

Giới thiệu Dị Giới Mangaka Convert

➡ Xuyên việt đến văn nhân vi tôn Thánh đạo đại thế giới.

Văn nhân dùng ngòi bút làm vũ khí, mỗi chữ mỗi câu nắm giữ cực lớn uy năng.

Càng có nhân vật hóa hư thành thực.

Lâm Thiên biểu thị chính mình cũng không phải là rất lợi hại hoảng .

Thi Từ

Viêm Đế, Vô Tổ người sợ à ba trăm bài thơ Đường người phục à

Nhưng đáng chết hệ thống lại là sinh sinh để Lâm Thiên đi đến một đầu khác con đường.

Nhìn lấy vất hết óc vẽ lấy một đầu bích lục Rồng thần lão giả, Lâm Thiên bút vẽ nhẹ nhàng động. .

" Ra đi. Kakalot."

P/s___

Đăng cấp:

Vô giả thập trọng

Nhất trọng rèn luyện thân thể, nhị trọng Uẩn Linh, tam trọng Linh Hợp, tứ trọng Ngũ Hành, ngũ trọng Âm Dương, lục trọng Địa Linh, thất trọng Thiên Linh, bát trọng Linh Tôn, cửu trọng Linh Đế, thập trọng Linh Thánh.

Văn nhân cửu đẳng :

Nhất đẳng sơ cấp Linh Thư sư, nhị đẳng trung cấp Linh Thư sư, tam đẳng cao cấp Văn Thư sư, tứ đẳng Danh Túc cấp Văn Thư sư, ngũ đẳng Đại Nho cấp Văn Thư sư, lục đẳng Hiền giả cấp Văn Thư sư, thất đẳng Chư Tử cấp Văn Thư sư, bát đẳng Bách Gia cấp Văn Thư sư, cửu đẳng Thánh giả Văn Thư sư.

P/s___

💀 Tình trạng: Đang Ra ★

💀 Phân loại: Nam chính ★

💀 Thể loại: Cõi thư giãn không phải truyện nghiêm túc, YY★

💀 Lịch ra: 10-30 chương (hên xui) ★

.P/s___

➡ 💀 Cầu vote tốt ★

➡ 💀 Cầu nguyệt phiếu = tăng 5 chương ★

➡ 💀 Tặng kim = tăng 25 chương ★

★ Cảm ơn ★

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Thanh tỉnh

"Lâm Thiên!"

"Người lại ngủ!"

Một trận trung khí mùi phần rởn to, tại một gian trong lớp học vang vọng.

Trên bục giảng, một ông lão dựng râu trắng mắt, màu trắng sợi râu run lên một cái lộ ra vô cùng phần nộ.

Rởn to phảng phất hao hết ông lão toàn bộ khí lực, giờ phút này mặt mo thậm chí đều có chút đỏ lên.

Nhưng to lớn như vậy tiếng rởn, lại là cũng không đối với phía dưới gục xuống bàn 1 tên thiếu niên lên đến bất cứ tác dụng gì.

Thiếu niên y nguyên nằm sấp trên mặt bàn lớp nhẹ nhàng ngáy khò khò.

"Có nhục nhã nhận! , có nhục nhã nhận! Thánh Nhân ở trên, nguyên khoan dung ta, làm hết thầy đều là vì cái này bất học vô thuật hại từ." Ông lão khi quá sức, miệng bên trong lại là nhắc tới lên.

Một trận ánh sáng màu trắng sữa từ trên người lão giả bắn ra, tùy tiện xuyên thấu nóc nhà bắn vào chân trời.

Nhắc tới về sau, ông lão cũng không đang do dự, hai ba bước chính là đi vào trước mặt thiếu niên.

Giơ tay lên, ông tay áo trượt, lộ ra một cái tràn đầy nếp uốn cánh tay, cầm trong tay một bản dày đến hơn mười cm dày thư tịch.

"Ba."

Sau một khắc, thư tịch cùng thiếu niên cái ót thân mật tiếp xúc, rốt cục đem từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại.

"Ồi. ." Lâm Thiên bùng bít lấy cái ót, trong miệng hét thảm một tiếng, lập tức ngồi dậy.

"Thơ phân ngũ ngôn, thất ngôn, từ phân uyển chuyển hàm xúc, hào phóng, thi từ chính là chúng ta văn nhân cội nguồn của sự mạnh mẽ, càn là chúng ta tộc đứng vững Thiên Cổ mà không ngã nguyên nhân căn bản."

Lâm Thiên rất lợi hại mơ hồ, cũng không có triệt để tỉnh táo lại, tại kêu thảm về sau theo bản năng chính là há miệng nói ra một đoạn có vẻ hơi không khỏi lời nói.

Ông lão ria mép nhếch lên, lạnh hừ một tiếng.

"Phía dưới, chúng ta tiếp tục lên lớp, tiếp xuống cho mọi người nói... .."

... ..

Lâm Thiên mặc dù bị ông lão gõ tỉnh, nhưng giờ phút này ngồi tại trên lớp học lại là có vẻ hơi không quan tâm, hai mắt nhắm người.

Từ buông xuống xuyên việt đến cái thế giới thần kỳ này đã chừng một tháng có thừa.

Nhưng là tại xuyên qua tới trong nháy mắt, thậm chí vừa cảm ứng được nguyên chủ nhân to lớn trí nhớ, còn đến không kịp tiếp thu chính là đã hôn mê. .

Một bộ chính là trọn vẹn nửa tháng, cho tới hôm nay, vẫn là tinh thần không phấn chấn, căn bản không gạt dậy nổi tinh thần.

Hết thầy nguyên do, đều là xuất hiện ở chỗ sâu trong óc cái kia đạo ti lệ phần trăm thanh tiến độ.

Với tư cách chủ nhân, Lâm Thiên là có thể rõ ràng cảm giác được thanh tiến độ tồn tại, phía trên biểu hiện có chút kỳ hoa, nhưng lại đầy đủ làm thành viên người Địa Cầu Lâm Thiên lý giải.

"Hệ thống khóa lại bên trong, khi tiến lên độ 99%, khóa lại hệ thống cần linh hồn sử dụng suất tám mươi phần trăm"

Có chút cùng loại với kiếp trước CUP, thêm lại đồ vật quá to lớn, dẫn đến linh hồn tải trọng quá cao, bởi vậy cả ngày có vẻ hơi mộng bức.

Liên giống với hiện tại, Lâm Thiên dù là thanh tỉnh bên trong, hai mắt đều rất giống si ngốc nhi đồng, chỉ thiếu chút nữa khóa miệng lưu lại một sợi nước bọt, gặp người thì gọi mẹ bú sữa.

Đây là hệ thống khóa lại tiến độ qua 50% về sau, tại 50 trước đó, Lâm Thiên càn là một mực ở vào hôn mê trạng thái.

Trọn vẹn thời gian nửa tháng, tiềm thức mỗi ngày đi vào phòng học, đã bởi vì lên lớp ngủ nhận vô số xử phạt.

Mà lại nhiều như vậy lớp xuống tới, duy nhất nhớ cũng chính là vừa rồi thanh tỉnh trong nháy mắt, nhắc tới ra lời nói.

Ông lão ở phía trên giảng bài, giáo sư lấy thi từ, đối với Lâm Thiên đã không thêm đề ý.

Chỉ cần không tại trên lớp học ngủ, làm bản Thần Thánh trong lòng, thích thì học không thích cũng được.

Lâm Thiên ngơ ngác ngác, thật tựa như si ngốc nhi đồng, tâm thần lại là đã chìm vào đến trong đầu.

Linh hồn bởi vì khóa lại hệ thống bị chiếm dụng trọn vẹn tám mươi phần trăm, hoàn toàn không đủ để đang thao túng thân thể tình huống dưới bảo trì thanh tỉnh.

Nhưng trong đầu, lại là đủ để giữ lại cá nhân ý thức.

Mặt lộ vẻ chờ đợi nhìn lấy cái kia đã đạt tới 99% tăng đầy đủ, Lâm Thiên trong lòng ần ần có chút kích động.

Làm kiếp trước trạch nam, làm sao có thể không hiểu cái gọi là hệ thống thêm lại là cái gì.

Cái đó là bên trong Ngón Tay Vàng kiệt xuất nhất đại biểu, so ra, cái gì Lão gia gia, Thần khí cái gì đều yếu bạo.

Rốt cục, tại chờ đợi bên trong, cái kia đạo thanh tiến độ đã đến cực hạn vị trí, cũng đã không thể động dẩy một tia.

Sở tự nhẹ nhàng nhảy một cái, từ hai chữ số hóa thành ba chữ số.

"Mạnh nhất họa sĩ trợ thủ kích hoạt thành công, khóa lại chủ ký sinh."

"Linh hồn nghiệm chứng, công năng cắm vào, nhiệm vụ hệ thống thiết lập."

Liên tiếp thanh âm về sau, Lâm Thiên linh hồn rốt cục giải phóng ra ngoài.

Cả người trong nháy mắt chính là một trận nhẹ nhõm.

Nhưng còn đến không kịp mừng thầm, một cổ bị ngăn cách mấy ngày to lớn trí nhớ tin tức, trong nháy mắt tràn vào.

Vừa cảm thấy một trận tinh táo Lâm Thiên, chỉ cảm thấy đầu não bá tới sầm.

"Xoa."

Trước khi hôn mê, chỉ để lại sau cùng một cái không rõ ký tự.

Đến tiếp sau phát sinh cái gì Lâm Thiên cũng không rõ ràng, tự nhiên cũng không có khả năng biết, bởi vì chính mình hôn mê, dẫn đến tên kia đương đường giảng bài ông lão trong lòng hoảng hốt, tưởng rằng chính mình một sách nện choáng Lâm Thiên.

Sau đó rất là áy náy đưa tới không ít Linh tộ.

Lâm Thiên chỉ cảm thấy rất lợi hại choáng, nằm tại một trương ngọc thạch trên giường chính mình, liền cũng không muốn cử động nhúc nhích.

Trong đầu, thất thất bát bát hiện ra từng vệt hình ảnh cùng từng đoạn tin tức.

Nhưng, dù là cố nén nhói nhói, Lâm Thiên cũng chỉ có thể yên lặng tiếp thu khổng lồ như thế tin tức.

Chính lý, hấp thu.

Trọn vẹn lại qua ba ngày, Lâm Thiên mới một mặt mộng ép xuống giường giường.

Trong trí nhớ, rất rõ ràng nói cho Lâm Thiên 1 cái tin tức. .

Chính mình là cái triệt để con ông cháu cha.

Không giống với phía trước một thảng linh hồn không đủ chừng không thân thể mộng bức trạng thái, giờ phút này Lâm Thiên nhìn lấy chính mình chỗ ngủ cái kia Bạch Ngọc Sàng giường, càng là xác định trong đầu trí nhớ chân thực tính.

Đây là một tòa tên là thành Thiên Tinh to lớn thành trì, chiếm diện tích thậm chí so trước đó thể chính mình vị trí tinh còn muốn to lớn, có chừng mấy chục triệu nhân khẩu nhiều.

Mà Lâm Thiên hiện nay thân phận của xuyên việt, thì là vô cùng tôn quý thành Thiên Tinh chủ Lâm gia con trai độc nhất, mà lại tên cực kỳ trùng hợp cũng gọi là Lâm Thiên giống như thế.

Nhưng theo trí nhớ xâm nhập, Lâm Thiên sắc mặt lại là từ vui chuyển kinh hãi, cuối cùng từ từ tới sầm lại.

"Có thể tính biết, chủ nhân của cái thân thể này, vì sao lại chết." Lâm Thiên trên mặt có sắc mặt giận dữ.

Làm con của thành chủ, theo đạo lý tới nói, tự nhiên là vô cùng tôn quý, cơ hồ không ai dám trêu chọc.

Nhưng phàm là đều có ngoại lệ.

Tại thành Thiên Tinh bên trong, trừ thành chủ Lâm gia bên ngoài, càng là có ba đại thế gia tồn tại.

Mà chính mình tiền thân, chính là bị ba đại thế gia cầm đầu Lữ gia nhệ tử cho sống sờ sờ đánh chết.

Bất quá, trừ Lâm Thiên bên ngoài, những người khác cũng không rõ ràng "Lâm Thiên" đã chết, dù sao tại chân thân tử vong một cái chớp mắt, Lâm Thiên chính là xuyên qua tới.

Khi đó, vừa xuyên qua tới, ở vào trạng thái hôn mê, cũng không có cách nào cáo trạng.

Về sau hơn mười ngày thời gian cũng là ngơ ngơ ngác ngác, giống như cái xác không hồn, ngược lại để Lữ gia nhệ công tử không có có nhận đến bất luận cái gì trách phạt.

Nhưng tất cả những thứ này bên trong, chánh thức để Lâm Thiên cảm thấy tức giận là ở tại ngơ ngơ ngác ngác quá trình bên trong, mơ hồ có lấy ấn tượng tồn tại.

Có một tên nam tử cả ngày tại học viện chọc ghẹo chính mình.

Bất Quá, hiện tại kết hợp trí nhớ, lập tức nào tử chính là thanh tỉnh.

Chính là Lữ gia nhệ công tử, Lữ Phi.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Thánh đạo đại thế giới

Xoa, đánh chết cái kia Lâm Thiên không nói, tiểu gia phụ thân thế mà còn dám chọc ghẹo ta. "Lâm Thiên rất lợi hại hại phần nộ, nghiêng răng nghiêng lợi.

" không thể tính như vậy."

" không chỉ là vì ta, cũng vì giúp một cái khác Lâm Thiên báo thù."

Cảm thấy oán hận không thôi, có điều cũng biết giờ phút này cũng không phải là cân nhắc trả thù thời điểm, âm thầm nắn vài câu, chính là lần nữa sửa sang lại có chút tạp nhạp trí nhớ tới.

... ..

Đây là một cái tên là Thánh đạo đại thế giới địa phương.

Rộng lớn hạo đại không biết bao nhiêu, chỉ là bây giờ loài người chiếm cứ địa bàn, liền đã trọn vẹn so kiếp trước Địa Cầu lớn hơn vô số lần.

Cả nhân tộc cương vực, tổng cộng nhưng phân chia ba Hoàng triều lớn, mà tại Hoàng triều phía dưới Vương quốc chừng hơn vạn nhiều.

Thành Thiên Tinh vẹn vẹn chỉ là Vương quốc Tinh Nguyệt cấp dưới một tòa phổ thông thành thị thôi, tương tự thành thị đủ có vài chục tòa nhiều.

Bởi vậy hoàn toàn đó có thể thấy được loài người chiếm đoạt lĩnh cương vực ra sao sự rộng lớn bao la.

Nhưng mà này còn vẹn vẹn chỉ là loài người thôi, loài Yêu, loài Ma cương vực cũng sẽ không so nhánh loài người nhỏ lớn bao nhiêu, tăng thêm chưa từng thăm dò khu vực, Lâm Thiên thậm chí cũng hoài nghi, Thánh đạo đại thế giới rộng lớn trình độ chỉ sợ so với trước tựa như mặt trời đều không thua bao nhiêu.

Đây cũng không phải là không có khả năng, vũ trụ mênh mông, so mặt trời tuy là Hằng Tinh, nhưng kỳ thật so với lớn tinh cầu chỗ nào cũng có.

Giải hoàn chỉnh cái Thánh đạo đại thế giới bối cảnh về sau, mới đầu hưng phấn kinh cũng hoàn toàn tan thành mây khói.

Một cái thành chủ con trai thôi, căn bản tính không được cái gì, chỉ là so với người bình thường tốt không ít mà thôi, xa xa tính không được đỉnh phong. Thậm chí ngay cả Trung Kiên mức độ đều không đạt được.

Có điều Lâm Thiên cũng không cảm thấy có bất kỳ uể oải, đây là bởi vì toàn bộ thế giới như đoán trước đồng dạng, chính là là cường giả vì tôn thể giới.

Kiếp trước chịu đủ Internet trà độc Lâm Thiên, trong lòng cùng đại đa số người trẻ tuổi đồng dạng, đồng dạng có một khóa tuyệt thế đại hiệp Mộng.

Bất quá, tại căn bản chính lý một phen trí nhớ về sau, Lâm Thiên lại là hơi có chút mất trọn tròn.

Cùng mình trong dự liệu xác thực có chút sai lệch.

Võ giả đích thật là có võ giả.

Nhưng có vẻ như, tại toàn bộ Thánh đạo bên trong Đại thế giới, địa vị của võ giả cũng không tính cao bao nhiêu, ngược lại vẫn nhân địa vị cao làm cho người tặc lưỡi.

Võ đạo phân thập trọng đoán thể, Uẩn Linh, Linh Hợp, Ngũ Hành, Âm Dương, Địa Linh, Thiên Linh, Linh Tôn, Linh Đế, Linh Thánh

Vẫn nhân phân cửu đẳng, sơ trung cao tam giai vẫn nhân, cùng sau đó là danh túc, Đại Nho, Hiền giả, Chư Tử, Bách Gia, Thánh giả.

Nhưng ở nó đỉnh trên thực lực, Văn Thánh là hoàn toàn không kém gì Linh Thánh tồn tại.

Vẫn nhưng an định, võ có thể định quốc, văn võ theo lý thuyết các ti kỳ chức, nhưng giờ phút này lại là tại Thánh đạo đại thế giới có chút được không quá thông.

Võ giả tu luyện khởi nguyên từ ngàn xưa, loài người tiền hiền quan sát thiên địa vạn vật, phù hợp loài người thể chất, sáng tạo một môn lại một môn công pháp võ đạo.

Câu thông thiên địa linh khí, cường hóa tự thân, trong lúc giờ tay nhắc chân Trích Tinh Cầm Nguyệt nắm giữ Mạc Đại uy thế.

Mà vẫn nhân quật khởi thì là bắt nguồn từ Thượng Cổ thời kỳ, khi đó, loài người quật khởi, cùng yêu cùng Ma tranh đoạt giàu có nhất địa bàn.

Loài Yêu, trời sinh cường hãn, thân thể vô cùng, Hấp Thiên địa chi tinh hoa, Đại Yêu càng là có thể thôn nạp nguyệt, cùng giai trong lúc so với loài người có nghiêng ép ưu thế.

Loài Ma, trời sinh sát phạt, khởi nguyên từ khu vực Cửu U, tàn khốc lại huyết tính, hung hãn không sợ chết, Ma khí ngập trời phía dưới, vạn lý hóa thành đất chết.

Hai tộc chiến lực so với vừa có chính mình hệ thống tu luyện loài người, có được ưu thế áp đảo, nhưng ở một ngày nào đó.

Hai loài Yêu Ma đối với loài người hình thành vây kín, mấy vị Linh Thánh cấp võ giả khác liều mạng một lần, lại là vô lực hồi thiên.

Lúc sắp chết, ưng thuận chí nguyện, không muốn thiên hạ sinh linh đồ tể, lại là bị Thiên Đạo tán thành.

Một cái tên đặt là Mạng Thiên Đạo thần kỳ sự vật như vậy sinh ra.

Tại dưới cơ duyên xảo hợp, một tên nhân tộc tu sĩ, câu thông cái này huyền diệu khó giải thích sự vật, phát hiện lại có thể viết sách tả văn chương về thư họa.

Tại loài người đứng trước tuyệt cảnh thời điểm, nản lòng thoái chí, bắt đầu chính mình ảo tưởng, cận kề nguy hiểm tình huống sách viết một phần to lớn văn chương, kết cục bất ngờ bên trong hiện ra Rồng thần hạ phàm đánh tan Yêu Ma, cuối cùng nhân đạo hưng thịnh.

Kết quả càng thêm huyền diệu sự tình phát sinh, Thiên Đạo thể mà thật hóa hư thành thực.

Một đầu Từ Kim Thần Long, phá vỡ Hư Không buông xuống Tam Tộc chiến, tùy tiện đánh lui hai loài Yêu Ma.

Từ đó đặt vững nhân tộc trung tâm bá chủ xưng hô.

Mà Mạng Thiên Đạo 'Văn', cũng bị thế gian vạn vật chỗ biết rõ, đối với tại Mạng Thiên Đạo 'Văn' xuất hiện, ngược lại là có vô số người hiếu kỳ, từng có người phỏng đoán, là một vị siêu thoát phi thăng đại năng làm ra đồ vật.

Cũng có người nói, chính là Thiên Đạo Vận Mệnh mà thành sự vật.

Có điều hết thảy không khả năng sẽ có lấy đáp án, duy nhất không nhưng phủ nhận là, bởi vì Mạng Thiên Đạo 'Văn' xuất hiện, toàn bộ thế giới bố cục phát sinh cái biến cực lớn.

Võ đạo tại cái kia chiến dịch về sau lộ ra có chút cô đơn, đứng đầu cường giả tử thương vô số, văn nhân từ từ chính là quật khởi.

Đồng thời hình thành một cái mới văn nhân hệ thống tu luyện.

Có điều so với võ giả, lại là có cực cao yêu cầu, cũng không phải là mỗi người đều có thể trở thành văn nhân.

Cuối cùng phát triển một chút đến cũng là cùng võ giả cân sức ngang tài, chỉ là xã hội địa vị trên cao hơn một chút.

Mà lại, tại nhiều năm phát triển phía dưới, hệ thống cũng dần dần hoàn thiện, chia làm văn chương cùng thư họa hai loại.

Văn chương, tự nhiên là bao quát vạn thiên, vô luận là thi từ ca phú, , đoản ngữ, chỉ cần truyền lên đến Mạng Thiên Đạo 'Văn', căn cứ truyền xướng độ cao thấp, đều có thể lấy tài hoa gia trì, có đủ loại thần diệu.

Thậm chí nếu là bị Mạng Thiên Đạo 'Văn' tán thành, càng là có thể như cái kia Tiên Hiền đồng dạng hóa hư thành thực, nắm giữ tuyệt cường lực lượng.

Thư họa, thì là thư pháp họa tác, đồng dạng có thể lên truyền đến Mạng Thiên Đạo 'Văn', chỗ cao thâm đồng dạng vô cùng cường đại.

Truyền ngôn bên trong, có một tên Chư Tử cảnh thư họa văn nhân, đặt bút giữa trời, phác họa ra một cái khung kinh hữu lực sát phạt khí tức mười phần" giết "Chữ.

Một số trong lúc chính là diệt đi mấy vạn quân đội.

Còn có truyền thuyết, 1 họa tác tại tài hoa gia trì dưới, bên trong viễn cổ dị thú thoát họa mà ra, diệt hết cường địch.

Nhưng chung quy cùng so sánh, văn chương loại văn nhân khác, thủy chung lại là mạnh mẽ hơn loại: thư họa một số.

Dù sao, văn tự tại đối với thiên mã hành không miêu tả trên càng đơn giản hơn một số.

Ngược lại là thư họa, có tính hạn chế, nhiều nhất chính là vẽ lên một đầu Cổ Thú Rồng thần a.

... ..

Tiêu hóa lấy có thể xưng kinh khủng tri thức, Lâm Thiên trong lòng có chút nhảy cẫng.

Văn nhân?

Ha ha. .

Ca Trung Hoa trên dưới năm ngàn năm, ba trăm bài thơ Đường thủ không phải khoác lác.

?

Kiếp trước, đã học qua không có một vạn cũng có tám ngàn.

Lâm Thiên thậm chí đã dự kiến thấy tương lai của mình.

Cái đó là đứng ở trên đỉnh thế giới tồn tại, tùy ý một câu" hội đương lăng tuyết đỉnh, nhất lâm chúng sơn tiêu (sẽ đứng trên đỉnh cao nhất, tầm mắt nhìn trọn những ngọn núi thấp)."Dẫn phát thiên địa biến sắc kinh khủng tồn tại.

Nhưng sau một khắc, cả người lại là mộng.

"đỉnh, kiểm trắc đến chủ ký sinh trí nhớ hấp thu."

"hiện tuyên bố hạng thứ nhất nhiệm vụ."

"trong vòng ba tháng thành là cao cấp văn nhân, thuộc loại hạn chế, loại: thư họa."

"nhiệm vụ hoàn thành khen thưởng, thần bí Đại Lễ Bao một phần, nhiệm vụ thất bại, mạt sát chủ ký sinh."

Lâm Thiên biểu lộ trong nháy mắt biến.

Về vùi viết chữ?

Ta không biết a!

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 3: Thư họa văn nhân

Lâm Thiên có thật sâu ưu thương, ngồi tại trên giường âm đạm rơi lệ.

Trong đầu cái kia mạnh nhất họa sĩ hệ thống cho ra nhiệm vụ không khác sấm sét giữa trời quang, trực tiếp vỗ vụn Lâm Thiên ngâm thơ làm phú, tiêu dao nhân gian dự định.

Ưu thương không chỉ có là bởi vì chính mình căn bản không biết hội họa thư pháp cái này hai hạng công năng, dù sao cái thế giới này đối với văn nhân rất là coi trọng, dạy học hình thành hình thức, có là địa phương học tập hội họa kỹ thuật.

Chánh thức thương tâm chính là, tuy nói văn nhân chia làm hai đại loại, nhưng kỳ thật vô luận từ thực lực cùng địa vị, loại: thư họa văn nhân đều có vẻ hơi xấu hổ.

Cao cao không tới, thấp không xong.

Thi từ, phán định kinh điển tương đối dễ dàng, nếu là phù hợp thiên đạo, càng là có thể gây nên cộng minh.

Mà trong đó mang đến ảnh hưởng, càng là xa xa siêu việt thư họa.

Đánh cái so sánh tới nói.

Người muốn khắc họa ra một cái tuyệt thế cường giả, dùng họa phương thức, làm sao biểu đạt?

Nhất quyền đánh nát tinh cầu? Làm sao có thể họa được?

Đây cũng không phải là họa cái hình tròn liền có thể xem như tinh cầu, người muốn đánh nát tinh cầu, nhân vật cùng tinh cầu tỉ lệ to lớn tình huống dưới, trên giấy vẽ hiện ra kết quả chỉ có thể là căn bản nhìn không thấy người vẽ nhân vật.

Hiện nay, lấy trí nhớ đến xem, cho dù là cao đẳng cấp thư họa văn nhân, cũng nhiều là chỉ có thể họa một số viễn cổ hung thú a.

Các mặc khác thì bất đồng.

Người có thể lại dùng văn tự thiên mã hành không miêu tả ra thật lớn tràng diện, thân cao trăm mét, lực nhưng bạt núi, đều chẳng qua là chuyện một câu nói a.

Chỉ cần kinh điển, Logic hợp lý, Mạng Thiên Đạo 'Văn' tán thành, chính là khả năng Cụ tượng hóa.

Vô luận là từ tạo nên cường giả chất lượng, cùng số lượng, văn chương loại đều xa xa siêu việt loại: thư họa.

Mà lại, thư họa tốt xấu, không tốt phân biệt, tại bây giờ dạy học hình thành hình thức tình huống dưới, vẽ giống cũng không có nghĩa là họa tốt.

Không giống thi từ, sáng sủa trôi chảy, tích súc ý khắc sâu liền có thể xưng kinh điển, truyền thế chi thơ.

Bởi vậy, hiện nay đại đa số văn nhân, trừ phi là thư họa thiên phú cực kỳ xuất chúng tình huống dưới sẽ trở thành loại: thư họa văn nhân.

Bình thường có văn tâm chi nhân đều sẽ trở thành văn chương loại văn nhân khác.

Thư sinh khí phách, xuất khẩu thành thơ, dùng ngòi bút làm vũ khí, Định Quốc an định.

Thì lớn nhất nông cạn nhất một điểm, lấy trang bức tới nói, đều là văn chương loại cường thế khác không ít.

Đem hai cùng so sánh một chút, một phương văn chương loại cao giai văn nhân, đáp không mà đi, xuất khẩu ngâm tụng câu thơ, gây nên thiên địa cộng minh, trực tiếp tiêu diệt địch nhân.

Loại thư họa đây này? Còn cần lấy vẽ cùng viết, mới có thể phát huy uy lực, so ra, căn bản không cho nhân gia thoải mái.

Lâm Thiên trong lúc nhất thời có chút mất hết cả hứng, nằm ở trên giường rên rỉ không thôi.

Bất quá, cũng may là tâm nam nhân lớn, đang ai thần sau khi, chính là một lần nữa tỉnh lại.

"xoa, ông trời đã không tệ với ta, để cho ta trọng sinh." Lâm Thiên miệng bên trong nhắc tới lên, trên mặt một lần nữa có chút thần thái.

"chung quy so những xuyên việt đó về sau trở thành củi mục tốt."

Một lần nữa tỉnh lại lên tinh thần, Lâm Thiên hai tay khẽ chống giường, chính là nhảy lên một cái.

Mở cửa phòng, phía ngoài xán lạn hết sức long lanh.

Gió phất qua, khuấy động xuân thủy dào dạt.

"Thế giới thật là mỹ diệu a!" Lâm Thiên ngửa mặt lên trời thở dài.

"Thiếu gia, ngươi làm sao đứng dậy!"

Ngay tại Lâm Thiên thở dài thở ngắn thời điểm, yếu đuối dịu dàng thanh âm từ sau lưng vang lên.

Quay đầu, Lâm Thiên trong mắt có ý cười, mở rộng vòng tay cười tủm tỉm nói: "Tiểu Nhu Nhu, nhanh để Thiên ca ca ôm một cái, nhìn gầy không có."

Hô Lâm Thiên chính là một nữ tử, là phụ trách chiếu cố Lâm Thiên ẩm thực sinh hoạt thường ngày thị nữ, gọi là Lâm Tiểu Nhu.

Lâm Tiểu Nhu tự nhiên không phải trong Lâm gia người, có điều từ nhỏ là sinh hoạt tại Lâm gia, cũng liền ban thường họ Lâm.

Cùng Lâm Thiên đồng tuổi, năm nay mười bảy Lâm Tiểu Nhu chính là thiếu nữ thanh xuân dào dạt niên kỷ, thân cao 1m75, băng cơ ngọc cốt, trắng nõn vô cùng, tuy nhiên tuổi không lớn lắm, nhưng bộ ngực lại là hết sức sung mãn, một đôi bắp chân càng là thon dài mê người.

Tại da thịt có thể xưng băng cơ ngọc cốt tình huống dưới, bị Lâm Thiên như thế 1 đùa giỡn, cả người khuôn mặt trong nháy mắt bắt đầu hot, giống như táo.

Nhìn lấy Lâm Thiên mở rộng ôm ấp, Lâm Tiểu Nhu càng là giống như con thỏ nhỏ, nhẹ nhàng về sau nhảy một cái.

"Ha-Ha." Lâm Thiên cười rộ lên.

Lâm Tiểu Nhu mặt đỏ chu môi nhỏ giọng thăm thì nói: "Thiếu gia, ngươi khi dễ người ta "

Lâm Thiên cười xấu xa nói khẽ: "Nào có, thiếu gia đây là quan tâm Tiểu Nhu Nhu."

Nhìn trước mắt thanh xuân mỹ lệ thiếu nữ, Lâm Thiên đáy lòng là thật vui vẻ, đáy lòng còn đối với thân thể nguyên chủ nhân hết sức khinh bỉ.

Lúc đầu cái kia Lâm Thiên tại tử vong trước đó, lưu luyến tại nơi ăn chơi, để đó trong nhà tiểu mỹ nhân thờ ơ.

Sau cùng càng là bởi vì một cái hoa khôi cùng Lữ gia nhị thiếu, Lữ Thiên lên xung đột, vừa không chú ý bị sinh sinh đánh chết.

"Nguyên lai cái kia Lâm Thiên thật sự có chút vấn đề." Lâm Thiên ở trong lòng khinh bỉ vô cùng.

Trong nhà tiểu thị nữ, ngây ngô như quả táo nhỏ, mà lại tận tâm tận trách, ôn nhu quan tâm, thế mà còn chạy đi ra bên ngoài nơi ăn chơi lang thang.

Chính vẫn nói xấu trong lòng lấy, phía trước tiểu mỹ nữ lại là nhẹ hừ một tiếng.

"thiếu gia, người ta không để ý tới ngươi, nhìn dáng vẻ của ngươi, đã không có việc gì, hừ!"

Lâm Tiểu Nhu nhịp tim đập lợi hại, bị Lâm Thiên lời nói làm cho hô hấp đều có chút dồn dập lên.

Trước kia Lâm Thiên, chưa từng có nói với nàng qua này chủng loại hình, hiện tại kiểu nói này căn bản áp chế không nổi trong lòng rung động.

Có điều Lâm Thiên cũng chỉ là trêu chọc một phen thôi, trong lòng dù là tại có ý tưởng, cũng chỉ có thể ngăn chặn.

Muốn trước làm chính sự.

Lâm Thiên hi hi cười một tiếng, nói khẽ: "Tiểu Nhu Nhu, thiếu gia đùa ngươi chơi, ngược lại là cha ta đâu, ta tìm hắn có một số việc."

"Thành chủ đại nhân hiện giờ chắc ở ngoài đại sảnh."

... ..

Phủ Thành Chủ rất lớn, rất lợi hại hào hoa, chiếm diện tích mấy vạn mẫu nhiều, lẻ loi chung quy chung quy chia làm ngoại viện, sảnh ngoài, nội viện, nội đường, buồng trong, nơi ở mấy cái khu vực lớn.

Có điều có trí nhớ dung hợp tình huống dưới, Lâm Thiên ngược lại là xe nhẹ đường quen, một khắc đồng hồ về sau, chính là đi vào sảnh ngoài.

Mục đích của chuyến này, là vì càng thêm giải một phen Mạng Thiên Đạo 'Văn'.

Trước kia Lâm Thiên chính là triệt để con ông cháu cha, ở trong học viện căn bản không có học được thứ gì, chỉ biết là chút cơ sở tri thức.

Cụ thể làm sao câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn' căn bản không rõ ràng, chỉ có thể tìm người hỏi thăm.

So sánh với đi đến học viện hơi có vẻ phiền toái một chút, mà cha của mình chính là võ đạo lục trọng Địa Linh cảnh, tuy nhiên không phải văn nhân, nhưng đối với Mạng Thiên Đạo 'Văn' khẳng định là có chỗ giải.

Đứng tại cửa ra vào, Lâm Thiên thò đầu ra thăm dò, có vẻ hơi cục súc. .

Bất kể nói thế nào, chính mình cũng là tu hủ chiếm tổ chim khách, tuy nhiên trong đáy lòng đã tán đồng thân phận của mình, quan hệ nhân mạch.

Nhưng nghĩ tới muốn gặp cái kia cái gọi là lão cha thời điểm, hay là có vẻ hơi run sợ.

Sảnh ngoài trang trí không tính hào hoa, chính giữa chính là một tòa gỗ lim bàn lớn, hai bên có giá bình khí, giống như cổ đại nha môn.

Đứng phía sau bàn gỗ từ đàn, chính là một cái áo trắng tóc đen, cường tráng vô cùng hán tử.

" thẳng nhai con, đều chạy tới cửa, còn không tiến vào?"

Đang có chút do dự, hùng hậu tiếng nói lại là vang lên.

Như là đã bị phát hiện, Lâm Thiên cũng không có nhiều do dự, nhẹ nhàng nuốt dưới nước bọt, hai ba bước đi vào.

Hơi liền ôm quyền, nói khẽ:" cha."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Mạng Thiên Đạo Văn

Đây là một cái rất lợi hại to con trung niên hán tử, khuôn mặt kiên nghị, bấp thịt phồng lên xem xét thì tràn đầy bạo tạc tính lực lượng.

Thân thể cao đồ tầm 1m9 có hơn, mỗi tiếng nói cử động giống như sấm rền, chấn động người tim gan.

Nam nhân này, tự nhiên là Lâm Thiên lão cha, thành Thiên Tinh thành chủ, Lâm Huyền.

Võ đạo lục trọng Địa Linh cảnh tu vi, tại một tòa thành trì bên trong chính là vô địch tồn tại.

Lâm Thiên mắt thấy trắng hán, cảm thấy hơi thở dài.

Chính mình cái này lão cha cái gì cũng tốt, thì là có chút quá thần kinh không ổn định.

Thậm chí, chính mình phụ thân lúc đó, vài ngày không có về nhà, cũng căn bản không nghĩ tới tìm kiếm.

Nếu không phải mình chiếm hữu, sau khi tỉnh lại, dựa vào tiềm thức, tỉnh tỉnh mơ mơ đi trở về Phủ Thành Chủ, chỉ sợ chết ở bên ngoài hán cũng không biết.

Liền xem như lúc đó đã trở lại Phủ Thành Chủ, nhưng nhưng bởi vì linh hồn phụ tải quá lớn, cả ngày một bộ ngu ngốc bộ dáng, Lâm Huyền đều không có nhìn ra cái gì không đúng, y nguyên mỗi ngày vui vẻ.

Đi vào sảnh ngoài, Lâm Thiên cũng không câu nệ, hán tính toán nghĩ rõ ràng.

Ta vốn chính là Lâm Thiên, ta có gì phải sợ?

Mấy bước trong lúc, đi đến Lâm Huyền bên cạnh liền tiếp ngồi xuống, không khách khí chút nào cầm lấy trên bàn chén nước uống một hơi cạn sạch.

"lão cha."

Lâm Huyền có chút sững sờ, Lâm Thiên sau khi đi vào liền tiếp cử động, tựa hồ cùng ngày xưa có chút khác biệt.

Đĩ vắng Lâm Thiên, dù là ở bên ngoài lại là bất học vô thuật, lại là hoàn khổ, Lâm Huyền thời điểm, đều sẽ giả bộ như rất là có tri thức hiểu lẽ nghĩa bộ dáng.

Lâm Huyền tính cách là người người đều biết, thần kinh không ổn định lại bạo lực vô cùng, mà lại là người thô hào, lý tưởng chính là đem Lâm Thiên bồi dưỡng thành làm một cái có học thức văn nhân.

Càng dừng đề cập như bây giờ, không có chút nào lễ tiết, tùy ý ngồi xuống uống từng ngụm lớn trà.

Lâm Huyền sững sờ chỉ là một cái chớp mắt, rất nhanh chính là kịp phản ứng, biến sắc, giận tím mặt, cánh tay nâng lên liền là chuẩn bị 1 bàn tay phiến ở trước mặt cái này thô bỉ chi trên mặt người.

Dù là, cái này thô bỉ người là con của mình, dù là, chính mình so với Lâm Thiên mà nói càng là thô bỉ không chỉ gấp mười lần.

Lâm Thiên căn bản không hoảng hốt, có nguyên chủ nhân trí nhớ tình huống dưới, làm sao có thể không biết mình lão cha, trước mắt cái này nam tử to con tính cách.

Tại Lâm Huyền đưa tay một cái chớp mắt, Lâm Thiên chính là không chút hoang mang mở miệng nói: "Cha, ta muốn biết Mạng Thiên Đạo 'Văn' là cái gì."

Quả nhiên, tại câu này lời vừa nói ra trong nháy mắt, Lâm Huyền tay tại không hướng xuống vung đánh.

Ngược lại một mặt vẻ kích động, hưng phấn không thôi.

"con ta, ngươi cuối cùng khai khiếu."

Lâm Huyền cao hứng a. .

Còn kém không có hoa chân múa tay.

Thần kinh không ổn định về thần kinh không ổn định, cũng không phải là nói Lâm Huyền chính là ngu ngốc.

Làm thành Thiên Tinh thành chủ làm sao có thể không rõ ràng Lâm Thiên bình thường sở tác sở vi.

Lưu luyện nơi ăn chơi, ở trong học viện kéo bè kết phái, căn bản không học tập cho giỏi tri thức, hoàn toàn không nghĩ thành một tên văn nhân dự định.

Làm vì phụ thân, vì thế thương thấu đầu óc, nhưng giáo huấn về giáo huấn, cũng không thể sống sờ sờ đánh chết đi?

Mỗi lần giáo huấn về sau, dĩ vãng Lâm Thiên vẫn là làm theo ý mình, căn vốn nên không có bất kỳ biện pháp nào.

Giờ phút này, nghe thấy Lâm Thiên nói nghiêm túc ra một câu nói như vậy, làm sao có thể không hưng phấn?

Lâm Thiên mỉm cười, rất lợi hại lý giải Lâm Huyền tâm tình vào giờ khắc này, cũng không cắt ngang hẳn, chỉ là yên tĩnh cùng đợi.

Một hồi lâu, cuối cùng từ hưng phấn kinh bên trong chậm tới, Lâm Huyền cũng ý thức được chính mình chuyện vừa rồi hình dáng.

"Khụ khụ. ." Nặng nề ho khan hai tiếng, chỉnh lý một phen quần áo, Lâm Huyền mở miệng dò hỏi: "Làm sao? Nghĩ rõ ràng?"

"Ân, có câu nói nói như thế nào, lắng từ hồi đầu dùng cái gì cũng không đổi, không tệ. ." Lâm Huyền vẻ nho nhã mập mờ vài câu.

Lâm Thiên một mặt mồ hôi đổ như thác. .

"Ân. . Ta muốn trở thành một tên văn nhân."

Lâm Huyền thông thả lại sức, sắc mặt cũng bình ổn lại, rốt cục mở miệng giải thích.

"Thánh đạo đại thế giới, từ từ Mạng Thiên Đạo 'Văn' xuất hiện về sau, bố cục chính là phát sinh biến hóa cực lớn."

"Vô luận là người, hay là Yêu Ma, thậm chí bất kỳ chủng loài, đều lấy tại Mạng Thiên Đạo 'Văn' trên lưu danh làm mục đích."

"Mạng Thiên Đạo 'Văn', thần diệu vô cùng, đoạt thiên địa chi tạo hóa, có được sáng tạo vật thần thông."

"Nói lên Mạng Thiên Đạo 'Văn', trước muốn cho người kể ra một phen, văn nhân chúng loại phân chia, những kiến thức này kỳ thực người cần phải đều biết một số."

"Có điều nếu là nói rõ chi tiết đến, loại: thư họa văn nhân bị tôn xưng là Linh Thư sư, văn chương loại cũng được xưng hào Linh Văn sư."

"Cả hai có chỗ giống nhau cũng có chỗ khác biệt."

"Muốn câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn', kỳ thực rất đơn giản, chỉ cần lấy tâm thần câu thông là được, liền người bình thường đều có thể tiến vào Mạng Thiên Đạo 'Văn' quan sát văn chương, họa tác. ."

"Nhưng nếu là muốn ở phía trên lưu lại tác phẩm nổi tiếng trở thành hai loại chức nghiệp bên trong, thì là cần phải có lấy Văn tâm tồn tại."

"Văn tâm có hay không, chính là là một loại cơ duyên, nếu là có văn tâm chi nhân, tại lần thứ nhất tiến vào Mạng Thiên Đạo 'Văn' thời điểm sẽ có một lựa chọn."

"Trở thành Linh Thư sư cùng Linh Văn sư."

"Đây cũng là cả hai địa phương khác nhau, lựa chọn trở thành Linh Thư sư, lấy Tâm làm bút mực, lấy Thần làm giấy có thể phác họa hội họa ra đồ hình kiểu chữ."

"Lựa chọn trở thành Linh Văn sư thì là Tâm có bút mực, xuất khẩu thành thơ."

"Vậy như thế nào biết mình có hay không Văn tâm đâu?? Nếu như là lần đầu tiên câu thông về sau không có có trở thành cả hai một trong, có phải hay không thì đại biểu cho vĩnh viễn không cách nào trở thành văn nhân?"

Lâm Thiên hỏi lên như vậy, để Lâm Huyền biểu lộ rõ ràng sẽ có vẻ hơi xấu hổ, một hồi lâu mới mở miệng nói: "Cái này ta ngược lại không rõ ràng lắm, dù sao, ta là một tên võ giả."

"Lúc trước cũng không có trở thành văn nhân tư chất, có điều theo nói nếu là học thức đầy đủ phong phú, nắm giữ Văn tâm tỷ lệ sẽ cao không ít." Lâm Huyền lúng túng không thôi, cảm thấy mình tại Lâm Thiên trước mặt mất mặt, loại này vấn đề cơ bản cũng không thể xác định.

"Bởi vậy, mới có nhiều như thế học viện xuất hiện, giáo sư Thánh Nhân văn chương",

"Tốt a. . " Lâm Huyền kiểu nói này, Lâm Thiên cũng lý giải.

Cái này cái gọi là Văn tâm, kỳ thực cũng chính là tương đương với trở thành văn nhân tư cách thông hành chứng, cụ thể cấp cho, xem ra hoàn toàn chính là Mạng Thiên Đạo 'Văn' làm chủ.

Lâm Thiên gật đầu, Lâm Huyền xấu hổ cũng thoáng làm dịu chút tiếp tục mở miệng nói: "Văn nhân sở dĩ cường đại, cùng Mạng Thiên Đạo 'Văn' có không thể thoát ly quan hệ."

"Cao giai văn nhân nhân vật nhưng bộ phận Cụ tượng hóa, họa tác bên trong vật cũng có thể thoát họa mà ra, vì chủ nhân mà chiến..." Lâm Huyền mỉm cười đang chuẩn bị nói cụ thể một số việc lệ, Lâm Thiên lại là mở miệng ngắt lời nói: "Cha, những vật này ta đều rõ ràng, ngược lại là vì cái gì những thứ này văn chương họa tác có thể Cụ tượng hóa cũng không rõ ràng."

"Ách. . Cái này sao." Lâm Huyền lại xấu hổ. .

"Giống như, đầu tiên cần phải Mạng Thiên Đạo 'Văn' tán thành. Điều kiện thứ hai tựa hồ là cần phải căn cứ độc giả tán thành trình độ, quyết định Cụ tượng hóa đi ra nhân vật thực lực." Lâm Huyền nói cực không xác định.

"Tình huống cụ thể, người tốt nhất vẫn là hỏi thăm học viện lão sư cho thỏa đáng"

Lâm Thiên gật đầu, ra hiệu giải.

Lại cùng Lâm Huyền trò chuyện hội trời, Lâm Thiên cũng liền chào từ giả, lần nữa trở lại hậu viện vị trí.

Một phen nói chuyện xuống tới, thu hoạch tri thức lượng coi như không tệ, chỉ ít biết văn nhân hai loại loại nghề nghiệp khác xưng hô.

Biết như thế nào tiến vào Mạng Thiên Đạo 'Văn', chỉ có Văn tâm vấn đề cùng thư họa nhân vật diễn hóa thành thật nguyên lý còn cần chăm chú một phen.

Tuy nhiên đều là chút không cao lắm sâu tri thức, làm sao lúc đầu Lâm Thiên, căn bản bắt học vô thuật, chỉ biết là chút càn làm cơ sở hơn vốn nên.

Nhất định phải hỏi thăm suy tính một phen.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Kể chuyện xưa

Trở lại hậu viện, Lâm Thiên trong lúc nhất thời có chút không nắm chắc được chú ý.

Bất Quá, hiện tại sắc trời đã không còn sớm, từ buổi sáng hôn mê, đến xế chiều thức tỉnh tiếp nhận trí nhớ sau đó cùng Lâm Huyền nói chuyện phiếm, chậm trễ tốt mấy canh giờ.

Chân trời hồng nhạt cũng đã gần tiêu tán không thấy.

Nhiều mây, trầm tư, qua một lát rốt cục dần xuống trong lòng kích động.

"Ngày mai tại đi tìm học viện lão sư hỏi ý kiến hỏi rõ ràng."

Vô luận như thế nào, từ một cái trạch nam xuyên việt mà đến, biết được thế giới đủ loại thần diệu, tâm tình khuấy động là không đè nén được, hận không thể lập tức chính là làm rõ ràng tình huống trở thành một tên văn nhân.

Làm ra quyết định này, là hết sức chật vật.

Dựa vào hậu viện trên một cây đại thụ, Lâm Thiên trong lúc nhất thời thể mà không biết mình hiện tại cần phải làm những thứ gì, hơi nhớ nhưng lên kiếp trước đủ loại công nghệ cao đồ chơi tới.

"Có mấy tính chơi đùa liền tốt."

Dị Thế Giới tốt thì tốt, cường giả vì tôn, chỉ cần có thực lực, có thể đạt thành vô số nam nhân tha thiết ước mơ sự tình.

Tay cầm quyền lực chí cao, hậu cung giai lệ ba ngàn, ngày ngày phàn nàn, khoái hoạt giống như thần tiên.

Nhưng vấn đề là, hiện tại Lâm Thiên cũng không có thực lực cường đại như vậy, chỉ có thể ý vào con của thành chủ cái thân phận này, Cáo mượn oai Hổ, làm xằng làm bậy.

"Chẳng lẽ lại, ta cũng phải cùng nguyên lai cái kia hàng một dạng, đi Thúy Hương lâu tìm thú vui." Lâm Thiên cảm thấy vô cùng nhức cả trứng.

Xác thực nhàm chán a, đêm dài đằng đẵng.

Hoàn toàn có thể lý giải cổ nhân là sao lưu luyến nơi ăn chơi, thậm chí triều đình đều chưa từng niệm phong.

Không thể so với trước kia Địa Cầu, một cái tên là Tây hoàn địa phương, bị các loại càn quét.

Đây đúng là tịch mịch ban đêm vô tâm giác ngủ, cũng không thể từ bảy tám giờ thời điểm bắt đầu ngăn người đi?

Cũng may, đang Lâm Thiên nội tâm làm lấy đấu tranh thời điểm, cái kia giống như Vàng anh khẽ hót, ôn nhu uyển chuyển thanh âm vang lên lần nữa.

"Thiếu gia, mau đưa y phục phủ thêm, coi chừng bị lạnh." Lâm Tiểu Nhu làm một tên thị nữ rất là tận tâm tận trách, trong tay cầm một kiện màu đen da thuộc chạy chậm đến đi vào Lâm Thiên trước mặt.

Miệng bên trong còn lú lo không ngừng nói: "Thiếu gia, người nói người đều lớn như vậy, còn sẽ không chiếu cố chính mình, bệnh nặng mới khỏi, cũng không thể lạnh."

Đang khi nói chuyện, càng là cực kỳ ôn nhu cầm quần áo cho Lâm Thiên tay nắm tay mặc vào.

Lâm Thiên khóe mắt ý cười óng ánh không sai.

Cũng không nói chuyện, đợi đến Lâm Tiểu Nhu cầm quần áo cho mình sau khi mặc vào, mới trong mắt mang theo trêu tức cười tà nói: "Tiểu Nhu, sắc trời bên ngoài cũng tối, thiếu gia ta cũng K hôn."

"Nếu không, người đi thay ta làm ấm giường đi. ."

Lâm Thiên nhìn lấy thanh tú mỹ lệ động lòng người, trong lòng giống như mèo bắt, nóng nảy động không ngừng.

Trạch nam vốn là một loại tà ác sinh vật.

Lâm Thiên mặc dù không có đạt tới loại kia tin tức phía trên, cười cái búp bê bom hơi làm vợ, nhưng cũng đã dùng tay phải làm vô số năm tức phụ.

Giờ phút này có một người khả ái mỹ lệ thị nữ, lên một phen đùa giỡn tâm tư.

Hắn dù sao không có xuyên qua trở thành một tên củi mục, càng không phải là xuồng dốt thế gia công tử ca.

Mà là chân chính con ông cháu cha, muốn com ngon áo đẹp rất nhẹ nhàng, nhưng làm một tên có nguyên tắc tính con ông cháu cha, Lâm Thiên giờ phút này ngược lại là không có ăn hết Lâm Tiểu Nhu dự định, chỉ là thuận miệng trêu chọc một phen.

Nhưng Lâm Tiểu Nhu lại hoảng, mặt lần nữa đỏ lên.

Niên kỳ đã mười bảy tuổi nàng, làm sao không hiểu những vật này.

Giống Phủ Thành Chủ loại địa phương này thị nữ cũng không phải bình thường người có thể đi vào.

Từ nhỏ là có hệ thống bồi dưỡng, đã sớm biết mình vận mệnh, sớm muộn có một ngày sẽ bị Lâm Thiên ăn hết.

Có điều dĩ vãng Lâm Thiên, cả ngày lưu luyến nơi ăn chơi, đối nàng căn bản là nhìn như không thấy, việc này đều có chút quên lãng.

Giờ phút này Lâm Thiên 1 nói ra, cả người liền là bắt đầu suy nghĩ miên man, căn bản không có chú ý tới Lâm Thiên trong mắt vẻ trêu tức.

Hơi cúi đầu thấp xuống, mái tóc đen nhánh bàn ở phía sau, một đôi đôi mắt to sáng ngời lại là len lén đánh giá thiếu niên ở trước mắt.

"Thiếu gia kỳ thực rất đẹp trai."

"Một ngày này rốt cục muốn tới à?"

"Nếu là không có Lâm Huyền đại nhân, có lẽ ta đã sớm chết đói đầu đường."

... ..

Trong lòng ngũ vị tạp trần, không thể nói là ngọt ngào, cũng không thể nói là tâm không cam lòng, tình không muốn.

Hơi do dự một chút về sau, tiếng như mảnh muối gạt đầu đáp ứng: "Đã thiếu gia muốn nghỉ ngơi, cái kia Tiểu Nhu đi làm ấm giường là được."

Nói xong, dẫn theo váy, một mặt nóng hổi hướng phía buồng trong chạy tới.

... ..

Tại nhà mình đại viện đi dạo mấy cái vòng mấy lúc sau, Lâm Thiên rốt cục nện bước bát tự bước, hướng phía gian phòng của mình đi đến.

"Kết. ."

Theo gổ thật đại môn mở ra, trong tai rất rõ ràng nghe thấy một tiếng kiều tiếu kinh hô.

"A.... ."

Loại thanh âm này, mười phần làm cho người liên tưởng, đặc biệt là đối với trên linh hồn hay là tiểu xử nam Lâm Thiên mà nói, đủ để cho nó kích động vạn phần.

Hướng phía giường nhìn lại, vẫn là cái kia có thể phụ trợ tu luyện, cường thân kiện thể Bạch Ngọc Sàng giường.

Có điều giờ phút này cùng buổi sáng khác biệt chính là, phía trên lộng lẫy dưới chân có một cái đồ bưng khuôn mặt, hai mắt nhắm nghiền thiếu nữ.

Rửa mặt một phen, chỉ không cần đến ba phút.

Theo Lâm Thiên rón rén đi vào giường bên cạnh, Lâm Tiểu Nhu con mắt hơi lộ ra một đạo khe hẹp.

Loại này tiểu cử động cũng không có trốn qua Lâm Thiên quan sát, nụ cười trên mặt càng sâu.

Nhẹ nhàng nhấc lên chăn mền một góc, chui vào.

Bên trong thật ấm áp, Bạch Ngọc Băng lạnh đặc tính đã sớm tại Lâm Tiểu Nhu toàn thân nóng lên tình huống dưới bị che kín.

Thoáng vịn vịn một phen thân thể, rất dễ dàng chính là có thể chạm đến cái kia hoạt nộn da thịt.

Lâm Thiên cười, nhìn lấy cái kia giống như chân kinh thờ con, gật đầu nhắm mắt đáng yêu thiếu nữ nhẹ giọng mở miệng nói: "Tiểu Nhu, ta kể cho người cổ sự đi?"

"A?" Lâm Tiểu Nhu mộng .

Nàng đều đã làm tốt hiến thân chuẩn bị, ai biết giờ phút này Lâm Thiên thể mà đánh bài khác.

Lâm Thiên gan không coi là nhỏ, mặc dù không có cứ như vậy ăn hết Lâm Tiểu Nhu dự định, bất quá vẫn là trực tiếp quay người, nhẹ nhàng hai tay vòng tại thiếu nữ yêu kiều rắn chắc trên lưng.

"Lúc trước, có một cái tinh cầu màu xanh lam, gọi là Địa Cầu. ."

"Cái đó là một khoa mỹ lệ dị thường, thai nghén vô số sinh mệnh tinh cầu "

... ..

Lâm Thiên đích thật là tại đem cổ sự, dùng một loại rất trầm thấp ngữ khí, nhẹ nhàng tại thiếu nữ bên tai nói tên là tuần thương phong thần truyện kỳ, tên là Chiến Quốc quần hùng tranh bá.

Nói Tam Quốc, Thịnh Đường, cho đến tên kia vì Lâm Thiên vài tia nhân sinh.

Hồn mặc dù mặc đến đây, tâm lại còn tại Trung Hoa.

Ngắn gọn lời nói kể ra bên trong, không biết là tại đối với chuyện cũ tạm biệt, cũng hoặc là cũng là đối với mới cả đời tuyên ngôn.

Theo cổ sự tiến vào khâu cuối cùng, nhìn lấy đã trong ngực ngủ thật say Lâm Tiểu Nhu, Lâm Thiên cười.

Thượng thiên cho ta một lần việc nặng cơ hội, nhất định sẽ không như ở kiếp trước đồng dạng tầm thường vô vi.

Nhẹ nhàng hôn một cái, Lâm Tiểu Nhu lông mi thật dài rung động bên trong, Lâm Thiên chậm rãi nhắm hai mắt.

...

"A.... . Thiếu gia, nhanh đến trễ. ." Sáng sớm, mặt trời mới mọc mới sinh, hãy còn tại trong mơ hồ Lâm Thiên chính là bị Lâm Tiểu Nhu cho sinh sinh đánh thức.

"Đều tại ta, hôm qua ngủ như chết." Lâm Tiểu Nhu tràn đầy tự trách, luống cuống tay chân từ trên giường đứng lên.

Đánh rửa mặt nước, cho Lâm Thiên tìm y phục, vài phút bên trong, chính là hết thảy chuẩn bị sẵn sàng.

Lâm Thiên trong mắt mang theo sáng rỡ ý cười.

Trí nhớ sẽ không làm bộ, toàn bộ thành Thiên Tinh, đối với mình thật tâm thật ý người, chỉ có hai người a.

Phụ thân Lâm Huyền, thị nữ Tiểu Nhu.

Kiếp trước Lâm Thiên chưa từng trân quý, chính mình chắc chắn sẽ không buông tha.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Văn tâm cùng Cụ tượng hóa

1 ăn xong điểm tâm, Lâm Thiên chính là thẳng đến học viện mà đi.

Lâm Thiên chỗ học viện, gọi là Thiên Tinh học viện, chiếm diện tích đủ có vài chục mẫu, học viên mấy vạn, lấy giáo sư kiến thức tri thức làm chủ, võ giả tu luyện làm phụ.

Trong học viện thư hương khí tức mùi phân, từ lúc mới nhập môn bằng hiệu bắt đầu chính là các loại danh ngôn danh cú, nghe nói đều là chút Văn Thánh Thiên Cổ lưu truyền xuống, truyền xuống độ cực cao.

Có điều theo Lâm Thiên, lại thấy không được tốt lắm .

Thí dụ như thì lấy trước cửa bằng hiệu bên trên nam vàng một câu đoản ngữ tới nói văn khí phồn vinh mạnh mẽ ba ngàn dặm, đăng tán vân vụ chu toàn thánh.

Thứ đồ gì, muốn nói hàm súc, một điểm không hàm súc, muốn nói phóng khoáng cũng không có phóng khoáng đến loại cảnh giới nào.

Ngắm lại kiếp trước "Sống là người hào kiệt, chết cũng ma anh hùng.", "Nhìn trời cười lớn ta vùng kiếm, người đi kẻ ở thấy anh hùng." Chờ kinh điển phóng khoáng câu thơ, cùng so sánh, hoàn toàn không phải một cái khái niệm.

Mà lại trong trí nhớ, đây là cái nào đó Văn Thánh thành thánh thời điểm biểu lộ cảm xúc câu thơ, được tôn sùng là thiên thu thi từ, kinh điển vô cùng.

Trên đường đi, nhìn lấy những cái được gọi là kinh điển câu thơ, Lâm Thiên không cảm được lác đác.

Hố cha hệ thống, nếu có thể thành Linh Văn sư, cả người trong nháy mắt cất cánh, hiện tại hảo chết không chết thể mà nhất định phải trở thành Linh Thư sư.

Thở dài bên trong, Lâm Thiên trong lòng ngược lại là lập tức lấy lại tinh thần.

Có vẻ như, chính mình từ khi tiếp nhận cái kia hố cha nhiệm vụ về sau, còn không có nghiên cứu cẩn thận qua cái này cái gọi là hệ thống.

"Tính toán, một hồi làm rõ ràng tình huống về sau, rồi nghiên cứu một phen." Lâm Thiên quyết định chú ý, dưới chân càng nhanh mấy phần, hướng phía trong học viện đạo sư văn phòng đi đến.

...

Thiên Tinh học viện, lấy giáo sư kiến thức, đề bạt học viên kiến thức tu dưỡng làm chủ, tự nhiên toàn bộ trong học viện, tám thành diện tích đều là phong cách cổ xưa thư hương Văn Viện.

Võ Tráng chỉ là tại tít ngoài rìa vị trí tu kiến vài toà, có điều giờ phút này thời gian còn sớm, ngược lại là võ giả mượn sáng sớm linh khí nồng đậm đang tiến hành đoán luyện.

Ngăn cách ra xa chính là có thể nghe thấy từng đợt hô quát hò hét thanh âm, khí thế mùi phân, tràn đầy mệnh môn tinh thần phấn chấn.

Trên đường đi càng là thỉnh thoảng có hình thể kiến tạo người trẻ tuổi giờ cái tảng đá lớn đôn dọc theo học viện chạy bộ, tiến hành rèn luyện thân thể.

Nhìn lấy những cái kia đập khí đồ mờ mờ hồ hồ, Lâm Thiên cảm thấy có chút may mắn.

Còn tốt không có bị xuyên việt thành võ giả, Lâm Thiên đều khó có thể tưởng tượng lấy chính mình loại này nhiều năm trạch nam thể chất làm sao có thể trải qua chịu nổi loại này đoán luyện.

Chỉ sợ, chỉ có thể thời gian dần trôi qua phai mờ trước mặt người khác.

Một đường nhìn việc vui, đi bộ nhàn nhã lác lác, trọn vẹn tồn một nén nhang công phu, mới khó khăn lắm đi đến đạo sư văn phòng khu vực.

Nương tựa theo trí nhớ, Lâm có trời mới biết giáo sư đạo sư của mình, là một cái khoảng 60 tuổi cao cấp Linh Văn sư, tên là Lục Xung.

Lần thứ nhất đến đạo sư khu vực, không thể nào quen thuộc tình huống dưới, chỉ có thể liếc nhìn cửa quan sát đến bảng số phòng trên tin tức.

Rất cực lại tồn mấy phần chuông tình huống dưới, tìm tới đạo sư văn phòng.

Cũng may cũng chưa từng xuất hiện đạo sư không có ở đây tình huống, gõ cửa đi vào trong phòng, hơi hàn huyền vài câu, vấn an, Lâm Thiên cũng liền trực tiếp mở miệng hỏi thăm về tới.

Một phen đối thoại về sau, mang theo đáp án, Lâm Thiên hài lòng rời phòng làm việc.

Đi vào phòng học, bên trong đã ngồi đầy người mặc các loại trường bào, hào hoa phong nhã học sinh.

Ngồi vào trên vị trí của mình, cũng không để ý bốn phía học viên cùng lớp, vẫn ngẩn người.

Những người còn lại nhìn lấy vừa vào đến phòng học thì hai mắt đờ đẫn Lâm Thiên đã sớm không cảm thấy kinh ngạc, loại tình huống này thế nhưng là đã tiếp tục nửa vầng trăng lâu.

Bất quá, lần này ngẩn người, tự nhiên không là linh hồn trên xảy ra vấn đề, mà là cố ý gây nên.

Một mặt tự hỏi vừa rồi đạo sư nói cho tri thức, một mặt chuẩn bị cẩn thận nghiên cứu một phen hệ thống.

...

Mạng Thiên Đạo 'Văn', có thể truyền lên đến thi từ ca phú, hội họa thư pháp, điểm này là không thể nghi ngờ.

Tốt thậm chí có thể hóa hư thành thực, diễn hóa chân thực đi ra, cũng từ nói chuyện ở bên trong lấy được đáp án.

Mỗi một bộ truyền lên đến từ Mạng Thiên Đạo 'Văn', hội căn cứ trình độ, chia làm mấy cái đẳng cấp.

Miệng mồm mọi người tương truyền, văn đầy một thành, truyền quốc kinh điển, lưu danh kiệt tác, bách thể truyền thuyết, thiên thu thánh điển, vạn cổ bất hủ.

Mà căn cứ những thứ này đẳng cấp phân chia, Mạng Thiên Đạo 'Văn', hội phân hồi tác giả một bộ phận đặc thù năng lượng.

Loại này năng lượng được xưng là "Tài hoa."

Mà lại căn cứ độc giả khen ngợi, điểm kích các hạng số liệu, đồng dạng hội phân hồi không ít tài hoa.

Tới trình độ nào đó, liền là có Cụ tượng hóa khả năng, có điều sách bên trong nhân vật Cụ tượng hóa hội căn cứ thực lực khác biệt tiêu hao hết số lượng không đồng nhất tài hoa.

Thí dụ như, Lâm Thiên nếu là tác phẩm nổi tiếng ra kiếp trước một ít kinh điển, như 《Đấu Khí Đại Lục》, chỉ cần thu hoạch được Mạng Thiên Đạo 'Văn' tán thành, thêm bên trên lưu truyền độ rộng khắp, khen ngợi như nước thủy triều.

Tại hậu kỳ, liền là có thể Cụ tượng hóa một ít người vật, căn cứ miêu tả nhân vật thực lực khác biệt, tổn hao tài hoa cũng khác biệt.

Tỉ như trong sách nhân vật chính Viêm Đế, nếu là muốn biến hóa là thực thể, tự nhiên là cần phải hao phí tài hoa cũng là nhiều nhất.

Mà hơi yếu nhất đẳng, thì là căn cứ thực lực khác biệt tổn hao không giống nhau.

Có điều cụ thể cần phải hao phí bao nhiêu, đạo sư ngược lại là không nói, dù sao Lâm Thiên hỏi thăm đạo sư, cũng bất quá chỉ là nhất tôn cao cấp Linh Văn sư a.

Tương đồng, họa tác bên trong sinh vật muốn ngưng thực, một dạng cần phải hao phí tài hoa.

Có điều hội họa điểm kích cùng khen ngợi, tự nhiên vô pháp cùng so sánh, bởi vậy đây cũng là Linh Thư sư phổ biến không bằng Linh Văn sư một cái khác đại duyên từ.

Trừ những thứ này bên ngoài, Lâm Thiên còn hiểu được, Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong tác giả đồng dạng là phân chia đẳng cấp.

Tác phẩm nổi tiếng Tam Bộ miệng mồm mọi người tương truyền, hoặc là một bộ văn đầy một thành, hội tán thăng làm sơ cấp tác giả.

Tác phẩm nổi tiếng Tam Bộ văn đầy một thành, cũng hoặc là một bộ truyền quốc kinh điển, làm theo có thể tán thăng làm trung cấp tác giả.

Theo thứ tự suy ra, Tam Bộ truyền quốc, hoặc là một bộ lưu danh, Cao Cấp tác giả.

Tam Bộ lưu danh, hoặc là một bộ bách thể, thì làm Bạch Kim tác giả.

Tam Bộ bách thể, hoặc là một bộ thiên thu, thì làm Chí Tôn tác giả.

Tam Bộ thiên thu, hoặc là một bộ vạn cổ, làm theo có thể xưng là Đại Thần tác giả.

Cấp bậc phân chia nghiêm mật, để Lâm Thiên nhớ tới kiếp trước một cái Website.

Có điều khác biệt duy nhất một điểm thì là, Mạng Thiên Đạo 'Văn' thu nạp không chỉ có riêng là thể, chỉ cần là kiến thức phương diện, tất cả đều bao hàm.

Trừ cảm thấy hứng thú nhất Cụ tượng hóa bên ngoài, Lâm Thiên tự nhiên cũng từ đạo sư chỗ hiểu được liên quan tới Văn tâm tri thức.

Văn tâm, văn nhân trọng yếu nhất chỗ căn bản.

Trừ là câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn' truyền lên đến nhất định phải, càng là tự thân thực lực tăng lên cơ sở cầu nối.

Mỗi một bộ ra đời, cũng có thể thói luyện Văn tâm, đề bạt chính mình văn nhân tu vi, cho đến trở thành Văn Thánh.

Có điều đáng tiếc là, hiện nay cũng không có phân biệt Văn tâm phương thức, chỉ có thể dựa vào học thức tích lũy mở rộng nắm giữ Văn tâm tỷ lệ.

Yên lặng đem những kiến thức này xem một lần, Lâm Thiên rốt cục đem mục tiêu của mình chỉ hướng cái kia cái gọi là mạnh nhất họa sĩ hệ thống.

Tâm thần trầm xuống, trong nháy mắt tiến vào biển ý thức không gian.

Nơi đó có một cây hiện ra từ kim quang mang bút lông sáng rực rực rỡ.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Phỏng đoán

cái sáng rực rực rỡ kia, giấu ở chỗ sâu trong óc, cùng linh hồn ràng buộc bút lông, chính là cái gọi là mạnh nhất họa sĩ hệ thống nguyên hình.

Lâm Thiên là hệ thống khóa lại về sau lần thứ nhất đi vào biển ý thức, cũng là lần đầu tiên trông thấy cái này cái gọi là hồ cha hệ thống.

Linh thức hóa thân không tự chủ bấu môi.

Không thể không nói, chỉ là nhìn bề ngoài, thật đúng là rất giống có chuyện như vậy.

Họa sĩ hệ thống, bản thể chính là như thể một cái bút lông, hình tượng chuẩn xác, hơn nữa thoát nhìn mười phần cao lớn.

Quan sát lấy làm kỳ một phen về sau, linh thức phun trào, chậm rãi hướng phía bút lông tiếp xúc qua đi.

"Đỉnh, nhiệm vụ chưa hoàn thành."

Vừa mới tiếp xúc đến, một trận đột ngột xuất hiện thanh âm lộ ra hết sức chói tai, thiếu chút nữa để Lâm Thiên linh hồn rung động một phen.

Không nhìn nhắc nhở, tiếp tục thăm dò, linh thức chỉ thân chạm đến bút lông bản thể trong nháy mắt, rốt cục thành công tiến vào hệ thống chỉ mối quan hệ. Bên trong.

Cái đó là một mảnh rộng lớn vô biên không gian, tràn ngập màu tro Hỗn Độn khí tức, giống như Viễn Cổ Hồng Hoàng.

Một cỗ to lớn tin tức tại linh thức tiến vào chỗ kia Thần Bí Không Gian một cái chớp mắt, chính là giống như kinh thiên Cự Lôi đồng dạng trong nháy mắt rót vào.

Lần này, không có hôn mê, dù sao đây là cùng linh hồn ràng buộc, nay đã tiến vào trí nhớ chỗ sâu, giờ phút này giống như kích hoạt.

Tin tức tiếp thu, Lâm Thiên biển ý thức cũng chịu đựng khảo nghiệm, giờ phút này tự chủ rời khỏi.

Trên lớp học địa phương, 1 người đàn ông tuổi trung niên đã bắt đầu giảng bài, Lâm Thiên lại là may may nghe không vào, trong mắt tràn ngập vui mừng.

Nguyên bản lo lắng vấn đề, giải quyết. .

Mạnh nhất họa sĩ hệ thống, công năng không ít, nhưng nhất làm cho Lâm Thiên cảm thấy hưng phấn một điểm, chính là là có thể rút ra trí nhớ kiếp trước chỗ sâu tin tức.

Điều này có ý vị gì?

Làm kiếp trước trạch nam, bình thường tốt nhất đồng bọn, từ không cần nhiều lời, khẳng định là mấy tính không thể nghi ngờ.

Vơ vệt vụn vặt, thứ gì đều có chỗ đọc lướt qua.

Mà hệ thống, thì là chỉ phải hao phí một số tích phân, liền là có thể đem từ trí nhớ chỗ sâu lấy ra.

Khóe miệng không tự chủ liệ lên vẻ tươi cười.

Thư pháp?

Họa tác?

Kiếp trước nhân hạ nhằm chán thời điểm, trên mạng lung tung qua không ít.

Vương Hi Chi, Đường Bá Hổ.

《 Lan Đình Tự 》, 《 Thanh Minh Thượng Hà Đồ 》...

Đủ loại đều từng nhìn qua.

Nếu để cho chính mình trí nhớ, nhiều nhất chỉ có thể hồi ức một tia da lông, nhưng có hệ thống trợ giúp, lại là có thể hoàn toàn rút ra ra cái kia đoạn ký ức, hoàn toàn không thành vấn đề.

Chỉ cần ụng có nhất định lượng cơ sở, về một phen, làm sao cũng sẽ không quá kém.

Mà lại hệ thống tiêu hao tích phân, càng là có thể đổi lấy một số Trung Hoa cổ đại trứ danh thư pháp, họa sĩ chiếm hữu, càng là giống như gian lận.

Lâm Thiên cả người có chút không ức chế được ngốc cười rộ lên.

Trong nháy mắt chính là hấp dẫn bốn phía đồng học chú ý, từng đạo từng đạo khinh bỉ ánh mắt bắn ra mà đến, Lâm Thiên lại là hồn nhiên không thêm để ý.

Nói đùa.

Đáng lẽ đều thoáng có chút uể oải, dù sao so sánh với mà nói, Đường Thi Tổng Từ loại này Văn Thê loại trí nhớ khẳng định phải thuận tiện rất nhiều.

Loại: thư họa dù là nhìn qua cũng đảo mắt liền quên, còn cho là mình muốn bắt đầu từ số không, học tập cơ sở.

Bất Quá, hiện tại lại là đột nhiên xuất hiện làm niềm vui bất ngờ.

Đứng ở thế giới đỉnh phong , có vẻ như cũng không xa không thể chạm.

Chính tưởng tượng lấy, trong đầu lại là bỗng nhiên nhảy một cái.

Một cái có vẻ hơi kỳ hoa ý nghĩ sôi nổi trên giấy.

"Ta nếu là đem 《 Bấy viên ngọc rồng 》 cho vẽ ra đến, có thể hay không trực tiếp miếu Thiên miếu Địa?"

Loại ý nghĩ này xuất hiện về sau làm sao cũng vung đi không được.

Lâm Thiên ần ần cảm thấy, tựa hồ có thể thực hiện.

Não tử chuyển động, phân tích lên khả thi.

Họa tác cùng thư pháp, rõ ràng nhất thiếu hụt có hai.

Thứ nhất không cách nào hấp dẫn đại đa số người viên quan sát, bình dị, về cho dù tốt, cũng bất quá thần thái giống a.

Hoàn toàn không bằng có có sự tính, có thể làm cho người chìm đắm trong đó vô pháp tự kiềm chế.

Đơn giản điểm tới nói, chính là không có cổ sự.

Thứ hai là, tốn thời gian quá dài , đồng dạng miêu tả một sự vật, dùng văn tự, nhiều nhất trăm ngàn chữ liền là có thể hình dung vạn phần chuẩn xác, tốn tốn thời gian có điều ngăn ngại mấy tức a.

Mà hội họa thì là cần quan sát, xây dựng hệ thống, chậm chậm mưu toan, đây cũng là vì sao không thể lấy họa tác hình thành liên tiếp sự tích nguyên nhân căn bản.

Nhưng Manga khác biệt .

Đây là một loại đơn giản ngay thẳng hội họa phương thức, có lẽ kiến thức tính không có mạnh như vậy, nhưng đang kể chuyện cũ về điểm này, so với thì là chỉ có hơn chứ không kém.

Nhưng về vạch rõ ngọn ngành, cũng là một loại không duyên cớ thẳng tự Văn Thê, cũng không cao bằng Manga mình bao nhiêu.

Tại cùng đạo sư đang nói chuyện phiếm, bị nó tôn sùng vạn phần danh xưng vạn cổ bất hủ một bộ , có vẻ như cũng chính là cùng kiếp trước tiểu bạch văn hải hước không khác nhau nhiều lắm.

Phân tích một trận về sau, Lâm Thiên ánh mắt càng thêm sáng lên.

"Có vẻ như, có thể thực hiện a. . Manga cũng là họa nha. ." Phòng đoán phía dưới, Lâm Thiên thậm chí đều hưng phấn không tự chủ tự lẩm bẩm lên.

Kiếp trước Manga có thể vang dội toàn cầu, ở chỗ này tự nhiên cũng có được quạt khởi khả năng.

Lâm Thiên thậm chí đã đoán được, một ngày nào đó Kakalot, Luffy, chò cường hãn không tương nổi nhân vật, Cụ tượng hóa về sau có thể gây nên bao lớn oanh động.

Nhưng còn không có đắm chìm trong mới trong huyền tường bao lâu, bên tai lại truyền tới một trận khiến cho vạn phần phản cảm thanh âm.

"Ha-Ha, ngốc tử, đoán chừng không thể tỉnh lại đi."

Nói chuyện, là một tên tuổi tác đồng dạng tại mười bảy mười tám thiếu niên, hình dạng hơi có vẻ âm nhu, thanh âm càng là giống như vẹt đực.

Lâm Thiên mi đầu trong nháy mắt nhú một cái.

Lữ Phi! Cái kia đã từng không cẩn thận đánh chết kiếp trước, còn không biết hối cải, cả ngày nhục nhã lúc trước ở vào ngây thơ chính mình một tên khác con ông cháu cha.

Hiển nhiên, Lữ Phi cũng không rõ ràng Lâm Thiên thời khắc này trạng thái, bên ngoài hãn vẫn là như mấy ngày trước đây đồng dạng ngu dại không thôi, lần nữa đến đây đùa cợt nhục nhã Lâm Thiên tìm niềm vui.

Lâm Thiên lấy lại tinh thần, trên bục giảng đạo sư đã không thấy tăm hơi, hiển nhiên tại chính mình sững sờ quá trình bên trong đã tan học.

Thoáng chuyển động mấy phần đầu, khoe mắt quét nhìn chính là trông thấy cái kia chính tùy ý chế giễu thiếu niên.

Giờ phút này Lữ Phi sau lưng còn theo mấy tên đồng dạng non nớt thiếu niên.

Có điều những người này trên mặt đều là có một vòng hội ý tà tiếu.

Những người này, đều là Lữ Phi chó săn.

Thậm chí tại trong đám người này, Lâm Thiên còn trông thấy, trong đó hai cái, là tại mình bị đánh trước đó, theo chính mình lẫn vào.

Bất Quá, hiện tại, gặp phải tình huống như thế này, đã sớm vứt bỏ nguyên bản chính mình cái này lão đại, đầu nhập vào Lữ Phi.

Lâm Thiên không nói chuyện, Lữ Phi càng là không biết Lâm trời đã tỉnh táo lại, y nguyên cùng mấy tên chân chó vui cười trêu ghẹo.

"Ha-Ha, lần trước bị tiểu gia ta giáo huấn một trận, bây giờ còn chưa lấy lại tinh thần, sẽ không phải thật ngốc đi?"

"Hừ, còn dám cùng tiểu gia đoạt nữ nhân, không biết tự lượng sức mình. Đoán chừng cái kia lão cha căn bản còn không có phát hiện mình nhi tử đều thành ngu ngốc đi."

"Có điều cũng bình thường, dù sao có con trai của ngu ngốc, thì có ngu ngốc cha nha." Lữ Phi cũng không cảm thấy áy náy, lớn tiếng tại chân chó trước mặt chửi bới cười nhạo Lâm Thiên.

Sau lưng chân chó không thẹn với Kỳ Danh hào, nhao nhao lớn tiếng xưng là.

"Đúng thế, Lữ thiếu gia thiên thu vạn đại, không phải cái này ngu ngốc chỗ có thể sánh được."

"Đoán chừng cha của hãn coi như biết, cũng không có cách, dù sao Lữ thiếu gia gia đình cũng không so với bọn hãn Lâm gia tới kém."

Lâm Thiên trong mắt thời gian dần trôi qua để lộ ra một chút hàn ý.

Chế giễu chọc ghẹo ta? Chơi rất vui?

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Lữ Phi

Lâm Thiên cảm thấy cười lạnh không thôi, chậm rãi xoay đầu lại.

Lữ Phi mấy người còn vẫn tại cái kia trêu chọc lấy, thế mà đều không có phát hiện Lâm Thiên giờ phút này đã xoay đầu lại.

"Lữ thiếu, người nhìn chúng ta ở chỗ này chọc ghẹo ngu ngốc cũng không có ý gì, không bằng đi tìm một chút việc vui?" Một tên chân chó rất là nịnh nọt mở miệng đề nghị.

"Cũng được, dù sao hiện nay ta đã đột phá rèn luyện thân thể, trở thành Uẩn Linh cảnh võ giả, cũng là không cần như vậy khắc khổ tu luyện." Lữ Phi nghĩ đốt một lát, cũng là gạt đầu.

Tại Lữ Phi đáp ứng về sau, những thứ này chân chó trong mắt trong nháy mắt có ánh sáng hiện lên.

Bọn họ phần lớn là chút thiên phú không thể nào xuất chúng người, cùng tu luyện tự cường, không bằng đem Lữ Phi nịnh bợ tốt tới thống khoái.

Dù là về sau có thể tiến vào Lữ gia trở thành cái thị vệ cũng là cơm áo không lo.

Bất Quá, hiện tại càng là có thể theo Lữ Phi bốn phía tìm hoa văn liễu, tốt không được tự nhiên, ngay sau đó tất cả đều hoan hô lên.

Lữ Phi trắng vung tay lên, rất là phóng khoáng nói: "Đi, Thúy Hương lâu tiêu sái."

Có điều tuy nhiên Lữ Phi ra về phóng khoáng, nhưng phối hợp nó vệt đực giọng, làm sao nghe tới đều cảm thấy quái dị.

Đang lúc mấy người thương nghị tốt, chuẩn bị đi buông lỏng tiêu khiển thời điểm, Lâm Thiên lại là chậm rãi mở miệng.

"Tiểu Lục Từ, Nhị Cầu Từ, các người có thể à?" Lâm Thiên thanh âm tràn đầy chế nhạo khí tức, hiển nhiên không phải là đồ ngốc chỗ có thể nói ra, trong nháy mắt, đang muốn ra cửa phòng học mấy người cước bộ tất cả đều đình trệ xuống tới.

Quay đầu lại, một bộ gặp Quý biểu lộ.

Đáng lẽ theo sau lưng Lữ Phi hai tên thiếu niên càng là khoe miệng co giật, thật lâu phảng phất từ giữa hàm răng gạt ra hai chữ.

"Thiên thiếu. . ."

Biểu lộ lại là so với khóc còn khó coi hơn.

Lâm Thiên giống như cười mà không phải cười nhìn chăm chăm đám người, trêu chọc nói: "À, ở ngay trước mặt ta mắng ta, các người hai cái lá gan mập. ."

Bị Lâm Thiên gọi lại hô vì Nhị Cầu Từ, Tiểu Lục Từ hai người, chính là nguyên lai hấp tấp theo sau lưng Lâm Thiên chó săn.

Bất Quá, hiện tại bị Lâm Thiên như thế 1 hô, cả người trên mặt biểu lộ so với khóc còn khó coi hơn.

Bọn họ cũng không phải Lữ Phi, nếu là Lâm Thiên Thiết Tâm muốn thu thập bọn họ, tuyệt đối ăn không ôm lấy đi.

Mà lại nguyên bản là Lâm Thiên người, mới ném chạy tới không bao lâu, căn bản còn không có dung nhập vào Lữ Phi đoàn trong cơ thể, cũng vô pháp bảo đảm Lữ Phi sẽ hay không vì bọn họ Hòa Lâm thiên phát sinh xung đột, hiện tại Lâm Thiên tỉnh táo lại, trong lúc nhất thời có chút hoảng hốt.

Nhìn phía sau hai người có chút đứng đờ không ngừng, Lữ Phi lại là mặt âm trầm mở miệng: "Thế nào, lúc đầu Chủ Từ thanh tĩnh, liền muốn biểu trưng tâm?"

"Cơ hội của các người chỉ có một lần, chính mình nhưng cần phải nắm chắc." Lữ Phi âm dương quái khí ở một bên nói đến.

"Cái này?" Hai trên mặt người vẻ do dự càng nặng. .

Lâm Thiên không nói lời nào lẳng lặng nhìn bọn họ, đối với hai tên chó săn lựa chọn, cũng không phải rất lợi hại để ý.

Muốn đi theo Lữ Phi, cũng không quan trọng, dù sao Lâm Thiên cũng đã hạ quyết tâm chắc chắn sẽ không chịu để yên, đến lúc đó hai cái chó săn thôi, một khối thu thập là được.

Ngược lại là Lữ Phi giờ phút này hai mắt lấp lóe, thỉnh thoảng hướng về phía hai tên chưa quyết định chân chó phóng thích cảnh cáo khí tức.

Rốt cục, hai người một mặt ngượng ngịu tình huống dưới, hay là chậm rãi hướng phía Lâm Thiên phương hướng đi tới.

Lữ Phi cả người cũng không tốt, nghiêng răng nghiêng lợi còn kém không có giờ chân giận mắng.

"Các người có thể kiểm tra lo tốt. ! ."

Lâm Thiên rất lợi hại kinh ngạc, không nghĩ tới hai người thế mà thật muốn khí Ám đầu Minh.

Có điều mấy giây về sau, toàn bộ cục thế lại là phát sinh biến hóa.

Hai tên chân chó, chậm rãi đi vào Lâm Thiên trước mặt, liếc nhau sau cùng nhau cúi người chào nói: "Thiên thiếu, xin lỗi, chúng ta bây giờ là Lữ thiếu người."

Nói xong liên tục không ngừng mắt chạy về đi. .

Một màn này, Lâm Thiên không nghĩ tới, Lữ Phi không nghĩ tới, đều có chút sững sờ.

Thẳng đến hai tên chân chó nịnh nọt không thôi mở miệng tranh công, Lữ Phi mới phản ứng được.

"Lữ thiếu, không biết chúng ta làm như thế, người còn hài lòng?"

"Hắc hắc, chúng ta theo Lữ thiếu, làm sao có thể chuyển ném người khác."

Lữ Phi từ ngây người bên trong hồi phục lại, rút cuộc kìm nén không được, ngông cuồng cười ha hả.

"Ôi nha, thật thâm, đây là chúng ta con của thành chủ à?"

"Làm sao lẫn vào thâm như thế."

Nói thực ra, Lâm Thiên là thật có chút sững sờ, hoàn toàn không nghĩ tới hội đến như vậy vừa ra.

Không đa nghi dưới thật cũng không cảm thấy tức giận hoặc là thất lạc.

Nguyên bản không có ý định hai người kia có thể trở về, huống chi trở về thì có ích lợi gì đâu??

Chính mình còn mang lấy bọn hắn đi tìm hoa vấn liễu? Làm sao có thể. Mà lại loại này gió chiều nào theo chiều nấy người, làm chó săn đều không hợp cách, giữ lại cũng vô dụng.

Lữ Phi tại cái kia cuồng tiếu không ngừng, Lâm Thiên mi đầu hay là không tự chủ nhăn lại.

"Đừng cười. ." Lâm Thiên mở miệng quát lớn.

Lữ Phi lại là không để bụng, có chút đắc ý, căn bản không biết dừng lại dự định.

"Làm sao? Thẹn quá hoá giận? Ta liền muốn cười, người quản?"

Lâm Thiên khẽ thờ dài, có chút khó hiểu nói: "Ta liền không có hiểu rõ, là cái gì cho người tự tin ở nơi đó tru lên không ngừng?"

"Là người cái kia riêng có phong cách vệt đực giọng? Hay là người yêu nhân kia đồng dạng âm nhu gương mặt."

"Ta nếu là người, cả một đời cũng không dám mở miệng nói chuyện, người còn ở nơi này chẳng biết xấu hổ cười to."

"Người nhìn chung quanh một chút, người bao nhiêu người bịt lấy lỗ tai."

Lữ Phi sững sờ, theo bản năng quay đầu xem xét, không chỉ là vậy xem một ít học sinh, thậm chí ngay cả mấy tên chân chó đều một mặt khổ sở biểu lộ bịt lấy lỗ tai.

Mặt trong nháy mắt đỏ lên, xấu hổ giận dữ muốn tuyệt.

"Bịt lỗ tai, bịt lỗ tai, ta để cho các người bịt lỗ tai." Lữ Phi có chút điên hưng hăng mấy cái bàn tay quất vào chân chó trên mặt.

Xoay đầu lại dùng một loại phản hận ánh mắt nhìn về phía Lâm Thiên, hận không thể 1 bàn tay đem cái này vạch trần chính mình điểm yếu nam nhân chụp chết.

Thật sâu hút khẩu khí, Lữ Phi oán độc mở miệng nói: "Lâm Thiên, người có phải hay không muốn chết?"

"Lần trước, còn không có để người tiếp nhận giáo huấn à?"

Lâm Thiên khinh thường, cước bộ di động, mấy bước chính là đi vào Lữ Phi trước mặt, đem mặt tiến tới.

"Ta hiện tại để người đánh, người dám đánh à?"

Lữ Phi tay giờ lên, nhưng chậm chạp không dám vùng xuống.

Hắn là Lữ gia nhị thiếu không tệ, nhưng đối diện nam nhân này, thân phận đồng dạng không thấp, con của thành chủ, có lẽ nội tình trên không có bọn họ cái này thế gia tới thâm hậu.

Nhưng không thể phủ nhận, nếu là thật sự tại loại này trước mặt mọi người, đánh Lâm Thiên, khẳng định không có quả ngon để ăn.

Lần trước, bắt quá là tại cái kia nơi ăn chơi, không ai trông thấy, dù vậy vừa đánh xong sau mấy ngày nay đều có chút lo lắng hãi hùng.

Nếu là ở loại địa phương này, đánh Lâm Thiên, Lữ Phi không dám hứa chắc chính mình có hay không còn có thể bình yên vô sự.

Dù sao, Lâm Huyền cái kia thô thần kinh tại toàn bộ thành Thiên Tinh đều là nổi danh.

Vạn nhất cái nào gân dưng sai, phiền phức cũng không nhỏ.

Lữ Phi không dám động thủ, không có nghĩa là Lâm Thiên không động thủ.

Đem mặt tiến tới, chờ mấy giây ngừng đầu về sau có chút khinh thường vùng tay chính là một bạt tai trực tiếp đánh vào Lữ Phi trên mặt.

"Người!" Lữ Phi giận, trên cánh tay gân xanh nâng lên, giống như Giao Long.

Lâm Thiên cười lạnh, nhỏ giọng ở tại bên tai nói nhỏ: "Người dám hoàn thủ à ta thế nhưng là bệnh nặng mới khỏi, đánh xảy ra vấn đề gì, người nhưng chạy không được."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Quy hoạch

Lữ Phi chần chờ, ánh mắt lóe lên.

Thì thừa dịp hắn chần chờ như thế một cái chớp mắt, Lâm Thiên thật nhanh gạt mở, chuồn mất.

Hoa.

Mọi người vây xem kinh hãi, nghị luận âm ỉ.

"Đây là Lữ gia nhị công tử đi, cứ như vậy bị người vùng 1 bàn tay?"

"Đánh nhân thân của hắn phần cũng không thấp, Thiên Tinh con của thành chủ đây."

"Ân ân, bắt quá, như thế thoát nhìn vẫn là con trai của thành chủ có bá lực."

"Dù sao chỉ là nhị công tử mà thôi."

Đám người nghị luận thanh âm, truyền vào Lữ Phi trong tai, tựa như một mũi lửa thuốc, rốt cục để nó quyết định.

Tay bỗng nhiên hướng Lâm Thiên nguyên bản đứng yên phương hướng vùng đi. .

Hắn quả không nhiều như vậy, đánh ra sự tình thì đánh ra sự tình đi, cũng không thể dọa Lâm gia uy danh.

Nhưng là Lâm Thiên đã sớm thừa dịp hắn không chú ý lạng lẽ trượt, nơi nào còn có khả năng đánh tới người, bàn tay trực tiếp vùng vẫy trên không trung, mang theo một trận tiếng gió gào thét.

"Ủm?" Lữ Phi còn chưa kịp phản ứng, vẫn than nhẹ một tiếng.

Mọi người vây xem lại là âm vang cười rộ lên.

Tiếng cười để Lữ Phi sắc mặt biến đổi, lúc màu đỏ lúc hắc, một lát sau mang theo vô tận phần nộ rống to lên tiếng: "Lâm Thiên, ta và ngươi không xong!"

"Học viện bên trong đại hồng đại khiêu còn thể thống gì!" Theo rống to rơi xuống, không có chờ đến Lâm Thiên phản kích, lại là đem một tên đạo sư hấp dẫn tới.

Mà lại chính là tên kia hôm qua tại trên lớp học dùng sách vở đánh ra Lâm Thiên đầu cứng nhắc ông lão.

Ông lão râu mép vểnh lên, nhướng mày chính là bước nhanh đi tới, tức giận nhìn về mặt về phần nộ Lữ Phi.

"Vô gia ban người làm sao chạy đến chúng ta văn nhân nơi này đến ồn ào."

"Quả thực là làm cản, quả thực là có nhục nhã nhận!"

...

Ông lão nước miếng văng tung tóe, làm một tên năm ngoài tuổi cao cấp văn nhân, từ ngữ lượng phong phú đến có thể xưng trình độ kinh khủng, phun Lữ Phi lời cũng không dám trả lời một câu, xám xịt chạy.

Lữ Phi cảm giác mình rất lợi hại ủy khuất, bất quá là luyện công buổi sáng qua đi, giống như ngày thường tới lấy Lâm Thiên tìm tìm thú vui, không nghĩ tới chịu 1 bàn tay không nói, còn bị một tên đạo sư bắt lấy giáo huấn một lần.

Trong mắt tràn ngập lửa giận ngập trời, không chỗ phát tiết.

"Lâm Thiên, ta tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi. " Lữ Phi cắn răng, hận hận ở trong lòng thể.

... ..

Lâm Thiên trượt, tại chiếm đủ tiện nghi về sau, mười phần quả quyết từ giữa chen đi ra.

Chỉ là khiêu khích một phen, Lâm Thiên có thể ăn chính xác Lữ Phi không dám động thủ, nhưng là mình như thế 1 bàn tay đi xuống, khẳng định sẽ để hấn mất trí.

Lúc này không chạy, tuyệt đối sẽ xảy ra vấn đề lớn.

Thừa dịp đánh ra một cái tát kia đồng thời, nói lên một câu như vậy, để nó chặn chờ một lát thời gian, đủ để cho chính mình lặng lẽ rời đi.

Nghe Lữ Phi nộ hồng thanh âm, Lâm Thiên trong lòng căn bản Vô Sở Úy Cự.

Tựa ở một khóa hành lá bạch lục phía dưới đại thụ, Lâm Thiên trong mắt hiện ra hàn quang.

Ngươi cùng ta không xong? Ta còn cùng ngươi không xong đây.

Nhìn lấy dần dần tán đi, rồi đi Lữ Phi bọn người, Lâm Thiên huyết sáo lần nữa trở lại trong lớp.

Đối với đến trẻ Lâm Thiên, ông lão đạo sư căn bản không biết hỏi tới ý tứ , mặc cho nó trở lại trên chỗ ngồi.

Hôm qua một sách nện ngắt đi, bồi thường Linh tệ, thế nhưng là để ông lão trái tim đều đang chảy máu.

Loại này yếu ớt học sinh, hay là không muốn cùng đưa khí tốt.

Lâm Thiên trở lại chỗ ngồi, trong lòng đã có mấy phần so đo.

Sau một tháng, học viện khảo hạch, khi đó chính là thu thập Lữ Phi đại thời cơ tốt.

"Một tháng thời gian à, cần phải đầy đủ. " Lâm Thiên trong lòng âm thầm tính toán một phen, có mười phần tin tức.

Tuy nhiên xem ra đến bây giờ, chính mình hoàn toàn không phải là đối thủ của Lữ Phi, dù sao mình từ bất luận cái gì góc độ tới nói, kỳ thực đều là một tên người bình thường a.

Mà Lữ Phi, không có Văn tâm, thật sớm chính là bắt đầu võ giả tu luyện, bây giờ càng là đã đột phá cấp một rèn luyện thân thể cảnh, trở thành cấp hai Uẩn Linh cảnh võ giả.

Nhưng không nên quên.

Võ đạo thập trọng, mà văn nhân cửu đẳng.

Đây là có lấy nguyên nhân chỗ.

Võ giả cấp một rèn luyện thân thể, cái đó là thực sự có thể tăng cường thực lực, nhưng văn nhân thì là cần bổ sung tri thức, cái giai đoạn này là không gia tăng thực lực.

Nhưng nếu là một khi đột phá, Văn tâm thối luyện về sau, thực lực nhảy lên liền là có võ đạo nhị trọng thực lực.

Chỉ cần có thể tại một tháng thời gian trong vòng trở thành một tên sơ cấp văn nhân, Lâm Thiên liền là có nắm chắc tại học viện trong khảo hạch báo thù.

Mà hết thầy này, càng là nhất định phải đạt thành mục tiêu.

Thậm chí còn nhất định phải sớm đạt thành.

Hệ thống thể nhưng là tuyên bố nhiệm vụ, ba tháng thành là cao cấp loại: thư họa văn nhân, cũng chính là cao cấp Linh Thư sư.

Dựa theo cấp độ càng về sau, càng khó khăn tình huống đến xem, còn không thể đem đồng đều tách đi ra, một tháng đột phá cấp một.

Thậm chí nhất định phải tại nửa vàng trắng, thậm chí mấy ngày bên trong liền phải thành là sơ cấp Linh Thư sư.

Sau đó mới có đầy đủ thời gian đạt thành hệ thống nhiệm vụ.

Kết thúc không thành nhiệm vụ, nhưng là sẽ bị mật sát.

Đối với điểm này, Lâm Thiên không chút nghi ngờ, không nói trước cái kia cái gọi là hệ thống khóa lại tại linh hồn loại này trọng yếu đồ vật phía trên, chỉ là tiến vào Hệ Thống Không Gian về sau cái kia từng sợi kinh khủng Hỗn Độn chỉ khí, liền để cho Lâm Thiên đầy đủ khẳng định, cái này cái gọi là hệ thống, mạnh một thớt.

Dù sao đều phải nghĩ biện pháp đột phá, giáo huấn Lữ Phi, vì tiền thân báo thù, vì chính mình xuất khí, cũng liền thành nhân tiện mục tiêu.

Trên chỗ ngồi, Lâm Thiên nắm tay, nhẹ nhàng đối với mình cổ vũ lên.

"Lâm Thiên, là người tuyệt nhất."

"Lâm Thiên, là người đẹp trai nhất."

... ..

Tự mình cổ vũ một phen, Lâm Thiên cũng bình tĩnh trở lại.

P phía trên, ông lão y nguyên nước bọt bay tứ tung giảng thuật truyền từ Thượng Cổ Tiên Hiền các loại Danh Ngôn câu thơ.

Lâm Thiên có chút nhìn chung quanh một vòng, quả nhiên tại ông lão giảng bài đồng thời, cơ hồ tất cả học viên đều một bộ say mê biểu lộ.

Mà lại, trên thân đều như ẩn như hiện bốc lên một chút quang mang.

Những ánh sáng này, chính là tài hoa.

Toàn bộ trong lớp, trừ Lâm Thiên bên ngoài, cơ hồ tất cả mọi người đã câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn'.

Đây là một cái rất bình thường hiện tượng.

Dưới tình huống bình thường, một đứa bé con, đều là top 12 ba năm học tập tri thức, sau đó câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn'.

Có thể thành thì là văn nhân, không thể thành chuyển tu võ đạo, cũng không chậm trễ.

Chỉ có Lâm Thiên, bởi vì nó bất học vô thuật, tăng thêm Lâm Huyền đối với yêu cầu là của hắn nhất định phải trở thành văn nhân, lúc này mới chậm chạp không dám câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn'.

Không phải vậy, nếu là mỗi người đều như rừng trời, mười bảy mười tám tuổi còn liền giống như người bình thường, vạn nhất tiếp qua chút thời gian, hợp thành vì võ giả đều đã muộn.

Văn tâm tồn tại, tri thức hàm lượng nhiều ít, chỉ là có thể tăng thêm một chút tỷ lệ a.

Cũng không phải là nói, liền tiếp học tập mấy chục năm, già bảy tám mươi tuổi tại câu thông liền có thể mười phần chắc chắn.

Thiên phú, còn là trở thành văn nhân cực kỳ trọng yếu tất yếu.

Nhìn lấy tại ông lão giảng bài dưới, cái kia một chút choáng nhiễm quang mang, Lâm Thiên cảm thấy ẩn ẩn có chút hâm mộ.

Đây đều là chính xác văn nhân a, chỉ kém thu hoạch tài hoa thôi luyện Văn tâm, liền có thể tiến giai, nắm giữ vượt qua thường nhân thực lực.

Mà chính mình, còn đang xoắn xuýt lầy, lúc nào lần thứ nhất câu thông cái gọi là Mạng Thiên Đạo 'Văn'.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Xích Linh Hầu nước bọt

"Thiếu gia, ngươi trở về." Một ngày chương trình học kết thúc, Lâm Thiên vừa về đến phủ, Lâm Tiểu Nhu chính là một mặt nhảy cẫng hoan hô biểu lộ.

Từ Lâm Thiên rời đi phủ thượng đi đến học viện, Lâm Tiểu Nhu đem phòng ốc thu thập một phen sau chính là một mực chờ tại trong hậu viện.

Cùng loại với nàng loại này chuyên chúc thị nữ, là chỉ cần phụng dưỡng Lâm Thiên một người, Lâm Thiên không có ở đây tình huống dưới, rất nhẹ nhàng, nhưng cũng rất nhàm chán.

Giờ phút này Lâm Thiên trở về, trên mặt mừng rỡ hoàn toàn không che giấu được.

Tuy nhiên, trước kia Lâm Thiên cũng không nguyện ý phản ứng cái này dễ thương thiếu nữ, thậm chí còn cảm thấy có chút phiền chán, nhưng Lâm Tiểu Nhu lại là không thêm đề ý chút nào, hoàn toàn đem chính mình mừng rỡ thiếp ở trên mặt.

"Tiểu Nhu muốn thiếu gia không có." Hiện tại Lâm Thiên đương nhiên sẽ không tại vắng vẻ cái này tập trung tinh thần đều trên người mình đáng yêu thiếu nữ, nhếch miệng lên mỉm cười.

"Ừm." Lâm Tiểu Nhu có chút ngượng ngùng, có điều y nguyên to gan gật đầu.

Lâm Thiên trong lòng vui vẻ, bước nhanh đi ra phía trước, nhẹ nhàng ôm thiếu nữ eo thon chi.

"Cùng thiếu gia đi ăn cơm."

Lâm Tiểu Nhu cảm thụ được đặt ở chính mình trên lưng cái kia nóng rực bàn tay, trong lòng dâng lên một loại gọi là ngọt ngào cảm giác.

Nàng đã phát hiện, nhà mình thiếu gia tựa hồ cùng trước kia có chút khác biệt.

Lâm Tiểu Nhu rất đơn thuần, không có yêu cầu xa vời cái gì bị Lâm Thiên coi trọng trở thành Lâm gia thiếu phu nhân loại hình ý nghĩ.

Nàng vẹn vẹn cảm thấy, mình đã bị coi trọng, không tại như dĩ vãng, bị thiếu gia làm như không thấy.

Loại cảm giác này, rất tốt.

...

Làm con của thành chủ, Lâm Thiên đồ ăn từ không cần nhiều lời, có chuyên môn đầu bếp phối hợp nhất là dinh dưỡng hợp lý tiệt.

Một trận cơm tối, khoảng chừng 11 món ăn phẩm.

Nhưng giờ phút này, Lâm Thiên ngồi tại bên cạnh bàn ăn, lại là gương mặt hắc tuyến, có một loại tức miệng mắng to xúc động.

Chính một chút một bàn, trừ cái kia một đạo không biết tên bích lục canh đồ ăn bên ngoài, còn lại mười đạo đều là là một loại loại hình.

Đủ loại nãi, nãi heo, thỏ đầu, óc khi, đầu cá... ...

Rất lợi hại hiển nhiên, loại này đồ ăn phối hợp tuyệt đối là Lâm Huyền an bài xuống.

Mục đích chỉ có một cái. .

Thay Lâm Thiên bổ não, đề cao ký ức lực. .

Nhìn lấy từng đạo từng đạo bung lên bàn ăn xoay thức ăn, Lâm Thiên trong nháy mắt không thấy ngon miệng, phía trước ngo ngoe ngắc ngắc tình huống dưới, còn có thể ăn vào bụng, hiện tại thanh tình trạng thái, để hấn ăn loại này nặng miệng thực vật, thực sự khó mà làm đến.

Lâm Thiên có chút lý giải nguyên lai vì cái gì cái kia Lâm Thiên ưa thích ra ngoài tìm hoa văn liễu, tùy ý ăn uống.

Đoán chừng khả năng rất lớn chính là ăn những vật này ăn nôn.

Lâm Tiểu Nhu đứng ở một bên, nhắc nhở: "Thiếu gia, đồ ăn dâng đủ, nhân lúc còn nóng ăn đi. "

Lâm Thiên khước miệng co quắp động, nhẹ nhàng cầm lấy từ kim chế thành bát đĩa, từ duy nhất canh trong thức ăn kẹp lên một mảnh gọn sóng hình dáng rau xanh.

Nhẹ nhàng phóng tới trong miệng, sau một khắc sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, 1 miệng phun ra tới.

Khò, chất chất, còn có một cổ nhân nhạt vị chua.

Loại vị đạo này, để Lâm Thiên không tự chủ được nhớ tới kiếp trước một loại tên là Lao Sơn Thần Thủy đồ uống. .

"Đây là cái gì canh. " Lâm Thiên nhú mày, cổ nén trong miệng mùi vị khác thường mở miệng hỏi thăm.

"Thiếu gia, đây là an thần thảo, là lão gia chuyên môn để đầu bếp cho người chế biến canh, an thần thảo làm vật liệu chính, hợp với tính thần tổn, Xích Linh Hồn nước bọt chế thành, nghe nói có thể cực đại đề cao ký ức lực." Lâm Tiểu Nhu rất lợi hại chuyên nghiệp, làm thiếp thân thị nữ, đối với mỗi một bữa đồ ăn đều như lòng bàn tay.

Lâm Thiên biến sắc, tự lẩm bầm.

"An thần thảo, tính thần tổn, Xích Linh Hồn nước bọt... Xích Linh Hồn nước bọt "

Lâm Thiên nôn. . Nằm ở trên tường nôn khan không thôi.

Xích Linh Hồn nước bọt? Tiên dịch?

Con khi nước bọt?

Lâm Thiên có một loại cảm dao bầu vọt tới bếp sau chém chết đầu bếp, tại vọt tới phòng trước đem lão cha cùng cùng nhau chém chết xúc động.

Nhưng dù sao chỉ có thể ở trầm nghĩ trong lòng mà thôi.

Không nói trước chính mình khẳng định không phải lão cha đối thủ, coi như có thể đánh thắng, cũng không có khả năng như thế đại nghịch bất đạo.

Chỉ từ những thứ này phối đồ ăn danh xưng liền có thể đoán được, vô luận là tính thần tổn hay là an thần thảo tuyệt đối đều là danh quý vô cùng.

Mà có thể chế biến ra như thế một bát canh, cần có Xích Linh Hồn nước bọt, tới thiểu cũng không dưới mấy chục chỉ.

Xích Hồn Linh Hồn, cấp bốn Linh Thú, cái kia cũng không phải bình thường người có thể làm được.

Mà tổn hao lớn như vậy đại giới, vẹn vẹn vì để cho mình đề cao ký ức lực a.

Loại này đối với mình tốt sự tình, Lâm Thiên có thể hiểu được.

Nhưng có thể hiểu được, không có nghĩa là có thể ăn uống vào bụng.

Nhú nhú mày, Lâm Thiên phát phát tay nói khẽ: "Đưa xuống đi, bản thiếu hiện tại không thấy ngon miệng."

Lâm Tiểu Nhu rất lợi hại nghe lời, biết không nên hỏi không hỏi, nhẹ giọng phân phó bọn hạ nhân đem đồ ăn triệt hạ.

Chờ đến gian phòng chỉ có nàng và Lâm Thiên hai người thời điểm, mới một mặt lo lắng nói: "Nhưng là thiếu gia, người bệnh nặng mới khỏi, không ăn cơm, thân thể sẽ gầy gò."

Lâm Thiên bĩu môi.

Hắn có thể không muốn ăn à? Nhưng cái này là thứ đồ gì?

Chính mình lại không phải là đồ gỗ, muốn bỏ não ăn chút Hạch Đào là được, đáng giá liền bữa ăn chính đều làm ra loại này trận thế à.

Đứng dậy, nhẹ nhàng giữ chặt Lâm Tiểu Nhu tay, Lâm Thiên lông mày nhú lại.

"Đi, thiếu gia mang người ăn ngon đi."

... ..

Tinh Nguyệt từ lâu, thành Thiên Tinh xa hoa nhất phú quý từ lâu, không có cái thứ hai.

Mà ở tại lầu ba phòng, càng là duy nhất chân chính phú hào mới có thể tiêu phí lên.

Lâm Thiên đại gia giống như nằm ngửa tại trên ghế dài, gối lên Lâm Tiểu Nhu bóng loáng trắng nõn chân dài, một bộ hưởng thụ bộ dáng.

Lâm Tiểu Nhu biểu lộ hơi có vẻ bối rối, nàng là lần đầu tiên đến cao đường như vậy địa phương, có chút đứng ngồi không yên.

Tuy nhiên trước kia Lâm Thiên tới nơi này tiêu phí số lần không ít, nhưng là chưa từng mang Lâm Tiểu Nhu tới qua.

Lâm Thiên mỉm cười há mồm ăn hết Lâm Tiểu Nhu cho ăn tới nho an ủi: "Tiểu Nhu, người chó khăn trương a, là người ta Lâm Thiên người, không liên đến cái này rách từ điểm a."

"Có cái gì khăn trương, về sau thiếu gia ta mang người ăn sạch Thiên Tinh."

"Thiếu gia, ta không có khăn trương" Lâm Tiểu Nhu Nhu Nhu nói.

"Ta chỉ là không quen, không sao cả đi ra Phủ Thành Chủ."

Lâm Thiên không tin, lúc đầu nói: "Còn không khăn trương, chân như cũ đóng băng rồi, gối lên đều không trước kia dễ chịu."

"A.... . Thiếu gia thật xin lỗi." Lâm Tiểu Nhu mặt hốt hoảng.

"Kết"

Môn lúc này lại là mở, một người mặc lấy màu trắng bồi bàn trang giả sai vật cầm thực đơn đi tới.

Đề vốn là ngưng ngừng Lâm Tiểu Nhu càng sắc mặt càng thêm đỏ nhuận mấy phần, phảng phất nhanh nhỏ ra huyết.

Bồi bàn rất lợi hại chuyên nghiệp, cũng không có cảm giác được kinh ngạc loại hình, căn bản nhìn cũng chưa từng nhìn một chút có vẻ hơi mập mờ hai người.

Hơi xoay người, cực kỳ cung kính đưa qua thực đơn, bồi bàn mở miệng nói: "Lâm thiếu gia, đây là thực đơn, xin gọi món ăn."

"Ân." Lâm Thiên ngồi dậy, ngáp một cái, tùy ý đem thực đơn đưa cho Lâm Tiểu Nhu.

Nói khẽ: "Tiểu Nhu, người chọn đi, muốn ăn cái gì chút gì."

Lâm Tiểu Nhu cả người瑟瑟, sau đó sắc mặt lập tức chính là kinh hoảng.

"Thiếu gia, người điểm, Tiểu Nhu một hồi phục thị người ăn là được." Lâm Tiểu Nhu lúc đầu liên tục, không dám đi tiếp cái kia thực đơn.

Nàng là thị nữ, làm sao có thể thay thế chủ nhân gọi món ăn đâu??

Lâm Thiên há có thể không biết Lâm Tiểu Nhu suy nghĩ cái gì, nhẹ nhàng nhúng tay che có chút tay nhỏ bé lạnh như băng, kiên định nói: "Tiểu Nhu, điểm đi."

"Người không điểm, thiếu gia nhưng cũng sẽ không gọi món ăn, người sẽ không cần để thiếu gia đói bụng đi?"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Tinh Nguyệt từ lâu

Lâm Tiểu Nhu chưa từng bị Lâm Thiên như thế ôn nhu mà đối đãi qua, cả người có cảm giác hoảng hốt.

Theo bản năng tiếp nhận thực đơn, đôi mắt đẹp quét qua, toàn bộ khuôn mặt nhỏ lần nữa biến tái nhợt.

"Ngọc tủy bò non nướng, móng heo nướng, thúy chi ngọc lan hoa..."

Từng đạo từng đạo thức ăn cao đoan tên đại khí phối hợp hình ảnh, cực kỳ hấp dẫn người muốn ăn.

Nhưng càng làm cho Lâm Tiểu Nhu kinh hoàng chính là cái kia đánh dấu ở phía sau giá cả.

Thấp nhất một đạo, trọn vẹn cần năm cái huyền linh tệ.

Năm cái linh huyền tệ, đó cũng không phải là số lượng nhỏ, đầy đủ phổ thông gia đình sinh hoạt một tháng lâu.

Lâm Tiểu Nhu như vậy từ nhỏ tại Phủ Thành Chủ lớn lên thị nữ, hơn nữa còn là Thiếu Thành Chủ thiếp thân thị nữ tiền công cũng bất quá mười cái a.

Giá cả cỡ này món ăn, đủ để cho Lâm Tiểu Nhu cảm thấy sợ hãi.

Nàng cũng không so Lâm Thiên, cơm ngon áo đẹp, làm thị nữ, mỗi ngày đồ ăn đều là rất bình thường, nơi nào thấy qua loại này traten thể.

Lâm Tiểu Nhu phản ứng, rơi vào Lâm Thiên trong mắt, không có trốn qua may mắn.

Tâm hơi có chút đau lòng lên, tốt bao nhiêu cô nương a, làm Thiếu Thành Chủ thiếp thân thị nữ, thế mà còn đơn thuần như vậy.

Nếu là đối lại những người khác, đoán chừng mượn từ Thiếu Thành Chủ danh hào, chỉ sợ trung gian kiếm lời túi riêng, làm mưa làm gió là thiếu không thể.

"Điểm đi, không có việc gì." Lâm Thiên ôn nhu nói.

"Thế nhưng là." Lâm Tiểu Nhu có chút do dự.

"Minh Phủ Thành Chủ là có tiền." Lâm Thiên một bộ không thiếu tiền bộ dáng thúc giục nói: "Tiểu Nhu Nhu, ngươi cũng nhanh chút đi, thiếu gia ta đều nhanh chết đói. Mà lại, cái này cũng không phải điểm tới một mình ngươi ăn, ta cũng phải ăn nha."

"Chẳng lẽ lại Tiểu Nhu Nhu muốn một người ăn nhiều như vậy?"

"Nào có! Ta cái này điểm" Lâm Tiểu Nhu rốt cục kịp phản ứng, gật đầu đáp ứng. Có chút bối rối tùy ý điểm vài món thức ăn về sau, đem thực đơn nhét về Lâm Thiên trong tay.

"Thiếu gia, điểm, đều là ngươi bình thường thích ăn."

"Ừm, cứ dựa theo mới vừa nói điểm." Lâm Thiên đem thực đơn đưa trả cho bồi bàn.

"Mặt khác, ở trên hai tốt nhất đặc sắc đồ ăn."

Bồi bàn ứng hòa, cung kính nửa khom người lui ra ngoài.

Lớn như vậy trong bao sương lần nữa chỉ còn lại có Lâm Thiên hai người.

Nhìn lầy còn có vẻ hơi câu nệ Lâm Tiểu Nhu, Lâm Thiên rốt cục thở dài một hơi, nói khẽ: "Tiểu Nhu, ngươi biết ta vì sao lại để ngươi gọi món ăn à?"

"Không biết." Lâm Tiểu Nhu lắc đầu.

"Ngươi phải nhớ kỹ, là ngươi ta Lâm Thiên người, không dùng như thế câu thúc, nguyên lai là ta không có chú ý, cả ngày để ngươi đợi tại phủ đệ bên trong, đều không sao cả thấy qua việc đòi."

"Từ hôm nay trở đi, ngươi nhất định phải đem tính cách thay đổi thoáng cường ngạnh một số."

"A..., nhưng là thiếu gia." Lâm Tiểu Nhu có chút hoảng hốt, cơ hồ cũng nhanh khóc lên.

"Thiếu gia ta về sau sẽ sửa, ngươi khác đuổi ta đi. ."

Lâm Thiên sững sờ, có vẻ như chính mình cũng không có nói qua lời này a, đối với Lâm Tiểu Nhu, đau lòng cũng không kịp, làm sao lại đuổi nàng đi.

Chỉ là cảm giác Kỳ Tính Cách quá mức ôn nhu chút, đối với một lòng muốn đem Lâm Tiểu Nhu nạp vì thê tử Lâm Thiên mà nói, loại tính cách này đích thật là muốn sửa đổi một phen.

"Ta lúc nào nói muốn đuổi ngươi đi? Ta chưa nói qua a!" Lâm Thiên có chút kỳ quái hỏi thăm về tới.

"Thế nhưng là, thế nhưng là, vừa mới thiếu gia nói ta cả ngày đợi tại trong phủ đệ, muốn để ta ra đi thấy chút việc đời " Lâm Tiểu Nhu thanh âm đều có chút khóc thút thít lên, nhỏ giọng nói: "Đây không phải muốn đuổi ta đi à "

Lâm Thiên gạt mình, loại lời này, đối với ở hiện tại tính cách Lâm Tiểu Nhu tới nói, sinh ra hiểu lầm chẳng có gì lạ.

"Không, người lý giải sai." Lâm Thiên lắc đầu.

"Ý của ta là, về sau, ta đi ra ngoài, người cũng theo đi ra ngoài, làm đến chân chính thiếp thân."

"A?" Lâm Tiểu Nhu mộng.

... ..

Đồ ăn trên tốc độ rất nhanh, làm phòng khách khách nhân, đều có ưu tiên mang thức ăn lên đặc quyền.

Cả bàn tản ra mùi hương món ngon, hướng về phía Lâm Thiên có đầy đủ sức hấp dẫn.

Từ chánh thức trên ý nghĩa tới nói, như thế một bữa cơm, mới hoàn toàn để Lâm Thiên cảm nhận được thân phận của mình mang tới chỗ tốt.

Đoạn thời gian trước, ngơ ngác ngác, dù là ăn rồi cái gì món ngon, đều là tại không có chút nào ấn tượng tình huống dưới.

Dưới mắt, nhìn lấy cái kia dẫn động muốn ăn đồ ăn, Lâm Thiên gần như sắp đem đầu lưỡi đều nuốt vào trong bụng.

Bên cạnh, Lâm Tiểu Nhu tại Lâm Thiên cường chế yêu cầu dưới, cũng ngồi vào trước bàn cơm, rất là câu nệ kẹp lấy đồ ăn.

Nàng còn không phải rất lợi hại thích ứng, lúc bình thường, đều là phụng dưỡng lấy Lâm Thiên ăn cơm xong về sau, mới có thể đi ăn thuộc về mình cái kia phần thị nữ dùng cơm.

Hòa Lâm trời ngồi trên bàn cùng ăn, mà lại là cao như thế ngăn thực vật, cực kỳ không thích ứng.

Làm đến Lâm Thiên đành phải thỉnh thoảng giúp Lâm Tiểu Nhu gấp thức ăn thêm cơm, tựa như thân phận điên đảo.

Một bữa cơm, ăn đủ trên bàn chân trăm viên huyền linh tệ, bất quá đối với gia đại nghiệp đại Phủ Thành Chủ tới nói, căn bản tính không được cái gì.

Cơm nước no nê phía dưới, Lâm Thiên có chút nằm ngửa tại trên ghế dài, nhẹ nhàng thở.

Ăn có chút chống đỡ.

Bồi bàn rất nhanh đi tới đem bàn ăn tàn cục thu thập sạch sẽ, Lâm Tiểu Nhu lại là có vẻ hơi chân tay luống cuống, không biết có thể làm những thứ gì.

Lâm Thiên nhẹ véo nhẹ lấy Lâm Tiểu Nhu tay nhỏ, trêu đùa lấy xanh nhạt mùi thơm ngát ngón tay ngọc, có phần có loại nhà giàu ông chủ mùi vị.

"Thiếu gia."

Chính mười ngón đan xen, cảm thụ được Ngọc Thủ mang tới trơn mềm xúc cảm, Lâm Thiên bên tai lại là vang lên Lâm Tiểu Nhu cái kia mềm mại thanh âm

"Ân?"

Lâm Thiên ngẩng đầu, có chút không giải.

"Thiếu gia, Tiểu Nhu, Tiểu Nhu muốn đi đi tiểu."

Lâm Tiểu Nhu mặt vừa đỏ, tiếng như mảnh muối.

"Tiểu thư?"

Lâm Thiên trong lúc nhất thời không có kịp phản ứng, thẳng đến cảm nhận được dưới thân cái kia giao nhau phía dưới, xao động bất an hai chân, mới bừng tỉnh đại ngộ.

"Mau đi đi."

Lâm Thiên vội vàng đứng dậy, từ nó hai chân tê mại đến xem, rất lợi hại hiển nhiên, Lâm Tiểu Nhu mới là một mực kìm nén.

Bất Quá, hiện tại khẳng định là nhịn không được, mới mở miệng.

"Ân."

Lâm Tiểu Nhu đứng dậy, lo lắng đi ra ngoài.

Thân ảnh rất lợi hại uyển chuyển, đen nhánh tinh mịn tóc dài trải rơi xuống dưới, eo thon chi dưới là nở nang mông, tại hướng xuống là kẹp chặt chân trắng.

Lâm Thiên nhìn say sưa ngon lành, liếm láp đầu lưỡi.

Ngồi dậy, tựa ở trên ghế dài, trong đầu còn không tự chủ được hiện lên Lâm Tiểu Nhu thanh lệ khuôn mặt.

"Ngô, xem ra quyền thế thật sẽ cho người dọa lạc." Lâm Thiên say mê.

...

Một phút đồng hồ.

Ba phút.

Năm phút đồng hồ.

Dựa vào tại trên ghế dài Lâm Thiên cảm giác có chút không đúng.

Làm sao người ra ngoài bây giờ còn chưa trở về?

Trong trí nhớ, Tinh Nguyệt tửu lâu tầng thứ ba là có nhà xí.

Lại chờ đợi một phút đồng hồ, Lâm Thiên rốt cục kìm nén không được, đứng dậy, đẩy cửa phòng ra đi ra ngoài.

Lâm Tiểu Nhu tính cách quá yếu đuối, hiện tại nhất định phải phải chú ý một chút.

Dọc theo gian phòng, đi không bao xa, phía trước liền là có một trận ồn ào thanh âm.

Phương hướng âm thanh truyền tới, chính là nhà xí vị trí.

Một cỗ dự cảm bất tường, nổi lên trong lòng, Lâm Thiên bước chân càng nhanh mấy phần.

"Tiểu mỹ nữ, người đem đại gia y phục làm bẩn, cũng không phải xin lỗi thì có thể giải quyết."

"Đại gia y phục này, là từ Liễu gia bố trang chuyên môn định chế, giá trị ba trăm mai huyền tệ."

"Thế nhưng là, ta, ta không có nhiều tiền như vậy, có thể hay không để cho ta tích lũy tích lũy, van cầu người."

Khoảng cách càng phát ra đến gần Lâm Thiên, trong mắt lóe lên một đạo màu sắc trang nhã, cái kia cầu khăn thanh âm, chính là nhà mình thị nữ Lâm Tiểu Nhu phát ra.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Quá đầy mỡ

Cửa phòng nửa mở, giờ phút này đã vậy không ít chuyện tốt quần chúng, nhìn cái này vừa ra hảo hỉ.

Một tên lớn lên tai to mặt lớn, nâng cao bụng lớn nạm tuổi trẻ bàn tử một bộ sắc mị mị bộ dáng, nhúng tay đem Lâm Tiểu Nhu chặn lại.

Bàn tử sắc mặt có chút trắng bệch, thậm chí còn có mắt quầng thâm, xem xét chính là bị tửu sắc hút khô người bộ dáng.

Lâm Tiểu Nhu thất kinh, giống như con thỏ nhỏ đồng dạng bàng hoàng, nhìn trước mắt bàn tử áo bào màu xanh lam trên một vòng vết bẩn, liền muốn rút xuống nước mắt tới.

Có điều ngay tại nước mắt sắp thoát vành mắt mà ra thời điểm, trong đầu lại là nhớ tới Lâm Thiên lời nói.

Thật sâu đem ủy khuất sâu chôn xuống, quật cường ngẩng đầu, kiên định nói: "Vậy ngươi có thể hay không trước hết để cho mở, ta đi tìm thiếu gia."

"Thiếu gia khẳng định sẽ mượn Linh tệ cho ta."

Bàn tử căn bản không nghe nhẹ cười lộ lên: "Cái gì thiếu gia không thiếu gia, ba trăm Linh tệ đặt ở cái này, ngươi có thể rời đi. Nếu như không có, khẳng định không thể để cho ngươi thoát thân. Dù sao Phưong gia ta tiền tài cũng không phải gió lớn thổi tới."

"Mà lại, ta Phưong Kiện thời gian thế nhưng là rất quý giá, tại một lát nữa nhưng chính là 500 Linh tệ."

Phưong Kiện rất đắc ý, đi vào tửu lâu ăn com thế mà có thể gặp được gặp như thế cái cực phẩm tiểu mỹ nữ, mà lại nó ăn mặc đều rất lợi hại mộc mạc, tuyệt đối không là người nhà có tiền con cháu.

Về phần Lâm Tiểu Nhu trong miệng nói tới thiếu gia, Phưong Kiện cũng không để bụng.

Gia thế của mình thế nhưng là gần với ba đại thế gia cùng Phủ Thành Chủ hào môn.

Hoàn toàn được xưng tụng quyền quý nói chuyện, hưởng hồ tại trong ấn tượng, vô luận là ba đại thế gia bên trong Vương, Liễu, Lữ, cũng hoặc là thành chủ Lâm gia, đều không có trước mắt cái này mỹ nữ ấn tượng.

Liên xem như trong miệng hô lên thiếu gia, theo Phưong Kiện cũng không đáng sợ.

"Ngươi, ngươi đây là lừa bịp người." Lâm Tiểu Nhu thở phì phò, mặt đều trắng.

Nghe thấy bên tai cái kia kiều tiểu gằm thét, Phưong Kiện thậm chí cũng cảm giác mình đã sớm mềm nhũn nửa người dưới đều có ngẩng đầu xu thế.

Cười tà lắc đầu, Phưong Kiện trêu đùa: "Tiểu mỹ nữ, ta cái này cũng không phải lừa bịp người, Phưong gia ta làm thành Thiên Tinh hào môn một trong một giây đồng hồ mấy chục vạn Linh tệ thượng hạ, làm sao có thể để mất ngươi cái này không quan trọng mấy trăm Linh tệ đây."

"Ta hiện tại chỉ là để ngươi theo giá bồi thường, đồng thời bồi tổn hại một số lãng phí thời gian của ta tiền, không quá phận đi?"

"Thế nhưng là, ta không có. ." Lâm Tiểu Nhu hèn yếu tính cách chỗ nào nói đến qua Phưong Kiện, ở tại hung hăng càn quấy phía dưới, tự nhiên cảm thấy tựa hồ có nhiều như vậy đạo lý.

Phưong Kiện biểu hiện trên mặt hơi vui vẻ, có điều rất nhanh chính là khắc chế, ra vẻ tiếc nuối nói: "Đáng tiếc, nhưng ta ai bảo tiểu gia ta thiện tâm đây."

"Tạ tạ, ta khẳng định sẽ chậm rãi bồi thường ngươi." Lâm Tiểu Nhu thần sắc vui vẻ, coi là Phưong Kiện muốn thả chính mình rời đi, tâm hứng hực liền là chuẩn bị gạt mở, trở lại trong rạp.

"Không có cách nào ai bảo tiểu gia ta thiện tâm, như vậy đi, ngươi đến bên ta phủ thượng làm trên một năm nửa năm nha hoàn, xem như chống đỡ qua bồi thường số tiền." Phưong Kiện lại là cười nhẹ nhưng tay đem Lâm Tiểu Nhu lần nữa chặn lại.

"Ai, ai bảo bản thiếu thiện tâm, tính như vậy xuống tới, ngươi một tháng tiền công chừng ba mươi mai huyền tệ nhiều."

Phưong Kiện ở một bên làm ra một bộ trách trời thương dân, vì muốn tốt cho ngươi bộ dáng, gật gù đắc ý, giống như Thập Thế Thiện Nhân.

Lâm Tiểu Nhu sắc mặt biến, nàng tuy nhiên đơn thuần, nhưng cũng không ngu dại, chuyện cho tới bây giờ, làm sao có thể còn nhìn không thấu Phưong Kiện trò xiếc.

Khóe mắt rung rung, mang theo thanh âm rung động cầu khẩn nói: "Ta muốn thương lượng với thiếu gia."

Phưong Kiện mặt lộ vẻ vẻ giận, cười lạnh.

"Thiếu gia, thiếu gia, thiếu gia cái rắm, lời nói thật nói với ngươi, đại gia ta coi trọng ngươi, thiếu gia của ngươi dám làm trái ta?"

"Ta liền ở chỗ này chờ lấy, ngươi đi, ngươi đi đem thiếu gia của ngươi kêu đến, ta ngược lại muốn xem xem là cái gì nhà thiếu gia."

Phưong Kiện cũng không có kiên nhẫn, trực tiếp màu sắc trang nhã quát lớn lên.

Nhưng vào lúc này, sau lưng lại truyền tới một trận âm thanh trong trẻo.

"Lâm gia thiếu gia."

"Thế nào, Phưong tiện nhân, ngươi có gì bất mãn?"

"Lâm gia thiếu gia lại như thế nào, ta Phưong Kiện coi trọng nàng..." Chính nhất mặt đắc ý Phưong Kiện đột nhiên nảo tử một cái thanh tỉnh, lời nói rất

cuộc nói không được.

Một hồi lâu mới run run rẩy rẩy quay đầu mặt hướng phượng hướng âm thanh truyền tới, lấp ba lấp bấp hồi mở miệng nói: "Lâm, Lâm, Lâm thiếu gia!"

Lâm Thiên trong mắt tức giận cắn bản không còn che giấu, trực tiếp vượt qua cả người toát mồ hôi lạnh Phương Kiệt, đi vào Lâm Tiểu Nhu bên cạnh, nhẹ nhàng đem ôm vào trong ngực.

"Thiếu gia " Lâm Tiểu Nhu không thể kìm được, nước mắt ào ào chảy xuôi xuống tới.

"Ngốc nha đầu, người trực tiếp cho hắn nói là ta Lâm Thiên người, chẳng phải xong." Lâm Thiên nhẹ vỗ về trong ngực thiếu nữ mái tóc, ôn nhu an ủi.

Bốn phía, mọi người vây xem một mảnh xôn xao, sau đó tất cả đều một mặt đồng tình nhìn về phía chính phát run Phương Kiệt.

Tuy nhiên hận không thể 1 bàn tay đem cái kia mập mạp chụp chết, nhưng giờ phút này việc cấp bách lại là trước hết để cho trong ngực Lâm Tiểu Nhu an ổn xuống, Lâm Thiên cũng liền tạm thời không có phản ứng Phương Kiệt.

Phương Kiệt cái trán mồ hôi ào ào ào chảy xuôi, cắn bản không chế không nổi.

Phương gia, tại thành Thiên Tinh có điều thuộc về nhị đẳng tồn tại, cùng cao cao tại thượng ba đại thế gia cùng thành chủ Lâm gia hoàn toàn không có biện pháp tương so.

Giờ phút này trên chóc đến Lâm Thiên, cắn bản không chế không nổi trong lòng run rẩy.

Mà lại, tại trong quan sát, thiếu nữ kia tựa hồ Hòa Lâm trời quan hệ còn không hề tầm thường.

Trông mắt chuyển động, Phương Kiệt liền muốn trước trượt, nhưng vừa phóng ra hai bước, sau lưng lại là lập tức truyền đến một tiếng lạnh lùng tiếng quát.

"Quý xuống."

Phương Kiệt chân bỗng nhiên mềm nhũn, kém chút thì ứng thanh quý xuống đất, có điều tốt xấu cuối cùng là không chế lại.

Quay đầu, một mặt khó coi nhìn về phía Lâm Thiên.

"Lâm thiếu gia, không đến mức đi, ta không biết nàng là nữ nhân của người."

"Nếu là biết, ta khẳng định không dám ... như vậy động tác, nhiều nhất, ta nói tiếng xin lỗi là được."

Lâm Thiên ôm Lâm Tiểu Nhu eo nhỏ nhắn, một mặt khinh thường nhìn lấy Phương Kiệt mặt béo âm thanh lạnh lùng nói: "Tại quê hương của ta có như thế câu nói."

"Nếu như xin lỗi hữu dụng, còn muốn thù vạ làm gì."

"Ta cho người thêm một cơ hội, chính mình quý xuống, để Nhu nhi quát người mười cái to mồm việc này coi như xong"

"Có lẽ, ta đi tìm ta cha thật tốt nói chuyện."

Lạch cạch.

Phương Kiệt cũng không tiếp tục kiên trì, hai đầu gối mềm nhũn, trực tiếp quý trên mặt đất.

Nói đùa, tìm Lâm Huyền việc này thì làm lớn chuyện.

Phương gia cũng không so ba đại thế gia, có thể làm cho cái kia thô thần kinh thành chủ cố kỵ mấy phần, thật một lời không hợp, chém chết chính mình cũng là bình thường sự tình.

Phương Kiệt đầu chậm rãi thấp rũ xuống, trong đầu lại là nhớ tới ngày nào đó ban đêm, trộm nghe được cha mình và chủ nhà họ Lữ kế hoạch, trong mắt có nồng đậm vẻ oán độc.

"Lâm Thiên người đắc ý không bao lâu, đến lúc đó ta tuyệt sẽ không bỏ qua người."

Lâm Thiên cũng không thêm để ý Phương Kiệt trong mắt không cam lòng thần thái, dù sao bây giờ hai phe gia thế hoàn toàn không là tồn tại ở cùng một đẳng cấp.

Quay đầu hướng về phía Lâm Tiểu Nhu nói khẽ: "Nhu nhi, đi lên cho hắn mấy cái cái tát tai."

"Khác đi, thiếu gia."

Lâm Tiểu Nhu lại là lác đầu nững nịu lên.

"Mặt của hấn tốt đầy mỡ, ta không muốn ra tay."

Lâm Thiên ngạc nhiên, sau đó cười một tiếng, hướng về phía quỳ rạp xuống đất Phương Kiện phản phó nói: "Ngươi tự mình tát mình đi, mười cái bàn tay."

Quay người, lời kéo Lâm Tiểu Nhu gạt mỡ, tại không để ý cái kia mất hết mặt mũi Phương gia thiếu gia.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Câu thông Mạng Thiên Đạo Văn

Sau khi com nước no nê, lại dẫn Lâm Tiểu Nhu tiến về chợ lác lư một vòng, cho nó mua sắm chút mới quần áo cùng cấp cao Sơn và Phấn.

Chờ đến đường về Quy phủ thời điểm, đã sớm trăng sáng sao thưa, đèn hoa mới lên.

Lâm Tiểu Nhu cả người đã sớm biến bộ dáng, nguyên bản mộc mạc Ám Sắc vậy, giờ phút này đã thay đổi tu thân màu tím tơ lụa vậy dài.

Đem như nước trong veo thân thể triển lộ không bỏ sót, nguyên bản bày vẩy tóc dài cũng bị một cây Bích Ngọc trâm cài cho mặc vào, cả người khí chất trực tiếp chính là xách mấy cái cấp bạc.

Mặc dù như thế, Lâm Tiểu Nhu sắc mặt hay là loại kia đồ bùng, giống như tươi mới táo, vạn phần dễ thương.

Bị Lâm Thiên nhẹ ôm vào trong ngực Lâm Tiểu Nhu, cả người phảng phất giống như giống như nằm mơ.

Nguyên bản đối nàng hồ hững nhìn như không thấy thiếu gia, hôm nay thế mà mang theo chính mình ra ngoài, còn mua nhiều đồ như vậy.

Cần đều ngăn không được, tốn hao trọn vẹn mấy trăm miếng Linh tệ, hơn nữa còn giúp mình xuất khí.

"Trong truyền thuyết công chúa cũng không gì hơn cái này đi." Lâm Tiểu Nhu khoe miệng cười ngọt ngào, ở trong lòng âm thầm nghĩ tới.

Lâm Tiểu Nhu khoe miệng ním cười, không có trốn qua Lâm Thiên con mắt, ngấm lại về sau, Lâm Thiên liền mở miệng nói: "Tiểu Nhu, muốn không ngày mai, ta để cho ta cha một lần nữa an bài cái thị nữ tới?"

Chính đắm chìm trong như mộng ảo trong thế giới Lâm Tiểu Nhu trong lúc nhất thời không có nghe tiếng, nhẹ giọng đáp: "Tốt lắm."

Bất quá, lập tức chính là kịp phản ứng, sáng ngời mắt to một cái chớp mắt chính là chứa đầy nước mắt.

Hai mắt đầm lệ Lâm Tiểu Nhu dặt lầy Lâm Thiên tay áo, làm bộ đáng thương cầu khẩn nói: "Thiếu gia, có phải hay không Tiểu Nhu chỗ nào làm sai, ta lập tức đem những y phục này thoát."

Đang khi nói chuyện, ba chân bốn cẳng chính là muốn lấy trâm cài, thoát hoa bào.

"Không phải, Tiểu Nhu ý của ta là, không muốn ngươi như thế mệt nhọc." Lâm Thiên vội vàng giải thích.

"Ta không sợ mệt mỏi." Lâm Tiểu Nhu quật cường ngửa đầu mở miệng nói: "Thiếu gia ngươi không nên gạt ta, ngươi khẳng định là không muốn nhìn thấy ta."

"Trách không được buổi tối hôm nay mang ta ra ngoài, ta nghe di Vương nói qua, phạm nhân tại hành hình trước đó đều sẽ ăn xong một bữa phong phú tiệc."

"Thiếu gia khẳng định là muốn đuổi ta đi, nguyên có hôm nay mới đối Tiểu Nhu tốt như vậy."

Lâm Tiểu Nhu cảm giác đầu óc của mình càng phát thanh tỉnh, nhớ tới từ nhỏ dạy mình lão thị nữ, cho mình nói đủ loại cổ sự.

Ánh mắt cũng càng phát sáng rõ, nhẹ nhàng lấy mở miệng tiếp tục nói: "Kỳ thực, thiếu gia không cần như thế phiền phức, Tiểu Nhu hết thấy đều là Lâm

gia cho."

"Nếu như không muốn nhìn thấy Tiểu Nhu, nói thẳng là được... Ngô "

Lâm Thiên nhin không được, loại này đơn thuần đến cực hạn nữ hài, không phải là kiếp trước trong suy nghĩ loại kia anime nữ hài à.

Nhìn lấy còn chìm đắm trong chính mình phân tích bên trong nhu thuận thiếu nữ, hai tay vây quanh bên trong, bờ môi trực tiếp in vào.

Thật lâu rồi môi, nhìn lấy trong ngực thân thể lửa nóng thiếu nữ, Lâm Thiên chân thành nói: "Ý của ta là."

"Muốn cho người trở thành Thiếu phu nhân."

Lâm Tiểu Nhu mộng, nửa ngày nói không ra lời.

Trở lại hậu viện trong phòng thời điểm, Lâm Tiểu Nhu đều là một mặt choáng váng biểu lộ.

Thẳng đến Lâm Thiên đều rửa mặt, ngồi tại trên giường Lâm Tiểu Nhu mới thoáng hoàn hồn, nhẹ nhàng nắm bắt khuôn mặt nhỏ của chính mình, tự nói lên.

"Lâm Tiểu Nhu, Lâm Tiểu Nhu, người khẳng định là đang nằm mơ."

"Nhanh tỉnh lại, tỉnh lại."

Cứ như vậy bóp sẽ, lại sợ hãi than.

"A..., hội đau nhức. Nằm mơ làm sao lại như thế chân thực."

Một bên, Lâm Thiên cười.

Mỉm cười, đi đến thiếu nữ trước mặt, nói khẽ: "Thế nào, Tiểu Nhu, cân nhắc được chứ."

"A..., thiếu gia." Lâm Tiểu Nhu bừng tỉnh, liền vội vàng đứng lên.

Sau đó lại một mặt sững sờ biểu lộ hỏi: "Cân nhắc cái gì."

"Thì ta mới vừa nói a, làm Thiếu phu nhân." Lâm Thiên đương nhiên nói đến.

"Thế nhưng là. " Lâm Tiểu Nhu không biết trả lời thế nào, vấn đề này tới quá đột ngột đến, căn bản không có cách nào trả lời.

Dù là trong lòng đã sớm làm ra một ngày nào đó hiến thân dự định, có điều hiến thân cùng trở thành thiếu phu nhân thế nhưng là hai khái niệm.

Lâm Thiên cũng là không vội, bật cười lớn: "Không có việc gì, có thể từ từ suy nghĩ."

"Hôm nay ra ngoài cũng mệt mỏi, sớm nghỉ ngơi một chút đi."

Đem cả người đều ở choáng váng Tiểu Nhu cho trấn an xuống tới, đợi đến nó ngây thơ lần nữa trong phòng ngủ say đi xuống, lúc này mới đạp ra khỏi cửa phòng.

... ..

Ban đêm trăng sáng treo cao, rơi xuống quang hoa.

Lâm Thiên giờ phút này không có không buồn ngủ, nhẹ nhàng ngẩng đầu, ngưỡng vọng Minh Nguyệt, nhẹ nhàng phun ra một ngụm trọc khí.

Kiếp trước hơn hai mươi năm độc thân cầu kiếp sống phía dưới, đột nhiên xuyên việt đến như thế một cái thế giới.

Có quyền có thế, mà lại thị nữ mỹ mạo ngây thơ, trong lòng có chút ý nghĩ là bình thường.

Mà lại ngay tại đêm qua thời điểm, thậm chí đều lên kết thúc chính mình độc thân kiếp sống ý nghĩ.

Có điều cuối cùng, tại đa sầu đa cảm phía dưới, từ bỏ.

Hiện nay, cùng Lâm Tiểu Nhu ở chung phía dưới, phát hiện cái này yếu đuối thiếu nữ so trong trí nhớ còn sai người triu mến, đáy lòng cũng chân chính lên tâm tư.

Bởi vậy mới có thể tại xúc động phía dưới, nói thẳng ra để trở thành thiếu phu nhân lời thoại.

Lời đã ra miệng, Lâm Thiên cũng không nghĩ tới đổi ý, có điều Lâm Tiểu Nhu dọa đến quá sức, như thế sự thật, dù sao từ một cái thị nữ, đột nhiên

chuyển biến thân phận, khẳng định không khác phẳng mà sấm sét, chỉ có thể từ từ cho nàng thời gian thích ứng

...

Gió chợt nổi lên, mang đến một chút hơi lạnh.

Lâm Thiên giờ phút này cũng không có ý định trở về phòng, dự định thừa dịp ban đêm, trực tiếp câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn'.

Cái thế giới này, thực lực hay là cần phải cường đại mới có thể đứng ở góc chân, tựa như đêm nay tại tử lâu chuyện phát sinh qua đời, cái đó là thân phận địa vị so cái kia Phương Kiện cao hơn, lúc này mới giải quyết hết.

Nhưng giải quyết sự tình, càng làm cho Lâm Thiên cảm nhận được cái thế giới này tàn khốc, có quyền có thế, vạn sự có thể thông, không quyền không thế, liền thân nhân của mình đều không thể che chở.

Trạch nam thì là ưa thích suy nghĩ nhiều, thì thông qua chuyện như vậy, Lâm trời đã liên tưởng rất nhiều.

Hiện nay thân phận tuy nhiên không thấp, nhưng phóng tới toàn bộ thế giới, liền một tia bọt nước đều tung tóe không tầm thường, sống yên ổn nghĩ đến ngày gian nguy gian nan khổ cực ý thức là nhất định phải có.

Bởi vậy, Lâm Thiên quyết định, nhanh chóng câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn', sớm đi tăng thực lực lên cho thỏa đáng.

Hệ thống cho ra thời gian cũng chỉ có ba tháng thôi, cảm những thời giờ này đọc sách, cũng nhìn không bao nhiêu, gia tăng tỷ lệ khẳng định nếu không đi nơi nào.

Nhẹ nhàng đuổi người một cái, Lâm Thiên thần sắc thời gian dần trôi qua nghiêm túc lên, sau đó chậm rãi nhắm hai mắt, tâm thần ngay sau đó yên tĩnh lại.

Một chút thần bí khó lường ba động, theo nhịp tim đập thời gian dần trôi qua rõ ràng.

Phanh phanh phanh phanh

Trầm muộn thanh âm tại trong lúc đó vang vọng não hải, giống như thiên địa sơ khai, một cái rõ ràng hình ảnh hiển hiện.

Đây là một cái còn như tiền thế Website đồng dạng đồ hình, có điều lại là càng có mấy phần cần trọng cảm giác. Bốn đạo màu tím Lôi Đình hóa thành khung, vài đầu Viễn Cổ Thần Thú trang trí hình ảnh.

Toàn bộ trang đầu phía trên, đập vào mi mắt thứ nhất hình ảnh, chính là cái kia phối hữu Rồng vàng họa tiết đầy giới.

"Rồng vàng truyền nhân chi Thần truyền thuyết "

"Ngàn xưa ngàn năm thu hoạch được Rồng vàng chi hồn, một đường nghịch thiên cải mệnh, đập vào đỉnh phong."

"Mạng Thiên Đạo 'Văn' mới nhất bách thế, Chư Tử cấp Linh Văn sư Vương Thạch chỗ lấy."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Đăng ký tác giả

Lâm Thiên trong mắt, có vui mừng

Tuy nhiên trên mặt báo tất cả đều là tuyên truyền đẩy giới một số cái gọi là Chư Tử mọi người cấp Linh Văn sư tác phẩm nổi tiếng văn chương.

Nhưng ở câu thông thành công một khắc này, cái kia góc trên bên phải cực kỳ không đáng chú ý bốn chữ, mới được triệt để hút lại nhãn cầu đồ vật.

"Tác giả đăng ký."

Vền vền chỉ có như thế bốn chữ, nhưng thì bốn chữ này, chính là đại biểu cho Mạng Thiên Đạo 'Văn' tán thành, có được Văn tâm, có thể trở thành chân chính văn nhân.

Trong lòng lớn nhất bao phục đã buông xuống, Lâm Thiên tâm cũng theo buông lỏng, không có lập tức vội vàng hấp tấp lựa chọn đăng ký, mà là rất là tò mò ăn mớ cái kia chiếm cứ hơn phân nửa trang bìa nhìn.

Ba phút, Lâm Thiên cố nén xem hết Chương 1:

Mười phút đồng hồ, Lâm Thiên khoe miệng không tự chủ run rẩy mấy lần.

Mười lăm phút, Lâm Thiên rốt cục cũng chịu không nổi nữa, trong lòng a quát lên.

"Viết cái gì câu thí đồ chơi."

Làm một cái chịu đủ tẩy não tân thế giới trạch nam, Lâm Thiên nhìn qua không ít.

Nhưng bây giờ, tùy ý nhìn như vậy mấy cái chương, có bách thế đánh giá, Chư Tử cấp Linh Văn sư hao phí tâm lực viết.

Có một loại độc được cảm giác.

Trước tiên nói lời văn, thuần tiểu bạch văn, điểm này Lâm Thiên ngược lại là rất lợi hại lý giải, dù sao cái thế giới này nhưng không so được kiếp trước, không có chín năm giáo dục bắt buộc, càng không có Cao Trung, đại học.

Văn nhân dù sao chỉ là số ít, mặt hướng độc giả phần lớn là chút quê mùa, viết quá mức thâm ảo, căn bản sẽ không có người truy đọc.

Có điều phương diện, liền để Lâm Thiên đầu đen rau muống.

Tiểu Bạch Văn, không phải là không có tình phẩm, kiếp trước vô số tác giả dựa vào Tiểu Bạch Văn một bản thành Thần, người thiết trí nội dung cốt truyện, lo lắng, để độc giả muốn ngừng mà không được.

Bất Quá, hiện tại bản này đâu??

Chương 1:, một thiếu niên thiên phú không tốt, bởi vậy bị vô số người khinh bỉ, sau đó không cam lòng như thế, tại cái nào đó sấm sét đông bão đan xen ban đêm, chạy đến bên cạnh ngọn núi hồ hết.

Chương 2: Đến Chương 05:, nước mưa phá tan vách núi, thiếu niên rơi xuống, sau đó chính là phát hiện sơn động, thu hoạch được kỳ ngộ.

Cũng không phải nói loại mô thức này không tốt, dù là tại xuyên việt trước, loại này kỳ ngộ hình thức cũng là một cái cực lớn, bình mới rượu cũ.

Nhưng tốt xấu, hiện thể bên trong, vô luận là nội dung cốt truyện thiết kế, hay là kỳ ngộ, đều tối thiểu so hiện tại loại này rơi xuống vách núi, vào sơn động cao minh mấy lần.

Lấy được kỳ ngộ càng là đủ loại, đồ sàng khoái trực tiếp tới cái hệ thống, không muốn khoa trương như vậy cũng tới cái Lão gia gia cái gì.

Đến tiếp sau nội dung cốt truyện, cũng dễ dàng khai triển.

Nếu như vẹn vẹn cái này, Lâm Thiên cũng miễn cưỡng xem tiếp đi.

Mấu chốt là đến tiếp sau khai triển, ngay tại Lâm Thiên coi là thu hoạch được kỳ ngộ, thiếu niên cần phải nhất phi trùng thiên, trang bức đánh mặt, nhưng vạn vạn không nghĩ đến chính là, từ nhỏ nhu nhược phía dưới, tính cách cái biến không đến, thậm chí liên nữ nhân yêu mến bị người làm bản, cũng chỉ là phun ra một ngụm tâm huyết.

Thẳng đến đếm rõ số lượng năm, nhân vật chính đều bị tra tấn không thành hình người, mới thoảng có chút khởi sắc.

Loại này Văn, Lâm Thiên dám chắc chắn, phóng tới hậu thế, không bị phun ra sọt đều là việc khó.

Hơi lác đác, quan bé rơi bản này đầy giới, tiếp tục quét mắt Mạng Thiên Đạo 'Văn' còn lại tuyển hạng.

Một lát sau, tại vạn cổ bất hủ Thư Khố bên trong, tìm tới một bản danh xưng loài người vượt thời đại.

Sau mười phút, cố nén tức miệng mắng to xúc động, đóng lại.

Một cái hình thức, có điều thu hoạch được kỳ ngộ địa phương, từ sơn động đổi thành cái nào đó đỉnh núi.

Đã không có Sáng Văn khoái cảm, lại không có ngược Văn nước mắt đầm, có vẻ hơi dờ dờ ương ương.

Liên tiếp xem trọng mấy bộ, đều là một cái hình thức, Lâm Thiên không có ở xem tiếp đi ý nghĩ.

Nói tóm lại, hiện tại hình thức, đại khái cùng loại với Võng Văn vừa cất bước thời điểm, cùng hiện thể phát triển đủ loại so ra, chênh lệch cực lớn.

Quan bề roì những thứ này kỳ kỳ quái quái, Lâm Thiên lần nữa nhìn về phía Mạng Thiên Đạo 'Văn'.

Phía trên phân loại làm vô cùng hoàn thiện.

Sơ lược nhìn xem thì từ thuộc loại, ngược lại là so trong tưởng tượng còn tốt chút, chỉ ít áp vận lấy phương diện cũng không tệ lắm.

Có điều những thứ này đều không phải là Lâm Thiên chỗ chú ý, dù sao trong lòng tại là đậu đen rau muống, có hệ thống quy định tình huống dưới, cũng không có cách nào trở thành Linh Văn sư.

Hội họa thuộc loại, rõ ràng thì so muốn không được coi trọng hơn nhiều.

Không chỉ có trang đầu không có lấy, tiến vào hội họa loại về sau, bên trong mạnh nhất cũng bất quá là một tên Đại Nho cấp Linh Thư sư.

Mà lại hội họa cũng vẹn vẹn chỉ là cao cấp tác giả, lưu danh cấp họa tác khác.

Cái đó là một cái sinh động như thật dị thú, sau lưng mọc lên hai cánh, răng nanh răng nhọn, toàn thân có lẳng liệt băng sương bao trùm.

"Băng sương gai thú, võ đạo cấp năm dị thú, hoàn mỹ miêu tả đưa ra Thần hình."

"Vẽ tranh người, Đại Nho Linh Thư sư, Phong Thiên Thiên."

Lâm Thiên cẩn thận chăm chăm nửa ngày, âm thầm gật gật đầu.

Thi từ phương diện thật có chút chênh lệch, nhưng ở hội họa phương diện mức độ, nhưng thật ra vô cùng cao.

Dù sao hội họa cơ hồ đều là có vật tham chiếu, xem mèo vẽ hổ, không có khả năng chênh lệch quá lớn.

Thi từ ưu khuyết ở chỗ lời văn, nội dung cốt truyện, nội hàm, hội họa thư pháp ưu khuyết thì là ở chỗ nó thư họa phải chăng có thần.

Nội dung cốt truyện có thể bỗng dưng cấu tạo, đây cũng là thư họa không cách nào so sánh ưu thế chỗ.

Dù sao, muốn trong đầu bỗng dưng miêu tả ra họa tác độ khó khăn, là phải lớn hơn rất nhiều.

Liên tiếp, xem trọng mấy cái bức tranh, cùng thư pháp, Lâm Thiên đối với trong thế giới này, Linh Thư sư mức độ có chừng chút nhận biết.

Rất không tệ, nhưng đều là chút cùng loại với kiếp trước cổ đại tranh Thủy Mặc làm, Manga, tranh sơn dầu hai loại loại lớn khác ngược lại là không có.

"Cũng không biết, có được hay không, có điều cảm giác lên nói, loại này cách tân họa tác bị tiếp nhận khả năng cần phải rất cao."

Lâm Thiên như có điều suy nghĩ, Manga có lẽ hội họa trên kỹ xảo không như bây giờ lưu hành họa tác.

Nhưng cũng đúng như, kỹ xảo vẹn vẹn chiếm cứ một bộ phận đánh giá, vẫn là muốn nhìn đại chúng tiếp nhận trình độ.

Là sao có thể tại Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trên có địa vị cao nhất, trừ Cụ tượng hóa nhân vật vật phẩm có thể xưng nhiều nhất bên ngoài, càng là nó đơn giản dễ hiểu, dân chúng tán thành.

Đem trọn cái Mạng Thiên Đạo 'Văn' loại lớn lật xem một lần, sắc trời đều đã hơi trắng bạch, một đêm thời gian cơ hồ như vậy mà qua.

"Phía dưới, nên đăng ký trở thành tác giả." Lâm Thiên tự nói.

Tâm thần nhất động, chính là điểm kích đến cái kia bị phơi đến một bên cả đêm đăng ký tuyển hạng, tổn hao Tiểu Hội công phu đăng ký thành công, rốt cục tiến vào tác giả hậu trường.

【 Bút Danh 】: Lãng Văn

【 loại khác lựa chọn 】: Thư họa

【 Thiên Đạo hội họa cột 】: Điểm kích có thể lên truyền họa tác, từ Mạng Thiên Đạo 'Văn' cho điểm tuyên bố.

【 Thiên Đạo thư pháp cột 】: Điểm kích có thể lên truyền thư phương pháp, từ Mạng Thiên Đạo 'Văn' cho điểm tuyên bố.

Liếc nhìn một chút về sau, theo tâm thần nhất động, chính là đã rời khỏi Mạng Thiên Đạo 'Văn'.

Hiện nay, Lâm Thiên cũng không có nghĩ kỹ nên truyền lên đến thứ gì, bất học vô thuật tình huống dưới cũng căn bản không có đủ sáng tạo năng lực.

Theo liếc trông mắt chậm rãi mở ra, trong đầu gần như đồng thời vang lên một tiếng vang giòn.

"Đình, kiểm trắc đến chủ ký sinh đăng ký tác giả thành công, hiện khen thưởng Tân Thủ Đại Lễ Bao một phần, xin hỏi chủ ký sinh phải chăng mở ra Lễ

Bao."

Lâm Thiên sững sờ, lập tức chính là kịp phản ứng, có chút kích động nói: "Mở ra."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Tam Quốc Anh Hùng Truyện

Hệ thống thanh âm vang vọng nào hải.

"Đình, kiểm tra đến chủ ký sinh đăng ký tác giả thành công, khen thưởng Tân Thủ Đại Lễ Bao."

"Mở ra."

"Chúc mừng chủ ký sinh hoạt động, sơ cấp kỹ thuật hội họa, sơ cấp thư pháp kỹ nghệ, tích phân ba mươi điểm."

Lâm Thiên nụ cười trên mặt căn bản ngăn không được, đây thật là muốn cái gì tới cái đó.

Vốn đang hợp lại, đến rút cái thời gian tìm lão sư, cực kỳ học tập một phen hội họa kỹ xảo, trong đó tối thiểu lại phải chậm trễ không thiếu thời gian.

Bất Quá, hiện tại trực tiếp tới cái sơ cấp hội họa cùng sơ cấp thư pháp kỹ xảo.

Mặc dù không biết cái này cái gọi là sơ cấp kỹ nghệ như thế nào, nhưng tuyệt đối so với thoát đầu mức độ cao hơn không lên.

Mà lại, mấu chốt nhất một điểm, chính là cái kia ba mươi tích phân thu hoạch, cái này mang ý nghĩa Lâm Thiên có thể cho hệ thống từ chính mình trí nhớ chỗ sâu điều lấy một bộ họa tác cũng hoặc là là thư pháp.

Tâm thần nhất động, nương theo lấy lựa chọn hấp thu, nào hải một trận căng đau về sau, Lâm Thiên cảm giác được rõ ràng chính mình nhiều hai hạng kỹ nghệ.

Rèn sắt khi còn nóng, Lâm Thiên không có quá nhiều do dự, vừa từ Mạng Thiên Đạo 'Văn' rời khỏi lập tức lại tiến vào Hệ Thống Không Gian bên trong.

Có điều cùng lúc trước khác biệt, giờ phút này toàn bộ Hỗn Độn không gian bên trong, thêm ra ba đám ánh sáng khí thể.

"Xin chủ ký sinh rút ra một phần thư họa trí nhớ chòm sáng."

Lâm Thiên sững sờ, có điều lập tức chính là kịp phản ứng, cẩn thận quan sát những thứ này chòm sáng.

Ánh sáng đoàn bên trong ần ần có một chút không thể nào rõ ràng bóng người lác lác, Lâm Thiên lập tức chính là kịp phản ứng.

"Tựa hồ, hẳn là đến một ít tích phân mà có thể giải tỏa một số trí nhớ chòm sáng, chỉ là giống như chỉ có thể rút ra một lần."

"Ba mươi tích phân, không biết giải tỏa chính là cái gì."

Suy nghĩ một lát sau, linh thức thể nhẹ nhàng duỗi ra ngón tay, điểm tại bên trong một cái chòm sáng phía trên.

Sau một khắc, nào hải vang lên lần nữa một trận giòn vang.

"《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》, 《 Bleach 》, 《 Hòa Phụng Liễu Nguyên 》 ngẫu nhiên rút ra bên trong."

"Đình, chúc mừng chủ ký sinh thu hoạch được 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 quyền thứ nhất, Đường Bá Hổ trước kia một bộ."

"Tê." Lâm Thiên hít vào một ngụm khí lạnh.

"Không nghĩ tới, vận khí tựa hồ cũng không tệ lắm."

"Lại là bộ này Manga, hơn nữa còn có một bộ Đường Bá Hổ tiền kỳ."

《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 nghiêm chỉnh mà nói, cũng không tính là gì quá nổi danh Manga, là Lâm Thiên có lẽ là trước kia nhìn qua một bộ Manga, đã sớm không có ấn tượng.

Tam Quốc Manga số lượng nhưng thật ra là không ít, cùng loại với cái gì 《 Tam Quốc Chí 》, 《 Hỏa Phụng Liêu Nguyên 》 chờ một chút, nhưng so sánh với mà nói, nếu như không phải muốn tuyển chọn một bộ Tam Quốc loại hình Manga, 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 tuyệt đối là lựa chọn tốt.

Nói ngắn gọn khái quát một phen đây là một bộ ma huyền giả tưởng loại Tam Quốc.

Tại dọc theo Tam Quốc lộ tuyến phát triển đồng thời, cực lớn gia tăng nhân vật võ lực giá trị, Quan Vũ có thể trăm Thanh Long. Trương Phi là thật Vạn Quân từ đó lấy địch tướng thủ cấp.

"Chỉ là không biết, ba mươi tích phân bên trong, bộ này anime cần phải tính được là lựa chọn tốt đi."

"Chỉ là đáng tiếc Bleach."

Lâm Thiên hay là hơi có chút tiếc nuối, Thần chết bộ này Manga, bên trong nhân vật chính chờ thực lực cũng không yếu, các loại tồn thức chiêu số, đoán chừng so với bộ này Tam Quốc đề tài Manga, cũng không thua bao nhiêu.

Bất quá, như là đã rút ra, cũng không có gì tốt hối hận, tâm thần nhất động chính là rời khỏi Hệ Thống Không Gian.

Tinh táo lại, sắc trời đã cơ hồ sáng ngời, hồng nhật từ Đông mà lên, chiếu rọi đất liền.

Tuy nhiên cảm thấy rất là muốn lập tức truyền lên đến một thiên đi lên, nhưng cân nhắc đến một đêm chưa ngủ, hay là coi như thôi.

Cái này cũng không so cảm trong tay bút vẽ, là lấy tâm thần vẽ tranh, vốn là một đêm chưa ngủ, một môi tình huống dưới, đoán chừng hiệu quả cũng sẽ không quá tốt.

Toàn bộ Thánh đạo đại thế giới, văn nhân cùng võ giả đều thành trường phái, thực lực ngang nhau.

Mà văn nhân thực lực tiến bộ thì là cùng tuyên bố tại Mạng Thiên Đạo 'Văn' có quan hệ, chỉ cần không phải thật giả lẫn lộn, tận đều có thể thói luyện Văn tâm.

Ngược lại là Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong tác giả đẳng cấp, cùng thực lực cũng không liên quan, mà là cùng tốt xấu có quan hệ.

Vì tăng thực lực lên, đại đa số văn nhân khẳng định là hội thỉnh thoảng truyền lên đến một số, nhưng loại tình huống này, có lẽ sẽ xuất hiện, có lẽ tác giả đẳng cấp không cao, nhưng thực lực lại là đạt tới không thấp trình độ.

Nhưng Lâm Thiên lại là không nguyện ý như thế qua loa, dù sao cũng là có kiếp trước to lớn trí nhớ kho làm hậu thuẫn.

Mỗi một bộ, chỉ có thể là làm đến thập toàn thập mỹ, mà lại một bộ tốt tăng thực lực lên hiệu quả cũng là viễn siêu phổ thông mấy bộ.

Không cần bỏ ra hao tâm tổn trí lực đi suy tư nội dung cốt truyện, kết cấu, đã tiết kiệm rất nhiều thời gian, trống không thời gian, tự nhiên muốn tốn hao đến chất lượng phía trên.

Đẩy cửa phòng ra, Lâm Tiểu Nhu còn ngọt ngào ngủ, khóe miệng có một vòng mỉm cười, xem chừng chính làm lấy mộng đẹp.

Lâm Thiên cũng không có đánh thức nàng, chỉ là đổi một bộ quần áo, chính là lặng lẽ lui ra khỏi phòng, đi hướng phía trước sảnh.

Mục đích của chuyến này rất đơn giản, xin phép nghỉ.

Mà lại là để lão cha Lâm Huyền thay thế mình xin phép nghỉ.

Đã thành công câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn', Lâm Thiên tạm thời cũng không định đi học viện, trong khoảng thời gian này, thật tốt về chút, tận lực đem thực lực tăng lên tới sơ cấp văn nhân trở lên.

Đó mới có thể tại sau một tháng, thật tốt giáo huấn một phen Lữ Phi.

Quá trình rất nhẹ nhàng, tại cho thấy mình đã thành công đăng ký tác giả về sau, Lâm Huyền căn bản không nhiều xoắn xuýt, trực tiếp vung tay lên, điều động một gã hộ vệ tiến đến học viện thay thế Lâm Thiên xin dài đến một tháng ngày nghỉ.

Ngáp về đến phòng, vừa vặn gặp phải Lâm Tiểu Nhu rời giường.

Có chút buồn ngủ tình huống dưới, Lâm Thiên rất là bá đạo đem Lâm Tiểu Nhu ôm vào trong ngực nằm ngáy o o đến giữa trưa mới đứng lên.

Ngủ một giấc, Tinh Khí Thần khôi phục hoàn thiện, Lâm Thiên hoạt động một phen thân thể, tự lẩm bẩm lên.

"Tiếp đó, nên hội họa. ."

... ..

PS: Nơi này một cái nho nhỏ nói rõ.

Thánh đạo đại thể giới, thực lực phân chia phía trước đề cập qua, nơi này một lần nữa làm chỉnh thể quy kết.

Võ giả thập trọng

Nhất trọng rèn luyện thân thể, nhị trọng Uẩn Linh, tam trọng Linh Hợp, tứ trọng Ngũ Hành, ngũ trọng Âm Dương, lục trọng Địa Linh, thất trọng Thiên Linh, bát trọng Linh Tôn, cửu trọng Linh Đế, thập trọng Linh Thánh.

Văn nhân cửu đẳng, dựa theo thư họa hoặc là văn chương khác nhau, phía dưới lấy nhân vật chính Linh Thư sư làm thí dụ.

Nhất đẳng sơ cấp Linh Thư sư, nhị đẳng trung cấp Linh Thư sư, tam đẳng cao cấp Văn Thư sư, tứ đẳng Danh Túc cấp Văn Thư sư, ngũ đẳng Đại Nho cấp Văn Thư sư, lục đẳng Hiền giả cấp Văn Thư sư, thất đẳng Chư Tử cấp Văn Thư sư, bát đẳng Bách Gia cấp Văn Thư sư, cửu đẳng Thánh giả Văn Thư sư.

Do dự văn nhân cùng võ giả thứ nhất giai đoạn khác biệt, tại võ giả rèn luyện thân thể thời điểm, văn nhân chính là học tập tri thức, đối với thực lực cũng không trợ giúp, thậm chí nếu như không thể đăng ký tác giả, cùng người bình thường không khác, bởi vậy văn nhân chỉ có cửu đẳng.

Nhưng sơ cấp Linh Thư sư thực lực kì thực tương đương với Uẩn Linh cảnh.

Đây là thực lực phương diện phân chia.

Hai một cái, Mạng Thiên Đạo 'Văn' cùng tác giả đẳng cấp.

Tác giả đẳng cấp theo thứ tự chia làm, Sơ Cấp tác giả, Trung Cấp tác giả, Cao Cấp tác giả, Bạch Kim tác giả, Chí Tôn tác giả, Đại Thần tác giả.

Đẳng cấp này không có nghĩa là thực lực, chỉ là cùng ban bố đẳng cấp có quan hệ.

Lấy một thí dụ, một người tuyên bố Tam Bộ, tất cả đều truyền quốc kinh điển cấp bậc, tác giả đẳng cấp cũng tăng lên tới Cao Cấp tác giả.

Nhưng thực lực khẳng định là không bằng, tuyên bố một ngàn bộ hạ miệng tương truyền tích lũy đoạn dưới tâm thối luyện trình độ.

Có điều dưới tình huống bình thường, một cái đẳng cấp cao tác giả, thực lực chắc chắn sẽ không quá kém.

Hoặc nhiều hoặc ít có không tệ tăng thêm còn lại số lượng tích lũy.

Đẳng cấp này không có quan hệ gì với thực lực.

Có người dựa vào số lượng tích lũy, khẳng định thực lực lớn tại chỉ có một lượng bộ kinh điển người.

Lâm Thiên trước mắt dự định chính là mỗi một bộ đều đạt tới cao bình xét cấp bậc, mà lại có hệ thống trợ giúp, số lượng căn bản sẽ không đình trệ xuống tới.

Người bình thường cấu tạo 1 cái tốt họa tác hoặc là, khẳng định cần phải hao phí thời gian không ít, Lâm Thiên không có phương diện này sầu lo.

Mặt khác, kịch thiếu một phen.

Hậu kỳ, cùng loại với 《 dragon ball 》 《 one piece 》 khẳng định là hội tiến vào.

Nhưng là sẽ chỉ ở trung hậu kỳ thì xuất hiện, cũng không phải là đỉnh Manga.

Đỉnh cấp Manga, tuyệt đối là quốc gia chúng ta, Cụ tượng hóa nhân vật, khủng bố đến vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Bất nhập lưu họa tác

Có lần thứ nhất câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn', lần thứ hai càng là thuần thực vô cùng.

Văn là cái kia hình ảnh, có điều Lâm Thiên lần này không có chút gì do dự, trực tiếp điểm lái lên truyền hội họa.

Trong tâm hình, xuất hiện 1 cái cự đại màu trắng bản vẽ, có điều cũng không có bút vẽ tồn tại.

Điểm này Lâm Thiên là cũng sớm đã biết được.

Mạng Thiên Đạo 'Văn' hội họa, cần lấy tâm làm mực, lấy Thần làm bút, mỗi một bút 1 họa đều cần tâm thần câu thông, phác họa họa tiết.

Làm lần thứ nhất chuẩn bị tại Mạng Thiên Đạo 'Văn' vẽ họa tác, Lâm Thiên trong lòng cũng không phải rất lợi hại có lực lượng, nghe nói đây là một kiện cực kỳ hao tổn hao tổn tâm thần sự tình.

Đem tâm toàn bộ thả bình tĩnh trở lại, Lâm Thiên rốt cục động.

Hiện lên trong đầu xinh đẹp một số, nhẹ nhàng một cái điểm Mặc, sau đó nghiêng câu, kết cấu...

Theo đầu não thời gian dần trôi qua u ám, màu trắng giấy Tuyên Thành bản vẽ trên, một bộ cùng đương kim hoàn toàn khác biệt họa tác sôi nổi trên giấy.

Cái đó là 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 trang bìa họa tiết.

Cấu tứ rất đơn giản, bên trong một đao gọt riu đục, góc cạnh rõ ràng tuấn lãng thanh niên lấy một loại miệt thị hết thấy ánh mắt nhìn thẳng vào phía trước, khoảng chừng hai lần là hai tên thanh niên, thần thái kiên nghị.

Trái phía dưới càng là có một tên hán tử, cầm trong tay Long Đao lập bỏ xuống...

Cả bộ đồ án, cũng không tính vô cùng sáng chói, thậm chí từ hội họa bản lĩnh lên nói, xem chừng liền một tên sơ cấp Linh Thụ sư đều viễn siêu loại trình độ này.

Nhưng Lâm Thiên cũng không để bụng, Manga, cho tới bây giờ đều không phải là theo đuổi kỹ xảo hội họa cỡ nào ưu mỹ, chính như tiền thế Internet, nhân vật trong vở kịch cấu tạo mới được nó tinh túy chỗ.

Đây là mặt hướng đại chúng, cũng không phải là vì thu hoạch được nghệ thuật thành tựu.

Theo họa tác phác họa, Lâm Thiên gần như sắp muốn choáng váng, nhưng giờ phút này y nguyên ráng chống đỡ lấy, thẳng đến tại cái kia họa tác góc trái trên cùng bị nâng lên 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 vài cái chữ to, dưới góc phải viết lên, tác giả Lãng Văn, điểm kích truyền lên đến về sau, Lâm Thiên rốt cục đầu não 1 mộng, cả người liền là trực tiếp lăn nửa ngã xuống giường.

Trước khi hôn mê, Lâm Thiên ngây thơ nghe được gập hai cái tiếng vang.

Một tiếng kêu mị lại lo lắng "Thiếu gia."

Một tiếng rộng rãi lại trầm muộn "Chúc mừng truyền lên đến bộ thứ nhất họa tác, Mạng Thiên Đạo 'Văn' lại ở trong vòng ba ngày cho ra bình xét cấp bậc hồi phục."

Trên thế giới tuyệt vời nhất sự tình, không ai qua được ăn được ngủ được sướng như tiên, tại một bức trang bìa họa tiết vẽ xong, một mỗi phía dưới, Lâm Thiên tại vừa tỉnh ngủ tình huống dưới, vừa trầm trầm thiếp đi.

Chờ đến mở mắt, thời gian đã đi tới nửa đêm.

Giường bên cạnh, Lâm Tiểu Nhu nhẹ nhàng nằm sấp, Lâm Thiên lập tức chính là hiểu được.

Khẳng định là mình không khỏi hôn mê, để cái này dễ thương thiếu nữ, ở một bên chờ đợi cả ngày.

Có chút đau lòng, nhẹ nhàng đem Lâm Tiểu Nhu ôm đến trên giường, Lâm Thiên cảm thấy nở nụ cười khổ.

Có vẻ như, làm việc và nghỉ ngơi thời gian hoàn toàn hỗn loạn. . .

Vừa tỉnh táo lại, cũng không có ý đi ngủ, Lâm Thiên cũng chỉ có thể nhắm mắt ngưng thần, khôi phục một mỗi Tâm Thần Lực Lượng.

Chờ đến cả người Tinh Khí Thần khôi phục lại cực hạn, sắc trời lần nữa hừng sáng lên.

Có lần thứ nhất vẽ kinh nghiệm, Lâm Thiên thừa dịp cơ hội, lập tức bắt đầu thứ nhất lời nói vẽ.

Tâm Thần Lực Lượng có chút Tăng Phúc, liên tiếp họa hai trang đi ra, lúc này mới cố nén choáng váng, leo đến trên giường, ôm Lâm Tiểu Nhu eo nhỏ nhún chìm vào giấc ngủ.

Liên tiếp ba ngày, Lâm Thiên giống như ma chướng, ngủ họa, họa ngủ, về sau liền Lâm Tiểu Nhu đều tập mãi thành thói quen, vẫn làm lấy chính mình sự tình.

Chỉ là mỗi lúc trời tối, đều đã hình thành thói quen, chạy đến Lâm Thiên trong phòng, mặc cho nó ôm ngủ.

Ba ngày thời gian, liên tục vẽ tranh, rốt cục đem 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 thứ nhất lời nói cho chính vẽ chế ra.

Mà một ngày này, cũng đồng dạng là họa tác bình xét cấp bậc xuất hiện thời khắc.

Hào hứng đi vào Mạng Thiên Đạo 'Văn', lập tức nhìn thấy tác giả hậu trường ra cái kia một phong lốc ra hào quang màu đỏ buru kiện.

Bao hàm mong đợi ẩn mờ, Lâm Thiên cả người có chút ngây người.

"Căn cứ giám định, nên họa tác, thù pháp bình xét cấp bậc: Hạ đẳng."

"Rất giống trình độ: Vô đối chiếu vật, đoán sơ qua vì hạ đẳng."

"Giống như trình độ: Vô đối chiếu vật, đoán sơ qua vì hạ đẳng."

"Tổng thể bình xét cấp bậc, bất nhập lưu họa tác."

"Xin hỏi phải chăng công bố?"

"Bất nhập lưu?" Lâm Thiên rất lợi hại mộng, bao hàm lấy chờ mong, thế mà cho cái loại này đánh giá.

Có điều sau một lát, lấy lại tinh thần, đây hết thảy cũng là hợp tình hợp lý.

Manga vốn là như thế, không có đến tiếp sau tình tiết, chỉ xem trong đó một màn, chỗ nào rất cao thâm kỹ xảo có thể nói.

Nhất định phải bình tĩnh tâm thần, Lâm Thiên cũng muốn hiểu được, y nguyên lựa chọn công bố.

Nhưng đến tiếp sau thứ nhất lời nói ngược lại là không có lập tức đề lên.

Dù sao 1 tiểu lời nói mà thôi, cũng không thể coi là đặc sắc, muốn đạt tới gây một tiếng ai nấy đều kinh ngạc tình huống, chỉ ít cần phải hoàn thành quyền thứ nhất.

Có một cái chính thể cố sự vì dựa vào, hiệu quả khẳng định tốt hơn nhiều.

Vẫn lắc đầu, Lâm Thiên không tại đi nghĩ những thứ này loạn thất bát tao sự tình, lần nữa vui đầu vào vẽ Manga trong quá trình.

Toàn bộ quyền thứ nhất, tổng cộng có tám mươi lăm trang, dựa theo Lâm Thiên bây giờ vẽ tốc độ, cần trọn vẹn nửa vầng trăng thời gian mới có thể hoàn toàn vẽ hoàn thành.

Đem cái kia cái gọi là bất nhập lưu họa tác để qua một bên, Lâm Thiên toàn thân toàn ý vui đầu vào tiếp xuống vẽ bên trong

... ..

Mạng Thiên Đạo 'Văn', trừ văn nhân đưa lên, càng nhiều hơn chính là người bình thường nhân hạ không có việc gì, nhìn chút đuổi chút nhàm chán thời gian, Liễu Tông chính là một thành viên trong đó.

Làm thành Thiên Tinh Liễu gia chi thứ chi nhánh thiếu gia, thật đáng tiếc không có văn nhân thiên phú, nhưng lấy cũng không trở ngại hắn đối với kiến thức yêu thích trình độ.

Ngày này mặt trời tản ra nhiệt khí, làm cho lòng người sinh lo nghĩ cảm giác.

Từ trên đường tản bộ trở về, Liễu Tông giống như ngày thường, tâm thần câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn', chuẩn bị theo dõi một phen ngay sau đó nóng bỏng nhất 《 Rồng vàng truyền nhân chi Thần truyền thuyết 》.

Đáng tiếc đại bên trong buổi trưa, cũng không có đổi mới.

Liễu Tông cả người có vẻ hơi rầu rĩ không vui.

"Xoa, còn không có đổi mới, còn thật muốn biết Mục Vân cái này lần thứ ba nhảy núi có thể thu được kỳ ngộ gì."

Làm cho này bộ trung thực độc giả, tự nhiên là đối với tình tiết nghe nhiều nên thuộc, từ lần thứ nhất nhảy núi bắt đầu, đến bây giờ đã trọn vẹn lần thứ ba.

Mỗi một lần nhảy núi thu hoạch được kỳ ngộ thời điểm, nhìn Liễu Tông đều là một trận nhiệt huyết sôi trào, phảng phất chính mình là cái kia nhân vật chính.

Tinh thần chán nản đóng lại Logo, tùy ý điểm tiến cùng thành bên trong.

Mạng Thiên Đạo 'Vấn', truyền lên đến, đầu tiên chính là sẽ xuất hiện tại cùng thành bên trong, nếu là thành tích tốt, đó mới sẽ cho đến, tăng lên thành Nhất Quốc, thậm chí cả toàn bộ mạng lưới.

Theo hình ảnh nhảy chuyên, lọt vào trong tầm mắt chỗ chính là tại một phút đồng hồ phía trước truyền công bố.

"Tam Quốc Anh Hùng Truyện?" Liễu Tông nhìn lấy cái kia kỳ hoa kỳ tác theo bản năng xoa xoa con mắt.

"Đây là khôi hài a? Bất nhập lưu còn công bố" nhìn lấy cái kia bình xét cấp bậc vì bất nhập lưu, Liễu Tông đột nhiên cảm thấy hiểu kỳ.

Loại này bất nhập lưu, bình thường văn nhân liền tiêu hủy cũng không kịp, làm sao có thể dám phóng xuất.

Ẩn mở, nhìn lấy cái kia vô thần vô hình họa tác, Liễu Tông cả người đầu tiên là ngẩn ngơ, sau đó một cổ trùng thiên lửa giận tự nhiên sinh ra.

Đặng lại, tuyên bố bình luận, cùng thành trong diễn đàn một thiên tên là "Bực này thể mà có thể thành văn người? Mạng Thiên Đạo 'Vấn' tư cách chứng nhận phải chăng hợp lý?" thiếp mời tại mấy phút đồng hồ sau bị đưa đình thêm tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Nhiệt nghị

Liễu Tông giận không nhịn nổi, khi nhìn đến bức kia về sau, căn vốn nên không có chút gì do dự, trực tiếp tiến hành phát.

Diễn đàn trên, Liễu Tông sinh sinh lấy tâm thần làm dẫn, găm thét kể ra bất công.

"Trước mắt đăng lại chư vị đã trông thấy, không có không cái gì mỹ cảm có thể nói, ta tin tưởng bực này hội họa mức độ, liền chưa nhập học hài đồng đều có thể tùy tiện làm ra."

"Hoàn toàn chính là vẽ xấu chi tác, nhưng mà, chính là bức họa này làm, lại là ta từ Mạng Thiên Đạo 'Vấn' trên phát hiện."

"Mạng Thiên Đạo 'Vấn' a! Đám người trong suy nghĩ kiến thức Thánh Địa, vô số người muốn tại câu thông thời điểm giác tỉnh Văn tâm mà không được."

"Ta mặc dù bất tài, không có có trở thành văn nhân, nhưng tự hỏi cho dù là tiện tay vẽ tranh cũng không phải loại này đẳng cấp."

...

Lưu loát mấy ngàn chữ, không có chỗ nào mà không phải là đã kích tên kia vì 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 thủ pháp thấp kém, khó mà lọt vào trong tầm mắt.

Thăng đến cả cái đầu đều có chút choáng váng, cái này mới dừng lại, bắt đầu nghỉ ngơi.

Một lát sau, gần như hoàn toàn khôi phục về sau lại luôn tập trung nghĩ đi vào Thiên Tinh diễn đàn.

Nhìn lấy bên trong quả nhiên như chính mình đoán trước đồng dạng đánh giá, Liễu Tông nhin không được cười.

Lữ gia nhị công tử nhấn lại: "Mất của ta. ."

Thành Bắc một cái tổn nhấn lại: "Cái đồ chơi này vẽ còn không bằng nhi tử ta đây."

Ngọc Diện Phi Xà nhấn lại: "Chẳng lẽ Mạng Thiên Đạo 'Vấn' có tấm màn đen? Ta lúc đầu mức độ cao hơn này tối thiểu ba cấp bậc, đều không có trở thành văn nhân tư cách."

... ..

Ngán ngùi vài phút, mấy ngàn điều nhẩn lại thành công đem Liễu Tông ban bố thiếp mời đội lên nóng nhất đầu đề, trong lúc nhất thời thành Thiên Tinh đám người bắt đầu hướng về phía cái kia không biết là ai Lăng Vân bắt đầu lên tiếng phê phán, yêu cầu tra rõ ngăn chặn tấm màn đen.

... ..

Lâm Thiên rất lợi hại khổ bức làm lấy sau cùng xông vào, mỗi một lần Thần Hồn tiến bộ một chút đều có thể nhiều về một điểm họa tiết, liên tiếp mười một ngày thời gian, rốt cục tiếp cận quyền thứ nhất khâu cuối cùng.

Lần nữa ôm Lâm Tiểu Nhu ngủ mất, lúc thức dậy, Lâm Thiên đều có chút không phân rõ Ngày và Đêm.

Rất là cẩn thận từ trên giường bò lên, vẫn là kinh động nhẹ ngủ bên trong Lâm Tiểu Nhu, ngày nào cũng không có việc gì liền bị Lâm Thiên ôm trên giường ngủ, căn bản không có nhiều buồn ngủ, phần lớn là đang nhắm mắt dưỡng thần. Dù là Lâm Thiên động tác cẩn thận, cũng không có khả năng phát hiện không.

Lâm Tiểu Nhu lười biếng vận eo bẻ cổ giọng dịu dàng mở miệng nói: "Ngô, thiếu gia, tỉnh à."

Lâm Tiểu Nhu đã hoàn toàn thói quen Lâm Thiên hiện tại làm việc và nghỉ ngơi, cơ hồ chính là vừa tỉnh lại, sau đó khoanh chân ngồi tĩnh tọa hai ba canh giờ, sau đó hai mắt nhắm lại, sau nửa canh giờ liền sẽ một môi không chịu nổi, trực tiếp tiến vào ngủ say.

Có điều nàng cũng biết, Lâm trời đã trở thành Lâm sách sư, đây là tại về, ngược lại cũng không thấy đến kỳ quái.

Xoa móng lung mất buồn ngủ, Lâm Tiểu Nhu nhẹ nhàng từ Lâm Thiên trong ngực tránh thoát, nói khẽ: "Tiểu Nhu đi trước cho thiếu gia nấu cơm, cơm nước xong xuôi tại tu luyện đi, đều liên tục hai ngày không có thời gian ăn cơm."

Lâm Thiên lại là cười hắc hắc, nhúng tay bao quát, liền đem Lâm Tiểu Nhu một lần nữa ôm vào trong ngực, nói khẽ: "Hôm nay nghỉ ngơi, nhanh đi rửa mặt một phen, chúng ta ra ngoài ăn bữa ngon."

Nói xong, bẹp một ngum, khác ở Lâm Tiểu Nhu trên môi đỏ mọng, thẳng đem thiếu nữ hôn đến toàn thân rã rời, từng tiếng thở dốc từ trong mũi ngâm khẽ, lúc này mới buông ra.

Một đầu trong suốt dây nhỏ tại rời môi thời điểm nuôi dưỡng ra, Lâm Thiên nhẹ nhàng vỗ vỗ trong ngực thiếu nữ eo nhỏ.

"Đi rửa mặt đi, thiếu gia phía trước sảnh chờ đợi." "

"Ừm. " Lâm Tiểu Nhu cảm giác mình chân đều mềm xuống tới, cả cái đầu đều có chút choáng váng.

Hơn mười ngày ở chung, tuy nhiên Lâm Thiên ngủ nhiều tỉnh ít, nhưng quan hệ của hai người đã sớm tiến bộ nhanh chóng, mặc dù không có phóng ra một bước cuối cùng, nhưng nên ăn đậu hũ, Lâm Thiên một chút cũng không có buông tha.

Lâm Tiểu Nhu tựa hồ cũng ngầm thừa nhận Lâm Thiên cung chiều, chỉ là mỗi lần làm ra cử chỉ thân mật thời điểm, vẫn là giống như vừa ra đời Con cừu nhỏ, đứng không quá vững vàng.

Mặc vào y phục, Lâm Thiên không có chờ ở cửa Lâm Tiểu Nhu, mà là như trong lời nói, xe nhẹ đường quen đi vào phòng trước.

Vừa tới đạt phòng trước, chính là nghe thấy một tiếng phóng khoáng cuồng tiếu, thanh âm vô cùng quen thuộc, chính là lão cha Lâm Huyền phát ra.

Trở thành văn nhân về sau, Lâm Thiên địa vị nước lên thì thuyền lên, căn vốn nên không có chút gì do dự, môn cũng không gõ trực tiếp mở cửa lớn ra, đi vào có chút kỳ quái nhìn chằm chằm cuồng tiếu Lâm Huyền dò hỏi: "Lão cha, sự tình gì buồn cười như vậy?"

Lâm Huyền vẫn vỗ bập chân, cuồng tiếu không thôi, nhìn thấy Lâm Thiên tiến đến càng là đứng dậy đại thủ 1 kéo đem Lâm Thiên cổ ôm.

"Thiên Nhi, cái này quá mẹ nó buồn cười."

"Ha ha ha. . ."

"Gần nhất, chúng ta thành Thiên Tinh ra cái kêu cái gì Lăng Vân sơ cấp tác giả, ha ha ha."

Lâm Thiên có chút mộng bức.

Lăng Vân? Đó không phải là chính mình tên tác giả à?

Lâm Huyền ngược lại là không có chú ý tới Lâm Thiên biểu lộ, y nguyên cười giải thích nói: "Cái này tác giả, đoán chừng là nào tử không dùng được. ."

"Thế mà truyền lên đến một bức bất nhập lưu họa tác."

"Ha ha ha."

"Bình thường tác giả, có loại này nào dám công bố ra, cái kia Lăng Vân thì công bố."

"Mà lại, bắt nhập lưu coi như. ."

"Bức họa kia, đi qua rất nhiều người giám định, cho dù là tại bắt nhập lưu bên trong, đều được xưng tụng kinh điển."

"Không phải ta nói, thì loại này họa tác, cha ngươi ta, đều có thể vẽ ra tới."

"Vào ngày hôm đó ngôi sao diễn đàn, ngươi có thể đi nhìn xem."

"Tại sao có thể có loại này thấp kém họa tác, ha ha ha."

Lâm Thiên biểu lộ có chút quái dị lên, một hồi lâu đợi đến Lâm Huyền cảm xúc ổn định một số về sau mới hậm hực mở miệng nói: "Không phải, ta nói, vật này có buồn cười như vậy à?"

"Không phải liền là một bức họa mà thôi à?"

Lâm Huyền vung tay lên, khinh thường nói: "Chính là làm như vậy cười, bắt nhập lưu họa tác ta gặp qua không ít, như thế kinh điển, còn là lần đầu tiên."

"Ngươi không hiểu, cha ngươi hài hước."

Lâm Thiên im lặng, tuy nhiên dự liệu được chính mình họa tác lúc đầu có thể sẽ bị đập đen rau muống, nhưng vạn không nghĩ đến liền cha mình đều không nhìn trúng.

Tốt xấu là có chuẩn bị tâm lý, không có một ngụm lão huyết phun ra tức chết.

Manga chính là như vậy, đường cong đơn giản minh, ở kiếp trước thời điểm, dù là không có học qua vẽ vời người, nghiêm túc vẽ phía dưới, cũng có thể hội họa đi ra.

Nhưng chánh thức để bọn hắn sáng tác một bộ Manga, thì là khó mà làm đến.

Phải biết, ở kiếp trước, toàn cầu mấy tỉ nhân khẩu, có thể đủ tất cả bóng lửa nóng Manga cũng cứ như vậy mấy bộ a. Nhưng mà này còn là đã hình thành dây chuyền sản nghiệp, lưu hành mấy chục năm tình huống.

Nhìn lấy vẫn còn đang cái kia ngây ngô cười lão cha, Lâm Thiên không định ở chỗ này xoắn xuyết quá nhiều.

Hắn tự nhiên là tin tưởng, đợi đến quyền thứ nhất hoàn toàn truyền lên đến công bố về sau, đưa đến hiệu quả tuyệt đối là kinh người.

Mở ra bàn tay, Lâm Thiên bĩu môi nói: "Lão cha, ngươi cười về cười, đang cười trước đó, trước cho điểm Linh tệ chi tiêu."

"Ta muốn cùng Tiểu Nhu ra ngoài mua sắm ăn cơm."

Mấy phút đồng hồ sau, từ Phủ Thành Chủ phòng trước rời đi, Lâm Thiên trong tay đã thêm ra một trương thẻ màu vàng.

Màu vàng (gold) Linh tệ thẻ, tiêu phí hạn mức, Thập Vạn Linh tệ.

Trở thành văn nhân về sau, Lâm Huyền thái độ đối với Lâm Thiên, hoàn toàn tăng lên mấy cái bậc thang nhiều.

Cửa, thay đổi một thân mới quần áo, rửa mặt Lâm Tiểu Nhu thanh tú động lòng người tại cái kia chờ.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Phun người

Lâm Thiên ngồi tại trên ghế dài, trên mặt biểu lộ âm tình bất định, một lát sau, đột nhiên cười ha ha, đem một bên cho nó nấn vai Lâm Tiểu Nhu gạt mình.

"Thiếu gia, làm sao " Lâm Tiểu Nhu có chút lo lắng hỏi, từ vừa đến từ lâu, Lâm Thiên chính là biểu lộ biến hoá thất thường, hiện tại càng là trùng tà đồng dạng tại cái kia cười to.

Lâm Thiên y nguyên cười, thật lâu mới khe khẽ phủ phủ Lâm Tiểu Nhu đen nhánh xinh đẹp mái tóc, nói khẽ: "Không có việc gì, ta chính là vui. "

"Tiểu Nhu, ngươi biết cái gì gọi là ngốc X à?" Lâm Thiên nhẹ giọng hỏi.

"A? Ngốc X là cái gì?" Lâm Tiểu Nhu chỗ nào nghe qua loại này từ ngữ, có chút ngốc manh.

"Ha-Ha, ngốc X không phải thứ gì." Lâm Thiên bĩu môi, hẳn là thật có chút tức điên, vẫn lắc đầu nói khẽ: "Đúng, Nhu nhi, ngươi cần phải còn không có câu thông qua Mạng Thiên Đạo 'Văn' đi."

"Ngươi trước câu thông, phía dưới ta mới tốt giống ngươi giải thích."

"Ừm." Lâm Tiểu Nhu nhu thuận gật đầu.

Lâm đã câu thông qua Mạng Thiên Đạo 'Văn' lão tài xế, có Lâm Thiên ở một bên chỉ đạo, mấy phút đồng hồ sau Lâm Tiểu Nhu thành công câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn' thành công.

Lâm Thiên y nguyên duy trì cái kia không thể nào bình thường nụ cười nói khẽ: "Chính ngươi đi xem đi, Thiên Tinh diễn đàn. . Cái kia bị người vây công Lăng Vân, chính là bản thiếu gia. ."

Lâm Tiểu Nhu gật gật đầu , dựa theo Lâm Thiên chỉ dẫn, tiến vào Thiên Tinh diễn đàn, một lát sau, khuôn mặt nhỏ đều đỏ lên.

"Thiếu gia, bọn họ, bọn họ quá phận!"

"Dù là thiếu gia về không tốt, sao có thể nói như thế quá phận!"

Lâm Tiểu Nhu lòng đầy căm phẫn, không ngừng quơ nắm tay nhỏ, một mặt oán giận chi sắc.

Lâm Thiên biểu lộ ngốc trẻ. . .

Có chút hậm hực nói: "Liên Tiểu Nhu đều cảm thấy thiếu gia về không tốt sao. ."

"A..., thiếu gia, ta không phải ý tứ này. . Ý của ta là, về cũng không tệ lắm, chính là khiêm khuyết nhiều như vậy hóa hầu."

"Không đúng, họ rất tốt, thiếu gia về hay nhất."

Lâm Tiểu Nhu kịp phản ứng, bối rối không thôi, hồ ngôn loạn ngữ một trận.

... ..

Bầu không khí rất lợi hại xấu hổ, Lâm Tiểu Nhu cúi đầu thấp xuống, một bộ làm chuyện bậy bộ dáng.

Lâm Thiên phát phát tay, ôn nhu nói: "Kỳ thực đi, từ trên bản chất tới nói, hoàn toàn chính xác bức họa này làm rất bình thường, cái này ta rất rõ ràng, Tiểu Nhu ngươi không dùng tự trách."

"Ừm, thiếu gia có thừa nhận sai lầm dừng khí là cực tốt. Lần sau cố lên cố lên cố lên! !"

Lâm Thiên: "... .."

Bầu không khí lần nữa tiến vào một cái lúng túng cấp độ, Lâm Tiểu Nhu lần nữa phát hiện tự mình nói sai.

"Thiếu gia về thật giỏi." Lâm Tiểu Nhu ý đồ vẫn hỏi, không ngừng khen, có điều cái kia tránh né ánh mắt, lại là thế nào cũng không che giấu được.

Muốn để một cái thành thật lại đơn thuần cô nương, che giấu lương tâm nói chuyện, thật sự là có chút khó khăn.

Lấy nàng mấy năm học tập tri thức tới nói, loại này Manga đích thật là không thể được đến tán đồng.

Lâm Thiên cũng không có khả năng trách nàng, chỉ có thể thở dài một tiếng sau kiên định nói: "Tiểu Nhu, ngươi tin hay không thiếu gia."

"Tin." Một tiếng này, Lâm Tiểu Nhu ngược lại là trả lời rất nhanh rất lợi hại khẳng định.

"Vậy ngươi xem lấy, nhiều nhất ba ngày, bản thiếu gia muốn để bọn hắn quỳ yêu cầu ta."

... ..

Đem tâm thần đắm chìm đến Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong, Lâm Thiên tiến vào Thiên Tinh diễn đàn.

Đầu thứ nhất thiếp mời, y nguyên như trong bầu trời đêm Minh Nguyệt chói lóa mắt.

Phía dưới cao đến mấy ngàn vạn xem lượng, cùng hơn bảy mươi vạn hồi phục, không một không biểu hiện lấy thiếp mời nóng nảy trình độ.

Tại một cái bên trong tòa thành nhỏ, một cái thiếp có thể có cao như vậy xem cùng hồi phục lượng, đã có thể xưng kỳ tích.

Nhìn lấy những cái kia kỳ hoa ngôn luận, Lâm Thiên lại một lần khí cười.

"Bức họa này, nếu như nhất định phải lấy một cái từ để hình dung, ta chỉ muốn nói ba chữ một đồng phân."

"Ha-Ha, trên lầu sâu sắc."

"Tranh này tác giả đâu, là sao còn không hiện thân, là cảm thấy nhục nhã mà treo cổ tự tử tự vạn?"

... ..

Liên tiếp lại nhìn mấy chục điều hồi phục, cơ hồ đều là một cái đường đi.

Lâm Thiên giận.

Xem thường ta họa? Qua mấy ngày, để cho các ngươi hồi hận.

Nhìn xem phát bài viết người, Liễu gia đại soái ca, tuyên bố tin tức số lượng đạt tới ba ngàn bảy trăm điều.

Hiển nhiên, cái này Liễu gia đại soái ca, không chỉ có là dẫn từ bản thân bị cuồng phún người đề xuất, mà lại tại phun trên đường đi của chính mình cũng làm ra công hiến rất lớn.

"Chính là ngươi." Lâm Thiên tự nói, đem mục tiêu phóng tới cái này tên là Liễu gia đại soái ca Id phía trên.

Tâm thần nhất động, hồi phục thiếp tử.

"Bản thân Lăng Văn, được mọi người chú ý rất cảm thấy vinh hạnh, có điều tựa hồ đánh giá khuynh hướng không tốt lắm phương hướng."

"Có điều làm một tên có lý tưởng, có mục tiêu, có Sáng chế mới ý thức Linh Thư sư, có cần phải đứng ra nói lên hai câu."

"Đầu tiên ta muốn nói chính là, cái kia Liễu gia đại soái ca ngươi có phải hay không gốc X, đừng để ca biết ngươi là ai, không phải vậy đánh mệ ngươi cũng không nhận ra ngươi."

...

"Một điểm cuối cùng, ta sẽ thả ra đến tiếp sau một bộ phận họa tác, có điều từ cho các ngươi thương thấu Bảo Bảo tâm, nếu là không cẩn thận bị hấp dẫn, chỉ có thể trách chính các ngươi."

"Đương nhiên, đừng trách vốn nên Linh Thư sư không cho cơ hội, người chịu nhục Liễu gia đại soái ca, để hấn quý gối Tinh Nguyệt từ lâu trước mặt, bản thân tự sẽ biết được, đến lúc đó sẽ xem xét tiếp tục giảng vốn nên họa tác bản hoàn tất."

Đồng dạng lưu loát mấy ngàn chữ, Lâm Thiên viết nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, trong đó một phần ba rêu rao chính mình, chừng hai phần ba cuồng phún cái kia Id vì Liễu gia đại soái ca người, cực ít đưa ra cực độ có ý nghĩa, cực độ có nội hàm yêu cầu.

Sau đó không ngừng lại mây may, đem đã sớm đang vẽ sách bên trong đến tiếp sau một quyển hoàn toàn công bố.

Hết thầy giải quyết về sau, rời khỏi Mạng Thiên Đạo 'Văn', phun ra một ngụm trọc khí, trong nháy mắt cảm giác cả người nhẹ nhõm nhiều.

Nói đùa, coi ta Lâm Thiên dễ khi dễ?

...

Quay đầu ngó ngó, lại là phát hiện Lâm Tiểu Nhu một mặt ngọc manh bộ dáng, tại cái kia vẫn ngẩn người.

Lâm Thiên có chút kỳ quái, nhẹ nhàng nhúng tay tại Lâm Tiểu Nhu trước mặt lắc lắc.

Không có phản ứng, hai mắt không có chút nào tiêu cự, biểu lộ manh manh đi.

Chờ một lát, y nguyên không phản ứng chút nào, Lâm Thiên rốt cục kìm nén không được, đem đầu tiến tới, nhẹ nhàng mở miệng hơi thở: "Tiểu Nhu. ."

"Tiểu Nhu!"

"A...." Rốt cục, liên tiếp hô mấy âm thanh về sau, Lâm Tiểu Nhu như ở trong mộng mới tỉnh, kinh hô một tiếng.

Lâm Thiên nhíu mày, dò hỏi: "Tiểu Nhu, ngươi vừa rồi làm sao?"

"Nửa ngày không có phản ứng "

Lâm Tiểu Nhu biểu lộ ngẩn ngơ, có chút uể oải nói: "Không phải thiếu gia, ta đang nghiên cứu kia là cái gì đăng ký tác giả."

"Có điều Tiểu Nhu quá đàn, không biết nên làm sao tuyền."

Lâm Tiểu Nhu một mặt ảo não bộ dáng, vô cùng uể oải, hoàn toàn không có chú ý tới Lâm Thiên cái kia kinh ngạc đến ngây người biểu lộ.

"Đăng ký tác giả?!" Lâm Thiên ngữ khí lập tức cao lên.

"Đúng thế " Lâm Tiểu Nhu y nguyên mạnh mẽ đi, còn cần một loại không hiểu biểu lộ nhìn về phía Lâm Thiên, nàng không hiểu rõ vì cái gì Lâm Thiên hội kích động như thế.

"Nhanh, nhanh, đi đăng ký, trở thành Linh Văn sư." Lâm Thiên kinh hãi, vui, thân mật người có thể trở thành Linh Văn sư ý vị như thế nào?

Mang ý nghĩa, Trung Hoa năm ngàn năm văn hóa tinh túy sẽ không yên lặng, mang ý nghĩa Viêm Đế Võ Tở có lẽ sẽ tái hiện nhân gian.

Bình thường người, Lâm Thiên sẽ không, cũng không dám nói cho bọn hắn tự mình biết những thứ này, nhưng Lâm Tiểu Nhu khác biệt a.

Cái đó là bị đặt hàng vì chính mình tức phụ người, Lâm Thiên cảm giác, hiện tại thậm chí so với lúc trước chính mình trở thành Linh Thư sư còn kích động hơn mấy phần.

"Đến, ta dạy cho ngươi như thế nào đăng ký." Lâm Thiên kích động không thôi, liền vội mở miệng cho Lâm Tiểu Nhu nói chi tiết.

Mấy phút đồng hồ sau, Lâm Tiểu Nhu chậm rãi mở ra đôi mắt đẹp, mang theo hưng phấn nói: "Thiếu gia, ta đăng ký tốt, tên tác giả gọi là Lăng Vân Tiểu người hầu!"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Mắt tròn tròn Liễu Tông

Liễu Tông gần đây cảm giác được hết sức kiểu ngao, có một loại vạn chủng chú mục vinh diệu cảm giác.

Hừ, một hồi ăn cơm trưa xong, tiếp tục trên diễn đàn pha trộn một phen.

Liễu Tông rất là hưởng thụ loại cảm giác này, nếu là mới đầu đích thật là bởi vì bức họa kia làm mà cảm thấy phẫn nộ, giờ phút này lại là đã sớm cải biến dự tính ban đầu.

Loại kia dẫn lĩnh đám người chửi ầm lên, gây chuyện cảm giác, quá dễ chịu.

Lúc này mới vừa ngủ đến giữa trưa, đứng lên ăn cơm trưa, lập tức thì về đến phòng bên trong.

Tâm thần nhất động, cái kia hình ảnh quen thuộc, chỗ kia tại đỉnh điểm thiếp mời, để Liễu Tông có một loại bệnh trạng khoái cảm.

Giống như ngày thường, tiến vào chính mình ban bố thiếp mời bên trong.

Mi đầu lại là trong nháy mắt nhắm lại tới.

"Chuyện gì xảy ra?" Liễu Tông hơi nghi hoặc một chút lên.

Tại trước khi ngủ, rất rõ ràng nhớ kỹ bị đỉnh nhiều nhất hồi phục, chính là mình khinh bỉ kiêm nhục mạ một trận Trương Văn, có chừng mấy vạn đỉnh lượng.

Nhưng bây giờ, thế mà bị một cái mới hỏi phục cho thay thế.

Hỏi phục đỉnh lượng số càng là cao đến trăm vạn chỉ cự.

"Đây là ai hỏi phục?" Liễu Tông nghi hoặc bên trong, ẩn mở hỏi phục.

, tự nhiên là Lâm Thiên lúc trước hỏi phục cái kia một đầu tin tức, cơ hồ hơn phân nửa đều là bắt lấy Liễu Tông một châu thóa mạ.

Đem hỏi phục xem hết, Liễu Tông cả người biểu lộ đều có chút co quắp.

"Hãy A. " Liễu Tông cười lạnh.

"Người nhục ta đi ra? Còn quý gối Tinh Nguyệt từ lâu trước?" Liễu Tông căn bản không tin đối phương có lớn như vậy năng lực, chính mình dù nói thế nào cũng là đường đường người Liễu gia.

Cho dù là chi thứ, cũng không phải có thể mặc người ức hiếp tồn tại, thậm chí người của phủ thành chủ đều không được.

Nhất làm cho Liễu Tông cảm thấy buồn cười một điểm, càng là Lâm Thiên tại cái kia hỏi phục bên trong thế mà còn dám toả sáng như vậy hùng biện.

Xin người đem đến tiếp sau phóng xuất?

Ha ha, người cho rằng người đây là vạn cổ bất hủ Thần Văn, hay là thiên thu lưu truyền Thánh Điển.

Trong lòng, càng nghĩ càng giận, Liễu Tông nhịn không được.

Ẩn mở hỏi phục, tìm tới hỏi phục bình luận theo thiếp, tâm thần nhất động, chính là triển khai phản kích.

"Giấu đầu lộ đuôi chi bọn chuột nhắt, chỉ là tại diễn đàn trên ăn nói lung tung, còn dám để Liễu gia ta đại soái ca quý gối Tinh Nguyệt của?"

"Người bức này, đến tiếp sau nếu là không còn tại thả ra, đó mới là một chuyện may lớn, Tinh đại chúng trông thấy, mất mù."

"..."

"Ồ đây ta hô hào mọi người, đem cái tác giả này người chịu nhục đến, nhục nhả hắn, chà đạp hắn, cho hắn biết văn nhân khí khái không cho làm bẩn."

Câu nói sau cùng viết xuống, Liễu Tông không chút nghĩ ngợi trực tiếp chính là phát ra, mặc dù biết người nhục đến cái này tên là Lăng Văn tác giả không quá hiện thực.

Dù sao sớm tại trước đó vài ngày, chính là đã tổ chức qua một đợt người nhục sự kiện, nhưng đáng tiếc là, Lăng Văn hiển nhiên là gần nhất mới đăng ký thành công, căn bản chính là không có dấu vết mà tìm kiếm.

Nhưng bây giờ, người ta đều phát ngôn bừa bãi cần người thịt chính mình, vì biểu hiện chính mình bất khuất, khẳng định không thể yếu thế, cũng làm bộ đến một đợt phản người nhục.

... ..

Thời khắc này Lâm Thiên cùng Tiểu Nhu, đã sớm tại Tinh Nguyệt từ lâu sử dụng hết bữa trưa, trở lại trong phủ thành chủ.

Lâm Thiên hưng phấn vẫn không kiềm chế được, vừa về tới Phủ Thành Chủ, chính là lôi kéo Lâm Tiểu Nhu chạy đến trong thư phòng.

Cầm lấy bút lông, tại 1 trương trên tờ giấy trắng bắt đầu huy hào bát mặc, viết lấy trí nhớ kiếp trước bên trong thi từ.

Sau một lúc lâu, nguyên một tờ giấy trắng trên, tràn ngập kiểu chữ, có trộn vụn Ngũ Thủ thi từ ở trên.

Chờ mực nước khô cạn, Lâm Thiên cẩn thận đem giấy trắng chồng chất thu hồi, giao cho Lâm Tiểu Nhu trên tay.

"Tiểu Nhu, một hồi về đến phòng, người trước tìm một thủ thi từ truyền lên, nếu như không có tính ra sai lầm, đoán chừng bình xét cấp bậc tuyệt đối không thấp." Lâm Thiên rất lợi hại tự tin, đây chính là năm ngàn năm văn hóa tinh túy.

"Ừm." Lâm Tiểu Nhu gật đầu.

Làm đến chuyện này, hai người cũng làm bạn trở lại Lâm Thiên trong phòng.

Trở lại trong phòng, Lâm Tiểu Nhu ngược lại là rất lợi hại nghe lời, dựa theo Lâm Thiên phân phó yêu cầu, ngồi ở giường đầu chính là hai mắt bắt đầu nhắm người.

Lâm Thiên trước mấy ngày căn bản không biết nghĩ ngợi cho tốt qua, hôm nay cũng không có tiếp tục hội họa dự định.

Buồn bực ngán ngẩm phía dưới, chỉ có thể tâm thần nhất động, lần nữa tiến vào Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong.

Vừa tiến vào trong, như vậy trên sừng màu đỏ buru kiện hấp dẫn Lâm Thiên chú ý lực.

"Ủm?" Lâm Thiên sững sờ, lúc này mới vừa công bố mới đến tiếp sau họa tác không bao lâu, làm sao lại đến tin tức?

Lần trước, thế nhưng là trọn vẹn qua ba ngày thời gian, mới công bố bình xét cấp bậc.

Mang theo nghi hoặc, Lâm Thiên tâm thần vì cánh tay chỉ, nhẹ nhàng điểm một cái buru kiện ứng thanh mà ra.

"Chúc mừng, người lên truyền họa tác khen ngợi số lượng đạt tới ba trăm."

"Chúc mừng, người lên truyền họa tác khen ngợi số lượng đạt tới một ngàn."

"Chúc mừng, người tác giả chú ý số đạt tới ba trăm."

"... .."

Buru kiện nhiều đến Lâm Thiên cả người đã mộng, liên tiếp bắn ra, căn bản không dừng được.

Mấy phút sau, buru kiện rốt cục chuẩn bị kết thúc, nhìn lấy sau cùng buru kiện, Lâm Thiên khoe miệng liệt lên.

Quả nhiên, cùng mình dự liệu một dạng.

"Chúc mừng, người lên truyền họa tác khen ngợi số đạt tới 1275 vạn bốn ngàn."

"Chúc mừng, người tác giả chú ý số đạt tới 178,000."

Đóng lại buru kiện, tiến vào trong diễn đàn, bên trong đưa đỉnh thiếp mời, đã sớm lần nữa biến ảo.

"Cách phát triển mới, liên quan tới 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 bình trắc."

Tiến vào thiếp mời bên trong, Lâm Thiên một bộ quả nhiên biểu tình như vậy.

Thiếp mời như sau.

"Đầu tiên, ta đối với Lăng Vân đại sư muốn nói một tiếng thật có lỗi, sớm ở phía trước ít ngày thời điểm, ta đích xác như đám người, đối với cái này cái gọi là 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 biểu lộ ra khinh bỉ, khinh thường, nhưng... .."

"Ta cần lấy người danh nghĩa cho rằng, Lăng Vân đại sư sở sáng tác 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 đem mang đến hội họa giới một hạng cách tân, nguyên bản đơn sơ họa tác hợp với đặc sắc nội dung cốt truyện, sinh ra hiệu quả chính là kinh người! Ta thậm chí đều có thể tưởng tượng ba ngày sau đó, Mạng Thiên Đạo 'Văn' đều sẽ có một cái như thế nào kinh người bình xét cấp bậc, nhưng giờ này khắc này, ta khẩn cầu, Lăng Vân đại sư có thể đại nhân bất kể tiểu nhân qua, tiếp tục vẽ phía sau, ta đã bị thật sâu hấp dẫn lấy."

Phía dưới, liên tiếp theo thiếp, đỉnh thiếp, khen ngợi như nước thủy triều.

Manga đã là như thế, chỉ cần hội họa đến số lượng nhất định, sinh ra sức hấp dẫn, chính là cực kỳ kinh người.

Lâm Thiên cười, mặc dù vui lại không sợ hãi, rời khỏi Mạng Thiên Đạo 'Văn', nhẹ nhàng miễn miệng nước trà trên bàn.

Cùng thời khắc đó, Liễu Tông toàn bộ người cũng đã không tốt.

Mồ hôi lạnh là tả bắt đầu chảy xuôi, bờ môi run rẩy.

Hắn hoàn toàn không ngờ rằng, thì chính mình phát cái thiếp mời công phu, toàn bộ diễn đàn chính là triệt để luân hãm.

Mà lại đại có một loại mạng theo mưa gió thúc núi chỉ thế, căn bản át không được chế trụ nổi, phát bài viết lượng từ mấy chục vạn trăm vạn số lượng, trong thời gian ngắn trực tiếp tăng tới ngàn vạn nhiều.

Mà lại, tất cả đều khen ngợi, thậm chí, đem tên kia vì Lăng Vân thiếp mời đội lên thứ hai vị trí.

Đã có hơn trăm vạn người tự phát tổ chức, chuẩn bị người nhục Id là: "Liễu gia đại soái ca" người.

Liễu Tông trong lòng run rẩy lên, Liễu gia đại soái ca đó không phải là chính mình à?

"Chẳng lẽ lại, thật muốn đi Tinh Nguyệt tửu lâu trước quý?" Liễu Tông trong lòng lần thứ nhất hiển hiện loại này tại dĩ vãng nghe rất lợi hại hoang đường ý nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Truyền quốc kinh điển

"Chẳng lẽ lại thật muốn đi Tinh Nguyệt quý?" Liễu Tông trong đầu vừa hiện hiện loại ý nghĩ này, lập tức chỉ lắc đầu vút bỏ roi.

"Không được, ta thể nhưng là Liễu gia người, muốn thật làm như thế, đoán chừng sẽ bị gia chủ sống sờ sờ đánh chết!" Liễu Tông trên mặt hiện hiện một vòng e ngại chỉ sắc, mặc dù chỉ là tách ra người, nhưng nói thế nào đến, Liễu Tông vẫn là Liễu gia người.

Đại biểu cho Liễu gia tôn nghiêm, dù là giờ phút này đã bị hơn trăm vạn tiếng người lấy, Liễu Tông y nguyên không dám làm ra bức này lựa chọn.

"Không được, ta cái kia Liễu gia đại soái ca Id, người biết còn không ít. Hiện tại chỉ có thể đợi trong nhà không đi ra, chờ né qua cái này tình thế." Liễu Tông giờ phút này đã quyết định tại chú ý.

Dù sao cũng là Liễu gia, dù là tra ra thân phận của mình, chỉ cần không đi ra, không người nào dám mạnh mẽ xông tới.

... ..

Ngay tại Liễu Tông bắt đầu bị tiếng người lấy thời khắc, diễn đàn trên cục thế đã sớm càng diễn càng liệt.

Vô số người bị 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 đặc sắc nội dung cốt truyện hấp dẫn, mười phần bức thiết muốn biết đến tiếp sau tình tiết.

Ngay thơ Con cừu nhỏ: "Lăng Vân đại sư nhanh tiếp tục họa đến tiếp sau a! Trương Phi một đao kia vừa đánh xuống, còn không biết kết quả đây!"

Tiểu Nhất Nhất: "Lăng Vân đại sư đã lên tiếng, nhất định phải tra ra cái kia Liễu gia đại soái ca là ai, cũng để hấn quý gối Tinh Nguyệt tửu lâu trước xin lỗi mới được."

Đại Nhị Nhị: "Đúng đây, có người biết Liễu gia đại soái ca là ai à? Vậy thì người đi giúp đỡ, chính mình đi ra quý xuống. Cho một cái thư họa đại sư quý xuống, không mất mặt a!"

... ..

Diễn đàn trên, mấy chục vạn điều hồi phục, đều đã bắt đầu ý thức được cái này sự kiện vòng tại nơi đó, ứng làm như thế nào giải khai cái này vòng.

Vô số người bắt đầu khắp nơi tìm kiếm người Liễu gia đại soái ca hiện thực thân phận.

Đây là toàn bộ thành Thiên Tinh đại sự, Liễu Tông Id hào cũng không so Lâm Thiên, cái đó là đã sử dụng một đoạn thời gian.

Có điều vẹn vẹn hai canh giờ, diễn đàn trên chính là đã xuất hiện vạch trần thân phận thiếp mời.

Liễu gia tách ra thiếu chủ, tuổi tác hai mươi lăm, thân cao một mét bảy ba, tu vi vô đạo nhị trọng, Uẩn Linh cảnh cấp bảy.

Thân phận địa vị không thấp, nhưng mặc dù như thế, tại mấy triệu mong mỏi tân kịch tình dân chúng tự phát tổ chức phía dưới, Liễu gia phân trước cửa nhà của đường cái, chặn đầy người.

"Liễu Tông thiếu gia, vì đoàn người, người phải đi quý một cái đi!"

"Đúng đây, không mất mặt, theo ta đoán chừng, Lăng Vân Họa Sư một ngày nào đó sẽ trở thành cường giả, người cần gì chứ."

Đối đãi Liễu gia, đám người không dám quá phận, cường giả tôn nghiêm không cho làm bản, làm Thiên Tinh một trong tam đại thế gia, những thứ này bình thường dân chúng duy nhất có thể làm chỉ có thể là tụ chúng, ở ngoài cửa phát cờ hò reo.

Liễu Tông rất lợi hại mộng, trốn ở trên giường run lấy bảy.

Bên ngoài thanh âm huyền não căn bản không ngăn cản nổi xuyên thấu tiến vào trong phòng.

Liễu Tông rất rõ ràng, chính mình làm ra cái này đại trận thế, không nhiều sẽ, Tông Gia chính là sẽ đến người.

Chính mình cũng ít không trừng phạt, nghiêm trọng tình huống dưới, tước đoạt Liễu gia thân phận cũng không phải là không được.

Liễu Tông làm sao cũng nghĩ không thông, vèn vèn một bộ bất nhập lưu họa tác, làm sao có thể dẫn phát lớn như thế oanh động.

Trong phòng, Liễu Tông trong lòng bắt đầu oán hận lên.

Dựa vào cái gì? Nhiều người như vậy đều phát biểu cái nhìn, sau cùng thì nhắm vào ta!

... ..

Liễu Trạch chủ trong nhà, một ông lão Hắc Kiếm gác tay, mi đầu nhú chặt, một lát sau, trầm giọng mở miệng.

"Nói một chút đi, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Liễu Trọng?"

Liễu Trọng, Liễu gia chi nhánh gia chủ, một cái trung niên hán tử, hiện tại chỉ có thể không ngừng sát mồ hôi trán nước đọng, kinh sợ nói: "Gia chủ, Tông nhi cũng là gặp tai bay vạ gió."

"Lúc trước cái kia Lăng Vân hoàn toàn chính xác mục không được, rất nhiều người đều tại nhục mạ."

"Chỉ là chẳng biết tại sao, đột nhiên đạt được đám người tán thành, mà lại tuyệt đối là có ý thức nhắm vào Tông nhi."

Liễu Trọng sát mồ hôi, một mặt oán giận chi sắc.

Lão giả mặt đen liễu Hành Thiên lạnh hừ một tiếng: "Không cần người nói, ta cũng hiểu biết, tám chín phần mười, chính là là có người nhắm vào Liễu gia ta."

"Nhưng bây giờ, bên ngoài tụ tập dân chúng nên xử lý như thế nào? Ta muốn một cái có thể thực hành phương án!"

Liễu Trọng không nói lời nào, vô luận như thế nào, đó cũng là con của hắn.

Liễu Hành Thiên lạnh hừ một tiếng tiếp tục mở miệng nói: "Liễu Tông sự tình, hiện tại ta trước hết không truy cứu, quỳ là không thể nào đi quỳ, dù sao đại biểu mình Liễu gia thể diện, cụ thể làm sao xử phạt, các sự kiện về sau tại nghị."

"Hiện tại, người mang theo Liễu Tông nghĩ biện pháp cải trang cách ăn mặc, trước ra khỏi thành tránh né, các sự kiện lắng lại tại trở về."

Liễu Thiên Hành đang phía trên địa phương cuộn cuộn không ngớt, nói phương án giải quyết, đột nhiên, toàn bộ thiên địa trong nháy mắt chính là nở rộ lên màu vàng (gold) quang mang.

Nguyên bản ngàn dặm không mây, trời xanh mây trắng thương khung, bỗng nhiên tách ra từng đạo từng đạo chói mắt kim quang.

"Xuân hoa thu nguyệt tự bao giờ? , chuyện xưa biết được bấy nhiêu . Gác nhỏ đêm qua đông lại đến , trăng sáng quay đầu nhớ cổ hương ."

"Điều lan ngọc thể vẫn còn đây, chỉ tại người xưa đã không còn. Hỏi quân vương sâu bao nhiêu nỗi? , tựa dòng xuân chảy nước về Đông."

Theo kim quang chói mắt, từng đạo từng đạo cao vút lại thật lớn ngấm tưng tiếng vang triệt.

"Có người tại ngâm thơ? Có điều cái thanh âm này tựa hồ quá mức to lớn đi?" Liễu Hành Thiên đáng lẽ bị đánh gãy nói chuyện có vẻ hơi không vui, nhưng sau một khắc có chút kinh hãi.

Toàn thân Linh lực trống động, trực tiếp đánh vỡ cửa phòng, đến đi ra bên ngoài trong tiểu viện, ngược đầu nhìn lên thiên không.

Bên trên bầu trời, kim sắc quang mang dưới hóa thành đẳng cấp, bỗng dung một cánh cửa hiển hiện, một tên áo bào trắng thanh niên cầm trong tay quạt giấy, đập trên màu vàng (gold) đẳng cấp, cao giọng đọc diễn cảm lấy câu thơ.

Liễu Hành Thiên sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi.

"Văn bạch thang không ngớt, Chư Tử Hư Trọng, đây là?"

Sau một khắc, liên tục ba lần câu thơ đọc diễn cảm, áo bào trắng văn nhân bước vào màu vàng (gold) môn đình, theo môn đình khép kín, một đạo trầm muộn thanh âm vang vọng trong lòng mọi người.

"Thông thiên Văn bạch thang đường, truyền quốc kinh điển thành!"

... ..

Xôn xao. .

Đáng lẽ chính hỗn loạn tại Liễu gia ngoài cửa đám người, mặt lộ vẻ vẻ mờ mịt, nhìn lấy cái kia văn nhân từng bước một biến mất ở chân trời.

Cái kia câu thơ vang vọng thật lâu, phảng phất mọc rễ não hải.

Một lát sau, rốt cục một ông lão kịp phản ứng, cúi đầu liền bái.

"Nước chi đại hạnh, truyền quốc thơ a, đây chính là truyền quốc kinh điển."

Thành Thiên Tinh lệ thuộc quốc độ, tại toàn bộ Thánh đạo đại thế giới, tính không được cường đại, lập quốc trăm năm, cái này còn là lần đầu tiên xuất hiện truyền quốc.

Trong lúc nhất thời, cả con đường người, tất cả đều hoan hô lên.

... ..

Thiên Minh thành.

Minh Nguyệt Vương quốc chi đô, đang theo đường nghỉ ngơi Quân Vương, một tên khỏe mạnh trung niên hán tử, bỗng nhiên mở ra hai mắt, từng đạo từng đạo Lôi Đình tại trong mắt lấp lóe.

"Truyền quốc kinh điển!" Nam tử sắc mặt giật mình, sau một khắc chính là hóa thành một đạo lôi quang biến mất tại trong điện phủ.

Hư không bên trong, nam tử lẳng lặng ngửa mặt nhìn lên bầu trời, mắt thấy cái kia văn nhân hư ảnh đọc diễn cảm thi từ.

Phía dưới, vô số văn thần võ tướng, tất cả đều một mặt ứng hồng chi sắc.

Theo hư ảnh bước vào môn đình, trong hư không Quân Vương nam tử, nhìn xuống phía dưới Tướng Thần mở miệng nói: "Cô Vương muốn gia phong làm này thơ người là tam phẩm quan viên, chư vị có gì dị nghị không?"

"Thần tán thành!" Phía dưới, muôn miệng một lời, không người phản đối.

Nhất Thủ truyền quốc kinh điển cấp thi từ khác, tuy nhiên không bằng bản năng đầy đủ mang đến võ lực tăng lên, nhưng đối với toàn bộ quốc độ quốc vận gia trì cực lớn, không có phản đối đạo lý.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Sắc phong

Trung niên Quân Vương sắc mặt lãnh khốc nghiêm nghị, không giận tự uy, chúng thần gật đầu tán thành về sau, cũng là hài lòng gật đầu.

Sau một khắc, Quân Vương toàn thân lôi quang đại thịnh, từng cái từng cái Điện Mãng quần thần, đỉnh đầu một đoàn sấm sét màu tím càn càn là hóa thành Vân Thái, giống như đến từ Cửu Thiên Lôi Thần.

"Cô, Vương quốc Minh Nguyệt Quân Vương Lý Lôi, phong truyền quốc thơ tác giả là tam phẩm Văn Quan!"

"Cô, Vương quốc Minh Nguyệt Quân Vương Lý Lôi, phong truyền quốc thơ tác giả là tam phẩm Văn Quan!"

"Cô, Vương quốc Minh Nguyệt Quân Vương Lý Lôi, phong truyền quốc thơ tác giả là tam phẩm Văn Quan!"

Hùng hậu tiếng nói tại sấm sét gia trì dưới, truyền ra ngoài, không biết bao nhiêu vạn lý, khắp toàn bộ Vương quốc Minh Nguyệt.

Mỗi cái thành trì, tất cả đều im lặng, đợi đến cái kia hùng hậu tiếng nói biến mất, lúc này mới có thành chủ quỳ một chân trên đất lớn tiếng trả lời.

"Thần tuân chỉ."

... ..

Thành Thiên Tinh, Lâm Huyền diện mục nghiêm nghị, đồng dạng quỳ một chân trên đất, một bộ bộ dáng nghiêm túc.

Lâm Thiên vừa tới đến phòng trước, chính là trông thấy cái này một màn kinh người, trong lúc nhất thời chưa kịp phản ứng.

Hắn tự nhiên là nhìn thấy giữa bầu trời kia văn nhân hư tượng, cũng nghe thanh cái kia văn nhân chỗ đọc thơ từ.

Cái kia chính là Lâm Tiểu Nhu vừa rồi tổn sức tâm lực tại Mạng Thiên Đạo 'Văn' lưu lại thứ một thủ thi từ.

Kiếp trước mười phần trừ danh một thủ thi từ tên là 《 Ngũ Mỹ Nhân 》.

Có điều trông thấy, cũng không có nghĩa là Lâm Thiên mới biết cái kia ý vị như thế nào, chỉ là tám tắc lấy làm kỳ lạ, đợi đến văn nhân hư tượng biến mất, Lâm Tiểu Nhu cũng bởi vì tâm thần hao phí quá mức, ngủ mất.

Thừa dịp cơ hội, Lâm Thiên chạy đến phòng trước đang chuẩn bị tìm Lâm Huyền trả lại màu vàng (gold) Linh tệ thẻ, đã nhìn thấy nhà mình lão cha hướng phía phương đông quỳ xuống một màn.

Thậm chí trong miệng còn ma chướng, hô to "Thần tuân chỉ."

"Có Đế Hoàng đến?" Lâm Thiên trong đầu hiện lên bức này ý nghĩ, lập tức bốn phía dò xét một phen.

Không ai, cũng không có khả năng có người, Lý Lôi chính là dùng vô thượng thần thông, đem thanh âm truyền lại toàn bộ Vương quốc, người vẫn còn tại không biết rõ bao nhiêu ngoài vạn dặm.

Cái này Lâm Thiên triệt để mơ hồ, nhắc chân đi vào, thượng hạ dò xét một phen bảo trì quỳ xuống đất tư thế Lâm Huyền.

Có chút không xác định mở miệng nói: "Lão cha, người đây là?"

"Mau tới đây quỳ xuống." Lâm Huyền rất lợi hại thô thần kinh, nhưng không có nghĩa là không biết điều, thanh âm mới rồi thế nhưng là Vương quốc Minh Nguyệt Quân Chủ phát ra, làm cấp dưới thần tử, tự nhiên muốn được quân thần chỉ lễ.

Một tay lấy Lâm Thiên kéo đến bên cạnh, để nó hai đầu gối quỳ xuống đất về sau, mới nhỏ giọng mở miệng giải thích: "Chúng ta Vương quốc Minh Nguyệt vừa rồi phát sinh không được đại sự."

"Vừa rồi văn nhân hư ảnh trông thấy đi? Vậy đại biểu thế nhưng là một thủ truyền quốc cấp thi từ xuất thế, văn khí cuộn cuộn, vừa rồi Quân Vương sắc phong thi từ tác giả là tam phẩm Văn Quan."

"Đây chính là đại sự, không được vô lễ, không phải vậy ta cũng không giữ được người."

Lâm Thiên kinh hãi, trợn mắt hốc mồm.

"Truyền quốc thi từ? Thi vừa rồi đọc diễn cảm 《 Ngũ Mỹ Nhân 》?"

"《 Ngũ Mỹ Nhân 》 là cái gì một thủ? Vừa rồi câu thơ tựa hồ còn không có đề danh đi." Lâm Huyền nhú mày nghi hoặc.

"Người cũng đừng nói lung tung." Lâm Huyền lần nữa khuyên bảo đến: "Tam phẩm Văn Quan, cũng không phải cha người ta có thể sánh được, tiểu Tiểu Thành Chủ liên hướng đường đều không có tư cách trên, chỉ là quan ngũ phẩm viên."

"Đây cũng là vì sao lão tử một mực để người thành văn người nguyên do, chỉ cần toàn bộ một thủ loại này đẳng cấp thi từ, trong nháy mắt gà mái biến Phượng Hoàng."

...

Lâm Thiên im lặng, nghe bên cạnh Lâm Huyền không ngừng nói cái kia văn nhân là như thế nào vĩ đại, như thế nào quang vinh.

Nhưng mà hắn lại là biết, thi vừa rồi cái kia hư tượng ngâm xướng thi từ xuất từ người nào.

Nhìn về mặt phần khởi Lâm Huyền, Lâm Thiên bỏ đi đem chân thực tin tức nói cho hắn biết ý nghĩ.

Thời khắc này Lâm Huyền xúc động tốt độ, nước bọt vẩy ra, Lâm Thiên rất sợ đem tin tức cáo tri về sau, Lâm Huyền một cái kích động chậm có điều khí tới.

... ..

Thành Thiên Tinh bên trong, dân chúng nhảy cẫng hoan hô, đây là Vương quốc Minh Nguyệt lập quốc đến nay, thứ nhất thủ thuộc về mình quốc gia truyền quốc cấp.

Mang tới khí vận đem vô pháp đánh giá.

Đang hoan hô về sau, rốt cục có một ông lão kịp phản ứng, run rẩy thanh âm quát to lên.

"Tác giả, tác giả thế mà chính là ta thành Thiên Tinh người."

Ông lão mặt đỏ Bạch Hồ, chính là giáo sư Lâm Thiên lớp học đạo sư, dù sao có tuổi tác vì ý vào, tại trải qua ban đầu kích động, cái thứ nhất tiến vào Mạng Thiên Đạo 'Văn', điều tra lên cái kia truyền quốc.

Đi vào, chính là trông thấy, cái kia thi từ loại truyền quốc một cột, viết rõ ràng, thật sự rõ ràng.

Mặc dù không có thi từ tên, nhưng này ngâm tụng ba lần, khắc vào nhân tâm thi từ, để ông lão một chút thì nhận ra bài thơ này từ.

Run rẩy tiến vào tác giả giới thiệu một cột, cái kia thành Thiên Tinh ba chữ, triệt để để ông lão kích động lên, lập tức rời khỏi Văn lưới, lớn tiếng hướng về phía đám người tuyên bố lên.

Xao động, vô số người nhắm mắt ngưng thần, câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn'.

Trong lúc nhất thời trên đường phố vạn nhân nhắm mắt, hình thành một mảnh đặc biệt quang cảnh.

Một lát sau, một tên thanh niên mở ra hai mắt, lệ rơi đầy mặt, bờ môi run rẩy.

"Ta thành Thiên Tinh, có phúc a. "

"Xuất từ Thiên Tinh, có truyền quốc chi tích súc, chỉ sợ dùng không bao lâu, sẽ sinh ra vô số Văn Nhân Nhã Sĩ."

Càng nhiều người tỉnh táo lại, kích động không thôi, văn nhân càng là khóe mắt rung rung.

Một thủ truyền quốc thi từ, xuất từ chính mình tòa thành thị này, mang ý nghĩa nhiều nhất tài hoa đều sẽ bày vầy đến đây, vô số văn nhân đem được ích lợi không nhỏ.

"Chờ đến ba ngày sau đó, Văn lưới khen thưởng rơi xuống, ta tất nhiên có thể nhất cử đạt tới trung cấp Linh Văn sư."

Lại một người trung niên Nho giả, quơ quạt giấy, một mặt kiên nghị.

...

Nghị luận âm ỉ, nguyên bản ngăn ở Liễu gia môn đình bên ngoài đám người, tựa hồ cũng quên mục đích của mình, lớn tiếng thảo luận lên thi từ kết cấu, nội hàm.

...

Bên trong Liễu gia.

Liễu Hành Thiên đồng dạng kinh hãi, nhìn qua cái kia biến mất văn nhân thật lâu không nói, hắn rất nhanh liền phát hiện Thi Nhân chính là Thiên Tinh bên trong người, nhưng lại cũng không là như bên ngoài người đồng dạng kích động, mà là trong lòng bắt đầu có chút bắt đầu thấp thỏm không yên.

"Chẳng lẽ lại, kế hoạch muốn thất bại?" Liễu Hành Thiên trong lòng bồn chồn.

Ba đại thế gia nguyên bản đều kế hoạch sau một tháng, có một phen đại động tác, nhưng bây giờ truyền quốc thi từ xuất hiện, làm cái biến số.

Truyền quốc thơ hiện, mang ý nghĩa, thành Thiên Tinh đem trong khoảng thời gian ngắn, trở thành Vương quốc trọng điểm chú ý đối tượng.

Mà kế hoạch muốn nhằm vào mục tiêu, tạm thời thì sẽ không thể động.

Có chút tiếc nuối lắc đầu, Liễu Hành Thiên chậm rãi về đến trong đại sảnh.

"Lão Nhị, kế hoạch trì hoãn đi, một hồi người đi tìm mặt khác hai nhà thương nghị một phen." Liễu Hành Thiên vào nhà, ngay khi đó liền là hướng phía phía bên phải một tên lão giả khác phân phó nói.

Chờ tên lão giả kia rời đi, cái này mới lần nữa đưa ánh mắt về phía Liễu Trọng.

Lạnh hừ một tiếng về sau, rất có uy nghiêm nói: "Lần này, còn coi như các người vận khí tốt, vừa vặn có người tác phẩm nổi tiếng một thủ truyền quốc thi từ, đoán chừng đoàn người tạm thời cũng sẽ không đem mục tiêu phóng tới thi từ kia của người trên thân."

"Bất quá, vì lý do an toàn, một hồi đêm xuống, các người ngược lại tạm lánh một đoạn thời gian."

Liễu Trọng không nói lời nào, toàn thân run rẩy.

Liễu Hành Thiên nhướng mày, quát lớn: "Liễu Trọng, ta tại nói với người, chẳng lẽ lại người điếc không thành? Ân?"

Liễu Trọng y nguyên không lên tiếng, toàn thân run rẩy càng thêm kịch liệt mấy phần.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Liễu Tông phát bưu kiện

Liễu Hành Thiên giận dữ, toàn bộ mặt mo nếp uốn bên ngoài lật, giống như một đóa nở rộ hạ cúc, rổng to.

"Liễu Trọng, lão phu đang nói chuyện với ngươi!"

"Chẳng lẽ lại ngươi muốn vì ngươi cái kia nghịch tử, ngộ nghịch lão phu không thành?"

Liễu Trọng toàn thân chấn động, bị Liễu Hành Thiên thanh âm sở kinh tỉnh, sắc mặt bá trắng, lắc đầu liên tục.

"Gia chủ, không, không, không phải..." Liễu Trọng tiếng nói cũng bắt đầu run rẩy, lắp bắp nói: "Giống như, giống như ra đại sự. ."

"Cái đại sự gì?" Liễu Hành Thiên tức giận, trầm giọng hỏi.

Liễu Trọng giống như ăn con ruồi đồng dạng thống khổ nói: "Cái kia làm ra truyền quốc thơ người, ngươi nhìn kỹ một chút hần tên tác giả. ."

"Gọi là Lăng Vân Tiểu người hầu!"

"Tông nhi lần này gây nên nhiều người tức giận, cũng là bởi vì đối với một cái tên là Lăng Vân tác giả bất kính!"

"Có thể hay không, hai người này có liên quan gì." Liễu Trọng nói ra trong lòng mình cái kia đáng sợ suy đoán.

"Cái gì!" Liễu Thiên Hành kinh hãi, sắc mặt cũng bá biến trắng, trong phòng bắt đầu vừa đi vừa về độ bước, mặt ủ mày chau.

Loại chuyện này, thoáng hướng chỗ rất nhỏ suy nghĩ một phen, liền có thể đoán ra được.

Cùng ở tại thành Thiên Tinh, tên như vậy phù hợp, 99% tỷ lệ, chỉ có như thế một loại khả năng.

Tên kia vì Lăng Vân Linh Thư sư, cùng sáng tác truyền quốc thi từ Lăng Vân Tiểu người hầu, tuyệt đối có không cạn quan hệ.

Mà lại tên trên, Chủ Thứ cũng rõ ràng có thể phân biệt.

Làm thành Thiên Tinh một trong tam đại thế gia gia chủ, Liễu Thiên Hành cũng sẽ không ôm lòng chờ may mắn để ý, mọi thứ đều cần cân nhắc chu toàn.

Vừa đi vừa về đi mấy cái vừa đi vừa về, Liễu Thiên Hành rốt cục quyết định.

"Đề Tông nhi đi quý đi." Liễu Thiên Hành mặt lãnh khốc lạnh giọng nói: "Một hồi ta liền sẽ phát ra bố cáo, từ nay về sau, Liễu Tông đem không phải Liễu gia ta người."

"Vì thế diện gia tộc, chỉ có thể hi sinh hần. Muốn trách, cũng chỉ có thể trách chính hần, tùy ý trêu chọc người chính là bực này nhân vật."

"Gia chủ, không muốn a! Đây không phải còn không có xác định à?" Liễu Trọng làm lấy sau cùng khẩn cầu.

Bất quá, tiếp đó, Liễu Thiên Hành tự nhiên là không thể nào đáp ứng, thế trong nhà tàn khốc đã là như thế, huống chi Liễu Tông có điều vèn vèn chi nhánh gia tộc người.

Nếu là Tông Tộc thiếu gia, có lẽ còn hơi có mấy phần chuyển cơ.

Cầu khẩn không có kết quả, Liễu Trọng cũng chỉ có thể rời đi, mang theo vài phần cô đơn.

Mất đi Liễu gia bực này chỗ dựa, Liễu Tông vận mệnh sẽ không quá tốt.

Liễu Tông lúc này còn đợi trong phòng, đang tra tìm được truyền quốc thư tác giả danh tự về sau, oán hận trong lòng cũng chầm chậm tiêu tán biến thành sợ hãi.

Loại này bị ngàn người chỉ trích cảm giác, không có một khóa đại trái tim, căn bản không chịu nổi.

Rất nhanh, Liễu Trọng về đến trong nhà, sắc mặt không thật là tốt, Nhất Liễu tông liền quát lớn khí lực đều không có, chỉ là mặc niệm thờ dài lên.

"Tông nhi, là cha không gánh nổi người, người đã bị trục xuất Liễu gia."

"A!" Liễu Tông càng hoảng, mặt như bạch ngọc công tử văn nhã hình tượng không còn tồn chỗ này.

"Ai."

Liễu Trọng thờ dài.

"Ai bảo người lúc trước đúng lý không tha người, nếu là phát cái thiệp mời, ta tin tưởng đối phương cũng sẽ không như thế khó xử, đáng tiếc người quá mức."

"Liên tiếp hơn ba ngàn điều chửi bới hồi phục, giết gà dọa khỉ khẳng định sẽ bắt người mở đao."

"Bây giờ, người tự cầu phúc đi, nếu là không muốn quỳ, đều có thể kiêu trang một phen, thừa dịp hiện tại tất cả mọi người chú ý truyền quốc thư thời điểm, chuẩn ra thành đi."

"Nếu là nguyện quỳ, đoán chừng cũng không thể văn hồi người Liễu gia người thân phận, cái này liên quan đến lấy Tông Gia mặt mũi."

"Bất quá, nếu là không ra khỏi thành, là cha tại thành Thiên Tinh còn có thể trông nom người mấy phần, nhưng mặt mũi của người khẳng định là không, tất cả mọi người sẽ biết người Liễu Tông quỳ ở Tinh Nguyệt tửu lâu, là một số sỉ nhục."

"Nên làm gì lựa chọn, chính người nắm một phen đi."

Liễu Trọng cảm thấy rất lợi hại tâm một mối, vốn cho là, đây là có dự mưu nhắm vào mình Liễu gia, nhưng không nghĩ tới biến đổi bất ngờ, đột nhiên ra cái truyền quốc thư, vẫn là gọi làm Lăng Vân Tiểu người hầu tác giả sáng tác.

Hiển nhiên cái này hoàn toàn chính là Trời đưa Đất đẩy làm sao mà, đối phương có bụng này tài văn chương, căn bản không đáng làm âm mưu.

Liễu Tông rất lợi hại phiền muộn, chính muốn thổ huyết, hoàn toàn không nghĩ tới, bởi vì chính mình lòng đầy căm phẫn, dẫn đến như vậy hậu quả nghiêm trọng.

Bị Tông Gia vứt bỏ, còn gặp phải bị quần chúng chỗ bức hiếp.

Hung hăng khê cắn môi, Liễu Tông nhúng tay đem áo bào vạt áo nhếch lên, trùng điệp quỳ rạp xuống đất, liên tiếp chính là ba cái khấu đầu.

"Hài nhi bất hiếu, vì ngài thêm phiền phức."

"Chuyện này, ta tự sẽ xử lý."

Liễu Tông thần sắc rất bình tĩnh, làm xong đây hết thảy, nhẹ nhàng đứng người lên, quay người hướng phía bên ngoài đi đến.

... ..

Lâm Thiên cũng không biết bên ngoài phát sinh cái gì cỡ nào trọng đại biến cố, lúc trước sánh rời đi về sau, lắc lư hai vòng lại trở lại chính mình trong phòng.

Tâm thần nhất động chính là liên thông đến Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong, có chút vấn đề Lâm Thiên không có làm quá rõ.

Chính mình truyền lên đến họa tác, lại để cho ba ngày thời gian mới có thể đưa ra bình xét cấp bậc, mà Tiểu Nhu thi từ hiển nhiên là vừa tuyên bố thì gây nên lần này oanh động.

Lâm Thiên trong lòng không vui, làm thiếu gia, sao có thể bị Tiểu người hầu vượt qua đâu??

Loại này một đường tia lửa mang thiểm điện, trang bức mang bay sự tình, không phải cần phải chính mình dẫn đầu à.

Trạch nam tâm lý tại lúc này thể hiện không thể nghi ngờ, thờ phỉ phò đi vào Mạng Thiên Đạo 'Văn' chính là bắt đầu điều tra lên.

Diễn đàn, công lược... Lần lượt tìm kiếm một lần, rốt cục tìm tới đáp án.

Toàn bộ Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong, dễ dàng nhất phân biệt bình xét cấp bậc Văn Thể, chính là thi từ.

Sau đó thì là thư pháp, hội họa, khó khăn nhất giám làm theo khác là.

Thi từ, truyền lên đến về sau, chỉ cần mười phút đồng hồ, Mạng Thiên Đạo 'Văn' chính là có thể cho ra bình xét cấp bậc.

Mà thư pháp, thì là cần 1 ngày thời gian, họa tác ba ngày.

Càng là cần một tháng thời gian, thẳng đến tiến vào quỹ đạo, mới có thể đi vào được bước đầu phân biệt. Sau đó căn cứ đến tiếp sau khen ngợi suất, tiến hành nhiều đến mười lần phân biệt, thẳng đến cuối cùng bản hoàn tất, tiến hành tập hợp.

Làm rõ ràng những thứ này, Lâm Thiên trong lòng cũng không có chiều, cái này dù sao quy củ chính là quy củ, thi từ tốt xấu đích thật là so thư họa muốn đơn giản hơn một số.

Biết được hết thầy, đang chuẩn bị rời khỏi Văn lưối, ôm Lâm Tiểu Nhu ngủ cái ngủ trưa, đột nhiên chính là lại một lần phát hiện góc trên bên phải mới xuất hiện buru kiện.

Mang theo nghi hoặc, nhẹ nhàng ấn mở buru kiện, Lâm Thiên vui.

Liễu gia đại soái ca: "Lăng Vân đại sư, ta sai, ta khắc sâu nhận thức đến sai lầm của mình, hiện nay ta đã rất thê thảm, cửa nát nhà tan, bị gia tộc vứt bỏ, là lỗi một mình, một thân một mình."

"Bất quá ta tự hỏi còn có hai cánh tay khí lực, xin hỏi Lăng Vân đại sư phải chăng cần một cái hình dạng anh tuấn chống lên mặt bàn hộ vệ?"

Buru kiện chính là Liễu Tông gửi tới, làm một cái tách ra thiếu gia, đầu óc chuyển rất nhanh, kể từ khi biết mình đã bị gia tộc vứt bỏ về sau, chính là bắt đầu suy tư đường lui.

Cải trang cách ăn mặc, rời đi Thiên Tinh ngược lại cũng không phải là không thể được, nhưng Liễu Tông rất có tự mình hiểu lấy, thì chính mình cái này vô đạo thiên phú, chỉ sợ rời đi Thiên Tinh về sau, từ từ chính là hội phai mờ trước mặt người khác.

Làm một tên lấy kế thừa chi nhánh gia chủ làm mục tiêu thiếu gia chủ, Liễu Tông cũng không cho rằng, chính mình là truyền thuyết kia bên trong Thiên Mệnh chi Nhân.

Mà cứ như vậy quỳ rạp xuống Tinh Nguyệt, sẽ bị nhục nhã không nói, mà lại Liễu gia cũng không có khả năng lại để cho mình trở về, vẫn là phai mờ trước mặt người khác.

Suy đi nghĩ lại, ôm một loại liễu một phen tâm thái, cái gọi là coi chuông phải do người buộc chuông, trực tiếp đem buru kiện tuyên bố đến Lâm Thiên nơi này, tìm kiếm một cái đường ra.

Đây cũng là Liễu Tông vận khí không tệ, Lâm Thiên giờ phút này còn cũng không có che đậy Người xa lạ buru kiện, thì trực tiếp như vậy gửi đi đến Lâm Thiên tác giả hào bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Văn nhân liên tưởng

Lâm Thiên nhìn lấy cái kia Liễu gia đại soái ca gửi tới buru kiện, trong lòng hứng khởi, ngược lại lại có chút dở khóc dở cười.

Một cái phía trước làm không biết mệt, liên tiếp hơn mười ngày điên cuồng gửi tin tức đổi mình người, đột nhiên đến cái chuyển biến lớn như vậy.

Hơn mười ngày thời gian hơn ba ngàn cái tin tức a, tính được mỗi ngày tiếp cận ba biến lai, mà lại Lâm Thiên thô sơ giản lược đảo qua một lần, cái đó là cơ hồ không có bất kỳ cái gì lặp lại.

Mỗi một đoạn đều là mấy chục chữ lên, dựa theo mỗi điều một phút đồng hồ tốc độ, cái này gọi Liễu gia đại soái ca, cũng coi là một nhân tài.

Chỉ sợ so với kiếp trước chuyên nghiệp thủy quân cũng không thua bao nhiêu.

Có điều giờ phút này, đối phương như là đã phát bực này tin tức tới, Lâm Thiên cũng không có ý định tính toán chi li.

Nói cho cùng, tin tức tuy nhiều, nhưng này Liễu gia đại soái ca cũng không có liên quan đến nhân sinh công kích, chỉ là từ đầu cái góc độ đã kích lấy.

Điểm này Lâm Thiên là hoàn toàn có thể lý giải, dù sao loại này mới sự vật xuất hiện, khẳng định sẽ gây nên một phen to lớn tranh luận.

Ngẫm lại, có như thể một cái tại phun người trên đường đi phía trước xuôi theo chó săn tựa hồ cũng không tệ, tâm thần nhất động, Lâm Thiên ẩn mở bưu kiện bắt đầu hồi phục.

... ..

Cùng thời khắc đó, Ngoại Giới Vương quốc Minh Nguyệt cảnh nội.

Theo Quân Vương Lý Lô Thánh Dự kết thúc, quần chúng lần nữa sa vào đến trong điên cuồng.

Mỗi cái thành trì bên trong, một thân Nho Bào, cầm trong tay quạt giấy văn nhân tụ tập cùng một chỗ, tranh luận không nghỉ.

Vương quốc Minh Nguyệt, cấp dưới thành thị lớn thứ ba Thiên Minh thành bên trong, đồng dạng tụ tập mấy trăm văn nhân, cầm đầu càng đứng đầy ba người, 1 ông lão, hai thanh niên.

"Tiểu người hầu đại sư không có lấy tên, tự nhiên là có kỳ dụng ý, nhưng làm ta Vương quốc Minh Nguyệt thứ nhất thủ truyền quốc chi thơ, tốt xấu nên có một cái danh hiệu mới đúng." Một ông lão, tiên phong đạo cốt, tay vỗ vỗ râu dài mở miệng đến.

Ông lão chính là Thiên Nguyệt Thành thành chủ, ngũ phẩm Văn Quan, có mấy bộ văn đầy một thành, càng là một tên Đại Nho cấp Linh Văn sư.

Giờ phút này hán vừa mở miệng, phía dưới nhiệt nghị văn nhân tất cả đều đồng ý gật đầu.

1 hào hoa phong nhã thanh niên càng là lập mã lớn tiếng nói; "Đã tác giả không muốn lấy tên, chúng ta liền đi đầu định ra một phần danh hào, dạng này cũng thuận tiện ghi vào quốc điển."

"Ta cho rằng, dựa theo thi từ đến xem, nhưng đặt tên là 《 sầu 》."

"Thi từ rất lợi hại hiển nhiên viết ra một tên Thi Nhân đối với cuộc sống hiện thời một loại bất mãn thái độ."

"Lý Minh tiên sinh quả nhiên không hổ danh tước tên." Bốn phía một đám cấp thấp văn nhân một mặt sùng bái nhìn về phía tên thanh niên kia.

Lý Minh gặp tình hình này càng là một mặt vẻ ngao nhiên, tiếp tục gật gù đắc ý nói: "Từ thi từ bên trong, ta phỏng phát nhìn thấy làm thơ người đối đãi sinh hoạt tuyệt vọng"

"Gác nhỏ đêm qua đông lại đến, trăng sáng quay đầu nhớ cổ hương, điêu lan ngọc thể vẫn còn đây, chỉ tại người xưa đã không còn. Cái này một câu thi từ, Tiểu người hầu đại sư ý tứ càng là không cần nói cũng biết, lấy nước so nhà, chỉ tại người xưa đã không còn, tựa hồ biểu thị gia đình của nàng bị người chiếm lấy."

"tê." Thanh niên nói đến đây bỗng nhiên khẽ hấp khí lạnh, tựa hồ nghĩ đến cái gì.

Nhìn hướng phía dưới một mặt chờ đợi, chờ đợi lấy chính mình giải thích đông đảo văn nhân, Lý Minh đột nhiên biểu lộ biến đổi, một mặt bị phản bộ đáng.

"ta nghĩ, ta đại khái là lý giải Tiểu người hầu đại sư tâm cảnh."

"Chư vị, Lăng Văn Tiểu người hầu cái này tác giả danh hào, tại liên tưởng một phen thi từ phân tích, không khó suy đoán ra Tiểu người hầu đại sư giờ phút này ở vào hạng gì nước sôi lửa bỏng bên trong."

"Là ta sơ sẩy nha, thế mà mới hiểu được, xin hỏi chư vị, nhưng có nhận biết có tên là Lăng Văn người?"

Lý Minh đám ngực dậm chân, phỏng phát trước mắt đã thấy một tên bất khuất văn nhân, có bức nào khí khái, nhưng là bị chiếm lấy ruộng tốt, có nhà nhưng không thể trở về, thậm chí biến thành người hầu.

P phía dưới văn nhân đầu tiên là sững sờ, sau một khắc, một mảnh âm ỉ lên, càng là có mấy tên đẳng cấp không tính thấp văn nhân, trợn mắt tròn xoe, cẩn thận suy nghĩ lên Lý Minh nói tới lời nói.

Một lát sau, lại là mấy tên văn nhân nhao nhao đồng ý lên.

"Lý Minh danh tước nói tới không phải hư, thi từ chủ quan đích thật là ý tứ này, xem ra Tiểu người hầu đại sư xác thực tình cảnh đáng lo."

"Hoàn toàn chính xác."

"hỏi quân vương sầu bao nhiêu nỗi?, tựa dòng xuân chảy nước về Đông? Đây có phải hay không biểu thị vị trí của chỗ hán?"

"hướng đông chảy? Hướng đông chảy? Cái kia Tiểu người hầu đại sư tựa hồ nên là tại phía tây?"

"nhưng có người biết Lăng Thiên là người phương nào?"

...

Không thể không nói, văn nhân sức tưởng tượng là kinh người, càng là đáng sợ.

Cứ như vậy một thủ thơ, một cái tên tác giả, liên tưởng đến đồ vật khám xưng khủng bố.

Mà lại quan trọng ở chỗ, còn giống như có như vậy một phen đạo lý.

Thành Thiên Tinh chính là ở vào Vương quốc Minh Nguyệt phía tây vị trí.

Theo văn nhân nhóm liên nghĩ tiếp, không cần một hồi, một tên cấp thấp Văn Thư sư chính là chần chờ mở miệng nói:" Lăng Thiên? Tựa hồ ta có chút ấn tượng."

"trước đó vài ngày, ta một cái tại thành Thiên Tinh đồng môn sư đệ, từng cho ta phát qua một thiên họa tác, có thể xưng vẽ xấu chi tác, dẫn tới toàn bộ thành Thiên Tinh đám người cười vang."

"vẽ tranh người giống như chính là Lăng Thiên, bất quá khi đó ta chỉ là cười một tiếng chi, không có quá nhiều chú ý."

"họa tác ngược lại là còn, cần phải có nó kí tên."

Cấp thấp Văn Thư sư lời nói bé, lão giả dẫn đầu, Thiên Minh thành thành chủ lập tức chính là văn khí cuộn cuộn, đập Văn mà đi, trầm giọng mở miệng nói:" phát ra tới, đến Thiên Minh trong diễn đàn, xem xét liền biết rõ."

...

Mấy phút đồng hồ sau.

Thiên Minh thành, văn nhân nơi tụ tập, phát ra từng tiếng rống giận rung trời.

"Lăng Thiên, chúng ta văn nhân, cùng người không đội trời chung!"

"như thế họa tác, vô liêm sỉ phát ra tới liền coi như, thế mà còn dám có nhục Tiểu người hầu đại sư."

"ép buộc người khác! Quả thực là chúng ta sỉ nhục."

"thành chủ đại nhân, chúng ta chờ lệnh, tiến về Thiên Tinh, giải cứu Tiểu người hầu đại sư!"

"hừ, từ không cần nhiều lời, ta sẽ còn chờ lệnh Quân Vương, điều động sứ giả, nghiêm tra việc này, thành Thiên Tinh lại có ác liệt như vậy sự kiện phát sinh, thành chủ đều cũng trốn không thoát chịu tội."

Đến tận đây, một trận trùng trùng điệp điệp giải cứu Tiểu người hầu đại sư hành động như vậy mở màn.

Ngược lại là thành Thiên Tinh bên trong, bình an vô sự, dù sao thành chủ là cái đại thô kệch, duy nhất có chút nội tình cũng bất quá là trong học viện đạo sư a.

Có điều tối đa cũng chính là bên trong cao giai văn nhân, cùng Thiên Minh thành không so được, chỉ là không ngừng lăm bắm thi từ, ngược lại là không có liên tưởng đến thứ gì.

Mà xem như người khởi xướng Lâm Thiên cùng Lâm Tiểu Nhu càng là không để ý đến chuyện bên ngoài, đối với Thiên Minh thành đưa tới xao động một điểm tin tức đều không có truyền lại trở về.

Lâm Thiên cũng không có khả năng nghĩ đến, Lý Dục một thủ biểu đạt tình cảm thi từ, thế mà lại để đông đảo văn nhân liên tưởng vạn thiên.

Viết cho Lâm Tiểu Nhu thời điểm, vền vẹn nhất trong trí nhớ mình tương đối sâu khắc lại kinh điển thi từ tới.

Bất chèo hai chân, ngồi tại trên giường, Lâm Thiên còn một mặt vui cười cùng Liễu gia đại soái ca thương định tác phẩm nổi tiếng vì chân chó đến tiếp sau công việc.

Tại liên tiếp ký kết mấy cái chân chó ứng làm việc vụ, chân chó nghề nghiệp chuẩn tắc chờ một loạt quy củ về sau, sắc trời cũng thời gian dần trôi qua đêm đen tới.

Chính suy nghĩ Tiểu Nhu là sao còn không có tỉnh lại, bên tai lại truyền tới một tiếng làm nũng rã rời nhu rên rĩ thanh âm.

"ngô, ngủ ngon hương."

"a, thiếu gia nguoi tại sao lại ở chỗ này, nguoi một mực bồi tiếp Tiểu Nhu à?"

Lâm Tiểu Nhu vừa tỉnh táo lại, chính là trông thấy Lâm Thiên ngồi ở bên cạnh, hơi đỏ mặt, trong đôi mắt đẹp lướt là nhu tình.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Lâm Tiểu Nhu đột phá

Lâm Tiểu Nhu cảm động xấu, cái kia nhu tình yên lặng ánh mắt, nhìn Lâm Thiên một trận xấu hổ.

Lâm Tiểu Nhu là coi như hẩn một ngày hầu ở bên giường, trông coi chính mình, nhưng Lâm Thiên lại là biết, chính mình thời gian một ngày cũng không có mà quáng làm việc.

Đầu tiên là buổi chiều chạy tới phòng trước Hòa Lâm huyền ngọc Tiểu Hội, buổi chiều trở về lại là Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong thăm tra lấy một số tư liệu.

Ngay cả vừa rồi, cũng là từ trước đến nay cái kia Liễu gia đại soái ca buru kiện lui tới, thu cái tiểu đệ.

Nhưng loại tình huống này, Lâm Thiên đương nhiên sẽ không ngây ngốc đem chân tướng nói ra.

Nhúng tay, cực độ ôn nhu nhẹ nhàng đem Lâm Tiểu Nhu kéo, dùng một loại cực kỳ cung chiều ngữ khí mở miệng nói:" thiếu gia khẳng định sẽ trông coi ta Tiểu Nhu Nhu a."

"Không phải vậy, một hồi không thấy, thiếu gia nhưng là sẽ đau lòng."

Lâm Thiên nói ra lời này thời điểm, mặt không đỏ, lòng tham vững vàng, tuy nhiên kiếp trước làm một tên Lão Xử Nam

Nhưng lý luận tri thức đầy đủ phong phú, da mặt đủ dày, căn bản không trong cảm giác day dứt, cứ như vậy ôm Lâm Tiểu Nhu một trận dỗ ngon dỗ ngọt đi xuống.

Thẳng đem thiếu nữ cho đập thất điên bát đảo, toàn bộ thân thể mềm mại đều rã rời xuống tới, cứ như vậy tựa ở Lâm Thiên trong ngực, nói nhỏ lấy.

Lâm Thiên khoe miệng co quắp rút, thoáng cảm thấy có mấy phần áy náy.

Có điều biết rõ cách mạng nhiệm vụ gian khổ tính Lâm Thiên chỉ có thể đem cái này mỹ lệ hoang ngôn tiếp tục tròn đi xuống.

"Thiếu gia, nguoi thật tốt. " Lâm Tiểu Nhu cũng không biết tình hình thực tế, thật sự rõ ràng coi là Lâm Thiên cứ như vậy hầu ở bên cạnh mình cả ngày, không ngừng lăm bằm mặt lấy.

"ngạch, Tiểu Nhu nguoi vừa tỉnh ngủ, khẳng định đói đi, ta trước gọi người chuẩn bị cho nguoi ăn chút gì."

Cảm thụ được cái kia như tơ quán quanh ánh mắt, cái kia như mật ngọt ngào ngữ khí, Lâm Thiên cuối cùng không chống đỡ được, mượn cớ chạy trốn chết.

Cảm thụ được ban đêm phơ phất gió mát, tốt xấu để cho mình thanh tỉnh nấy phần, đi vào bếp sau, phân phó làm chút đồ ăn đưa đến trong phòng.

Toàn bộ tâm rớt cực triệt để khôi phục lại bình tĩnh.

Bồi tiếp Lâm Tiểu Nhu ăn xong cơm tối, toàn bộ không khí rốt cục trở về đến bình thường.

Lâm Tiểu Nhu đã từ trên giường đứng lên, thanh tú động lòng người ngồi tại Lâm Thiên bên cạnh , mặc cho nó ôm eo nhỏ nhắn.

Kể ra hội tâm sự, trò chuyện hội lý tưởng, Lâm Thiên thừa cơ giảng mấy cái kiếp trước trò cười, chọc cho Lâm Tiểu Nhu nhánh hoa run rẩy.

Thời gian cứ như vậy lặng yên xẹt qua nhanh một canh giờ lâu, Lâm Thiên lúc này mới nhớ tới Lâm Tiểu Nhu tác phẩm nổi tiếng thi từ có vẻ như còn không có tên, mở miệng nhắc nhở:"Tiểu Nhu, nguoi lên truyền công bố thi từ, đem tên cho bổ sung đi."

"Ừm, thì gọi là 《 Ngu Mỹ Nhân • xuân hoa thu nguyệt tự bao giờ? 》." Lâm Thiên hay là quyết định Bát Canh đổi tên là gì, y nguyên tiếp tục sử dụng kiếp trước.

Đã trộm cướp người ta, liền Đề Mục đều không bảo lưu, có chút quá không còn gì để nói.

Mà lại, thân ở Dị Thế, cũng không sợ có người vạch trần, giữ lại nguyên trạng nguyên vị, mới được chính đạo.

Lâm Thiên lên tiếng, Lâm Tiểu Nhu tự nhiên là rất ngoan ngoãn chấp hành, lúc xế chiều, không có đề danh.

Thứ nhất là Lâm Thiên ngay lúc đó thật là không có viết xuống thi từ tên, chỉ là mỗi bài thơ khoảng cách ra, sai người có thể phân biệt.

Hai một cái thi là Lâm Tiểu Nhu dù sao cũng là người bình thường, vừa câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn', Tâm Thần Lực Lượng cũng yếu kém, còn không so được Lâm Thiên bậc này từ nhỏ đã sống an nhàn sung sướng, ăn ngon uống ngon người, viết xong thơ, chính là đã chống đỡ không nổi.

Bất Quá, hiện tại Lâm Thiên đem thơ tên cáo tri, cũng như thuận nhắm hai mắt, chỉ là thon dài lông mi còn thỉnh thoảng run rẩy.

Một lát sau, theo dõi mắt đẹp chậm rãi mở ra, Lâm Tiểu Nhu hân hoan nhảy cẫng yêu kiều một tiếng.

" thiếu gia, chuẩn bị cho tốt."

" bất quá, vừa rồi ngược lại là nhắc nhở ta nói cái gì tác phẩm nổi tiếng truyền quốc thơ, tiến vào tân nhân thi từ Bảng danh sách, còn cái gì thụ nhất quốc người kính ngưỡng, nhưng tài hoa gia thân, thói luyện Văn tâm, ngưng tụ Văn Bảo thần thông."

" ta muốn hay không xác định nha." Lâm Tiểu Nhu một mặt ngây thơ ngốc manh bộ dáng, ngoẻo đầu hỏi thăm Lâm Thiên.

Lâm Thiên có chút hoảng hốt, hẳn tuy nhiên so Lâm Tiểu Nhu sớm thành là Thiên Đạo ký kết văn nhân, nhưng bộ thứ nhất lúc ấy truyền lên đến 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 trang bìa chính là bị định giá bất nhập lưu tồn tại.

Căn bản không có tư cách tiến vào đến Tân Nhân Bảng đơn.

Tân Nhân Bảng đơn đây chính là sở hữu Tân Tác Giả trước ba bộ mới có thể tiến nhập tồn tại, mà lại yêu cầu thấp nhất chỉ ít cần Nhập Giai.

Cũng chính là đạt tới miệng mồm mọi người tương truyền cấp bậc, sau đó mới căn cứ khen ngợi suất tiến hành bài danh, sau một tháng thu hoạch được bài danh càng cao lấy được khen thưởng càng nhiều.

Toàn bộ văn nhân kiếp sống, cũng chỉ có như thế một cơ hội duy nhất.

Không có tiếp xúc đến, tự nhiên càng đừng đề cập trả lời Lâm Tiểu Nhu vấn đề.

Còn lại cái gọi là cái gì truyền quốc cấp bậc, được người kính ngưỡng, ngưng tụ Văn Bảo, thần thông, càng là không rõ lắm.

Nhìn lấy Lâm Tiểu Nhu một mặt chờ đợi bộ dáng, Lâm Thiên có chút không xác định nói:" những thứ này cũng đều là chỗ tốt, chiếu đơn thu hết, hẳn là không sai."

" ừc." Lâm Tiểu Nhu lần nữa sử dụng nghiêng đầu giết.

"Cái kia thiếu gia, ta trước hết đem những vật kia toàn lựa chọn nhận lấy rồi "

Lâm Thiên gật đầu, Trịnh trọng nói: "Đi thôi."

... ..

Mạng Thiên Đạo 'Văn', Lâm Tiểu Nhu nhắm mắt lần nữa câu thông tiến vào bên trong.

Liên tiếp bưu kiện nhắc nhở, so với Lâm Thiên Manga càng nhiều mấy phần.

Đem những cái kia biểu hiện cái gì cất giữ, chú ý, một đồng sở tự nhìn choáng đầu toàn bộ vứt bỏ rơi về sau, duy chỉ có có Tam Phong bưu kiện hoàn toàn khác biệt.

Cái này hai lá bưu kiện chính là màu vàng (gold), không ngừng lóe ra, phía trên, chính là vừa rồi Lâm Tiểu Nhu chỗ cáo tri hết thảy.

"Chúc mừng người, sáng tác thi từ tiến vào Tân Nhân Bảng đơn, bài danh một vạn 7,503 vị. Tiến vào Top 3 vạn vị, tài hoa điệp gia cơ số là 06 lần."

"Sáng tác truyền quốc kinh điển cấp thi từ, thu hoạch được tài hoa gia trị, khen ngợi suất phá ngàn vạn, tài hoa gia trị khen thưởng gấp bội, phải chăng thói luyện Văn tâm, ngưng tụ Văn Bảo."

Lâm Tiểu Nhu cẩn thận nhìn hai lần bưu kiện, y nguyên không tính quá rõ, chỉ là lỗ hổng lắm bầm nói: "Mặc kệ, thiếu gia để cho ta lựa chọn xác định, vậy ta thì lựa chọn xác định."

"Dù sao thiếu gia, chắc chắn sẽ không hại ta."

Ngay sau đó, cũng liền không đang do dự mấy may, tâm thần nhất động, lựa chọn thôi luyện Văn tâm, ngưng tụ Văn Bảo.

Sau một khắc, tại cái kia lựa chọn làm xong trong nháy mắt, Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong, một cỗ lực lượng vô hình, trong nháy mắt quét sạch, giống như cuồng phong sâu vũ, hướng về Lâm Tiểu Nhu xâm nhập mà đến.

Hoảng sợ bên trong, đập vào mặt vô hình khí lăng cũng không có như trong dự đoán, đối với mình tạo thành thương tổn.

Ngược lại là toàn bộ lồng ngực có một cỗ nhu hòa lại cảm giác ấm áp, Lâm Tiểu Nhu có chút nhịn không được, nhẹ giọng rên rỉ lên.

Nàng đã cảm nhận được, cái kia nguyên bản lớn chừng quả đấm màu trắng sữa Văn tâm, tại cái kia vô hình kinh khí cọ rửa dưới, lấy một loại tốc độ kinh người bành trướng lấy.

Màu sắc dần dần trở nên làm một bôi sáng đồng, thậm chí một bộ phận ả ả có chút trở nên trắng sáng.

Lâm Tiểu Nhu trong lòng có một cỗ minh ngộ.

"Xích Đồng Văn tâm, cao giai văn nhân."

Một bộ phận vô hình năng lượng, tại cọ rửa Văn tâm đồng thời bị chậm rãi rót vào hấp thu đi vào, càng lớn một bộ phận thì là thời gian dần trôi qua trở lại Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong.

Toàn bộ quá trình tiếp tục thời gian, vền vẹn không quá nửa canh giờ, lúc này, một phong mới màu vàng (gold) buru kiện lần nữa gửi đi mà đến.

"Tấn cấp cao cấp Linh Văn sư thành công, nhưng tu tập 《Thánh Ngôn Kinh》."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Vương Vũ Diện Thánh

Cuốn ngược văn khí, khi tiến vào đến Mạng Thiên Đạo 'Văn' về sau, thời gian dần trôi qua yên tĩnh lại.

Với tư cách chủ nhân Lâm Tiểu Nhu, trong đầu lại là rõ ràng biết, những thứ này văn khí số lượng có bao nhiêu.

Trọn vẹn còn thừa lại hơn ba ngàn sợi, như tơ quần quanh ở cùng một chỗ, nương theo lấy kẻ tiếp thanh âm nhắc nhở vang lên.

"Phải chăng ngưng tụ Văn Bảo."

Lựa chọn là lúc sau, rút ra mấy trăm sợi tại Mạng Thiên Đạo 'Văn' tác giả hậu trường không gian bắt đầu xen lẫn lên, rất nhanh thời gian, vô hình văn khí xen lẫn phía dưới thời gian dần trôi qua hóa thành một cái trâm cài, lẳng lặng ở tại Tồn Trữ Không Gian bên trong.

Theo Văn Bảo ngưng tụ, dưới một tin tức tiếp tục truyền đến.

"tu vi đạt tới cao giai Linh Văn sư, phải chăng tổn hao hai ngàn tia hoa văn Khí Tu tập 《Thánh Ngôn Kinh》"

Làm gốc manh thiếu nữ Lâm Tiểu Nhu, tự nhiên không có lý do cự tuyệt, y nguyên lựa chọn xác định.

Theo văn khí tiêu tán, trong đầu cũng thần kỳ thêm ra một bộ tên là 《Thánh Ngôn Kinh》 pháp quyết.

Tổn hao thời gian không tính là quá lâu, nhưng lấy được cải biến lại là không nhỏ, Lâm Tiểu Nhu trong lúc nhất thời đều còn có chút mờ mịt, thẳng đến đem trí nhớ lần nữa chỉnh hợp một lần, lúc này mới tính toán làm rõ ràng vừa rồi phát sinh sự tình.

Dù sao cũng phải tới nói, đại khái hết thảy có bốn phép tính tin tức, một là truyền quốc thi từ thu hoạch được văn khí cơ sở vì hai ngàn sợi, tăng thêm khen ngợi cùng Tân Nhân Bảng gia trì tổng cộng lật 26 lần, thu hoạch được 5,200 sợi tài hoa.

Thứ hai là bởi vì thi từ đẳng cấp đạt tới truyền quốc kinh điển đẳng cấp, bởi vậy có ngưng tụ Văn Bảo tư cách, cái này một khối tổn hao hơn năm trăm sọt tài hoa.

Ba điều là sáng tác một bộ, thu hoạch được một bộ phận văn khí thói luyện Văn tâm, đem Văn tâm trong lúc thói luyện đến Xích Đồng đình đầu, có cao giai Linh Văn sư tu vi.

Đầu thứ tư thì là, đạt tới cao giai Linh Văn sư, thu hoạch được tu tập 《Thánh Ngôn Kinh》 tư cách, lại lần nữa tổn hao hai ngàn tia hoa văn khí.

Mang theo vài phần ngây thơ, Lâm Tiểu Nhu tâm thần nhất động chính là lạng lẽ rời khỏi Mạng Thiên Đạo 'Văn'.

Đập vào mắt lần đầu tiên, chính là trông thấy Lâm Thiên có chút lo lắng ở tại bên cạnh chờ đợi.

"thiếu gia." Lâm Tiểu Nhu lại đau lòng, nhu nhu nhẹ giọng thì thào lên, dưới cái nhìn của nàng, Lâm trời đã bồi chính mình cả ngày, cái này phóng tới trước kia, cái đó là chỉ có thể xuất hiện ở trong mơ tình huống.

Gia đình ưu việt, lớn lên tốt, hiện tại còn đối với mình một cái nho nhỏ thị nữ như thế nhu tình.

"ngô. "Lâm Tiểu Nhu tâm tình cùng ăn mật, hai tay nhẹ nhàng bụng bít lấy khuôn mặt nhỏ, đỏ bừng vạn phần dễ thương.

Loại biểu hiện này, để Lâm Thiên trong lòng càng là áy náy mấy phần. Cỡ nào đơn thuần dễ thương cô nương a, thuần khiết giống như tiểu bạch hoa.

Bất quá, Lâm Thiên cũng biết bây giờ không phải là đàm luận những thứ này nhi nữ tình trường thời điểm, nhỏ giọng khẽ nói vài câu, thì đi thẳng vào vấn đề hỏi thăm về một số vấn đề rồi tương quan công việc.

Lại hai ngày nữa, chính mình cái kia đã hoàn thành quyền thứ nhất họa tác mới bình xét cấp bậc liền sẽ xuống tới.

Lâm Thiên có mười phần lòng tin, sẽ không quá kém, sớm một chút giải một phen, cũng miễn cho đến lúc đó bối rối.

... ..

Vương quốc Minh Nguyệt Vương Thành, Minh Nguyệt Thành bên trong.

Vị trí chỗ Vu Chính Trung van xin Minh Nguyệt Vương Cung, một ông lão mang theo hai tên thanh niên nam tử chờ tại hướng đường bên ngoài.

Chính là Thiên Minh thành thành chủ Vương Vũ, cùng hai tên có trứ danh tức đẳng cấp văn nhân, Lý Minh, Mã Nặc.

"Vương thành chủ, bệ hạ tuyên người vào cung."

Đi suốt đêm đến Minh Nguyệt trong vương cung, chờ không bao lâu, rốt cục có một tên công công bước nhanh đi tới âm thanh cáo tri tin tức này.

Ông lão Vương Vũ, hất lên áo bào, bước nhanh hướng phía trong vương cung đi đến.

Lúc này đã là lúc ban đêm, có điều Vương Cung bên trong tự nhiên là vàng son lộng lẫy, cả sảnh đường màu mè, đi theo phía trước dẫn đường công công, Thất Chuyển tám chỗ ngoạn, một hồi lâu cuối cùng đi vào trong hậu điện.

Quốc Quân Lý Lôi, ngồi nghiêm chỉnh, không giận tự uy, ngồi ở vị trí đầu vị trí, ôm nhẹ lấy hai tên cung nữ chờ lần nữa.

"thần, thành Thiên Tinh Vương Vũ bái kiến bệ hạ." Vương Vũ trông thấy trung niên hán tử kia, ngay sau đó chính là cúi đầu cung kính cúi đầu.

Mục đích của chuyến này, liền là chuẩn bị thượng cáo ngự trạng, đem suy đoán của chính mình nói thẳng ra, thỉnh cầu Quân Chủ định đoạt.

Bất quá, dù là trong lòng lại là lo lắng, Vương Vũ cũng là rõ ràng, lẽ nghĩa không thể phí, chỉ có thể cung kính quỳ bái, chờ xử lý.

Văn nhân địa vị xác thực không thấp, nhưng chỉ vẹn vẹn Đại Nho cấp tu vi, tại đối mặt có Linh Tôn tu vi Minh Nguyệt Quốc Chủ thời điểm, y nguyên cần được quỳ bái chỉ lễ.

Lý Lôi tự nhiên không phải ngu ngốc Quân Chủ, dù là tu vi cao thâm, là cao quý Nhất Quốc Chi Quân, tại mặt bài làm đủ về sau, cũng cho Đại Nho cấp văn nhân đầy đủ tôn trọng.

Ở tại bái lạy xuống đồng thời, bắt đầu từ trên chỗ ngồi đứng lên, bước nhanh đi đến Vương Vũ trước mặt, đưa tay đem nâng đỡ, trầm giọng nói:"Vương khanh không cần nhiều lễ ý, thế nhưng là có chuyện quan trọng muốn báo?"

Vương Vũ chờ câu nói này, đã đợi hồi lâu, đi cả ngày lẫn đêm, theo trời minh thành đi vào Minh Nguyệt Thành, dù là có không gian truyền tống trận, cũng hao phí tốt mấy canh giờ.

Giờ phút này Quân Vương đặt câu hỏi, trên mặt biểu lộ trong nháy mắt biến hóa, một cỗ bị phần khí tức phủ lên ra.

"bệ hạ! !" Vương Vũ hai tay hợp quyền, khuất thân lại là chuẩn bị công xuống.

Dứt khoát, lần này Lý Lôi thì tại bên cạnh người, hai tay hơi dùng lực chính là chặn lại.

Hơi không vui nói: "Vương thành chủ, có việc nói thẳng chính là, Cô Vương không phải ngu ngốc hạng người, nếu là thụ ủy khuất, từ sẽ vì người làm chủ."

"Không dùng làm những thứ này hư đồ vật."

Vương Vũ có chút xấu hổ, biết mình diễn có chút qua, gặp Lý Lôi nói như thế, cũng không tiện đang diễn bày ra một phen trong lòng mình bị trắng tinh cảm.

Nhẹ nhàng ho khan hai tiếng, râu mép vểnh lên chính là trầm giọng nói: "Bệ hạ, không phải Lão Thần làm ra vẻ, mà là trong lòng đúng là bị phần vận thiên a."

"Ngay tại vừa rồi, ta Vương quốc Minh Nguyệt một thủ truyền quốc thi từ, chấn hưng quốc vận, chính là khắp chốn mừng vui đại sự."

Lý Lôi nhú mày, gật đầu nói: "đây là tự nhiên, Cô Vương không phải còn truyền âm quốc thổ, để cái kia viết lên thi từ văn nhân tiến hướng gia phong à?"

"làm sao, có biến qua đời phát sinh?"

Vương Vũ trên mặt lần nữa lộ ra cái kia nộ khí bông bột thần sắc, cả tấm mặt mo nhần lại, giống như Xuân Cúc.

Lớn tiếng nói: "bệ hạ, chúng ta Thiên Minh thành lấy Văn làm chủ, tự nhiên văn nhân chất lượng chính là tối cao."

"ngay tại thi từ đi ra một khắc này, vô số văn nhân tự phát tụ tập thưởng tích, phát biểu cái nhìn của mình."

"thế nhưng là... .."Nói đến chỗ này, Vương Vũ lại là trong nháy mắt đem lời nói ngừng, một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng.

Lý Lôi nhú nhú mày, làm một tên dùng võ lập quốc Linh Tôn cường giả, hẳn là không thích những thứ này vẻ nho nhã văn nhân, nói một câu, làm bà làm bầm, rất là tổn sức.

Nhưng vì nước vận hưng thịnh, lại không thể không Đại Hưng kiến thức, lúc này Vương Vũ đến đây báo cáo cái sự tình, bộ dáng kia, là thật để hần có chút im lặng.

Bất quá, cũng chỉ có thể hỏi tới.

"như thế nào? Thi từ có gì không ổn? Còn là các người thưởng tích quá trình sinh ra cái nhìn bất đồng?"

"những vấn đề này, có vẻ như không cần báo cáo Cô Vương đi? Người làm thành chủ, hẳn là có thể đầy đủ xử lý thích đáng mới đúng."

Vương Vũ sau khi nghe xong, lại là lắc đầu liên tục, trong miệng liền nói: "cũng không phải, cũng không phải."

"bệ hạ, cụ thể công việc, có thể hay không từ ta học sinh kia đến đây kể ra, hẳn chính là phát hiện vấn đề này đệ nhất nhân."

"Tuyên, tuyên, để hần tiến đến." Lý Lôi liên tục khoát tay, lần nữa trở lại phía trên đài cao ngồi xuống, hung hăng miệng vòi từ.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Cứu văn Tiểu người hầu tác chiến

Minh Nguyệt Vương Cung bên trong, nói chuyện địa điểm đã từ sau bên cạnh chuyển dời đến phía trước đại điện bên trong.

Nơi này là mỗi ngày Vương quốc tảo triều địa phương, hiện tại tuy là ban đêm, nhưng theo nhưng đã tụ tập trong triều quyền thần.

Lý Lôi ngồi tại trên vương vị, mặt trầm như nước, tại nghe xong Lý Minh báo cáo về sau, trong đêm chính là triệu tập đến Triều Trung Đại Thần đến đây nghị sự.

"Tin tưởng vừa rồi Vương thành chủ cùng khác đệ tử đã đem sự kiện cho các người thuật lại một lần, Chư Khanh hiện thấy thế nào?" Lý Lôi dè dặt nói, khí trầm giọng hỏi.

Phía dưới, chúng văn nhân cảm như hèn không có dám ứng thanh.

Vô Tướng làm theo là một bộ việc không liên quan đến mình bộ dáng, hơi nghiêng người, nhìn về phía nơi khác.

Lý Lôi hùng hăng vỗ phía trước gối lim bần lớn, mang theo tức giận nhất kích phía dưới bàn gối trực tiếp chính là hóa thành bột phấn. Ngay sau đó càng lạnh giọng nói: "Cô Vương muốn các người những văn nhân này nhưng để làm gì?"

"liền Tiểu người hầu đại sư ở vào như thế trong nước sôi lửa bỏng, đều không người biết được, hay là Thiên Minh thành thành chủ không xa ngàn dặm mà đến, trong đêm báo cáo, lúc này mới suy đoán ra một hai."

"có lẽ các người văn nhân đẳng cấp không thấp, thậm chí còn có Hiền giả cấp tồn tại, nhưng bây giờ ta chỉ có thể nói, phé phẩm, thật là phé phẩm!"

"dựa vào thấp kém nhắc nhở tu vi, không thể vì quốc vận mang đến gia trì cũng liền thôi, liền Tiểu người hầu đại sư thì từ bên trong tích súc ý đều không phát hiện được."

"có mặt mũi nào còn ở chỗ này trên triều đình!"

Lý Lôi rất tức giận, nguyên bản bị Vương Vũ ồn ào nghi ngại thì rất khó chịu, khi biết Lý Minh suy đoán ra tin tức về sau, càng là trong lòng giật mình.

Trong đêm công chúng thần triệu tập mà đến, cáo tri tình huống, lúc này mới tất cả đều là một bộ bưng bình đại ngộ bộ dáng.

Đây chính là có thể tác phẩm nổi tiếng truyền quốc thi từ văn nhân a, dù là tu vi không cao, chỉ cần là có thể tác phẩm nổi tiếng truyền quốc kinh điển cấp văn chương khác thi từ, nó tầm quan trọng đều viễn siêu tại một cái dựa vào phổ thông cứ thế mà đề bạt đi lên Hiền giả, thậm chí so với Chư Từ đều không thua bao nhiêu.

Toàn bộ Vương quốc Minh Nguyệt bên trong, tu vi cao nhất tự nhiên là đã Linh Tôn hậu kỳ Lý Lôi, có thể so đo văn nhân Chư Từ.

Nó dưới thì là mấy cái cấp bảy Thiên Linh cấp võ giả, cùng vì số không nhiều Hiền giả cấp văn nhân.

Nhưng những hiền giả này cấp văn nhân, phần lớn là chút già bảy tám mươi tuổi, dựa vào lâu dài tích lũy chậm rãi đề bạt đi lên thực lực, chiến lực có lẽ không thấp, nhưng đối với quốc vận gia trì lại là căn bản không được mấy may tác dụng.

Mà bây giờ, lập quốc trăm năm, duy nhất tác phẩm nổi tiếng truyền quốc thi từ tác giả rất có thể ở vào một loại nước sôi lửa bỏng bên trong, những văn nhân này thế mà không có chút nào phát giác.

Hay là một tên thành chủ trong đêm báo cáo, có thể nào không tức giận.

Cái này cũng có thể chính là Vương quốc tương lai Mệnh Mạch, niềm hy vọng, là tuyệt đối không thể xuất sai lầm.

Phía dưới, một tên ông lão mặc áo bào tím, trên trán có mồ hôi lạnh nhỏ xuống.

Hắn chính là đương triều Đại Học Sĩ, Vương quốc Minh Nguyệt văn nhân Trung Tư tra cứu đẳng cấp cao nhất tiền bối, trừ không có cái gì tác phẩm tiêu biểu bên ngoài, hoàn toàn có thể xưng trên đức cao vọng trọng.

Quần Vương giận dữ như vậy, trong lòng cũng có chút tâm thần bất định. .

Đích thật là sơ sẩy chút, cũng không có chú ý tới thi từ truyền đạt đi ra, thẳng đến bị Lý Minh bọn người một phen nhắc nhở mới chợt hiểu ra.

Bất Quá, hiện tại bị một trận trách mắng, trong lòng cũng là chịu phục, bất quá bây giờ lại là cần đứng ra nói mấy câu.

Nhẹ nhàng đem mồ hôi trán nước đọng lau sạch, ông lão hai tay ôm quyền, hơi khom người áy náy nói: "bệ hạ nói cực phải, đích thật là chúng thần sơ sẩy."

"đi qua cùng các vị Văn Nhân thảo luận, thi từ nên cùng Lý Minh danh túc chỗ phỏng đoán không khác nhau chút nào."

"nhưng bây giờ, thần coi là cũng không phải là so đo được mất sai lầm thời khắc, mà là cần phải nắm chặt điều động nhân thủ, tra ra cái kia Lăng Thiên tặc tử, giải cứu Tiểu người hầu."

"ngay tại vừa rồi, thần lần nữa liên thông Mạng Thiên Đạo 'Văn', càng là phát hiện, thi từ đã đề danh."

"xưng là 'Ngu Mỹ Nhân' . Ngu giả ngu dã, Thần tin tưởng, đây là Tiểu người hầu đại sư lần nữa truyền lại một cái tin tức."

"ta là thịt cá, hần là dao thót, tình huống mười phần nguy cấp a."

"nhìn bệ hạ sớm làm định đoạt!"

Lý Lôi hừ lạnh, tức thì tức, nhưng cũng không có mất lý trí, bị ông lão như thế một phen điểm tỉnh, lập tức kịp phản ứng, Kim Khẩu Ngọc Ngôn.

"việc này cho sau lại nghĩ, Vương Vũ thành chủ cùng khác đệ tử Lý Minh phong thường chờ đến nơi đây sự tình, rồi mới quyết định."

"Lý Túc tướng quân, người lại hộ tống Đỗ đại học sĩ, Vương Vũ thành chủ, cùng Lý Minh tiến về thành Thiên Tinh, đem cái kia Lăng Thiên đuổi bắt, giải cứu Tiểu người hầu."

"nhớ kỹ cần phải cam đoan Tiểu người hầu an toàn."

Theo Lý Lôi mệnh lệnh kết thúc, phía dưới một tên khôi ngô nam tử trái vượt một bước, quỳ một chân trên đất, lấy như như sấm rền thanh âm cao giọng đáp:" thần tuân chỉ."

Từ lần này hành động trên, hoàn toàn liền có thể nhìn ra Lý Lôi lo nghĩ quyết tâm, điều động có thể xưng hào hoa đội hình tiến về Thiên Tinh.

Lý Túc, Vương quốc Minh Nguyệt Đệ Nhị Cường Giả, tu vi đạt tới Thiên Linh đỉnh phong.

Càng là có nói chuyện lúc trước Đại Học Sĩ ông lão, đồ vọt, Hiền giả Linh Văn sư.

Đại Nho Linh Văn sư Vương Vũ, cùng khác đệ tử Danh Túc cấp Linh Văn sư Lý Minh, cùng phạm Đào.

Mấy người căn bản không kịp nghĩ ngợi, trong đêm chính là xuất phát.

Thành Thiên Tinh cách Vương Thành khoảng cách xa xôi, chừng vạn lý xa, dù là có không gian truyền tống trận pháp, cũng cần hai ngày đi gấp, căn bản không thể bị dờ dang.

... ..

Lâm Thiên mặt lộ vẻ sợ hãi thán phục chi sắc, trong tay vuốt vuốt cái kia một cái giống như bạch ngọc chế thành Ngọc Trâm, tám tấc lấy làm kỳ lạ.

"Tiểu Nhu, đây chính là cái kia cái gọi là Văn Bảo à?"

"bỗng dưng chế tạo ra? Lợi hại a, tạo hóa công năng."

Lâm Tiểu Nhu ôn nhu thì thầm nhu thuận nói:" ủa, chính là cái này, Mạng Thiên Đạo 'Văn' phản hồi tin tức xưng hô cái này Ngọc Trâm vì Thu Nguyệt trâm"

"tựa như là rót vào văn khí về sau có thể kích phát công năng, triển khai một cái ngăn cản cấp sáu công kích hộ trảo, đồng thời có thể phóng thích Thu Diệp Thụ lưỡi đao công kích địch nhân."

Lâm Thiên gật đầu đáp:"Nói như vậy, hẳn là một cái công phòng nhất thể Văn Bảo, không tệ không tệ. ."

"Đến Tiểu Nhu, ta đeo lên cho người."

"Ừm" Lâm Tiểu Nhu điểm điểm đáp, đem vuốt tay trước góp, thuận tiện Lâm Thiên thao tác.

Chậm rãi, nhẹ nhàng đem Lâm Tiểu Nhu mái tóc đen nhánh co lại, đem Ngọc Trâm cắm vào về sau, Lâm Thiên còn lui về sau hai bước, trong miệng tán thưởng không nghĩ.

"Không tệ, không tệ, Tiểu Nhu Nhu càng đẹp."

Hắn, tự nhiên là không thể nào sẽ biết, bởi vì một thú không có lựa chọn thế nào thì từ, hội dẫn phát liên tiếp phản ứng.

Càng không khả năng biết, có một chỉ lấy nghĩ cách cứu viện Tiểu người hầu làm mục đích đội ngũ chính trong đêm kiên trì hướng phía thành Thiên Tinh chạy đến.

Tại Ngọc Trâm chen vào về sau, liên tiếp đồ ngon đồ ngọt, thẳng đem Lâm Tiểu Nhu chọc cho khuôn mặt đỏ bừng, lúc này mới lại yên tĩnh xuống.

"Đối với Tiểu Nhu, nghe người cho ta nói nhiều như vậy, ta đại khái đã phân tích ra được một ít gì đó."

"Đầu tiên Văn Bảo , có vẻ như là cần muốn đạt tới một loại nào đó đẳng cấp mới có thể ngưng tụ, chỉ ít ta lúc đầu cái kia định giá bất nhập lưu hỏa tác là không có cái này công năng."

"Sau đó chính là văn khí thu hoạch số lượng, cái này ngược lại là còn chờ thương thảo, những thứ này cơ bản đều hiểu, nhưng còn có một cái thiếu gia còn có chút không rõ."

"Cái kia 《 Thánh Ngôn Kinh 》 là thứ quý gì?"

Lâm Thiên căn cứ không hiểu thì hỏi nguyên tắc, lần nữa xách ra bản thân còn sót lại nghi hoặc.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Thu côn đồ

"《 Thánh Ngôn Kinh 》 nha, tựa như là nhắc nhở ta thành là cao cấp Linh Văn sư về sau nhắc nhở có thể tu tập, sau đó tốn hao hai ngàn tia hoa văn khí về sau, giống như thì khắc vào trong óc." Lâm Tiểu Nhu giải thích nói.

"Cái pháp môn này, tựa hồ là sở hữu Linh Văn sư đều biết, chỉ muốn đạt tới cao giai Linh Văn sư về sau tốn hao văn khí Mạng Thiên Đạo 'Văn' liền sẽ giao phó."

"Có điều thật giống như ta hiện tại pháp quyết chỉ là sơ cấp nhất, xưng là Thiết Trấn Liên Hoa, ngô."

"Hình như là một loại công kích thủ đoạn, chỉ cần văn khí gia trì, chính là có thể hình thành liên hoa tiến hành công kích. Là Linh Văn sư ít có công kích thủ đoạn một trong."

"Đằng sau muốn đến lý luận sắc bén còn cản trở thành Danh Túc cấp Linh Văn sư, tốn hao năm ngàn tia hoa văn khí."

Dùng sức khai quật lấy trong đầu tin tức, Lâm Tiểu Nhu cuối cùng là đem 《 Thánh Ngôn Kinh 》 giải thích đi ra.

Lâm Thiên gật đầu, như có điều suy nghĩ.

Cũng không khó lý giải, cái thế giới này vốn là như thế, vô giả vì hệ thống, văn nhân làm trung tâm.

Vô giả số lượng viễn siêu văn nhân, nhưng đang đối kháng với cường địch thời điểm, văn nhân có thể phát huy tác dụng lại là viễn siêu vô giả.

Diễn đàn trên, Lâm Thiên chính là nhìn thấy rất nhiều chuyện dấu vết, quả thực xưng trên thật không thể tin.

Văn nhân một lời có thể trấn Yêu Ma, khẩu tự như sông, tự tự châu ngọc, có thể hóa thành lưỡi dao, cao đẳng cấp văn nhân càng là có thể nói sao làm vậy.

Những thứ này không chỉ có riêng là thể Cụ tượng hóa cung cấp thực lực, mà là Mạng Thiên Đạo 'Văn' thật sự giao phó văn nhân nhất đại đặc quyền.

Chỉ cần chất lượng đủ cao, văn khí phong phú, văn nhân thực lực hạn mức cao nhất là viễn siêu vô giả.

Có một môn pháp quyết làm công kích thủ đoạn căn bản không khó lý giải.

Bất quá, Lâm Thiên duy nhất không xác định một điểm chính là, Linh Văn sư cùng Linh Thư sư tại Mạng Thiên Đạo 'Văn' biểu tặng pháp quyết loại hình trên, phải chăng có khác nhau.

Có điều hiển nhiên loại chuyện này toàn dựa vào chính mình suy đoán, là không thực tế.

Dựa theo Lâm Thiên đoán chừng, những vật này cần phải đều không tính là gì bí mật, một ngày nào đó hội nổi lên mặt nước.

Chỉ bất quá hiện nay trong diễn đàn, khẳng định là tìm không đến bất luận cái gì tương quan tri thức, dù sao hiện tại tác giả đẳng cấp cùng thực lực đều quá thấp, chẳng qua là tạm thời không thể điều tra a.

Nghĩ rõ ràng những thứ này, Lâm Thiên cũng lười đi xoắn xuýt, dù sao nhiều nhất hai ngày, chính mình cái kia dị đệ nhất thế giới bộ Manga cần phải liền sẽ một lần nữa cho ra cho điểm.

Đến lúc đó kết hợp Lâm Tiểu Nhu cho ra tin tức, Lâm Thiên tin tưởng rất nhanh liền có thể đem Mạng Thiên Đạo 'Văn' quy tắc khen thưởng chờ làm cái mình bạch.

Lâm Thiên lại là không biết, phỏng đoán của hắn, tám chín phần mười đều là chính xác.

Mạng Thiên Đạo 'Văn' dù sao cũng là mặt hướng đại chúng sản phẩm, bên trong rất nhiều tin tức, đẳng cấp cao hơn diễn đàn, chỉ có theo văn nhân đẳng

cấp thực lực tăng lên mới có thể từ từ khai phát.

Những chuyện này tính không được bí ẩn, nhưng cũng không thể để sở hữu người bình thường đều hoàn toàn giải.

Một bộ không tìm không phổi bộ dáng, vốn nên liền chuẩn bị nghỉ ngơi hai ngày, không vẽ Manga đến tiếp sau tình tiết Lâm Thiên, lúc này khóe miệng lại là lộ ra một tia nụ cười xấu xa.

"Tiểu Nhu, bồi thiếu gia ngủ rồi." Reo hò bên trong, Lâm Thiên nhẹ nhàng ôm Lâm Tiểu Nhu, cứ như vậy thuận thế về sau khê đảo, nằm ở trên giường.

Lâm Tiểu Nhu la hoảng lên.

"A..., thiếu gia, người ta vừa mới tỉnh ngủ, hiện tại không Khôn "

... ..

Đơn thuần tiểu thị nữ, tự nhiên là không thể nào có chấp qua, đọc thuộc lòng các loại méo mó, trong đầu cả ngày đều là ảo tưởng, nắm giữ bí ối tâm tính xấu thiếu gia.

Tại thẹn thùng bên trong, chỉ có thể ăn mặc áo lót lần nữa bồi tiếp Lâm Thiên một giấc ngủ tới hừng sáng.

Theo ngày thứ hai ánh nắng long lanh, Lâm Thiên cảm giác thể giới hết sức mỹ hảo.

Mặc dù không có nhân cợ hội cùng Lâm Tiểu Nhu tiến hành bước kế tiếp phát triển, nhưng loại này hai người hảo cảm chậm rãi tăng lên, để Lâm Thiên có một loại dường thành khoái cảm.

Tiểu thị nữ y nguyên kiên định thủ hộ tại cương vị của mình, không cho phép bất luận kẻ nào tới thay thế chính mình Thiếu Thành Chủ thiếp thân thị nữ vị trí.

Rất lợi hại là phụ trách phục thị lấy Lâm Thiên rửa mặt mặc, lại một tay ôm đầm Lâm Thiên bữa sáng.

Thẳng đến Lâm Thiên ăn uống no đủ, tiểu thị nữ mới hài lòng thu thập bát đĩa, đi đến bếp sau thanh tẩy.

Đây là lười biếng một ngày.

Có Lâm Huyền xin phép nghỉ, Lâm Thiên cũng không cần tiến về học viện trên cái kia buồn tẻ vô vị văn hóa chương trình học.

Liên tiếp u ám mười mấy ngày, cũng không có kế hoạch sớm về Manga quyền kế tiếp dự định.

Bất quá, Lâm Thiên tự nhiên là có được những chuyện khác phải làm, cũng sẽ không lộ ra quá nhàm chán.

Chờ đến Lâm Tiểu Nhu từ giữa phòng đối y phục rút đi ra, hai người lần nữa thân mật vô gian rời đi Phủ Thành Chủ.

...

Một chiếc xe ngựa phía trên, Lâm Thiên thật chặt nhắm hai mắt, câu thông lên Mạng Thiên Đạo 'Văn'.

Lăng Vân: "Ta đi ra ngoài, tại nơi đó chạm mặt?"

Liễu gia đại soái ca: "Ta bây giờ đang ở Thành Bắc một nhà trong khách sạn nhỏ, bên ngoài quá nhiều người, ta không dám tới tìm ngươi, không phải vậy sợ bị ngăn chặn, 1 ngày thời gian, không chừng cái kia truyền quốc thi từ phong ba liền đi qua."

"Lăng Vân lão đại, chính là ngươi cái kia họa a, làm đến ta hiện tại có nhà nhưng không thể trở về, quả thực thật đáng buồn đáng tiếc a."

Liễu Tông trong khách sạn, hai hàng thanh lệ không tự chủ trượt xuống, tại hồi phục tin tức bên trong, không ngừng tổ khổ.

"Lăng Vân lão đại, ngươi nói ngươi lúc đó vì cái gì không nhiều thả chút họa tác đi ra, để mọi người biết là hợp thành một khối."

"Dạng này ta cũng không có thâm như vậy."

Lâm Thiên cười một tiếng, ngay sau đó trả lời: "Vậy ta mặc kệ, ngươi cái này gọi tự làm tự chịu, hôm qua chúng ta hiệp nghị đã ký kết."

"Ngươi dù sao thoả đáng ta ba năm tiểu đệ."

"Ta biết."

...

Xe ngựa cộc cộc chạy nhanh, tốc độ không nhanh không chậm, cùng Liễu Tông bưu kiện vừa đi vừa về truyền lại sau khi, Lâm Thiên cũng theo đó rời

khỏi Mạng Thiên Đạo 'Văn'.

Mục tiêu của hôm nay, Lâm Thiên chỉ có như thế một cái.

Thu côn đồ. .

Tại hôm qua Liễu Tông phát tới bưu kiện nhận sợ về sau, Lâm Thiên chưa thể mềm lòng cũng nhận dưới cái này côn đồ, thậm chí tại Mạng Thiên Đạo 'Văn' công chứng phía dưới, đều đã ký kết khế ước.

Một ngày không có chuyện gì có thể làm, dứt khoát mang theo Lâm Tiểu Nhu du ngoạn đồng thời, đem cái này côn đồ cho thu nhập dưới trướng.

Có như thế một cái chuyên chú phun người, ngày đồng đều ba trăm điều không gián đoạn hồi phục côn đồ, theo Lâm Thiên chính là cái lựa chọn tốt.

Từ Phù Thành Chủ đến thành Tây, dựa vào xe ngựa cước lực, vèn vèn chỉ cần hơn mười phút thời gian.

Dù sao cái thế giới này mã, so với kiếp trước muốn mạnh hơn vô số, là đã Nhập Giai Yêu Thú.

Lôi kéo Lâm Thiên cùng Lâm Tiểu Nhu hai người, tốc độ đồng dạng không chậm.

Đến mục đích, xa ngựa dừng lại, phía trước màu tảo đỏ cự lực mã hung hăng đánh cái phát ra tiếng phì phì trong mũi, tuyên cáo 1 đơn buôn bán kết thúc.

Nhìn lấy tầng ba chất gỗ lầu nhỏ, Lâm Thiên trong miệng tự nói nhắc tới lên.

"Duyệt Lai Khách Sạn. Nói như vậy, cái kia Liễu gia đại soái ca, cần phải ngay ở chỗ này."

Khách sạn không lớn, vèn vèn chỉ có tầng ba, chiếm diện tích càng là cùng Phù Thành Chủ không thể so với so sánh, mỗi tầng chỉ có như thế hơn mười cái gian phòng.

Chính vào buổi sáng, trong khách sạn, dùng cơm người cũng không nhiều, mang theo tự mình lựa chọn chấp đầu ám hiệu, Lâm Thiên thẳng tắp hướng phía một thanh niên bóng lưng đi đến.

"Hắn Đại Cửu, hắn Nhị Cửu, đều là hắn cậu." Lâm Thiên nhỏ giọng đem đầu tiến đến thanh niên bên tai nói nhỏ lên.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Ám hiệu sự kiện

Lâm Thiên vận lấy hô hấp, lặng chờ lấy thanh niên quay đầu hồi phục ám ngữ.

Thanh niên thờ ơ, dùng đũa trúc tại trong mâm kẹp lấy bánh bao chay, thì cái này cháo loãng hồng học lấy.

"Chẳng lẽ không đúng không?" Lâm Thiên mi đầu nhếch lên, bốn phía nhìn quanh một vòng.

Không có có khả nghi mục tiêu, duy nhất tương cận cũng chính là cái này thanh niên a.

Phải biết, tại hai người thương thảo chấp đầu ám hiệu thời điểm, Liễu gia đại soái ca đối với tại tướng mạo của mình hình dung, chỉ có bốn chữ.

Không gì sánh kịp.

Duyệt Lai Khách Sạn bên trong, trừ người thanh niên này hình dạng coi như là qua được, còn lại đều rất lợi hại phổ thông a.

Ăn mặc vải thô Ma Y gã sai vặt, một mặt thanh xuân dào dạt đậm đậm.

Ăn mặc lông lấy tơ lụa chương quỹ, mặt mũi tràn đầy phú quý thái độ nếp uốn.

Ăn mặc phổ thông vải vóc thực khách, một bộ lẳng đầu lẳng não bộ dáng.

Duy nhất trước mắt người thanh niên này, ra nước bùn mà không nhiễm, ăn bánh mướt trắng (không có nhân bên trong) thì cháo loãng, còn một mặt hồng nhuận phơn phớt, nhẹ nhàng run run.

Đem tất cả mọi người bài trừ sạch sẽ, Lâm Thiên lần nữa quyết định thanh niên trước mắt, đem đầu tiên tới, thanh âm kỳ lạ cao phân đạo; "Hắn Đại Cữu, hắn Nhị Cữu, đều là hắn cậu!"

Thanh niên y nguyên thờ ơ, chỉ là khẽ run thân thể, hai tay càng là phóng tới cổ họng chỗ, nhẹ nhàng vuốt.

Lâm Thiên mặt lộ vẻ vẻ nghi hoặc.

Đây là cái gì đạo đạo? Tựa hồ tại thương nghị bên trong, không có động tác này a?

Rất cực, thanh niên thân thể hướng tới bình ổn, không còn tại run run, tại Lâm Thiên một mặt chờ đợi bên trong, chậm rãi xoay người.

Cái đó là như thế nào một khuôn mặt.

Mặt đen như mực, còn mang có mấy phần không có tiêu tán ứng hồng, trong lỗ mũi, càng là có cháo loãng tuôn ra, nước mắt dịch chảy ngang.

"Đại gia người, Đại cữu người." Thanh niên rống giận: "Sắc chết ta, ai là người Đại Cữu người tìm hắn đi."

"Cút!"

...

Hiển nhiên mục tiêu lần này lựa chọn sai lầm, thậm chí còn bởi vì chính mình cái kia mang theo ngữ điệu một đoạn văn ngữ, để người thanh niên này bị cháo loãng sặc ở.

Ngăn cách đứng xa xa nhìn cái kia cầm khăn tay lau sạch lấy miệng mũi thanh niên, Lâm Thiên có chút xấu hổ.

Lâm Thiên xám xịt chạy đi, đi đầu đem thanh niên kia đầu tiên bài trừ rồi, lần nữa đánh giá đến trong khách sạn vì số không nhiều nhân viên.

Lần nữa nhìn chung quanh một vòng, đích thật là không có nhìn giống mục tiêu nhân viên.

"Không tại lâu một, cái kia hắn là tại ở trọ." Lâm Thiên suy tư.

"Cũng đúng, hắn hiện tại gần như không dám gặp người, sợ bị người ta biết chính mình là cái kia dẫn động Manga không lên chương mới kẻ cầm đầu."

Nghĩ rõ ràng những thứ này, Lâm Thiên hơi lúng túng một chút lên.

Dù sao đây là khách sạn, mà lại có tầng ba nhiều, chính mình dù là là cao quý con của thành chủ, cũng không có khả năng không có chút nào quy củ từng gian đẩy cửa thăm dò.

Hai ba mươi Gian Khách phòng, từ bên trong lập tức chọn trúng có Liễu gia đại soái ca gian phòng, Lâm Thiên không cho là mình có vận may như thế này.

Nghĩ dứt một lát, Lâm Thiên động, lần nữa hướng phía vừa rồi cái kia khổ cực thanh niên cái bàn đi qua.

Cực kỳ từ quen hướng thanh niên đối diện trên ghế ngồi xuống, Lâm Thiên hơi mở miệng cười nói: "Huynh đài, vừa rồi thật thất lễ, lại chớ trách tội."

Thanh niên thoáng uốn éo thân thể, nghiêng đi đi, đầu càng hơi hơi đi lên ngửa một tia lỗ hồng phát ra một tiếng ngạo kiều thanh âm

"Hừ!"

Dương Nhạc ngạo kiều, chính mình ăn điểm tâm, thế mà bị người như thế "Trêu đùa", nhưng cái này cũng không hề là quan trọng.

Quan trọng ở chỗ, chính mình vừa rồi đều đã phát ra Vương Bá chi khí, đem đuổi, hiện tại lại chạy tới.

Dưới loại tình huống này khẳng định là muốn cầu cạnh chính mình, hiện tại cần làm vẹn vẹn là một chuyện tình ngay tại chỗ lên giá.

Đến tận đây, Dương Nhạc không khỏi ở trong lòng thầm than một tiếng: "Ta quả nhiên là thiên tài!"

...

Lâm Thiên có chút im lặng. Đối diện 1 đại lão gia, thế mà còn ngạo kiều lên, một bộ ta chính là không để ý hình dạng của người.

Cái này muốn đổi thành 1 tiểu mỹ nữ, tự nhiên là có một phong vị khác.

Nhưng đổi thành một người nam nhân, Lâm Thiên chỉ có một loại ý nghĩ.

Nhúng tay, 1 bàn tay chính là lắc tại Dương Nhạc sau trên cổ, Lâm Thiên mặt mày hơi nheo lại nói khẽ: "Huynh dài, cổ còn đau nhức à?"

"Nhìn dáng vẻ của ngươi, cổ hẳn không phải là rất lợi hại để chịu đi?"

"Ngươi! !" Dương Nhạc giận tím mặt, dưới mắt cái người này cứ nhiên như thể không lên nói.

"Ngươi cổ mới đau, ngươi có phải hay không điên..."

"Không đúng, ta cổ chính là đau! Vị tiểu ca này, xin hỏi có chuyện gì tìm thương nghị, cứ nói đừng ngại."

Nói còn chưa dứt lời một câu, Dương Nhạc đổi giọng, đổi là như thể mau lẹ, không có tiết tháo chút nào có thể nói.

Con mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm Lâm Thiên trong tay cái kia mấy viên tủa sáng Linh tặc.

Làm một tên Cùng Khổ Nhân Dân, bữa sáng lấy bánh bao chay cháo loãng làm thức ăn Dương Nhạc, là tuyệt đối vô pháp chống lại Linh tặc dụ hoặc.

Lâm Thiên cười khẽ, ghé đầu tới, nhỏ giọng ở tại bên tai nói nhỏ lên.

Một lát sau, Dương Nhạc một mặt choáng váng biểu lộ không xác định nói: "Quả nếu thực như thế?"

"Ừm." Lâm Thiên gật đầu, biểu thị khẳng định.

"Được, được thôi." Tuy nhiên từng có xoắn xuyết, nhưng Linh tặc dụ hoặc hiển nhiên càng lớn, Dương Nhạc cuối cùng đồng ý.

Nhúng tay giống như đoạt đồng dạng từ Lâm Thiên trong tay tiếp nhận Linh tặc, chậm rãi đứng dậy.

Trên cổ gân xanh lộ ra, một lát sau theo há to miệng rộng, thanh âm vang vọng khách sạn.

"Hắn Đại Cửu, hắn Nhị Cửu, đều là hắn cẩu!"

Dương Nhạc gào thét, liên tục ba tiếng, hoàn toàn không nhìn bốn phía còn lại thực khách cùng ngoài khách sạn người đi đường kia ánh mắt quái dị.

Lâm Thiên đã sớm lẫn mất xa xa, cái này tự nhiên là hắn nghĩ tới phương pháp, đơn giản nhất, trực tiếp nhất, đồng dạng cũng lớn nhất mất mặt.

Làm con của thành chủ, khẳng định phải có kỳ chính mình thể diện, chỉ có thể tìm hắn người để hoàn thành cái này 1 hành động vĩ đại.

Năm cái Linh tặc mà thôi, đối với Lâm Thiên mà nói, hoàn toàn xuất ra nổi.

Loại hành vi này tự nhiên là quái dị, là không bị bình thường dân chúng tiếp nhận, Lâm Thiên mới biết, Dương Nhạc cũng biết.

Người đều là có tự tôn, tại đó mặt khí thô hô xong như thế vài tiếng về sau, a người kêu tự nhiên là không tiếp tục chờ được nữa, quay người chính là chạy ra khách sạn.

Thậm chí ngay cả bữa sáng tiền đều còn đến không kịp giao, cũng may Lâm Thiên ngăn lại đòi nợ chương quỹ, cái này mới không có phát sinh một hệ lụy đến tiếp sau sự kiện.

Nương theo lấy thanh âm vang vọng khách sạn, mấy phút đồng hồ sau, một tên màu da trắng nõn, ăn mặc lộng lẫy công tử ca bước nhanh từ trên lầu chạy xuống.

"Người nào lần nữa ồn ào." Liễu Tông giả bộ như nổi giận dùng dùng bộ dáng, một chút lâu chính là chất vấn lên.

Tuy nhiên nghe được cái kia cao vút ám hiệu, nhưng Liễu Tông nhưng kéo không xuống mặt mũi đồng dạng cao giọng hỏi phục ám hiệu.

Xuống lầu chính là thi triển kỹ xảo của chính mình, một bộ ta rất tức giận, nguyên có ta muốn tìm tới người kia giáo huấn một lần bộ dáng.

Có điều Dương Nhạc giờ phút này đã không biết chạy đi nơi đâu, tự nhiên không có khả năng có người trả lời hắn.

Lâm Thiên nhìn lấy Liễu Tông, trong đầu ẩn ẩn có chút ấn tượng, nhưng trong lúc nhất thời cũng không nhớ ra được, cũng không có lập tức đi qua thăm dò một phen.

Loại tình huống này, ngược lại là Liễu Tông bắt đầu bối rối, không người đáp lại, luôn không khả năng cứ như vậy ngây ngốc đứng đấy.

Biểu hiện trên mặt biến ảo một phen về sau, có chút rối rắm.

Một lát sau, biểu lộ lần nữa một lần, giả bộ như tức giận nói: "Còn Đại cửu ngươi, ngươi Nhị Cửu."

"Người tại sao không nói ghế đằng kia, cái ghế dài, đều là đầu gối."

Nhân sinh như hỉ, toàn bộ nhờ diễn kỹ.

Liễu Tông cuối cùng quyết định, theo dựa vào kỹ xảo của chính mình, đem tiếp lời ám hiệu nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Bó cục phải lớn.

Khỏi bị mất mặt, Liễu Tông cuối cùng là tại đây vò bên trong giả ý phần nộ, đem Lâm Thiên cùng ước định chấp đầu ám hiệu cho lớn tiếng kêu đi ra.

Tuy nhiên phương thức rất lợi hại vụng về, nhưng hiệu quả lại là hiệu quả nhanh chóng, đáng lẽ đang có chút ngây người Lâm Thiên, vừa nghe đến đài này từ, trong nháy mắt lấy lại tinh thần.

Trong đầu cũng nhớ lại, cái này có vẻ như có chút quen thuộc người thân phận.

Liễu gia tách ra thiếu gia, cùng mình trước kia thân phận một dạng, thành Thiên Tinh con ông cháu cha một trong.

Có điều chỉ là thuộc về đệ nhị thế đội, cùng Lữ Phi chờ không phải một cái khái niệm.

Nhìn lấy cái kia một mặt tức hồng hèn bộ dáng Liễu Tông, Lâm trời sao có thể nhìn không ra đây là diễn kịch.

Dù sao vô luận nói như thế nào đến, diễn giống như có chuyện như vậy, người cũng không thể lời kịch đều hoàn toàn nói chính xác đi?

Loại kia tỷ lệ, cực kỳ bé nhỏ.

Chuyện kế tiếp, thì đơn giản rất nhiều, nhẹ nhàng đi qua vỗ vỗ Liễu Tông bả vai, nói ra chấp đầu ám hiệu, sau đó ở tại kinh ngạc ánh mắt bên trong mang theo Liễu Tông rời đi khách sạn.

Mặt khác một nhà cấp bậc cao hơn nhiều từ lâu phòng khách bên trong, Lâm Thiên rất là hài lòng ngồi tại trên ghế nằm, hậu phương còn có một cái Lâm Tiểu Nhu dùng tay nhỏ nắm bắt bả vai, tốt không được tự nhiên.

Há mồm đem bạch ngọc trong bàn tay nhỏ đưa tới hoa quả nuốt đi vào miệng bên trong, Lâm Thiên nhìn lấy Liễu Tông có chút tức giận đáp lời: "Người vấn đề này đã nhiều lần."

"Không cần cường điệu đi? Ta chính là cái kia Lăng Vân, chính là cái kia Văn Thư sư."

"A. ." Liễu Tông chất phác gật đầu, cảm giác não tử đều quá tải tới.

Lâm Thiên, hần khẳng định là nhận biết, làm con ông cháu cha một trong, ngẩng đầu không thấy cúi đầu gập.

Nhưng điểm mấu chốt ở chỗ, tại Liễu Tông trong ấn tượng, Lâm Thiên một mực chính là một cái bất học vô thuật người, làm sao lại như thế chỉ chớp mắt thời gian liền thành Linh Thư sư đâu??

Hơn nữa, còn là loại kia Sáng chế mới họa tác Linh Thư sư.

Nhìn qua 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 đến tiếp sau một quyển Manga Liễu Tông, là trong lòng bội phục sáng tác họa tác tác giả bản thân.

Bởi vậy ký hiệp nghị thời điểm cũng là cam tâm tình nguyện, hiện tại hiện thực lại đến cái đại chuyển biến.

Một cái cho tới bây giờ đều cho rằng không có tiền đồ Lâm Thiên, hiện tại nhảy ra, Liễu Tông cảm giác tín niệm của mình cũng đã gần sụp đổ.

Tại loại này nguyên do tụ tập phía dưới, đã liên tục hỏi thăm mấy lần Lâm Thiên có phải là thật hay không chính Lăng Vân đại sư vấn đề này.

Mất thấy Liễu Tông lại tiến vào cái kia ngắn người trạng thái, Lâm Thiên cũng có chút im lặng.

Trách chi có thể trách trước kia Lâm Thiên cho đám người ẩn tượng không tốt lắm, hoàn toàn chính là cái phé vật hình tượng, mấy năm học viện kiếp sống, vèn vèn chỉ là học tập cái trụ cột tri thức.

Liền giáo sư Thánh Nhân văn chương đều không gánh vác bao nhiêu, mà lại lâu dài lưu luyến nơi ăn chơi, thường xuyên đêm không về ngủ.

Những thứ này đều không phải là bí mật gì, đã sớm thâm căn cố đế đâm vào những thứ này cùng là con ông cháu cha trong lòng người.

"Được, được, người cũng đừng hỏi nhiều, tranh thủ thời gian ăn điểm tâm, ăn xong mang người về Phủ Thành Chủ." Lâm Thiên bĩu môi tiếp tục nói: "Dù sao người cũng bị trục xuất Liễu gia, liền theo đi Phủ Thành Chủ."

"Đến lúc đó, ta phát cái thanh minh, không dùng người quý gởi Tinh Nguyệt từ lâu trước, người tự nhiên là tin."

Một bữa cơm, tại không nói gì bên trong bị tiêu diệt sạch sẽ.

Lâm Thiên là phiền, lười nhác giải thích nhiều như vậy.

Lâm Tiểu Nhu là tính cách nguyên nhân, sợ người lạ lại e lệ, có ngoại nhân tại cũng không tiện nhiều lời.

Liễu Tông thì là triệt để đang ngăn người bên trong, còn khó có thể từ loại này bạo tạc tính thông tin bên trong lấy lại tinh thần.

Chờ đến ra từ lâu, bên ngoài đi chợ người cũng đã tán không ít, Liễu Tông thoảng cách ăn mặc một phen biến không dễ dàng như vậy nhận sau khi đi ra, ba người ra từ lâu.

Căn dưới một chiếc xe ngựa, tại đót đót củ năng bên trong, dọc theo lúc đến con đường, bước vào đường về.

...

Trở lại Phủ Thành Chủ, đem Liễu Tông dàn xếp đến chính mình phòng ngủ cái khác bên cạnh trong phòng, Lâm Thiên chỉ cấp hẳn một cái nhiệm vụ.

Tìm được đoạn thời gian trước sở hữu phun qua chính mình, đồng thời không có người nói xin lỗi, điểm phun trở về.

Mắng chửi người còn muốn không có việc gì, làm sao có thể.

Dù sao Lâm Thiên tạm thời cũng không nghĩ ra để Liễu Tông làm những chuyện gì, dứt khoát thì phát huy đặc biệt dài, làm chuyên nghiệp bình xịt.

Liễu Tông bận bịu đi, gian phòng bên trong lại một lần chỉ còn lại có Lâm Tiểu Nhu cùng Lâm Thiên hai người.

"Tiểu Nhu, lần trước ta đưa cho người thi từ, người trước tiên có thể truyền lên, viết vừa dễ dàng mà luyện một phen tâm thần." Lâm Thiên nghiêm túc mở miệng nói.

"Lần trước có vẻ như thi làm cái truyền quốc kinh điển, bố cục quá nhỏ, đây chính là ta Lão Gia lưu truyền, làm sao cũng phải đến cái thiên thu thánh điển đi."

"Tích lũy lấy, mấy cái thủ làm xong cùng một chỗ công bố." Lâm Thiên có chút ác thú vị mở miệng nói: "Bố cục, bố cục phải lớn."

Lâm Thiên ý nghĩ rất đơn thuần, tuy nhiên mới đầu bị cái kia truyền quốc kinh điển trận thế cho kinh sợ, lại là cái gì Văn bậc thang thông thiên, lại là cái gì văn nhân hư tượng, ngấm tưng nhất quốc.

Nhưng về sau, tỉ mỉ nghĩ lại, tỉnh táo lại.

Đây chính là lão tổ tông lưu lại kinh điển a, Đường Thi Tổng Từ, làm gì cũng so cái kia văn khí cuộn cuộn ba ngàn dặm, loại này câu thơ tới có vận vị đi.

Thế mà chính là cái truyền quốc, đến tiếp sau thế nhưng là còn có bách thế, lưu danh, thiên thu, Bất Hủ, bốn đẳng cấp, chỉ là ở vào một cái trung gian mức độ a.

Không xóa, không phục, nhất định phải làm chút Đại Bố Cục đi ra.

Điểm này ngược lại là Lâm Thiên lý giải có chút sai lầm.

Nhưng nói tóm lại cũng trách không được hẳn, từ một cái con ông cháu cha trong trí nhớ, tự nhiên là tìm không ra, thi từ đẳng cấp phân chia tin tức.

Mạng Thiên Đạo 'Văn', bắt luận cái gì truyền lên đến thi từ, mở đầu đẳng cấp cao nhất giai chính là truyền quốc.

Đến tiếp sau thì là căn cứ truyền xướng độ, khen ngợi suất, theo thứ tự đề bạt đẳng cấp.

Dù sao toàn bộ văn nhân hệ thống bên trong, thi từ cùng thư pháp tính được là hai loại yếu tố quần thể.

Tại bây giờ tới nói tự nhiên vi tôn, văn khí tiêu hao, Nhân cách hoá thành hình, thực lực cường đại, nắm giữ bên trong miêu tả chủng loại thần thông.

Tiếp theo chính là thư họa, vẽ vật trở thành sự thật, đồng dạng có thể Cụ tượng hóa, thực lực mạnh mẽ.

Nhưng hai loại hệ thống theo Lâm Thiên y nguyên có thiếu hụt, có điều loại thiếu sót này chỉ là nhằm vào tại người trên thế giới này tới nói.

Đó chính là sức tưởng tượng không đủ phong phú.

Vô luận là, hay là bức họa phần lớn là một loại vẽ thực tăng thêm một điểm khoa trương thủ pháp, thả tới Địa Cầu cũng có chút cùng loại với võ hiệp loại hình.

Tốt xấu nơi này đã là một cái cao vô thế giới, bọn họ không tưởng tượng nổi cao thâm hơn thực lực miêu tả.

Họa tác cũng là lấy một ít Yêu Thú làm bản gốc tăng thêm một số hung hãn khí tức a.

Không giống kiếp trước, khoa học kỹ thuật tinh cầu, đang tưởng tượng lực bên trong lại là đạt tới một loại khoa trương trình độ, động một tí sáng tạo Vũ trụ, một tay có thể diệt tinh tú.

Những thứ này thiếu hụt, chính là Lâm Thiên có thể viễn siêu thế giới này văn nhân tư bản một trong.

Tiếp theo, chính là thi từ cùng thư họa.

Đồng dạng là văn nhân hệ thống bên trong trọng yếu tạo thành, cả hai đều gánh chịu một cái đặc điểm.

Đó chính là tương đối đơn sơ, một chữ nhưng vì thư pháp, bốn câu có thể thành thi từ.

Sáng tác độ khó khăn tự nhiên sẽ nhỏ hơn kể trên cả hai, đem đối ứng, tại thực lực đề bạt cùng đẳng cấp đánh giá trên tối cao chính là truyền quốc.

Cụ tượng hóa vật phẩm cũng nhiều nhất chỉ là Văn Bảo thôi, hoàn toàn không giống, chỉ cần văn khí đầy đủ, bên trong xuất hiện đan dược, công pháp, vũ khí, đều có thể chuyển hiện là thật.

Tại bình xét cấp bậc trên cùng là chỉ có thể dựa vào thời gian tích lũy nhân khí, nhất cử xông phá cửa khẩu.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Mưa gió nổi lên

Vượt qua không tìm không phải một ngày nghỉ dưỡng thời gian, có hệ thống tuyên bố nhiệm vụ áp lực tình huống dưới, ngày thứ hai Lâm Thiên thì một lần nữa trở lại tiếp tục sáng tác đến tiếp sau Manga bên trong.

Làm một cái chưa nhập giai, tác giả đẳng cấp là Linh tân nhân Linh Thư sư, Lâm Thiên hiện thực lực hôm nay cũng cùng người bình thường không khác.

Vì nhiệm vụ, đồng thời cũng là vì đề bạt thực lực của mình, không kém ai, có thể nghỉ ngơi một ngày, đã là trạch nam chi hồn tiến hành sau cùng quấy phá.

Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong.

Đi qua dài đến hơn mười ngày tiếp tục không ngừng họa tác, Lâm Thiên bây giờ tâm thần lực lượng đã phát sinh một cái bay vọt.

Nguyên bản một ngày chỉ có thể vẽ một tờ tốc độ sớm đã trở thành quá khứ thức.

Lâm Thiên vẽ tranh tốc độ rất nhanh, chỉ gặp tại cái kia Mạng Thiên Đạo 'Văn' bản vẽ bên trong, thần niệm nhất động đang lúc, liền là có một cái lấy Lâm Thiên ý nguyện hình thành cự hình bút chỉ, đang bay nhanh vũ động.

Bực này tốc độ, có thể xưng khủng bố, nếu là có còn lại chủ tu Họa Đạo Linh Thư sư trông thấy, không thiếu được chấn kinh lớn nha.

Múa bút thành văn, đặt bút thành dây, liền tuyến thành họa...

Từng cái hoạt bát nhân vật sôi nổi trên giấy, phối hợp hoặc nhiệt huyết lời kịch, để người huyết mạch bành trướng.

"Ta Trương Phi cả đời chỉ có một mục tiêu!"

"Ai yếu hại hần, ta liền muốn đều sẽ chết!"

"Thanh Long Dao Pháp Hỏa Long Phá Địa."

... ..

Bá bá bá. .

Theo cái đầu càng ngày càng choáng, Lâm Thiên rốt cục thời gian dần trôi qua dừng lại thần niệm, chậm rãi rời khỏi Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong.

"Hô. ." Theo ở ngực một cổ trọc khí phun ra, người cũng may là tỉnh táo mấy phần.

"Quyển thứ hai không dài, rất nhanh liền hoàn thành." Lâm Thiên tự nói.

"Bất quá, cái này 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 ngược lại là có chút cùng diễn nghĩa khác biệt, Trương Phi thế mà thành Địa Bảo tướng quân Trương Bảo con nuôi."

"Còn tốt người bên trong vật thực lực không kém, cũng thẳng nhiệt huyết, làm là thứ nhất bộ, coi như có thể."

Đối với bộ này họa tác, Lâm Thiên trong lòng không nắm chắc.

Ở kiếp trước, thuộc tại nhất bàn bản, nhiều lắm là chỉ có chút Tam Quốc kẻ yêu thích lục soát đến xem qua, giống Lâm Thiên cũng là thuộc về buồn bực ngán ngẫm, không có việc gì đi lung tung mới nhìn đến.

Thậm chí, không có hệ thống rút ra cấp độ sâu trí nhớ, Lâm Thiên đoán chừng đều không nhớ nổi chính mình từng nhìn qua.

Kiếp trước bên trong, vô luận ngày hôm đó khắp, mỹ mãn, không thể phủ nhận một điểm, đều xa so với Trung Hoa có càng thành thực hơn hệ thống.

Bên trong, cũng càng đặc sắc xuất hiện, giống bây giờ bộ này, Lâm Thiên đều có thể báo trước đến.

Tại loại này hệ thống được thừa nhận về sau, rất nhiều bản lĩnh không tệ Linh Thư sư, có tham khảo về sau, hoàn toàn có thể sáng tác đi ra.

Dù sao bản này 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 càng thiên hướng về tả thực, tuy có khen đại thành phần, nhưng đó là nhằm vào lấy kiếp trước mà nói.

Tại Thánh đạo bên trong Đại thế giới, bộ này Manga đó là thuộc về vô tận tả thực phương diện, chỉ là tại hội họa thủ pháp bên trên có cái Sáng chế mới a.

Dù sao quốc gia tranh đấu, cường giả giao phong, trong cái thế giới này là tầng tầng lớp lớp.

Chỉ có đến tiếp sau một số Manga, mới thật sự là trên ý nghĩa có thể phá vỡ toàn bộ Thánh đạo đại thế giới người nhận biết.

Trái ác quỷ, Kamezoko, Gundam các loại.

Lâm Thiên có mười phần lòng tin, dù là khai sáng mới hệ thống, cũng không có khả năng có người hội tưởng tượng ra được.

Điều chỉnh một phen trạng thái, chờ Thần Hồn hồi phục, Lâm Thiên lần nữa vui đầu vào Manga sáng tác bên trong.

Hần không cần suy nghĩ, có trí nhớ bản gốc, tăng thêm hệ thống ban cho sơ cấp họa kỹ, cơ hồ tương đương trích dẫn, trừ số ít bởi vì mệt mỏi sai lầm cần phải sửa đổi một phen, căn bản không dùng dừng lại.

Bên kia.

Lâm Thiên trong phòng ngủ phòng, Lâm Tiểu Nhu bờ môi thật chặt mẫn lấy, đôi mắt đẹp hợp thực, chỉ có thon dài lông mi thỉnh thoảng mà run rẩy hai lần.

Hai người hiện nay quan hệ, mấy cái có lẽ đã xác nhận xuống tới, Lâm Thiên tất nhiên là đem Lâm Tiểu Nhu xem như phu nhân đối đãi.

Chỉ là Lâm Tiểu Nhu nơi này da mặt còn thoáng mỏng non một số, tầng cuối cùng giấy cửa sổ cũng không có xuyên phá, hiện tại cũng đã đem đến Lâm Thiên nơi này thường ở.

Lâm Thiên tại sáng tác hội họa đồng thời, Lâm Tiểu Nhu cũng không có nhàn rỗi, đồng dạng tại Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong viết lấy.

Trên một tờ giấy, Lâm Tiểu Nhu hai mắt sáng ngời, cho dù là Linh thể cũng đồng dạng đáng yêu động lòng người, duy chỉ có trong ánh mắt có một cổ vẻ mờ mịt.

"Từng qua biển lớn, không gì nước, chưa đến Vu Sơn, chẳng biết mây."

"Ngô, câu tiếp theo là cái gì tới." Lâm Tiểu Nhu mười phần ngốc manh dừng lại bút mực, nhũu mây rơi vào trầm tư.

Linh thể tại Mạng Thiên Đạo 'Văn' tác giả sáng tác trong phòng, vừa đi vừa về độ bước, ẩn có vẻ mờ mịt.

Thật lâu, thực sự nghĩ không ra, đành phải lại lui ra ngoài, một lần nữa nhìn một phen cái kia Lâm Thiên viết thi từ, lần nữa tiến vào.

"Lần nữa khóm hoa lười đề ý, nửa duyên tu đạo, nửa nàng đây!."

"Giải quyết, đây là thứ tư thủ." Lâm Tiểu Nhu nhảy căng hoan hô, một mặt hưng phấn.

Nhưng chưa hưng phấn bao lâu, chính là lại một lần kinh hô lên.

"A..., nên cho thiếu gia nấu cơm, còn có cái kia Liễu công tử cũng phải tính cả. "

Vội vội vàng vàng rời khỏi Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong, thay đổi một thân màu trắng thị nữ phục, Lâm Tiểu Nhu thẳng đến lấy bếp sau mà đi.

...

Thành chủ Lâm phủ, chiếm diện tích rộng lớn, tự nhiên gian phòng cũng nhiều đạt mấy trăm đang lúc.

Trừ hậu đường vị trí, mỗi bốn cái hậu hạ một gian, chiếm dụng mấy trăm đang lúc bên ngoài, còn có Lâm Thiên, cùng Lâm Huyền hai cái Phòng ngủ chính.

Còn lại còn dư lưu hơn mười gian phòng khách.

Liễu Tông, từ khi bị Lâm Thiên đưa đến trong phủ về sau, chính là dàn xếp đến cách Lâm Thiên Trụ Sở gần nhất 1 đang lúc trong phòng khách.

Tại hôm qua Lâm Thiên phát ra thanh minh, không cần Liễu gia đại soái ca sau khi quỳ xuống, Liễu Tông triệt để tin tưởng nguyên bản cái này bất học vô thuật người, chính là cái kia dẫn tới toàn thành nhiệt nghị oanh động Lăng Vân đại sư.

Dựa theo phân phó, hiện tại đang nằm ở trên giường, câu thông lên Mạng Thiên Đạo 'Văn', ở trên trời ngôi sao trong diễn đàn, điên cuồng phát huy sở trường của mình.

Lại một lần nữa đối với một cái chưa biểu thị ý náy người phát biểu một thiên dài đến một trăm chữ ân cần thăm hỏi về sau, rốt cục cảm thấy đầu não có chút ngất xỉu.

"Hô, mệt mỏi quá." Liễu Tông thở dài ra một hơi, nhẹ nhàng nhắm hai mắt.

"Cái này còn vền vẹn chỉ là diễn đàn phát biểu, hao phí tâm thần vền vẹn chỉ có văn nhân một hai phần mười." Liễu Tông nhẹ lay động cái đầu, vẫn tự nói lên.

"Có điều mệt mỏi mặc dù một một điểm."

"Nhưng là, vì cảm giác gì vui vẻ như vậy đâu!"

Liễu Tông biểu lộ trong nháy mắt thay đổi có chút bi ối lên, cười hắc hắc lên.

Cuộc sống bây giờ, tại Liễu Tông xem ra thật sự là quá mỹ diệu, không cần công tác, chỉ cần tại Mạng Thiên Đạo 'Văn' ngao du.

Liễu Tông thậm chí đều nghĩ qua, còn để cho mình trở lại Liễu gia, đều không nhất định so nơi này tốt.

Có ăn có uống, có thể làm mình thích sự tình, mỗi ngày phún phún người, thời gian nhàn hạ nhìn xem, cỡ nào mỹ diệu.

Trước kia cho dù là làm tách ra thiếu chủ, cũng là cần học tập, cùng làm một ít công việc.

Đứng dậy hoạt động một phen gân cốt, một ngụm đem Lâm Thiên cho nó chuẩn bị Ninh Thần trà uống một hơi cạn sạch, đầu trong nháy mắt tỉnh táo mấy phần về sau chính là lần nữa vui đầu vào Lâm Thiên giao phó trong nhiệm vụ.

Vì sao sáng thành, tiếp giáp lấy thành Thiên Tinh gần nhất thành trì bên trong.

Một nữ tử, mái tóc bòn ở sau ót, một bộ ngự tỷ bộ dáng.

"Cung nghênh tướng quân." Bên ngoài truyền tiếng trện, ngự tỷ thành chủ tại cái kia đạo hoa mỹ bạch quang sáng sủa về sau, hơi thở dài kiều mị vô cùng nói.

Mưa gió nổi lên núi đầy lâu.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Đố đại học sĩ

"Liều thành chủ từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ." Có nhị phẩm quan viên cấp bậc Đố đại học sĩ khẽ vuốt cằm, khẽ cười nói.

"Nô gia tất nhiên là không việc gì, ngược lại là Học Sĩ cùng tướng quân lần này đến đây, đều không nhắc trước thông bẩm một tiếng, đều không thời gian chuẩn bị tiếp đãi yến hội." Họ Liều nữ thành chủ hồi đáp.

"Ha-Ha, không sao, không sao, lần này chính là có nhiệm vụ trọng yếu, không có giống trống khua chiêng, nơi này cũng vắng không lâu, chỉ có thể đi đến cha chỗ, đề lão gia hỏa kia chiêu đãi một phen..."

"Học Sĩ!" Chính trên chóc lấy, một bên im lặng không nói Lý Túc lại là trở mắt nhìn trầm giọng mở miệng.

"Nhiệm vụ không có hoàn thành trước đó, không cần nhiều lời."

Đố đại học sĩ giật mình, liên tục gật đầu.

"Liều thành chủ, hiện tại thì không nói nhiều, người chuẩn bị mấy chỗ nghỉ ngơi gian phòng, chúng ta đi đầu điều chỉnh một phen."

Họ Liều thành chủ mở miệng nói: "Chư vị đại nhân chờ một lát một lát, Nô gia cái này đi an bài."

Theo lời nói rơi xuống, họ Liều thành chủ lắc lắc thân hình như thủy xà chỉ chậm rãi hướng phía cạnh ngoài đi đến.

Có thành chủ an bài, chỉ là ngắn ngủi mấy phút, ba con độc giác mã kéo tùm lầy xe ngựa liền đuổi tới đám người vị trí chỗ ở.

Sau mười phút.

Một gian hào hoa trong phòng, có cứu vãn Tiểu người hầu nhiệm vụ tuyệt mật mấy người, hội tụ 1 đường.

"Mới là ta nhiều lời, Lý tướng quân nhắc nhở chính là." Đố đại học sĩ mặt lộ vẻ xấu hổ.

Gặp phải bạn cũ chi nữ, trong lúc nhất thời nhìn không được, nhiều trò chuyện hai câu, kém chút đem nhiệm vụ đều bạo lộ ra, còn bị Lý Túc cắt ngang lời nói, lộ ra có chút xấu hổ.

Bất Quá, hiện tại đi vào trong phòng, hay là mở miệng biểu thị áy náy.

Lý Túc chậm rãi lắc đầu chân thành nói: "Không sao, có điều tại Tiểu người hầu đại sư không có thoát ly khổ hải tình huống dưới, hay là hi vọng mọi người giữ bí mật."

"Dù sao đây không phải một chuyện nhỏ, muốn nhắc lên vạn phần tinh thần."

"Hiện tại, mọi người nghỉ sớm một chút đi, sau ba canh giờ, chúng ta xuất phát."

Từ Vương Thành một đi ngang qua đến, đi cả ngày lẫn đêm, đều là sử dụng không gian truyền tống Trận Pháp, đối với thân thể hao tổn lớn hơn, đặc biệt là đối với Văn người mà nói, thời khắc này trạng thái không khác liên tục sáng tác mấy bộ, cả cái đầu đều là choáng váng.

Cho dù là Lý Túc đều cảm thấy vạn phần mệt mỏi, dù sao mấy người đẳng cấp đều là cấp bảy thực lực, còn còn chưa tới điều khiển không gian cấp độ.

Mỗi lần Truyền Tống Trận xuống tới, chính là có móng vuốt không gian chi lực lui nhập thể nội, lấp lại phía dưới, toàn bộ thân thể đều có chút khó chịu.

Thời gian trôi qua, theo ba canh giờ tiếp cận.

Mấy người chỗ ở bên ngoài phòng khách, họ Liều thành chủ lần nữa đi vào.

"Chư vị đại nhân, Mị Nhi đã chuẩn bị tốt xan yến!" Liễu Mị Nhi tại ngoài phòng làm nũng hô.

Nghe thấy thanh âm bên ngoài, Lý Túc trở mắt nhìn, thì muốn cự tuyệt.

Lần này nhiệm vụ, chuyện rất quan trọng, không phải do mấy người nghỉ ngơi.

Nhưng ở hân mở miệng trước đó, Đồ đại học sĩ chính là mặt mo vui vẻ, vội vàng đáp: "Sẽ tới sau, sẽ tới sau."

"Đồ học sĩ!" Lý Túc thấp giọng rì tai nói: "Trước tiên đem bệ hạ nhiệm vụ hoàn thành, lại ăn không muộn."

"Không sao, không sao. ." Đồ đại học sĩ mở miệng nói, trên mặt càng là lộ ra một chút ý nghĩa không rõ nụ cười.

"Dừng lại cơm rau dưa, sẽ chậm trễ không nhiều."

Ngoài phòng, nghe được trả lời chắc chắn, Liễu Mị Nhi thở phào, nói khẽ: "Bên ngoài đã chuẩn bị xong xe ngựa, Nô gia đi đầu hồi phủ, tại an bài thật kỹ một phen."

"Ai. ." Lý Túc thở dài, lắc đầu vào nhà thu thập bọc hành lý.

Chuyến này mặc dù mình đẳng cấp không thấp, có chừng cấp bảy Thiên Linh tu vi, nhưng làm sao cũng không phải là người phụ trách chủ yếu.

Dù là quan chức tương đương, cũng là nhị phẩm, nhưng ở loại này thái bình quốc độ văn nhân chiếm đoạt phần lượng thủy chung cao hơn một chút, người phụ trách hay là Đồ đại học sĩ.

Về phần Vương Vũ cùng Lý Minh càng là không có bao nhiêu quyền nói chuyện.

Trên triều đình, tự nhiên là công thần một cái, dưới triều đình, đối không, quan chức thấp bản chất.

Mấy người, tại Lý Túc đem bọc hành lý xuất ra về sau, ngồi lên xe ngựa, tiến về phủ thành chủ, phó cái kia không rất nặng muốn yến hội.

Thời gian giống như này chậm trễ mấy phần, Thiên Mệnh như thế, cho Lâm Thiên một chút thời gian.

...

Cũng may Đồ đại học sĩ tuy nhiên tâm có ý tưởng, nhưng cũng chia đến nặng nhẹ, tại đơn giản ăn hết chút cơm canh về sau, chính là duỗi ra tràn đầy nếp uồn Lão Thủ nhẹ nhàng bắt lấy Liễu Mị Nhi bàn tay ngọc.

"Liễu thành chủ, không nghĩ tới nhiều năm không thấy, biến hóa to lớn như thế, để lão phu đều có chút nhận không ra." Đồ đại học sĩ một bộ ra vẻ đạo mạo bộ dáng, nhẹ nhàng vuốt ve cái kia non mềm da thịt.

"Cái này thời gian nháy mắt đều trở thành một phương thành chủ, còn phải đa tạ người lần này khoản đãi, chớ có rảnh, đến Vương Thành cũng làm cho lão phu tận tình địa chủ một phen."

Liễu Mị Nhi rõ ràng sững sờ, nhìn lấy cái kia một mặt chính khí, vẻ mặt tươi cười Đồ lão, tăng thêm tay bên trên truyền đến cái kia xúc cảm. Liễu Mị Nhi không khỏi cảm thấy một trận ác tâm, nếu không có bởi vì trong nhà lão cha nguyên nhân, chỉ sợ cũng nhận không được trở mặt.

"Đồ thúc chuyện này, làm cháu gái, đây là cần phải." Cố nén tức giận, miễn cưỡng gạt ra mấy phần nụ cười, Liễu Mị Nhi tại cháu gái hai chữ càng thêm nặng ngữ khí.

"Ha-Ha, đúng, đúng, cháu gái, ngược lại là thúc xa lạ." Đồ đại học sĩ không chút phật lòng, y nguyên tê cọ xát lấy Liễu Mị Nhi cánh tay.

Liễu Mị Nhi sắp không nhịn nổi, sắc mặt thậm chí đều lạnh xuống tới, đang chuẩn bị dùng lực đưa tay trực tiếp rút ra.

Đồ đại học sĩ lại buông tay.

"Ngao cháu gái, lão phu còn có chuyện quan trọng, thì không giúp người ôn chuyện, nhớ kỹ đến Vương Thành, để lão phu cũng tận tình địa chủ hữu nghị."

Lý Túc mấy người ăn cơm chậm trễ gần nửa canh giờ, giờ phút này ngựa không ngừng vó đi.

Liễu Mị Nhi mặt như phù băng, mị nhãn hàn sát.

"Lão bất tử đồ vật."

Trở lại chính mình trong phòng, Liễu Mị Nhi rút cục mở miệng giận mắng lên.

Nhìn lấy đối phương trong kính, cái kia thướt tha bóng hình xinh đẹp, môi đỏ liệt diễm, màu bạc trắng thành chủ váy dài đều nhanh không che giấu được sung mãn, Liễu Mị Nhi vẫn khẽ nói lên.

"Không biết, cái nào hào vận gia hòa có thể chiếm hữu người, hôm nay, người thụ ủy khuất." Liễu Mị Nhi nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt của mình.

...

Có Liễu Mị Nhi chào hỏi, có nhiệm vụ đặc thù Tứ Nhân Tổ, rất nhẹ nhàng chính là đập vào Truyền Tống Trận.

Nương theo lấy một trận màu trắng quang mang lập loè, mấy người thân ảnh từ từ mờ đi, cho đến biến mất không thấy gì nữa.

Chờ đến thân ảnh lần nữa ngưng thực về sau, bốn người chân đã đạp đến thành Thiên Tinh Thổ Địa phía trên.

Bốn phía thủ vệ cũng không thấy lạ, chỉ hơi nhìn mấy người một chút, chính là cho đi rồi đi.

Bọn họ cũng không có như Liễu Mị Nhi, đi đầu thông báo Lâm Huyền.

Đi ra Truyền Tống Trận thủ vệ phạm vi, Đổ đại học sĩ khẽ vuốt râu dài mở miệng nói: "Lý tướng quân, chúng ta trước đi một chuyến Liễu gia đi."

"Đây cũng không phải là vì ôn chuyện, Liễu gia chính là thành Thiên Tinh một trong tam đại thế gia, có thể sớm tìm hiểu một phen tin tức." Sở Lý Túc hiểu lắm, Đổ đại học sĩ sớm phòng hờ.

"Thôi được, hết thấy nghe Học Sĩ an bài." Lý Túc cũng không có phản đối, hiện tại đã đến mục đích, nên điều tra cũng phải điều tra, về phần từ Phủ Thành Chủ bắt đầu hay là Liễu gia bắt đầu, cũng không phải là trọng điểm.

Thương nghị, mấy người trùng trùng điệp điệp hướng phía Liễu gia chỗ đi mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Đánh chết những thứ này tên lừa đảo

Đổ đại học sĩ bản danh Đổ Từ Đăng, cái tên này cũng không phải là dễ nghe như vậy, bởi vậy ở tại trở thành Vương quốc Tinh Nguyệt quyền thần về sau, cơ hồ không người nào dám ở trước mặt gọi cái tên.

Cho dù là cùng là nhị phẩm quan viên, có cấp bảy Thiên Linh tu vi Lý Túc cũng chỉ là xưng hô nó Quan Hào.

Thành Thiên Tinh chính là Kỳ Căn chỗ, ở tại trước kia thời điểm, bất quá là thành Thiên Tinh 1 nhà cùng khổ hài tử.

Có điều vận khí không tệ câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn' về sau, trở thành một tên Linh Văn sư, sau đó bắt đầu du lịch tứ phương, sau cùng càng là nương tựa theo nhiều năm tích lũy, cứ thế mà đem tu vi của mình đội lên tương đương với cấp bảy thực lực Hiền giả cấp bậc.

Tại Vương quốc Tinh Nguyệt văn nhân bên trong có lấy ảnh hưởng rất lớn vị trí.

Lần này đến đây chấp hành Lý Lôi ban cho nhiệm vụ, vừa lúc là trở lại Thiên Tinh, bởi vậy cảm thấy còn có chút không khỏi về đắc ý.

Đi tại trên đường phố, Đổ Từ Đăng mặt lộ vẻ vẻ tưởng nhớ, trong miệng thỉnh thoảng chặc chặc nói: "Thiên Tinh hay là cái kia Thiên Tinh, không có đổi a."

Nương tựa theo trước kia trí nhớ, xe nhẹ đường quen đi vào một chỗ biệt thự trước đó, Đổ Từ Đăng đầu không tự chủ thoáng đi lên giờ lên mấy phần.

"Lý Minh, tiến đến kêu cửa."

1 trong người đi đường, Lý Minh đẳng cấp địa vị tự nhiên là thấp nhất, đi gọi môn, cũng là hợp tình lý, bởi vậy cũng không có quá nhiều do dự.

Kết kết.

Cửa phòng mở, một tên hạ nhân ăn mặc thanh niên dò xét cái đầu đi ra, hơi nghi hoặc một chút thượng hạ dò xét một phen Đổ Từ Đăng bốn người.

Làm hạ nhân gã sai vặt, thanh niên ánh mắt hay là cực kỳ xuất chúng, một chút chính là nhìn ra mấy người bất phàm, vô luận là mặc quần áo cách ăn

mặc, hoặc là thần thái, tuyệt không phải bình thường người có thể so sánh.

Thái độ mười phần cung kính nói: "Không biết mấy cái vị tiền sinh, có gì muốn làm."

Đỗ Từ Đẳng kiêu căng vô cùng, hơi ngửa đầu, cao giọng nói: "Người đi vào thông bẩm một tiếng, liền nói Thiên Hành lão đệ, đại ca người tới."

"Hắn tự sẽ biết được."

"Cái kia xin mấy vị chờ một lát một lát, tại hạ lập tức đi vào thông bẩm lão gia." Hầu hạ không dám thất lễ, lập tức quay người hướng phía bên trong chạy tới.

Đối phương đều mở miệng nói ra nhà mình lão gia danh hào, tám chín phần mười chính là là đại nhân vật.

Một đường xuyên qua hành lang sảnh ngoài, thanh niên hầu hạ đi vào nội đường, một chút chính là trông thấy đang ngồi ở bên cây hóng mát nhà mình lão gia.

"Lão gia, lão gia, đại ca người tới." Hầu hạ không lo được thở, lập tức báo cáo lên.

"Đại ca? Người nào đại ca?" Liễu Thiên Hành nhướng mày, có chút không vui.

Đáng lẽ trong khoảng thời gian này thì tâm phiền ý loạn, tách ra bị chặn, xuất hiện truyền quốc Thi Nhân, dẫn đến kế hoạch cũng không dám áp dụng. Hiện tại 1 cái hạ nhân hầu hạ, nói một câu còn thở không ra hơi.

Liễu Thiên Hành thanh âm cũng kỳ trà cao phân quát lớn lên.

"Người trước thở một ngụm, đem lời nói rõ ràng ra, hoang mang rồi loạn mang mang còn thể thống gì."

"Hô." Hầu hạ há mồm thở dốc, điều chỉnh hơi thở, rốt cục đem lời nói nói rõ.

"Lão gia, bên ngoài có một hàng bốn người, bên trong một cái ông lão nói là đại ca người, đề người trước đi nghênh đón."

Liễu Thiên Hành sững sờ, một lát sau trở mặt nhìn, càng không cao hứng.

"Chính người đi lĩnh ba mươi đại bản, nhà mình lão gia có hay không đại ca đều không làm rõ ràng được?"

"Ta Liễu Thiên Hành, chính là lớn nhất bối phận. Còn ta đại ca!"

Đang nói, tựa hồ lại nghĩ đến cái gì, một lần nữa mở miệng nói: "Trước không vội đi lĩnh cái bản, trước dẫn người đi đem đám kia tên lừa đảo giáo huấn một lần, xong lại đi bị phạt."

"Còn có, có chuyện gì khác đột nhiên hét lên, ta nhưng là Thiên Tinh thế gia một trong, có gì có thể gấp?"

"Ta muốn nghỉ trưa, người ra ngoài đi."

Liễu Thiên Hành nói xong, lần nữa hướng trên ghế nằm 1 ngủ, nhẹ lay động lên trong tay quạt giấy tới.

... ..

Nhớ tới người bên ngoài bởi vì lừa gạt mình, làm hại còn phải bị ba mươi đại bản trừng phạt, hầu hạ chính là giận từ tâm lên.

Thật chặt siết quả đấm, ven đường chính là bắt chuyện lên hộ vệ, hầu hạ, khí thế hung hăng hướng chỗ cửa lớn đuổi.

Chỉ là một hồi chính là đã có vài chục người nhiều.

Đỗ Từ Đẳng thì là ở bên ngoài Lão Thần tự tại chờ bạn cũ nghênh đón.

Có điều đợi trái đợi phải, trọn vẹn tốt mấy cái phút trôi qua, vẫn không có mây may tin tức.

Vương Vũ có chút không xác định, mở miệng dò hỏi: "Đỗ đại học sĩ? Làm sao người bạn già của người còn chưa có đi ra?"

"Sẽ không phải người nhớ lầm đi."

Đỗ Từ Đẳng vung tay lên rất lợi hại chắc chắn nói: "Làm sao có thể, tuy nhiên rồi đi Thiên Tinh hơn sáu mươi năm, nhưng nơi này hình dạng mặt đất đều không có một tia cải biến, tuyệt đối là nơi này."

"Mà lại, nơi này không viết à? Liễu phủ."

"Huống chi, tại ba mươi năm trước, ta người lão hữu này còn mang theo hắc con gái lớn đến Vương Thành nhìn qua ta một lần."

"Thì vừa rồi cái kia Liễu thành chủ, chính là bạn cũ chi nữ, như thế nào không nhận ra."

Đang nói, cửa lớn đóng chặt hừ mở ra, lít nha lít nhít chật ních người.

Đỗ Tử Đằng lúc này mới mặt mo vui vẻ, mặt lộ vẻ tự mãn vượt mức quy định đi đến, đồng thời càng là mở miệng nói: "Nhìn, ta liền nói không có khả năng không nhận ra, thời gian dài như vậy, nguyên lai là chuẩn bị nghi thức hoan nghênh."

"Tìm nhiều người như vậy nghênh đón lão phu."

Đỗ Tử Đằng đắm chìm trong từ thế giới của ta bên trong, cũng không có chú ý tới phía trước chúng người nhân thần bên trong không đứng, càng không có chú ý tới mình đã cùng Lý Túc bọn người tách rời, kéo ra chút khoảng cách.

Lời còn chưa dứt, thoát đầu mở cửa hậu hạ nhện không được, trong tay Đại Bồng vung lên, cao giọng quát: "Các huynh đệ, lão gia nói, đánh chết những thứ này tên lừa đảo."

"Hoa." Trong nháy mắt, vài gốc trường côn càng là đập xuống giữa đầu.

Những người hầu này hộ vệ, cũng không phải người bình thường, đại đều có cấp hai thực lực, có thể thi triển mỏng manh Linh lực gia trì tự thân.

Vung côn tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt chính là tới người.

Hậu phương đánh không đến người hộ vệ hầu hạ, càng là điên cuồng nhật lên hòn đá, mì vát, bột mì, trứng gà đánh tới hướng Đỗ Tử Đằng.

Lão gia đều lên tiếng, tự nhiên là muốn ra sức giáo huấn, cứ như vậy ngăn ngại một cái chớp mắt, Đỗ Tử Đằng cả người mộng.

Làm sao cũng không nghĩ tới, lại là kết quả như thế.

Ngược lại là sau bên cạnh Lý Túc, thân hình nhất động, nhanh như thiểm điện, một tay nắm lấy một cái, đem Vương Vũ cùng Lý Minh về sau lôi kéo chút khoảng cách, thoát ly phạm vi công kích.

Chờ về đến thân thể muốn cứu vãn Đỗ Tử Đằng thời điểm, phát hiện nó đã thoát thân mà ra, chỉ bắt quá chặt vật rất nhiều.

Mặt mày xám xịt, trên mặt còn có cây gậy đánh ra dấu đỏ.

Dù sao cũng là một tên văn nhân, chiến lực tuy nhiên không yếu, nhưng ở cận thân tình huống dưới,

Chờ đến đọc nhãn rõ từng chữ trở thành sự thật, Thánh Ngôn trải qua phát động, hô lên cái kia "Tình" "Thời điểm, đã gặp 1 luân phiên công kích.

Mấy chục cái hộ vệ hầu hạ tại Thánh Ngôn trải qua dưới, đứng im bất động, Đỗ Tử Đằng từ đó chui ra ngoài, chậm rãi phiêu phù ở giữa không trung.

Ria mép run rẩy, đọc nhãn rõ từng chữ trở thành sự thật, trầm giọng nói: "Nước tới."

Bên trên bầu trời, lập tức bùng dung một cột nước, đem trên thân xông rửa sạch sẽ.

Hình tượng hồi phục, Đỗ Tử Đằng sắc mặt lại là cực kỳ khó coi, có sát ý ngập trời.

"Các ngươi điều dân, lại dám như thế đối đãi lão phu, lưu các ngươi không được."

Đỗ Tử Đằng sắc mặt khôi mù, toàn thân văn khí phun trào, há mồm chính là muốn đọc nhãn rõ từng chữ giết người.

Lúc này, Lý Túc lại là toàn thân Linh lực 1 trống, hóa thành hai cánh, bay lượn đến Đỗ Tử Đằng trước mặt, cao giọng nói: "Đỗ đại học sĩ trước tạm dừng tay."

"Những thứ này bắt quá là hạ nhân hầu hạ thôi, muốn thật nổi giận hơn, không bằng đưa ngươi bạn cũ kêu đi ra, chất vấn một hai."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Tiến về Phủ Thành Chủ

Liễu gia phủ đệ trong chính sảnh, bầu không khí có chút vi diệu.

Liễu Hành Thiên không ngừng sát mồ hôi trán nước đọng, cười theo đi theo một mặt vẻ không vui Đỗ Tử Đằng bên cạnh.

"Đồ lão ca, là lão đệ sai, chưa kịp phản ứng nghĩ đến là ngươi."

"Những người kia cũng xác thực đáng chết, muốn chém giết muốn róc thịt, toàn bằng ngươi xử trí."

Liễu Thiên Hành phiền muộn a, nguyên bản nghĩ trưa thật tốt, chỗ nào có thể nghĩ đến mất cái chuyện này.

Ba mươi năm không thấy, trong đầu căn bản là không có cái này ấn tượng, phân phó hầu hạ đi giáo huấn một lần, không nghĩ tới làm như thế vừa ra.

Bất Quá, hiện tại chỉ có thể cười theo, chỉ cầu trước mất cái này cùng mình tuổi tác không kém bao nhiêu ông lão bớt giận.

Về phần hầu hạ tánh mạng cái gì, cái kia đều không phải là trọng điểm.

Đỗ Tử Đằng dựng râu tròng mắt, một mặt vẻ tức giận, từ trở thành nhị phẩm quan viên về sau, còn chưa chịu được qua bức này ủy khuất.

Mới đầu đích thật là sát ý sôi trào, nếu không phải Lý Túc can như vậy một chút, chỉ sợ Thánh Ngôn trải qua một khi thi triển, dùng ngòi bút làm vũ khí, sớm đã đem những người kia diệt giết sạch.

Nhưng bây giờ Liễu Thiên Hành như vậy chịu nhận lỗi, cũng chỉ có thể coi như thôi, dù sao những thứ này chẳng qua là nghe theo chủ nhân phân phó mới động thủ tay chân.

Trừ phi thật không để ý thể diện, đem Liễu Thiên Hành cùng nhau thu thập đó mới biểu dương bá khí, cầm những tiểu nhân vật này xuất khí, ngược lại là có vẻ hơi quá bụng dạ hẹp hòi.

Có thể tại trên triều đình lẫn lộn người, lòng dạ không có mấy cái nông cạn, vì ra một trận khí, rơi xuống cái bụng dạ hẹp hòi danh hào, thật là không khôn ngoan.

Đỗ Tử Đằng lạnh hừ một tiếng, râu rì không vui đi lên thủ vị trí ngồi xuống mở miệng nói: "Lão Liễu, không phải lão ca nói ngươi, ngươi bức này hành vi thực sự nên từ bỏ."

"Ngươi thật sự là Thiên Tinh thế gia một trong, nhưng cũng vền vẹn thành Thiên Tinh, tại toàn bộ Tinh Nguyệt, còn có vô số cường đại thế gia quan viên."

"Lần này tới thiếu điều là ta, nếu là những người khác, ngươi có thể đảm đương lên?"

Đỗ Tử Đằng cánh tay nâng lên, nhất chỉ Lý Túc bọn người dùng giáo huấn khẩu khí tiếp tục đối với Liễu Thiên Hành nói: "Liên giống với vị này, nhị phẩm quan viên, Lý Túc tướng quân, ngươi có thể đắc tội nổi?"

"Vương Vũ, làm chủ một thành. Ngươi có thể tùy ý đắc tội?"

Liễu Thiên Hành bất đắc dĩ, đành phải không ngừng gật đầu nói phải.

Hắn đã sớm tại thành Thiên Tinh làm mưa làm gió quen, mấy cái cùng mình đồng cấp thế gia gia chủ, thành chủ Lâm phủ, hầu hạ bọn hạ nhân cũng phải.

Chỗ nào có thể nghĩ đến thành Thiên Tinh loại này chim không thềm ị biên cảnh thành thị thế mà lại có như thế đại nhân vật đến, mà lại một điểm âm tự đều không có, lần này bị người chỉ cái mũi giáo huấn, cũng chỉ có thể nhận thua.

Hai người bên ngoài lão ca lão đệ, trên thực tế tại Đỗ Tử Đằng phát đạt về sau, địa vị đã sớm không ngang nhau, ngay cả kế hoạch ban đầu, cũng là bởi vì dựa vào lấy Đỗ Tử Đằng tại hướng đường địa vị, mới có thể có lấy thi triển.

Không có nửa phần tính khí.

... ..

"Lão ca không phải cố ý nói ngươi, chỉ là để ngươi tỉnh táo một phen, tính toán, việc này như vậy coi như thôi, ngươi đến lúc đó để Mị Nhi đến Vương Thành đến chịu nhận lỗi một phen coi như."

Đỗ Tử Đằng một bộ trách trời thương dân, bụng lớn có thể chứa bộ dáng, giáo huấn một trận sau nhẹ giọng mở miệng nói.

Bộ dáng này, còn kém một vòng Thánh Nhân Quang Hoàn, chính là lập địa thành Thánh.

Đáng tiếc là, một bên nhìn nửa ngày Lý Túc lại là lặng lẽ lắc đầu.

Đỗ Tử Đằng tại Vương Thành danh tiếng không tốt lắm, hẳn nhưng là giải vạ phần, lần này hành động, rõ ràng là diễn trò, có điều Lý Túc cũng lười vạch trần.

Chỉ là ở một bên nhẹ nhàng ho khan, nhắc nhở lấy Đỗ Tử Đằng không nên quên lần này nhiệm vụ.

"Khụ khụ, Đỗ học sĩ, trước làm việc."

Đỗ Tử Đằng tại một phen thuyết giáo về sau, tâm lý cũng tốt thụ rất nhiều, cảm giác đã nổi bật địa vị của mình thân phận, rất là hài lòng gật đầu nói: "Đúng, Liễu lão đệ, không biết ngươi có biết hay không cái này thành Thiên Tinh bên trong, có cái nào chút thiên phú xuất chúng văn nhân?"

"Đặc biệt là loại kia tuổi trẻ, mà lại gia cảnh không tính ưu việt."

Trước khi tới, mấy người khẳng định là làm đủ điều tra, biết sáng tác truyền quốc thi từ Linh Văn sư, chính là nó bộ thứ nhất, muốn đến niên kỷ sẽ không quá lớn.

"Cái này cũng không rõ ràng, như thế nào là có chuyện gì khẩn yếu à?" Liễu Thiên Hành lắc đầu biểu thị cũng không biết rõ tình hình, sau đó lại mang theo nghi hoặc hỏi.

"Vài ngày trước không là có truyền quốc... ..."

Đỗ Tử Đằng mở miệng giải thích, nói tiền căn hậu quả cùng đủ loại suy đoán, để Liễu Thiên Hành cả người tất cả gật mình.

"Cái này, hiện tại hoàn toàn chính xác không rõ ràng lắm, ta hiện tại lập tức phái người tiến đến điều tra." Biết mức độ nghiêm trọng của sự việc, Liễu Thiên Hành lúc này vỗ bộ ngực cam đoan lên.

Đây chính là Vương quốc Quân Chủ tự mình dưới mệnh, nếu là tìm tới, khẳng định không thiếu được một phen khen thưởng, Liễu Thiên Hành cũng kích động.

... ..

Đạt được Liễu Thiên Hành hứa hẹn cam đoan, liền tiếp lại đi đến mặt khác hai đại thế gia bên trong, có thân phận cực cao tình huống dưới, tự nhiên là không có vấn đề gì cả, hai Đại Gia Chủ đều là vẻ mặt thành thật biểu thị sẽ phái người điều tra.

Đi ra sau cùng đi đến Phương phủ, Lý Túc mở miệng nói: "Nên đi Phủ Thành Chủ đi."

"Ừm." Đỗ Tử Đằng gật đầu.

"Thành Thiên Tinh xảy ra chuyện như vậy, thành chủ không có chút nào phát giác, tự nhiên là cần phải đi."

"Ta nhớ được thành Thiên Tinh thành chủ gọi là Lâm Huyền đi, đối với việc này, hẳn nhất định phải gánh chịu chủ yếu trách nhiệm."

Cái này là vì sao một đoàn người sau cùng lựa chọn đi Phủ Thành Chủ nguyên nhân, Đỗ Tử Đằng sớm lên kế hoạch tốt, thừa dịp lần này nguyên do, trực tiếp đem Lâm Huyền cầm xuống.

Đỗ Tử Đằng tại trên triều đình, bị Lý Lôi một châu thóa mạ, nói là không có sớm đi phát hiện Tiểu người hầu nước sôi lửa bỏng tình trạng.

Bất Quá, hiện tại đi vào Thiên Tinh, liền thành chủ đều không có chút nào phát giác, tự nhiên càng là cần công nổi.

Bởi như vậy khẳng định sẽ làm ra chút hỗn loạn tình hình, bởi vậy đi trước đến ba đại thế gia, trừ căn bọn họ điều động người điều tra tin tức bên ngoài, càng là có thể tại đuổi bắt thành chủ về sau, tiếp quản thành trì, miễn cho dẫn phát rối loạn.

... ..

Lúc này, trong phủ thành chủ, y nguyên không có chút nào phát giác.

Tuy nhiên mấy người là sử dụng không gian truyền tống trước trận đến, nhưng cũng không có người sẽ đi đem sự tình hồi báo cho Lâm Huyền.

Mỗi ngày sử dụng không gian truyền tống trận đi vào Thiên Tinh người mặc dù không nhiều, nhưng cũng không phải số ít, mấy cái người tới Thiên Tinh về sau, cũng không có hiện lộ cái gì khi tức đi ra, rất nhanh liền rời đi Truyền Tống Trận phạm vi, cũng không có gây nên vệ binh chú ý.

Lâm Huyền ở vào trong chính sảnh, thẩm tra lấy Thiên Tinh phụ cận thôn xóm cùng nội thành Hộ Vệ Đội Trưởng phản hồi tin tức.

Làm một cái thô lỗ thành chủ, cũng không có nghĩa là Lâm Huyền không có công tác năng lực, tại thành chủ công tác cái này một khối xử lý chính là rất tỉ mỉ.

"Thành Bắc thôn Tây có yêu thú cấp ba tàn phá bừa bãi."

"Ừm, để hộ vệ ba đội đi xử lý."

"Đường lớn chợt có kẻ cướp, dự tính tại núi Ngọc Lâm ẩn núp, cấp bậc không rõ."

"Việc này, ngày mai ta tự mình dẫn người xử lý."

...

Từng kiện từng kiện sự tình, đều đầu vào đáy an bài nhân thủ tiến hành xử lý, ngẩng đầu một cái, Lâm Huyền hơi kinh ngạc lắm lắm. "Thời gian trôi qua thật đúng là nhanh, cái này đều giữa trưa."

"Không biết thằng nhãi con đang làm gì, một hồi gọi tới bồi lão từ cùng một chỗ ăn bữa cơm."

Lâm Huyền nhớ tới Lâm Thiên, khoe miệng nhếch lên, tùy tiện kẻ hoạch.

Nhẹ nhàng đứng dậy, tràn ngập bạo tạc tính bắp thịt thân thể, dưới ánh mặt trời tản ra một vòng cổ đồng chi sắc.

Dời bước, Lâm Huyền chậm rãi hướng phía hậu đường mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Lâm Huyền

Phủ đệ Hậu Trạch, tại Lâm Huyền đến về sau, lại là có chút tiếc nuối phát hiện, chính mình oắt con bởi vì vẽ họa tác quá nhiều, lâm vào một môi bên trong, đã ngủ thật say.

Có điều đã đi tới Hậu Trạch, Lâm Huyền cũng lười rời đi, trực tiếp lôi kéo Lâm Tiểu Nhu cùng Liễu Tông hai người thì ngồi vây quanh ở bên ngoài dưới bóng cây đi ăn cơm.

"Tiểu Nhu, cái kia oắt con không có khi dễ người đi." Lâm Huyền thả ra trong tay nhất đại khối thịt nướng, mở miệng hỏi thăm về tới.

"không có thiếu gia rất lợi hại quan tâm." Lâm Tiểu Nhu y nguyên một bộ nhu nhu nhược nhược bộ dáng.

Lâm Huyền mũi vênh lên trời, vẫn lắc đầu than nhẹ." tiểu tử này giống như thật dối tính tình, trước kia ngày nào cũng hướng mặt ngoài lêu lổng."

"có điều cũng tốt."

"Tiểu Nhu a, người về sau cũng đừng lấy chính mình làm thị nữ nhìn, ta nhìn cái kia oắt con tựa như là thật thích người, người liền theo hắn ăn ngon uống say được."

"ân. "Lâm Tiểu Nhu đỏ mặt gật đầu.

Bên này cùng Lâm Tiểu Nhu nói một trận, Lâm Huyền trút xuống một ngụm rượu đến, lại quay đầu mặt hướng Liễu Tông, mở miệng nói." ai, ta giống như gặp qua người."

"là Liễu gia phân tộc tiểu tử kia, gọi cái gì tới liễu..."

"về thành chủ đại nhân, ta gọi Liễu Tông. Liễu Tông một mặt mồ hôi đổ như thác, trước mắt Lâm Huyền quả nhiên là như trong truyền thuyết, thần kinh không ổn định, người cũng chưa nhận ra được, thì kéo qua ăn uống bên trên.

Lâm Huyền vỗ đùi, gạt mình hình dáng cười lên ha ha." đúng, đúng, Liễu Tông, cha người gọi Liễu Trọng, hai người tên đều không khác mấy, nhớ tới."

"ngạch. "Liễu Tông có chút xấu hổ, im lặng ngưng nghen. .

Chỉ sợ trên cái thế giới này, cũng liền Lâm Huyền tông nặng cảm giác kém không nhiều lắm, âm điệu rõ ràng đều có khác nhau.

Ngược lại là Lâm Huyền cũng không có phát giác được Liễu Tông xấu hổ y nguyên vẫn đại mở miệng cười hỏi: "Đúng, tiểu tông tử, người người chạy

Phủ Thành Chủ đến?"

"Ta nhớ được người cùng Thiên Nhi quan hệ rất bình thường a?"

"ngạch, trước kia, hiện tại đồng dạng không." Liễu Tông cười ngược ngược lên, có Mạng Thiên Đạo 'Văn' khế ước trói buộc, trong vòng ba năm, Lâm Thiên lời nói tựa như thánh chỉ, căn bản không thể chống lại.

Nếu là chống lại, sẽ phải gánh chịu đến cực lớn trừng phạt, vĩnh viễn không bị Mạng Thiên Đạo 'Văn' tiếp đãi.

Đây là một loại hạn gì khác nghiệt trừng phạt, tại Thánh đạo đại thế giới, lớn nhất niềm vui thú cũng chính là có thể quan sát.

Nếu như tước đoạt rồi, đối với Liễu Tông cái này bọn người tới nói hoàn toàn không khác từ hình.

Như vậy cũng tốt so, hiện thể bên trong người, đang sử dụng thói quen điện thoại di động về sau, liền rời đi một hồi đều cảm thấy toàn thân không được tự nhiên.

Cũng may Lâm Huyền cũng không có nghe được Liễu Tông trong lời nói nói bóng gió ngược lại là vỗ vỗ nó bả vai một bộ người từng trải bộ dáng vui mừng nói:" người trẻ tuổi nha, chính là như vậy, thiếu niên lang, tâm phần khởi, tất cả mọi người là Thiên Tinh bên trong người, liền nên đoàn kết hỗ trợ."

" không có việc gì thường đến, Lâm thúc nơi này hoan nghênh người."

" Lâm thúc, ngạch, chỉ sợ ta đi không, đến thường ở một thời gian ngắn." Liễu Tông khoe miệng co quắp rút.

Lâm Huyền sững sờ, sau đó lần nữa cười ha ha.

"Không có việc gì, ở thì ở, thúc nơi này phòng bao no."

"Đúng, Liễu hiền chất, người cùng Thiên Nhi quan hệ quen thuộc, hẳn là biết hẳn đã trở thành văn nhân đi?"

"Đoạn thời gian trước có chút bận bịu, ta cái này người làm cha còn không rõ ràng lắm, hẳn đến cùng là cái Linh Văn sư hay là Linh Thư sư, nhìn tiểu tử kia bộ dáng vẫn rất chăm chú."

"Người biết hẳn gần nhất làm chút vật gì đi ra à?"

Nói đến Lâm Thiên, Lâm Huyền trong mắt hiếm thấy có mấy phần vẻ nghiêm túc, càng là ẩn ẩn có mấy phần kiêu ngạo.

Đây chính là Lâm gia xuất hiện cái thứ nhất văn nhân a, tổ tiên người phần lớn là chút nhà cùng khổ, dù là Lâm Huyền trở thành thành chủ, cũng là một khối lau không đi tâm bệnh.

Liễu Tông có chút hoảng hốt, không nghĩ tới Lâm Thiên thế mà liền bức này đại sự cũng còn không có nói cho Lâm Huyền, người khác không rõ ràng, Liễu Tông thế nhưng là giải cái triệt để.

Ký kết khế ước về sau, Lâm Thiên cùng Lâm Tiểu Nhu cũng không có gạt hẳn, cái này hai ngày thời gian đã sớm từ rung động ban đầu cho tới bây giờ đã tập mãi thành thói quen.

À, nguyên bản công nhận con ông cháu cha chính là huyền náo Thiên Tinh xôn xao dư luận Lăng Vân họa tác sư.

Một cái nhỏ nhỏ thị nữ càng là truyền quốc thơ để tạo giả, nếu không có bốp lấy chính mình còn có cảm giác đau, Liễu Tông đều sẽ cảm giác mình là sống ở trong mơ.

Có điều Lâm Thiên không có nói cho Lâm Huyền, Liễu Tông tự nhiên cũng không thể loạn nói huyền thuyên, đây là tại khế ước trên hai người có ước định.

Chỉ có thể khế ước đầu, lộ ra một bộ tiếc nuối biểu lộ nói: "Cái này, ta cũng không rõ ràng lắm."

"Bất quá, Lâm thiếu gia như thế nỗ lực, muốn đến tiến giai cao cấp văn nhân cũng bất quá là dễ như trở bàn tay sự tình a."

Lâm Huyền trong mắt có ý cười, cầm lấy trên bàn liệt tửu đang muốn uống một hơi cạn sạch, mi đầu lại là đột nhiên nhắm lại tới.

Chậm rãi đem rượu bình lần nữa bỏ lên trên bàn, Lâm Huyền đứng dậy, như sấm ánh mắt vạch phá bầu trời, hướng phía bên ngoài phủ phương hướng nhìn lại.

"Không biết vị nào cường giả đại giá quang lâm, còn mời đi theo thấy một lần." Lâm Huyền cao giọng mở miệng, cũng không khiếp nhược nửa phần.

Dù là cảm nhận được khí tức bàng bạc như biển, viễn siêu chính mình, Lâm Huyền cũng không có khả năng yếu một điểm khí thế.

Hắn đại biểu không chỉ có là thành Thiên Tinh, càng là toàn bộ Vương quốc Tinh Nguyệt.

"Lâm thành chủ, Trần Bắc Tướng Quân cùng đương triều Đại Học Sĩ đến đây, còn không ra nghênh đón!"

Phủ Thành Chủ bên ngoài cách đó không xa, một hàng bốn người bên trong, Vương Vũ hét lớn một tiếng, hưởng ứng nói.

Sau khi nghe xong lời này, Lâm Huyền mi đầu ngưng tụ, không dám trễ nãi, cùng Liễu Tông hai người tạm biệt một tiếng vội vàng bay lượn ra ngoài.

Lâm Tiểu Nhu có chút ngại thơ bộ dáng, cũng không biết phát sinh cái gì, chỉ là trong lòng bàn tính toán thời gian, tiến vào Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong, nhẹ nhàng đem đã sớm viết tốt thi từ điền kích công bố.

Đây là Lâm Thiên an bài, vì làm ra Đại Bối Cục, tính toán thời gian, chuẩn bị để Lâm Tiểu Nhu thi từ cùng mình thư hoạ bình xét cấp bậc đồng thời công bố.

Ngược lại là Liễu Tông có chút như có điều suy nghĩ bộ dáng.

"Những người này, có phải là vì truyền quốc thơ mà đến." Liễu Tông đáy lòng đoán được.

... ..

Phủ Thành Chủ ngoài cửa lớn, Đổ đại học sĩ y nguyên một bộ cao cao tại thượng bộ dáng, bên cạnh thì là đứng đầy Vương Vũ liễu minh hai người.

Lý Túc đứng ở cạnh trước vị trí, hông eo Kim Dao, hùng tráng phi phàm, toàn thân cang là Linh lực phun trào, tản ra kinh hãi người khí thế.

Từ trong phủ bay lượn mà ra Lâm Huyền một chút chính là trông thấy bốn người, đem tốc độ hạ thấp xuống đến, mặt lộ vẻ vẻ nghi hoặc đi ra phía trước.

"Xin hỏi, vừa rồi thế nhưng là chư vị kêu gọi Lâm mỗ?" Lâm Huyền có chút không xác định, hắn là tiếp nhận Lão Thành Chủ vị trí, cũng không có đi qua Vương Thành, không biết những thứ này cái gọi là Vương Công Quý Tộc.

Có điều ánh sáng từ trên người Lý Túc tận lực tán phát khí tức, chính là như sâu như biển, ngưng thực vô cùng, tuyệt không phải chính mình có thể so sánh.

Bởi vậy dù là cũng không xác định thân phận của những người này, Lâm Huyền cũng là làm đủ trạng thái, hai tay ôm quyền có chút tôn trọng.

Nhưng dù vậy, Đổ đại học sĩ y nguyên không tha người, hơi ngửa đầu dùng một loại chanh chua thanh âm hừ lạnh nói:" làm sao, đương triều Học Sĩ cùng tướng quân, hai tên nhị phẩm quan viên còn dám đương không nổi người tự mình nghênh đón?"

"Lâm thành chủ thể diện thật lớn!" Nói đến đây, Đổ Tử Đằng thanh âm cũng đột nhiên cao lên, rõ ràng là gây chuyện.

Bọn họ đến, căn bản không biết thông báo qua Lâm Huyền mấy may.

Lý Túc giữ im lặng chỉ là từ ở ngực bên trong trong túi quần móc ra 1 tấm lệnh bài một thanh ném đi qua.

Lệnh bài rất đơn giản, toàn thân màu vàng (gold), thượng thư chỉ có hai chữ Trần Bắc.

Nhưng ẩn chứa trong đó khí tức, lại là để Lâm Huyền sợ hãi trong lòng giật mình.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Miệng lưỡi lưu loát

Bất kỳ một cái nào quốc độ, đều là có khắc nghiệt quy định, hội thu hoạch được Thiên Đạo tán thành.

Cũng không phải là nguoi họa cái vòng vòng, mấy cái mười mét vuông, liền có thể tự xưng là nước, chỉ có thu hoạch được quốc vận gia trì, mới có thể Lập Quốc.

Mà trước mắt khối này lệnh bài màu vàng óng, Lâm Huyền chỉ là nắm trên tay, chính là có thể cảm giác được một cỗ thật lớn khí tức truyền lại mà đến, toàn bộ thành Thiên Tinh thậm chí đều có thể trong một ý nghĩ sụp đổ hủy diệt.

Tuyệt đối là chân chính có quốc vận gia trì qua, Quân Vương ban cho lệnh bài không thể nghi ngờ.

Ngay sau đó không đang do dự, quỳ một chân trên đất, hành lễ nói: "thành Thiên Tinh thành chủ Lâm Huyền, gặp qua các vị đại nhân."

"không biết các vị đại nhân đến, không có từ xa tiếp đón, nhiều có đắc tội, còn mời rộng lòng tha thứ."

Thô thân kinh Lâm Huyền, cũng biết triều đình quy củ, không dám thất lễ, vội vàng thờ dài bồi tội.

Dù là cũng không phải là của mình sai lầm, trước tiên đem thái độ làm được, đằng sau tới thiếu tốt câu thông giao lưu rất nhiều.

"đi vào trước đi." Lý Túc mở miệng nói.

...

Phủ đệ trong chính sảnh.

Trên thủ vị trí giờ phút này ngồi tự nhiên là Đỗ Từ Đằng, hai bên thì là Lý Túc cùng Vương Vũ.

Ngược lại là Lâm Huyền bị rơi ở phía dưới vị, đây vốn là cực không hợp quy củ.

Lý Túc cùng Đỗ Từ Đằng dứt bỏ không nói, ngoại lai thành chủ Vương Vũ, theo lý mà nói không có khả năng ngồi vào phía trên vị trí đi.

Nhưng làm sao vừa vào đến đại sảnh, Đỗ Từ Đằng chính là tiếp quản toàn bộ cục thế, một bộ chủ nhân bộ dáng, phát tay an bài.

Lâm Huyền cũng không có cách nào, tục ngữ nói quan hơn một cấp đề chết người, càng không nói đến ngũ phẩm thành chủ cùng nhị phẩm quan viên chênh lệch.

Giương mắt nhìn xem đã ngồi xuống mấy người, Lâm Huyền chỉ có thể cảm thấy thăm than một tiếng, hướng phía phía dưới một cái tiểu chỗ ngồi đi đến.

Vừa tới đến chỗ ngồi trước, đang chuẩn bị ngồi xuống, bên tai lại truyền tới một trận trung khí mười phần quát lớn thanh âm.

"Lâm Huyền, ngươi còn dám ngồi xuống!" Đỗ Từ Đằng dẫn đầu làm khó dễ, nghiêm nghị cao uống.

Lần này cử động, đem Lâm Huyền cả người đều làm có chút không rõ nội tình, quay người nhú mày hỏi: "không biết Đại Học Sĩ có gì chỉ giáo?"

Đỗ Từ Đằng cười lạnh, vung tay lên, trực tiếp mở miệng nói: "Lý tướng quân, còn không đem người này buộc, mang về Vương Thành giao cho bộ hạ xử lý."

Theo cái này vừa nói, liền Lý Túc đều có chút không biết rõ tình huống đáng về, có chút không giải hỏi ngược lại: "Đỗ học sĩ, bộ hạ tựa hồ không có cái này mệnh lệnh đi?"

"chỉ là để cho chúng ta giải cứu Tiểu người hầu a."

Lý Túc lời nói nói rất có lý, nhưng Đỗ Từ Đằng hội nghe à?

Hiển nhiên sẽ không, sự kiện vô luận thành công hay không, chính mình chí sợ cũng sẽ ở Quân Chủ trong lòng lưu lại một ấn com khô hình tượng.

Muốn ngăn chặn, chỉ có thể tìm người mang tiếng oan, đem trách nhiệm đại bộ phận chuyển di, nói đến ngược lại là có chút cùng loại với Lâm Thiên kiếp trước quan chức.

Phạm sai lầm mãi mãi cũng là nhân viên tạm thời, lãnh đạo hình tượng không cho làm bẩn.

Hiển nhiên Lâm Huyền chính là một cái mục tiêu tốt nhất, có điều Đỗ Từ Đằng tất nhiên là không chắc chắn ý nghĩ nói ra.

Nghe thấy Lý Túc đáp lại, Đỗ Từ Đằng sắc mặt ngược lại một lần, một bộ đau lòng như nước ối bộ dáng mở miệng nói: "ta tự nhiên biết bộ hạ nhiệm vụ, nhưng tất không thể bỏ qua Lâm Huyền."

"Tiểu người hầu tại thành trì bên trong, là sao ở vào trong nước sôi lửa bỏng, khẳng định là thành chủ bất lực, không làm."

"mà lại phát sinh sự kiện, làm thành chủ càng là không có chút nào phát giác, năng lực ta cảm giác sâu sắc hoài nghi, Lý tướng quân không cần nhiều lời, cảm xuống chính là, đến lúc đó gặp mặt bộ hạ, ta tự sẽ giải thích."

Đỗ Từ Đằng trong lòng có tính toán nhỏ nhất, tiểu chủ ý.

Hắn thấy, chỉ cần đem Lâm Huyền cảm xuống, áp giải Vương Thành, lấy chính mình văn nhân khẩu tài, chẳng phải là dăm ba câu liền có thể đem trách nhiệm của mình phiết trừ sạch sẽ.

Lý Túc do dự, Vương Vũ lại là trở mình một cái đang lúc Tâm Thanh Thần Minh, thôi toán ra đầu đuôi, ánh mắt bên trong ảm ảm có chút khinh thường.

Nhưng dù vậy, hắn cũng không có khả năng mở miệng vạch trần, giữ im lặng thì ngồi ở một bên.

Nhưng lần này đối thoại về sau, cực kỳ mờ hồ người, chính là Lâm Huyền, mắt hồ trừng một cái, não tử cũng nhanh chuyển không đến, lớn giọng trực tiếp mở miệng nói:" Đồ học sĩ, ngươi đang nói cái gì đồ chơi."

"Nghe không hiểu! Muốn đuổi bắt ta, xin lấy ra bệ hạ thủ dụ, không phải vậy tuyệt không thỏa hiệp."

Lâm Huyền làm không rõ ràng cụ thể chuyện gì phát sinh, nhưng là biết bắt lấy chính mình hắn là cái kia Đồ học sĩ chính mình ý tứ.

Không nhìn thấy cái kia Trần Bắc Tướng Quân đều biểu thị không thể nào tán đồng à?

Tính bướng bỉnh vừa lên đến, trực tiếp hướng trên ghế ngồi xuống, cùng Đồ Tử Đằng đối mặt lên, căn bản không sợ mảy may.

Đồ Tử Đằng có vẻ hơi hoảng hốt, không nghĩ tới 1 vị thành chủ thế mà thái độ kiên quyết như thế, nhưng lời đã nói ra miệng, sự tình khẳng định phải tiếp tục phát triển tiếp.

Ánh mắt bên trong lần nữa nổi lên hàn quang, trầm giọng nói: "Lý tướng quân, động thủ!"

Bầu không khí rất vi diệu, Lý Túc vẫn không có động thủ, dù là toàn thân Linh lực đều đã phòng lên lên, biến hóa là thực thể, nhưng vẫn không có xuất thủ.

Thật lâu, theo linh lực một trận tiêu tán, Lý Túc thấp giọng nói: "Đồ học sĩ, động tác này tại phương pháp không hợp, mà lại bệ hạ chuyển này chỉ là đề cho ta hộ người an toàn, cũng không có cho ta hạ đạt những nhiệm vụ khác, xin thứ cho khó tòng mệnh."

Đồ Tử Đằng toàn bộ mặt mo trong nháy mắt đỏ lên, nửa ngày nói không ra lời, chỉ Lý Túc ngón tay đều khẽ run lên.

"Lý tướng quân, ai! Tính toán, chỉ có Lão Thần tự mình xuất thủ thay bệ hạ giải ưu."

Đồ Tử Đằng không có cách, dù là thầm nghĩ đem Lý Tổ treo ngược lên quật vạn lần, cũng chỉ có thể thật sâu nhìn xuống, hai người thực lực gần, quan vị giống nhau, chính mình chỉ là chiếm cứ cái Văn Quan tiện lợi a.

Đối phương không nể mặt mũi, cũng chỉ có thể nhẫn nhịn xuống tới, một bộ trung thành tuyệt đối bộ dáng sắc âm thanh mở miệng.

Đem ánh mắt lần nữa tìm đến phía Lâm Huyền, Đồ Tử Đằng sắc mặt biến âm hàn mấy phần.

"đã ngươi không nguyện ý thúc thủ chịu trói, thì nên trách không được lão phu."

Lời nói rơi xuống, Đồ Tử Đằng toàn thân toát ra một trận kim quang, hai mảnh khô quắt bờ môi liền muốn mở rộng.

Làm đạt tới Hiền giả cảnh giới Linh Văn sư, Đồ Tử Đằng tu vi từ không cần nhiều lời. Thánh Ngôn trải qua đã tu tập đến cảnh giới cực cao.

Cao cấp Linh Văn sư nhưng Thiết Trán Liên Hoa, danh tức Linh Văn sư nhưng lý luận sắc bén, Đại Nho Linh Văn sư nhưng dùng ngòi bút làm vũ khí, đến Hiền giả cấp, càng là miệng lưỡi lưu loát.

Theo Thánh Ngôn trải qua thi triển ra, Đồ Tử Đằng cả người liền là chậm rãi trôi nổi lên, bốn phía càng là có hư huyền sách vở tạo thành dòng suối, văn khí bàng bạc.

"trói!"

Đồ Tử Đằng bờ môi mở ra, sách vở bên trong trong nháy mắt tuôn ra động, giống như Thiên Hà phúc địa, từng quyển từng quyển thư tịch xoay tròn lấy lấy một loại mất thường khó phân biệt tốc độ trong nháy mắt phóng tới Lâm Huyền.

Đem xúm lại ở trong đó, văn khí gia trì dưới, mỗi một quyển sách đều cứng như sắt thép, nhưng lại dẻo dai mười phần.

Lâm Huyền không có ngồi chờ chết, dù là biết rõ thực lực đối phương thân phận cao hơn chính mình, cũng không có khả năng vô duyên vô cớ bị người trói buộc lên.

Địa Linh cảnh thực lực không thể bảo là không cường đại, chân đạp đất liền, linh khí chính là thời khắc hấp thu, có thể tiếp tục chiến đấu.

Cánh tay bấp thịt khối lớn khối lớn hở ra, như giao như rắn, quyền ra mang phong, hô quát hữu lực.

Mỗi một quyển đều thi triển Huyền Cấp vũ kỹ Đại Lực Ngưu Ma quyền, nhưng đối mặt với vô cùng vô tận sách vở trường liên, không gian lại là càng co càng nhỏ lại.

Không khó coi ra, bị trói lại, chỉ là vấn đề thời gian a.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Trấn.

Linh Văn sư chỗ cường đại có thể thấy được lốm đốm, vền vền miệng phun một chữ, liền để cho Lâm Huyền lâm vào lần này trong khổ cảnh.

Tại hư huyền sách vở hình thành xiềng xích phía dưới, tu vi vốn thì thấp hơn một giai Lâm Huyền, chỉ có thể đau khổ giãy dụa, giống như lâm vào đầm lầy.

Nhất quyền vung ra, đánh lui một bộ phận, lập tức chính là lần nữa xúm lại tới càng nhiều.

Đỗ Tử Đằng tựa như trời thần đồng dạng, trôi nổi không trung, cười lạnh liên tục.

"Hừ, Lâm Huyền, lão phu khuyên ngươi khác dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, sớm đi dùng tay, miễn cho toi công chịu khổ."

Thiên linh lực màu xanh lam bao trùm quyền đầu, trùng điệp nhất kích đem đánh tới trang sách lần nữa đập bay, Lâm Huyền trợn mắt tròn xoe hét lớn: "Đỗ học sĩ, ta kính ngươi nhưng không có nghĩa là ngươi có thể tùy ý vu hãm ta."

"Ta Lâm Huyền tự hỏi trở thành thành chủ trong lúc đó cần trọng, chưa bao giờ có nửa phần vượt qua, chỉ dựa vào ngươi một câu thì muốn bắt lão tử, không có cửa đâu!"

Đỗ Tử Đằng cũng giận, vốn chỉ muốn lần này hành động, sẽ không đồ sinh gọn sống, không nghĩ tới thế mà thật làm cho đao nhưng gặp nhau.

Đây cũng là Lâm Huyền, đổi lại còn lại thành chủ, tám chín phần mười là không dám có bất kỳ phản kháng, dù là có không phục chỉ sợ cũng phải lựa chọn Diện Thánh ở trước mặt tổ khổ.

"Minh ngoan bắt linh." Đỗ Tử Đằng vẫn khí lần nữa phun trào, Hư Không phảng phất đồ mở một cánh cửa, xuất hiện một cái không gian nho nhỏ lỗ thủng.

Đây là Mạng Thiên Đạo 'Văn' tại hướng nó quán thấu văn khí, tăng cường tiếp theo đánh uy lực.

"Trấn!" Theo văn khí cuộn cuộn dữ dội, Đỗ Tử Đằng một tay Hư Không nhất chỉ.

Theo môi miệng lúc mở lúc đóng, cái kia "Trấn" chữ càng là tại cái kia văn khí trường hà bên trong trở hết tài năng, biến hóa là thực thể.

Đây là một đạo từ kim quang che kín kiểu chữ, theo khoảng cách tăng xa càng thả càng lớn, đến Lâm Huyền trên không thời điểm, càng là đã chứng một trượng chỉ cự.

"Oanh."

Bị vây nhốt tại sách liên bên trong, chỉ có vài thước có thể trần trọc Lâm Huyền, trực câu câu bị kiểu chữ nhập vào mà bên trong, rốt cuộc không thể động đây.

"Phốc."

Một ngụm máu tươi, từ Lâm Huyền trong miệng phun ra, cường tráng như Đá Hoa Cương cơ ngực theo thở hào hển phập phồng.

Giai cấp áp chế dù sao quá khổng lồ, dù là Lâm Huyền thực lực tại cấp sáu Địa Linh cảnh bên trong đã tính được là cường đại, cũng không có khả năng vượt cấp mà chiến.

Toàn bộ đầu hợp lấy thân thể bị khảm xuống lòng đất, trên mặt có lấy bất khuất thần thái, nhưng giờ phút này lại là tại khó mà phát ra âm thanh.

"Lão gia!"

Lúc này, bị phòng trước to lớn vang động hấp dẫn mà đến, Lâm Tiểu Nhu cùng Liễu Tông hai người lại là kinh hãi.

Lâm Tiểu Nhu một mặt thất kinh che miệng la hoảng lên.

Liễu Tông càng là một mặt không dám tin biểu lộ, đường đường thành chủ giờ phút này lại là bị người thật sâu áp chế, hăm sâu lòng đất.

Đỗ Tử Đằng nhẹ hừ một tiếng lạnh lùng nói: "Các ngươi là Lâm phủ hầu hạ đi?"

"Lão gia các ngươi phạm trọng tội, cần áp hướng Vương Thành, chính các ngươi phân phát đi."

Nói xong chính là vẫn hướng phía trên cái ghế mà đi, đặt mông ngồi xuống.

"Hô, còn tốt, chỉ là Địa Linh cảnh, không có hao phí nhiều đại công phu."

"Nếu là đôi thành Lý Túc, chỉ sợ sinh tử khó liệu, đáng tiếc không có làm một bộ truyền quốc cấp bậc trở lên, không phải vậy nếu là có lấy một tên Cụ tượng hóa nhân vật, đó mới là đồng giai vô địch." Ngồi xuống về sau, Đỗ Tử Đằng còn hơi có chút tiếc nuối.

Tuy nhiên bây giờ có Hiền giả Linh Văn sư tu vi, nhưng dù sao cũng là dựa vào số lượng chồng chất mà lên, thủ đoạn chỉ có dựa vào tài hoa thi triển Thánh Ngôn trải qua, tính không được đặc biệt cường đại.

Chính ở trong lòng nhớ lại lần này quá trình chiến đấu, bên tai lại truyền tới hô to một trận.

Cách đó không xa, khóc sụt sụt Lâm Tiểu Nhu trông thấy Lâm Huyền bị ép trên mặt đất sinh tử khó liệu, rốt cuộc kìm nén không được.

Lâm Huyền nhưng là từ nhỏ đem nàng thu dưỡng trở về người, cùng phụ mẫu không khác, tình cảm bạo phát xuống, cũng không nghĩ ngại nhiều được, thẳng tắp hướng phía vậy theo không sai lóc ra kim quang, có vô tận uy thế "Trần" chữ chạy tới.

"Đừng đi qua, cái đó là Linh Văn sư Thánh Ngôn Linh Tự!" Liễu Tông kinh hãi, biết cái này có thể trấn áp thành chủ văn tự chính là là bức nào thần thông, người bình thường chạm vào tuyệt đối trọng thương.

Nhưng Lâm Tiểu Nhu trong lòng một lòng chỉ muốn đem Lâm Huyền cứu ra, căn bản không biết nghe rõ, ngược lại là Đỗ Tử Đằng bị hấp dẫn chú ý.

Giương mắt xem xét, đầu tiên chính là bị Lâm Tiểu Nhu mềm mại dung mạo giật mình, trong lòng một cổ bi ối ý nghĩ tự nhiên sinh ra.

Nhưng sau một khắc, thấy rõ nó động tác về sau, chỉ có thể ở trong lòng nói thầm một tiếng "Đáng tiếc."

Một cái thị nữ, muốn đến thực lực sẽ không quá cao, cứ thế mà muốn đi đụng vào chính mình đọc nhãn rõ từng chữ thành thần thật thông bản thể, chỉ sợ không chết cũng sẽ tàn phế.

Nhưng sau một khắc, cả người ánh mắt trong lúc đó ngưng tụ, quá sợ hãi nói: "Đây là!"

Không chỉ là Đỗ Tử Đằng kinh hãi, liền một bên vẫn lắc đầu Lý Túc cũng là ánh mắt cứng ngắt, bị chấn động không nhẹ.

Tại cặp kia non mềm trắng nõn giống như củ sen thon dài bàn tay ngọc chạm đến cái kia lóe ánh sáng hoa kiều chữ về sau, cũng không xuất hiện trong tưởng tượng hình ảnh.

Lâm Tiểu Nhu bần trên đầu mái tóc trong lúc, bỗng nhiên tách ra một đạo chói lọi bạch quang thật sâu đem ánh sáng màu vàng óng kia cách trở bên ngoài, giống như vòng phòng hộ đồng dạng bảo hộ lấy mảnh mai thiếu nữ.

"Lão gia!" Lâm Tiểu Nhu càng cũng chưa biết nguyên giọng mang giọng nghẹn ngào, không ngừng lấy tay thôi động màu vàng (gold) văn tự, nhưng mà thực lực giai cấp chênh lệch nhất định kết quả.

"Lão gia, lão gia, ngươi không sao chứ."

Một bên, Đỗ Tử Đằng đã sớm đứng dậy, đôi môi không ngừng run rẩy.

Sau lưng Vương Vũ càng là mặt lộ vẻ vẻ không thể tin được.

"Đây là, Văn Bảo!"

"Truyền quốc thơ cấp mới có thể khác ngưng tụ Văn Bảo!"

"Chẳng lẽ! Thiếu nữ này chính là cái kia truyền quốc thơ tác phẩm nổi tiếng người, Tiểu người hầu đại sư."

"Đích thật là Văn Bảo không thể nghi ngờ." Lý Túc gật đầu trầm giọng nói: "Không nghĩ tới, cư nhiên như thế tùy tiện tìm đến cái này mục tiêu."

Đỗ Tử Đằng một mực không nói gì, cảm thấy ần ần có chút dự cảm không ổn, tựa hồ thiếu nữ này cùng Lâm Huyền quan hệ không ít.

Tròng mắt chuyển động, lại là cười lên ha ha.

"Vị này chính là truyền quốc thơ để tạo giả Tiểu người hầu đại sư đi, nhanh, nhanh đến lão phu nơi này tới." Đỗ Tử Đằng một mặt chính khí bước nhanh đi lên, một tay lấy Lâm Tiểu Nhu từ dưới đất kéo lên, vẻ mặt ôn hoà nói: "Không nghĩ tới quả thật như dự đoán, Tiểu người hầu thật sự là làm nô vì tùy tùng."

"Bất quá bây giờ, vận mệnh của người cải biến, đến không cần sợ hãi, có lão phu vì người chỗ dựa, người chỉ cần đều đem Lâm Huyền đủ loại việc ác vạch trần."

"Lão bá, người nhanh mau cứu lão gia, hần không có việc ác." Lâm Tiểu Nhu không biết ra sao tình hình, ngược lại là nhẹ giọng cầu khẩn.

Đỗ Từ Đằng lại là mặt mày nhú một cái cúi thấp đầu xuống tại Lâm Tiểu Nhu bên tai nói nhỏ lên.

"Tiểu cô nương người làm truyền quốc thơ không cần ở chỗ này làm một cái dê tiện thị nữ, chính là muốn vào triều làm quan, quan cư tam phẩm, lệ thuộc Văn Viện, vừa vận lão phu chính là đương triều Đại Học Sĩ, quan cư nhị phẩm, càng là Văn Viện chỉ chủ, chỉ cần người tùy ý nói chút Lâm Huyền không phải, lão phu bảo đảm người một bước lên mây."

Nói xong, một mặt về chờ đợi, nhìn trừng trừng lấy Lâm Tiểu Nhu chen lấn suy nghĩ sắc.

Lâm Tiểu Nhu ngậy thơ bên trong, vừa đi vừa về liếc nhìn hai mắt, tại liên tưởng đến vừa rồi cái kia lời nói ngữ, trong nháy mắt mình ngộ.

"Không."

"Chính là người, chính là người đã thương lão gia, lão gia tốt như vậy một người, người sao có thể dạng này!" Lâm Tiểu Nhu quật cường lấy lắc đầu, một mặt cừ hận nhìn lấy Đỗ Từ Đằng.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Lại một cái công nô người

Lâm Tiểu Nhu một mặt phần hận chi sắc, nghiêng chặt hàm răng, hiển nhiên là không ưa Đỗ Từ Đằng.

Tràng diện trong nháy mắt lâm vào trong giằng co, vốn chỉ là muốn tìm công nô người Đỗ Từ Đằng không ngừng kêu khổ.

Không nghĩ tới thì trùng hợp như vậy gặp phải tác phẩm nổi tiếng truyền quốc thơ Lâm Tiểu Nhu, mà lại tựa hồ đối với Lâm Huyền còn cực kỳ tôn trọng.

Có điều dù sao cũng là đi qua mưa to gió lớn tới, mấy chục năm lịch duyệt để Đỗ Từ Đằng rất nhanh chính là ổn định lại, não từ chuyển động nhanh chóng.

"Không đúng, khẳng định có chuyện ẩn ở bên trong ở trong đó."

"Tiểu người hầu viết ra thi từ Vương Vũ đám người cũng không có phân tích sai lầm, đích thật là có như thế nhất tầng ý tứ ở bên trong."

"Tôn trọng Lâm Huyền cũng không có nghĩa là nàng trôi qua liền tốt, nhìn bộ dáng tuyệt đối là Phủ Thành Chủ thị nữ không thể nghi ngờ."

"Chẳng lẽ là những người ở khác hoặc là công tử ca khi dễ qua nàng?"

Đỗ Từ Đằng cảm thấy có chú ý.

Đây là một cái rất đơn giản vấn đề, chỉ cần có thể chứng minh Lâm gia có người khi nhục tại thiếu nữ trước mắt, dù là Lâm Huyền đãi nàng không tệ, cũng có thể cường chế cho Lâm Huyền xếp vào trên tội danh, y nguyên có thể hoàn mỹ công nô.

Nghĩ rõ ràng những thứ này, Đỗ Từ Đằng trên mặt lần nữa hiển hiện một vòng nụ cười mở miệng nói: "Tiểu muội muội, người nói Lâm Huyền là người tốt, ta tin."

"Nhưng làm một tên Linh Văn sư như thế nào luân lạc tới trở thành một tên thị nữ? Trung gian khẳng định có rất nhiều thị phi khúc chiết, người đại nhưng nói thẳng ra, cũng tốt còn Lâm Huyền một cái công đạo."

Lời mặc dù là nói như thế, nhưng Đỗ Từ Đằng lại là rõ ràng, chỉ cần trước mắt thiếu nữ này nói ra chính là trong Lâm phủ người, Lâm Huyền khẳng định cũng sẽ bị dính lú vào.

Cái này nôi, Lâm Huyền khẳng định là đào thoát không thể, trong phủ thị nữ lại là một tên như thế tài hoa bộc lộ Linh Văn sư, làm gia chủ, không có chút

nào phát giác, khó thoát chịu tội.

Đến lúc đó, chỉ cần chính mình hát hát mặt đỏ, báo cáo chịu tội về sau, đang hát hát mặt đỏ, cầu tình một phen, xưng là nhân tài hai đến cũng không đủ.

Lâm Tiểu Nhu rất lợi hại thuần, không có nhiều tâm nhãn, tự nhiên cũng chưa nói tới lòng dạ, không rõ ràng Đỗ Từ Đẳng lời nói đang lúc cấp độ sâu hàm nghĩa.

Nhưng cái này cũng đồng ý mang ý nghĩa, rất khó bị lời nói Dẫn Đạo chạy hướng lệch đồ, chỗ đáp lại lời nói khẳng định thật sự rõ ràng.

Bởi vậy Lâm Tiểu Nhu trả lời nhất định để Đỗ Từ Đẳng thất vọng.

Lâm Tiểu Nhu rất lợi hại kiên định lắc đầu nói: "Không ai khi dễ ta, trong phủ thành chủ người đều rất tốt, người mau đưa lão gia thả đem."

"Mà lại, ta cũng không muốn đi cái gì triều đình làm cái kia quan tam phẩm viên, ta chỉ cần bồi tiếp thiếu gia thì vừa lòng thỏa ý."

Đỗ Từ Đẳng sắc mặt khó coi, hần thấy, Lâm Tiểu Nhu hoàn toàn chính là không biết điều biểu hiện.

Vốn chỉ muốn nàng hội vào triều làm quan, tuy nhiên hiện nay chỉ là sắc phong tam phẩm, nhưng nếu là tiềm lực to lớn, chắc hẳn dùng không bao lâu, liền sẽ một bước lên mây.

Bởi vậy quan hệ không muốn làm quá cương, song phương đều cho chút bậc thang cũng liền dưới.

Chỉ có Lâm Huyền làm chút hi sinh, có cái gì không được?

Nhưng nói hết lời, lại là khó chơi, cái này muốn truyền đến Lý Lôi trong tai, khẳng định thiếu không một cái hành sự bất lực, thị phi không phân đánh giá.

Tại tăng thêm lúc đầu sự kiện, hai hai tăng theo cấp số cộng, đừng nói thăng quan tiến tước, nói không chừng sẽ còn từ nhị phẩm xuống đến tam phẩm.

Nhất phẩm quan viên có thể xưng rường cột nước nhà, nhị phẩm có thể xưng quyền thần, tam phẩm thì vẹn vẹn chỉ là trọng thần.

Đãi ngộ địa vị không thể so sánh nổi.

Những thứ này sớm tại đem Lâm Huyền trấn áp về sau, chính là không có đường lui, chỉ có thể nghĩ biện pháp đem tròn bên trên.

Đỗ Từ Đẳng mi đầu bỗng nhiên đi lên nhếch lên, quyết định đem cục diện thay đổi một phen.

Lạnh hừ một tiếng tay trái dắt lấy Lâm Tiểu Nhu thủ đoạn vừa dùng lực liền đem nó cho vung ra còn lại trong mọi người.

"Học Sĩ, có chừng có mực!" Lý Túc giật mình, trầm giọng mở miệng.

Đỗ Từ Đẳng lại là khoát tay chặn lại cất cao giọng nói: "Lý tướng quân không cần kinh hoảng."

"Lão phu chỉ là có nghi ngờ trong lòng!"

"nữ tử trước mắt này đích thật là có Văn Bảo không tệ, nhưng cũng không thể thi chứng minh nàng chính là cái kia cái gọi là truyền quốc thơ người sáng tác."

"Vương Vũ thành chủ, phân tích của các người bên trong, Tiểu người hầu nên là ở vào trong nước sôi lửa bỏng không thể nghi ngờ đem? Đồng thời cũng là người báo cáo bệ hạ điểm ấy cũng không đem nhầm?"

Đỗ Từ Đẳng cuộn cuộn không ngớt, Thiết Trán Liên Hoa lại đem đầu chuyển hướng phía sau Vương Vũ mở miệng hỏi.

Vương Vũ biểu lộ rõ ràng sững sờ, không nghĩ tới giương cung bạt kiếm phía dưới, đột nhiên đem đề tài quay lại chính mình, chần chờ một lát sau hay là khẳng định gật đầu nói: "thì từ ý tứ đích thật là như vậy không thể nghi ngờ, cũng là chúng ta gặp mặt bệ hạ."

Đỗ Từ Đẳng hài lòng gật đầu thanh âm lại là trong lúc đó cao lên.

"vậy liền không sai, ta căn cứ Vương thành chủ đủ loại manh mối phân tích, tăng thêm cùng nữ tử trước mắt này đối thoại, cơ hồ có thể nhận định, người trước mắt chính là giả mạo."

"thứ nhất, nàng sinh kiêu nộ trắng nõn, châu ngọc da thịt, giọt nước môi đỏ, cũng không giống như phân tích bên trong gian khổ."

"thứ hai, Văn Bảo cũng không phải là không thể người khác sử dụng, Văn Bảo nói cho cùng chỉ là một kiện Mạng Thiên Đạo 'Văn' tặng cùng tác giả pháp khí thôi, cùng Linh Khí, Huyền Khí liên hệ. Chỉ là chủ nhân sử dụng uy lực càng lớn mấy phần."

"thứ ba, cái gọi là tập được văn võ nghệ, bán Đế Vương Gia. Có người có bản lĩnh phần lớn nguyện ý tiến vào triều đình, mà nàng lại là cũng không nguyện ý."

"trừ cực nhỏ tỷ lệ không có hứng thú bên ngoài, càng lớn khả năng thì là nàng đồ có Kỳ Danh, hào nhoáng bên ngoài, sợ bại lộ chính mình giả mạo thân phận."

"bởi vậy, Tiểu người hầu có cực lớn khả năng, đã ngộ hại, cũng hoặc là vẫn còn trong nước sôi lửa bỏng, trước mắt Lâm Huyền cùng nàng này, đào thoát không can hệ."

"đương nhiên, còn có một cái khả năng."

Đỗ Tử Đằng khòe mắt mỉm cười lần nữa đưa ánh mắt về phía Vương Vũ bọn người mở miệng nói:" đó chính là, Vương thành chủ từ lúc mới bắt đầu phân tích liền là sai lầm "

Dứt lời, tràng diện trong nháy mắt yên tĩnh.

Wang Vũ sắc mặt khó coi, đến bây giờ chỗ nào còn không hiểu Đỗ Tử Đằng ý tứ.

Suy đoán chính xác, công lao chạy không, sai lầm, nòi từ trên trời tới.

Lý Túc thì là hé miệng không nói, hiển nhiên là cảm thấy có chút đạo lý.

Một bên, theo tới Liễu Tông lại là âm thầm lo lắng, nhưng khổ vì khế ước trói buộc, không dám mở miệng chứng minh.

Đỗ Tử Đằng lúc này lại là lại nói, cười lạnh nói:" Vương thành chủ, không biết ý của ngươi là?"

Đây là đã thật tâm lại muốn kéo dưới một người nước, không thể không nói, Đỗ Tử Đằng làm lâu năm quan viên, phản ứng cực nhanh, dăm ba câu đang lúc, toàn bộ cục thế lần nữa phát sinh biến hóa cực lớn.

...

Lâm Tiểu Nhu bị một thanh té ngã trên đất, đầu gối đều đã mài hồng da, nhưng ánh mắt y nguyên kiên định, một mặt bất khuất chi sắc.

Nhưng vận mệnh lại là nắm giữ tại cái kia cao cao tại thượng mấy người trong lúc.

Wang Vũ rất lợi hại do dự, đánh trong đáy lòng, tự nhiên là tin tưởng thì từ phân tích, đây chính là cùng học sinh liễu minh nghiên cứu thảo luận qua vài lần, tuyệt sẽ không có quá nhiều sai sót.

Nhưng một khi lên tiếng, cái này lại mang ý nghĩa cần gánh trách nhiệm.

Chuyến này tới, một đường đều là Đỗ Tử Đằng ra lệnh, chiếm cứ lấy chủ đạo vị trí, hiện tại đặt câu hỏi khẳng định là không có lòng tốt.

Xoắn xuýt một lát, Vương Vũ hay là bất đắc dĩ lắc đầu nói:" ta tự nhiên là tin tưởng thì từ chính là truyền lại thơ người nội tâm 1 Đại Thủ Đoạn, nhưng cũng không bài trừ biểu lộ cảm xúc, cũng không phải là tà thực. Hết thầy hay là cần Đại Học Sĩ cảm chú ý."

Đỗ Tử Đằng tay áo vung lên lên tiếng nói:" đã không thể xác định, như vậy ta đề nghị đi đầu đem mấy người giam lên, tìm kiếm một phen, tại làm quyết nghị."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Dẫn phát oanh động

Toàn bộ cục thế vững vàng nắm giữ tại Đỗ Tử Đằng trong dự tính, để hẳn cảm thấy có chút đắc ý.

Tuy nhiên trong đó không thiếu phản ứng nhạy bén nguyên do, nhưng cái này cũng đồng dạng nhờ vào thân phận mang tới chỗ tốt to lớn. Lý Túc mặc dù là đồng cấp, nhưng cũng không có bất kỳ cái gì nhúng tay ý đồ, hoàn toàn đem chính mình định vị tại thân phận của bảo tiêu.

Wang Vũ mấy người càng là không có chút nào quyền nói chuyện lực, bởi vậy tại dăm ba câu đang lúc, đổi trắng thay đen, chỉ hươu bảo ngựa.

Đắc ý bên trong, vung tay lên, phân phó hạ lệnh: "Lý tướng quân, ngươi lại mang theo Vương thành chủ bọn người về phía sau viện tìm kiếm một phen, ta

ở chỗ này nhìn lấy hai người."

Cái này đồng dạng là Đỗ Từ Đằng chuẩn bị ở sau một trong, có Lý Túc bọn người ở tại trận, có chút uy hiếp dụ dỗ, không thể nói quá rõ ràng.

Chỉ cần ba người rời đi, dù là chính mình suy đoán sai lầm, Đỗ Từ Đằng cũng có đầy đủ lòng tin, tại bọn họ tìm người thời điểm hoàn thành nghịch tập.

Nghĩ tới đây Đỗ Từ Đằng trên mặt càng là không tự chủ hiển hiện một vòng mặt mờ ý cười, có chút thúc giục nói: "Tất cả mọi người đừng lo lắng, có lẽ các ngươi chậm trễ một giây, Tiểu người hầu liền sẽ thụ nhiều một giây dây vò."

"Không gặp thi từ bên trong nói sao? Hỏi quân vương sâu bao nhiêu nỗi? , tựa dòng xuân chảy nước về Đông."

"Sâu khô lấy so xuân thủy, cái kia là bức nào bị phân! !"

Lý Túc tay cầm kim đao, đứng như kính tù, chỉ trên mặt đất Lâm Tiểu Nhu hai người gặt đầu.

"Được, có điều tại sự tình không có minh trước đó, Đỗ học sĩ cũng không nên đối với hai người làm loạn."

Vương Vũ cũng tán thành nói: "Hoàn toàn chính xác, câu thơ chỉ là phỏng đoán, vạn nhất tiểu cô nương này chính là truyền quốc Thi Nhân, bị thương tổn thì không tốt."

"Lão phu biết, các ngươi tiến đến tìm kiếm chính là, tại không có tin tức xác thật trước đó, tuyệt sẽ không động đến bọn hắn."

...

Lý Túc Vương Vũ ba người rời đi, ở tại rời đi không đến một phút đồng hồ, Đỗ Từ Đằng liền đã kim nén không được, từ ghế dài đứng lên, hai ba bước đi vào Lâm Tiểu Nhu bên cạnh.

"Giải."

Đỗ Từ Đằng mở miệng quát khê, một đạo choáng nhiễm kim quang bắn ra mà ra, không vào rừng Tiểu Nhu thể nội.

Tại kim quang kia không vào rừng Tiểu Nhu thể nội một cái chớp mắt, nguyên bản không nói nên lời cổ họng rất cục phát ra một tiếng nghẹn ngào thanh âm.

Sớm tại Đỗ Từ Đằng đất lấy Lâm Tiểu Nhu thủ đoạn, đưa lưng về phía đám người thời điểm, chính là lặng lẽ thi triển Thánh Ngôn trái qua, phong nó lời nói năng lực.

Bởi vậy tại vừa rồi, dù là Đỗ Từ Đằng một trận hồ ngôn loạn ngữ, Lâm Tiểu Nhu đều không thể phản bác, chỉ có thể một mực làm sót ruột.

Mắt thấy muốn giận mắng lên tiếng Lâm Tiểu Nhu, Đỗ Từ Đằng lại là không chút hoang mang, lần nữa bờ môi động động mở miệng nói: "Độc Tâm Thánh Ngôn."

Đây là một loại ngôn ngữ hướng dẫn chi thuật, nương tựa theo thực lực chênh lệch, nhưng để người biết gì nói nấy, không bị khống chế.

Sau một khắc, theo một cái kỳ dị phù hiệu màu vàng óng, chậm rãi từ thiên không hiển hiện, hướng phía Lâm Tiểu Nhu trôi nổi mà đi.

Chỉ cần không có nhập thể nội, trúng cái này chiêu người, liền sẽ trong thời gian ngắn đánh mất ý thức, đến lúc đó Đỗ Từ Đằng tự nhiên là có thể được biết tin tức.

Đạo kim quang kia nhanh đến mắt thường khó phân biệt, mà lại cũng không có công kích tính, cũng không có khả năng bị Văn Bảo ngăn cản, không có nhập thể nội có thể nói là chuyện chắc như đinh đóng cột.

Đỗ Từ Đằng hiển nhiên cũng là như thế cho rằng, một mặt tự tin, chỉ chờ sau một khắc hỏi thăm ra chân tướng, tại tính toán.

Nhưng cực kỳ chuyện quỷ dị phát sinh.

Đạo phù kia hào ạt tại đến Lâm Tiểu Nhu trước người thời điểm, đích thật là uyển như nước chảy vào biển, không thấy tăm hơi, nhưng cũng không có xuất hiện dự liệu tình huống, ánh mắt y nguyên thanh tịnh, càng là làm nững trách mắng âm thanh.

"Mau thả lão gia, lão già kia, người xấu."

Đỗ Từ Đằng sửng sờ, không tự giác mở miệng nói: "Đây là? Làm sao có thể?"

Thiếu nữ trước mắt tu vi không có khả năng cao bao nhiêu, theo đạo lý không có khả năng có bất kỳ năng lực phản kháng mới đúng.

Tâm trí tại kiên định, trước thực lực tuyệt đối cũng không có khả năng chống đỡ ở, hoàn toàn có thể thôi miên thậm chí tan rã ý thức, chống cự loại này chiêu số chỉ có chọi cứng.

Nhưng tình huống dưới mắt lại là sống sờ sờ để Đỗ Từ Đẳng chấn kinh một chỗ nhãn cầu.

"Không nên, chẳng lẽ là phóng thích sai?"

Ngay tại Đỗ Từ Đẳng có chút không hiểu thời khắc, cạnh ngoài bên trên bầu trời, lại là trong lúc đó phát sinh dị biến.

Một màn kia huyền lam thiên không, trong lúc mơ hồ trán phóng từng vệt kim quang, Vân Thái càng là đã hoàn toàn bị phủ lên trở thành màu vàng (gold).

... ..

1 tòa rừng sâu núi thẳm bên trong, một tòa nhà gỗ bên cạnh, có một tòa hồ nước nhỏ nhỏ.

Một tên thả câu ông lão nhìn không chút nào thu hút, thấy thế nào đều tựa hồ chính là một tên sơn dã nông phu.

Nhưng lúc này, ông lão lại là mắt toả hào quang, lại là bỗng dưng trời nổi mà lên, ánh mắt thẳng tắp tìm đến phía phương xa.

Nơi đó bên ngoài mây vạm, có từng đạo từng đạo bàng bạc văn khí hội tụ, làm người ta kinh ngạc.

"Nơi đó là Vương quốc Tinh Nguyệt?" Ông lão tự nói: "Văn khí che trời, Văn mùi thơm khắp nơi, đây là có lưu danh chi tác xuất thế a!"

Ông lão trong mắt có mấy phần vẻ tò mò, lại là lấy cần câu làm bút, thủ đoạn khinh động đang lúc chính là giữa không trung viết một chữ.

"Giấy lát."

Sau một khắc, cái kia "Giấy lát" chữ càng là trực tiếp đánh tới hướng Hư Không, một đạo màu đen thông đạo hiển hiện.

Ông lão cước bộ một bước, trong nháy mắt tiến vào màu đen không gian trong lỗ thủng, theo hắc động khép kín, ông lão cũng biến mất tại nhà gỗ trước đó.

Chữ phá hư không, không đáng chú ý ông lão lại là Chư Từ cấp trở lên cường đại văn nhân!

Thiên Đạo có linh, không gian chi lực chừng không sử dụng, chỉ có đạt tới một loại nào đó đẳng cấp, mới có thể sử dụng.

Văn đến Chư Từ, vô Chí Linh tôn.

... ..

Một chỗ trong cung điện, hào hoa vô cùng trang trí xa siêu việt hơn xa Vương quốc Tinh Nguyệt.

Một nữ tử Quân Vương, giữa lông mày khí khái hào hùng vô biên, càng có một phen khí thế bức người.

Nữ Quân Vương vốn nên tại 1 trên bàn gỗ cầm trong tay bút lông tiến hành hội họa, đột nhiên ngẩng đầu lên, mặt ừ mày chau, uyển như thu thủy.

Chỉ sợ bất kỳ nam nhân nào trông thấy, đều sẽ tâm sinh cảm giác đau, hận không thể đem nữ tử ôm vào trong ngực đau vô cùng yêu một điểm.

"Mai Hoa, Tinh Nguyệt bên kia giống như có lưu danh chi tác xuất thế đâu? " Nữ Quân Vương nhẹ nhàng ngửi ngửi cái mũi, ưu sầu vô cùng, hướng về phía bên cạnh một nữ tử mở miệng.

Tên là Mai Hoa nữ tử người cũng như tên, mi tâm phía trên một đóa màu tím Diễm Mai nở rộ lấy, có tử sắc quang choáng phát ra.

Đây là Nữ Quân Vương sở sáng tác truyền quốc 《 Mai Hoa quật khởi ghi chép 》 bên trong ngưng thực nhân vật, tu vi chừng cấp tám, càng có bên trong chủng loại thần thông, vô cùng cường đại.

Đồng dạng, có trí tuệ của mình, cùng Nữ Quân Vương ở chung phía dưới giống như tỷ muội, càng là mai lan Vương quốc ở vào phương này Thổ Địa Vương quốc đứng đầu trọng yếu nguyên nhân.

Nhưng bây giờ, nguyên vốn không thể nào thu hút Tinh Nguyệt, lại có lưu danh chi tác xuất thế, Nữ Quân Vương có chút sầu lo lên.

Mai Hoa nhẹ cười rộ lên: "Lan tỷ, lưu danh chi tác hoàn toàn chính xác cường đại, nhưng nhìn lấy phương hoa lưu hương trình độ, cũng không phải tạo thành, nên là thư họa hoặc là thi từ, không đáng để lo, nhiều nhất nhiều hơn một kiện Văn Bảo a."

"Bất quá, cũng không thể không phòng, người cái kia sáng tác thật lâu, có thể tìm cái thời gian phóng xuất."

... ..

Vương quốc Tinh Nguyệt, Lý Lôi chính tu luyện Phong Lôi Chi Lực, toàn bộ cung điện hậu phương trong diễn võ trường lôi quang nở rộ, vô cùng kinh khủng.

"Lôi quang chương!" Hét lớn một tiếng bên trong, Lý Lôi trong tay phát ra lôi quang, 1 dưới lòng bàn tay, tại một cái màu đen vật cứng trên lưu lại trọn vẹn Tam Thốn chỉ sâu chương ấn.

Đây là trăm năm Huyền Thiết, cứng cỏi vô cùng, cấp bảy cấp tu vi khác, khó mà lưu lại ấn ký.

Cho dù là cấp tám, cũng vẹn vẹn chỉ có thể phá hư một tia, Lý Lôi một chương có uy lực như thế, tại cấp tám bên trong, cũng tính được là cực kỳ cường đại.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Năm thơ cùng vang lên

Lý Lôi là võ giả, mà lại là một tên cường đại võ giả, lấy thực lực tuyệt mạnh tại lần này Thổ Địa phía trên thành lập một cái cường đại quốc độ.

Dưới trướng có mấy chục toà thành trì, chiếm diện tích mấy triệu km vuông, con dân càng là có hơn một tỉ nhiều.

Nhưng những thứ này cũng không thể sai người tự ngạo, dù sao tại Vương quốc phía trên còn có Đế Quốc tồn tại.

Tinh Nguyệt đó là thuộc về Đế Quốc Minh Dương cấp dưới Vương quốc người, mà lại quốc lực cũng không tính hùng hậu, chỉ có thể xếp hạng trung hạ du, đây là một cái rất lợi hại lúng túng vị trí, lúc nào cũng có thể bị giành lấy.

Bởi vậy hẳn từ trước tới giờ không dám lười biếng mấy may, đối với thực lực tăng lên nhìn rất nặng.

Buổi sáng tan triều về sau chính là chưa từng nghỉ ngơi đi vào diễn võ trường tiến hành vũ kỹ tu luyện.

"Hô. ." 1 bộ quyền pháp đánh xong, Lý Lôi thở dài ra một hơi, nhẹ nhàng mà lau sạch lấy mồ hôi trán nước đọng.

Nhưng sau một khắc, cả người lại là sợ hãi cả kinh.

Làm Đế Quốc Minh Dương dưới trướng quốc vương một trong, là có một cái Quốc Quân trong lúc lẫn nhau phương thức liên lạc, cái này cũng thuận tiện Đế Quốc người ra lệnh.

Lúc này, tại cái kia liên hệ trong nhóm, đã làm âm ỉ ra.

Lan Nguyệt Nhi: "Chư vị Quốc Chủ, tiểu nữ tử mới 《 Vũ Thánh Phá Thiên 》 sau hai canh giờ đứng giờ truyền lên, nguyện các vị hỗ trợ nhiều hơn truyền một hai."

Phía dưới liên tiếp hồi phục, cơ hồ tất cả đều là lấy lòng lời nói.

Lý Lôi cả người sắc mặt đều tái nhợt xuống tới.

Lan Nguyệt Nhi, Lan Mai Vương quốc nữ vương, bằng vào một bộ truyền quốc cấp, vô luận là thực lực hay là quốc lực tại Đế Quốc dưới trướng chúng trong vương quốc đều đứng hàng đầu.

Mấu chốt nhất chính là, Lan Mai Vương quốc chính là tiếp giáp Tinh Nguyệt, giống như Ngọa Hồ ở bên, là một cái uy hiếp cực lớn.

Vương quốc quan hệ trong đó, cũng không phải như trong tưởng tượng hòa bình, Đế Quốc thế nhưng là sẽ không để ý cấp dưới Vương quốc trong lúc tranh đấu.

" cái này phiền phức." Lý Lôi sắc mặt khó coi, nếu là cái kia xuất hiện lần nữa một bộ truyền quốc, cái này ý vị cái này thực lực đối phương đều sẽ lần nữa bành trướng.

Bất Quá, hiện tại, tại Tinh Nguyệt bên trong, có quốc vận gia trì, Lý Lôi còn có thể lấy một địch hai, nếu là ở nhiều hơn nhất tôn cấp tám cường giả, vậy liền khó làm.

Dù sao quốc vận cường đại hay không, cơ hồ là cùng Quốc Quân bằng nhau, trừ phi có truyền quốc cấp xuất thế, tăng thêm quốc vận.

Hắn là võ giả, đối với văn khí cuộn cuộn không có đến cỡ nào mẫn cảm, hiện tại cũng không có cảm ứng được chính mình trong vương quốc phát sinh biến cố.

Còn có chút mặt ừ mây chau, đang chuẩn bị triệu tập quần thần mở một lần đại hội, thương thảo đối sách.

Không đi hai bước, cả người lại là giống như giống như bị chạm điện, đứng tại chỗ, trên mặt càng là có mừng như điên biểu lộ.

"đây là ! Ha ha ha, không có cảm ứng đem nhâm? Lại là văn khí che trời, Văn hương đầy thế."

"người tới, đi Quốc Sư Phủ, đem để Quốc Sư gọi tới!"

... ..

Thành Thiên Tinh.

Thời khắc này thiên không đã sớm thay đổi thần thánh vô cùng, hiện ra Xán Kim chi sắc, một đạo đạo ánh sáng màu vàng óng tại bốc lên bên trong hội tụ.

Hoặc là nói một cách chính xác hơn , đồng dạng tình huống, không ngừng phát sinh ở Thiên Tinh, mà là toàn bộ Tinh Nguyệt sở thuộc sở hữu trong đất.

Loại cấp bậc này dị tượng, là sẽ không bộc lộ ra sáng tạo giả xác thực vị trí, sở thuộc khu vực bên trong, dị tượng không có không khác biệt.

Trong phủ thành chủ, Đỗ Tử Đằng ánh mắt biến hoá thất thường, hắn cũng phát giác được một tia dị thường.

Thiếu nữ trước mắt tại cái kia Độc Tâm Thánh Ngôn nhập thể về sau, cũng không có chút nào biến hóa không nói, còn ẩn ẩn có một vòng dị hương bộc lộ.

Mới đầu tưởng rằng thiếu nữ thân thể Vị thom, nhưng theo thời gian trôi qua, Vị thom càng phát ra nồng đậm về sau, đã sớm phân biệt ra.

Đây là Thư Hương Chi Khí, kiến thức chi khí, thấm vào ruột gan, hút vào về sau liền đầu não đều sẽ thanh tỉnh mấy phần.

Loại tình huống này, dù là không nguyện ý thừa nhận, cũng biết, tuyệt đối là lưu danh chi tác xuất thế.

Cái gọi là Dật Mặc lưu hương, nơi này tự nhiên không phải Mặc nhiều đưa đến mùi vị phát ra, mà là văn khí quá bàng bạc, dẫn đến sáng tác người khó mà toàn bộ hấp thu, đại bộ phận phản hồi xuất thế, tạo phúc đại chúng.

Mỗi một cái ở vào phạm vi bên trong văn nhân, đều có thể thu được thực chất tính tăng lên, so với truyền quốc quả thực là hai khái niệm.

Cái gọi là truyền quốc chi tác, chính là truyền cho nhất quốc, nước diệt, làm theo hiệu lực xói mòn.

Tựa như một bộ truyền quốc, phụ thuộc vào nhất quốc, nhưng nếu là nước mất nhà tan, bên trong Cụ tượng hóa nhân vật thực lực hội trên diện rộng hạ xuống, có thể nói có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục.

Thi từ chờ diễn hóa Văn Bảo , đồng dạng như thế, hiệu lực đại mất.

Trừ phi xác thực tốt đến nghịch thiên, đến tiếp sau có thể tấn cấp đến tiếp sau cấp bậc, còn có cơ hội khôi phục hiệu lực, thay đổi càng cường đại hơn.

Nhưng một khi đạt tới lưu danh, toàn bộ chính là sẽ có một cái thăng hoa.

Cái này đã không chỉ là cực hạn tại nhất quốc, mà là thật sự đối với 1 sản sinh chỗ tốt.

Nơi này một chỗ, chính là chỉ Thổ Địa, nước phá, sẽ có mới quốc độ sinh ra, nhưng vô luận ra sao quốc độ, khẳng định đều là phụ thuộc vào Thổ Địa thành lập.

Lưu danh chi tác, có thể nói là một loại siêu thoát, quốc nạn trôi buộc , có thể hướng đi cao hơn vũ đài.

"là nàng?"Đỗ Tử Đằng mặt mũi tràn đầy kinh hãi, không thể tin được.

Đúng lúc này, bên ngoài lần nữa sinh ra dị biến.

Một đạo đạo ánh sáng màu vàng óng hội tụ, biến hóa là hư ảo môn đình, từ đó bước ra trọn vẹn năm vị hình thái tuổi tác khác nhau văn nhân hư tượng.

Một tên thanh niên văn nhân, chân đạp Lưu Quang một bước trăm mét bước ra, hơi ngửa đầu lớn tiếng đọc diễn cảm.

"tùng qua biển lớn, không gì nước, chưa đến Vu Sơn, chẳng biết mây. Làn lửa khóm hoa lười để ý, nửa duyên tu đạo, nửa nàng đây!."

Càng có một ông lão bên hông vượt một hồ lô, một bộ u ám bộ dáng, thanh âm lại là đục đầy vô cùng truyền lại nhất quốc.

"Lan Lăng rượu quý uất hương, long lanh chén ngọc nồng nàn lòng ai. Chủ nhân đủ rượu chúc say, nào đâu biết nữa xứ này tha hương."

...

Liên tiếp bốn vị văn nhân hư tượng đều là là có thể quấy Hư Không, đập ở trên cầu thang.

Mỗi cái đều là Văn bậc thang không ngớt, thế mà đều đạt tới truyền quốc cấp bậc.

Nhưng làm người ta kinh ngạc nhất, làm theo là ở vào chính giữa cái kia nữ văn nhân hư tượng.

Một mặt u buồn chỉ sắc, người gặp từ yêu, cụp xuống vuốt tay, khí tức băng bạc, càng là tắm rửa tại văn khí trong hải dương, có Phạm Âm làm bầm.

Văn khí biến hóa biển, Bách Gia cộng minh.

"Sao sáng đêm qua gió lộng không, bên tây lầu vẽ quế đường đông. Thân nào cánh phượng bay muôn sắc, Tâm sẵn linh tê điểm cảm thông. Chúc rượu xuân nồng ngồi cách biệt, chia bên đũa bắn dưới đèn hồng. Ôi nghe trống gục đi châu chấu, phóng ngựa lên đài tựa cỏ bông."

Nữ tử ưu nhã uyển chuyển thanh âm sai người không khỏi say mê trong đó.

Quốc dân điên cuồng, nổ tung, hoàn toàn không kềm chế được.

Một tên Đại Nho cấp văn nhân, giống như điên cuồng, nói lảm bảm

"Tốt một cái thân nào cánh phượng bay muôn sắc, Tâm sẵn linh tê điểm cảm thông!"

Một địa phương khác, mấy vị danh túc cảm thụ được thân thể tràn ngập văn khí, trên mặt vui sướng căn bản không che giấu được.

"Là ai? Là vị nào mọi người sáng tác câu thơ!"

"Từng qua biển lớn, không gì nước, chưa đến Vu Sơn, chẳng biết mây! Quá có ý cảnh!"

"Không không, ta càng ưa thích câu này Lan Lăng rượu quý uất hương, long lanh chén ngọc nồng nàn lòng ai."

Đồng dạng tình cảnh, xuất hiện tại Tinh Nguyệt nước các nơi.

Đây là một trận cuồng hoan, đây là Thịnh Thế, so với nước tiết còn muốn nhiệt tình.

Vô số văn nhân điên cuồng, thậm chí liên hình tượng đều không để ý, ly lớn uống, uống vào liệt tửu thảo luận thi từ.

Lâm phủ bên trong.

Đỗ Tử Đằng đã sớm đặt mộng ngồi vào trên ghế, có Mạng Thiên Đạo 'Văn' bảo hộ, bất kỳ cử động nào đều khó có khả năng thương tổn đến thiếu nữ trước mắt.

Mà không lâu sau, Lý Túc bọn người trở về về sau, càng là không có không có cơ hội.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Hiểu lầm?

Sáng tác loại này đẳng cấp, tạo thành oanh động hiệu ứng quá lớn, cái kia từng đạo từng đạo văn nhân hư tượng tại bên trên bầu trời đọc diễn cảm câu thơ, bày vậy lấy văn khí.

Một tên vốn nên cảm thụ tre ôn tập câu thơ trung giai văn nhân, tại vậy lưu hương bên trong, toàn bộ não hải rộng mở trong sáng, ngay sau đó chính là liên thông Mạng Thiên Đạo 'Văn', múa bút thành văn.

Không bao lâu, toàn thân văn khí quán thể, Văn tâm thổi luyện, đột phá đến cao giai văn nhân.

Biểu lộ cảm xúc phía dưới, hẳn lại là sáng tác một bộ văn đầy một thành cấp bậc.

Đây chính là lưu danh chi tác mang tới trên giấy chỗ tốt, phẩm là văn nhân tại cái kia thư hương văn khí phía dưới, Tâm Thanh Thần Minh, suy nghĩ đều sẽ vận chuyển nhanh chóng hơn.

Mà lại, mang tới âm thầm chỗ tốt càng là không thể tính toán, mùi vị thật lâu mây quán, chỉ cần không tán đi, vậy cái này nhất quốc, trong khoảng thời gian ngắn văn người mặc khách, có thể xuất hiện tăng gấp bội tình hình.

Đỗ Tử Đằng cả người đều chết lặng, nguyên bản còn muốn lấy Lâm Tiểu Nhu chỉ có bề ngoài, cũng hoặc là dù là thật sự là tác giả, cũng bất quá là vận khí cho phép, tại khó xuất hiện truyền quốc.

Nhưng hiện thực lại là hung hăng đánh mặt mình.

Truyền quốc? Người ta trực tiếp tới bốn bộ, thậm chí lưu danh chi tác đều có một bộ.

Thi từ vốn là khó mà thu hoạch được cao bình xét cấp bậc, tới cao truyền quốc, nhưng bây giờ trực tiếp dựa vào văn khí tích lũy, tăng thêm chất lượng quá cứng, thật sâu đẩy một bộ lưu danh đi ra.

Cả người sắc mặt giống như ăn như con ruồi khó coi, có điều cũng may già thành tinh, tại uể oải một lát sau lần nữa nâng lên tinh thần, phát tay chính là trước đem Lâm Huyền trên người "Trần" chữ thu hồi.

Thiếu nữ trước mắt hiển nhiên bởi vì công bố, hiện tại đã tâm thần tiến vào Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong, không có có ý thức.

Chỉ cần đem Lâm Huyền thuyết phục, hết thảy đều không phải là nhiều vấn đề lớn.

Bị trấn tại chữ dưới hạ thể Lâm Huyền cả người lộ ra suy yếu vô cùng, dù là kiểu chữ biến mất, cũng không thể lập tức bỏ người lên.

Đỗ Tử Đằng tranh thủ thời gian điều chỉnh dưới trên mặt biểu lộ, một mặt ý cười bước nhanh đi qua, rất là thân mật đem Lâm Huyền từ dưới đất diu diu đứng lên.

"Lâm thành chủ không việc gì chứ? Là lão phu lỗ mắng, nhiều có đắc tội, còn mong rộng lòng tha thứ."

Đỗ Tử Đằng nói rất lợi hại rõ ràng, một mặt thành khẩn.

Thiếu nữ trước mắt sẽ bị Quốc Quân trọng dụng đã thành kết cục đã định, người tự nhiên là muốn rất nhanh thức thời, chữa trị quan hệ.

Dù sao công nổi chỉ người đã lại tìm một cái, đến lúc đó gặp mặt Lý Lôi, Đỗ Tử Đằng thậm chí đều đã nghĩ kỹ lý do thoái thác.

Chỉ cần đem chính mình sở tác sở vi quy tội đến vì quân phân ưu chỉ tâm quá đáng, tăng thêm quá tín nhiệm Vương Vũ thành chủ phân tích, kém chút đức thành sai lầm lớn. . .

Nhìn lấy suy yếu vô cùng, toàn thân y phục rách rưới Lâm Huyền, Đỗ Tử Đằng động tác quả thực là cẩn thận vô cùng, giống như tới đồng dạng đỡ lấy đi vào bên cạnh bàn.

Chờ Lâm Huyền ngồi xuống về sau, lại ngựa không ngừng vó rót nước trà, cho ăn đưa đến bên miệng.

"Lâm thành chủ, uống nhanh trà." Đỗ Tử Đằng đem tư thái của mình thả vô cùng thấp, hoàn toàn không giống vừa rồi vênh vao hung hăng.

Lâm Huyền con mắt đều là nửa khép nửa mở, chặt vật mở hai mắt ra, nhẹ nhàng miễn cưỡng cố nặn ra vẻ tươi cười, thấp giọng nói: "Ha ha, ta liền nói ta là bị oan uổng."

"Ta Lâm Huyền làm được chính, ngồi bưng."

"Đúng thế, đúng thế. Ta cũng vậy quá mức lo lắng truyền quốc thi nhân an nguy, tin vào Vương thành chủ phân tích."

"Hiện tại, hết thảy chân tướng rõ ràng. Có điều Lâm thành chủ, người cũng thế, trong phủ có làm truyền quốc thơ Bạc đàn anh, thế mà không lên bả mệ hạ."

Đỗ Tử Đằng một bộ người tốt sắc mặt, đùn đẩy trách nhiệm gồm cả trách cứ, như thế một tay chơi lô hỏa thuần thanh.

"Cái gì truyền quốc Thi Nhân? Thị nữ?" Lâm Huyền thoáng thở ra hơi, nói chuyện cũng rõ ràng mấy phần, mang theo nghi hoặc.

"Chẳng lẽ Đại Học Sĩ nói là Tiểu Nhu?"

"Tự nhiên là cái này tiểu nữ oa, làm sao, chẳng lẽ Lâm thành chủ cũng không biết?" Đỗ Tử Đằng giả bộ như rất lợi hại kinh ngạc bộ dáng, lại ngược lại

gật đầu tiếp tục nói: "Quả là thế, ta liền nói cái này tiểu nữ oa tính khí bướng bỉnh không được."

"Thế mà liền nguoi cũng không nói, lúc này mới sinh ra hiểu lầm."

Đỗ Tử Đằng lắc đầu, một bộ biết vậy chẳng làm bộ đáng nói: "Vậy kính xin Lâm thành chủ đợi chút nữa vì ta giải thích một phen, cái này tiểu nữ oa cho là ta là người xấu, cố ý tìm làm phiền nguoi."

Lâm Huyền có chút choáng váng, còn chưa hiểu đầu đuôi sự tình.

Có điều có Đỗ Tử Đằng tại bên người, dăm ba câu giải thích một phen, đem trách nhiệm của mình phứt tận, rốt cục hiểu rõ mấy phần.

"Thì ra là thế, đã như vậy hoàn toàn chính xác trách không được Học Sĩ, Vương Vũ phân tích sai lầm, Tiểu Nhu lại chưa kịp cùng ta nói, lúc này mới hiểu lầm."

"Học Sĩ yên tâm, một hồi ta từ sẽ vì nguoi giải thích."

Lâm Huyền dù sao cũng là thô thần kinh, không nghi ngờ gì, rất nhanh liền tin tưởng Đỗ Tử Đằng lí do thoái thác, không có bất kỳ cái gì hoài nghi.

... ..

Không bao lâu, Lý Túc cùng Vương Vũ ba người đã từ lâu phát hiện dị biến, còn không có tìm kiếm, thì vội vã chạy về đại sảnh.

Đỗ Tử Đằng Hòa Lâm huyền ngồi trên ghế giờ phút này lại là đàm tiếu phong thanh lên, hoàn toàn nhìn không ra lúc trước một phen tranh đấu.

Nhìn thấy Lý Túc bọn người đến, Đỗ Tử Đằng mới đứng dậy mở miệng nói: "Lý tướng quân, không cần tìm kiếm, cái nữ oa này chính là chúng ta mục tiêu của chuyến này."

"Thật là nước chi đại hạnh vậy. Tại các nguoi đi không lâu sau, cái nữ oa này chính là đột nhiên đã hôn mê, bên ngoài càng là Văn bạch thang không ngớt, văn khí hóa hải."

"Mà lại trên thân ẩn ẩn có Thiên Đạo khí tức hộ thể, ngăn cách ta điều tra, khẳng định là cái nữ oa này không thể nghi ngờ."

Mà đúng lúc này, Lâm Tiểu Nhu cũng mười phần hợp với tình hình thì thảo một tiếng, tỉnh táo lại.

Sau một khắc, có chút mê mang đôi mắt đẹp chậm rãi mở ra, theo bản năng chính là hướng phía Lâm Huyền nguyên bản vị trí nhìn lại.

Tuy nhiên tại công bố thi từ trong nháy mắt, tâm thần bị cưỡng chế nuôi dưỡng tiến vào Mạng Thiên Đạo 'Văn', nhưng Lâm Tiểu Nhu cũng không có lựa chọn tiếp nhận các loại chỗ tốt.

Cấp bậc thực lực giống như trước đây, vẹn vẹn Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong thêm ra chưa mở ra mấy chục phong màu vàng (gold) buru kiện.

Trí nhớ cũng còn dừng lại lúc trước, cũng không biết bên ngoài phát sinh bao lớn biến cố.

Quay đầu nhìn lại, phát hiện Lâm Huyền không thấy về sau, cả người lo lắng, bên tai lại truyền tới thanh âm quen thuộc.

"Tiểu Nhu, lão gia không có việc gì, vừa rồi đều nói hiểu lầm."

"Không nghĩ tới a, truyền quốc thư lại là nguoi làm!"

Lâm Huyền có vẻ hơi thẩn thức, không nghĩ tới một cái sớm chiều chung đụng trong phủ thị nữ, lại có lớn như thế mới.

"Hiểu lầm?" Lâm Tiểu Nhu sững sờ, nhìn sang.

Một chút chính là trông thấy Đỗ Tử Đằng tràn ngập nụ cười hiền lành.

"Đúng, hiểu lầm. Đỗ đại học sĩ cũng là ra sức vì nước phân ưu giải nạn, trung gian đủ loại sinh ra một chút hiểu lầm, nguoi không muốn để vào trong lòng."

"Còn có, nguoi bây giờ cũng không cần gọi ta lão gia, nguoi lập tức đem vào triều làm quan, thành là tam phẩm quan viên, vô luận là thân phận địa vị so ta đều cao."

Lâm Huyền thấp giọng mở miệng, cảm thán thế sự vô thường.

Ngược lại là Lâm Tiểu Nhu lắng một lát sau kiên định lắc đầu nói: "Lão gia, ta không đi làm quan viên, ta liền bồi thiếu gia liền thỏa mãn."

"Hồ nháo!" Lâm Huyền thanh âm hơn phân khuyên giải nói: "Ta tuy nhiên cho rằng Thiên Nhi không tệ, nhưng bây giờ, hấn căn bản không có tư cách làm nguoi thiếu gia."

"Người không muốn tùy hứng, hiệu lực bệ hạ, cái kia là bao nhiêu người yêu cầu đều không cầu được sự tình."

Một cái thô thần kinh hán tử, một cái nhìn như yếu đuối kì thực quật cường thiếu nữ giờ phút này lại là giăng co.

Không có bất kỳ cái gì một người, hoài nghi hướng bên kia trên vẻ mặt tươi cười Đỗ Tử Đằng, thế mà thật sự tin cái này chính là cái hiểu lầm.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Lâm Thiên tỉnh ngủ

Nhìn lấy cục thế hết thấy đều dựa theo chính mình tưởng tượng bên trong tiến triển, Đỗ Tử Đằng trong lòng có chút đắc ý, ngược lại là giả bộ như người tốt bộ dáng mở miệng khuyên giải.

"hai người các ngươi cũng không cần ồn ào, không cần thiết."

"hết thấy đều là lão phu không có xử lý tốt. Tiểu cô nương kỳ thực ngươi cũng không cần quật cường, ngươi đi đến trong triều đình, cũng không phải là tài cái gọi là cùng Lâm thành chủ chờ đoạn tuyệt liên hệ."

"lão phu chính là Văn Viện chi chủ, Tinh Nguyệt Tư Cách Tối Lão, tu vi cao nhất văn nhân, ngươi tiến vào triều đình tám chín phần mười là tại Văn Viện, lấy thiên phú của ngươi dùng không bao lâu, ta liền có thể thôi vị nhượng chức."

"đến lúc đó, ngồi ở vị trí cao, còn có thể giúp đỡ Lâm thành chủ một hai, điểm này lão phu có thể lấy danh dự phát thệ."

Đỗ Tử Đằng một bộ cho các ngươi suy tính bộ dáng, ngữ điệu chân thành, tận tình khuyên bảo, ngược lại là đem Lâm Huyền hai người hù dọa sợ một chút.

Chỉ có Vương Vũ ba người, không nói một lời, bọn họ cũng không giống như Lâm Huyền cùng Lâm Tiểu Nhu hai người tính cách, không nói nhìn rõ ràng, cũng tối thiểu có thể đoán được bảy tám phần ý đồ.

Lý Túc càng là quay đầu đi, không nhìn Đỗ Tử Đằng một chút, hẳn quá giải Đỗ Tử Đằng phẩm tính.

Lâm Huyền sau khi nghe xong, liên tục gật đầu càng là mở miệng phụ họa nói:"Tiểu Nhu, ngươi nhìn Đỗ học sĩ nói rất có lý, ngươi không muốn khư khư cố chấp."

"Thiên Nhi nơi đó, tự có ta đi giải thích... .."

Đang nói chuyện, phòng khách riêng vị trí lại truyền tới một trận mơ hồ không rõ lời nói.

"Lão cha, giải thích cái gì nha?"

Lâm Thiên mới từ trong giấc ngủ tỉnh táo lại, mắt đều còn có chút mơ hồ, xoa mắt buồn ngủ mở miệng hỏi thăm.

"Tiểu Thiên, mau tới đây, ngươi cũng thế, Tiểu Nhu ngày nào cũng cùng với ngươi, ngươi cũng không biết người ta nhưng không được." Lâm Huyền sắc mặt vui vẻ, liên liền ngoắc.

"Đoạn thời gian trước cái kia truyền quốc thơ giống như chính là Tiểu Nhu làm ra."

Lâm Thiên ngáp, không thèm để ý chút nào nói:"Ta biết a, đã sớm biết."

"Không phải, ngươi vừa nói giải thích thứ gì?"

Rất cục, tại nhào nặn hai lần con mắt về sau, Lâm Thiên nhập nhèm mắt buồn ngủ hoàn toàn mở ra tới.

Dưới cái liếc mắt ấy, sắc mặt trong nháy mắt biến, còn không đợi Lâm Huyền mở miệng nói chuyện, chính là tiếng như hàn băng nói:"Chuyện gì xảy ra, ai làm?"

Lâm Huyền hình tượng cũng không có quản lý qua, cả người mặt mày xám xịt, vỡ vụn y phục trên còn có vết máu loang lổ.

Lâm Huyền thô thần kinh, cảm giác võ giả ở giữa đấu tranh luận bàn, bị thương không thể tránh được, nhưng Lâm Thiên khác biệt.

Kiếp trước là cô nhi, từ nhỏ chưa từng cảm thụ sự ấm áp của gia đình, lại tới đây, tuy nhiên thời gian không dài, nhưng có nguyên chủ nhân trí nhớ.

Cùng mình trải qua không có cái gì hai loại, là chân chính lấy cha con thân phận đối đãi Lâm Huyền.

Lúc này, thế mà nhìn gặp cha mình chật vật như thế, bị thương không nhẹ, làm sao có thể không tức giận.

Mà lại có hệ thống tại thân, Lâm Thiên cả người cũng có phần có lực lượng, cũng không ngại mảy may.

Lạnh lẽo ánh mắt quét mắt đám người, chậm rãi dừng lại tại Lý Túc trên thân.

Đỗ Tử Đằng cùng Vương Vũ nhìn dù sao quá mức hào hoa phong nhã, chỉ có Lý Túc một bộ không dễ trêu chọc bộ dáng.

Có điều lúc này, Đỗ Tử Đằng cũng không có khả năng giả vờ ngây ngốc, hắn thấy con trai của Lâm Huyền thôi, người hai vị người trong cuộc đều rất giống không có việc gì, thừa nhận cũng sẽ không có cái vấn đề lớn gì.

Y nguyên thi triển diễn kỹ, dùng một loại ảo não thanh âm nói" vị này là Lâm thành chủ công tử đi?"

"ha ha, không dùng kích động, lão phu chính là đương triều Đại Học Sĩ, vừa rồi cùng Lâm thành chủ sinh ra chút hiểu lầm, hiện tại đã giải trừ."

"lão phu cũng không phải không thêm nói đạo lý hạng người, đã xin lỗi, người đến vừa vặn, vừa vặn hỗ trợ khuyên nhủ tiểu cô nương này."

Đỗ Tử Đằng cũng không để bụng, dù sao Lâm Thiên thấy thế nào cũng bắt quá là cái mao đầu tiểu tử a.

Lâm Thiên ánh mắt chậm rãi chuyển động tới, trực câu câu tìm đến phía Đỗ Tử Đằng.

"là người làm?"

"hiểu lầm mà thôi."Đỗ Tử Đằng gật đầu, lặng lẽ cho Lâm Huyền nháy mắt.

Lâm Huyền hiểu ý, cười ha hả, cười ngây ngô nói" Thiên Nhi, tiểu hiểu lầm, hiện tại nhanh khuyên nhủ Tiểu Nhu, đừng chậm trễ người ta tiền đồ."

"hiểu lầm?"Lâm Thiên mở miệng, ngữ khí cũng không hữu hảo, hiển nhiên không tin.

"Tiểu Nhu, tới, cho thiếu gia nói nói cho cùng chuyện gì phát sinh."

Lâm Thiên không ngốc, trực tiếp ngoắc đem Lâm Tiểu Nhu gọi vào bên cạnh thân, hỏi thăm về tới.

Lâm Tiểu Nhu đối với Lâm Thiên tự nhiên không có bất kỳ cái gì giấu diếm, đem tự mình nhìn đến hết thấy đều nói ra.

Thời gian dần trôi qua, Lâm Thiên mắt nhắm lại, phảng phất có được có tinh quang hiện lên.

Từ Lâm Tiểu Nhu trong giọng nói, việc này tuyệt sẽ không là làm hội đơn giản như vậy.

Có lẽ Lâm Thiên không thể nào thông minh, nhưng làm một cái đọc thuộc lòng hiện đại hóa thanh niên, nhìn qua bên trong, không thiếu cực độ náo náo loại hình.

Lâm Thiên tự nhiên không có lớn như vậy não mạch kín, nhưng loại này đơn giản suy nghĩ, lại là rất dễ dàng phân tích ra được.

Một lời không hợp, đi vào Phủ Thành Chủ thì động thủ. Đây lại là hiểu lầm?

Động thủ về sau phát hiện Văn Bảo thái độ đại biến, sau đó hiệp thương không có kết quả lần nữa nổi lên, hiển nhiên cũng không phải hiểu lầm có thể giải thích.

Khẳng định là trước mắt cái này về mặt ôn hòa ông lão tâm có mưu đồ.

Lâm Thiên không rõ ràng, Đỗ Tử Đằng tính toán điều gì, cũng không nghĩ ra công nôi trên người, dù sao tuổi tác ở chỗ này bày biện, không có ở quan chức lẫn lộn qua.

Nhưng không thể phủ nhận chính là, hắn động thủ, mà lại cũng không phải làm hội đơn giản như vậy, nhất định phải có câu trả lời.

Có lẽ trước kia hắn là một người nhu nhược, trạch nam, nhưng kinh lịch hai lần tử vong, tâm tính đã sớm cứng cỏi rất nhiều.

Kiếp trước, Trời đưa Đất đẩy làm sao mà, bị ác ôn đánh nhau chí tử, loại kia đau đớn, rõ mồn một trước mắt.

Xuyên việt mà đến, thu hoạch được nguyên chủ nhân trí nhớ, đồng dạng bị đánh chết tươi, đầu vàng mắt hoa.

Cái gì là trí nhớ, cái đó là cùng mình kinh lịch không khác nhau chút nào quá trình.

Như vậy cũng tốt so, chích, đánh qua một lần biết đau đớn, lần sau thấy một lần, lòng còn sợ hãi.

Lâm Thiên, trong đầu có hai phần loại thống khổ này trí nhớ, sớm đã không phải là trước kia nhu nhược.

Mà lại, đối với hệ thống tồn tại, Lâm Thiên vô cùng rõ ràng hàm nghĩa trong đó.

Tình huống hiện tại, cùng loại với kiếp trước chơi game online, một cái Tiểu Hào thu hoạch được Thần khí. Đối mặt cường đại max cấp cường giả tự nhiên muốn cụp lại cái đuôi mà đối nhân xử thế.

Nhưng đối với đồng dạng Tiểu Hào, có nghiền ép thực lực.

Vương quốc Tinh Nguyệt, tại Lâm Thiên đoán chừng bên trong, chính là tân thủ địa đồ, bị người khi dễ, còn có thể nhẫn nại?

Nghe xong Lâm Tiểu Nhu lời nói giảng thuật, Lâm Thiên con tức trong đầu, đăng thì bốc lên lên.

Đánh xong người, một câu hiểu lầm coi như?

Mà lại, người bị thương, còn là cha của mình!

"Đại Học Sĩ đúng không?" Lâm Thiên trầm giọng mở miệng.

"chính là lão phu, đương triều Đại Học Sĩ, quan cư nhị phẩm." Đỗ Tử Đằng kiêu căng gật đầu, thừa nhận thân phận của mình.

Lâm Thiên không sai, quan cư nhị phẩm, lại là thái độ đại biến, từ mới đầu cường thế, càng về sau thái độ cực độ chuyển biến.

Tại liên tường đến vừa tĩnh ngủ thời điểm, phía ngoài dị trạng, khẳng định là xem ở Lâm Tiểu Nhu trên mặt mũi.

Truyền quốc Thi Nhân, đã để hấn bó tay bó chân, không dám lấy thế dè người.

"Dạng này à?" Lâm trời đã có dự định, khóe miệng hơi giương lên, khinh miệt cười rộ lên.

"Nhị phẩm quan viên rất lợi hại." Lâm Thiên vỗ tay, vỗ tay lên.

Đỗ Tử Đằng không nghi ngờ gì, y nguyên gật đầu nói." cái đó là tự nhiên, nhị phẩm quan viên, địa vị cực cao."

Lâm Thiên cười lạnh, thanh âm đột nhiên 1 cao, quát lớn lên.

"Nhân Thần mẹ nguoi con chim, cho lão tử quỳ xuống, xin lỗi."

"cầu vật, đánh nhỏ gia cha, ai cho nguoi gan chó!"

Lâm Thiên bảo nổi, miệng đầy ô ngôn uế ngữ, chọn lấy khó nghe mắng mỏ.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Ba phút

Mắng chửi người loại hành vi này được chứ?

Tự nhiên là không tốt, nhưng đối với cảm xúc bạo phát cùng phát tiết tới nói, mắng chửi người lại là cực kỳ phương thức hữu hiệu.

Kiếp trước bên trong người, tâm tình khó chịu, cũng sẽ không tự chủ được đến trên một câu ta dựa vào.

Đây là một loại không cách nào tránh khỏi phương thức hành động, dù là ở cái này vẫn nhân đương đạo thể giới, đồng dạng tránh cho không.

Mỗi một cái thế giới, đều khuyết thiếu không như thế một loại người, tục xưng bình xị.

Dù là nơi này là một cái văn nhân đương đạo thế giới.

Văn nhân đồng dạng hội há miệng mắng chửi người, nhưng nhiều lắm là đến trên một câu có chút có kiến thức khí tức cùng loại với "Tiểu nhân vô sỉ, có nhục nhả nhận, bại loại..." Các loại.

Chưa từng nghe qua giống như Lâm Thiên giờ phút này như vậy ăn nói thô tục.

Loại lời này, tại Thánh đạo đại thế giới, cho dù là phổ phùng lưu dân cũng không tiện nói ra miệng.

Dù sao đây là Thánh đạo đại thế giới tín ngưỡng, người người đều lấy trở thành văn nhân làm vinh.

Nhưng Lâm Thiên không cần quan tâm nhiều, tâm lý một lòng một dạ nghĩ đến, thu thập người khẳng định thu thập người, bất quá bây giờ còn không phải lúc, thực lực không đủ.

Ngoài miệng lại là không thể để người dễ chịu, trước phun dừng lại lại nói.

Có kinh nghiệm kiếp trước trí nhớ, Lâm Thiên miệng giống như súng máy, liên tục không ngừng phun ra các loại thô tục lại hữu hiệu ngữ.

"Ngàn năm con rùa vạn năm rùa, người chính là chỉ Lão Ô Quy."

"Người người như thế điều? Dám động tiểu gia lão cha, sợ là sắp thượng thiên cùng mặt trời vai sóng vai?"

"Lão bắt từ con rệp, da mặt dày so thành tường, tiểu gia như thế mắng người còn không quỳ xuống nói xin lỗi?"

... ..

Tràng diện trong lúc nhất thời hỗn loạn không thôi, đám người ngốc trẻ, Đỗ Tử Đằng càng là giống như si ngốc, rõ ràng sững sờ lên.

Trong đó, Liễu Tông tâm linh trùng kích là to lớn nhất, cả người đều run rẩy lên.

Bờ môi run rẩy, ở trong lòng âm thầm nghĩ tới: "Đây mới là phun người cảnh giới tối cao, ta so với Lâm thiếu gia, giống như trời cùng đất chênh lệch."

Bất quá, tốt đang mắng người cũng là một loại cực kỳ hao phí thể lực sống, ba ba ba liên tiếp xuống tới, Lâm Thiên cũng có chút mệt mỏi, chung quy là dừng lại, thở nghỉ ngơi.

Thanh âm kết thúc, Đỗ Tử Đằng cũng kịp phản ứng, sắc mặt đỏ lên đến màu gan heo, đưa ngón tay thật lâu mới biệt xuất một câu.

"Hoàng khẩu tiểu nhi, người, người quả thực có nhục nhả nhận."

Lâm Thiên khinh thường, nhẹ thóa một tiếng: "Ta còn có nhục em gái người đây."

Vừa nói xong, lại kịp phản ứng lắc đầu liên tục nói: "Không được. Em gái người cũng là lão bắt từ, nhục đều không tâm tư nhục, ta vẫn là nhục tôn nữ của người đi."

"Nhóc con im miệng, nếu không đừng trách lão phu không khách khí." Đỗ Tử Đằng nhìn không được, lại là lòng dạ rất sâu, lại là đa mưu túc trí, lại là muốn giữ gìn mối quan hệ.

Cũng không chịu nổi lần này nhục mạ, thiếu điều chính mình chính là nhị phẩm quan viên, liền Quân Vương Lý Lôi đều chưa từng dùng lời nói này vũ nhục qua chính mình.

Văn nhân nặng nhất mặt mũi, mặt bài rất trọng yếu.

"Ta không khách khí, người đem tôn nữ của người đưa đến phủ đến, tiểu gia ta không chê." Lâm Thiên bất vi sở động.

Xuyên Việt Nhân Sĩ, rất lợi hại khó lý giải, cái thế giới này người tư duy theo quán tính.

Theo Lâm Thiên, ta không liền mắng mắng người mà thôi, người thế nhưng là động thủ, tính thế nào hay là người kiêu lời.

Việc này đều vẫn chưa xong, người thì kích động, kích động cộng lòng?

Đỗ Tử Đằng hừ lạnh, tiếng như sấm rền, râu mép vênh lên nhếch lên.

"Lâm thành chủ, cũng không phải là lão phu không nể mặt mũi, quả thật người cái này tiểu nhi quá mức vô lễ, nhất định phải cho chút giáo huấn."

"Cấm ngôn ba năm, có gì dị nghị không?"

Lâm Huyền kinh hãi, thân thể bay lượn đến Lâm Thiên trước người mở miệng nói: "Đỗ học sĩ còn mời rộng lòng tha thứ, tiểu nhi trẻ người non dạ, thỉnh cầu cho cái cơ hồ."

Lời nói này về sau, Đỗ Từ Đẳng còn không có tỏ thái độ, Lâm Thiên lại là không vui.

Những tay dắt lấy Lâm Huyền tay áo, một mặt không vui.

"Lão cha, người thật sự là thần kinh vững chắc, người ta chơi các người đâu, còn một bộ cảm ân ái đức bộ đáng."

"Khác sợ hãi."

Nói xong, vượt qua Lâm Huyền vị trí, hướng một trạm trước cất cao giọng nói: "Lão Ô Quy, đừng nói tiểu gia khi dễ người, sau ba phút, người phải trả đám cùng ta tất tất, mặc cho người xử trí."

Đỗ Từ Đẳng sắc mặt âm tình bất định, tức giận trùng thiên, nhưng lại cố kỵ Lâm Tiểu Nhu tồn tại.

Lâm Tiểu Nhu thắng chức rất nhanh, chính là chuyện chắc như đinh đóng cột, nếu là hiện tại không có xử lý tốt, đợi đến về sau không chừng sẽ phải gánh chịu trả thù.

Bởi vậy dù là bị như thế nhục mạ, cũng chỉ là cảm ngôn ba năm, đổi lại thường nhân, đã sớm hung ác hạ sát thủ.

Chính như vừa vào Phủ Thành Chủ, chính là một lời không hợp ra tay đánh nhau, Đỗ Từ Đẳng làm lại cũng không phải là cái gì nhân từ nương tay hạng người.

Trong lòng phân tích một phen lợi hại quan hệ, Đỗ Từ Đẳng lạnh lùng một tiếng mở miệng nói: "Đây là chính người nói, ba phút, có thể có cái gì cải biến?"

"Đến lúc đó, đừng trách lão phu không nể tình."

"Người chờ là được." Lâm Thiên hồn nhiên không thêm đề ý.

Hắn đã dám nói ra như thế nhục mạ, một tên tu vi đạt tới cấp bảy nhị phẩm quan viên, tất nhiên là coi là tốt thời gian.

Sau ba phút, ba ngày lấy đến, chính mình cái kia họa tác bình xét cấp bậc ra lò, Lâm Thiên rất chờ mong có thể tới cái gì trình độ.

Dù sao chỉ muốn đạt tới truyền quốc cấp, trước mắt lão thất phu này tựa hồ thì không thể nào dám động thủ, sợ ném chuột vỡ bình.

Lâm Thiên đối với Mạng Thiên Đạo 'Văn' xuất hiện bộ thứ nhất Manga, hay là rất có lòng tin.

... ..

Lý Túc cùng Vương Vũ y nguyên một bộ quần chúng bộ đáng, một người đem chính mình định vị vì bảo tiêu, chỉ cần Lâm Tiểu Nhu không có chuyện, lười nhác động thủ.

Một người thì là lúc trước bị Đỗ Từ Đẳng kéo xuống nước bên trong, sinh lòng oán khí, cũng vui vẻ nhìn thấy Đỗ Từ Đẳng ăn quả đắng.

Liễu Tông thì là đầy mắt chấm nhỏ, cầm tiền giấy ghi chép Lâm Thiên lúc trước lời nhắc người, những thứ này bị hắn phụng làm kinh điển.

Ngược lại là Đỗ Từ Đẳng một mặt không vui, ngồi ở vị trí đầu vị trí không nói một lời, mặc cho Lâm Huyền ở một bên cười làm lạnh mặt, giảng nhân tình.

Lâm Thiên không chút hoang mang, lôi kéo Lâm Tiểu Nhu tay nhỏ, ngồi ở một bên thái dương nói nhỏ, hoàn toàn không quan tâm phía trên Đỗ Từ Đẳng cái kia đạo giống như giết người ánh mắt.

"Một phút đồng hồ." Tính toán một phen thời gian, Đỗ Từ Đẳng sưng lạnh mở miệng.

"Tiểu Nhu, một hồi thiếu gia dẫn người đi Thành Bắc bổ trang, tại mua chút quần áo mới." Lâm Thiên không thêm đề ý hắn.

...

"Hai phút đồng hồ." Đỗ Từ Đẳng đã đứng dậy, toàn thân vẫn khí đều quanh quần lên.

"Người ưa thích màu tím a? Ta cảm thấy màu hồng phấn cũng thích hợp người thì sao." Lâm Thiên y nguyên cùng Lâm Tiểu Nhu chuyện trò vui vẻ.

...

"Còn có mười giây." Đỗ Từ Đẳng đếm ngược lên."Chín, tám, Thất..."

Lâm Thiên không hoảng hốt, ngược lại là Lâm Tiểu Nhu nhẹ nhàng nắm nắm Lâm Thiên tay nhỏ giọng nói: "Thiếu gia, thật không có vấn đề à?"

"Không có vấn đề." Lâm Thiên ào ào cười một tiếng: "Đây không phải còn có Tiểu Nhu à, Tiểu Nhu cũng không có khả năng để hấn khi dễ thiếu gia đi."

"Ừm!" Lâm Tiểu Nhu kiên định gật đầu: "Ta thế nhưng là truyền quốc Thi Nhân, không thể để cho hấn khi dễ thiếu gia."

Đỗ Tử Đằng giờ phút này đã chậm rãi nổi bông bênh giữa không trung, bờ môi nhẹ nhàng rung động động.

"Mạo phạm Quốc Chi Trọng Thần, Hiền giả cấp văn nhân, tội không thể tha, niệm tình người tuổi nhỏ vô tri, phong cấm ngôn ngữ ba năm, nguyện người thành tâm ăn năn."

"Thánh Ngôn phong!"

Đỗ Tử Đằng bờ môi một trương, một cái màu vàng (gold) thể hiện hiển hiện, nhanh như thiểm điện, mắt thấy liền muốn không vào rừng trời thần trong.

Lâm Thiên khoe miệng lại là nhẹ nhàng giương lên mấy phần.

"Nên tới đi."

Sau một khắc, ngay tại màu vàng (gold) kiểu chữ tiếp xúc đến Lâm Thiên thân thể trong tích tắc, thiên địa bên ngoài, biến sắc!

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Bách thể họa tác

Thiên không, tại Lâm Tiểu Nhu lưu danh chi tác ngâm tụng ba lần về sau, cái kia kinh người dị tượng đã tiêu tán tiêu nhất sẽ.

Duy chỉ có cái kia văn khí Vị thơm còn lưu lại ở đây, thật lâu không tiêu tan.

Nhưng bây giờ, cái kia vừa mới bình tĩnh trở lại thiên không, lần nữa sinh ra biến hóa.

Một màn kia huyền lam Vân Thái tiêu tán, hóa thành đen như mực chi sắc, chính như bàn vẽ phía trên Mặc đoàn, chưa tản ra.

"Ầm ầm."

Phảng mà sấm sét lên, thiên không đột nhiên xuất hiện 1 đạo khe nứt to lớn, một đạo thấy không rõ bộ dáng hư ảnh một bước trong lúc chính là từ vết nứt bước ra.

Bóng người đại không biết bao nhiêu, hoàn toàn che đầy toàn bộ thiên không, bàn tay khổng lồ bên trong, càng là cầm một cây tử kim bút vẽ, hướng cái kia Vân Thái trên nhẹ trạm lên.

Nhất bút nhất họa, Hư Không thành giống, hóa thành bóng người.

Khi thì một tên cường tráng hán tử cầm trong tay Thanh Long trường đao một mặt nghiêm nghị, lực bỏ xuống.

Khi thì thấy không rõ số lượng quân sĩ, đầm máu chém giết, hình ảnh to lớn lớn mạnh.

Tình cảnh này, xuất hiện ở các nơi, Tinh Nguyệt, Lan Mai, thậm chí cả toàn bộ Đế Quốc Minh Dương, thậm chí càng rộng lớn hơn thiên địa bên ngoài, trên bầu trời đều là giống như phim đèn chiếu, xuất hiện đủ loại hình ảnh.

...

Không biết bao nhiêu khoảng cách bên ngoài, 1 tòa cự đại trong viện, mười mấy tên ông lão diện mục kinh dị, một mặt khó có thể tin.

Đây là cái nào đó văn nhân Thánh Địa, chính là có chân chính Văn Thánh tọa trấn, những lão giả này không có chỗ nào mà không phải là Chư Tử trở lên tu vi, vô cùng cường đại.

Nhưng giờ phút này lại là động dung, nhao nhao mở miệng, chúng thuyết phân vân.

"họa chiếu tinh không, linh tính khuấy động!? Đây là lại có bách thể cấp họa tác xuất thế?" Một ông lão vuốt vuốt chòm râu, một mặt kinh ngạc.

Hắn là một tên chân chính Bậc đàn anh, Linh Thư trong sư đoàn nổi tiếng thiên hạ người, có một bộ lưu danh họa tác.

Nhưng bách thể cấp, đối với hắn đến nói y nguyên lộ ra xa không thể chạm, họa tác bình xét cấp bậc cũng không phải dễ dàng như vậy đạt tới bách thể cấp.

"không biết là vị nào Chư Tử sở tác, phẳng thu Linh Thư sư hay là Văn phẳng Linh Thư sư."

"bất quá, có này, chỉ sợ cách Bách Gia cấp cũng không xa."

Chúng vẫn nhao nhao sợ hãi thần phục, có khâm phục người, cũng có phỏng đoán tác giả.

"cũng không phải, cũng không phải." Lúc này, một đạo hư vô mờ mịt, trống rỗng thanh âm lại truyền tới.

Chính thảo luận khí thế ngất trời trong mắt mọi người mãnh liệt mà dâng lên một cỗ cuồng nhiệt, dùng một loại hậu sinh tư thái nhìn về phía nói chuyện người đến.

Đây là người lỗi thời lếch thếch trung niên nam tử, râu ria xồm xoàm, ăn mặc vải thô Ma Y.

Nhưng không có bất kỳ người nào có can đảm khinh thị, cho dù là Đế Quốc chi chủ đồng dạng cần lấy học sinh chi Lễ Tướng đội.

Đây là nhất tôn chân chính Văn Thánh, thực lực khủng bố, nói sao làm vậy.

Người trung niên cầm trong tay đuôi gà, miệng lớn cắn xé hàm hồ nói: "đây cũng không phải là phổ thông họa tác, hình ảnh liên tục không nghỉ, tựa hồ là sáng tạo mới hội họa module."

"không được a, không được."

Người trung niên trong mắt hiếm thấy lộ ra một tia khâm phục, để còn lại Văn người nhân cầu đều nhanh roi xuống một chỗ.

Đây chính là đứng tại Thánh đạo đại thể giới đỉnh cao nhất nhân vật, thể mà còn biết đối với người lộ ra bội phục chi sắc?

Chính kinh ngạc lấy, thiên không hình ảnh lại là ngược lại lại một lần cải biến.

Chỉ chớp mắt kia nắm tử kim bút lông hư ảnh, tại hội họa xong sau cùng một số về sau, cái kia đạo đạo họa tác hình bóng, bỗng nhiên hóa thành một đạo đạo lưu quang roi xuống phía dưới.

Trên mặt đất, phàm là tại dị tượng phạm vi bao phủ bên trong, cách mỗi vạn lý, đột ngột đang lúc chính là xuất hiện từng đạo từng đạo màu vàng (gold) pho tượng, đang cùng họa tác bên trong nhân vật chênh lệch không hai.

"Quả nhiên là bách thể cấp họa tác!"

"Văn ngưng Thánh tượng, bách thể Bất Hủ, đây là chúng ta tộc sự hưng thịnh."

Thi từ phân đẳng cấp, họa tác thư pháp tự nhiên không thua bao nhiêu, đồng dạng đẳng cấp thâm nghiêm.

Nếu là nói lên sơ Lâm Tiểu Nhu họa tác, có thể đối với Tinh Nguyệt biên giới bên trong đề bạt to lớn, tạo phúc một phương, Văn hương lưu chuyển.

Như vậy bách thể cấp, lại là một cái càng thêm mới tinh đẳng cấp, bách thể là bao lâu? Dựa theo Thánh đạo đại thể giới người bình thường phân chia, cả đời là hơn hai trăm năm, cũng chính là mỗi một chỗ Thánh tượng có thể đứng sừng sững hai ngàn năm lâu.

Mà lại bao trùm hình dạng nặt đất bao la, hóa thành Thánh tượng, bách thể Bất Hủ, có thể tiếp tục đề bạt vị trí phạm vi bên trong văn nhân tư chất.

Mỗi một bộ bách thể cấp, tăng lên đã không chỉ là quốc độ loại này phạm vi nhỏ, cái đó là tăng lên đến loài người.

Loại này mỗi một bộ đều là là báu vật, là loài người cần thiết trân quý quý giá tài phú.

... ..

Thánh tượng ngưng tụ, văn khí mức độ đậm đặc có thể rõ ràng cảm thấy đề bạt, mỗi một tên tắm rửa tại Thánh tượng phạm vi bao phủ bên trong văn nhân, thực lực đều có tăng lên.

Nhưng những người này, còn không tới kịp nhảy cẫng hoan hô, bên trên bầu trời, một đạo trong minh minh thanh âm lần nữa vang vọng.

"Hội họa một đạo Sáng chế mới ngã trần, lần này họa tác thủ pháp, trải qua tác giả định ra, xưng là Manga!"

Đại Đạo Chi Âm, lưu chuyển nhân tâm.

Đây là Thiên Đạo tán thành, phát ra tuyên ngôn, lại không một tia sửa đổi khả năng.

Người hậu thế, dù là sáng tác tốt hơn, phàm là chủng loại giống nhau, chỉ có thể quy tội Manga chủng loại.

Là một hạng Đại Công Đức, đại tạo hóa.

Trung niên văn nhân đem trong tay đùi gà cầm xuống, mặt lộ vẻ vẻ trầm tư, tự lẩm bầm.

"Manga à? Tốt một cái Manga, như thế tùy tâm chi tác, lại là về vừa ra âm âm sóng dậy thế giới, không thua gì đề tài."

"Văn nhân thế giới, muốn phát sinh đại cải biến, động đất, thậm chí bố cục đại biến!"

Trong nháy mắt, trung niên văn nhân chính là thần niệm nhất động, đem 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 quét một lần, mắt lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Sau một khắc, cả người lấy lại tinh thần, biến mất tại bên trong, chỉ để lại một câu nghiêm túc lời nói.

"chúng văn nhân nghe lệnh, tra, tra rõ người này."

"cao thánh cũng động dung, quả nhiên là kinh thế chi tác."Đám người kinh ngạc, sau đó cảm thán, muốn là như thế họa tác muốn không bao lâu chính là hội truyền khắp toàn bộ Thánh đạo đại thế giới.

Thậm chí lần nữa tấn cấp cũng không không khả năng.

... ..

Đế Quốc Minh Dương cảnh nội.

Nơi này là Thánh tượng tụ tập nhiều nhất, Vạn Tôn Thánh tượng bên trong tối thiểu có một phần ba đều tại Đế Quốc cảnh nội.

Làm Đế Quân la mạnh chuông không Đế Quốc, chỉ là một cái chớp mắt chính là có mình ngộ.

Hiển nhiên, cái kia sáng tác lần này kinh thiên chi tác Linh Thư sư, tám chín phần mười chính là tại Đế Quốc cảnh nội.

Đứng tại trên đài xem sao, la mạnh cả người diện mục nghiêm nghị vô cùng, nhẹ nhàng lắc đầu thờ dài.

"Đế Quốc, chỉ sợ muốn náo nhiệt một đoạn thời gian."

La mạnh không có phái người tìm kiếm người này dự định, bực này nhân vật, đã rất khó bị Đế Quốc chỗ ước thúc, là thiên hạ văn nhân cộng tôn Bậc đàn anh.

Mà lại muốn đến tu vi không thấp, thậm chí không thua gì chính mình cái này Đế Quân.

Cùng thời khắc đó, vô số tình cảnh xấp xỉ hình ảnh hiển hiện, đặc biệt là Tinh Nguyệt cảnh nội, vô số người đã không gọi được kinh hi.

Mà là rung động, 1 ngày thời gian bên trong, quan sát đến bốn bộ truyền quốc thi từ, một bộ lưu danh thi từ xuất thế, đã là để bọn hắn cả kinh không ngậm miệng được.

Nhưng bây giờ, lại một bộ bách thế cấp họa tác, càng là khai sáng mới hội họa module.

Đã là chết lặng.

Một tên văn nhân, run rẩy bờ môi, có chút không dám tin nói:" các ngươi nói, bực này nhân vật lại là ta Tinh Nguyệt người à?"

Đến tận đây đến nay, những người này còn vẫn chưa hay biết gì, cũng không biết những thứ này chính là là người phương nào sở tác.

Dù sao Mạng Thiên Đạo 'Văn', đối với tác giả bảo hộ chính là hữu hiệu, che đậy Thiên Cơ, dù là Thánh cấp cũng khó có thể nhìn trộm một hai.

Chỉ có thể ở phạm vi bên trong tìm kiếm, không khác mò kim đáy biển.

Bất Quá, hiện tại những thứ này rung động văn nhân, duy chỉ có một điểm có thể xác định.

Tác phẩm nổi tiếng người, chính là là loài người!

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Thiên Đạo khen thưởng

Bất thành linh bách thể họa tác, kinh ngạc đến ngây người vô số người nhân cầu, cùng vài phút trước lưu danh thi từ so ra, tạo thành ảnh hưởng càng thêm oanh động.

Nếu là đi trước lưu danh thi từ xuất thế, dẫn tới Tinh Nguyệt xung quanh Vương quốc bạo động, như vậy cái này bách thể họa tác thì là dẫn tới nhất vực nhân tộc sôi sục.

Khu vực cũng không phải Tiểu Đan vị, Thánh đạo đại thế giới, như là dựa theo đẳng cấp phân chia.

Từ lúc đầu Vương quốc lên, đến Đế Quốc, cuối cùng mới được nhất vực chi địa, từ Văn Thánh viện thống nhất phối hợp quản lý.

Cùng loại với Lan Mai Vương quốc nữ vương, Vương quốc Tinh Nguyệt Quân Chủ, giờ phút này đều không được xưng là kinh hi, hoặc là kinh ngạc.

Mà là thật sự ghen hòng nhìn trần trời.

Tinh Nguyệt Vương Thành, Lý Lô còn chưa từ bốn bộ truyền quốc thi từ phần chân bên trong thông thả lại sức, cùng một tên râu tóc bạc trắng ông lão để Quốc Sư thương thảo đại sự.

Còn đang suy nghĩ lấy bốn bộ truyền quốc, một bộ lưu danh chi tác, hoàn toàn có thể củng cố quốc lực, nhảy lên trở thành trong vương quốc thượng du vị trí.

Thiên không lại là đột nhiên dị biến, bách thể họa tác xuất thế, cả người đều sùng sốt.

Chờ đến dị biến tiêu tán, hóa thành Thánh tượng, cái này mới hồi phục tinh thần lại lắc đầu nhẹ giọng nói: "Chuyện thế này, không là chúng ta có thể lẫn vào."

Không nói còn lại, tình huống bình thường, một gã làm bách thể họa tác Bạc đàn anh, mới đầu tối thiểu là có không ít ai cũng thích, đẳng cấp thực lực so với hắn đều không thua bao nhiêu.

Tại tăng thêm hiện tại bỗng dưng xuất thế bách thể cấp họa tác, thực lực nhảy lên đạt tới Bách Gia cấp đều không là vấn đề.

Cái gì gọi là Bách Gia?

Bách Gia tán thành, Văn nhưng Toái Thiên.

Đây là cùng võ giả bên trong Linh Đế nhất cấp ngang hàng cường đại tồn tại, có thể thành lập một cái Đế Quốc.

Không có người sẽ nghĩ tới đến, bức này bách thể chi tác, lại là một cái không có tiếng tăm gì cái người này sáng tác.

... ..

Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong, Lâm Thiên tại cái kia ba ngày thời gian vừa tới trong nháy mắt, tâm thần chính là bị cưỡng ép liên lụy vào đến trong đó.

Đó cũng không phải Mạng Thiên Đạo 'Văn' bản ý, mà là bởi vì Đỗ Từ Đăng công kích tới người, đưa đến một loại bảo hộ cơ chế.

Bất cứ chuyện gì, đều không thể ngăn cản Mạng Thiên Đạo 'Văn' bình xét cấp bậc khen thưởng, đây cũng là lúc trước Lâm Tiểu Nhu là sao đồng dạng không có bị thương tổn nguyên do.

Tại cái kia Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong, Lâm Thiên cũng không rõ ràng Ngoại Giới phát sinh bức nào biến hóa, có điều chỉ từ cái kia lít nha lít nhít số chỉ không rõ buu kiện đến xem, tuyệt đối là oanh động ảnh hưởng.

Những thứ này nhưng tất cả đều là Thiên Đạo phát ra buu kiện, sớm tại cùng Liễu Tông ký kết khế ước về sau, Lâm Thiên chính là nghe theo đề nghị quan bế tư tin công năng.

Người bình thường, tuyệt đối vô pháp phát buu kiện tiến vào tác giả trong hộp thư.

"Chúc mừng người, sáng tác họa tác 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 tiến vào Tân Nhân Bảng đơn, bài danh một ngàn lẻ một vị, tiến vào trước ba ngàn vị, tài hoa điệp gia bội số 15 lần."

Lâm Thiên xem xét xong phong bưu kiện này về sau chính là giật mình, không nghĩ tới bộ này họa tác lại có cao như vậy bài danh.

Phải biết, Thánh đạo đại thế giới, đại không biết bao nhiêu, so trước đó thế Lam Sắc Tinh Cầu lớn hơn không biết bao nhiêu vạn lần, nhân số cũng là một cái con số trên trời.

Trăm tỷ, ngàn tỷ có lẽ cũng không chỉ.

Dù là trở thành văn nhân độ khó khăn không thấp, nhưng ở loại này to lớn cơ số dưới, mỗi một ngày mới dân sinh văn nhân, cũng là một cái không thể tính toán số tự.

Trong đó không thiếu thiên tài Tuấn Kiệt, cảm ngộ thiên địa, bộ thứ nhất chính là đạt tới cực cao trình độ.

Có thể dưới loại tình huống này, tiến vào cơ hồ trước một ngàn vị, là chuyện rất khó.

Có điều ngược lại vừa nghĩ, Lâm Thiên lại có chút tỉnh táo lại, dù sao đây là thuộc về hoàn toàn mới đề tài, bình xét cấp bậc muốn đến cũng sẽ không quá thấp, có vẻ như có cái hạng này cũng không tính là gì khoa trương sự tình.

"Bất quá, một ngàn lẻ một vị, Tiểu Nhu truyền quốc cấp đều mới hơn một vạn vị, xem ra 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 tối thiểu là truyền quốc phía trên a." Lâm Thiên trong lòng tối từ suy đoán.

Tâm thần lần nữa nhất động, đem thứ hai phong bưu kiện ấn mở.

"Trải qua Mạng Thiên Đạo 'Văn' ước định, 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 hội họa thủ pháp là sơ cấp, rất giống giống như cũng vô đối chiếu vật, liên tục họa tác, cố sự tính bình xét cấp bậc vì đỉnh cấp, thuộc về loại hình mới họa tác."

"Xin đổi với nên loại họa tác mệnh danh."

"Manga."

Không chút nghĩ ngợi, Lâm Thiên tâm thần nhất động, chính là mệnh danh.

So với trước kia họa tác bình xét cấp bậc tiêu chuẩn, 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 thêm ra một cái cố sự tính miêu tả, có chút cùng loại với thể loại.

Những thứ này cũng đều tại Lâm Thiên trong dự liệu.

Duy nhất để hắn có chút kinh ngạc thì là, tại cái kia mệnh danh về sau, đột nhiên xuất hiện một trận như sấm rền trầm ổn tuyên cáo.

Chính là Đại Đạo Chi Âm, tuyên cáo nhất vực.

Bị thanh âm kia chấn nhiếp tâm thần khuấy động một hồi lâu, Lâm Thiên mới khe khẽ lắc lắc đầu, một bộ ù tai bộ đáng.

Định thần, lần nữa mở ra bưu kiện, còn lại liên tiếp Tam Phong màu vàng (gold) bưu kiện toàn bộ mở ra.

"Sáng tác lưu danh họa tác, khen ngợi suất phá trăm vạn, thu hoạch được tài hoa gia trì, khai sáng loại hình mới họa tác, người sáng lập bình xét cấp bậc trên thăng một cấp, vì bách thể họa tác, văn khí gia trì gấp bội."

"Phải chăng thói luyện Văn tâm, Cụ tượng hóa nhân vật."

Có lúc trước cùng Lâm Tiểu Nhu câu thông giao lưu, Lâm Thiên đối với cái này không cảm thấy kinh ngạc, đã sớm chuẩn bị, tâm thần nhất động, lựa chọn thói luyện.

Không có sai biệt văn khí điên cuồng, so với Lâm Tiểu Nhu cái kia phiên cuồng bạo hơn đâu chỉ gấp trăm lần, nếu là Lâm Tiểu Nhu lần kia có thể xưng gió táp mưa rào, như vậy Lâm Thiên lần này văn khí số lượng thì là sóng to gió lớn.

Sóng sau cao hơn sóng trước, dốc sức tuôn ra mà đến, xuyên thấu qua Linh thể cạo rửa cái kia không có không bóng sáng văn nhân chí tâm.

Lớn chừng quả đấm Văn tâm, tại cạo rửa phía dưới, tẩy đi tạp chất, màu sắc biến ảo.

Tối đồng chi sắc, sáng đồng chi sắc, Xích Đồng chi sắc, sau đó đồng nước động bị rửa sạch không còn, hóa thành bạch ngân chi sắc, lại thời gian dần trôi qua càng phát ra thấu sáng lên.

Văn nhân cấp chín, đối ứng Văn tâm không giống nhau, phân đồng bạc Kim Tam giai, cấp chín riêng phần mình đối ứng.

Tại một phen cạo rửa về sau, Văn tâm mắt trần có thể thấy trường một vòng to, hóa thành bạch ngân chi sắc.

Liên tiếp chính là đạt tới màu bạc Văn trong nội tâm, đẳng cấp thứ hai, tu vi cũng nước lên thì thuyền lên, đi vào Đại Nho cấp Linh Văn sư.

Bánh trưởng Văn tâm chung quy là chỉ có thể thu nạp nhất là tinh túy bộ phận, còn lại văn khí cuốn ngược mà quay về, dừng lại tại Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong.

Lâm Thiên trong lòng có minh ngộ.

Bách thể họa tác, tăng thêm khen ngợi suất, tổng cộng thu hoạch được hơn bảy vạn tia hoa văn khí, tăng cao tu vi, thôi luyện Văn tâm, hao phí một vạn ba ngàn sợi, còn còn lại 58,000 không đến.

Ngay sau đó, hạ một đạo thanh âm nhắc nhở vang lên.

"Phải chăng Cụ tượng hóa nhân vật."

Sau đó liên tiếp khuôn sáo mô hình xuất hiện.

Lại đều là 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 bên trong nhân vật xuất hiện.

" Quan Vũ: Thiên Đạo bình xét cấp bậc, đỉnh phong thực lực thất trọng Linh Tôn, Cụ tượng hóa tổn hao mười một vạn tia hoa văn khí."

" 50% thực lực, Cụ tượng hóa tổn hao bảy vạn tia hoa văn khí."

" 30% thực lực, Cụ tượng hóa tổn hao ba vạn tia hoa văn khí."

" Trương Phi: Thiên Đạo bình xét cấp bậc, đỉnh phong thực lực lục trọng Linh Tôn, Cụ tượng hóa tổn hao 107,000 tia hoa văn khí."

" 50% thực lực, Cụ tượng hóa tổn hao sáu vạn năm ngàn tia hoa văn khí."

" 30% thực lực, Cụ tượng hóa tổn hao hai vạn tám ngàn tia hoa văn khí."

... ..

Liên tiếp, trừ một chút tạp dịch tiểu binh, bình thường là có danh hào, bị cường điệu khắc họa nhân vật, tất cả đều xuất hiện, chừng mười mấy lựa chọn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Sau cùng khen thưởng

Lâm Thiên trên mặt biểu lộ vui sướng trình độ, căn bản là không còn che giấu.

Mỗi một người Trung Hoa, trong lòng cơ hồ đều có một cái anh hùng mộng, mà Tam Quốc không thể nghi ngờ là một cái anh hùng người tài ba xuất hiện lớp lớp thời đại.

Ở kiếp trước, Internet hưng khởi về sau, xuyên việt cổ đại bên trong, Tam Quốc càng là 1 cái cự đại lựa chọn Ip.

Vô có Quan Vũ, Trương Phi, Lữ Bố. Văn có Gia Cát, Bàng Thống, Tư Mã. Đẹp có Đại Tiểu Kiều, Điều Thiên, Văn Cơ.

Có thể nói, nếu là có thể Phong Hầu Bái Tướng, Tam Quốc Thời Kỳ, là mỗi một người nam nhân đều hướng tới thời đại.

Mà bây giờ, nương tựa theo Mạng Thiên Đạo 'Văn' thần kỳ, có thể Cụ tượng hóa trong đó nhân vật đi ra, sao có thể không kích động.

" Linh Tôn thất trọng Quan Vũ!" Lâm Thiên tự nói, mặt mũi tràn đầy khuấy động.

Vô giả cấp mười, mỗi giai cửu trọng. Linh Tôn cấp bậc đã rất cường đại, chỉ ít tại Lâm Thiên trí nhớ tán thành bên trong, Tinh Nguyệt nước Quân Vương, cũng bất quá là Linh Tôn cấp bậc a.

Đáng tiếc, văn khí không đủ Cụ tượng hóa trăm phần trăm thực lực hai đại nhân vật, bằng không thì cũng hứa toàn bộ Tinh Nguyệt đều có thể phá vỡ.

"đáng tiếc, văn khí không đủ Cụ tượng hóa hoàn chỉnh thực lực Quan Vũ Trương Phi, 50% thực lực cũng không đủ, 30% thực lực không biết có thể tới trình độ nào." Lâm Thiên trong lòng đắn đo.

Nhìn lấy cái kia sôi nổi trên giấy nhân vật, đều muốn trước Cụ tượng hóa một cái ra đến xem

Cuối cùng, thiếu điều là kèm chế.

Tại Cụ tượng hóa trước đó, còn có mặt khác tổn hao, không thể trước hết hành sử dùng.

Đem tâm thần vùi đầu vào thứ hai phong bưu kiện.

" thực lực đạt tới Đại Nho cấp Linh Thư sư , có thể tu tập 《 Linh Họa Thánh Kinh 》 tiền tam trọng, đệ nhất trọng múa bút cần tổn hao hai ngàn tia hoa văn khí, đệ nhị trọng vẽ mực cần tổn hao sáu ngàn tia hoa văn khí, đệ tam trọng vẽ thành cần tổn hao một vạn tám ngàn tia hoa văn khí."

" phải chăng tu tập."

Lâm Thiên nhú mày.

Như thế tính toán xuống, tu tập tam trọng, trọn vẹn cần phải hao phí hai vạn sáu ngàn tia hoa văn khí, chỉ có thể còn lại 32,000 sợi không đến.

" bởi như vậy, chỉ có thể Cụ tượng hóa một nhân vật, còn muốn lấy Trương Phi Quan Vũ đều cho lấy ra đây." Lâm Thiên lắc đầu, có chút tiếc nuối.

Nhưng tiếc nuối về tiếc nuối, thực lực của mình cũng không thể không tăng lên đi?

Chỉ là thói luyện Văn tâm, không có vốn có công kích thủ đoạn, cũng không có đột phá có khác biệt gì.

" tu tập đi." Vứt bỏ rơi tạp niệm, tâm thần nhất động, quyết định.

Văn khí lần nữa quán quanh kích động, hóa thành trang sách vàng óng, trọn vẹn ba trang nhiều, trong nháy mắt thu vào Lâm Thiên sâu trong thức hải.

"《 Linh Họa Thánh Kinh 》 đoạt thiên địa tạo hóa, ngưng văn nhân chi khí phách, múa bút động thương khung, vẽ mực vẽ sông núi, vẽ thành ra linh tính... .."

Liên tiếp huyền diệu thanh âm vang vọng, sai người không khỏi say mê trong đó.

Một lát sau, tâm thần khôi phục thanh tỉnh, Lâm Thiên trong đầu cũng nhiều mấy phần minh ngộ.

Thuật: Múa bút, Linh Họa Thánh Kinh sơ cấp nhất thủ pháp công kích, lấy văn khí biến hóa bút, đưa tay hạ bút đã thương người, tính được là là vật lý công kích thuộc loại.

Thuật : Vẽ mực, thì là nhất trọng phụ trợ thủ pháp, cũng không có công kích tính, nhất định phải phối hợp múa bút mới có thể phát huy cường đại năng lực. Tâm huyết biến hóa mực, sử dụng văn khí chi bút tô điểm, hất vẩy mà ra, uy lực tăng gấp bội.

Thuật : Vẽ thành, thì là một hạng gồm cả đều loại năng lực pháp môn, đối với Cụ tượng hóa nhân vật sử dụng, nhưng thời gian ngắn tăng thực lực lên, đối với Văn Bảo sử dụng, làm theo nhưng linh tính khuấy động, đề bạt công hiệu, căn cứ sử dụng vật khác biệt, phát huy hiệu lực cũng đều có sự khác biệt.

"Trách không được, văn nhân thực lực cường đại, chỉ cần có truyền quốc trở lên, cao hơn cùng giai võ giả." Lâm Thiên cái này mới hoàn toàn nhận thức đến điểm này.

Võ giả hoàn toàn chính xác cường đại, tu tập vũ kỹ, linh khí như cánh tay sai sử, nếu là văn nhân chỉ có Thiên Đạo ban cho kẻ trên kỹ năng, căn bản là không có cách so sánh.

Vô luận là múa bút, vẽ mực hay là vẽ thành, đối đãi thực lực đích thật là có tăng lên, nhưng nếu là để võ giả cận thân, căn bản không hề có lực hoàn thù.

Nhưng nếu là có truyền quốc, có thể ngưng tụ Văn Bảo, thậm chí Cụ tượng hóa nhân vật đi ra, hợp với các loại phụ trợ thủ đoạn, tăng thêm từ công kích của ta năng lực, võ giả làm sao có thể là đối thủ.

Kính hi một trận, đem sau cùng một phong bưu kiện mở ra.

Phong bưu kiện này, thì không có nhiều hữu dụng khen thưởng đề bạt, chỉ là thứ nhất tin tức a.

"Chúc mừng, vẽ bách thế, tác giả đẳng cấp đề bạt đến Bạch Kim tác giả... .."

Đang sau liên tiếp thì là Bạch Kim tác giả được hưởng quyền lợi.

Tuyên bố có một lần quyền ưu tiên, có thể phía trên trang, bị càng nhiều người xem gặp.

Cái này đặc quyền, coi như không tệ, dù sao như rừng trời trước kia đồng dạng phổ thông tác giả, ban bố, là không có bất kỳ cái gì tư cách phía trên trang.

Dù là có truyền quốc cấp bậc, cũng nhiều lắm là tại quốc gia Logo trên có thể trông thấy.

Mà toàn bộ Thánh đạo thế giới, quốc gia cái này đơn vị, không biết bao nhiêu, muốn nhìn thấy người không khác mò kim đáy biển.

Mà trang đầu, thì là mặt hướng khắp cả Thánh đạo thế giới, vô luận Yêu Ma người, chỉ cần là câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn' cũng là có thể trông thấy.

Đây là một hạng kiếm lấy nhân khí phương thức cao nhất.

Thăng làm Bạch Kim tác giả, cũng vền vẹn chỉ có như thế một cơ hội thôi, muốn muốn lần nữa thu hoạch được, tối thiểu muốn trở thành cao hơn Chí Tôn tác giả, mới có thể lần nữa khen thưởng thêm số lần.

Đa số người, cũng sẽ không dùng linh tinh cơ hội lần này, lưu lại chờ về sau tốt hơn họa tác.

Lâm Thiên tự nhiên không ngoại lệ, 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 cũng không định sử dụng đặc quyền lên tới trang đầu, dù sao hiện tại thăng làm Đại Nho văn nhân, hoàn thành hệ thống nhiệm vụ, không chừng có một lần mới rút ra trí nhớ cơ hội.

Đến lúc đó đang suy nghĩ không muộn.

Liên tiếp đem Bạch Kim tác giả đặc quyền xem hết, Lâm Thiên cảm thấy có chút tê nhột vô vị.

Trừ có thể đăng nhập đẳng cấp cao diễn đàn, ngược lại còn có chút tác dụng, có thể thu hoạch chút tin tức tư liệu.

Còn lại cái gì quan sát thập đại Bất Hủ một trong đặc quyền loại hình văn văn..., Lâm Thiên là thật không có chút nào hứng thú.

Bất Hủ, hần nhìn qua, sớm tại câu thông vào cái ngày đó chính là tràn đầy phấn khởi đi vào quan sát một phen.

Tuy nhiên không đủ trình độ thập đại Bất Hủ một trong, nhưng muốn đến có thể bình xét cấp bậc vì Bất Hủ, cũng không kém bao nhiêu.

Thập đại Bất Hủ, nhiều lắm thì câu huyết không có lợi hại như vậy một điểm, tuyệt không có khả năng siêu việt kiếp trước cái kia huy hoàng thời đại.

Đem sau cùng một phong màu vàng (gold) bưu kiện xem hết, còn thừa những hệ thống đó ban bố cùng loại với nhân khí tăng trưởng bưu kiện nhắc nhở, toàn diện quan bễ lười nhác lại nhìn một chút.

Thăng đến toàn bộ tác giả hòm thư trống rỗng, không còn tại chương mất, Lâm Thiên cuối cùng đem tâm thần thả lại đến mới đầu tuyển hạng bên trong.

" Văn Trường cùng Dực Đức khẳng định là tuyển một trong số đó không thể nghi ngờ." Lâm Thiên làm lấy lựa chọn cuối cùng.

" cả hai võ lực chênh lệch không xa, đều là Vạn Nhân Địch chi tướng, có điều trong tính cách có chút khác biệt."

" Quan Vũ trung nghĩa vô song, người xưng Vũ Thánh, Trương Phi thì là Mãng Hán tử tính cách, dù sao thẳng tính khí."

" ta làm văn nhân, mặt bài trên khẳng định là cần Nho Tướng hộ thân, mang cái mỡ heo Mãng Hán, có chút quá khoa trương."

" thì Quan Vũ."

Một lát sau, cẩn thận phân tích một phen về sau, tuyển định Cụ tượng hóa nhân vật.

Còn thừa văn khí 32,000 còn lại sợi, chỉ đủ Cụ tượng hóa 30% thực lực.

Có điều Lâm Thiên cũng không lo lắng, dù sao theo đến tiếp sau văn khí tăng trưởng, là có thể đề bạt Cụ tượng hóa nhân vật thực lực.

Tâm thần nhất động, đem quyết định phản hồi.

" ra đi, Quan Vũ, Quan Văn Trường!" Lâm Thiên ở trong lòng gào thét.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Quan Vân Trường

Quan Vũ, chữ Vân Trường, Đông Hán Mạt Niên ít có Vạn Nhân Địch Võ Tướng một trong.

Bị dân gian tôn làm "Quan Công", lại xưng Mỹ Nham Công. Lịch đại triều đình có nhiều bao phong, Thanh Đại phụng làm "Trung thần nghĩa sĩ uy phong Lĩnh Hữu nhân dũng uy lộ ra Quan Thánh Đại Đế", xưng vì "Vũ Thánh", cùng "Văn Thánh" Khổng Tử nổi danh. 《 Tam Quốc Diễn Nghĩa 》 tôn kỳ vì Thực Quốc "Ngũ Hồ Thượng Tướng" đứng đầu, 《 diễn nghĩa 》 Tam Tuyệt" chỉ "Nghĩa tuyệt".

Lâm Thiên nhớ lại trong đầu liên quan tới Quan Vũ đủ loại tin tức, khoe miệng căn bản không khép được.

Tùy tiện một cái danh hiệu đều là sai người nhiệt huyết sôi trào, kích động không thôi tồn tại.

Cùng Khổng Tử Kỳ Danh, Mỹ Nham Công, Vũ Thánh!

Mà bây giờ, lại là muốn tại cái này Dị Thế tái hiện.

Kích động lại mang theo chờ đợi, nhìn lấy cái kia quanh quẩn không quyết, triền miên không nghỉ vẫn khí chậm rãi tạo nên lấy một cái cao lớn uy mãnh nhân vật.

Rất cục, tại một trận gió xoáy xẹt qua, cái kia một đạo đỉnh thiên lập địa người, xuất hiện.

Có điều dù sao cũng là lấy Manga vì hình thức ban đầu, mà lại là hơi có chút Giá Không Manga.

Trước mắt Quan Công cũng không có như trong phim ảnh, giữ lại râu dài, mặt giống như đỏ thắm.

Mà là một cái trắng nõn, nhưng bắp thịt cương kiêu thiết chủ thanh niên hình tượng, cùng Manga bên trong có chút giống như.

Nhưng lại hơi khác biệt, dù sao Manga chỉ là Manga, nếu là thật sự dựa theo bên trong hình tượng Cụ tượng hóa đi ra thấy thế nào đều không bình thường.

Mạng Thiên Đạo 'Văn' chỉ là dựa theo nó hội họa ngũ quan đáng người ti lệ sáng tạo mà ra.

Nói tóm lại, trước mắt Quan Công, để Lâm Thiên cảm thấy là cực kỳ hài lòng.

Cả người nhìn anh tuấn uy vũ bất phàm, phong lãng Thần Tuấn, mày kiếm mắt hổ bên trong là tản ra sáng ngời thần quang.

Thân hình khôi ngô, quyền giống như đồng chùy, tóc búi ở sau ót nhả búi tóc khí khái hào hùng, trên mặt càng là thần thái thần nhiên tự nhiên, có phần có một loại trước núi thái sơn sụp đổ, mà mặt không đổi sắc khí phách.

Bày biện ra toàn bộ hình thể Quan Công, chỉ là mê mang một cái chớp mắt, sau một khắc cái kia như được ánh mắt thẳng tắp bắn ra đến Lâm Thiên phía trên.

Không có do dự chốc lát, hai tay ôm quyền, mở miệng nói: "Vân Trường, ra mắt công tử."

Hơi thở như sấm, nói năng có khí phách.

Lâm Thiên cả người cảm giác tâm thần đều là run lên, thiếu chút nữa có chạy trốn chết.

Khí thế quá đủ, loại này đầm máu tướng quân, trên thân tự mang khí phách nhưng để người sợ vỡ mật.

"Vân Trường không cần đa lễ." Lâm Thiên không dám thất lễ, vội vàng đáp lễ.

Dù là biết, từ Mạng Thiên Đạo 'Văn' Cụ tượng hóa nhân vật, không có khả năng phản nghịch, mà lại tự chủ cắm vào trí nhớ linh trí.

Lâm Thiên y nguyên không dám lấy chủ chi tư hình dáng đối mặt cái này người nước Hoa trong suy nghĩ Vũ Thánh.

Đây là một loại tín ngưỡng, không cho làm bẩn.

Quan Công dù sao cũng là Quan Công, có ngạo cốt, đồng dạng trung nghĩa vô song.

Từ đản sinh một khắc kia trở đi, liền là có trí nhớ tồn tại, biết thiếu niên ở trước mắt lang hiện tại đối mặt tình cảnh.

Ngay sau đó không tại nói nhảm, đợi đến Lâm Thiên buông cánh tay xuống, hai người chào lẫn nhau về sau, trực tiếp trầm giọng mở miệng nói: "Công tử

chi địch, chính là Quan mỗ chi địch."

"Như là công tử nguyện ý, hiện tại liền có thể rời đi nơi đây không gian, Vân Trường tự sẽ vì công tử lấy lại công đạo."

"Hiện tại à?" Lâm Thiên ngược lại là có vẻ hơi do dự.

Quan Vũ bị Cụ tượng hóa cái kia một cái chớp mắt, hẳn là thu đến hệ thống thanh âm nhắc nhở.

Trước mắt Quan Công, tự nhiên là vô cùng cường đại, có điều 30% thực lực, hiện tại vẹn vẹn chỉ có lấy cấp sáu Địa Linh đỉnh phong thực lực.

Mà từ Tiểu Nhu chỗ biết được tin tức, Đỗ Tử Đằng lại là thật sự Hiền giả cấp Linh Thứu sư, có cấp bảy thực lực.

Hắn không xác thực tin có thể hay không đánh bại Đỗ Tử Đằng.

Như là không thể đánh bại, cái này cùng mình dự tính ban đầu không phù hợp.

Vì sao muốn kéo tới sau ba phút? Cái này không chỉ là vì bình xét cấp bậc về sau, Đỗ Tử Đằng lòng có chỗ chú ý, không dám động thủ.

Càng lớn nguyện vọng là, có thể Cụ tượng hóa ra nhân vật cường đại, dùng vũ lực áp chế đối phương.

Không phải vậy, có Lâm Tiểu Nhu tồn tại, Lâm Thiên chỉ là núp ở phía sau mặt, muốn đến Đỗ Tử Đằng cũng không có nhiều biện pháp.

Lâm Thiên ý nghĩ cùng đơn giản, thậm chí có thể xưng trên đầu trĩ.

Dựa vào cái gì người một lời không hợp thì đánh người, đánh xong người nói xin lỗi liền không sao?

Tiểu gia ta người mang hệ thống đều không có Vương Ngũ Vương Lục gây chuyện thị phi, người chạy tới liền đem lão cha đánh, nào có chuyện tốt như vậy?

Từ tiền thế mà đến Lâm Thiên, trong đầu thế nhưng là thời khắc quanh quẩn một câu như vậy lời kịch nếu như xin lỗi hữu dụng, còn muốn cảnh sát làm gì?

Hết thấy hết thấy mới đầu đều theo chiếu kế hoạch thực hành, đột phá, tự thân thực lực đạt tới cấp sáu, càng là có thể Cụ tượng hóa ra Linh Tôn cấp bậc nhân vật.

Nhưng vạn vạn không nghĩ đến, làm xong như thế vừa ra về sau, vẫn khí thế mà không đủ, thậm chí liền 50% thực lực đều không đủ Cụ tượng hóa.

Địa Linh đỉnh phong, tuy nhiên đủ cường đại, tại thành Thiên Tinh chính là vô địch tồn tại.

Bất Quá, hiện tại đối mặt lại là cấp bảy đối thủ.

Lâm Thiên do dự, nhưng Quan Vũ lại là bá khí mười phần.

Cười khê mở miệng nói: "Công tử không cần phải lo lắng, Quan mỗ tự có niềm tin, tựa hồ người hẳn là có thể điều tra đến Quan mỗ tin tức mới đúng."

" công tử, xem xét liền biết rõ."

Lâm Thiên sững sờ, hẳn ngược lại là không có chú ý tới những vật này, từ Quan Vũ Cụ tượng hóa xuất hiện về sau, cả người liền là đem ánh mắt phóng tới trên người hắn.

Giờ phút này nghe vậy, tìm kiếm một phen, quả nhiên tại 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 bộ này Manga góc dưới thêm ra hai cái tuyển hạng.

" đã Cụ tượng hóa nhân vật "

" nhưng Cụ tượng hóa nhân vật."

Chỉ có như thế hai hạng, chỉ là nhìn một chút, Lâm Thiên chính là minh bạch công năng chỗ.

Đã Cụ tượng hóa nhân vật, tự nhiên chính là trước mắt Quan Vân Trường, nhưng Cụ tượng hóa nhân vật, xem chừng là lúc trước được cái kia hệ thống, chỉ cần có đầy đủ văn khí, tiến tuyển chọn liền có thể ở đây xuất hiện mới nhân vật.

Tâm thần nhất động, click mở thứ nhất tuyển hạng.

Quả nhiên, ở trong đó có thể điều tra đến trước mắt Quan Vũ thực lực cùng trạng thái.

" Quan Vũ, chữ Vân Trường. Xuất từ 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 Cụ tượng hóa nhân vật."

" thực lực Địa Linh đỉnh phong (30), nắm giữ vũ kỹ Thanh Long 36 Thức, Vũ Thánh chi tâm, Thanh Long chi thể (30), chuyên chúc vũ khí: Thanh Long

Yến Nguyệt Dao (còn không)."

"Thanh Long 36 Thức: Hệ thống căn cứ Manga tiến hành sửa đổi, theo nhân vật mang theo mà ra. Bình xét cấp bậc: Thiên cấp vũ kỹ, có thể trăm Giao Long, vượt cấp giết địch."

"Vũ Thánh chi tâm Hệ thống càng thêm Manga giao phó, lệ thuộc vào thiên phú, hiệu quả: Đối kháng võ giả đối thủ, phạm là chưa đạt Thánh cấp, nhưng chân nhiếp địch đảm, thực lực giảm xuống, cụ thể hiệu quả, xem địch tu vi mà định ra."

"Thanh Long chi thể: Hệ thống căn cứ Manga giao phó, theo thực lực tăng lên, hiện là ba mươi phần trăm, ừng có đủ loại thần thông, Công & Thủ gồm nhiều mặt."

...

Lâm Thiên lại một lần bị chấn động.

Đã sớm đoán được Quan Vũ thực lực có thể sẽ không quá kém, nhưng không nghĩ tới Mạng Thiên Đạo 'Văn' thể mà nhận ra cường thế như vậy.

Vô luận là Vũ Thánh chi tâm, hoặc là Thanh Long chi thể, đều cường hãn đến không cách nào hình dung, đều là vượt cấp mà chiến mạnh đại trượng phu.

Càng khoa trương hơn là, liên Manga bên trong cũng không có vẽ quá khoa trương vũ kỹ, thể mà đều bị đánh giá là Thiên cấp.

Đây chính là Thiên cấp vũ kỹ, phải biết Thánh đạo bên trong Đại thế giới, vũ kỹ phân chia chỉ có cấp năm a.

Thánh Thiên Địa Huyền Hoàng.

Thánh giả là nhất, Hoàng cấp là thấp.

Thiên cấp, đã là thuộc về hiếm thấy trên bảo một loại.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Cầm yết giá bán công khai thủ cấp

Lâm Thiên kích động trong lòng không nghĩ, mất lộ ra tình quang.

Hung hăng gật đầu nói khẽ: "Nếu như thế, Văn Trường hãy theo ta giết địch."

Tuy nhiên lời này để Lâm Thiên lên nhất tấc nổi da gà, nhưng nội tâm chưa thoải mái lại không cách nào che giấu.

Trách không được, vô số người tài ba Dị Thế nguyên phong hầu bá tướng, loại này phóng khoáng ngừ điệu, dù là chỉ nói là tới qua qua khô nghiệm, đều bị người toàn thân run rẩy.

"Quan mô tự nhiên Trảm đầu của địch, vì công tử xuất khí." Quan Công lại là không có Lâm Thiên loại kia da gà một chỗ cảm giác, có chút phóng khoáng. Dù sao hắn nguyên bản thiết lập trên, nói chuyện chính là loại này luận điệu.

... ..

Thành Thiên Tinh, Lâm phủ.

Người nơi này, giờ phút này chỉ có dùng hai chữ hình dung mất tròn.

Vô luận là lúc trước một bộ vênh vang đắc ý Đỗ Tử Đằng, cũng hoặc là là tinh táo dị thường Lý Túc, đều giống như đứng im, không dám ngôn ngữ.

Động tĩnh bên ngoài thật lớn như thế, làm sao có thể không cảm giác được.

Duy chỉ có Lâm Huyền tựa hồ còn có chút ngây người, không có kịp phản ứng, chạy đến Liễu Tông trước mặt nhẹ nhàng lưng lay ống tay áo của hắn nhỏ giọng nói: "Liễu hiền chất, chuyện gì xảy ra, mọi người tựa hồ cũng hơi kinh ngạc a?"

Liễu Tông dờ khóc dờ cười, chỉ chỉ thiên không nghiêm túc nói: "Thành chủ đại nhân, bách thể xuất thể."

Lâm Huyền nghe vậy lại là để lộ làm ra một bộ quái dị bộ đáng nói: "Xuất thể về xuất thể, nhưng này các loại, tựa hồ không ảnh hưởng tới chúng ta đi? Ai biết là vị nào đại nhân."

Nói xong, lại chỉ chỉ Lý Túc Đồ Từ Đằng mấy cái có người nói: "Ngươi xem bọn hắn, giống như đều biến ngốc."

"Ách, một hồi ngươi thì minh bạch." Liễu Tông không biết giải thích như thế nào, cảm thấy có chút dờ khóc dờ cười.

Đoán chừng, cả cái trong phủ thành chủ, cũng liền Lâm Huyền một người chưa kịp phản ứng.

Từ Lâm Thiên bắt đầu ngang ngược, đến phía sau thành thạo, nói ba phút, sau ba phút lập tức chính là bách thể họa tác xuất thể.

Chỉ cần thoáng suy nghĩ một phen, mà có thể minh bạch một hai.

Đỗ Từ Đằng cái này là hoảng, triệt để hoảng.

Nếu như nói Lâm Tiểu Nhu lưu danh thi từ xuất hiện, để hắn cảm thấy một tia nguy cơ, không còn dám tiếp tục quá phận.

Như vậy dưới mắt bách thể họa tác thì là để hắn cảm thấy thấp thòm lo âu.

"Nếu như, thật sự là tiểu tử này làm ra, phiền phức lớn, hi vọng không muốn trùng hợp như vậy đi." Đỗ Từ Đằng cảm thấy sợ hãi, chỉ có thể ôm lấy vẻ chờ mong.

Từ Lâm Thiên xuất hiện thái độ đến xem, người tuổi trẻ trước mắt, cũng không phải là dễ sống chung người, nếu là thật sự có bách thể họa tác, Đỗ Từ Đằng không dám tưởng tượng nên xử lý như thế nào.

Bách thể người sáng tác, cũng không phải hắn một cái vương quốc nhỏ nhỏ nhị phẩm đại thần có thể xử trí tồn tại.

Tuy nói quốc có quốc pháp, quân thần đẳng cấp phân chia nghiêm mật.

Nhưng đó là có bao hàm phạm vi.

Vô luận là văn đầy một thành, cũng hoặc là là truyền quốc kinh điển, những người này chỉ cần quan chức không cao với mình, Đỗ Từ Đằng đều có thể xử lý.

Dù sao phương pháp là phương pháp, để ý là để ý, người làm ra cống hiến tại lớn, tại quan vị không có vượt qua chính mình trước đó, cũng còn thụ Vương quốc luật pháp chế ước.

Nhưng đến lưu danh kiệt tác bắt đầu, Vương quốc chính là không có tư cách xử trí mấy may.

Bọn họ cống hiến không chỉ là nhất quốc nhất thành, mà là bao hàm càng lớn Địa Vực.

Lưu danh kiệt tác tác giả nếu là có tội, chỉ có thể giao cho Đế Quốc xử trí.

Mà bách thể truyền thuyết cấp bậc tác giả, càng là chỉ có thể giao cho Văn Thánh viện xử lý.

Đây là công đức mang tới quyền lực, không có quan hệ gì với thực lực, không có quan hệ gì với thân phận.

Sáng tác bách thể truyền thuyết, tạo phúc là loài người, há lại người Nhất Quốc Chi Quân có can đảm trị tội?

Đây cũng là vì sao, mới đầu dù là trong lòng có chút không xác định Lâm Tiểu Nhu có phải hay không truyền quốc thi từ tác giả thời điểm, cũng dám đánh.

Mà ở phía sau đến lưu danh thi từ xuất thể về sau thì là thái độ đại biến trọng yếu nguyên nhân.

Sáng tác lưu danh thi từ, cái này đã biểu thị hắn không có bất kỳ cái gì tư cách đối với Lâm Tiểu Nhu động thủ động cước.

Đỗ Từ Đằng tâm thần bất định bất an, chính ở trong lòng suy đoán, trước mắt mặt đất ngồi xếp bằng Lâm Thiên hai mắt lại là chậm rãi mở ra.

Chỉ là nhìn chung quanh một vòng, Lâm Thiên ánh mắt lần nữa bắn về phía cách đó không xa Đỗ Từ Đằng, khoe miệng lần nữa giương lên, cười lạnh.

"Cầu vật, tiểu gia nói ba phút, ngươi bây giờ tắt tắt một cái cho ta xem một chút?"

Lâm Thiên Ngự bất kinh Nhân tử bất Huru, không có chút nào văn nhân phong phạm, càng không có như vậy coi như thôi dự định, trực tiếp mở miệng nhọc mắng lên.

"Cầu tặc, ngươi sợ là mất trí?"

"Để ngươi quỳ xuống, còn không quỳ?"

Đỗ Từ Đằng sắc mặt tái xanh vô cùng, còn không thể hoàn toàn xác định Lâm Thiên có phải là cái kia bách thể họa tác người sáng lập, chỉ có thể mở miệng nói: "Vị tiểu huynh đệ này, văn nhân có khí khái, há có thể như ngươi như vậy không giảng đạo lý, ngang ngược vô lý?"

"Nha à, tương đạo để ý đúng không?" Lâm Thiên cười, chỉ Lâm Huyền nói: "Đây là cha ta, cái gọi là trăm thiện hiếu làm đầu, ngươi động thủ đem cha ta đánh thành trọng thương, còn cùng ta đàm đạo để ý?"

"Cầu tặc, cho ngươi thêm ba giây thời gian, quỳ xuống, không phải vậy đừng trách tiểu gia không khách khí!"

Lâm Thiên may mắn không nể mặt mũi, trực tiếp hạ đặt sau cùng thông báo, trong miệng bắt đầu ngược lại đếm.

"Ba "

Đỗ Từ Đằng nghiêng răng nghiêng lợi, là người đều có ba phần hòa khí, huống chi như hắn như vậy ngồi ở vị trí cao đại thần.

"Lâm tiểu tử, ngươi đừng quá mức, lão phu tốt xấu là nhị phẩm đại thần."

"Cầu tặc, còn có hai giây."

"Lão phu cũng không khách khí! Dù là là ngươi bách thể họa tác tác giả, như thế không hiểu lễ nghĩa, giáo huấn một lần cũng hợp tình hợp lý."

Thò gắp còn cắn người, bị Lâm Thiên mở miệng một tiếng lão tặc xưng hô nửa ngày, Đỗ Từ Đằng nhịn không được.

Tại hắn muốn đến, chỉ cần mình có chừng có mực, không đem Lâm Thiên thương, chỉ là chế phục lại, cũng không tính đại sự.

Ai biết, Lâm Thiên nghe nói như thế lại là cười, cười quỷ dị, cười không khỏi.

Sau một khắc, tại Đỗ Từ Đằng một mặt choáng váng bên trong, Lâm Thiên tự kỷ khí tức mười phần hô to một tiếng.

"Vân Trường, người lão tặc này muốn thương tồn ta!"

Lời nói rơi xuống trong nháy mắt, Lâm Thiên trước người bơi đen động hiển hiện, một cái cường tráng hữu lực chân từ đó phóng ra, sau đó bóng người toàn bộ hiển hiện.

"Đây là! Thiên Đạo Không Gian, Cụ tượng nhân vật!" Một bên xem trò vui Lý Túc rốt cục tìm tới cơ hội nói một câu, diện mục ngạc nhiên.

Vốn chỉ là suy đoán, bây giờ lại là có thể khẳng định, cái này cái trẻ tuổi không tưởng nổi tiểu tử, thật sự là cái kia bách thể họa tác người sáng lập.

Cái kia toàn thân khí thế chính là người nhân vật, không phải là lúc trước tình không hình ảnh xuất hiện qua Võ Tước một trong à?

"Ta Quan Vân Trường, lão tặc cả gan dám ngông nghênh!" Vũ Thánh tên, nhưng không phải chỉ là nói suông, vừa xuất hiện, Quan Vũ chính là một tiếng gầm thét, chấn động tứ phương.

Lâm Thiên cười khế đứng sau lưng Quan Vũ, lớn tiếng mở miệng hỏi: "Vân Trường, đánh bại người lão tặc này, ngươi có chắc chắn hay không?"

Quan Vũ ngao nghể ngựa đầu, không chút nghĩ ngợi tiếng như sấm rền đáp lại nói: "Công tử yên tâm, lão này tặc, tại Quan mỗ nhìn tới. Có điều một đám ô hợp, cầm yết giả bán công khai thủ cấp!"

Đỗ Từ Đằng tức chết, cả người không ngừng run rẩy.

Loại lời này, như thế nào nghe không hiểu ý tứ, đây là nói mình đem thủ cấp công khai ghi giá, mặc cho đòi lấy!

Chính mình tốt xấu chính là cấp bảy Hiền giả cấp Linh Văn sư, tuyệt không thể thụ này vũ nhục.

"Tiểu tử, tuy nhiên ngươi thiên phú dị bẩm, nhưng lão phu cũng không phải tùy ý ngươi vũ nhục!" Đỗ Từ Đằng thanh âm đồng dạng lạnh lẽo xuống tới.

Chương 48: Thanh Long Dao Pháp

Lòng có khí khái tuyệt khó phá vỡ, người có khí tiết lớn nhất đáng ngưỡng mộ.

Người có khí tiết, đây là không thể nghi ngờ một sự kiện, cái gọi là trung can nghĩa đảm, sao có thể khuất thân tùy tùng quyền quý, không vì năm đấu gạo khom lưng . . . chờ một chút các loại, đều là hình dung người này khí tiết.

Trong đó có Võ Tướng, có hiệp khách, càng có văn nhân.

Mà tại so sánh dưới, văn nhân thì là thuộc về ngao cốt khí tiết nổi bật nhất một loại người đại biểu.

Đọc đủ thứ thi thư, làm rõ sai trái tình huống dưới, để bọn hắn rất khó vì phạm bản tâm đi làm một số chính mình không vui sự tình.

Thánh đạo đại thế giới cũng giống như thế, Văn tâm sinh ra, không chỉ có là học thức một loại độ cao, trong đó trọng yếu hơn thì là tính cách ảnh hưởng.

Như trúc cứng chắc, như May Kháng Hàn, như liên bàn trong sạch, cần phải có lấy đủ loại đáng ngưỡng mộ phẩm chất người, mới có trở thành văn nhân tư cách.

Đỗ Tử Đằng là văn nhân, điểm này không cần nhiều lời, nhưng từ nhỏ nhà cùng khổ, tiến vào triều đình mấy chục năm, toàn bộ suy tư của người phương thức lại là phát sinh cải biến.

Thành phố về, hiểu tiến thoái, âm mưu quỷ kế tầng tầng lớp lớp.

Nhưng vô pháp cải biến chính là, thật sự là hắn là văn nhân, có điểm máu chốt của mình.

Giờ phút này bị Lâm Thiên như thế nhục mạ, nhất thời nhẫn không đi xuống.

"Nhóc con tiểu nhi, lão phu nhất định phải giáo huấn ngươi một phen, để ngươi biết kính già yêu trẻ!" Đỗ Tử Đằng cả người đằng không mà lên, văn khí dâng lên, hóa thành Trường Hà.

Miệng phun văn tự, cuộn cuộn không ngớt.

"Giết, Trói, Khốn, Tuyệt, Diệt."

Đỗ Tử Đằng trầm giọng bên trong, liền nôn năm chữ, tất cả đều công phạt thủ đoạn, uy thế kinh người.

"Giết" chữ, từ văn khí Trường Hà thoát ra, hóa thành một thanh lưỡi dao, dài tới tam xích, Thanh Phong lập loè, giống như Bàn Xà.

"Trói" chữ, sách vở màu xanh lam thư tịch ngưng tụ, sách vở màu xanh lam thư tịch kết nối, giống như dây leo.

"Khốn" chữ, từ trời mà rơi, màu vàng (gold) văn khí gia trì, là vì lòng giam, bỗng nhiên đem Quan Vũ bao trùm trong đó.

"Tuyệt" "Diệt" hai chữ càng là hóa thành băng sương liệt hỏa, xen lẫn nhau quấn quanh, làm cho cả thất nội không gian đều biến cực không ổn định lên.

Đây là một bộ tổ hợp Thánh Ngôn, Sát Phá thân thể, trói Tỏa Linh hồn, khốn tại lòng giam, tuyệt diệt hết thảy.

Hiển nhiên, tại trong miệng liền nôn năm chữ về sau, Đỗ Tử Đằng cả người đều lộ ra có chút uể oải, bên cạnh văn khí Trường Hà khô cạn thấy đáy, cùng lúc trước so sánh, chỉ là dòng suối nhỏ a.

Lâm Thiên ngược lại là không có bị Khốn trong đó, dù sao Đỗ Tử Đằng ý không tại đánh giết Lâm Thiên, mà là cho cái hạ mã uy, hắn còn không dám bốc lên thiên hạ chi sai lầm lớn, chém giết Lâm Thiên.

Cũng ngay lúc đó, một bên Lý Túc cũng là thân hình nhất động, lách mình đến Lâm Thiên bên người trước người, chống lên linh khí hộ trảo.

Lý Túc tự hỏi không có bản lãnh khuyên hai người tan ra mâu thuẫn, giao chiến cũng không gì đáng trách, nhưng cũng tuyệt không thể để Lâm Thiên bị thương tổn.

Ngược lại là cái kia Cụ tượng hóa nhân vật, không thể nào trọng yếu, chết cũng liền chết, chỉ muốn bảo vệ tốt Lâm Thiên làm theo nhưng.

Hắn thấy, dù sao cũng là cấp sáu đối với cấp bảy, cơ hồ không có bao nhiêu lo lắng có thể nói, điểm này lúc trước thế nhưng là đã xác minh qua.

Lâm Huyền đồng dạng cấp sáu tu vi, Địa Linh cao giai, nhưng chỉ vẹn vẹn một cái "Trói" chữ liền không cách nào phá vỡ. Huống chi hiện tại năm chữ tổ hợp Thánh Ngôn.

Bất quá, Lâm Huyền là Lâm Huyền, Quan Vũ sao lại chỉ có như vậy chiến lược.

Như từng trúc cắm rễ nguyên tại chỗ, đối mặt với uy thế vô cùng năm chữ Thánh Ngôn, Quan Vũ lại là ngửa đầu cười một tiếng, chậm rãi đưa tay phải ra.

"Đạo đến!" Như sấm rền quát khê bên trong.

Đại sảnh phía bên phải, giá binh khí trên, một thanh Huyền Thiết trường đao run rẩy lên.

"Hừ "

Tiếng xé gió bên trong, run rẩy trường đao mở ra không khí, bay vút vào tay.

Trong nháy mắt, cái kia bị vây ở kiểu chữ bền vững trong lòng chín thước đại hán, khí thế biến!

Lý Túc ánh mắt ngưng tụ, không có tiêu cự, làm cấp bảy trời Linh Vũ Giả hán, lại là cảm thấy một trận phát ra từ sâu trong linh hồn run rẩy.

"Sát phạt chi khí, sao hội nặng như vậy!"

Lý Túc cả người hải hùng khiếp vía, hán cảm giác được một loại bạo nhiên cực lớn đến cực hạn khí thế, so với không đao nơi tay thời điểm, mạnh lớn mấy lần không thôi.

...

Trong tràng, tay cầm trường đao Quan Vũ, mặt mày thời gian dần trôi qua nếp lại, lúc này Quan Vũ, là kinh khủng nhất, có một loại mệt thị hết thảy cảm giác.

Mặc dù trong tay trường đao cũng không phải là Thanh Long, nhưng cũng không ảnh hưởng cái gì, đao nơi tay, tất máu tươi.

"Thanh Long thức thứ nhất, Thương Long phá!"

Trợn mắt tròn xoe, sát ý động thương khung.

Trường đao trong tay nghiêng hướng lên nhếch lên, 1 đạo thanh quang từ mũi đao bắn ra, lập lòe toàn bộ đại sảnh.

Cái này đạo thanh quang phẳng phát có thể vạch phá không gian, chỉ là trong nháy mắt chính là cùng cái kia có lấy màu vàng (gold) văn khí xen lẫn bao trùm "Khốn" chữ lồng giam chạm vào nhau.

"Phanh. ."

Một tiếng vang giòn, rung động tâm hồn.

Lồng giam hoàn hảo không chút tổn hại, nhưng cái này vền vền chỉ là duy trì trong chớp mắt.

Sau một khắc, bị đánh trúng bộ phận, Văn khí tiêu tán, hình thành chân không khu vực, dù là đến tiếp sau văn khí vọt tới, y nguyên sẽ bị cái kia đạo thanh quang ngăn cản.

"Đâm. ."

Từng đạo từng đạo vết nứt từ cái này bộ phận bắt đầu lan tràn, chỉ là một cái hô hấp thời gian, lồng giam vỡ vụn, hóa thành điểm điểm kim quang tiêu tán thành vô hình.

"Cái gì!" Đỗ Tử Đằng cả người nhăn cầu đều nhanh kinh hãi bạo, một mặt không thể tin.

Đây chính là hao phí to lớn văn khí ngưng tụ "Khốn" chữ lồng giam, dù là cùng giai cường giả đều cần tổn tổn nhiều sức lực mới có thể phá giải, cùng lúc trước một chiêu đánh bại Lâm Huyền "Trói" chính là cùng một đẳng cấp.

"Làm sao có thể!" Đỗ Tử Đằng sắc mặt hiện xanh, trong miệng thì thảo, căn bản không muốn tin tưởng.

Quan Vũ lại là xùy cười một tiếng, trường đao xử địa.

"Quan mỗ nói qua, một đám ô hợp các ngươi, không chịu nổi một kích."

"Đi!" Đỗ Tử Đằng cảm thấy quyết tâm, nguyên bản dừng lại giữa không trung bốn chữ đều xuất hiện.

"Hừ, như thế điều trùg tiểu kỹ, đến lại nhiều cũng đối Quan mỗ không tạo thành mây may uy hiếp." Quang vũ lạnh hừ một tiếng, hai chân đạp xuống đất mặt, to lớn lực dưới đường, giẫm ra một cái chùng mười mấy cm sâu hãm động.

"Thanh Long thức thứ chín, Lôi Long hộ thể!"

Giữa không trung, hướng về phía bốn đạo văn tự thể công làm như không thấy, trường đao xoay tròn bay múa, từng vòng từng vòng màu tím đao mang chiếm hữu mà sinh, ngăn cách hết thấy.

Chỉ là thời gian nháy mắt chính là tiếp cận cái kia không có năng lực phản kháng chút nào Đỗ Từ Đằng.

"Tiếp ta chiêu này" hét lớn một tiếng, trường đao từ giữa không trung lực bỏ xuống, tốc độ nhanh như thiểm điện, đao mang chường mắt, chính là Thanh Long thức thứ mười ba Hòa Long Liệt Diễm!

Đỗ Từ Đằng rốt cục kinh hoảng, một ngụm tâm huyết phun ra, đem trọn cái văn khí Trường Hà phủ lên thành huyết hồng chi sắc.

"Thuần, Giáp, Quý, Khôi." Bốn chữ liên tiếp không ngừng phun ra, hình thành Phòng Ngự Thủ Đoạn.

Một đầu Huyền Quy có dính huyết sắc, cẩn trọng vô cùng, càng là người khoác áo giáp, băng cột đầu máu nón trụ, một mặt lóe ra huyền diệu văn tự Thuần Bài dựng nên phía trước.

Phun ra tâm huyết, chính là văn nhân liều mạng thủ đoạn, gia trì đến phòng ngự phía trên, càng là không thể phá vỡ.

Cho dù là Quan Vũ đao mang sắc bén, cũng vền vẹn chém nát đi đầu Thuần Bài, phía sau áo giáp.

Đối mặt cẩn trọng vô rùa cùng càng xâm nhập thêm máu nón trụ, cũng bất lực.

To lớn lực đạo phản chấn phía dưới, Quan Vũ thân hình nhanh lùi lại mấy mét, ở ngực như Phiên Giang Đảo Hải, một ngụm máu tươi phun ra.

Nhưng lần này tình huống dưới, lại là dẫn tới Vũ Thánh cười ha ha.

"Có chút ý tứ, ngược lại là Quan mỗ khinh địch, tiếp theo đao, Quan mỗ không có bất luận cái gì lưu thủ."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Sự tình tắt

Quan Vũ là thật có chút nóng máu sôi trào.

Kẻ làm tướng, sát phạt tại tâm, trời sinh có một loại đối với chiến đấu nhiệt huyết thái độ.

Mặc dù là Cụ tượng hóa ra người tới vật, nhưng có Mạng Thiên Đạo 'Văn' ban cho trí nhớ, cũng không phải là cây cỏ vô tình.

Bọn họ đồng dạng có sướng vui đau buồn, đồng dạng có huyết dịch linh hồn.

Trừ thực lực đề bạt phương thức cùng Thánh đạo đại thể giới dân bản địa khác biệt, cần dựa vào sáng tạo giả văn khí đề bạt, còn lại cùng thường nhân không khác.

Giờ phút này, trong lồng ngực bốc lên, huyết dịch tuôn ra, đúng là kích thích Quan Vũ huyết tính.

"Chiêu tiếp theo, Quan mỗ tắt toàn lực ứng phó, chú ý!"

Quan Vũ có chút kiêu căng ngửa đầu, cao giọng nói nhiều nói.

Hắn khinh thường tại đùa nghịch chút mưu kế, nói thẳng chính mình đem thi triển toàn lực, cáo tri địch nhân chú ý.

Nhưng lời này, lại là đem Đỗ Từ Đằng dọa đến quá sức, trong lòng kinh hãi đến: "Hắn như thế nào còn không có đem hết toàn lực."

Chính hắn thế nhưng là đã tâm huyết đều phun ra, dù là hiện tại dùng tay muốn điều dưỡng tới, đều cần thời gian không ngắn!

Đây là một loại cảm giác gì.

Như vậy cũng tốt so, một người đang đánh boss, thật vất vả coi là lưỡng bại câu thương, có cơ hội thu đầu người.

Hệ thống lại là đột nhiên nhắc nhở nói: "Boss HP hạ xuống, mở ra hình thái thứ hai, Hồng Lam toàn mãn, thực lực đề bạt 30%."

Nhức cả trứng lại bắt đầu đi.

Mà lại đây không phải trò chơi, là không có phục sinh cơ hội.

Đỗ Tử Đằng mặt đều trắng, có phun ra tâm huyết nguyên nhân, càng nhiều thì là bị bị hù.

Nhưng mà Quan Vũ lại là không cho may cơ hội, toàn thân linh khí phun trào, hoàn toàn không giống Địa Linh đỉnh phong nên có trình độ.

"Thanh Long thức thứ hai mươi ba!" Quan Vũ khí thế nhảy lên tới đỉnh phong, lạnh giọng mở miệng.

"Hỏa Long Phá Địa!"

Vung đao giương lên, thanh âm lúc này mới truyền ra, tốc độ đã siêu việt tốc độ âm thanh.

Mà cái này vền vẹn giương lên chỉ lực, hiển nhiên đánh xuống thời điểm uy thế càng là không thể địch nổi.

"Đao hạ lưu người!" Lúc trước đã bị kinh ngạc đến ngây người Lý Túc, thấy cảnh này lúc này mới phảng phất giống như hoàn hồn lớn tiếng mở miệng.

Bất quá, hiển nhiên Lý Túc mở miệng cũng không hiệu quả gì, căn bản không có khả năng ngăn trở lại đã nhiệt huyết thiêu đốt Quan Công.

Cũng may Lý Túc phản ứng cực nhanh, tại đao chưa đánh xuống thời điểm, vội vàng quay đầu về Lâm Thiên khẩn cầu: "Lâm Công Tử, lại để hấn dừng tay, dù sao cũng là Vương quốc trọng thần, như thế giết quá mức lỗ mẫn."

Lâm Thiên bĩu môi, hấn cũng không quan tâm lỗ mẫn không lỗ mẫn, có điều ngừng lại, cũng cảm thấy không có loại này tất yếu, giáo huấn một lần thì không sai biệt lắm.

Nhưng đang hai người nói chuyện với nhau thời điểm, cái kia kinh khủng đao mang đã mang theo Long tiếng khóc vung Trảm mà ra.

Lâm Thiên lúc này lại là mở miệng: "Vân Trường, dừng ở đây đi."

Có điều Lý Túc đã hai mắt nhắm lại, thảm thán một tiếng: "Xong."

Loại này Đao Thế làm sao có thể thu trở về, tục ngữ nói mở cung không quay đầu lại tiến, Linh lực Thoát Thế, làm sao có thể thu hồi đâu??

Nhưng con mắt đóng chặt, nửa ngày đều không nghe thấy bất luận cái gì vang động, cái này mới chậm rãi mở mắt.

Một chút chính là trông thấy đặt mộng ngồi dưới đất miệng lớn thở dốc, mặt như giấy trắng ông lão.

Không phải Đỗ Tử Đằng còn là người phương nào.

Còn đang nghi hoặc, Quan Vũ lại là ngạo nghễ mở miệng nói: "Nào đó đao, không lấy Vô đao trời buộc, mà là lấy linh hồn trời buộc, nào đó để nó ngừng, lập tức liền dừng!"

... ..

Lâm Thiên cười nhẹ, không biết từ đâu tìm cây côn gỗ ngâm tại trong miệng, một bộ con ông cháu cha bộ dáng đi vào Đỗ Tử Đằng trước người, nhẹ nhàng ngồi xổm xuống.

"Nhị phẩm quan viên liền có thể đánh ta cha?"

Đỗ Tử Đằng lắc đầu liên tục: "Không dám, không dám"

Giờ khắc này, cái gọi là văn nhân khí khái, đã sớm ném đến không biết nơi nào.

Đỗ Tử Đằng có thể cảm giác được rõ ràng, nếu là không có Lâm Thiên ngăn lại, cái kia dưới một đao, chính mình chỉ sợ liền bị đều không thừa nổi.

Còn nói gì khí khái?

Mà lại, đối với một cái thực lực, đều so với chính mình càng thêm xuất sắc cường giả cúi đầu, cũng không mất khí khái.

Cái gọi là Đạt Giả Vi Sư, Lâm Thiên sáng tác mức độ, hoàn toàn vung Đỗ Tử Đằng không biết bao nhiêu con phố, như thế đối đãi, cũng hợp tình hợp lý.

Lâm Thiên bĩu môi, dùng một loại có chút lão thành ngữ khí dạy dỗ: "Người vừa không nói muốn giáo huấn ta à? Hiện tại ta ngược lại thật ra muốn cho

ngươi lên một bài giảng."

"Chỗ nhìn người không thể chỉ nhìn bề ngoài, nước biển không thể đo bằng đấu, đừng cả ngày cất cái nhị phẩm quan viên khắp nơi điều võ dương oai, văn nhân nha, muốn khiêm tốn, thật tốt học."

"Ngươi nhìn ta, ngươi bức như vậy, nói với người nào qua à?"

"Học tập lấy một chút."

Đỗ Tử Đằng nào dám phản bác, liền liền đáp: "Công tử nói đúng lắm, lão phu thụ giáo."

... ..

Một trận chiến đấu lấy Lâm Thiên một phương toàn thắng mà kết thúc, Lâm Tiểu Nhu mừng rỡ, Liễu Tông một mặt đắc ý.

Lâm Huyền thì là há to mồm, đủ để nhét dưới một quả trứng gà, thật lâu mới lôi kéo Liễu Tông hỏi: "Đây là Thiên Nhi làm ra?"

Liễu Tông có chút đắc ý, cảm giác tìm tốt Chủ Tử, ngay sau đó cũng nói ngắn gọn đem hết thấy tiền căn hậu quả cáo tri Lâm Huyền.

Sau đó, Lý Túc bọn người nhiệm vụ tự nhiên là hoàn thành, có điều Lâm Thiên cùng Lâm Tiểu Nhu lại là không có lập tức đi theo mấy người tiến về Vương Thành.

Mà là có ý định khác, ước định sau một tháng, tự hành tiến về.

Lý Túc mấy người cũng vô pháp cự tuyệt, Lâm Thiên giờ phút này cũng không phải là bọn họ có thể khống chế tồn tại.

Không nói thân phận, chỉ là thực lực, thì là một loại nghiền ép trạng thái.

Đỗ Tử Đằng từ không cần nhiều lời, đối mặt Địa Linh đỉnh phong Quan Vũ chính là bại hoàn toàn, mà Lý Túc tự hỏi cũng không có bất kỳ nắm chắc nào đối kháng Quan Vũ.

Bọn họ chẳng qua là phổ thông Vương quốc Phổ Thông Cường Giả, mà hiển nhiên Lâm Thiên Cụ tượng hóa Quan Vũ chính là thuộc về thiên phú dị bẩm hạng người, có vượt cấp mà chiến năng lực.

Loại người này chỉ có thiên tài có thể đối kháng, đến lúc đó sau một tháng tiến về Vương Thành, cũng cũng không cần bọn họ hộ tống.

... ..

Phái người đem đại sảnh thu thập một phen về sau, thừa dịp mấy người còn không có rời đi, Lâm Huyền ngược lại là khẳng khẳng muốn để mấy người lưu lại ăn bữa dạ tiệc.

Dạ tiệc trước đó, còn còn có chút thời gian.

Lịch trong phòng, Lý Túc lấy một loại thỉnh giáo tư thái, quán lấy Quan Vũ giảng thuật võ kỹ đao pháp ảo diệu.

Lâm Huyền thì là ôm lấy Lâm Tiểu Nhu dưới tàng cây tiếp tục đối với Đỗ Tử Đằng, Vương Vũ chờ ba vị văn nhân, báo cho một ít chuyện.

"Ta sự tình, các ngươi cũng đừng khắp nơi loạn truyền."

"Không được, các ngươi đến ký kết Thiên Đạo khế ước, ta mới yên tâm."

Mặc dù bây giờ thực lực không tệ, chỉ ít tại Vương quốc bên trong tính được là đỉnh phong, đoán chừng trừ Quân Chủ Lý Lôi cùng hai tên rường cột nước nhà chờ cấp tám bên ngoài, cơ hồ có thể đi ngang, nhưng cẩn thận là hơn, Lâm Thiên hay là đề điểm lấy mấy người.

Một lát sau, tại Lâm Thiên cường chế yêu cầu dưới, ba người khế ước ký kết.

Khế ước cũng không phải rất quá đáng, chỉ là không thể đem Lâm Thiên chính là bách thể họa tác người sáng lập việc này cho nói ra.

Về phần lưu danh chỉ tác, ngược lại là có thể thượng bả Quân Chủ.

Lưu danh kiệt tác tuy nhiên đầy đủ phần lượng, nhưng ít ra dẫn không tầm thường oanh động.

Theo thời gian trôi qua, dạ tiệc đúng hạn mà tới.

Một bữa cơm, chủ và khách đều vui vẻ, chỉ ít bên ngoài chính là như thế.

Dạ tiệc về sau, Đỗ Tử Đằng bọn người, một tia không có dừng lại, trong vòng một đêm liên tục mười bảy tòa thành trì không gian truyền tống mà qua.

Bọn họ cần nhanh chóng đem tin tức mang về, dù là Lâm Thiên sự tình không thể nhiều lời, nhưng muốn đến lưu danh kiệt tác cũng đủ làm cho Lý Lôi Quần Tâm cực kỳ vui mừng.

Đêm dài, Lâm Huyền không uống rượu, mà là đem Lâm Thiên gọi vào trong phòng, tâm tình một đêm.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Sau nửa tháng

Không ai biết Lâm Huyền cùng Lâm Thiên trong vòng một đêm nói những gì.

Chỉ là tại cái kia nói chuyện về sau, Lâm Huyền hiếm thấy không có xử lý bất luận cái gì trong thành sự vụ, cảm mấy đàn mua từ Tinh Nguyệt tửu lâu "Ngân đậm Phiêu Hương" phải say một cuộc.

Một bên uống, một bên là rơi lệ không ngừng, trong miệng thì thảo nói cái gì đó.

...

Trong phủ, Lâm Thiên trong phòng.

Giờ phút này Lâm Thiên cả người có vẻ hơi có vẻ không vui.

Cùng Lâm Huyền nói chuyện một phen, nhắc lên một cái trong trí nhớ chưa bao giờ có người.

Cái này trí nhớ, không chỉ là hiện tại Lâm Thiên chính mình, càng là bao hàm nguyên chủ nhân trí nhớ.

Nhưng như thế hai phần trong trí nhớ, đều không có người kia thân ảnh.

"Lam Tú Thiên, mẫu thân của ta." Lâm Thiên thờ dài một hơi.

Người này dù là trong trí nhớ không có nửa phần bóng dáng, cũng quyết định thoát không thể rời bỏ hai người dây dưa vận mệnh.

Tục ngữ nói, thân thể lỗ chân lông, thụ cha mẹ, vô luận linh hồn biến động bao nhiêu, không thể phủ nhận chính là, trước mắt chính mình vị trí thân thể, chính là Lâm Huyền cùng tên kia vì Lam Tú Thiên nữ nhân ban cho.

Đây là một hạng ân đức, không thể trốn tránh.

"thôi, đến lúc đó rồi nói sau, hiện tại ta, cũng không có cái năng lực kia." Nhớ tới Lâm Huyền kể ra sự tình, Lâm Thiên trở nên đau đầu, hung hăng hất đầu một cái.

... ..

Trong thành y nguyên như dĩ vãng bình tĩnh, trừ cái kia ba đại thế gia hầu hạ giống như con ruồi không đầu, chạy trốn tại phố lớn ngõ nhỏ, tìm kiếm lấy Đổ đại học sĩ chỗ cáo tri tên kia truyền quốc Thi Nhân.

Hôm qua, tuy nhiên trong phủ thành chủ có mấy cuộc chiến đấu, nhưng dù sao không có tác động đến quá lớn phạm vi, lực lượng đều là ngưng tụ một chỗ, nhiều lắm là hủy hoại một chút đại sảnh a.

Ngoại Giới người, căn bản không rõ ràng phát sinh cái gì.

Mà lại Đổ Tử Đằng bọn người đi vội vàng, cũng không kịp thông báo cho bọn hắn một tiếng.

Giờ phút này còn một lòng một dạ nghĩ đến hoàn thành nhiệm vụ, thu hoạch được tán thưởng.

Không chỉ có như thế, ba đại thế gia người đều vẫn được sự tình bí ẩn, có ý tránh né lấy Phủ Thành Chủ, nghiêm khắc tuân hoàn theo Đổ đại học sĩ phân phó yêu cầu.

Cũng chính vì vậy, Lâm Huyền bọn người căn bản không có chút nào phát giác, càng không có cơ hội đi đề điểm bọn họ một câu.

Chờ đến bọn họ phát hiện không hợp lý, tập hợp lại cùng nhau thời điểm, thời gian đã qua khoảng chừng nửa vầng trăng lâu.

Một ngày này, bên trong Liễu gia, tụ tập ba đại thế gia gia chủ.

Tuy nhiên đều là ông lão, nhưng lại căng chặt có độ, không giãn tự uy.

"Lữ huynh, Ngô huynh, các người đối với chuyện này thấy thế nào?" Đặt câu hỏi người, chính là Liễu gia chi chủ Liễu Thiên Hành.

"trọn vẹn nửa vầng trăng không có bất kỳ cái gì tin tức, lấy chúng ta ba đại thế gia thực lực tới nói, dù là thành Thiên Tinh chừng ngàn vạn nhân khẩu, giờ phút này cũng đã loại bỏ nhiều lần." Lữ gia chi chủ, Lữ Lương trầm giọng mở miệng.

"đúng, trừ Phủ Thành Chủ không có điều tra, địa phương còn lại có thể nói không có bất kỳ cái gì bỏ sót." Chủ nhà họ Ngô Ngô Liệt cũng đồng ý nói.

"mà lại, các người không cảm thấy sự tình có kỳ quái à? Thời gian dài như vậy đến nay, Đồ đại học sĩ đều chưa từng tới hỏi một phen, cái này không có bất kỳ cái gì đạo lý a."

"hoàn toàn chính xác, đây chính là Quân Chủ chi mệnh, nếu là không có hoàn thành, khẳng định lòng như lửa đốt, trừ phi..." Liễu Thiên Hành nhíu mày.

"trừ phi, bọn họ đã hoàn thành nhiệm vụ, rồi đi trước."

"a! !"

Mấy người có chút choáng váng, trọn vẹn nửa vầng trăng thời gian, hao phí vô số nhân lực vật lực, thế mà liền phải ra như thế cái kết luận.

Liễu Thiên Hành thờ dài một tiếng: "Theo thủ hạ ta báo cáo, có vẻ như toàn bộ nội thành đều cũng không có bất kỳ cái gì Đồ học sĩ tung tích."

"Xem ra, đúng như là trong dự liệu một dạng."

"Ta đã sai người đi Truyền Tống Trận tìm hiểu tin tức, đi hay không, đến lúc đó tin tức vừa về đến liền biết rõ."

Liễu Thiên Hành cũng cảm giác được không thích hợp, tại triệu tập mặt khác hai Đại Gia Chủ đến đây thời điểm, đã phái người ra ngoài điều tra.

Truyền Tống Trận là thành chủ dưới trướng cơ cấu, vài ngày trước, cũng không có hướng phương diện kia điều tra qua.

Tam đại gia chủ riêng phần mình ngồi, uống trà chờ đợi, cũng may Liễu Thiên Hành phái ra người coi như nhạy bén, chỉ là gần nửa canh giờ chính là gấp trở về.

Chờ đến tin tức thông bẩm, ba người sắc mặt đều không phải rất dễ nhìn.

Một lát sau, hay là Liễu Thiên Hành lạnh hừ một tiếng mở miệng nói: "Việc này lấy đừng, chúng ta cũng không cần ở trên nữa hao tổn nhiều tâm trí lực."

"Lần này triệu tập các lão huynh đến đây, hay là có chuyện trọng yếu hơn."

"Đã không có cơ hội hoàn thành Quân Vương nhiệm vụ, trực tiếp đạt thành mục tiêu, như vậy chúng ta kế hoạch hay là như cũ áp dụng cho thỏa đáng."

"Vừa rồi thủ hạ ta bẩm báo các người cũng nghe đến, Đồ học sĩ đám người cũng không có mang theo những người còn lại rồi đi, vẫn là lúc đến bốn người."

"Cái này mang ý nghĩa, cái kia truyền quốc Thi Nhân, có lẽ cũng không tại ta thiên ngôi sao, mà là đã tại địa phương khác tìm tới."

"Lần trước ta phân công nhị đệ đến đây nói tới sự tình có thể coi như thôi, y nguyên dựa theo nguyên kế hoạch hành sự."

Ngô Liệt ngắt lại cũng mở miệng nói: "Liễu huynh phân tích có đạo lý, như vậy hay là theo kế hoạch hành sự."

"Dù sao Lâm Huyền cái người này quá không hiểu biến báo, ngăn cản chúng ta tài lộ, nhất định phải trừ chi cho thống khoái."

... ..

Ngay tại Liễu Thiên Hành bọn người thương nghị chuyện thời điểm, Lâm Thiên lại là ôm lấy Lâm Tiểu Nhu đang ngủ say ngọt.

Theo liếc trông mắt chậm rãi mở ra, bên ngoài đã là mặt trời lên cao, mặt trời chói chang.

Lâm Thiên nhìn xem trong ngực cái kia kiều tiểu thiếu nữ, hạ thân lại một lần cứng rắn như sắt.

Sớm tại mấy ngày trước đó, hai người rốt cục đánh vỡ tầng cuối cùng cách ngăn, thẳng thắn gặp nhau, hợp làm một thể.

Nhúng tay tại cái kia vĩnh cao thỏ con trên nắm bóp, không cần một hồi, trong phòng, vang lên lần nữa mê người nhạc chuông.

Một lúc lâu sau, Lâm Thiên mặc chỉnh tề đứng dậy, sáng khoái tinh thần.

Nhìn lấy trên giường nhẹ cắn môi dưới, còn vẫn chưa có lấy lại tinh thần đến, khuôn mặt đỏ bừng thiếu nữ, Lâm Thiên ý cười đầy mặt mở miệng nói:" người trước nghỉ ngơi một chút, thiếu gia đi làm ăn chút gì."

Mấy ngày gần đây nhất thời gian, Lâm Thiên là chân chính cảm giác được hồng phần giai nhân mị lực, hoàn toàn cảm giữ không được.

Thoảng thanh tỉnh một phen, chính là muốn nâng thương khai chiến, để hấn cũng không khỏi đến hoài nghi mình phải chăng dọa lạc.

Có điều cũng may người rộng rãi thông suốt, ngược lại liền muốn thông.

Thực Sắc Tinh Dã, đây chính là Thánh Nhân chi ngôn, mà chính mình liền thánh nhân cũng không phải, có gì không thể.

Huống chi, nam nhân chính là như thế, phấn đấu phấn đấu vì cái nào? Tiền quyền sắc ba loại a.

Kiếp trước không phải thì có một cái rất lợi hại chuẩn xác cố sự.

Có người hỏi: Như thế nào mới có thể thọ.

Đáp nói: "Bỏ thuốc, kị tửu, kị sắc, kị lo, kị giận, kị đại hi, kị đại bi, kị thức đêm."

Người đáp: "Như thế còn sống cùng khôi lỗ có gì khác?"

Người cũng nên có dã tâm, có thất tình lục dục, không phải vậy lớn lên sống thì sao? Vĩnh sinh bắt từ lại như thế nào?

Nguyên có, thay đổi một cách vô tri vô giác, kiếp trước Lâm Thiên nhìn một số, những nhân vật chính đó, đưa tới cửa thịt đều không ăn, cái này đều là trực tiếp vứt bỏ Vãn.

Người có thể một lòng, nhưng người không thể Thánh Mẫu, huống chi chính mình vốn là Xuyên Việt Nhân Sĩ, kiếp trước thì ảo tưởng qua ta nếu vì Hoàng, hàng đêm phân nân không tảo triều sinh hoạt, lúc này có cơ hội, không đạt thành giác mộng này, chính mình cũng hội xem thường chính mình.

Có điều nghĩ thì nghĩ như vậy, thực lực vẫn không thể rơi xuống, lúc này mới có thể bảo vệ chính mình hết thấy.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Nhân hạ

Dù sao cái thế giới này cũng không phải có bao nhiêu thái bình, cường giả vi tôn, từ Đồ Từ Đẳng sự kiện trên đã hoàn mỹ thể hiện.

Nếu là không có kiếp trước kia Ăn cắp bản quyền tác phẩm kinh điển, đừng nói muốn dựa vào Lâm Huyền làm con ông cháu cha, ngay cả Lâm Huyền cái kia tiểu Tiêu Thành Chủ đều là tự thân khó đảm bảo.

Huống chi, ra loài người cương vực về sau, còn có cái này hung tàn loài Yêu, kinh khủng loài Ma, mỗi một cái đều là ăn tươi nuốt sống tồn tại.

"ngô, một hồi com nước xong xuôi, nên thật tốt vẽ một phen họa tác."Ngáp, Lâm Thiên hướng phía bếp sau mà đi.

Lâm Đại Thiếu, Lâm Thiên tự nhiên không phải đi tự mình động thủ nấu đồ ăn nấu com, hấn cũng không có năng lực này.

Vên vẹn chỉ là đi phân phó một phen, trở thành Linh Thư sư về sau, Lâm Thiên cùng Lâm Tiểu Nhu dùng com thời gian cực không cố định, một khi bắt đầu ở Mạng Thiên Đạo 'Văn' sáng tạo về sau, rất có thể hiểu ý Thần Tiêu hao tổn quá lớn, trực tiếp thiếp đi.

Bởi vậy, đã sớm hủy bỏ cố định dùng com thời gian.

Hướng về phía đầu bếp phân phó một phen về sau, Lâm Thiên nện bước nhanh chân từ, thần nhiên lại trở lại trong phòng.

Lúc này Lâm Tiểu Nhu đã đầy mặt đỏ bừng mặt, đang rửa mặt lấy.

Nhìn lấy cái kia uyển chuyển thân thể, Lâm Thiên khóe miệng một phát, cước bộ thả nhẹ, lững lờ ngang nhiên xông qua, lập tức ôm bờ eo thon.

"Tiểu Nhu, một chết đi, một hồi thì có hạ nhân đem ăn đưa tới."

Lâm Tiểu Nhu khẽ kêu một tiếng, gạt mình, chờ phát hiện người sau lưng chính là Lâm ngày sau mới điên chả trách." thiếu gia, người lại khi dễ Tiểu Nhu "

" còn gọi thiếu gia!"Lâm Thiên dương giận, đưa tay nhẹ nhàng xoa bóp Lâm Tiểu Nhu khuôn mặt nhỏ tiếp tục nói:" gọi phu quân."

" hoặc là lão công có lẽ!"

" ần, phu quân. "Lâm Tiểu Nhu nhon nhót kêu một tiếng, nàng cũng không hiểu lão công là có ý gì, chỉ có thể lựa chọn gọi phu quân.

Mặc dù có chút không thích hợp hiện tại xưng hô, nhưng Lâm Tiểu Nhu mơ hồ cũng minh bạch mấy phần, chính mình cùng Lâm Thiên quan hệ có nhất tằng mang tính then chốt đột phá, tựa hồ chính là giáo sư năng tri thức lão thị nữ nói tới chuyện phòng the.

Nghĩ như vậy, trong đầu lại không tự chủ được hiện ra ban đêm từng vệt hình ảnh, cả người xấu hổ tựa hồ sắp đã hôn mê.

"Tiểu Nhu, nghĩ gì thế?" Lâm Thiên sững sờ mở miệng nói: "Làm sao mặt như thế nóng."

Lập tức tựa hồ minh bạch cái gì khẽ cười nói: "Tiểu Nhu, người học cái xấu nha, cả ngày tận muốn chút chuyện này."

Lâm Tiểu Nhu làm sao không hiểu Lâm ý của trời, tim đập như hươu chạy dẫu đành nói: "Nào có."

Lần này biểu lộ, càng là gây Lâm Thiên không cảm được cười ha hả, thật lâu mới chặt vật ngưng cười.

"Người trước rửa mặt đi, 1 hội đi ra ăn cơm." Trêu chọc một phen, Lâm Thiên cũng có chừng có mực, không phải vậy đoán chừng một hồi lại xuất hiện cái gì va chạm gây gỗ sự kiện.

Mấy phút đồng hồ sau, rửa mặt Lâm Tiểu Nhu không thi Phấn Trang Điểm, lại là thiên sinh lệ chất, da thịt kiều nộn như nước, môi đỏ hơi phiếm hồng.

Không đợi Lâm Thiên mở miệng, Lâm Tiểu Nhu rất là chủ động tiến đến Lâm Thiên trong ngực, hơi nghiêng đầu mở miệng nói:" thiếu... Phu quân, người thật muốn đi Vương Thành à?"

Lâm Thiên gạt đầu nói khẽ:" đi, tự nhiên là muốn đi, có điều vẫn phải sau nửa tháng."

" làm sao, cái này cũng cảm giác không kịp chờ đợi?"

Cái này vừa nói, ai biết Lâm Tiểu Nhu lại là mang theo tiếng khóc nức nở đáp lại:" cái kia, vậy đi bao lâu, lúc nào trở về, Tiểu Nhu sợ đến lúc đó nghĩ người."

Lâm Thiên sững sờ, lập tức yêu thương đem trong ngực thiếu nữ ôm chặt mấy phần:" ngốc nha đầu, không phải ta một người đi, là chúng ta đều muốn đi."

" a "Lâm Tiểu Nhu có chút mắt tròn tròn, may mà nàng còn suy nghĩ lung tung vài ngày, thật vất vả quyết định mở miệng hỏi thăm.

Nào biết được, toàn là mình suy nghĩ nhiều, Lâm Thiên căn bản thì không chuẩn bị đi một mình, ngay sau đó cả người đều mộng.

" thiếu gia, đồ ăn tốt."Cũng may không có mắt tròn tròn bao lâu, ngoài cửa vang lên đầu bếp thanh âm.

... ..

Mấy phút đồng hồ sau, trên bàn cơm, tràn đầy cả bàn đồ ăn.

Bất Quá, hiện tại, tự nhiên là sẽ không xuất hiện Xích Linh Hầu nước bọt cái này món ăn, từ khi trở thành văn nhân về sau, Lâm Thiên thực đơn Thượng Quan tại những cái kia đề thân tình nào đồ vật, đã sớm toàn diện vứt bỏ.

Tất cả đều là Lâm Thiên hiện tại tự chủ lựa chọn, tất cả đều là chút loại thịt.

"Thịt kho tàu Man Ngưu vó, đặc sản miền núi Quế Hoa cá, ngũ vị hương gà nướng... .."

Lâm phủ đầu bếp có lẽ so ra kém Tinh Nguyệt tửu lâu, nhưng so với kém hơn một bậc tửu lâu đầu bếp lại là không thua bao nhiêu, sắc hương vị đều tốt.

Một bữa cơm về sau, đã là sau một canh giờ.

Ăn uống no đủ, Lâm Thiên chưa quên tính toán của mình, đợi đến hạ nhân đem cái bàn thu thập sạch sẽ về sau, nhẹ giọng mở miệng nói: "Tiểu Nhu,

người đi buồng trong đi, đừng vội tuyên bố mới thi từ, nhiều thuận thực một phen Văn Bảo sử dụng."

Lâm Tiểu Nhu lần trước liên tiếp Ngũ Thủ thơ, Tứ Thủ truyền quốc một thủ lưu danh, thực lực tự nhiên nước lên thì thuyền lên, đạt tới Danh Túc cấp, chỉ so với Lâm Thiên thấp hơn một giai.

Mà lại tại đem Thánh Ngôn trải qua tu tập đến đệ tam trọng dùng ngòi bút làm vũ khí về sau, còn lại sở hữu văn khí đều dùng đến ngưng tụ lưu danh thi từ hóa thành Văn Bảo.

Là một thanh Vũ Phiến, xưng là Linh Tê phiến.

Đây là một kiện Công & Thủ gồm nhiều mặt Văn Bảo, bất quá bây giờ Lâm Tiểu Nhu cũng còn không có thuận thực sử dụng, chỉ có thể phát huy một hai phần mười năng lực.

" ần."Lâm Tiểu Nhu nhu thuận gật đầu, chạy chậm đến trong triều phòng mà đi.

Ngoại Phòng, hiện tại chỉ còn lại có Lâm Thiên một người.

Ngoại Phòng không có giường giường có thể ngồi, chỉ có ăn cơm bàn ăn xoay cùng hai cái chiếc ghế, Lâm Thiên cũng liền trực tiếp khoanh chân hướng mặt đất ngồi xuống.

Bất quá, Lâm Thiên ngược lại là cũng không có trực tiếp câu liền tiến vào Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong.

Mà là tại trong lòng tính toán.

" còn có nửa tháng, chính là học viện thi đấu, đến lúc đó..."Lâm Thiên trong mắt hiện ra hàn quang.

Lữ Phi sự tình, Lâm Thiên vẫn luôn nhớ ở trong lòng, về tình về lý, không có khả năng buông tha.

Thân thể nguyên chủ nhân, chết bởi bàn tay Lữ Phi, mà chính mình tiếp quản thân thể, hợp tình lý, cần phải báo thù cho hấn tuyệt hận.

Mà lại, tại chính mình tiếp quản thân thể ngờ ngờ ngác ngác thời điểm, tức thì bị nhục nhã đùa bỡn tiếp cận một tháng lâu.

Loại người này, không có khả năng buông tha.

Lâm Thiên từ cho là mình không phải một cái sát phạt quyết đoán người, nhưng tuyệt đối là một cái khoái ý ân cừ người.

Cái gọi là Thiên Đạo tốt Luân Hồi, thương thiên bỏ qua cho người nào, nên thay đổi đại giới người, tự nhiên muốn để hấn trả giá đắt.

Nếu không phải nghĩ đến trực tiếp giết đến tận cửa đi, lại đã không có chứng cứ chứng minh, ảnh hưởng không tốt, Lâm Thiên đều chẳng muốn đợi còn lại thời gian nửa tháng.

" bất quá, sau nửa tháng học viện thi đấu, ngược lại là cái cơ hội tốt."Lâm Thiên sớm có so đo.

Nghĩ rõ ràng những chuyện này, Lâm Thiên hai mắt cũng dần dần khép lại, đang muốn tâm thần liên thông Mạng Thiên Đạo 'Văn', nào từ lại là giật mình.

" kém chút đem việc này cấp quên."

" hệ thống nhiệm vụ ta thế nhưng là vượt mức hoàn thành, còn chưa có đi nhận lấy khen thưởng đây."

Ngay sau đó, cái biến chú ý, tiến vào biến ý thức chỗ sâu bên trong.

Màu vàng (gold) bút lông y nguyên không nhiễm trần thế, tản ra tia sáng chói mắt, có điều đã sớm chuẩn bị Lâm Thiên cũng không có khả năng như lần thứ nhất đồng dạng tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Linh thức chi thân có chút thuận thực đi ra phía trước, vươn tay cánh tay nhẹ nhàng đụng chạm đến cái kia bút trên khuôn mặt.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Hạng thứ hai nhiệm vụ

Bút lông chỉ thân to lớn, so với Lâm Thiên Linh thể tới nói nếu không biết rõ gấp bao nhiêu lần.

Vươn tay ra, chỉ có thể tiếp xúc đến trong cùng nhất vị trí, ở tại tiếp xúc đến trong chớp mắt, cả người vị trí chính là biến.

Vẫn là cái kia Hỗn Độn Không Gian bên trong, có cách ngăn cách cách ra u ám khí tức mang theo khiến người ta run sợ uy thế.

Dù là đã sớm chuẩn bị, Lâm Thiên y nguyên ngây người như vậy một cái chớp mắt.

Mà đúng lúc này đợi, cái kia đã lâu giòn vang vang lên lần nữa, mang theo Lâm Thiên một vòng rực rỡ ý cười.

"Đình, chúc mừng chủ ký sinh hoàn thành hạng thứ nhất sơ cấp nhiệm vụ, khen thưởng thần bí Đại Lễ Bao một phần, xin chủ ký sinh tự hành lựa chọn mở ra."

Đột ngột đang lúc, ngay tại thanh âm kia vừa dứt dưới, trước mắt hệ thống chỉ mối quan hệ. Trong bao, quả nhiên là xuất hiện một cái màu xanh lá cái túi.

Miệng túi gấp trói, cũng không thể biết bên trong có đồ vật gì.

Nhưng làm hệ thống chủ ký sinh Lâm Thiên, đương nhiên sẽ không giữ lại kiện hàng bất động, chỉ là tâm niệm nhất động, nói thầm một tiếng "Mở ra."

Túi kia khóa chính là giống như lốt kết, tự động động đập lên.

"Đình, chúc mừng chủ ký sinh thu hoạch được trung cấp hội họa kỹ xảo, trung cấp thư pháp kỹ xảo, tích phân 100 điểm."

"Chủ ký sinh đạt tới Đại Nho cấp văn nhân, vượt mức hoàn thành nhiệm vụ, mở ra hệ thống khu mua sắm"

"Tích phân tổng số đạt tới 100, tự động giải tỏa mới trí nhớ chùm sáng, chủ ký sinh có một lần rút ra cơ hội."

"Trước mắt còn thừa tích phân: 130."

Lâm Thiên hết sức vui mừng, nguyên bản liền nghĩ 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 chỉ là rút ra quyền thứ nhất, phía sau họa tác đang lo không có hạ bút.

Liên tiếp tiêu sái nửa vầng trăng thời gian lâu, hôm nay đều dự định trước đem cái kia Đường Bá Hổ trước kia họa tác lấy ra, tăng trưởng điểm văn khí lại nói.

Hiện tại xem ra , có vẻ như không dùng gấp gấp như vậy.

100 tích phân, lần nữa giải tỏa trọn vẹn bảy cái trí nhớ chùm sáng, tăng thêm nguyên bản còn lại hai cái đã có chín cái nhiều.

Có điều hiển nhiên là có cấp bậc phân chia, lần thứ nhất ba mươi tích phân giải tỏa trí nhớ chùm sáng, hiển nhiên muốn lộ ra âm thầm một số, trái lại nhiệm vụ lần này sau khi hoàn thành 100 tích phân giải tỏa thì là càng thêm loá mắt.

Lâm Thiên không có gấp đi đụng vào những chùm sáng kia, mà là ngược lại đi nghiên cứu cái kia vượt mức nhiệm vụ về sau mở ra hệ thống khu mua sắm.

Kỳ thực nói là khu mua sắm, toàn bộ nhìn lại là liền quầy bán quà vật cũng không bằng, toàn bộ chính là hai hàng kệ hàng.

Hơn nữa còn cũng không có bày đầy, nhưng nhìn thấy phía trên vật phẩm về sau, Lâm Thiên lại là cảm thấy vui mừng vạn phần.

《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 quyền thứ hai, quyền thứ ba, quyền thứ tư... ..

Nguyên một bộ đến tiếp sau cũng là có thể tại kệ hàng trên mua sắm.

Trước kia còn muốn lấy tích phân tác dụng, không có khả năng chỉ là đạt tới nhiều ít hơn bao nhiêu giải tỏa mà không thể tiêu hao đi, hiện tại có đáp án.

Tích phân là tính gộp lại chế, cũng không ảnh hưởng tiêu hao, đơn giản tới nói, hiện tại một trăm ba mươi tích phân, tiêu hao sạch sẽ về sau, lần sau thu hoạch được tích phân, chính là từ một trăm ba mươi bắt đầu điệp gia, tính gộp lại tổng số.

Đến bao nhiêu, giải tỏa trí nhớ chùm sáng, sau đó rút ra về sau, đến tiếp sau thì là cần ở đây mua sắm.

Một quyền cần tổn hao, chính là hai cái tích phân, trừ ra quyền thứ nhất, toàn bộ Manga còn thừa lại bốn mươi đề thi nhiều.

Không do dự, trực tiếp tổn hao tám mươi tích phân, đem còn lại đều mua sắm.

Tuy nhiên dù là biết 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 ở kiếp trước bên trong tính không được tốt bao nhiêu Manga, nhưng cứ thế từ bỏ thái giám rồi, Lâm Thiên là không nguyện ý làm.

Đến tiếp sau, đến lúc đó kiểm lấy tích phân, tại mua sắm chính là, cũng không nhất thời vội vã.

Tích phân tiêu hao, còn thừa 50, trong óc cũng theo thời thế mà sinh thêm ra không ít rõ ràng trí nhớ.

"Trong thời gian ngắn, đoán chừng không cần lo lắng không có họa có thể làm." Lâm Thiên trong lòng hơi vui, mặt mày như hoa.

Chờ đến toàn bộ trí nhớ tiếp nhận, lúc này mới hướng phía trí nhớ kia chòm sáng mà đi.

"Trí nhớ chòm sáng rút ra bên trong."

Liên tiếp xuất hiện ở Lâm Thiên trước mắt xẹt qua, giống như lưu tinh, chưa từng dừng lại.

"Vương Hi Chi thư pháp một bộ, Trương Hoành họa tác một bộ, Vua Hải Tặc quyền thứ nhất... .."

Liên tiếp thông tin thật nhanh chuyển động, cuối cùng tốc độ chung quy là chậm lại, chậm rãi dừng lại.

"Chúc mừng chủ ký sinh rút ra Trương Tăng Diêu họa tác 《 Hán Vũ xạ Giao đồ 》 một bộ."

Lâm Thiên sững sờ, kết quả này từ đáy lòng tới nói, không tính hài lòng.

Dù sao chỉ là một bộ họa tác mà thôi, còn kém rất rất xa Manga tới lâu dài.

Phải biết, tại vừa rồi bảy cái tuyển hạng bên trong, nhưng là có 《 Vua Hải Tặc 》 《 Naruto 》 hai bộ có thể xưng quốc dân cấp Manga.

Chỉ bất quá cũng không có rút ra đến.

Có điều loại này thất lạc cũng chỉ là một cái chớp mắt a.

"Chiếm được là nhờ vận may của ta, mất đi là do số mệnh của ta." Lâm Thiên tự mình an ủi.

"Tốt xấu 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 còn có thể xưng một đoạn thời gian, dù sao còn có rất nhiều cơ hội rút ra."

Nghĩ như vậy, cả người lại rộng rãi lên.

Tâm tính điều chỉnh tốt, Lâm Thiên chú ý lực chính là phóng tới mới rút ra đến họa tác bên trong.

Đây là một bức cổ họa, cùng Thánh đạo đại thế giới phổ thông họa tác phong cách vẽ cùng loại, xem như một bộ không tệ họa tác.

Mà lại Trương Tăng Diêu cái tác giả này, Lâm Thiên cũng có ấn tượng.

Có lẽ danh tự, cũng không như Đường Bá Hổ người bình thường người đều biết, nhưng liên quan tới hán truyền thuyết lại là thuộc về ai cũng thích một loại.

Họa Long điểm Nhãn lần này có sự, cái chủ nhân công chính là Trương Tăng Diêu.

Nói chính là tại Kim Lăng chùa An Nhạc, bích họa phía trên, bốn đầu rồng vô song mắt, du khách ngai nó vô thần, Trương Tăng Diêu vì đó bên trong song Long điểm hai mắt về sau bay vút lên trời có sự.

Được xưng tụng có sắc thái truyền kỳ.

"Nhìn như vậy đến, kỳ thực ngược lại cũng không tệ lắm." Lâm Thiên dư vị một phen, cũng là hoàn toàn không có mới đầu uể oải.

Dù sao Manga tuy tốt, Quốc Họa cũng không kém, có lẽ tại nào đó chút thời gian, còn có thể tạo được càng lớn tác dụng.

Mọi chuyện làm xong, đang chuẩn bị rời khỏi biên ý thức không gian, trong óc lần nữa truyền đến một trận giòn vang.

"Đình, tuyên bố hạng thứ hai nhiệm vụ."

"Chủ ký sinh cần tại ba tháng thời gian bên trong, nổi tiếng minh giương Đế Quốc."

"Nhiệm vụ hoàn thành, khen thưởng tích phân ba trăm, thần bí Đại Lễ Bao một phần."

"Nhiệm vụ thất bại, phạt sát chủ ký sinh."

Nhiệm vụ lần này tuyên bố, tại Lâm Thiên trong dự liệu.

Có điều duy nhất có chút không thể xác định là, nổi tiếng để quốc tiêu chuẩn đến cùng là như thế nào phân chia.

Loại chuyện này, cần dựa vào thực hành, mới có thể đạt được hiểu biết chính xác, cũng không dễ vọng thêm phỏng đoán.

Rời khỏi biển ý thức không gian, không có chút nào ngừng, lần nữa câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn', tiến vào Manga cột một khối.

Nơi này y nguyên lộ ra trống rỗng, chỉ có 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 một bộ.

Phía dưới nhấn lại sớm đã đạt tới một cái con số trên trời, tất cả đều là thúc canh lời nói.

"Lăng Văn đại sư, tiếp tục tăng chương à."

"Nên sẽ không thái giám đi?"

"Yêu cầu đổi mới "

Vô số người, có lẽ là ở vào hiếu kỳ, hưng hứa là chân chính bị bộ này quyền thứ nhất hấp dẫn.

Lúc này lưu lượng đạt tới một loại nghe rộn cả người sở tự.

Thậm chí đã vượt qua không ít vạn cô cấp lưu lượng, tuyệt không phải nhất vực chi địa có khả năng đạt tới.

Nhìn lấy cái kia vượt xa mình nhận biết sở tự, Lâm Thiên cũng không nhớ rõ lắm ức về sau tính toán đơn vị ra sao, dù sao tuyệt đối là đã phá ngàn tỷ số lượng.

Xem chừng toàn bộ Thánh đạo đại thế giới, đều đối với cái này khai sáng mới hình thức họa tác hiếu kỳ gấp.

"Là thời điểm nên đổi mới." Lâm Thiên lầm bầm, quan bế roi bình luận, tiến vào vẽ tranh chỉ mối quan hệ. Bên trong

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Tranh nhau học tập

Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong, Lâm Thiên bút như long xà, múa bút lưu đồ, ngắn ngủi vài phút, một bức rõ ràng họa tác chính là sôi nổi trên giấy.

Nửa canh giờ thời gian, Lâm Thiên đã là họa hơn mười trang đi ra, có điều thời khắc này Lâm Thiên trên mặt lại là tạm gác lại một nụ cười khổ.

"ta liền nói vì cái gì hệ thống không phải muốn thưởng trung cấp hội họa kỹ xảo, hiện tại hổ lớn."

Nguyên bản, sơ cấp hội họa kỹ xảo thời điểm, đi qua Văn tâm thói luyện, tăng thêm nhiều lần vẽ tranh nguyên nhân, Lâm Thiên có thể cảm giác được, khi đó tại Mạng Thiên Đạo 'Văn' về Manga, cần phải có thể mấy canh giờ không ngủ không nghỉ, một quyển, muốn đến chỉ cần 1 ngày thời gian liền là có thể hoàn thành.

Nhưng vạn vạn không nghĩ đến chính là, thăng cấp làm trung cấp về sau, toàn bộ tâm thần tiêu hao tăng lên gấp bội, chỉ là nửa canh giờ, thì cảm thấy đầu váng mắt hoa, hết sạch sức lực.

Tự nhiên hội họa kỹ xảo đề bạt, mang tới chỗ tốt cũng tương tự có.

So với dĩ vãng, tuy nhiên họa chất chênh lệch không xa, nhưng là ẩn chứa một tia Chân Ý ở trong đó.

Loại này Chân Ý là kế thừa tác giả ý chí, mỗi một danh họa tác sư tại sáng tác trước đó, trong đầu khẳng định đều sẽ có một bức đã thành phẩm họa tác, sau đó mới đem sử dụng bút vẽ miêu tả đi ra.

Hội họa mức độ tăng lên, mà có thể để người quan khán, đưa vào trong đó, dù là hình ảnh đều là giống nhau.

"đoán chừng hiện tại bình xét cấp bậc, hội họa thủ pháp một cột hẳn là trung cấp." Lâm Thiên cười khổ, đem vẽ lựa chọn tốt truyền lên đến công bố, sau

đó chính là rời khỏi Mạng Thiên Đạo 'Văn'.

Nói thực ra đến, nếu là có thể, Lâm Thiên ngược lại thì nguyện ý y nguyên bảo lưu lấy sơ cấp hội họa kỹ xảo.

Dù sao 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 đã bình xét cấp bậc kết thúc, mà lại bởi vì là Thủy Tổ cấp Manga khác, bình xét cấp bậc tự động trên thăng một cấp đạt tới bách thể truyền thuyết cấp.

Muốn lần nữa đột phá đến thiên thu thánh điển, cái đó là một hạng công trình vĩ đại, hội họa thủ pháp đề bạt đến trung cấp căn bản không nhiều lắm tác dụng, chỉ có lấy lượng lớn nhân khí hào bình, tại mấy chục năm, thậm chí mấy trăm năm về sau, nhìn có cơ hội xông phá không thể.

Việc cấp bách, hoàn thành bộ này Manga, còn có thể thu được bản hoàn tất văn khí giá trị một phen , có thể tăng thực lực lên.

Nhưng bây giờ, thời gian vô hạn trì hoãn, có lẽ đáng lẽ chỉ cần một tháng khoảng chừng, hiện tại tăng lên đến trung cấp kỹ xảo về sau, nói không chừng liền phải tám năm ba tháng thời gian.

Nhưng hệ thống khen thưởng chính là khen thưởng, là trực tiếp đem sơ cấp kỹ xảo bao trùm, bây giờ nghỉ dùng sơ cấp kỹ xảo về đều làm không được, chỉ cần nhất động bút, chính là tự động sử dụng trung cấp kỹ xảo.

Rời khỏi Mạng Thiên Đạo 'Văn', Lâm Thiên một trận choáng váng, cũng may là khoanh chân ngồi dưới đất, không phải vậy không chừng thì đứng không vững.

Giấy dựa lấy, leo đến trên ghế dài đầu não trầm xuống, chính là ngủ mất.

... ..

Một chỗ Văn trong nội viện, một ông lão đứng tại phía trên địa phương vị, toàn thân văn khí như sóng, ba đào hung dũng.

Đây là người đạt tới Chư Tử cấp Linh Thư sư, có không ít truyền quốc họa tác, càng là có lưu danh chi tác truyền lưu thế gian.

Giờ phút này, ông lão phía dưới càng là tụ tập không biết bao nhiêu Linh Thư sư, đều là lấy hội họa chi đạo làm chủ.

Ông lão đứng ở phía trên, tâm thần nhất động chính là văn khí hóa hải, phương viên hơn mười dặm đều là bị bao phủ ở bên trong.

Một giây sau, cái kia như là sóng lớn văn khí, biến hoá thất thường, trong chớp mắt hình thành một vài bức sinh động liên quen họa tiết.

" Lăng Vân Linh Thư sư khai sáng mới hội họa khuôn mẫu, chúng ta đã đem quyền thứ nhất học tập, mọi người cũng đều có trải nghiệm "Ông lão âm thanh truyền trăm dặm, bắt đầu giảng bài.

Cánh tay vung lên, chỉ gặp cái kia bức thứ nhất bị vẽ họa tiết chính là đi vào Văn biển chính giữa, tất cả mọi người tận đều có thể trông thấy.

Ông lão tiếp tục mở miệng nói: "Có điều ngay tại vừa rồi, Lăng Vân Linh Thư sư mới nhất truyền lên đến một số liên tục họa tác, rèn sắt khi còn nóng, từ lão phu dẫn mọi người học tập."

"Cái này một chuỗi liên tục họa tác, được xưng là quyền thứ hai, theo lão phu suy đoán, nên là căn cứ nhất đại tiết hình thức, lấy tên mà đến."

"Mỗi một đoạn lớn lên có sự, làm theo nhưng phân đề thi, vô số năm qua, chỉ có Lăng Vân Linh Thư sư có này động tác, quả nhiên là xưng trên tư chất ngút trời."

Ông lão cánh tay liên tục quơ múa, thao túng văn khí, vẽ một vài bức hình ảnh, trong miệng không ngừng chút nào nghỉ, nói cái nhìn của mình.

"Một quyền này, rõ ràng hội họa thủ pháp so với quyền thứ nhất có tăng lên, có thể làm cho chúng ta cảm nhận được tác giả nội tâm thế giới muốn miêu tả hồng cảnh tượng hoành tráng."

"... .."

Sau nửa canh giờ, sở hữu hình ảnh toàn bộ quan sát, ông lão cũng đem ý nghĩ của mình thổ lộ.

Có điều giảng bài cũng chưa xong kết, chỉ gặp ông lão toàn thân văn khí vừa thu lại, chậm rãi đáp xuống đất, giống như người bình thường.

Hắn giảng giải thời gian đã, tiếp xuống nên đến mỗi người phát biểu ý kiến của mình, hội tụ Bách Gia luận nói thời điểm.

Quả nhiên, tại ông lão hạ xuống trong nháy mắt.

1 người đàn ông tuổi trung niên chính là đi đầu nhảy vọt đến giữa không trung , đồng dạng văn khí hùng hậu, hiển lộ họa tiết.

" chư vị mời xem "

" bức tranh này, chính là khắc sâu hiển lộ Lăng Vân Linh Thư sư miêu tả thế giới bên trong thể lượng tình huống."

" dân chúng lâm than, Quân Chủ vô năng."

" tuy nhiên vền vẹn một bức tranh, nhưng lại có này hiệu quả. So với chúng ta phí hết tâm tư, miêu tả một người thần thái, dung mạo, đột xuất thê lương. Lăng Vân Linh Thư sư hải lấy một loại mới thủ pháp, ba lượng bút phác họa ra một người, lấy nhân số to lớn, lại là càng có thể nổi bật."

" điểm này ngược lại để người được ích lợi không nhỏ. Nguyên lai cũng không phải là cần quá tả thực, mới có thể miêu tả chân thực, chủ yếu là truyền lại trong đó ý."

Trung niên nam tử nói có lý có theo, có điều cũng xác thực như thế, Manga bên trong một người, nếu là muốn tùy ý miêu tả, ba lượng bút mà có thể đại biểu, thậm chí một cái nhỏ chút đều có thể làm làm một người, đối với miêu tả to lớn tràng diện có ưu thế.

Nếu là áp dụng Thánh đạo thế giới hội họa thủ pháp, một bức họa trên giấy có thể dung nạp mười người đều tính toán khó được.

Trung niên nam tử chậm rãi mà nói, liên tiếp nói mấy cái cái nhìn của mình, lúc này mới phiêu nhiên xuống.

Không bao lâu, lại là một tên đạt tới Hiền giả cấp nữ tử, tiếp nhận vị trí, nói cảm ngộ.

... ..

Loài người cương vực bên ngoài, Cửu U Thánh Địa.

Nơi này chính là loài Ma đại bản doanh, Ma khí ngập trời, ngay cả nhật nguyệt đều bị Ma khí nhiễm thành màu đen.

Thiên Ma, Ma Thánh cấp nhân vật cường hãn càng là khắp nơi trên đất đều có, nhưng giờ phút này lại là ngoan ngoãn ngồi ở phía dưới.

Hư không bên trong, một tên ăn mặc bại lộ, diện mạo mỹ lệ, nhưng trông mắt lại là màu tím Mị Ma chính thổ khí như lan, giảng giải.

Loài Ma đồng dạng có câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn' năng lực, Thiên Đạo chi Hạ, chúng sinh đều là các loại.

Bất quá, tại loài Ma, những thứ này câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn' Ma, xưng hô cùng nhân tộc khác biệt a. Tại loài Ma, cái này tồn tại, được xưng là tiên tri.

Chính phân tích giảng giải 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 tên kia nữ Ma, càng là trong ma tộc ít có Thánh cấp tiên tri.

"Khanh khách, chư vị Thiên Ma, Ma Thánh đại nhân, tiểu nữ tử từ khi phát hiện bộ này họa tác về sau, chính là dốc lòng nghiên cứu..."

"Dù sao cũng phải tới nói, chúng ta loài Ma tiên tri số lượng vốn là không sánh bằng loài người, hiện tại càng làm cho đối phương nắm giữ mới họa tác thủ pháp, đây là một hạng nguy cơ."

"Thiếp thân ngược lại là đề nghị, điều động cường giả chui vào loài người cương vực điều tra một phen, tốt nhất đem sớm bóp chết tại trong trứng nước."

... ..

Loài Yêu tổ địa.

Từng cái tán ra khí tức cuồng bạo Yêu Thú ngồi xổm nằm trên mặt đất, tranh mặt răng nanh, làm theo người mà thị.

Hoàng Kim Vượn Sáu Tay, Tử Diễm Thanh Long, Huyết Tinh Man Ngưu... . . Dù loại kinh khủng Yêu Thú, đều là ngửa mặt lên trời gào thét.

Nhất tôn tán ra ngập trời yêu khí tuần lăng thanh niên, đập không mà đến, phía sau càng là có khê cong Tàn Nguyệt treo cao.

Đây là loài Yêu thánh tế tự, có mấy bộ ca tụng loài Yêu thiên thu văn chương. .

Thanh niên thần tuần phi phạm, khoe miệng treo lên một tia đường cong, càng làm cho người không tự chủ được hội say mê trong đó.

Nhưng cũng may, nơi này Yêu Thú tối thiểu đều là đạt tới Yêu Đế cấp bậc, hung uy ngập trời, tại đối phương không có tận lực tình huống dưới, ngược lại sẽ không nhận ảnh hưởng.

"Chư Thánh cùng các vị Đế Vương, ta Tàn Nguyệt Yêu Hồ tộc tự hỏi chính là loài Yêu bên trong IQ thượng thừa chủng tộc, so nhánh loài người đều không thua bao nhiêu."

"Điểm này không dùng phủ nhận, nhưng dù vậy, vô số năm qua, vẫn không có khai phát bước phát triển mới Thiên Đạo chuyên mục."

"Ngược lại là loài người, vô luận là từ câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn' bộ thứ nhất, hay là đến tiếp sau thi từ, họa tác, thư pháp, tất cả đều nhỏ đến thứ nhất."

"Không thẹn với Vạn Tộc Chi Linh."

Lời nói rơi xuống, phía dưới lại truyền tới trận trận ngập trời gào thét, thiên không xuất hiện từng đạo từng đạo kinh khủng vết nứt! Phía dưới Yêu Thú, giận.

"Ta cũng không phải là tại gièm pha chúng ta loài Yêu, mà là tại trình bày một sự thật." Thanh niên lại là không chút phật lòng, y nguyên cười nhẹ.

"Cùng ở chỗ này nổi giận, không bằng tìm ra ngày đó tung hạc người, sớm ngày mặt sát, không muốn như dĩ vãng, để bọn hán hình thành một cái mới khuôn mẫu."

"Về sau phát triển nghiên cứu người, dù sao không có sáng tạo giả trải nghiệm khắc sâu."

"Nếu như đem người kia mặt sát, Tam Tộc đem trở lại cùng một hàng bắt đầu, đến lúc đó người nào trước tập được tinh túy, tự nhiên chiếm cứ vị trí có lợi."

"Chư vị tự hành quyết nghị đi, ta tự sẽ trở lại cúng tế Thánh Điện mở đường giảng bài."

Thanh niên ý tứ rất rõ ràng, các người đem người kia giết, đến lúc đó tất cả mọi người mượn từ Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 tiến hành nghiên cứu, đây là cùng một hàng bắt đầu.

Nếu như giữ lại tác giả, hán khẳng định trải nghiệm sâu nhất, nếu là tùy ý phát triển tiếp, khẳng định lại là loài người dẫn đầu chiếm lĩnh Manga cái này nghiêm khổ.

Phía dưới.

Nhất tôn Yêu Thánh mở miệng.

"Thánh tế tự đã lên tiếng, cũng không cần quá nhiều do dự."

"Riêng phần mình hồi tộc bên trong, điều động trong tộc có thể biến hóa tinh nhuệ, chui vào nhân loại cương vực, điều tra chém giết!"

Yêu Thú biến hóa, chỉ ít chính là cấp tám cấp bậc!

... ..

Ngoại giới phong ba, cũng không có lan tràn đến thành Thiên Tinh tới.

Thành chủ Lâm Huyền là cái đại thô kệch, không có giảng giải giảng bài năng lực.

Trừ ra Lâm Thiên Lâm Tiểu Nhu hai người , cấp bậc cao nhất văn nhân, cũng bất quá là trong học viện mấy tên cao tuổi danh túc, mức độ cũng không cao.

Chính mình đồ cái việc vui nhìn xem vẫn được, để bọn hán mở đường giảng bài, là tuyệt đối không có trình độ này.

Dù sao đây là Tân Hưng, không giống một số Thánh Nhân văn chương, đã sớm bị phỏng đoán cái triệt để, chỉ cần máy móc là được.

Ngược lại, ngược lại là một số Đế Quốc, Văn Viện, thậm chí cả cao cấp hơn địa phương, còn nhắc lên một cổ dậy sóng, học tập bắt chước chỉ người nhiều không kể xiết.

Loại này liên lụy phạm vi là cực lớn, dù là 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 văn vẹn chỉ là bách thế cấp họa tác.

Mặc dù đại đạo thanh âm, tinh không hình ảnh phạm vi chỉ là bao phủ nhất vực chi địa, cũng không tính lớn.

Phải biết Vương quốc phía trên chính là Đế Quốc, Đế Quốc phía trên chính là nhất vực, mà nhất vực chi địa thì là có Văn Thánh viện trừ tính chung quản lý.

Cho dù là nhất vực chi địa, cũng vẹn vẹn tại Hoàng triều phạm vi trong vòng, Hoàng triều phạm vi bao phủ phía dưới thế nhưng là có chừng Cửu Vực hai mươi bảy Đế Quốc nhiều.

Ba Hoàng triều lớn tổ kiến loài người, tại loài người bên ngoài, làm theo còn có loài Yêu, loài Ma, cũng không so với người tộc kém hơn bao nhiêu.

Nhưng người không chịu nổi cái kia mới xuất hiện Manga một cột, chỉ có 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 một bộ.

Thế giới này người, là cơ hồ không thể rời bỏ Mạng Thiên Đạo 'Văn', tu luyện sau khi nhìn xem, một mỗi phía dưới nhìn xem.

Có thể nói đêm giao thừa mượn thời điểm, nhiều người hơn ưa thích xx làm sự tình, bình thường nghỉ dưỡng giải trí, nhìn tuyệt đối là chủ lưu.

Bởi vậy, câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn' là tất nhiên.

Tại sau đó, phát hiện thêm ra một cái chuyên mục, tò mò, tự nhiên sẽ điểm vào xem một chút đi.

Sau cùng sợ hãi cả kinh, bách thế họa tác, hơn nữa còn là mới hệ thống, tự nhiên sẽ lấy ra nghiên cứu và thảo luận học tập một phen.

Lâm Thiên ngủ hồng học, làm sao biết, toàn bộ đại thế giới tại hân truyền lên đến về sau, lại một lần dẫn tới đám người truy phủng.

Thậm chí vô số Chư Tử, Bách Gia mở đường giảng bài, coi là điển hình.

Càng có Văn Thánh phát biểu, nói là 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 truyền lại một loại tin tức, Quân Chủ vô năng dẫn đến dân chúng lầm than, cần đối với hiện tại Quân Chủ tiến hành khảo hạch.

Trong lúc nhất thời, càng là dẫn phát liên tiếp đến tiếp sau sự kiện, thậm chí có ngu ngốc Quân Chủ, bị phế trừ vương vị, người tài ba trên đỉnh.

Trừ ba Hoàng triều lớn, không nhận Văn Thánh viện quản chế, dưới trướng đế quốc đều nhận một số ảnh hưởng.

Thiếu điều Lâm Thiên cũng không biết, biết, đoán chừng đều có thể cười ra tiếng.

《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 miêu tả lúc ấy triều đại ngu ngốc thảm liệt, có điều hai ba đề thi thôi, căn bản không phải trọng điểm.

Đến tiếp sau quần hùng tranh bá, Tam Quốc Đinh Lập, làm một thống mới thật sự là chủ tuyến.

Nếu là đem miêu tả cho đến lúc đó, luôn không khả năng Văn Thánh viện hội cổ vũ giữa các nước khai chiến đi?

Về phần hai loài Yêu Ma điều tra, Lâm Thiên càng là sẽ không rõ ràng.

Vương quốc Tinh Nguyệt vị trí, chính là ở vào Tây Bộ, cách Bắc Bộ Yêu Vực, Nam Bộ Ma Vực đều có khoảng cách, cũng căn bản sẽ không thụ đến bất kỳ ảnh hưởng gì.

Chờ đến điều tra tới đây thời điểm, có lẽ Lâm Thiên đã từ lâu rồi đi.

... ..

Ngủ một giấc tỉnh, đã là tốt mấy canh giờ về sau.

Tùy ý ăn bữa cơm, Lâm Thiên chính là lần nữa câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn', tiếp tục lấy đến tiếp sau tình tiết họa tác.

Vài ngày trước, khổ vì không có quyền thứ hai. Chỉ có thể là ngày ngày phàn nàn, hàng đêm bảy lần, qua một đoạn xa hoa lãng phí sinh hoạt, có điều đến bây giờ cũng nên thêm gia công.

Cứ như vậy, mỗi ngày khắc họa bên trong, thời gian lặng yên mà qua.

Lâm Thiên ngày đêm điên đảo, theo tâm thần lực lượng lần nữa nhắc nhở, hội họa tiến độ cũng càng phát ra kinh người, đợi đến nửa vầng trăng thời gian lần nữa mà qua, quyền thứ ba đều đã là vẽ.

Lâm Tiểu Nhu càng là ngày nào cũng học tập điều khiển hai kiện Văn Bảo, thực lực cũng có nhảy vọt tăng lên.

Cho dù là Liễu Tông, tuy nhiên không phải văn nhân, nhưng mỗi ngày hướng Quan Vũ thỉnh giáo phía dưới, thực lực cũng tinh tiến cấp một, từ cấp hai Uẩn Linh cảnh đạt tới cấp ba Linh Hợp cảnh.

Một ngày này sáng sớm, thổi mạnh chậm chậm gió nhẹ, sai người sáng khoái tinh thần.

Một ngày này chính là học viện thi đấu thời gian, chính là quyết ra trong học viện học viên bài danh một ngày.

Một ngày này, Lâm Thiên thật sớm rửa mặt, thay đổi toàn thân áo trắng, tung bay như tuyết.

Một ngày này chính là Lâm Thiên xin phép nghỉ sau một tháng, lại về một ngày.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Về viện

"Sáng sớm ta đứng tại, cao cao núi..."

Một buổi sáng sớm, Lâm Thiên cất giọng ca vàng, hù dọa bộc tử vô số.

Vì nghênh đón hôm nay học viện thi đấu, đêm qua ngủ được rất sớm, tinh thần dồi dào.

"thiếu gia, xe ngựa chuẩn bị tốt." Lâm Tiểu Nhu ném thư một đoạn thời gian, cuối cùng vẫn gọi hồi thiếu gia.

"được, Tiểu Nhu người đi sau phòng kêu lên Liễu Tông cùng Vân Trường, chúng ta cùng nhau đi học viện." Lâm Thiên rút cục đình chỉ gào khóc thảm thiết, ngược lại cười nói.

Lần này tiến đến, mặt bài rất trọng yếu, thời gian qua đi một tháng lâu, lần nữa trở về, muốn có không đồng dạng hiệu quả.

Không bao lâu, Vân Trường Liễu Tông hai người làm bạn mà đến.

Một thân Mặc Lục trường bào Vân Trường, phối hợp nó thon dài thân thể khôi ngô, khí thế mười phần.

Liễu Tông thân cao thoáng thấp như vậy một tia, không thích hợp mặc loại này một màu quần áo, thay đổi một thân trắng xanh đan xen võ sĩ kinh phục.

Có điều hai người tuy nhiên nhìn có chút khí thế, nhưng 1 cùng Lâm Thiên so sánh làm theo hoàn toàn là hai cấp bậc.

Một thân màu trắng y phục, không nhiễm trần thế, tóc xanh chằm ở sau ót, đeo lên một đỉnh đồng dạng màu trắng miện, cả người nhìn vô cùng bự.

Một bên Lâm Tiểu Nhu thì là ăn mặc cùng Lâm Thiên cùng nhau mua sắm màu tím váy, thanh thuần bên trong bằng thêm một tia vũ mị.

"xuất phát."

Đám người đến đông đủ, Lâm Thiên cánh tay vung lên, đi đầu đi ở phía trước.

Cộc cộc cộc.

Trên xe ngựa, tiếng vó ngựa vang lên, để Lâm Thiên vang lên một thủ hiện đại thi từ.

Ta không phải người về, chỉ là cái Khách qua đường.

Hôm nay áo trắng không như tuyết, lại nhuộm máu!

...

Thiên Tinh học viện, Lâm Thiên vị trí học viện danh hào, chiếm diện tích rộng lớn, phân võ giả ban, văn nhân ban.

Trong đó văn nhân ban chiếm tám thành, võ giả ban chiếm hai thành.

Nhưng ở hôm nay, thì là cùng nhau cần tham dự học viện thi đấu, quyết ra thứ tự, vì sáu tháng cuối năm học viện tự nguyện chỗ nỗ lực phấn đấu.

Loại cơ hội này, mỗi nửa năm chỉ có như thế một lần, chính là bình dân học viên làm nỗ lực phấn đấu 1 đại mục tiêu.

Đây là một trận tiểu bối ở giữa việc quan trọng, không chỉ có lấy học viện đạo sư tham dự, ba đại thế gia cùng Phủ Thành Chủ càng là sẽ phái người tiến đến quan sát.

Lâm Huyền thật sớm liền đã tiến về trong học viện, tuy nhiên là cao quý thành chủ, hẳn là không cần tiến đến xem lễ, nhưng thay vào đó một lần có Lâm Thiên tham dự, làm vì phụ thân, tự nhiên không muốn bỏ lỡ.

Để Lâm Huyền cảm thấy có chút kinh ngạc càng là trừ chính mình bên ngoài, mặt khác ba đại thế gia gia chủ đều tới.

"bọn họ cũng có đích hệ tử tôn tham gia thi đấu à?" Lâm Huyền hơi nghi hoặc một chút.

Tại trong sự nhận thức của hắn, có vẻ như trừ Lữ gia có cái dòng chính nhị công tử Lữ Phi có tư cách tham gia thi đấu bên ngoài, còn lại hai nhà có vẻ như cũng không có gia chủ quan chiến tất yếu.

Có điều nghi hoặc thì nghi hoặc, làm thành chủ, vẫn là cười ha hả nhúng tay hướng về phía tam đại gia chủ chào hỏi.

Đôi lấy lại là ba đạo có chút nụ cười khó hiểu.

Lâm Huyền làm không rõ ràng, cũng lười suy nghĩ nhiều, bắt chuyện qua về sau, chính là hướng phía trong học viện chuyên vì Phủ Thành Chủ lưu lại vị trí

mà đi.

Phủ Thành Chủ vị trí, tự nhiên là tốt nhất quan chiến vị trí, ở vào lõi đài chính giữa đối diện, có thể đem một hồi đối chiến tình cảnh thu hết vào mắt.

Vào chỗ, Lâm Huyền trong lòng ần ần có chút mong đợi.

Lâm Thiên thực lực hôm nay, thế nhưng là so từ bản thân đều càng cường đại hơn mấy phần, chỉ là cái kia Cụ tượng hóa nhân vật Vân Trường, đều cường hãn đến vô cùng.

Lâm Huyền rất chờ mong một hồi thi đấu bắt đầu về sau, những người kia chấn kinh nhân cầu bộ dáng.

... ..

Xe ngựa tiến lên tốc độ không tính rất nhanh, thêm nữa Thiên Tinh học viện cư dân phụ cận đều là rõ ràng hôm nay là ngày nào tử, đường còn có chút chen chúc, trong lúc nhất thời tự nhiên là ngăn ở trên đường.

Có điều Lâm Thiên lại là không vội, vung lên trong xe ngựa bên cạnh lớn lên màn nhìn lấy bên ngoài ồn ào.

Kiếp trước chính là trạch nam, một thế này lại cơ hồ cả ngày ở tại trong phủ thành chủ, còn chưa thấy qua loại này trận hình, giờ phút này còn lộ ra có phần cảm thấy hứng thú.

"hắc, người nhìn cái kia anh em, cổ đều ngã vào cái kia trình độ."

Lâm Thiên nhiều hứng thú, thỉnh thoảng mở miệng cười nói.

Lần này cử động, làm cho Liễu Tông không ngừng tròn trắng mắt, quá mất mặt.

Cái này lại cái gì tốt lý kỳ?

Nếu như không phải nghĩ đến Lâm Thiên thực lực chân chính, thân phận, Liễu Tông cũng hoài nghi đây là cái nào Hương Dã Sơn Thôn tới đồ nhà quê.

Lúc này, Lâm Thiên sau bên cạnh cách đó không xa, một cỗ đồng dạng lộng lẫy trên xe ngựa, một tên khuôn mặt khôi ngô thanh niên một mặt vẻ không vui.

"chuyện gì xảy ra! Cái dạng này không được vây lại giữa trưa đi?"

"bản thiếu hôm nay nhưng là có nhiệm vụ trọng đại!"

Thanh niên nói, sắc mặt dần dần trở nên đến hưng phấn lên, nhớ tới tổ phụ giao cho nhiệm vụ của mình, nhẹ nhàng liếm liếm bờ môi.

"Lữ thiếu, không phải ta không đi, quả thật bên ngoài quá hỗn loạn."Phía ngoài xa phu không ngừng kêu khổ, thấp giọng đáp lại nói.

Lời này về sau, thanh niên lại là thanh âm 1 cao, quát lớn lên.

"cái này còn cần ta giáo?"

"một số điều dân thôi, cần ở trên đường trực tiếp đụng tới chẳng phải xong?"

"ta hiểu a, thế nhưng là phía trước có lấy một cỗ Phủ Thành Chủ khung xe, tiểu nhân không dám đập vào a!"

Lữ Phi mặt mày 1 mỉa mỉ, ngược lại là không có tiếp tục quát lớn xa phu, ngược lại là xoay người đứng lên, đem màn xe xốc lên một đầu khe hẹp, cẩn thận quan sát.

Một lát sau, tựa hồ là nhìn ra cái gì, Lữ Phi trên mặt lần nữa lộ ra một tia cười lạnh.

"trực tiếp đụng tới chính là, không cần lo lắng, đây không phải là thành chủ khung xe, là Lâm Thiên cái kia kém cỏi."

"có chuyện gì, có ta chịu trách nhiệm"

"cái này. . ."Xa phu ngữ khí có vẻ hơi do dự, Lâm Thiên khung xe cùng thành chủ Lâm Huyền khung xe khác nhau ở chỗ nào à? Đập vào không đều phải chết?

Lữ Phi trở mắt nhìn, tiếp tục mở miệng quát lớn:"đừng nói nhảm, đụng tới là được."

Xa phu không nói gì, Lâm Thiên không thể trêu vào, sau lưng công tử ca đồng dạng không phải dễ sống chung hạ người, trong tay trường tiên hung hăng hướng cái kia móng ngựa trên co lại.

"Hí hí, hí hí" cảm nhận được đau đớn tào hòng đại mã tê kêu lên, theo bản năng chính là muốn thoát ly cái kia phạm vi công kích.

Hai chân chạy bốc lên, mang theo sau lưng xe ép nhanh chóng chuyển động.

"Lăn đi, lăn đi, Lữ gia nhị thiếu ở đây, còn dám cản đường, muốn chết phải không?" Xa phu nửa ngồi lấy thân thể, từng cái rút đánh mông ngựa đồng thời lớn tiếng hô quát lên.

Đây là thường dùng thủ pháp, chuyên dụng đến thanh lý đường.

Như vậy gào thét nhắc nhở dưới, dân chúng đều sẽ tứ tán ra, sợ bị xe ngựa đụng vào.

Dù sao bị loại này thế gia công tử ca đâm chết, cũng không ai dám ra mặt sự công bằng.

Tứ tán ra, nhường ra một con đường, trừ phía trước vậy theo không sai không nhanh không chậm Lâm Thiên khung xe, toàn bộ đường đều tính được là thông suốt.

Lần này vang động, tự nhiên là gây nên phía trước mã trên xe Lâm Thiên chú ý.

Như bóng mây, hướng về sau nhìn lại, ngay khi đó liền là nhìn thấy xe ngựa kia phía trên in to lớn Lữ chữ.

"mẹ trứng, so ta còn trang?" Lâm Thiên cười lạnh, nhẹ giọng tự nói.

Sau một khắc, cũng không cần Lâm Thiên mở miệng nhắc nhở, ngồi tại xe ngựa sau bên cạnh Vân Trường toàn thân liền là linh khí bay vọt.

Một cỗ trăm ngưng như rồng khí thể, trong nháy mắt phát ra.

Có được Thanh Long chi thể Vân Trường, tận lực phát ra khí thể tình huống dưới, tảo hồng đại mã há có thể chống cự?

Hai đầu gối toàn bộ mềm nhũn, Lữ Phi xe ngựa ầm vang rơi xuống đất, vỡ vụn ra.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Ngẫu nhiên gặp

Cửa học viện, Lâm Thiên một đoàn người xuống xe ngựa, sau lưng lập tức chính là truyền đến một trận tức hồn hèn tiếng rống.

"Đứng lại! Lâm Thiên ngươi dám chạy một cái thử một chút!" Lữ Phi có chút chật vật từ trên xe ngựa leo ra, khàn cả giọng la to.

Lâm Thiên bước chân đồn đồn, sau đó lần hai động.

Không dừng lại, nhưng cũng không đi, mà là quay đầu nhìn về Lữ Phi vị trí đi đến.

"Nha, đây không phải Lữ nhị thiếu à? Chắc chắc, lật xe nha?" Lâm Thiên tạm gác lại cười, chế nhạo nói.

"Có phải hay không là ngươi động tay chân!" Lữ Phi rống to, mặt đỏ lên.

Quá mất mặt, tại trước mặt mọi người, lật xe không nói, chính mình còn bị đè ở phía dưới, mặt mày xám xịt, Lữ Phi Tướng hết thấy sai lầm tất cả đều phóng tới Lâm Thiên trên thân.

Lâm Thiên bĩu môi, một mặt khinh thường, hướng về phía sau lưng Liễu Tông đánh thủ thế.

Liễu Tông hiểu ý, tiến lên một bước, đứng ra, hơi ghéch đầu lên nhẹ giọng mở miệng: "Ngốc X "

Lời nói nói xong, lần nữa về sau vừa lui, đứng ở Lâm Thiên sau lưng, thâm tàng công cùng tên.

Đi theo Lâm Thiên thời gian dài như vậy, Liễu Tông phun người mức độ thẳng tắp đề cao, một câu "Ngốc X" trực tiếp để Lữ Phi cả người đều sửng sốt.

Một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, cau mày nói: "Liễu Tông?"

"Người mới vừa nói cái gì?"

"Hắn nói người là gốc X, đương nhiên đây cũng là ta ý tứ." Lâm Thiên cười, nói khẽ: "Không chơi với người, gốc X, một hội học viện thi đấu gấp."

Lữ Phi quyền đầu bóp thật chặt, tuy nhiên Lâm Thiên bọn người nói ra ngữ có vẻ hơi không khỏi, nhưng thằng gốc kia chữ ý tứ hắn lại là biết đến.

Về phần đằng sau cái kia X, lại là không rõ ràng lắm .

Nhưng muốn đến tuyệt đối là nhục lời mắng người.

Có lòng muốn muốn giáo huấn Lâm Thiên dừng lại, nhưng là thật sâu ngăn chặn.

Nhân số của đối phương quá nhiều.

Tuy nhiên Lâm Thiên theo Lữ Phi không đáng sợ, chính là phé phẩm, bên cạnh nữ tử kia, đoán chừng cũng không có gì chiến đấu lực.

Nhưng Liễu Tông hắn lại là biết đến, tu vi cùng hắn không kém bao nhiêu, thậm chí cao hơn hai điểm.

Hơn nữa còn có một cái cao lớn hơn uy mãnh Văn Trường tại, một chút nhìn qua thì không dễ chọc.

"Tính toán, dù sao hắn cũng liền có thể đắc ý một hồi." Cường chế lửa giận trong lòng, Lữ Phi lạnh hừ một tiếng hướng phía học viện đi đến.

Hắn không có khả năng thủ tại chỗ này đợi đến xe ngựa tu sửa, nếu thật sự là như thế, khẳng định sẽ bị quân chúng làm giống như con khi vây xem.

Lâm Thiên chỉ so với Lữ Phi đi đầu một bước, nhưng tốc độ thả vô cùng chậm, rất như là tại thưởng thức du ngoạn.

Bởi vậy Lữ Phi rất nhanh chính là đuổi theo, lạnh lùng nhìn Lâm Thiên một chút về sau, lại đưa ánh mắt về phía Liễu Tông.

"Đã sớm nghe nói người bị đuổi ra Liễu gia, không nghĩ tới thế mà đi cho Lâm Thiên làm chó săn."

"Người người sẽ phải hối hận."

Liễu Tông khinh thường, xùy cười một tiếng.

"Vừa mắng xong người thì không nhớ lâu, thì như người loại này IQ chết cũng không biết chết như thế nào, thật là nhóc con."

Liễu Tông sâu tình túy, dùng một loại quái dị giọng điệu lần nữa dùng ra mới từ ngữ.

"bản thiếu lười nhác cùng các người tranh cái kia miệng lưỡi lợi hại." Lữ Phi mắng bắt quá, chỉ có thể nói hung ác.

Nhưng cái này vừa nói, Liễu Tông lại là lần hai tiện tiện mở miệng nói: "Nói hình như người có thể đánh thắng ta cũng như thế."

"Người." Lữ Phi im lặng. Nói quanh co lấy không biết như thế nào phản bác.

Liễu Tông tuổi tác so với hắn lớn hơn một số, đã sớm từ học viện tốt nghiệp, tu vi tự nhiên so với hắn cao hơn.

Một lát sau, Lữ Phi xám xịt đi.

"ai, đứa nhỏ này, não tử có vấn đề." Lâm Thiên lắc đầu thờ dãi.

"đánh chửi có điều lại không gọi người, còn lại chạy tới thụ ngược đãi."

"thời điểm ra đi liền ngoan thoại đều không thả một câu."

Lâm Thiên không cảm được lác đầu, gương mặt về tiếc hận.

Liễu Tông hơi có chút hiếu kỳ, mở miệng nói: "nếu là Thiên thiếu, nên xử trí như thế nào?"

Lâm Thiên Ngạo không sai mở miệng: "nếu là ta, người có thể mắng qua? Hay là người có thể đánh thắng được?"

"huống chi, coi như đánh không lại, hung ác lời cũng không thể kéo xuống."

"ít nhất phải đến trên một câu: 30 năm Hà Đông, 30 năm Hà Tây, đừng nên xem thường người nghèo yếu!"

Liễu Tông thán phục, liên tục mở miệng nói: "Thiên thiếu quả nhiên không tầm thường."

... ..

Trên đường gặp Lữ Phi, chỉ là một cái nho nhỏ ngoài ý muốn, Lâm Thiên đều không thèm để ý hấn.

Dù sao theo Lâm Thiên, hôm nay nên có thù lúc báo thù, giết người tự nhiên đền mạng, cùng một người chết cũng không có nhiều nhưng so đo.

Về phần Liễu Tông hai lần mắng đối phương á khẩu không trả lời được, theo Lâm Thiên, cũng chỉ là cho lần này học viện đại so sánh được trình gia tăng mấy phần niềm vui thú.

Thực lực khác biệt, đối đãi bản chất của sự vật cũng liền khác biệt.

Chính như tiền thế, Lâm Thiên chỗ ở thế giới thù phù nói.

"Trước nhất định phải một cái tiểu mục tiêu, giấy hấn một trăm triệu."

"Ta rất lợi hại hồi hận khai sáng Ali Ha-Ha."

"Ta không quan tâm tiền, ta cho tới bây giờ không có cầm tới trả tiền."

Người có thể nói người ta chém gió à?

Chỉ là vị trí khác biệt a.

Chính như Lâm Thiên hiện tại, đại đa số học viên vô cùng xem trọng học viện thi đấu, theo Lâm Thiên thì cùng dạo chơi ngoại thành không khác.

Trên đường đi vừa đi vừa nghỉ, thỉnh thoảng hướng về phía cái nào đó nữ học viên xoi mói.

Ngược lại là nhắm trúng Lâm Tiểu Nhu sắc mặt đỏ bừng.

Quá xấu hổ.

Cái gì 36d, cái gì có thể giải khóa các loại tư thế...

Lâm Tiểu Nhu biểu thị, thiếu gia nói lời, toàn diện nghe không hiểu.

Thì từ cửa học viện, đến lớp học ngăn ngùi một đoạn lộ trình, Lâm Thiên một đoàn người đã đi gần nửa canh giờ.

Cũng may là đuổi tại tập hợp chỉ tới trước mục đích.

Đem Liễu Tông ba người an trí ở phòng học bên ngoài chờ, Lâm Thiên mỉm cười dặm chân đi vào trong phòng học.

Phía trên địa phương bực giảng vị trí, tên kia vênh lên ria mép ông lão đạo sư chính làm lấy động viên, sục sôi vô cùng, cũng không có phản ứng Lâm Thiên, y nguyên cao giọng nói.

"Các học viên, lần thi đấu này, đồng dạng là chúng ta chữ "Thiên" lớp học tham gia."

"Theo ta được biết, lần này càng là có thành chủ cùng ba đại thế giới người trình diện."

"Nếu là biểu hiện thật tốt, thậm chí có thể tại sáu tháng cuối năm xông vào kết thúc về sau, trực tiếp tiến vào cái này mấy nơi làm việc."

"Quả thật hướng đi nhân sinh đỉnh phong."

... ..

Ông lão lời đã nói ra, Lâm Thiên ngược lại là rất rõ ràng.

Toàn bộ học viện hết thầy thì phân, Thiên Địa Nhân, ba cái đẳng cấp lớp học, một năm nhất đẳng.

Thăng đến chữ "Thiên" lớp học, hơn nửa năm tiến hành một lần thi đấu, quyết định nửa năm sau học viện tư nguyên phân phối.

Nói đến ngược lại là cùng kiếp trước thi đại học có chút cùng loại.

Chỉ bất quá thi đại học quyết định là đại học, nơi này quyết định là tương lai nửa năm học viện tư nguyên nghiêng.

Mà phần sau năm xông vào kỳ tốt nghiệp về sau, liền là có thể tiến vào mỗi cái thế gia làm việc, hoặc là vào triều làm quan, hoặc là trở thành thanh nhân tán nhân.

Nói tóm lại, học viện thi đấu kết thúc, trên cơ bản cũng liền mang ý nghĩa học sinh kiếp sống tan hát.

Cần gánh vác người trưởng thành trách nhiệm.

Lâm Thiên ở phía dưới nghe được ngủ gật đều mau dậy đi.

Cũng may mấy phút đồng hồ sau, vênh lên ria mép đạo sư vung tay lên, cao giọng nói: "Thêm lời thừa thãi, lão phu thì không nói nhiều."

"Phía dưới, mọi người chuẩn bị vài phút, tiến về diễn võ trường!"

Buồn ngủ Lâm Thiên, trong nháy mắt đến tỉnh thần, ngồi dậy, trong lòng thầm than một tiếng.

"Rốt cục nói xong."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Linh tích phân

Diễn võ trường ở vào trong học viện võ giả ban cách đó không xa, bên trong công trình đầy đủ, có 1 cái cự đại lôi đài.

Có chừng dài trăm thước bao quát lôi đài, trải lấy cứng, rắn Thanh Hoa nham, cho dù là cấp ba tu vi ở phía trên chiến đấu cũng sẽ không hư hao mấy.

Nơi này bình thường là không khai phá, cho dù là võ giả tu tập cũng sẽ không chiếm dụng nơi đây.

Nhưng bây giờ chung quanh lôi đài đã là vây đầy thanh xuân dào dạt học viên.

Lâm Thiên đi theo lớp học đạo sư, thoải mái nhàn nhã đi vào sở thuộc bọn họ lớp học vị trí đứng vững.

Còn không có đem trọn cái trận đánh giá, chính là liếc nhìn đối diện võ giả khu chỗ, Lữ Phi cái kia khiêu khích ánh mắt.

Lâm Thiên cười lạnh, chỉ là tại Lữ Phi trên người dừng lại một cái chớp mắt, chính là dịch chuyển khỏi hai mắt.

Loại khiêu khích này ánh mắt, căn bản vẫn không làm Lâm Thiên chút nào gọn sóng, dù sao trong lòng của hắn, Lữ Phi vách quan tài đều đã dịch chuyển khỏi, liền đợi đến hắn nằm đi vào.

Cùng cùng hắn tại trong này bên trong chơi chút tiểu hài tử mọi nhà ánh mắt đối mặt, chẳng đánh giá chung quanh hạ thân tài diện mạo mỹ lệ mỹ nữ.

Bốn phía lác lác, Lâm Thiên hài lòng gật đầu.

Quả nhiên, học viện khổng lồ như thế nhân khẩu cơ sở dưới, mỹ nữ không ít.

Trong đó càng là có mấy cái, so với Lâm Tiểu Nhu đều không thua bao nhiêu.

Thiếu sót duy nhất chỉ là khí chất a.

Cứ như vậy đuổi lấy thời gian, rốt cục nghênh đón 1 người đàn ông tuổi trung niên nhảy lên đi vào lôi đài.

Nam tử trung niên này, Lâm Thiên ngược lại là có chút ấn tượng, chính là học viện Viện Trưởng, chính là một tên cấp năm Âm Dương Kinh võ giả, linh khí về phân âm dương, có kỳ diệu công hiệu.

Trung niên nam tử 1 lên lôi đài, chính là cổ vũ sĩ khí phát ra tiếng, đem thanh âm bao trùm tất cả mọi người.

"ta chính là Thiên Tinh học viện Viện Trưởng, ừ Trường Sơn."

"lần này học viện thi đấu, đem đề ta tới giám sát chấp hành."

"hiện tại, khuyên bảo lần này thi đấu quy tắc quá trình, nhìn chừ học sinh nghiêm túc ghi khắc."

... ..

Lâm Thiên rất nghiêm túc nghe, tuy nhiên mỗi lần học viện thi đấu đều là bình mới rượu cũ, quy tắc cơ hồ giống nhau.

Nhưng làm sao nguyên chủ nhân căn bản không biết đi giải qua, trong trí nhớ, căn bản không biết mảy may liên quan tới học viện thi đấu.

Theo viện trưởng kể ra, Lâm Thiên cũng rõ ràng biết lần này quá trình quy tắc.

Quá trình rất đơn giản, văn nhân cùng võ giả mới đầu đều sẽ tiến hành phân biệt sàng chọn.

Trong đó văn nhân căn cứ thuộc loại khác biệt cần phân tích một số Cổ Thánh văn chương hoặc là thư họa.

Lại sau đó kiểm trắc văn nhân giai cấp, hiện trường vẽ tranh hoặc là làm thơ.

Sau cùng chọn lựa ra trăm người có thể tham dự Lôi Đài Chiến.

Lôi Đài Chiến chính là văn võ giống như trên, quyết ra chung quy thứ tự.

Dù sao cái thế giới này thờ phụng chính là Văn có thể định Quốc an Bang, võ nhưng mở rộng lãnh thổ.

Văn nhân thực lực cũng sẽ không thua võ giả.

Cũng phải cần Lôi Đài Chiến đấu, quyết ra chân chính có thực lực, có tiềm lực nhân tài thứ tự.

Tiếp theo chính là liên quan tới hoàn thành cái gì hạng mục đạt được bao nhiêu tích phân, Lôi Đài Chiến có một chút mà dừng.... . chờ một chút quy tắc.

Theo trung niên lời của nam tử kết thúc, cũng biểu thị lần so tài này bắt đầu, tại đăng ký chính mình văn nhân chủng loại chính là Văn Thư sư về sau, Lâm Thiên rút thăm cầm tới chính mình số thứ tự một trăm bảy mươi ba hào.

Văn nhân hạng thứ nhất tỷ thí chính là là đối với thư họa thi từ lý giải phân tích, cơ hồ đều là đạo sư giáo sư qua, so đấu chính là trụ cột tri thức nắm giữ.

Hết thầy có hơn ba mươi vị đạo sư đồng thời giám sát, một lần có thể khảo hạch hai hai một tổ, tổng cộng sáu mươi người.

Một trăm bảy mươi ba hào, cần tại tổ thứ ba thời điểm tham dự khảo hạch, cùng một trăm bảy mươi bốn hào đối chọi.

Không chờ đợi bao lâu, theo tổ thứ hai nhân viên kết thúc, tổ thứ ba nhân viên đi lên.

Đi vào một cái bàn đọc sách trước đó, một tên đạo sư đã dùng vải trắng bao trùm ở một bộ khảo hạch sở dụng họa tác.

Chờ đến Lâm Thiên cùng cái kia một trăm bảy mươi bốn hào thiếu niên lang đứng ở bàn đọc sách trước đó về sau, đạo sư nhắc lên họa tác chỉ là hương Lâm Thiên phương hướng, sau đó góp qua đầu nhẹ giọng dò hỏi: "Nhưng biết cái này là người phương nào họa tác, xưng là gì?"

Lâm Thiên mi đầu run run, nhìn lấy họa tác trên cái kia dũ tợn cự thú, có chút im lặng.

Một lát sau, chỉ có thể bất đắc dĩ nói: "Ách, cái này sao. . Không nhận ra."

Đạo sư sắc mặt như thường tựa hồ tập mãi thành thói quen, ngược lại hướng về phía một cái khác học sinh dùng phương thức giống nhau mở miệng hỏi.

Hiển nhiên, người học viên kia là nhận ra, vừa nhìn thấy cái kia họa tác bộ dáng chính là mặt để lột mình rồi.

Há mồm chính là lặng lẽ nói cho đáp án.

Một lát sau, đạo sư thu hồi họa tác, tuyên bố: "một trăm bảy mươi bốn hào học viên chỗ đáp không tệ, vốn nên họa tên là 《 Thanh Thiên Ngưu Mãng đồ 》 chính là ba vạn năm trước, Thánh cấp Linh Thư sư, Mã Thuần sở tác."

"Vòng thứ nhất, một trăm bảy mươi bốn hào tích một điểm, một trăm bảy mươi ba hào không điểm"

"Phía dưới tiến hành vòng thứ hai."

... ..

Ba lượt về sau, Lâm Thiên im lặng, đạo sư tức giận.

"Một trăm bảy mươi bốn hào học viên tích ba phần, một trăm bảy mươi ba hào y nguyên không điểm." Tuyên án thời điểm, đạo sư ngữ khí đều nghiêm khắc mấy phần.

Thứ bất học vô thuật này học sinh, phóng tới nơi nào, đều không có đạo sư sẽ có hảo cảm.

Lâm Thiên bắt đầu đi, mình đích thật là không biết a.

Khóa không sao cả trải qua, mình trước kia, càng là thực sự bắt học vô thuật, làm sao có thể nhận ra những khóa này đường trong lúc giảng giải họa tác.

Cũng may nhận đồ đã kết thúc, Lâm Thiên Chính buông lỏng một hơi, sau một khắc sắc mặt chính là lại đập kéo lên.

"Phía dưới, tùy ý tuyển trong đó một bức họa làm, nói ra ẩn chứa trong đó thủ pháp, hàm nghĩa..."

"Ách." Lâm Thiên giơ tay lên, còn không đợi đạo sư đem quy tắc nói xong, chính là yếu ớt mà nói: "Không dùng so, ta nhận thua."

Những kiến thức này, đều là trên lớp học học tập, chính mình căn bản không có chút nào ấn tượng, không so được.

Đạo sư cả người cũng không tốt, nhìn lấy Lâm Thiên dùng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép ngữ khí thờ dài nói.

"Bực này tri thức, chính là cơ sở, thế mà cũng sẽ không, ai. A."

"Hạng thứ nhất tỷ thí kết thúc, một trăm bảy mươi bốn hào học viên tích năm phần, một trăm bảy mươi ba hào tích không điểm."

"Các người đi xuống đi, tham gia hạng thứ hai đi."

Tại đơn giản nhất trong khảo hạch, Lâm Thiên lấy không điểm kết quả bại hoàn toàn, trong đó ba lần nhận đồ mỗi lần một điểm, một lần phân tích tích hai điểm.

Cơ hồ so đại đa số học viên thấp năm phần nhiều.

Đi vào hạng thứ hai khảo hạch vị trí, chờ đợi bên trong, Lâm Thiên có chút do dự.

Đây là trắc thí thực lực một hạng khảo hạch, xem như một cái kéo phân môn học.

Văn nhân tại còn chưa đạt tới cao cấp trước đó, cùng võ giả Ngũ Hành cảnh trước đó cùng loại, chính là rèn luyện cơ sở thời điểm.

Văn nhân không có thu hoạch được Mạng Thiên Đạo 'Văn' Thánh Ngôn chi pháp, võ giả không thể tu tập vũ kỹ, chỉ có thể dùng phương thức đơn giản nhất công kích.

Võ giả sử dụng Linh lực oanh kích, văn nhân thì là văn khí.

Cái này trắc thí, chính là xây dựng ở này cơ sở phía trên, lấy mức độ lớn nhất công kích, đập nện một mặt Huyền Thiết vách tường.

Căn cứ tạo thành vết lõm chiều sâu, đến phân biệt thành tích.

Mỗi tạo thành 1 cm chiều sâu, làm một tích phân, cứ thế mà suy ra.

Nhìn lấy đại đa số chỉ có bốn năm tích phân nhập trường học viên, Lâm Thiên ở trong lòng âm thầm nghĩ tới.

"Nếu là ta đem tường này cho đánh xuyên qua, có thể đạt được bao nhiêu tích phân?"

"Nhìn giống như chừng một mét độ dày, cần phải có một trăm điểm đi?"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Tục

Lâm Thiên là thật lên phần tâm tư này.

Huyền Thiết mặc dù cứng rắn, nhưng nếu là toàn lực xuất thủ, cũng không có khả năng gánh vác được bây giờ Lâm Thiên công kích.

Nhưng xoắn xuyết một lát, Lâm Thiên hay là bỏ đi loại ý nghĩ này.

Quá kiêu căng, quá bự.

Tuy nhiên Lâm Thiên rất lợi hại ưa thích loại cảm giác này, nhưng càng sợ náo ra động tĩnh quá lớn, đem Lữ Phi cho hù sợ.

"Không sai biệt lắm." Lâm Thiên thở dài, vì chính mình thiếu như thế cái làm náo động cơ hội mà tiếc hận.

Xếp tại nhân viên sau đó, nhìn lấy những học viên kia đánh ra đáng thương quyền ấn, Lâm Thiên càng là có vẻ hơi mất hết cả hứng.

Chính ngáp, bên trong lại là bộc phát ra một trận tiếng hoan hô.

"Thương Linh sư huynh quả nhiên lợi hại!"

"Trời ạ, thế mà để Huyền Thiết sinh ra hơn ba mươi cm bên trong hăm."

"Thực lực thế này, cũng đã đạt tới Danh Túc cấp."

"Đây chính là cùng đạo sư đồng dạng thực lực."

Đám người kinh thần không thôi, càng là có thật nhiều tuổi trẻ mỹ mạo tiểu nữ sinh, mắt mọng tình tình, một bộ mê muội bộ dáng.

Lâm Thiên thuận ánh mắt nhìn đi qua, tại cái kia Huyền Thiết tường tám trước đó, một cái tóc dài phát phối, khuôn mặt tuấn lãng thanh niên trước đó, chính là có một cái thật sâu chỗ trống.

Người này, Lâm Thiên chưa từng gặp qua, nhưng đã sớm sâu nghe Kỳ Danh.

Chính là trong học viện, thập đại học viên bên trong bài danh thứ tư tồn tại.

Cái bài danh này chính là trong học viện sở hữu học viên công nhận, hàm kim lượng được cho cực cao.

Liên giống với trước mắt Thương Linh, liền là có mấy bộ văn đầy một thành, được xưng tụng là phong vân nhân vật.

Vô số học sinh xem nó làm thần tượng, thực lực tại thành Thiên Tinh tuổi trẻ tiểu bối bên trong cũng là hoàn toàn chính xác tính được là cường đại.

Lâm Thiên sợ hãi thần phục.

Quả nhiên, chỗ nào đều thiếu không loại thiên tài này nhân vật a.

Dù là vền vẹn ở trên trời ngôi sao chi tử xưng là thiên tài, đó cũng là thiên tài.

Bởi vì Thương Linh xuất hiện, dẫn đến trong cả sân lâm vào một mảnh cuồng nhiệt bên trong.

Lâm Thiên tinh thần cũng hơi nhắc lên mấy phần.

"Tham gia lần thi đấu này, thật đúng là đến đúng." Lâm Thiên thầm than.

Đáng lẽ làm con của thành chủ, hẳn là có tư cách trực tiếp tiến vào cuối cùng khâu.

Đây cũng không phải nói đặc quyền cái gì, mà là một hạng Quy Củ Bất Thành Văn.

Thành chủ cùng ba đại thế gia, mỗi một thời đại dòng chính đều phải tại cuối cùng đứng ở giữa triển lãm thực lực của mình.

Đời trước thành chủ, không có con nối dõi, điều động chính là Lâm Huyền.

Lâm Huyền cũng không phụ sự mong đợi của mọi người, lấy được đệ nhất thành tích.

Năm đó càng là trong học viện phong vân nhân vật, nếu không có tính cách vấn đề, sớm không biết bao nhiêu phòng vợ bé.

Bất Quá, hiện tại, thì là chỉ có thể Lâm trên bầu trời.

Có điều cũng không có người xem trọng Lâm Thiên, ngược lại là chế giễu người chiếm đa số.

Một hệ liệt đủ loại nguyên nhân phía dưới, Lâm Thiên ngược lại là lựa chọn một đường chậm rãi thông qua tỷ thí, không chỉ có là vì chính mình, càng là vì cho Lâm Huyền tăng thể diện.

Nhìn lấy lại một tên thiên tài học viên thu hoạch được hai mươi bảy điểm tích lũy thành tích tốt, Lâm Thiên cảm thấy có chủ ý.

"liền lấy 31 tích phân tính toán."

Cái này tích phân tuy nhiên cao, nhưng cũng không tính khoa trương, dẫn không tầm thường quá lớn oanh động, không đến mức truyền đến võ giả khu bên kia, dọa đến Lữ Phi không dám đối chiến.

...

Theo thời gian xẹt qua, từng cái học viên khảo hạch, trừ thiên tài thập đại học viên có thể thu hoạch được hai mươi tích phân trở lên thành tích.

Bình thường tới nói cơ hồ đều là 10 điểm trên dưới, trong đó càng là lấy năm sáu điểm tích lũy chiếm đa số.

Rốt cục phía trước một thiếu nữ nhảy cả tung đi lên, móng manh văn khí, tại quát bên trong hóa thành một đạo vũ cột sáng màu trắng bắn ra, thu hoạch được mười một giờ tích phân thành tích tốt về sau, đến phiên Lâm Thiên.

Cất bước, Lâm Thiên trên mặt lấy mỉm cười, nhẹ nhàng đi vào Huyền Thiết tường tám trước đó.

Theo đạo sư ra lệnh.

Hoi nâng tay phải lên, nhẹ nhàng dựng thẳng hướng xuống vạch một cái.

Một đạo ngưng thực văn khí chính là rời khỏi tay, bay đi.

Một cử động kia, trong nháy mắt để phía dưới một trận xôn xao.

"hắn tại sao như vậy làm?"

"không phải cần phải ngưng tụ một điểm, lúc này mới có thể bộc phát ra nhất là uy thế cường đại à?"

"nhìn hắn văn khí dâng lên trình độ, quyết định không có đạt tới danh túc, quá khinh thường."

Nhưng những người này, tiếng nói còn quanh quẩn ở bên, hiện thực tàn khốc lại là để bọn hắn miệng rất cuộc không đóng lại được.

Cái kia đạo văn khí, tuy nhiên không thể nào hạo đại, nhưng lại cực kỳ ngưng thực, tùy tiện tại Huyền Thiết tường tám bên trong, lưu lại một đạo mấy chục cm sâu khoảng cách.

Cũng không phải là trống rỗng, mà là thiết thiết thực thực một đạo khe rãnh.

Hoàn toàn chính xác, Lâm Thiên phát ra công kích thời điểm, cũng chưa từng xuất hiện như học viên khác văn khí lách thân, dâng lên mà ra hình ảnh.

Cái này lại cũng không có nghĩa là, liền có thể bởi vậy tiểu xuyt.

Đã là Đại Nho cấp Linh Thụ sư, văn khí ngưng thực trình độ, há lại những học viên này chỗ có thể sánh được?

Cho dù là học viện đạo sư, Lâm Thiên, như là dựa theo chính quy trình tự đều phải cúi đầu cúi đầu, xưng hô một tiếng đại nhân.

Vô luận là đối văn khí cường không, cũng hoặc là là sử dụng, Lâm Thiên vùng những học viên này cũng không chỉ một con đường.

Danh túc Đại Nho nhìn như chỉ có cấp một chỉ cách, nhưng là giống như khoảng cách, tùy tiện không thể vượt qua.

Lấy số lượng mà tính, từ danh túc vượt qua Chí Đại nho, cần sáng tác văn đầy một thành, chỉ sợ đều cần không xuống hơn mười bộ.

Tích phân nhảy lên đi vào 31 phân, tuy nhiên không tính quá mức khoa trương, nhưng cũng đủ để tiến vào một trăm người đứng đầu.

Tổng thể tới nói, khảo hạch vẫn còn tính toán hợp lý.

Trụ cột tri thức, thực lực, cùng làm thi từ thiên phú kiểm trắc, tổng cộng ba loại, tính được là là chu đáo.

Còn lại một hạng tỷ thí hạng mục, hiện trường làm thi từ họa tác, chỉ có thể tích lũy mười cái tích phân, Lâm Thiên cũng liền không có tham gia dự định.

... ..

Võ giả khu, đồng dạng như lửa như trà tiến hành một phen tích phân tranh đoạt chiến.

Có điều làm Lữ gia nhị thiếu, Lữ Phi lại là an toàn hưởng thụ lấy gia tộc mình mang tới đặc quyền.

Ngồi ở một bên sắc mặt khoan thai nghỉ ngơi lấy.

Hắn cũng không tính là thiên tài học viên, mà lại có cái Thiên Kiêu đại ca tồn tại, gia tộc tư nguyên cũng không có hướng hắn trút xuống quá nhiều.

Thực lực đi đâu sợ đi qua một tháng thời gian, cũng còn không có sờ đến cấp ba cánh cửa.

Nhưng đầy đủ.

Dù sao, hẳn thấy mục đích của chuyến này, chính là tên phé vật kia Lâm Thiên.

Lấy chính mình thủ đoạn, bóp chết hẳn, cùng bóp chết con kiến không khác.

Về phần cuộc sống sau này, thật vui về làm một cái con ông cháu cha tốt bao nhiêu.

Đoạt đoạt dân nữ, dạo chơi nơi ăn chơi, đều tự tại không được, không thể so với một mực tu luyện tới tốt lắm?

Sau lưng, một tên thị nữ nhẹ nhàng nắm bắt bả vai, Lữ Phi thỉnh thoảng còn chú ý một phen tích phân.

Bất quá, Lâm Thiên cũng không có tham dự vào hạng thứ ba tích phân tranh thủ bên trong.

Bởi vậy chỉ là quá trên bảng phù dung sớm nở tối tàn, Lữ Phi căn bản không biết chú ý tới.

"chắc chắn, La Phi có thể a, lại có bốn mươi ba phân."

Lữ Phi ngoài miệng nói, biểu lộ lại là cũng không có bất kỳ cái gì vẻ kinh ngạc.

La Phi chính là bọn họ võ giả trong vùng, cực kỳ cường đại một người, càng là thập đại thiên tài học viên chỉ có hai tên võ giả một trong.

Có như thể tích phân cũng không kỳ quái.

Nhưng thì tính sao?

Thực lực đạt tới cấp năm không giả, nhưng muốn đột phá dưới một giai cấp, chỗ nào dễ dàng như vậy.

Tối thiểu lại là đã nhiều năm công phu.

Làm một trong tam đại thế gia, gia chủ thế nhưng là cấp sáu trong phạm vi thực lực, gần với thành chủ Lâm Huyền.

Muốn rung chuyển, không có hơn mười năm khổ tu căn bản không có khả năng làm được.

Dù sao, tu vi đến đẳng sau, tăng lên độ khó khăn cũng không phải tăng lớn lên một điểm nửa điểm.

Không nhìn thấy, thành chủ Lâm Huyền, năm trước Thiên Kiêu một trong, tốt nghiệp chính là cấp năm tu vi, nhưng hai mươi mấy năm qua đi, y nguyên kẹt tại cấp sáu đỉnh phong à?

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Khiêu chiến Lâm Thiên

Tích phân dâng lên rất nhanh, Lâm Thiên tiến vào mười vị trí đầu chỉ là trong chớp mắt chính là bị xoát xuống tới.

Dù sao tại hẳn số hiệu trước đó, đã có không ít người tiến đến tham dự hạng thứ ba trắc thí.

Sau khi hoàn thành có thể thu hoạch được mười cái tích phân.

Tăng thêm vòng thứ nhất năm điểm tích lũy, chỉ cần vòng thứ hai đạt tới mười sáu tích phân trở lên liền là có thể xếp tới Lâm Thiên phía trước.

Loại người này tuy nhiên không nhiều, nhưng cũng không dưới mười người.

Theo hoàn thành hạng thứ ba khảo nghiệm nhân số càng phát nhiều lên, Lâm Thiên bài danh cũng càng phát xếp tới đằng sau.

Thăng đến đi vào thứ 43 vị, rất cục bất động.

Sau đó, dài dằng dặc chờ đợi về sau, tại tới gần giữa trưa, toàn bộ trắc thí chính là tuyên cáo kết thúc.

Mặc dù chỉ là tham dự một hạng trắc thí, nhưng thay vào đó chính là trọng yếu nhất một hạng, tích phân không thấp, Lâm Thiên rất lợi hại thuận lợi tiến vào sau cùng lời đài thi đấu bên trong.

Lời đài thi đấu, tổng cộng có văn nhân 100, võ giả bốn mươi, tổng cộng số 140 người tham gia.

Dù sao trong học viện, văn võ số lượng cũng không bình quân, bởi vậy có loại này tỉ lệ cũng không thể coi là khoa trương.

Không có tiến vào đẳng sau khâu, cấp độ thực lực không đồng nhất, tạo thành ảnh hưởng không lớn, to lớn lời đài, bị chia cắt ra đến, duy nhất một lần đều sẽ tiến hành bốn trận tỷ thí.

Có điều tại chính thức giao đấu trước khi bắt đầu, làm theo là có một trận cái gọi là làm nóng người mở bề mặt nghị thức.

... ..

Lữ Phi nhẹ nhàng đứng người lên đến, giỡn ra một phen, phát ra một trận keng keng thanh âm.

Nên hẳn xuất thủ.

Khai mạc nghị thức, nói trắng ra chính là biểu diễn tính chất một trận giao đấu, cũng không phải là hàng năm đều có.

Nhưng chỉ cần học viên bên trong, có Phủ Thành Chủ hoặc ba đại thế gia đích hệ từ tôn, chính là hội cử hành một phen, dùng để bày ra cường đại.

Nói trắng ra, đây là một loại chơi phiếu tính chất tỷ thí, dùng để lung lạc nhân tâm, Chiêu Hiền Nạp Sĩ.

Bình dân học viên là không có tư cách tiếp xúc đến vũ kỹ, mà ba đại thế gia cùng Phủ Thành Chủ thì lại khác.

Năm trước trong tỷ thí, lên đài nhân viên thực lực sẽ không quá kém, dù sao có thế gia tư nguyên chồng chất, chỉ cần hơi nỗ lực một số, mà có thể đạt tới cấp bốn trở lên.

Đến lúc đó tìm chút phối hợp nhân viên, vũ kỹ một khi thi triển, cái gì hóa quang ngập trời, thủy quang róc rách, nhìn uy thế vô lượng, đối với bình dân học viên sức hấp dẫn có thể tưởng tượng.

Có điều lần này, cũng không có cỡ nào sáng chói nhân vật, vền vẹn chỉ có Lữ Phi cùng Lâm Thiên tại.

Đồng dạng cúi mục, đồng dạng con ông cháu cha, căn bản hấp dẫn không xuống Phương học viên hứng thú.

Lữ Phi hai chân dùng lực, một cái bước xa xông vào, lên nhảy, rất là anh tuấn trên không trung lượn vòng ba trăm sáu mươi độ về sau, vững vàng rơi vào giữa lời đài.

Khóe miệng treo lên một tia tà mị nụ cười.

Tự tin.

Thông dong.

Nhưng cũng không cường đại.

Dựa theo năm trước quy củ, Lữ Phi hiện tại hẳn là tuyển lựa một tên đã sớm thương lượng xong học viên, lên tiến hành một phen khoa tay, cùng biểu diễn không khác.

Phía dưới đồng đạo học viên cũng không cảm thấy kinh ngạc, một mặt đậm mặt, thậm chí một số tu vi quá cao càng là ngáp, cũng hoặc là nhắm mắt dưỡng thần.

Dù sao, năm nay hai vị biểu diễn nhân viên, thực lực đều quá thấp.

Cho dù là năm trước, Liễu gia đại công tử, lên đài thời điểm, cũng đã có cấp bốn Ngũ Hành cảnh tu vi, một tay Hóa hệ vũ kỹ, phủ lên thiên không.

Đối với mấy cái này phần lớn là bình dân không có vũ kỹ tu tập học viên tới nói, có lớn lao sức hấp dẫn.

Năm nay?

Cơ hồ chính là nhìn trò trẻ con mà thôi.

Lữ Phi tự nhiên cũng rõ ràng những thứ này môn đạo.

Nếu là bình thường, ước gì tùy tiện tìm người lên hai ba lần kết thúc khoa tay, sau đó xuống đài.

Nhưng bây giờ.

Lữ Phi khoe miệng liệt lên nụ cười, hiện lên trong đầu tổ phụ đối với mình giao phó nhiệm vụ.

"Bây a, thi đấu quá trình ngươi tất nhiên là rõ ràng không thể nghi ngờ đúng không? Có điều năm nay, ngươi không cần tìm chân chó của ngươi lên diễn tuồng này."

"Trực tiếp điểm tên để Lâm Thiên lên đài."

"Sau đó, đem hết toàn lực, nhất kích đánh chết hắn."

"Ngươi chỉ cần đem Lâm Thiên đánh giết, dẫn tới Lâm Huyền tức giận, hắn chỉ cần vừa ra tay, ta cùng mấy vị khác gia chủ tự nhiên có lấy có hợp lực công kích hắn."

"Thành Thiên Tinh, nên thời tiết thay đổi."

Lữ Phi rất lợi hại hưng phấn, trong đầu không ngừng lượn vòng lấy chính mình cùng tổ phụ một phen đối thoại, cảm thấy huyết dịch cả người đều nhanh sôi trào lên.

"Ta, ta chính là cái này kế hoạch bước đầu tiên người thi hành." Lữ Phi ở trong lòng gào thét, căn bản không còn che giấu trong mắt khát máu chỉ ý.

Lúc này, một tên đạo sư cũng gạt đầu ra hiệu, nhẹ giọng mở miệng nói: "Lữ Phi học viên, xin lựa chọn đối thủ của ngươi."

Lữ Phi khoe mắt giương lên, chậm rãi tại thành chủ phương vị liếc nhìn lên.

Nhưng cũng không có Lâm Thiên thân ảnh.

Lần nữa dò xét một vòng, vẫn không có.

Một bên đạo sư cũng có vẻ hơi buồn bực, không liên tìm một đút chiêu sao, về phần phiên toái như vậy?

Mở miệng lần nữa nhắc nhở: "Lữ Phi học viên, xin lựa chọn đối thủ của ngươi."

Không có tìm gặp Lâm Thiên, Lữ Phi có chút sững sờ, nghe được đạo sư lên tiếng về sau, cái này mới phản ứng được.

Cũng không lo được nhiều như vậy, trực tiếp chính là mở miệng lớn tiếng nói: "đã như vậy, ta khiêu chiến Lâm Thiên đi!"

"a?" Đạo sư kinh hãi.

Phía dưới, đáng lẽ không nhúc nhích các học viên cũng hơi có chút nghi hoặc.

Lâm Thiên? Thành chủ Lâm Huyền chỉ tử?

Không phải cần phải tại bế mạc thời điểm cũng đến như vậy vừa ra à?

Bất Quá, hiện tại thì hai người trực tiếp đối chiến? Cái kia còn có hay không lẽ bế mạc?

Có điều nghĩ như vậy đến, cũng không tệ, chỉ ít hai cái thái kê lẫn nhau mở một trận giải quyết.

Một ít học viên trên mặt đều nổi lên một chút nụ cười.

...

Lâm Thiên trà trộn tại bên trong, cũng không đáng chú ý.

Giờ phút này nghe được Lữ Phi lời nói về sau, trước là hơi kinh ngạc, sau đó khoe miệng treo lên vẻ tươi cười.

Nguyên bản, Lâm Thiên cũng là dự định tại chính mình buổi diễn khiêu chiến Lữ Phi, không nghĩ tới, ngược lại là bị người ta cho trước điểm danh.

"nhường một chút, nhường một chút." Không có quá nhiều do dự, nhẹ nhàng đẩy ra phía trước hỗn loạn.

Phé tốt đại công phu, rốt cục chen đến phía trước vị trí, nhẹ nhàng nhảy lên nhảy lên lôi đài.

"ta tới." Lâm Thiên hướng về phía Lữ Phi cười hắc hắc, nhìn một bộ người vô hại và vật vô hại bộ dáng.

Loại này ngu dần biểu lộ, để nguyên bản sinh lòng nghi ngờ Lữ Phi triệt để bỏ đi lo lắng.

Nguyên bản còn nghi hoặc, Lâm Thiên làm sao lại từ tích phân Top 100 bên trong người đi ra, để Lữ Phi còn giật mình trong lòng.

Top 100 tích phân, Lữ Phi tự nhận là không có thực lực đạt tới.

Bất quá bây giờ, xem xét Lâm Thiên bộ dáng, cũng không giống là cái cường giả bộ dáng, muốn đến chỉ là tại bên trong chiêu phong dẫn điệp, thông đồng nữ học viên a.

Nghĩ rõ ràng những thứ này, Lữ Phi cũng nhẹ cười rộ lên.

"Thiên thiếu, hai chúng ta thực lực không cao, muốn đến đoàn người cũng không nguyện ý nhìn hai trận nhảm chán tỷ thí."

"không bằng thì hai người chúng ta, đến trên một trận, sớm đi kết thúc, cũng tốt sớm quan sát năm nay các thiên tài chiến đấu chân chính."

Lâm Thiên gật đầu, đầu có không đáp ứng đạo lý.

"Được. Thì chúng ta so một trận đi."

Một bên đạo sư, Lâm Thiên gật đầu, cũng không có nói thêm cái gì, chỉ là đề điểm một phen quy tắc về sau, lạng lẽ rời khỏi bên ngoài sân.

Loại tỷ đấu này tính chất, cũng không cần trọng tài, bởi vậy cũng không có gì không đúng.

Đây cũng là, Lữ Phi chờ mấy cái đại thế gia nghiên cứu quyết định thói quen.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Giao thủ

Trong tràng, chỉ còn lại có Lâm Thiên cùng Lữ Phi hai người, bầu không khí vi diệu.

Dưới trận, trừ muốn giao đấu hơn một trăm hào học viên hạt giống bên ngoài, còn lại tích phân không đủ cũng ngồi vào cạnh ngoài quan chiến.

"Các ngươi nói, ai sẽ thắng?" Một tên thanh niên rất là tò mò mở miệng hỏi thăm về tới.

"Hắn là Lâm Thiên đi, Lữ Phi tại chúng ta võ giả khu tuy nhiên không tính là củi mục, nhưng thực lực ngay cả ta cũng không bằng, Lâm Thiên tốt xấu là thành chủ con nôi đời này." Một tên bắp thịt rắn chắc hán tử sững sờ mở miệng hỏi đáp.

Nào biết được, lời nói vừa ra khỏi miệng, một bên không có cách bao xa văn nhân ban khu vực liền là có một tên mặt trắng tiểu sinh phát ra một tiếng cười nhạo.

"À, buồn cười, cái gì cũng không biết, cũng dám vọng thêm bình luận, trách không được chỉ có thể làm 1 võ giả."

Lời này làm người rất đau đớn, có điều cũng may bắp thịt hán tử tâm bao quát, thật cũng không nổi giận, chỉ là cau mày nói: "Cái kia vị tiên sinh này thể nhưng là có gì kiến giải?"

Mặt trắng tiểu sinh không biết từ đâu móc ra một cái quạt xếp, cổ tay rung lên chính là soạt một tiếng mở ra, nhẹ lay động lấy quạt giấy đem phạm làm đủ, lúc này mới lên tiếng.

"chắc hẳn tất cả mọi người là biết một chút, Lâm Thiên cùng Lữ Phi đều là cái gọi là công tử bột, không muốn phát triển."

"nhưng hoàn cảnh trong lúc , đồng dạng có chia cao thấp, các ngươi không rõ ràng cũng là lý giải."

"cụ thể dăm ba câu khó mà nói rõ, chỉ là cần biết rõ một điểm liền có thể nếu là cùng Lâm Thiên tương đương đối, Lữ Phi đã được xưng tụng nỗ lực vạn phần."

Võ giả lớp học bên kia, rất nhiều người đều bị hấp dẫn đến, giờ phút này lắng tai nghe lấy.

Chờ mặt trắng tiểu sinh nói ra cái kết luận này thời điểm, đều có chút không tin.

"Không thể nào?"

"Lữ Phi? Thì cái kia đột phá đến Uẩn Linh cảnh thì cho mình nghỉ, liên tục một tuần lễ đi đến cái kia nơi ăn chơi làm vui. Cái này đều tính được là nỗ lực?"

"Đúng đấy, nghe nói còn là thế gia tử đệ, tư nguyên so chúng ta thêm ra không biết bao nhiêu, hiện tại liền Linh Hợp cảnh cũng không đột phá."

Bắp thịt hán tử càng là lắc đầu liên tục giải thích: "Là người không biết Lữ Phi có bao nhiêu hoàn khổ đi? Lâm Thiên làm gì cũng tốt hơn một số."

"Lữ Phi cái kia tính là gì." Áo trắng tiểu sinh mặt lộ vẻ cao ngạo, phảng phất biết Lâm Thiên đủ loại sự tích chính là thiên đại sự tình, giờ phút này lại là có chút trào so ra.

"Lâm Thiên, chính là hai tháng trước bắt đầu, liên tục tại trên lớp học ngủ không ngừng tồn tại, Lữ Phi có dám?"

"Lâm Thiên, chính là hơi một tí chính là xin phép nghỉ một tháng, nửa đường chưa từng đến học viện một lần, Lữ Phi có thể làm qua?"

"Lâm Thiên, càng là ngày nào cũng bị Lữ Phi trêu đùa, không dám hoàn thủ, người cho ta nói, hán có thể đánh thắng được Lữ Phi?"

"về phần cái gọi là nơi ăn chơi, Lâm Thiên đi không thể so với Lữ Phi thiếu."

Mặt trắng tiểu sinh một hơi, miệng như liên tiếp, một tiếng cao hơn một tiếng, sai người không khỏi tin phục.

"thì ra là thế." Bắp thịt hán tử một bộ giặt mình bộ dáng.

... ..

Trên lôi đài.

Lâm Thiên tay phải kéo lấy cái cằm, tay trái ngang qua ở ngực, đặt ở tay phải khuỷu tay dưới, một bộ thành thoi bộ dáng.

Lữ Phi khoe miệng nụ cười lại là càng phát tàn nhẫn lên, chậm rãi hướng phía Lâm Thiên phương hướng bước nhanh tới.

Thực lực thấp, nhất định đây không phải một trận thạch phá thiên kinh chiến đấu, nhưng giờ phút này Lữ Phi bắt đầu chạy về sau tràng diện, lại là có vẻ hơi buồn cười.

"A... Nha nha nha." Lữ Phi trong miệng hét lớn, quyền cước như gió, rớt cục đi vào Lâm Thiên cách đó không xa.

Tại Lữ Phi trong lòng, đã là nghĩ kỹ như thế nào nhất kích phía dưới, đem Lâm Thiên đánh chết đánh cho tàn phế.

Hắn, sẽ dùng cường đại chiêu số Hắc Hồ Đào Tâm, trực tiếp xuyên thấu Lâm Thiên lồng ngực.

Cái gọi là võ đạo thập trọng, trước tam trọng là không thể tu tập bất kỳ vũ kỹ.

Cấp hai Uẩn Linh, thể nội sinh sôi linh khí, cường hóa nhục thân, cấp ba Linh Hợp, linh khí hợp nhất, hội tụ đan điền, sinh ra linh căn.

Nhưng mà chỉ có đến đệ tứ trọng, cùng cao cấp vẫn nhân đối ứng Ngũ Hành cảnh, linh khí phân Ngũ Hành, lúc này mới có thể tu luyện đối ứng thuộc tính vũ kỹ.

Nhưng trước đó, lại là có thể tu luyện một số thực dụng chiêu số, đề bạt chiến lực.

Hắc Hồ Đào Tâm, Hắc Từ Thâu Đào, đáy biển mò kim... chờ một chút, đều là thuộc về chiêu số một trọng.

Cũng không thể như vũ kỹ đồng dạng hình thành Tạng Phúc, nhưng cũng rất có lực sát thương.

Mấy bước khoảng cách, tại Lữ Phi nỗ lực dưới, rớt cục đi vào Lâm Thiên trước mặt.

Sắc mặt bởi vì kịch liệt vận động, hơi có chút đỏ lên, nhưng khoe miệng tàn nhẫn lại là càng phát khoa trương.

"Hắc Hồ Đào Tâm!" Lữ Phi hét lớn, nhúng tay thành trảo, một thanh móc hướng Lâm Thiên ở ngực.

Lần này động tác, trực tiếp để nhìn trên đài mưu đồ bí mật đã lâu mấy cái Đại Gia Chủ cùng nhau đứng đây, liền dời đến Lâm Thiên sau một khắc ở ngực xuyên thủng, Lâm Huyền nổi giận.

Nhưng, như thế 1 lúc này đi, lại là phát hiện Lâm Huyền giống như chưa tỉnh, thậm chí còn cùng bên cạnh một gã đại hán uống trà nói chuyện phiếm.

Dưới khán đài, một số biết Lâm Thiên nội tình, đặc biệt là cùng học chung lớp học viên cũng hoảng sợ không khỏi, một ít nữ sinh thậm chí đều đã nhắm mắt lại.

Sau một khắc, một trận hơi có vẻ giọng nghi ngờ, để đám người trong nhảy mắt hoàn hồn.

...

"ngạch, người đang làm gì?"Cúi đầu nhìn xem đặt ở cánh tay mình cạnh ngoài, bị văn khí ngăn trở cái kia run rẩy quyền trào, Lâm Thiên mang theo không hiểu âm thanh vang lên.

"ta, ta..."Lữ Phi không nói gì, không biết trả lời như thế nào.

Nhưng trong lòng thì vỡ tổ.

Chuyện gì xảy ra?

Vì sao lại dạng này?

Không đúng, ta cần phải lập tức đánh xuyên qua bộ ngực của hắn a!?

Nghĩ thì nghĩ như vậy, nhất kích không có kết quả phía dưới, Lữ Phi hai chân theo bản năng chĩa xuống đất, nhất kích trở ra.

Quan chiến tình mạch, Lâm Huyền cũng tức thời đối với mấy cái đại đứng thẳng lên thế gia gia chủ ném lấy ân cần thăm hỏi ánh mắt.

"chư vị cái này là vì sao? Chẳng lẽ là ghế dựa ngồi khó chịu?"

Phía dưới, một số tự giác đối với Lâm Thiên hiểu rõ người, giờ phút này cũng có chút mắt tròn.

Lữ Phi một kích kia phía dưới, thế nhưng là để bọn hắn vào trước là chủ cho rằng Lâm Thiên sẽ bị sống sờ sờ đánh chết, còn hoảng sợ một trận.

...

Lâm Thiên đương nhiên biết Lữ Phi công kích đến, vốn chỉ muốn văn khí ngưng bút, tùy ý Hư Không viết một chữ, trực tiếp đem mặt sát.

Nhưng kiếp trước nhìn qua rất nhiều sôi nổi náo hải, theo bản năng chính là làm ra lần này cử động.

Mục đích, chỉ có một cái trang

Chứa người vô hại và vật vô hại, không biết chút nào bộ dáng, Lâm Thiên mở miệng lần nữa.

"vừa rồi, vừa rồi cái kia chẳng lẽ là công kích của ngươi?"

"trời ạ, tốt một chiêu mèo nhà loạn trào, quả nhiên không tầm thường, kém chút ta thì cười ngất đi."

Lâm Thiên dựng thẳng ngón tay, một bộ tán thưởng bộ dáng mở miệng nói:"quả nhiên là Lữ gia nhị công tử, lợi hại, lợi hại."

"áp dụng loại này sai người không biết nên khóc hay cười công kích, nếu là tâm chí không kiên người, chỉ sợ thực biết cười ngất đi."

"cũng may bản thiếu, Tâm Thanh Thần Minh, nhìn ra người quý kẻ."

...

Lâm Thiên chừng chặc đang hoảng nói vớ nói vẩn lầy, cuối cùng chính mình lại là đem chính mình làm vui, nụ cười trên mặt dừng đều ngăn không được.

Chớ nói chi là dưới đài, một số vốn là không có chút nào chuẩn bị học viên, càng là phát ra một tiếng oanh cười.

"im miệng, Lâm Thiên, hôm nay ta tất sát ngươi!"

Lữ Phi sắc mặt đỏ lên, hét lớn một tiếng, đầu não ngất đi phía dưới, thế mà đem mục đích của mình nói hết ra.

"vậy ngươi đến nha."Lâm Thiên có chút u oán mở miệng nói:"nói không chừng, ngươi nhà kia mèo loạn trào, tại đến mấy lần, ta thật sự không nín được, cười đau sức hông."

"bất quá, lần này, ta nhưng là sẽ hoàn thủ."

Nói đến chỗ này, Lâm Thiên ngữ khí cũng đột nhiên đang lúc lạnh mấy phần.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Giằng co

"Lần này, ta nhưng là sẽ hoàn thủ." Lâm Thiên lạnh lùng nói, loại kia khí thể, để Lữ Phi cả người đều là lãng nguyên tại chỗ.

Một lát sau, cái này mới phản ứng được, một mặt bất thiện nói: "1 cái phế vật, hoàn thủ thì phải làm thế nào đây?"

Lữ Phi trong lòng có con giận, không chỉ có lúc trước bị Lâm Thiên như vậy trào phúng, dẫn tới đám người oanh cưỡi, càng đem vừa rồi mình bị chán nhiep khí cũng cùng nhau tính tới Lâm Thiên trên thân.

Có điều muốn đến, cũng là bình thường, trước kia Lâm Thiên gây yếu không chịu nổi, một trận gió liền có thể quét đến, dù là cùng là đi cái kia nơi ăn chơi tâm hoan, gặp phải Lữ Phi cũng là ở vào hạ phong, thậm chí còn từng bị Lữ Phi nhất quyền đánh đã hôn mê, càng là liên tục một tháng thời gian, trào phúng trên đầu.

Tại Lữ Phi trong lòng, Lâm Thiên từ đầu đến đuôi chính là cái phế vật, nhưng từ lần trước ngày người bị phiền 1 bàn tay về sau, cho tới bây giờ, gặp Lâm Thiên đều là ở vào hạ phong.

Xe ngựa tan ra thành từng mảnh, bị Liễu Tông chế giễu, hiện tại càng là tại trước mặt mọi người, bị châm chọc.

Loại tâm lý này chênh lệch, để Lữ Phi cực kỳ khó mà tiếp nhận, quyền đầu bóp cót ca cót kết giòn vang lên.

"Chịu chết đi."

Lữ Phi lần nữa hét lớn, chạy như bay, chạy bên trong, quyền đầu kéo về phía sau, trong miệng càng là đại uống.

"Mãnh Hổ hạ sơn!"

Nhất quyền vùng đánh, mợn trùng kích lực đạo, tối thiểu có thể bạo phát mấy trăm cân lực đạo, coi là thật cùng Mãnh Hổ đồng dạng mau lẹ hữu lực.

Nếu là người bình thường, đối mặt như thế nhất quyền, tuyệt đối là không chết cũng tàn phế.

Lâm Thiên y nguyên không nhúc nhích, đến dù vậy, quyền kia đầu tại cách mình một tấc khoảng cách thời điểm, lại cũng khó có thể phá vỡ cái kia hộ thể văn khí.

Hắn đột nhiên phát hiện, thì Lữ Phi loại thực lực này, thật để cho mình không làm sao có hứng nổi, đứng đấy bất động đều khó mà công phá phòng ngự của mình.

Có vẻ như loại này tận lực trạng cũng không có mang đến trong tưởng tượng khoái cảm, trừ ra bắt đầu trên đầu một phen cảm giác có chút việc vui, đằng sau càng nhiều làm theo là một loại mệt thị thái độ.

Dù sao, những học viên này, cho dù là đạo sư, ở trong mắt Lâm Thiên, đều đã cùng mình không cùng một đẳng cấp.

Thay cái phổ thông học viên, có lẽ đối với loại này làm náo động, trên đầu người khác hành vi, đối lấy sợ hãi thần phục hội cảm thấy không khỏi hài lòng.

Lâm Thiên, lại là không có nhiều loại cảm giác này.

Thực lực tăng lên, dẫn đến nhìn vấn đề căn bản, xuất hiện biến hóa, Lâm Thiên phát hiện mình đoạn thời gian trước suy nghĩ vấn đề, tựa hồ tiến vào chỗ nhầm lẫn.

Vì cái gì cần quan tâm ba đại thế gia?

Vì cái gì cần quan tâm ảnh hưởng có được hay không?

Bọn họ có vẻ như cùng mình bây giờ căn bản không phải một cái tầng cấp tồn tại.

Đỗ Tử Đằng có thể một lời không hợp hướng về phía thân là thành chủ lão cha xuất thủ, đem trấn áp.

Chính mình, thế nhưng là liền Đỗ Tử Đằng đều chỉ đến bồi tiểu bách thế họa tác người sáng tác, Đại Nho cấp Linh Văn sư.

Lâm Thiên minh ngộ, căn bản chưa từng chút nào để ý cái kia thế như Mãnh Hồ nhất quyền, ngược lại là tự lằm bằm lên.

"Thành Thiên Tinh, chung quy là quá nhỏ, ta không nên ở đây trời buộc."

"Đi vào Dị Thế, không làm Vương Hầu, chỉ làm Hoàng!"

Đọc đến tận đây, Lâm Thiên khoe miệng mỉm cười thu nạp.

Chỉ là một cái chớp mắt, toàn thân văn khí tuôn ra, bao trùm cả tòa lôi đài.

"Ta nghĩ rõ ràng."

Lâm Thiên khẽ nói, duỗi ra một ngón tay, nhẹ nhàng tại hư không vạch một cái.

"Ta cũng biết nên làm như thế nào."

Lời nói đang lúc, một cái "Tru" chữ trên ngón tay đang lúc biến hóa là thực thể, có khí tức kinh khủng.

"Hiện tại, ngươi có thể đi chết."

...

Biến cố xuất hiện, chỉ là trong nháy mắt.

Thậm chí rất nhiều học viên đều còn tại sợ hãi thán phục, nghi hoặc là sao Lâm Thiên không sợ quyền kia đầu công kích.

Sau một khắc, chính là xuất hiện lần này biến hóa.

Trên mặt biểu lộ, tựa hồ trong khoảng thời gian ngắn khó mà làm ra vốn có phản ứng, cũng còn duy trì tại mới đầu cái kia thần sắc phía trên.

Chờ đến kịp phản ứng về sau, trên lôi đài, đã là chỉ có một chùm huyết vụ phiêu tán.

"Cái này là thế nào?" Một tên nữ học viên, ngơ ngác mở miệng.

"Hắn, hắn, Lâm Thiên tựa hồ đem Lữ Phi cho giết." Một tên nam học viên âm thanh run rẩy lấy.

"Làm sao có thể?"

...

Một giây sau, như ở trong mộng mới tỉnh, cảm nhận được cái kia phiêu tán đến gương mặt huyết vụ, lúc này mới bộc phát ra đủ loại sợ hãi thán phục, thét lên.

"A " một số âm trong phòng nữ học viên sợ hãi kêu lấy, chưa từng gặp qua chân chính sinh tử.

"Quá kinh khủng, cái kia văn khí, siêu việt đạo sư mấy lần đi." Cũng có một chút học viên bị cái kia văn khí sở kinh, phát ra sợ hãi thán phục.

...

Ngoài lôi đài, mấy cái đại thế gia gia chủ, lấy lại tinh thần, sắc mặt đại biến bên trong, lớn tiếng quát lớn lên.

"Trên lôi đài, sao có thể giết người!"

"Không thể tha cho người!"

Nhưng này bay lượn thân hình còn giữa không trung, chính là bị Lâm Huyền cùng Vân Trường chặn lại.

Hai nhóm người giằng co lấy.

Lữ gia chi chủ, tên lão gia càng là mặt như phủ băng, lạnh lùng mở miệng.

"Lâm Huyền, lần đi, con của ngươi sao dám can rờ như vậy! Nợ máu phải trả bằng máu!"

Liễu gia chi chủ, Ngô gia chi chủ hai đại thế gia chi chủ, Phương gia, Tề gia, Lưu gia... Chính một chút Thất Đại cấp độ thứ hai gia chủ, tổng cộng chín người phiêu phù ở giữa không trung, hiển nhiên là đứng tại Lữ gia chi chủ một bên.

Trộn vụn ba tên cấp sáu trong phạm vi, bảy tên cấp sáu ra đoạn cường giả, chán nhân tâm phách. .

Kế hoạch có biến, cùng dự tính xuất hiện sai sót.

Nguyên bản, chính là là nghĩ đến Lữ Phi đánh giết Lâm Thiên, dẫn tới Lâm Huyền nổi giận, bọn họ giữa không trung ngăn cản.

Nhưng bây giờ trái lại, bọn họ bị Lâm Huyền cùng cái kia không biết tên cường giả cản lại.

Lâm Huyền rất là thô tục móc lấy lỗ mũi, một mặt mẫn bất tại ý bộ dáng.

"Trên lời đài, đạo thương không có mắt, sinh tử tự nhiên là không nhận chương không. Đối với Lữ Phi chết, Bản Thành Chủ cảm thấy rất xin lỗi, tự sẽ trừng phạt khuyến tử."

"Bất quá, chư vị cái này là ý gì?"

Lữ gia chi chủ hừ lạnh nói: "Trừng phạt? Tôn nhi của ta thế nhưng là máu tươi tại chỗ, không biết Lâm thành chủ như thế nào trừng phạt?"

Lâm Huyền bĩu môi, rất là tùy ý nói: "Tự nhiên là quan trên một tháng cấm đoán, để nó hối lỗi, không phải vậy còn có thể sao?"

Lâm Thiên sớm lúc trước, chính là đối với Lâm Huyền đề cập qua việc này, biết muốn máu tươi tại chỗ, Lâm Huyền đã sớm chuẩn bị.

"Đã như vậy, đừng trách chúng ta không cho thành chủ thể diện."

Lâm Huyền không hề sợ hãi, hần nhưng là biết, bên cạnh mình cái này tên là Quan Vũ hán tử, có hạng gì lực chiến đấu mạnh mẽ.

Đừng nói những thứ này cấp sáu sơ trung đoạn người, dù là toàn đối thành cấp sáu cao đoạn đều không có vấn đề chút nào.

Giương cung bạt kiếm, hết sức căng thẳng thời điểm, Lâm Thiên cũng đập trên Hư Không mà đến, đứng ở Lâm Huyền bên cạnh thân, ánh mắt đậm đặc.

Nếu không có cái kia màu trắng áo bào trên điểm điểm huyết sắc điểm lấm tấm, căn bản nhìn không ra ngay tại trước mặt khắc, hần giết người.

Đi vào các vị gia chủ trước mặt, Lâm Thiên lại là nhìn ra mấy phần manh mối, nhẹ cười rộ lên.

"Lúc nào, các vị gia chủ cư nhiên như thế tề tâm hiệp lực?"

"Xem ra là sớm có dự mưu a."

Chỉ là liên tưởng một phen, Lâm Thiên chính là hiểu rõ hết thảy, Lữ Phi cái kia xuất thủ tàn nhẫn, đối lại trước kia, chính mình chết hai lần đều không đủ.

Bây giờ các vị thế gia chi chủ đoàn kết, hiển nhiên là có kế hoạch gì.

Bất quá, Lâm Thiên lười nhác nghĩ kỹ lại.

Vô luận kế hoạch gì, tại tuyệt đối thực lực cường đại trước mặt, đều muốn tan rã.

Lữ gia chi chủ lại là mặt lộ vẻ sát ý, cắn răng nói: "Tiểu tử, ngươi vậy mà như thế ác độc, giết tôn nhi ta, không thể để ngươi sống nữa."

Lâm Thiên cười khế, cũng lười giải thích, hần đã nhìn thấu qua.

"Tới thì tới thôi, nói nhảm nhiều như vậy?"

Lâm Huyền phía trước, toàn thân Linh lực không ngừng kích động, chiến ý phồn vinh mạnh mẽ.

Vân Trường ở bên, càng là ngạo mà đứng, có chút khinh thường.

Lâm Thiên đưa tay phải ra, văn khí ngưng bút, vẽ Linh Thánh trải qua đã thi triển ra.

Phía dưới, một đám học viên đạo sư tròn mắt hốc mồm, bị hết thảy trước mắt kinh ngạc đến ngây người.

PS: Tâm tính chuyển biến là tất nhiên, thực lực tăng lên, dẫn đến đối đãi sự vật khác biệt.

Chính như nhân loại đối đãi con kiến hôi, Lâm Thiên mặc dù không có có lãnh đạm như vậy, xem nhân mạng vì cỏ rác.

Nhưng cũng đồng dạng sẽ không để ý những thứ này đã hiển nhiên bị kéo dài khoảng cách người reo hò, kinh ngạc.

Mới đầu chỉ là muốn đương nhiên cân nhắc chu toàn, cùng theo bản năng trang

Sau cùng lại phát hiện, rất khó dẫn từ bản thân nội tâm ba động, cuối cùng sinh ra minh ngộ.

Người thường đi chỗ cao, chính mình còn muốn lấy ở chỗ này cùng những người bình thường này liên hệ, đúng là không khôn ngoan.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Nghiền ép

Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện một trận thân phận thực lực cự đại chuyển biến, để phía dưới cái học viên đạo sư kinh ngạc thất sắc.

Một chiêu phía dưới, đem Lữ gia nhị thiếu đánh giết thành cặn bã, huyết vụ phiêu tán, thật lâu không thôi.

Đi qua lúc đầu bối rối, những học viên này trong lòng càng nhiều hơn chính là dâng lên một cỗ không khỏi nhiệt huyết.

...

Bắp thịt hán tử giờ phút này sắc mặt khó coi, nhìn chăm chăm cái kia mặt trắng tiểu sinh mở miệng nói: "Đây chính là người nói phét nhảm?"

"Đây chính là người nói một chiêu đều sống không qua?"

"Đường đường văn nhân thế mà phát ngôn bừa bãi, mất mặt!"

Mặt trắng tiểu sinh im lặng ngưng nghen.

Bất Quá, hiện tại, nói cái gì đều vô dụng, sự thật thẳng hùng biện.

Càng nhiều học viên, thì là đang nghị luận không nghị, trong đó càng có trước đó mười thiên tài hạt giống.

Thương Linh trầm ngâm một lát, chậm rãi lắc đầu.

"Thực lực thế này, đã hoàn toàn siêu việt chúng ta."

Một tên khác thập cường một trong cũng là cười khổ gật đầu mở miệng phụ họa nói: "cũng không phải, cái này đều có thể cùng những thế gia đó chi chủ giảng co."

"Văn khí phun trào, bao trùm lớn như vậy phạm vi, tối thiểu đều là Đại Nho cấp văn nhân."

...

Một bên khác, một số Lâm Thiên trong ban học viên càng là ngây ra như phỗng.

"Đây mới là gây một tiếng ai nấy đều kinh ngạc a!"

"Lâm Thiên nguyên đến mạnh như vậy! Chỉ là vì cái gì đột nhiên xuất thủ đem Lữ Phi giết đâu??"

"À, người không thấy Lữ Phi mỗi lần động thủ đều là toàn lực, nếu là Lâm Thiên không có thực lực thế này, chết chẳng phải là hán?"

"Cái này kêu là, tự gây nghiệt thì không thể sống."

Cái này liền là chân chính cường đại, có một số việc không cần giải thích, liền là có ăn dưa quả chúng vì người làm lấy giải thích.

... ..

Giữa không trung, hai phe đội ngũ viên, không ai nhường ai, đã giao đánh nhau, Lâm Huyền một mình chống đỡ ba tên nhị đẳng thế gia gia chủ.

Vân Trường càng là độc chiến bảy người, ần ần chiếm cứ lấy thượng phong, một chiêu một thức thanh quang Long Ngâm không ngừng sôi trào.

Lâm Thiên đứng ở phía sau bên cạnh, hơi tập trung, văn khí phun trào càng thêm kịch liệt một tia.

Thế gia phương diện, là vì đánh giết Lâm Huyền, giành lấy, miễn cho ảnh hưởng đến chính mình con đường phát tài, bởi vậy thiết kế kế hoạch này.

Nhưng bây giờ, tới hai người ác chiến, thế mà đều bắt không được đến, nóng lòng khí nóng nảy, càng là có một tia dự cảm bất tường.

Lâm Thiên cười lạnh, con mắt trong lúc đó mở ra, hần đã nhìn ra manh mối, những thế gia này chỉ chủ nguyên vốn là không có lòng tốt.

Quyết định không thể tùy tiện buông tha, sắc mặt dứt khoát bên trong.

Lấy văn khí biến hóa bút, càng là sắc mặt tái đi, phun ra một ngụm tâm huyết, xem như mực nước, thủ đoạn lật qua lật lại trong lúc từng đạo từng đạo phức tạp mình vẫn tại hư không thành hình.

Một bên, đang cùng Lâm Huyền lực chiến, có vẻ hơi lực bất tòng tâm một tên gia chủ khóe mắt quét nhìn quét đến Lâm Thiên chỗ, sắc mặt tối đen, kinh hoàng hô to.

"Chư vị, tiểu tử kia là Linh Thư sư, đang thi triển về thành kỹ năng, mau ngăn cản hần!"

Một bên khác, nguyên bản thì bị áp chế lấy thất đại gia chủ sợ hãi cả kinh.

Liễu Thiên Hành trong lồng ngực càng là một trận bị đè nén kinh hãi nói: "Chẳng lẽ?"

"Cùng chúng ta giao chiến người, chính là hần Cụ tượng hóa nhân vật!"

Trách không được, lớn như vậy thành Thiên Tinh bên trong, đột nhiên xuất hiện cái này không biết tên cường giả, so Lâm Huyền còn cường đại hơn.

Trách không được, nam tử trước mắt, tựa hồ tồn tại chỗ sâu trong óc.

Bất Quá, hiện tại lập tức toàn bộ hồi tưởng lại, đây chẳng phải là đoạn thời gian trước bách thể họa tác bên trong, Hư Không hình ảnh lúc xuất hiện qua nhân vật.

Dù là chỉ là nhìn thoáng qua, cũng ở trong lòng lưu lại ấn ký.

"Liệt diễm Trùng Quyên!" Liễu Thiên Hành liều mạng, toàn thân linh khí giống như thiêu đốt, mang theo nóng rực nhiệt độ, nhất quyền đánh ra, trong miệng hét lớn.

"Lữ huynh, Ngô huynh, ta dám ba người trước ngăn lại cái người này, nhất định phải ngăn cản Lâm Thiên tiểu nhi về thành."

Hần không dám tưởng tượng, vốn là có lấy chiến lực như vậy nam tử, nếu là ở về thành về sau, thực lực đem sẽ tăng lên đến trình độ nào.

Lữ gia chi chủ Lữ Lương con mắt trừng lớn lấy, huyết hồng vô cùng.

"Hàn Nguyên kiếm quyết!"

Ngô Liệt đồng dạng bấp thịt cả người dừng lại phồng lên, lại không giống như lão nhân tuổi xế chiều.

"Kim Cương hóa thân quyết!"

Ba đạo cường đại vũ kỹ thế công trước sau mà tới, rốt cục để bốn người khác giải thoát đi ra.

Lúc này, Lâm Thiên lại là đạm mạc nhìn về phía giao chiến vị trí, nhẹ nhàng lắc đầu nói: "Thật xin lỗi, đã muộn."

"Về thành dẫn linh, thiên phú giác tỉnh!"

Cái kia từng đạo từng đạo minh văn, theo lạnh lùng lời nói, bút lông vung lên, Phá Toái Hư Không thẳng tắp khắc sâu vào cái kia Vân Trường thể nội.

Cái gì gọi là về thành?

Cái kia có thể đầy đủ cùng Thánh Ngôn trải qua bên trong công phạt kỹ năng dùng ngòi bút làm vũ khí đối ứng phụ trợ kỹ năng, làm sao có thể nhỏ yếu.

Cái kia là có thể đem Cụ tượng hóa nhân vật cất giấu thiên phú, linh khí tăng lên cường hần thủ đoạn.

Miêu tả chân thực, đề bạt linh khí.

Giờ khắc này, nguyên bản kẹt tại cấp sáu đỉnh phong Vân Trường, khí tức lần nữa kéo lên, chỉ là trong chớp mắt chính là đột phá bình cảnh.

Linh khí màu sắc biến hóa, cái đó là giống như thiên không đồng dạng thuần túy lam.

Phù phiếm ở trên không, nguyên bản không nhận chừng khổng lồ linh khí, tại phát tay như cánh tay sai sử.

Vân Trường, vốn là có thể vượt cấp mà chiến thiên tài cấp chiến tướng, giờ phút này tu vi lần nữa đột phá, thực lực kinh khủng bức nào, vừa muốn thoát ly chiến cuộc bốn người, chính là bị vung tay lên, lần nữa vòng trở về.

Thực lực thế này có lẽ không gọi được đồng giai vô địch, dù sao Thánh đạo đại thế giới, nhân viên đông đảo, khẳng định có lấy càng cường hãn hơn thiên phú huyết mạch tồn tại.

Nhưng ở Thiên Tinh, thậm chí Tinh Nguyệt bức này nơi chật hẹp nhỏ bé, Vân Trường thiên phú, có thể xưng vô địch.

Vũ Thánh chi tâm, tại về thành về sau, đề bạt hiệu dụng rõ ràng, mấy cái Đại Gia Chủ vốn là vô giả xuất sinh, giờ khắc này ở Vũ Thánh chi tâm áp chế dưới, mỗi một lần công kích, trong lòng đều sẽ run lên, sinh sinh sợ hãi.

Thực lực càng đánh càng thấp, càng về sau, Vân Trường càng là ngửa đầu cười một tiếng, cánh tay vươn nhẹ, đem cùng Lâm Huyền giao chiến ba người, lần nữa kéo vào trong vòng chiến.

Lấy một địch 10, y nguyên lộ ra thành thạo, thẳng đến cấp bảy Thiên Linh cảnh Vân Trường, công kích hạng gì cuồng bạo cường đại?

Chỉ ít cần ba đến năm người hợp lực mới có thể hóa giải một lần công kích, không ít gia chủ tại không cẩn thận lạc đàn tình huống dưới, đón đỡ nhất kích chính là phun máu phè phè bay ngược.

Chiến cục chính là nghiêng về một bên, căn bản không tồn tại lật bàn khả năng, thế gia bị thua chỉ là vấn đề thời gian.

Lâm Thiên cùng Lâm Huyền giờ phút này đã chậm rãi tung bay rơi xuống mặt đất.

Phía dưới, nguyên bản nghị luận học viên tại không một tia âm thanh, có, chỉ là kính sợ.

Đi vào ngoài lời đài quan chiến chỗ, Lâm Thiên mỉm cười, nhẹ nhàng đem cái kia còn có vẻ lo âu thiếu nữ ôm vào trong ngực, nhẹ giọng mở miệng.

"Tiểu Nhu, đang lo lắng cái gì đâu??"

Lâm Tiểu Nhu cup xuống lấy vuốt tay nhỏ giọng nói: "Tiểu Nhu sợ thiếu gia bị thương đây."

"Đều do Tiểu Nhu, thực lực bây giờ hay là quá thấp, không thể giúp thiếu gia "

Lâm Thiên cười ha ha một tiếng, cung chiều vô cùng sờ sờ trong ngực thiếu nữ vó đen mái tóc.

"Vấn đề không lớn, trong nháy mắt nỗ lực tung."

...

Liễu Tông trong mắt vẻ kinh hãi càng sâu.

Có lẽ từng gặp Vân Trường đánh bại Đồ Tử Đằng, nhưng lúc đó rung động xa xa không có hiện tại tới nồng đậm.

Phía trên, những bị đó treo lên đánh người, đều là từ nhỏ dựng nên ở trong lòng tấm gương, cường hãn đến không dám phát lên một tia ngổ nghịch tổ gia bối a.

Nhưng bây giờ, lại là không hề có lực hoàn thủ, hoàn toàn là đang khổ cực chèo chống.

Quả nhiên, không có qua một phút đồng hồ thời gian, một ông lão dẫn đầu từ không trung rơi xuống, từ trên lời đài ném ra một cái hố.

"Phượng gia gia chủ, Phượng Tín." Liễu Tông tự nói, nhìn về phía cái kia cách đó không xa thanh niên, trong mắt càng là nhiều mấy phần không khỏi thần sắc.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Kết thúc

Cái này nhất định là một trận không ngang nhau chiến đấu.

Chỉ là ngắn ngủi mấy phút đồng hồ, trên lôi đài đã là ngổn ngang lộn xộn nằm đầy những gia chủ này thân thể.

Liễu Thiên Hành ho ra máu, Lữ Lương mặt như giấy trắng, Ngô Liệt càng là đã đã hôn mê.

Còn lại nhị đẳng thể gia gia chủ, càng là thê thảm vạn phần, không thể động đậy.

Vân Trường chậm rãi từ không trung trượt xuống, đi vào Lâm Thiên trước người, trầm giọng báo cáo: "Công tử, Vân Trường không phụ nhờ vả, những người này tất cả đều đến tội."

Lâm Thiên gật gật đầu, lần nữa nhảy lên, đi vào đánh mất chiến đấu năng lực mấy cái Đại Gia Chủ trước đó.

"Lần này, chúng ta nhận thua, muốn chém giết muốn bóc lột tự nhiên muốn làm gì cũng được." Liễu Thiên Hành trạng thái xem như trong mọi người không tệ, giờ phút này cắn chặt hàm răng, kẹp lấy bọt máu mồm miệng.

Lâm Thiên cười khê, cũng không nóng nảy, ngược lại là thao túng vẫn khí, từ quan chiến chỗ xê dịch một cái ghé tới.

Hải lòng ngồi xuống về sau, lúc này mới nhìn xuống trên đất đám người.

"Hoàn toàn chính xác, được làm vua thua làm giặc, hiện nay, ta cho dù giết các người cũng không đủ."

"Dù sao, các người tựa hồ cũng là sớm có dự mưu, đúng không?"

Liễu Thiên Hành lạnh hừ một tiếng, quay mặt qua chỗ khác, lạnh giọng nói: "Đáng tiếc, kế hoạch thất bại."

"Tuyệt đối không có dự liệu được người, một cái bị tất cả mọi người nhận làm là phế nhân người, lại là trận này kế hoạch biến số lớn nhất."

"Hảo tâm tính a, hảo thủ đoạn a, nhiều năm như vậy, thế mà không có người phát hiện người ẩn tàng sâu như vậy."

"cái kia bách thể họa tác người sáng tác, lại là người!"

Lâm Thiên y nguyên cười khê, cũng không giải thích quá nhiều, chỉ là chậm rãi nói: "Sự thật đã thành kết cục đã định, Lữ Phi chết, là tất nhiên. Nhưng các người, nói thật, ngược lại là tại dự liệu của ta bên ngoài."

"Vô luận các người là sao cũng tốt, nhưng ngàn vạn lần không nên, đem chủ ý đánh tới cha ta trên thân."

"Cái gọi là nuôi hổ gây họa, ta sẽ không lưu tính mạng các người."

Lâm Thiên đứng dậy, hướng phía ngoài lôi đài đi đến, trong miệng lại là hạ đạt sau cùng thông điệp.

"Vân Trường, động thủ đi. Kết thúc về sau, còn muốn đi Vương Thành đây."

...

"Thiên thiếu! Có thể tha ta tổ phụ nhất mệnh."

Vân Trường đang muốn động thủ, Liễu Tông lại là tràn ngập xin lỗi sắc, chạy tới.

Liễu Tông nội tâm rất lợi hại bàng hoàng, từng nghĩ tới, người bắt nạt ta liền bất nghĩa, người trực ta xuất gia tộc, ta thờ ơ.

Nhưng cuối cùng không có bước qua cái kia đạo khám.

Liễu Tông chạy tới, mặt lộ vẻ về phức tạp, nhìn xem trên đất ông lão một chút về sau, kiên định nói: "Thiên thiếu, tuy nhiên ta là tách ra chi tử, nhưng hãn đồng dạng là trưởng bối của ta, tổ phụ, có thể hay không tha cho hãn nhất mệnh."

Lâm Thiên bước chân dừng lại, một lát sau nhẹ nhàng gật đầu.

"Vân Trường, Liễu gia lão già kia thì lưu lại đi, một hồi mang đến gặp ta."

"Tạ Thiên thiếu." Liễu Tông thở dài, một mặt cung kính.

... ..

Lâm Thiên rời đi, ôm lấy Lâm Tiểu Nhu cùng Lâm Huyền ngồi xe ngựa chạy tới Phủ Thành Chủ.

Chuyện kể tiếp, cũng không cần hãn quan tâm, phía dưới các học viên, có lẽ sẽ kinh ngạc, có lẽ sẽ sùng bái, nhưng hết thảy đều sẽ như cái kia Thu Diệp, theo thời gian mà chậm rãi tan biến.

Thánh đạo đại thế giới, không thiếu khuyết thiên tài, giang sơn đời nào cũng có người tài, tất cả tỏa sáng mấy trăm năm.

Chính như thi từ, truyền quốc, lưu danh, thậm chí cả bách thế, vạn cổ.

Cũng có thể ảnh hưởng một thời đại, mang cuối cùng hội theo thời gian trôi qua, mà biến thành một đoàn cũng không rõ rệt trí nhớ.

Khác biệt duy nhất, chỉ là thời gian dài ngắn a.

Lâm thiên quyết định sẽ không ở Thiên Tinh dừng lại quá lâu, cũng liền vô pháp làm sâu sắc những người này trí nhớ.

Trừ phi, có ngày đó, danh chấn đại lục, vạn dân kính ngưỡng.

Có lẽ Thiên Tinh người có thể nói trên một câu: "Ha ha, người này là từ chúng ta Thiên Tinh đi ra."

...

Theo Lâm Thiên rời đi, Vân Trường cũng là linh khí hóa thành xiềng xích, trói tại mười tên thế gia chi chủ trên thân, trên tay còng là kéo lấy Liễu Tông, nhảy lên bay lên không trung, rời đi nơi đây.

Đây là Lâm Thiên nhỏ giọng giao phó, dù sao ngay trước những học viên này trước mặt, liền giết mười người, chung quy là ảnh hưởng không tốt.

Ngoài thành, một chỗ trong rừng cây nhỏ, Vân Trường đứng chấp tay, đăm đăm tựa như một khối hàn băng.

Hai mắt nhắm lại, có khiếp người quang mang.

Đi qua như thế một phen giày vò, đại đa số thế gia chi chủ đã tỉnh táo lại.

Có điều giờ phút này lại là kiên cường vô cùng ngược cổ khàn khàn cổ họng, hô lớn: "Đến nha, giết chúng ta nha!"

"Hừ, chúng ta nắm trong tay Thiên Tinh bảy mươi phần trăm tài phú, cửa hàng vô số, giết chúng ta, Thiên Tinh chắc chắn đại loạn."

Vân Trường không nói lời nào, hắn là Lâm Thiên Cụ tượng hóa nhân vật, tuyệt đối trung thành, đồng dạng có trí tuệ của mình.

Mọi thứ đều tại vì Lâm Thiên cân nhắc, đám người lời nói này về sau, hắn đang suy tư phải chăng cứ như vậy giết.

Liễu Tông bình phục một phen, lạnh lùng nhìn về phía đám người.

Hắn biết mình nên làm những gì, cũng biết mình lựa chọn ban đầu đến cỡ nào may mắn.

"Tổ phụ, đến đây đi." Liễu Tông mở miệng, nhẹ nhàng đỡ dậy cái kia già nua vạn phần ông lão.

Không để ý tới Liễu Thiên Hành cái kia ánh mắt khác thường, Liễu Tông mở miệng lần nữa.

"Vân Trường đại nhân, động thủ đi."

"Thiên thiếu thế nhưng là bách thế họa tác nhà, Đại Nho tu vi, đừng nói Thiên Tinh, dù là toàn bộ Tinh Nguyệt vì thế phá vỡ, cũng không đủ thành đạo."

"Mà lại, hiện tại Phủ Thành Chủ chính là uy thế vô lượng thời điểm, giết liền giết."

"Thế trong nhà, nhưng cũng không phải là không có những người còn lại mơ ước vị trí gia chủ."

Vân Trường nghe vậy, nhẹ nhàng gạt đầu, nhặt lên một cái nhánh cây, linh khí nổi lên quấn quanh một phen, chỉ là vạch một cái, một tên thế gia chi chủ đầu lâu chính là rơi xuống, phun ra một vũng suối máu.

Hắn dù sao cũng là Võ Tướng, có lẽ văn thao vũ lược, nhưng lãnh binh tác chiến, nhưng ở phân tích cái này các loại vấn đề trên ngược lại là hoàn toàn chính xác không có Liễu Tông đến nhanh.

Nhưng điểm tính về sau, sát phạt quyết đoán, căn bản lười nhác nhiều lời.

...

Cái kia máu phun tung toé, rốt cục để những thế gia này chi chủ mặt lộ vẻ kinh hãi.

Càng là có mấy người nhìn về phía Liễu Thiên Hành lớn tiếng chất vấn lên.

"Liễu huynh, ngươi là sao?"

Liễu Tông cười lạnh, ngón tay thiên không.

"Ta quy về Thiên thiếu, cầu tình giữ được tổ phụ tánh mạng."

"Các ngươi chỉ thuận theo ý trời."

Nói ra, đám người mắt tròn, càng là không khỏi kinh hãi.

Bọn họ có lẽ nguyên bản ôm quyết tâm quyết tử, cũng không e ngại mảy may.

Nhưng nếu là có một người, có thể còn sống, trong lòng cái kia bồi ý sợ hãi rốt cuộc không chế không nổi.

Một ông lão phản ứng nhanh nhất, cuống quýt đập đầu mở miệng cầu xin tha thứ.

Nhưng đổi lấy lại là đầu lâu rơi xuống.

Điểm này căn bản không cần quá nhiều suy nghĩ, nếu là nguyện ý tiếp nhận đầu hàng, Lâm Thiên đã sớm đem những người này mang về trong phủ.

Nếu là liền ném thử một phen đều không có, chỉ có thể là chứng minh một điểm, Lâm Thiên sát ý rất đủ!

Loại này quán tính Logic, Vân Trường rất rõ ràng, bởi vậy không có chút nào do dự. Chỉ là ngấn gối mấy lần động tác, thế gia chi chủ đầu lâu chính là tất cả đều rơi xuống đất. .

"Liễu công tử, đi thôi, dẫn hần hồi phủ, chờ đợi xử lý."

Phảng phất làm một chuyện bé nhỏ không đáng kể, Vân Trường cánh tay vung lên, thi thể tất cả đều hóa thành bột phấn, ngược lại mở miệng.

... ..

Liễu Thiên Hành quỳ, Liễu Tông cũng quỳ.

Tại người thành chủ kia trước phủ chờ đợi Lâm Thiên đến.

"Tông nhi, ngươi đây là tội gì?"

Liễu Thiên Hành trong đôi mắt già nua, lưu lại hai hàng lệ.

Gặp qua sinh tử, mới có thể đáng sợ sinh tử, làm hần và chính mình đồng cấp ông lão sinh mệnh biến mất thời điểm, Liễu Thiên Hành mới biết được, chính mình xoắn xuýt là nhật bao lớn tiện nghi.

Liễu Tông cười khổ, bất đắc dĩ nói: "Vô luận như thế nào, ngươi ta trong lúc, đều có đồng dạng huyết mạch."

"Có lẽ gia gia của ta, cũng không được ngươi xem trọng, sung quân tách ra."

"Nhưng ngươi, đích đích xác xác là tổ phụ của ta không thể nghi ngờ."

Liễu Thiên Hành im lặng, sau một lúc lâu, run rẩy thanh âm nói: "Vậy ngươi hận à? Làm tổ phụ, ta không chỉ có đối với ngươi thờ ơ, chỉ là quan tâm Tông Tộc Tử Đệ, càng là vì gia tộc thể diện, đưa ngươi khu trục."

"Hận, cũng không hận."

"Nếu là không có ngươi một phen hành vi, ta từ biến mất một cái một bước lên mây con đường."

"Ngươi vĩnh viễn sẽ không biết, Thiên thiếu đến tội cùng cường đại đến mức nào."

"Ta mặc dù chưa thấy qua cái gọi là thiên tài, nhưng ta tin tưởng vững chắc, Lâm Thiên cũng sẽ không thua bất kỳ người nào."

Liễu Tông nói, trong đầu, hiện ra một câu kia câu có thể xưng Thần Tác câu thơ.

Mà những hội đó bị vô số người thổi phồng câu thơ, có điều chỉ là Lâm Thiên viết đến, đưa cho Lâm Tiểu Nhu tấn cấp chi dụng a.

Bực này thiên tư, làm sao không làm người vui lòng phục tùng?

Chương 63: Cuối cùng

"Vào đi."

Vân Trường đẩy cửa phòng ra, thờ dài mở miệng.

Hai người đã trọn vẹn quỳ mấy canh giờ, đi đứng chết lặng.

Cho dù là nghe được lần này giống như âm thanh thiên nhiên thanh âm, trong lúc nhất thời cũng đứng không dậy nổi.

Chung quy là tuổi trẻ khí thịnh, cũng không có bị thương, Liễu Tông đi đầu đứng lên, đỡ lấy Liễu Thiên Hành đi vào trong phòng.

Ánh nắng chiều rơi xuống, đem cái kia ngòi ở vị trí đầu Phương thanh niên phủ lên thành màu vàng (gold).

Liễu Tông lòng tham tâm thần bất định, hẳn biết, Lâm Thiên mặc dù chưa bao giờ nói qua, cũng chưa từng đem chính mình xem như tội tó.

Nhưng khác căn bản, thì là ký kết khế ước, thân phận đã định, vốn là không có bất kỳ cái gì tư cách quấy nhiễu chủ nhân quyết định.

Chính mình cái kia phiên thỉnh cầu, được xưng tụng vô lý, hoàn toàn có thể không cần để ý.

Bất quá, cho dù thời gian lần nữa làm lại, Liễu Tông cũng sẽ không hối hận quyết định của mình, cái này không quan hệ phải chăng tôn trọng Lâm Thiên, đây là làm hậu bối con cháu, đối với trưởng bối bảo hộ.

Liễu Thiên Hành phảng phất già nua rất nhiều, Lâm Thiên thời điểm, chính là thân thể hơi rung động động.

Một lát sau, mang theo phiên muộn nói: "Lâm Công Tử mạnh khỏe, lão hủ Liễu Thiên Hành giống ngài thỉnh an."

"Người trong giang hồ, Sinh Bất Do Kỳ, Thốn Tâm chi tranh, sinh từ quên vậy."

Lâm Thiên chậm rãi mở miệng, cũng không có dùng một loại người thắng lợi khoa trương ương ngạnh tư thái đối mặt.

Ngược lại là rất có cảm xúc nhớ tới kiếp trước bên trong một câu kinh điển lời nói, thốt ra.

Đứng dậy, Lâm Thiên đi vào Liễu Thiên Hành trước mặt, lại nhìn xem một bên lộ ra thấp thòm Liễu Tông mở miệng nói: "Thua chính là thua, không thảo luận đúng sai, riêng phần mình có riêng phần mình lập trường."

"Bất quá, người thật sự nên may mắn chính mình có 1 cái tốt tôn nhi, dù là người chưa bao giờ nhìn tới hắn."

"Lần này, ta không giết người, cũng không có nghĩa là người sẽ không vì lựa chọn của mình trả giá đắt."

"Từ đi Liễu gia vị trí gia chủ, giao cho Liễu Trọng đi."

Đây là tất nhiên kết quả, Lâm Thiên có lẽ có thể xem ở Liễu Tông trên mặt bất động Liễu Thiên Hành, nhưng cũng sẽ không để hắn tại chương không một cái to lớn thế gia.

Về phần giải tán, thậm chí chiếm đoạt Liễu gia, thậm chí cả còn lại thế gia.

Phủ Thành Chủ làm không được, vô luận là nhân tâm chương không, cũng hoặc là là nhân viên điều hành, đều khó mà thực hiện.

Chỉ có thể giao cho tín nhiệm người.

Liễu Tông sẽ cùng theo chính mình, hẳn trực hệ bậc cha chú, thì là chương không Liễu gia nhân tuyển tốt nhất.

Liễu Thiên Hành còng lưng thân thể, hơi khom người, cũng không cái gì ý phản đối, nói khẽ: "Hết thầy nhưng bằng Lâm thiếu gia làm chủ."

Lâm Thiên gật đầu lần nữa nói: "Việc này lấy thôi, sách một câu thơ, uống một bầu rượu, ân oán như vậy tiêu tán."

"Cũng hoặc là, không có cam lòng, có thể tăng thực lực lên, tới tìm ta báo thù, bản thiếu trong thời gian ngắn lại ở trong vương thành."

"Có điều lại đem ta đánh bại trước đó, ta hi vọng người không muốn đối với Liễu Trọng cũng hoặc là Phủ Thành Chủ lên bất kỳ tâm tư."

Liễu Thiên Hành im lặng, sau một lúc lâu cười khò lắc đầu.

"Lão phu tuổi tác đã cao, việc nơi này, làm bảo dưỡng tuổi thọ, Thiên thiếu không cần lo ngại."

Nói xong, càn là trực tiếp liên thông Mạng Thiên Đạo 'Văn', phát ra lời thề.

Lâm Thiên không có ngăn cản, chỉ là lẳng lặng nhìn lão giả trước mắt làm xong hết thảy, lúc này mới lên tiếng nói: "Liễu Tông, tiền hẩn về nhà đi, xong sau về tới tìm ta."

... ..

Liễu Tông mang theo Liễu Thiên Hành rời đi.

Trong phòng chỉ còn lại Lâm Thiên Văn dài hai người.

"Văn Trường, còn có một chuyện đến làm phiền ngươi đi một chuyến."

"Đem sở hữu đánh giết gia chủ thế gia trực hệ tử đệ toàn bộ quét sạch không còn, không lưu bất luận cái gì người sống."

"Ngươi có thể mang chút quân sĩ, như gặp phải nữ quyền tiểu hài tử, không cần tự mình động thủ."

Chính như Lâm Thiên nói, nuôi hổ gây họa, không thể không đề phòng, vô luận là ấu hổ hoặc là thành hổ.

Phàm là hổ, chém tất cả giết.

Hạt giống cừu hận đã ở trong lòng phát hạ nảy sinh, chỉ có thể diệt trừ căn cơ.

"Ày." Văn Trường gật đầu, tiếp khiến mà đi.

Trong phòng lần nữa trống trải xuống tới, chỉ còn lại Lâm Thiên một người.

... ..

Đây là một trận đại thanh tẩy.

Mỗi một cái thế gia kết cấu đều là to lớn.

Ở cái thế giới này, không có cái gọi là Nhất Phu Nhất Thê, kế hoạch hoá gia đình.

Một tên gia chủ phía dưới, con nối dõi có lẽ mấy tên, thê thiếp càng là mấy chục, tổ tôn ba đời, nhân số càng là trăm ngàn nhiều.

Một đêm bấp bênh, thây nằm mấy vạn.

Mỗi một cái thế gia đều lựa chọn ra một tên tách ra, thậm chí cả chi thứ bên trong nhất là người có năng lực gánh đảm nhiệm gia chủ.

Hết thảy đem lấy Phủ Thành Chủ như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Huyết dịch chảy xuôi, cuối cùng thấm xuống mặt đất, lại không một tia dấu vết.

Nội thành cư dân, tại một trận hoảng hốt về sau, chính là tiếp nhận kết quả này, cũng không cái gì bối rối rung chuyển sinh ra.

Đêm dài, Phủ Thành Chủ dưới một gốc cây Nguyệt Quế.

Lâm Huyền miệng lớn uống rượu, thô cuồng trên gương mặt có một vòng đỏ ửng.

"Oất con, quả nhiên là trưởng thành."

Một bên khác, Lâm Thiên đồng dạng uống rượu, nghe thấy lời này có chút im lặng phản bác: "Lão cha, ta cũng không phải oất con."

Nói càng là mặt lộ vẻ vẻ đắc ý, hơi ngira đầu một bộ giới vãi ầm ầm bộ dáng mở miệng nói: "Người ta, đều gọi ta thiên thiếu."

"Thiên thiếu?" Lâm Huyền nghi hoặc, rượu trong tay bình lại là nâng cao.

"Ngươi Thiên thiếu một cái cho lão tử nhìn xem."

"Nhìn lão tử đánh không chết ngươi, ngươi chính là Thiên Thánh, cũng là lão tử oất con."

Lâm Thiên khỏe mắt co rúm mấy lần, nhìn lấy sắp nện xuống từ bình rất là nhanh chóng nhận sợ.

"Ta là Thiên thiếu, cái kia người chính là Thiên thiếu cha hấn."

"Cái này còn không tốt sao."

"Thiên cha."

Lâm Huyền cười ha ha, tự lảm bảm

"Thiên cha. ."

"Lão tử là Thiên cha. ."

"Ha ha ha."

Lâm Huyền cười, phóng khoáng lấy, miệng lớn rót rượu, trong mắt lại là lần nữa chứa đầy nước mắt, ngữ điệu cũng thời gian dần trôi qua trầm thấp xuống.

"Thiên Nhi, cha biết, người chắc chắn sẽ không an phận ở một góc."

"Cuối cùng hướng đi cao hơn vũ đài, ngày mai sẽ phải đi Vương Thành đi?"

Lâm Thiên gật đầu nói nhỏ: "Ừm, ngày mai liền đi."

"Cha vô dụng, thiên phú không được, vậy ở cấp sáu đã nhiều năm như vậy, làm vị thành chủ kỳ thực cũng rất tốt."

"Nhưng người, nhất định phải nhớ kỹ cha nói với người sự tình, mẹ người chờ người đấy..."

Lâm Huyền say, lời nói không xong, chính là hồng hộc treo lên khó khè.

Lâm Thiên trầm nình, đem lấy Dịch Thể mà đến lão cha đỡ đến trên giường, đáy lòng kiên định nói: "Ta sẽ không quên."

Đây là hai nam nhân đang lúc lời hứa, không cần nhiều lời.

Nắm thật chặt Lâm Huyền thô to, rắn chắc bàn tay, Lâm Thiên nhẹ nằm ở bên giường cũng thời gian dần trôi qua híp mắt đi qua.

Đêm hơi lạnh, ánh trăng càng là chọc người, nhưng cuối cùng bù không được mặt trời quang mang.

Ánh mặt trời ấm áp tại thời gian vừa đến chính là xua tan màn đêm, đem một màn kia ôn nhuận hóa thành nóng rực.

Đứng dậy, Lâm Thiên đuổi người một cái, hướng phía gian phòng của mình đi đến.

Lâm Tiểu Nhu chờ ba người đã rửa mặt thu thập, tại Lâm Thiên trong phòng chờ.

Thoáng chính lý một phen dung mạo, ăn xong điểm tâm, mấy người xuất phát.

Sau nửa canh giờ, thành Thiên Tinh Truyền Tống Trận tại một đạo bạch quang hiện lên về sau, bốn đạo nhân ảnh, tiêu tán không thấy.

PS: Quyền thứ nhất kết thúc.

Một quyển này, tổng thể tôi nói, đại khái chính là một cái trách nam tính cách cải biến, cùng thế giới quan một số trình bày.

Có lẽ có viết không địa phương tốt, nhưng cuối cùng dựa theo đặt hàng phương hướng viết xong.

Phía dưới phiếu, rồi.

Quyển kế tiếp.

Nổi tiếng gương mình.

Chương 64: Tam Nguyệt hồ

Liễu Nguyệt thành, tiếp giáp thành Thiên Tinh gần nhất thành trì.

Cũng chính là cái kia Liễu Mị Nhi quản hạt Thành Khu.

Liễu Nguyệt thành chủ phủ, cũng không giống như Thiên Tinh đồng dạng ngăn gọn mộc mạc, mà là có một loại khác phong cách.

Trừ phủ đệ môn đình chỗ chính là nhất quán to lớn hùng vĩ, nội bộ thiết trí tràn đầy mập mờ khí tức.

Đào tơ môn môn xinh tươi, hoa hồng đơm đặc dưới trời xuân trong.

Phủ Thành Chủ trong hậu viện, nở đầy hoa đào, điểm hồng tỏa hương.

Từng cây đào hoa đua nở lấy, cánh hoa bay xuống, nhìn cả mặt đất tựa hồ cũng chính là màu hồng là gạch lát mà thành.

Tại một màn kia Đào Hồng phía dưới, một bóng người uyển chuyển yêu kiều, eo như ngọc thủy rắn, lông mày Như ngọc Liễu Diệp, nhưng giờ phút này lại là đầy mặt vẻ u sầu.

Thu thủy đôi mắt dưới, Tiểu Xảo hồng nhuận phon phớt miệng hơi dưới phiết, một tay kéo lấy cái cằm, thờ dãi không nghĩ.

"Đáng chết."

"Lão già kia, còn không hết hi vọng."

Liễu Mị Nhi sầu khổ không nghĩ, từ ước chừng một cái nguyệt chi trước, cái kia sớm tối trước Đồ đại học sĩ, chính là bắt đầu không ngừng liên lạc nàng.

Cả ngày mời nàng tiến về Vương Thành làm khách.

Từ chối nhiều lần, y nguyên cũng không từ bỏ,

Hôm qua càng là lại một lần sai người đưa tới thư tín.

"Nô gia đau đầu quá, sớm biết lúc trước không lấy thân phận đến ép buộc hần." Liễu Mị Nhi ai thán, nhẹ nhàng ôm đầu của mình.

Nàng vốn là Liễu Thiên Hành đoạn tuyệt liên hệ nhiều năm, thậm chí Liễu Thiên Hành cũng không biết nàng đã trở thành một tên thành chủ.

Ngược lại là Vương Thành Đồ Tử Đằng có quan viên bằng danh sách danh trước, lần trước đến một lần làm bộ làm bộ không biết, món lời nhỏ.

Chỉ có thể mở miệng đem quan hệ của hai người làm rõ, chính là chú cháu.

Không nghĩ tới, bây giờ Đồ Tử Đằng chính là mượn phản quan hệ này, dây dưa không nghĩ.

Việc này, mấu chốt là còn không thể nói cho Liễu Thiên Hành.

Nàng đều có thể tưởng tượng đến, lấy chính mình phụ thân cái kia tính cách, chỉ sợ ước gì đem chính mình đưa đến Đồ Tử Đằng trên giường đi.

Chính là loại này công danh lợi lộc tính cách, Liễu Mị Nhi không chịu nhận, lúc này mới đoạn liên hệ.

"Ai, Nô gia số khổ a, bày ra cái cái này cha."

"Tính toán, đi một chuyến đi, nếu là cái kia họ Đồ dám động thủ động cước, lão nương liều mạng thành chủ không làm, cũng phải thiên hần."

Liễu Mị Nhi mặt mày vậy một cái, nghiêng chặt hàm răng.

Cùng như thế kéo dài thêm, không bằng sớm đi làm ra quyết đoán.

Nàng không phải cái không quả quyết người, nếu không cũng không có khả năng đánh bại trùng điệp người cạnh tranh, tiếp đảm nhiệm thành chủ Đại Vị.

Chủ ý đã định, Liễu Mị Nhi đứng dậy, giọng dịu dàng mở miệng.

"Người tới, chuẩn bị bực hành lý y phục, Nô gia một hồi trở về, muốn đi Vương Thành."

... ..

Truyền tống bên trong, bốn phía đen nhánh, chỉ là từng sợi trần đầy xâm lược tính năng lượng, thỉnh thoảng hội tến vào thể nội.

Bất quá đối với bây giờ Lâm Thiên mà nói, rất dễ dàng liền có thể hóa giải.

Đây là không gian truyền tống trận, thâm thấu Trận Pháp sau còn sót lại năng lượng, cùng chân chính không gian chi lực không thể so sánh nổi.

Cứ như vậy qua gần nửa canh giờ, trước mắt trong lúc đó xuất hiện một vòng ánh sáng, đầu một trận mê muội.

Truyền Tống Trận càng là bộc phát ra một trận màu trắng quang hoa.

Liễu Nguyệt thành, Truyền Tống Trận chỗ, một đoàn người theo quang hoa tiêu tan, xuất hiện ở đây.

Thân hình đứng vững, hơi lay động một phen đầu về sau, nhìn lấy hoàn toàn khác biệt một phen cảnh tượng Lâm Thiên mặt lộ vẻ kinh hãi.

Quả nhiên là một cái thể giới thần kỳ a, thành Thiên Tinh khoảng cách Liễu Nguyệt thành nói ít cũng có mấy ngàn cây số khoảng cách, chỉ là gần nửa canh giờ liền đến.

Duy nhất để Lâm Thiên thoáng cảm thấy tiếc nuối là có Trận Pháp ngăn cách, cũng không thể quan sát được hư không loạn lưu.

Thoáng hoàn hồn, cảm thụ được thân thể trạng thái, cùng sau lưng Liễu Tông tái nhợt hai gò má, Lâm Thiên lên tiếng.

"Chúng ta đừng quá mức nóng nảy đi đường, trước tìm vợ con của hàng ăn cơm đi."

Trùng hợp, đi không bao xa, liền là có 1 quán cơm, quy mô nhìn vẫn còn lớn.

Lâm Thiên lập tức vung tay lên.

"Thì nhà này, Liễu Tông mời khách!"

Liễu Tông về mặt cầu xin, nhìn một chút đồ ăn quên cả trời đất đám người, sờ sờ túi tiền của chính mình, tâm đạo: "Còn tốt thời điểm ra đi, lão gia tử cho một số Tiền riêng."

Có điều mặc dù như thế, Liễu Tông lại là rõ ràng hơn, Lâm Thiên lời nói này chính là truyền đạt một cái ý tứ.

Không có đem mình làm ngoại nhân.

Thừa dịp mang thức ăn lên khoảng cách, tất cả mọi người hơi trật tự lấy thân thể, đem một số lưu lại không gian khí tức làm hao mòn hầu như không còn.

Hóa giải Quy Hóa giải, nhưng cũng không có nghĩa là không có ảnh hưởng chút nào.

Chính như dập tắt đại hỏa, y nguyên sẽ có khói đặc chui vào đường hô hấp, là cần làm ra một cái sạch sẽ.

Liễu Tông tu vi thấp nhất, nhưng được sự giúp đỡ của Vân Trường, cũng rất thuận lợi trật tự tới.

Dừng lại ăn như gió cuốn, đồ ăn trống không.

"Mùi vị không tệ." Lâm Thiên nhẹ nhàng vuốt ve cái bụng, làm ra đánh giá.

"Giá tiền thật đắt." Liễu Tông rung rung đem lão gia tử cho Tiền riêng móc ra.

Lâm Thiên cười một tiếng, vỗ vỗ Liễu Tông bả vai, một bộ đồng tình ngữ điệu mở miệng nói: "Không có việc gì, đây chỉ là bắt đầu, đằng sau còn có mười ba tòa thành thị đâu!"

Thành Thiên Tinh khoảng cách Vương Thành khoảng cách, gần nhất đường xá, đích thật là cần dọc đường mười bốn tòa thành thị.

Liễu Tông không phản bác được, gọi tới tiểu nhị thu thập xong tàn cục, mở miệng hỏi: "Thiên thiếu, tiếp xuống làm gì dự định?"

Lâm Thiên sờ lên cằm, một mặt vẻ suy tư, một lát sau ngẩng đầu hỏi: "Tiểu nhị, cái này Liễu Nguyệt thành nhưng có cái gì đáng giá du ngoạn địa phương?"

"Khách quan nếu là muốn du ngoạn, ngược lại là có thể đi đến khối liễu ngô hẻm, nơi đó phục vụ thể nhưng là nhất lưu, có điều giá tiền nha..." Tiểu nhị một bộ Trư ca mặt, bì ỏi vô cùng, nhìn lấy Lâm Thiên âm trầm cười không ngừng.

Lâm Thiên mặt đen, chỉ Lâm Tiểu Nhu tức giận nói: "Ta nói chính là đứng đắn địa phương, tiểu gia ta có nữ nhân."

Nghe nói như thế, Lâm Tiểu Nhu sắc mặt trong nháy mắt đỏ lên, không thuận theo nói: "Thiếu gia..."

Tiểu nhị xấu hổ, sờ lấy trần trường đầu, một lát sau linh quang nhất tiếm.

"Vậy người có thể đi cái kia ngoài thành Tam Nguyệt hồ, nơi đó tựa hồ phong cảnh không tệ."

"Xuất phát, Tam Nguyệt hồ." Lâm Thiên chỉ là trong nháy mắt liền hạ quyết định, đứng dậy, vừa mới chuẩn bị đập môn mà ra.

Khóc mắt thì nhìn trước mắt xoa ngón tay tiểu nhị.

"Liễu Tông, người hiểu được." Lâm Thiên nói xong đang không ngừng lưu, bước ra Tiệm ăn.

Liễu Tông đi tại sau cùng, không thôi móc ra một cái bạc vụn, đưa tới tiểu nhị kia trong tay.

Tam Nguyệt hồ không xa, ở vào ra khỏi thành phía Tây trong vòng hơn mười dặm vị trí.

Nhưng làm sao thành trì đủ lớn, dù là thuê Linh Thú tọa kỵ, ngày đi mấy vạn dặm Phi Tông Mã, cũng đầy đủ tổn hao nửa canh giờ.

Làm văn nhân, Lâm Thiên sờ lấy cái mũi, cảm giác đều in dấu đau nhức.

Cũng may đau lòng Lâm Tiểu Nhu, về sau trực tiếp liền để cho nàng ngồi tại trên đùi của mình, ôm ấp lấy.

"Lần sau, khác thuê cái ngựa này, thuê cái kia Thanh Diện Dực Hồ." Lâm Thiên xoa cái mũi phản nản không nghĩ.

Thuê thời điểm, Liễu Tông chính là chết móc chết móc, lão là nói lấy muốn vì về sau thức ăn làm chuẩn bị, kiên quyết không đồng ý thuê cái kia càng cao cấp hơn Thanh Diện Dực Hồ.

Bướng bỉnh phía dưới, Lâm Thiên cũng sẽ đồng ý.

Không nghĩ tới, như thế khó chịu.

"Đừng nha." Liễu Tông sắc mặt đại biến.

Bốn cái Phi Tông Mã, chỉ cần ba lượng Kim, nhưng nếu là đổi thành Thanh Diện Dực Hồ, thì là trong nháy mắt tăng tới ba mươi lượng vàng.

Lật gấp mười lần giá cả.

Đây chính là cấp bốn Linh Thú.

Lâm Thiên bĩu môi, một bộ khinh thường bộ dáng: "nhìn người cái kia tính tình, người nhưng là theo chân ta lẫn lộn người, thì quyết định như vậy. Lúc trở về, cười Thanh Diện Dực Hồ."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Bên hồ Kỳ Cảnh

Tam Nguyệt hồ chính giống như tên gọi của nó, chính là là có ba cái hồ nước cấu thành.

Phân biệt là Từ Nguyệt hồ, Lam Nguyệt hồ, Phấn Nguyệt hồ, chung ba cái cấu thành, thẳng chỗ ngoặt ở bên trong, ba cái tương đối.

Hồ nước màu sắc khác nhau, dẫn đến lấy cảnh sắc chung quanh cũng đồng dạng tồn tại khác biệt.

Lâm Thiên một đoàn người xuống ngựa, cùng Linh Thú thuê Chuồng Thú ước định cẩn thận thời gian tiếp người, chính là hướng phía cái gọi là Tam Nguyệt hồ mà đi.

Từ ngoài thành hướng Tam Nguyệt hồ đi, đi đầu gặp phải chính là Lam Nguyệt hồ, sau đó đi lên là Từ Nguyệt, hướng phía dưới đi là phấn thẳng.

Được xưng tụng là Liễu Nguyệt thành nhất đại kỳ dị quang cảnh.

Một đường dạo chơi ngoại thành, nhìn lấy tú lệ phong cảnh, Lâm Thiên cảm thấy có chút tiếc nuối lên.

Không mang máy chụp hình, nói một cách chính xác hơn là không có máy chụp hình.

Đi đến nơi đây, bốn phía cây cối hoa cỏ đều đã bắt đầu hiện ra mơ hồ ánh sáng màu lam.

Cái này ở kiếp trước hoàn toàn chính là thuộc về như mộng ảo cảnh tượng.

Hiếu kỳ bốn phía nhìn chung quanh, Lâm Thiên ngược lại là phát hiện người xung quanh không hề giống chính mình tưởng tượng bên trong nhiều như vậy.

Thưa thốt, tốp năm tốp ba, nhìn một cái cùng kiếp trước danh lam thắng cảnh căn bản là không có cách so sánh.

Lâm Thiên mới biết cái này cũng bình thường, dù sao ngoài thành cũng không so nội thành, thú hoang, yêu quái không chừng thì từ từ đâu xuất hiện.

Mà lại người bình thường cũng không có cái kia tiền tài tổn hao đến phía trên này.

Đến nơi đây lác lác, nhiều ít một chút như bọn họ đồng dạng tu luyện giả, số lượng tự nhiên đại giảm.

Lại thêm đại đa số tu luyện giả đều là tình nguyện tổn hao một giờ tăng thực lực lên, cũng không nguyện ý lãng phí một phút đồng hồ đến xem những thứ này quang cảnh, thụ chúng mặt lại nhỏ không ít.

Trên đường đi hoảng hoảng du du, chung quy là đi vào cái gọi là Lam Nguyệt trước hồ.

Hồ nước rất lớn, một chút nhìn không thấy bờ, chất nước đúng như là truyền thuyết Bích Lam, nhưng lấy tay nhẹ nhàng nâng... lên một vũng, nhưng lại là thanh tịnh thấy đáy.

Cái này khiến Lâm Thiên nhớ tới kiếp trước năm màu ao.

Hắn mặc dù không có đi qua, nhưng ở trên mạng thấy qua không ít tin tức.

Đồng dạng là chất nước màu sắc khác nhau, có điều cùng trước mắt Bích Lam tự nhiên là không thể so sánh nổi, nồng độ kém quá nhiều.

Nơi này lam, là chân chính lam, không giống kiếp trước năm màu ao, ánh mặt trời chiếu xuống còn có thể thấy rõ đáy nước.

Nếu là không dùng tay đem cái kia nước nâng... lên, nếu là không có gió nhẹ lướt qua, nhìn lấy hồ nước, thật sự giống như một khối màu xanh lam phi thúy.

Từng vòng từng vòng cỏ dại đồng dạng hiện ra Bích Lam hào quang, tại mặt nước phiêu đăng, càng làm cho Lâm Thiên cảm thấy kinh dị.

"Đây là cái gì nguyên lý."

Kiếp trước, năm màu ao hình thành, có thể nói còn có thể dùng khoa học giải thích một phen.

Thủy sinh quần thể bao gồm điệp lục tổ sâu cạn khác biệt, tại giàu có khí ga chất vôi trong hồ nước, có thể hiện ra khác biệt màu sắc, cái này mới đưa đến năm màu ao hình thành.

Nhưng nơi này, nước là thanh tịnh không thể nghi ngờ, nhưng bốn phía cây cối hoa cỏ, thậm chí cả thủy sinh thực vật đều là màu xanh lam.

Đây cũng không phải là dựa vào quang hoa phủ lên mà thành, mà là thực sự màu sắc.

Nghĩ mãi mà không rõ, Lâm Thiên cũng lười suy nghĩ, cái này vốn là cái kỳ dị thể giới.

Có lẽ là đáy hồ có cái gì đặc biệt vật chất, dẫn đến sinh mệnh thể một loại chuyển biến.

Quay đầu liếc mắt một cái, Lâm Tiểu Nhu quả nhiên là một bộ say mê bộ dáng, nữ hài tử đối mặt tú lệ phong cảnh, thủy chung là sẽ có rất sâu cảm xúc.

Ngược lại là Vân Trường cùng Liễu Tông hoàn toàn đối trước mặt cảnh tượng thờ ơ. .

Dù là có biểu lộ, cũng cùng trước mặt phong cảnh không hề quan hệ.

Liễu Tông thỉnh thoảng sờ lấy túi quần, trăm ngâm, khi thì nhíu mày, khi thì khóc tang dưới mặt.

Vân Trường thì là mặt lộ vẻ cảnh giác, không ngừng đánh giá cảnh vật chung quanh, dù là có người đi dạo lấy hướng phương này đi tới, cũng lập tức dùng cái kia dài nhỏ đôi mắt lạnh yên không tiếng động nhìn chằm chằm đối phương.

Hiển nhiên, một cái chính đau lòng tiền của mình tài, một cái làm theo là hoàn toàn đem chính mình xem như bảo tiêu đối đãi.

Một đường tiến lên, Lâm Thiên rất là thiếu nữ tâm hướng phía dưới Phấn Nguyệt hồ đi đến.

Người đi đường cũng càng thưa thớt, mà lại rất nhiều đều là tình lữ tu giả ở chỗ này tĩnh tọa dựa sát vào nhau.

Nơi này cách lấy ra khỏi thành phạm vi càng xa, đã hoàn toàn không nhận quân bảo vệ thành chương không, sẽ rất ít có người hướng phương hướng này mà đến.

Không nhiều một hồi, làm cái kia cảnh sắc biến phần lam giao thế thời điểm, trên đường triệt để chỉ có Lâm Thiên một hàng bốn người.

Đi trên đồng cỏ, Lâm Thiên ý nghĩ trong lòng ngược lại là loạn thất bát tao hiện lên.

Nếu là ở nơi này làm cái danh lam thắng cảnh, phối hợp tàu thuyền, có hay không có thể kiếm lời không ít tiền?

Sau đó tại tu kiến ăn uống, nghỉ lại, giải trí địa phương.

...

Càng nghĩ, Lâm Thiên ngược lại là càng lộ ra kích động, đều muốn về đến nội thành tìm thành chủ thương nghị một phen.

Có điều cũng may biết mình không lại ở chỗ này lưu thêm, chỉ là đi ra nhân đạo một phen, buông lỏng tâm tình, chỉ có thể giáng loại ý nghĩ này kèm chế.

Không nhiều đi một hồi, toàn bộ màu sắc chính là phát sinh biến đổi lớn.

Trước một giây hay là lam phần giao thế, sau bước ra một bước đi về sau, toàn bộ quang cảnh liền là hoàn toàn bị Fan vây quanh.

Đứng tại phần quang bên trong, Lâm Thiên đột nhiên nhớ tới kiếp trước một thủ thơ.

Thôn hoa đào có “am” hoa đào (am: lều tranh), “Am” hoa đào có tiên hoa đào. Tiên nhân hoa đào từ loài cây đào, lại đổi cành hoa lấy tiên rượu.

Nơi này tuy nhiên không phải hoa đào quay chung quanh, nhưng màu hồng cây cối hoa cỏ, kiến tạo hoàn cảnh xác thực cùng cái gọi là thôn hoa đào không khác nhau nhiều lắm.

Có một loại thân ở Tiên cảnh cảm giác.

Chính say mê lấy, sau lưng lại truyền tới Vân Trường thanh âm hùng hậu.

"Công tử, phía trước, giống như có không ít người."

Lâm Thiên mở mắt, than nhẹ một tiếng.

"A? Còn có người? Đi qua nhìn một chút."

Cách đó không xa, hồ nước bên cạnh, đích thật là tụ tập ước chừng ba mươi, bốn mươi người.

Trong đó tám cái là nữ tử, ăn mặc phần sắc y phục, lẳng lẳng ở bên hồ chờ đợi, còn thừa hai thành thì là người mặc giáp bào quân sĩ, thủ hộ ở ngoại vi.

Một cái đồng dạng phần sắc xa liền, từ ba thớt đạt tới cấp bốn Thanh Diện Dực Hồ kéo chánh.

Có điều xa liền trên đã sớm không ai.

"Tựa như là cái đại nhân vật a." Lâm Thiên nói thầm lấy, ngang nhiên xông qua.

"Đứng lại, phía trước không được đến gần." Một tên quân sĩ lập tức chính là đứng ra, trường kiếm trong tay quét ngang, ngăn trở cản lại.

Lâm Thiên chưa từ bỏ ý định, dắt cuồng hống hướng bên trong gào thét.

"Bên trong tiểu tử tỷ, các người đang làm gì, có thể hay không mang lên bản thiếu?"

"Bàng Bân, đem bọn hấn xua tan." Nghe thấy thanh âm, đương đầu nữ tử kia lạnh xuống mặt đến, cũng bắt quá tới, trực tiếp xa xa đối với quân sĩ phân phó nói.

Quả nhiên, nhận được mệnh lệnh, một tên áo giáp càng thêm cẩn trọng tuổi trẻ quân sĩ hai ba bước đi tới, tay mang theo trường kiếm chỉ Lâm Thiên trầm giọng mở miệng.

"Mấy vị, xin rời đi đi, nơi này tạm thời không mở ra cho người ngoài."

"Làm càn." Liễu Tông Văn Trường cùng nhau hét lớn.

Dùng kiếm chỉ lấy Lâm Thiên, cùng dùng kiếm hoành ngăn cách khoảng cách, là hai khái niệm, ngay sau đó hai người chính là cùng hét lên tiếng.

Vân Trường càn là cánh tay một nắm, gân xanh lộ ra, liền chuẩn bị xuất thủ.

Lâm Thiên ngược lại là sững sờ, lập tức nhúng tay nói khẽ: "Đừng, chúng ta đi là được."

...

Lâm Thiên rời đi, nhưng cái kia là người của hắn, tâm còn ở lại nơi đó.

Có một loại kỳ dị tâm tính, gọi là lòng hiếu kỳ.

Đối phương như thế trận thế, ngược lại để Lâm Thiên cảm thấy càng phát ra hiếu kỳ.

Có điều cũng không có trận chiến lấy thực lực, cứ thế mà bức bách đối phương, như thế cùng hỗn trưởng không thể nghi ngờ.

Nhưng không cưỡng bức, không có nghĩa là, Lâm Thiên cứ thế từ bỏ.

Đi vào thượng du một số vị trí, Lâm Thiên hoạt động một phen thân thể, nhẹ giọng phân phó nói: "Các người ở chỗ này chờ ta, ta từ nơi này đi qua nhìn xem."

"Ta ngược lại muốn xem xem, bọn họ đang giở trò quỷ gì!"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Chui vào

Lưu lại Lâm Tiểu Nhu, Liễu Tông hai người ở chỗ này, hiển nhiên là không thực tế.

Thực lực của bọn hắn cũng không tính cao, Lâm Thiên cũng không yên lòng bọn họ một mình lưu tại nơi này.

Bốn người muốn phải lặng lẽ chui vào, tìm tòi hư thực, có vẻ như mục tiêu lại quá lớn.

Nếu là bị phát hiện, thì xấu hổ.

Chỉ có thể đem Vân Trường lưu ở chỗ này bảo vệ bọn hắn, chính mình một người nghĩ biện pháp đi vào.

Đối với thực lực hôm nay, Lâm Thiên là có chút tự tin, cấp sáu thực lực, tại loại này thành trì bên trong, cũng liền thành chủ mới có, gần như không sẽ có bao nhiêu nguy hiểm.

Mấy phút đồng hồ sau, Lâm Thiên thoát chỉ còn lại có một đầu quần con, lặng lẽ dọc theo bên hồ tuột xuống, một trận bọt khí về sau, lại không một tia sinh tức.

Hồ nước dưới, Lâm Thiên nhịn thở, nhẹ nhàng hướng trước mặt hoạt động lên.

Hắn hiện tại cũng không phải người bình thường, chính là có văn khí tu luyện giả, nín thở ở dưới nước, dù là nửa giờ cũng không nhiều lắm vấn đề.

Thậm chí nếu là không sợ làm cho chú ý, còn có thể dùng văn khí trực tiếp đem dòng nước ngăn cách, miệng lớn hô hấp.

Có điều nói như vậy, khí tức khẳng định sẽ lộ rõ, Lâm Thiên cũng không có khả năng làm như thế.

Bên ngoài nhìn qua, chất nước là màu hồng, nhưng xuống đến trong nước, lại là thanh tịnh thấy đáy.

Phía dưới đáy hồ càng là không có một tia nước bùn tồn tại, ngược lại là óng ả, bóng mượt màu xanh nam thạch.

Điều này cũng làm cho Lâm Thiên càng thêm xác định, nơi này địa chất thủy sắc hình thành cùng kiếp trước bên trong cái kia năm màu ao có bản chất khác nhau.

Lộc cốc ở trong nước, Lâm Thiên hai tay dẫn nhẹ, hướng phía mới đầu vị trí đi qua.

Trên bờ, Lâm Tiểu Nhu bốn người, khoanh chân ngồi dưới đất, chờ đợi lấy Lâm Thiên trở về.

Vân Trường càng là hai mắt như ung, nhìn trùng trùng lấy Lâm Thiên rồi rạc phương hướng.

Nơi đó chỉ cần có cái gì không đúng truyền đến, hẳn chính là hội bắn ra, tuyệt sẽ không để Lâm Thiên sa vào đến chân chính trong nguy hiểm.

"Các ngươi còn ở nơi này làm gì?" Không có ngốc bao lâu, mới đầu tên kia tuổi trẻ quân sĩ tựa hồ là bởi vì tuần tra nguyên nhân, phát hiện chạy đến thượng du cách đó không xa Lâm Tiểu Nhu ba người.

Giờ phút này miệng lớn lớn tiếng quát lớn lên.

Liễu Tông đứng ra, bữu môi một bộ cà lơ phát phơ bộ dáng phản bác: "Làm sao? Nơi đó không thể đi, nơi này còn không được à?"

"Các ngươi quân cũng quá rộng đi?"

Quân sĩ á khẩu không trả lời được, thẳng ung dung nhìn chăm chăm ba người nhìn một trận.

"Các ngươi đừng có đùa hoa dạng gì a!"

Nói xong, quay người chính là dự định rời đi.

Lúc này, trong đầu lại là mãnh liệt mà linh quang nhất thiết.

Tựa hồ?

Bọn họ hẳn là bốn người.

Sắc mặt lúc này biến đổi, xoay người lại nghiêm nghị nói: "Còn có người đâu?? Chạy đi đâu?"

Đang nói, mi đầu lại là trong lúc đó ngưng tụ.

Hắn trông thấy, Lâm Tiểu Nhu trong tay ôm quần áo.

Giận tím mặt, nhưng càng nhiều hơn chính là lo lắng.

"Các ngươi những người này đáng chết, một hồi lại tìm ngươi nhóm tính sổ sách."

Lời nói này, tăng thêm cử động, không thể nghi ngờ là nói cho Vân Trường bốn người 1 cái tin tức ta đã phát hiện hành vi của các ngươi.

Căn bản không cần nhiều lời, Vân Trường trực tiếp bàn chân điểm xuống mặt đất, hóa thành một đạo lưu quang bắn ra.

Sau một khắc, giống như bắt lấy con gà con, tuổi trẻ quân sĩ Bàng Bình chính là không hề có lực hoàn thủ bị bắt trở về.

Hắn bắt quả là quân bảo vệ thành tiểu đội trưởng mà thôi, tu vi chỉ có cấp bốn, chỗ nào có thể là Vân Trường địch.

Tuỳ tiện đem bị phong cấm ở tu vi Bàng Bình ném xuống đất.

"tiểu tử, làm phiền ngươi ở chỗ này nghỉ ngơi một hồi, nhà chúng ta thiếu gia sự tình, không hy vọng ngươi đi quấy rầy." Vân Trường nhạ mà đứng, chậm rãi mở miệng.

Bàng Bình gãy dựa lấy, lớn tiếng gào thét, ý đồ gây nên chú ý của những người khác.

Nhưng nơi này cách lúc trước khoảng cách nói xa thì không xa, nhưng cũng đủ mấy trăm mét khoảng cách, chỗ nào có thể nghe đến.

Gào thét một phen không có kết quả, Bàng Bình cũng tỉnh táo lại, lạnh giọng nói: "ta khuyên các ngươi thả ta ra, để tiểu tử kia mau chạy ra đây, không phải vậy đập vào thành chủ, ai cũng cứu không các ngươi."

Vân Trường không nói lời nào, lạnh lùng.

Lấy tính tình của hắn, trừ Lâm Thiên bên ngoài, đừng nói thành chủ, cho dù là Quốc Quân Lý Lôi, cũng sẽ không con mắt nhìn nhau.

Ngược lại là Liễu Tông tràn ngập hứng thú mở miệng hỏi thăm.

"nha, thành chủ a?"

"rất lợi hại, bắt quá chúng ta không sợ."

"lại nói, thành chủ nam hay nữ vậy?"

Bàng Binh quật cường vô cùng, cắn răng không mở miệng.

Liễu Tông cười, ngồi xổm người xuống, ngó ngó Bàng Binh, lại chỉ chỉ hoàn cảnh bốn phía.

"nếu là ta không có đoán sai, loại này phần sắc hoàn cảnh, nên là một vị nữ thành chủ đi."

"cái này thú vị, nàng sẽ không phải là đang tẩm đi?"

... ..

Lâm Thiên dưới đáy nước du động, rốt cục trừ cây rong, hòn đá bên ngoài xuất hiện một số vật khác biệt.

Từ xa nhìn lại, trắng bóng một khối, cũng không rõ rệt.

"chẳng lẽ là cá?" Lâm Thiên mang theo nghi hoặc, cánh tay động tác lớn hơn một chút, tăng thêm tốc độ hướng phía cái kia thịt trắng phương hướng bơi đi.

Khoảng cách càng phát gần, trước mắt đồ vật cũng càng phát rõ ràng một số.

Tại đoàn kia thịt trắng trung gian vị trí, có một đoàn cùng loại với cây rong vật chất quán quanh lấy, nước chảy bèo trôi.

Lâm Thiên cả người đầu tiên là sửng sò, mà sau nam đại não trong nháy mắt khởi động, tại hồi đi lên xem xét, cái kia hai ngọn núi trong nháy mắt ẩn vào mí mắt.

Lúc này, sao có thể còn không rõ ràng lắm, chính mình gặp phải là vật gì.

Cả người mặt dù là ở trong nước, cũng có thể cảm thấy một tia nóng rực.

"giống như, lần này chơi lớn." Lâm Thiên cảm thấy rầm nháy một cái, nhưng hai mắt lại là thế nào cũng chuyển không ra, càng là không tự chủ được hướng phía phía trước lần nữa hoạt động một chút khoảng cách.

Chất nước rõ ràng, đạo thân ảnh kia càng là rõ ràng.

Đạo này thân thể quá mức uyển chuyển, tròn trịa rắn chắc lại hai chân thon dài, cổ thơm um tùm thần bí chỗ.

Bằng phẳng nhưng lại có vòng eo dưới bụng, càng thêm để người huyết mạch sôi sục chính là cái kia hai đạo thật sâu nhô ra son phong.

Cùng cái kia ngọn núi bên trên, hai khóa hồng nhuận phơn phớt nhỏ xíu.

Lâm Thiên là đã ăn thịt qua người, nhưng Lâm Tiểu Nhu dù sao chính là thiếu nữ, tuổi tác có điều mười tám, còn có đợi khai phát.

Cùng trước mắt cổ này đã là thành phẩm thiên nhiên tác phẩm nghệ thuật, có không thể cân nhắc chênh lệch.

Trực câu câu nhìn chằm chằm thân ảnh kia nhìn một hồi lâu, Lâm Thiên quý thần xui khiến toát ra một cái nghi vấn.

Không biết, chủ nhân của cái thân thể này, nên gì diện mạo.

Là giống như như thiên tiên thánh khiết, hay là giống như Đắc Kỷ đồng dạng mỹ hoặc.

Về phần xấu xí? Lâm Thiên căn bản không nghĩ tới chủ nhân của cái thân thể này hội nắm giữ một cái không tốt diện mạo.

Loại ý nghĩ này tại trong đầu xoay quanh, vung đi không được.

"thì lặng lẽ nhìn một chút." Lâm Thiên cuối cùng thuyết phục chính mình, chậm rãi hướng lên trên lưu động một tia.

Đỉnh đầu, hai mắt, từ từ lưu động đến mặt nước.

Đến nơi đây, nữ tử cũng không phát giác, y nguyên bụng lấy nước sạch cọ rửa thân thể, con mắt tại dòng nước trùng kích vào, chính là đóng chặt.

Nhưng đợi đến Lâm Thiên tại ngốc trệ bên trong, toàn bộ mũi, miệng đều hiện lên về sau.

Một đạo không đúng lúc tiếng vang, rốt cục đánh vỡ yên lặng.

"hồ."

Nổi lên mặt nước Lâm Thiên, theo bản năng chính là há miệng thở ra một ngụm trọc khí.

Dù sao, tại dưới nước, cũng không có ngoại phóng văn khí, chỉ là sử dụng lấy tại thể nội làm lấy tuần hoàn, cùng hấp thu dưới nước mỏng manh dưỡng khí.

Nhưng loại cảm giác này, làm sao có thể có chân chính há miệng hô hấp tới dễ chịu đây.

Một tiếng vang này, rốt cục để nữ tử trong nháy mắt lấy lại tinh thần, lá liễu thu thủy đôi mắt trên mặt sát khí nhìn về phía cái kia một mặt vẻ xấu hổ thiếu niên.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Gặp gỡ bất ngờ

Tràng diện một lần rất lợi hại xấu hổ.

Lâm Thiên khoe miệng không bị khống chế ma quỷ.

"Người tốt, mỹ nữ."

Ngay sau đó, đầu cũng ma quỷ, lại là vрон tay ra mở miệng hỏi tốt.

Nếu như hai người xấu hổ, làm sao bây giờ?

Chào hỏi thật là một cái có thể rút ngắn quan hệ một trong phương thức.

Nếu là đối tại cái khác trường hợp dưới, Lâm Thiên làm như thế xác thực là không tệ, nhưng bây giờ...

Liễu Mị Nhi tự nhiên là không thể nào trả lời Lâm Thiên, thân thể cực nhanh hướng xuống 1 ngòi xỏm, chính là giấu ở dưới nước.

Nàng cũng rất phiền muộn, gồm cả lấy trần trụi sát ý.

Đến Phán Nguyệt hồ tắm rửa, chính là Liễu Mị Nhi thói quen, thường thường chính là hội tới chỗ này.

Lần này, hạ quyết tâm muốn đi Vương Thành, vừa đi tới thiếu chính là vài ngày thời gian, bởi vậy trước lúc rời đi, nghĩ đến tốt tắm rửa sạch sẽ một phen.

Đến lúc đó trở lại trong phủ, cầm lên bọc hành lý liền là có thể xuất phát.

Bình thường cũng chưa từng đi ra bất kỳ sai lầm nào, dù sao nàng là mang theo thị nữ cùng phòng quân kinh thành tới.

Người bình thường nhìn thấy như thế một đợt người, tự nhiên không dám trêu chọc, đã sớm lẫn mất xa xa.

Nhưng bây giờ, thế mà chui vào một cái nam tính?

Cũng may, Liễu Mị Nhi cũng không phải là phổ thông tiểu nữ sinh, không có la to, chỉ là ngây người một lát chính là thân thể 1 roi chỉ lưu cái đầu đi ra.

Nhưng trong nước, Linh lực lại là cấp tốc vận chuyển lại, thậm chí đem bọt nước đều khuấy lộn vòng.

Trong sạch thân thể, không cho làm bẩn, loại này đẳng đồ lãng tử, nhất định phải là muốn tiêu diệt roi.

... ..

Liễu Mị Nhi không có đáp lời, Lâm Thiên đuối ra tay cũng liền ngừng trên không trung.

Chính suy nghĩ tìm một chút những lời khác để, giải trừ một phen hiểu lầm, lại là cảm giác nhạy cảm đến mỹ nữ trước mắt, tựa hồ muốn lời đình một kích.

Dưới sự kinh hãi, Lâm Thiên cũng không nghĩ ngợi nhiều được, vẫn khí gia trì bản thân, cả người liền là giống như một đầu giống như cá bơi, trực câu câu đụng vào Liễu Mị Nhi trong ngực.

Cánh tay thật chặt dặt lấy Liễu Mị Nhi cổ tay trắng.

"Đừng động thủ nha."

"Buông tay." Liễu Mị Nhi giật mình, không nghĩ tới Lâm Thiên thân thủ nhanh nhẹn như vậy, công kích còn chưa phát ra chính là cắt ngang.

Giờ phút này chỉ có thể lạnh lùng nhìn thẳng hấn, âm thanh giống như Cừ U, quát lớn lên.

Lâm Thiên cười ngượng ngùng, nào dám buông tay, đồng dạng nhìn lại, chuẩn bị cho nữ tử trước mắt một cái trung thực trung hậu ánh mắt, ra hiệu chính mình cũng không có ác ý.

Nhưng như thế 1 lúc này đi, chuyển không ra.

Đầu tiên chính là mặt kia gò má, cái đó là cùng Lâm Tiểu Nhu hoàn toàn khác biệt một loại hình thái.

Lâm Tiểu Nhu toàn bộ khuôn mặt chính là trứng ngỗng, không có bất kì trang điểm, nhìn phá lệ thanh thuần rung động lòng người, tăng thêm lông mi đen dài, cho dù là chớp mắt, đều sẽ cho người từ trong đáy lòng cảm thấy thương yêu, hận không thể ôm vào trong ngực.

Nữ tử trước mắt, lại là hoàn toàn một bộ mê hoặc khuôn mặt, tinh xảo lại nhạt lông mày, hơi đi lên vén như vậy một tia, dù là chỉ là tùy ý nhếch lên đều sẽ cho người sinh ra hiểu lầm.

Liền đang như bây giờ, biểu lộ tức giận, trên mặt sát khí, vẫn cho Lâm Thiên một loại nàng đang câu dẫn cảm giác của ta.

Môi mọng đỏ tươi, chính đang tẩm bên trong, hiển nhiên không phải là son và phấn tác dụng, mà là nữ tử này, hoàn toàn chính xác chính là dụ người như vậy.

Thẳng tuấn mũi ngọc tinh xảo, tinh xảo xương quai xanh, hơi khép hờ lấy, nhưng lại có lưu một tia khe hở cái miệng nhỏ nhắn, thở khí như lan phía dưới, càng là có một cổ mùi thơm mê người.

Lâm Thiên trong đầu không tự chủ được nhớ tới tại dưới nước nhìn thấy hết thấy, phối hợp bây giờ dung nhan, chỉ ở trong lòng cuồng hô.

"Yêu Co, Yêu Tinh, Hồ Ly, trời ạ."

Lại sau đó, như thế thân mật tiếp xúc dưới, đáng xấu hổ cứng rắn.

Liễu Mị Nhi mi đầu bỗng nhiên ngưng tụ, nàng cảm giác được, bụng của mình chỗ, nâng cao cái vật cứng rắn.

Nàng mặc dù, nhưng tuổi tác đặt ở chỗ đó, lịch duyệt lại đủ, sao lại không biết đây là cái gì đồ chơi.

Ngữ khí càng là lạnh lẽo hơn vài phần.

"Ta nói! Buông tay!"

"Ách." Lâm Thiên lấy lại tinh thần, hơi đem đầu liếc nhìn một phương nhắc lại nói: "Ta không có ác ý."

Bất quá, lời nói này càng về sau, càng phát nhỏ giọng.

Chính hấn, đều không có một tia lực lượng.

Liễu Mị Nhi đều cảm nhận được, làm tiểu đệ lão đại, hấn sao lại không biết.

Mẫu chốt là cứ như vậy trong khoảng thời gian ngắn, bởi vì tư thế khó chịu, hấn còn sinh sinh đi lêu lổng hai lần.

Liễu Mị Nhi cảm nhận được hết thấy, nổi giận không thôi, toàn thân càng dâng lên một tia màu hồng.

Nàng là thành chủ không giả, có kiến thức, gặp không sợ hãi.

Nhưng nàng đồng dạng là nữ nhân, mà lại cũng không phải là cái kia hay thay đổi nữ nhân.

Toàn thân linh khí sôi trào lên.

Không mượn dùng hai tay làm môi giới, dựa vào thân thể đến bắn ra linh khí, khoảng cách gần dưới, khẳng định chính mình hội bị thương.

Có điều Liễu Mị Nhi lại là chú ý không nhiều như vậy, phần nộ bên trong, giống như một đoàn màu hồng ngọn lửa, tại linh khí gia trì dưới toàn thân nóng hổi.

Chỉ cần mấy giây, cái kia nóng rực linh khí đều sẽ thấu thể mà ra, phát ra mãnh liệt năng lượng ba động, đem Lâm Thiên đánh bay ra ngoài.

Nhưng Lâm Thiên là người bình thường à?

Cũng không phải là, hẳn chính là cùng Liễu Mị Nhi thực lực không kém bao nhiêu cấp sáu Đại Nho cấp Linh Thụ sư.

Tuy nhiên bất tu tập Linh lực, nhưng năng lượng bản chất lại là tương tự.

Rất dễ dàng cảm nhận được nữ tử trước mắt sắp phát ra động tác.

Cảm thấy hơi có chút bối rối.

Đánh ngất xỉu nàng?

Không thực tế, Lâm Thiên có thể đoán trước đến, như là hai tay của mình vừa buông lỏng, không có văn khí trói buộc, ngược lại là dễ dàng hơn đối phương thi triển các loại công kích thủ đoạn.

Làm sao bây giờ?

Lâm Thiên cảm thấy có chút lo âu, bất quá thời gian là sẽ không chờ đợi.

Tại cái kia Linh lực bạo phát trước một giây, Lâm Thiên động.

Đầu thẳng tắp hướng lấy nữ tử trước mắt tiến tới, ở tại kinh ngạc ánh mắt bên trong, đôi môi kết nối.

Phương pháp này, nói thực ra, cũng không phải là Lâm Thiên chính mình nghĩ ra được.

Mà là kiếp trước bên trong, các loại bên trong quen có tình tiết.

Nghe nói, một hôn phía dưới, nữ nhân đều hội toàn thân rã rời?

Đầu lưỡi rất lợi hại linh hoạt, hừ chui vào, tìm tới mặt khác một đầu tiểu đồng bọn, tại chật hẹp trong không gian sôi trào, giống như hai con giao long.

"Rất ngọt, thơm quá."

"Ngô, quả nhiên không có gạt người."

Lâm Thiên trong đầu một cổ không khỏi tin tức tán loạn.

Thật lâu, rồi môi, mang ra một đầu dài nhỏ ngắn nước.

Liễu Mị Nhi kinh ngạc đến ngây người, khí thế phát triển mạnh mẽ, cả người hai mắt vô thần, tựa như ngốc trẻ.

Lâm Thiên có vẻ hơi vẫn chưa thỏa mãn, nhưng càng nhiều thì là cảm giác có tật gặt mình.

Vươn tay, tại Liễu Mị Nhi trước mắt lắc lắc, không có phản ứng.

Mặc dù tâm tính có cải biến, nhưng dù sao kiếp trước trạch nam chỉ hồn không phải như vậy mà đơn giản loại trừ sạch sẽ.

Lâm Thiên không có rất lợi hại bá khí đem Liễu Mị Nhi một loạt vào lòng, bá đạo đến trên một câu: "Thiếu gia ta nuôi người."

Ngược lại vội vàng chính là buông ra hai tay, chuẩn bị thừa cơ chuẩn đi.

Vừa bôi ẩn hiện vài mét, tựa hồ lại cảm thấy không ổn, nguyên địa dừng lại.

Hai tay văn khí ngưng bút, một đóa tươi non màu hồng hoa đào, bỗng dung vẽ ra, nhẹ nhàng cắm ở Liễu Mị Nhi trên đầu.

Làm xong việc, Lâm Thiên rút cục không tại dừng lại, thừa dịp Liễu Mị Nhi còn tại mộng bức bên trong, hai chân chuyển giống như tiên thể chạy bằng điện mô tơ nhỏ.

Chỉ là vài phút chính là chạy về bên bờ.

Ba chân bốn cẳng mặc vào quần áo, Lâm Thiên vung tay lên.

"Chúng ta chuẩn... Ngách, chúng ta đi!"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Truyền tông

Lâm Thiên cái kia đột nhiên xuất hiện cử động, đối với Liễu Mị Nhi tâm linh tạo thành rung động thật lớn.

Một cái bình thường nữ tính, không có không quan tâm chính mình nộ hôn đầu tiên.

Nàng là cái rất lợi hại tự ngao nữ nhân, sinh ra dung mạo, trời sinh thì hấp dẫn lấy nam nhân ánh mắt.

Sớm mấy năm trước, không có có trở thành thành chủ thời điểm, cũng thường xuyên hội có nam nhân dùng rất có xâm lược tính ánh mắt nhìn nàng chăm chăm không ngừng.

Bởi vậy, dù là Lâm Thiên ánh mắt nhìn về phía nàng thời điểm, đều như cũ có thể giữ vững tỉnh táo.

Nhưng mà cái kia thô to lưỡi, chui vào chính mình trong miệng thời điểm, nàng vô pháp thoải mái.

Cả cái đầu chính là triệt để lâm vào trống không bên trong, tục xưng kịp thời.

Hoàn toàn không có một tia ý thức, chỉ là theo bản năng đáp lại, thẳng đến mấy phút đồng hồ sau, Lâm Thiên rời đi, mới như ở trong mộng mới tỉnh.

Nàng là thành chủ không giả, cực kỳ có thủ đoạn cũng không tệ, nhưng mà da thịt xem mất thời điểm, y nguyên thể hiện ra thuộc về nữ nhân một mặt.

Giờ phút này, lấy lại tinh thần, sắc mặt đỏ bừng, toàn thân Linh lực càng là rung chuyển bất an.

Một lát sau, đem trọn cái đầu thấm vào trong nước tỉnh táo một phen về sau, mới thoáng chuyển biến tốt đẹp mấy phần.

Nhẹ nhàng từ trên đầu gối xuống cái kia đóa hoa đào, Liễu Mị Nhi mị nhãn ôm hận.

"Dạng này coi là liền sẽ xem như không có việc gì à? Đừng để ta gặp nguoi, nếu không tất sát nguoi!"

... ..

Bảng Bình bị Lâm Thiên thi triển vẽ thành chi pháp, vẽ một chỗ lồng giam giam ở trong đó.

Đây là vẽ thành chi pháp một cái khác công hiệu, đồng dạng cũng là Linh Thư sư công kích thủ đoạn một trong.

Vẽ thành dẫn linh, linh đầy đủ, tự nhiên năng đầy đủ Cụ tượng, chỉ bất quá không có Mạng Thiên Đạo 'Văn' gia trì, cũng không thể lâu dài tồn tại.

Cùng Văn bảo hoàn toàn không cách nào bằng được.

Cùng loại với vậy khốn Bảng Bình lồng giam, chỉ có thể tiếp tục gần nửa canh giờ.

Nhưng nếu là hoa đào loại hình thường thức vật phẩm, có lẽ liền có thể duy trì cái một năm nửa năm.

Vây khốn cái kia quân sĩ, Lâm Thiên bốn người rất nhanh chuồn.

Trên đường, Văn Trường rất là tò mò nhìn về phía Lâm Thiên, do dự một chút hay là mở miệng nói: "Công tử, có phải hay không gặp phải nguy hiểm gì?"

"Chúng ta vì sao muốn trốn?"

"Ta cảm nhận được cái kia cổ Linh lực khí tức, mặc dù chỉ là xuất hiện một cái chớp mắt thì biến mất, nhưng nên không phải là đối thủ của ta."

Lấy Văn Trường tu vi, tự nhiên là có thể cảm ứng được Liễu Mị Nhi bạo phát cái kia một cái chớp mắt khí tức.

Bất quá khi đó tiêu tán cũng nhanh, cũng không có vội vội vàng vàng chạy tới.

Bất Quá, hiện tại Lâm Thiên tựa hồ có chút hoảng hốt, tưởng lầm là trêu chọc đến cái kia cái gọi là thành chủ, bây giờ đang ở chạy trốn.

Giờ phút này mở miệng, biểu thị cũng không thêm để ý, hết thấy đều muốn bị treo lên đánh.

Lâm Thiên gãi gãi đầu, chỗ nào có ý tốt đem chuyện vừa rồi nói ra, chỉ là áp ứng để đám người mau chóng rời đi nơi đây.

Chờ Thượng Thanh mặt Dục Hồ về sau, mới thở phào một hơi.

Ngược lại để Liễu Tông cùng Vân Trường một trận không giải.

Có điều Lâm Thiên không nói, bọn họ cũng không có khả năng một trận truy vấn.

Thanh Diện Dục Hồ làm cấp bốn Linh Thú, thể tích không nhỏ, mở rộng hai cánh càng là có hơn mười mét chỉ bao quát, đủ để ngồi xuống bốn người.

Vân Trường Liễu Tông hai người ngồi ở phía sau bên cạnh, khoanh chân nhắm mắt.

Lâm Tiểu Nhu thì là bị Lâm Thiên ôm lấy.

Nhẹ nhàng ngửi ngửi, Lâm Tiểu Nhu hơi nhíu mày ngọc tình xảo, dùng một loại không khỏi ánh mắt nhìn về phía Lâm Thiên.

Trực giác của nữ nhân nói cho nàng, sự tình giống như không phải đơn giản như vậy.

Cũng may Lâm Tiểu Nhu mềm lòng, tính khí cũng tốt, chỉ là nhìn xem về sau chính là giống như Con mèo nhỏ đồng dạng hướng phía Lâm Thiên trong ngực cuộn lại.

Một phân tiền, một điểm hàng, Thanh Diện Dục Hồ quả nhiên không thẹn với ba mươi Kim giá cả, tốc độ so lúc đến nhanh mấy lần.

Chỉ là chừng mười phút đồng hồ, chính là vững vàng đáp xuống trong thành.

"Ăn cơm đi, ăn xong đi đường." Lâm Thiên đề nghị.

Một chuyến du ngoạn dưới đến lúc cũng qua tốt mấy canh giờ, rồi đi Tam Nguyệt hồ về sau, Lâm Thiên tâm cũng không có như vậy hư.

Đám người cũng không có khả năng phân bác, ào ào ào tuôn ra vào trong thành tâm 1 quán cơm.

Tại Liễu Tông túi tiền lần nữa khô quắt tình huống dưới, cả bàn đồ ăn, nóng hôi hổi bùng lên phòng khách.

...

Cùng thời khắc đó, Liễu Mị Nhi mặc đồ xong, tìm đến bị vây nhốt Bàng Bình.

"Thành chủ người không sao chứ?" Bàng Bình không thẹn với Hộ Vệ Đội Trưởng chức vị, thoát khỏi trong nháy mắt, đầu tiên nghĩ đến chính là là mình người lãnh đạo trực tiếp.

"Vừa rồi có bốn người, tựa hồ có ý đồ xấu, thuộc hạ vô năng không phải là đối thủ."

"Tựa hồ còn có một người lặn xuống nước, một hồi lâu mới trở về."

Bàng Bình như thật hồi báo, căn bản không có chú ý tới thành chủ đại nhân mặt như phủ băng gương mặt.

Liễu Mị Nhi thật sâu hút khẩu khí, sinh sinh đem bộ kia lần nữa hiện lên ở não hải hình ảnh, cùng rằng môi ở giữa xúc cảm xóa đi.

"Bản Thành Chủ cũng không thụ đến bất kỳ quấy rối."

"Mà lại lấy thực lực của ta tới nói, cũng không khả năng sẽ có người dám ngấp nghé ta."

"Được, có lẽ những người kia chính là phổ thông du khách."

"Hồi phủ đi."

...

Cơm nước no nê, Lâm Thiên cũng không qua dừng lại thêm, ngựa không ngừng vó hướng phía Truyền Tống Trận phương hướng tiến đến.

Đáng lẽ thoát ly hồ nước một bên, Lâm Thiên tâm đều đã vững vàng xuống tới, có điều đang dùng cơm quá trình nói chuyện phiếm bên trong, biết được nữ tử kia rất có thể chính là cái này Liễu Nguyệt thành chủ.

Lâm Thiên cũng không tiếp tục bình tĩnh, làm hạ quyết định đi gấp đi đường, đi đến dưới tòa thành trì nghỉ ngơi.

"Đáng tiếc, như vậy cái đại mỹ nữ."

Đứng tại bên ngoài truyền tống trận, Lâm Thiên thở dài, tại muốn rời đi thời điểm, rốt cục có chút ý khác.

"Nếu không phải bản thiếu có chuyện quan trọng đi hướng Vương Thành, cần phải chậm rãi bắt lại người."

Không thể không nói, tại Tam Nguyệt hồ một phen hành động, để Lâm Thiên có chút lưu luyến.

Liễu Mị Nhi quá yêu mị, dù là đã có nhu thuận Lâm Tiểu Nhu, Lâm Thiên cũng khắc chế không được trong lòng ý nghĩ.

Bất quá khi đó có tật giật mình, không minh bạch thì để người ta cho hôn.

Phản ứng đầu tiên chính là chuồn trước, nhưng bây giờ muốn rời đi, lại có chút không nỡ nha.

Có điều nghĩ thì nghĩ, hiện tại để Lâm Thiên đi trực diện Liễu Mị Nhi, vẫn còn có chút sợ sệt.

Ánh mắt kia sát ý quá nặng, hiện tại cũng chưa quên cái kia liễu mạng bị thương cũng phải bạo phát linh lực bạo ngược cử động.

Rốt cục Truyền Tống Trận bạch quang hiện lên, trước một đợt người sử dụng.

Ngay sau đó, chính là Lâm Thiên một đoàn người.

Đạp vào Truyền Tống Trận một cái chớp mắt, cuối con đường cách đó không xa, một cái ung dung hoa quý, lại yêu mị vạn phần nữ tử, gánh vác lấy một cái màu hồng bao vài hướng phía Truyền Tống Trận đi tới.

Xa xa, nữ tử kia liễu mi nhú một cái, nhìn lấy cái kia đưa lưng về phía mình nam tử thân ảnh, ần ần có chút quen thuộc.

Có điều một giây sau, theo bạch quang sáng lên, đạo thân ảnh kia biến mất ở trong mắt nữ tử.

Liễu Mị Nhi thân mang lấy phản bào, đầu đội phượng quan, hơi nghi hoặc một chút, cước bộ lại là không có dừng lại.

Đóng giữ quân sĩ đều là quý một chân trên đất hành lễ.

"Thành chủ đại nhân."

Một tên quân quan càng là chạy chậm đến tới dò hỏi: "Không biết thành chủ tới đây có chuyện gì quan trọng."

"Nô gia muốn đi hướng thành Âm Nguyệt, các người an bài một chút."

Có người tới, Liễu Mị Nhi cũng đề xuống trong lòng lo nghĩ, lần nữa khôi phục cái kia mị hoặc tư thái, mở miệng giải thích.

"Thật có lỗi, thành chủ khả năng đến chờ khoảng đợi một phen, vừa rồi có bốn người đã sử dụng tiến về Âm Nguyệt Truyền Tống Trận."

"A?"

Nghe thấy lời này, Liễu Mị Nhi mi đầu lần nữa nhếch lên.

"Thế nhưng là ba nam một nữ?"

"Đúng vậy."

Liễu Mị Nhi khóe môi hơi vênh lên mấy phần.

Có phải hay không người kia, theo tới xem xét liền biết rõ.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Âm Dạ đấu võ trường

Thành Âm Nguyệt, lệ thuộc vào Vương quốc Tinh Nguyệt dưới trướng mười bảy nguyệt thành bên trong bài danh Top 3 thành trì.

Hai mươi Tinh Thành, mười bảy nguyệt thành, cấu thành toàn bộ Tinh Nguyệt bán đảo.

Nguyệt thành vô luận là phồn hoa hay là quy mô đều xa xa siêu việt có ngôi sao vì thành hào thành thị.

Nhưng thành Âm Nguyệt, có thể đứng vững tại nhiều như vậy thành trì bên trong, tiến vào Top 3 bài danh, cũng không phải là không có đạo lý.

Nơi này, có toàn bộ Vương quốc Tinh Nguyệt, to lớn nhất đấu võ trường.

Âm Dạ đấu võ trường.

Đương kim Yêu, Ma, người, tạo thế chân vạc, riêng phần mình an phận ở một góc, rất khó phát sinh chiến tranh.

Khỏi lửa chết đi, bắt diệt là võ giả hồn.

Mỗi một tên võ giả kiếm trong tay, đầu ngón tay đao, trong lồng ngực hào hùng liệt hỏa, đều khó có khả năng lùi biếng, bởi vậy đấu võ trường xuất hiện, theo thời thế mà sinh.

Lâm Thiên đi tại chính thể sắc điệu hơi tối trên đường phố, tám tác lấy làm kỳ lạ.

Nơi này xác thực cùng lúc trước hai tòa thành thị khác biệt.

Không có phồn hoa huyền ảo, ngược lại là tràn ngập một loại trầm tĩnh đẹp.

Bầu không khí như thế này, sẽ không dễ cho Lâm Thiên cảm giác đến bất kỳ buông lỏng, mưa gió tiền đến trước đó chung quy là bình tĩnh.

Lâm Thiên có thể cảm nhận được giấu ở trong thành phố này ngay ngắn nghiêm nghị.

Vân Trường Song Quyền không tự chủ được cảm xúc lên đến, hẳn là võ giả, cũng là Võ Tướng, khát vọng là sa trường điểm binh, ra sức chém giết.

Một đường tiến lên, bốn phía sắc mặt đậm mạc người, không có người hội chú ý tới bọn họ.

Vô thanh vô tức trong lúc, mấy cái người tới cái kia to lớn đấu võ trường bên ngoài.

Đây là một chỗ từ cự thạch đắp lên mà thành một chỗ xây dựng, có chút cùng loại với Cổ La Mã Đế Quốc đấu thú trường.

Nhưng lại tăng thêm mấy phần bàng bạc, nơi này cự thạch đều là võ giả thi triển vĩ ngạn chi lực, vận chuyển mà đến, cái lớn chừng giống như núi cao, đứng vững trăm mét.

Càng là có chút sắc sỡ vết máu tô điểm trên đó, giống như bông hoa.

"Thưởng thức hay là giao đấu."

Đi vào lối vào, nơi này có không ít thân thể mặc màu đen áo giáp quân sĩ, một mặt vẻ đậm mạc, lên tiếng hỏi thăm.

"Thưởng thức đi?"

Lâm Thiên quay đầu, dùng hỏi thăm ngữ khí mặt hướng đám người.

"Nhưng bằng thiếu gia an bài."

Không có người phản đối, Lâm Thiên tại bốn người trong đội ngũ địa vị, không cần nhiều lời.

Giao nạp số mai kim tệ, dọc theo đen nhánh hành lang đi không biết bao nhiêu khoảng cách, trước mắt rất cực rộng mở trong sáng.

1 cái cự đại trong võ đài, một cái hung hãn Yêu thú thử lấy to lớn răng nanh, hướng về phía trước một tên nam tử gào thét.

Đó là một tên trung niên, thân thể cũng không lộ vẻ cỡ nào cường tráng, nhưng trong tay lại là xích ngược lấy một thanh chùy dài ba, bốn mét ngắn rìu lớn.

Mặt đất càng là đã có ba con yêu thú xác chết, huyết dịch chồng chất, rót vào đá phiến phía dưới.

Lâm Thiên mới biết, đây là trong đấu võ trường, máu tanh nhất đấu Yêu.

Cương vực phân chia, cũng không có nghĩa là không có Yêu thú tại núi, tại nước.

Những thứ này bị tóm Yêu thú, rất lợi hại đại bộ phận hội đưa đến đầu võ trường đến, để làm giao đấu mà dùng.

Trung niên nam tử miệng lớn thở hào hển, trước ngực có một đạo thật dài khe, sâu đủ thấy xương, Lâm Thiên thậm chí mắt sắc trông thấy, tại lồng ngực kia chỗ có cơ quan nội tạng nhảy lên.

"Đến nha, súc sinh!" Nam tử gào thét, ánh mắt đỏ như máu, giống như nhất tôn Cuồng Thần.

Trong tay rìu lớn càng là tại vết thương bắn ra huyết dịch đồng thời, lập tức bị nâng quá đỉnh đầu, thật sâu bổ về phía cái kia Lang Hình Yêu thú.

Cấp bốn Yêu thú, Tật Phong Lang.

"Gào."

Lang Yêu không sợ, trong mắt càng có một tia dã tính, đón búa bén nhào tới.

Mờ nhạt yêu khí màu xám bám vào tại móng vuốt răng nanh phía trên, cùng cái kia đồng dạng có xanh lơ linh khí gia trì búa bén tương giao.

"Âm vang."

Thanh âm truyền ra, hai người vị trí giao thoa.

Một lát sau, trong suốt điểm điểm máu, từ thân thể toát ra.

Nam tử thân thể không bị khống chế quỵ ngã xuống, lá phổi của hắn không có cơ thể phòng ngự dưới nhận tổn thương nghiêm trọng, bị cái kia yêu khí ăn mòn, tiêu tán hơn phân nửa.

Lang Yêu đầu lâu càng là trực tiếp rơi xuống đất, thân thể sụp đổ, nổi lên trận trận tro bụi.

"Búa Vương!"

"Búa Vương!"

Quan sát sôi trào, dùng lớn nhất chinh tề, lớn nhất kịch liệt vỗ tay âm thanh hoan hô, đỉnh tai nhức óc, vang vọng chân trời.

Đây là thuộc về võ giả kiêu ngạo.

Máu, vết thương, đều là võ giả biểu tượng.

Không bao lâu, mấy tên người mặc chế thức phục trang nhân viên giờ lên băng ca, đem nam tử kia chậm rãi vận chuyển đi xuống.

Một sợi nhàn nhạt mùi máu tươi phiêu đẳng, để Lâm Thiên không tự chủ được nhíu mày.

Nói thực ra đến, hắn cũng không thích loại này quá máu tanh hoàn cảnh, chỉ là ở vào hiếu kỳ, nghe ngóng một phen lại tới đây.

Nhưng hắn cũng biết, nếu như mình liền loại vật này đều không thể nhìn được lời nói, cực kỳ khó mà ở thế giới đặt chân.

"Chiến đấu mới vừa rồi kịch liệt vạn phần, nhưng tin tưởng mọi người vẫn chưa đủ."

"Phía dưới chính là sáu mươi liên thắng cường giả Lý Dao, nghênh chiến đạt tới năm 19 thắng liên tiếp cường giả Nghịch Vân Thiên."

"Không biết là Lý Dao đột phá sáu mươi, cũng hoặc là là Nghịch Vân Thiên đem chung kết."

"Để cho chúng ta rửa mắt mà đợi!"

Lúc này, một tên đáng người thốt tha thiếu phụ, đi vào trong tràng, cao giọng tuyên bố.

Trong lúc nhất thời, lần nữa gây nên đám người reo hò.

Liên thắng đấu võ, đây mới là đấu võ trường thường thấy nhất một loại giao đấu hình thức.

Ba loại giao đấu hình thức bên trong, Yêu thú chiến tàn khốc nhất huyết tính.

Một người đối chiến bốn cái cùng giai Yêu thú, sinh tử từ mệnh, tử vong về sau liền thi thể đều khó có khả năng hoàn chỉnh, chỉ có cường giả có can đảm tham dự.

Sinh tử đấu, thứ hai.

Hai người quyết đấu, sinh tử Phuong phân thắng bại, nửa đường không được lấy bất kỳ lý do gì kết thúc.

Tiếp theo mới được cơ sở nhất liên thắng đấu võ.

Loại này đấu võ, trừ phi đạt tới cực cao liên thắng trình độ, địch nổi đối thủ đồng dạng cường hãn, cái này mới có thể xuất hiện không chế không nổi, xuất hiện thương vong.

Dưới mắt trận này quyết đấu, đã là khá cao bài danh hai người đối chiến.

Lấy được reo hò cũng không so trước một trận Yêu thú chiến kếm.

Không bao lâu, một tên thanh niên nam tử cầm trong tay một thanh thép rồng trường đao nhảy lên đi vào trên trận, cả người khí thế như lửa, Dương khí bùng bùng.

Đây là người đạt tới cấp năm Âm Dương Kinh cường giả, Dương Hỏa chi khí nhóm lửa lôi đài.

Ngay sau đó, một tên nhìn ước chừng mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên, đồng dạng nhảy lên đi vào lôi đài.

Sắc mặt đậm mạc, hoàn toàn không có cùng một năm linh hoạt bất có thể nói.

Tu vi đồng dạng là có cấp năm, có điều không có phát ra thuộc tính năng lượng, cũng không rõ ràng cụ thể thuộc tính.

Chỉ có thể suy đoán ra nên là giác tính thuộc tính Âm Linh lực.

Nhưng tất cả những thứ này, cũng không gây nên Lâm Thiên quan tâm quá nhiều, chỉ là nhìn một cái chớp mắt, chính là bị thứ gì hấp dẫn, quay đầu nhìn về phía bên phải nhìn lại.

Nơi đó có một tên mang mạng che mặt nữ tử, nhìn không ra hình dạng.

Nhưng này quen thuộc, hơi giương lên lông mày, lại là để Lâm Thiên tâm, hừ nhảy một cái.

"Nàng tìm đến."

Lâm Thiên cảm thấy bồn chồn, nhưng lại không lắm xác định.

Lúc này, đột nhiên, nữ tử kia tựa hồ có cảm xúc, ánh mắt đồng dạng hướng phía Lâm Thiên phương hướng nhìn tới.

Liễu Mị Nhi cười.

Như thế vũ mị, để bên cạnh nam tính, đều không lo được chú ý cái kia trên lôi đài sắp bắt đầu đại chiến.

Nàng dù sao trên Truyền Tống Trận thời gian muộn, gần nửa canh giờ tới về sau, căn bản tìm không được Lâm Thiên tung tích.

Nhìn lên trời sắc muộn, cũng bỏ đi tiếp tục chạy tới dưới tòa thành trì dự định, đi vào Âm Dạ tiêu khiển buồng lông.

Chỗ nào nghĩ đến, thế mà trùng hợp gặp.

Cười nói tự nhiên phía dưới, Liễu Mị Nhi đứng dậy, giỡn dựa mặt đào mộng, hướng phía Lâm Thiên phương hướng dần dần đi tới.

PS: Mỗi ngày duy trì ba canh, có phải hay không nên đến kiểm nhận giấu, đến điểm phiếu.

Cũng hoặc là, đến điểm không thiết thực khen thưởng. . Bình luận sách loại hình, yêu yêu đất.

Cảm tạ trước mặt khen thưởng bạn bè, quý tạ

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Chứng minh

Lâm Thiên thân thể rung động rung động, theo bản năng liền nhớ lại thân thể chuẩn bị.

Bất quá trong lòng còn sót lại nam tử khí phách, để hấn ngăn chặn ý nghĩ thể này.

Nơi này chính là trước công chúng, hấn không tin nằng dám không chút kiêng kỵ tìm phiền toái.

Nằng tốc độ đi không chậm, đợi đến đi vào Lâm Thiên trước người thời điểm, trán của hấn đã chảy ra mồ hôi mịn.

Quả nhiên, như rừng trời đoán trước, nằng không có nổi giận, ngược lại là cực kỳ quen thuộc đồng dạng nhẹ nhàng tại Lâm Thiên bên cạnh ngồi xuống.

Vân Trường lúc này quay đầu, mang theo cảnh giác nhìn về phía nữ tử kia, hướng về phía Lâm Thiên trầm giọng nói: "công tử?"

Vân Trường tại hỏi thăm Lâm Thiên ý tứ, nếu là đồng ý, lập tức liền có thể phát ra như lời đình thế công.

Lâm Thiên khoát khoát tay, nói khẽ: "không có việc gì, các ngươi xem các ngươi, một cái lão bằng hữu."

"Lão bằng hữu?" Lâm Tiểu Nhu hiểu kỳ nhìn xem Lâm Thiên, nằng thế nhưng là biết đến, Lâm Thiên chưa bao giờ rời đi Thiên Tinh, làm sao lại có bạn ngoại thành.

Nhưng nằng không có hỏi nhiều, chỉ hơi hơi nhếch lên, chính là lần nữa đem ánh mắt phóng tới trên lời đài.

Thiếu gia không muốn nói, nằng tuyệt sẽ không hỏi nhiều, nằng chính là loại này ôn uyển tính cách.

Trên lời đài chém giết chính liệt, Hòa nguyên Linh lực cùng sấm sét xen lẫn.

Không có người nghĩ đến cái kia không đáng chú ý thiếu niên lại là sấm sét Linh lực, hay là cực kỳ âm độc Âm Lôi, đây là siêu thoát Ngũ Hành bên ngoài đặc thù thuộc tính, thiên phú dị bẩm.

Nhưng phía dưới trên lời đài chiến đấu, theo Lâm Thiên còn kém rất rất xa trước mắt mình tình cảnh.

Mạnh mẽ, Lâm Thiên đề thấp cuồng hống: "mỹ nữ, ta đều nói không phải có ý."

"ta biết, nhưng thì tính sao?" Liễu Mị Nhi cười khẽ, ngàn hoa khoe sắc, nhưng này đôi mắt trong sáng trong mang theo um tùm sát khí lại là giống như lợi kiếm, nhiếp nhàn tâm phách.

Lâm Thiên không nói gì, hấn đột nhiên muốn từ bản thân đoạn thời gian trước thường xuyên treo ở bên miệng lời nói.

Nếu như xin lỗi hữu dụng, còn muốn cảnh sát làm gì?

Nhưng nơi này, không có cảnh sát, có chỉ là cường giả vì tôn, ta tại sao muốn xin lỗi?

Cảm thụ được nữ tử trước mắt cái kia dày đặc ánh mắt, Lâm Thiên trong lòng dâng lên một vòng lửa giận vô danh.

Không phải liền là hôn ngươi một cái à? Về phần như thế đuổi theo không thả? Còn vượt thành mà đến?

Thời gian dần trôi qua Lâm Thiên khí tức bình ổn xuống tới, sắc mặt đậm nhạt.

"Đúng, thì tính sao." Lâm Thiên lạnh ngữ.

Lần này biến hóa, ngược lại để Liễu Mị Nhi có chút kinh ngạc, không nghĩ tới trước mắt nam tử này, thế mà không vì khí thế của mình bức bách.

Còn kinh ngạc lấy, Lâm Thiên mở miệng lần nữa: "còn không biết tên của ngươi."

Vấn đề hỏi rất lợi hại không khỏi, để Liễu Mị Nhi cảm thấy một trận hồ đồ, có điều nằng có sợ gì chỉ?

Cả cái thế hệ trẻ tuổi bên trong, nằng không tin có bao nhiêu người thực lực tu vi hội cao hơn chính mình.

"Liễu Mị Nhi. Làm sao, phải nhớ kỹ giết ngươi người tên?"

Lâm Thiên cười, như mặt trời mới mọc rực rỡ, như xuân hoa long lanh.

Quay đầu nhìn về phía cái kia Thịnh Thế mỹ nhân nữ tử nói khẽ: "ngươi muốn giết ta?"

"làm bẩn trong sạch của ta, tự nhiên là sẽ không bỏ qua cho ngươi."

Lâm Thiên lắc đầu.

"không, kỳ thực, còn có một loại càng thêm đơn giản phương thức."

"cái gì, phương thức... Ngô..."Liễu Mị Nhi chính mở miệng hỏi thăm, một giây sau, cái kia gương mặt thanh tú lần nữa lại gần.

Cường tráng khuỷu tay, ôm sau gáy của nàng, tron nhãn Giao Long lần nữa tiến vào một cái khác con giao long trong địa bàn.

Lăn lộn, triền miên, đan dệt ra kịch liệt chiến hỏa.

Thật lâu, Liễu Mị Nhi sắc mặt đỏ tươi ướt át, căn bản không bị không chế hiển hiện một mạt triều hồng.

"ta có thể cho ngươi hôn trở về."Lâm Thiên lúc này mở miệng nói.

"dạng này, thì ngang nhau. Không phải sao?"

Liễu Mị Nhi thân thể đều rã rời, miệng lớn thở dốc, cái kia một hôn, quá lâu, ngay cả phía dưới giao đầu đều đã bắt đầu trận thứ hai.

Hô hấp có chút không thông suốt lên.

Nàng hoàn toàn không ngờ rằng, sẽ xuất hiện trạng huống như vậy.

Nàng chỉ là tới uy hiếp một phen, cho nam tử này một số áp lực, sau đó tại tan cuộc về sau, đem tru sát.

Nổi giận, hận không thể đem nam tử trước mắt tru sát, nghiền xương thành tro.

Nhưng có lẽ là thành chủ làm quá lâu, lý tính lỗi nặng tại cảm tính, ở loại địa phương này, ý thức của nàng rõ ràng nói cho chính mình.

Không thể làm loạn.

Rốt cục một lát sau, khí thuận tới.

Liễu Mị Nhi thật chặt nắm lấy đôi môi.

"ta sẽ giết ngươi, ta sẽ."

"ngươi giết không được ta."

"ngươi không có thực lực này."

Lâm Thiên y nguyên cười khế, trong lòng của hắn rất lợi hại thoải mái, rất đắc ý.

Đột nhiên cảm giác tâm cảnh lại có một lần nhảy lên.

Liễu Mị Nhi nhũ mảy, ngược lại lại cười lạnh: "Ta nhưng là có cấp sáu thực lực, giết ngươi dễ như trở bàn tay, ngươi sống không quá tối nay."

Nàng đích xác là phương tâm tác loạn, cả hai giao chiến kiêng kỵ nhất chính là tự bạo tu vi.

Nhưng nhìn lấy cái kia cười khế, phảng phất hết thảy đều tại trong không chế nam tử khuôn mặt, lại là vô luận như thế nào cũng nuốt không trôi một hơi này, tựa hồ không nói ra lời này, sẽ rất bị đè nén.

Bất quá, lời của nàng, nhất định là tính sai.

Lâm Thiên có chút nghiêng đầu: "Cấp sáu? Rất mạnh à?"

Liễu Mị Nhi sững sờ, lời này là có ý gì?

Cẩn thận nhìn xem Lâm Thiên biểu lộ, không giống như là gượng chống, nhưng nàng đánh trong đáy lòng không tin, người thanh niên này tu vi hội cao hơn chính mình.

Nàng có thể tại không đủ ba mươi tuổi tác có lần này tu vi, ăn không biết bao nhiêu đau khổ.

Nam tử này, thấy thế nào đều chẳng qua chừng hai mươi, làm sao có thể.

Trong lòng lo nghĩ chung quy là chuyển hóa làm bộ mặt cười nhạo.

"Ráng chống đỡ? Hay là cho mình một cái an ủi?"

"Ta nói, ta tất sát ngươi."

Lâm Thiên bất đắc dĩ, quả nhiên nói thật ra đều là sẽ không để cho người tin tưởng à.

"A." Lâm Thiên mở miệng.

"Ừm, Liễu Mị Nhi đúng không? Nhớ ở tên của ta, Lâm Thiên."

Nói xong, Lâm Thiên không nhìn Liễu Mị Nhi ánh mắt, quay đầu nói: "Vân Trường."

"Đến ngay đây." Vân Trường quay đầu, ứng hợp đạo.

"Đi lấy cái Bách Thắng, có chắc chắn hay không?"

"Lấy đồ trong túi."

"Đi thôi."

Nói xong, lần nữa quay đầu nhìn về phía cái kia có chút ngây người nữ tử, Lâm Thiên mở miệng nói: "Ngươi muốn giết ta, khẳng định là làm không được, ngươi liền hần đều đánh không lại."

Lâm Thiên chỉ chỉ đã một mặt hưng phấn nhảy lên đi vào giữa lôi đài vĩ ngạn nam tử.

Nghe được lời nói, Liễu Mị Nhi rốt cục lấy lại tinh thần, nhìn kỹ một chút đột nhập trong võ đài, dẫn tới rối loạn nam tử.

Cũng không cái gì chỗ xuất sắc. Đây là Liễu Mị Nhi cho Vân Trường đánh giá.

Ngay sau đó, ngoài miệng cũng mở miệng hướng về phía Lâm Thiên nói: "Chỉ bằng hần, có thể ngăn cản ta?"

"Tiểu đệ đệ, ngươi suy nghĩ nhiều."

Lâm Thiên quay đầu, không muốn giải thích thêm.

Hần hiện tại càng tin phụng chính là thực lực nói chuyện, hần chặn đánh đồ nữ tử trước mắt đầy lòng kiêu ngạo.

Liễu Mị Nhi gặp Lâm Thiên không để ý năng, trong lòng tức giận càng sâu, nhưng vì không làm cho hai ngoài thành đưa trước xung đột, lần nữa khắc chế.

Quay đầu, cũng hướng lôi đài nhìn lại, nàng ngược lại là muốn nhìn, vì cái gì nam tử kia, có thể cho Lâm Thiên to lớn như vậy tự tin.

Phía dưới, chính cử hành giao đấu, Vân Trường tính cách tự nhiên là không thể nào chậm rãi chờ đợi.

Trực tiếp nhảy lên chính là nhảy vào trong tràng.

Đi xuống một cái chớp mắt, liền là có mấy tên quân sĩ, cùng vừa rồi đảm nhiệm chủ trì yêu mị phụ nữ chạy đến.

Vân Trường không sợ, nhìn xem trên lôi đài y nguyên khoa tay lấy hai người, hơi thở bên trong hừ lạnh một tiếng.

Linh khí hợp ở lồng ngực, ngay trước mặt công tác nhân viên, chính là cao giọng mở miệng, âm thanh như lôi đình.

"Quan mỗ, muốn khiêu chiến."

"Người không phục, đều có thể lên đài, mỗ muốn quần chiến."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Có chừng có mực

Vân Trường xuất hiện, rung động toàn trường.

Từ xưa tới nay chưa từng có ai dám tại Ám Dạ đấu võ trường nháo sự.

Nhưng có một loại người trời sinh liền là có một loại khiến người khí phách, tựa như núi cao trầm ngưng, như đại hải thâm thúy.

Chỉ là hướng cái kia vừa đứng, nguyên vốn chuẩn bị mở miệng đấu võ trường nhân viên cảm như hén.

Có chút khí thế, ngày sau bồi dưỡng, chính như cái kia đầm máu mãnh tướng, mặt đối với người bình thường, sẽ cho nó Hồng Hoang mãnh thú cảm giác.

Có chút khí thế, lại là bẩm sinh, sai người xem xét, liền biết rõ đây không phải phạm nhân.

Vân Trường, cả hai đều có.

Chính như cùng một thời đại, hấn tam đệ, một tiếng sét gầm, nhưng để người sợ võ mật.

Vân Trường ánh mắt, đồng dạng có uy thế như thế.

...

"Nào đó, muốn quần chiến, người không phục đều có thể lên."

Vân Trường mặc kệ nhiều như vậy, chỉ là quay đầu lạnh lùng nhìn những người kia một chút, chính là chậm rãi hướng phía lôi đài đi đến.

Cách đó không xa, một người trung niên nam tử, sắc mặt có chút biến thành màu đen, hấn là toà này đấu võ trường người phụ trách.

Dưới mắt tình huống, tựa hồ có chút thoát ly hấn chương khống.

Suy nghĩ một lát, rốt cục sắc mặt thời gian dần trôi qua bình tĩnh trở lại, nhúng tay đem chủ kia cầm thiếu nữ kêu đến.

"Hấn muốn chiến, liền để hấn chiến, dù sao cũng không ảnh hưởng chúng ta."

"Người đi hỏi một chút, hậu trường có hay không nguyện ý cùng hấn chiến đấu người."

Trên lôi đài, hai tên đáng lẽ chính giao chiến nam tử, giờ phút này bị đánh gãy chiến đấu, không hện mà cùng ngừng tay tới.

Dùng một loại lạnh lùng ánh mắt nhìn về phía Vân Trường, lộ ra có chút không vui.

Nhưng ở ánh mắt xen lẫn một cái chớp mắt, cái kia hơi híp lại trong đôi mắt để lộ ra thâm thúy, lại là để bọn hấn cảm giác như rơi đại hải.

Lại là không thể tự kiềm chế, giống như tại vòng xoáy bên trong, nước chảy bèo trôi.

Một hồi lâu, mới khó khăn lắm khác mở tròn mắt, lại không một tia đối kháng tâm tư.

Cái loại cảm giác này, bọn họ khó mà quên, hoàn toàn bị dùng thế lực bắt ép ở, vào thời khắc ấy, bọn họ không chút nghi ngờ, nếu là người này lên cùng bọn hấn đối chiến.

Liền tâm tư phản kháng đều khó mà hưng khởi.

Trên lôi đài, người xem có chút nghẹn họng nhìn trần trời, trong lúc nhất thời vậy mà không người mở miệng nói chuyện.

Liễu Mị Nhi đồng dạng kinh ngạc, cũng sờ một lát nhìn chăm chăm Lâm Thiên nói: "Các người là đang tìm cái chết à?"

"Ám Dạ đấu võ trường, thế nhưng là lệ thuộc vào Phủ Thành Chủ dưới trướng. Các người như thế quấy rối tuyệt đối không thể có thể ngồi yên không lý đến."

Lâm Thiên bĩu môi.

"Chúng ta quấy rối à? Chỉ là ước chiến mà thôi."

"Ta mới sẽ không nói cho người, là ta để hấn đi lên đánh 100 cái."

"Đánh 100 cái?" Liễu Mị Nhi lại cười lạnh, trở mắt nhìn.

"Phạm là tham dự đấu võ trường người, không có thấp hơn cấp bốn cường giả, ngay cả ta cũng không dám như thế khinh thường."

"Ta phát hiện, người không ngừng chẳng biết xấu hổ, còn ưa thích nói lời bịa đặt."

"Loại người như ngươi, sớm đi từ ta diệt sát, xem như tạo phúc đại chúng."

Lâm Thiên không thèm để ý Liễu Mị Nhi nói lời, chỉ cần dùng sự thực để chứng minh liền có thể.

Ngược lại là Liễu Mị Nhi cái kia cười lạnh bộ dáng, cho thấy khác mỹ cảm, để hấn lại là ngán ngời.

Liễu Mị Nhi bộ dáng, theo Lâm Thiên, cảm nhận không biết tức giận kiểu nói này, cái kia mặt mày vô luận làm ra biểu tình gì, đều phẳng phất tại dự hoặc.

"Hỗn đản, ngươi cái kia biểu tình gì!"

Liễu Mị Nhi nghiêng chặt hàm răng, phát hiện Lâm Thiên Trư ca biểu lộ, tức giận đến trước ngực sung mãn đập trùng bất định.

Nàng chưa bao giờ thấy qua như thế vô liêm sỉ người.

Lâm Thiên hoàn hồn, trên mặt chất đầy nụ cười, ngượng ngừng nói: "Ách, vừa rồi suy nghĩ chuyện."

"Suy nghĩ gì?" Liễu Mị Nhi không tin, truy vấn.

"Ngươi là vợ ta à? Cái gì đều hỏi?"

Liễu Mị Nhi sửng sờ.

Tức phụ là cái gì?

Đang muốn hỏi, Lâm Thiên lại là phát giác chính mình vừa rồi tựa hồ lại nói sai lời nói, vội vàng nói sang chuyện khác: "Mau nhìn, phía dưới có biến biến hóa."

Liễu Mị Nhi quay đầu, nhìn về phía lối đi phương hướng.

Quả nhiên, nơi đó đã phát sinh biến hóa.

Liên tiếp ba tên võ giả, vọt lên lối đi, cảm cảnh giới thần thái, đứng xa xa nhìn Vân Trường.

Mới đầu cái kia người mỹ phụ, lần nữa đi vào trên lối đi, rồi nói: "Vị này tráng sĩ muốn muốn tiến hành chiến đấu, ta Âm Nguyệt đấu võ trường tự nhiên sẽ không cự tuyệt."

"Đi qua người phụ trách an bài, chuyên tìm ba tên nguyện ý cùng vị này tráng sĩ so tài võ giả lên đài."

"Phía dưới sẽ là hạng gì đặc sắc một trận giao đấu, để cho chúng ta rửa mắt mà đợi."

Lúc này, Vân Trường lại là trước đạp một bước, trầm giọng nói: "Không đủ."

"Bực này một đám ô hợp, công tử nói, muốn đánh 100 cái."

"Ngươi..." Một tên lên đài võ giả, chính là đạt tới cấp năm tu vi, thực lực cường hãn, dù là tại đấu võ trường cũng là cảm qua ba mươi liên thắng tồn tại.

Chưa từng bị người nói thành qua một đám ô hợp, ngay sau đó liền nổi giận hơn.

Nhưng mà cái kia đậm mặc ánh mắt đảo qua, toàn bộ lời nói giống như xương cá đồng dạng xương mắc tại cổ họng lung, cũng không còn cách nào thổ lộ.

Hắn cùng lúc trước hai người, cảm nhận được áp lực.

"Công tử nói trăm người, ngươi liền tìm đến trăm người là được."

"Sinh từ bất luận, nào đó không sợ."

Mỹ phụ có vẻ hơi chân tay luống cuống, đứng tại chỗ, không biết như thế nào nói tiếp.

Đem ánh mắt hỏi thăm ném hướng phía dưới người phụ trách.

Trung niên người phụ trách đồng dạng tức giận, cảm giác cái người này chính là trước tới quấy rối, ngay sau đó càng là vừa sai bước ra, đi vào lối đi.

"Vị này tráng sĩ, ngươi cái này là ý gì?"

Người phụ trách lạnh giọng mở miệng.

"Mặt chữ ý tứ, công tử nói, đánh 100 cái, vậy liền chính là 100 cái."

Vân Trường lạnh nhạt vô cùng, không có không nhìn thẳng nhìn nhau.

"Thật sao?" Người phụ trách cười lạnh.

"Coi là thật như ngươi lúc trước nói, sinh tử bất luận?"

"Tái diễn lời nói, không muốn nói lần thứ hai."

Người phụ trách khí cười.

"Đã ngươi muốn tìm chết, như vậy cũng trách không được ta."

Cánh tay nhẹ nhàng nâng lên, thanh âm truyền ra, bao trùm toàn bộ đấu võ trường, hấn làm người phụ trách, có thể quản lý thành Âm Nguyệt lớn nhất danh khí một khối địa bàn, thực lực rất mạnh.

Chính là trừ thành chủ bên ngoài, có ít cấp sáu cường giả.

Bất Quá, hiện tại khí tức bạo phát xuống, âm thanh chấn động toàn trường.

"Âm Nguyệt võ giả, lúc này không đến, chờ đến khi nào?"

"Phàm là tham dự lần chiến đấu này, thắng trận tự động thêm 1."

Nói ra, nguyên bản chỗ ở dưới đất đều võ giả nghỉ ngơi trong phòng, trong nháy mắt thân hình lướt động.

"Lý Đạo đến đây một hồi."

"Phong Thiên đến đây nhất chiến!"

...

Trăm người thanh âm, rung khắp Vân Tiêu.

Người xem sôi trào, đứng dậy, chăm chú nhìn chăm chăm trong tràng.

"Mau nhìn, đây không phải là thu hoạch được sáu mươi bảy thắng Cường Kiếm Dịch Tiểu Thiên!"

"Đâu chỉ còn có bảy mươi bốn liên thắng cường giả!"

Toàn trường xôn xao, bức này trận thế, gì từng xuất hiện.

Bình thường cho dù là một vị, đều khó mà.

Cao liên thắng về sau, nào dám ngày nào cũng chiến đấu, đều sẽ đem chính mình Tinh Khí Thần điều trị đến đỉnh phong, mới có thể tham dự một lần giao đấu.

Phía trên, Liễu Mị Nhi cũng vì kinh, phía dưới hơn trăm người bên trong, hơn phân nửa đều là cấp năm tu vi.

Mà lại cho dù là tại cấp năm bên trong, thực lực đều tính toán Cao Cường.

Cho dù là nàng, lực chiến mấy chục, cũng sẽ kiệt lực mà chết.

Đem ánh mắt chuyển hướng Lâm Thiên, đang muốn nhìn hấn biểu tình kinh hãi, lại là Lâm Thiên đứng dậy vẫy tay, cao giọng hô quát lên.

"Vân Trường, điểm đến là dừng, khác thật cho giết!"

Liễu Mị Nhi ngốc.

"Hấn điên? Chẳng lẽ hấn thật coi là, hấn từ kia có thể lấy một địch trăm?"

Nàng không thể tin tưởng, cũng không thể tin được, nho nhỏ thành trì bên trong, hội có như thế cái thể cường giả.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Cường đại

Lâm Thiên, cũng không có bất kỳ che giấu, trong nháy mắt gây nên đám người chú ý.

"Ha ha, tiểu tử kia ai vậy?" Có người xem ôm bụng cười dài.

"Bị điên?"

"Hắn biết phía dưới cường giả khủng bố cỡ nào à?"

"Khỏi cần phải nói, thì cái kia vừa rồi chiến bại Lý Dao, ta từng gặp hắn một đao trăm giết cấp năm Yêu thú."

"Hoàn toàn chính xác, những cường giả này tụ tập, đừng nói cấp năm, cho dù là cấp sáu cường giả đều khó mà chống đỡ."

"Chỉ sợ cũng liền thành chủ đại nhân, đối mặt như thế trận thế, đều sẽ run chân đi."

Không có người tin tưởng Vân Trường có thể chiến bại nhiều như vậy cường hãn võ giả.

Càng đem Lâm Thiên cái kia lời nói, xem như trò cười.

Phía dưới trên lôi đài võ giả, càng là có không ít võ giả tròn mắt nhìn, khí thế như hồng.

"Làm càn." Vân Trường hét lớn.

Hắn có thể không nhìn đám người cười vang, dù sao cao ngạo như hắn, cũng lười giải thích cái gì.

Nhưng nếu là đối mặt Lâm Thiên bất kính, thì là giống như đụng vào Rồng có nghịch lân.

Dù là những thứ này vền vẹn người xem

Khí thế bàng bạc, gồm cả lấy Linh lực trong nháy mắt bạo phát, chấn nhiếp đám người.

Cho dù là phía dưới võ giả đều là cùng nhau xuất hiện như vậy trong nháy mắt ngậy người.

Càng đừng đề cập xem trên chiến đài người xem, cả người như bị sét đánh, trong nháy mắt nảo tử choáng váng.

Thấy thế, xem trên chiến đài Lâm Thiên hơi có chút đau đầu, chỉ có thể ở Liễu Mị Nhi trong ánh mắt kinh ngạc, lần nữa đứng dậy: "Vân Trường, khác phản ứng đến hắn nhóm, mau đem bọn họ đánh ngã, còn đi ăn tối."

"Công tử yên tâm, thời gian một nén nhang là đủ."

Lời nói rơi xuống, trên lôi đài võ giả giận quá.

Một nén nhang? Người coi là mỗ heo làm thịt chó đâu??

"Người người sẽ phải hối hận."

Đám võ giả hét lớn, toàn thân Linh lực trong khoảnh khắc bạo phát, Ngũ Hành câu toàn, Âm Dương phân vị.

"Liệt hỏa Trảm." Một tên võ giả kim nén không được, làm xuất thủ trước.

Cầm trong tay trường đao trên, hỏa diễm kịch liệt thiêu đốt, đỏ tươi Linh lực bốc lên.

Cái kia đạo hỏa quang trường đao phẳng phát một cái tín hiệu, trong nháy mắt, hàng đầu võ giả động, thân hình động đậy đang lúc, đem Vân Trường vây quanh ở bên trong.

Kim đao, Hàn vũ, Liệt hỏa, Huyền mộc, Nham thạch, thậm chí cả Ngũ Hành bên ngoài đặc biệt Linh lực.

Sấm sét, Phong sương, Băng nhận, cùng nhau bắn ra.

Loại kia cuồng phong sâu vũ thể công, cho dù là cấp sáu cường giả cũng chỉ có thể tránh né mũi nhọn.

Nhưng Vân Trường thì sợ gì, Linh lực liên thông đất liền, cung cấp lấy liên tục không ngừng lực lượng.

Thanh Long chỉ thể ở đây đợi dưới áp lực, toàn lực bạo phát, 1 đạo thanh quang trong nháy mắt tự chủ hộ thể.

Băng nhận va chạm, băng liệt.

Kim đao vung chặt, vỡ vụn.

Hỏa quang ăn mòn, âm diệt.

Huyền mộc dây dưa, vỡ nát.

...

Từng đạo từng đạo công kích, tại cái kia xanh dưới ánh sáng, cùng trứng gà không thể nghi ngờ, không có bất kỳ cái gì hiệu quả.

Một vòng thể công, trong bụi mù, thân ảnh hiển hiện.

Chúng võ giả có chút kinh ngạc, lập tức liền là có người trông thấy cái kia ần ần cầu kết lấy Vân Trường Địa Mạch Linh lực.

"Hắn nguyên lai là một tên cấp sáu võ giả, trách không được như thế tự ngạo."

"Hừ, thì tính sao?, vừa rồi chỉ là tùy ý một đợt thể công."

"Đúng, chúng ta trăm người tề tụ, cho dù là cấp sáu võ giả, cũng chỉ có thể đền tội."

"Vòng tiếp theo, chúng ta đều sử xuất bản lĩnh giữ nhà."

...

Xem trên chiến đài, Liễu Mị Nhi ánh mắt rốt cục động dung.

Trách không được, tự tin như vậy, cái kia khôi ngô cao lớn, được xưng là Vân Trường hán tử, lại là tên cấp sáu võ giả.

Hơn nữa thoát nhìn, tựa hồ cũng không phải là cấp sáu sơ cấp, tối thiểu đều là đạt tới trung giai trở lên.

"Cái này liền là của người lực lượng à?" Liễu Mị Nhi lạnh giọng mở miệng.

"Cấp sáu võ giả, tuy nhiên cường đại, nhưng tuyệt không có khả năng đối kháng nhiều người như vậy."

"Người tự đại hội hại chết bản thân."

Liễu Mị Nhi ánh mắt càng phát băng lãnh lên, trong mắt hán tử, Lâm Thiên rất có thể là cái nào đó đại thế gia công tử ca.

Nhưng lần này cho ấn tượng hoàn toàn có thể xưng ác liệt, vô sỉ, tự đại, mà lại hoàn toàn không thêm để ý chính mình cấp dưới tánh mạng.

Lâm Thiên im lặng.

Có một số việc, hay là dùng thực lực nói chuyện cho thỏa đáng.

...

Trên lôi đài, Vân Trường cười to, hán tử thích loại này chiến đấu cảm giác.

Vạn Quân từ đó lấy địch thủ cấp, đều chỉ thường thôi, huống chi chỉ là trăm người vây kín?

Thanh Long chỉ khí uốn lượn, Vũ Thánh chỉ tâm thiêu đốt.

Cái kia cổ tan tác thiên hạ khí phách, sai người chưa chiến túi mật trước lạnh.

Đối kháng võ giả, tại cái kia một cái chớp mắt, cùng nhau run lên trong lòng, thực khí thể trong nháy mắt tán loạn, khó mà phát huy toàn lực.

"Thanh Long Phá Thiên Trảm." Vân Trường trong tay không đao, chỉ có thể lấy tay làm đao, trong nháy mắt vũ kỹ thi triển ra.

Cái kia đạo long ngâm, vang vọng chân trời, rung động linh hồn.

Cái kia đạo thanh quang phảng phất từ chân trời mà đến, chớp mắt đã tới.

"Ầm ầm."

To lớn vang động bên trong, một đầu khe rãnh tại cái kia xanh dưới ánh sáng bỗng nhiên hiển hiện.

Mười mấy tên võ giả, đổ vào cái kia khe rãnh bên trong, toàn thân y phục rách rưới, huyết dịch chảy xuôi.

"Tới đi."

Vân Trường mắt nheo lại, cái kia phiên phát tiết về sau, lần nữa bình tĩnh lại.

Đám võ giả, không dám nhúc nhích.

Cái kia đạo tám lụa cho trong lòng của bọn hắn mang đến một vòng hoảng sợ.

Vân Trường đứng chấp tay, chờ đợi lấy.

Một phút đồng hồ, hai phút đồng hồ.

Thời gian trôi qua, không người dám xuất thủ.

"Đã các người bất động, cái kia nào đó chính là xuất kích." Vân Trường trầm giọng mở miệng.

Hắn nhưng là nhớ kỹ, chính mình cho Lâm Thiên quyết định thời gian, chỉ có một nén nhang, ước chừng mười phút đồng hồ a.

Thanh Long nhập hải bốc lên vượt sóng.

Bình tôm tướng của xác chết chìm nổi.

Tại cái này trên lôi đài, Vân Trường như rồng, võ giả như Tôm Cua.

Thanh Long chi khí bám vào tại cước bộ, Long Đằng phù vân, tốc độ nhanh đến cực hạn.

Thanh Long chi khí, bám vào tại quyền, Long Trảo phía dưới, không gì không phá.

"Xoẹt xẹt."

...

Tiếng vang liên tiếp không ngừng vang lên, võ giả chống cự là yếu đuối.

Vén vẹn chỉ là vài phút, trên lôi đài không có người nào đứng thẳng.

Người phụ trách ngốc trẻ, miệng há lấy, nói không ra lời.

Chủ trì mỹ phụ, bờ môi càng là run rẩy, sắc mặt tái nhợt.

Xem trên chiến đài, lắng một hồi lâu rốt cục bộc phát ra một trận kinh thiên kêu gọi.

"Chiến Thần!"

"Chiến Thần!"

Vô luận lúc trước, bọn họ không có nhiều tin tưởng, nhưng bây giờ hiện thực đã chứng minh, hán tử này lời nói không ngoa.

Cường giả, là cần cứng bái.

Lâm Thiên nhìn lấy trên lôi đài Vũ Thánh, trong lòng đều là hiếm thấy có một tia hâm mộ.

Hắn là Vân Trường chủ nhân không giả, nhưng đa số trường hợp, loại này Cự tượng hóa cường đại võ giả, hội hoàn toàn đoạt roi hắn danh tiếng.

Bất quá, loại ý nghĩ này cũng chỉ là trong chớp mắt a.

Thật nếu nói, chính mình làm ra động tĩnh so với Vân Trường chỉ lớn không nhỏ.

Cái kia bách thể họa tác xuất hiện thời điểm, thể nhưng là dẫn động toàn bộ Đế Quốc, thậm chí càng rộng lớn hơn khu vực.

Huống chi, Lâm Thiên thế nhưng là biết đến, chỉ muốn đạt tới cùng Vũ Tôn cùng giai Chư Tử cấp văn nhân thời điểm, đều sẽ sinh ra biến chất.

Võ giả, tam đại xưng hô, tôn, Đế, thánh, đại biểu đều là biến chất.

Văn nhân cũng giống như thế, Chư Tử cấp Linh Thư sư, về Linh Thánh trải qua bên trong, đều sẽ có thể tu tập chân chính Thánh kỹ.

Văn nhân đem có thể sử dụng chính mình Cụ tượng hóa võ giả năng lực, cả hai có thể hợp hai làm một.

Đến lúc đó, thực lực của hắn đem sẽ phi tốc đề bạt.

Một số trường hợp, cũng hoàn toàn không sợ bị đoạt danh tiếng.

Lâm Thiên suy tư, hoàn toàn không có chú ý tới Liễu Mị Nhi nhìn ánh mắt của hắn đến cỡ nào phức tạp.

Càng không có chú ý tới, tại quát khế bên trong, Liễu Mị Nhi đã lặng lẽ rời đi.

Nàng biết, lấy thực lực của mình chỉ sợ thật khó mà tại bên ngoài đánh giết Lâm Thiên.

Nhưng nàng sẽ không buông tha cho, một cái dựa vào hộ vệ khoe khoang con ông cháu cha thôi, tổng hội lộ ra sơ hở.

Trong lòng nàng, Lâm Thiên đã là an bài một cái bát học võ thuật con ông cháu cha Hàm Cấp.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Dự định

Quần chúng đều là tôn trọng cường giả, liên tiếp "Chiến Thần" vang vọng toàn bộ lôi đài.

Trung niên người phụ trách mặt như màu đất, hắn rốt cuộc biết người nam nhân trước mắt này, có thực lực kinh khủng bậc nào.

Chính mình vừa rồi thế mà không biết sống chết tiến đến đùa cợt?

"Hắn hẳn là sẽ không tìm ta phiền phức đi?" Người phụ trách trong lòng bồn chồn, cường giả tôn nghiêm không cho phép kẻ khác khinh nhờn, hắn khát vọng Vân Trường quên sự tình vừa rồi.

Vân Trường đứng ngao ngễ, hơi hít một hơi, điều trị một phen trong lồng ngực khuấy động huyết khí, cái này mới chậm rãi quay người.

Ánh mắt như Liệp Ưng đồng dạng sắc bén, nhìn trừng trừng hướng người phụ trách.

Như rót vào hàm băng, người phụ trách toàn thân phát lạnh, đều muốn trực tiếp phá không chạy trốn.

Có điều thiếu điều là tên cấp sáu võ giả, cũng không phải không chịu được như thế, trên mặt chất đầy nụ cười nói khẽ: "Tráng sĩ không biết còn có chuyện gì quan trọng?"

"Dẫn bọn hắn đi trị liệu đi, thương không tính quá nặng."

Vân Trường hoàn toàn như trước đây cao lãnh, lời nói rơi xuống chính là không đang nhìn hướng người phụ trách, ngược lại nhảy lên trở lại Lâm Thiên bên cạnh.

Hai tay hơi ôm quyền cất cao giọng nói: "Công tử, Vân Trường may mắn không làm nhục mệnh."

"Ừm, không tệ. " Lâm Thiên gật đầu, ngược lại lại đối đẳng sau mang theo đắc ý nói: "Xem đi, ta nói qua không có bất cứ vấn đề gì đi, Vân Trường thế nhưng là..."

Nói, trong tiếng nói đoạn.

Lâm Thiên cũng phát hiện, Liễu Mị Nhi không thấy tăm hơi.

"Thiếu gia, cái tiểu tỷ tỷ đi." Lâm Tiểu Nhu lúc này nhu nhu mở miệng.

"Ừm, lúc nào." Lâm Thiên có chút buồn bực, đi như thế nào đều không nói với chính mình một tiếng.

Hắn khẳng định là sẽ không nghĩ tới, bởi vì để Vân Trường lên đài giao đấu, không chỉ có không có cho nữ tử lưu lại một cường đại ấn ký, ngược lại là càng phát chán ghét hắn.

Nếu là biết, không thiếu được một phen giơ chân tức giận.

"Vừa rồi liền đi, có một hồi lâu." Lâm Tiểu Nhu y nguyên nhẹ nhàng đáp.

"A." Lâm Thiên phiền muộn, nhưng cũng không thể trách cứ Lâm Tiểu Nhu không nói với chính mình, loại hành vi này, hắn làm không được.

Chỉ có thể buồn buồn lắc đầu thở dài: "Đi thì đi đi."

Lâm Tiểu Nhu nhìn lấy Lâm Thiên buồn bực bộ dáng, nhưng trong lòng thì đột nhiên có chút tự trách lên.

Nàng là nhìn lấy Liễu Mị Nhi rời đi, vốn là muốn nói cho Lâm Thiên, nhưng chẳng biết tại sao, nhưng trong lòng thì có một thanh âm, không ngừng cản trở lấy nàng.

"Thiếu gia, là Tiểu Nhu không tốt, không có sớm đi nói cho ngươi." Lâm Tiểu Nhu hốc mắt hồng hồng, tự trách vô cùng.

"Ngươi đừng khóc nha." Lâm Thiên có chút hoảng hốt, nhìn lấy Lâm Tiểu Nhu bộ dáng, tâm thương yêu không dứt.

Đem Lâm Tiểu Nhu kéo, xem thường an ủi một hồi lâu, rốt cục bình phục lại.

"Rời khỏi nơi này trước."

Lâm Thiên quyết định rời đi trước, thật vất vả hồng tốt Lâm Tiểu Nhu, sắp đổi mặt lại là bốn phía kích động, nếu là ở không rời đi, nói không chừng sẽ bị quần chúng cho bao vây lại.

Mấy người thực lực không yếu, rất dễ dàng dùng Linh lực mở ra một con đường.

Rốt cục đi vào trên đường phố, đêm đã khuya, liên tục gia tốc hát ra một số theo đuôi tốt kỳ nhân, rốt cục tại một cái khách sạn an định lại.

Ba gian phòng khách, Lâm Thiên cùng Lâm Tiểu Nhu dùng chung một gian, còn lại Liễu Tông, Vân Trường thì là riêng phần mình một gian.

Khách sạn cũng không phải là cỡ nào hào hoa, nhưng lộ ra rất lợi hại ảm áp, tại cái kia tấm trong chấu, Lâm Thiên vẫn khí chậm rãi lan tràn ra ngoài, thời gian dần trôi qua đem trọn tòa gian phòng bao trùm.

Sẽ không còn bất luận cái gì 1 chút thanh âm truyền ra, cánh tay nhẹ nhàng nắm ở eo nhỏ nhắn, nước không có mặt thiết Lâm, sơn cốc, 1 trận đại chiến khai hỏa.

... ..

Thật lâu, chiến đấu kết thúc, Lâm Thiên than nhẹ: "Tiểu Nhu, ngươi có phải hay không ăn đấm"

Trong ngực, toàn thân da thịt màu hồng thiếu nữ hơi ngẩng đầu lên, nhìn lấy cái kia kiên nghị thiếu niên gương mặt, nửa ngày không nói.

Hơi chấp chấp thân thể, điều chỉnh một phen tư thế về sau, rốt cục vẫn là mở miệng đáp: "Ta không biết."

"Ta chỉ là trông thấy thiếu gia cùng cái tiểu tỷ tỷ miệng đối miệng thời điểm, trong lòng có chút cảm giác nói không ra lời."

"Ừm, tựa như là bị người nắm trái tim, rất khó hô hấp."

Lâm Tiểu Nhu không hiểu nhiều đồ kỳ, nhưng nữ nhân bản năng sẽ cho nàng chân thực cảm thụ.

"Có đúng không." Lâm Thiên nhẹ nhàng đọc lên hai chữ, hắn đột nhiên có chút ý hưng lan san cảm giác.

Chẳng lẽ, thật nam nhân chính là nửa người dưới sinh vật?

Mình đã có như thế uyển chuyển người, còn không quản được chính mình.

Lâm Thiên thử nghiệm không đi suy nghĩ nhiều như vậy, nhưng trong đầu lại không cách nào quên cái kia dung nhan, phảng phất giữa răng môi còn có cái kia mật đào ngọt ngào.

"Quả nhiên." Lâm Thiên cười khổ.

Hắn làm không được một lòng một ý đối đãi Lâm Tiểu Nhu, chỉ là như thế một cái chớp mắt, hắn thì minh bạch.

Đây là bản tâm, vô pháp né tránh, trong này ẩn chứa hắn nhiều năm chí nguyện, khó mà xóa đi.

Ở kiếp trước, nguyện vọng của hắn chính là như nhân vật chính đồng dạng thu hết thiên hạ mỹ nhân, đã thật sâu lạc ấn tại sâu trong linh hồn.

Trong lòng, có ý xấu hổ, Lâm Thiên đem trong ngực thiếu nữ càng ôm chặt mấy phần.

"Tiểu Nhu, cũng Hứa thiếu gia không phải một cái bao nhiêu ngày thơ người, có lẽ về sau còn sẽ có những nữ nhân khác."

"Nhưng ta tuyệt sẽ không cô phụ người."

Lâm Thiên cực chăm chú mở miệng, hắn biết, nhất định phải cho thiếu nữ trước mắt một phần hứa hẹn, không yêu cầu gì khác, chỉ vì để cho nàng an tâm.

"Ừm." Lâm Tiểu Nhu hơi thờ ngâm khế.

Vừa mềm âm thanh mở miệng nói: "Kỳ thực thiếu gia người không dùng dạng này, Tiểu Nhu đã rất thỏa mãn."

"Hôm nay là Tiểu Nhu không hiểu chuyện, quá tùy hứng."

Lâm Thiên cười khế không nói, bản tâm ý nguyện đã vô pháp vi phạm, hắn duy nhất có thể làm chỉ có không cô phụ bất kỳ người nào.

... ..

Hai người ôm nhau ngủ.

Ban đêm, phá lệ yên tĩnh.

Mông lung đang lúc, Lâm Thiên tựa hồ mơ tới rất nhiều, có Liễu Mị Nhi, có Lâm Tiểu Nhu, cùng rất nhiều thấy không rõ bộ dáng uyển chuyển thân thể.

Đêm lạnh như nước, tia nắng ban mai long lanh.

Trong ngực thiếu nữ dần dần tỉnh lại, cảm thụ được bụng mình cái kia cứng rắn, khuôn mặt lần nữa đỏ lên.

Nhẹ nhàng di chuyển thân thể, từ Lâm Thiên trong ngực tránh thoát, rửa mặt mặc quần áo.

Chờ đến Lâm Thiên tỉnh lại, thiếu nữ đã chuẩn bị kỹ càng bữa sáng.

Nàng chính là như thế, một lòng một ý vì Lâm Thiên lo lắng lấy.

Dùng cơm, sáng sớm Lâm Thiên bốn người liền lên đường, sau đó liên tiếp trần trọc số tòa thành thị.

Sau đó mấy cái tòa thành trì, đều không có bao nhiêu đặc sắc Địa Vực có thể cung cấp du ngoạn, mà lại Lâm Thiên tạm thời cũng không có du ngoạn tâm tư.

Ngay tại thành Liễu Nguyệt lác lác một vòng, thì làm ra nhiều như vậy sự tình, đã rất thất vọng.

Không gian truyền tống trận hiệu suất là cực nhanh, đến ngày thứ hai trong đêm, đã liên tiếp vượt qua vạn lý xa, cách Vương Thành cũng bất quá chỉ có năm tòa thành trì khoảng cách.

Thời gian một ngày, đều tại trên truyền tống trận vượt qua, đám người cũng rất mệt mỏi, không có tập thể dùng cơm ý tứ.

Tìm khách sạn, vào ở về sau chính là riêng phần mình gọi món ăn, đến lúc đó sẽ có tiểu nhị đưa đến trong phòng.

"Đi Vương Thành gặp dưới Quân Vương, sau đó đi Đế Quốc đi." Lâm Thiên tự nói.

Hắn đã có dự định.

Một tháng trước đó, hắn còn nghĩ đến đi Vương Thành về sau, trà trộn một đoạn thời gian, làm chút kết quả đi ra.

Bất Quá, hiện tại, có nhiệm vụ, không muốn làm trễ nãi, trực tiếp đi đến mình giương tốt nhất.

Mà lại, Vương quốc loại cấp bậc này đơn vị, theo Lâm Thiên, tựa hồ có chút dựa vào sau.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Ba loại phương án

Phải nhanh một chút đi đến đế quốc ý nghĩ, sớm tại trước đó vài ngày chính là đã tại Lâm Thiên trong lòng sinh ra.

Thời gian ba tháng, đã hao phí không ít.

Nếu muốn ở một cái Đế Quốc bên trong thu hoạch được tán thành, đạt tới cái gọi là dương danh nói chuyện.

Nhất định phải tăng tốc điểm tiến trình.

Nhớ tới những thứ này, Lâm Thiên trong lòng hay là rất hối hận.

Không nên ở cái Thiên Tinh lãng phí nhiều thời gian như vậy.

Lúc trước chắc hẳn phải vậy phải giải quyết Lữ Phi, còn sợ tạo thành ảnh hưởng quá lớn, muốn đồ tìm lý do chính đáng cùng trường hợp, giải quyết hết.

Kết quả về sau làm ra trận thế, thế mà càng lớn, toàn bộ thành Thiên Tinh nhưng có nói tới một lần đại thanh tẩy.

Có điều cũng may cũng làm cho Lâm Thiên tâm thái có một cái bước tiến dài.

"Trước mắt xem ra, tựa hồ muốn đạt thành dương danh cái này một cái điều kiện, cần phải chỉ có ba loại phương thức."

Lâm Thiên tự nói, trong lòng có mấy cái đường đi.

Cái gì là dương danh, đầu tiên một cái giường chữ nhất định, Lâm Thiên không thể sử dụng làm ác phương thức thu hoạch được danh khí.

Chỉ có thể từ chính quy đường tắt.

Chính quy đường tắt, sáng tác lợi hại, tự nhiên là văn nhân nhất đại dương danh phương thức.

Lâm Thiên tin tưởng, nếu là ở có một bộ bách thế cũng hoặc là dù là lưu danh chi tác xuất thế, hẳn là có thể vì chính mình thu hoạch được đầy đủ danh khí.

Nhưng lần trước tại rút ra về sau, cũng không có thu hoạch được mới Manga trí nhớ.

Mà bây giờ còn đang vẽ bên trong 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 rất lợi hại hiển nhiên là cũng sẽ không đưa vào đến nhiệm vụ trong tính toán.

Nhất định phải có một bộ mới.

Tuy nhiên rút ra đến một bức Danh Họa, nhưng Lâm Thiên cũng không cho rằng có thể đạt thành lưu danh xét duyệt trình độ.

Hắn họa tác kỹ xảo chỉ là trung cấp thôi, đối với vẽ Quốc Họa, cũng có thể vẽ Kỳ Hình, nhưng tuyệt không thể vẽ Kỳ Thần.

Quốc Họa tốt xấu, thế nhưng là cùng hội họa trình độ thoát không can hệ.

Từ phương diện này, cơ hồ ngăn chặn Lâm Thiên muốn dựa vào hoàn thành nhiệm vụ điều kiện tiên quyết.

Điểm thứ hai, làm theo là dựa vào thực lực xưng hùng.

Cường giả, vĩnh viễn là thu hoạch được tôn kính.

Đặc biệt là thiên tài, càng là có thể gây nên người cộng minh.

Lâm Thiên thực lực tại thể hệ trẻ tuổi tuyệt đối tính toán là không tệ.

Nhưng đó là tại lấy Vương quốc Tinh Nguyệt vì địa bàn tình huống phía dưới, tăng lên đến Đế Quốc tầng diện, Lâm Thiên hay là vô cùng có tự mình hiểu lấy.

Cái kia Đế Vương thế nhưng là bây giờ Đế Cấp cường giả a, dù là Lâm Thiên chiếm hữu niên kỷ ưu thế.

Dựa vào cấp sáu Đại Nho cấp văn nhân thực lực, cũng có thể dẫn tới một phen chấn động, nhưng muốn để một cái to lớn Đế Quốc rung động, đoán chừng không đủ.

Suy nghĩ nửa khắc, Lâm Thiên trên mặt không có không dao động, cảm thấy lại là thở dài một tiếng.

"Chỉ có lớn nhất loại sau phương thức."

Hắn cân từ mỗi cái Quận Huyện bắt đầu tham dự các loại luận võ, thậm chí cả văn nhân tỷ thí khảo hạch, đồng thời cầm xuống đầu danh, một đường tiến giai, cuối cùng đi đến Đế Đô.

Đây là hắn tại trước khi lên đường đã giải đến.

Tại Đế Quốc, mỗi cái Quận Huyện đều sẽ có chiêu hiền nạp sĩ khảo hạch tràng mà chỗ, nói đến ngược lại là có chút cùng loại với kiếp trước cổ đại Kim Bảng Đề Danh.

Thu hoạch được trạng nguyên xưng hô.

Có điều nơi này, thì là có mang tính lựa chọn khảo hạch.

Tại quận trong huyện, cầm xuống đầu danh, nhưng có lựa chọn như vậy ở nơi đó công tác, đặt vào biên chế.

Cũng hoặc là hướng cao cấp hơn địa phương tiến giai, từ hương bắt đầu, theo thứ tự có Lục Đại giai cấp.

Hương thi, Huyện thi, Thành thi, Quận thi, Quốc thi, Đế thi.

Mỗi một cấp sức cạnh tranh độ lớn đến khoa trường.

Phải biết nơi này Đế Quốc, thế nhưng là cùng kiếp trước so ra hoàn toàn là hai khái niệm.

Một tòa Vương quốc thành, lớn nhỏ cơ hồ thì tương đương với kiếp trước Trung Hoa năm nhất trung cấp lớn nhỏ Tỉnh.

Mà Thống Ngự mấy chục Vương quốc Đế Quốc thấp nhất đơn vị, hương, cũng cơ hồ có gần phân nửa Tỉnh lớn nhỏ.

Dân giàu nước mạnh, dẫn đến cho dù là sơ cấp nhất hành chính đơn vị, lớn nhỏ cũng như thế khoa trường.

Đến thị trấn, lớn nhỏ so với Vương quốc Vương Thành tới nói cũng không thua bao nhiêu.

Nửa năm 1 thi, thu nạp nhân tài, tham dự nhân số đâu chỉ ngàn vạn?

Nhưng chỗ tốt cũng không cần nói cũng biết, đây là một đầu thông thiên đẳng cấp, đến Đế thi thời điểm, càng là vạn chúng chú mục, đặt thành dương danh, tuyệt đối với không có bất cứ vấn đề gì.

Ăn rồi cơm canh, Lâm Thiên không có như hôm qua, lần nữa đại chiến một trận.

Hôm nay thời gian một ngày đều là đang đuổi dọc đường, thân thể có chút mệt nhọc

Đồng thời cũng sợ Lâm Tiểu Nhu thân thể không chịu đựng nổi, ngược lại là thật sớm nằm dài trên giường.

Bất quá thời gian còn sớm, cũng không có bao nhiêu buồn ngủ.

Chỉ có thể tâm thần nhất động, tiến vào Mạng Thiên Đạo 'Văn', tiếp tục lấy quyền kế tiếp họa tác.

Khoảng cách quyền thứ hai tuyên bố, đã có hai ngày, hiện tại vẽ, đến hoàn thành, về thời gian khoảng cách cũng không tính khoa trường.

Mà lại, Lâm Thiên cũng coi là vì nhiệm vụ hoàn thành, nhiều tặng thêm một điểm bảo hộ.

Tuy nhiên muốn tại ngăn ngừa hai tháng bên trong, đem đến tiếp sau hơn ba mươi đề thi về tỷ lệ cực kỳ bé nhỏ.

Nhưng mộng tưởng cũng nên có.

Vạn nhất ngày nào tâm thần lực lượng đột nhiên tới một cái bay vọt về chất, một ngày có thể vẽ mấy đề thi, cũng không phải không có khả năng.

Mà lại, dự định tiến vào Đế Quốc phạm vi, sớm đi đề bạt Văn Trường thực lực, bắt buộc phải làm.

Bất Quá, hiện tại không có cái mới họa tác xuất thế tình huống dưới, vô pháp thu hoạch được Thiên Đạo khen thưởng.

Chỉ có thể dựa vào độc giả không ngừng xem Đọc, thu hoạch được văn khí ích lợi.

Về số lượng dù là không có khen thưởng thời điểm đến nhiều lắm, cũng hoặc nhiều hoặc ít có như vậy một số.

Góp nhặt đầy đủ, tăng lên một giai là cấp một.

Huống chi, chính mình còn có thể thu được trên thực lực ích lợi.

Nếu là có thể bán hoàn tất, lần nữa thu hoạch được Thiên Đạo khen thưởng, cái kia Lâm Thiên càng là có lòng tin ở trong đế quốc cũng không sợ bất luận kẻ nào.

Bút Tàu Long Xà, múa bút như điện, chỉ là mấy phút, 1 bộ đồ án chính là xuất hiện.

Không để ý tới nghỉ ngơi, lần nữa vẽ tiếp xuống.

Sau hai canh giờ, đầu choáng váng cảm giác lần nữa truyền đến, Lâm Thiên cũng không gượng chống, trực tiếp ngã đầu thiếp đi.

Sáng sớm hôm sau, lần nữa đi đường bên trong vượt qua.

Có điều đến hiện nay vị trí, đã không bằng trước mặt đồng dạng dễ dàng dựng vào Truyền Tống Trận.

Tuy nhiên người bình thường cũng không thể cười, chỉ có đạt tới cấp bốn trở lên, mới có thể chống cự không gian chi lực ăn mòn, cũng hoặc là như Liễu Tông đồng dạng có càng cao cấp bậc cường giả bảo hộ mới có thể sử dụng, nhưng không chịu nổi nhiều người.

Đến cách Vương Thành càng phát ra đến gần Truyền Tống Trận chỗ, đại đa số người mục đích đều là ở đó, xếp hàng rất nhiều người.

Mỗi đến một chỗ mới thành trì, xếp hàng đều cần phần lớn thời gian.

Suốt cả ngày đi qua, Lâm Thiên cũng mới khó khăn lắm đi đường ba tòa thành trì.

Mà còn lại hai cái truyền tống trận, càng là nóng nảy chen chúc, thậm chí cần hẹn trước mới có thể sử dụng.

Thiên Nguyệt Thành, cách Vương Thành thứ hai gần Phủ Thành Chủ bên ngoài, có một chỗ đặc biệt cơ cấu.

Nơi này, là nhận lấy Truyền Tống Trận sử dụng thẻ số địa phương.

Đem mấy người an trí chờ ở bên ngoài, Lâm Thiên đi vào nhận lấy thẻ số.

Không bao lâu, đăng ký thẻ số chỗ, Lâm Thiên phía trước một cái thương đội rời đi, rốt cục đến phiên hắn.

Đăng ký xong thân phận, nhân số về sau, từ cái kia quan viên trong tay cầm lấy thẻ số một cái chớp mắt.

Lâm Thiên mất sắc trông thấy, tại cho mình an bài 1 trong người đi đường, lại có tên Liễu Mị Nhi.

"Điều này chẳng lẽ chính là thiên ý?"

Lâm Thiên nhẹ cười rộ lên.

Cái này đều có thể gặp phải tỷ lệ, hoàn toàn chính xác tính được là cực kỳ bé nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Chu Đại Thông

Không kỳ quái là sao Lâm Thiên hội bật cười.

Loại này có thể ngẫu nhiên gặp tỷ lệ đích thật là vi hồ kỳ vi.

Đến chân hạ tòa thành trì này, cùng phía trước có lấy bản chất khác nhau.

Nơi này cũng không giống như trước mặt thành trì, bốn phương thông suốt, Truyền Tống Trận lại là thừa thớt.

Lấy thành Thiên Tinh làm thí dụ, vị trí tại Vương quốc biên cảnh bộ phận, giáp giới lấy ba tòa thành thị, hướng Vương Thành phương hướng là thành Liễu Nguyệt, hướng mặt khác hai cái phương hướng thì là thành Địa Tinh, thành Tử Tinh.

Tổng cộng có ba phương hướng có thể đi động.

Càng về sau, tỷ như thành Âm Nguyệt, càng là tứ phương cũng có thể thông suốt.

Nhưng dù vậy, Truyền Tống Trận số lượng lại là không nhiều, cơ hồ chỉ là mỗi cái phương hướng một tòa định hướng Truyền Tống Trận a.

Chính thể tính được, nếu là muốn ngẫu nhiên gặp, có một phần tư tỷ lệ.

Thậm chí, nếu là hướng phía cùng một cái phương hướng, trừ ra nhân số vấn đề, ngẫu nhiên gặp tỷ lệ đạt tới 100%.

Nhưng dưới chân toà này Thiên Nguyệt thành trì khác biệt.

Nơi này chỉ liên thông hai tòa thành thị, trên phương hướng cũng đồng dạng chỉ có hai loại.

Tối gần Vương Thành thành Minh Nguyệt, cùng rời xa Vương Thành, hướng phía biên cảnh mà đi mà nguyệt thành.

Nhưng hai cái phương hướng, lại là có chừng mười lăm cái truyền tống trận.

Đi hướng Vương Thành chừng mười toà nhiều.

Cứ tính toán như thế đến tỷ lệ đã xa so với tại cái khác biên cảnh thành thị ít hơn nhiều.

Huống chi, còn có nhân số trên Tiên Thiên điều kiện.

Mỗi một ngày, người lui tới số, cũng không so biên cảnh thành chỉ có mấy trăm có điều ngàn, nơi này, mỗi ngày truyền người đưa số thể nhưng là trọn vẹn hơn vạn.

Thì vừa rồi, Lâm Thiên cũng là trùng hợp gặp phải trên một đợt người chính là thương đội, trực tiếp chiếm cứ một đợt Truyền Tống Trận.

Mà hần đoàn người này ngược lại là cấm vào phía trước cũng không đầy trăm trong đội ngũ, không phải vậy dựa theo xếp hàng số thứ tự đến xem, chi định là hội dịch ra.

Hần vừa rồi, thể nhưng là xếp tại hơn trăm người về sau.

"Duyên phận a." Lâm Thiên thở dài, tâm tình không khỏi có chút thư sướng.

Nghĩ đến một hồi sẽ cùng Liễu Mị Nhi gặp mặt, trong lòng mơ hồ có mấy phần chờ mong.

"Sẽ không phải, nàng cũng là đi Vương Thành a?"

Lâm Thiên trong lòng tính toán, nếu là Liễu Mị Nhi thật sự là đi Vương Thành, nói cái gì cũng không thể bỏ qua cơ hội.

Đem đây hết thấy quy tội lỗi thiên an bài, Lâm Thiên rất lợi hại vô si vì chính mình tìm nữ người lựa chọn cái có.

Đi ra đại sảnh, bên ngoài y nguyên xếp hàng lấy không ít người.

Đi qua cùng Lâm Tiểu Nhu ba người tụ hợp về sau, Lâm Thiên đem thân phận thể số lấy ra đánh giá cẩn thận một phen.

Thể số rất lợi hại phổ thông, chỉ là một khối chất gỗ hình vuông thể bài, nhưng phía trên lại là lộ ra một cỗ thủy hệ Linh lực.

Số lượng không nhiều, lại là cực kỳ cứng cỏi, cho dù là cấp năm thực lực đều khó mà triệt để xóa đi.

Muốn đến nên là Phủ Thành Chủ phương diện đặc chế đồ vật, để phòng ngừa làm bộ chen ngang.

Phía trên viết hai chữ số tự, một cái tám, một cái khác thì là mười bốn.

Ý vị này Lâm Thiên bốn người muốn sử dụng Truyền Tống Trận chính là số tám, mà lại xếp tại thứ mười bốn sòng.

Dựa theo chừng nửa canh giờ một chuyến đến xem, không sai biệt lắm khoảng chừng bảy canh giờ thời gian.

"Trước tiên tìm một nơi nghỉ ngơi đi, một mực chờ lấy cũng không thích hợp." Lâm Thiên mở miệng.

Một khắc đồng hồ về sau, một nhà tên là "Thúy Lục Phiêu Hương" trong trà lâu, tìm gian bao sương, như vậy ở bên trong nghỉ ngơi.

Do dự thời gian còn còn sớm, Lâm Thiên cũng đề nghị đoàn người đi đầu tiểu ngủ một hồi.

Dù sao đến nơi đây, cũng không so dĩ vãng, đến dưới tòa thành trì về sau, nói không chừng cảm thê số chính là ban đêm, đến lúc đó vẫn phải đi đường suốt đêm.

Cũng may trong rạp, công trình đầy đủ mọi thứ, có mềm sập.

Liễu Tông cũng nghiêm túc trực tiếp nằm trên đó.

Vân Trường thì là khoanh chân ngồi dưới đất, cũng nhẹ híp hai mắt, nhắm mắt dưỡng thần.

Lâm Thiên cùng Lâm Tiểu Nhu song song tiến vào Mạng Thiên Đạo 'Văn', về lấy họa tác, tăng lên tâm thần lực lượng.

... ..

Mặt trời chiều ngã về tây, đang lúc hoàng hôn, Lâm Thiên một đoàn người xuất hiện tại bên ngoài truyền tống trận.

Lúc này còn không có bảy canh giờ, nhưng cũng chênh lệch không xa, đi tới thời điểm, trên một đợt người vừa vừa bước vào.

"Ha ha, huynh đài, các ngươi đi Minh Nguyệt Thành hay là Tinh Nguyệt Vương Thành?"

Lúc này, một tên mập đi đến Lâm Thiên bốn người trước ngừng chân, đem ba lô hướng mặt đất 1 xữ, đi lên một tòa.

Bàn tử nhìn tuổi tác không lớn, cùng Lâm Thiên chênh lệch không xa, có điều đáng người lại là chừng hai cái Lâm Thiên nhiều.

Cái bụng to lớn, da thịt trắng non, lỗ tai càng là giống như Phật Di Lặc đồng dạng thật dài treo.

Hắn rất sợ nóng, cho dù là đang lúc hoàng hôn, còn có gió nhẹ lướt qua, trên trán đều có mồ hôi mịn, thỉnh thoảng dùng trên tay khăn mặt lau sạch lấy.

Giờ phút này như quen thuộc tìm tới Lâm Thiên bốn người nói chuyện.

Lâm Thiên hiếu kỳ, quay đầu nhìn về phía bàn tử, nhưng không có mở miệng trả lời.

Ngược lại là bàn tử vù vù thở, đặc biệt có cảm giác vui mừng, phảng phất chạy cự li dài qua.

"Ha ha, huynh đài, chính là nói với ngươi đây!"

Bàn tử cũng là không thêm đề ý Lâm Thiên thái độ, y nguyên cười híp mắt mở miệng.

Lâm Thiên cười, cái người này nhìn có chút ý tứ.

"Tinh Nguyệt Vương Thành."

Bàn tử cười một tiếng, biểu lộ rất lợi hại khoa trương, sai người vừa nhìn liền biết là giả vờ.

Nhưng cũng sẽ không sinh lòng phiền chán.

"Ha ha, đây chính là duyên phận a, Ta cũng vậy đi Vương Thành, nếu không, chúng ta cùng một chỗ?"

Lâm Thiên không có lập tức đồng ý, ngược lại là rất là tò mò nói: "Ngươi ta cũng không quen biết đi?"

"Cái nào cùng cái nào a, cha ta nói qua, trong bốn biển đều là huynh đệ."

"Đi ra ngoài bên ngoài, khẳng định là muốn kết bạn bạn bè, ta nhìn ngươi cũng không tệ."

"Mà lại, tổ đội truyền tống, giá cả nhưng là sẽ thấp không ít."

Bàn tử nói đến đây, biểu lộ lại là biến đổi, một bộ tặc mi thử nhãn bộ đáng.

Lâm Thiên giật mình.

Hắn là biết đến.

Truyền Tống Trận sử dụng, đúng là như thế, từ nhân số đến năm người bắt đầu, giá cả hội giảm xuống.

Thậm chí đến 100 người thời điểm, tiết kiệm xuống một nửa.

Có điều năm người, coi như ngược lại là Tỉnh không bao nhiêu, Lâm Thiên căn bản sẽ không để ý chút ít này mặt.

Bất quá, bàn tử đi tìm đến, mà lại Lâm Thiên đối với hắn cũng không có nhiều chán ghét cảm giác, trở lại cùng ba người khác thương lượng một phen về sau, ngược lại là đồng ý xuống tới.

Một phen tán gẫu Nam trò chuyện Bắc, hai người ngược lại là xác thực quen thuộc không ít.

Bàn tử gọi Chu Đại Thông, một cái tính không được tên dễ nghe, nhà ở Vương Thành, trong nhà là làm ăn.

Theo như hắn nói, lần này đi nơi khác, là giúp hắn cha quản lý một phen tiểu sinh ý.

Dưới đường đi đến, cơ hồ đều là tìm người "Liều xe".

Có điều tươi có thành công, lần này nhìn Lâm Thiên mấy người hiền hòa, lại nếm thử một phen, không nghĩ tới thật thành.

Lâm Thiên cười khẽ dò hỏi: "Thế nào, nhà ngươi không phải làm ăn à? Chút tiền như vậy còn tiết?"

"Ha ha, tiền nha, không ai hội ngại nhiều, có thể tiết kiệm liền tiết kiệm."

Bàn tử ngược lại là không để bụng, y nguyên duy trì nhiệt tình.

"Thiếu gia, nàng tới." Lâm Tiểu Nhu lúc này mở miệng nói.

Lâm Thiên sững sờ, biểu lộ trong nháy mắt có một tia biến hóa.

Quay đầu nhìn lại, quả nhiên tại cái kia sau bên cạnh, có một đạo uyển chuyển thân ảnh, vẫn là miệng mang mặt nạ.

Có điều cái kia lông mày, để Lâm Thiên có thể vạn phần khẳng định.

"Ha ha, huynh đài ngươi ánh mắt không tệ a, theo lão ca xem ra, đây tuyệt đối là cái hại nước hại dân nữ tử."

Chu Đại Thông cũng nhìn sang, cả người kinh hãi khoảnh khắc như thế, rất nhanh liền hồi phục lại, nhẹ nhàng đâm vào Lâm Thiên cánh tay sợ hãi than nói.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Gặp lại

Chu Đại Thông mặt mũi tràn đầy sợ hãi than phục chi sắc, nhưng một lát sau lại có chút nhụt chí, nói: "Mỹ nữ loại này cấp bậc, khẳng định là chướng mắt ta, cũng liền huynh đài như vậy tuần kiệt còn có cơ hội truy cầu một phen."

Lâm Thiên xuất thần, không có trả lời bàn tử.

Liễu Tông nhúng tay đem bàn tử dẹp đi sau lưng, nhẹ nhàng làm im lặng thù thế.

"Cái kia vốn là là thiếu gia nữ nhân, có điều náo mâu thuẫn, để chính bọn hắn xử lý đi."

"A!" Bàn tử sững sờ, cũng im miệng.

Lâm Thiên ánh mắt bên trong ý nghĩa không rõ, chỉ là lặng lẽ nhìn chăm chăm Liễu Mị Nhi.

Trung gian có người ngăn cản lấy, Liễu Mị Nhi không có phát hiện Lâm Thiên vị trí, dù sao nàng chỉ có một người, không hướng bên này, trừ ra Lâm Thiên đều còn có ba ánh mắt.

Liễu Mị Nhi mang mạng che mặt, thấy không rõ biểu lộ, có điều cau lại lông mày để lộ ra vận vị biểu hiện ra nàng trong lòng có chút bức bối.

Lâm Thiên có vẻ hơi do dự, do dự không tiến.

Suy nghĩ trong lòng động tác tại chân nhân về sau, không dám làm đi ra, hấn còn nhớ rõ lần trước Liễu Mị Nhi không chào mà đi.

"Ha ha, huynh đệ, lên a." Chu mập mập nhìn không được, hơi hướng phía trước đứng đứng, duỗi ra ngón tay đâm đâm Lâm Thiên phần eo.

"Đi lên bắt được thì cưỡng hôn."

"Tin tưởng ta, tuyệt đối là lời vàng ngọc."

Chu mập mập vỗ bộ ngực, một bộ người từng trải khẩu khí.

"Nữ nhân không thể nhất chống cự chính là cưỡng hôn, cãi nhau nha, bao lớn chút chuyện."

"Nói hình như có chút đạo lý." Lâm Thiên tâm tình buông lỏng không ít, cũng nhẹ cười rộ lên.

"Đúng thế, ta thể nhưng là danh xưng Vương Thành tình thánh, nếu là sinh Tui da tại đỡ một ít, đoán chừng loại cấp bậc này nữ tử đều không huynh đệ phần của người."

Theo Chu Đại Thông nói, chính mình tuy nhiên lớn lên có chút béo, nhưng phỏng đoán nữ tử tâm lý lại là nhất đẳng, để Lâm Thiên không dùng do dự, trực tiếp liền lên.

Lâm Thiên vừa đi vừa về độ bước, đi vài vòng, rốt cục quyết định.

Thời gian đã không nhiều, một hồi liền phải trên Truyền Tống Trận, tại không nắm chặt cơ hội, lại được hơn nửa canh giờ về sau.

"Mẹ trứng, tâm như tại, Mộng ngay tại, chẳng phải nhất nương nhóm à, theo tiểu gia ta, còn có thể ăn thiệt thòi không thành." Lâm Thiên ở trong lòng tối hống.

Thân ảnh còn giống như quỷ nị, né tránh lấy Liễu Mị Nhi ánh mắt, quay trở ra rốt cục đi vào giai nhân sau lưng.

"Lộc cộc." Lâm Thiên không tự chủ được nuốt nước bọt, không biết là khăn trương hay là dư vị lên cái kia lưỡi bên trong thơm ngọt.

"Hắc." Nhúng tay, nhẹ nhàng vỗ vỗ Liễu Mị Nhi màu trắng tú lệ vai, Lâm Thiên nhẹ giọng mở miệng.

"Người nào?" Liễu Mị Nhi hơi kinh ngạc, quay đầu còn chưa nói ra câu nói tiếp theo, toàn bộ bộ não người chính là mộng.

"Ngô."

"Nước đọng nước đọng."

Liên tiếp âm thanh vang lên, Liễu Mị Nhi rốt cục tại trong đôi mắt đẹp thấy rõ nam tử bộ dáng.

"Là hấn, hấn tại sao lại đem chiều này ra."

Liễu Mị Nhi nhanh điện, cứ như vậy quay đầu lập tức, đối phương chính là lấy tốc độ cực nhanh kéo xuống khăn che mặt của chính mình, sau đó lửa nóng môi liền là lần nữa in lên đến, hữu lực hai tay ôm bờ eo của mình, căn bản là không có cách tránh thoát.

Lâm Thiên con mắt cũng mở to, cùng Liễu Mị Nhi đôi mắt đẹp tương đối, ẩn chứa trong đó ý cười.

"Ngô."

Một cái dài đẳng đặc ẩm ướt hôn, Liễu Mị Nhi thân thể đã nhanh đứng không vững, cũng may có Lâm Thiên cánh tay đỡ lấy.

"Ha ha, làm ta nữ nhân thể nào." Lâm Thiên tâm tính buông lỏng rất nhiều, trực tiếp mở miệng hỏi thăm về tới.

"Người vô si." Liễu Mị Nhi thân thể mềm mại rã rời, toàn thân hiện ra màu hồng nhạt, run rẩy tiếng nói quát lớn lên.

Nhưng nằm trong loại trạng thái này, làm sao nghe đều giống như đang làm nũng.

Lâm Thiên một mặt im lặng bộ dáng, nhẹ nhàng liếm liếm bờ môi, lúc này mới lên tiếng nói: "Ta làm sao vô si."

"Cái kia vốn chính là cái hiểu lầm, ta đi Phần Nguyệt hồ đáng lẽ chỉ là du ngoạn."

"Về sau ta đều chạy, kết quả người còn đuổi theo."

"Như ngươi loại này mỹ nữ, hai lần ba phen câu dẫn, ta chỗ nào cầm giữ ờ."

"Đã ngươi như thế thích ta, vậy ta cũng liền không tốt đo sức ý tốt của ngươi, theo tiểu gia đi."

Lâm Thiên quả nhiên vô sỉ, dăm ba câu đang lúc, đem trách nhiệm một mực đẩy lên Liễu Mị Nhi trên thân.

Thẳng đem ôm yêu mị nữ từ khí nghiêng chặt hàm răng.

"Ngươi đánh rắm, người nào đuổi theo tới, ta muốn đi Vương Thành mà thôi."

Liễu Mị Nhi lại cũng khó có thể bảo trì cái kia phần mờ nhạt ung dung, đè ép cuống họng găm nhẹ lên tiếng.

"A? Ngươi không phải có ý theo ta?" Lâm Thiên giả ngu, một bộ không hiểu bộ dáng.

"Ngươi đồ vô sỉ này, đừng tưởng rằng có chút gia thế thì có thể tùy ý tai họa cô nương." Liễu Mị Nhi nghiêng răng nghiêng lợi, oán hận lên tiếng.

Nàng chẳng biết tại sao, mỗi lần Lâm Thiên, đều sẽ đánh mất lý trí, hoàn toàn bị áp chế.

Nàng thế nhưng là một tên thành chủ, căng chặt có độ, chưa từng hốt hoảng như vậy qua.

Lâm Thiên tươi cười, một bộ ta không rõ ràng bộ dáng, ngược ngừng nói: "Ngươi nhìn, cái này không lại là hiểu lầm à?"

"Ta cũng vậy đi Vương Thành, cho là ngươi một mực theo ta, là đối ta có ý tứ."

"Nhưng là hiện tại hôn đều hôn, hay là nhiều lần, nếu không chúng ta thấu hoạt, thành một đôi tính toán?"

Lâm Thiên lần nữa phát triển vô sỉ tinh thần, thương lượng nói.

"Cút!" Liễu Mị Nhi khó thở, nhưng nàng cũng đồng dạng nhìn thấy cách đó không xa cái kia được xưng là Chiến Thần nam tử.

Nơi này càng là trong thành trọng địa, dù là có lòng muốn muốn cho Lâm Thiên giáo huấn, cũng vô pháp xuất thủ.

Liễu Mị Nhi rất bất đắc dĩ, trong lòng càng là oán hận không thôi, Lâm Thiên lần này vô sỉ hành động, càng làm cho nàng vững tin hẳn chính là con ông cháu cha Hâm Cấp.

Nàng nhận ra, cái kia cùng Lâm Thiên một đoàn người đứng chung một chỗ bàn tử.

Cái đó là toàn bộ Vương quốc Tinh Nguyệt đều có tên tuổi thế gia tử đệ, mỗi tòa thành trì đều có Tinh Nguyệt tử lâu chính là khác gia tộc dưới trưởng sản nghiệp.

Càng là có Tinh Nguyệt cửa hàng, phường thị.

Có thể cùng hẳn cùng một chỗ, tuyệt đối là thế gia tử đệ không thể nghi ngờ.

So sánh với, cái kia một người độc chiến trăm người anh tuấn uy vũ nam tử, càng làm cho Liễu Mị Nhi có mấy phần hảo cảm.

Mà Lâm Thiên loại này dựa vào gia thế người, cũng không thụ nàng chào đón.

Giãy dụa lấy, muốn từ Lâm Thiên trong ngực đứng dậy, lại là khuôn mặt lần nữa đỏ lên, thậm chí đều đã sung huyết.

Chính mình sung mãn chỗ, lại là tại lúc này bị bàn tay của đối phương bao trùm lấy, tản ra nóng rực khí tức.

Thân thể lại một lần nữa rời đi xuống, cả người liền muốn hướng mặt đất một đám.

Nhưng này khuỷu tay lại là như thế cường tráng, một mực chống đỡ lấy thân thể mềm mại của nàng.

Cũng may, loại này lúng túng tình hình cũng không có tiếp tục bao lâu, trên một đợt truyền người đưa viên kết thúc.

Lâm Thiên cánh tay hơi dùng lực, đem Liễu Mị Nhi thân thể thẳng bằng, khẽ cười nói: "Dù sao đều muốn đi Vương Thành, không bằng cùng một chỗ đi."

"Vừa vặn ngươi cũng có thể thật tốt cân nhắc một phen."

Liễu Mị Nhi mang lên mạng che mặt, lần nữa khôi phục cái kia lãnh nhược sương lạnh diện mục, cũng không đáp lời.

Hơi thở bên trong truyền ra hừ lạnh một tiếng, đi đầu hướng phía Truyền Tống Trận đi đến.

Nàng tuyệt sẽ không khuất phục tại Lâm Thiên thế lực phía dưới.

Loại này đồ vô sỉ, cũng không phải trong mắt của nàng cái kia như ý lang quân.

Chu Đại Thông lúc này tiếp cận đến, khẽ cười nói: "Làm sao cũng huynh đệ, giải quyết không có?"

"Ta liền nói ta cái kia phương pháp hữu hiệu đi?"

Lâm Thiên bĩu môi.

"Không giải quyết được, tính toán, trước truyền tống đi."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Minh Nguyệt Thành

Không gian truyền tống trận cấu tạo tinh diệu.

Tiến vào trong đó về sau, cả người liền là sẽ bị cái kia huyền diệu khí tức nơi bao bọc, ngăn cách mở cường bạo không gian loạn lưu.

Đây là một hạng vĩ đại công trình, chỉ ít cần Vũ Tôn cấp trở lên tu vi cường giả xây dựng.

Lâm Thiên bọn người vừa tiến vào đến trong đó, tại màu trắng linh thạch quang mang lập loè về sau, trước mặt tràng cảnh chính là đột nhiên biến hóa.

Đây là một đầu thời không thông đạo, bởi vì bị không biết năng lượng kiện hàng, bởi vậy hiện ra tình cảnh chính là đen kịt một màu.

Chỉ có thể mơ hồ trong đó nhìn thấy bên cạnh mình mơ hồ bóng người.

Tuy nhiên không phải lần đầu tiên tiến đến trong này, nhưng Lâm Thiên trong lòng sợ hãi thán phục lại là chưa bao giờ thu nhỏ qua.

Đây chính là không gian lực lượng a.

Kiếp trước, cái kia khoa học kỹ thuật chí thượng tinh cầu, chưa bao giờ chường khổng qua loại này thần kỳ lực lượng.

Lâm Thiên có được hai thế giới trí nhớ, nhưng trong lòng thì càng thêm đối với toàn bộ Vũ trụ sinh ra một loại kính sợ cảm giác.

Một người lại bởi vì đối với sự vật không biết, mà cảm thấy hoảng sợ, đồng dạng cũng lại bởi vì biết được quá nhiều mà cảm thấy kính sợ.

Kiếp trước, người ngoài hành tinh cái thuyết pháp này, vẹn vẹn tồn tại ở suy đoán bên trong.

Nhưng một thế này, lại là bây giờ chứng minh điểm này.

Cái này to lớn trong vũ trụ, tồn tại còn lại văn minh.

Địa Cầu, bất quá là trong đó không quan trọng, cho dù là đạn hạt nhân, ở cái thế giới này có lẽ còn đỉnh không Vũ Đế cường giả tiện tay nhất kích.

Đồng dạng, Lâm Thiên trong lòng càng là có suy đoán, chính mình vị trí chỗ này Thánh đạo đại thế giới, thật chính là cái gọi là đỉnh chóp?

Hay là nói, có càng cường đại hơn không gian?

Nơi này Vũ Đế, có lẽ bù không được càng cao cấp hơn tinh cầu một đứa bé con, cũng không phải không có khả năng.

Lâm Thiên cùng Thánh đạo đại thế giới người khác biệt, hẳn nhưng là biết, Vũ trụ là bực nào cuộn cuộn khủng bố.

Lỗ đen, Sao Neutron, lớn qua mặt trời gấp trăm lần màu đỏ vô cùng lớn ngôi sao.

Hết thầy hết thầy, cho dù là lấy cái thế giới này đẳng cấp cao nhất vô lực, đều khó mà phá hủy cùng chống lại.

Suy tư, thời gian tại trong lúc lơ đãng trôi qua, rất nhanh thân thể chính là một trận rung động, một cái mới tinh hoàn cảnh xuất hiện tại Lâm Thiên trước mặt.

Vương dưới thành đệ nhất thành, thành Minh Nguyệt.

Nơi này phồn hoa phi phàm, tiếng người huyền ảo.

Nơi này tràn đầy ngập trong vàng son, ngăn cách Truyền Tống Trận không xa chính là có quan hệ tốt mấy chỗ phần bố treo cao nơi ăn chơi.

Nơi này càng là Vương Thành bên ngoài thứ nhất giao thông đầu mối then chốt.

Ồn ào cũng làm cho Lâm Thiên từ suy nghĩ của mình bên trong trở lại hiện thực.

Có chút tự giễu cười một tiếng.

Lâm Thiên phát hiện mình đích thật là có chút buồn lo vô cớ.

Không nói trước còn lại, có một câu, dùng đến trên người mình hết sức phù hợp.

Trời sắp xuống, còn có người cao đỉnh trước lấy.

Mình bây giờ thực lực, cái nào có tư cách đi cân nhắc những thứ này?

Đoán chừng, chỉ có nhưng cái lão Văn thánh, mới có thể đi hao tổn sức lực lo lắng lấy tu vi bước kế tiếp đề bạt các loại vấn đề thâm ảo.

Tâm tính bình thản xuống, não tử cũng thanh tĩnh rất nhiều, nhẹ nhàng lôi kéo Lâm Tiểu Nhu tay nhỏ, Lâm Thiên quay đầu bắt đầu tứ phương lên.

Làm một vòng, không có trông thấy Liễu Mị Nhi tung tích, có chút ảo não vỗ vỗ trán.

"Lại làm cho nàng chuồn."

Thẳng đến, một giây sau, cái kia thướt tha dáng người từ đằng xa chậm chậm đi tới.

Liễu Mị Nhi đích thật là trước thừa dịp hỗn loạn, rời đi Truyền Tống Trận vị trí.

Nhưng đi không bao xa, lại có chút ý nghĩ khác.

Lúc này mới quay đầu lần nữa hướng phía Lâm Thiên phương hướng đi tới.

"Ta cùng các ngươi cùng một chỗ." Liễu Mị Nhi cười khế, ánh mắt bên trong tràn đầy chân thành.

Lâm Thiên sững sờ, hẳn không phải người ngu, cái gọi là sự tình ra khác thường tất có yêu, Liễu Mị Nhi hiển nhiên mới vừa rồi là đã đi xa, lần này trở về, khẳng định có lấy cái gì ý đồ.

Bất quá, loại này ngày người chỉ là một cái chớp mắt, Lâm Thiên cũng không thêm để ý đối phương có bao nhiêu âm mưu quỷ kế.

Càng sẽ không vì vậy mà cảm thấy tức giận.

Dù sao hẳn rất lợi hại tự biết, bằng vào mị lực của mình, không có khả năng để một cái tuyệt mỹ nữ tử chủ động ôm ấp yêu thương.

Trong đó khẳng định là hội sinh ra đủ loại khảo nghiệm.

Ôm mỹ nhân về, cũng không phải 1 chuyện dễ dàng.

"Vinh hạnh đã đến." Lâm Thiên gật đầu, cũng không hỏi thăm cái gì.

Hắn tự tin tại toàn bộ trong vương quốc, không có bất kỳ người nào có thể uy hiếp được chính mình.

Nhưng đối đãi sự vật góc độ, hội dẫn đến ý nghĩ khác nhau.

Liễu Mị Nhi thì là trong lòng cười nhạo.

Nàng đích xác là có mục đích, lần này tiến về Vương Thành, vốn là khó mà từ chối Đỗ Tử Đằng thỉnh tình mời.

Hoàn toàn bắt đắc dĩ, mới tiến về.

Đỗ Tử Đằng là ai? Vương quốc nhị phẩm quan viên, cấp bảy tu vi văn nhân, chương không toàn bộ Văn Viện.

Dưới cái nhìn của nàng, cho dù là Lâm Thiên chính là thế gia tử đệ, đối mặt Đỗ Từ Đằng cũng sẽ không chiếm có bất kỳ ưu thế nào.

Tâm tư của hai người, Liễu Mị Nhi tự nhận là mờ được thấu triệt, lần này trở về, chính là muốn Khu Lang Thôn Hồ, để cho hai người sinh ra tranh đấu.

Loại này cử chỉ khác thường, nàng cũng không xác định Lâm Thiên có phải hay không hội đáp ứng.

Không nghĩ tới đối phương thế mà không có chút nào lo nghĩ, hỏi thăm đều không hỏi thăm một phen, càng làm cho nàng vững tin Lâm Thiên hoàn toàn không trình độ.

"Dùng nửa người dưới suy nghĩ Trư La." Liễu Mị Nhi ở trong lòng cho Lâm Thiên dưới lần này đánh giá.

...

Đội ngũ, như vậy thành hình.

Lấy Lâm Thiên cầm đầu Tứ Nhân Tổ, cùng liều xe Chu Đại Thông cùng "Hồi tâm chuyển ý" Liễu Mị Nhi.

Liễu Tông tiến đến nhận lấy thẻ số, Lâm Thiên bốn người ở tại nguyên địa chờ.

"Mị Nhi."

Lâm Thiên lúc này đem thân thể tiến tới.

"Ta và ngươi có quen như vậy?"

Liễu Mị Nhi nhú mày, quát khẽ nói.

Lâm Thiên có chút ngại lại, có điều cũng may da mặt đủ dày, lần nữa nhẹ giọng mở miệng nói: "quan hệ của chúng ta, cái đó là một cái chữ quen có thể hình dung à?"

"người quen trong lúc, nhưng sẽ không phát sinh chúng ta đồng dạng tiếp xúc thân mật."

Liễu Mị Nhi nhìn lấy dựa đi tới Lâm Thiên, chuyển chuyển thân thể, nhường ra chút không gian, hạ giọng nói: "đồ vô sỉ, ngươi khác được một tác lại muốn tiến một thước."

"không phải vậy ta không cùng các ngươi cùng một chỗ."

Lâm Thiên mắt tròn trắng, quả nhiên nóng vội ăn không đậu hũ nóng, Liễu Mị Nhi hiển nhiên còn đối với mình ôm lấy cảnh giác.

Kỳ thực, nào chỉ là cảnh giác, nếu không phải nghĩ đến để Lâm Thiên cùng Đỗ Từ Đằng sinh ra xung đột, Liễu Mị Nhi sớm một mình rồi đi.

Nàng là một cái kiên cường nữ tử, không biết cái gì hôn lên mấy lần thì không phải Lâm Thiên không gả.

Trong lòng ngược lại là hận không thể đem Lâm Thiên nghiền xương thành tro.

Đây cũng chính là Liễu Mị Nhi chính là thành thực nữ tính, suy nghĩ phương diện quá nhiều, nếu là đổi thành cái khác nữ tử, nói không chừng tại cái kia đấu võ trường chính là trực tiếp xuất thủ.

Gặp Liễu Mị Nhi lần này cử động, Lâm Thiên cũng không nóng nảy.

Cùng Lâm Tiểu Nhu phát triển quá trình quá thuận, lúc này Liễu Mị Nhi lần này thái độ, ngược lại để trong lòng của hắn có mấy phản hứng thú.

Xác thực nói đến, để Lâm Thiên có mấy phần kiếp trước cái gọi là nói yêu thương cảm giác.

Hắn đã đem chính mình đặt tới một cái truy cầu nữ sinh vị trí bên trên.

Cùng Liễu Mị Nhi phương này tạm thời vô pháp tiến triển, Lâm Thiên lại ngược lại cùng Chu Đại Thông trò chuyện.

"Ha ha, một hồi đến Vương Thành, lão ca ta khẳng định sẽ chiêu đãi các ngươi."

"Tốt nhất từ lâu."

Lâm Thiên không tin, khinh thường nói: "Khác thôi, thì ngươi cái này dùng cái Truyền Tống Trận vẫn phải tìm người cùng một chỗ tiết kiệm tiền, còn tốt nhất từ lâu?"

"tiểu gia ta không thiếu tiền, nhìn thấy vừa rồi vội đi lĩnh thẻ bài người không có?"

"để hắn mời khách."

Chính xếp hàng Liễu Tông, cái mũi đột nhiên có chút ngứa.

"A Khur."

Một cái phun lớn hắt hơi đánh ra đến, dẫn tới người chung quanh ghé mắt.

Liễu Tông cũng không hiểu biết, ngay tại Lâm Thiên cùng Chu Đại Thông đang nói chuyện phiếm, đã đem đi Vương Thành chiều dài phí dùng tính tới trên người mình.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Hội tụ

Lần này đạp vào Truyền Tống Trận, thời gian đã đi tới ngày thứ hai giữa trưa.

Đi Vương Thành quá nhiều người, hàng chính một chút một ngày.

Mới đầu Lâm Thiên còn lo lắng Liễu Mị Nhi có thể hay không không chào mà đi, nhưng cuối cùng đến trước truyền tống trận hội tụ thời điểm, vẫn là đứng hạn đến.

Có điều thái độ vẫn là lãnh đạm vô cùng, cũng không có bởi vì 1 trời thời gian trôi qua, thì có chuyển biến tốt.

Bước vào Truyền Tống Trận bên trong, nửa canh giờ thoáng qua một cái.

Nơi này đã là tiến vào trong vương thành.

Vương Thành diện tích, bao trùm mấy trăm cây số, nhân khẩu quá trăm triệu, chính là thực sự đại thành.

Ở chỗ này phảng phất liền đất đai đều nhiều mấy phần cao quý khí tức.

Thủ vệ tại trước truyền tống trận quân sĩ, càng là số lượng hơn vạn, một thân Lư Kim khôi giáp.

Thoáng cảm thụ một phen, tu vi càng thấp nhất đều có cấp năm trình độ, cường hãn vô cùng.

"đây chính là Vương Thành?" Lâm Thiên đi tại trên đường phố, quan sát bốn phía, có một loại tiến Đại Quan Viên cảm giác.

Một đường đi tới, vô luận là Thiên Tinh cũng tốt, Âm Nguyệt cũng tốt, cho dù là trên một tòa Minh Nguyệt Thành cùng hiện tại cái này so ra đều hoàn toàn không cùng đẳng cấp.

Đường đi toàn thân chính là từ đá lót ngọc bạch xây dựng mà thành, kiên cố đồng thời càng là lộ ra lộng lẫy.

Mà lại chừng hơn mười mét rộng lớn, có thể đủ thông quá to lớn Linh Thú.

Lâm Thiên sợ hãi thần phục, trong lòng tính toán đến tổn hao bao nhiêu đá ngọc bạch.

Phải biết, đá ngọc bạch nhưng cũng không phải là màu xanh nam thạch có thể sánh được, toàn thân trắng như tuyết, một khối một mét vuông liền muốn một khối Ngân Tệ.

Toàn bộ thành Thiên Tinh, cũng liền Phủ Thành Chủ nội trạch, mới có như vậy một số.

Hai bên đường phố càng là cửa hàng san sát, càng là thịnh vượng có quân sĩ cười cấp ba Linh Thú mã thất vừa đi vừa về dò xét.

Chính sợ hãi thần phục lấy, Chu Đại Thông tới thọc một chút Lâm Thiên, ra hiệu nói: "Hiện tại đi dùng cơm?"

Đây là hai người thoạt đầu thì đã nói xong, đến Vương Thành về sau, xa hoa nhất từ lâu đi một chuyến.

Lâm Thiên gật đầu, hần cũng không vội.

"Được , bắt quá, ngươi chờ một lát ta một hồi, ta cho bọn hần nói một số chuyện."

Lặng lẽ kéo qua Liễu Tông, Lâm Thiên nhỏ giọng nói: "Ngươi cho cái kia Lý Lôi phát cái tin tức, nói chúng ta đến, ban đêm phải đi Vương Cung."

"Giữa trưa, chúng ta trước cùng bàn tử cùng một chỗ ăn bữa cơm rau dưa."

Liễu Tông tự nhiên sẽ không cự tuyệt, từ trong túi quần xuất ra một phần ngọc giản.

Đây là Đồ Tử Đằng bọn người thời điểm ra đi, giao cho Lâm Thiên truyền âm ngọc giản, năm phạm vi trăm dặm bên trong , có thể trực tiếp liên hệ.

Chính là cho trong vương quốc quan viên sở dụng, tin tức chính là truyền lại đến Quân Vương chỗ.

Phân phó xong Liễu Tông, Lâm Thiên lại tiến đến Liễu Mị Nhi chỗ nhỏ giọng hỏi:" Mị Nhi, chúng ta cái này muốn trước đi ăn cơm, một khối?"

Liễu Mị Nhi thái độ đại biến, đối đãi Lâm Thiên ngược lại là không tại lời nói lạnh nhạt, mà là một bộ mềm mại bộ dáng.

" có thể a, có điều sự tình đầu tiên nói trước, một hồi khả năng sẽ có người tới tìm ta."

" có thể ăn được hay không xong cơm, ta có thể làm không chủ."

Nàng đồng dạng đã cho Đồ Tử Đằng truyền tin tức.

Lâm Thiên nhú mày, khó hiểu nói:" có ý tứ gì?"

Liễu Mị Nhi cười khê, cũng không giấu diếm, giải thích nói:" ngươi biết là sao ta đến Vương Thành à?"

" đó là bởi vì, nơi này có 1 một trường bồi lần nữa, bắt quá hần tựa hồ đối với ta có ý khác."

" ngươi muốn ta trở thành nữ nhân của ngươi, đầu tiên liền phải đem hần giải quyết hết."

" thì nhìn ngươi có hay không cái này năng lực."

Lâm Thiên sau khi nghe xong, mi đầu ngược lại là giãn ra, thờ dài nói:" ta còn tưởng rằng chuyện gì đây."

"Ngươi theo ta, ai cũng không có khả năng đem ngươi mang đi. "

Liễu Mị Nhi cảm thấy cười lạnh, trong miệng lại là nhẹ nhàng ứng hợp đạo: "Ừm."

... ..

Cùng thời khắc đó, tại cái kia rộng rãi hào hoa Vương Cung trong chính điện, Lý Lôi đang dùng thiện.

Làm Quân Vương, hần đồ ăn có thể nói là phổ thông bình dân căn bản khó có thể tưởng tượng.

Linh Thú, Yêu thú thịt trên người khối, các loại Thiên Tài Địa Bảo, Joan nhánh Ngọc Dịch chất đầy toàn bộ bàn ăn xoay.

Nhưng ăn nhiều , đồng dạng lộ ra tẻ nhạt vô vị.

Có chút tức giận mắng đem bát đĩa hương trên bàn quăng ra, liền đi ra ngoài.

Thẳng đem những cái kia phục thị cung nữ dọa đến quá sức.

Một bên nấu cơm Ngự Trù càng là quỳ xuống đến, nom nớp lo sợ nói: "Xin Đại Vương bớt giận, vi thần ngay lập tức đi một lần nữa chế tác."

Lý Lôi lắc đầu, hần từ là không thể nào trách tội Ngự Trù, thờ dài nói: "Không dùng, Bản Vương không đói bụng."

Đang nói, ánh mắt lại là chỉ có đang lúc sáng lên, hần thu đến một đầu tin tức.

Lúc này liền là phát tay phân phó nói: "Người tới, chuẩn bị xe, đi Tinh Nguyệt tử lâu."

Một bên, Ngự Trù cả người đều có chút choáng váng.

Tinh Nguyệt tử lâu, hần tự nhiên là biết đến, đây là toàn bộ Vương quốc mỗi tòa thành trì đều có mắt xích tử lâu.

Xung là đệ nhất tử lâu.

Nhưng cho dù là bên trong tốt nhất đầu bếp, cũng không có khả năng so với hấn còn muốn ưu tú.

Hấn nhưng là toàn bộ Vương quốc lựa chọn đi ra thứ nhất Ngự Trù, ức ngàn dặm mới tìm được một.

Nhưng bây giờ, hấn đối với mình sinh ra hoài nghi.

"Xem ra, tại ta vào cung trong khoảng thời gian này, trù giới phát sinh biến đổi lớn, đến dành thời gian đi Tinh Nguyệt học tập một phen."

Ngự Trù phảng phất già nua rất nhiều, ở trong lòng âm thầm thở dài.

...

Đỗ Tử Đằng sớm tại Liễu Mị Nhi từ Truyền Tống Trận xuống một cái chớp mắt, chính là đã được đến tin tức.

Cả người giống như đánh máu gà, hơi sự tình chính lý một phen quần áo, chính là tại số lớn hộ vệ chen chúc dưới hướng phía Tinh Nguyệt tửu lâu phương hướng tiến đến.

Làm Vương Thành ít có nhị phẩm quan viên, gồm cả Văn Viện chỉ chủ, Đỗ Tử Đằng không thẹn với nước quyền lực thần xưng hào.

Xuất hành, có cấp năm Linh Thú linh lung Mara xe, càng là có mười mấy tên cấp năm hộ vệ bảo vệ môi trường khoảng chừng.

Một bộ ra về đạo mạo bộ dáng, lên xe ngựa.

Lúc này rốt cục lộ ra nguyên hình, toàn bộ mặt đều bị ối vo thành một nắm.

"Hắc hắc, ta tới, tiểu Mị Nhi."

Đỗ Tử Đằng cho Liễu Mị Nhi hoá đơn tin tức.

Hấn rất lợi hại hưng phấn, tuy nhiên những năm này dựa vào quyền thế, đã nạp mười bốn phòng Di Thái, nhưng nhìn thấy Liễu Mị Nhi trong nháy mắt, y nguyên không chế không chính mình.

"Tốc độ hơi nhanh lên."

Càng nghĩ, trong lòng càng là giống như mèo bắt, đưa đầu ra ngoài thúc giục.

Vương Thành rất lớn, nhưng cấp năm Linh Thú tốc độ rất nhanh.

Nửa canh giờ không đến, cái kia nguy nga tửu lâu chính là đã xuất hiện tại Đỗ Tử Đằng trước mắt.

Làm Tinh Nguyệt tửu lâu tổng trạm, nơi này công trình cùng quy mô hoàn toàn không phải Thiên Tinh có thể so sánh với.

Đây là một chỗ từ một khối chiếm diện tích vài trăm mét, càng là có vài chục mét độ cao kỳ thạch chính thể gọt giữa mà thành tửu lâu, trọng lượng đầu chỉ Vạn Tấn.

Chính là thuê mướn số lượng không ít cường giả, chuyên ở đây.

Bố cục cùng những thành trì khác hoàn toàn là hai khái niệm.

Kỳ thạch hăm xuống lòng đất, Quý Phủ Thiên Công, nối liền thành một thể, chung quy tổng cộng chia làm Thập Tam Tầng.

Mỗi tầng gian phòng không ít, trừ tầng ba đại sảnh bên ngoài, tầng thứ tư bắt đầu, mỗi tầng phỉ dụng tầng tầng tăng lên, đến tầng cao nhất càng là chỉ có Vương Công Quý Tộc mới có thể sử dụng.

Đỗ Tử Đằng mặc dù không phải Vương Công Quý Tộc, nhưng quan lớn, cũng không so bất kỳ quý tộc kém, thậm chí thân phận còn cao quý hơn mấy phần.

Chính là trong vương quốc, có tên tuổi nhân vật.

Nơi này Đỗ Tử Đằng tới số lần không tính thiếu.

Xuống xe ngựa, Đỗ Tử Đằng vênh vào tự đắc bước vào trong tửu lâu.

"Đỗ đại nhân."

Không cần nhiều lời, lập tức chính là có tửu lâu người phụ trách ánh mắt bén nhọn phát hiện hấn, cung kính vô cùng cúi đầu hô.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Vay tiền

Tinh Nguyệt từ lâu, Thập Tam Tầng bên trong, hết thấy chỉ có hai cái phòng khách, đều là hào hoa đến cực hạn gian phòng.

Một cái tên là "Tinh Nguyệt Lưu Ly", một cái tên là "Tinh Nguyệt Sáng Chói".

Giờ phút này, khách trên đài, vậy đại biểu mỗi cái bao sương mô hình trên, chỉ có Tinh Nguyệt Lưu Ly tạm gác lại sử dụng bài.

"Tinh Nguyệt Lưu Ly chính là là người phương nào sử dụng."

Đỗ Tử Đằng cùng người phụ trách gạt đầu ra hiệu về sau, trực tiếp mở miệng hỏi thăm.

Đây là vừa rồi Liễu Mị Nhi mới nhất phản hồi tin tức, nàng hiện tại chính bởi tiếp hai tên thế gia công tử ca ăn com, đi không được.

Bởi vậy, trực tiếp hỏi lên.

Từ lâu người phụ trách hơi đem thân thể thẳng đứng lên, không kiêu ngạo không tự ti nói: "Hiện tại Tinh Nguyệt Lưu Ly đang bị thiếu gia nhà ta dùng để tiếp khách, Đỗ đại nhân phải dùng bữa ăn à?"

Nếu là có thể, tiểu nhân cho đại nhân an bài Tinh Nguyệt Sáng Chói."

Đỗ Tử Đằng tay áo vung lên, trực tiếp cự tuyệt nói: "Không dùng, mang lão phu đi lên liền có thể."

Người phụ trách nhún mày, có chút do dự nói: "Đỗ đại nhân, thiếu gia nhà ta có mời à?"

"Chỗ nào nói nhảm nhiều như vậy, lão phu muốn lên đi, chưa hẳn không sai Chu Đại Thông tiểu tử kia còn dám đem ta đuổi đi không thành?" Đỗ Tử Đằng cảm thấy không vui, lạnh hừ một tiếng, nhanh chân liền muốn đi vào phía trong.

"Đỗ đại nhân dừng bước, dạng này không hợp quy củ." Người phụ trách xuất mồ hôi trán.

Tinh Nguyệt từ lâu có thể xưng sững tại Vương quốc, Dư Luận đều tốt, trừ nó cấp bậc bên ngoài, tự nhiên có nó nguyên tắc tính.

Nếu người nào đều có thể xâm nhập từ lâu, đâu còn có quy củ có thể nói.

Huống chi, bên trong dùng com người, còn không phải người bình thường, chính là nó sản nghiệp thiếu chủ.

Bất quá, dù vậy, Đỗ Tử Đằng đồng dạng là hần khó mà đắc tội người.

"Lăn." Đỗ Tử Đằng trở mặt nhìn, căn bản không cho bất kỳ mặt mũi gì, hướng phía phía trên chính là nhanh chân vượt đi.

Người phụ trách cảm thấy cười khổ, đứng tại chỗ cũng không đuổi theo, hẳn biết, dù là chính mình theo sau, cũng là không làm nên chuyện gì.

Chờ đến Đỗ Tử Đằng biến mất tại hành lang chỗ ngoặt về sau, lúc này mới vội vàng đi đến khách đài, hướng về lâu bên trên truyền lại tin tức.

... ..

Tinh Nguyệt Lưu Ly trong rạp.

Không then với Kỳ Danh hào, toàn bộ đại sảnh bên trong, khám nạm lấy các loại bảo thạch, theo ánh đèn chiếu rọi, coi là thật như lưu ly đồng dạng chói mắt lộng lẫy.

Bàn ăn càng là bạch ngọc chế tạo, từ kim vi bát, xa xỉ vô cùng.

Do dự có Chu Đại Thông tại, Lâm Thiên mấy người căn bản không biết bất luận cái gì quá trình trực tiếp chính là đi vào cái này trong rạp.

Căn bản không biết cái này phòng khách ý vị như thế nào.

Vô luận hấn thực lực như thế nào, thủy chung cái biến không kiến thức thiên cận cái này 1 tai hại.

Tình cảnh này, còn lại chỉ có sợ hãi thán phục.

"Vương Thành quả nhiên là Vương Thành a, không tầm thường." Lâm Thiên không che giấu chính mình sợ hãi thán phục, không ngừng lấy làm kỳ.

"Ha-Ha, lão đệ ngươi thế nhưng là nói muốn mời ta ăn no nê đó a." Chu Đại Thông cười, cái bụng run lên một cái.

"Đúng thế, tiểu gia không thiếu tiền, chẳng phải một bữa cơm à, có thể tốn bao nhiêu kim tệ, ba trăm cái? 500 cái?" Lâm Thiên khinh thường.

"Liều Tông, chúng ta là có tiền đúng không."

Liều Tông sững sờ, ngược lại kịp phản ứng, sắc mặt trong nháy mắt biến đổi, khóc tang lên.

"Thiên thiếu, ngươi sẽ không lại để cho ta dùng tiền đi?"

"Tốt đi, theo thiếu gia ta, còn sợ đói bụng không thành." Lâm Thiên khuyên giải nói.

Liều Tông tâm đạo: "Ta tin ngươi tà."

Tự biết vô pháp cự tuyệt, ngược lại hướng Chu Đại Thông hỏi: "Bàn ca, ăn một bữa muốn bao nhiêu kim tệ?"

Chu Đại Thông cười ha ha một tiếng, đầy không thèm để ý nói: "Không quý, đồ ăn đại khái là ba trăm tiền vàng đi."

"Há, cái kia còn tốt." Liều Tông cảm thấy thoáng an bình mấy phần.

"Nhưng là bao sương phí dụng, phải hao phí tám trăm kim tệ." Chu Đại Thông ngay sau đó nói.

Liều Tông mòng, thật lâu mới gần như gào thét mở miệng: " Bao nhiêu?"

"Hết thầy một ngàn một tiền vàng đầy đủ." Chu Đại Thông một mặt đầy không thèm để ý nói tiếp.

"Thiên thiếu." Liều Tông nhanh khóc, chính mình đi theo Lâm Thiên đi ra, vốn chỉ muốn thắng chức rất nhanh, trùng thượng vận tiêu, kết quả còn không làm gì, nhà mình tổ phụ cho Tiền riêng liền đã nhanh tiêu hao sạch sẽ.

Làm phân gia con cháu, vốn là chưa thấy qua nhiều tiền như vậy, hiện tại rất lợi hại đau lòng.

Lâm Thiên trong lòng cũng là giật mình, có điều ngoài miệng lại là ghét bỏ nói: "Chẳng phải một ngàn một tiền vàng à?"

"Khác như thế không phóng khoáng."

"Ta, ta, ta không có nhiều như vậy." Liều Tông cảm thấy quét ngang, vì tiết kiệm tiền cũng không lo được nhiều như vậy.

Kỳ thực trên người hấn còn có một ngàn năm trăm mai khoảng chừng tiền vàng.

"Ừm?" Lâm Thiên có chút hoài nghi.

"Vậy ngươi còn có bao nhiêu?"

Liều Tông không chế biểu lộ: "Còn có bảy trăm mai kim tệ."

"Bảy trăm, vậy liền còn kém bốn trăm?" Lâm Thiên quan sát đến Liều Tông biểu lộ, muốn muốn tìm sơ hở.

Nhưng đáng tiếc là, Liều Tông đã là thật tâm phải nghĩ biện pháp Tinh hạ tối hậu tiền tài, trình diễn vô cùng đủ.

Căn bản phục tùng tìm kiếm sơ hở.

"Lão đệ, các ngươi ăn trước, ta đi ra ngoài một chuyến, có chút việc phải xử lý."

Lúc này, Chu Đại Thông mở miệng, sắc mặt không phải rất dễ nhìn, hấn thu đến phía dưới người truyền lên tin tức.

Muốn đi ra ngoài xử lý một chút.

Bất quá, Lâm Thiên Chính tính toán tìm Tiểu Nhu hỏi một chút nhà mình tiền tài còn có bao nhiêu, không có chú ý tới Chu Đại Thông thần sắc.

Chờ đến hấn vội vã đi ra khỏi cửa phòng, lúc này mới có chút lén lén lút lút chạy đến Lâm Tiểu Nhu bên cạnh.

"Tiểu Nhu, chúng ta còn có bao nhiêu tiền?"

Lâm Thiên có chút hậm hực mà hỏi.

Hắn cũng không so Liễu Tông, lúc ra cửa mang là mang chút lộ phí, nhưng tuyệt không có Liễu Tông nhiều.

Liễu Tông thế nhưng là cảm Liễu Thiên Hành mấy năm qua tích góp được môn.

Nếu là đến lúc đó không đủ, vậy thì có chút mất mặt.

Lâm Tiểu Nhu điều tra một phen, lặng lẽ đem miệng tiền đến Lâm Thiên tại trước mở miệng nói: "Thiếu gia, chúng ta đi ra ngoài mang hai trăm tám mươi mai kim tệ, bây giờ còn chưa hữu dụng qua."

"Có điều tựa hồ cộng lại không đủ ấy."

Lâm Thiên đầu oanh thì chiến, chuyện lo lắng nhất, xuất hiện.

Trang bức sự nhất là cái gì?

Không phải trang bức không thành công, mà là tại trang bức trước đó còn thói ngu bức, sau đó còn không thành công.

Cái này đưa đến hậu quả, tuyệt không phải một cộng một bằng hai đơn giản như vậy.

Nghĩ đến một hồi nói không chừng lại bởi vì trả không nổi tiền com, gây nên một loạt mất mặt sự kiện, Lâm Thiên đầu thì một trận nhói nhói.

"Chu mập mập không tử tế a, thế mà gọi nhiều như vậy đồ ăn." Càng nghĩ, Lâm Thiên đem nỗi vung ra Chu Đại Thông trên thân.

Có điều vung nỗi về vung nỗi, gặp phải vấn đề, tự nhiên phải nghĩ biện pháp giải quyết.

Trong phòng dò xét một vòng về sau, Lâm Thiên đem ánh mắt phóng tới Liễu Mị Nhi trên thân.

Không có cách, toàn bộ trong phòng, năm người, Vân Trường cùng trên người mình không có trang tiền vàng, Lâm Tiểu Nhu cùng Liễu Tông lại không đủ, duy chỉ có khả năng nhân tuyến chỉ có Liễu Mị Nhi.

Trên mặt chất đầy nụ cười, Lâm Thiên đem thân thể tiến tới, có chút chẳng biết xấu hổ nói: "Mị Nhi."

"Ừm?!"

Liễu Mị Nhi Thu Diệp lông mày vẩy một cái, lạnh hừ một tiếng.

"Ngươi cái kia có tiền sao?"

Lâm Thiên cảm giác được gương mặt của mình có chút nóng lên, kiếp trước có vẻ như kiêng kỵ nhất chính là đang theo đuổi nữ hài đồng thời, còn tìm nàng vay tiền.

"Có, làm sao."

Liễu Mị Nhi cười, phát ra từ nội tâm cười.

"Ha ha, Vi Phu nơi này tựa hồ, nên là tiền vàng không mang đầy đủ, ngươi nhìn, có thể hay không lấy trước một trăm hai mươi mai đi ra?"

Liễu Mị Nhi khuôn mặt đỏ lên, quát khẽ lên.

"Ngươi là ai Vi Phu, còn có, muốn vay tiền, không phải là không thể được."

"Bất quá, ngươi tựa hồ cần phải nghĩ biện pháp trước giải quyết chuyện bên ngoài."

Liễu Mị Nhi biết, cái kia chán ghét lão sắc lang tới.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Lão gia hỏa

Tĩnh Nguyệt tửu lâu Thập Tam Tầng.

Chu Đại Thông có chút tôn kính hơi cúi đầu nhẹ giọng hỏi tốt nói: "Đỗ lão, ngọn gió nào đem ngài cho thổi tới?"

"Chu hiền chất. "Đỗ Từ Đằng đồng dạng cười rạn rờ, bọn họ loại người này, dù là đáy lòng lại có ý tưởng, cũng sẽ không biểu lộ ra, ngược lại là mười phần chú trọng mặt ngoài công phu.

"lão phu không mời mà tới, chắc hẳn ngươi không hội kiến quái đi?"

Đỗ Từ Đằng nhẹ vuốt vuốt chòm râu, đôi mắt nhắm lại, một bộ người hiền lành bộ dáng.

Chu Đại Thông trong lòng đã sớm đem Đỗ Từ Đằng mắng cái máu chó đầy đầu, trên mặt lại là cười khan.

Một bộ khó xử bộ dáng có chút do dự nói: "Đỗ lão, không phải hiền chất không muốn chiêu đãi ngươi."

"mà là hôm nay có mấy người khách, chính là cha ta chuyên để cho ta tiếp đãi."

"thật sự là không tiện a."

Đỗ Từ Đằng cảm thấy cười lạnh, hắn đã biết bên trong cũng không phải là cái gì người thuê, giờ phút này Chu Đại Thông đem lão cha khiêng ra đến, hiển nhiên là không nguyện ý để cho mình đi vào.

Nếu là bình thường, Vương quốc lớn như vậy một cái thế gia gia chủ, dù là không sợ, cũng sẽ không đắc tội.

Nhưng hiển nhiên, hiện tại là không thể nào nhượng bộ.

Bên trong dừng nói chính là giả người thuê, thì cho dù là thật phải đắc tội Chu Đại Thông lão cha, vì đã bắt tâm cào phổi một tháng lâu Liễu Mị Nhi, hắn cũng không lo được nhiều như vậy.

Ngay sau đó sắc mặt hơi có chút biến hóa, tự tiểu phi tiểu nói: "hiền chất, ngươi trong này thật đúng là người thuê?"

Chu Đại Thông tâm bên trong một cái lộp bộp, nói thầm một tiếng không ổn, đối phương tựa hồ biết bên trong là tình huống như thế nào.

Việc đã đến nước này, cũng không có khả năng phủ nhận, chỉ có thể kiên trì gạt đầu nói: "cái đó là tự nhiên, ta làm sao có thể lấy chuyện này tiêu khiển Đỗ lão?"

Đỗ Từ Đằng thời khắc này biểu lộ đã cơ hồ không còn che giấu, lạnh lùng cười lộ lên.

"vậy thì thật là tốt, chắc hẳn lão phu làm Vương quốc nhị phẩm quan viên vẫn là có mấy phần chút tình mọn, để cho ta đi vào, nói không chừng còn có thể giúp ngươi thúc đẩy lần này sinh ý."

Nói xong, đại cước một bước, liền muốn hướng bên trong đi đến.

Chu Đại Thông cái trán bắt đầu đổ mồ hôi, hắn không rõ ràng vì cái gì Đỗ Từ Đằng khẳng khẳng phải vào đến bọc của mình toa bên trong.

Nhưng đem chính mình đặt ở đâu khách chỉ chủ vị trí Chu Đại Thông, đúng là không muốn để nó đi vào trong phòng.

Đang nghĩ ngợi làm sao mở miệng khuyên can, Tĩnh Nguyệt Lưu Ly cửa bao sương, mở!

Lâm Thiên dò xét cái đầu, ra bên ngoài dò xét một phen, cũng không có thấy rõ chuyện gì phát sinh.

Chu Đại Thông thân thể quá cường tráng, đem Đỗ Từ Đằng thân thể hoàn toàn ngăn trở.

Cảm thấy còn thoáng có chút nghi hoặc, vừa rồi tựa hồ nghe khách khí mặt có người tại nói chuyện với nhau.

"Đại Thông, làm gì đâu?? Tiến đến dùng bữa nha."Lâm Thiên xé cổ họng hô.

Chu Đại Thông cười khổ, hắn ngược lại là nghĩ đi vào, nâng cốc ngôn hoan, ăn óc đầy bụng phê, uống cái long trời lở đất.

Lâm Thiên tính cách, thật đúng khẩu vị của hắn.

Bắt quả dưới mắt, trước người mình, thế nhưng là có cái chẳng biết tại sao nhất định phải chui vào trong Đỗ Từ Đằng đại nhân, không xử lý tốt, làm sao có thể ăn tận hứng.

"Đồ đại nhân? Ngươi nhìn, ta người thuê đã bắt đầu gọi ta, nếu là ngươi muốn dùng bữa ăn, không bằng đi Tinh Nguyệt Sáng Chối như thế nào? Hết thấy đều sổ sách đều ghi vào tiểu tử trên thân."

Chu Đại Thông thử nghiệm sau cùng khuyên giải.

Đỗ Từ Đẳng liền cười đều không cười, vừa rồi truyền đến thanh âm, quả nhiên là như Liễu Mị Nhi truyền lại tới tin tức một dạng.

Hai tên công tử ca, ý vào thân phận, nhất định phải lôi kéo nàng cùng một chỗ dùng cơm.

Chu Đại Thông chính là bên trong một cái, từ vừa rồi tuổi trẻ thanh âm đến xem, lại là một cái khác.

"hiền chất, ngươi người thuê tựa hồ cũng là người trẻ tuổi a."

"không biết là cái nào thế gia con cháu, lão phu ngược lại là muốn gặp một lần."

Đỗ Từ Đẳng lạnh ngữ, cảm bản không biết may mắn muốn ý tứ buông tha, càng là trực tiếp nhúng tay đem ngăn ở trên đường đi Chu Đại Thông đẩy ra đến một bên.

Vô luận là Chu Đại Thông cũng tốt, cũng hoặc là là cái kia không biết tên công tử ca cũng tốt.

Theo Đỗ Từ Đẳng, đều là thuộc về tiểu bối, mình đã đầy đủ khách khí.

Tầm mắt thông thấu, để Lâm Thiên cùng Đỗ Từ Đẳng ánh mắt hai người gặp nhau.

Cùng thời khắc đó, sắc mặt hai người đều là đại biến.

Thời gian một tháng, Đỗ Từ Đẳng có lẽ nhớ không rõ Lâm Thiên thanh âm, nhưng này cái thanh tú tuấn lãng bề ngoài thế nhưng là thật sâu khắc sâu vào trong đầu của hắn.

Cả người biểu lộ rõ ràng một trận ngốc trệ, miệng khẽ nhếch lấy, lại nói không ra lời.

Hắn làm sao có thể quên người thanh niên này cho chính mình đã kích.

Lâm Thiên đồng dạng biến sắc, toàn bộ trên hai gò má chất đầy ý cười, há miệng chính là hô lớn:"lão gia hóa, ngươi đến rất đúng lúc."

Lâm Thiên hưng phấn a, nguyên bản còn lo lắng đến một hồi không đủ tiền thanh toán, lập tức liền đến cái oan đại đầu.

Tựa hồ, cái này Đỗ Từ Đẳng tựa như là cái gì nhị phẩm quan viên đi.

"mau tới đây, tới."

Lâm Thiên liên tục khoát tay, thịnh tình mời Đỗ Từ Đẳng.

Đỗ Từ Đẳng khước miệng co giật lấy, hắn hiện tại, đánh chết đều không muốn vào đến trong phòng.

Nhưng biết Lâm Thiên thực lực, thân phận tình huống dưới, hắn không có khả năng cự tuyệt.

Chỉ có thể miễn cưỡng cố nặn ra vẻ tươi cười, hướng phía nơi cửa phòng đi đến.

Toàn bộ quá trình rất ngắn, có điều hai câu nói thời gian.

Tạo thành ảnh hưởng lại là cực lớn.

Chu Đại Thông sững sốt, đứng sau lưng Lâm Thiên Liễu Mị Nhi cũng sững sốt.

Trong lòng đều là đồng thời dâng lên một cái theo bọn hắn nghĩ không thiết thực ý nghĩ.

"lão gia hóa kia, là xưng hô Đỗ Từ Đẳng?"

Phải biết, làm nhị phẩm quan viên, cho dù là Quốc Quân, cũng không có khả năng như xưng hô này.

...

Gian phòng bên trong, Lâm Thiên kêu gọi đám người.

"đến, gọi món ăn, gọi món ăn."

"tùy tiện điểm, một hồi ta mời khách."

Chu Đại Thông khước miệng co giật lấy, nhìn lấy Lâm Thiên nói không ra lời.

"hắc, lão gia hỏa, ngươi cái kia có tiền vàng đi."

Kêu gọi đám người lại điểm không ít thức ăn về sau, Lâm Thiên đi đến Đỗ Tử Đằng sau lưng 1 bàn tay đập vào nó trên bờ vai cười hắc hắc.

"ngạch, có."

"có là được, một hồi cho ta mượn năm nghìn kim tệ."

Đỗ Tử Đằng dám nói không à?

Hiển nhiên không dám, Lâm Thiên tính cách, hẳn là biết đến.

Vạn nhất một cái không cao hứng, lại là cẩu tặc, lão tặc mắng ra, hẳn tại Vương Thành thì không có cách nào lấn lộn.

Roi vào đường cùng, từ trong túi quần móc ra một cái thẻ, nói khẽ:"đây là kim thẻ, bên trong có hơn sáu ngàn mai kim tệ."

"Lão gia hỏa, có ánh mắt."

Lâm Thiên từ đáy lòng khen.

Liễu Mị Nhi ngồi tại nguyên vị, cả người tựa hồ cũng ở vào một loại choáng váng trạng thái.

Nhìn thấy Lâm Thiên động tác, tốt xấu là lấy lại tinh thần.

"Ngươi biết hẳn là ai à?"

Liễu Mị Nhi lặng lẽ chỉ Đỗ Tử Đằng, hướng về phía Lâm Thiên nhỏ giọng nói.

Lâm Thiên sững sờ, trực tiếp mở miệng nói: "Biết a."

"Gọi cái kia, Đỗ Tử Đằng hay là thật đau tôi, còn giống như là Vương quốc nhị phẩm đại thần."

Liễu Mị Nhi nhanh điện.

Hiện chuyện đang xảy ra, đã vượt qua nàng nhận biết.

Đây không phải nhị phẩm quan viên à? Đây không phải triều đình quyền thần à?

Chẳng lẽ hẳn là cái nào đó Vương Tử?

Nhưng cho dù là Vương Tử, cũng không có khả năng dạng này đối với một cái nhị phẩm quan viên nói chuyện.

Chu Đại Thông cũng không khá hơn chút nào, vốn chỉ muốn, tùy tiện kết giao bằng hữu.

Chính mình làm Chu gia thiếu gia, biểu lộ thân phận thời điểm, nhất định có thể dọa những người này nhảy một cái.

Không nghĩ tới, sau cùng bị kinh sợ lại là chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Cẩu tặc, lớn mật

Lâm Thiên lúc này cũng trong đầu linh quang nhất tiểm, nhớ tới Liễu Mị Nhi thoát đầu cho mình nói lời.

Trên mặt vẻ nghi hoặc dưới, lặng lẽ đem kéo đến bên cạnh ri tai nói: "Mị Nhi, người lúc trước nói, muốn đem người mang đi người, không phải là lão gia hòa này đi."

Liều Mị Nhi đã lấy lại tinh thần, trong lòng chính suy nghĩ lấy tiếp xuống nên làm cái gì.

Thân phận của Lâm Thiên hiển nhiên có chút vượt quá dự liệu của nàng, Đỗ Tử Đằng tựa hồ cũng không nguyện ý cùng hắn phát sinh xung đột.

Lâm Thiên mở miệng hỏi thăm, cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp đem tiền căn hậu quả cáo tri Lâm Thiên.

Tại nàng muốn đến, đã vô pháp dẫn tới hai người sinh ra xung đột, sử dụng Lâm Thiên giải quyết hết Đỗ Tử Đằng uy hiếp cũng không tệ.

Lâm Thiên mặc dù đáng giận, nhưng ít ra hiện nay còn không có dùng sức mạnh.

Đỗ Tử Đằng tâm tư, Liều Mị Nhi làm theo không cách nào cam đoan.

Nói ngắn gọn, ngắn gọn đem quan hệ của hai người kể ra về sau, vốn cho rằng Lâm Thiên hội lặng lẽ tìm tới Đỗ Tử Đằng khuyên bảo một phen.

Làm sao biết, thì đang nói xong trong nháy mắt, Lâm Thiên giận.

"Lớn mặt."

Lâm Thiên lập tức đứng dậy, vỗ bàn một cái, phát ra một tiếng vang thật lớn.

Trong rạp, trong nháy mắt lặng ngắt như tờ, Văn Trường hừ đứng dậy, không cần nhiều lời, đi đến Lâm Thiên thân thể dừng đứng lại.

Chu Đại Thông tim đập rộn lên có chút khó hiểu nói: "Lão đệ, người đây là? ?"

Liều Mị Nhi biết là nguyên nhân gì, trong lòng càng là giật mình, hoàn toàn không nghĩ tới Lâm Thiên cái này phát tác.

Trong lòng càng là kích thích sóng to gió lớn, hắn đây là muốn cùng Đỗ Tử Đằng hai người quyết liệt a.

Lâm Thiên mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ, trở mắt nhìn hướng về phía Chu Đại Thông nói khẽ: "Chu mập mập, không có quan hệ gì với người."

"Ta muốn nói người, là hắn "

Lâm Thiên ngón tay chính là chỉ chính là Đỗ Tử Đằng.

Hắn biết có lẽ Liều Mị Nhi trong lòng có chính mình tiểu tâm tư, nhưng thì tính sao?

Như là đã quyết định muốn để Liều Mị Nhi thành vì nữ nhân của mình, dễ dàng tha thứ loại vật này, tính không được cái gì.

Mà những đối với đó chính mình nữ nhân có ý tưởng thì là tuyệt đối không thể buông tha.

Bởi vậy, tại ngay sau đó, căn vốn nên không có chút gì do dự, trực tiếp nổi lên.

Đỗ Tử Đằng toàn bộ trong lòng run lên, có chút không nghĩ ra, cẩn thận hỏi: "Không biết lão phu làm sao nhầm trúng Thiên thiếu tức giận?"

Lâm Thiên giận không nhịn nổi, nhưng tay đem Liều Mị Nhi kéo đến trong ngực máng: " cẩu tặc, tiểu gia nữ nhân, người cũng dám nhúng chàm."

Đỗ Tử Đằng lúc này làm sao không biết là tình huống như thế nào.

Trước mắt một trận biến thành màu đen, liền liền giải thích: "Hiểu lầm a, hiểu lầm a."

Đỗ Tử Đằng có chút gấp, cũng không phải tức giận gấp, mà là sợ Lâm Thiên như tại thành Thiên Tinh đồng dạng đem chính mình nhấn đập lên mặt đất đánh cho tê người.

Còn nhớ kỹ, đã hơn một lần là tại vài tiếng cẩu tặc về sau, bắt đầu động thủ.

Trước mắt cái này tiểu gia, cũng không phải tốt chung đụng chủ, thực lực cao cường không nói, thân phận còn để cho mình không có bất kỳ cái gì đối kháng ý nghĩ.

Chu Đại Thông sắc ở.

Từ Lâm Thiên vừa chỉ Đỗ Tử Đằng thời điểm bối rối, sợ Đỗ Tử Đằng tức giận, dẫn tới hai phe đại chiến.

Nơi nào sẽ nghĩ đến là hiện tại loại kết quả này.

Đây là trước kia cái Đỗ Từ Đẳng?

Chu Đại Thông có chút không xác thực tin, thậm chí đều muốn đi lay một chút Đỗ Từ Đẳng mặt mo, nhìn xem có phải hay không mang theo Mặt Nạ.

Qua nhiều năm như vậy, hắn còn chưa từng thấy Đỗ Từ Đẳng đối mặt một người, sẽ có loại thái độ này.

Cho dù là cha của mình, thậm chí Quân Vương Lý Lôi đều không được.

Liễu Mị Nhi lại một lần kinh ngạc đến ngây người, không nghĩ tới Lâm Thiên như thế xúc động, trực tiếp chính là lớn tiếng quát lớn lên.

Cảm thấy kinh ngạc đồng thời, càng là có một chút cảm động.

Nàng là nữ cường nhân không giả, làm chủ một thành, nhưng cũng không có nghĩa là nàng giống như này ý chí sắt đá, có người bảo vệ, đồng dạng là nàng khát vọng.

Nhưng tiếp xuống tình huống, cũng không có dựa theo chính mình tưởng tượng bên trong.

Ngược lại là thiên về một bên kết cục, Đỗ Từ Đẳng sợ, liền một tia phản bác đều không nói.

Ngược lại là tại cái kia nói liên tục xin lỗi?

Đây chính là Đỗ Từ Đẳng a, không nói nó quan chức, chỉ là thực lực đều là đạt tới cấp bảy, chính là một tên thật sự Hiền giả cấp văn nhân.

Nếu không có như thế, Liễu Mị Nhi cũng không có khả năng hoàn toàn bất đắc dĩ, đến đây Vương Đô.

"Hắn đến cùng là thân phận gì?"

Lần đầu, Liễu Mị Nhi đối với Lâm Thiên trừ cảm giác nghiêng lợi hận ý bên ngoài, có một ít ý nghĩ khác.

Nàng hiểu kỳ.

Một bên khác, Lâm Thiên y nguyên đứng lý không tha người, một bộ nổi giận đùng đùng bộ dáng.

"Nói đi, làm sao cái hiểu lầm."

"Vì cái gì Mị Nhi sẽ nói là người để hắn tới."

Đỗ Từ Đẳng cái trán toát mồ hôi lạnh, đuổi vội mở miệng nói: "Cái này vẫn phải từ vài thập niên trước nói lên."

...

Một phen ngôn ngữ về sau, Lâm Thiên minh bạch.

Có chút hiểu kỳ nhìn về phía Liễu Mị Nhi nói khẽ: "Là người Liễu Hành Thiên nữ nhi?"

"Không thể nào, hắn đều già bảy tám mươi tuổi. "

Liễu Mị Nhi sắc mặt đỏ lên, quát khẽ nói: "Là lại thế nào, những lão gia hỏa này đều không là đồ tốt."

Lâm Thiên sắc mặt quái dị, nhìn xem Liễu Tông, lại nhìn xem Liễu Mị Nhi, có chút muốn cười.

Liễu Thiên Hành có cái như thế tuổi tác nữ nhi, chỉ là một cái chớp mắt, Lâm Thiên thì lý giải.

Rất bình thường, cái thế giới này, võ giả văn nhân vốn nên liền có thể sống tuổi tác không ngắn.

Hơn hai mươi năm trước kia, có lẽ Liễu Thiên Hành hay là người trung niên bộ dáng.

Hiện trong lòng hắn nghĩ chính là Liễu Tông cùng Liễu Mị Nhi quan hệ.

Liễu Tông cũng kịp phản ứng, đồng dạng một mặt xấu hổ giận dữ, nhẹ giọng đi vào Liễu Mị Nhi trước người cúi người chào nói: "Ách, tiểu cô."

Liễu Mị Nhi sửng sốt, hơi nghi hoặc một chút nói: "Là người?"

"Gia phụ Liễu Trọng, tổ phụ chính là Liễu Thiên Hành."

Mất thấy toàn bộ phòng khách bên trong, giống như có lẽ đã sắp trở thành nhận thân đại hội, Lâm Thiên chung quy là đứng ra.

Mạnh nín cười, khua tay nói: "Được, trước khác thảo luận những thứ này."

"Lão tặc, ngươi thật là muốn cùng nàng ôn chuyện?"

Lâm Thiên mặt mũi tràn đầy hoài nghi, trực câu câu nhìn chăm chăm Đỗ Từ Đằng.

"Thiên chân vạn xác." Đỗ Từ Đằng gật đầu, hẳn hiện tại tự nhiên là không còn dám thừa nhận cái gì.

Liễu Mị Nhi cảm thấy cười nhạt, cũng không nói phá, tuy nhiên không rõ ràng Lâm Thiên đến cùng là thân phận như thế nào, nhưng rõ ràng là Đỗ Từ Đằng đã sợ đến quá sức, nên sẽ không ở tìm nàng phiền phức.

Dù sao cũng là mình Thế Thúc, có chừng có mực, là lựa chọn tốt nhất.

Lâm Thiên bĩu môi, một mặt ghét bỏ nói: "Muốn ôn chuyện, ngươi không sẽ tự mình đi qua a."

"Hay là tay chân lảm cẩm đi không được."

"Ta nhớ được một tháng trước, ngươi không phải thẳng sinh long hoạt hổ à?"

Đỗ Từ Đằng liên tục gật đầu.

"Đúng thế, đúng thế, bất quá bây giờ đã gặp mặt, cũng tự qua cũ, không có việc gì."

Lâm Thiên gật đầu, tiếp tục nói: "Vậy được, ta cũng chẳng muốn quản ngươi trước kia có phải hay không hiểu lầm, dù sao hiện tại nói cho ngươi, Mị Nhi là muốn trở thành tiểu gia nữ nhân."

"Ngươi cũng đừng chứa cái gì tâm tư, đúng, cái kia năm ngàn mai kim tệ, liền xem như tinh thần bồi thường, tiểu gia thì không trả ngươi."

Đỗ Từ Đằng có nỗi khổ không nói được, chỉ có thể thở dài: "Năm ngàn mai kim tệ mà thôi, lão phu còn ra được, chỉ là hi vọng Thiên thiếu, ngươi đừng ở gọi ta cầu tặc."

"Lão phu dù sao chính là Vương quốc quan viên, vẫn là muốn mặt mũi."

"Nhìn ngươi như thế thượng đạo, về sau thì không gọi ngươi cầu tặc."

Tại Liễu Mị Nhi cùng Chu Đại Thông diện mặt trước đó, Lâm Thiên cùng Đỗ Từ Đằng kết thúc nói chuyện.

Chính ngồi xuống, chuẩn bị hưởng dụng bữa trưa, dưới lầu lại một lần truyền đến tin tức.

Chu Đại Thông sắc mặt có chút sợ hãi, càng có chút quái dị, nói khẽ: "Lâm huynh đệ, cái kia cái gì."

"Cái gì?" Lâm Thiên dứt lấy đùi gà, mơ hồ không rõ đáp.

"Cái kia, bệ hạ tới, không phải là tìm ngươi đi?"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Xin chớ chê bai

Chu Đại Thông là thật tin phục.

Bất Quá, hiện tại nếu như còn đem Lâm Thiên xem như người bình thường đối đãi, không phải là đồ ngọc đều là ngọc.

Liên tưởng đến bình thường Quốc Quân Lý Lô cũng sẽ không đi vào Tinh Nguyệt tửu lâu này địa phương, trùng hợp hôm nay liền đến.

Quý thần xui khiến, hướng phía Lâm Thiên hỏi thăm về tới.

Lâm Thiên rút cục đem đùi gà buông xuống, mặt lộ vẻ vẻ kinh ngạc.

"Tông a, không phải nói ban đêm đi sao?"

"Hắn làm sao tìm được đến?"

Liễu Tông cũng có chút không giải, không lắm xác định nói: "Ta đích xác là nói với hắn ban đêm đi Vương Cung, có lẽ không phải tới tìm chúng ta a?"

Chu Đại Thông biểu lộ ngẩn ngơ.

Nghe bọn hắn nói, đều muốn đánh người.

Lâm Vương Cung là Vạn Hoa Lâu? Còn muốn đến thì đến? Giữa trưa không đi trễ đi lên?

Nghĩ thì nghĩ như vậy, ngoài miệng lại là co quắp nói: "Ách, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, hắn là tới tìm các người."

"Bệ hạ là thẳng đến lấy Tinh Nguyệt Lưu Ly mà đến."

Lâm Thiên trở mặt nhìn, đầu đen rau muống nói: "Thật là, ăn một bữa cơm đều không an ổn."

Chu Đại Thông cùng Liễu Mị Nhi đã không nói lời nào.

Lâm Thiên lần lượt xoát tân bọn họ tiếp nhận phòng tuyến cuối cùng.

Chu Đại Thông nhất là cảm xúc khắc sâu, nguyên bản, cho là mình Chu gia thân phận của thiếu chủ, tại người đi đường này bên trong, khẳng định được cho lợi hại.

Còn muốn lấy một hồi kinh hãi bạo con mắt của bọn họ.

Không nghĩ tới đến cái Đỗ Tử Đằng, chính mình thì triệt để héo.

Càng thêm khoa trương là, Đỗ Tử Đằng Lâm Thiên cùng cái kia lão thù gặp mèo một dạng.

Mở miệng một tiếng lão gia hòa không tính, sau cùng câu tắc đều kêu đi ra, còn không thấy đến nổi giận.

Bất Quá, hiện tại liên Quốc Quân đều chuyển đến đây, hoàn toàn nghĩ không ra Lâm Thiên đến cùng là cái thân phận gì.

Liễu Mị Nhi thì là càng phát mơ hồ.

Mới đầu coi là Lâm Thiên là cái gì thế gia công tử, lại sau đó tưởng rằng cái gì Vương Tử loại hình.

Nhưng lại quái dị mang cái người hầu, lại là từ thành Thiên Tinh đi ra.

Còn giống như cùng mình lão phụ Liễu Thiên Hành nhận biết.

Bất Quá, hiện tại, càng là Quốc Quân đều tự mình chạy đến.

Mà lại thế mà còn không cao hứng?

Trong mấy người, chỉ có Đỗ Tử Đằng biết là chuyện gì xảy ra, cảm thấy không ngừng nở nụ cười khổ.

...

Chà chà miệng, Lâm Thiên cũng đứng dậy, thở dài nói: "Tông a, khẳng định là vấn đề của người, người là thế nào cho hắn phát tin tức?"

"Ách, ta phát là, chúng ta tại Tinh Nguyệt dùng cơm, ban đêm đi Vương Cung một hồi."

"Trách không được." Lâm Thiên hiểu, chỉ có thể mở miệng nói: "đi thôi, ra đi nghênh đón hắn."

Kỳ thực làm về mặt thân phận tới nói, Lâm Thiên cũng sẽ không so Lý Lôi thấp hơn mấy.

Nhưng Lâm Thiên mới biết, Lý Lôi hẳn là không rõ ràng thân phận của mình, dù sao lần trước Đỗ Tử Đằng bọn người về Vương Thành thời điểm, là có khế ước lời thề, không có bại lộ thân phận của mình.

Nói cách khác Lý Lôi chính là là bởi vì cái kia cái gọi là "Tiểu người hầu" mà đến.

Một cái lưu danh thi từ tác giả, đối phương có chuyện này kính, được cho rất có thành ý.

Mà lại Quân vi Thần cương, vô luận nói như thế nào đến, Lâm Thiên hiện tại cũng hay là thuộc về Tinh Nguyệt người.

Quan hệ thuộc về quân thần, cần thiết tôn trọng vẫn là phải cấp cho.

Đám người một loạt mà ra, Lâm Thiên rất là thân nhiên đi tại phía trước nhất, đứng tại cửa ra vào lẳng lặng chờ.

Không bao lâu, một tên đáng người khôi ngô hán tử xuất hiện trong tầm mắt.

Đỗ Từ Đẳng lặng lẽ thọc một chút Lâm Thiên cánh tay nhỏ giọng nói:" đây chính là bộ hạ."

Những người khác, cũng không cần nhắc nhở của hắn.

Liễu Mị Nhi, Chu Đại Thông, một cái là sớm mấy năm tới qua Vương Thành, một cái thì là vốn là ở tại Vương Thành, biết Lý Lôi hình dạng.

Giờ phút này thật sớm quỳ xuống lạy, cho dù là Đỗ Từ Đẳng cũng hơi khom người.

" tham kiến bộ hạ."

Đám người trăm miệng một lời mở miệng.

Hô xong, ánh mắt hơi thoáng nhìn, thiếu chút nữa đã hôn mê.

Lâm Thiên một hàng bốn người, từng cái liền một tia biểu thị đều không có.

Liễu Tông ngược lại là nghĩ quỳ, nhưng Vân Trường không vui.

Theo Vân Trường, Liễu Tông chính là Lâm Thiên người hầu, tiểu đệ, đại biểu cho Lâm Thiên thể diện, cũng không cần quỳ bái, trực tiếp Linh lực lạng lẽ nở rộ một tia thật sâu đem ngăn cản.

Lý Lôi long hành hổ bộ, đi vào tầng mười ba, một chút chính là trông thấy Lâm Thiên.

Cảm thấy còn hơi nghi hoặc một chút, không phải nói Tiểu người hầu chính là một nữ tử à?

Có điều nghi hoặc thì nghi hoặc, thượng vị giả tâm tính, để nét mặt của hắn không chế rất hoàn mỹ.

Hai ba bước đi đến trước mặt, phóng khoáng cười lớn.

" Bàn Vương Lý Lôi, vị này chính là cái kia Tiểu người hầu đại sư đi?"

Lý Lôi lời kéo Lâm Thiên cánh tay, một mặt thân thiết ân cần thăm hỏi nói.

Lâm Thiên sững sờ, trong lòng thầm nghĩ:" chẳng lẽ Đỗ Từ Đẳng bọn họ không cho Lý Lôi nói rõ ràng à?"

" ngạch, bộ hạ, ta không phải Tiểu người hầu."

Lâm Thiên bất động thanh sắc rút tay ra, khóe miệng co quắp rút.

Lý Lôi có chút xấu hổ, hắn thấy, Lâm Thiên thấy mình không quỳ, mà lại lại là đứng tại đi đầu, cần phải chính là thân phận địa vị tài cao nhất đúng.

Mà thân phận địa vị cao nhất, bất chính hắn là cái kia Tiểu người hầu đại sư à?

Hướng về phía Lâm Thiên đáp lại áy náy cười một tiếng, ánh mắt ngưng tụ, hướng phía Đỗ Từ Đẳng thẳng bắn đi.

Hiển nhiên là đem vấn đề phóng tới Đỗ Từ Đẳng trên thân.

Đỗ Từ Đẳng im lặng ngưng nghen.

Lâm Thiên hoàn toàn chính xác không phải Tiểu người hầu, nhưng hắn là so Tiểu người hầu càng kinh khủng, sáng tác bách thể họa tác Bạc đàn anh.

Khó vì khế ước trói buộc, hắn cũng không thể cho Lý Lôi điểm danh, chỉ có thể ngưng ngưng cười.

Lý Lôi nhìn chăm chăm Đỗ Từ Đẳng nhìn một trận, đến không đến bất luận cái gì tin tức, cảm thấy có chút tức giận, nhưng đối mặt với Lâm Thiên bọn người, không còn gì để mất lễ, chỉ có thể áp chế lại, chờ đến tiếp sau lại tìm Đỗ Từ Đẳng tính sổ sách.

" nào dám hỏi, vị nào là Tiểu người hầu đại sư."

Lý Lôi chỉ có thể mở miệng dò hỏi.

Lâm Thiên thoáng hướng bên cạnh bên cạnh một bước, lộ ra Lâm Tiểu Nhu thân thể vị nói khẽ:" Tiểu Nhu, tìm người."

Lâm Tiểu Nhu thanh tú động lòng người bộ dáng, tiến vào Lý Lôi trong mắt.

Lý Lôi biểu lộ rõ ràng sững sờ.

Đây chính là Tiểu người hầu?

Như thế nào là cái bộ dáng này?

Lý Lôi là biết Tiểu người hầu là cái trẻ tuổi tiểu cô nương, nhưng ở hân muốn đến, có thể sáng tác nhiều như vậy cao phẩm chất thi từ, tối thiểu cần phải có một phen đặc biệt khí thế tại, tự tin, còn có lấy người tuổi trẻ cao ngạo.

Nhưng bây giờ, cô gái này, thấy thế nào đều càng giống là cái tiểu muội nhà bên.

Có điều nghĩ thì nghĩ, Lý Lôi hay là rất lễ phép vươn tay ra nói khẽ: "Tiểu người hầu đại sư đi, cửu ngưỡng đại danh."

Bàn tay trên không trung, thời gian trôi qua.

Một giây, hai giây...

Cứng đờ.

Lâm Tiểu Nhu cũng không có nhúng tay về nắm.

Lý Lôi sắc mặt có chút khó coi.

Liễu Mị Nhi cùng Chu Đại Thông thấy tình cảnh này triệt để choáng nặng.

Tình huống như thế nào?

Đây chính là Nhất Quốc Chi Chủ a, có người không cho mặt mũi như vậy sao?

Quả nhiên, tại sự lo lắng của bọn họ bên trong, một tên thị vệ rống to lên tiếng: "Lớn mặt, đây chính là Quốc Quân bộ hạ."

Lâm Thiên trở mặt nhìn, không cao hứng.

Đây chính là nhà mình tiểu quái quái, chính mình cũng không nở rống mắng, há lại người một người thị vệ dám quát lớn.

Đang chuẩn bị nổi lên, Lý Lôi lại là mở miệng trước.

"Người mới lớn mặt, đây chính là Tiểu người hầu đại sư."

Lý Lôi trong lòng không vui, nhưng không có khả năng thật đối với một cái có thể sáng tác lưu danh thi từ văn nhân nổi giận.

Chỉ có thể đem hỏa khí vung đến thị vệ trên thân.

Lâm Thiên lúc này mở miệng, thần nhiên nói: "Bộ hạ, nhà ta Tiểu Nhu không quá ưa thích người lạ, xin đừng thấy kì quái."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Không được

Tinh Nguyệt Lưu Ly trong rạp.

Bầu không khí có chút vi diệu, không nhiều người số bên trong, trên cơ bản chia làm ba đợt rõ ràng thái độ.

Lâm Thiên, Lâm Tiểu Nhu, Vân Trường ba người tựa như không có việc gì, hoặc là ưu nhã, hoặc là thô lỗ dùng ăn lấy trên bàn mỹ thực.

Đỗ Tử Đằng, Liễu Tông hai cái hiểu rõ người, lại là không ngừng tròn trĩnh mắt, cảm thấy có chút im lặng.

Mà Lý Lôi, Liễu Mị Nhi, Chu Đại Thông làm theo là có chút ngẩn người.

Bọn họ hoàn toàn không làm rõ ràng được tình huống.

"Ăn nha, ăn nha, bản thiếu mời khách, lại không tốn các người tiền."

Lâm Thiên ăn một hồi, ngẩng đầu nhìn một chút, rốt cục phát hiện những người còn lại tựa hồ cũng không nhúc nhích, ngay sau đó nhiệt tình bắt chuyện lên.

"Ách, thì ăn, thì ăn."

Lý Lôi hoàn toàn có chút không nghĩ ra.

Theo hắn quan sát, như thế 1 trong người đi đường, hoàn toàn chính xác Lâm Thiên địa vị chính là cao nhất.

Nhưng này Tiểu người hầu đại sư lại cũng không phải hắn, ngược lại là một cái nhu nhu nhược nhược cô nương.

Có chút hỗn loạn.

Lý Lôi ăn đồ ăn, cảm thấy tẻ nhạt vô vị, sự tình không có hiểu rõ trước đó, xem chừng cũng sẽ không có khẩu vị.

"Hay là nói, cái này gọi Lâm Thiên tiểu tử thân phận so Tiểu người hầu đều cao?"

Lý Lôi đẩy lòng tính toán.

Nhưng lại không thể tin được.

Đây chính là sáng tác lưu danh thi từ văn nhân a, đoán chừng Đế Quốc chi chủ đều sẽ lấy Lễ đối đãi đi?

Tại sao có thể có như thế mình xác giai cấp phân chia?

Càng nghĩ, duy có một loại khả năng.

Đó chính là Lâm Thiên, chính là càng cao cấp hơn, sáng tác xuất sắc hơn văn nhân.

Nhưng bất luận nhìn thế nào, Lý Lôi đều không thể tin được.

Lưu danh phía trên chính là bách thế, cái kia Đẳng Cấp Bạc há có thể là một cái tuổi trẻ tiểu bối có thể tùy ý sáng tác?

Đây cũng không phải là vẹn vẹn một cái giai cấp chênh lệch, càng về sau, tăng lên một giai độ khó khăn thế nhưng là càng phát khùng bố.

Thì Lý Lôi trước kia vào Nam ra Bắc thời điểm, gặp qua nhiều như vậy tiền bối văn nhân, đều khó mà có một trăm đời chi tác.

Nghĩ mãi mà không rõ, Lý Lôi cũng liền không nghĩ, dù sao mục đích của chuyến này đã đạt tới.

"Tiểu người hầu đại sư vì nước sáng tác thi từ, đề bạt quốc vận, chính là 1 đại công đức, Tinh Nguyệt mặc dù không phải cái gì đại quốc, nhưng cũng thường phạt phân minh."

"Hiện Bản Vương sách phong người làm Vương quốc nhị phẩm quan viên như thế nào?"

Tùy ý ăn vài thứ về sau, Lý Lôi cũng không muốn chậm trễ thời gian, trực tiếp hướng về Lâm Tiểu Nhu hỏi thăm về tới.

Lâm Tiểu Nhu sững sờ, nàng đối với mấy cái này quan chức cái gì không có quá rõ ràng khái niệm, trực tiếp đem đầu chuyển hướng Lâm Thiên nói nhỏ: "Thiếu gia, hắn giống như tại nói chuyện với ta a."

Lâm Thiên khoát tay, đây không thêm đề ý nói: "Đáp ứng hắn thôi, nhị phẩm quan viên giống như cũng không tệ."

"Khụ khụ."

Liễu Mị Nhi sắc ở, có chút bất nhả từ trong miệng phun miệng canh nóng đi ra.

Sau đó dùng một loại vẻ mặt như gặp phải quỷ nhìn về phía Lâm Thiên bên cạnh cái kia kiều tiểu thiếu nữ.

Liễu Mị Nhi giờ phút này đã cảm giác được đầu óc của mình không đủ dùng.

Nguyên bản Lâm Thiên cho nàng trùng kích đã đầy đủ lớn, thậm chí trong lòng đối với Lâm Thiên cách nhìn đã từ hoàn toàn chán ghét giao qua chán ghét thêm hiểu kỳ.

Bất Quá, hiện tại Lý Lôi một phen, để cho nàng càng là muốn tự từ đều có.

Chỉ như vậy một cái không đáng chú ý tiểu cô nương, cứ như vậy dát băng lập tức, thành nhị phẩm quan viên?

Làm thế chế bên trong người, Liễu Mị Nhi cũng không phải Lâm Thiên loại này, nàng là rất lợi hại giải toàn bộ Vương quốc Tinh Nguyệt quan chức tạo thành.

Tinh Nguyệt quan chức, tổng cộng chia làm bảy cấp độ.

Thất phẩm kém nhất, nhất phẩm vi tôn.

Thất phẩm quan viên, cơ hồ không có bao nhiêu quyền lực, bình thường chính là đều Chủ Thành hộ vệ đội trưởng.

Lục phẩm quan viên, thì là thoáng đờ một ít, bình thường chính là biên cảnh thành trì cũng hoặc là như Vương Thành đồng dạng hộ vệ đội trưởng, trách nhiệm muốn càng thêm trọng đại, tương đối đãi ngộ cũng cao hơn một chút.

Toàn bộ Tinh Nguyệt, hai mươi Tinh thành, mười bảy Nguyệt thành.

Phổ thông thành trì cùng sở hữu mười bảy tòa, chính như Liễu Mị Nhi quản hạt thành Liễu Nguyệt, cùng Lâm Huyền quản hạt Tinh Nguyệt thành, cũng không có cái gì đặc sắc địa phương, loại này thành trì thành chủ đồng dạng vì quan ngũ phẩm viên.

Trung đẳng thành trì mười tòa, bậc này thành trì đồng dạng có Linh Quang, cũng hoặc là là biên cảnh thành thị, tu kiến phồn hoa lại quân lực dồi dào.

Loại này thành trì thành chủ đồng dạng vì tứ phẩm quan viên.

Còn lại cùng loại với Âm Nguyệt, Minh Nguyệt, Thiên Minh... Tinh Nguyệt các loại Thất tòa thành trì, thì là là cao đẳng thành trì, nơi này thành chủ mới có lấy tam phẩm quan vị.

Đồng dạng tam phẩm còn có trong triều đình, ti quản hình phạt, thuế má... chờ một chút hơn mười tên Văn Võ Quan Viên, đây đều là cái nào đó bộ môn Long Đầu cấp.

Còn lại tứ phẩm, ngũ phẩm, văn võ không vì thành chủ, thì là tại dưới quyền bọn họ đảm nhiệm lấy còn lại các hạng sự vụ.

Đến quan tam phẩm viên, đã có thể xưng chi là quốc gia trọng thần.

Nhị phẩm quan viên, càng sâu, toàn bộ trong triều đình đều hết thấy chỉ có sáu vị.

Hai văn bốn võ, chừng khổng Văn Viện Đại Học Sĩ Đỗ Tử Đằng, Tinh Nguyệt tổng viện Viện Trưởng, cùng tứ đại Trần Quốc Tướng Quân.

Đây đều là chân chính đứng ở Vương quốc đỉnh nhân vật.

Tứ đại tướng quân tu vi tất cả đều là cấp bảy cao đoạn, hai đại văn nhân, cũng đều là Hiền giả cấp tồn tại.

Chính là nước quyền lực thần.

Tại đi lên hai đại nhất phẩm quan viên, Quốc Sư, Đại Nguyên Soái.

Bực này đều là chân chính rường cột nước nhà, tương truyền chính là phụ trợ Lý Lôi đánh xuống như vậy đại giang sơn tuyệt đối công thần.

Tuy nhiên nghe nói thực lực không cao, nhưng đều tại một số phương diện cơ hồ là đạt tới đỉnh phong.

1 người bày mưu tính kế, 1 người lĩnh quân như Thần.

Liễu Mị Nhi cảm giác mình phảng phất trước đây ít năm đầu đều là sống uống phí, mặt mũi tràn đầy không dám tin.

Chu Đại Thông đồng dạng cũng không khá hơn chút nào, Lý Lôi tính nết hẳn là biết đến, có lẽ không gọi được thiên cổ nhất Đế, bách thế minh quân.

Nhưng cũng tuyệt không phải làm nước hôn quân, hẳn lần này sắc phong, tuyệt đối là có căn cứ đi.

... ..

Bên này tại cái kia rung động trong lòng, một bộ muốn chết muốn sống bộ dáng.

Một bên khác Lâm Tiểu Nhu lại là vẫn không có bao nhiêu ba động, ngược lại là nói khẽ: "Thiếu gia nói có thể, có điều nhị phẩm quan viên phải làm những gì sự tình a?"

Lâm Tiểu Nhu hỏi cái này vừa ra, là phát ra từ nội tâm.

Dưới cái nhìn của nàng, nếu như sự tình quá nhiều, muốn chậm trễ nàng phục thị thiếu gia, dù là thiếu gia không đồng ý, nàng cũng sẽ cự tuyệt.

"Nhi phẩm quan viên lời nói, hiện tại ngược lại là không có cái gì để đó không dùng vị trí."

"Có điều không quan trọng, như vậy đi, người nhìn người đi Văn Viện đảm nhiệm một phần phó chức như thế nào?"

"Bình thường cũng không có chuyện gì có thể làm, rất dễ dàng. "

Lâm Tiểu Nhu không có đáp ứng lập tức, ngược lại là nhẹ mẫn lấy bờ môi suy tư một phen về sau, lần nữa không xác định nói: "Thật không có chuyện gì muốn làm à?"

"Làm thật không có."

Lý Lôi tự nhiên là sẽ không cho Lâm Tiểu Nhu an bài một đồng sự vụ, một thủ truyền quốc thơ sáng tác đã chống đỡ qua thiên quân vạn mã.

Ước gì Lâm Tiểu Nhu thời gian nhàn hạ nhiều một ít, làm nhiều chút truyền quốc kinh điển đi ra mới tốt.

"Tốt a." Lâm Tiểu Nhu vui sướng đồng ý.

"Không được!"

Lý Lôi đang chuẩn bị cười to một phen, nói chút cùng loại với "Cô đến Tiểu người hầu, như cá gặp nước vậy" đồng dạng khách sáo lời xã giao, liền bị người cắt ngang.

Cảm thấy hơi có chút tức giận, đang chuẩn bị nhìn xem là ai ăn hùng tâm báo tử đảm, dám phản bác chính mình, lại là nghe thấy thanh âm kia lần nữa mở miệng nói: "Dựa vào cái gì nhà ta Nhu nhi liền phải là phó chức."

"Nên phó chức hẳn là Đỗ Tử Đằng mới đúng."

Lâm Thiên một mặt không vui mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Duyên phận a.

Lý Lôi cái này nghe rõ.

Nói chuyện, chính là cái kia chính mình cũng đoán không được thân phận thanh niên.

Trong lòng có hỏa khí cũng không tiện phát tác.

Đồng tử hơi co lại co lại, Lý Lôi không chế biểu lộ đậm nhạt nói: "Cái này nhưng cũng không phải là trò đùa, Đỗ đại học sĩ chương không Văn Viện mấy chục năm, vô luận là tư lịch hay là thực lực đều phải kẻ dưới phục tùng."

"Đương nhiên, ta nói như vậy cũng không phải là xem thường, chỉ bất quá bây giờ nàng đích xác là còn còn trẻ, hay là ma luyện một phen tốt."

Lâm Thiên nhú mày, có chút khó hiểu nói: "Không phải, bệ hạ, ý của ta là, để Tiểu Nhu tạm gác lại chủ chức, sau đó Đỗ Tử Đằng treo phó chức, không nói muốn để nàng quản sự."

"Chỉ sợ, người lý giải sai ta ý tứ."

Lý Lôi thật sự có chút cầm giữ không được.

Chính mình chính là Nhất Quốc Chi Quân, ôm Cầu Hiền Nhục Khát tâm thái, trực tiếp cho cái nhị phẩm quan viên, còn không hài lòng?

Lúc này, cả người toát mồ hôi lạnh Đỗ Từ Đẳng chen vào nói.

"Bệ hạ, ta nhìn Lâm Công Tử nói có lý, Lão Thần cùng đại sư từng đối chọi một phen, cam bái hạ phong."

"Đảm nhiệm phó chức, Lão Thần không có bất kỳ cái gì ý kiến."

Lý Lôi không rõ ràng Lâm Thiên nội tình, Đỗ Từ Đẳng thế nhưng là rõ ràng vô cùng, nhìn Lý Lôi cùng Lâm Thiên bộ dáng, chỉ sợ đang nói rằng đi, liền phải quấy nhiễu.

Đến lúc đó, ai cũng không chiếm được tốt, không bằng trực tiếp mở miệng tán đồng, miễn rơi phiền phức.

Đỗ Từ Đẳng lời nói này, xem như cho cái bậc thang, Lý Lôi lạnh hừ một tiếng về sau, cũng không có cự tuyệt.

Người trong cuộc đều đồng ý, tăng thêm hấn cũng không mò ra Lâm Thiên đến cùng là cái thân phận gì, có thể không tầm thường xung đột tốt nhất.

"Vậy chuyện này cứ quyết định như vậy đi, Bản Vương còn có quốc sự xử lý, thì không ở lâu thêm."

"Đến lúc đó, nhớ kỹ đến Vương Cung tham gia dạ tiệc."

Lý Lôi nói xong, hấp tấp lại đi.

"Tra."

Trên đường phố, Lý Lôi Kim Khẩu vừa mở, băng lãnh phun ra một chữ.

...

Trong rạp, Lý Lôi đi rồi, Đỗ Từ Đẳng cũng như ngồi bàn không, không có ngốc nhiều hội cũng đứng dậy cáo từ.

Lúc này, bên trong lưu lại người, lần nữa chỉ còn lại có lúc đầu một nhóm người.

Chu Đại Thông thở phào một hơi, rốt cục không có như vậy câu nệ.

"Lão đệ, ngươi đến cùng là thân phận gì?"

Chu Đại Thông có chút không kịp chờ đợi hỏi ra ghen ở trong lòng thật lâu vấn đề.

Liễu Mị Nhi đồng dạng giả ý ăn thức ăn, kì thực dụng thẳng lỗ tai muốn thăm dò một hai.

"Ta? Ta chính là từ biên giới Tiểu Thành tới, cha ta chính là một tên thành chủ." Lâm Thiên sững sờ

Những người này đều biểu tình gì.

"Ngươi cũng đừng đùa lão ca, biên thùy Tiểu Thành con của thành chủ làm cho Đỗ học sĩ ăn quả đắng?"

"Ngươi liền xem như cái này Vương Thành con của thành chủ, cũng không có khả năng để hấn có một tia kiêng kỵ."

Chu Đại Thông hiển nhiên không tin.

Một cái thành chủ con trai dám không nể mặt Học Sĩ? Càng không nói đến liền Quân Vương tựa hồ cũng có không thềm chịu nể mặt mũi ý tứ.

Liễu Mị Nhi đồng dạng cái biểu tình này, nàng chính mình là thành chủ, Đỗ Từ Đẳng một phen mời, dù là lại không nguyện, không phải là đến hấp tấp chạy tới.

Lâm Huyền trợn mắt một cái, thờ phỉ phò nói: "Ta lừa gạt các ngươi làm gì."

"Ta từ thành Thiên Tinh mà đến, cha ta là thành chủ Lâm Huyền."

Liễu Mị Nhi không tin, mở miệng hỏi ngược lại: "Ngươi nói ngươi là thành Thiên Tinh đi ra?"

"Vậy ta hỏi một chút ngươi, ngươi biết mỗi cái thế gia gia chủ đều là người nào à?"

Lâm Thiên sững sờ, nếu là lúc trước, có lẽ hấn còn biết một số, nhưng đi qua lần trước đại thanh tẩy về sau, thật đúng là không để ý.

Liễu Mị Nhi một mặt ghét bỏ biểu lộ nói: "Ta liền biết ngươi không có ý tốt."

"Nhất định là vì tiếp cận ta, cố ý nói mình là Thiên Tinh người."

Lâm Thiên có chút im lặng, hẳn là muốn đem Liễu Mị Nhi đoạt tới tay không già, nhưng không cần thiết làm nhiều môn như vậy môn đạo đạo đồ vật đi ra.

Nhẹ hừ một tiếng về sau, trực tiếp đưa cánh tay bao quát, đem Liễu Mị Nhi ôm vào trong ngực.

"Ta cần làm phiền toái như vậy à."

"Ta thật sự là người từ thành Thiên Tinh ra tới."

"Phi, lưu manh. " Liễu Mị Nhi đỏ mặt, giấy dựa lấy từ Lâm Thiên trong ngực tránh ra.

Lúc này, Liễu Tông đứng ra, nhẹ nhàng ho khan hai tiếng về sau, có chút lúng túng nói: "Ách, tiểu cô, Thiên thiếu thật sự là thành Thiên Tinh người."

"Khác kêu thân thiết như vậy, ai biết ngươi có phải hay không giả mạo."

"Các ngươi những thế gia này công tử ca, nói không chừng thì phải người điều tra ta."

"Vì ta, ngươi cũng coi như tổn sức tâm tư."

Liễu Mị Nhi càng phát khẳng định chính mình suy đoán.

Lâm Thiên là cái đại thế gia công tử ca, vì truy cầu chính mình, tổn sức tâm tư, thậm chí còn phải người điều tra mình.

"Bất quá, chỉ là điều tra ta, đối với thành Thiên Tinh còn lại thế gia khẳng định không có chú ý, trả lời không được vấn đề." Liễu Mị Nhi nghĩ đến đây, đáy lòng còn hơi có chút đắc ý.

Tuy nhiên công phu hạ không ít, nhưng vẫn là có lưu sơ hở.

Liền Liễu Mị Nhi chính mình cũng không phát hiện, nàng đã tiến vào một cái tư duy chỗ nhầm lẫn.

Đã từ chán ghét Lâm Thiên, biến thành hoài nghi thân phận của hắn.

Loại này vạch trần Lâm Thiên thân phận thật sự, đã siêu việt đối với hắn chán ghét cảm giác.

Lâm Thiên im lặng, Liễu Tông càng là không biết giải thích thế nào.

Nói ra Liễu gia tổ tông mười tám đời thân phận?

Như thế nói ra được đến, nhưng tràng diện trên lại không quá phù hợp.

Loại này tư mật vấn đề, chỉ có Liễu Mị Nhi một thân một mình thời điểm, còn tốt mở miệng, nhưng bây giờ không ít người, nói như thế nào xuất khẩu.

Trong lúc nhất thời, tràng diện có chút cứng đờ.

"Thiếu gia, nào đó biết những tin tình báo kia."

Lúc này, Vân Trường lại là buồn bực thanh âm mở miệng.

Lâm Thiên nhãn tình sáng lên, kịp phản ứng.

Đúng thế, lần trước chính là điều động Vân Trường đi thanh lý dư nghiệt, lựa chọn và bổ nhiệm gia chủ mới.

"Chủ nhà họ Liễu chính là Liễu Trọng, chủ nhà họ Lữ chính là Lữ Vĩ, chủ nhà họ Ngô chính là Ngô Kinh..."

Vân Trường phảng phất cơ giới, liên tiếp đem Thập Đại Thế Gia thay đổi gia chủ nói hết ra, ngữ khí đều bảo trì một dạng.

"Thế nào, ta không có lừa gạt ngươi chứ." Lâm Thiên có chút đắc ý.

Liễu Mị Nhi cười nhạo, Vân Trường nói tới tên người, cùng nàng lúc rời đi dục tin tức hoàn toàn khác biệt.

Mặc dù có chút thời gian, nhưng nàng không tin sở hữu thế gia gia chủ đều thay đổi qua một lần.

"Không đúng." Liễu Mị Nhi lắc đầu.

"Tuy nhiên không rõ ràng ngươi là làm sao biết thế gia tên họ, nhưng một cái đều không nói đúng."

"Chỉ là chủ nhà họ Liễu, liền không khả năng là Liễu Trọng, mà là cái kia hôn trưởng Liễu Thiên Hành."

Cái này vừa nói, ngược lại là Lâm Thiên biểu lộ có chút quái dị, nhìn chăm chăm Liễu Mị Nhi nửa ngày không nói lời nào.

Liễu Mị Nhi hơi đỏ mặt, quát khê nói: "Ngươi nhìn cái gì vậy, bản cô nương nói có cái gì không đúng à?"

"Ngươi xác định là ngươi Liễu Thiên Hành khuê nữ?" Lâm Thiên hơi nghi hoặc một chút nói.

"Tuy nhiên không muốn thừa nhận, nhưng hoàn toàn chính xác chính là." Liễu Mị Nhi gật đầu.

"Ngươi cùng hắn bao lâu không có liên hệ? Hoặc là nói, chỉ ít trong vòng một tháng, chưa từng có giao lưu đi?"

Liễu Mị Nhi hừ lạnh: "Ta cùng hắn đã coi như là đoạn tuyệt cha và con gái quan hệ, đã hơn mười hai năm không có liên hệ."

Lâm Thiên nhẹ nhàng vỗ bộ ngực một mặt may mắn.

"Còn tốt. Còn tốt."

"Tốt cái gì?" Liễu Mị Nhi phát hiện mình hoàn toàn theo không kịp Lâm Thiên mạch suy nghĩ.

"Còn tốt lúc trước không có đem cha ngươi cho làm thịt." Lâm Thiên thờ phào một hơi, tuy nhiên Liễu Mị Nhi cùng Liễu Thiên Hành quan hệ tựa hồ cũng không hòa hợp, nhưng dù sao cũng là cha và con gái.

Tầng này huyết thống, ngăn cách không ra.

"Ừm?" Liễu Mị Nhi nhú mày, hay là không có hiểu rõ.

Lâm Thiên chỉ có thể mở miệng giải thích: "Thì đại khái tại mấy ngày trước kia, ngách, thành Thiên Tinh sở hữu thế gia gia chủ trên cơ bản đều bị ta làm thịt."

"Đương nhiên, trừ cha ngươi. Nhưng hắn hiện tại cũng không có đảm nhiệm chủ nhà họ Liễu, mà là Liễu Tông phụ thân đảm nhiệm."

"Ta còn muốn lấy lúc trước vì cái gì cha ngươi không hạ thủ được, nguyên lai, ta lúc ban đầu, đã đoán được muốn cùng ngươi gặp nhau."

"Mị Nhi, đây đều là duyên phận a."

Lâm Thiên một mặt thâm tình mở miệng nói.

Liễu Tông đứng ở một bên trợn trắng mắt.

Có vẻ như, ban đầu là ta liều mạng bảo vệ tổ phụ đi, cứ như vậy khê quần chỗ ngoặt, toàn thành ngươi nhất niệm chi nhân.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Ngươi là ai a?

Tĩnh Nguyệt Vương Cung trước cửa chính, một hàng năm người ngừng chân không tiến.

Người đi đường này, chính là lấy Lâm Thiên cầm đầu tiểu đoàn thể.

Có điều tại bữa trưa dùng xong về sau, Chu Đại Thông ngược lại là không có cùng theo một lúc đến đây.

Cùng nhau đi tới, cao lớn nguy nga xây dựng tầng xuất bất quần, mặc dù không có kiếp trước cương kiêu thiết chú, tràn đầy hiện đại hóa khí tức.

Nhưng lại có một phen đặc biệt phong cách cổ xưa đại khí.

Lúc này, nhìn thấy Vương Cung xa hoa cao nhã, Lâm Thiên ngược lại cũng không giống vừa tới, đã có thể thần nhiên đối mặt.

Bên tay trái đứng đầy Liễu Mị Nhi, bên tay phải đứng đầy Lâm Tiểu Nhu, Lâm Thiên mặc dù rất nhớ thì như thế nhưng tay đến cái trái ôm phải áp.

Nhưng Liễu Mị Nhi cái kia thỉnh thoảng cảnh giác quét tới ánh mắt, để hẳn chỉ có thể bỏ đi phần tâm tư này.

Liễu Mị Nhi hoàn toàn chính xác đối với hẳn thái độ có chỗ đổi mới, không có như vậy bài xích, có điều cái đó là miễn cưỡng tin tưởng Lâm Thiên chính là đồng hương thân phận, gồm cả đối với hẳn có mấy phần hiếu kỳ.

Không có như vậy quay người rời đi, Liễu Mị Nhi đã là dưới rất lớn quyết tâm, đã cảnh cáo Lâm Thiên, nếu như tại tùy ý động thủ động cước, tuyệt không tha thứ.

Buổi chiều thời gian, trên đường đi dạo tiêu hao sạch sẽ, giờ phút này sắc trời đã thời gian dần trôi qua tới trầm xuống.

Liễu Tông cũng thu đến Lý Lôi gửi tới mời tin tức.

"Chính là chỗ này đi." Lâm Thiên sờ sờ cằm, mở miệng nói.

"Hẳn là nơi này không sai." Liễu Tông gật đầu.

Phía trên kia thế nhưng là viết mấy cái Lưu Kim chữ lớn đây.

Tĩnh Nguyệt Vương Cung.

Địa phương khác, nào dám dùng loại này xưng hô.

Liễu Mị Nhi mang mạng che mặt nhìn không ra biểu lộ, có điều ngữ khí lại là có mấy phần bất định mở miệng nói: "Ta cũng đi vào à?"

"ta cũng không tại mời liệt biểu bên trong đi."

"vậy thì có cái gì, đi vào chính là." Lâm Thiên đáp

"ân "Liễu Mị Nhi nhẹ nhàng gật đầu.

1 buổi xế chiều, nàng xem như thăm dò Lâm Thiên tính cách, có chút bá đạo, nhưng đối với mình người rất tốt.

Thì từ Đỗ Từ Đăng cái kia xảo trá tới tiền vàng, một buổi chiều thì tiêu xài hơn phân nửa, cho hết bọn thủ hạ mua sắm vật phẩm, ngược lại là chính hẳn không có mua thứ gì.

Thậm chí thì ngay cả mình, trên sợi tóc đều nhiều một cái giá trị hơn bảy trăm mai kim tệ trăm cái.

Duy chỉ có để Liễu Mị Nhi có chút không thoải mái, chỉ có một điểm, đó chính là Lâm Thiên bên cạnh cái kia nhu nhu nữ tử, trên đầu đồng dạng có một cái giống nhau như đúc trầm cài.

"Đi thôi." Lâm Thiên lên tiếng, cất bước hướng phía chỗ cửa lớn đi đến.

Có Đỗ Từ Đăng cho truyền tin đá, tăng thêm Lý Lôi tồn tại ở trong đó tin tức, rất lợi hại thuận lợi tiến vào cung nội.

Một tên bồi bàn đi ở phía trước dẫn đường, dù sao Vương Cung chiếm diện tích thực sự quá lớn, mà lại có Trần Pháp bảo hộ, xây dựng rắc rối phức tạp.

Giống Lâm Thiên như vậy lần thứ nhất đến đây, nếu là lung tung đi lung tung, không chừng sẽ còn ở trong đó lạc đường.

Đi trọn vẹn nửa khắc đồng hồ thời gian, Lâm Thiên đám người đi tới một chỗ vàng son lộng lẫy xây dựng trước đó.

Phía trên có minh bài, xưng là "Nguyên Thanh điện".

"chư vị đại nhân, tiểu nhân xin được cáo lui trước." Bồi bàn hơi cúi đầu, cáo tri Lâm Thiên bọn người nơi này là mục đích về sau, chào từ giả.

Đại sảnh bên trong, bày tám cái bàn lớn.

Bực này bàn lớn, cũng không phải loại kia hình tròn, chỉ có thể ngồi vây quanh hơn mười người quy mô.

Mà là thật sự rõ ràng lớn.

Lớn đến trình độ nào?

Dài tới hơn ba mươi mét, bao quát cũng có hơn hai mét, mỗi cái vị trí ở giữa khoảng cách đều chừng xa bảy, tám mét.

Lớn như vậy một cái bàn ghé dựa, chỉ có thể ngồi vây quanh tám người a.

Phía trên đã bày đầy thức ăn, loại rượu, hơn nữa còn có thể trông thấy thân mang áo bào trắng đầu bếp, đẩy xe nhỏ, lặng chờ ở bên.

Hiển nhiên nơi đó còn có lấy còn lại thức ăn, tùy thời bổ sung trống chỗ.

Bực này xa hoa lãng phí trình độ, chỉ sợ so với ở kiếp trước" Mãn Hán bữa tiệc "Cũng không thua bao nhiêu.

Mà lại, cái này vẹn vẹn chỉ là một tên Vương quốc chi chủ hưởng thụ sinh hoạt a.

Chính đánh giá bốn phía, trong chính sánh lại là đi tới một cái đáng về đường đường thanh niên.

Thanh niên ước chừng hai mươi hai sáu tuổi, thân thể cao tới một mét tám, thể phách khỏe đẹp cân đối, dùng kiếp trước lời nói tới nói, chính là một tên xán lạn Hình Nam.

Lung lay trong chén huyết hồng tửu dịch, thanh niên mở miệng.

Thanh âm rất có từ tính, sai người thoải mái dễ chịu.

" mấy vị, chính là phụ vương thiết yến khoản đãi nhân vật chính đi?"

" không biết vị nào là mới lên cấp nhị phẩm quan viên?"

Thanh niên khỏe môi nhếch lên mỉm cười, một bộ nhẹ nhàng thân sĩ bộ dáng.

Lâm Thiên theo dõi hắn, thật lâu mới biệt xuất một câu.

" ngạch, ngươi là ai a?"

Thanh niên thân hình một cái lệch ra, trên mặt biểu lộ đặc sắc vạn phần.

Thật lâu, lúc này mới ngưng ngáp chê cười nói:" ta chính là Tinh Nguyệt Thất Vương Tử Lý Tây Dạ, người nơi này đại đều gọi ta là Thất điện hạ."

" a, Lý Tây Dạ đúng không."

" được, ta biết, ngươi có chuyện gì à?"Lâm Thiên gật đầu, ra hiệu tự mình biết.

Lý Tây Dạ thiếu chút nữa bị sặc chết.

Có người như thế nói chuyện trời đất à?

Không đứng đắn gọi là Thất điện hạ, gọi thẳng tên huy cũng coi như.

Coi như là người không hiểu quy củ lắm, tối thiểu dựa theo trong giang hồ quy củ đến trên một câu" cửu ngưỡng đại danh "Cái gì mới đúng.

Bất Quá, hiện tại, Lý Tây Dạ có phần có một loại không biết làm sao nói tiếp cảm giác.

Nói điểm trực bạch, hắn tới có thể có chuyện gì? Không phải là mượn cơ kéo chấp nói, nhận biết một phen.

Nhưng Lâm Thiên mở miệng hai câu nói, trực tiếp đem hắn hù sợ.

Hắn thậm chí đang nghĩ, nếu như mình thật đến trên một câu:" không có gì, chỉ là muốn nhận biết một phen."

Lâm Thiên có thể hay không trực tiếp đổi một câu:" a, ta không muốn quen biết ngươi."

Thật muốn xuất hiện loại tình huống này, mặt thể diện thì ném lớn.

"Ha-Ha, đã sớm nghe nói phụ vương một mực lắm bầm, chắc hẳn vị này chính là cái kia trước đó vài ngày sáng tác lưu danh cùng truyền quốc thơ văn nhân Bặc đàn anh đi."

"Quả nhiên là phong độ nhẹ nhàng, nhất biểu nhân tài."

Lúc này, có người mở miệng, đem ánh mắt của mọi người hấp dẫn tới.

Lâm Thiên đồng dạng nhìn hướng phía sau.

Đây là một cái cùng Lý Tây Dạ lớn lên giống nhau đến mấy phần thanh niên, có điều nhìn tuổi tác càng lớn, thân cao cũng càng bần con phần.

Cầm trong tay quạt giấy, sắc mặt trắng nõn.

Mặt trắng nam tử cười lớn đi đến Lý Tây Dạ trước mặt, ôm quyền mang theo xin lỗi nói: "Thất đệ không hiểu nhiều lễ nghĩa, nhìn Bặc đàn anh lẫn nhau quái."

"Người là ai." Lâm Thiên liếc mắt, một bộ nhìn thẳng ngốc bộ dáng.

Tình huống gì đều không làm rõ ràng, liền chạy ra khỏi đến?

Chính mình là cái kia truyền quốc Thi Nhân à?

Lý Tây Dạ đáng lẽ đều chuẩn bị mắt tròn trắng, ở đâu là chính mình không hiểu lễ nghĩa, nhưng bây giờ lại là không lo được nhiều như vậy.

Ở ngực chấp trùng, áp chế ý cười.

Cái kia mặt trắng thanh niên, lòng dạ hiển nhiên cao hơn Lý Tây Dạ không ít, Lâm Thiên nói như thế, cũng không tức giận.

Ngược lại là đem quạt giấy vừa mở, nói khẽ: "Ngược lại là Bản Điện Hạ đường đột."

"Tự giới thiệu mình một chút, ta tên Lý Thiên Hữu, Lão Nhị, bình thường cùng nội người đều xưng ta là Nhị điện hạ."

"Ta đồng dạng cũng là Linh Văn sư, có điều cùng ngài tự nhiên là không thể so sánh nổi, mong rằng có khi ngày, nhiều đến phủ thượng, giao lưu nghiên cứu thảo luận một phen."

... ..

Loại này cung đình tự hội, quả thực có vẻ hơi đơn điệu nhàm chán.

Từ vừa tiến vào đến đại sảnh, liên tiếp đã 13 vị vương tử, bảy vị công chúa chạy đến Lâm Thiên trước mặt làm lấy tự giới thiệu.

Có điều làm như thế vừa ra, ngược lại để Lâm Thiên đem người nhận ra kém không nhiều lắm.

Đám người vây quanh, đem Lâm Thiên đưa đến trong chính sảnh ngồi xuống về sau, 1 mảy rậm mặt chữ quốc thanh niên mở miệng.

"Trước đó vài ngày lưu danh thi tử, để cho chúng ta được ích lợi không nhỏ, bây giờ bản thân, mọi người làm mời rượu một chén mới đúng."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Lý Thất Dạ

Các vị Vương Tử giờ phút này trong lòng đều ần ần có chút lo lắng.

Lâm Thiên tính cách quá khó mà nắm lấy, như thế một vòng xuống tới, đối đãi ai cũng là lãnh đạm, cái này để bọn hắn vạn phần khó chịu.

Bọn họ đã từ mỗi cái con đường thăm dò một chút tin tức, lần này dạ tiệc cử hành nguyên nhân chính là vì nghênh đón cái kia liên tiếp sáng tác lưu danh, truyền quốc thi tử một tên văn nhân.

Mà lại Lý Lôi đã cho nó an bài quan chức.

Trực tiếp chính là nhị phẩm quan viên.

Bọn họ có thể đoán được, tương lai không lâu, cái kia người tuyệt đối là trong vương quốc có ít quyền thần, đối với vương vị tranh đoạt cực kỳ trọng yếu.

Nhất định phải thừa dịp cơ hội tạo mối quan hệ.

Nhưng hiện tại xem ra, tựa hồ đối phương căn bản không biết hướng bất luận cái gì Vương Tử tốt như thế dự định.

Loại tình huống này, chỉ có hai loại khả năng.

Một là Lâm Thiên tình thương quá thấp, cũng không có nhìn ra đám người dự định.

Thứ hai là Lâm Thiên nghĩ rất sâu, hiện tại cũng không có hướng về địa phương nào đó dựa sát vào dự định.

Có điều chỉ là thoáng vừa nghĩ, chúng vương tử thì vứt bỏ cái thứ nhất khả năng, đây chính là sáng tác số lượng không ít kinh điển thi từ văn nhân Đại Nho, làm sao có thể nhìn không ra đám người ý nghĩ?

"Tuổi không lớn lắm, tâm tư lại kín đáo như vậy, quả nhiên không phải bình thường." Các vị Vương Tử ở trong lòng tán thưởng.

Lâm Thiên cũng không biết những người khác nghĩ gì, hắn chỉ là đơn thuần có chút bức bối.

Chư vị Vương Tử bỏ xuống cảnh ô liu, cũng không phải hắn nhìn không ra, hắn tình thương cùng IQ dù là không cao, nhưng cũng tuyệt đối có người bình thường trình độ.

Hắn thì là đơn thuần lười đi muốn những vấn đề này.

Tư duy khác biệt, quyết định hành vi của hắn tại trong mắt mọi người có chút đặc lập độc hành.

Vô luận là giữa trưa không nê mặt Lý Lôi cũng hoặc là là đối đối các vị Vương Tử bắt chuyện lấy lòng, hắn đều là nương tựa theo bản tâm làm việc.

Dù sao linh hồn của hắn từ Trung Hoa mà đến, đã sớm không có phong kiến một bộ, để hắn đối mặt quyền quý khuất thân lấy lòng, hội cảm thấy vô cùng khó chịu.

Tăng thêm thực lực vốn là tại Tinh Nguyệt cơ hồ có thể đi ngang, bởi vậy có loại thái độ này, chẳng có gì lạ.

Nhưng chính là loại thái độ này, lại là dễ đông đảo Vương Tử, có mấy phần không dám ho he ý tứ, đây là hắn vạn vạn không nghĩ đến.

Nếu là biết, không thiếu được tự luyện một phen, thăm than một tiếng: "Không nghĩ tới, thế mà đạt thành sự tích vô hình trang bức trí mạng nhất."

Lúc này, bầu không khí có chút lúng túng, Lâm Thiên đối đãi công chúa cũng hoặc là Vương Tử đều là lãnh đạm.

Lâm Đại Vương Tử Lý Văn Thiên chỉ có thể Ha-Ha mở miệng cười nói: "Trước đó vài ngày lưu danh thi từ, để cho chúng ta được ích lợi không nhỏ, bây giờ bản thân, mọi người làm mời rượu một chén mới đúng."

Chư vị Vương Tử tất cả đều là phụ họa nói: "Đúng vậy."

Càng là có một tên công chúa áp vào Lâm Thiên bên cạnh, một mặt thẹn thùng nói: "Thân nào cánh phượng bay muôn sắc, Tâm sẵn linh tê điểm cảm thông, công tử làm ra câu thơ, quả nhiên là nói đến ngọc nhu tâm khảm."

"Ách, các ngươi có phải hay không lắm?" Lâm Thiên ghen nửa ngày, rốt cục đem lời nói nói ra.

"Ta không phải cái kia sáng tác thi từ văn nhân."

Lâm Thiên cảm thấy có chút im lặng, những người này hoàn toàn là vào trước là chủ, mỗi lần muốn giải thích một phen, đều lập tức có một cái không biết tên người chạy tới ra về phong nhã tự giới thiệu một phen.

Bất Quá, hiện tại rốt cục tìm tới cơ hội nói ra miệng.

Cái này vừa nói, đám người cùng nhau sững sờ.

Tên kia dán Lâm Thiên thân thể công chúa, càng là rất rõ ràng lên cả người nổi da gà, bứt ra rồi đi sắc mặt cũng băng lãnh xuống tới.

Thất Vương Tử Lý Tây Dạ như rồng mây: "Cái này cũng không thể loạn nói đùa."

"Ta không có nói đùa, ta thật không phải." Lâm Thiên hiểm thấy nghiêm túc, hắn bị những người này phiền sợ.

Đại Vương Tử mi đầu nhắc lên, hét lên: "Vậy các ngươi chính là là người phương nào, nơi này chính là yến hội trọng địa, há là các ngươi có thể tùy ý tán loạn."

"Người tới, đem mấy người kia đè xuống, hừ, cũng dám giả mạo lưu danh Thi Nhân."

Các vị Vương Tử đồng dạng sắc mặt cũng không khá hơn chút nào.

Chính mình làm mặt lơ, đi qua lại là tự giới thiệu, lại là mời rượu cái gì.

Sau cùng cư đến lắm?

Mầu chốt là cái này đều không phải là trọng điểm, người nói biết lỗi thì biết lỗi đi, người còn tấm lấy khuôn mặt, một bộ hồ hững bộ dáng, hiện tại là khẳng định phải thu thập người.

Lâm Thiên có chút sững sốt, không nghĩ tới đối phương biến hóa to lớn như thế.

Có điều một lát sau lại có chút muốn cười, nhìn lấy đã xúm lại tới Hộ Vệ Quân sĩ, giống như cười mà không phải cười mở miệng nói: "Người thật muốn bắt ta?"

"Cái đó là tự nhiên." Đại Vương Tử Lý Vân Thiên vạn phần chắc chắn.

Chỉ cần người không phải cái kia yển thỉnh Thi Nhân, dù là là người thế gia tử đệ, bất hấn cũng có thể đề xuống tới.

"Được thôi." Lâm Thiên nhấc tay, biểu thị chính mình cũng không nguyện ý phản kháng.

So sánh với ở chỗ này phản kháng, hấn ngược lại là càng muốn nhìn hơn nhìn, một hồi chỗ nào Lý Lôi đến từ sau làm phản ứng gì.

Quân sĩ cùng nhau tiến lên, liền muốn đem Lâm Thiên cầm xuống, lúc này một tên Vương Tử lại là trầm giọng mở miệng.

"Đại ca, đã bọn họ có thể lại tới đây, khẳng định là thu đến mồi."

"Người làm như thế, có chút không hợp quy củ đi?"

Một tên phong thần tuấn lãng thanh niên đi đến Lâm Thiên trước người, à dừng quân sĩ.

Cái người này Lâm Thiên có chút ấn tượng, chính là Tam Vương Tử, tên là Lý Thất Dạ.

Lý Vân Thiên nhú mày mặt lộ vẻ vẻ không vui.

"Cái kia không biết tam đệ có gì kiến giải?"

Lý Thất Dạ cười khê giải thích nói: "Tựa hồ người cũng không nói qua chính mình chính là cái kia Thi Nhân, ngược lại là chúng ta vào trước là chủ."

"Theo ý ta, ban thường ghé ngồi nhập sảnh, theo phổ thông khách mời chào đón."

Lý Vân Thiên sắc mặt có chút âm trầm xuống, nhưng từ Logic lên nói, Lý Thất Dạ lời này lại cũng không sợ hãi có thể nói.

Đích thật là nhóm người mình, cùng nhau tiến lên, vào trước là chủ, đem xem như cái kia cần thiết tiếp đãi người.

Đối phương thế nhưng là chưa bao giờ thừa nhận qua.

"Hừ, vậy liền theo tam đệ góc nhìn."

Lý Vân Thiên phát tay, hướng phía bên ngoài đi đến.

"Chư vị, chúng ta tiếp tục chờ đợi."

... ..

Lâm Thiên mấy người ngồi xuống.

Tuy nhiên chừng lấy năm người, nhưng ở Lâm Thiên cường chế phía dưới, chỉ chiếm dùng ba chỗ ngồi.

Liễu Mị Nhi cùng Lâm Tiểu Nhu hai người phân biệt cầm cái ghế dựa, an trí tại Lâm ngày tầm đó.

Bởi vì người không có cùng, giờ phút này yển hội thức ăn còn không thể bắt đầu hưởng dụng.

Lâm Thiên hay là hiểu mấy phần lễ nghĩa, chỉ là cầm chén rượu ngược lại chút đồ uống.

Mấy chén vào trong bụng, cả người cũng nhẹ nhàng khoan khoái mấy phần, lúc này mới nhìn rõ, lớn như vậy đại sảnh chỉ còn lại có cái kia Tam Vương Tử Lý Thất Dạ.

"Ha ha, anh em." Ngẩng lại, Lâm Thiên mở miệng hướng phía Lý Thất Dạ hét to lên.

"Người người không đi ra cùng bọn hấn cùng nhau chờ?"

Lâm Thiên lời này, có vẻ hơi thô tục, có điều Lý Thất Dạ cũng không có tức giận, chỉ là nâng chén làm cạn ly tư thế.

Hai người uống cạn trong chén mỹ tửu, lúc này mới lên tiếng đáp: "So sánh ở bên ngoài chặn đường người ta, ta ngược lại thật ra cảm giác đối phương khẳng định thì nguyện ý trực tiếp ngồi vào vị trí ngồi xuống."

"Trong này ngồi uống, chẳng phải là so bên ngoài khô cần tự tiến cử muốn tốt hơn nhiều?"

Lâm Thiên gật đầu, phát hiện cái người này nói ngược lại là thắng đối với mình khẩu vị.

Như thế một phen muốn đến, tựa hồ vừa rồi hẳn cũng là cái cuối cùng làm tự giới thiệu, chính là tại cái này ngồi trên ghế.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Xa lánh

Lý Vân Thiên bọn người đứng tại đại sảnh cửa, trông mong lấy nhìn, chờ đợi lấy, mong mỏi.

"làm sao còn chưa tới?" Một tên Vương Tử hơi không kiên nhẫn nói.

"chúng ta đều đã lặng chờ thời gian dài như vậy." Một tên công chúa cũng là lên tiếng phản nản lên.

"phải có kiên nhẫn chút." Thất Vương Tử Lý Tây Dạ lên tiếng, nhưng trên mặt biểu lộ lại là bán hân.

Trong chính sảnh, Lý Thất Dạ đồng dạng thỉnh thoảng liếc mắt một cái bên ngoài, hẳn đồng dạng là Vương Tử, làm không được thờ ơ.

"hắc, đừng nhìn." Lâm Thiên xoa xoa huyết Thái Dương, có chút im lặng.

"ngạch, bị chê cười." Lý Thất Dạ duy trì lễ tiết, về lấy mỉm cười.

"làm sao, rất muốn gặp cái kia Tiểu người hầu?" Lâm Thiên mở miệng hỏi thăm.

Lý Thất Dạ cười khổ lắc đầu: "sinh ở nhà đế vương, sinh bất do kỷ, nếu như có thể lấy được đến người kia thế chân vạc chống đỡ, đoạt được vương vị tỷ lệ sẽ rất nhiều."

Lâm Thiên cười khê: "Rất lợi hại đề ý cái kia vương vị?"

Lý Thất Dạ trong mắt lóe lên một đạo tinh quang, cũng không thừa nước đục thả câu: "Tuy nhiên không muốn thừa nhận, nhưng sự thật tức là như thế."

"Nếu là có cơ hội, tự nhiên là muốn liêu một phen."

Lâm Thiên ánh mắt có chút quái dị, nhìn chằm chằm Lý Thất Dạ vừa đi vừa về ngo ngoe nói: "Người ngược lại là thoải mái, cứ như vậy nói ra, loại chuyện này không phải cần phải che giấu à?"

"Che giấu? Ha-Ha, vô dụng."

Lý Thất Dạ cười to: "vô luận là phụ vương, hay là Quốc sư, đã sớm rõ ràng vô cùng, khiếm tốn đoạt được cũng không phải là tán dương."

"cái gì gọi là Vương? Chương không nhất quốc, cần không phải khiếm tốn, mà là bá lực, cùng ả nhần không phát, chẳng rộng mở đàm luận."

"chỉ cần mình đủ mạnh."

Sau khi nghe xong lời này, Lâm Thiên ngược lại là cảm giác có chút mới mẻ.

Kiếp trước, phần lớn là chút Cung Đấu, đùa nghịch chút quý kẻ.

Giống Lý Thất Dạ loại tính cách này, cũng là lần đầu tiên gặp.

Hé miệng cười khê, uống một chén rượu, Lâm Thiên tiếp tục mở miệng nói: "đã có quyết định này, người còn không đi ra chờ?"

"ngươi không phải cũng nói à, người kia, đối với sau này vương vị tranh đoạt có đại tác dụng."

Lý Thất Dạ lắc đầu cãi lại nói:" tranh là khẳng định sẽ tranh, nhưng chính như ta lúc trước nói, chờ bên ngoài, đi đầu người, cũng không có nghĩa là hẳn liền sẽ đứng ở lập trường của ngươi."

"ta ngồi ở bên trong, từ trên bản chất, thu hoạch được công nhận tỷ lệ cùng Vương huynh nhóm một dạng."

"hết thầy đều còn cần nhìn phía sau phát triển."

"đã như vậy, ta là sao còn phải ở bên ngoài đứng đấy chờ đâu?? Còn không bằng an vị lấy uống chút mỹ tửu, tới thoải mái dễ chịu."

Tựa hồ còn sợ Lâm Thiên không quá lý giải, Lý Thất Dạ mặt càng là lần nữa nói bổ sung:" đây không phải chính như bây giờ, cùng Lâm huynh ngồi xuống tâm tình cũng không phải là bên ngoài những sớm đó sớm gặp qua người người, ngược lại là ta."

Lâm Thiên không sai.

Không thể không nói, Lý Thất Dạ nói rất có lý, không có người sẽ đối với một cái lần đầu gặp lại người sinh ra tín nhiệm, chớ nói chi là đứng đội đến phía kia.

Chính mình, cũng là bởi vì Lý Thất Dạ vừa rồi trợ giúp giải vây, lúc này mới thoáng quen biết một số.

"có lý."Lâm Thiên cười ha ha một tiếng tiếp tục nói:" ngươi không đi ra chờ, cũng là đúng."

"bọn họ đội không được."

... ..

Lý Lôi xử lý chút công vụ, lúc này mới dẫn mấy người, hướng phía cử hành yến hội Nguyên Thanh điện mà đến.

"phụ vương."Các vị Vương Tử cũng trông thấy Lý Lôi đến, nhao nhao vắn an.

Chờ hướng Lý Lôi ân cần thăm hỏi về sau, lại liên tục không ngừng lần nữa khẽ gật đầu hô: "Quốc sư, Nguyên Soái."

Sau cùng còn lại mấy tên Trần Quốc Tướng Quân, cùng Đồ đại học sĩ, thì là ánh mắt giao hội gật đầu ra hiệu.

Lý Lôi trở mặt nhìn, có chút không giải khai miệng nói: "Các người đứng ở chỗ này lấy làm gì?"

Đại Vương Tử hướng một trạm trước, cao giọng mở miệng: "Phụ vương, chúng ta chính là đang đợi Tiểu người hầu đại sư."

"Sáng tác truyền quốc lưu danh thi từ, đề bạt quốc vận, xứng đáng chúng ta xin đợi."

Đại Vương Tử gương mặt nghiêm chỉnh ngôn từ, gương mặt đại nghĩa lãnh nhiên, một bộ vì nước vì dân ném đầu lâu, vậy nhiệt huyết đều không để trong lòng cảm giác.

Nhưng lời nói này về sau, Lý Vân Thiên không chỉ có không được đến Lý Lôi tán dương, ngược lại là cảm giác Lý Lôi ánh mắt giống như chính nhìn lấy ngu ngốc.

Lý Lôi sắc mặt có chút quái dị, có lòng muốn nổi giận hơn, nhưng bốn phía nhân viên lại nhiều, chỉ có thể đình chỉ.

Lạnh lùng mở miệng nói: "Các người đâu?? Cũng là cùng đại ca các người một dạng giả ngây giả dại?"

Lý Vân Thiên nào từ toàn bộ được.

Giả ngây giả dại?

Cởi quần áo, Ta làm sao thì giả ngây giả dại?

Không chỉ có hẳn không biết chuyện gì xảy ra, còn lại Vương Tử công chúa cũng có chút không nghĩ ra, giữ im lặng.

Lý Lôi xem xét, sao có thể không hiểu, lạnh hừ một tiếng:" hồ nháo!"

"người đều ở bên trong ngồi, các người nói cho ta biết còn đang chờ?"

"chẳng lẽ mắt mù không thành?"

"a?"Đám người kinh hãi.

Lý Lôi lạnh lùng vô cùng, vung tay lên, trực tiếp đem Lý Vân Thiên đẩy ra, hướng phía trong sảnh đi đến.

"Ha-Ha, Lâm huynh đệ, Tiểu Nhu đại sư, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ." Đi đến Lâm Thiên phụ cận, Lý Lôi lúc này mới phóng khoáng cười ha hả, chào hỏi.

1 lúc chiều, đã đầy đủ hán điều tra đến một ít gì đó.

Điều tra ra được tình huống, để Lý Lôi rất là không vui, thân phận của Lâm Thiên không chỉ có không cao, thậm chí căn bản không ra gì.

Hán vên vẹn chỉ là 1 con trai của Tiểu Thành Chủ.

Giữa trưa Lâm Thiên thái độ đối xử với mình, Lý Lôi thế nhưng là rõ mồn một trước mắt, hoàn toàn có thể xưng trên làm cần.

Nhưng hán cũng sẽ không như vậy điểm phá, dù sao cái người này tựa hồ cùng mình muốn lôi kéo Tiểu người hầu quan hệ cực kỳ thân mật.

Dù là muốn đắc tội, cũng sẽ không từ chính hán kiểm soát.

Theo Lý Lôi vừa nói sau, những vương tử này công chúa cuối cùng là làm rõ ràng tình huống.

Tất cả đều là một bộ muốn chết biểu lộ.

Nguyên lai, người thanh niên kia đi theo phía sau mềm mại nữ tử chính là loại kia đợi thật lâu người?

Lý Vân Thiên càng là sắc mặt biến thành màu đen, nửa ngày nói không ra lời.

Lý Lôi lười nhác xem bọn hán, vẫn cùng Lâm Thiên bọn người hàn huyên vài câu, lại lôi kéo Lâm Thiên mấy người giới thiệu còn lại mấy vị Vương quốc đại thần.

"vị này chính là bản quốc Quốc sư, Phạm Trạch."

"vị này chính là Binh mã Nguyên soái, Hoa Thiên Lôi."

"Trần Nam Tướng quân, Lý Tiêu."

...

"Hai vị này, các người khẳng định biết rõ hơn biết, Trần Bắc Tướng quân, Lý Túc. Đại Học Sĩ, Đỗ Tử Đằng."

Lâm Thiên gật đầu, cũng không có biểu hiện cỡ nào kinh sợ, ngược lại là có chút lạnh nhạt ứng một tiếng.

"Há, hạnh ngộ."

Đỗ Tử Đằng cùng Lý Túc làm biết Lâm Thiên nội tình người, đều lộ ra có chút câu nệ, ha ha cười.

Ngược lại là mấy tên khác tướng quân cũng không có cho tốt bao nhiêu sắc mặt.

Bọn họ vì nước nhiều năm, cũng mới khó khăn lắm đi vào nhị phẩm quan viên vị trí, hiện tại thế mà cùng một tiểu nha đầu cùng cấp.

Tại tăng thêm một bên tựa hồ chánh chộc nhị ngũ bát vạn (*ngồi chém gió tự kỷ) Lâm Thiên cùng Vân Trường hai người, có thể cho sắc mặt tốt mới là lạ.

Quốc sư cùng Nguyên Soái hai người ngược lại là không nhiều lắm phản ứng, chỉ là lễ phép tính gật đầu, liền là mình tìm chỗ trống ngồi xuống.

Bọn họ đã địa vị cực cao, cũng không cần cùng ai giữ gìn mối quan hệ, cho dù là nhị phẩm quan viên cũng không ngoại lệ.

"Ha-Ha, Lâm Thiên đúng không, nghe nói người chính là vị cô nương này thiếu gia?" Trần Nam Tướng quân Lý Tiêu mở miệng, ngoài cười nhưng trong không cười, hiển nhiên là không có lòng tốt.

"Đúng." Lâm Thiên tự nhiên là không thể nào phủ nhận, lạnh nhạt gật đầu.

"Theo ta được biết, vị cô nương này chính là Tiểu người hầu, là sáng tác lưu danh thi từ, đề bạt quốc vận văn nhân Bạc đàn anh, người có tài đức gì?" Lý Túc đem đầu mâu chỉ hướng Lâm Thiên, ngữ khí lạnh lẽo mấy phần.

Lâm Tiểu Nhu, trở thành nhị phẩm quan viên, dù là trong lòng không muốn, nhưng cũng vô pháp phủ nhận nó đối với nước làm ra cống hiến, không có bất kỳ cái gì lý do đi xa lánh.

Ngược lại là Lâm Thiên, tại Lý Lôi bày mưu đặt kế cùng chính mình bản thân ý nghĩ dưới, có thể dùng để làm làm đột phá khẩu.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Liên quan gì đến người

Lý Tiêu lời nói không thể nghĩ ngờ là đem trong cả sân bầu không khí đẩy tới băng điểm.

Nguyên bản còn có chút rầu rĩ không vui Đại Vương Tử, càng là đồng tử hơi ngưng tụ, hẳn cũng không nghĩ tới, hội đến như vậy vừa ra.

Loại này không khí khẩn trương, kéo dài, rất nhiều bị rầy Vương Tử công chúa càng là chờ đợi Lâm Thiên trả lời.

Đây không phải một hạng chuyện nhỏ.

Đề bạt quốc vận đối với nhất quốc tới nói chính là đại công đức, cho dù là quốc vương Quân Chủ đều khó có khả năng đem Lâm Tiểu Nhu thu làm thị nữ.

Đây là đối thiên đạo bất kính.

Sắc trời đã bắt đầu tối, ánh trăng rơi xuống, chiếu chiếu vào Lâm Thiên bên mặt bên trên.

Lâm Thiên rất bình tĩnh, hoặc là nói, căn bản không thèm để ý cái kia Lý Tiêu đặt câu hỏi.

"Người rất muốn biết à?" Lâm Thiên hỏi lại.

"Đây không phải ta có muốn biết hay không, đây là một hạng nhất định phải làm rõ ràng sự tình."

Lý Tiêu âm thanh lạnh lùng nói:" có lẽ, người đã từng giúp đỡ qua, nhưng lúc này không giống ngày xưa, thân phận của nàng, nhất định các người đem sẽ không lại ở vào cùng một cái tầng diện."

" người không chỉ có không còn là thiếu gia, thậm chí thân phận trao đổi, người nhất định phải đối đãi cái cô nương này bảo trì vốn có tôn kính."

" nàng không chỉ có là Vương quốc nhị phẩm đại thần, càng là quốc vận tăng lên công thần lớn nhất."

" chúng ta, đều cần phải lấy nhà giáo chi lễ đối đãi."

" Lý tướng quân, người lời nói này có chút không đúng lúc."

Lúc này, Lý Lôi mặt lộ vẻ vẻ giận mở miệng.

Lâm Thiên đứng ở một bên, giống người đứng xem, cũng không tiếp lời, chỉ là nhìn lấy Lý Lôi cùng Lý Túc hai người.

Bỗng nhiên rõ ràng.

Lý Lôi, nhìn như đang giúp mình thoát vây, nhưng kì thực lại là không có phủ nhận Lý Túc nói tới chi ngôn.

Chỉ là khuyên bảo thời điểm không đúng, trường hợp không đúng.

Mà lại, Lý Tiêu một cái bãi cỏ hoang hán tử, dựa vào cái gì dẫn đầu nhảy ra?

Quốc sư không có mở miệng, Quân Vương không có mở miệng, liên chương quân Văn Viện Đồ Từ Đẳng cũng không có mở miệng.

Chỉ là một cái chớp mắt, Lâm Thiên trong lòng chính là đối với Lý Tiêu nói tới lời nói sinh ra hoài nghi.

" nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, lời này, nên là thụ người nói tới."

Lâm Thiên ánh mắt ở đây bên trong nhìn chung quanh một vòng, thời gian dần trôi qua đứng ở Lý Lôi trên thân.

Nhớ lại một phen, cũng chỉ có Lý Lôi có loại khả năng này.

Vương Tử công chúa, ngay cả mình đều chưa từng nhận biết, cơ hồ có thể bài trừ.

Đỗ Tử Đằng Lý Túc, hai người thì là biết mình nội tình, cũng không có khả năng.

Về phần vậy liền ngồi về sau, hai người đối ẩm Quốc sư cùng Nguyên Soái tỷ lệ cực kỳ bé nhỏ.

Duy chỉ có Lý Lôi, giữa trưa, chính mình cũng không có quá mức cho hấn mặt mũi, tỷ lệ rất lớn.

"Quả nhiên, Quân Chủ uy nghiêm, không thể khiêu khích mây may à "Lâm Thiên trong lòng thờ dài.

Hắn cũng không cảm thấy Lý Lôi làm có gì không đúng.

Dù sao đây là Nhất Quốc Chi Quân, có quyền uy tuyệt đối, chính mình lúc ấy chỉ lo cho Lâm Tiểu Nhu tranh thủ chỗ tốt, không sao cả giữ gìn nó tồn nghiêm.

Nhưng Lâm Thiên đồng dạng cảm giác có chút khó chịu.

Vì cái gì Lý Lôi có can đảm đem đầu mâu đối với hướng Lâm Thiên?

Không ở ngoài một nguyên nhân.

Cho rằng Lâm Thiên là mượn thân phận của Lâm Tiểu Nhu, Cáo mượn oai Hổ, cố làm ra vẻ, chính mình vốn không có chân tài thực học.

Điểm này, để Lâm Thiên rất không cao hứng.

Tự mình nhìn lên, cứ như vậy giống 1 người ăn bám nam nhân à?

Rõ ràng chính mình rất lợi hại bá tước giận, được chứ?

Lâm Thiên phỏng đoán cái đại khái , bên kia lại tiếp tục hát giết dây.

Lý Tiêu gương mặt dứt khoát chi sắc, phần mà mở miệng:" bệ hạ, không phải vì thần không hiểu lễ nghĩa."

Lâm Thiên cười khẽ, lễ nghĩa à? Cái này không phải liền là ngấm ngấm hại người?

" mà là, thực sự khó mà chịu đựng."

Lý Lôi trầm giọng nói:" nhưng cái này dù sao chính là cuộc yến hội chỗ, có chuyện gì, nên tự mình giải quyết."

"Không dùng." Lâm Thiên lúc này mở miệng.

Loại này vụng về diễn kỹ, Lâm Thiên cảm thấy có chút không thú vị, lên tiếng cắt ngang.

Lý Tiêu sầm mặt lại, cười nhạt nói:" Thế nào, ngươi cũng cảm thấy không ổn?"

Lâm Thiên lắc đầu, dùng một loại nhìn thẳng ngốc ánh mắt nhìn chằm chằm Lý Tiêu, chậm rãi nói:" Ta là muốn nói."

"Liên quan gì đến ngươi, Tiểu Nhu đều không nói chuyện, các ngươi chạy tới lải nhải cái cọng lông?"

Lý Tiêu sững sốt.

Lý Lôi khoe mắt cũng không bị khống chế co quắp.

Ở đây Vương Tử công chúa càng là ngạc nhiên vô cùng, mặt lộ vẻ kinh hãi.

Còn không đợi Lý Tiêu nổi giận, một bên ghen nừa ngày lời nói Lâm Tiểu Nhu cũng cường ngạnh nói:" Thiếu gia nói rất đúng."

"Nếu không, nếu không, ta thì không khi này cái gì nhị phẩm quan viên." Lâm Tiểu Nhu đỏ lên khuôn mặt nhỏ, nhẹ giọng mở miệng.

Cái này vừa nói, toàn trường xôn xao.

Lý Lôi trong lòng, càng là một trận nhói nhói.

Hắn vịn vịn không nghĩ đến , Lâm Tiểu Nhu thái độ cư nhiên như thế kiên quyết.

Bầu không khí cứng đờ, Lý Lôi nhanh hướng phía Lý Tiêu nháy mắt, ra hiệu việc này gấp không được, muốn chậm chậm mưu toan.

Lý Tiêu sắc mặt hơi trắng bệch lên, vung tay áo bảo lại là hướng thẳng đến sảnh đi ra ngoài.

"Vi thần thân thể khó chịu, hôm nay thì không tham dự cái này yến hội."

Lý Tiêu đi.

Hắn không có cách nào không đi.

Tuy nhiên trong lòng tức giận trùng thiên, hận không thể 1 bàn tay đem Lâm Thiên chụp chết.

Nhưng hắn vô pháp ngỗ nghịch Quân Vương chỉ ý, chỉ có thể bứt ra rồi đi.

Đích thật là Lý Lôi để hắn đến đây tìm Lâm Thiên phiền phức, có thể nói là thăm dò, nhìn xem Lâm Tiểu Nhu phòng tuyến cuối cùng ở đâu, là có hay không thật tâm thật ý nguyện đợi Lâm Thiên làm chủ.

Tại Lý Lôi muốn đến, có lẽ như thể một phen bức bách, Lâm Thiên có thể sẽ giải thích một phen.

Lâm Tiểu Nhu có thể sẽ giữ gìn một phen.

Nhưng quyết định không nghĩ tới, Lâm Thiên quả nhiên là phát triển giờ ngo thời gian tác phong, không chút nào cho thể diện, trực tiếp chính là một câu "Liên quan gì đến ngươi."

Quan trọng còn tại ở, cái kia phiên trong lời nói lộ ra ý vị.

Nếu là ở bức bách đi xuống, Lâm Tiểu Nhu từ đi quan vị, thậm chí đi đến những vương quốc khác, đây là hắn hoàn toàn không chịu đựng nổi.

Lý Lôi hiện tại rất lợi hại xấu hổ, không biết nên mở miệng như thế nào.

Cũng may có Đỗ Tử Đằng tại, chỉ là gây người một cái chớp mắt, chính là cười ha hả, mở miệng nói: "Lý tướng quân thân thể khó chịu, thật sự là đáng tiếc."

"Bất quá, tiếp đãi dạ tiệc, hay là nên tiến hành tiếp."

"Bệ hạ, thượng tọa đi, thời điểm kém không nhiều lắm."

Lý Lôi thiếu điều là tìm lối thoát.

"đúng, mở tiệc đi."

... ..

Yến hội đúng hạn cử hành.

Bầu không khí lại là hết sức khẩn trương, Lâm Thiên vừa rồi mở miệng, ở cái này tình hình dưới, trực tiếp để đám người có chút không chịu nổi.

Lý Lôi đồng dạng có chút không được tự nhiên.

Sự tình phát triển cùng hắn trong tưởng tượng, xuất hiện cực lớn khác nhau.

Cái này cũng trực tiếp dẫn đến thời khắc này đám người, đều là cầm đầu ăn trước người mình mỹ thực, không có người mở miệng nói chuyện.

Duy chỉ có Lâm Thiên.

Phảng phất làm chuyện bé nhỏ không đáng kể, cùng Lâm Tiểu Nhu người nông ta nông tản ra thức ăn cho chó.

Lý Lôi mắt thấy bầu không khí hướng phía phương thuốc cổ truyền chạy tới, tuy nhiên cảm thấy y nguyên có chút xấu hổ, nhưng hắn cũng biết, giờ phút này nhất định phải đứng ra.

Dù sao cũng là Quân Vương.

Rất nhanh tâm thần nhất định, nhẹ nhàng vỗ vỗ tay cao giọng nói: "người tới, chuẩn bị ca múa."

Vào giờ phút như thế này, để ca múa Yêu Cơ, đi ra phát triển bầu không khí, đích thật là lựa chọn tốt nhất.

Không bao lâu, theo một trận Nhạc giao hưởng âm thanh vang lên.

Sau màn chõ, từng đạo từng đạo uyển chuyển thân ảnh đập trên bước loạn choạng đi vào đại sảnh chính giữa.

Những thứ này vũ nữ, đều là đi qua ngàn chọn vạn tuyển, chính có thể tuyệt đẹp, càng là thân mang sa mỏng.

Chỉ là kẻ múa coi như thôi, tràng diện chính là lần nữa hoạt lạc.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Sứ Thanh Hoa

Dáng múa rất lợi hại uyển chuyển, rất lợi hại chọc người.

Cho dù là Lâm Thiên đều không tự chủ được nhìn về phía trong tràng, nhẹ nhàng chúng nữ.

Nhưng nhìn lấy, nhìn lấy, mi đầu lại là nhẩn lại đến, ần ần cảm giác chỗ nào có chút không đúng.

Cứ như vậy một khúc dừng múa, Lâm Thiên rốt cục trong đầu linh quang nhất tiểm.

Hắn phát hiện chỗ không đúng.

Âm nhạc!

Làm một cái trạch nam, người tự nhiên không thể trông cậy vào Lâm Thiên đối với âm nhạc đến cỡ nào cao thượng lý giải, loại này cổ đại âm nhạc, đang nghe quen hiện đại nhạc khúc Lâm Thiên trong tai, không chỉ có vô pháp cảm nhận được nó uyển chuyển chỗ, ngược lại là cảm thấy có chút ồn ào.

Càng nghe, càng là cảm giác có chút không đúng, Lâm Thiên rốt cục nhìn không được, lạch cạch một tiếng đứng lên lần nữa.

"Ngừng!"

Lâm Thiên nhú mày, cắt ngang chính trình diễn lấy Nhạc Sư.

Trong tràng đám người, phảng phất thương lượng xong, biểu lộ cùng nhau sững sờ, đều là một mặt không giải.

Đỗ Tử Đằng càng là sọi râu run rẩy, thầm nghĩ trong lòng: "Hắn lại phải làm cái gì yêu thiêu thân đi ra."

Lý Lôi không vui đã là viết lên mặt, nếu không có Lâm Tiểu Nhu thì bên người, đoán chừng đều trực tiếp xuất thủ đem Lâm Thiên đánh chết.

Người làm thứ đồ gì? Thật vất vả linh hoạt bầu không khí, lại bị pha trộn.

Đây là thành tâm cùng mình đối nghịch.

"Lâm tiểu huynh đệ, người cái này là ý gì?" Lý Lôi trầm giọng mở miệng.

"Không có gì, chẳng qua là cảm thấy nghe có chút không hay." Lâm Thiên ngược lại không cảm thấy có cái gì không đúng, thành thật nói.

"Trò cười!"

Lúc này Lý Lôi còn chưa lên tiếng, một tên Vương Tử trước ngồi không yên, đứng dậy phản bác: "Âm luật một đạo, bác đại tinh thâm, há lại người có thể chà đạp tồn tại?"

Đây là Lục Vương Tử, Lý Thế Thạch.

Lâm Thiên còn có chút ấn tượng, tựa hồ thoát đầu lúc giới thiệu, thì từng nói qua, yêu thích âm luật.

Lý Thế Thạch đứng dậy, khí thế hung hung căn bản không cho Lâm Thiên cãi lại cơ hội, giống như súng máy đồng dạng điệp điệp lên.

"Hừ, âm luật một đạo, mặc dù không bằng thi từ văn chương, hội họa thư pháp đồng dạng có thể thu hoạch được Thiên Đạo tán thành, tăng thực lực lên, nhưng cũng tuyệt đối là văn nhân phụ thuộc văn nhĩ bắt buộc chi tuyến."

"Bây vạn năm trước, Thánh cấp Linh Văn sư càng là tại trong nhạc khúc biểu lộ cảm xúc, sáng tác gian lận thu thi từ 《Vịnh Nhạc Tứ Từ》."

"Người toả sáng như vậy hùng biện, chẳng phải là đối đãi tiền bối bất kính?"

Lý Thế Thạch mặt oán giận, thậm chí cử ra tiền bối thí dụ.

Chính như hắn nói tới, âm nhạc một đạo hoàn toàn chính xác bác đại tinh thâm, thậm chí tại Viễn Cổ thời kỳ, loài người không quan trọng thời điểm, và văn chương thư hoạ thì từ đặt song song.

Có điều đáng tiếc chính là ở phía sau tới Mạng Thiên Đạo 'Văn' xuất hiện về sau, thời gian dần trôi qua xuống dốc.

Căn cứ về sau Thánh Nhân phỏng đoán, âm nhạc một đạo, vẹn vẹn kém một tia, có lẽ liền có thể bị Mạng Thiên Đạo 'Văn' chỗ tán thành.

Âm nhạc, có thể miêu tả cảm xúc, nhưng lại không cách nào hữu hiệu giảng thuật cổ sự, đây là so với còn lại mấy đạo thiếu sót duy nhất địa phương.

Bởi vì, vô luận là thi từ cũng tốt, thư hoạ cũng tốt, tại biểu lộ cảm xúc điều kiện tiên quyết, càng là có thể sinh động như thật biểu lộ ra nó có sự tính.

Từ không cần nhiều lời, vốn là phủ lên cảm xúc, giảng thuật chuyện xưa thủ đoạn tốt nhất.

Một bộ tốt, cổ sự tính cực mạnh, càng là làm cho độc giả đưa vào trong đó, phủ lên cảm xúc.

Thư hoạ thì là thứ hai, có điều một bức tốt thư hoạ, đồng dạng có thể vẽ ra các loại tràng cảnh, tốt họa tác càng là có thể cảm nhận được tác giả tâm cảnh.

Mà thi từ cùng thư pháp, thì là thoáng thứ hai, đều là thuộc về mật mờ loại hình.

Muốn trải nghiệm một phen, mới có thể cảm nhận được tác giả nội tâm, cùng phát sinh cổ sự.

Dù sao một thủ tục sôi nhạc khúc, cũng có thể thích hợp với chiến, cũng có thể thích hợp với người thanh niên phóng khoáng, rất khó khăn đánh giá.

Nhưng cho dù là kém nhất thư pháp, cũng đơn giản nhiều.

Đồng dạng là miêu tả chiến sự tình, Thư Pháp Đại Gia, một cái chiến chữ, dung nhập Tinh Khí Thần, ngay ngắn nghiêm nghị quả quyết, lại một chút có thể nhìn ra áp dụng tràng cảnh.

Đây cũng chính là dựa vào cổ sự tính cao thấp, cái này mới xuất hiện tối ưu, hội họa tiếp theo, thi từ thứ ba, thư pháp thứ tư thứ tự.

Lâm Thiên đến, nhảy lên đem hội họa một đạo, đề bạt một cái cấp bậc, tại cổ sự tính bên trên có bay vọt về chất.

Bất Quá, hiện tại Thánh đạo đại thế giới, không ít địa phương đã đem loại này mới xuất hiện Manga thể loại cùng đặt song song thứ nhất.

Đây đều là Thánh đạo đại thế giới chỗ công nhận.

Mà đúng là như thế âm nhạc một đạo, ẩn ẩn thành một phần tiếc nuối.

Lâm Thiên không nói, không có phản bác Lý Thế Thạch lời nói.

Đối với âm nhạc, Lâm Thiên sẽ không xem nhẹ cái gì, đây là một loại văn hóa tinh túy thể hiện.

Hắn chỉ là đơn thuần nghe không quen loại này thời cổ nhạc chương.

Chỉ là một đoạn ý nghĩa không rõ điệu, không có lời bài hát.

Nhẹ nhàng lắc đầu, Lâm Thiên đi đến một khung Cổ Tranh chỉ dừng đứng lại, lúc này mới nói khẽ: "Ta không có ý tứ gì khác, chỉ là cảm giác, nếu như âm nhạc có thể giống bây giờ như vậy, có phải hay không sẽ khá hơn một chút?"

Nói xong, ngón tay gảy nhẹ.

Một trận uyển chuyển hàm xúc âm nhạc vang lên theo.

Cùng vui điều đồng thời vang lên, càng có Lâm Thiên cái kia thanh tịnh tiếng nói.

"Phác họa đoá hoa xanh trên phôi trắng, nét bút đậm chuyển nhạt "

"Thân bình họa tả đoá mẫu đơn, tựa Nàng vừa sơ trang "

"Hương Đàn hương thoảng qua song cửa, nỗi lòng Ta đã tỏ "

... ..

"Trời xanh sắc trông con mưa bụi, còn Ta vẫn đợi Nàng "

"Ánh trăng bị vớt đi, quãng mờ hiện mờ ra kết cục "

"Như sứ thanh hoa truyền thế, dù nhìn lại vẫn mê lệ "

"Ánh mắt Nàng thoáng nét cười "

...

Khúc hết, người chưa tán, phảng phất có được dư âm luyến lờ, kéo dài không thôi.

Đám người ngây người.

Cái kia trước hết nhất phát ra tiếng Lý Thế Thạch càng mặt mũi tràn đầy không thể tin.

Tại bọn họ trong nhận thức biết, âm nhạc chính là nhạc khúc, chỉ có du dương uyển chuyển làn điệu, gì từng nghĩ tới tăng thêm duyên dáng từ, tại hợp với khác tiếng nói thanh xướng.

Lâm Thiên nhẹ nhàng phun ra một ngụm trọc khí.

Hắn không phải học âm nhạc, có thể đàn tấu Cổ Tranh, nhẹ ca hát khúc, còn phải cảm tạ cái kia ngây thơ thanh xuân.

Cái đó là tại hắn năm thứ hai đại học năm đó, có một cái tuyệt mỹ thân ảnh, lần thứ nhất tiến vào Lâm Thiên ở sâu trong nội tâm.

Cái đó là một cái âm nhạc hệ học tử, vì truy cầu nữ thần, Lâm Thiên dứt khoát tự học nhạc cụ, hơi có tiểu thành.

Trừ ra như thế một thủ Sứ Thanh Hoa, còn lại cũng liền hai tay số lượng.

"Còn tốt, không có làm hư." Lâm Thiên thở phào một hơi, trong lòng có chút may mắn.

"Thế nào, ta cái này nhưng là muốn đỡ một ít?"

Điều chỉnh một phen nổi lòng, Lâm Thiên mở miệng dò hỏi.

Như ở trong mộng mới tỉnh, đám người lúc này mới cùng nhau hoàn hồn.

Lý Thế Thạch càng là bờ môi run rẩy lấy học sinh chi lễ thờ dài dò hỏi: "Xin hỏi, đây là gì khúc?"

"Ừm, cái này thủ khúc, tên là 《 Sứ Thanh Hoa 》 "

Đám người sợ hãi thần phục.

Càng là có công chúa mặt lộ vẻ kỳ màu hồng đào nhẹ giọng thì thảo.

"Thật đẹp từ khúc, ta phảng phất nhìn thấy soạn nhạc chi trong mắt người nữ tử là bức nào tuyệt mỹ."

"Ừm, bài hát này mặc dù tên là 《 Sứ Thanh Hoa 》， nhưng kì thực nói yêu say đắm cố sự, thê mỹ lại uyển chuyển, một câu kia: Trời xanh sắc trông con mưa bụi, , còn Ta vẫn đợi Nàng. Là bức nào thâm tình."

Liễu Mị Nhi mắt có chút mờ lung.

"Hắn là đang chờ ta à?"

...

Đám người nghị luận, lại là không người phát hiện, ngay tại cái kia một khúc cuối cùng thời điểm.

Ngoại giới trời, biến!

Chương 90: Thần Nữ

Dạ Minh sao thưa, tuy không ve trũng cùng vang lên, nhưng phồn hoa Vương Thành đường đi, truyền đến trện trện rao hàng thanh âm, lại là để đêm cũng không cô đơn yên tĩnh.

Quân bảo vệ thành tại ban đêm là tuần tra cường độ so với ban ngày là tăng rất nhiều.

Khái là bởi vì nơi này ban đêm, xung trên chân chính làm âm ỉ.

Một số tiểu nhân Lái Buôn, dùng da thú làm thành túi, chứa các loại hàng hóa đi vào đường đi bên bờ bày xuống quầy hàng.

Vào ban ngày cửa hàng hàng năm cần giao nạp quản lý số tiền quá cao, bọn họ không đủ sức.

Cũng may ban đêm tiến đến về sau, Tinh Nguyệt điều lệnh luật pháp bên trong, cho phép để bọn hán thừa dịp tiêu cấm trước đó, mang lên ba hai canh giờ sạp hàng.

Thời gian rất quý giá, bọn con buôn đều ra sức hết lớn.

"Ha ha, nhìn một chút, nhìn một chút a, mới mẻ xuất hiện nhị phẩm Dưỡng Nguyên Đan."

"Đi qua đi ngang qua, đừng bỏ qua, Nguyệt Linh núi chọn lựa cấp thấp linh dược tiện nghi bán."

"Mọi thứ 1 Kim, mọi thứ 1 Kim, chọn tốt liền lấy đi, xin miễn trả giá."

"Không muốn mười lăm Kim, không muốn bảy tám Kim, chỉ cần ba mươi bạc."

Ban đêm, cũng không chỉ là những thứ này đám lái buôn nhất là hoàng kim thời gian, đồng dạng, tại cái kia phần sắc bao phủ trong đường phố.

Bởi trét lấy son và phấn, thân mang khinh bạc quần áo nữ tử thỉnh thoảng đi vào đi ngang qua nhẹ nhàng đổ dưới y phục một góc, lộ ra lưng đẹp vai.

Hoặc là vũ mị, hoặc là quạnh quẽ mở miệng.

"Bao đêm tám trăm..." (hạng mục rất nhiều, không đồng nhất 1 lăm lăm, sợ ra đại sự.).

Nơi này định giá đơn vị, chỉ ít đều là Kim, nhưng dù vậy, y nguyên có rất nhiều nhìn như tài tử thư sinh, ra về đạo mạo hạng người, lay động quạt giấy đi theo nữ tử đi vào cái nào đó "Tứ lâu" bên trong.

Hết thấy hết thấy tựa hồ cũng như thường tiến hành.

Người bán hàng rong biết coi bói tốt thời gian, dám ở cấm đi lại ban đêm trước đó rồi đi.

Mà những cái kia tiến vào "Tứ lâu" công tử ca, thì là lại ở sáng sớm ngày thứ hai, run chân lấy rồi đi.

Duy chỉ có tối nay.

Không biết là ai.

Có lẽ là đang sát mò hỏi quá trình bên trong không cẩn thận ngưỡng vọng bầu trời, nhìn thấy cái kia không khỏi biến hóa.

Cũng có lẽ là bởi vì sinh ý không tốt, ngửa mặt lên trời thờ dài thời điểm, phát hiện cái kia thần kỳ dị tượng.

Nhưng không thể phủ nhận chính là.

Trời, biến!

"Mau nhìn! !"

Có người sợ hãi rống, chỉ chân trời cái kia vàng trắng cong soi sáng, cảm thấy rung động không thôi.

"đó là cái gì?"

"trời ạ!"

Tất cả mọi người bị hấp dẫn ánh mắt, liên sinh ý đều không lo được làm.

Một tên tại góc rẽ bày quầy bán hàng người bán hàng rong, thậm chí trực tiếp rời đi quầy hàng, đi vào trên đường phố, nhìn lên bầu trời xuất thần.

"đây là Thần Nữ à?"

Vô số người, ngẩng đầu nhìn lên trời, bọn họ rốt cục thấy rõ, cái đó là một đạo từ thánh xuống nữ tử thân ảnh.

Không có bất kỳ cái gì hình dung từ, có thể miêu tả ra đạo thân ảnh kia vạn nhất mỹ lệ.

Thân mang lụa mỏng xanh, toàn thân mây vòng quanh toả công quang mang, phong hoa tuyệt đại, dung nhan khuynh quốc.

Đám người si mê, trực câu câu nhìn chăm chăm đạo thân ảnh kia.

... ..

Cùng thời khắc đó, Yêu Vực, Ma Vực, ba Hoàng triều lớn quân hạt Địa Vực bên trong.

Cũng hoặc là nói Đông Chí Thiên mang chi đình, Tây chi Vong Xuyên chi hải, toàn bộ Thánh đạo đại thế giới bị thăm dò Địa Vực tại cùng thời khắc đó, đều là phát hiện một cái đạo người sự thật.

Thánh không thấy.

Thay vào đó chính là một đạo toàn thân quang hoa lưu chuyển khuynh quốc mỹ nhân.

Văn Thánh cung.

Cái này chính là áp đảo Văn Thánh viện, Văn phía trên tòa thánh điện cơ cấu, có thể xưng cả tòa đại lục văn nhân lớn nhất hướng tới Thánh Địa.

Nếu là Văn Thánh viện quân hạt nhất vực chi địa, Văn Thánh điện hiệp trợ Hoàng triều, như vậy Văn Thánh cung thì là quản lý cả nhân tộc.

Tiến vào bên trong, thấp nhất yêu cầu, chỉ ít đạt tới Bách Gia cấp văn nhân.

Bách Gia cấp văn nhân, loại này đẳng cấp đã không thể dựa vào số lượng lấy được văn khí tấn thăng thực lực.

Là nhất định phải thật sự có một bộ bách thể trở lên, thu hoạch được Bách Gia tán thành, Thiên Đạo cộng minh, mới có thể tấn thăng, yêu cầu cực cao.

Nhưng dù vậy, tại Văn Thánh trong cung, chỉ là cấp thấp nhất tồn tại.

Nơi này Văn Thánh khắp nơi có thể thấy được, nơi này hoàng đế đến đây cũng cần đi bộ tiến lên.

Giờ phút này, một tên văn nhân làm phát hiện ra trước cái kia thiên không dị tượng, trong nháy mắt gây nên oanh động.

" cái này là vì sao?"

Một tên Bách Gia văn nhân nghi hoặc, đây chính là thánh a, huy hoàng thiên uy không có thể thay thế.

Nhật Nguyệt lưu chuyển, tại trong mắt những người này đã là thiên đạo hóa thân, không dám khinh nhờn.

Càng là có vô số ca Nhật Nguyệt văn chương.

" không biết."

Có người lắc đầu thờ dài.

Lúc này, một tên thanh niên cười Thanh Nguo đập thiên mà đến.

Tại Văn Thánh cung bên trong, vượt không mà đi, thân phận chính là người, đây là nhất tôn chân chính Hoạ Hóa Thạch, không biết sống bao nhiêu năm, văn khí ngập trời.

Quả nhiên, xúm lại cùng một chỗ rất nhiều văn nhân, thanh niên, đều là cùng nhau cúi người cung kính nói:" Không Thánh."

Thanh niên không câu nệ tiểu tiết, cánh tay vung lên, chính là một đạo văn khí, mặc dù mảnh lại là ngưng luyện vô cùng.

Rất nhiều thỉnh an văn nhân, căn bản không trụ hay không trụ chính mình, thân thể thẳng lên.

Không Thánh không yêu thích những thứ này lễ nghi phức tạp, bọn họ chính là biết đến.

Bất quá, lễ không thể bỏ, lúc này bị khuyên đứng người dậy, cũng không cảm thấy kinh ngạc.

"Không Thánh, không biết có biết cái này chính là có gì."

Có văn nhân chấp học sinh chi lễ, nghiêm túc hỏi thăm.

Thanh niên hai mắt ngưng lại, một lát sau mới lắc đầu than nhẹ:" không biết."

Cái này, mọi người đều xôn xao.

Nếu là tôn này cũng không biết, toàn bộ Văn Thánh trong nội viện, chỉ sợ đã không người biết được.

Yêu Vực bên trong.

Vạn Yêu sôi trào, tiếng rống chấn thiên.

Mấy cái tôn Yêu Thánh hóa thành nhân hình, yêu dị vô song.

"Nguyệt, Không!"Nhất tôn Yêu Thánh, chợt dạ bạc trắng, lại là thiếu niên lang bộ dáng, giờ phút này hé miệng, ngón tay càn là giống như tiểu hài tử đồng dạng đặt ở bên môi trầm giọng mở miệng.

Đây là nhất tôn chân chính Lệ Yêu, cường hãn đến đột phá chân trời, nếu là bởi vì dung mạo xem thường, sẽ chỉ hóa thành trong bụng thực vật.

"chẳng biết tại sao, cứng tế nhưng có lời nói truyền đến?"Một tên thô mãng hán tử, đầu sinh từ kim hai sừng, chính là Thần Ngưu biến thành.

"còn không có, có điều muốn so nhanh."

Hai người trầm giọng thảo luận, lại là không có phát hiện, bên cạnh nhất tôn Yêu Thánh, đôi mắt đã đỏ bừng, lệ khí nảy sinh.

Rất cục, một lát sau, tôn này Yêu Thánh không thể kìm được, ngửa mặt lên trời gào thét.

"không muốn."Tiểu hài tử phát hiện, lên tiếng ngăn cản.

Bây giờ còn chưa có thu đến cứng tế truyền lời, bọn họ cũng còn khắc chế.

"Lăn." Tôn này Yêu Thánh quát chói tai, không chút nào cho thể diện.

Trực tiếp nhảy lên, đập trên đậm đặc yêu khí, thẳng đến cái kia Thần Nữ mà đi.

"tính toán, tùy hấn đi đi."Hán tử lắc đầu, biết ngăn cản không.

Tôn này Yêu Thánh bản thể, chính là Khiếu Nguyệt Thiên Lang, nếu là sau này Vô Nguyệt, thực lực đều sẽ đại giảm, thậm chí cả một tộc bấy đều sẽ tiêu vong tại trong dòng sông lịch sử.

Loại tình huống này, nếu là ngăn cản, nói không chừng hội dẫn phát một trận rối loạn.

Đây là liên quan đến vận mệnh sự tình, đối phương đã phát cuồng.

Tiểu hài tử mày nhăn lại, làm cho lòng người sinh yêu thương.

"thể nhưng là, cứng tế..."

"ngăn cản không thể, cho dù là cứng tế đến đây, cũng vô pháp ngăn cản nó." Mãng Hán tử nhìn thấu triệt.

Tiểu hài tử im lặng, không nói lời nào, chỉ là nhìn chăm chăm cái kia phóng lên tận trời tuấn lãng thanh niên, trong mắt có hàn quang lóe lên.

Nó là yêu thánh, chưa từng bị người quát lớn qua?

Hạt giống cừu hận, tại trong lúc lơ đãng gieo xuống.

Chương 91: Thần Nữ (hai)

Thánh.

Vén vẹn một chữ như vậy, chính là đại biểu cho chí cao.

Nhất tôn Yêu Thánh thực lực kinh khủng đến cỡ nào, căn bản khó nói lên lời.

Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc Yêu thú, chỉ là thoát ra trong nháy mắt, một phương thiên địa liền là hoàn toàn bị yêu khí bao phủ.

Một con sói hư ảnh tại bầu trời hiển hiện.

Cái đó là một đầu toàn thân trắng như tuyết, cái trán có ánh trắng tiêu ký chó sói.

Hư ảnh há mồm, sói tru chân động người tìm gan, một số yêu thú cấp thấp càng là tại cái kia sói tru bên trong, tai mắt đỏ máu, sau khi ngã xuống đất không tiếng thở nữa.

Cái gì gọi là thánh.

Câu thông thiên địa, chừng khổng không gian chi lực, càng là có thể thời gian sử dụng chi lực.

Thời Không chi Lực bao phủ xuống, giống như lồng giam.

Trong này, chỉ cần không có Thánh giả tu vi, chính là không tồn tại bất luận cái gì phản kháng đường sống.

Dù là nhục thể của người vô song, dù là người linh khí ngập trời.

Chỉ cần không có cấu kết Thiên Đạo, linh hội thời không, như vậy liền sẽ vĩnh thế trầm luân.

Cái kia một tiếng sói tru về sau, toàn bộ thiên không màu sắc biến ảo.

Toàn thân trắng như tuyết, có âm nhu khí tức bao phủ.

Đây là tôn này Yêu Thánh nguyệt chi linh vực, dựa vào Nguyên Thần hình chiếu thi triển mà ra.

Nó đã đem hết toàn lực, chỉ vì đoạt lại cái kia đạo sáng chói Minh Nguyệt.

Nhưng ở loại uy thế này phía dưới, trong mắt của nó lại là để lộ ra vẻ kinh hãi.

"Làm sao có thể!" Nó ở trong lòng thét dài.

Cái kia đạo Thần Nữ thân ảnh, thế mà không bị ảnh hưởng chút nào, y nguyên đạp trên Kiếu Nguyệt quang hoa, cước bộ biến ảo, tựa như chính đang múa may một khúc nhạc chương.

"Đi chết." Lang Thánh hóa thành bản thể, một cái dài đến trăm mét Cự Lang, trong miệng một đoàn yêu khí tụ tập, gầm thét phun ra đi.

Uy thế xác thực kinh người, loại công kích này, cho dù là một tòa thành trì cũng sẽ bị chôn vùi.

Đạo thân ảnh kia, không biết chính là có gì, rõ ràng đặt ở trong mắt, vô cùng chân thật, cũng không phải hư tượng.

Nhưng Lang Thánh toàn lực nhất kích, lại là quỷ dị xâm vào.

"ta không tin." Lang Thánh điên cuồng, giống như phát như điên, lại là ở giữa không trung bắt đầu chạy.

Một bước trăm mét, chạy như điên phía dưới, ngàn dặm cũng bắt quá trong nháy mắt.

Chớp mắt trong nháy mắt, Lang Thánh đã đi vào nữ tử kia trước người, nhất trào tử vong xuống, y nguyên xâm vào.

Nhưng Lang Thánh ánh mắt lại là lại cái kia nhất trào phía dưới có chút ngốc trẻ.

"làm sao có thể." Nó lần nữa hóa thành nhân hình, chậm rãi hạ xuống, trong miệng lưu lo không ngừng.

" chuyện gì xảy ra." Mãng Hán đi tới gần, trầm giọng hỏi.

"nói một chút."Đứa bé kia cũng chớp mắt đã tới, đi tới gần.

Lang Yêu làm bầm, thật lâu, lúc này mới ngẩng đầu nặng nề vô cùng nói ra hai chữ.

"Thiên Đạo!"

Đúng vậy, nó từ đạo thân ảnh kia trên, cảm nhận được thiên đạo khí tức.

Nghĩ mãi mà không rõ, lại biết mình phạm sai lầm lớn, mạo phạm Thiên Đạo.

"Thiên Đạo?" Mặt khác hai tôn Yêu Thánh cũng là sợ hãi cả kinh, không rõ nội tình.

Thiên Đạo vô hình, lại lại ở khắp mọi nơi, mỗi khi có truyền quốc trở lên hiện lên, chính là hội ngưng tụ Thánh Nhân hư ảnh.

Nhưng giống như hiện tại như vậy, giống như thực thể, lại là chưa bao giờ xuất hiện qua.

Chỉ ít, bọn họ không có bất kỳ cái gì phương diện này trí nhớ.

"Chẳng lẽ?"

Lúc này, chân trời nhất tôn Thánh giả lần nữa buông xuống.

Hắn toàn thân không có chút nào yêu khí, ngược lại là đáng vẻ thư sinh hơi thở mười phần, nếu không có vậy đại biểu chủng tộc màu trắng nhưng đuôi, thấy thế nào đều là nhất tôn Văn Thánh.

"Đại Tể Tự."Mấy cái tôn Yêu Thánh phát biểu, có chút kính trọng.

"Không biết, ngài nói chẳng lẽ là chỉ?"

Đại Tể Tự mày nhăn lại có chút không xác định nói:"đây là ta trước tổ trong cổ tịch nhìn thấy, không biết thực hư."

"trung truyền, tại Viễn Cổ thời kỳ, Thiên Đạo từng hóa thành như bây giờ thực thể."

Đại Tể Tự ngữ khí thay đổi trở nên nặng nề.

"đó là bởi vì, lúc ấy Mạng Thiên Đạo 'Văn' sáng lập."

... ..

Loài Ma, Từ Nguyệt đồng dạng tiêu tán.

Nơi này khí tức quá mức huyết tính, cho dù là tháng đều bị phủ lên thành còn lại màu sắc.

Làm sinh ở khu vực Cửu U chủng tộc, bọn họ đối với quang mang trời sinh chán ghét.

Cho dù là đã trở thành màu tím tháng, cái kia đạo âm thầm quang mang, cũng để bọn hắn có chút khó chịu.

Nhưng bây giờ, tháng biến mất.

Vô số loài Ma mừng rỡ như điên.

"u ám, yên tĩnh, thật thoải mái dễ chịu a."Một tên Đại Ma biểu lộ say mê, thật sâu hút khẩu khí.

Cảnh tượng giống nhau, phát sinh ở loài Ma các nơi, thậm chí liên Ma Thánh đều không cách nào tránh khỏi.

Tiệc vui chóng tàn.

Tại cái kia đạo sáng chói quang hoa bao phủ xuống, Thần Nữ thân ảnh càng phát rõ ràng về sau.

Một đạo rực rỡ xanh quang mang trong nháy mắt nở rộ.

Trời, lại một lần nữa biến!

... ..

Loài người cương vực, vô số người ngửa nhìn bầu trời, lại một lần nữa mặt lộ vẻ kinh hãi.

Yêu Vực, Đại Tế Tự trong mắt quang mang lấp lóe, ngẩng đầu nhìn ra, tổ tịch lời nói không ngoa."

Ma Vực, đạo quang hoa kia bao phủ xuống, vô số loài Ma từ vui chuyển kinh hãi.

...

Thanh quang sáng chói, trong nháy mắt toàn bộ Thánh đạo đại thế giới, phẳng phất đều dát lên nhất tầng phi thủy.

Tĩnh Nguyệt Vương Cung bên trong.

Lớn như thế dị biến, rốt cục dẫn tới chú ý của mọi người.

Lý Lôi từ Lâm Thiên trong tiếng âm nhạc dẫn đầu kịp phản ứng, một chút chính là trông thấy cái kia biến hóa của ngoại giới.

Một ngựa đi đầu, đi vào Ngoại Giới, nhìn thấy hình ảnh, đã là Thần Nữ tiêu tán, thanh quang bao phủ đất liền.

Các vị Vương Tử, Quốc sư, công chúa, đều là tại hoàn hồn về sau, đi vào cạnh ngoài.

Chính tại mọi người không biết chính là có gì thời khắc, đạo quang hoa kia bên trong, 1 xanh lơ bảo bình xuất hiện.

Bảo bình rất lớn, dù là ở chân trời, cũng là một chút nhìn ra, đầy đủ dung nạp nhiều người.

Nhưng bây giờ cái kia bình trên khuôn mặt, lại là có một bóng người.

Lý Lôi bọn người không rõ ràng là ai, những cái kia trên đường phố người bán hàng rong, lại là lên tiếng kinh hô.

" cái kia Thần Nữ!"

" nàng làm sao tại một cái bình nhỏ bên trên."

Lâm Thiên cũng trông thấy phía ngoài hình ảnh, miệng đại trương.

" đây không phải là Sứ Thanh Hoa à?"Lâm Thiên giật mình trong lòng.

Hắn mơ hồ trong đó cảm thấy, chính mình tựa hồ lại làm ra chút chuyện lớn.

Quả nhiên, ngay tại Lâm Thiên kinh ngạc trong nháy mắt, một trận ưu nhã Thanh Nhạc từ chân trời truyền đến.

" phác họa đoá hoa xanh trên phôi trắng, nét bút đậm chuyển nhạt "

...

" như sứ thanh hoa truyền thế, dù nhìn lại vẫn mỹ lệ "

" ánh mắt Nàng thoáng nét cười "

Là cái kia Thần Nữ tại nhẹ giọng ngâm xướng, có một phen đặc biệt vận vị.

Vô số người, say mê.

Đây là Đại Đạo Phạm Âm, có thể rất hoàn mỹ biểu lộ ra lời bài hát tích súc ý.

Thẳng vào nhân tâm, có thể làm cho người cảm giác cùng thâm thụ.

Văn Thánh cung bên trong.

Một tên phụ tu Thanh Nhạc một đạo Văn Thánh, trong mắt không tự chủ được lưu lại nước mắt.

Hắn cảm giác được, Luân Hồi chi ý.

Một thanh niên mấy đời Luân Hồi, thủy chung chờ đợi một cái khối trong mưa nữ tử.

Càng nhiều địa phương.

Vô số Nhạc Sư, càng là quỳ mọp xuống đất.

Đây là một loại thành tín cầu nguyện, bọn họ biết, theo Thiên Đạo Phạm Âm xuất hiện về sau, vui người đều sẽ quật khởi.

Đem sẽ không thua ở bất kỳ văn nhân, võ giả, từ đó nhảy lên đi vào nghề nghiệp đỉnh phong.

Khúc thôi, sắc trời thời gian dần trôi qua lần nữa trở lại đen nhánh, trăng sáng treo cao.

Nhưng không ai có thể quên, ngay tại vừa rồi, phát sinh hạng gì thần hồ kỳ thần sự kiện.

Vương Cung trước đám người, trong mắt lộ ra tin tức đã khó nói lên lời.

"đây không phải, vừa rồi..."Một tên công chúa miệng run rẩy, không biết nói cái gì cho phải.

Nhưng cái này vền vẹn kinh hãi bất đầu.

Vào ngày hôm đó sắc triệt để trở lại bình thường thời khắc, tại cái kia khoảng không trong đất, một nữ tử thân ảnh lạng yên mà hiện.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 92: Thần Nữ (ba)

"Là người?"

Nữ tử xuất hiện, trong nháy mắt để chúng mắt người trừng lớn, bọc này kinh hãi, vô pháp biểu đạt.

Nữ tử biểu lộ nhu hòa, cười nói tự nhiên, nhưng lại cũng không trả lời không biết là người phương nào đặt câu hỏi.

Ngược lại là một đạo quang hoa hiện lên, đem trọn mảnh vương cung bao khóa đi vào.

Giờ khắc này, tất cả mọi người vô pháp động đậy, giống như điêu khắc đồng dạng đứng sừng sững ở nguyên địa.

Lâm Thiên cũng không tại giam cầm phạm vi bên trong, khi nhìn đến trên người nữ tử quang hoa nở rộ về sau, có chút hiếu kỳ nói: "Vừa mới cái đó là?"

"Cấm chế, Thiên Đạo Chi Lực gia trì cấm chế."

Nữ tử đối đãi Lâm Thiên rất lợi hại nhu hòa, nhẹ giọng trả lời, thanh âm biến ảo khôn lường, tựa như Vàng anh khẽ hát.

"Bọn họ bị hạn chế, không nói nên lời, không có thể thấy mọi vật, ngũ quan khép kín, ở vào Hỗn Độn Không Gian bên trong."

"Nơi đó không có thời gian, không có không gian, hoàn toàn đứng im."

Lâm Thiên nhíu mày, hắn cũng không hiểu rõ lắm nữ tử nói đồ vật.

Có điều cũng đoán được khẳng định chính là là mình lúc trước một ca khúc khúc đưa đến kết quả.

Hắn cũng chưa nói tiếp, mà là rất lợi hại an tĩnh chờ đợi nữ tử giải thích.

"Tiếp xuống ta và người nói chuyện rất trọng yếu, bởi vậy trước đem bọn hắn phong cấm."

"Người có thể đem ta hiểu vì Thiên Đạo hóa thân."

Nữ tử y nguyên nhẹ mở miệng cười.

Nhưng lời này lại là để Lâm Thiên toàn bộ tâm thần đều rung động.

Hắn là Thiên Đạo hóa thân?

Thiên Đạo không phải là vô tình vô trí, hết thảy đều theo chiếu pháp tắc vận hành à?

Trước mắt nữ tử này, hoàn toàn không có loại khí tức kia.

Nữ tử cũng không thêm để ý Lâm Thiên biểu lộ kinh hãi, nàng chỉ là đến chấp hành Thiên Đạo phát xuống chỉ lệnh.

"Người nhạc khúc 《 Sứ Thanh Hoa 》 khai sáng nhạc chương mới, cần muốn tiến hành mệnh danh."

Lâm Thiên lần trước chính là tại Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong, từng có kinh lịch, cũng không nhiều xoắn xuyết.

Duy nhất có khác biệt chỉ là lần này xuất hiện cũng không phải là trong đầu thanh âm, mà là thật sự hóa thân thành một cái hình người đi tới gần.

Trăm nghìn một lát sau chậm rãi nói: "Thì gọi lưu hành âm nhạc đi."

Nữ tử sóng mắt lưu chuyển, nhẹ nhàng gật đầu.

"Đã."

Lâm Thiên không có trả lời, ngược lại là hơi cúi thấp đầu, tựa như đang tự hỏi cái gì.

Rốt cục, tại nội tâm một phen xoắn xuyết về sau, Lâm Thiên cuối cùng không có định chỉ.

"Người liền chuẩn bị đem cái này lưu hành âm nhạc tặng thêm vào Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong à?"

"Đây là tự nhiên, đã ca khúc phù hợp Mạng Thiên Đạo 'Văn' tiêu chuẩn, về sau tự nhiên sẽ xuất hiện lấy âm nhạc làm chủ tu văn nhân."

"Ta cảm giác có chút không được." Lâm Thiên chân thành nói.

"Vì cái gì?" Nữ tử nhú mày, có chút không giải.

Lâm Thiên không nghĩ tới nữ tử thế mà thật ứng cùng mình, quả thật cùng mình dự liệu một dạng, là có linh trí.

"Ách, người không cảm thấy hiện tại âm nhạc một đạo, khuynh hướng giải trí hóa âm nhạc."

"Hiện tại có rất ít khổ tâm nghiên cứu âm nhạc một đạo người, phần lớn là dùng cho bạn nhảy, thậm chí tại nơi ăn chơi, hiện tại Mạng Thiên Đạo 'Văn' không cảm thấy không ổn à?"

Lâm Thiên cũng chỉ là ném thử một phen, xách ra đề nghị của mình.

Nữ tử mi đầu cũng nhăn lại đến, như có điều suy nghĩ.

Thật lâu, lúc này mới nói khẽ: "Vậy người là có ý gì?"

"Hủy bỏ rơi nhạc giả một đạo à?"

"Không." Lâm Thiên xấu hổ, hần chỉ là đột nhiên nhớ tới kiếp trước một số đồ chơi, muốn hốt du một phen.

"Vậy là người ý gì." Nữ tử có chút tức giận.

"Người không phải Thiên Đạo à?" Lâm Thiên cười ngượng ngùng.

"Nói nhảm, lão nương không phải Thiên Đạo, chẳng lẽ là người a."

Lâm Thiên ngần ngừ, không nghĩ tới cái này vừa ra, biểu lộ trong nháy mắt có chút lúng túng.

Đây là Thiên Đạo?

Người mẹ nó đang đùa ta?

Lâm Thiên cảm giác gặp phải một cái giả Thiên Đạo.

"Mau nói." Nữ tử quát khế.

"Ý của ta là, người không phải Thiên Đạo hóa thân à, cái kia Mạng Thiên Đạo 'Văn' tự nhiên về các người chương không."

"Nếu như tại Mạng Thiên Đạo 'Văn' trung gian thêm cái trước chữ, liền thích hợp nhiều."

Lâm Thiên đề nghị.

"Thêm chữ gì?"

"Thêm cái Nhạc, xưng là Mạng Thiên Đạo 'Văn Nhạc', đồng thời đem Văn cùng Nhạc phân tán ra tới."

Lâm Thiên chung quy là đem lời nói nói rõ ràng.

Đây cũng chính là trong đầu của hắn đột nhiên xuất hiện ý nghĩ.

Nếu như di giới, có thể cùng kiếp trước một dạng, làm ra chút anime, điện ảnh, có phải hay không sẽ trở nên thú vị rất nhiều?

Đây chỉ là một loại tư duy hình thức ban đầu, Lâm Thiên trong lòng cũng không có xác thực kế hoạch.

Làm sao biết, giờ khắc này ở lời kia nói ra về sau cái kia tự xưng là Thiên Đạo hóa thân nữ tử, lại là chăm chú suy tư.

Một lát sau, càng là gật đầu đồng ý.

"Có chút đạo lý, thì theo lời người nói cải biến một phen." Nữ tử tán đồng đề nghị của Lâm Thiên.

"Sự tình xong, có điều người biết quá nhiều." Nữ tử lại là đột nhiên âm trầm cười rộ lên.

Lần này biểu lộ, để Lâm Thiên giật mình.

Còn tưởng rằng, cái này cái gọi là Thiên Đạo hóa thân muốn sát nhân diệt khẩu.

"Bối vậy, trí nhớ của người cũng nhất định phải xóa đi." Nữ tử ngay sau đó nói.

Đáng lẽ, nàng làm vì Thiên Đạo hóa thân, cần phải duy trì phải thần bí, cường đại, cùng vốn có thái độ.

Nhưng vừa rồi, không cẩn thận, bại lộ vài thứ.

Lâm Thiên trí nhớ vốn nên không cần xóa đi, dù sao chính là làm lưu hành âm nhạc người sáng lập, như rất sớm trước kia lúc đầu truyền lên đến Lão Văn thánh, biết được một số cực nhọc mật.

Chỉ cần cùng Thiên Đạo ký kết khế ước, không nói thuật ra ngoài là đủ.

Lâm Thiên mới biết lại là quá nhiều.

Chỉ có thể cùng nhau xóa đi trí nhớ.

Lâm Thiên thở phào một hơi.

Thiếu thốn một đoạn này trí nhớ, tính không được cái đại sự gì.

Nữ tử nói xong, chính là ngọc vung tay lên, một đạo rộng rãi lại hạo nhiên khí tức, trong nháy mắt tuôn ra.

Cái đó là Thiên Đạo Chi Lực, vô hình vô chất, lại cường đại đến cực hạn.

Bực này vĩ ngạn chi lực, áp đảo bất kỳ lực lượng nào phía trên, vô luận là thần bí Thời Không chi Lực, Tru Tà Thiên Phạt Lôi Đình chi lực, đều không thể so sánh cùng nhau.

Xóa đi trí nhớ, chỉ là rất đơn giản một hạng công hiệu a.

Dù sao, trí nhớ loại vật này, thậm chí nhận va chạm đều sẽ rơi mất.

Vương quốc Tinh Nguyệt đắm người, bị bao phủ ở bên trong.

Lâm Thiên đồng dạng bị bao bao ở trong đó.

Nữ tử thi triển thủ đoạn rất lợi hại có chừng mực, đem mọi người trí nhớ xóa đi phong tàng tại chỗ sâu nhất, ước chừng chỉ có hơn mười phút.

Theo lực lượng phun trào, Lâm Thiên đầu một trận u ám.

Lại sau đó mở mắt về sau, chính là nhìn thấy cái kia bao phủ tại Tinh Nguyệt Vương Cung quang hoa tiêu tán.

"Không phải xóa đi trí nhớ à?" Lâm Thiên có chút ngây người.

"Nàng phảng phất tại đùa ta?"

Lâm Thiên nhìn chung quanh một chút, đích thật là không có nữ tử kia thân ảnh.

Ánh mắt càng thêm quái dị.

Hắn rõ ràng sâu nhớ kỹ đến hết thầy a.

Cái kia bạo nói tục Thiên Đạo hóa thân?

Đang có chút không giải, chung quanh những người còn lại con mắt cũng đồng thời mở ra.

"Ta chờ ở chỗ này làm gì?" Lý Lôi ánh mắt có chút mê mang.

"Chư vị, chúng ta tiếp tục yến hội đi."

...

Lâm Tiểu Nhu cũng là nhẹ nhàng dắt lấy Lâm Thiên cánh tay, một mặt choáng váng.

"Thiếu gia, chúng ta đứng ở bên ngoài làm gì?"

Lâm Thiên tựa hồ mình bạch thứ gì.

"Người cái gì đều không nhớ rõ à?" Lâm Thiên dò hỏi.

"Nhớ kỹ cái gì?" Lâm Tiểu Nhu nghiêng đầu, một mặt không giải.

"Không có việc gì, đi vào đi." Lâm Thiên không sai.

Trí nhớ đích thật là bị xóa đi.

Nhưng cũng không bao gồm chính mình.

Chính mình tựa hồ bởi vì nguyên nhân gì, cũng không có bị xóa đi cái kia đoạn ký ức?

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Một đêm này

Dạ tiệc như thường lệ tiến hành.

Chỉ bất quá, tình cảnh lần nữa trở lại lúc đầu một màn kia.

Chỉ gặp Lý Lôi tại xấu hổ bên trong, nhẹ nhàng vỗ vỗ tay.

Tại sau đó nhạc khúc vang lên, bạn nhảy vào bàn, đồng dạng cách điều chế, đồng dạng mùi vị.

Lâm trời đã im lặng, bất quá lần này đương nhiên sẽ không lại giống như lần trước, chạy ra đến cả trên một khúc.

Yên lặng ăn thức ăn trên bàn.

Cũng may cung đình Ngự Trù làm đồ ăn mùi vị không thể nói, Lâm Thiên rất nhanh liền đắm chìm trong trong đó vô pháp tự kiềm chế.

Lâm Thiên hát đối múa không cảm thấy hứng thú, Lâm Tiểu Nhu bọn người tự nhiên là sẽ không đi vỗ tay bảo hay.

Điều này sẽ đưa đến, mặc dù có ca múa phát triển bầu không khí, nhưng yến thành chủ nhân lại là không nhúc nhích chút nào.

Yến hội ngay tại Lâm Thiên ăn no chào từ giả về sau, qua loa kết thúc rồi.

Lâm Thiên bọn người đi, to lớn trong thánh đường chỉ còn lại có một đám Vương Công Đại Thần mắt to trừng mắt đôi mắt nhỏ.

Lý Vân Thiên khoe miệng co quắp động lên nói khẽ: "Phụ vương?"

"Còn đứng ngây đó làm gì? Tán đi." Lý Lôi hơi thở bên trong lạnh lùng hừ nói.

Không thể không nói, đây là một trận thất bại yến hội.

Từ Lý Lôi có tranh đấu với Lâm Thiên một phen dự định về sau, trận này yến hội chính là nhất định sẽ không thái quá hoàn mỹ.

Không chỉ có không thành công cùng Lâm Tiểu Nhu rút ngắn mấy phần quan hệ, thậm chí còn có chút xơ cứng.

Hắn điều tra không được Lâm Thiên chuẩn xác tin tức, cũng đoán không được Lâm Tiểu Nhu cùng Lâm Thiên quan hệ của hai người đến cỡ nào mật thiết.

Làm ra lựa chọn liền sẽ không là cỡ nào hợp lý.

Đêm dài, Tinh Nguyệt Vương Cung một chỗ Thiên Điện bên trong lại vẫn sáng đèn.

Lý Lôi ngồi trên ghế, sắc mặt trầm ngưng.

Không bao lâu, ngoài cửa vang lên trận trận tiếng đập cửa.

"Vào đi." Lý Lôi thở dài một hơi, nhẹ giọng mở miệng.

Vào cửa chính là một ông lão, khuôn mặt hòa ái.

"Quốc sư." Lý Lôi hơi ngồi thẳng người, đưa tay đặt lên bàn, biểu lộ nghiêm túc.

"Bệ hạ." Ông lão khẽ gật đầu, xem như vãn an.

Đi vào trước bàn, cũng không khách khí trực tiếp ngồi xuống, lúc này mới tiếp tục nói: "Không biết bệ hạ đêm khuya triệu Lão Thần đến đây, không biết có chuyện gì?"

Lý Lôi nhíu mày, có chút không xác định nói: "Bản Vương có chút lo nghĩ, muốn cho Quốc sư giải đáp một phen."

"Cứ nói đừng ngại." Quốc sư vuốt râu, biểu lộ bất biến.

"Nói đến, ngược lại là cùng lần này sắc phong nhị phẩm quan viên có quan hệ." Lý Lôi đạo.

"Cái kia gọi Lâm Tiểu Nhu tiểu cô nương à?" Quốc sư nói.

Lý Lôi gật đầu, có vẻ hơi khó hiểu bộ dáng, thật lâu mới chỉnh lý tốt lời nói.

"Chính là nàng, hoặc là xác thực tới nói, cũng không phải là hắn."

Quốc sư nhẹ cười rộ lên hỏi ngược lại: "Nếu là Lão Thần không có đoán sai, bệ hạ buồn hắn là cái kia gọi Lâm Thiên thanh niên đi?"

"Kỳ thực theo Lão Thần ý kiến, Thuận theo Tự Nhiên cho thỏa đáng."

Lý Lôi sắc mặt biến nghiêm túc mấy phần mở miệng nói: "Bản Vương như thế nào không biết?"

"Lâm Tiểu Nhu cái cô nương này, tâm tư đơn thuần, nhưng này Lâm Thiên thì là không dễ sống chung người."

"Bản Vương kỳ thực chính là muốn đem cái kia Lâm Tiểu Nhu triệt để lưu tại trong vương quốc."

"Trẻ tuổi như vậy liền có thể sáng tác lưu danh thi từ, tiền đồ bất khả hạn lượng, nếu là nàng có thể thường trú Tinh Nguyệt, chúng ta Vương quốc thực lực chắc chắn đột nhiên tăng mạnh, thậm chí quốc vận đề bạt phía dưới, ta có thể đột phá đến Đế Giai, đến lúc đó thành lập Đế Quốc cũng không phải không có khả năng!"

Lý Lôi ngữ khí trầm trọng mấy phần, đã tâm mủi phần.

Quốc sư không nói lời nào, lặng lẽ tự hỏi.

Thật lâu, lúc này mới ho khan hai tiếng nói: "Bệ hạ là cho rằng Lâm Thiên có khả năng từ đó cản trở?"

"Hoặc là nói là một cái cực lớn biến số?"

"Ừm." Lý Lôi gật đầu nói: "Bản Vương nhìn không thấu người thanh niên kia, điều tra một phen cũng chưa có cái gì thu hút địa phương."

"Nhưng tính cách của hần quá bất ổn nhất định phải, tựa hồ đối với đọi Vương quốc không có bao nhiêu quy chúc cảm."

Quốc sư trầm ngưng nói: "Ý của bệ hạ, Lão Thần hiểu."

"Muốn lưu lại Lâm Tiểu Nhu, kỳ thực phương pháp ngược lại không phải là không có."

"Cái gọi là thu nạp nhân tâm, phương pháp nhiều mặt."

"Có thể châm ngòi, làm cho cùng người khác quan hệ xa lánh, này lên kia xuống, công dân tâm quy về phe mình. Đây là thiệt người lợi mình chi pháp."

"Có thể dụ dỗ, dùng tiền tài địa vị thậm chí cả đủ loại chỗ tốt, thành lập hai người quan hệ, loại phương thức này tuy nhiên khuôn sáo cũ, lại hữu hiệu nhất."

"Có điều tựa hồ châm ngòi cùng dụ dỗ chi pháp, cũng không tính quá thực dụng, hôm nay cách làm, đã chứng minh."

"Hôm nay bệ hạ nên là để Lý Tiêu tướng quân thử qua một phen. Cũng không thành công, thậm chí còn để bọn hần có chút phản cảm, càng là cho thấy lập trường của mình, thà nhưng không làm nhị phẩm quan viên."

"Cái này chứng minh Lâm Tiểu Nhu đối với Lâm Thiên chính là mười phần duy trì, mà lại đối với nhị phẩm quan viên đều có thể xem thường từ bỏ."

"Châm ngòi không thành, mà dụ dỗ, so với nhị phẩm quan viên càng thêm quý giá đồ vật, cơ hồ cũng khó có thể lấy ra."

"Như thế nói đến, chỉ có thể đổi cái góc độ suy nghĩ một phen."

Lý Lô truy vấn: "Làm sao cái suy nghĩ phương pháp?"

Quốc sư cười khẽ đã tính trước.

"Cái này muốn đặt mình vào hoàn cảnh người khác tưởng tượng một phen."

"Nếu là, ta vì Lâm Tiểu Nhu, vì sao như thế giữ gìn Lâm Thiên. Mà không thân bệ hạ, không hộ Vương quốc."

"Đầu tiên có thể xác định một điểm, quan hệ của hai người nên là tích lũy tháng ngày dưới thành lập."

"Điểm này, bệ hạ cũng đã điều tra đến, trước đó, Lâm Tiểu Nhu bắt quá là Lâm Thiên trong nhà thị nữ a."

"Lão Thần coi là, cũng không phải là nhị phẩm quan vị đối nó không có sức hấp dẫn, mà là nàng nên là không có hình thành chính xác giá trị quan."

"Đối với thị nữ mà nói, nhà khái niệm khẳng định vĩnh viễn lớn hơn nước khái niệm, bọn họ cũng không có bao nhiêu tiếp xúc thể nhân cơ hội, tự nhiên cũng khó có thể hiểu được nhị phẩm quan viên đại biểu cho cái gì, Vương quốc lại ý vị như thế nào."

"Ngược lại là cả ngày trong phủ làm việc, tự nhiên thiên hướng về Lâm gia, phàm là đều lấy Lâm gia vì lớn, lúc này mới mở miệng giữ gìn."

"Mà bệ hạ, thậm chí cả Vương quốc, tại trong đầu của các nàng bên trong ngược lại là cũng không một cái xác thực khái niệm."

"Bây giờ có thể làm, chỉ có thể là chậm rãi để nó tiếp nhận sự vật mới mẻ, đổi đãi quan vị, Vương quốc có một cái minh xác giá trị quan."

"Càng là có thể để chư vị Vương Tử, đối nó triển khai truy cầu, hai bút cùng về."

"Nếu là có thể thúc đẩy quan hệ thông gia, tại tăng thêm đối với giá trị quan chính xác khái niệm, việc này nên có thể thành."

Lý Lô con mắt lóe sáng mấy phần, trầm giọng nói: "Thì theo Quốc sư nói, ngày mai ta liền để các vương tử, tiến đến tiếp."

... ..

Lâm Thiên ăn uống no đủ về sau, ngược lại là cùng đám người tìm đang lúc không tẻ khách sạn, mướn xong phòng nặng nề thiếp đi.

Cũng không rõ ràng Lý Lô trong lòng có tâm tư gì.

Tinh Nguyệt Vương Thành, chỉ là trên đường vừa đứng thôi, đọi không bao lâu, thì muốn ly khai.

Hần cũng càng không rõ ràng, Mạng Thiên Đạo 'Văn' cái cách, đối với toàn bộ Thánh đạo đại thế giới gây nên bao lớn oanh động.

Truyền thừa không mấy năm thời gian, Mạng Thiên Đạo 'Văn' cho tới bây giờ đều là bền lòng vững dạ, giờ phút này vô số văn nhân câu thông về sau lại là phát hiện tên biến.

Mạng Thiên Đạo 'Văn Nhạc'.

Mà lại thiết thực chia làm hai cái bản khối, Mạng 'Văn' cùng Mạng 'Nhạc'.

Một đêm này, vô số văn nhân, vô số loài Yêu cúng tế, vô số loài Ma tiên tri tổn sức tâm tư thương thảo nghiên cứu cải cách.

Một đêm này, vô số Nhạc Sư, quỳ xuống đất lễ bái, trong miệng hô lấy: "Lăng Vân đại sư công đức vô lượng!"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Tinh Nguyệt Lâm

Từ Vương quốc Tinh Nguyệt, muốn muốn đi trước giương mình Đế Quốc, lộ trình xa xôi.

Nếu là bình thường tiến lên, cho dù là cấp bảy tu vi, cũng cần đi đường trọn vẹn thời gian nửa năm.

Trung gian càng là nguy cơ tứ phía, cần phải xuyên qua yêu minh sơn mạch.

Tuy nhiên Yêu thú hơn phân nửa bộ phận đều là tụ tập tại Yêu Vực, nhưng cũng không có nghĩa là loài người cương vực bên trong, thì tuyệt đối an toàn.

Yêu minh sơn mạch trong đó, chính là thịnh truyền lấy nắm giữ cấp tám trở lên Yêu thú.

Loại này đi đường phương thức, tự nhiên không tại Lâm Thiên cân nhắc bên trong.

Cũng không phải sợ yêu thú kia cường đại cỡ nào, sơn mạch dù sao phạm vi như thế rộng lớn, nơi đây lại là nhân tộc cương vực bên trong.

Cho dù là cấp tám Yêu thú, cũng không có khả năng tùy ý hành hung, đại đa số thời điểm, hay là tuân thủ nghiêm ngặt tại địa bàn của mình bên trong, cần thận một chút lấy Lâm Thiên một đoàn người thực lực tới nói, vấn đề không lớn.

Chủ yếu là vấn đề thời gian, có hệ thống nhiệm vụ, Lâm Thiên không có khả năng tổn hao như thế nhiều thời giờ dùng để đi đường.

Mà lại, đi qua đêm qua cái kia phiên biến cố, nhiệm vụ cũng không có như Lâm Thiên dự liệu đồng dạng hoàn thành.

Hiển nhiên là nhất định phải lấy bản nhân danh nghĩa, nổi tiếng Đế Quốc, mà cũng không phải là Bút Danh.

Một buổi sáng sớm, Lâm Thiên từ trong phòng khách đứng lên.

Vặn eo bẻ cổ, rửa mặt một phen sau chính là đứng ở một gian khác khách phòng cửa.

Chờ đợi là dài đằng dặc, Lâm Thiên trên mặt nhưng lại chưa lộ ra một tia không kiên nhẫn.

Hắn không có cách nào không giống nhau, cái này khách phòng người ở, vốn nên là Liễu Mị Nhi, nhưng ở nó khur khur cổ chấp dưới, đem Lâm Tiểu Nhu cũng cùng nhau kéo vào đi.

Để Lâm Thiên người cô đơn, qua một đêm.

Sáng sớm tỉnh lại, đều không nằm ý tâm tư, thật sớm tại cửa ra vào chờ đợi.

"Két."

Cửa phòng rót cục truyền đến một trận giòn vang.

"Thiếu gia " Lâm Tiểu Nhu vừa mở cửa, liền thấy Lâm Thiên đứng đấy, thở nhẹ ra âm thanh.

Lâm Thiên sắc mặt vui vẻ, giang hai tay liền đem nhu thuận thiếu nữ ôm vào trong ngực.

"Muốn chết ta."

"Mị Nhi tỷ tỷ còn ở đây." Lâm Tiểu Nhu thẹn thùng.

Liều Mị Nhi lúc này cũng từ trong phòng đi tới, gương mặt ửng đỏ quát khẽ nói: "Lưu manh."

Nàng cũng chẳng biết tại sao, quý thần xui khiến, đem Lâm Tiểu Nhu kêu lên bên trong phòng mình, không bị khống chế hỏi không ít liên quan tới Lâm Thiên vấn đề.

Lâm Thiên không cho là nhục, ngược lại cười hắc hắc.

"Nếu không, chúng ta cũng ôm một cái?"

"Không muốn." Liều Mị Nhi cảm giác lòng của mình nhảy đều tăng tốc không ít, cũng như chạy trốn trở về phòng.

... ..

Lầu một đại sảnh.

Nơi này là khách sạn dùng cơm địa phương.

"Tông a." Lâm Thiên đem cháo loãng uống cạn, chà chà miệng, hướng phía Liều Tông mở miệng nói.

"Ừm?" Liều Tông còn ăn bánh mỳ (không có nhân bên trong), miệng bên trong nhét tràn đầy, muốn nói chuyện, lại là ngánh không được, chỉ mình miệng nói quanh co một trận.

Thật vất vả nuốt xuống, lúc này mới hỏi: "Thế nào, Thiên thiếu?"

"Một hồi, có việc muốn nhờ người đi làm."

"Chuyện gì?" Liều Tông gật đầu, tiếp tục hỏi.

"Người phải đi Truyền Tống Trận gỡ xuống thẻ số."

"Lấy thẻ số? Chúng ta không phải vừa tới Vương Thành à?" Liều Tông có chút không giải.

"Cái này muốn đi à?"

"Không, Vương Thành khẳng định đến đợi một đoạn thời gian, có điều cũng không ảnh hưởng thẻ số nhận lấy." Lâm Thiên giải thích nói: "Lần này để người lấy thẻ số, chính là Vương Thành truyền tống đế quốc."

"Loại này khoảng cách cực dài Truyền Tống Trận, có vẻ như còn cần xét duyệt thân phận, thu hoạch được xuyên Quốc Gia bằng chứng."

"Trung gian chờ đợi thời gian, đầy đủ chúng ta tại Vương Thành du ngoạn một phen."

"Đi Đế Quốc!" Liều Tông kinh hãi.

Liều Mị Nhi cũng dùng ánh mắt quái dị nhìn về phía Lâm Thiên, nói khẽ: "Là người chân chính mục đích à?"

"Đây là trong kế hoạch an bài." Lâm Thiên rất nghiêm túc nói: "Mị Nhi, người thì sao? Muốn hay không cùng theo một lúc đi Đế Quốc?"

Liều Mị Nhi không khỏi dâng lên một cỗ cảm giác mất mát, chậm rãi lắc đầu nói: "Ta không đi, nguyên bản ta cũng dự định ngay tại Vương Thành du ngoạn một trận liền trở về."

"Ta còn không có nói qua cho các người đi? Kỳ thực ta là thành Liều Nguyệt thành chủ."

"Một cái Tiểu Thành Chủ mà thôi, khác trở về đi." Lâm Thiên giữ lại nói.

"Không." Liều Mị Nhi lắc đầu, ánh mắt có chút ảm đạm.

Có điều ngược lại lại khôi phục sáng ngời, nhẹ cười rộ lên.

"Hồi đến Liều Nguyệt dù sao cũng so theo người tên lưu manh này tốt."

Lâm Thiên có chút có chút trầm mặc, tuy nhiên cùng Liều Mị Nhi thời gian chung đụng không dài, nhưng hắn cũng không muốn buông tha cái này tuyệt mỹ nữ tử.

Là bởi vì dung mạo à? Ta quả nhiên vẫn là cái phổ thông nam nhân, đào thoát không nữa người dưới suy nghĩ định luật.

Lâm Thiên cảm thấy có chút tự giễu, hẳn kỳ thực cũng không rõ ràng lắm, đối đãi Liều Mị Nhi đến cùng là loại nào tình cảm.

Thật lâu.

"Ừm, người quyết định liền quyết định đi."

"Bất quá ta sẽ trở lại, lần này đi Đế Quốc chỉ là làm một chuyện a."

"Chờ lấy ta." Lâm Thiên nghiêm túc nói.

Không khí có chút nặng nề, không ai mở miệng nói chuyện.

Rốt cục Liễu Tông có chút không chịu nổi bầu không khí như thế này, cười ha ha một tiếng linh hoạt nói: "Làm giống như sinh lý từ biệt."

"Cái này không đi Đế Quốc trước đó còn có thời gian dài như vậy à?"

"Ta đi trước lĩnh thể số, đoán chừng 1 ngày thời gian là không được, Thiên thiếu chính các người tìm địa phương dạo chơi đi."

... ..

Tỉnh Nguyệt Lâm.

Nơi này là Tỉnh Nguyệt hướng thành nhất là trứ danh một cái ngắm cảnh điểm.

Đồng dạng chính là Vương quốc Tỉnh Nguyệt danh hào tồn tại.

Ở vào vương thành nội bộ một mảnh rừng núi lớn, mặc dù tên là danh lam thắng cảnh, nhưng kì thực càng là vô số văn nhân võ giả, tranh tiên đến đây một chỗ Tu Luyện Thánh Địa.

Vì thế, cho dù là Vương Thành thành lập, cũng vẫn còn đang tắc đất tắc vàng Thổ Địa phía trên giữ lại như thế một mảnh cánh rừng.

Nơi này cây cối, chính là là một loại tên là "Tỉnh Nguyệt Thần Mộc" đặc biệt tồn tại.

Ban đêm có thể hấp thụ Tỉnh Nguyệt chi lực, có chút cùng loại với Yêu thú.

Nhưng bọn hắn lại sẽ không dựa vào hấp thụ lực lượng dùng để cường đại bản thân, ngược lại là lại ở ban ngày thời điểm trả lại đi ra.

Vô luận là văn nhân hoặc là võ giả, tại loại này Tỉnh Nguyệt chi lực thối luyện dưới, thân thể đều sẽ đạt được một tia tiến bộ.

Loại này nguyên lý, thì cùng Yêu thú thực lực tiến giai cùng loại, chủ yếu cường hóa nó nhục thân chi lực.

Bình thường thời điểm, loài người là không thể nào hấp thụ đến Tỉnh Nguyệt chi lực, cái này chính là loài Yêu thiên phú một trong.

Nhưng nhờ vào đó "Tỉnh Nguyệt Thần Mộc" mà có thể đạt thành cái này 1 công hiệu.

Duy nhất có thiếu hụt, chỉ là mỗi hấp thụ một lần, cần phải thời gian qua đi một tháng mới có thể lần nữa hấp thụ.

Cái này cũng dẫn đến, mảnh này Tỉnh Nguyệt Lâm, hoàn toàn không đủ để cái biến lớn hơn cục thế, thuộc về dẹt Hoa trên Gấm một loại.

Phóng tới Đế Quốc tầng này mặt, tác dụng thì cực kỳ bé nhỏ, bất quá đối với Vương quốc Tỉnh Nguyệt tới nói, ngược lại coi như không tệ.

Dù sao, một cái Đế Quốc bên trong, một tên cao giai văn nhân, sáng tác một thủ thi từ, một bộ, có lẽ lấy được đề bạt, liền đã vượt xa Tỉnh Nguyệt Lâm công hiệu.

Lâm Thiên một đoàn người tới chỗ này, tự nhiên không phải vì hấp thụ cái kia một tia Tỉnh Nguyệt chi lực.

Thực lực của bọn hắn cũng không tính là thấp, hấp thụ cái kia một tia, tăng lên thực lực có lẽ liền một phần vạn cũng chưa tới.

Nơi này hay là càng thích hợp một số tiểu bối, thực lực không cao, dùng đến đề thăng cơ sở.

Bọn họ tới đây, tự nhiên vөн vẹn vì ngắm cảnh, bữa sáng thời gian nặng nề, cần hóa giải một phen.

Chương 95: Câu đối

Tỉnh Nguyệt Thần Mộc, không thẹn với Kỳ Thần danh hào.

Bão quang lẫm liệt, tuy là ban ngày, nhưng nó bên trên tán phát hào quang lại là giống như ban đêm tinh tú, đặt mình vào trong đó, phảng phất ở vào mộng cảnh.

Nơi này du ngoạn rất nhiều người, có Văn Nhân Nhã Sĩ, có hoa phục võ giả.

Một chỗ ba người vây quanh Tỉnh Nguyệt Mộc Hạ, một cái có chút phúc hậu bàn tử, đang tay cầm lấy Chiêng Trống, đánh lấy.

"Nhìn một chút, nhìn một chút a, đối câu đối, thắng phần thưởng á."

"Thiếu gia, cái gì là đối câu đối?" Lâm Tiểu Nhu hoan thoát giống con chim nhỏ.

"Ách." Lâm Thiên ghen lời, hần ngược lại là biết đối câu đối là cái thứ gì, nhưng muốn để hắn giải thích, thật là có chút khó khăn.

"Cái gọi là đối câu đối, chính là câu đối tục xưng, tính toán là một loại kiến thức hệ thống, có điều họa theo từ thoả có chút khác biệt."

Liễu Mị Nhi mắt thấy Lâm Thiên có chút xấu hổ, cười nhẹ giải thích.

"Câu đối coi trọng thượng hạ tình tứ, tương quan, nhưng không nhất định có thi từ văn nhã, nhưng tục có thể nhả, nhưng tương tự khảo cứu người học thức."

Lâm Tiểu Nhu hé miệng, một lát sau làm nũng cười rộ lên.

"Tuy nhiên Liễu tỷ tỷ nói rất lợi hại đáng vẻ, nhưng là ta vẫn là không hiểu."

Lâm Thiên đứng ra, mười phần bá khí nói: "Không hiểu không quan hệ, thiếu gia đi qua đối lên mấy đôi, người thì minh bạch."

Bàn tử mở cửa hàng không lớn, chỉ là một cái bàn, đằng sau tại hai cây cối trên tạm gác lại dây thừng dài, phía trên dính liền lấy một số giấy trắng.

Giấy trắng chính là hai tấm quen biết, đem câu đối bao trùm tại hạ, chỉ là ở ngoài mặt viết chút cùng loại với Gia Quốc', phong cảnh... chờ một chút chữ.

Không cần nhiều lời liền là có thể minh bạch hàm nghĩa trong đó, cần muốn lựa chọn thuộc loại, sau đó hiện trường đối nghịch.

Lâm Thiên một đoàn người xúm lại đi qua, nơi đó đã là tụ tập không ít người.

Bàn tử mặt lộ vẻ hồng quang, ra sức hét lớn.

"Một mai kim tệ ném thử một phen, người thắng trận có thể thu hoạch được gấp mười lần trở lại lợi."

"Nhìn một chút nhìn một chút."

"Ta đến đối lên một đôi."

Lúc này, bên trong, một tên đầu đội khăn chít đầu thanh niên dẫn đầu đứng ra.

"Há, vị công tử này nhưng là muốn ném thử một phen?" Bàn tử rất nhiệt tình, lập tức ứng hợp đạo.

"Đúng thế, bốn công tử mặc dù mới không xuất chúng, nhưng muốn đến đối với cái câu đối, vấn đề không lớn" thanh niên cũng rất tự tin, gương mặt kiêu căng chỉ sắc.

"Đúng thế, đúng thế."

Bàn tử bồi cười, tiếp tục giải thích nói: "Có điều trước đó, bàn tử hay là phải nói trên một phen quy củ mới được."

"Khen thưởng cùng tổn hao vừa rồi đã nói qua, 1 tiền vàng một lần, đối lên làm theo phản gấp mười lần.

Bất quá, chính là có thời gian hạn chế.

Mỗi lần đổi câu đối, thời gian không được vượt qua thời gian một nén nhang.

Công tử có gì dị nghị không?"

"Ít nói lời vô ích, trực tiếp bắt đầu đi."

Thanh niên từ trong túi quần móc ra một mai kim tệ, trực tiếp đưa tới mập mạp trong tay.

"Ừm... Ta lựa chọn Gia Quốc loại câu đối."

Trầm ngưng sau một lúc, thanh niên làm ra lựa chọn.

"Được rồi."

Bàn tử y nguyên cười ha hả, đi đến cái kia có dán Gia Quốc chữ giấy trắng trước mặt, nhúng tay xé ra, phía dưới liền là xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Đốt một gốc ngấn hương, bàn tử mở miệng nhắc nhở: "Công tử, hương đã nhóm lửa, bắt đầu đi."

Lâm Thiên bên ngoài bên cạnh có chút hăng hái nhìn lấy, không được lắc đầu.

Câu đối, căn bản không gọi được cỡ nào khó, ngược lại là có chút đơn giản.

Bàn tử cho ra vẻ trên chính là: "Gia Quốc lâm trọng, nhiệt huyết tràn đầy phù hộ ta Tinh Nguyệt."

Nhưng mặc dù là như thế, những thứ này quần chúng vậy xem đều là cau mày, suy tư.

Lâm Thiên tại một bên cười khẽ.

Hắn ngược lại là lý giải bàn tử là sao ở đây mở đối câu đối cửa hàng.

Cái thế giới này văn nhân, có lẽ không có kiếp trước lịch sử Trung Hoa trên như vậy sáng chói, nhưng cũng không phải là thì đại biểu cho người ngốc ngu ngốc.

Nếu là hắn dám đem cửa hàng chạy đến Chủ Thành khu, thậm chí một ít cửa học viện, đoán chừng có thể may mà y phục đều thể chấp ra ngoài.

Nhưng hắn đem cửa hàng mở ở chỗ này, lại là một cái lựa chọn tốt.

Tới nơi này du ngoạn người, tám chín phần mười, số lượng quá nhiều, tốt xấu lẫn lộn.

Văn nhân có, nhưng quyết định không chiếm được một phần trăm tỉ lệ, tính được tuyệt đối chính là kiếm lời lớn.

Cái kia thanh niên nam tử đồng dạng hợp lấy đám người một dạng nhưu mày suy tư, đợi đến hương nến đốt đến một nửa thời khắc, mới chợt hiểu ra, nói khẽ: "Bồn công tử nghĩ ra được."

"Về trên chính là Gia Quốc khai đầu, về dưới nhưng đối với xã tắc. Nhiệt huyết tràn đầy nhưng đối với máu chảy đầu rơi, phù hộ ta Tinh Nguyệt làm theo là có thể lấy hộ ta quốc thổ thay thế."

Dù sao cũng phải về dưới chính là xã tắc vì lớn, máu chảy đầu rơi hộ ta quốc thổ."

Bàn tử sắc mặt trong nháy mắt đổ xuống tới, một bộ lỗ lớn bộ dáng, trong miệng lẩm bẩm lẩm bẩm thanh niên chỗ đối với về dưới.

Một lát sau, khẽ lắc đầu, đau lòng từ trong túi quần móc ra mười mai kim tệ, đưa tới thanh niên trong tay.

"Công tử đối với không sai, bàn tử ta mở tiệm ý tứ chính là thành tín, cho đây là ngươi tiền vàng."

Hai người giao dịch như vậy hoàn thành, trong nháy mắt chính là dẫn tới chung quanh không ít người nóng lòng muốn thử.

1 người đàn ông tuổi trung niên, một thân võ giả kinh phục, xem xét liền không phải văn nhân, nhưng có thanh niên vết xe đổ, rất là không kiên nhẫn đứng ra, giao nạp một mai kim tệ.

Có người dẫn đầu, càng nhiều người cũng giao nạp tiền vàng, không bao lâu cái kia mập mạp lại là đã thu mấy chục mai nhiều.

Giật xuống một bộ che đậy câu đối, lập tức chính là đốt hương nến.

Rất nhanh thời gian một nén nhang đi qua, đám người không công mà lui.

Còn có người không tin tã, lại là giao nạp tiền vàng, bắt đầu vòng thứ hai giải đề.

Lần này ngược lại là có người đáp đi ra, có điều vẫn là thanh niên kia.

Lâm Thiên ở một bên quan sát Tiểu Hội, trong lòng mình ngộ.

Lúc đầu người thanh niên kia cùng cái tên mập mạp này, chính là thông đồng tốt.

Cũng chính là tục xưng bày.

Mới đầu thanh niên giải đề thời điểm, hẳn thì cảm giác có chút không đúng, tựa hồ thanh niên kia cùng cái kia mập mạp ánh mắt lặng lẽ pha chế rượu trao đổi qua.

Bất quá khi đó không có chú ý, không dám xác định.

Nhưng bây giờ quan sát một phen, làm theo là có thể xác định.

Người thanh niên kia thì hỗn tạp ở chính giữa, mỗi khi phát hiện có người tựa hồ muốn đáp lúc đi ra, chính là đoạt trả lời trước, căn bản không cho những người còn lại cơ hội.

Nếu là đều là một bộ minh tư khổ tướng bộ dáng, thanh niên cũng thần thái như cũ tự tại, căn bản không ra mặt.

Dạng này mấy hiệp về sau, kiểm lấy tiền vàng cũng không phải số lượng nhỏ.

Nhìn rõ ràng, Lâm Thiên cũng không có đi vạch trần.

Loại vật này, một người muốn đánh một người muốn bị đánh, dám tốn tiền vàng đi giải đề, chính mình không có chân tài thực học, trách không được người khác.

Nếu là thật sự tài hoa xuất chúng, nhìn thấy câu đối một cái chớp mắt, thì có thể giải đáp đi ra.

Lâm Tiểu Nhu cũng đồng dạng nhủ lại mũi ngọc tinh xảo, nàng cũng đang suy tư đáp án, có điều hai vòng về sau lại là hơi có chút uể oải.

"Thiếu gia, Tiểu Nhu đàn quá, một cái đều đáp không được."

"Ha-Ha, không có việc gì, nhìn thiếu gia đi đáp hơn mấy cái." Lâm Thiên cung chiêu sờ sờ Lâm Tiểu Nhu đầu, hướng phía trước đi đến.

Đây là Lâm Thiên mới đầu thì chuyển quyết định, ngược lại không phải vì đi phá.

Nhanh chân hướng phía quầy hàng đi đến, Lâm Thiên trên mặt mang nụ cười, móc ra mấy cái mai kim tệ hướng bàn tử trên bàn quảng ra.

"Lần này tính ta một người."

Bàn tử sững sờ, đánh giá cẩn thận một phen Lâm Thiên, sau đó lại lặng lẽ hướng về phía bên trong thanh niên nháy mắt.

Hắn có thể nhìn ra, cái này vừa qua khỏi tới thanh niên, chính là cái dê béo.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Câu đối (hai)

Lâm Thiên tư thế quá đủ.

Bên cạnh theo hai cái mỹ nữ, mà lại xem xét ăn mặc tuyệt không tầm thường, sau lưng càng là có một thân cao chín thước trắng hán làm hộ vệ.

Loại này dê béo, bàn tử thấy nhiều.

Ánh mắt thoáng biến ảo một phen, cùng bên trong thanh niên thông khí một phen về sau, bàn tử cười ha hả mở miệng nói: "Công tử cũng muốn chơi chơi?"

"Cái đó là tự nhiên." Lâm Thiên một mặt tự tin.

"Công tử xem xét cũng không phải là người bình thường, chắc là tài hoa bộc lộ, Văn đầy thành quách người đi." Bàn tử xu nịnh nói.

Đây là hần lần nào cũng đúng chiêu số, phàm là muốn giết dê béo trước đó, lấy lòng khích lệ chính là thiết yếu thói quen.

Chờ đến khen đến lằng lằng về sau, sự tình phía sau, tự nhiên là nước chảy thành sông.

Quả nhiên, như bàn tử sở liệu, Lâm Thiên đầu hơi hơi lên rất là thần nhiên nói: "Nói không sai."

"Vậy công tử muốn hay không ném thử một phen độ khó cao câu đối đầu?" Bàn tử cảm thấy cười thầm, trên mặt lại là một bộ sùng bái bộ dáng.

"Độ khó cao câu đối, mỗi lần tốn hao cần 10 Kim, nhưng trở lại lợi lại là đạt tới 50 Kim."

"Loại này câu đối, chỉ sợ cũng chỉ có công tử bức này Thiên Kiêu mới có thể đáp ra." Bàn tử tiếp tục mở miệng.

Đây cũng là bàn tử chuyên môn vì "Dê béo" chuẩn bị thủ đoạn.

Trước sau dính liền, có chừng ba loại thủ đoạn.

Sơ cấp nhất, chính là loại này dựa vào lấy lòng khuếch đại đối phương, để nó tự mãn cuối cùng đáp ứng.

Chỉ muốn đáp ứng, độ khó cao câu đối, bàn tử chọn lựa cơ hồ đều là toàn bộ Thánh đạo thế giới đều gọi trên tuyệt đối tồn tại.

Nếu như đối phương cũng không mắc mưu, bàn tử cũng còn có thứ hai bộ phương án.

Lúc này liền phải vận dụng cái kia trốn ở bên trong thanh niên, hái lấy khích tướng thủ pháp.

Thanh niên chỉ cần đứng ra, có chút khinh thường đến trên một câu: "Nhất gan như vậy, chắc là không có chân tài thực học, tính toán lão bản, để ta tới."

Loại tình huống này, đại đa số công tử ca đều sẽ trong lòng không xóa, đáp lại xuông tới.

Nếu là cái này đều còn không được, thậm chí còn chuẩn bị loại thứ ba phương án.

Lúc này, bàn tử chính án chiếu lấy chính mình loại phương án thứ nhất, tiến hành thăm dò.

Lâm Thiên có chút nhú mày, cũng không có lập tức đáp ứng, bàn tử cảm thấy không sai đang chuẩn bị cho thanh niên kia tại làm dưới ánh mắt.

Lúc này, Lâm Thiên mở miệng.

"Không phải mới vừa 1 bồi làm sao? Như thế nào đến bây giờ thì 1 bồi năm."

Lâm Thiên quan tâm tới vấn đề này tới.

Bàn tử trong lòng buông lỏng, nói thầm một tiếng: Ta còn tưởng rằng không mắc mưu đâu, nguyên lai là nguyên nhân này.

Cười nhẹ giải thích nói: "Công tử lời ấy sai rồi."

"Chúng ta muốn xuyên thấu qua biểu tượng nhìn bản chất."

"Mới đầu đích thật là 1 bồi 10 không giả, nhưng đó là một mai kim tệ bồi mười mai kim tệ, tính được dù là trả lời, cũng chỉ là kiếm lấy chín mai kim tệ a."

"Nhưng là hiện tại, đầu nhập mười cái, bồi 50 mai, kiếm lấy thế nhưng là bốn mươi mai kim tệ, hoàn toàn không phải một cái khái niệm."

"Mà lại, loại này độ khó cao câu đối, ta cũng không dám để phổ thông đại chúng đến đúng, chuyện này đối với bọn hần rất khó khăn, nói rõ hồ tiền, chúng ta làm ăn vẫn là muốn coi trọng lương tri."

"Chỉ có như công tử như vậy Thiên Kiêu, mới có như vậy 1 tia cơ hội."

Bàn tử hoàn toàn như trước đây cung duy.

Rốt cục, Lâm Thiên ý động, từ trong túi quần xuất ra 1 túi nhỏ tiền vàng, cao giọng nói: "Lời ấy có lý, nơi này là 100 mai kim tệ, ta đổi lên mười lần."

Bàn tử mừng rỡ trong lòng, trên mặt lại là bất động thanh sắc, nói khẽ: "Công tử hảo phách lực."

"Hiện tại bắt đầu?"

Lâm Thiên gật đầu nói: "Bắt đầu đi."

Bàn tử cười ha hả đem túi tiền cất kỹ, quay người từ dưới bàn cầm làm ra một bộ câu đối, nhẹ nhàng để lộ thượng tầng vài trắng, đốt một cây nhang nền.

"Công tử, xin đừng không, đã bắt đầu tính toán thời gian."

Câu đối khó khăn xác thực đề bạt một cái cấp bậc, bàn tử xuất ra về trên chính là: "Tắc đất vì chùa, chùa lời mở đầu câu thơ, thơ nói: Minh Nguyệt đưa tăng về Cổ Tự "

Lâm Thiên trên mặt nhũ mảy, kì thực là trong lòng đã có so đo.

Câu đối khó khăn xác thực rất lớn, không chỉ có vận dụng đoán chữ tra cứu bên trong thêm chữ thủ pháp, đem "Đất" "Tắc" hợp hai là "Chùa", tại thêm "Núi" vì "Thơ".

Câu mật thơ càng là xảo dùng phương pháp tu từ, từ thơ bắt đầu trở lại chùa miếu, phương pháp sáng tác đối với biến, lại hô ứng hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, độ khó khăn cực lớn.

Bàn tử biểu lộ đậm mạc, nhìn lấy Lâm Thiên trầm tư bộ dáng, trong lòng đã sớm vui vẻ nở hoa.

Loại này "Dê béo" cấp người thuê khác, so trước mặt người bình thường có quan hệ tốt kiếm lời quá nhiều.

Chỉ cần thượng sáo, đằng sau còn có ba mươi Kim, 50 Kim, thậm chí 100 Kim một lần câu đối.

Mà lại, chỉ là một người tham dự, không giống nhiều người thời điểm, sợ người nào người nào linh quang nhất thiết, đối được.

"Song Mộc vì Lâm, nơi ở ẩn bày ra cấm, cấm nói: "Rủi lấy lúc vào núi rừng."

Bàn tử còn chưa đắc ý bao lâu, Lâm Thiên lại là không có chút nào điềm báo mở miệng.

"Người nhìn ta đúng còn tỉnh té?" Lâm Thiên nhẹ cười rộ lên.

Bàn tử cái trán toát ra mồ hôi mịn, trong lòng đã sớm rung động lên, cái này câu đối, chính là hẩn du lịch đế quốc thời điểm, từ một văn viện sao chép, ở nơi đó đều gọi trên tuyệt đối.

Cái gì gọi là tuyệt đối?

Cái đó là cơ hồ căn bản không có khả năng đúng đi ra câu đối.

Nghe nói cái này câu đối đã là mấy trăm năm xuống tới, đều không có một cái nào đáp án, nhưng bàn tử lại là biết Lâm Thiên chỗ đúng, không sai chút nào.

Chỉ có thể khô cứng ba cười nói: "Song Mộc vì Lâm, Lâm bày ra vì cấm, cấm lại thông cấm lệnh, cùng thơ hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, hoàn toàn ăn khớp. Đối với không sai, công tử quả nhiên đại tài."

Nói xong càng là lặng lẽ cho thanh niên một ánh mắt, nhất định phải vận dụng một số thủ đoạn đặc thù.

Thanh niên hiểu ý, lúc này cũng đứng ra, tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu, cười khẽ phụ họa nói: "Không nghĩ tới thể mà những thứ này câu đối như thể có ý tứ."

"Chủ quán , có thể hay không thêm ta một cái." Nói xong càng là trực tiếp móc ra số mười mai kim tệ, hướng trên bàn quảng ra.

Bàn tử tự nhiên là không thể nào cự tuyệt, cười ha hả thu hồi túi tiền.

"Tiếp theo liên, độ khó khăn nhưng là muốn cao hơn một điểm."

"Cứ nói đừng ngại." Thanh niên cười to, có phần có một loại văn nhân phóng khoáng khí tức ở trong đó.

Không bao lâu, thứ hai bức câu đối mở ra.

Điểm Tướng Đài trước, Vương không làm chủ người nào ra mặt.

Thanh niên triển khai kỹ xảo của chính mình, trên mặt biểu lộ xoắn xuýt, một bộ bộ dáng suy tư, nhưng ánh mắt lại là thời khắc nhìn chăm chăm bên cạnh Lâm Thiên.

Lâm Thiên lòng dạ biết rõ, cảm thấy có chút muốn cười, mặt không biểu tình bên trong lên tiếng nói: "Luận Võ Trường trên, lực như thiếu điểm nhất định phải bị chém."

Bàn tử có chút mắt tròn, thanh niên đồng dạng sắc mặt vì kinh.

Là thật một điểm điểm báo đều không có, căn bản phục tùng đoán chừng, đến cùng đối với đi ra chưa.

Liên muốn thi triển tiểu thói quen cơ hội đều không có.

Bản tử lần nữa cười khan: "Công tử quả nhiên đại tài, đã liên đối hai liên."

"Có điều 10 Kim liên đã không có, chỉ còn lại có ba mươi Kim liên, đối lên làm theo phản Bách Kim."

Bản tử hạ quyết định.

Lần này 100 Kim, đã là không kiếm lời mấy may, sớm đi đem Bách Kim xài hết, nghĩ biện pháp tại hồ trên một bút.

Nói xong, càng là nhẹ nhàng ho khan hai tiếng, nhắc nhở thanh niên, ra đối với thi tranh thủ thời gian giải đề.

Thanh niên hiểu ý, lung lay Vũ Phiến.

Thứ ba liên.

Thanh niên miệng vừa mở rộng phun ra một chữ, Lâm Thiên đã đem câu đối toàn bộ nói ra.

Mập mạp mồ hôi đã là ướt nhẹp vạt áo, xuất ra trương khăn tay chà chà.

"Còn thừa lại 50 Kim, công tử muốn không thử nghiệm một phen 50 Kim câu đối? Thắng thì được một trăm năm mươi?"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Ngẫu nhiên gặp?

Bản tử trong lòng tính toán, đầu lòng muốn nứt.

Trừ ra thu Lâm Thiên 100 Kim tiền vốn bên ngoài, đến bây giờ, liên tục hai cái 10 Kim câu đối, thua Bách Kim ra ngoài, đã là không kiếm lời.

Tại thêm cái trước ba mươi Kim câu đối, hiện tại là triệt để thua thiệt Bách Kim ra ngoài.

Nhưng không có cách, tiền đã là thu, tự nhiên không thể đổi ý, vô luận dùng thủ đoạn gì lừa gạt, muốn lâu dài đặt chân đi xuống, loại này lấy tiền không nhận nợ sự tình là quả quyết không thể làm.

Kiên trì, đem chuẩn bị lần nữa xuất ra câu đối nâng giá đến 50 Kim, phản một trăm năm mươi.

Tuy nhiên nhìn tiền tài không ít, nhưng kì thực đã là đem trở lại lợi vừa giảm lại rơi xuống.

Như là dựa theo lúc đầu 10 Kim tới nói, còn lại 50 Kim, tới cao là có thể tới hai trăm năm mươi Kim lợi tức.

Mà lại không chỉ có là ích lợi so vấn đề, càng quan trọng hơn chính là cùng hấn lui thông thanh niên, muốn đáp trên câu đối là cần thời gian phản ứng.

Ba mươi Kim câu đối, bản tử trọn vẹn chuẩn bị mười cái, mà 50 Kim thì là chỉ có ba cái.

Thời gian phản ứng có thể mau hơn không ít, mà lại độ khó khăn đủ lớn, những người còn lại muốn phải nhanh chóng đối lên tỷ lệ cũng thấp.

Bản tử giờ phút này đã sớm không đem Lâm Thiên cho rằng "Dê béo."

Chỉ cầu lấy sau cùng 1 liên đừng ra cái gì yêu thiếu thân, tại hỏi thăm Lâm Thiên phía sau càng là lặng lẽ hướng về phía thanh niên làm khẩu hình.

Thanh niên hiểu ý, đã tính trước, làm mở miệng trước: "50 Kim câu đối chắc hẳn càng thêm có thú, bản công tử cũng không kém phần này tiền, tới đi."

Lâm Thiên tự nhiên sẽ không cự tuyệt, đồng dạng gật đầu nói: "Theo ý người nói."

Bàn tử lau mồ hôi, ngồi xổm người xuống, từ dưới mặt bàn lật nghiêng tìm một hồi lâu, rốt cục cầm làm ra một bộ liễn mới.

Đây là hần cùng thanh niên câu thông tốt, chỉ cần lấy ra đến mấy giây về sau, thanh niên lập tức liền đáp.

"Mắc câu vì lão, dưới câu vì thi, lão thi đồng sinh, đồng sinh thi đến già "

Thanh niên đếm thầm lấy.

Ba.

Hai.

"Một người là lớn, hai người là trời, thiên đại nhân tình, nhân tình lớn hơn trời" Lâm Thiên nhẹ giọng đáp, tốc độ so với trên 1 liên càng nhanh mấy phần.

Bàn tử bọn người ở tại quan sát Lâm Thiên, Lâm Thiên làm sao không có quan sát đối phương.

Sớm đã phát hiện thanh niên bờ môi khinh động đếm thầm lấy, tìm đúng thời gian, ngay tại trước một giây đem câu đối đáp ra.

Bàn tử héo, đặt mông ngồi dưới đất, lầm bầm "Thua thiệt hai trăm năm mươi Kim, kiếm lời bao lâu mới trở về."

Thanh niên cũng sắc mặt tái xanh, muốn đến hôm nay tiền công khẳng định là không có.

Duy chỉ có Lâm Thiên y nguyên cười ha hả, nói khẽ: "Chủ quán, tiền này, ngươi nhìn có phải hay không nên cho ta."

Bàn tử như ở trong mộng mới tỉnh, đứng dậy, run run rẩy rẩy từ trước người trong bao vải xuất ra năm cái túi.

"Công tử quả nhiên đại tài, đây là hai trăm năm mươi mai kim tệ, chỉ cầu ngài đừng đùa."

"Vốn nhỏ sinh ý, không chơi nổi a."

Bàn tử giọng mang giọng ghen ngào, lần này tuyệt đối không phải giả vờ, mà là thiết thực cảm thấy đau lòng.

Lâm Thiên tiếp nhận túi tiền, tiện tay đưa cho đứng phía sau mây cười dài nói: "À, cũng liên đồ cái việc vui thôi, được thôi, ta thì không chơi."

Bàn tử trên mặt rốt cục có mấy phần thần thái, nhìn lấy dần dần rời khỏi vây quanh Lâm Thiên, tiếp tục hét to lên.

"Nhìn một chút, nhìn một chút á."

"Vừa rồi công tử các ngươi cũng trông thấy, tuyệt đối già trẻ không gạt..."

Lâm Thiên bọn người gạt ra, đang chuẩn bị hướng chỗ sâu du lãm một phen, bên tai lại truyền tới một trận hơi có vẻ xốc nổi tiếng cười.

"Ha-Ha, ta nói mới vừa rồi là người nào, nguyên lai là Tiểu Nhu cùng Lâm huynh đệ."

Người đến cười to, bước nhanh đi đến Lâm Thiên đám người trước mặt.

Lâm Thiên ghé mắt, dò xét một phen, nhớ tới người là ai.

"Thất Vương Tử."

Lâm Thiên nhẹ giọng mở miệng xem như bắt chuyện qua.

Người tới, chính là hôm qua dạ tiệc gặp gỡ qua Lý Tây Dạ.

Lý Tây Dạ trên mặt mang âm áp nụ cười, cũng không nhìn Lâm Thiên, ngược lại là dò xét cẩn thận lấy Lâm Tiểu Nhu.

Hắn tới nơi này thời gian không ngắn, từ Lâm Thiên đối với ra cái thứ nhất câu đối thời điểm, đã đi tới nơi đây.

Mục đích, tự nhiên là nghe từ phụ vương an bài, nghĩ biện pháp cùng Lâm Tiểu Nhu chỗ tốt quan hệ, thuận tiện nhìn xem có thể hay không thu hoạch được phương tâm.

Cứ như vậy nhìn kỹ, Lý Tây Dạ càng là quyết định.

Lâm Tiểu Nhu quá mềm mại dễ thương.

Càng đừng đề cập như là trở thành quyền lữ, về sau tại tranh đoạt trên vương vị, hay là một cái cục lớn thẻ đánh bạc.

Lâm Tiểu Nhu phát giác được Lý Tây Dạ ánh mắt, lặng lẽ trốn đến Lâm Thiên sau lưng.

Lúc này, Lý Tây Dạ mới đem ánh mắt phóng tới Lâm Thiên trên thân.

"Không nghĩ tới Lâm huynh đệ lớn như thế mới."

"Có điều nói lên câu đối, Bản Vương Tử cũng coi như có mấy phần nghiên cứu, không biết Lâm huynh đệ có thể chỉ giáo mấy phần."

Lý Tây Dạ mở miệng đề nghị.

Hắn biết rõ, nếu là muốn thu hoạch được Lâm Tiểu Nhu phương tâm, mục tiêu thứ nhất chính là Lâm Thiên.

Mà dưới mắt chính là một cơ hội, triển lộ tài hoa của mình.

Tuy nói lúc trước Lâm Thiên liên tiếp số đúng, nhưng Lý Tây Dạ cũng không để trong mắt, hắn là Vương tử, kiêu thước cực lớn.

Mà cái kia bán hàng rong, lại là ghi chép một số tên đúng, Lý Tây Dạ tự hỏi cũng có thể đối đáp trôi chảy.

Chỉ có thể lừa gạt một phen bình thường dân chúng.

Lâm Thiên nhũ mày, không có đáp ứng, mà là từ chối nói: "Câu đối cũng đừng, đến Tinh Nguyệt Lâm còn chưa du lãm một phen, ở chỗ này đã chậm trễ không thiếu thời gian."

Lâm Thiên lời này, không thể nghi ngờ càng làm cho Lý Tây Dạ vững tin chính mình suy đoán. Lâm Thiên bất quá là không biết từ chỗ nào nhìn chút sách cổ, đọc thuộc lòng một chút câu đối, tài nghệ thật sự cũng không cao.

Ngay sau đó, chính là khách tướng nói: "Lâm huynh đệ đã có này tài hoa, lại vui lòng chỉ giáo một phen."

"Sẽ không phải là công tử bột đi?"

Lâm Thiên mi đầu giương lên, ánh mắt có chút lẳng lẹ.

Thật sự là hắn là không muốn lại phí công phu, dù sao hắn đi đối câu đối dự tính ban đầu, chỉ là vì để Lâm Tiểu Nhu biết câu đối là sao.

Nhưng dưới mắt, cũng là bị khiêu khích.

Mặc dù không biết Lý Tây Dạ trong lòng đến cùng đánh lấy ý định gì, nhưng Lâm Thiên lần này lại là đáp lại.

"Đối câu đối?"

"Thì người? Bao cô Vương Tử một cái còn cùng ta xách câu đối?"

"Đi một bên chơi đi."

Lâm Thiên từ trước đến nay chính là loại tính cách này, trực tiếp mở miệng đem Lý Tây Dạ một chậu thóa mạ.

Theo Lâm Thiên, chính mình vốn nên liền chuẩn bị rời đi Tinh Nguyệt, để Lâm Tiểu Nhu tạm gác lại cái nhị phẩm quan viên chức vị, về sau sáng tạo làm cái gì thì từ, quốc vận đều sẽ gia trì đến ngôi sao trên ánh trăng, đã coi như là hết lòng quan tâm giúp đỡ.

Mà các người những người này, một cái Quân Vương Lý Lôi bởi vì vì một số việc nhỏ cạnh tranh trong lòng, còn tìm cái tướng quân thăm dò chính mình.

Người một cái Thất Vương Tử, hiện tại cũng nhân như cẩu trùng, chạy tới nói Đông Đạo Tây, còn cần kẻ khích tướng, ấu trĩ không ấu trĩ?

Lâm Tiểu Nhu thế nhưng là sáng tác số thủ truyền quốc, một thủ lưu danh văn nhân, đề bạt quốc vận, chính là đại công đức.

Mà chính mình, thì là tương đương với công thần gia thuộc người nhà, dựa vào cái gì mình đã bị đãi ngộ như thế.

Ngay sau đó căn bản không thêm do dự, mở rộng hướng về phía Lý Tây Dạ mắng mỏ.

Lý Tây Dạ kinh ngạc đến ngây người, sắc mặt đỏ lên, sau lưng vậy xem thị vệ càng là xông lên rống to: "Lớn mật."

Nhưng mà Văn Trường há lại ăn bộ này?

Hướng một trạm trước, giống như Hồng Hoàng Cự Thủ thấp cuồng hống phẫn đạo: "Người mới lớn mật, quỳ xuống!"

Loại này kiếm bạt nỗ trương bầu không khí, là Lý Tây Dạ không ngờ tới.

Bản ý của hắn chỉ là tại ở một phương diện khác chèn ép Lâm Thiên một phen, để Lâm Tiểu Nhu đối với mình ấn tượng có một cái đề bạt a.

Gặp này tình huống, thật sâu đẽ xuống nộ khí, hướng phía thị vệ trách mắng: "Lui ra."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Cút đi

Lý Tây Dạ cũng không phải là hoàn khổ Vương Tử, hiểu được tiến thoái.

Biết nếu là bởi vì trong lúc nhất thời tức giận, để thị vệ động thủ, cơ hồ chẳng khác nào đánh mất roi thu hoạch được Lâm Tiểu Nhu hảo cảm cơ hội.

Đây là hấn không nguyện ý nhìn thấy.

Nhưng dù vậy, Lý Tây Dạ sắc mặt vẫn là âm trầm xuống.

Cổ đẽ xuống nộ khí lạnh lùng nói: "Lâm huynh đệ, ta chỉ là muốn giao lưu một phen tâm đắc thôi, làm gì cự người bên ngoài?"

Lâm Thiên rất lợi hại phiền, thật tốt du ngoạn một phen, bị quấy nhiễu nhả hứng, căn bản sẽ không cho hấn bất kỳ sắc mặt tốt.

Giống như khu đuổi ruồi đồng dạng khu tay nói: "Bản thiếu không có rảnh cùng người mù chơi, chính mình về nhà chơi bunn đi."

Nói xong, quay người trực tiếp lôi kéo hai nữ tay, chính là muốn vượt qua Lý Tây Dạ bọn người hướng phía đằng sau đi đến.

Lý Tây Dạ sắc mặt lúc xanh lúc trắng, mắt thấy tức sắp rời đi Lâm Thiên bọn người mở miệng.

"Hừ, ta liền nói lão cha là cái dốt đặc cán mai thành chủ, làm nhi tử lại làm sao lại có tài văn chương đâu??"

Lý Tây Dạ không có cách nào, không thể trơ mắt nhìn cơ hội chạy đi, lần nữa sử dụng kế khích tướng.

Nhưng lần này, có hiệu quả.

Lâm Thiên tiến lên tốc độ trong lúc đó ngừng.

Khí tức càng phát băng hàn lên.

Hấn biết đây là Lý Tây Dạ kế khích tướng, nhưng lần này, kịch đấu điểm mấu chốt, lại là hấn không thể nhìn như không thấy.

Lâm Thiên là cô nhi, từ nhỏ chưa từng cảm thụ phụ mẫu ôn nhu, cái này cũng dẫn đến hấn tại một đoạn như vậy thời gian ở chung phía dưới, rất lợi hại trân quý phần này từ trên trời giáng xuống tình cảm.

Chậm rãi quay đầu, Lâm Thiên nhếch miệng lên, nhẹ cười rộ lên.

Lần nữa đi vào Lý Tây Dạ trước mặt, Lâm Thiên mở miệng nói: "Người rất muốn cùng ta đối câu đối?"

Lý Tây Dạ tâm bên trong một cái lộp bộp, hấn mơ hồ trong đó phát giác được Lâm Thiên khí tức không thích hợp.

Có điều việc đã đến nước này, đêm không có khả năng nhận sợ, chỉ có thể trả lời: "Thế nào, không dám à?"

Lâm Thiên lắc đầu, y nguyên nói ra: "Ta vẫn là câu nói kia, người cũng không có tư cách cùng ta đối câu đối."

"Người vẫn là bao cô."

"Nhưng ta có thể thỏa mãn yêu cầu của người, bất quá ta có một cái điều kiện."

"Nếu như người thua, tự mình vả miệng mười lần, phải dùng toàn lực."

"Người đáp ứng, ta liền cùng người chơi trên 1 chơi."

Có Trung Hoa năm ngàn năm nội tình tại, Lâm Thiên rất lợi hại tự tin, mở rộng ngậm miệng xưng hô Lý Tây Dạ là bao cò.

Lý Tây Dạ lần nữa không có trào phúng một trận, đỏ mặt khí thô, trầm giọng nói: "Không có vấn đề, có điều nếu là người thua lại nên như thế nào?"

Lâm Thiên khịt mũi coi thường khinh thường nói: "Ta và miệng 100, là người gấp mười lần, như thế nào?"

Lý Tây Dạ sững sờ, không nghĩ tới Lâm Thiên thế mà chơi lớn như thế.

Trong lòng càng là có lo nghĩ.

Hắn chẳng lẽ không sợ thua à?

Lý Tây Dạ đối với mình nguyên bản phỏng đoán bắt đầu sinh ra hoài nghi, không biết Lâm Thiên là thật có tài học còn là cố ý ráng chống đỡ, để cho mình sinh ra hoài nghi, biết khó mà lui.

Cảm thấy bồn chồn, Lý Tây Dạ hỏi lần nữa: "Người nói quả thật?"

Lâm Thiên không thêm phí lời với hắn nói thẳng: "Làm sao cái so phương pháp?"

Lý Tây Dạ lúc này hơi có chút dâm lao phải theo lao mùi vị, nhưng việc đã đến nước này, chỉ có thể ngăn chặn cảm thấy bất an, mở miệng nói: "Người ta đều ra một đôi, xem ai trước đối lên như thế nào?"

"Không có vấn đề." Lâm Thiên cảm thấy cười lạnh, từ sẽ không cự tuyệt.

"Vậy ta trước ra đối." Lý Tây Dạ cũng miễn cưỡng lên tinh thần.

"Gà từng tiếng gáy vang "

Lý Tây Dạ không làm hắn muốn liền đem câu đối nói ra.

Đây là hắn áp đáy hòm câu đối, chính là thời gian rất sớm tại một bản ố vàng sách cổ trên nhìn thấy, không biết là vị nào Văn Học Đại Gia ra về trên.

Này liền vừa ra, Lâm Thiên mi đầu chính là nhăn lại tới.

Cũng không phải là nói cái này câu đối đến cỡ nào khó, mà là hắn đang suy tư nên cho Lý Tây Dạ ra cái gì câu đối mới tốt.

Lý Tây Dạ không rõ nội tình, nhìn lấy Lâm Thiên nhều mày cảm thấy trong nháy mắt Đại Định.

"Như thế nào? Đáp không ra?" Lý Tây Dạ rốt cục có chút đắc ý.

Càng là thỉnh thoảng cho Lâm Tiểu Nhu ném đi một cái ánh mắt, ý đồ hấp dẫn chú ý lực.

Một lát sau, Lâm Thiên ánh mắt rốt cục sáng lên, hắn nghĩ tới nên ra cái gì câu đối.

"Người cái kia đối với từ, ta đối lên."

Cảm thấy có chủ ý, Lâm Thiên cũng không chậm trễ thời gian, mở miệng nói: "Gà từng tiếng gáy vang, ta đối với Thiên Lý Mã từng bước lên cao."

"Như thế nào?"

"Còn tinh tế, tích súc ý còn ăn khớp."

Lý Tây Dạ vừa muốn mở miệng nói chút lời xã giao, Lâm Thiên liền đã cắt ngang, nói: "'Được, người cũng không cần lên tiếng, ta biết chắc là ăn khớp tinh tế.'"

"Nên tới ta xuất câu đối, nghe kỹ."

"Trời làm bàn cờ Ngôi sao làm tử, người nào dám hạ."

"Đúng không "

Lâm Thiên đem câu đối nói ra, một mặt hí ngược chỉ sắc nhìn về phía Lý Tây Dạ.

Cái này câu đối, không thể nói được cỡ nào khó, nhưng cũng không phải người bình thường có thể đối lên, chính là kiếp trước tương đối tên 1 đôi câu đối.

Bộ này liên, khó thì khó tại một cái bố cục phía trên, có lẽ người có thể đúng tinh tế, đúng không kém, nhưng từ ý cảnh trên lại là rất khó đuổi theo.

Lý Tây Dạ cả người đều có chút choáng váng.

Trời làm bàn cờ?

Muốn hay không làm lớn như vậy?

Thánh Nhân cũng không dám nói lời này đi

Vất hết óc, Lý Tây Dạ tốt xấu là nói quanh co nửa ngày cương quyết không nghĩ ra tốt đáp án.

"Đáp không được đi?" Lâm Thiên cười lạnh.

"Vậy ngươi còn không quát chính mình bàn tay?"

Lý Tây Dạ sắc mặt như gan heo, không biết làm sao đáp lại.

Thật lâu, Lý Tây Dạ nhịn không được, phản bác: "Ngươi cái này câu đối, làm sao có thể xứng đáng?"

"Đã là trời cùng ngôi sao, bố cục to lớn như thế, trên thế giới còn có so trời càng lớn à?"

"Không tính! Trừ phi ngươi mình có thể đối lên."

Lâm Thiên thanh âm trong lúc đó nhất đại: "Làm sao? Nếu là ta đối lên, ngươi thì tự bàn tay mười cái và miệng?"

"Cái kia ngươi hãy nghe cho kỹ."

"Lôi làm trống trận Điện làm cờ, người nào dám chiến?"

"Địa làm tỳ bà Lộ làm cung, cái nào dám đánh?"

Lâm Thiên thanh âm rất lớn, cũng không có che giấu ý tứ, trong nháy mắt hấp dẫn không ít người xúm lại tới.

"Đây là câu đối?" Quần chúng kinh hô.

Bị vây quanh ở bên trong, Lý Tây Dạ giống như cừ non, run lấy bầy.

Lâm Thiên cũng không muốn bởi vậy liền bỏ qua hấn, tiếp tục nói: "Thì ngươi trình độ này?"

"Còn so với ta đâu?"

"Ta tại ra một đôi, ngươi lại có thể đối lên?"

"Lấy trời làm chấn, lấy đất làm giường, phiêu bạt lãng tử, lưu lạc tứ phương."

"Đúng không?"

Lý Tây Dạ nghẹn lời.

Lâm Thiên lãnh đạm nói: "Có phải hay không lại không khớp?"

"Sau đó còn nói ta cũng không khớp?"

"Nói ngươi là bao cở ngươi còn không tin, đơn giản như vậy, thế mà còn muốn muốn thời gian dài như vậy."

"Lấy núi làm tường, lấy biển vì đường, sơn dã ngư dân, đi khắp Bát Hoang."

"Ta lại đối lên, và miệng đi."

Lý Tây Dạ nhanh khóc.

Nhìn lấy Lâm Thiên, lại nhìn chung quanh một chút xúm lại quần chúng, chậm rãi vươn tay cánh tay, nhưng thủy chung không xuống tay được.

Hắn là Vương tử, thân phận tôn quý, nếu là việc này truyền đi, mặt mặt không nói, mà lại cơ hồ có thể cùng vương vị tranh đoạt nói tạm biệt.

Nhất quốc Quân Vương, tuyệt không có khả năng để một tên trước mặt mọi người tự mình và miệng người đảm nhiệm.

Nhìn về mặt ăn con ruồi biểu lộ Lý Tây Dạ, Lâm Thiên tâm tình cũng thoáng thư sướng mấy phần, ghét bỏ mở miệng nói: "Được, cút đi."

Lý Tây Dạ như được đại xá, rốt cục tại thị vệ hộ tống dưới, bước nhanh rời đi nơi đây.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Thư tín

Lý Tây Dạ xám xịt đi.

Lâm Thiên một đoàn người cuối cùng là thanh tịnh lại, tại Vân Trường bảo hộ dưới đẩy ra đám người quay chung quanh, hướng phía sau đi đến.

"Lưu manh, nghe nói tại Tinh Nguyệt trong rừng có một khóa Mẫu Thụ, ở nơi đó cầu nguyện thế nhưng là rất lợi hại linh."

Liễu Mị Nhi mở miệng đề nghị.

"A!" Lâm Thiên hai mắt tỏa ánh sáng, dùng thần sắc khác thường nhìn chăm chăm Liễu Mị Nhi nhẹ cười rộ lên.

"Đề ta đoán một chút Mị Nhi ngươi hội hứa cái gì nguyện."

"Ngô, hẳn là cùng ta có quan hệ đi."

Liễu Mị Nhi khuôn mặt đỏ lên, trong lòng nổi sóng chấp trùng, thầm nghĩ trong lòng: "Hắn làm sao biết."

Ngoài miệng lại là quát khề nói: "Ngươi hãy nằm mơ đi, hừ!"

Liễu Mị Nhi chính mình cũng không rõ ràng, thái độ của mình đến cỡ nào cái biến cực lớn.

Từ lúc đầu bị hôn lên tức giận, đến bây giờ, chỉ là qua mấy ngày mà thôi.

Tinh Nguyệt Mẫu Thụ, nói trắng ra, chính là đông đảo Tinh Nguyệt Thần Mộc bên trong, xu hướng tăng hơi tốt một khóa.

Ở vào lâm địa trung ương, được trời ưu ái vị trí, hấp thụ chất dinh dưỡng sung túc, cũng không kỳ quái.

Mà bây giờ, cái kia mẹ dưới cây, có không ít người đều thành tín cầu phúc lấy.

Phụ cận càng là có bán hàng rong bán lấy một số dây đỏ đồng phiến.

Đồng phiến có thể khắc lên nguyện vọng của mình, sau đó treo ở trên cây, rất nhiều gia cảnh coi như giàu có du khách đều sẽ mua cái trước.

Được đến đây, thời gian đã là qua nửa canh giờ.

Có điều tất cả mọi người người phi thường, loại này khoảng cách thể lực tiêu hao, cũng không lớn.

Cũng không nghi ngại, Liễu Mị Nhi giầy dựa uyển chuyển thân thể tới lặng lẽ đến một nhà bán dây đỏ đồng phiến thương trước sạp.

Không bao lâu, một cái nho nhỏ đồng phiến tại bày mưu đặt kế phía dưới, chủ quán ở trên khắc mấy chữ.

Lâm Thiên lại gần, muốn nhìn một chút.

Liễu Mị Nhi không cho phép, dùng thân thể ngăn cản, hai người như vậy ôm nhau.

"Nhìn xem nha." Vừa cảm thụ trong ngực uyển chuyển tư vị, một bên Lâm Thiên mặt dày mày dạn mở miệng.

"Không muốn." Liễu Mị Nhi mở rộng khuỷu tay, tiếp tục ngăn cản.

"Ừm, nhìn xem nha." Lâm Thiên không ngừng đem đầu hướng qua góp.

Liễu Mị Nhi kinh hãi, nàng thân cao chỉ có một mét bảy đáng vẻ, căn bản che không được Lâm Thiên.

Cảm thấy quýnh lên, đi cà nhấc nhón, đem đầu của mình tiến tới.

"Ngô "

Đôi môi kết nối.

Lâm Thiên cả người đều sùng sốt.

Cái này là lần đầu tiên, Liễu Mị Nhi chủ động xuất kích, hấn bắt ngờ.

Nhưng rất nhanh chính là đáp lại tới, kịch liệt đáp lại, mặc dù có mạng che mặt cách trở, nhưng làm sao có thể để Lâm Thiên lui bước.

Hai tay thời gian dần trôi qua vòn quanh ở eo nhỏ.

"Cô nương, khác xong."

Chủ quán mở miệng, chung quy là đánh vỡ hai người mập mờ khí tức.

"Tạ tạ. " Liễu Mị Nhi trắng Lâm Thiên một chút, vội vàng đem nhấc lên mạng che mặt một lần nữa đeo lên, lúc này mới quay người hướng về phía chủ quán mở miệng.

Trong tay đem cái kia đồng phiến nắm chặt, hoàn toàn không cho Lâm Thiên điều tra cơ hội.

Lâm Thiên lúc này đã sớm không có điều tra ý nghĩ, có chút vẫn chưa thỏa mãn liếm liếm bờ môi, nói nhỏ: "Mị Nhi, ngươi vẫn là như vậy ngọt."

"Muốn hay không một lần nữa."

"Luu manh."

Liễu Mị Nhi chạy trời chết, trốn đến Mẫu Thụ mặt sau, thăm dò nhìn xem Lâm Thiên, phát hiện không có đuổi theo về sau, lặng lẽ đem khắc lên chữ đồng phiến treo ở trên ngọn cây.

Đồng phiến trên chữ không nhiều, Liễu Mị Nhi cẩn thận nhìn xem.

Không có khác sai.

Nhưng, giống như chữ quá xấu.

Liễu Mị Nhi lông mày hơi nhíu lên, ngẫm lại, Linh lực tuân ra động, thanh mảnh như bạch ngọc chỉ, nhẹ nhàng tại đồng phiến trên lần nữa khắc ra một chữ.

Cái chữ kia, là "Nguyện."

... ..

Một ngày du ngoạn kết thúc, trở lại khách sạn, một chút chính là trông thấy còn giống như chó chết bày ra trên ghế Liễu Tông.

Liễu Tông đường lớn phi nhỏ.

"Ta hàng một ngày, sau lưng hay là cái bác gái, từ trước đến nay ta nói chuyện phiếm."

Lâm Thiên hiếu kỳ, dò hỏi: "Cùng ngươi nói chuyện phiếm? Trò chuyện cái gì?"

Liễu Tông một bộ muốn chết biểu lộ.

"Hỏi ta có hay không kết hôn, nói muốn đem nàng nữ nhi giới thiệu cho ta."

Lâm Thiên sững sờ, vô ý thức nói: "Đây không phải chuyện tốt à? Ngươi đây là cái gì biểu lộ."

"Con gái nàng, so hai cái ta đều nặng."

Liễu Tông sắc mặt tái nhợt, tựa hồ nhớ tới cái gì đáng sợ sự tình.

Mọi người đều cười.

"Đúng, tốt xếp tới à?"

Sau khi cười xong, Lâm Thiên chưa quên chính sự.

"Ừm, thăm tra cần bảy ngày, sau đó đến phiên lời của chúng ta cũng phải một số thời gian, dù sao cũng phải tới nói đại khái chừng mười ngày."

Lâm Thiên gật đầu, nói: "Gian khổ."

Vì khao một phen xếp hàng một ngày Liễu Tông, Lâm Thiên rất là hào phóng mời đám người lần nữa tiến về Tinh Nguyệt tửu lâu.

Dù sao tiền là từ Đỗ Tử Đằng nơi đó lấy được, cũng không đau lòng.

Một đoàn người, trùng trùng điệp điệp tiến về Tinh Nguyệt tửu lâu.

Do dự lần thứ nhất cùng Chu Đại Thông cùng đi, tửu lâu người phụ trách cũng nhớ kỹ Lâm Thiên bộ dáng.

Không có tổn nhiều công phu thì lái lên tầng chót nhất phòng khách.

Đồng dạng là Tinh Nguyệt Lưu Ly.

Tại sáng chói vì sao sáng bên trong, dừng lại bữa tối ăn tận hứng.

Đêm dài.

Trở lại khách sạn.

Liễu Mị Nhi đem Lâm Thiên gọi vào bên trong phòng của mình.

Nhìn trước mắt thủy chung tạm gác lại nụ cười tự tin thanh niên, nàng nói: "Người thật muốn đi Đế Quốc à?"

"Ừm, không có lựa chọn nào khác." Lâm Thiên bất đắc dĩ, hệ thống chỗ thần kỳ, hẳn tuyệt sẽ không hoài nghi.

Thất bại trừng phạt mặt sất, muốn đến cũng tuyệt không phải nói ngoa.

Liễu Mị Nhi khẽ cắn môi, dịu dàng nói: "Nếu như ta nói, người không đi Đế Quốc, cùng ta về thành Liễu Nguyệt, coi như nữ nhân của người, người sẽ còn đi sao?"

Nàng không phải cái mềm mại nữ tử, mặc dù sinh vũ mị, nhưng tính cách kiên nghị.

Mấy ngày kế tiếp, nàng có thể cảm giác được chính mình đối với Lâm Thiên thái độ biến hóa.

Nàng không phải một cái nữ nhân tùy tiện, từ bị hôn lên một khắc kia trở đi, đã ở trong lòng khắc xuống Lâm Thiên lạc ấn.

Tăng thêm hiện tại thái độ chuyển biến, nàng rất rõ ràng chính mình đang làm cái gì.

Lâm Thiên con mắt lóe sáng lên, một lát sau nhưng lại chậm rãi lắc đầu.

"Ta nhất định phải đi Đế Quốc một chuyến."

"Là trọng yếu bao nhiêu sự tình?" Liễu Mị Nhi khẽ nói.

"Rất trọng yếu, nhưng ta không tiện nói rõ." Lâm Thiên ngẫm lại, hay là không có đem nguyên do nói cho Liễu Mị Nhi.

Hệ thống sự tình quá khoa trương, mà lại chính là lá bài tẩy của hắn, không quan hệ tín nhiệm vấn đề, hắn liền Lâm Tiểu Nhu cùng Lâm Huyền đều chưa từng cáo tri.

Liễu Mị Nhi ánh mắt âm trầm một cái chớp mắt, ngược lại lại sáng lên, cười nói: "Ừm, không có việc gì, ta chỉ là thuận miệng nhắc lên mà thôi."

Lâm Thiên há mồm, muốn nói: "Nhiều nhất hai tháng ta thì trở về."

Nhưng bờ môi cũng là bị ngăn chặn.

Liễu Mị Nhi lần nữa đáp lại một cái nóng rực hôn, răng môi tương giao, thời gian dài dằng dặc.

Hô hấp dần dần nóng bỏng lên, Lâm Thiên tay có chút bất an phân động đập lấy.

Liễu Mị Nhi lúc này lại là đem Lâm Thiên nhẹ nhàng đẩy ra.

"Được, trở về phòng ngủ đi, hôm nay Tiểu Nhu liền để cho người."

Liễu Mị Nhi cười nhẹ, đem Lâm Thiên đẩy ra khỏi cửa phòng, quay người, trong ánh mắt có âm đạm.

Nàng trong lòng có chút đau nhức, có lẽ là nữ nhân kiêu vò tác quái.

Kỳ thực nàng đã là dự định buông xuống chức thành chủ, đi theo Lâm Thiên hướng Đế Quốc.

Nhưng nàng càng muốn biết Lâm Thiên đến cùng là đến cỡ nào quan tâm nàng.

Đáng tiếc, Lâm Thiên cũng không có cho nàng muốn đáp án, thậm chí nguyên do đều chưa từng nói cho.

"Duyên đã đến nước này à?" Liễu Mị Nhi khẽ nói, trong lòng có không muốn, nhưng càng quyết tuyệt.

Nàng bút, trên tờ giấy trắng lưu lại xinh đẹp chữ viết.

"Lâm quân, Nô gia vì thành chủ, không thể thường bạn, chào từ giả, xin đừng thấy kì quái."

"Nếu là ngày khác hữu duyên, nguyện..."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Đông như trẩy hội

Liễu Mị Nhi đem sách tin nhẹ nhàng ép trên bàn, dọn dẹp bọc hành lý.

Nguyện... Phía sau, nàng không có viết ra, đây là nàng hôm nay hứa nguyện.

Nàng từng nghe nói qua, nếu là nguyện vọng nói ra, bị hấn người biết được về sau, liền mất linh.

Vì sao sáng điểm xuất lấy phồn hoa bầu trời đêm, Liễu Mị Nhi từ hành lang rời đi, chủ đề nhìn ra xa cái kia cửa phòng đóng chặt, cuối cùng không có để lại.

Truyền Tống Trận chỗ.

Liễu Mị Nhi lẳng lặng chờ, ra khỏi thành thả hướng người, số lượng còn lâu mới có được vào thành hơn nhiều.

Tại bình minh tăng sáng, ánh bình minh vừa lên trước đó, nương theo lấy bạch quang xẹt qua, bóng người tiêu tán.

Sáng sớm.

Lâm Thiên từ trong phòng bước ra, vắn eo bẻ cổ.

Đêm qua không tìm không phổi cùng Lâm Tiểu Nhu bàn tràng đại chiến, sáng khoái tinh thần.

"Mị Nhi, ăn điểm tâm"

Lâm Thiên đi vào Liễu Mị Nhi trước phòng gõ cửa.

Không có trả lời.

Lâm Tiểu Nhu lúc này cũng rửa mặt, đỏ mặt chui ra ngoài nói khẽ: "Liễu tỷ tỷ có thể hay không đã rời giường xuống lầu."

Lâm Thiên vừa nghĩ, cũng đứng.

Hôm nay chính mình rời giường thời gian không tính sớm, có lẽ là đã xuống lầu.

Hai người kết bạn xuống lầu, Liễu Tông cùng Vân Trường đã đang quát điểm tâm sáng.

Lâm Thiên có chút kỳ quái nói: "A, thì các người hai cái à? Mị Nhi đâu??"

Liễu Tông đáp: "Không nhìn thấy qua Mị Nhi cô nương a, chúng ta sáng sớm liền xuống tới."

"Sẽ không phải còn đang ngủ đi. " Lâm Thiên nhú mày.

Nghĩ thì nghĩ như vậy, nhưng trong lòng là cảm thấy không quá hiện thực, đã sớm sắc trời sáng rõ, không có đạo lý muộn như vậy trả không nổi.

"Các người ăn trước, ta đi lên kêu gọi nàng." Lâm Thiên quay người hướng phía đi lên lầu.

Lộp bộp.

Lộp bộp.

Tiếng bước chân thanh thúy, tại yên tĩnh hành lang vang vọng.

Lâm Thiên tâm lại là càng phát trở nên không yên ổn.

Trong đầu hình ảnh giống như phim đèn chiếu đồng dạng lóe ra, đêm qua Liễu Mị Nhi tựa hồ có chút khác thường.

Càng nghĩ trong lòng càng là bất an, cước bộ càng nhanh mấy phần, đi vào trước phòng.

Lâm Thiên gõ cửa hô to: "Mị Nhi, rời giường, mặt trời phơi cái mông."

"Lên. "

"Người có phải hay không sinh bệnh."

Vẫn không có đáp lại.

Lâm Thiên mi đầu càng phát nhú chặt, cao giọng nói: "Người không đáp ứng, ta trực tiếp tiến đến."

Đẩy cửa vào.

Trong phòng, vẫn có Vị thơm.

Giống như Jasmine đồng dạng mùi thơm ngát, nhưng Lâm Thiên lại là không có công phu cảm thụ lần này mùi vị.

Hắn đã trông thấy bị ép trên bàn màu trắng giấy viết thư.

Chậm rãi đi qua, cầm lấy trong lòng đọc thầm.

Một lát sau, hai tay có chút vô lực rũ xuống.

"Đi à?" Lâm Thiên lẩm bẩm ngữ.

Liễu Mị Nhi rời đi, là Lâm Thiên bất ngờ.

"Ai."

Thở dài một tiếng, nói không hết phiền muộn.

Đứng dậy, đem giấy viết thư xé nát, lui ra khỏi cửa phòng, Lâm Thiên hướng phía dưới lầu đi đến.

Liễu Mị Nhi rời đi, Lâm Thiên cũng không nhận được ảnh hưởng quá lớn, điều chỉnh vô cùng nhanh.

Dù sao chuyến này cũng không phải là xa nhau, nhiều nhất hai tháng thời gian, đem nhiệm vụ hoàn thành, liền có thể lại về Tinh Nguyệt.

Trở lại dưới lầu, Lâm Tiểu Nhu chạy tới nói khẽ: "Thế nào, Liễu tỷ tỷ đâu?? Nàng không xuống à?"

Lâm Thiên khẽ cười nói: "Mị Nhi có việc về trước thành Liễu Nguyệt. Chờ chúng ta đem sự tình xong xuôi, tại trở lại đón nàng."

"Sẽ không quá lâu."

... ..

Liễu Mị Nhi rời đi, tuy nhiên Lâm Thiên không khóc trời đập đất, muốn chết muốn sống, nhưng cũng làm cho ra ngoài du ngoạn tâm tư một chút nhiều.

Vốn chỉ muốn tại khách sạn nghỉ ngơi một ngày, nhưng không ngờ tới chính là, đủ loại sự tình y nguyên tầng tầng lớp lớp.

Đầu tiên là đại trên buổi trưa, Đại Vương Tử Lý Vân Thiên điều động người mời Lâm Tiểu Nhu tiến đến ngắm hoa.

Bị Lâm Thiên nghiêm nghị đuổi đi về sau, Lục Vương Tử lại dẫn một nhóm người chạy đến khách sạn.

"Lâm huynh, người có thể hiểu âm luật?" Lục Vương Tử ngồi tại Lâm Thiên đối diện, dò hỏi.

"Không biết." Lâm Thiên phớt hắt một chút, qua loa nói.

Hắn xem như nhìn ra, những người này có vẻ như có chút không thể cho ai biết dự định.

Lục Vương Tử đối với Lâm Thiên qua loa hoàn toàn không thêm để ý, gặp hắn sau khi trả lời, ngược lại là thần sắc vui vẻ, ngược lại hướng về phía Lâm Tiểu Nhu nói: "Tiểu Nhu, không biết người nhưng đối với âm luật có hứng thú."

"Âm luật một đạo nhưng gồm di tình cảm sâu đậm, an thần Định Tâm."

Lâm Tiểu Nhu cảm xúc lên một khóa nhỏ, dứt tới Lâm Thiên trong miệng, đồng dạng hứng thú thiếu thốn.

"Không có hứng thú."

Lục Vương Tử khóe miệng co quắp rút.

Lần này biểu lộ để Lâm Thiên có chút không nhịn được cười ra tiếng.

Thật sự là hắn là muốn cười. .

Nếu không phải cái kia cái gọi là Thiên Đạo hóa thân đem những người này trí nhớ phong tồn, cho hắn mười cái lá gan chỉ sợ cũng không dám chạy đến nơi đây tìm đến mình nghiên cứu thảo luận âm luật.

Cổ định chỉ cười, Lâm Thiên khua tay nói: "Được, Lục Vương Tử."

"Chúng ta cái này một nhóm người đều đối với này âm thanh luật không cảm thấy hứng thú, người hay là mời trở về đi."

Lục Vương Tử chưa từ bỏ ý định, mặt dày mày dạn không đi.

"Lâm huynh, Tiểu Nhu, khả năng các người đối với âm luật rất có thành kiến."

"Có cái tin tức có lẽ các người còn không biết."

"Thì vào ngày trước ban đêm, Mạng Thiên Đạo 'Văn' chính thức tán thành âm luật một đạo, hiện tại Nhạc Sư đồng dạng giống như văn nhân chính là cao đẳng nghệ nghiệp."

"Mà lại, dẫn tới Thiên Đạo công nhận vị đại nhân kia, còn sáng tác một ca khúc khúc."

Lục Vương Tử giải thích nói, thần sắc kiêu ngạo.

"Cái gì ca khúc." Lâm Thiên cảm giác nụ cười của mình nhanh không nín được.

Lục Vương Tử đầu giương lên, cao giọng nói: "Bài hát này, mệnh danh là ca khúc lưu hành, gọi là 《 Sứ Thanh Hoa 》"

"Bản Vương Tử tốn hao hai ngày công phu, hiện tại có thể bắt chước Kỳ Hình."

"Không biết nhưng có hứng thú nghe tới một lần."

Lục Vương Tử dùng chờ đợi ánh mắt nhìn về phía Lâm Tiểu Nhu.

"Khụ khụ."

Lâm Thiên lấy ho khan áp chế nụ cười của mình, chậm rãi nói: "Xin bắt đầu người biểu diễn."

Hắn ngược lại là có chút hiếu kỳ, kiếp trước âm nhạc đến nơi đây, có thể bị bắt chước tới trình độ nào.

Lục Vương Tử sắc mặt đại hỉ, háng giọng.

Hắn đối với bài hát này rất có lòng tin, tự hỏi có thể dùng cái này ca khúc dẫn tới Lâm Tiểu Nhu chú ý.

"Phác họa đóa hoa xanh trên phôi trắng..."

"Ngừng. "

Lục Vương Tử vừa vừa mở miệng, Lâm Thiên chính là nhú mảy hô dừng lại.

"Làm sao?" Lục Vương Tử có chút không vui.

"Không phải ngươi như thế hát. ." Lâm Thiên im lặng.

Lục Vương Tử hoàn toàn liên điều đều đi chệch.

"Ngươi lại không hiểu âm luật, cái nào có tư cách phê phán ta!"

Lục Vương Tử dựa vào lý lẽ biện luận, gương mặt không phục.

Hắn ngược lại là biết mình thất đệ cùng Lâm Thiên câu đối sự kiện, hoàn toàn không có chiếm được tốt, nhưng hắn không tin, liền âm nhạc một đạo, Lâm Thiên cũng sẽ tinh thông.

"Ách. . Là thật không đúng." Nhìn vẻ mặt không phục Lục Vương Tử, Lâm Thiên hiếm thấy không có nổi giận.

"Ngươi từ từ nghe lấy." Lâm Thiên đem chính mình đặt tới nhà giáo vị trí.

Chậm rãi mở miệng, du dương âm nhạc tại Lâm Thiên trong miệng nở rộ.

Một lát sau, nhìn lấy đầy mắt Tiểu Tinh Tinh Lục Vương Tử, Lâm Thiên lần nữa tăng hắng một cái nói: "Học hội à?"

"Tiên sinh đại tài." Lục Vương Tử tin phục. .

"Muốn học à? Ta dạy cho ngươi a."

... ..

Chạng vạng tối, Lục Vương Tử mặt mũi tràn đầy hưng phấn, chung quy là rời đi.

Lâm Thiên vừa thở một hơi dài nhẹ nhõm, bên ngoài lại là lần nữa truyền đến một trận ồn ào tiếng vang.

"Nhị Vương Tử giá lâm, nhân người né tránh!"

Không bao lâu, một tên thanh niên lần nữa tiến vào khách sạn.

"Lâm huynh, Tiểu Nhu, nhưng muốn ngắm trăng?"

Thanh niên cười rạng rỡ, hướng phía hai người hỏi thăm về tới.

Lâm Thiên sắc mặt hắc mẩy phần, thật sâu hút khẩu khí.

"Thừa dịp ta không có tức giận trước đó, cho ngươi ba giây, biến mất tại trước mắt ta."

"Cút!"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Tam Vương Tử đến

Lâm Thiên rất thất vọng.

Liên tiếp hơn mười ngày, những vương tử này căn bản không nhàn, mỗi ngày không hẹn mà cùng hướng phía khách sạn mà đến.

Thậm chí đường cong cứu quốc, một số công chúa đều chạy đến khách sạn muốn cuốn lấy Lâm Thiên, cho mình Vương huynh nhóm sáng tạo cơ hội.

Loại tình huống này, nếu là còn không biết đối diện lòng mang ý đồ xấu, vậy thì thật là cùng ngu ngốc không khác.

Nhưng biết thì biết, cụ thể đối phương đánh lấy cái gì chú ý, lại là sao làm như thế, như thế ần số.

Từ ngày đầu tiên lên, Lâm Thiên còn có thể bảo trì mỉm cười, thậm chí cùng Lục Vương Tử tâm tình một phen.

Nhưng về sau, phạm là đi vào khách sạn người, vô luận là ai, đều hết thấy đuổi đi.

Tiệc vui chóng tàn, các vương tử cũng không làm sao tới, những cái này công chúa nhưng lại tre già măng mọc mà tới.

Nam tử, Lâm Thiên có thể không chút khách khí đem đuổi, nhưng nữ tử, lại là không thể làm như thế.

Lâm Thiên tự xưng là không phải thân sĩ, sẽ không xuất hiện cái gì bởi vì người là nữ nhân, ta thì đủ kiểu nhường nhịn tình huống.

Nhưng tốt xấu là xuất từ ngàn năm Trung Hoa người, lễ nghi chi bang, đối đãi nữ tính thủy chung phải ôn hòa một số.

Người ta những công chúa đó lại không có làm bừa đùa nghịch lẫn lộn, chỉ là đến thông đồng người, làm sao có thể nổi giận đâu??

Cái này cũng thì dẫn đến, toàn bộ trong khách sạn, mấy vị bộ dáng xinh đẹp nữ tử hội tụ 1 đường.

Có mỹ nữ ở bên vậy dĩ nhiên là cực tốt, nhưng mọi thứ cũng phải nói một cái số độ.

Một cái mỹ nữ ở bên, gọi là ôn hương nhuuyến ngọc, hai nữ tử thì là oanh oanh yến yến vô cùng náo nhiệt, nhưng ba cái trở lên vậy liền hoàn thành lượng biến đến biến chất, giống như phổ xá sầm uất.

"Lâm đại ca, người thì cùng chúng ta đi chơi điều mà "

Một tên công chúa dắt lấy Lâm Thiên cánh tay, nũng nịu lên.

"Đúng đấy, cùng chúng ta đi ra ngoài chơi một chút nha. . "

Lại một tên công chúa nhẹ giọng kêu.

Lâm Thiên im lặng, ngồi tại trên ghế bất vi sở động.

Liễu Tông đứng ở một bên cười hắc hắc.

Lâm Thiên gạt từ tâm lên, quát to: "Liễu Tông, cái này gian khổ mà quang vinh nhiệm vụ thì giao cho người."

Liễu Tông sững sờ, hỏi ngược lại: "Nhiệm vụ gì?"

Lâm Thiên vươn tay cánh tay, nhất chỉ vòn quanh chính mình một vòng Kiều Hoa cỏ non nói: "Dẫn các nàng chơi điều, mò cá, du sơn, chơi nước, lăn ga giường."

"Thích thế nào thì thế ấy."

"Đừng, ta đột nhiên nhớ tới ta còn có việc, trước bận bịu đi."

Liễu Tông chạy trời chết, hấn nhưng là toàn bộ hành trình trông thấy những nữ nhân này đến cỡ nào điên cuồng.

Hấn nhưng không thể thừa nhận tới.

Lâm Thiên gạt dừ, muốn đem Liễu Tông bắt trở lại, bên cạnh đám công chúa bọn họ lại là không vui.

Tất cả đều dắt lấy Lâm Thiên cánh tay, duyên dáng gọi to lên: "Không muốn, chúng ta không nên cùng cái kia tiểu tử ngốc chơi."

"Chúng ta thì ưa thích Lâm Công Tử."

Lâm Thiên xấu hổ. .

Đây là công chúa à?

Làm sao đều cảm giác cùng cái kia đứng bên đường nói giá tiền không kém xa.

Quan Nhân, không muốn đi, chúng ta thì thích người. . .

Lâm Thiên ác hàn. .

Nhưng vô luận như thế nào ác hàn, đều thoát khỏi không một sự thật, hấn thoát không thân thể.

Cũng may, không có quá nhiều một hồi, Liễu Tông lại hấp tấp chạy vào, cao giọng nói: "Thiên ca, Tam Vương Tử đến, người có muốn hay không nhìn một chút?"

Liễu Tông là biết đến, Lâm Thiên có vẻ như hôm đó dạ tiệc thời điểm cùng cái này Tam Vương Tử trò chuyện coi như thoải mái.

Bởi vậy vui sướng tiến tới báo tin.

Quả nhiên, Lâm Thiên con mắt lóe sáng lên, mừng lớn nói: "Mau mau cho mời."

Hắn là thật bị những người này phiền sợ, mà lại Tam Vương Tử nói đến rất đối với khẩu vị của hắn, có chuyện nói thẳng, không che giấu.

Liễu Tông đi chậm chậm ra ngoài.

Lâm Thiên quay người, nhìn về phía bên cạnh chúng vị mỹ nữ công chúa, buông buông tay nói khẽ: "Chư vị, ta cùng Tam Vương Tử có chuyện quan trọng cần, mời trở về đi."

"Dựa vào cái gì, vì cái gì người không cùng Đại Vương Tử đàm." Một tên công chúa khó thở, chất vấn lên tiếng.

"Đúng đấy, Tử Vương Tử cũng mời người nhiều lần đây." Lại một tên công chúa mở miệng phụ họa.

Lâm Thiên trên mặt mang cười, không nóng không vội, đợi đến tất cả mọi người đem nói cho hết lời, lúc này mới nói khẽ: "Không có vì cái gì, bởi vì ta không muốn."

"Mời trở về đi."

"Ta không đi."

Mấy tên công chúa đùa bốn tính tình, đặt mộng ngồi tại Lâm Thiên bên cạnh.

Lâm Thiên cũng là không vội, hắn biết đợi đến Tam Vương Tử đi vào trong phòng, những thứ này chim sẻ chi định đến bị đuổi tán ra.

Hắn có thể dễ dàng tha thứ những thứ này công chúa nũng nịu, cũng không có nghĩa là Tam Vương Tử sẽ vui lòng.

Cái thế giới này, nói đến, nữ nhân địa vị cũng không tính cao.

Dù sao cũng là lấy thực lực nói chuyện, mà nam tử, trời sinh thì so nữ tử càng thêm thích hợp tu luyện.

Tam Vương Tử tại Liễu Tông chỉ huy dưới đi vào trong phòng, quả nhiên vừa nhìn thấy một đám tỷ muội mi đầu trong nháy mắt chính là nhãn lại tới.

Lâm Thiên không nói lời nào, chỉ là hướng phía Lý Thất Dạ nhô ra miệng.

"Hò nháo." Lý Thất Dạ trầm giọng uống đến.

"Đây chính là khách quý, nào có các người dạng này quấy rầy người ta nghỉ ngơi!"

"Mà lại phụ đạo nhân gia, như thế lời lôi kéo kéo còn thể thống gì, còn không mau cút đi trở về."

"Vương huynh." Một tên công chúa hốc mắt màu đỏ, thi triển ra nũng nịu chiến thuật.

"Ta chỉ nói một lần." Lý Thất Dạ bất vi sở động, y nguyên lạnh lùng.

Hắn cùng các nàng là thân nhân, không giống Lâm Thiên, đối đãi nữ tính không tiện mở miệng.

Đám công chúa bọn họ đỏ mặt lên, nhưng cũng không dám phản bác, chỉ có thể là hận hận dậm chân.

"Ta trở về nói cho đại ca." Một tên công chúa hung tợn uy hiếp nói.

Lý Thất Dạ diện mục lạnh nhạt, mây trôi nước chảy nhẹ giọng đáp lại: "Người nói cho hắn biết không dùng, có lẽ nói cho phụ vương còn có chút hiệu quả."

"Người nhìn hắn dám đến ta phủ thượng đến à?"

"Người!" Nên công chúa khó thở, chỉ Lý Thất Dạ nói không ra lời.

"Ngọc Nhu." Lý Thất Dạ lần nữa lạnh nhạt mở miệng.

"Xin đừng để ta nổi giận."

"Ta đi chính là." Tên kia vì Ngọc Nhu công chúa chung quy là bị Lý Thất Dạ ánh mắt chấn nhiếp, dẫn đầu hướng phía bên ngoài đi đến.

"Hừ, tam ca người dạng này hội không có bạn bè." Lại một tên công chúa rời đi.

"Ta hội nói cho nhị ca."

... ..

Không đến mười phút đồng hồ, trước kia đây đưa công chúa toàn bộ rời đi.

Lâm Thiên trong lòng một trận nhẹ nhõm, chỉ chỉ chính mình cái ghế đối diện nói nhỏ: "Còn tốt người đến, không phải vậy có thể bị các nàng phiền chết."

Lý Thất Dạ ngồi xuống, cười ha hả nói: "Các nàng đều được nuông chiều xấu, mà lại ý vào chính mình cùng cái nào Vương Tử quan hệ tốt, những người còn lại đều không để vào mắt."

"Kỳ thực, vô luận là đại ca, nhị ca, hoặc là mấy vị đệ đệ, cái nào đều là đang lợi dụng các nàng."

"Sinh mỹ mạo, thiên phú không được, tại đem chung quy là dùng đến quan hệ thông gia chi dụng."

Lâm Thiên cười ha ha.

"Người ngược lại là nhìn thấu qua."

Lý Thất Dạ lắc đầu.

"Không phải ta nhìn thông thấu, các nàng người nào lại nhìn không thông suốt đâu??"

"Chỉ bất quá, đây đều là mệnh, các nàng biết nhưng cự tuyệt không."

Lâm Thiên vỗ tay khen: "Cái kia người cũng thể duy nhất dám nói ra người."

"Còn lại mấy cái Vương Tử, đều có chút dối trá."

Lý Thất Dạ nói: "Lâm huynh sao phải nói ta? Người không phải cũng là tính tình bên trong người."

Lâm Thiên nói: "Vậy nhưng chưa hẳn, tính tình bên trong người cái đó là phân trường hợp."

Lý Thất Dạ nghi hoặc hỏi: "Chỉ giáo cho."

Lâm Thiên nhẹ cười rộ lên giải thích nói: "Nếu như nơi này không phải Vương Thành, mà là Đế Thành, như vậy có lẽ ta thì tính tình không nổi."

"Tính tình bên trong người, thể nhưng là còn có cái xưng hô, tục xưng mắng phụ."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Hội đàm

Lý Thất Dạ trầm ngâm, một lát sau chậm rãi lắc đầu nói: "Ta cũng không phải là rất lợi hại tán đồng."

"Tính tình bên trong người làm sao lại giống như mắng phụ?"

Lâm Thiên cười một tiếng, loại thuyết pháp này đích thật là có chút không thể nào êm tai, bởi vậy mở miệng nói: "Mãng phu cùng tính tình bên trong người, người có thể nói ra bọn họ khác biệt à?"

"Tính tình, tính cách cùng tình cảm."

"Một người toàn bằng tính cách cùng tình cảm làm việc, cùng mãng phu có bao nhiêu khác nhau?"

"Mãng phu là cái gì, làm việc không trải qua suy nghĩ, bởi vậy đi làm."

"Mà tính tình bên trong người thì là trải qua suy nghĩ, nhưng vẫn là đi làm, tuy nói từ trên bản chất cũng không bằng nhau, nhưng từ kết quả tới nói, lại là cùng cấp."

"Đồng dạng là đối mặt một cái Thánh Nhân, mãng phu oa oa kêu loạn xông đi lên, kết quả chết."

"Tính tình bên trong người, lạnh lùng xông đi lên, kết quả cũng chết, đây không phải giống nhau à?"

Lâm Thiên nói ra giải thích của mình.

Lý Thất Dạ biểu lộ rõ ràng ngăn ngại, thật lâu lúc này mới lên tiếng nói: "Ách, vì cái gì tính tình bên trong người là lạnh lùng xông đi lên."

Lâm Thiên thổ huyết. Không nghĩ tới Lý Thất Dạ chú ý trọng điểm lại là cái này.

Có chút xấu hổ, giải thích nói: "Cái gọi là tính tình bên trong người, vì cái gì đối mặt Thánh Nhân dám xông đi lên, khẳng định là hữu duyên từ."

"Không ở ngoài đoạt ta ruộng tốt trăm ngàn mẫu, hủy ta viên mãn gia đình, giết cha đoạt vợ đủ loại nguyên nhân phía dưới, mới có thể làm ra bức này xúc động sự tình."

"Loại tình huống này, chẳng lẽ còn có thể cười xông đi lên à? Khẳng định là lạnh cả người, người làm theo ý thích."

Lý Thất Dạ cười nói: "Nói cũng có chút đạo lý."

"Bất quá, nếu là thân nhân của người bạn bè bị Thánh Nhân giết chết, người sẽ làm cái kia tính tình bên trong người à?"

Lâm Thiên biểu lộ hiếm thấy trầm ngưng, một lát sau chậm rãi lắc đầu nói: "Nếu là có cái kia một tia tỷ lệ có thể vì bọn nàng báo thù, ta hội liều lĩnh."

"Nếu là một tia tỷ lệ đều không có, ta không biết."

Nói đến chỗ này, Lâm Thiên ngữ khí càng thêm nặng nề mấy phần nói: "Nhưng ta sẽ tìm cơ hội giết sạch người kia thân bằng hảo hữu, người nhà học sinh, phạm là cùng hắn có quan hệ người, ta tuyệt sẽ không bỏ qua."

"Tại sau đó, ta hội dốc lòng tu hành, thẳng đến báo thù."

"Bên trên lên đến khoảng trời biếc, phía dưới xuống đến tận suối vàng!"

Lý Thất Dạ cười ha ha một tiếng vỗ tay nói: "Tốt một cái Bên trên lên đến khoảng trời biếc, phía dưới xuống đến tận suối vàng, có câu nói tốt, bỏ được một thân róc thịt, hoàng đế kéo xuống ngựa."

"Ta cũng không dám tưởng tượng nếu là có người trêu chọc đến Lâm huynh nên là bức nào thê thảm hạ tràng."

Lâm Thiên ngưng ngưng cười nói: "Ha-Ha, ta liền theo miệng nói nói mà thôi, không thể coi là thật."

Lý Thất Dạ không nói lời nào, chỉ là nhìn lấy Lâm Thiên, hắn cũng không tin Lâm Thiên chính là nói giỡn thôi.

Loại kia ngữ khí, loại kia quyết tâm, rất lợi hại kiên quyết.

Hắn có thể tưởng tượng đến Lâm Thiên là thật có thể làm ra những chuyện này.

Thật lâu.

Lâm Thiên rốt cục nhìn không được mở miệng: "Đúng, ta ngược lại thật ra có cái nghi vấn, người rõ ràng là Tam Vương Tử, vì tên là gì gọi Lý Thất Dạ?"

Lý Thất Dạ lấy lại tinh thần, nhưng cũng không có lập tức trả lời Lâm Thiên vấn đề, tựa hồ là nhớ lại thứ gì.

Một lát sau, có chút phiền muộn nói: "Đó là bởi vì, ta Mẫu Hậu chính là Tiền Triều Thất Công Chúa."

"Tiền Triều?" Lâm Thiên biểu thị không giải.

"Chính là ta phụ vương, người xưng Lô Đình Vũ Tôn Lý Lô lật đổ cái trước Vương Triều." Lý Thất Dạ ngữ khí rất bình thản.

"Cái kia Vương Triều không còn tồn chỗ này, nhưng ta Mẫu Hậu cũng là bị Lý Lôi ôm vào trong hậu cung."

"Lý tự nhiên là theo hần tên họ, Thất thì là ta Mẫu Hậu nguyên do, về phần đêm, đó là bởi vì ta thích màn đêm."

Lâm Thiên nhú mày, hần từ Lý Thất Dạ trong lời nói phát giác được một số tin tức.

Lý Thất Dạ giống như chưa tỉnh tiếp tục nói: "Đáng tiếc, ta Mẫu Hậu không tại, tại ta bảy tuổi một năm kia chết bệnh."

"Có lẽ nhân sinh của ta chính là cùng Thất thoát không quan hệ."

"Được, chúng ta không thảo luận những thứ này mất hứng chủ đề."

Lý Thất Dạ điều chỉnh rất nhanh, ngược lại lại khôi phục lại mới đầu cái kia hào hùng bộ dáng.

"Ngươi biết vì cái gì những vương tử này công chúa hội nối liền không dứt đến đây quấy rối ngươi à?"

Lâm Thiên Chính sắc đạo: "Vì cái gì?"

Lý Thất Dạ cười lạnh: "Phụ vương hạ lệnh, nếu người nào có thể đem Lâm Tiểu Nhu lưu tại Tinh Nguyệt, lập người đó làm thái tử."

"Mà lại phụ vương có ý tứ là nếu là có thể đem Lâm Tiểu Nhu cưới, đó mới tốt nhất."

"Bởi vậy, những người này tất cả đều hướng ngươi nơi này ứng."

Lâm Thiên gạt mình, nhưng ngược lại lại cười nhạo nói: "Bọn họ nghĩ quá nhiều."

"Có điều ngươi thì sao? Ngươi không phải cũng sẽ đánh lấy loại này chú ý đi?"

Lý Thất Dạ ánh mắt trong lúc đó sáng lên, phảng phất có được quang mang lập lòe.

"Không, ta không có loại kia dự định."

"Mục tiêu của ta, là ngươi!"

Nghe nói như thế, Lâm Thiên trên thân trong nháy mắt liền lên một thân nổi da gà.

Đuổi vội vàng khoát tay nói: "Đừng, ta đối với nam nhân không cảm thấy hứng thú!"

Lý Thất Dạ biểu lộ cứng đờ, khóe miệng co giật, cổ đề xuống thổ huyết xúc động giải thích nói: "Ta cũng không phải là ý tứ kia."

"Theo ta quan sát mà nói, Lâm huynh ngươi tuyệt không phải người thường, ta hi vọng đạt được trợ giúp của ngươi."

Lâm Thiên nói: "Cái gì trợ giúp?"

Lý Thất Dạ trong mắt có dã tâm, kiên định nói: "Ủng hộ ta, để cho ta đoạt được vương vị."

"Phụ vương niên kỷ đã không nhỏ, tuy nhiên thoát nhìn là trung niên nhân bộ dáng, kì thực đã hơn một trăm tuổi, thân thể cơ năng không lớn bằng lúc trước."

"Một cái Vương quốc muốn lâu dài sừng sững tại mảnh này đất đai phía trên, Quân Vương thực lực không thể quá yếu, bởi vậy hần đã có dự định nhường ra vương vị."

"Sau đó chính mình dốc lòng tu luyện, ẩn cư hậu trường, làm Át Chủ Bài."

"Nhiều nhất hai năm, khẳng định sẽ lựa chọn bước phát triển mới Quân Vương!"

Lâm Thiên nhú mày, cũng không có làm ra trả lời mà là hỏi ngược lại: "Ngươi thì như vậy khẳng định ta không đơn giản?"

"Ngươi những Vương huynh đó thế nhưng là một lòng một dạ muốn thu hoạch Tiểu Nhu hảo cảm."

"Mà lại, các ngươi cần phải điều tra qua ta đi? Rất lợi hại phổ thông một người."

Lý Thất Dạ cười khê: "Càng là điều tra không ra cái gì, càng là chứng minh khả năng có vấn đề."

"Đương nhiên, cũng không bài trừ ngươi thật sự rất lợi hại phổ thông, bất quá ta càng tin tưởng phán đoán của mình."

"Mà lại, ta cũng không sợ nói cho ngươi, ta là đương kim tất cả Vương Tử bên trong cái thứ nhất nói rõ thái độ muốn tranh đoạt vương vị người."

Lâm Thiên trở mắt nhìn thờ dài: "A? Ngươi không sợ chính mình trở thành mục tiêu công kích? Các ngươi những thứ này Vương Đình chỉ tranh không đều là ưa thích đùa nghịch chút âm mưu quỷ kế à?"

Lý Thất Dạ tự tin nói: "Mọi thứ có lợi có hại, ta đệ nhất cái đứng ra, tự nhiên sẽ thành vì mọi người nhằm vào đối tượng."

"Nhưng tương tự, sẽ có người đầu nhập vào."

"Hiện nay, dưới trướng của ta thu nạp giang hồ người tài ba, cấp sáu võ giả đạt tới trên trăm số lượng, càng là có Thất Đại thành chủ đã nói rõ chống đỡ."

"Làm thực lực đến, đem sự tình đặt tới bên ngoài, cũng đơn giản rất nhiều."

"Ngươi biết vừa rồi là sao, ta nói Vương huynh nhóm không dám đến ta phủ thượng à?"

Lâm Thiên hiếu kỳ hỏi: "Là sao?"

"Bởi vì, bọn họ hội xảy ra ngoài ý muốn."

Lý Thất Dạ biểu lộ lạnh nhạt tiếp tục nói: "Có lẽ là trả lại nhà trên đường, có lẽ là tại trong phủ ta."

"Chưa chừng mạng nhỏ thì ném"

Lâm Thiên trở mắt sau một lúc lâu đuổi ra ngón tay đầu nói: "Còn là các ngươi hội chơi."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Rời đi

Lý Thất Dạ từ chối cho ý kiến, đối với Lâm Thiên, cũng không thèm để ý.

Thân ở nhà đế vương, có một số việc cũng không thể trốn tránh.

Ngươi có thể không tranh, nhưng khó đảm bảo người khác sẽ không đối với ngươi có cái nhìn, đem nguy hiểm bóp chết tại nẩy sinh.

Duy nhất an toàn phương thức, chỉ có thể là làm một phế nhân, võ đạo bất tu, Văn Lộ không đi, dạng này người khác có lẽ sẽ không đem ngươi làm uy hiếp đối đãi.

Nhưng này cũng không phải là Lý Thất Dạ mong muốn.

"Thế nào, giúp ta như thế nào?" Lý Thất Dạ nóng rực nhìn về phía Lâm Thiên.

Lâm Thiên lắc đầu nói khẽ: "Thật có lỗi, ta cũng không muốn tham dự tiến Vương Thất chi tranh."

Lý Thất Dạ sau khi nghe xong, ánh mắt âm đậm mấy phần, làm lấy sau cùng thăm dò: "Ngươi tại suy tính một chút? Ngươi cũng không cần làm cái gì, chỉ là công khai cùng ta ra ngoài ăn vài bữa cơm loại hình là được."

"Chỉ là cho người khác một loại tín hiệu đều không được à?"

"Cũng không cần ngươi công khai phát biểu thanh minh, đến lúc đó dù là vua ta vị tranh đoạt thất bại, ngươi cũng sẽ không phải chịu liên lụy."

"Ha-Ha, không." Lâm Thiên y nguyên cự tuyệt.

Tuy nhiên hẳn thật thích Lý Thất Dạ loại này trực lai trực vãng tính cách, nhưng cái này cũng không hề làm cho hắn tiến hành đứng đội.

"Tốt a." Lý Thất Dạ cũng không làm dây dưa, hẳn rất hiểu tiến thoái, biết nếu là quá mức dây dưa, có lẽ sẽ còn làm cho đối phương phản cảm.

Mà lại thông qua nói chuyện, cũng đã từ khía cạnh xác minh chính mình suy đoán.

Lâm Thiên tuyệt không phải người bình thường.

Chuyến này cũng không phải toàn không có thu hoạch.

"Chúng ta không nói quốc sự gia sự, ngắm hoa nhìn trăng, uống rượu làm vui, cái này chung quy không có vấn đề đi?" Lý Thất Dạ khôi phục mới đầu cái kia nho nhã tuấn lãng thần thái, mở miệng cười nói.

Lâm Thiên chế nhạo nói: "Uống rượu làm vui ngược lại là không có vấn đề, nhưng hoa nguyệt từ đâu mà đến?"

"Sẽ không phải là thương nữ nhân tổn, nhi phong nguyệt sao?"

Lý Thất Dạ cười to nói: "Cái này, liền phải nhìn Lâm huynh nhã hứng."

... ..

Một phen nói chuyện, dù chưa đạt thành Lý Thất Dạ nguyên bản mục đích, nhưng như vậy phía dưới, quan hệ của hai người cũng quen thuộc rất nhiều.

Theo thời gian trôi qua, tới gần chạng vạng tối, Lý Thất Dạ mới nhẹ nhàng rời đi.

Lý Thất Dạ cùng Lâm Thiên lần này gặp gỡ, để vô số Vương Tử ngồi không yên.

Liền nhất là kiêu căng Đại Vương Tử đều dự sẵn quà tặng tự mình trong đêm bãi phóng.

Có điều cùng Lý Thất Dạ uống hơi say rượu, Lâm Thiên tự nhiên là không có thời gian rồi tiếp đãi những người này.

Vân Trường hướng môn kia miệng 1 súc, tất cả đều đều cản trở về.

Việc nơi này, ngày thứ hai, những vương tử này y nguyên nói liền không dứt bãi phóng.

Vì tìm được một phen thanh tịnh, Lâm Thiên đem Liễu Tông cùng Vân Trường lưu tại khách sạn, sáng sớm thì ra khỏi thành du ngoạn đi.

Lâm Thiên thực lực không yếu, gặp phải phổ thông Yêu thú cũng không e ngại.

Mỗi ngày du ngoạn đến lúc chạng vạng tối, trở lại khách sạn nghỉ ngơi, ngày thứ hai sáng sớm lại ra ngoài.

Cứ như vậy qua hơn mười ngày.

Rốt cục, tại một buổi sáng sớm, Liễu Tông lưu lại truyền tin ngọc bài vang lên.

"Đến, tới." Liễu Tông hào hứng báo tin vui nói.

"Cái gì tới." Lâm Thiên hỏi.

"Hôm nay buổi trưa ba khắc, đi đế quốc Truyền Tống Trận, xếp tới chúng ta."

"Há, cái kia nhanh chuẩn bị một phen, hôm nay xuất phát." Lâm Thiên vui, rốt cục không dùng đối diện với mấy cái này điên cuồng Vương Tử công chúa.

Vào lúc giữa trưa, xán lạn chính thịnh, ánh sáng nóng bỏng mang roi xuống.

Nhất đại đám người viên chờ tại bên ngoài truyền tống trận.

Loại này xuyên Quốc Gia Truyền Tống Trận, mỗi một lần đều có thể truyền tống trên vạn người, nhưng tương tự duy trì tổn hao cũng không ít.

Bởi vậy, mỗi một tên cười người đều cần giao nạp Thiên Kim.

Người bình thường căn bản không có khả năng có tư cách cười.

Mấy ngày du ngoạn xuống tới, từ Đỗ Tử Đằng cái kia lục soát tước xuống tiền vàng hiện tại cơ hồ chỉ đủ Lâm Thiên một đoàn người truyền tống sở dụng.

Tại đem số dư thanh toán về sau, Lâm Thiên bọn người tay thu đều riêng phần mình cầm một khối thẻ số.

Loại này thẻ số chính là Đế Quốc chỗ tạo, khó mà giả tạo, là cười Truyền Tống Trận thiết yếu vật phẩm.

Chờ đợi tại Truyền Tống Trận chỗ, nơi này có mấy cái Thanh Niên Quân sĩ duy trì trật tự.

Tuy nhiên nhân số liền mười người cũng chưa tới, nhưng không có bất kỳ bạo động, tất cả mọi người tất cả đều an phận chờ.

Tể Tướng trước cửa quan tam phẩm, những người này đều là Đế Quốc trú đóng ở Vương quốc nhân viên, có lẽ thực lực sẽ không quá cao, nhưng đại biểu thể nhưng là đế quốc thể diện.

Không ai dám tại khiêu khích, cho dù là Quân Vương Lý Lôi đến đây, cũng không dám thất lễ.

Tại đài dâng đặc chờ qua đi, một tên thanh niên đi lên phía trước cao giọng nói: "Nhóm thứ hai lần nhân viên chuẩn bị một chút."

"Lập tức đến phiên các ngươi."

"Hô, rốt cục đến chúng ta." Lâm Thiên nói nhỏ.

Hắn đã đợi một hồi lâu, tại loại này bên trong, tư vị cũng không tốt thụ.

Nhưng không có cách nào, tư vị hiện tại thực lực quá thấp, không thể sử dụng không gian chi lực.

Không phải vậy hoàn toàn có thể chính mình lâm thời thành lập một đầu không gian thông đạo, đơn giản lại thuận tiện.

Truyền Tống Trận rất lớn, hoàn toàn chính là cái quảng trường quy mô, so với Vương quốc chính mình thành lập không thể so sánh nổi.

To lớn quảng trường trên mặt đất khắc hoạ lấy thần bí minh văn, bốn phía càng là khảm đầy linh thạch.

Mỗi lần truyền tống những linh thạch này đều sẽ bởi vì năng lượng hao hết mà vỡ vụn, sau đó từ những thứ này quân sĩ thay đổi.

Án lấy trình tự bước vào đến trong sân rộng, bốn phía người sát bên người, để Lâm Thiên có chút đậu đen rau muống.

"Cái này sợ là không thể so với xuân vận chen đi." Lâm Thiên ở trong lòng ác thú vị nghĩ đến.

Hắn chưa từng cảm thụ xuân vận, nhưng nghe đến báo biết không ít, giờ phút này lấy ra cùng tình hình trước mắt so sánh.

Rốt cục, theo người cuối cùng triệt để bước vào Truyền Tống Trận, quân sĩ rống to: "Tất cả mọi người đứng vững, đừng nhúc nhích."

"Lập tức mở ra vòng phòng hộ."

Tất cả mọi người bất động, một lát sau, từ bốn phía minh văn chỗ kích xạ xuất ra đạo đạo ánh sáng màu tím, hiện lên nửa vòng tròn bao phủ lại Truyền Tống Trận phạm vi.

"Vòng phòng hộ khởi động, đếm ngược." Quân sĩ tiếp tục mở miệng.

"Ba."

"Hai."

"Một."

"Truyền tống."

Theo quân sĩ lời nói rơi xuống, khác một bên quân sĩ đem trong tay một khối linh thạch khảm nhập duy nhất trống chỗ vị trí.

Xoạt!

Trong nháy mắt, Trận Pháp hoàn toàn kích hoạt, từ sắc quang hoa trong nháy mắt loá mắt mấy lần, 1 cái cự đại chỗ trống đột nhiên xuất hiện.

Đây là đánh nát không gian hiện tượng, rất là kinh người.

Tại sau đó, đoàn kia bị ánh sáng màu tím kiện hàng, tại vết nứt không gian cường đại sức hấp dẫn dưới trong nháy mắt bị nuốt dường đi vào.

Toàn bộ quá trình rất ngắn, thậm chí không đủ một giây.

Lâm Thiên căn bản giống như chưa tỉnh, cũng không nhìn thấy cảnh tượng như vậy, chỉ là cảm giác đầu não 1 choáng, sau đó bốn phía chính là đen nhánh.

Nhân nhật màu tím tích súc nhiễm, tại không gian loạn lưu tàn phá dưới nguy nhưng bất động, thẳng tắp hướng phía một cái hướng khác kích xạ.

Loại này đặc biệt năng lượng màu tím chính là Đế Vương chi khí gồm cả không gian chi lực dung hợp, tại Loạn Lưu bên trong sẽ không nhận bất kỳ ảnh hưởng gì, ngược lại là như cá gặp nước.

Mà lại Đế Vương chỉ khí đặc tính, sẽ để cho cái này đoàn năng lượng hướng phía Đế Quốc cảnh nội cấp tốc di động, giống như về tổ.

Lần này vượt ngang khoảng cách rất dài, cần trọn vẹn nửa ngày, Lâm Thiên bọn người cũng là không vội.

Nhẹ nhàng đem Lâm Tiểu Nhu ôm vào trong ngực, chờ thời gian trôi qua.

Vương quốc Tinh Nguyệt cảnh nội.

Một số giám thị lấy Lâm Thiên đám người thám tử, thẳng đến lúc xế chiều mới phát hiện giống như có lẽ đã mất dấu người.

Một phen tìm kiếm không có kết quả, điều tra đến Lâm Thiên đám người rồi đi, Lý Lôi sắc mặt đại biến, vội vàng triệu tập chúng thần nghị sự.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Đến

Vương quốc Tinh Nguyệt phương diện chuyện gì phát sinh, Lâm Thiên từ sẽ không biết, cũng cũng không muốn biết.

Dù sao hắn đã bước vào Truyền Tống Trận, sắp tiến vào chính là Đế Quốc Thổ Địa.

Không gian loạn lưu bên trong.

Lâm Thiên nhiều hứng thú nhìn lấy hộ tráo cạnh ngoài cảnh tượng.

Rất lợi hại hiển nhiên loại này Đế Quốc chế tạo không gian truyền tống trận, rõ ràng so Vương quốc muốn mạnh hơn một bậc.

Vương quốc Truyền Tống Trận, năng lượng hoàn toàn là dựa vào lượng chống lên, hộ tráo cách trở dưới, căn bản nhìn không thấy cạnh ngoài cảnh tượng.

Nhưng đế quốc, lại là thật mỏng nhất tầng, hiển nhiên chất trên vô pháp đánh đồng.

Loại này trong không gian thứ nguyên, cũng không cái gì sáng chói địa phương, thỉnh thoảng có đạo đạo chói lợi hào quang màu bạc ở phía xa nổ tung.

Cái đó là Loạn Lưu bên trong Bản Thổ Sinh Vật.

Lâm Thiên có nghe thấy, tựa hồ kêu cái gì "Hư Không ngân xà "

Cũng không phải là lợi hại cỡ nào sinh vật, chỉ có thể bám vào không gian loạn lưu sinh tồn, thậm chí không thể gặp phải không khí.

Nhìn một trận, từ từ cũng liền tê nhạt vô vị, chậm rãi nhắm hai mắt, làm dịu mọi mệt.

"Oanh. ."

Không biết qua bao lâu, một tiếng vang thật lớn truyền đến, hư mà một đạo tiếng xé gió vang vọng, 1 cái lỗ thủng to lớn xuất hiện.

Màu tím hộ tráo 1 nháy ra, vững vàng đáp xuống một chỗ trên bình đài.

Còn lại quang hoa theo trên mặt đất mình vắn chui vào, để mà lần sau sử dụng.

Cả người trước mắt thông suốt lên, không khí cũng không còn tại đục ngầu.

Lâm Thiên còn đến không kịp dò xét một phen bốn phía hoàn cảnh, một tên quân sĩ chính là thúc giục nói: "Mau mau, thuận thông đạo rồi đi, không muốn địa phương."

Đánh tan, thuận hậu phương đại môn mà ra.

Nơi này là hoàn toàn yên tĩnh rừng cây, vị trí chỗ tại yêu minh sơn mạch bên cạnh, nương tựa một tòa hương trấn.

Những cơ sở này tình báo, sớm tại tới nơi đây trước đó, Lâm Thiên liền đã nắm giữ.

Mỗi một cái từ Vương quốc Tinh Nguyệt truyền tống mà đến người, cũng sẽ là ở chỗ này hạ xuống.

Mà nương tựa ở đây tiểu trấn cũng là lấy Vương quốc tên mà mệnh danh.

Nơi đây tiểu trấn, thì tên là Tinh Nguyệt trấn.

Cùng loại với loại này phổ thông hương trấn chừng lấy mấy chục cái nhiều, bao hàm Đế Quốc cấp dưới tất cả Vương quốc.

Chỉ là địa lý vị trí hơi có chút khác biệt mà thôi.

Đi vào rừng cây cạnh ngoài một điểm, là một cái cự hình Linh Thú thuê trung tâm, ở chỗ này có thể thuê lấy Linh Thú tiến về ngoài mấy chục dặm tiểu trấn.

Lâm Thiên một đoàn người không dùng được loại vật này, thực lực đầy đủ, số mười cây số, liền một nén nhang đều muốn không.

Trong này hướng chính là đông đảo phú thương, có lẽ thực lực không cao, nhưng eo quần Vạn Quán.

Trên đường đi, Lâm Thiên thì không ít bụng phê, thậm chí là hỏi đầu trung niên nam tử, tại cùng người thương thảo thuê giá cả.

Lâm Thiên bọn người trực tiếp vượt qua nơi này, hướng phía tiểu trấn phương hướng đi nhanh.

Không bao lâu, phía trước một khối mộc bài dựng nên.

Mộc bài trên viết "Khu vực - Tinh Nguyệt" mấy chữ.

Cái này đã biểu thị bước vào tiểu trấn phạm vi.

Có điều lúc này y nguyên lộ ra trống trải, cũng không có bao nhiêu người ở, đồng dạng là cây cối tạp sinh.

Chờ đến triệt để tiến vào nhiều người khu vực, đã là lại 10 phút trôi qua.

Đây là đế quốc một chỗ hương trấn, rất là xa xôi, cũng không phồn hoa, tuy nhiên chiếm diện tích rất rộng, thậm chí nhanh bắt kịp ban đầu thành Thiên Tinh lớn nhỏ.

Nhưng vô luận là xây dựng quy mô, thậm chí cả nhân khẩu số lượng đều chênh lệch rất xa.

Có điều làm vì đế quốc, ngũ tạng câu toàn, một số Vương quốc không từng có xây dựng tại tiểu trấn san sát.

Lính đánh thuê hội quán, chiêu mộ tửu quán, văn nhân hội đường, võ giả nhà...

Dù loại xây dựng phân bố tại toàn bộ tiểu trấn phía trên.

Tiểu trấn đường là từ đá xanh lát, mà lại chế tác không tính khảo cứu, không ít địa phương có cái hồ.

"Đại ca, một hồi chúng ta đi đem cái kia ngũ tinh nhiệm vụ tiếp đi?"

"Ngũ tinh nhiệm vụ, đối với hiện nay chúng ta tới nói, có thể hay không quá miễn cưỡng?"

"Sợ nó làm gì, không phải liền là một cái quái vật khi, ta cũng không tin cái này một bản phủ đi xuống, nó đầu còn không ra bầu!"

Mấy tên hán tử trò chuyện với nhau, từ Lâm Thiên bên cạnh đi qua.

Từ nó trên ngực huy chương đến xem, mấy người đều là lính đánh thuê, mà lại là Bạch ngân tam tinh lính đánh thuê.

Đây cũng không phải là một cái rất thấp đẳng cấp.

Lính đánh thuê hết thấy cũng liền Thanh đồng, Bạch ngân, Hoàng kim, Bạch kim, Kim cương, Vương giả năm cấp bậc.

Mỗi một cấp lại phân làm tam tinh, nói cách khác đoàn người này chỉ kém một lần nhiệm vụ up cấp thì có thể thu được vàng huy chương vàng.

Mà lính đánh thuê nhiệm vụ, thì là án lấy một đến chín ngôi sao phân bố, mỗi cái giai cấp đối ứng hai ngôi sao.

Thanh đồng chỉ có thể xác nhận vừa đến nhị tinh, Bạch ngân thì là ba đến bốn ngôi sao, theo thứ tự suy ra, đến cao nhất cửu tinh, chỉ có Vương giả cấp lính đánh thuê mới có tư cách xác nhận.

Các hán tử cũng không có chú ý tới Lâm Thiên bọn người, y nguyên vẫn thảo luận, dần dần từng bước đi đến.

Lâm Thiên trong lòng hơi có chút buồn vô cớ, những người này, có lẽ gặp qua lần này về sau, liền không có cơ hội tạm biệt.

Cũng không phải là chỉ không thể gặp nhau, mà là lính đánh thuê nhiệm vụ, nguy hiểm cùng thù lao là thành có quan hệ trực tiếp.

Nếu như bọn họ thật đi đón lấy cái này ngũ tinh nhiệm vụ, có thể hay không trở về vẫn phải đánh cái dấu hỏi.

Trên vết đao mưu sinh hoạt nghề nghiệp chính là như thế, lính đánh thuê thậm chí so quân sĩ còn muốn càng thêm uy hiểm.

Dù sao chiến tranh không thường có, nhưng Dong Binh Công Hội nhiệm vụ lại là từ trước tới giờ không hội gián đoạn.

Chính lý tốt nổi lòng, bắt đầu tìm kiếm một nhà không có trở ngại khách sạn.

Trên đường đi, muôn hình muôn vẻ người gặp phải không ít, lính đánh thuê nhiều nhất, võ giả thứ hai, văn nhân tại loại này tiểu trấn hay là thuộc về thừa thớt tồn tại.

Tại Đế Quốc, văn nhân là nhập biên chế, có thể tiến vào văn nhân hội đường chứng nhận thân phận.

Có điều văn ven có thể khảo cứu thực lực, đối với tại Mạng Thiên Đạo 'Văn Nhạc' Bút Danh, không cách nào kiểm trắc.

Trừ phi như rừng trời như vậy, tại chưa có nhập lưu ban bố tình huống dưới, còn chưa thụ Thiên Đạo che đậy, khi đó còn có thể lẫn nhau phát buu kiện.

Liễu Tông có thể nhận biết Lâm Thiên, cũng là bởi vì cơ duyên xảo hợp, tại 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 cũng không thu hoạch được bình xét cấp bậc trước đó, lẫn nhau phát buu kiện.

Như bây giờ, Lâm Thiên là chỉ có thể tiếp thu, mà không thể liên hệ.

Cái này là đối với văn nhân một hạng chế ước.

Văn nhân thực lực chờ hết thấy dù sao đều là Thiên Đạo khen thưởng, Thiên Đạo cũng không hy vọng văn nhân mất đi khí khái.

Nếu là không có một số biện pháp, không thiếu được một số văn nhân có một lượng bộ tốt về sau, mượn thân phận không muốn phát triển.

Thiên Đạo hi vọng bồi dưỡng chính là loại kia một lòng chỉ đọc sách thánh hiền, không ngừng tiến bộ sáng tác tốt hơn văn nhân.

Chỉ có đạt tới Chư Tử cấp, mới có thể có cơ hội chiếu cáo thiên hạ.

Lấy Lâm Thiên thực lực hôm nay, đi vào văn nhân hội đường, có thể nhận lấy một cái chứng minh thực lực Đại Nho cấp con cháu.

Tại loại này tiểu trấn tính được là tài năng xuất chúng.

Nhưng Lâm Thiên chỉ không ở chỗ này, cũng liền lười đi hội đường chậm trễ thời gian.

Tìm xong khách sạn, đem bọc hành lý phóng tới trong phòng, Lâm Thiên hướng thẳng đến hương trấn thi toàn quốc chỗ ghi danh tiến đến.

Đây mới là mục đích của hắn, mượn Đế Quốc thí luyện, từng bước một bước vào trận chung kết, cuối cùng nổi tiếng giương mình Đế Quốc.

Loại này chiêu hiền nạp sĩ khảo hạch, mỗi ngày người báo danh số cũng số lượng cũng không ít, cách mỗi mười ngày từ hương trấn cử hành một lần Sơ Thi, chỉ có đệ nhất danh tài có cơ hội tiến về cao hơn địa phương tham dự bước kế tiếp khảo hạch.

Dù sao cũng phải quá trình đi xuống, thẳng đến tối cao cấp Đế thi, cần phải hao phí thời gian là bốn mươi ngày.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Chặt vật khảo hạch

Loại này mỗi bốn mươi ngày một lần khảo hạch, cả năm không ngừng cử hành, trừ ra hàng năm niên kỉ mạt nghị ngôi năm ngày, thời gian còn lại tổng cộng cử hành chín lần.

Cử vi Số chi Cục, giương minh Đế Quốc cũng là lấy cái không tề tích súc ý ở trong đó.

Mỗi một lần khảo hạch, đều sẽ tăng tăng đề bạt, thăng đến cao nhất Đế thi mười người, đều có thể lựa chọn tiến vào Đế quốc nội bộ nhận chức.

Cũng hoặc là dù là tiến không đến Đế thi, chỉ cần có thể đến một dạng có thể tại hạ thuộc cơ cấu nhận chức.

Bực này số lượng có lẽ nhìn rất lớn, nhưng kì thực tại một cái to lớn Đế Quốc máy móc trước mặt, bực này số lượng không có ý nghĩa.

Lâm Thiên thì rất rõ ràng, kiếp trước Trung Hoa thời điểm, hàng năm chiêu nạp nhân viên công vụ, số lượng đều là lấy vạn làm đơn vị.

Càng không nói đến người mấy chục tỷ làm đơn vị giương minh Đế Quốc.

Có điều dù là như thế, mỗi một lần loại này khảo hạch đều sẽ lấy Hư Không thành giống chi thuật, khuếch tán ra, chính là 1 đại thịnh sự.

Mà lại đạt được tốt nhất thứ tự người, đồng dạng hội truyền khắp Đế Quốc, hoàn toàn có thể thỏa mãn Lâm Thiên nhiệm vụ nhu cầu.

Đi vào hương trấn chỗ ghi danh, nhân số chỗ này không ít, dù sao chính là liên thông Vương quốc Truyền Tống Trận hương trấn, còn có không ít từ Vương quốc mộ danh đến đây người báo danh viên.

Nơi này có người đặc biệt viên ghi chép bảng danh sách.

Chờ đến Lâm Thiên báo danh thời điểm, người kia viên cũng chưa cho tín vật gì, chỉ là cáo tri một phen ba ngày sau ở đây tập hợp, chính là đến phiên người kế tiếp.

Loại tình huống này, Lâm Thiên cũng có thể hiểu được, dù sao đây là cấp thấp nhất khảo hạch tràng, vốn là ai cũng có thể báo danh, cũng không sợ người nào mạo danh thay thế.

Từ cái bàn trước rời đi, trên đường đi người báo danh y nguyên nối liền không dứt, mà lại bao hàm mọi ngành mọi nghề.

Vô giả, văn nhân, thậm chí một số lính đánh thuê đều tới chỗ này.

Đang định hướng phía khách sạn đi đến, một thanh niên lại là đem Lâm Thiên cho giữ chặt.

Thanh niên ước chừng hai mươi hai sáu, tướng mạo có chút bỉ ổi, xấu xí, trên mặt còn có mặt rõ điểm lấm tấm, sai người xem xét cũng có chút ngán.

Lâm Thiên Chính dự định vung tay, thanh niên nói lời lại là để hấn dừng lại.

"Huynh đài, muốn hay không tình báo, liên quan tới lần khảo hạch này tình báo."

Thanh niên cười hắc hắc, lộ ra một ngum toàn thân cao thấp duy nhất tính toán nhìn đi qua Nanh Trắng.

"A? Điều có cái gì tình báo?" Lâm Thiên đến hứng thú, dò hỏi.

Thanh niên không có lập tức liền nói, ngược lại là lôi kéo Lâm Thiên hướng phía một bên ven đường đi đến, nơi đó có hai cái ghế dựa.

Càng là có một lá cờ, bên trên ghi ba chữ to "Người chuyện gì cũng biết".

Phía dưới làm theo là có một hàng chữ nhỏ "Tình báo ba mươi Kim, già trẻ không gạt."

"Ngồi." Thanh niên chỉ cái ghế, đối với Lâm Thiên mở miệng nói.

Lâm Thiên ngồi xuống, hấn cũng rất hiếu kỳ cái này cái gọi là tình báo, đến cùng có bao nhiêu tin tức hữu dụng.

"Hắc hắc, huynh đài, ta xem ngươi khí vũ hiên ngang, tuyệt không phải phạm nhân, nhưng có hứng thú giải một phen?" Thanh niên nói lời dạo đầu.

Lâm Thiên cũng sẽ không ngay ngực liền đem tiền vàng móc ra, cái này cái gọi là tình báo đến cùng có mấy phần giá trị còn chờ thương thảo.

Dù sao hiện tại còn thừa tiền vàng cũng không nhiều, ba mươi tiền vàng cũng không phải một con số nhỏ.

"Ngươi tình báo này, là thi cái trán nhỏ này?" Lâm Thiên hỏi thăm.

Hấn trong lòng có phỏng đoán cuối cùng tồn tại, tình báo giá trị nếu như có thể đạt tới Thành thi cái này một cấp bậc, ngược lại là nhưng có cân nhắc một phen.

Còn lại Hương thi, Huyền thi, Lâm Thiên tự hỏi không thể có thể có bao nhiêu áp lực, tuyet đối dễ như trở bàn tay liền có thể thông qua.

"Huỳnh đài lời ấy sai rồi, chúng ta người chuyện gì cũng biết một hàng, há có thể như thế hổ tiền, tình báo của ta đều là bao hàm toàn bộ đế quốc."

"Sở hữu tham gia khảo hạch, có cơ hội tại Đế thi đoạt giải quán quân hạt giống nhân tuyến, ở chỗ này đều có."

"Đương nhiên, nếu như là người không có có như thế to lớn mục tiêu, như vậy trần, hương nhất cấp cũng có tình báo, hết thầy toàn bằng người hoang mang, ta từ sẽ làm ra giải đáp." Thanh niên cười nói.

Gặp thanh niên nói như thế, Lâm Thiên cũng không do dự, xuất ra ba mươi tiền vàng, đưa cho thanh niên nói: "Người nói một chút."

Thanh niên trên mặt tươi cười, đuổi vội vờn tay đem tiền vàng tiếp nhận, để vào trong túi của mình, lúc này mới lên tiếng nói: "Nhìn huỳnh đài bộ dáng hẳn không phải là người đế quốc sĩ đi."

"Vậy ta trước nói với người nói, Tinh Nguyệt hương trần trên thuộc thành trấn phân bố."

"Chúng ta Tinh Nguyệt hương chính là lệ thuộc vào La Thiên huyện thành, nói cách khác, ý tứ chính là nếu như khảo hạch thành công, muốn hướng lên khảo hạch, đi đến phương tiện là La Thiên huyện thành."

"Mà La Thiên huyện thành thuộc hạ không ở hương số lượng làm theo nhiều đến 108 cái, nói cách khác dù là mỗi lần chỉ có một người thông qua, đến trên trấn, gặp phải áp lực cũng là to lớn."

"Muốn từ nơi này hơn trăm người bên trong thoát dẫn mà ra, lần nữa lấy được hạng nhất, mới có cơ hội đi đến La Thiên huyện trên thuộc thành Đông Lâm"

"Cái này độ khó khăn thế nhưng là không nhỏ, theo chúng ta người chuyện gì cũng biết hiệp hội thống kê, mỗi một cái hương trấn mỗi lần khảo hạch báo danh nhân số đều tại ba trăm đến 500 số lượng"

"Lấy trúng đang lúc giá trị bốn trăm, đến Huyền thi, lấy được hạng nhất, cơ hồ là bốn ngàn dặm mới tìm được một."

"Mà thành Đông Lâm cấp dưới thị trấn đồng dạng nhiều đến bảy mươi hai toà, giống nhau là hạng nhất có thể tham gia Quận thi."

"Huỳnh đài người có thể tương tượng một phen, đến Huyền thi thứ vừa đã là gian nan đường nào, trăm ngàn dặm mới tìm được một a."

"Kỳ thực, ta ngược lại thật ra huỳnh đài cân nhắc một phen thị trấn hạt giống tuyến thủ bảng danh sách, cái này dù sao phù hợp thực tế."

Lâm Thiên trầm ngưng, ấn lấy thanh niên nói tới lời nói, loại này khó khăn thật là khủng bố.

Ba trăm vạn trong đám người, chỉ có một người có thể tham dự vào Quận thi.

Bất quá, đó cũng không phải là Lâm Thiên mục tiêu, bởi vậy hay là chậm rãi lắc đầu nói: "Người nói tiếp nói, một hồi ta từ sẽ xem xét."

Thanh niên cũng không nói thêm cái gì, hắc hắc nói: "Cái kia như thế, ta liền lần nữa cho huỳnh đài nói một chút."

"Cái gọi là Quận thi, đây đã là Đế Quốc cảnh nội cao nhất Địa Vực đơn vị, mỗi một cái quận, cấp dưới chương không thành quách, đều nhiều đến bốn mươi chín toà."

"Nói ngắn gọn, Quận thi hạng nhất đã là ức dặm chọn một tồn tại."

"Bực này nhân vật, đã là tài năng ngút trời, mỗi một cái thực lực đều không cho tiểu xuất, nếu là muốn nhập bên trong thể chế, có thể trực tiếp đảm nhiệm cái nào đó hương Phó hương trưởng."

"Mà ở tại trên thì là Quốc thi, cái đơn vị này, không tính Địa Vực phân chia, mà là Đế Vương sắc phong tám tên Dị Tính Vương, danh xưng Quốc Chủ, mỗi cái Quốc Chủ chương không mười ba quận."

"Chúng ta thành Đông Lâm lệ thuộc vào Hóa Linh quận, về Viêm Hóa Vương chương không."

"Bởi vậy nếu như huỳnh đài may mắn tiến vào Quốc thi, thì là hội từ Viêm Hóa Vương Tiến được khảo hạch, đến lúc đó vô luận là có hay không tấn cấp cũng có thể vị một bước lên trời, có thể đi vào Vương Phủ công tác."

"Mà cuối cùng tám tên thì là tham dự Đế thi, vậy cũng không đến, cái đó là toàn bộ Đế Quốc cao nhất tồn tại, Đế Vương tiến hành tự mình khảo hạch."

"Nghe nói thỉnh thoảng còn sẽ có Đế tông người đến đây thu đồ đệ, mỗi một cái tiến vào sau cùng khâu người, đều là thiên tài chân chính, đồng giai vô địch."

"Có điều độ khó khăn quá lớn, đã là trăm 1 tỷ dặm chọn một tồn tại, hàng năm cũng cứ như vậy không đến trăm người a."

"Bởi vậy bực này việc quan trọng, chúng ta nhìn cái vui cười tốt nhất."

Lâm Thiên không nói lời nào, trong lòng suy nghĩ lên.

Hắn đã sớm biết, bức này khảo hạch sẽ không đơn giản, nhưng cũng quyết định không nghĩ tới khoa trương như vậy.

Tiến vào Đế thi người chính là 1 tỷ dặm chọn một tồn tại, mà thu được Vinh Quang càng là mười tỷ trong đám người mới có như vậy một cái.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Hạt giống tuyển thủ

Loại này hiện ra hình thang tăng lên khó khăn khảo hạch, độ khó khăn không thể bảo là không lớn.

Lâm Thiên không đến mức khinh thị đối thủ, nhưng cũng sẽ không thấy rõ chính mình.

Lúc trước bách thế họa tác, cũng vền vẹn bài danh hơn một ngàn vị, tuy nhiên đây là toàn bộ đại lục, nhưng một cái Đế Quốc bên trong, cũng không nhất định thì nhất định nhỏ đến thứ nhất.

Tên kia danh xưng người chuyện gì cũng biết thanh niên lúc này hỏi lại lần nữa: "Không biết huynh đài muốn giải cái nào tăng cấp nhân vật, mau mau cáo tri, giải đáp về sau, ta xong đi làm xuống 1 đơn sinh ý."

"Đã như vậy, ngươi thì nói cho ta nghe một chút đi những hạt giống đó tuyển thủ đi, ân... Muốn có hi vọng tiến vào Đế thi." Lâm Thiên không nhiều do dự, trực tiếp mở miệng hỏi thăm.

Thanh niên sững sờ, có chút không xác định hỏi: "Huynh đài, ngươi không suy nghĩ thêm một phen?"

"Hay là an tâm một số tốt, cái kia đám nhân vật quá thừa thớt, cũng rất làm khó hấn nhóm cái kia tăng cấp."

Lâm Thiên lắc đầu tiếp tục nói: "Ta ý đã quyết, ngươi nói đi."

"Ai, vậy ta liền nói." Thanh niên thở dài một tiếng, hấn dù sao cũng là làm ăn, mình đã nhắc nhở qua, còn muốn khư khư cố chấp, trách không được hấn.

"Lần này khảo hạch, tổng cộng là Đế Quốc thành lập đến nay thứ chín nghìn lần chinh khảo hạch, cũng chính là vừa vặn thứ một ngàn năm."

"Bởi vậy, lần này khảo hạch tham dự nhân số chất lượng đều có thể xưng một cái đỉnh phong."

"Lần này khảo hạch hiện tại tham dự thiên tài tuyển thủ tổng cộng hơn ba ngàn sáu trăm người, đều là trên dưới hai mươi tuổi có cấp năm tu vi."

"Mà có thể xưng Thiên Kiêu đạt tới cấp sáu tu vi cũng có 163 người."

"Sau cùng có tư cách cạnh tranh Đế thi danh ngạch có thể xưng Đế Tử làm theo là có hai mươi một người nhiều, những người này tất cả đều chính là cấp bảy tu vi."

"Trong đó xếp hàng thứ nhất chính là xuất từ Đế tông, tên là Đế Lăng Thiên một tên thanh niên."

"Hắn là một tên võ giả, có Thiên Linh cao cấp tu vi, danh xưng đồng giai vô địch."

"Rất nhiều có truyền quốc cấp bậc thi từ người đồng lứa vật đều bị nó áp chế."

Lâm Thiên biểu lộ bất động thanh sắc, cảm thấy lại là hơi có chút chán kinh.

Đã sớm đoán được những người này chắc chắn sẽ không đơn giản, nhưng không ngờ tới cư nhiên như thế cường hấn.

"Cái người này không phải Đế tông sao, làm sao sẽ còn tham dự loại này khảo hạch." Lâm Thiên đưa ra nghi vấn.

Đế tông cái đó là cùng Đế Quốc ngang hàng thế lực, bất quá là truyền thừa phương thức khác biệt thôi, từ tầng cao nhất tu vi đến xem, Đế tông thậm chí còn có thể siêu việt Đế Quốc.

Loại nhân vật này tựa hồ hoàn toàn không cần thiết tiến vào trong lần khảo hạch này.

Thanh niên bĩu môi một bộ không có cách nào bộ đáng nói: "Năm nay cũng là vừa lúc mà gặp, vì lễ mừng ngàn năm lập quốc, khen thưởng có một cái tròi Huyết Linh quả."

"Đây chính là đối với Vũ Tôn đều có tác dụng lớn trên quý đồ chơi, nghe nói cái kia Đế Lăng Thiên tình thế bất buộc, ý đồ mượn đột phá này Vũ Tôn."

Lâm Thiên im lặng, khẽ gật đầu, ra hiệu thanh niên tiếp tục kể ra.

"Bài danh thứ hai thì là danh xưng Tinh Thiên tài nữ Hoàng Phủ Tùng Nguyệt, nghe nói đã có hai bộ truyền quốc, văn khí ngập trời, cang là biến hóa là thực thể, thực lực cường hãn."

"Thứ ba thứ tư hai người làm theo là một đôi huynh đệ, chính là An Nghiễm quận 1 đại thế gia hai tử, tên là Lý Tùng, Lý Kính, hai người đồng tâm đồng đức, giống như một thể, nếu là kẻ vai chiến đấu chỉ sợ liền cái kia Đế Lăng Thiên cũng không là đối thủ. Cho dù là phân tán ra đến, thực lực cũng có thể xếp tới ba bốn vị bên trên."

"Đệ ngũ thì là một tên ngư kiếm tán nhân, tên là La Thiên Hữu, tại trong đế quốc sớm có danh tiếng, chính là một tên cô nhi, niên kỷ có điều hai mươi thực lực lại là đạt tới cấp bảy trung cấp trình độ."

"Đệ lục danh thực lực đồng dạng cường hãn, vốn là chiêu mộ trong tửu quán một tên tán nhân, tên là Cố Trường Hành, từng bị mấy cái đại thế gia mời làm phụ tá, hiệu lực qua không ít thể lực, có điều có vẻ như cũng không phải là rất lợi hại hợp tâm ý của hắn, bởi vậy lúc này tham dự vào lần này khảo hạch tới."

"Đệ thất danh thì là xuất từ chúng ta quận bên trong người, chính là nào đó cái con trai độc nhất của thành chủ, tên là Trần Dương, nắm giữ được trời ưu ái điều kiện, vô số tư nguyên đáp lên, tu vi đạt tới cấp bảy cao cấp."

"Có điều thực tế chiến đấu lực còn chờ thương thảo, bởi vậy chỉ có thể xếp tới thứ bảy."

... ..

Thanh niên miệng lưỡi lưu loát, liên tiếp nói ra hai mươi một người tính danh, cùng tu vi, có điều để Lâm Thiên gây nên chú ý kỳ thực cũng chính là trước 10 người a.

Phía sau đám người tuy nhiên thực lực cường đại, nhưng tu vi đồng dạng cũng liên vững chắc tại cấp bảy sơ cấp, cường đại là cường đại, nhưng không bao giờ đến loại kia trình độ khủng bố.

Thanh niên tiếp tục nói: "Trở lên nhân tuyển, cơ hồ đều có tranh đoạt hạng nhất thực lực, dù sao một số Át Chủ Bài, chúng ta cũng vô pháp điều tra biết được."

"Đương nhiên những người này, chỉ là bên ngoài, một số so sánh lớn thể lực cũng hoặc là nổi tiếng bên ngoài người."

"Kì thực còn có thật nhiều tán nhân, cùng loại với huynh đài loại này, chúng ta cũng không biết bất kỳ nội tình."

"Bởi vậy, cạnh tranh sẽ chỉ so trong tưởng tượng càng thêm kịch liệt."

"Ta biết đã toàn bộ cáo tri huynh đài, nhận được hân hạnh chiếu cố."

Lâm Thiên đứng dậy, từ trên ghế rời đi, trong lòng hơi có chút hứa áp lực.

Trước mắt xem ra, muốn đạt thành mục tiêu của mình, so trong tưởng tượng càng gian nan hơn.

Chậm rãi hướng phía trong khách sạn đi đến, Lâm Thiên đã quyết định chú ý.

Thừa dịp trong khoảng thời gian này nhiều góp nhặt một số văn khí, chỉ ít tại Đế thi, thậm chí Quốc thi trước đó, cần để cho Quan Vũ cùng thực lực của mình lần nữa đề bạt một cái đẳng cấp.

Tuy nhiên thì trước mắt tại Tinh Nguyệt mấy cái cuộc chiến đấu đến xem, Quan Vũ đích thật là nắm giữ vượt cấp mà chiến thực lực.

Phối hợp thêm chính mình về thành cang là có thể đạt tới cấp bảy sơ cấp, bình thường cấp bảy cao cấp cũng có thể nhất chiến.

Nhưng này dù sao cũng là Tinh Nguyệt, Đế Quốc cũng không so Vương quốc, thì vừa rồi thanh niên trong miệng nói tới đám người, không có một cái nào là dễ tới bởi.

Hạng nhất cang là danh xưng đồng giai vô địch, loại này xưng hô nhưng cũng không phải là a miêu a cầu có thể thu hoạch được.

"Thiên ca, người trở về." Liễu Tông ra xa đã nhìn thấy Lâm Thiên, giờ phút này phát tay chào hỏi.

Tại trước đó không lâu, hai người xưng hô phát sinh cái biến, không tiếp tục để hắn kêu trời thiếu.

Luôn cảm giác cách ứng hoàng, chuyển biến phía dưới, tuy nhiên Liễu Tông niên kỷ so Lâm Thiên lớn, nhưng dù sao địa vị có khoảng cách, hiện tại cũng là xưng hô Thiên ca.

"Ừm ." Lâm Thiên gật đầu, ứng hợp nhất âm thanh.

Đi vào khách sạn, đem mọi người tụ tập cùng một chỗ, Lâm Thiên cũng là đem tính toán của mình toàn bộ dỡ ra.

"Ta dự định tham gia cái kia khảo hạch. Mục tiêu là hạng nhất." Lâm Thiên chân thành nói.

Quan Vũ không nói lời nào, giống như điều khác, Lâm Tiểu Nhu không biết rõ cái khảo hạch này ý vị như thế nào, cũng không nhiều lắm phản ứng.

Chỉ có Liễu Tông, lại là một mặt kinh ngạc đến ngây người bộ dáng.

Lâm Thiên không để ý hấn, tiếp tục nói: "Bởi vậy mấy ngày nay thời gian, các ngươi không có chuyện trọng yếu thì đừng quấy rầy ta."

"Từ Tiểu Nhu mỗi ngày cho ta đưa cơm chính là, ta chuẩn bị đề bạt một phen thực lực."

"Các ngươi có thể bốn phía dạo chơi."

"Dù sao cái khảo hạch này không phải nhà chòi, bên trong người cường hãn có khối người."

Liễu Tông gật đầu, Quan Vũ cũng không hai lời, Lâm Tiểu Nhu đồng dạng nhu thuận gật đầu.

Đem sự tình phân phó, tùy ý ăn vài thứ, Lâm Thiên đem chính mình quan nhập trong phòng.

"Hô, đoán chừng lại được qua một đoạn không biết ngày đêm sinh hoạt." Lâm Thiên than nhẹ, liên miên không nghỉ tại Mạng Thiên Đạo 'Văn Nhạc' bên trong vẽ họa tác, hao phí tinh lực rất lớn.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Tăng thực lực lên

Tâm thần câu thông Thiên Đạo, cả người liền là tiến vào cái kia trạng thái huyền diệu bên trong.

Lâm Thiên kỳ thực cũng không có rơi xuống thực lực tăng lên, chỉ bất quá bình thường thời điểm đều là có chừng có mực, mỗi ngày tiến vào bên trong vẽ một bộ phận, đem lượng không chế tại chính mình trong giới hạn chịu đựng.

Bởi vậy trong khoảng thời gian này, 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 đã vẽ đến mười một lời nói, tiếp cận một phần ba lượng.

Nhưng bây giờ, Lâm Thiên lại là muốn cùng lúc đầu khi đó, đem hội họa lượng mở rộng đến cực hạn, thẳng đến tâm thần hao hết.

Trong khoảng thời gian này đến nay liên tục vẽ, tại không tiếp cận cực hạn thời điểm, mấy cái có lẽ đã có thể một lần vẽ nửa lời nói, nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, cực hạn trạng thái dưới, một lần nguyên một lên tiếng đề không lớn.

Tâm thần chạy không đến không có gì, trong đầu triệu tập ra cái kia mới tinh Manga trí nhớ, giống như vẽ, xem mèo vẽ hồ, tốc độ cực nhanh.

Cũng không lâu lắm, một trương Thiên Đạo cung cấp giấy Tuyên Thành chất đầy rất sống động nhân vật.

Chưa từng ngừng, trang thứ hai, trang thứ ba, thứ tư trang...

Thẳng đến toàn bộ một lời toàn bộ giải quyết, Lâm Thiên mới từ người họa sĩ kia trong trạng thái rời khỏi.

Rời khỏi trong nháy mắt, đầu chính là toàn bộ 1 mộng, giống như bên tai gió trống, đại chùy oanh minh.

Sau một khắc chính là cảm thấy một trận ác tâm muốn ói cảm giác.

Vội vàng từ Mạng Thiên Đạo 'Văn Nhạc' bên trong rời khỏi, lập tức ngược lại ở trên giường.

Thật lâu, cả người mới khôi phục một số.

"Ách a, loại cảm giác này thật khó thụ." Lâm Thiên trong lòng nở nụ cười khổ.

Nhưng hắn cũng biết, chỉ có không ngừng đổi mới, truy đuổi nhân số đi lên, lấy được văn khí số lượng mới nhiều.

Mà lại nói lên, võ giả thực lực đề bạt lại dễ dàng à?

Tôi luyện gân cốt, thôi luyện huyết nhục, đem cuồng bạo linh khí hút nhập thể nội luyện biến hoá để cho bản thân sử dụng.

Một số luyện thể võ giả càng là cả ngày cùng các loại dược dịch làm bạn, đem chính mình làm mình đầy thương tích, ngâm tẩm thuốc.

Một số vũ kỹ càng là cần ngàn mài vạn luyện, mới có thể thu được nhập môn.

Văn nhân so sánh với mà nói, tính toán tốt.

Chỉ là một cái sức tưởng tượng, một loại đối với văn tự, giấy bút lý giải.

Nghỉ ngơi một hồi, Lâm Thiên lần nữa câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn Nhạc'.

Lần này hắn cũng không phải là tiến vào bên trong vẽ.

Dù sao vừa rồi tiêu hao rất lớn, giờ phút này cũng không có khả năng lần nữa hội họa.

Lần này tiến vào chỉ là làm tướng vừa rồi vẽ mới nhất một lời không phát ra được đi, thuận tiện nhìn xem gần nhất đánh giá.

Xe nhẹ đường quen đem mới một lời tuyên bố, Lâm Thiên liền không còn tại quán nhiều.

《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 có không ít đáng tin Fan, đều là thêm chú ý, chỉ cần tuyên bố về sau, sẽ tự động nhắc nhở những người này.

Tiến vào Manga chuyên khu, lúc này qua thời gian dài như vậy, đã là nhiều không xuống mười bộ mới Manga.

Có điều hiển nhiên cũng không phải là rất lợi hại có thể vào mắt, dù sao bọn họ chỉ là mượn Lâm Thiên họa tác tiến hành bất chúc, căn bản nắm giữ không đến Manga tinh túy chỗ.

Duy nhất một bộ đạt tới văn đầy một thành, tên là 《 võ giả hảo hiệp truyện 》， Lâm Thiên điểm sau khi đi vào không đến mười giây thì lui ra ngoài.

Cay con mắt.

Nhân vật bộ đáng cùng mình 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 có thể nói hoàn toàn có tám thành tương tự, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì Sáng chế mới.

Những người này cũng liền mượn Manga chuyên khu không nhiều, điểm kích suất ngược lại là kiếm lấy không ít.

Chính lý tốt tâm tình, tiến vào chính mình chuyên khu.

Phía dưới có nhiều đến mười con số nhấn lại.

Loại này to lớn số lượng, Lâm Thiên không có khả năng từng cái hồi phục, chỉ có thể nhất đưa đội lên Tầng trên cùng đến xem.

Phía trước mấy đầu, Lâm Thiên tự động lược qua, cái này mấy đầu nhấn lại đã tồn tại không thiếu thời gian, bị người đội lên một loại khoa trương trình độ.

Trong đó có Lâm Thiên lúc trước bản tôn ban bố tin tức.

Theo thứ tự xem tiếp đi, kỳ thực đại đều có chút liên miên bất tận.

Không ít đều là thúc canh, yêu cầu Lâm Thiên tranh thủ thời gian về phía sau.

Còn có không ít là loại kia hô "666" cả ướp muối, không có gì thực chất, phần lớn là tán dương.

Lớn nhất loại sau thì là thay Lâm Thiên báo bất bình, yêu cầu thông cảm tác giả, nói Lâm Thiên tốc độ bây giờ đã là thần tốc, không ít Linh Thư sư, mười ngày nửa tháng đều không nhất định có thể lên truyền một bức tranh làm, cũng liền Lâm Thiên cần cù chăm chỉ, bình quân xuống tới hai ngày một lời, mà lại mỗi một lời nói đều là liên tục hơn mười trang.

Có điều loại này lý tính người xem, dù sao cũng là số ít, đại đa số người vẫn là không vừa lòng.

Một vòng xem xuống tới, cũng không có bao nhiêu đáng giá Lâm Thiên chú ý tin tức.

Ngược lại lại tiến vào tác giả hậu trường, điều tra hiện tại văn khí số lượng.

Đi qua trải qua thời gian dài góp nhặt, hiện tại văn khí số lượng không ít, thêm lần trước nữa còn lại đã khoảng chừng 32,000 sợi.

Có điều cường hóa Quan Vũ thực lực tổn hao cần trọn vẹn năm vạn, còn có một vạn tám thiếu.

Đáng lẽ trực tiếp Cụ tượng hóa Quan Vũ 50% thực lực ngược lại là chỉ cần bảy vạn, 30% thì cần muốn ba vạn, theo đạo lý chỉ kém bốn vạn, nhưng có vẻ như Mạng Thiên Đạo 'Văn Nhạc' cũng

Không phải như thể tính toán, còn nhiều ra một vạn, có chút cùng loại với kiếp trước Trả tiền từng đợt một.

Bất Quá, hiện tại Quan Vũ chính là Địa Linh cửu trọng đỉnh phong, đã tiếp cận Linh giới điểm.

Phải biết, thực lực võ giả, từ một đến mười dưới thêm đến, Quan Vũ Địa Linh đỉnh phong chính là cấp sáu cửu trọng thực lực.

Đoán chừng thực lực đề bạt một phen, đột phá đến Thiên Linh cảnh, chính là chuyện chắc như đinh đóng cột.

Chỉ là không xác định đến cùng có thể tới loại trình độ nào.

Đối với cái này Lâm Thiên vẫn còn có chút lòng tin, Quan Vũ thực lực sau khi đột phá, tại tăng thêm chính mình về thành, thực lực tại cấp bảy Thiên Linh cảnh bên trong cần phải là vô địch chân chính.

Trong lòng đem văn khí số lượng tính toán tỉ mỉ một phen, Lâm Thiên có mấy phần suy nghĩ.

Bây giờ khoảng cách Đế thi, muốn đến còn có hơn 30 ngày, đề bạt Quan Vũ thực lực muốn đến vấn đề không lớn.

Nhưng có thể hay không đem chính mình Bạch ngân Văn tâm thói luyện một phen, đề bạt đến Lưỡng Ngân chi sắc ngược lại là đánh cái dấu hỏi.

Dù sao bây giờ Lâm Thiên thực lực của mình cũng không coi là bao nhiêu cường đại, văn nhân cấp chín bên trong tầng thứ năm, Đại Nho cấp , có thể cùng võ giả cấp sáu Địa Linh cảnh đối kháng

Thực lực thể này đối kháng người yếu, tự nhiên vấn đề không lớn, nhưng nếu là gặp gỡ một số cường giả, làm theo nói không chừng.

Liên giống với lúc trước thanh niên nói tới số thứ 2 hạt giống tuyển thủ, danh xưng Tinh Thiên tài nữ Hoàng Phủ Tùng Nguyệt.

Hai bộ truyền quốc, Cụ tượng hóa hai nhân vật, thực lực khẳng định là đạt tới cấp bảy.

Quan Vũ lấy một địch hai, Lâm Thiên tự nhiên là yên tâm không được, nhưng mình coi như không nhất định.

Dù sao, hai cái cấp bảy cường giả, có lẽ không phải là đối thủ của Quan Vũ, nhưng trì hoãn một phen muốn đến nhất định có thể làm đến.

Đến lúc đó chính mình lấy Đại Nho Linh Thư sư, đối kháng một tên Hiền giả cấp Linh Văn sư, chỉ sợ đối phương miệng lưỡi lưu loát, ra miệng kiểu chữ liền đem chính mình chết đuối.

Lâm Thiên bại một lần, chỉ có cái Quan Vũ cũng chỉ có thể nuốt hận.

Có điều nghĩ là nghĩ như vậy, nhưng nếu văn khí chỉ đủ đề bạt một dạng, Lâm Thiên cũng chỉ có thể lựa chọn đề bạt Quan Vũ.

Xong lại thực lực của mình đề bạt, cũng không thể gây nên biến chất.

Đối với cái này, hắn rất có tự mình hiểu lấy.

Ưu thế của mình bất quá là có thể rút ra trí nhớ , có thể không gián đoạn sáng tác tốt, nhưng dứt bỏ Quan Vũ thoại bản thể cũng không có Thiên Kiêu đồng dạng vượt cấp mà chiến thực lực.

"Hò, thói luyện đến Lưỡng Ngân Văn tâm cần một vạn tám ngàn sợi, tăng thêm Quan Vũ cần thiết trọn vẹn muốn sáu vạn tám, kém gấp đôi cũng không chi."

Lâm Thiên có chút nhức đầu.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Khảo hạch

Ba ngày, tại Lâm Thiên không ngủ không nghỉ bên trong vượt qua.

Ba ngày này, dựa vào số dĩ vãng còn hơn gấp hai lần đổi mới lượng, Lâm Thiên lấy được văn khí số lượng cũng là không ít, hiện nay đã tới gần bốn vạn đại quan, có chừng 38,000 nhiều.

Ba ngày thời gian trưởng sáu ngàn tia hoa văn khí, đã là cực kì khủng bố số lượng.

Ý vị này trừ điểm kích chò cho văn khí bên ngoài, Lâm Thiên lấy được khen ngợi số lượng cũng không ít.

Mạng Thiên Đạo 'Văn Nhạc' văn khí thu hoạch được lượng nhưng là có cực kỳ khắc nghiệt yêu cầu.

Mỗi một ức điểm kích, mới có thể thu được một sợi.

Mà một triệu khen ngợi, cũng đồng dạng có thể thu hoạch được một sợi.

Đây cũng là Lâm Thiên sở sáng tác 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 chính là Manga bên trong độc nhất vô nhị tồn tại.

Mà không ít còn lại, một ngày nơi nào có lấy nhiều như thế văn khí nhập trướng.

Hắn điểm kích lượng quá mức kinh người, hoàn toàn siêu việt bách thể cấp ứng có số lượng.

Vô số văn nhân, tại sáng tạo về sau, muốn đem chính mình hoặc là họa tác bên trong nhân vật cho Cụ tượng hóa đi ra, có chút thậm chí phải hao phí mấy chục năm công phu.

Mới đầu khen thưởng văn khí, thứ nhất muốn tăng lên chính mình tu vi, thứ hai là muốn tu tập 《 Họa Linh Thánh Kinh 》, những thứ này chính là cơ bản.

Chỉ có còn lại văn khí mới có thể dùng để cân nhắc đề bạt Cụ tượng hóa nhân vật thực lực.

Dù sao Cụ tượng hóa nhân vật thực lực chính là là có hạn mức cao nhất tồn tại.

Bởi vậy, có ít người đến góp nhặt thật nhiều năm điểm kích, khen ngợi, tăng thêm bản hoàn tất khen thưởng, thêm ra văn khí mới có thể dùng đến đề thăng Cụ tượng hóa nhân vật thực lực.

Do dự hôm nay muốn đi khảo hạch điểm ra đưa tin, đêm qua Lâm Thiên cũng rốt cục tìm thấy thời gian nghỉ ngơi một chút.

Sáng sớm lên, đem Lâm Tiểu Nhu cùng Liễu Tông thu xếp tốt, để Vân Trường bảo hộ một hai về sau, Lâm Thiên hướng phía khảo hạch điểm tiến đến.

Hắn tự có lấy suy nghĩ, dù sao chỉ là cái Hương thi thôi, hắn là không cần đến Vân Trường xuất mã.

Đi vào lúc ghi danh sân bãi, lúc này đã tụ tập không ít người.

Người đông tập nập có chút khuếch đại, nhưng cũng không lớn địa phương, giống nhau là người gạt ra người.

Lâm Thiên ngắm nhìn bốn phía, phần lớn là chút tuổi tác tại hai mươi thượng hạ thanh niên, có nam có nữ, có điều cùng lúc đó báo danh khác biệt chính là, giờ phút này đoàn người đều mang một cái bọc hành lý.

Lâm Thiên có chút choáng váng .

Tuổi tác trên ngược lại là rất bình thường, dù sao loại này khảo hạch chính là cho người trẻ tuổi chuẩn bị.

Có tuổi tác hạn chế, tối cao không thể vượt qua ba mươi, vượt qua ba mươi thực lực là sáu bảy giai, mang ý nghĩa sau này tiềm lực cũng sẽ không quá lớn, loại nhân vật này tìm thành tri, thậm chí cả Quận Thành, mưu cái không sai biệt lắm vị trí là được.

Nếu như không phải sáu bảy giai, đạt tới cấp tám, cái kia còn khảo hạch cái rắm?

Cấp tám, cái kia đã là Vũ Tôn cấp bậc, tôn là cái gì, tôn kính.

Cái đó là muốn được người kính ngưỡng vô giả, có bức này tu vi trực tiếp đi tìm Đế Vương muốn cái quan vị cũng không có vấn đề gì.

Lâm Thiên giờ phút này trong lòng suy nghĩ là "Mang bọc hành lý làm gì? Muốn rời khỏi thật lâu?"

Hắn ngược lại là giải qua không ít liên quan tới lần khảo hạch này quy tắc chi tiết, nhưng cơ hồ đều là hướng đẳng cấp cao khảo hạch mà đi.

Tỉ như Quốc thi, Đế thi, liên quan tới Hương thi, thật đúng là không để ý qua.

Trăm mối vẫn không có cách giải, Lâm Thiên tìm tới bên cạnh một cái nhìn coi như hiền hòa thanh niên dò hỏi: "Lão huynh, các người là sao đều mang bọc hành lý, không phải liền là cái khảo hạch à?"

"Từng cái làm cho cùng đi xa nhà giống như."

Thanh niên quay đầu, nhìn Lâm Thiên một chút, không có bọc hành lý, lại sau đó dùng một loại nhìn thẳng ngốc ánh mắt lần nữa cùng Lâm Thiên đối mặt.

"Người không biết?" Thanh niên rất khinh miệt nói.

Lâm Thiên nhìn xuống 1 bàn tay chụp chết người thanh niên này xúc động, chê cười nói: "Cái này, ta còn thật không biết."

"Đây không phải đến thành giáo một ít à?"

Thanh niên thở dài, sau đó lại cao hứng trở lại.

"Kỳ thực ta là không muốn cao hứng, nhưng tốt xấu lại thiếu cái đối thủ cạnh tranh."

"Người thế mà cái gì đều không rõ ràng liền đến khảo hạch, cũng là tâm lớn."

Lâm Thiên cái trán toát ra hắc tuyến, tiếp tục nói: "Đến cùng là tình huống như thế nào, người nói nghe một chút nha."

"Tính toán, nói cho người cũng không làm nên chuyện gì."

"Xong lại còn mấy phút nữa, thi Quan đại nhân liền đến."

"Chúng ta nơi này Hương thi hết thầy có hai hạng khảo hạch, bên lòng vững dạ, cho tới bây giờ đều là hai tuyển thứ nhất."

"Thứ nhất vì tìm kiếm linh dược, khảo hạch rất đơn giản, hương trấn lại ở đặc biệt khu vực đem một số linh dược lặn giấu đi, từ mọi người tìm kiếm, thu hoạch được số lượng nhiều thì chiến thắng."

"Thứ hai thì là thu phục Linh thú, cái này cần phải thì không cần nhiều lời đi, Linh thú là cái gì người chung quy nên biết đi."

Lâm Thiên gật đầu, Linh thú hẳn tự nhiên là rõ ràng, dù sao đi vào Thánh đạo đại thế giới đã thời gian dài như vậy, không còn là Tiểu Bạch.

Linh thú chính là có khác với Yêu thú một loại dị biến thú loại.

Toàn bộ Thánh đạo đại thế giới, nói tóm lại thú loại chủng loại phong phú, trong đó Yêu thú là nhất.

Yêu thú đoạt thiên địa Nhật Nguyệt chi Tinh Hoa, thói luyện thân thể, ăn lông ở lỗ, tàn nhẫn vô cùng, mặc dù có linh trí, nhưng tính cách lại là cùng giống như dã thú.

Đối đãi nhân loại cực kỳ căm thù.

Mà trong đó thứ hai đại chủng tộc thì là tộc Thú nhân, đó là cái bị vứt bỏ chủng tộc, an phận ở một góc, bởi vì là một ít nguyên nhân đặc biệt sinh ra, bởi vậy không bị người tộc cùng loài Yêu chào đón, ở vào Thánh đạo thế giới biên giới, chính mình thành lập cái coi như không nhỏ quốc độ.

Mà đệ tam đại chủng tộc chính là cái gọi là Linh thú, Linh thú có khác với Yêu thú, Chúng nó có linh trí, nhưng lại không thể biến hóa, như nhân loại đồng dạng hấp thu linh khí tu luyện, bình thường thái độ đều tương đối ôn hòa, không ít người thậm chí hội thu phục Linh thú làm thú sủng.

Còn lại một số mang theo thú huyết chủng tộc thì là càng thêm thừa thót, thậm chí cũng khó khăn thành nhất tộc.

Gặp Lâm Thiên gật đầu, thanh niên cũng tiếp tục nói: "Biết liền tốt, có điều vô luận là hai thứ này khảo hạch loại nào, cũng phải cần tiến vào yêu mình bên trong dãy núi."

"Nơi đó có 1 mảnh khu vực là tại Đế Quốc phạm vi khống chế loại hình, vừa vặn dùng cho khảo hạch."

"Mỗi lần khảo hạch cần trọn vẹn bảy ngày thời gian, người cái gì đều không mang theo, đến lúc đó đi vào ăn cái gì?"

"Hay là nói, người sẽ không phải muốn cùng những thú loại đó, ăn sống huyết nhục?"

Thanh niên nhìn về phía Lâm Thiên biểu lộ mang theo đồng tình.

Lâm Thiên biểu lộ cứng đờ, như là dựa theo thanh niên nói, đích thật là cần mang cái bọc hành lý, ít nhất phải trang cái chăn mền cái gì.

Chính suy nghĩ muốn hay không về khách sạn một chuyến, một người trung niên hán tử cái này lúc sau đã nhanh chân bước vào trong tròng.

"Yên tĩnh." Trung niên Linh lực khuấy động, tiếng như tiếng sấm, trong nháy mắt chấn nhiếp toàn trường.

Trong tròng an tĩnh lại, trung niên nam tử hài lòng gật đầu tiếp tục nói: "Đầu tiên, tự giới thiệu mình một chút."

"Ta chính là Tinh Nguyệt hương hộ vệ đội trưởng."

"Các người không cần biết rõ tên đạo ta, chỉ cần biết lần này khảo hạch, để cho ta giám khảo là đủ."

"Chắc hẳn, các người đã làm tốt chuẩn bị, như vậy ta cũng bắt quá nhiều nói nhảm."

Trung niên nam tử lúc này hướng phía một bên lần nữa hô: "Người tới, cầm lên đạo cụ."

Theo lời nói rơi xuống, cách đó không xa, từng đội từng đội hộ vệ bộ dáng người lần lượt đem trong tay một khối bảng hiệu cấp cho đến chúng trong tay người.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 109: Linh thú chủng loại

Khảo hạch nhân số mặc dù có mấy trăm nhiều, nhưng cấp cho lệnh bài hộ vệ cũng chừng mấy đội, chỉ là vài phút, chính là đã cấp cho.

Lâm Thiên trong tay tự nhiên cũng là có một khối, chính còn nghi hoặc cái này cái gọi là lệnh bài có tác dụng gì, trung niên nam tử kia mở miệng.

"Cái lệnh bài này, ở đây đại đa số người hẳn là biết công hiệu dùng."

"Có điều vì bận tâm một số tân thủ, ta ở đây vẫn là tại nhắc lại một lần."

"Việc này nhất định phải từ chúng ta khảo hạch phương thức nói lên."

"Chúng ta khảo hạch, là muốn đi vào đến yêu minh bên trong dãy núi, bên trong nguy cơ dày đặc, Yêu thú Linh thú tầng tầng lớp lớp."

"Mà các người những người này viên thì là cao thấp không đều, không thể nói được thì sẽ gặp phải không thể đối kháng tồn tại."

"Chúng ta khảo hạch tổ nhân viên có hạn, tự nhiên không có khả năng một đối một tiến hành bảo hộ, bởi vậy cái lệnh bài này có đất dụng võ."

"Cái lệnh bài này chính là ẩn chứa có chúng ta thành Đông Lâm thành chủ khí tức."

"Đây chính là cấp bảy cường giả, ẩn chứa khí tức có thể cho cấp sáu Yêu thú thời gian ngắn cũng không dám động dấy."

"Đồng thời hội phóng xuất ra tín hiệu cầu cứu, mà chúng ta tại phụ cận người, làm theo hội lân cận trợ giúp."

"Nhưng tương tự, ta cũng không hy vọng các người sử dụng cái lệnh bài này, dù sao sử dụng thì là mang ý nghĩa bị loại, đánh mất tiếp tục khảo hạch tư cách."

"Các người nhớ kỹ sao!"

Trung niên nam tử nói xong, càng là cao giọng lần nữa hô quát hỏi thăm một phen.

"Nhớ kỹ."

Phía dưới đám người, nhiệt tình mười phần, đồng dạng đáp lại nhiệt tình đáp lại.

Trung niên nam tử lúc này mới mỉm cười nói: "Đã như vậy, vậy bây giờ ta thì tuyên bố lần này khảo hạch, cùng khen thưởng."

"Lần này Hương thí, vì thu phục Linh thú, toàn bộ khảo hạch tỷ thí quy tắc rất đơn giản."

"Linh thú, có thể làm chúng ta nhân loại văn nhân cùng võ giả trung thành nhất đồng bọn, là thực lực cực kỳ trọng yếu một vòng."

"Bởi vậy lần khảo hạch này đem lấy Linh thú thực lực đến phân rõ thành tích."

"Yêu minh sơn mạch trong phạm vi năm trăm dặm, tất cả đều là của các người phạm vi hoạt động, chúng ta cách mỗi năm mười dặm thiết trí 1 cái nhân viên hộ vệ, bốn cái phương vị dưới tổng cộng bốn mươi người."

"Mà các người chỉ cần tại phạm vi bên trong tìm đến Linh thú, sau đó dùng hết phương thức thu phục nó, về tới đây."

"Sau khi trở về lại dùng thu phục Linh thú tiến hành một phen giao đấu, xác định cuối cùng thứ tự."

"Hạng nhất từ không cần nhiều lời, có thể thu hoạch được tiến về càng cao hơn một cấp thị trấn cơ hội, đồng thời có năm ngàn mai kim tệ khen thưởng."

"Hạng hai, hạng ba tuy nhiên có thể lựa chọn tại quê hương tiến hành nhận chức."

"Nói đến, lão tử lúc ấy cũng chính là không cần thận cảm cái hạng hai, lúc này mới tại Tinh Nguyệt hương ngốc thời gian dài như vậy."

Trung niên nam tử nói nói, lại là đầu đen rau muống lên, dẫn tới đám người bật cười.

"Khụ khụ, trước không nói những cái kia, chúng ta nói tiếp đi."

"Người thứ hai, ba thu hoạch được ba nghìn kim tệ khen thưởng."

"Thứ ba đến cái thứ mười là một cái đài ngộ, tất cả đều 500 tiền vàng khen thưởng."

"Chư vị, nhưng còn có không hiểu?"

Trung niên nam tử đại quát hỏi.

"Không có."

Đám người đồng dạng chính tề ứng hợp.

"Vậy thì tốt rồi, người tới, dẫn bọn hán đến Truyền Tống Trận."

Trung niên nam tử cất cao giọng nói.

Dứt lời, lúc trước hộ vệ chính là đi ra một tên người đầu lĩnh nói: "Chư vị, mời đi theo ta."

Truyền Tống Trận ở vào hương trấn phía Tây, đã rời xa phồn hoa huyền ảo, chỉ là ở vào tiểu trấn khu vực bên trong a.

Nơi này có đại rậm rạp, hoang tàn vắng vẻ, nếu là không có những hộ vệ này dẫn đường, căn bản nhìn không ra nơi này chính là một cái Truyền Tống Trận.

Dù sao cũng là tới gần yêu minh sơn mạch địa phương, linh khí sung túc, dù là bốn mươi ngày một luân hồi tàn suất, y nguyên vô pháp ngăn cản những thứ này cây cỏ sinh trưởng.

Đây cũng là vì sao rất nhiều Yêu thú cường giả động một tí phá hư nhất phương thổ địa, thế giới nhưng lại chưa sụp đổ nguyên do chỗ.

Linh khí dồi dào dẫn đến năng lực hồi phục cường đại, nghe nói chỉ có hủy diệt lực lượng chôn vùi một phương, lúc này mới có thể triệt để phá hư.

Phổ thông năng lượng, cho dù là đem không gian vỡ nát, tại thời gian dôi dãi dưới đều có thể chậm rãi chữa trị.

Lâm Thiên biết được những thứ này nguyên lý, còn từng cảm thán qua kiếp trước màu lam tinh cầu bị ai.

Chỉ là mấy lần thế giới đại chiến thì dẫn đến Mẫu Tinh suy bại.

"Có lẽ, tại thời kỳ viễn cổ, những Đại Thần đó nhóm chỗ tồn tại thời điểm, màu lam tinh cầu thật là một khối bảo địa đi." Lâm Thiên trong lòng âm thầm thờ dài một tiếng.

Hộ vệ dọn dẹp bụi cỏ, động tác rất nhuần nhuyễn, dù sao không phải một hồi hai hồi Hoạt Kế.

Mấy phút đồng hồ sau, một cái quy mô 1 kích cỡ tương đương Truyền Tống Trận xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Có chút cũ nát, nhưng khảm nạm linh thạch lỗ hồng lại bảo vệ rất tốt, dùng vỏ cây che lại, gờ xuống về sau không có bất kỳ cái gì tro bụi.

Bọn hộ vệ từ mang theo người trong bao lấy ra linh thạch, cũng không phải là loại kia mới tinh, mà là thể tích thu nhỏ nguyên một vòng đồng thời lộng lẫy cũng hơi có chút âm đạm cái chủng loại kia.

Lộ ra không sai đã không phải lần đầu tiên sử dụng, mà là sử dụng tới số về.

"Đứng lên trên đi." Dẫn đầu hộ vệ mở miệng.

"Truyền Tống Trận hội đem các người truyền tống đến phạm vi hoạt động vị trí trung tâm, nói cách khác phương viên năm trăm dặm, là lấy cái kia làm tâm điểm khởi điểm."

"Mỗi cái phương hướng các người chỗ có thể hoạt động khoảng cách có hai trăm năm mươi dặm."

"Bắt được Linh thú về sau, về tới đây tập hợp chính là, chúng ta hội chờ đợi ở đây."

"Thêm lời thừa thãi, ta liền không nói nhiều, thủ lĩnh đã giảng giải đầy đủ kỹ càng, tiếp xuống các người tứ tán đi."

Lâm Thiên ở chính giữa, sau khi nghe xong đầu lĩnh kia hộ vệ ngôn ngữ, chính là hướng phía Đông Bắc phương hướng rời đi.

Tiếp cận bốn trăm người, phân tán ra đến, cùng Lâm Thiên cùng phương hướng cũng có vài chục người nhiều.

"Lý huynh, muốn hay không cùng một chỗ?" Một đoàn người bên trong, có một tên thanh niên mở miệng hướng phía bên cạnh thân một người hỏi thăm về tới.

Hai người xem xét chính là nhận biết, giờ phút này muốn kết minh.

Bị hỏi thăm nam tử chần chờ một lát sau gật đầu nói: "Được."

Đồng dạng tình huống, một dạng phát sinh, không ít người ba lượng thành đàn, tổ làm một cái liên minh.

Duy chỉ có Lâm Thiên lẻ loi một người, cũng không có bất kỳ người nào muốn liên minh ý tứ.

Cứ như vậy đi nhanh chạy một trận về sau, Lâm Thiên phụ cận không có người nào.

Đều thành quân kết đội tứ tán ra, tìm kiếm lấy Linh thú.

Lâm Thiên đối với cái này cũng không có cái gì bất mãn, ngược lại nếu là có cái người không quen thuộc theo còn càng không tiện.

Linh thú chỉ có thể nhận một chủ, đến lúc đó nói không chừng vẫn phải cướp đoạt lên.

Ghé qua trong rừng, Lâm Thiên trong lòng nghĩ rốt lấy đến cùng cần phải lựa chọn một đầu cái gì Linh thú.

Đối với Linh Thú chủng loại tới nói, Lâm Thiên ngược lại là biết rất nhiều.

Cấp thấp nhất cùng loại với ban đầu ở Vương quốc Tinh Nguyệt cười qua Phi Tông Mã.

Loại này Linh thú đẳng cấp không cao, mà đi cũng không có có bất kỳ chiến đấu nào lực, chỉ có thể đi đường sử dụng.

Tiếp theo chính là Thanh Diện Dực Hồ, đã là cấp bốn Linh thú, chiến đấu lực đồng đẳng với cấp bốn võ giả, nhưng hiển nhiên tại trong lần khảo hạch này hoàn toàn không đủ để nắm lấy số một tên thành tích.

"Báo, chó sói, hổ, sư, mãng, ưng, gấu, voi, Rồng. Linh thú chủng loại bên trong tự nhiên là Rồng cường hãn nhất, nhưng này chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu." Lâm Thiên tự nói, trong lòng tuy nhiên tưởng tượng lấy cả một đầu chứa huyết mạch loài Rồng Linh thú, nhưng muốn đến tỷ lệ quá thấp.

Loại này Linh thú gần như không có khả năng sẽ xuất hiện ở chỗ này.

Dù sao yêu minh sơn mạch nói đến to lớn, nhưng ở toàn bộ đại lục phía trên vẫn là không có ý nghĩa tồn tại.

Chương 110: Hai con linh thú

Yêu minh son mạch linh khí dồi dào, tự nhiên cây cối cái gì xu hướng tăng đều rất lợi hại kinh người, một số cần muốn vài người vây quanh, cao đến trăm mét có hơn cây cối tầng tầng lớp lớp.

Lâm Thiên loại này hình thể người, ở trong dãy núi cực không đáng chú ý, lặng lẽ tại nhánh cây đang lúc nhảy vọt, rất nhanh đã thoát ra không ít khoảng cách.

Trên đường đi, cũng không phải là không có trông thấy Linh thú, thậm chí Yêu thú cũng phát hiện mấy cái, nhưng nài đẳng cấp gì đều không cao.

Chủng tộc cũng là loại kia chiến lực tầm thường, như chuột, thỏ, gà, , chờ một chút.

Một cái Linh Thú cường đại hay không, không chỉ có ở chỗ giai cấp thực lực, chủng tộc cũng là cực kỳ trọng yếu.

Tựa như một cái cấp năm Long Loại Linh thú thực lực tuyệt đối mạnh hơn cấp sáu loài chuột Linh thú.

Dù sao có Thất ngày, Lâm Thiên cũng không nhất thời vội vã.

Nhoáng một cái mấy cái canh giờ trôi qua, Lâm Thiên từ đó tâm vị trí một mực là hướng phía bên trong chạy vội, lúc này đã đi tới tiếp cận phạm vi hoạt động cực hạn vị trí.

Mà lại là càng phát ra trong triều bộ xâm nhập vị trí.

Càng là xâm nhập son mạch, có khả năng gặp phải nguy hiểm tự nhiên là thành có quan hệ trực tiếp tăng lên, nhưng tương tự gặp phải cao giai Linh Thú tỷ lệ cũng rất nhiều.

Thú loại, đặc biệt là cao giai thú loại, đều là nắm giữ một cái đồng dạng đặc tính, đối với lãnh địa có một loại chiếm hữu dục.

Lâm Thiên giờ phút này đã mơ hồ cảm giác được không thích hợp.

Từ nửa giờ sau lên, hắn đã không có gặp phải bất kỳ Yêu thú hoặc là Linh thú.

Bởi vậy, rất có thể phụ cận tồn tại một cái cao giai thú loại.

Chỉ là không xác định chính là Yêu thú hay là Linh thú.

Yêu thú, tự nhiên là sẽ đối với hắn tiến hành tập kích, mà Linh thú chỉ cần không chủ động trêu chọc, vẫn còn bình an vô sự.

"Hy vọng là con linh thú đi." Lâm Thiên cảm thấy cầu nguyện, động tác cũng càng phát bắt đầu cẩn thận.

Hắn là Linh Thú sư, không luận võ người, muốn thường xuyên đề phòng, nếu là bị Yêu thú cận thân, lại là vừa ra đại nạn.

Lúc này, phương xa truyền đến một tiếng thú hống, để Lâm Thiên cả người mừng rỡ.

Cái đó là rất nặng nề ngọt ngào thanh âm.

Mà tại Linh thú chủng loại bên trong, phát ra trầm tiếng gầm gừ cũng cứ như vậy mấy loại.

Long Ngâm thanh lại to rõ, hồ lên tiếng đại lại kéo dài.

Chó sói ung thì là cao vút lại xuyên thấu lực mười phần, tương tự còn có gà, chim các loại hình.

Mà trầm muộn lại có gấu, sư, voi, trâu.

Mà thanh âm kia truyền ra, tự nhiên là để Lâm Thiên cả người tinh thần trong nháy mắt vô cùng phấn chấn.

Xếp tại hàng đầu gấu, sư, voi, trâu, đều là hiếm có chiến lực Linh thú.

Cho dù là cũng không tại bên trong trâu, cũng là gần với hàng đầu thú chủng, phòng cao lại lực lớn, là thấp phối bản gấu, voi.

"Nếu là voi loại Linh thú liền tốt." Lâm Thiên trong lòng mong đợi, cước bộ càng mau một chút.

Không bao lâu, theo khoảng cách càng đến gần càng gần, bên tai thanh âm càng thêm rõ ràng mấy phần.

Trừ thỉnh thoảng truyền đến gầm nhẹ, còn có cực kỳ thanh âm huyền ảo.

Loại kia thanh âm, rất giống kịch liệt lúc chiến đấu tạo thành.

Lâm Thiên trong lòng có lo nghĩ, từ thanh âm truyền đến khoảng cách đến xem, tối thiểu còn có mấy ngàn thước, nhưng thanh âm đã kịch liệt như thế.

Như thế vừa phân tích, hoàn toàn có thể tưởng tượng đến chiến đấu là bức nào kịch liệt.

Tối thiểu loại kia tứ ngũ giai Linh thú, chế tạo không ra bức này kinh khủng vang động.

Có điều xuất phát từ đối với thực lực mình tự tin, Lâm Thiên tự nhiên không có khả năng nửa đường trở ra, thân hình khinh động, đồng thời văn khí tuôn ra hóa thành hộ thuẫn quanh quần tại từ thân chu vi.

Phía trước là 1 cái cự đại sơn cốc, giờ phút này đã sắp phá nát, cảnh tượng trước mắt trực tiếp để Lâm Thiên ghen hờn nhìn trân trối lên.

Cái đó là tại trong sơn cốc giằng co hai đầu Linh thú, hình thể to lớn.

Một phe là một đầu cao chừng chớ mười lăm mét, lớn lên cũng chừng ba mươi mét Cự Tượng, che khuất bầu trời, răng nanh xanh nhạt lại thon dài.

Một phương thì là một đầu Cự Mãng, chừng dài năm mươi mét ngắn, phẩm chất càng là có gần ba mét đường kính.

Cự Tượng gào thét, trạng thái cũng không phải là cỡ nào tốt, toàn thân trên dưới vết thương vô số, càng là có rất nhiều máu ứ đọng, muốn đến là Cự Mãng quật gây nên.

Trái lại Cự Mãng tuy nhiên cũng có miệng vết thương, thậm chí phần đuôi bị xuyên thủng hai cái lỗ máu, nhưng tinh thần đầu so với Cự Tượng tốt hơn nhiều.

Hai đầu Linh Thú tên Lâm Thiên cũng không hiểu biết, nhưng có thể khẳng định là thực lực tất cả đều mười phần khủng bố, đạt tới cấp bảy trình độ.

Đối với hai đầu Linh thú tại sao lại lần nữa đại chiến, Lâm Thiên cũng không hiểu biết nguyên do.

Hắn bây giờ suy nghĩ là muốn hay không lộ diện quát bảo ngưng lại.

Tuy nói theo đạo lý giảng, Linh thú đối với nhân loại cũng vô địch ý, rất lợi hại ít phát sinh chủ động công kích sự kiện, nhưng bây giờ chuyện này hình, khó đảm bảo không đi công tác sai.

"Nếu là Quan Vũ ở bên cạnh liền tốt." Lâm Thiên không tránh khỏi một trận thở dài.

Có Quan Vũ tại, trực tiếp ra mặt quát bảo ngưng lại, cũng không sợ đối phương nổi giận.

Lúc này Lâm Thiên rồi rầm.

Muốn lưu, sợ xảy ra ngoài ý muốn, lấy thực lực của hắn tới nói, hai con linh thú nếu quả như thật công kích mình, muốn đến ngay cả chạy trốn sinh tỷ lệ đều rất nhỏ.

Muốn đi, lại không nỡ, loại này cấp bảy Linh thú dùng cái mộng nghĩ cũng biết vốn nên không nên xuất hiện tại khu vực bên ngoài, đây là cơ hội trời cho.

Nếu như có thể thuyết phục một đầu, lần này khảo hạch tuyệt đối là mười phần chắc chắn, thậm chí bức này Linh Thú không gian phát triển rất lớn, đối với về sau đều có trợ giúp thật lớn.

Bên ngoài bên cạnh trên ngọn cây núp một trận, Lâm Thiên bỗng nhiên cắn cắn đầu lưỡi của mình, nói thầm một tiếng: "Cầu phú quý trong nguy hiểm, trước khoảng cách bảo trì lại thăm dò một phen."

Nghĩ đến đây, Lâm Thiên cũng không nhiều do dự, thân hình nhảy lên, nhảy ra.

"Khụ khụ. ." Lâm Thiên ngăn cách mấy trăm mét khoảng cách ho khan, dùng văn khí xen lẫn thanh âm, truyền ra vài trăm mét.

"Hai vị lão ca, có thể hay không quấy rầy một phen!" Lâm Thiên mở miệng.

Theo lời nói lan truyền ra, hai cái giằng co Linh thú tất cả đều là cùng nhau quay đầu, hướng Lâm Thiên phương hướng.

Loại kia có áp bách lực độ ánh mắt, để Lâm Thiên có một loại muốn chạy trốn chết xúc động.

"Rống." Cự Tượng gào thét.

"Tê." Cự Mãng cũng phát ra một tiếng than nhẹ. ,

"Ách." Lâm Thiên một mặt mộng bức, hắn lại không hiểu ngôn ngữ loài thú.

"Nghe không hiểu!" Lâm Thiên hướng phía hai thú rống to.

Hai thú chuyển mà liếc nhau, tựa hồ đạt thành một loại hiệp nghị, cùng nhau gật đầu một chút, sau đó hướng phía Lâm Thiên phương hướng xê dịch mà đến.

Vô số cây cối ở tại thân thể cao lớn dưới sụp đổ, phát ra nổ vang.

Lâm Thiên kinh hãi, coi là hai thú muốn tập kích chính mình, mũi chân điểm nhẹ mặt đất, thời khắc chuẩn bị thoát đi.

Rốt cục, tại ở gần đến một trăm mét bộ dáng thời điểm, hai thú dừng bước.

Sau một khắc, Lâm Thiên trong đầu truyền đến một trận kỳ dị thanh âm.

"Nhân loại, người tốt." Một cái thanh âm non nớt hướng Lâm Thiên vấn an.

Đó là cái bé trai thanh âm, nghe ước chừng bốn năm tuổi.

"Nhân loại, người cho phân xử thử." Cái này đồng dạng là cái bé trai thanh âm, có điều mang theo ủy khuất, mà lại nghe so lúc trước cái kia còn nhỏ một chút.

Lâm Thiên chỉ là lẳng một cái chớp mắt, chính là mình ngộ tới, đây là linh thức truyền âm.

Nghĩ đến đây, Lâm Thiên đồng dạng linh thức phun trào, hướng về cách đó không xa hai cái cự thú ngang nhiên xông qua.

Lâm Đại Nho cấp Linh Thư sư, Lâm Thiên linh thức rất cường đại, vượt ngang trăm mét khoảng cách, đồng dạng có thể làm đến.

Rốt cục, tại giữa không trung, ba đạo linh thức giao hội, Lâm Thiên cũng có thể cùng trước mắt hai con linh thú tiến hành giao lưu.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Kịch vui biến hóa

Lâm Thiên đứng tại hai cái to lớn Linh thú trước đó, liền người ta đầu ngón chân cũng làm không.

Nhưng Lâm Thiên chẳng những không có cảm thấy áp lực, ngược lại là có loại cười khò không được cảm giác.

Vài phút trước, chính mình linh thức cùng bọn hắn giao hội, rốt cục làm rõ ràng tình huống.

Hai con linh thú tất cả đều cũng vật phi phạm, thậm chí khám xưng khủng bố.

Cự Tượng chính là loài Voi Linh thú bên trong cực kỳ hiếm thấy Linh Cốt Hám Thiên voi, hiện nay cấp bảy thực lực, bất quá là nó xuất sinh chín năm đến nay tự động tấn thăng trình độ.

Nó đỉnh phong càng là đạt tới cấp chín, cùng nhân loại võ giả Vũ Đế, văn nhân Bách Gia cấp ngang nhau.

Mà cái kia Cự Mãng đồng dạng không kém, chính là Huyết Viêm Linh mãnh, cơ hồ có thể xưng là loài Rắn Linh thú bên trong cường hãn nhất một loại.

Duy nhất so cường hãn Hoàng kim tam đầu mãnh, nó đỉnh phong cũng chỉ là cấp chín mà thôi, chỉ là về mặt chiến lực càng cường hãn hơn.

Loại này cùng giai trong lúc, chênh lệch đã không có lớn như vậy.

Không giống loài Voi, tại Linh Cốt Hám Thiên voi phía trên còn có tứ đại voi loại.

Nhưng cái này đã đầy đủ kinh người, Lâm Thiên căn bản không biết nghĩ đến lại ở yêu mình sơn mạch gặp được như thế Linh thú.

Mới đầu tưởng rằng cấp bảy, đều đầy đủ Lâm Thiên kinh hãi.

Có điều tại cùng cái này hai cái linh đàm về sau, Lâm Thiên lại là có chút im lặng.

Cái này hai con linh thú đều phi phạm chủng, bình thường là không thể nào sẽ xuất hiện tại yêu minh sơn mạch bên ngoài.

Chúng nó tới chỗ này nguyên do, lại là một đường từ giữa đánh tới.

Hoặc là nói một cách chính xác hơn, là Cự Mãng đang đuổi, Cự Tượng đang lẩn trốn.

Linh Cốt Hám Thiên voi tuy nói thiên phú trên cũng không so Huyết Viêm Linh mãng kém, thậm chí bởi vì chủng tộc nguyên do, thực lực sẽ còn cường hân hơn mấy phần.

Nhưng đó là xây dựng ở cùng cấp bậc tình huống dưới.

Cự Tượng tuổi tác chỉ có chín, mà Cự Mãng lại là đã mười một, vốn là đều là đỉnh phong Linh thú, thời gian hai năm trưởng thành, tạo thành hai thú trên thực lực chênh lệch.

Cự Mãng đã là cấp bảy trung cấp thực lực, mà Cự Tượng thì là tại cấp bảy sơ cấp đỉnh phong.

Nhưng những thứ này cái gọi là trên thực lực chênh lệch, hai thú truy đánh các loại cũng sẽ không để Lâm Thiên cảm thấy dờ khóc dờ cười.

Hai thú vốn là quan hệ cực tốt hàng xóm, mà lại Cự Tượng từ trước đến nay đều là lấy đại ca xưng hô Cự Mãng.

Mà khiến Lâm Thiên cười khổ không được nguyên nhân chính là bởi vì hai thú quan hệ vô cùng tốt đưa đến.

Từ lời của bọn nó bên trong, có vẻ như là Cự Tượng len lén đem Cự Mãng tồn đã nhiều năm sơn mạch Linh Tủy cho ăn.

Lúc này, Cự Tượng cực kỳ ủy khuất, tổ khổ nói: "Nhân loại, ngươi nói, không phải liền là điểm Linh Tủy à, ăn thì ăn, về phần dạng này à?"

"Hừ, đây chính là ta tồn thời gian dài như vậy, ta đều không nở ăn, ta nhưng là chuẩn bị dùng để thông đồng Tây Sơn tiểu cô nương kia."

Cự Mãng đồng dạng hừ lạnh, cũng không vui.

Lâm Thiên không sai, cái này Cự Mãng nói tới cô nương, muốn đến là một cái rắn mẹ.

Đang chuẩn bị mở miệng, khuyên giải một phen, cái kia Cự Tượng lại là lại hảo chết không chết mở miệng nói: "Không phải ta nói, ngươi còn thông đồng người ta, người ta chỉ định chường mắt ngươi."

"Ngươi không xứng với nàng."

Cự Mãng giận dữ, đuôi dài không ngừng vung vẩy, giận dữ hét: "Ngươi nói cái gì? Ta hôm nay cần phải giáo huấn ngươi không thể."

Cự Tượng cái mũi vẩy vẩy, lại là tại linh thức trên trào phúng lên.

"Thoảng qua hơi, chính là chường mắt ngươi. ."

"Nhìn đánh." Cự Mãng lên tiếng, thì muốn động thủ.

Lâm Thiên thiếu điều là vội vàng quát bảo ngưng lại nói: "Ngừng. ."

"Các ngươi trước đừng đánh, nghe ta một lời."

Lâm Thiên chà chà mồ hôi lạnh trên trán, hẳn có thể đoán được, Yêu thú cái này hai hàng lần nữa đánh nhau, hẳn liền chen vào nói tư cách đều không.

Dù sao, bức này thể tích Linh thú chiến đấu, tạo thành vang động lúc trước cũng đã là có thể hiện.

Cái đó là có thể truyền ra vài dặm bên ngoài thanh âm, ngược lại là chỉ sợ Lâm Thiên đất cuồng hộng, người ta đều nghe không được.

Về phần vì sao muốn đất cuồng hộng, mà không cần linh thức.

Nói đùa, đến loại kia thời điểm, chấn động kịch liệt dưới, chỉ sợ linh thức nhô ra liền sẽ bị xé nát, đến lúc đó ngay cả mình đều sẽ bị thương.

Lâm Thiên quát bảo ngưng lại dưới, hai thú lại là không có ra tay đánh nhau, mà là cực kỳ cho Lâm Thiên mặt mũi lần nữa dừng lại.

"Nhân loại, ngươi muốn nói cái gì?"

Cự Mãng đặt câu hỏi.

Cự Tượng cũng nghi ngờ nhìn chằm chằm Lâm Thiên.

Lâm Thiên mở miệng nói: "Các ngươi vốn là bạn bè, cãi nhau ầm ĩ có thể, nhưng quá mức thì thương hòa khí."

"Từ hấn trộm ăn của ta Linh Tuy bắt đầu, ta thì không nhận hấn người bạn này." Cự Mãng lạnh lùng ngửa đầu, đuôi cánh hất lên hất lên đập mặt đất.

"Hừ, quý hẹp hòi." Cự Tượng khinh bỉ nói.

Lâm Thiên gương mặt mồ hôi đổ như thác, nghĩ rớt một lát cũng không có nghĩ đến cái gì đối sách.

Hắn dù sao cũng là ngoại nhân, cùng hai thú đều là bèo nước gặp nhau, nếu là giảng đạo lý, Lâm Thiên nhưng không xác định người ta sẽ hay không nghe.

Nói không chừng sẽ còn hoàn toàn ngược lại.

Dù sao từ Cự Tượng tính cách đến xem, có chút quá phản nghịch, chắc hẳn cái kia Cự Mãng cũng không khác nhau nhiều lắm.

Mất thấy hai thú hơi không kiên nhẫn lên, Lâm Thiên trong đầu trong lúc đó một trận tinh táo.

Dễ hài tử nha, không cần thiết làm quá phức tạp.

"Lúc trước tại trên một ngọn núi, có heo mẹ cùng ba cái heo con, heo con ngày càng lớn lên, một ngày heo mẹ đem ba cái heo con gọi vào trước mặt nói: Các ngươi đã lớn lên, chính mình đắp kín nhà dọn ra ngoài ở đi."

Lâm Thiên lại là đem kiếp trước thứ nhất thích hợp tiểu bằng hữu Độc cổ sự nói ra.

Một bên giảng, một bên quan sát đến hai thú phản ứng.

Nhìn thấy hai thú lúc này bị chính mình hấp dẫn lấy, Lâm Thiên mừng rỡ trong lòng, tiếp tục hướng xuống giảng đi.

... ..

"Lão Đại đắp đang lúc nhà tranh, Lão Nhị đắp gian nhà gỗ, duy chỉ có Lão Tam tốn hao cực lớn tinh lực đắp đang lúc phòng gạch ngói."

...

"Sói xám đem nhà cỏ thổi tan, lại đem nhà gỗ đụng nát, duy chỉ có đôi mặt phòng gạch ngói vô kể khả thi."

"Chẳng phải một gian phòng gạch ngói à, ta 1 trảng thì nát, đầu kia chó sói là cấp bậc gì Linh thú?" Cự Mãng hợp thời đưa ra nghi vấn.

"Đúng thế, ta nhất cước liền có thể đập nát." Cự Tượng cũng phụ họa nói.

Lâm Thiên xấu hổ, tiếp tục nói: "Đây đều là phổ thông yêu thú, thực lực không cao."

"Ta đã nói rồi. Nhanh tiếp tục hướng xuống giảng, sau đó thì sao?"

Lâm Thiên tiếp tục nói: "Về sau sói xám muốn không ít phương pháp rốt cục đem ba cái heo con lừa gạt ra ngoài."

... ..

"Rốt cục, sói xám từ ống khói tiến vào đi thời điểm bị phát hiện, cuối cùng tươi sống bị thiêu chết."

"Ha-Ha, cái kia chó sói thật ngu xuẩn."

"Đúng đấy, quá ngu, thế mà bị thiêu chết."

Hai con linh thú đồng thời nói.

"Khụ khụ, phía dưới lại cho các ngươi giảng cái rùa thỏ thì chạy cố sự."

"Lúc trước, có 1 con rùa đen, cùng 1 con thỏ..."

Lâm Thiên tiếp tục kể, mà hai con linh thú thì là xếp bằng ngồi dưới đất, nghe một số không từng nghe qua tiểu cổ sự, hoàn toàn bị hấp dẫn lấy.

Sắc trời thời gian dần trôi qua muộn, Lâm Thiên cũng cảm thấy có chút mệt mỏi, dù sao hắn là dùng linh thức đang kể chuyện cũ.

Thỏ phào một hơi về sau, Lâm Thiên lúc này mới cười nói: "Được thôi, ta thế nhưng là cho các ngươi giảng tốt nhiều cổ sự."

"Đầu đầu có chút choáng váng."

"Các người hiện tại chung quy người giận đi?"

Hai con linh thú liếc nhau, tất cả đều gật đầu nói: "Người giận. ."

"Lâm đại ca, gian khổ. Chúng ta mang người ăn đồ tốt đi."

Hai con linh thú rất hiểu cảm ân, lâm hạ quyết định mang Lâm Thiên trở về sào huyệt của mình phụ cận, chiêu đãi một phen.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Bên trong dãy núi vây

Lâm Thiên lúc này mới biết được, mình tại bị chiến đấu thanh âm hấp dẫn quá trình bên trong đã rời đi đặt hàng phạm vi.

Khó trách động tĩnh lớn như vậy đều không người tới.

Lúc này hai thú càng là lần nữa mời Lâm Thiên tiến về chỗ càng sâu sào huyệt, nơi đó đã là hoàn toàn rời xa khảo hạch địa điểm.

Nhưng dù vậy Lâm Thiên cũng không quá nhiều do dự, chần chờ một lát sau chính là gật đầu đi theo đi.

Có hai cái cường đại Linh thú ở bên, Lâm Thiên cũng không sợ phát sinh nguy hiểm gì.

Mà lại, đặt mưu đồ phải nghĩ biện pháp giải quyết 1 con linh thú làm đồng bọn tình huống dưới, cũng quả quyết không có khả năng rời đi.

Đây chính là đủ để trưởng thành đến cấp chín đỉnh cấp Linh thú, hơn nữa còn là ấu niên kỳ, như là bỏ lỡ đợi đến về sau cũng không có vận khí tốt như vậy.

Nếu như nói đem yêu mình sơn mạch phân có mấy bộ phận, khu vực bên ngoài, vòng trong khu vực, hạch tâm khu vực, khu vực trung tâm.

Tại Cự Tượng trên lưng ngồi xếp bằng Lâm Thiên giờ phút này đoán chừng đã là đến vòng trong tiếp cận hạch tâm khu vực vị trí.

Hắn tại Cự Tượng trên lưng nghỉ ngơi tốt mấy canh giờ, cái này cũng mang ý nghĩa Cự Tượng tại núi rừng bên trong chạy vội mấy canh giờ.

Linh thú đi đường tốc độ vốn là cực nhanh, chỉ sợ hiện tại đã là xâm nhập sơn mạch không xuống vạn lý.

Loại này khoảng cách nếu như dựa vào Lâm Thiên hành tẩu, tối thiểu đều phải tốn hao hơn mười ngày thời gian.

Cự Tượng phăng phát không biết mỏi mệt, to lớn bốn vó di chuyển tần suất không tính nhanh, nhưng mỗi một bước đều là mấy chục mét vượt qua.

Lâm Thiên lúc này cũng từ điều tức bên trong tỉnh táo lại, chính có chút hiếu kỳ đánh giá hoàn cảnh bốn phía.

Nơi này cây cối so với bên ngoài càng cao to hơn, linh khí dư dả, mặt đất càng là trải rộng một số cấp thấp linh thảo.

Tại loại này khu vực, tùy thời đều có thể hội xuất hiện một cái cấp sáu, thậm chí cả cấp bảy Yêu thú hoặc là Linh thú.

Có điều Lâm Thiên lại là cũng không lo lắng nảy mảy.

Dù sao, vô luận là Cự Tượng hoặc là Cự Mãng, chắc hẳn tại khu vực này chỗ tuyệt đối là khám xưng bá chủ cấp bậc tồn tại.

Một đường thường thức ven đường quang cảnh, rốt cục tại lại sau nửa canh giờ, hai thú dừng lại.

"Lâm đại ca, đến." Cự Tượng linh thức truyền âm cáo tri Lâm Thiên tin tức này.

"Ừm." Lâm Thiên đáp lại, cũng là nhảy lên từ Cự Tượng trên lưng nhảy xuống.

Nơi này linh khí thật là so với mới vừa rồi còn muốn nồng đậm mấy phần, bùn đất càng là xấp lại dẻo dai.

Chỉ ít Lâm Thiên đã nhìn thấy cái kia Cự Tượng 1 vó phía dưới, dưới mặt đất hăm, nhưng ngược lại lại lập tức khôi phục, ngược lại là đưa đến một loại chậm lại trùng kích lực tác dụng.

Hiển nhiên nơi này đất đai cũng cũng không phải vật phẩm.

"Các ngươi nơi này không tệ a." Lâm Thiên thở sâu sau từ đáy lòng tán thán nói.

Cự Tượng đắc ý nói: "Đúng thế, nơi này chính là địa bàn của ta."

Cự Mãng lúc này không phục đồng dạng nói: "Hừ, địa bàn của ta cũng không kém."

Mất thấy hai thú lại phải âm ỉ lên, Lâm Thiên vội vàng giảng hòa nói: "Trước khác tranh luận những vật này, các ngươi chẳng lẽ không đói à?"

"Còn có, các ngươi có thể hay không hơi biến nhỏ một chút, nhìn như vậy lên không tự nhiên."

Lâm Thiên có chút im lặng.

Mình tại nhân loại thế giới bên trong coi như chếch lên thân cao tại những thứ này cự thú trước mặt, quả thực là không đáng nhắc tới.

Loại cảm giác này liên phảng phát chính mình là chỉ giống như con kiến.

Hai thú đáp nhẹ một tiếng, hình thể liền là đồng thời co rút lại, chỉ là mấy giây công phu chính là đi vào một cái ổ Lâm Thiên thuận mắt lớn nhỏ.

Hai thú y nguyên to lớn, nhưng bây giờ tốt xấu là cùng cự chữ dính không lên quan hệ.

Cự Tượng lúc này lớn nhỏ co lại đến cao ba mét độ, dài sáu, bảy mét độ.

Mà Cự Mãng đồng dạng là thu nhỏ đến hơn mười mét dài ngắn.

Lúc này, Lâm Thiên cũng coi như là có thể thấy rõ hai thú toàn cảnh.

Cự Tượng không thẹn với linh cốt Hám Thiên danh hào, ngà voi Ngọc Bạch, toàn thân tím đen thô ráp dưới làn da ẩn ẩn có bạch quang lộ ra, bốn vó càng là thô to, giống như Cự Trụ, xem xét chính là lực lượng mười phần.

Mà Huyết Viêm Linh cũng đồng dạng là giống như tên gọi của nó, cơ thể huyết sắc, xà đầu chỗ mi tâm càng là có 1 đạo hòa điểm ẩn ký, có nóng rực chi khí phát ra.

"Cái này lớn nhỏ có thể chứ." Hai thú đồng thời mở miệng nói.

"Không tệ." Lâm Thiên gật đầu, hiện tại cảm giác, tuy nhiên hay là đối mặt mãnh thú, nhưng ít ra sẽ không để cho hắn cảm giác mình là con kiến.

... ..

Có Lâm Thiên điều chỉnh, hai thú chung quy là không có ở âm ỉ lên, hình thể giờ phút này cũng thu nhỏ lại.

Tại đàn xếp Lâm Thiên, để nó nguyên tại chỗ chờ một phen sau chính là đều từ trở lại trong sào huyết, nghe nói là muốn đem đồ tốt lấy ra chia sẻ.

Lâm Thiên tựa ở một cây đại thụ bên cạnh, đối với là sao hai thú không để cho mình theo tới, hắn cũng lý giải.

Vô luận có nhiều hảo cảm, dù sao cũng là bè nước gặp nhau, có thể đem Lâm Thiên mang đến sào huyết phụ cận vị trí, đã coi như là cực là tín nhiệm.

Về phần trực tiếp đưa đến trong ổ đi, cái đó là tuyệt đối không thể nào làm.

Cái gọi là thô khôn còn ba hang đầu, càng không nói đến linh trí cao hơn hai đầu Linh thú.

Bại lộ sào huyết xác thực vị trí là không thể nào.

Dựa vào bên cây, Lâm Thiên chờ đợi.

Cũng may đến vòng trong chỗ sâu, cho dù là cấp bảy Linh thú chiếm cứ địa bàn cũng không có khả năng rộng lớn đến trình độ khủng bố.

Có lẽ chỉ có phạm vi ngàn dặm thôi, chỉ là gần nửa canh giờ, Cự Tượng chính là dẫn đầu gấp trở về.

Nó cũng không tay chân, nhưng ngà voi lại là sắc bén, ngà voi trên chính ăn mặc hai cái màu sắc điểm lệ gà trống.

"Lâm đại ca, ta trở về." Cự Tượng reo hò.

Bước nhanh chạy vội tới Lâm Thiên phụ cận, sau đó dùng vòi voi cuốn một cái, liền đem mặc ở ngà voi trên, đã chết đi gà trống để thoát khỏi tới đất bên trên.

"Đây là năm màu sương hàn gà." Cự Tượng giải thích nói: "Ta chuyên môn Chăn Nuôi."

"Bình thường thì ăn cái đồ chơi này, linh khí đủ, cảm giác tốt."

Lâm Thiên ngạc nhiên, phản đạo: "Người còn Chăn Nuôi cái đồ chơi này?"

Cự Tượng một mặt im lặng nói: "Không nuôi ăn cái gì a?"

"Phụ cận lại không có nhiều Yêu thú."

Giống cái này Linh thú, thể tích thật lớn như thế, bình thường thực vật là không thể nào thỏa mãn.

Chúng nó ăn cái gì, tịnh không để ý nó chất lượng bao nhiêu, mà là nhìn năng lượng nhiều ít.

Thú hoang cái gì, cũng sẽ không tại bọn họ săn bắt phạm vi bên trong, duy có một ít Yêu thú, Linh thú mới được chính tuyển.

Nhưng làm cấp bảy Linh thú, nó trong lãnh địa là chưa có Yêu thú Linh thú hoạt động, cho dù là có đẳng cấp cũng quyết định không cao.

Một cái hai ba giai Yêu thú, chỉ sợ cung cấp năng lượng, đối với Cự Tượng hình thể tới nói chỉ có thể xưng là hạt cát trong sa mạc.

Mà làm chắc bụng, một số có trí tuệ Linh thú Yêu thú, đều sẽ bắt một số năng lực sinh sản cường hãn, tạm chờ giai còn có thể Yêu thú hoặc là Linh Thú Quyển nuôi lên.

Lâm Thiên biểu thị chính mình cũng không hiểu nhiều lắm, nhưng cảm giác rất lợi hại đáng vẽ, tám tắc lấy làm kỳ lạ.

Có Cự Tượng giải thích, cũng coi như làm rõ ràng cái này cái gọi là năm màu sương hàn gà đến cùng là cái thứ đồ gì.

Đây là cấp bốn Linh thú, bình thường thực vật là một số thuộc tính băng hàn linh thảo.

Mà tại Cự Tượng trong địa bàn, vừa vặn có khắp nơi đóng băng lạnh lẽo chi địa, thừa thãi linh thảo, bởi vậy bất loại này Linh thú, nuôi nhốt làm vì thực vật.

Loại này Linh thú cấp bốn thực lực, linh khí coi như dồi dào, bình thường không tiêu hao tình huống dưới, lấy Cự Tượng hình thể mỗi ngày cũng chỉ cần một cái thì đầy đủ.

Mà lại chất thịt non mịn, mùi thịt gà giòn.

Cự Tượng rất là ân cần dùng đồ đi đem gà đá Lâm Thiên trước mặt hô: "Lâm đại ca, ăn nha, chúng ta một người một cái."

"Không cần khách khí."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 113: Xâu nướng

Linh Thú tính tình Dobby so sánh thuần chân, hướng chi đây là một cái còn tại ấu niên Linh thú.

Cự Tượng đối với Lâm Thiên có thể kèm chế tính tình cho bọn hắn giảng nửa ngày cổ sự, còn hóa giải hai người đại chiến mười phần cảm kích, từ chính mình địa bàn bắt hai con gà tới.

"Ăn nha." Cự Tượng rất nhiệt tình, vòi voi cuốn một cái, chính mình trước làm lên một cái liền dồn vào trong miệng đi.

Dát băng.

Quả nhiên là rất giòn thanh âm truyền đến.

Ba bốn mười cm lớn nhỏ gà toàn bộ rơi vào Cự Tượng trong miệng.

Sau một khắc, một số máu tươi từ miệng bên trong chảy ra mà ra.

Lâm Thiên nhìn một trận ác hàn.

Vô luận những sinh vật này tại thông nhân tính, thủy chung là cái biến Bất Kỳ thú bản chất, nhìn lấy hai ba miếng thì bị nuốt vào trong bụng gà loại Linh thú, Lâm Thiên chỗ nào khả năng có khẩu vị.

Mà lại cho dù là có khẩu vị, cũng không có khả năng học người ta dạng này từng ngậm nuốt vào đi?

Sắc mặt hiện xanh, Lâm Thiên miễn cưỡng cười nói: "Ách, ta hiện tại tạm thời không muốn ăn, chờ bằng hữu của ngươi tới rồi nói sau."

Lâm Thiên giờ phút này chỉ có thể hi vọng cái kia Cự Mãng tốt xấu làm chút Linh Quả loại hình đồ vật, khác lại là loại này ăn sống thú loại.

Cự Tượng không nghi ngờ gì, buồn buồn gật đầu ứng hợp.

Cự Mãng lãnh địa là liên tiếp Cự Tượng lãnh địa, bởi vậy thời gian không dài, Cự Mãng cũng là phó ước mà đến.

Nó không giống răng, càng không có linh hoạt cái mũi.

Duy nhất có thể mang theo vật thể đồ vật chỉ có miệng.

Đi vào Lâm Thiên trước mặt, Cự Mãng đồng dạng tranh công giống như từ trong miệng phun ra mấy con dị thú.

Từ trong thấy miệng kia bên trong phun ra dị thú thời điểm, Lâm Thiên sắc mặt càng thêm trắng bệch.

Cũng không phải chút con chuột, cóc loại hình đồ vật.

Mà là mấy con cá.

Mấy con chừng dài nửa thước ngắn loài cá, mà lại toàn thân trên dưới linh khí cũng còn chưa tiêu tán, hiển nhiên vừa mới chết không lâu.

Nhưng hiển nhiên lại là sinh không nói, hay là mới từ Cự Mãng trong miệng thốt ra, dính lấy sền sệt nước bọt.

Lâm Thiên nhất thời im lặng, muốn từ chối một phen, nhưng hai thú lại dùng chờ đợi ánh mắt nhìn lấy chính mình.

Mà lại có vẻ như chính mình cũng không có mang đến bất kỳ thực vật.

"Nếu là có lửa liền tốt." Lâm Thiên trong lòng không khỏi thở dài.

Hắn là Linh Thư sư, không thể giống Linh Văn sư đồng dạng đọc nhãn rõ từng chữ trở thành sự thật, chỉ có thể vẽ vật.

Mà vẽ vật trở thành sự thật, thì là cần vẽ Linh Thánh trải qua cảnh giới tiếp theo, Hóa Chân.

Nếu không, chỉ có thể là như lúc trước họa lòng giam, chế tạo chỉ có văn khí thuộc tính đồ vật, mà sẽ không mang theo vốn có thuộc tính.

Hắn cũng càng không phải là võ giả, đặt tới Ngũ Hành cảnh sau nắm giữ linh lực thuộc tính "Lửa", tự nhiên cũng liền không thể nào nhóm lửa.

Về phần kiếp trước bên trong cái gọi là đánh lửa, đá lửa châm lửa cái gì, Lâm Thiên cũng không có bất kỳ cái gì lòng tin giải quyết.

Đang có chút phát sầu, trong đầu lại là linh quang nhất閃.

"Huyết Viêm Linh năng." Lâm Thiên thầm nghĩ trong lòng: "Có cái viêm chữ, dù sao cũng nên có thể chế tạo ra lửa đi."

Ngay sau đó trực tiếp mở miệng dò hỏi: "Ách, các ngươi có thể làm châm lửa đi ra à?"

"Làm lửa làm gì" hai thú không giải.

"Ta có chút không quen ăn sống đồ vật." Lâm Thiên chỉ có thể mở miệng nói.

"Nhân loại các ngươi thật phiền phức." Hai thú đập đen rau muống.

"Đại ca, ngươi cho hắn làm đi." Cự Tượng mở miệng hướng về Cự Mãng nói.

Sau một khắc, Cự Mãng trong miệng một đạo linh khí hội tụ, mang theo hồng quang, để không khí đều ản ản nóng lên.

Một cái lớn chừng quả đu đủ Hỏa Viêm từ trong miệng phun ra.

Hỏa Viêm rất có linh tính, phiêu phù ở giữa không trung bất động, Cự Mãng cũng hợp thời mở miệng nói: "Lừa đến, làm chỗ nào?"

Lâm Thiên ngắm nhìn bốn phía, đều là cây cối, nhưng không thể nghi ngờ đều có vẻ hơi quá to lớn, hẳn chỉ là muốn đem gà cá đều nướng chín thôi, cũng không phải là muốn gây nên rừng rậm hoả hoạn.

Thân hình nhảy lên, nhảy đến một gốc cây thụ trên, cánh tay ngưng tụ văn khí, hóa thành bút mực, bỗng dưng vẽ ra một đạo lợi kiếm.

Tay cầm lợi kiếm, cứ như vậy 1 Trăm, một đoạn chừng dài bốn, năm mét ngắn nhánh cây chính là rút xuống.

"Đem cái này điếm đi." Lâm Thiên phân phó nói.

Cự Mãng thao túng Hỏa Viêm, khống chế lại nó nhiệt độ cùng phá hư tính, khó khăn lắm đem nhánh cây dẫn đốt.

Ở đây đời Linh Viêm phía dưới, dù là nhánh cây vốn là ẩm ướt cũng không có bất cứ tác dụng gì, một giây đồng hồ không đến, nhánh cây đã bốc cháy lên.

Thấy thế, Lâm Thiên rút cục thờ phào một hơi, ngược lại thanh lý lên trên đất gà cá.

Liên tiếp vẽ ra một chút dao nhỏ, giá nướng, thậm chí cả trường côn, đem thanh lý ra khối thịt mặc vào, tại cắt xuống một số thiêu đốt nhánh cây, làm cho giá nướng bên trong.

Hết thấy như lửa như trà tiến hành.

Lâm Thiên lúc này rất lợi hại tiếc hận, chính mình tu vi không đủ, không thể vẽ vật hóa thật.

Bất Quá, hiện tại vẽ vật tuy nhiên có thể tồn tại đến, đề bạt khác linh tính, nhưng vô luận là đao kiếm, lồng giam hay là giá nướng, xuất hiện đồ vật đều là chút lấy văn khí tạo thành vật thể.

Chỉ có đến 《Họa Linh Thánh Kinh》 kế tiếp giai đoạn, đây mới thực sự là diễn hóa thành thực vật.

Nếu là hiện tại có loại kia thực lực, tối thiểu có thể làm chút đồ gia vị đi ra, hao phí văn khí ít, nhưng là có thể làm cho như thế một bữa cơm thay đổi có tư có vị lên.

Có điều cho dù là không có những thứ này đồ gia vị, nhưng cũng không chịu nổi chất thịt ngon, những thứ này cũng không phải phổ thông súc vật.

Tại hỏa diễm thiêu đốt phía dưới, tích tích tươi dầu tràn ra, càng là có linh khí ngưng tụ không tan, tại trên thịt lượn vòng.

Không bao lâu, cái kia xâu nướng trên thịt chính là tản mát ra một trận mùi thơm ngát.

Nguyên bản Lâm Thiên còn từng lo lắng sẽ có hay không có mùi tanh, nhưng từ hiện tại bay ra mùi vị đến xem, hoàn toàn là siêu ra tưởng tượng của mình.

Linh khí lượn vòng, cùng Linh Hóa bốc hơi, đã sớm đem trên thịt mùi tanh toàn bộ khứ trừ.

"Lộc cộc." Một ngày không có ăn uống gì Lâm Thiên có chút bất tranh khí nuốt nước bọt.

Sau một khắc, hai tiếng so Lâm Thiên càng thêm to lớn nuốt âm thanh, lần nữa truyền đến.

Lâm Thiên nhìn lại, nhất thời nhẹn không được cười lên, sau lưng hai cái cự thú thể mà đồng thời giữ lại nước bọt.

Lớn như vậy hình thể dưới, nước bọt kia lưu lượng, khám xưng kinh người.

"Các ngươi muốn ăn?" Lâm Thiên lấy linh thức dò hỏi.

"Ừm." Hai thú cùng nhau gật đầu, đồng dạng lấy linh thức đáp lại.

"Thế nhưng là, chỉ có ngần ấy, căn bản không đủ ăn a." Lâm Thiên mở miệng nói.

"Không sao, ta trở về tại lấy chút tới." Hai thú trăm miệng một lời.

"Được thôi." Lâm Thiên gật đầu.

Nướng cái thịt mà thôi, mà lại xử lý những vật này cũng phí không bao nhiêu thời gian.

Hai thú rời đi, nhưng chỉ vền vẹn sau gần nửa canh giờ, lại là để Lâm Thiên một ngum lão huyết liền muốn phun ra ngoài.

Cự Tượng hình thể biến lớn hơn một chút, toàn bộ ngà voi trên mặt tròn vẹn mười một con năm màu sương hàn gà, mà cái kia Cự Mãng càng là liên tiếp phun ra mười bảy con lúc trước cái kia Linh Ngư.

Có điều nhìn lấy hai thú chờ đợi ánh mắt, Lâm Thiên chỉ có thể thở dài một tiếng, thật nhanh lần nữa vẽ ra mấy cái giá nướng, đem thịt xiên tốt về sau, đồng thời nướng bên trên.

Không thể không nói Linh Thú thịt tuyệt không phải phổ thông gia cầm nhưng so sánh, cứ như vậy ăn mấy xâu về sau, Lâm Thiên đều cảm giác toàn bộ thân thể đều có chút nóng lên.

Có điều đây không phải chuyện xấu, cái này là linh khí tại thể nội nhảy lên động nguyên nhân, có thể biên độ nhỏ đề cao cường độ thân thể.

Dừng lại xâu nướng ăn xong, sắc trời đã tối xuống tới, Lâm Thiên Chính chuẩn bị hỏi thăm một phen hai thú tiếp xuống dự định.

Nơi xa lại truyền tới một thanh âm vang lên động.

Lâm Thiên biểu lộ sững sờ.

"Chung quy sẽ không chỗ nào lại có Linh thú đánh nhau đi?" Lâm Thiên trong lòng đột nhiên toát ra ý nghĩ như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Ba linh 1 yêu

Lâm Thiên Chính nghi hoặc, lại nhìn thấy nguyên bản chính ăn như gió cuốn hai thú đều là tả nhìn về phía Bắc Bộ.

"Lại đánh nhau." Cự Tượng linh thức truyền âm, có chút bất đắc dĩ.

"Hừ, đồ chết tiệt, chờ qua một thời gian ngắn nữa, ta cần phải ăn nó không thể." Cự Mãng thì là lạnh hừ một tiếng.

Lâm Thiên có chút không nghĩ ra, không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại.

Chủ động dò hỏi: "Xây ra chuyện gì à?"

Cự Tượng đáp: "Có cái đáng giận Yêu thú, cả ngày quấy rối Tuyết Nại."

Lâm Thiên nói: "Tuyết Nại là ai?"

Cự Tượng vói voi nhất động nâng lên chỉ chỉ Cự Mãng nói: "Chính là hấn muốn thông đồng cái kia mẫu thú."

Cự Mãng lúc này ngắt lời nói: "Ta phải trước đi qua nhìn một chút, chính các ngươi đợi đi."

Nói xong Cự Mãng càng là vói thân rắn vặn vẹo, trong chớp mắt biến mất tại Lâm Thiên trước mắt.

"Chúng ta bắt quá đi à?" Lâm Thiên ngược lại là hảo ý hỏi.

"Không dùng, tuy nhiên cái đó là cấp tám Yêu thú, nhưng bọn hấn hai chân đầy đủ đem tên kia xua đuổi rồi đi." Cự Tượng non nớt trong giọng nói tràn ngập bất đắc dĩ.

Tên kia quá phiền, thực lực tuy nói không tính quá mạnh, nhưng bảo mệnh năng lực lại là nhất lưu.

Chúng nó thử qua nhiều lần bao vây, muốn giết chết tên kia, nhưng không thành công một lần.

Dẫn đến hiện tại, cơ hồ đều là bỏ mặc tự hiểu.

Duy chỉ có Cự Mãng đối với cái kia mẫu thú có hảo cảm, ngược lại là mỗi lần đều đi qua giúp đỡ một phen.

Cự Tượng lùi đi, nhưng Lâm Thiên lại là hiếu kỳ cực kỳ, nói: "Nếu không mình đi qua nhìn một chút?"

Một người một thú, vừa ý mà xem, một lát sau Cự Tượng gật đầu, hơi khom người xuống, đem Lâm Thiên cõng ở trên lưng.

"Một hồi qua đi, ngươi chớ có chọc cái kia mẫu thú, nàng tính khí không tốt lắm." Cự Tượng sau cùng lại nhắc nhở một phen.

Lâm Thiên đáp ứng rất nhanh, liền vội vàng đồng ý.

... ..

Cự Tượng chở đi Lâm Thiên, bốn vó bay tán loạn, cảnh tượng chung quanh không ngừng biến hóa, rất nhanh bốn phía liền không có cái kia rậm rạp cao lớn cây cối, mà là toàn bộ trống trải.

Tại cái này trong rừng, lại là có một mảnh hồ nước tồn tại.

Hồ nước rất lớn, nhìn không thấy cuối, lúc này đã là nhấc lên sóng to gió lớn.

Từng tầng từng tầng bọt nước, hướng về bên bờ vọt tới, bắn tung tóe đến bốn phía, phát ra tiếng vang.

Hiển nhiên chiến đấu vị trí chính là tại trong hồ kia.

Cự Tượng hình thể hưu mà biến lớn, lần nữa khôi phục lại cái kia mấy chục mét trình độ, đập trên hồ nước đi đến cấp tốc tiến lên.

... ..

"Tiểu nương tử, ngươi thì theo ta đi."

Cách Lâm Thiên chỗ không xa, một cái có chút bí ối âm thanh vang lên.

Đây là một cái đồng dạng hình rắn cự thú, có điều nó quanh thân tràn ngập khí tức rất lợi hại sai người phản cảm, cái đó là yêu khí.

Tới đối diện, thì là hai cái trên thể hình không thua bao nhiêu Linh thú.

Huyết Viêm Linh mãnh, cùng một cái nhìn như hình rắn lại là đầu có hai sừng Linh thú.

"Tê." Huyết Viêm Linh mãnh gào thét.

Hắn là Linh thú, cũng không thể hóa thành nhân hình.

Linh thú thông linh, không thể tiếng người, không thể biến hóa.

Mà Yêu thú thì là yêu dị, muôn vạn biến hóa, có thể hóa hình người, nhưng nôn tiếng người.

Nhưng cả hai cùng là thú loại, cũng không trở ngại giao lưu.

Linh mãnh gào thét, cái kia một bên khác đen tuyền Xà Yêu thì là chắc chắn chắc lưỡi.

"Ta ngược lại thật ra muốn ăn, nhưng ngươi nhìn ta bộ dáng này, có thể ăn à?"

"Ta thể nhưng là loài hình thân dài sinh vật."

Linh mãnh kìm nén không được, tức giận trong lòng, đuôi rắn trên không trung vòng ra một nửa hình tròn, mang theo cự lực hướng phía Xà Yêu quật mà đi.

Nhưng xà yêu kia tuy nhiên miệng ba hoa, thực lực lại là không cho tiêu xuyt.

"Ai nha nha, thật là dọa người."

Xà Yêu trong miệng kinh hô liên tục, trong con mắt lại là hoàn toàn lạnh lẽo chỉ sắc.

Thân hình vọt tới, trong chớp mắt biến mất nguyên tại chỗ, cho dù là linh mãnh đuôi rút tốc độ đã rất nhanh, nhưng y nguyên theo không kịp mây may.

Sau một khắc, Xà Yêu xuất hiện tại nghiêng phía trên, mở miệng lần nữa giễu cợt nói: "Hảo lợi hại, tốc độ lại nhanh gấp hai có lẽ thì có thể đánh trúng ta."

Linh mãnh hận nghiến răng, nhưng lại vô kế khả thi.

Xà yêu kia chính là quang ảnh Yêu Xà, trời sinh cùng ánh sáng phù hợp, tuy nhiên đối kháng chính diện thực lực cũng không mạnh mẽ, nhưng tốc độ lại

là nhanh đến cực hạn.

Cùng lúc đó, cái kia đầu có hai sừng màu trắng Linh Xà , đồng dạng ánh mắt băng lãnh, bất thiện nhìn lấy Xà Yêu.

"Tiểu nương tử, ngươi thì theo ta đi, cùng như thế một đám miệng còn hôi sữa nhóc con có gì vui."

Xà Yêu tận tình khuyên giải.

"Rồng "

Linh mẫn hận phần nộ, lớn tiếng gào thét, dùng ngôn ngữ loài thú giận mắng.

"Ngươi mới được miệng còn hôi sữa, con rệp."

Xà Yêu hồn nhiên không thèm để ý, thân hình nhất động, lại là phi tốc lướt động, xẹt qua chân trời, dùng chính mình đuôi nhẹ nhàng đụng vào một phen cái kia rắn mẹ đuôi.

Đây là trần trụi quá rồi, rắn mẹ rất lợi hại phần nộ , đồng dạng triển khai phản kích.

Nhưng làm sao xà yêu kia lại là cá chạch, căn bản đụng đều không đụng tới.

Một phen giãy vò về sau, hai con linh thú ngược lại là mệt quá sức.

"Tuyệt Nại tử." Lúc này gần cách ra xa, Cự Tượng truyền âm mà tới.

Theo thanh âm rơi xuống, Cự Tượng cũng phút chốc tới trong tròng.

Lâm Thiên hình thể rất nhỏ, không có ý nghĩa, Xà Yêu cũng không có phát hiện Lâm Thiên chỗ, chỉ là nhìn lấy Cự Tượng cười nhạo nói: "Lại tới cái phế vật."

Cự Tượng chẳng muốn để ý xà yêu kia, chỉ là chạy vội tới hai Linh Xà trung gian đứng vững, dùng ngôn ngữ loài thú bắt đầu giao lưu.

Lâm Thiên nghe không hiểu ngôn ngữ loài thú, chỉ có thể quan sát bốn phía một phen.

Huyết Viêm Linh mẫn đã biết, cũng không hề quan tâm quá nhiều, Lâm Thiên liền trước đem ánh mắt tìm đến phía cái kia đối với đứng thẳng Xà Yêu.

Xà Yêu độ lớn tương đương nhau kinh người, chừng hơn sáu mươi mét dài ngắn, toàn thân gần như toàn bộ màu đen, duy chỉ có có hai đầu Kim Tuyến bao trùm Kỳ Thân.

Trên trán càng là có một cái ám kim sắc thập tự ký hiệu, yêu khí ngập trời, cho người rất lớn cảm giác khó chịu.

Lâm Thiên âm thầm kinh hãi, hẳn có thể từ Xà Yêu khí tức trên cảm giác được, đây là đã đạt tới cấp bảy đỉnh phong Yêu thú.

Chỉ thiếu chút nữa liền có thể biến hóa, thực lực mạnh mẽ, khó trách hai đầu huyết mạch cường hãn Linh thú tăng thêm cái kia "Tuyệt Nại" đều không làm gì được.

Đánh giá cẩn thận một phen cái kia Yêu Xà về sau, lại đem đầu chuyển hướng chỗ kia tại hai thú trung gian tên kia vì "Tuyệt Nại" Linh thú.

Tuy nhiên khoảng cách cách không xa, không thể thấy toàn cảnh, nhưng này trên đầu sừng sừng hai sừng lại là để Lâm Thiên giật mình.

"Đây là Long Giác!" Lâm Thiên cảm thấy kinh hô lên, lập tức theo bản năng nhìn về phía bụng.

Đáng tiếc, nơi đó cũng không có Lâm Thiên trong tưởng tượng Tứ Trảo.

"Không phải Rồng à?" Lâm Thiên có chút không nắm chắc được chủ ý.

Nhưng này trên trán sừng, đích thật là Long Giác không thể nghi ngờ a.

Còn đang nghi hoặc, tình hình trước mắt đột nhiên biến hóa.

Ba con linh thú giống như có lẽ đã thương lượng xong, đột nhiên bạo khởi, đồng loạt hướng phía xà yêu kia công tới.

Huyết Viêm Linh mẫn toàn thân bốc cháy lên ngọn lửa hồng, đem hồ nước bốc hơi toát ra bạch vụ, phút chốc đi vào bên trái.

Cái kia đầu có hai sừng Bạch Xà Linh thú càng là phát ra một tiếng nhẹ nhinh, hai sừng chỗ phát ra đạo đạo tích súc nhiễm linh khí, bạch quang chường mắt, ở vào phía bên phải.

Lâm Thiên ngồi xuống Cự Tượng thì là toàn thân thông sáng, giống như bạch ngọc điêu khắc đồng dạng hàng rào đem trọn cái đường phía trước kính

ngăn chặn.

"Nha, bão nổi." Yêu Xà mắt nhắm lại, mặc dù nói lời nói rất là khinh miệt, nhưng nó động tác lại là không chậm.

To lớn thân rắn tại lúc này lại là thay đổi có chút trong suốt lên.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Linh thú vs Yêu thú

Xà Yêu rất lợi hại thận trọng, hẳn biết mình tốc độ rất nhanh, hoàn toàn hất ra cái kia mấy cái con linh thú cách xa vạn dặm.

Nhưng nếu như không cẩn thận lật thuyền trong mương, bị công kích đến, chỉ sợ cũng không chịu đựng nổi.

Vô luận là cái kia linh voi, hay là cái kia hai cái linh mãng, đều là đồng loại khác công kích cường hãn đến cực hạn tồn tại.

"Linh cốt hàng rào."

Quả nhiên, tại Xà Yêu chăm chú trong mắt, sau cùng cảm thấy linh voi dẫn đầu làm khó dễ, một đạo như bạch ngọc hàng rào ở tại phía trước chống lên.

Đây là từ linh khí phối hợp nó thiên phú tạo thành tuyệt kỹ, khám xưng thần thông.

Dù là vền vền cấp bảy sơ cấp thi triển ra, cũng khó có thể công phá.

Chỉ ít Xà Yêu tự hồi trong thời gian ngắn là không thể nào xông phá đạo này cách trở.

Mà lại, cái này vền vền chỉ là bắt đầu, ngay tại cái kia hàng rào súc đứng lên đồng thời, hai đầu Linh Xà cũng động.

Một trái một phải bao quanh hẳn.

"Sa Côn, hôm nay tất sát ngươi." Huyết Viêm Linh mãng băng lãnh mở miệng.

"Chỉ bằng ngươi Viêm Quyết?" Xà Yêu Sa Côn cười nhạo, thân hình mờ đi.

"Quang ảnh hóa thân thuật!" Sa Côn rống to, thân hình hư huyền đồng thời mang theo đạo đạo ảo ảnh, sai người phân biệt không phải thật giả.

Vô luận là Yêu thú hoặc là Linh thú, chỉ cần huyết mạch giai cấp đủ cao, cũng là có thể giác tỉnh ra thiên phú thần thông.

Mà cái này quang ảnh hóa thân thuật, thì là Sa Côn thiên phú thần thông.

Không thể Tăng Phúc công kích, không thể đề bạt phòng ngự, lại là có thể nhiều người ánh mắt, quấy nhiễu phán đoán, phối hợp thêm nó tuyệt đối tốc độ, khám xưng khủng bố.

Thân rắn hư huyền, càng là tứ tán tám điểm, hướng phía đều cái phương vị trùng kích.

Đáng lẽ Xà Yêu thực lực thì so trước mắt tam đại Linh thú càng mạnh.

Đây cũng không phải nói Kỳ Huyết Mạch như thế nào, mà là bởi vì nó thời gian tu luyện đủ dài, đã trọn vẹn bốn mươi ba năm, chính là rõ ràng cấp bảy đỉnh phong Yêu thú.

Mà tam đại Linh thú bên trong, tuổi tác dài nhất Tuyết Nại cũng bất quá chỉ có mười sáu số lượng.

Nhưng bởi vì huyết mạch nguyên nhân, tu vi đã là đi vào cấp bảy cao cấp.

Mà còn lại hai con linh thú, Huyết Viêm Linh mãng Viêm Quyết thì là mười một, tu vi lại là đã cấp bảy trung cấp.

Mà Linh Cốt Hám Thiên voi Cương Bá càng là chỉ xuất sinh chín năm tu vi đã có cấp bảy sơ cấp.

Cái này ba con linh thú trừ phi gặp phải huyết mạch so với bọn hắn còn cao quý hơn tồn tại, nếu không cơ hồ có thể xưng đồng giai vô địch.

Nhưng bây giờ lại là không chịu nổi Côn Sa tu vi đạt tới cấp bảy đỉnh phong, dù là ba cái liên thủ cũng rất khó thủ thắng.

Làm ba Linh Thú Đại Đầu Tỷ, Tuyết Nại trầm giọng hét lên: "Cương Bá, dùng Hám Thiên đập."

Linh voi Cương Bá lập tức ứng hợp nhất âm thanh, toàn bộ thân thể cao lớn nhảy lên trăm mét độ cao, sau đó trùng điệp đập xuống.

"Hám Thiên đập!"

Cái này đập mạnh cũng không trực tiếp giẫm vào nước mặt, mà là trực tiếp đang đến gần mặt nước vị trí bỗng dưng đập mở.

Từng vòng từng vòng khí lưu trong lúc đó nổ bễ ra đến, hình thành sóng xung kích, hướng phía bốn phía khuếch tán.

Không ít ảo ảnh tại loại này sóng xung kích dưới lại khó mà duy trì, trực tiếp biến thành bột phấn.

Đây là Linh Cốt Hám Thiên voi tuyệt kỹ một trong, chiến lược ý nghĩa cực lớn, có lẽ lực công kích không đủ miêu sát cùng giai cường giả.

Nhưng nếu là phóng tới chiến loại hình địa phương, hoàn toàn chính là đại sát khí.

Theo như thể đập mạnh phía dưới, trong tràng ảo ảnh số lượng kịch liệt giảm nhỏ, từ vạn thiên biến thành hàng trăm số lượng.

Côn Sa trong lòng thầm mừng một tiếng, một chiêu này là hắn phen nhất, có chút khắc chế thần thông của mình.

Nhưng dù vậy nguyên cớ cũng không hoảng loạn, tâm thần nhất động, còn lại ảo ảnh càng là dễ dàng điều khiển rất nhiều.

Tuyết Nại mượn cơ hội này, trên trán Long Giác chậm rãi tụ tập đại lượng linh khí.

"Giao Long nội!" Một tiếng quát nhẹ, Long Giác trong nháy mắt tách ra ánh sáng lóa mắt màu.

Từng đạo từng đạo Long hình linh khí quét sạch mà ra, mang theo trợn trợn tiếng long ngâm.

Long hình linh khí ngưng tụ không tan, ở đây bên trong hội tụ, trọn vẹn chín con giao long thành hình, liên tiếp công kích tới còn lại ảo ảnh.

"Huyết Viêm đốt biển!"

Lúc này, một mực chưa từng động thủ Viêm Quyết cũng xuất thủ, thi triển ra chính mình Bản Mệnh Thần Thông.

Trong miệng một đoàn Viêm Châu phun ra hóa thành biển lửa, bao phủ lại toàn trường.

Chín đầu từ linh khí tạo thành Giao Long tại trong biển lửa như cá gặp nước, du động nhanh chóng.

Côn Sa ánh mắt ngưng lại, có chút ngưng trọng lên.

Hắn không phải lần đầu tiên đối mặt cái này tam đại Linh Thú phối hợp, nhưng lần này lại là so với lần trước càng thêm ăn ý.

Rất đến tại huyền ảnh của mình thời khắc này số lượng đã bị tiêu diệt đến không đủ ba trăm, nói cách khác, hắn bị phát hiện tỷ lệ cũng càng phát cao.

"Quang ảnh tiềm tàng"

Côn Sa cảm thấy hơi động một chút, trong nháy mắt cái kia còn lại phân thân tất cả đều tiêu tán không thấy.

Đó cũng không phải hắn hủy bỏ thần thông của mình, mà là đem thần thông phát huy đến đoạn thứ hai.

Cái này tầng thứ công hiệu rất là đơn giản, sử dụng ánh sáng khúc xạ nguyên lý, đem huyền ảnh của mình che giấu.

Có điều một đoạn cùng Nhị Đoạn thi triển trong lúc chính là có khoảng cách tồn tại, cần hội tụ yêu khí.

Cho nên mỗi lần một đoạn Quang Ảnh Phân Thân sau khi xuất hiện, hắn đều biết điều khiển lấy tứ tán chạy trốn, tranh thủ tại Nhị Đoạn trước đó thiếu bị diệt sát một số.

Chỉ cần đi vào đến đoạn thứ hai, như vậy trong tràng cục thế, đều sẽ từ hắn chuyển không.

Quả nhiên, tại phân thân tiêu tán về sau, giữa sân yên lặng lại.

Tam đại Linh thú hiện lên tam giác chỗ đứng, trong mắt ngưng trọng vô cùng.

Quang ảnh tiềm tàng thuật, chính là cái này Côn Sa mạnh nhất tuyệt kỹ.

Loại kia xuất quỷ nhập thần công kích rất khó dự phòng.

Mà lại người còn không thể phân rõ cái kia đi ra đến cùng là chân thân hay là giả thân thể.

Lâu dài đi xuống, tinh thần đều sẽ trước hòng mất.

"Mọi người cẩn thận một chút, đừng lên tên kia cái bẫy."

Tuyết Nại lúc này trầm giọng nhắc nhở.

Nàng nói tới tự nhiên là khác vừa nhìn thấy có cái gì thoát ra thì một mạch đem Linh lực lung tung tiêu hao.

Không phải vậy, nếu là bị lừa gạt cái mấy lần, đều không cần chiến đấu, trực tiếp chính là sẽ trở thành mặc người chém giết cừu non.

"Sẽ không, lần này phân thân của hắn không nhiều, khẳng định nhìn không được." Cương Bá mờ miệng nói.

Đang nói chuyện, bên trên bầu trời, một bóng người trong nháy mắt kích xạ mà xuống, mang theo to lớn uy thế.

Tuyết Nại rất bình tĩnh, nhưng Cương Bá cùng Viêm Quyết lại là trong mắt có kinh hoàng.

Tuổi của bọn hắn dù sao quá nhỏ, tính cách bất ổn.

"Thật hay là giả." Hai thú trong lòng bồn chồn, âm thầm suy nghĩ.

Mất thấy cái kia đạo thể công chớp mắt là tới, linh voi Cương Bá rốt cục kìm nén không được, toàn thân linh khí bay vọt, một đạo quang hoa trong nháy mắt nở rộ.

Nhưng này đạo tầm lụa tại đánh tới thân ảnh kia phía trên lúc lại là trực tiếp xuyên vào, mà hậu thân ảnh tiêu tán.

"Giả a!" Cương Bá kinh hô, hắn vừa rồi một kích kia mặc dù không phải thần thông thiên phú, nhưng hao phí Linh lực cũng không ít.

"Nói đừng nóng vội a." Tuyết Nại cũng đau đầu, yêu thú này thần thông quá ác tâm.

Chiến đấu kéo dài, Lâm Thiên tại Cự Tượng trên lưng yên lặng nhìn lấy, trong mắt có ngạc nhiên.

Hắn tự nhiên là nghe không hiểu những thứ này thú loại phát ra thanh âm.

Tại hắn trong tai, những thứ này cái gọi là chiêu số tên, chỉ là từng tiếng thú hồng.

Nhưng cũng không có nghĩa là hắn xem không hiểu, chỉ là quan sát một phen, hắn đã hiểu rõ cái này mấy cái con linh thú cùng đối diện Yêu thú đều có thứ gì đặc tính.

Cự Tượng lực lớn, nhưng có chút cồng kềnh, Cự Mãng ngược lại là coi như linh hoạt, nhưng phương thức công kích lại là có chút duy nhất.

Mà cái kia đầu mọc sừng rồng Linh Xà, chiêu số biến hóa không ít, nhưng có vẻ như tiêu hao rất lớn.

" "

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Sơ hở

Lâm Thiên trong lòng âm thầm suy nghĩ lấy.

Hắn có thể cảm nhận được những thứ này cự thú thực lực là cường đại cỡ nào.

Đặc biệt là cái kia đầu có hai sừng Linh Xà, càng làm cho Lâm Thiên kinh hãi.

Vô luận là Yêu thú cũng tốt, cũng hoặc là là mặt khác hai con linh thú cũng tốt, phát ra thể công tuy nhiên khủng bố, nhưng Lâm Thiên cũng không cảm thấy kinh ngạc.

Duy chỉ có cái kia đi ra một chiêu, tên là Tuyết Nại Linh Xà, để hấn giết mình.

Cái kia chín đầu du tẩu tại trong biển lửa Giao Long, tán ra uy thế, khủng bố vô cùng.

Thậm chí Lâm Thiên tại Quan Vũ trên thân đều không có cảm nhận được qua.

Có điều muốn đến cũng coi như bình thường, Quan Vũ dù sao cũng là cấp sáu đỉnh phong, gia trì về thành cũng bất quá là cấp bảy sơ cấp a.

Dù là có Vũ Thánh chi tâm, Thanh Long Thần Thể, thiên phú cường đại.

Nhưng này Tuyết Nại thiên phú lại nơi nào sẽ yếu đâu??

Chính suy nghĩ lầy, trong sân cục thế lần nữa phát sinh biến hóa.

Xà yêu kia lại là một chiêu về sau, trong chớp mắt tiêu tán vô hình, sau đó chính là sử dụng bóng dáng phát động một đường thể công, tiêu hao chúng Linh Thú thực lực.

"Đây là?"

Lâm Thiên như có điều suy nghĩ, hấn tựa hồ nhìn ra thứ gì.

"Rỗng."

Lại là 1 tiếng gầm nhẹ, dưới thân Cự Tượng tại đối mặt ba cái bóng dáng cùng cùng xuất thủ thời điểm, lần nữa lựa chọn Linh lực khuấy động.

"Không muốn!"

Lâm Thiên lúc này mở miệng.

"Tất cả đều là giả!"

Dưới thân, Cương Bá chính có chút bối rối chuẩn bị thi triển một phát Linh lực pháo, đánh nát cái bóng kia, nghe nói Lâm Thiên lời nói về sau, theo bản năng chính là dừng tay.

Ba đạo có vẻ như mang theo uy lực kinh khủng bóng dáng xuyên qua, quả nhiên là không đối Cự Tượng tạo thành bất kỳ thương tổn.

"Thật sự là như thế." Lâm Thiên mắt hơi sáng lên.

Hắn phát hiện xà yêu kia sơ hở.

Cái gọi là tiềm tàng, kỳ thực bất quá là là ánh sáng khúc xạ nguyên lý.

Lâm Thiên mặc dù không phải cái gì học bá, nhưng đầu gì cũng là trải qua đại học người, nguyên lý hay là hiểu một số.

Mà muốn phán đoán đối phương có phải là thật hay không thân thể, càng là đơn giản.

Chỉ cần nhìn ra được vị trí, phải chăng có không khí ba động tồn tại.

Nếu như là thực thể, từ cái kia đi ra vị trí, tuyệt độ là sẽ hình thành động tĩnh.

Dù sao hắn chỉ là sử dụng thân thể màu sắc Hư Hóa, mượn khúc xạ tiềm tàng, mà cũng không phải là trực tiếp dung nhập Hư Không.

Mà bóng dáng không có thực thể, liền sẽ không tạo thành bất kỳ ảnh hưởng.

Lâm Thiên, để Cương Bá tiết kiệm không ít Linh lực, càng làm cho Tuyết Nại mất chuyển hướng hắn.

Có điều loại ánh mắt này, Lâm Thiên cũng không thích, dù sao vô luận nói như thế nào đến, vậy cũng là cự thú.

Đừng nhìn cái kia giới tính, tên chữ đều là nữ tính, nhưng đó cũng không phải là ẩn ý đưa tình, mà là thiết thiết thực thực khủng bố.

Lâm Thiên ho nhẹ một tiếng nói: "Ta nghĩ, ta đã nhìn ra chiêu số của hắn."

Lâm Thiên cũng không linh thức truyền âm, hiện tại là tại quá trình chiến đấu bên trong, hơi không chú ý, vạn nhất gây nên phản phệ, vậy liền lỗ lớn.

Hắn dùng là ngôn ngữ nhân loại, nhưng hắn biết những linh thú này khẳng định nghe hiểu được.

Không để ý tới nhìn về phía mình ánh mắt, Lâm Thiên tiếp tục nói: "Công kích của hắn phương thức phân rõ thật giả kỳ thực rất đơn giản."

"Các ngươi chỉ cần nhìn hắn đi ra một khắc này, có phải hay không hội dẫn tới không khí rung động."

"Về phần mặt ngoài lưu chuyển những yêu khí đó quang hoa, không cần để ý tới, đều là mô phỏng ra."

Lời đã nói xong, Lâm Thiên cũng không muốn trở thành tiêu điểm, ngược lại nói: "Phương pháp đã nói cho các ngươi biết, tiếp xuống dựa vào chính các ngươi."

Ba con linh thú, tuy nhiên cảm thấy đều ẩn ẩn có chút tin tưởng Lâm Thiên thuyết pháp, cũng đem chú ý lực lần nữa thả lại đến trong chiến đấu.

... ..

Hư không bên trong, một tầng mây che chắn ra, Côn Sa ẩn nấp rất tốt.

Vừa rồi nhất kích, mắt thấy liền muốn lừa gạt ra cái kia linh voi công kích, không nghĩ tới thể mà kịp thời thu tay lại.

"Đáng chết, thì kém một chút." Côn Sa có chút ảo não.

Hắn mới vừa rồi là trực tiếp dùng ba cái bóng dáng, thì vì cho đối diện áp lực, chỉ ít ném thử đánh tan một phen.

"Bất quá, lần tiếp theo vận khí nhưng sẽ không như thế tốt." Côn Sa cười lạnh.

Tâm thần nhất động, phân ra tới bóng dáng lần nữa nhất động, thẳng tắp hướng phía phía dưới kích bắn đi.

Đồng thời càng là mô phỏng xuất khẩu nôn yêu châu, tuyệt mệnh nhất kích bộ dáng.

Loại công kích này, nếu như là thật, đã là liều mạng trạng thái, nếu như không thêm vào phòng ngự, có thể nhất kích trọng thương bất luận cái gì một đầu Linh thú.

Bởi vậy, Côn Sa hoàn toàn chắc chắn, đối phương cùng giải quyết dạng thi triển tuyệt chiêu đến đối kháng.

Dù sao vạn nhất nếu như là thật, không chống cự, cái kia hậu quả khó mà lường được.

Đạo ánh sáng này ảnh, chính là hướng phía Tuyết Nại mà đi, tốc độ cực nhanh, chớp mắt ngàn mét.

Tuyết Nại trong lòng nhưng thật ra là có chút tin tưởng Lâm Thiên nói, nhưng nhìn thấy cái kia kinh khủng thể công, hay là trong lòng có chút khẩn trương.

Có điều nàng thật cũng không thi triển hao phí Linh lực rất nhiều chiêu thức, chỉ là theo bản năng vẩy đuôi một cái, hướng phía quang ảnh kia mà đi.

Đây là một loại đánh bạc, nếu như đạo này công kích là chân thật, cái đuôi của nàng sợ rằng sẽ bị trực tiếp chiến mặc.

Nhưng Lâm Thiên phỏng đoán rất lợi hại chính xác, cái đuôi quét ngang, căn bản không biết đụng đến bất kỳ vật thật.

"Có hi vọng." Tuyết Nại trong lòng đột nhiên kích động.

Dĩ vãng, yêu thú này đều là dựa vào lấy hao phí đám người tinh lực, cuối cùng đào thoát ra bị Linh cốt hàng rào vây quanh phạm vi.

Nếu như có thể ổn định không bị tiêu hao, thật rất có thể đem yêu thú kia diệt sát đi.

Nàng cũng là phiền cực cái kia Côn Sa.

Vô sỉ tới cực điểm, hơn nữa còn muốn trâu già gặm cỏ non.

Bất Quá, hiện tại có cơ hội xử lý sạch cái phiền toái này, trong lòng đã là kích động tới cực điểm.

Cách đó không xa, một mực dòm ngó Côn Sa mi đầu lại là không tự chủ được nhắm lại tới.

Làm sao lại? Lại không mắc lừa?

Trùng hợp hay là?

Đắn đo khó định dưới, trong lòng của hắn bắt đầu không khỏi phiền não.

Hắn bị Linh cốt hàng rào giam ở trong đó, cũng không phải nói toàn lực phía dưới không đánh tan được.

Nhưng cũng phải cấp hắn thời gian mới được, nếu như không thể như thường ngày đem đối phương hao phí không có nhiều lực lượng, hắn rất khó ra ngoài.

"Không mắc mưu đúng không, vậy ta đây lần thì thật xuất thủ." Côn Sa trong lòng quyết tâm.

Yêu khí thời gian dần trôi qua nồng nặc lên, bao phủ ở trên người, hắn cũng không có bao nhiêu Công Kích Thần Thông.

Loại này dựa vào yêu khí gia trì tại thịt trên khuôn mặt quật, đã coi như là hắn rất cường thế công kích.

Đi theo hai đạo bóng dáng, chia làm ba cái phương vị trực câu câu phóng tới ba con Linh thú.

Hắn rất lợi hại nhảy bén, biết Cương Bá thực lực hơi yếu một ít, bởi vậy bản thể lựa chọn chính là hắn.

Nhưng ngay tại thân thể lao ra một cái chớp mắt, trong mắt bỗng nhiên tràn ngập kinh hãi.

Chỉ gặp ba con Linh thú, gần như không thêm do dự để ý đều chưa từng để ý cái kia hai đạo ảo ảnh, trực tiếp công hướng mình bản thể.

"Hám Thiên trùng kích." Cự Tượng Cương Bá ngà voi Thượng Linh khí hội tụ, hóa thành Lượn Bạch chi sắc, trực tiếp đập không xông lại.

"Phản Viêm máu giận." Viêm Quyết đồng dạng không thêm do dự, phóng thích tuyệt kỹ của mình một trong.

"Giao Long thị!" Tuyệt Nại mệnh lớn mở rộng, sinh ra cực lớn lực hút, tựa như muốn Thôn Thiên.

"Gặp Quý."

Côn Sa kinh hãi, không lo được phản phê, đem yêu khí sinh sinh nghịch chuyển, hướng phía phương hướng ngược chạy trốn.

Cũng may tốc độ rất nhanh, cũng không có tiếp nhận đến chính diện chấn thương, nhưng toàn bộ phần đuôi lại là nổ bễ ra đến, chảy ra máu đen.

Lần nữa ả núp xuống tới, Côn Sa trong ánh mắt lại không một tia băng lãnh, ngược lại là sợ hãi dị thường!

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Phát hiện

Quang ảnh hóa thân thuật chính là Côn Sa thiên phú, đồng dạng là hắn dựa vào sinh tồn căn bản.

Cho tới bây giờ hắn đều coi là đây là một cái cực mạnh thiên phú, càng coi là trừ tại thứ nhất giai đoạn nghĩ biện pháp nhiều hơn diệt sát phân thân mới được phá giải chiêu này phương pháp duy nhất.

Vạn vạn không nghĩ đến lại bị người khám phá.

Hắn hiện tại, căn bản không thêm hoài nghi, dù sao một lần có thể là vạn khí, hai lần ba phen làm sao cũng giải thích không thông.

"Hừ, khám phá lại như thế nào." Côn Sa sợ hãi sau một lúc tỉnh táo lại.

"Cái này Linh cốt hàng rào tiêu hao nhưng còn lớn hơn ta, đến lúc đó hàng rào phá, như cũ khắp nơi có thể đi."

Côn Sa lần nữa tự tin lên, hắn quang ảnh hóa thân thuật, chỉ là tại sử dụng thời điểm tiêu hao rất nhiều, trong thời gian ngắn không thể lần nữa chế tạo Huyền ảnh phân thân a.

Nhưng điều khiển còn lại phân thân, cơ hồ là Linh tiêu hao, ngược lại, cái kia có thể vây khốn hắn hàng rào lại là thời khắc cần linh khí duy trì.

Quyết định chú ý, Côn Sa như vậy yên tĩnh lại, tiềm phục tại tầng mây bên trong, cũng không động đậy.

Cái này Linh cốt hàng rào phạm vi nói lớn không lớn, chỉ có phạm vi mấy chục dặm phạm vi.

Nhưng cũng cũng không tính nhỏ, hẳn không tin đối với mới có thể tìm tới chính mình.

Côn Sa ẩn nặc, cũng làm cho trong tràng nghiêm chỉnh mà đối đãi ba con Linh thú nổi lên nghi ngờ.

Bắt đầu còn duy trì đề phòng, nhưng thời gian dài như vậy, đối phương lại là một điểm động tĩnh đều không có.

"Hắn đi đâu?" Cương Bá có chút không giải, mở miệng hỏi thăm.

"Không rõ ràng, có điều khẳng định còn không có chạy đi." Tuyết Nại cũng đành chịu, đối phương nếu như như thế cùng bọn hắn chơi, thật đúng là khả năng lại là một lần không công mà lui.

Trong tràng bầu không khí thay đổi có chút quỷ dị.

Ba con linh thú duy trì đề phòng, nhưng làm sao cũng tìm không thấy địch nhân ẩn tung.

... ..

Lâm Thiên dù bận vẫn ung dung tại Cương Bá trên lưng nằm.

Loại này cự thú quá lớn, mặt sau hoàn toàn giống như đất bằng, thậm chí có thể dùng đến tiến hành năm mươi mét thi chạy.

Lâm Thiên đã chờ đợi ba con linh thú đem yêu thú kia cho thu thập hết.

Dù sao từ ngành thực lực đối đầu đến xem, Yêu thú hoàn toàn không phải phương này đối thủ.

Không có cái kia mê hoặc người bóng dáng, hoàn toàn có thể tùy tiện giải quyết hết yêu thú kia.

Vừa nằm xuống không nhiều sẽ, lại là phát hiện yêu thú kia lại không tiến công, ngược lại là trực tiếp ẩn nấp đi, biến mất không thấy gì nữa.

"Rời đi à?" Lâm Thiên có chút ngây người.

Có điều lập tức kịp phản ứng.

Cái kia từ chính diện khuếch tán đến bốn phía hàng rào còn lóe ra linh quang, không có khả năng trực tiếp đào thoát ra ngoài.

"Giấu đi." Lâm Thiên ngạc nhiên, không nghĩ tới lúc này mới giao thủ không có mấy vòng, đối phương thì sợ.

Cẩn thận nhìn xem nghiêm chỉnh mà đối đãi phe mình Linh thú, Lâm Thiên càng thêm xác định chính mình suy đoán.

"Có chút phiền phức a." Lâm Thiên đau đầu, yêu thú kia năng lực hẳn cũng nhìn rõ ràng.

Nói là Gà mờ cũng không trở thành, phá giải nó nguyên lý, đánh lên cơ hồ là không có tác dụng gì.

Nhưng nếu như vẹn vẹn dùng phân thân che đầy ánh mắt, sau đó bản thể còn có thể sắc thái Hư Hóa, cẩn thận một chút, không phóng thích bao nhiêu năng lượng ba động, chạy trốn ngược lại là nhất tuyệt.

"Phạm vi cũng không lớn, nhưng đến loại này đẳng cấp Yêu thú Linh thú cũng là có thể tự do không chế hình thể." Lâm Thiên nghĩ rốt lấy.

Hắn sẽ không ngây thơ cho rằng lung tung công kích, có thể đánh bại đánh bại đem đối phương tìm tới.

Nếu như còn duy trì nguyên bản hình thể tỷ lệ vẫn còn khách quan, nhưng đối phương hiển nhiên không có khả năng ngốc như vậy.

Như là đã giấu đi, khẳng định là không có ý định cùng người cứng đối cứng.

Cũng liền không cần triển khai bản thể, sử dụng mạnh nhất thực lực, biến nhỏ một chút an toàn nhất.

"Có thể giấu chỗ nào đâu??" Lâm Thiên quan sát bốn phía.

Đáy nước, hiển nhiên không có khả năng, nếu như muốn vào nước, dù là thay đổi lại tiểu đều sẽ kích thích bọt nước, khẳng định sẽ bị phát hiện.

Khả năng duy nhất tính, chỉ có giữa không trung.

"Thiên Linh cảnh có thể bay giữa trời, mượn dùng không trung Linh lực, nhưng có vẻ như cao nhất khoảng cách chỉ có thể là ngàn mét trong vòng." Lâm Thiên trong lòng thầm nhủ.

"Chắc hẳn cùng Thiên Linh cùng giải yêu thú cấp bảy, hẳn là cũng khó mà đột phá lớp bình phong này."

Lâm Thiên trong lòng hồi tưởng đến liên quan tới trời Linh Vũ Giả tin tức.

Đây là một loại ném thử tính vấn đề, đến ngàn mét không trung về sau, linh khí hội mỏng manh xuống tới, không đủ để vỡ giả lần nữa Phù Không.

Trừ phi có thể thực lực đột phá.

Ngẫm lại, Lâm Thiên dùng linh thức truyền âm nói: "Vừa rồi hẳn chạy trốn thời điểm, là hướng phương hướng nào chạy."

Bất Quá, hiện tại trong tràng đã an tĩnh lại, không có chấn động kịch liệt, không cần phải lo lắng linh thức bị hao tổn.

"Đi phía trái phía trên, có điều có mấy đạo ảo ảnh khi đó vừa vận chạy tới, không có phát hiện hẳn giấu chỗ nào." Cương Bá có chút tức giận đáp lại.

"Phía trên à? Quả nhiên." Lâm Thiên trong lòng có chút minh ngộ.

Hắn cũng không rõ ràng vị trí của đối phương, có điều không có nghĩa là hẳn không có cách nào tìm ra, chỉ cần đem vị trí đại khái khóa chặt xuống tới là đủ.

"Các ngươi muốn tìm đến hẳn à?" Lâm Thiên khước miệng liệt lên, mỉm cười.

"Cái đó là tự nhiên." Tuyệt Nại cướp đáp, trong giọng nói rất có vài phần cần rằng nghiêng lợi mùi vị.

"Cái kia hắt nước đi, hướng phía hẳn vừa rồi chạy vị trí hắt nước."

Lâm Thiên mở miệng chỉ chỉ trái phía trên vị trí tiếp tục nói: "Đã ở vị trí này, chỉ là hắt nước chắc hẳn tiêu hao Linh lực sẽ không quá nhiều a."

Ba con Linh thú cùng nhau sững sờ, có chút không có kịp phản ứng.

Hắt nước cùng tìm yêu thú kia có quan hệ gì?

Có điều tại sững sờ một lát sau, ngược lại là không có phản bác, dù sao chính như Lâm Thiên nói tới, chỉ là hướng cái kia phương vị hắt nước, bọn họ có một vận chủng phương pháp.

Cương Bá gào thét một tiếng, dưới chân linh khí trong nhảy mắt tiêu tán, to lớn thân thể thẳng tắp nện ở hồ nước bên trong.

Loại này cự thú, thể trọng đầu chỉ trăm tấn?, vừa rồi chiến đấu vị trí lại là tại giữa không trung, như thể một đập phía dưới, cái kia bọt nước trong nhảy mắt kích xạ trăm mét cao.

Mặt khác hai đầu Linh thú cũng không thua bao nhiêu, rơi xuống hồ nước chỉ về sau, cái đuôi cuồng quét, cái kia đầy trời bọt nước, trong nhảy mắt bay vụt ra.

Cương Bá hít mũi, chính là không biết bao nhiêu nước tiến vào nó trong miệng, tại ngược lại phun một cái bắn, uy lực kinh người.

Chỉ là một lát, phương viên vài trăm mét phạm vi chính là bị nước xối.

Lâm Thiên cẩn thận quan sát đến, một lát sau phân phó nói: "Tiếp tục đi phía trái đi năm trăm mét, tại giới."

Mấy phút đồng hồ sau, đã liên tục xê dịch mấy cái vị trí, bên trái vài dặm phạm vi gần như đều là bị nước giới qua, mắt thấy sắp đến hàng rào biên giới vị trí.

Lâm Thiên lúc này con mắt rốt cục sáng lên.

Cái kia giữa không trung, rõ ràng có 1 chỗ ngồi, nước cũng không có trực tiếp rót xuống, ngược lại là đang chậm rãi trượt.

"Chính là chỗ đó." Lâm Thiên quát nhẹ, cánh tay nhất chỉ.

Theo Lâm Thiên lời nói rơi xuống, đáng lẽ có chút không biết đối phương làm gì Côn Sa ánh mắt giật mình tốt hơn.

Cái kia tam đại Linh thú, lại là đồng thời hướng phía phương hướng của mình công tới.

"Đáng chết, cái kia có nhân loại!" Côn Sa rốt cục phát hiện Lâm Thiên, nhưng dưới mắt lại là không lo được gây chuyện.

"Quang ảnh trùng kích."

Mắt thấy sắp tới người công kích, Côn Sa tránh cũng không thể tránh phía dưới, chỉ có thể là liều mạng.

Thiên phú thần thông bóng dáng quỷ nhiễu lên, trong miệng càng đem yêu châu phun ra, đột nhiên đánh vào cái kia hàng rào phía trên.

Bất Quá, hiện tại duy nhất phương thức, chỉ có cưỡng ép phá vỡ.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Gãy đuôi

Ầm ầm.

Một tiếng vang thật lớn.

Hồ nước lóe sáng một chút Cự Lăng, một đoạn gãy đuôi từ trời mà rơi, trong chớp mắt nhuộm đỏ phụ cận.

"Đáng giận, để hấn trốn." Tuyết Nại khó thở, lần này cơ hội tốt như vậy, thế mà còn là để cái kia Côn Sa trốn.

"Bất quá hấn cần phải bị thương không nhẹ, trong thời gian ngắn không có khả năng tại tới."

Ngay tại vừa rồi, tam đại Linh thú tìm đúng cơ hội, xông lên, tất cả đều là phát ra bản thân cường hấn đến cực hạn công kích.

Cái kia Côn Sa liễu mạng bị thương, rốt cục tại thời khắc sống còn phá vỡ hàng rào.

Lâm Thiên nghĩ phương pháp cố nhiên có thể tìm tới cái kia Côn Sa, nhưng tương tự thăng hao tổn tổn thời gian, đây cũng là vì sao nhất định phải xác định vị trí đại khái mới có thể sử dụng loại phương pháp này.

Không phải vậy chỉ là tại như vậy lớn hàng rào trong không gian, hái lấy hất nước phương thức, chỉ sợ còn chưa bao trùm, hàng rào trước hết chống đỡ không nổi.

Vừa rồi cái kia Cương Bá tuy nhiên còn có thể khống chế lấy hàng rào không tiêu tán, nhưng nó phòng ngự năng lực đã nhược hóa không ít.

Này mới khiến cái kia Côn Sa rất lợi hại trong thời gian ngắn, liễu mạng thì phá vỡ.

Trong tràng khôi phục lại bình tĩnh, đuôi rắn kia tại Viêm Quyết Huyết Viêm phía dưới trực tiếp bị đốt cháy trở thành tro tàn.

"Hô, lần này nhờ có Lâm Thiên đại ca." Cương Bá khôi phục non nớt tiếng nói, truyền âm vui vẻ nói.

"Hấn là?" Tuyết Nại cũng truyền âm hỏi thăm.

Đây là một thiếu nữ tiếng nói, rất lợi hại thanh thúy.

... ..

Bên này chính trao đổi, cách đó không xa trốn thoát ra ngoài Côn Sa rốt cục thời gian dần trôi qua đem tốc độ thả chậm lại.

Quay đầu nhìn mình gãy mất cái kia một đoạn cái đuôi, trong mắt hận ý chảy xuôi.

Hấn không phải thạch sùng, thần lân, không có mạnh mẽ như vậy tự lãnh năng lực, tuy nhiên không đến mức giống phổ thông như rắn cái đuôi gãy mất thậm chí ngay cả săn mồi cũng khó khăn, nhưng cũng cần hao phí không ít công phu mới có thể chữa trị.

Có lẽ trong vòng mấy năm đều khó khôi phục thực lực.

"Cái kia đáng chết nhân loại!" Côn Sa ngăn cách ra xa, ánh mắt băng lãnh nhìn về phía chính cười khê Lâm Thiên.

Hấn thậm chí có một loại quay ngược trở lại, đánh chết Lâm Thiên xúc động.

Tại cảm giác của hấn bên trong, Lâm Thiên có điều chỉ có cấp sáu thực lực thôi, thực lực thế này, nhất kích liền có thể diệt sát.

Nhưng cuối cùng vẫn từ bỏ, hấn quay ngược trở lại, xuất kỳ bất ý phía dưới cũng có thể giết chết Lâm Thiên còn rời khỏi, có điều tuyệt đối là sẽ làm bị

thương càng thêm thương.

Thậm chí không gượng dậy nổi, dù sao thú loại thế giới là tàn khốc, nếu là bởi vì hiện tại chưa thể xúc động, dẫn đến không thể vẫn hồi hựu quả.

Còn lại bị hấn áp chế Yêu thú Linh thú nhưng sẽ không bỏ qua loại cơ hội này.

"Ta sẽ không bỏ qua ngươi." Côn Sa trong lòng thầm than, lặng lẽ hướng phía nơi xa ẩn nặc mà đi.

... ..

Có kẻ vai chiến đấu nguyên nhân, Lâm Thiên cùng Tuyết Nại chờ ba con linh thú rất nhanh quen thuộc lên.

Sau đó bốn năm ngày, Lâm Thiên ngược lại là không có vội vã rời đi, hấn đã đem mục tiêu của mình định là dưới mắt ba con linh thú một trong.

Trong khoảng thời gian này, phụ cận khu vực hấn đã đi dạo hết, cái này mấy cái con linh thú chính là là bá chủ thực sự cấp bậc.

Nếu như có thể pha chế rượu một cái, lần khảo hạch này là chân chính tuyệt đối thứ nhất.

Mà lại đối với sau này khảo hạch cũng có trợ giúp lớn.

Dù sao đây chính là cấp bảy thực lực Linh thú, đã cùng lần khảo hạch này hạt giống tuyển thủ tương đương.

Mà lại có như thế vừa ra, Lâm Thiên nhưng sẽ không cho là những thiên tài kia tuyển thủ, không có tốt Linh thú trợ giúp.

"Thu phục Linh thú cần triển lãm thiên phú, lúc này mới có thể để Linh thú vui lòng phục tùng."

Một chỗ trong sơn động, Lâm Thiên vẫn nói thầm lấy.

Thu phục Linh Thú phương pháp, văn nhân cùng võ giả không giống nhau.

Nhưng hai loại phương thức đều là có một loại bản chất, cần thiên phú cực cao.

Linh thú nhận chủ cũng sẽ không nhìn ngươi hiện thực lực hôm nay.

Càng cao cấp Linh thú đối với chủ nhân yêu cầu càng cao.

Linh thú có linh, lấy cật mạnh thu phục là rất khó.

Mà lại nếu là lấy cật mạnh thu phục, cũng khó có thể làm cho đối phương phát huy mạnh nhất thực lực.

"Tính toán thời gian, không kém bao nhiêu đâu." Lâm Thiên suy nghĩ.

Khảo hạch thời gian hết thảy chỉ có bảy ngày, mà ở chỗ này đã tốn hao vài ngày.

Hấn nhất định phải phòng ngừa chu đáo, chí ít còn muốn lưu cái 1 hai ngày thời gian xuống tới.

Dù sao vạn nhất nếu như ba con linh thú cũng không nguyện ý, còn có thể tìm xem còn lại.

Quyết định chú ý, Lâm Thiên đứng dậy, đi ra sơn động.

Bên ngoài xán lạn chính thịnh, chính là giữa trưa.

Nơi này là ba con linh thú cho Lâm Thiên tìm nghỉ ngơi địa phương, bọn họ vẫn không có đem nơi ở của mình bạo lộ ra.

Chỉ là mỗi ngày cùng ăn thời điểm, hội mang theo chính mình nuôi nhốt sinh vật tìm đến Lâm Thiên.

Cùng ăn về sau, tại từ Lâm Thiên giảng kể chuyện xưa.

Bất quá, Lâm Thiên y nguyên có phương pháp tìm tới ba con linh thú.

... ..

Thân hình nhảy lên động, tại nhánh cây đang lúc nhảy nhót, không cần một hồi chính là đi vào hồ nước bên cạnh.

Nơi này là Tuyết Nại địa bàn, mà lại dễ dàng nhất kêu gọi đến.

Văn khí đang cuộn trào đang lúc, hóa thành một thanh lớn lên chùy, lẳng không hung hăng nện tại trên mặt hồ.

Bọt nước nổ bể ra đến, âm thanh chấn động khắp nơi.

Làm xong đây hết thầy, Lâm Thiên lẳng lặng nguyên tại chỗ chờ.

Không bao lâu, phương xa sóng biển bắn tung tóe, một đầu quái vật khổng lồ vạch lên mặt nước mà đến.

"A, là người." Tuyết Nại hơi kinh ngạc.

Nàng còn tưởng rằng là cái gì đồ không có mắt, đến chính mình địa bàn làm bữa đây.

Lâm Thiên cười khê, lấy linh thức đáp lại nói: "Người có thể liên hệ đến Cương Bá cùng Viêm Quyết đi, ta có một số việc."

Tuyết Nại đầy bụng nghi hoặc, nhưng cũng không có cự tuyệt, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng có chút sắc bén thanh âm.

Ba con linh thú địa bàn lẫn nhau sát bên, mặc dù có chút khoảng cách, nhưng cũng không trở ngại liên hệ.

Tại Tuyết Nại rít về sau, rất nhanh bên hồ tụ tập tam đại Linh thú.

"Lâm đại ca, có việc gì thế?" Cương Bá vùng lấy vòi voi hỏi.

"Ừm." Lâm Thiên có chút gật đầu.

"Có điều trước đó, các người trước co lại nhỏ một chút đi."

Lâm Thiên có chút bất đắc dĩ, hẳn ngược lại là biết những linh thú này khẳng định là duy trì bản thể thời điểm thư thích nhất, nhưng quá lớn, hẳn sẽ có cảm giác áp bách.

Cũng may ba con linh thú cùng hẳn mấy ngày kế tiếp, coi như quen thuộc, cũng không có cự tuyệt, chỉ là một cái chớp mắt liền nhỏ rất nhiều.

"Ta thì nói ngắn gọn đi." Lâm Thiên không do dự trực tiếp mở miệng nói: "Các người chẳng lẽ liền chuẩn bị một mực ở chỗ này cái nhỏ nhỏ yêu mình son mạch à?"

"Phải biết, nơi này tuy nhiên không nhỏ, nhưng cũng chỉ thế thôi, lấy thực lực của các người cùng tiềm lực, hoàn toàn có thể đi đến cao hơn vũ đài."

Lâm Thiên mê hoặc lên, đây cũng là một cái lời nói thật, dù sao yêu mình son mạch chỉ là tại Đế Quốc cảnh nội được cho to lớn.

Nhưng phóng tới nhất vực chi địa, thậm chí Hoàng triều cảnh nội, thì là thuộc về không có ý nghĩa.

Thậm chí Lâm Thiên đều không nghĩ tới sẽ gặp phải huyết mạch thiên phú xuất chúng như thế tam đại Linh thú.

Hắn vốn cho là, nơi này có một số cấp tám vì đỉnh cấp Yêu thú Linh thú liền đã rất lợi hại khoa trương.

"Người có ý tứ gì."

So sánh với tuổi tác nhỏ bé Cương Bá, Viêm Quyết. Tuyết Nại hiển nhiên biết đến càng nhiều hơn một chút.

"Ta cần khế ước 1 con linh thú." Lâm Thiên trầm giọng nói.

"Đồng thời đây cũng là các người rời đi yêu mình một cái thời cơ rất tốt."

"Dù sao dưới tình huống bình thường, các người muốn rời khỏi, tối thiểu cần tự thân thực lực đạt tới cấp tám, thậm chí cả cấp chín."

"Không phải vậy lấy thiên phú của các người tới nói, rất có thể sẽ bị những người khác cho dễ mất tới, đến lúc đó cường chế thu phục càng là thê thảm."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119: Nói chuyện với nhau

Tuyệt Nại âm lãnh đôi mắt nhìn lấy Lâm Thiên, nửa ngày mới truyền âm nói: "Chúng ta không có rời đi nơi này dự định."

"Tự nhiên cũng không tồn tại bị người cưỡng chế thu phục khả năng."

Lâm Thiên bĩu môi, cũng không tin Tuyệt Nại nói tới lời nói, phản bác: "Chính như ta lúc trước nói, các người về sau không có khả năng lâu dài tại yêu minh."

"Tuy nhiên không rõ ràng vì cái gì người các người loại này đẳng cấp tồn tại tại sao lại xuất hiện ở nơi này, nhưng muốn muốn thành công tiến giai đến đỉnh phong, chỉ sợ lấy yêu minh sơn mạch linh khí có chút khó khăn đi."

Lâm Thiên vẫn còn có chút nắm chắc, biết Linh Thú tiến giai không thể rời bỏ một cái tốt đẹp hoàn cảnh.

Càng là cao giai Linh thú, đến về sau muốn thành công tiến giai cần điều kiện cũng càng gian khổ.

Yêu minh sơn mạch đích thật là 1 cái cự đại sơn mạch không già, linh khí dư dả cũng không tính thấp.

Nhưng muốn muốn ở chỗ này tấn thăng nhất tôn cấp chín Linh thú, đều đã có chút khó khăn, càng không nói đến nơi này tam đại Linh thú đều là có cấp chín tiềm lực.

Con đường tu luyện, vô luận nhân loại hay là Linh thú Yêu thú loài Ma, thậm chí cả còn lại nhỏ hơn chủng tộc, muốn muốn tăng thực lực lên, đều khó có khả năng thiếu khuyết tư nguyên.

Cái gọi là tư nguyên, bao quát vạn thiên, tài lữ pháp địa.

Động thiên bảo địa, tu luyện công pháp, đồng môn hảo hữu, tu luyện vật phẩm.

Theo thứ tự gạt ra, từ thấp đến cao, tầm quan trọng không cần nói cũng biết.

Tam đại Linh thú vị trí, mặc dù không tệ, nhưng tự nhiên xa xa không tính là động thiên bảo địa, chỉ là một chỗ không lớn không nhỏ sơn mạch a.

Loại này bên trong dãy núi, linh thảo, linh dược số lượng, linh khí mức độ đậm đặc, bồi dưỡng mấy cái cấp tám, thậm chí một cái cấp chín Linh thú, tự nhiên vẫn đề không lớn.

Nhưng nếu như số lượng là ba, rất khó.

Chính như Vương quốc Tinh Nguyệt Quân Chủ Lý Lôi, tại cấp tám đã nhiều năm.

Dù là làm Quốc Quân, có nhất quốc tư nguyên, y nguyên khó mà đột phá.

Ở trong đó không chỉ có thiên phú nguyên nhân, càng là có địa lý vị trí nguyên nhân.

Đây là một cái bế tắc, nếu là Lý Lôi từ bỏ Vương quốc, cố nhiên có thể đi đến nơi tốt hơn tu luyện, nhưng hiển nhiên tu luyện tư nguyên sẽ rất thiếu thốn.

Dù sao làm Quân Chủ, là có nhất quốc tư nguyên làm làm hậu thuẫn.

Chỉ có thể làm ra loại này lựa chọn.

Đương nhiên, lấy Lý Lôi thực lực, tự nhiên có thể hiệu mệnh tại Đế Quốc, giành một cái không tệ vị trí.

Địa lý vị trí càng tốt, tài nguyên tu luyện có lẽ sẽ không thiếu bao nhiêu.

Nhưng hiệu mệnh Đế Quốc, mất đi chính là tự do.

Mấy cái con linh thú cố nhiên thiên phú khẳng định là cao hơn Lý Lôi trên không ít, nhưng cùng Lý Lôi so ra, bọn họ vô luận là địa lý vị trí, cũng hoặc là tài nguyên tu luyện đoán chừng đều khó mà bằng được.

Còn muốn ba cái chia đều, có lẽ dựa vào cường hãn thiên phú, có thể đến cấp chín, nhưng về thời gian tuyệt đối sẽ cực kỳ chậm rãi.

Lâm Thiên rất rõ ràng điểm này, làm Linh thú, tự thân thực lực cường đại, đồng dạng là Chúng nó khát cầu.

Mà lại Linh thú vốn là cùng nhân loại quan hệ so sánh mật thiết, hiểu chi lấy đề ý, lấy tình động, thuyết phục tỷ lệ hay là không nhỏ.

Ba con linh thú hai mặt nhìn nhau, nói thực ra đến, Chúng nó hoàn toàn có thể nhận thức đến Lâm Thiên nói tới lời nói chân thực tính.

Lấy bọn chúng thiên phú tới nói, lúc mới sinh ra liền là có cấp năm thực lực, có thể nói thiên tư độc dày.

Lấy Cương Bá làm thí dụ thời gian chín năm, tấn thăng cấp bảy sơ cấp, mà Tuyệt Nại lớn tuổi hơn mười năm, y nguyên vẫn là tại cấp bảy cao cấp thực lực.

Mà ba Thú Đô rất rõ ràng, thiên phú trên nhưng thật ra là lấy Tuyết Nại nhất là xuất chúng.

Nói cách khác, Cương Bá cùng Viêm Quyết muốn muốn đạt tới cấp bảy cao cấp thực lực, có lẽ muốn tới hai mươi, thậm chí cao hơn.

Trong đầu phong cầm truyền thừa ký ức, cái kia đạo đạo thần thông, thời khắc kích thích Chúng nó.

Chúng nó cũng rất muốn mau mau cường đại lên.

Đây là một loại thú bản năng.

Có điều cứ việc Lâm Thiên nói như vậy, nhưng ba thú vẫn không có tỏ thái độ.

Thực lực cố nhiên trọng yếu, nhưng ký kết khế ước, mang ý nghĩa chính là tự do thiếu thốn.

Chúng nó cùng Lâm Thiên nhận biết không qua mấy ngày thời gian, thì trạng huống trước mắt đến xem, có vẻ như Lâm Thiên người cũng không tệ lắm.

Nhưng quan hệ này đến lúc sau, không thể qua loa chủ quan.

Rất nhiều người, thậm chí vì thu phục một đầu cường hãn Linh thú, sớm chiều ở chung mấy năm đều rất bình thường.

Sau một lúc lâu, ba con Linh thú bên trong Đại Đầu Tỷ Tuyết Nại mở miệng nói: "Có lẽ người nói có đạo lý, nhưng chúng ta cũng không phải phổ Thông Linh Thú."

"Cương Bá chính là loài Voi Linh thú bên trong, xếp tới Top 5 tồn tại, đỉnh phong thực lực càng là có thể đạt tới cấp chín trung cấp."

"Cho dù là Vũ Đế, đều có thể chống lại."

"Mà Viêm Quyết, càng là loài Rắn bên trong xếp tới thứ hai, đỉnh phong có thể đạt tới đến cấp chín cao cấp."

"Mà ta, tuy nhiên huyết mạch loài Rồng cũng không hoàn thiện, nhưng tối thiểu có thể cùng loài Rắn đệ nhất ba con Hoàng Kim Mãng đặt song song."

"Chúng ta Linh thú thọ mệnh cũng lớn lên, chậm rãi tấn thăng sớm muộn có thể đến tới cấp chín, đến lúc đó, chắc hẳn chung quanh không ai có thể cường chế áp bách chúng ta."

Lâm Thiên có chút có chút đau đầu, cái này vài đầu Linh thú đều vẫn là tuổi không lớn lắm, tính cách không thành thực.

Nhưng ngạo khí tận trong xương tủy khí lại là không thiếu mấy may, lợi và hại đã nói rất rõ ràng, y nguyên bất vi sở động.

"Các người suy nghĩ một chút." Lâm Thiên có chút bất đắc dĩ.

"Cân nhắc ngược lại là có thể, có điều chỉ ít người đến có làm cho người tin phục địa phương." Tuyết Nại có chút ngạo nghễ nói.

Lâm Thiên trầm ngâm, một lát sau chậm rãi nói: "Bằng vào ta thực lực bây giờ, ngược lại là không có gì điểm sáng."

"Bất quá, nói đến, ta ngược lại thật ra còn có cái đáng giá kiêu ngạo địa phương."

"Ta, là một cái Linh Thú sư."

"Hiện tại chỉ có một bộ, nhưng này bộ, chính là bách thể cấp họa tác."

"Bách thể cấp họa tác?" Tuyết Nại có chút không tin.

Nàng biết cái này ý vị như thế nào, hơn nữa còn là bộ thứ nhất.

"Người Cụ tượng hóa vật thể đâu?" Tuyết Nại mở miệng nói.

Phàm là truyền quốc trở lên, đều có thể Cụ tượng hóa vật thể đi ra, đây cũng là tốt nhất phân biệt văn nhân phải chăng có tiềm lực phương thức.

Dù sao văn nhân cùng võ giả khác biệt, võ giả thiên phú nhìn huyết mạch, đủ loại cường đại thể chất tầng tầng lớp lớp.

Hồn Nguyên thể, Lôi Thần thể các loại.

Mà văn nhân, thì là xem người hàm kim lượng.

"Không mang tới." Lâm Thiên giận dữ nói: "Ta để hẳn đang bảo vệ những người khác."

"Vậy ta không tin." Tuyết Nại rần rần trong mắt lóe lên, nàng tuổi không lớn lắm, nhưng cũng hiểu nhân tình thế thái.

Không có khả năng tùy tiện tin tưởng.

"Ách."

Lâm Thiên trầm mặc.

Hắn có vẻ như thật không có phương pháp chứng minh cái gì.

Vấn khí số lượng, cùng đẳng cấp có quan hệ, nhưng đó là có thể dựa vào phổ thông số lượng chồng chất.

Duy nhất có thể chứng minh thiên phú chỉ có Văn Bảo cùng Cụ tượng hóa nhân vật.

"Ta thật không có lừa các ngươi. ." Lâm Thiên làm lấy cổ gắng cuối cùng.

Lời nói lộ ra tái nhợt bất lực.

Cái gọi là ngựa tốt phối tốt yên, cường hãn Linh thú chắc chắn sẽ không nhận chủ một cái thiên phú đồng dạng người vì chủ.

Đối phương nếu quả thật không tin, Lâm Thiên mới biết, việc này hơn phân nửa là không đùa.

"Ta nhất định phải vì bọn họ cân nhắc." Tuyết Nại lắc đầu, nàng vốn nên không có ý định cùng Lâm Thiên ký kết khế ước.

Lời nói mới rồi, chỉ là thăm dò Lâm Thiên, nếu như phù hợp, ngược lại là có thể để Cương Bá hoặc là Viêm Quyết theo Lâm Thiên rời đi.

Nàng có huyết mạch loài Rồng, Long tộc Linh thú tuyệt sẽ không dễ dàng cùng bất luận kẻ nào ký kết khế ước.

Dù là có bách thể họa tác cũng khó khăn.

Trừ phi, ngươi có thể trăm phần trăm thành thánh.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Cổ quái khí xám

Long tộc Linh thú, chính là đứng tại sở hữu Linh thú tối đỉnh phong tồn tại.

Huyết mạch cường hãn, thiên phú xuất chúng, cấp thấp nhất Long Mạch phía dưới, Linh Thú tiềm lực trưởng thành đều có thể đạt tới cấp tám.

Cái này cũng dẫn đến phạm là thuần chủng Long tộc cũng rất cao ngạo.

Chúng nó chọn cùng nhân loại ký kết khế ước, vinh nhục cùng hưởng, nhưng tuyệt sẽ không tùy ý tuyển người.

Vô luận là thiên phú hay là thực lực, đều nhất định muốn đạt tới yêu cầu của bọn hắn.

Qua nhiều năm như thế, bình thường là có Long sủng người, đều là danh chấn đại lục nhân vật cường hãn.

Linh Thư sư nắm giữ Long sủng, tự động xưng là Rồng sách sư, Long khí gia trị dưới, phát tay làm ra họa tác, kiêu chừ tự có Long khí gia trị.

Long khí gia trị phía dưới, uy lực tăng gấp bội, phát tay sơn hà vỡ vụn.

Linh Văn sư nắm giữ Long sủng, có thể xưng Long Ngữ người, dùng ngòi bút làm vũ khí phía dưới, Long khí dâng lên, một câu Toái Tinh bờ sông.

Mà võ giả nắm giữ Long sủng, càng có thể xưng Ngự Long người, Long khí gia trị linh khí, giằng dữ nát thương khung.

Dù loại thần diệu, có lẽ có khuếch đại thành phần, nhưng không thể phủ nhận chính là, bình thường là nhân loại, chỉ cần có thể nắm giữ Long sủng, thực lực đều sẽ bao nhiêu lần tăng lên.

Đây là đại lục ở bên trên huyết mạch lớn nhất chủng tộc cao quý, máu rồng nhưng rèn luyện thân thể, Long Tiên nhưng liệu thương bệnh, Long gân cứng cõi dị thường, Long Bì càng là có thể chống cự phổ thông đao thương.

Bọn họ có tư cách kiêu ngạo.

Tuyết Nại tuy nhiên trong thân thể máu rồng không tính nồng hậu dày đặc, nhưng cũng tuyệt không có khả năng tìm người bình thường phụng dưỡng làm chủ.

"Người muốn tìm Linh Thú lời nói, ta ngược lại là có thể cho người." Tuyết Nại mở miệng.

Lâm Thiên dù sao cũng là trợ giúp bọn họ đánh bại Sa Côn ân nhân, tuy nhiên không đến mức đem thân gia tánh mạng giao phó ra ngoài, ký kết khế ước.

Nhưng hỗ trợ tìm 1 con linh thú vẫn có thể làm được.

"Ngay tại bảy mươi dặm bên ngoài, có một cái Tật Phong báo, cấp năm cao cấp tu vi." Tuyết Nại đề nghị: "Người nhìn phù hợp à?"

Lâm Thiên cười khổ, chậm rãi lắc đầu nói: "Không cần, còn đã nhiều ngày, ta lời đầu tiên chính mình tìm kiếm một phen, thực sự không hành tại nói đi."

Cấp năm cao cấp, Lâm Thiên ngược lại là có lòng tin lần này Hương thi bên trong nhỏ đến thứ nhất, nhưng đằng sau đâu??

Phía sau mấy cái Đại Khảo hạch, mỗi một cái đều là thiên tư yêu nghiệt, cấp năm tu vi Linh thú, căn bản không thể giúp bất luận cái gì bận bịu.

"Được thôi." Tuyết Nại gật đầu, nàng đã đề nghị, Lâm Thiên không tiếp thụ nàng không có khả năng liên tục giữ lại.

"Lâm đại ca người bây giờ muốn ly khai à?" Cương Bá lúc này cũng mở miệng, có chút không muốn.

Nó tuy nhiên hình dáng cao lớn thô kệch, nhưng tuổi tác dù sao chỉ có chín tuổi, coi như cái hài đồng.

"Ừm, ta lần này tới là có việc trong người." Lâm Thiên gật đầu, thoải mái mỉm cười tiếp tục nói: "Vậy ta đi trước, các người bảo trọng đi."

"Ừm ." Viêm Quyết cũng gật đầu.

... ..

Khu rừng rậm rạp thăm thực vật bên trong, Lâm Thiên dạo bước trong đó, có chút tâm tắc.

Tồn hao thời gian dài như vậy, thế mà Trúc Lam mức nước công dã tràng.

Có điều đây cũng là nằm trong dự tính của hắn, dù sao mình vốn là không có bao nhiêu thứ có thể làm cho đối phương vừa ý mắt.

Tại Quan Vũ không có tới tình huống dưới, chính mình cùng phổ thông văn nhân không khác.

"Tôi thiếu đến cấp sáu cao cấp a." Lâm Thiên tứ phương dò xét.

Hắn cũng không lựa chọn để Cương Bá đưa mình tới khu vực bên ngoài, dù sao nơi đó muốn đến không có khả năng đến cỡ nào cao giai Linh thú.

Hắn dự định ở bên trong vây tìm được trước một cái về sau, lúc này mới xin nhờ bọn họ đưa chính mình rời đi.

Nơi này đã là rời đi tam đại Linh Thú địa bàn phạm vi, không qua nửa ngày thời gian xuống tới, cũng không có cảm giác được bất kỳ còn lại Linh thú.

"Không nên a." Lâm Thiên nghi hoặc.

Ở bên trong vây phạm vi, làm sao lại xuất hiện như bây giờ như vậy tình huống.

Một điểm động tĩnh đều chưa từng có.

Nhắm mắt theo đuôi, lại đi một khoảng cách, Lâm Thiên mi đầu thời gian dần trôi qua nhãn lại tới.

"Có gì đó quái lạ a." Lâm Thiên trong lòng nói thầm một tiếng.

Hoàn cảnh bây giờ, cùng vừa rồi có biến hóa cực lớn, bốn phía trên cây cối ần ần đều dính lấy một số ánh sáng màu xám, quý dị khó lường.

Thậm chí Lâm Thiên nhìn thấy một số con muỗi càng là áp vào cái kia bụi trên ánh sáng chính là trực tiếp rơi xuống, đánh mất sinh cơ.

"Trước lui ra ngoài, thay cái phương hướng."

Không biết khủng bố, để Lâm Thiên quyết định chú ý, chậm rãi hướng phía sau bên cạnh độ bước.

Loại tình huống này rất khó nói nói, phảng phất một bước một thiên địa.

Bốn phía là tại mạc danh kỳ diệu bên trong, bắt đầu màu sắc biến ảo lên.

Loại khí tức kia, Lâm Thiên chưa từng nghe thấy, không phải yêu khí, càng không phải là linh khí.

Trong đầu suy nghĩ muôn vàn, Lâm Thiên hiện lên một cái đề phòng tư thế đi lùi về phía sau, khí xám lại là cũng không có tiêu tán.

Ngược lại, vừa rồi bình thường khu vực, chẳng biết lúc nào đã bị khí xám ô nhiễm xuống tới.

"Tình huống như thế nào!" Lâm Thiên kinh hãi, theo rút lui khoảng cách càng nhiều, càng là cảm thấy một trận kiếm chế.

Lúc này, Lâm Thiên lỗ tai trong lúc đó động động.

Một trận thanh âm huyền ảo từ một mảnh trong bụi cỏ truyền ra.

"Có cái gì!" Lâm Thiên ánh mắt ngưng tụ, nhìn trùng trùng hướng cái kia bụi cây vị trí.

Một lát sau, bụi cây bị Đại Lực đẩy ra, từng đôi trông mắt màu xám mang theo khát máu sát ý, nhìn về phía trong sân Lâm Thiên.

"Khát máu Yêu Lang!" Lâm Thiên trong lòng hoảng hốt, không lo được ẩn giấu thực lực, thân hình trong nháy mắt lui nhanh.

Đây là một loại quần cư Yêu thú, cấp bậc đạt tới cấp năm, vậy công dưới, cấp bảy cường giả cũng khó có thể chống cự.

Lâm Thiên làm văn nhân, không có khả năng cùng Chúng nó giao chiến, hướng chi vừa rồi khoảng cách quá gần.

Văn khí phồn vinh mạnh mẽ, Lâm Thiên rút lui đồng thời cổ tay khẽ đảo, một cây dài ước chừng nửa mét bút lông xuất hiện.

Hai ba lần hội họa về sau, một đạo Tam Thốn dày vách tường trước người thành hình.

"về thành." Lâm Thiên găm nhẹ, đem văn khí rót vào vách tường, hình thành một đạo cách trở.

"Gào!"

Khát máu Yêu Lang động, mau lẹ như thiểm điện, trông mắt xám bên trong hung hãn không còn che giấu, đuổi sát Lâm Thiên mà đến.

Có điều có một đạo văn khí vách tường cách trở, trong thời gian ngắn khó mà vượt qua.

Lâm Thiên thừa dịp cơ hội, gia tốc thoát đi lên.

"Xoẹt xẹt."

Mười giây về sau, một trận giông vang truyền đến, Lâm Thiên nhìn lại, cái kia văn khí vách tường giật mình nhưng đã là vỡ vụn.

Có điều mượn cơ hội, thời khắc này Lâm Thiên đã là thoát ra vài trăm mét khoảng cách. Mà lại đang tận lực dưới, chạy trốn phương hướng rất lợi hại ngậm chui.

Nhỏ hẹp còn có lấy đại thụ hoành cách.

Theo nếp bào chế, liên tục mấy đạo văn khí vách tường hoành cách tại đại thụ trong lúc.

Yêu Lang muốn truy kích, chỉ có thể là đường vòng hoặc là đánh tan vách tường.

Nửa khắc đồng hồ về sau, Lâm Thiên có chút thờ dốt, rốt cục dừng bước lại.

Một phen đuổi theo, văn khí tiêu hao không ít, Văn tâm đều có chút uể oải lên.

Có điều cũng may có thể tự mình bỏ sung, chỉ là trong thời gian ngắn chiến đấu lực hội kịch liệt hạ xuống.

Chính nghỉ ngơi, Lâm Thiên trong đầu lại là sợ hãi cả kinh.

"Không đúng!" Lâm Thiên kịp phản ứng, nhớ lại vừa rồi đủ loại.

Cái kia màu ghi, màu xám khí thể, cũng không thể nào là những Yêu Lang đó chế.

Mà lại, cái kia đích thật là khát máu Yêu Lang không giả.

Vô luận là hình thể, bề ngoài, nhưng vừa rồi trong lúc nhất thời cũng chưa kịp phản ứng, những Yêu Lang đó cực kì cổ quái, cái kia đôi mắt cũng không phải là ban đầu nên có màu đỏ, ngược lại là trở thành màu ghi, màu xám!

"Ta nơi này là nơi nào." Lâm Thiên ần ần mình bạch một chút.

Chính mình tựa hồ gặp được cái gì thứ không tầm thường, cái kia khí xám, tuyệt đối có đại cổ quái.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Màu bạc bò nhỏ

Lâm Thiên đi tại rừng rậm đang lúc, động tác hết sức cẩn thận.

Hắn hơi suy nghĩ ra một số mùi vị, nơi này tựa hồ có gì đó quái lạ.

Từ hắt ra khát máu Yêu Lang bắt đầu, đến bây giờ, một đường đi tới, kỳ quái xuất hiện, toàn bộ thiên địa tựa hồ cũng mất đi màu sắc.

"Ti vi trắng đen cảm giác." Lâm Thiên tự nói.

Bốn phía hết thảy đều đang biến hóa, lớn đến Thổ Địa thiên không, nhỏ đến nhánh cây chạc cây trên một mảnh lá xanh, màu sắc đều từ từ biến thành màu xám.

"Ta hẳn không có biến hóa đi." Đột nhiên, Lâm Thiên trong lòng sinh ra một loại đáng sợ suy nghĩ, giờ cánh tay lên ngó ngó.

Dạng này 1 lúc này đi, cả người cũng đã không thể bình tĩnh xuống tới.

"Tê." Lâm Thiên hít vào một ngụm khí lạnh.

Hắn cũng đang chậm rãi đồng hóa, biến thành cái kia màu xám.

Lâm Thiên là gan không coi là nhỏ, nhưng dưới mắt không khỏi tình huống vẫn là để tâm hắn kinh hãi.

Ném thử một phen, văn khí bao trùm tại bên ngoài thân, rốt cục có thể trở ngại cái kia thần bí năng lượng xâm lấn.

"Vi cái gì?" Lâm Thiên càng phát nghi hoặc.

Phía trước, lúc này truyền đến một trận giọt nước âm thanh, tí tách, truyền vào nội tâm trong lúc.

Lâm Thiên có chút ý động, muốn đi qua nhìn một chút, nhưng trong lòng lại có chút chần chờ.

Hắn biết nơi này tuyệt không phải đất lành, đứng tại chỗ bất động.

"Phía trước giống như có ngập trời sát khí." Lâm Thiên cẩn thận cảm thụ một phen, ra kết luận.

Sát khí là một loại rất lợi hại kỳ lạ năng lượng, có khác với yêu khí, Ma khí, linh khí, là một loại vô hình vô chất năng lượng.

Rất nhiều chiến trường chiến đấu lão binh, cùng liếm máu trên lưỡi đao lính đánh thuê đều có sát khí.

Cái này là sinh mệnh sau khi chết xếp thành quả, có thể chấn động khiến người sợ hãi.

"Tích đáp, tí tách." Lúc này cái kia giọt nước âm thanh lần nữa truyền đến.

Lâm Thiên cả người trong lòng đều là một trận phát lạnh, thật giống như bị mãnh thú tiếp cận, lông tóc dựng đứng.

Không còn tại quá nhiều do dự, Lâm Thiên rút lui, thân hình hướng phía phương hướng ngược rồi đi.

Nhưng không có đi động mấy bước, cái kia giọt nước âm thanh lại là phảng phất có được ma lực, thời khắc lượn vòng tại Lâm Thiên trong lòng, để nó có chút muốn ngừng mà không được.

"Thì nhìn một chút." Lâm Thiên im lặng, trong lòng cùng mèo bắt giống như, khó mà lui bước.

Hắn biết, nếu như không làm rõ ràng tình huống, chính mình hội rất khó chịu.

Một lát sau, hơi thân người cong lại, thấp tư thế tiến lên Lâm Thiên trong tai thanh âm càng phát rõ ràng.

"Tích đáp..."

Lặng lẽ đẩy ra trước mắt bụi cây, Lâm Thiên cả người ngốc trệ.

Hải hùng khiếp vía!

Đây là một mảnh đầm lầy vùng đất ngập nước, bùn đất hỗn tạp đầm nước, lít nha lít nhít cỏ lau hình dáng thực vật dày đặc.

Nhưng cái này cũng không hề là trọng điểm, trọng điểm ở chỗ cái kia Chiêu Trạch Chi Địa trên cái kia lẫn lộn sinh vật.

Cái đó là một đầu màu đen Cự Xà, yêu khí ngập trời, sau lưng đuôi đứt gãy ra.

"Côn Sa!" Lâm Thiên nhận ra cái này con yêu thú, trong lòng giật mình.

Đang chuẩn bị lặng yên rời đi, hắn nhưng biết mình hoàn toàn cũng không phải là đối thủ của hắn.

Nhưng sau một khắc, đôi mắt lại là đột nhiên ngưng tụ.

"Hắn tựa hồ rất khó chịu!" Lâm Thiên không xác định, hắn chỉ nhìn thấy cái kia Côn Sa tại bùn đất lẫn lộn, phảng phất có chút sinh bất do kỷ.

Loại tình huống này, Lâm Thiên lần nữa sinh sinh ngừng cước bộ, lần nữa quan sát tỉ mỉ lên.

Như thế xem xét về sau, Lâm Thiên rốt cục phát hiện chỗ không đúng.

Cái kia Côn Sa thân rắn to lớn phảng phất chỉ có đầu đuôi có thể động đập lẫn lộn, mà trung gian vị trí lại là không nhúc nhích, phảng phất bị thứ gì cố định trụ.

"Tích đáp, tí tách..."

Lúc này, cái kia quý dị khó lường giọt nước âm thanh lần nữa truyền đến.

"Tại cái kia sau cây." Lâm Thiên nghe rõ, cái kia giọt nước thanh âm là đến từ đầm lầy bên trong, to lớn nhất cây cối về sau.

Gốc cây kia gỗ vừa vặn ngay tại cái kia Côn Sa bên cạnh vị trí.

Chính vẫn suy nghĩ muốn hay không làm đến tột cùng, trên trận lần nữa phát sinh biến hóa.

Cái kia gãy dựa lấy Côn Sa tại một trận kêu rên về sau toàn bộ thân rắn đột nhiên đứt gãy ra, dài mấy chục thước thân thể hóa thành Tam Tiết.

Dữ tợn đầu, to lớn trung gian thân thể, cùng đứt gãy chỗ không dài đuôi cánh.

Xà đầu thổ lộ lấy Tín Tử, ánh mắt tan rã, còn lộ ra một tia sợ hãi, nhưng lại đánh mất linh động, lại không một tia sinh cơ.

"Tích đáp." Tiếng nước lần nữa truyền đến, lần này kèm theo còn có cái kia giấu ở thân cây sau vật thể.

Lâm Thiên ánh mắt ngốc trệ, hắn trông thấy cái gì?

Cái đó là một đầu thể tích có điều một mét nhỏ, bò miệng há to lấy, nhỏ xuống lấy nước bọt.

"Cái này bò nhỏ, là ngân thủy đồ nước sao?" Lâm Thiên nhìn tròn mắt hốc mồm.

Đầu kia bò nhỏ toàn thân trắng bạc, cùng đầm lầy màn đêm hình thành so sánh rõ ràng, lập loè dị thường, cái này nhưng là chân chính toàn thân trắng bạc, cho dù là sừng bò cùng lông tóc đều là hơi nước trắng mịn mờ.

"Bò....ò...." Bò nhỏ nhảy cẫng hoan hô bên trong, nhảy đến trung gian thân rắn vị trí, miệng trâu nhẹ nhàng khế hấp, con rắn kia thân thể chính là phảng phất như thủy ngân bị hút vào trong miệng.

Có chừng dài ba mươi mét ngắn thân rắn tại ngắn ngủi hai phút đồng hồ bên trong lại là bị trực tiếp hút sạch sẽ.

Có chút vẫn chưa thỏa mãn, bò nhỏ lẻ lười liếm liếm đầu mũi của mình.

Tại sau đó, một đạo hư huyền khí thể từ thân rần rần trước thu, tiến vào bò nhỏ thể nội.

Lâm Thiên kinh hãi, đồng thời cũng đoán được vừa rồi phát sinh hết thấy.

Cái kia Côn Sa hiển nhiên là bị tiểu trên thân trâu phát ra cái kia thần bí năng lượng khống chế lại thân hình, đang giãy dụa bên trong trực tiếp đem chính mình kéo đứt ra.

Lâm Thiên ngây người bên trong, bò nhỏ lại là ánh mắt hướng phía Lâm Thiên nơi này nhìn một cái, mắt để lộ vẻ nghi hoặc.

Sau một khắc, thân hình giống như thời gian qua nhanh, nhanh đến làm cho người giật sột, trong chớp mắt đi vào Lâm Thiên trước người, phù phiếm giữa không trung.

"Bò....ò..." Bò nhỏ nhẹ gào, hướng về Lâm Thiên như đang thị uy lác lư sừng bò.

Tuy là ngôn ngữ loài thú, nhưng Lâm Thiên lại là rõ ràng cảm giác được đối phương biểu đạt ý tứ.

Đây là tại hỏi ý kiến hỏi mình là ai.

"Ta gọi Lâm Thiên." Lâm Thiên mở miệng đáp, hẳn không biết đối phương có thể hay không nghe hiểu, có điều xem xét bò nhỏ chính là vô cùng có linh tính, chắc hẳn không làm khó được nó.

"Lâm Thiên?"

Quả nhiên, tại Lâm Thiên sau khi mở miệng, cái kia bò nhỏ lần nữa phát ra một tiếng nghi vấn, cũng không biết Lâm Thiên đại biểu cho cái gì.

Lâm Thiên lòng run rẩy, thoáng hòa hoãn một phen, bình tĩnh trở lại.

Bò nhỏ cũng không có trực tiếp triển khai công kích, ngược lại là cả hai đối thoại, như thể một cái không tệ tín hiệu.

Hơi yên lặng nửa phần về sau, Lâm Thiên mở miệng kể ra.

... ..

Nửa khắc đồng hồ về sau, bò nhỏ vẫy đuôi, nhất bính lão cao, có vẻ hơi hưng phấn.

"Bò....ò..." Nó mở miệng lần nữa, lộ ra phản chán không thôi.

Lâm Thiên cười khổ, hẳn tự nhiên là nghe hiểu bò nhỏ ý tứ.

"Nói như vậy, hiện tại thức ăn của ta rất nhiều?"

Đây cũng là vừa rồi bò nhỏ reo hò nguyên nhân.

Lâm Thiên có chút gật đầu, nhưng trong lòng thì tại lúc này dâng lên sóng biển ngập trời.

Tức cũng đã đoán được bò nhỏ bắt phạm, nhưng cũng tuyệt đối không nghĩ tới lại là vật kia.

Cái kia chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết, vô số năm qua đều không có lại hiện ra qua hung vật.

Đây là Lâm Thiên bản thể chủ nhân, từng tại lúc rất nhỏ đợi nhìn qua 1 bản cổ tịch.

Chính như địa cầu nhân loại tiểu hài tử, đối với sự vật mới mẻ rất ngạc nhiên, bởi vậy đem trí nhớ tại chỗ sâu trong óc.

Đây là giống như Địa Cầu Viễn Cổ thời đại con gái xấu đồng dạng sinh vật, khủng bố dị thường, cường hãn đến vô cùng.

Việc này cơ hồ đến ngược dòng tìm hiểu đến số ngàn vạn năm trước thời đại... ..

Chương 122: Viễn cổ hung thú

Cái đó là một cái Hồn Độn sơ khai niên đại, thế giới chưa có nhân loại tồn tại.

Thời đại kia, có một loại bị người đời sau mệnh danh là hung thú đáng sợ tồn tại.

Khi đó, Yêu thú loài Ma đã nương theo thiên địa mà sinh, hấp thu Nhật Nguyệt Tinh Hoa, tu luyện cường đại bản thân.

Nhưng dù là như thế, tại lúc ấy toàn bộ thời đại bên trong, có thể ở vào bá chủ địa vị chỉ có hung thú.

Đó là một loại trời sinh cường hãn vô cùng sinh vật, lấy Yêu Ma làm thức ăn, Thống Ngự toàn bộ thế giới.

Hiện nay chiếm cứ lấy đại lục tam đại cường hãn tộc quần hai trong đó đều là chỉ có thể biến thành những thứ này khủng bố hung thú thực vật.

Truyền thuyết nếu không phải hung thú mạo phạm Thần, căn bản sẽ không xuất hiện thượng cổ cái này một thời đại.

Cũng sẽ không xuất hiện Mạng Thiên Đạo 'Văn', dẫn đến nhân loại quật khởi.

Bởi vì, thế giới sẽ vĩnh viễn bị hung thú sở chiếm cứ.

... ..

Mà trước mắt màu bạc bò nhỏ, chính là cái kia kinh khủng hung thú.

Một loại tên là "Hoang" hung thú.

Đây là bò nhỏ truyền thừa ký ức.

Tại trong trí nhớ của nó, Yêu thú cùng Ma thú vẫn là làm vì thực vật đại biểu, ngược lại là Lâm Thiên tên nhân loại này, ở tại trong trí nhớ cũng không bắt kỳ ấn tượng nào.

Bởi vậy xuất hiện tình cảnh vừa nãy, sinh ra về sau, trực tiếp đem cái kia Côn Sa thôn phệ.

Ngược lại là Lâm Thiên cũng không gây nên địch ý của nó.

"Hiện tại đã không có còn lại à?" Bò nhỏ mở miệng, dùng chính là tiếng người, nó cực kỳ linh động học vô cùng nhanh.

"Ừm, hiện tại đoán chừng người đã là sau cùng một cái." Lâm Thiên cũng chậm rãi mở miệng.

"A." Bò nhỏ rốt cục lại một lần thất lạc xuống, không còn vừa rồi hoạt bát.

Nó chính là chôn sâu ở trong vùng đầm lầy 1 quả trứng khổng lồ, do dự thời gian duyên cớ cũng đã gần kết làm hóa thạch.

Có điều tại vừa rồi hấp thu đến không ít yêu huyết, giờ phút này lại là tỉnh lại.

Đây cũng là Trời đưa Đất đẩy làm sao mà phía dưới, đáng lẽ lấy bò nhỏ tình huống, muốn thức tỉnh cần đạt thành đủ nhiều điều kiện.

Đầu tiên cần phải đầy đủ năng lượng, loại này năng lượng nhưng cũng không phải là bên trong đất trời linh khí, mà là sinh linh huyết nhục lệ khí.

Côn Sa lần này trở về đoạn khúc đuôi, lớn lỗ thủng, không ngừng chảy máu, cộng thêm trên tức giận trong lòng khó bình, miễn cưỡng là đạt thành đầu này kiện.

Mà cái thứ hai, thì là cần đem những thứ này huyết nhục chuyển vận đến cái kia đã biến thành hóa thạch trứng lớn bên cạnh.

Vừa lúc chính là Côn Sa chính là Xà Yêu, yêu thích âm lãnh chi địa, nơi này đầm lầy hiển nhiên là cái lựa chọn tốt.

Bởi vậy đem chính mình đứt gãy đuôi, vron vào đến đầm lầy chỗ sâu, vừa lúc còn tại cái kia trứng bên cạnh, loại này tỷ lệ vốn là cực kỳ bé nhỏ.

Mà lại, Côn Sa đẳng cấp cũng đầy đủ cao, đạt tới cấp bảy đỉnh phong, huyết nhục bên trong năng lượng đủ nhiều.

Thêm nữa bị hấp thu thời điểm, trong lúc nhất thời vậy mà không có kịp phản ứng, đầu vầng mắt hoa chỉ là coi là bị thương nguyên nhân.

Chờ đến kịp phản ứng thời điểm, vốn là càng phát suy yếu, mà khi đó bò nhỏ cũng tỉnh lại.

Suy yếu chỉ thân đối kháng thiên địch, càng là liên mệnh đều bỏ ở nơi này.

Lâm Thiên vừa nghe xong bỏ nhỏ kể ra việc này thời điểm, còn từng cảm thán thể sự vô thường, vận mệnh nhiều khảm.

Có điều Côn Sa chết, cũng chỉ có thể để Lâm Thiên cảm khái một phen a.

Dù sao cái này chính là Yêu thú, yêu thích ăn người, cùng nhân loại vốn là tử địch, giờ phút này diệt trừ, cao hứng còn không kịp đây.

Bỏ nhỏ cảm xúc hơi có chút sa sút, nó vừa ra đời, tâm trí phảng phất giống như giấy trắng, cũng không cứng cỏi.

Chỉ là từ truyền thừa của mình trong trí nhớ biết một số tin tức, nhưng tựa hồ thiên địa đã hoàn toàn đại biến, không còn là bọn chúng thời đại.

Lâm Thiên trong lòng cũng không có lúc trước e ngại, cùng bỏ nhỏ nói chuyện với nhau sau một lúc, cũng biết để hấn khản trương cái kia xám trắng chỉ khí là vật gì.

Cái đó là hung thú bản mệnh năng lượng, rất lợi hại kỳ lạ, ẩn chứa trong đó sát khí, lệ khí, rất dễ dàng gây nên Yêu Ma nội tâm bạo ngược khiến cho đánh mất lý trí.

Có thể nói thiên khắc Yêu Ma, đây cũng là vì hung thú chính là Yêu Ma thiên địch nguyên nhân.

"Bỏ....ò...." Bỏ nhỏ ngửa mặt lên trời gào thét, thanh âm thê lương.

Nó một tiếng lớn lên rống, thân thể run rẩy lên, khoe mắt có nước mắt lướt qua, nó rất không cam lòng nguyện, cha mẹ của mình không tại, tộc nhân không tại, tính cả loại tựa hồ cũng đã mất đi.

Nó trong lòng không tin, gào thét ném thứ kêu gọi đồng loại, nhưng kết quả lại là cũng không bất kỳ đáp lại nào.

"Bỏ....ò...." Bỏ nhỏ tựa hồ nhận mệnh, khí tức ảm đạm xuống tới, nó dù nói thế nào cũng là vừa ra đời, thuộc về nghề con, áp chế Côn Sa vốn là hao phí không ít khí lực, vừa rồi gào thét lại đem còn lại thể lực hao hết.

Lâm Thiên im lặng, hấn có thể hiểu được bỏ nhỏ tình cảm.

Hấn vừa xuyên việt ở đây trong lòng cũng không ngừng kích động, thậm chí suốt cả đêm cho Lâm Tiểu Nhu giảng thuật kiếp trước cổ sự.

Đây là hấn có nhân loại đồng bạn tình huống dưới.

Một lát sau, bỏ nhỏ rốt cục tỉnh lại mấy phần, mắt bỏ từng mắt Lâm Thiên miệng phun tiếng người nói: "Ta không biết làm sao bây giờ."

Trong lời nói y nguyên có mấy phần mê mang, chính như nó cái kia không ngừng lắc lư đuôi trâu.

Lâm Thiên há hốc mồm, hấn ngược lại là tâm tư chuyển động rất nhanh, từng nghĩ tới hốt du bỏ nhỏ đi theo chính mình.

Nhưng cuối cùng chưa hề nói ra được, loại hành vi này, để Lâm Thiên có tội ác cảm.

Lâm Thiên không có mở miệng, ngược lại là bỏ nhỏ nhẹ nhàng đuổi ra móng bò, chỉ chỉ Lâm Thiên nói: "Nếu không, ta liền theo ngươi đi?"

"Các ngươi, ngạch, nhân loại không phải cùng Yêu Ma là tử địch à?"

Bỏ nhỏ nói đến nhân loại hai chữ thời điểm có chút không lưu loát, nó rất lợi hại khó lý giải cái này học sinh mới chủng tộc.

Có điều cái này cũng không ảnh hưởng nó làm ra lựa chọn, Yêu Ma chính là thức ăn của nó, nhưng lúc này không giống ngày xưa, không còn là hung thú Độc Tôn.

Nó lại là tuổi nhỏ, nếu như bị Yêu Ma phát hiện, khẳng định sẽ trở thành mục tiêu công kích, bị vây công.

Tâm niệm thông minh, nó cũng không ngu dại, cùng nhân loại liên hợp, có vẻ như là lựa chọn tốt nhất.

Lâm Thiên đại hi, hấn không có khả năng cự tuyệt, hung thú khủng bố, tại đối mặt thú loại thời điểm, có một loại trời sinh áp bách.

Năng lượng của bọn nó đối với thú tới nói quá có khắc chế tính, thậm chí Linh thú đều hội chịu ảnh hưởng.

Dù sao chỉ cần là thú, trong tâm cơ sở cất giấu thú tính không có khả năng phai mờ, tại hung thú chỉ lực dưới, sẽ bị vô hạn mở rộng, từ đó sử dụng.

"Ngươi quyết định." Lâm Thiên mở miệng.

"Ừm." Bỏ nhỏ gật đầu, trắng bạc đôi mắt chớp, đúng là có mấy phần dễ thương.

Lâm Thiên trong lòng cuồng hi lộ rõ trên mặt, đây chính là hung thú a, cường hấn không khỏi Viễn Cổ Chủng Tộc.

Mà lại, bò nhỏ có vẻ như còn là một loại tên là "Hoang" hung thú.

Tuy nhiên không rõ ràng "Hoang" tại hung thú bên trong thực lực như thế nào, nhưng chỉ là cái tên này thì đầy đủ bá khí, mà lại vừa ra đời vậy mà liền có thể diệt sát cấp bảy đỉnh phong Yêu Xà.

Quá khó có thể tưởng tượng.

"Trở về về sau, nghĩ biện pháp điều tra thêm sách cổ." Lâm Thiên cảm thấy quyết định chú ý.

Đường về, Lâm Thiên vốn là muốn để Cương Bá đưa chính mình chờ trở lại, nhưng không nghĩ tới bò nhỏ tốc độ cực nhanh, lại là không thể so với Cương Bá tới chậm, Tình phiền phức tam đại Linh thú.

Chỉ là một đêm, chính là vượt ngang vạn lý, đi vào lúc đầu khu vực.

Mặt trời gay gắt mới sinh, Lâm Thiên lần nữa đi vào bên ngoài khu vực, nơi này hiển nhiên là có mấy phần đại biến.

Trên đường đi Linh thú số lượng thừa thớt rất nhiều, thậm chí một số cấp ba Linh thú đều chưa từng bóng dáng.

Căn cứ trong đầu trí nhớ, Lâm Thiên trở lại ban đầu khởi điểm, Truyền Tống Trận sáng lên.

Lâm Thiên không tiếp tục đi tìm Linh Thú tất yếu, đi đầu hoàn thành khảo hạch.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Toàn viên trở về

Trở lại hương trấn, là không thể thẳng tiếp đi về nghỉ, cần tại Hộ Vệ Quân an bài xuống chờ sở hữu khảo hạch nhân viên trở về.

Lâm Thiên không tính là nhóm đầu tiên trở lại hương trấn người, còn có không ít người so với hắn đi đầu bắt được Linh thú.

Tại ở gần Truyền Tống Trận chỗ, dựng một cái lâm thời doanh địa, những người này tất cả đều ở đây nghỉ ngơi.

Tới gần doanh địa, Lâm Thiên đến trong nháy mắt để rất nhiều người ghé mắt, có điều trong những ánh mắt này ẩn chứa ý vị cũng không tốt lắm.

"Mau nhìn, đó là cái gì Linh thú." Có người châu đầu ghé tai lên.

"Ha-Ha, một con trâu con độc nhất? Ta không nhìn lầm đi, ta Xích Viêm hồ chỉ sợ một ngụm liền có thể cho cắn chết." Có người càng là phát ra cười nhạo.

Lâm Thiên ngồi xuống bò nhỏ quá không nổi mắt, trừ cái kia trắng bạc sắc thái, cũng không chỗ xuất sắc.

Một tia khí tức cường đại đều không có phát ra.

Mà lại Lâm Thiên vốn là sinh không thấp, ngồi tại trâu trên lưng phảng phất muốn đem bò nhỏ đè đổ.

Những người này làm sao biết bò nhỏ chỗ kinh khủng, toàn bằng bề ngoài phân rõ.

Bọn họ lại là không có chú ý tới, phía sau mình Linh thú trong mắt giờ phút này để lộ ra thần thái, chính là thật sâu kiêng kỵ.

Bò nhỏ mặc dù không có ngoại phóng khí tức, nhưng thú bản tính, để những linh thú này cảm giác được uy hiếp.

"Lý huynh, nghe nói người thu phục một đầu cấp năm Linh thú nhưng là thật?" Có một tên thanh niên mở miệng hướng phía một tên khác thanh niên mở miệng hỏi thăm.

Lúc này Lâm Thiên vừa vặn từ bọn họ bên cạnh đi ngang qua, cái này là cố ý để Lâm Thiên khó chịu.

Bọn họ là đối thủ cạnh tranh, có thể trên khí thế trước áp bách một phen, không còn gì tốt hơn.

Bị hỏi thăm nam tử hiểu ý, rất là tốt ý gật đầu nói: "Há, Trương huynh chỗ nào nghe được tin tức, đầy đủ linh thông nha!"

"Bất quá, ta cũng nghe nói người Linh thú đồng dạng không kém, giống nhau là cấp năm tồn tại."

Nói xong, càng là như có như không lấy khiêu khích ánh mắt, nghiêng phiệt hướng Lâm Thiên.

Lâm Thiên không có khả năng phản ứng đến hần nhóm, nhìn không chớp mắt, ngược lại là tìm kiếm lấy cái gì.

"Chỗ ăn cơm tại nơi đó " Lâm Thiên âm thầm tìm kiếm lấy suy nghĩ trong lòng địa phương.

Liên tục tại sơn mạch rừng cây ở vài ngày, cho dù là có thịt nướng, nhưng dù sao không có đồ gia vị, miệng bên trong đều nhanh phai nhạt ra khỏi nước.

Hai tên ý đồ khoe khoang thanh niên bị không để ý tới, tâm trung khí phẫn, liếc nhau về sau, cùng nhau hướng một trạm trước.

"Khụ khụ." Được xưng là Lý huynh thanh niên ho khan hai tiếng, ngăn ở Lâm Thiên trước mặt.

"Ủm?" Lâm Thiên nhìn lấy thanh niên, không rõ nội tình, phát ra nghi ngờ than nhẹ.

"Vị huynh đài này, không biết người Linh thú là cái gì chủng loại, có thể hay không cáo tri một hai." Lý huynh cười khẽ dò hỏi.

"Linh thú?" Lâm Thiên ánh mắt rất lợi hại cổ quái, một lát sau lắc đầu nói: "Nó, cũng không tính cái gì Linh thú đi."

"Không tính Linh thú?" Lý huynh biểu lộ sững sờ, sau đó có chút khoa trương nói: "Vị huynh đài này, người nên sẽ không tùy tiện tìm chi dị chủng thì mang về đi."

Thế giới to lớn, không thiếu cái lạ, tự nhiên phổ thông động vật cũng có tỷ lệ sinh ra biến dị, có điều cái này dị chủng đều không có bao nhiêu thực lực.

"Dị chủng, cũng không tính là đi." Lâm Thiên trầm ngâm một lát sau, không dám đem bò nhỏ tin tức nói ra.

Cái gọi là Hoài Bích Kỳ Tội, hai người này Lâm Thiên lại không hiểu biết, tự nhiên không thể là vì cái gọi là mặt mũi đem Át Chủ Bài bại lộ.

"Được, người tự cầu phúc đi." Lý huynh đối với Lâm Thiên mất đi hứng thú, quay người rời đi.

"1 tiểu tử ngốc, đoán chừng liền vòng thứ nhất đều qua không." Lý huynh lắc đầu đối với một bên Vương huynh nói.

"Xem ra đến bây giờ, hai người chúng ta đều có tỷ lệ tấn cấp, đến lúc đó mong rằng Vương huynh thủ hạ lưu tình a."

... ..

Lâm Thiên không để ý bọn họ, tại hỏi thăm một phen về sau, rốt cục tìm tới cùng ăn địa phương.

Đi theo phía sau bò nhỏ, liên tiếp điểm mấy cái đồ ăn, ăn như gió cuốn lên.

Lâm Thiên khoái cảm động khóc, rốt cục ăn vào có mùi vị cơm.

Tại Lâm Thiên không tìm không phải ăn uống thời điểm, bên ngoài không ít có tự tin thanh niên đều đánh giả chung quanh tình báo.

Cái gọi là biết người biết ta trăm chiến không thua, chỉ cần dẫn đầu giải đối thủ tin tức, khẳng định ở phía sau tới giao đấu bên trong, chiếm cứ tiền cơ.

Lâm Thiên không rõ ràng động tác của bọn hắn, hoặc là nói dù là rõ ràng, cũng chỉ hội biểu thị cũng không có cái gì trướng dùm.

Cấp năm Linh thú? Chính mình một đầu ngón tay liền có thể điểm chết cay gà mặt hàng, có ý tốt lấy ra nói khoác?

Phải biết bò nhỏ thực lực, nhưng là có thể cho mình cực lớn cảm giác áp bách.

Tại doanh địa tu dưỡng hai ngày, Lâm Thiên đại môn không ra nhị môn không bước, không phải đang dùng cơm chính là tại cùng bò nhỏ giảng thuật một số hiện tại thời đại bối cảnh.

Rốt cục theo một tên sau cùng khảo hạch nhân viên trở về, cái kia hộ vệ đội trưởng xuất hiện lần nữa.

Đem mọi người tụ tập tại trong doanh địa, hộ vệ đội trưởng đứng ở trên vị trí đầu nào nhẹ nhàng gật đầu nói: "Chắc hẳn đoàn người đều đã có được chính mình Linh thú đồng bọn."

"Tiếp đó, đem tiến hành thật sự xác định thứ tự khảo hạch."

"Lần khảo hạch này phương thức, tại vài ngày trước ta đã nói qua, từ Linh thú quyết định khảo hạch thứ tự."

"Cũng là lời đài chiến, có điều giao đấu đối tượng chính là các vị đang ngồi ở đây thu phục Linh thú."

"Hiện tại, chư vị mời đi theo ta đi."

Trung niên hộ vệ đội trưởng phóng khoáng phát tay, đi đầu hướng phía doanh địa cạnh ngoài đi đến.

Loại này Linh Thú giao đấu, không có khả năng lựa chọn tại hương trấn bên trong tiến hành.

Phải biết phạm là đẳng cấp cao một chút Linh thú, thể tích cũng sẽ không quá nhỏ.

Từng có người thống kê qua, cao giai Linh thú không nhất định đều thể tích to lớn, nhưng phạm là thể tích vượt qua mười mét Linh thú, thực lực tuyệt đối là vượt qua cấp năm.

Bởi vậy tuy nhiên dưới mắt nhìn giống như theo ở sau lưng mọi người Linh thú thể tích đều chẳng nhỏ, nhưng khẳng định có không ít là thi triển năng lực, thu nhỏ thể tích.

Chờ đến thời điểm chiến đấu, vì phát huy toàn bộ thực lực, khẳng định sẽ lấy bản thể xuất chiến.

Hộ vệ đội trưởng dẫn theo đám người, duy trì một cái không nhanh không chậm tốc độ, sau gần nửa canh giờ, rốt cục đi vào một chỗ rộng lớn khoảng không trong đất.

Bốn phía cây cối xem xét chính là mới chặt cây không lâu, muốn đến là chuyên môn vì lần khảo hạch này thanh lý sân bãi.

"Chính là nơi đây." Hộ vệ đội trưởng hài lòng gật đầu, bọn thủ hạ thanh lý ra địa bàn đủ lớn, có chừng phương viên ngàn mét đất trống.

"Hiện tại, phân phối giao đấu trình tự."

"Lần này khảo hạch, tổng cộng có 404 người tham dự, cũng sẽ không cần rút thăm phiên toái như vậy, trực tiếp dựa theo trình tự bắt đầu."

"Phía dưới đem sẽ có người cho các người cấp cho dãy số bài."

"Về sau số một cùng bốn trăm linh bốn hào tỷ thí, số hai cùng bốn trăm linh ba hào so, theo thứ tự suy ra."

"Mọi người minh bạch chưa?"

"Minh bạch." Mọi người dưới đài gật đầu nói phải, đồng thời cũng lưu rú nghị luận lên.

Tính toán đối thủ của mình là ai.

Lâm Thiên trong tay giờ phút này đã có một cái mã số, số tự rất lợi hại may mắn, vừa vặn chính là một cái tám.

Cái này cũng mang ý nghĩa, Lâm Thiên đều sẽ cái thứ tám bắt đầu tỷ thí, xem như cực kì cao.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: Giao đấu bắt đầu

Trong tràng bởi vì thể số cấp cho bắt đầu thay đổi ồn ào lên.

Rất nhiều nhân thủ nắm lấy thể số bốn phía hỏi thăm thân này người bên ngoài dãy số.

"Ai, công tử, mã số của ngươi là hai mươi mốt à?" Một tên thanh niên mắt sắc trông thấy bên cạnh một người khác dãy số bên trong hai chữ số chữ, mở miệng hỏi thăm.

"Nói bậy, ta chính là một trăm hai mươi mốt." Người kia không thừa nhận, nói còn lại số tự.

Thanh niên từ chối cho ý kiến, quay người rời đi.

Hắn cùng người kia, cũng sẽ không như thế nhanh tao ngộ, cũng liền không vội mà biết đối phương một số tin tức.

Việc cấp bách, chính là nghĩ biện pháp tìm tới đối thủ của mình.

Linh thú chi chiến, nói đến không có quan hệ gì với chủ nhân, nhưng vòng thứ nhất vẫn là có thể nhờ vào đó gian lận.

Tỉ như, người biết rõ đối phương Linh Thú chủng loại tuyệt kỹ, mà đối phương không rõ ràng người.

Như vậy người ở trên trận trước, hoàn toàn có thể cùng chính mình Linh thú cấu thông một phen, chế định một số chiến thuật.

Chỉ cần thực lực không phải chênh lệch đặc biệt cách xa, hoàn toàn có thể làm được lấy yếu thắng mạnh.

Đơn cử mười phần đơn giản đoàn thể.

Tỉ như cấp năm tối ẩn chó sói nếu như thực sự đối mặt một đầu đồng dạng cấp năm kim quang hổ, cơ hồ không có cái gì thủ thắng khả năng.

Nhưng nếu như sớm biết, làm nhân loại chủ nhân, tự nhiên có thể đúng bệnh hốt thuốc.

Cáo tri kim quang hổ nhược điểm, tỉ như tính cách có chút tự đại, cái đuôi là nó nhược điểm các loại.

Thậm chí có thể chế định một số bày ra địch lấy yếu thô sơ chiến thuật.

Có điều vòng thứ hai về sau, thì so sánh gian nan, khi đó tất cả mọi người dây số đã là rõ ràng công kỳ đám người, mang theo Linh thú là loại nào loại, cũng rõ ràng.

Thanh niên đánh lấy loại này chủ ý, bốn phía tới lui, thỉnh thoảng đuổi cái đầu ngo ngo người ta dây số.

Lâm Thiên cầm trong tay thẻ số, thật không có như thanh niên kia đồng dạng khắp nơi lắc lư, mà hơi hơi ngồi xồm người xuống, hướng về phía "Tiểu Hoang" giải thích.

Tiểu Hoang tự nhiên là Lâm Thiên cho nghe con lấy được tên, trực tiếp lấy dùng nó chủng tộc danh hào.

Dù sao bò nhỏ xem chừng cũng là trên thế giới còn sót lại duy nhất hung thú, cũng không tồn tại huyền tân đoạt chủ hiểm nghi.

"Một hồi người lên đi, khác cho người ta giết chết." Lâm Thiên giải thích một phen quy tắc về sau, ngữ trọng tâm trường hướng về phía Tiểu Hoang khuyên giải.

"Chúng nó nhưng chịu không được người tàn phá, hù dọa một chút."

"A. ." Tiểu Hoang không có miệng phun tiếng người, vậy quá kinh thế hãi tục, dễ dàng gây nên chú ý.

Chỉ là tại truyền âm bên trong, dùng hài đồng tiếng nói đáp lại Lâm Thiên.

Bên này Lâm Thiên cùng Tiểu Hoang nói nhất định phải, bên kia hộ vệ đội trưởng xem chừng thời gian, lần nữa trầm giọng mở miệng nói: "Thời gian cũng không còn nhiều lắm, các người hẳn là cũng chuẩn bị kỹ càng."

"Phía dưới trực tiếp tiến hành vòng thứ nhất tỷ thí."

"Số một cùng bốn trăm linh bốn hào, hai vị mang theo Linh thú đứng ở hai bên đi thôi."

Lời nói rơi xuống, trung, hai tên người trẻ tuổi có chút khẩn trương đứng ra.

Thô sơ giao đấu trận hai bên, hai tên sắp tỷ thí nhân viên đứng vững.

Mà sau đó xoay người hướng phía đi theo phía sau Tiểu Thú nói thầm vài câu, sau một khắc, hai tiếng thú hống đồng thời vang lên.

Chéo phía bên trái hướng, một cái hình thể chừng ba mét có hơn rùa đen, toàn thân có thanh quang lượn lờ, hàm răng sắc nhọn.

Cấp bốn Cao Cấp Linh Thú, màu xanh nham thạch rùa.

Một bên khác, đồng dạng thân thể hình tăng vọt, một cái toàn thân đen nhánh màu da chim cắt.

Cấp bốn Trung Cấp Linh Thú, Thiên Cuồng chim cắt.

Hai con linh thú gào thét bước vào trình diện bên trong,

Màu xanh nham thạch rùa thuộc tính cùng sở hữu Thủy Thổ hai hệ, phòng ngự lực cùng tự mình khép lại năng lực cường hãn, nếu là mặt đối mặt đất chém giết Linh thú, có thể chiếm cứ ưu thế cực lớn.

Nhưng hào chết không chết đối thủ là một cái linh hoạt chim cất, bởi vậy vừa tiến vào trình diện bên trong, chính là hái lấy hết thầy phòng ngự tư thái.

Nó không có cách nào công kích đến đối phương, chỉ có thể ở đối phương lộ ra sơ hở thời điểm tiến công.

Chỉ từ trên thực lực đến xem, tuy nhiên màu xanh nham thạch rùa tương đối cường hãn, nhưng dù sao chủng tộc không chiếm ưu thế.

Lâm Thiên chỉ là nhìn chăm chăm trong tràng xem phim khắc liền mất đi hứng thú.

Quá nhàm chán, ngày đó cuồng chim cất mỗi lần tiến công đều là thăm dò tính, mấy cái phút trôi qua, hai con linh thú còn phân không ra thắng bại, nhìn bộ dáng dù là qua một ngày cũng còn có thể tiếp tục chiến đấu đi xuống.

Cũng may, cũng không chỉ là Lâm Thiên loại suy nghĩ này, cái kia hộ vệ đội trưởng nhủ mày nhìn một lát sau, rốt cục kìm nén không được hạ lệnh: "Mỗi lần giao đấu chỉ có mười phút đồng hồ thời gian."

"Nếu như phân không ra thắng bại, hai phe cộng đồng đào thải."

"Muốn muốn lấy được tốt danh thứ, ngay cả chiến đấu tín niệm đều không có?"

"Cho các ngươi một lần cơ hội nói chuyện."

Lời này, tự nhiên là nói cho Linh Thú chủ nhân nghe được, chắc hẳn hai con linh thú không đánh được, khẳng định là chủ nhân bày mưu đặt kế qua.

Đáng lẽ Linh thú ra sân về sau, chủ nhân là không có tư cách mở miệng, nhưng hộ vệ đội trưởng ý tại để chủ nhân một lần nữa hạ lệnh, bởi vậy cho bọn hắn mở đặc quyền.

Hai tên vốn là khản trương thanh niên, giờ phút này cũng không có cách nào chỉ có thể trảm miệng một lời: "Xuất toàn lực đi."

Theo chủ nhân hạ lệnh, trong tràng rốt cục nhiều mấy phần chiến đấu kịch tình.

Linh thú đang lúc chiến đấu có thể nói tàn khốc vô cùng, chiêu chiêu đều là thẳng đến chỗ hiểm, trao xé, miệng cắn, tấn công...

Đây là nguyên thủy nhất lại trực tiếp nhất phương thức tấn công.

Tại vút bỏ lúc đầu thăm dò về sau, Thiên Cuồng chim cất trực tiếp thi triển thiên phú của mình, huyết mạch cuồng hóa.

Màu đen vũ mao trên hiện ra điểm điểm đỏ ửng, bỏ nhào qua.

Một bên khác đồng dạng không thua bao nhiêu, Thạch Nham giáp để nó xanh lơ vỏ rùa trên có từng điểm từng điểm hoàng ban.

Sau ba phút, trận đầu tỷ thí kết thúc, màu xanh nham thạch rùa dù sao tu vi cao hơn, đối phương dù là sau khi cuồng hóa đều khó mà công phá phòng ngự.

Tại thể lực hao hết về sau, động tác không còn tại nhanh nhẹn như vậy về sau, bị cắn đến trong đó một cái lợi trao.

Kết quả tự nhiên không cần nói cũng biết.

Bên trái thanh niên sắc mặt mừng rỡ vô cùng, vội vàng đi qua sờ sờ màu xanh nham thạch rùa đầu, mà phía bên phải thanh niên thì là vô cùng uể oải, ngày hôm đó cuồng chim cất hình thể thu nhỏ về sau, đem nhẹ nhàng ôm vào trong ngực.

Không có bất kỳ cái gì ngừng, theo sát lấy tổ thứ hai nhân viên ra sân, lần này Linh Thú chất lượng hiển nhiên càng thêm thấp kém một số.

Ở trong trấn nhỏ, khảo hạch nhân viên vốn là tốt xấu lẫn lộn, xuất hiện loại tình huống này rất bình thường.

Hai cái cấp bốn sơ cấp Linh thú, có thể nói thể lực ngang nhau, kích động trọn vẹn năm phút đồng hồ, thảm liệt phân ra thắng bại.

Tổ thứ ba, tổ thứ tư, tổ thứ năm, tổ 6, thẳng đến tổ thứ bảy nhân viên ra sân, Lâm Thiên lúc này mới thoáng nhắc lên mấy phần tinh thần.

Hắn tự nhiên không phải là bị trong tràng những Linh thú đó nhân viên hấp dẫn, vèn vèn chỉ là đơn thuần bởi vì, lập tức liền giờ đến phiên hắn.

Giương mắt, hướng trong tràng nhìn lại, ánh mắt bên trong lúc này lộ ra mấy phần hứng thú.

Chỗ ở bên trái, mã số là số bảy thanh niên, rõ ràng cùng trước mặt đám người không giống nhau, không có chút nào tâm thần bất định, ngược lại là tràn ngập tự tin.

Thậm chí căn bản không biết nắm chặt thời gian hướng mình Linh thú căn dặn cái gì.

Chờ đến Linh thú ra sân về sau, cái kia một mực theo sau lưng hắn cũng không đáng chú ý, cùng loại với Tiểu Miêu đồng dạng Linh thú trong chớp mắt chính là phóng đại gấp mấy chục lần.

Bên ngoài sân, trong nháy mắt xôn xao.

"Trời ạ, lại là cấp năm cao cấp Từ Diễm sư!"

"Đổi diện người kia đoán chừng nhanh khóc."

Lâm Thiên thuận nhìn sang, quả nhiên cái kia vốn là thấp thòm thanh niên giờ phút này hoàn toàn nhụt chí, hẳn Linh thú có điều cấp bốn cao cấp thôi, làm sao có thể là đối thủ.

Trầm mặc một lát, thanh niên chậm rãi lắc đầu thấp giọng nói: "Tính toán, ta nhận thua."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Nó chạy?

Đây là trận đấu bắt đầu đến nay, kết thúc nhanh nhất một trận, căn bản không biết bất kỳ tranh đấu khói lửa.

Cái kia có được cấp năm Cao Cấp Linh Thú thanh niên giờ phút này mặt mũi tràn đầy kiêu căng chi sắc, còn kém không có nổi giận gầm lên một tiếng "Còn có ai".

Hắn rất hài lòng trong mắt mọi người ánh mắt kinh hãi, phải biết lúc trước hắn vì thu phục cái này con linh thú thế nhưng là hao phí cực lớn công phu.

Cũng may hiệu quả rất không tệ.

Lâm Thiên ngáp một cái, không hứng lắm, ngẩng nhìn bốn phía một vòng, phát hiện tất cả mọi người là một mặt sợ hãi thần sắc.

Dù là có mấy cái như vậy không hề e sợ, nhưng trong mắt cũng là mười phần ngưng trọng.

Lâm Thiên trong lòng có chút buồn bực, có khoa trương như vậy à?

Chẳng phải một cái cấp năm cao cấp Linh thú à?

Lúc trước cái kia Tuyệt Nại đều định cho chính mình làm một cái cấp năm cao cấp Tật Phong báo, chính mình cũng lười nhác muốn đây.

Hắn dù sao cũng là từ xuất đạo đến nay, gặp phải người đều là cường hãn không khỏi tồn tại.

Vô luận là trận chiến mở màn Đồ Từ Đằng, cũng hoặc là cho dù là Liễu Mị Nhi, đều không có thấp hơn cấp sáu.

Giờ phút này cấp năm Linh thú, có thể dẫn nổi sóng đó mới có vấn đề.

Có điều loại ý nghĩ này cũng không tiếp tục bao lâu, rất nhanh cái kia hộ vệ đội trưởng chính là lên tiếng, đề số tám cùng ba trăm chín mươi bảy người viên ra sân.

Lâm Thiên vô cùng dễ dàng đứng dậy, dẫn Tiểu Hoang hướng chéo phía bên trái hướng đi đến.

Tiểu Hoang hình thể hiện tại vốn cũng không lớn, cũng không cần thiết thu nhỏ hình thể.

Khác một bên, một tên tăng thể diện nam tử cũng cùng chung quanh quen biết người ôm quyền một phen về sau, hướng phía trong tràng đi đến.

Hai người đứng vững, chờ đợi lấy hộ vệ đội trưởng tuyên bố bắt đầu.

Phía dưới, bên trong lại là trong nháy mắt vỡ tổ.

"Ta không nhìn lầm đi?"

"Cái đó là nghe con?" Đám người tròn mắt hốc mồm về sau, trong nháy mắt phát ra một tiếng cười vang.

Tiểu Hoang cùng còn lại Linh thú khác biệt, nó là chân chính nghe con, ấu niên thời kỳ.

Tuy nhiên còn lại Linh thú hình thể cũng thu nhỏ, nhưng xem xét liền biết chính là trưởng thành thú loại.

Cái này cùng hình thể không quan hệ, chỉ từ bề ngoài thần thái liền có thể rõ ràng phân biệt ra.

"Ha-Ha, Vương ca thanh này vững vàng." Một bên khác càng có cùng phía bên phải thanh niên quen biết người khẳng định nói.

"Hoàn toàn chính xác, không có bại lý do, Vương huynh Linh thú có lẽ hàng không đến ở đây trong mọi người mười vị trí đầu, nhưng muốn đến ba mươi vị trí đầu cũng không thành vấn đề."

"Dù sao tốt xấu cũng coi như một cái cấp năm sơ cấp Linh thú."

Phía dưới cười vang, cũng không thêm vào che giấu, theo bọn hắn nghĩ, tròng tử đấu này lại không lo lắng.

Tuy nhiên bọn họ cũng không nhận ra Lâm Thiên chỗ lĩnh là loại nào Linh thú.

Có điều cũng không trở ngại phán đoán của bọn hắn.

Nói đùa, có thể tại như thế còn nhỏ liền có thể có chiến đấu lực Linh thú, cũng không phải là không có, nhưng tối thiểu loại kia Linh thú sau trưởng thành đều có cấp tám thực lực.

Loại này khu vực bên ngoài khả năng tồn tại à?

Mà lại, khả năng bị người thu phục à?

Loại này Linh thú, linh trí cực cao, nếu như không có để nó xem trọng địa phương, có lẽ hội thà chết chứ không chịu khuất phục.

"Ha-Ha, các người nhìn cái kia nghe con." Một người chỉ đã chậm rãi đi vào trong tròng Tiểu Hoang cười to.

Ánh mắt kia quá vô tội, con người màu xám bên trong, tròng mắt nhỏ giọt chuyển không ngừng, người vô hại và vật vô hại cảm giác.

"Thật sự là, nó vẫn còn con nít, vậy mà liền muốn tham gia loại này tàn khốc giao đấu." Có người thở dài bóp cổ tay, nhưng trong mắt lại là no bụng chứa ý cười.

Bỏ đá xuống giếng loại vật này, cũng không cần giáo sư, vô số người vô sự tự thông.

Đặc biệt là khi thấy mặt khác một bên tăng thể diện thanh niên, cái kia sau lưng tiểu hầu tử, hóa thân thành cấp năm sơ cấp Linh thú "Lực Tỉ Cự Viên" thời điểm, càng là giống như có lẽ đã trông thấy cái kia nghe con bị quật bộ dáng.

Bất luận nhìn thể nào đến, đều là một trận không có bất ngờ tỷ thí.

Trên thể hình, Tiểu Hoang gầy yếu, thân thể chỉ dài có một mét, thân thể cao không quá nửa mét, lúc trước Lâm Thiên cười tại trên người nó thời điểm, cảm giác đều nhanh ép giống như chết.

Mà một bên khác, thân cao năm mét có hơn, bắp thịt cả người giống như cương kiều thiết chú Cự Viên, cái trán một sợi tóc đỏ càng là tăng thêm mấy phần bá đạo cảm giác.

Chúng tộc trên, loài bò mặc dù không tệ, nhưng hiển nhiên là lạc hậu hơn loài khỉ.

Chớ nói chi là thực lực, theo bọn hắn nghĩ, dù là cái này bò nhỏ thiên phú không ít, sau trưởng thành cho dù có cấp sáu thực lực, giờ phút này còn nhỏ trạng thái, có thể có cấp ba cũng không tệ.

"Rống." Cự Viên nộ hồng, to lớn quyền đầu nện lấy kiên cố lồng ngực, nó cũng không từ đối diện Tiểu Hoang trên thân cảm nhận được cái gì áp bách khí tức, giờ phút này tuyên dương chính mình đối với lần này giao đấu tình thế bắt buộc.

Phía trên địa phương, hộ vệ đội trưởng mi đầu cũng nhú cùng bánh rán, nghĩ rớt một lát sau hay là mở miệng nói: "Vị tiểu huynh đệ này, người xác định không nhận thua à?"

"Linh thú ấu niên thời kỳ vẫn là muốn cực kỳ thuần dưỡng mới tốt, người dạng này để nó đi lên, tuy nhiên trên quy tắc không thể xuất hiện Linh thú thương vong, nhưng đối với tâm tình của nó ảnh hưởng là rất lớn."

Lâm Thiên ngây người, chậm một lát sau, mới phát hiện đối phương là hướng về chính mình nói chuyện, một mặt phiền muộn chi sắc nói: "Không dùng, nhanh bắt đầu đi."

Tiểu Hoang nhìn có yếu như vậy à?

Nhìn tới đi, Lâm Thiên mặt đen lại.

Tựa hồ, thật đúng là nhìn rất yếu gà đáng vẽ.

"Bắt đầu đi." Hộ vệ đội trưởng không nói gì, chỉ có thể tuyên bố.

Đám người dù bận vẫn ung dung, xem trò vui bộ dáng, liền chuẩn bị nhìn Cự Viên xông đem đi qua, một thanh gươm lên nghé con, các loại quật.

Nhưng trong tưởng tượng hình ảnh cũng không xuất hiện.

Từ cái kia hộ vệ đội trưởng phát ra tiếng về sau, Tiểu Hoang ánh mắt chậm rãi biến.

Băng lãnh, lại tràn đầy bạo ngược, nó linh trí cực cao, tự nhiên biết rõ đạo chúng nhân chế giễu đối tượng là ai.

Bất Quá, hiện tại, hết lửa giận, tập trung đến đối diện cái kia Cự Viên Linh thú trên thân.

Nó không có quên Lâm Thiên nhắc nhở, cũng không kinh thế hãi tục xuất thủ, mà là lấy hung thú chi uy trực diện con linh thú này.

Đám người không phát hiện được, nhưng này lúc trước diệu vô dương oai Cự Viên, giờ phút này lại là ánh mắt đại biến.

Đến từ sợ hãi trong lòng vô pháp ức chế, nó phảng phất trở lại lúc nhỏ, nom nớp lo sợ tại sơn mạch biên giới tránh né lấy cường đại trưởng thành hung thú.

"Ồ ồ." Chỉ là mấy giây sau, đè nén không được sợ hãi trong lòng, Cự Viên kêu rên lên tiếng, to lớn hai chân bấp thịt trong nháy mắt phát lực, nhảy lên chính là cao mấy chục mét.

Nó chạy!

Trực tiếp vút bỏ chủ nhân, nhảy lên tiến vào trong núi rừng.

Cái kia Vương Tính thanh niên mắt tròn tròn, toàn trường đám người cũng mắt tròn tròn.

"Trò về a, nhà ta có rất nhiều Linh chuỗi!" Vương Tính thanh niên kêu rên lên, giọng mang giọng nghẹn ngào.

Đám người cũng một mảnh xôn xao, nghị luận không nghỉ.

"Hắn nên không phải cường bức người ta ký kết khế ước đi?" Có người suy đoán nói.

Linh thú cùng nhân loại ký kết khế ước, chỉ có một loại, bình đẳng khế ước.

Thiên Đạo tôn trọng bình đẳng, từ Mạn Thiên Đạo 'Văn' đối đãi sở hữu chủng tộc khai phát liền có thể nhìn ra, bởi vậy cũng vô chủ Nô Khế ước.

Phản bội chủ nhân, Linh thú mặc dù sẽ Thần Hồn bị thương, nhưng cũng không bị chết vong.

Có điều dưới đại đa số tình huống, Linh thú là sẽ không ruồng bỏ chủ nhân, dù sao Thần Hồn bị thương, cũng liền mang ý nghĩa tiềm lực kết thúc.

Bởi vậy một số người, tại bình thường không có cách phương pháp thu phục tình huống dưới, hội cường chế thu phục.

Đem Linh thú đánh bại, lấy trong tâm máu, khắc hoạ khế ước.

Khi đó, Linh thú tự nhiên không nguyện ý đem tương lai mình tiềm lực phai mờ đem đổi lấy tự do.

Trừ phi chủ nhân kia thật là nhiều lần ngược đãi, cái kia còn có thể.

Có điều đại đa số người, tại cường chế thu phục về sau, đều là các loại lấy tốt.

Đến lúc đó, ôm được chẳng hay chớ tâm thái, Linh thú tự nhiên cũng coi là thu phục.

Chương 126: Vòng thứ hai

Dưới mắt cái kia chạy đi Linh thú, trong mắt mọi người, đã là cái kia Vương Tinh thanh niên hái lấy không thể lộ ra ngoài ánh sáng thủ đoạn thu phục xuống tới.

Không phải vậy, người giải thích thế nào tình huống vừa rồi?

Lúc đầu đều không trốn đi, ngược lại là tại thời điểm tranh tài đào tẩu.

Hiển nhiên là chủ nhân kia để Linh thú hận thâm trầm, chuyên môn để người ném người đến.

Bởi vậy chuyên môn tìm cơ hội này.

Cũng không phải?

Trên đài Vương Tinh thanh niên giờ phút này đã bao hàm nước mắt, hiển nhiên là hối hận không thôi.

Mọi người đang ngồi người có vẻ hơi thổn thức không thôi, càng là có một ít người quay người trấn an từ bản thân Linh thú, ưng thuận đủ loại chỗ tốt.

Bọn họ cũng sợ a, vốn cho là Linh thú rất khó phản bội chạy trốn, bất quá trước mắt thế nhưng là có cái ví dụ sống sờ sờ, không thể không phòng.

Hộ vệ đội trưởng đồng dạng có chút sững sờ, vừa mới đầu còn lo lắng cái kia nho nhỏ nghé con có thể hay không bị treo lên đánh, hiện tại thế mà xuất hiện to lớn như thế đảo ngược.

Dù hấn mấy chục năm lịch duyệt, đều không trải qua loại này khôi hài sự tình.

Cũng may tâm tính điều chỉnh rất nhanh, nhẹ nhàng ho khan hai tiếng sau trầm giọng nói: "Ách, đã một phương cũng không Linh Thú lời nói, như vậy vốn nên trận đấu thắng lợi chính là số tám."

"Kết quả đã xuất, các người xuống đài đi."

Lâm Thiên vẫy tay, đợi đến Tiểu Hoang đi vào bên cạnh thân thời điểm, nhẹ nhõm hướng phía dưới đài đi đến.

Trên mặt mang sáng rỡ nụ cười, một bộ sớm trong dự liệu biểu lộ.

Dưới đài, đám người cùng nhau phát ra một tiếng "E sợ".

Hiển nhiên cho rằng Lâm Thiên chỉ là đi Đại Vận, hiện tại thế mà còn một bộ chuyện đương nhiên bộ dáng.

Một bên khác, Vương Tinh thanh niên thì lộ ra thất hồn lạc phách nhiều, mắt hồn mất vía dạo bước rời đi.

"Vương huynh, ai..." Cùng hấn quen biết người, nhìn thấy tình cảnh này, muốn an ủi một phen, lại là không biết như thế nào mở miệng, chỉ có thể thờ dài một tiếng.

Nơi hẻo lánh chỗ, Lâm Thiên nhẹ nhàng ngồi xổm thân thể, sờ sờ Tiểu Hoang đầu, khen: "Làm không tệ."

"Hừ, cái kia tiểu hầu tử thế mà còn hung ta." Tiểu Hoang một bộ không xóa bộ dáng, truyền âm hừ hừ nói: "Nếu không phải nghe người, ta sớm giết chết cái kia hàng."

"Người ngó ngó, người ngó ngó." Lâm Thiên chỉ cái kia thất hồn đồng dạng Vương Tinh thanh niên tiếp tục nói: "Hắn đều bộ dáng kia, người giết chết, hấn không được tìm cái chết nha."

"Làm người phải có đồng tình tâm."

Tiểu Hoang tiếp tục hừ hừ: "Ta không phải người."

"Ách. ." Lâm Thiên yên lặng.

"Được, ta biết." Tiểu Hoang đuôi trâu vẫy vẫy hừ hừ nói: "Ta không giết chết bọn họ."

... ..

Trên đài giao đấu còn tiếp tục lấy, thời gian cũng theo đó trôi qua.

Hao phí bảy ngày thời gian thu phục Linh thú, chỉ còn lại có ba ngày thời gian dùng để tiến hành quyết định thứ tự.

Xác thực tới nói, chỉ còn lại có hai ngày, dù sao còn cần lưu 1 ngày thời gian chạy tới cấp trên thành thị.

Bốn mươi tám giờ, không đến ba ngàn phút đồng hồ, mỗi vòng lớn nhất nhiều thời giờ là mười phút đồng hồ, chung quy cần đại khái bốn trăm cuộc tỷ thí, theo lý mà nói thời gian là không đủ.

Có điều cũng may cũng không phải là mỗi một trận đều cần hao phí thời gian dài như vậy, nhưng quá trình cũng mười phần chật chội.

Một số tỷ thí tại nửa đoạn sau nhân viên, tại xem qua một số trận lần về sau, trực tiếp để cho mình Linh thú tìm địa phương an tĩnh nghỉ ngơi lên.

Dù sao đây là muốn trong đêm tỷ thí, mà lại lần này tỷ thí nhân vật chính chính là Linh thú, nhất định phải bảo trì nghỉ ngơi đầy đủ.

Ngược lại là chủ nhân, chỉ có thể một mực quan sát, sưu tập tình báo.

Lâm Thiên cùng đám người khác biệt, hẳn rất nhẹ nhàng, trực tiếp mang theo Tiểu Hoang đi vào sân bãi bên ngoài, hỏi thăm hộ vệ về sau, trực tiếp đi vào ngoài dãy núi vây bắt mấy con hạ cấp Linh thú.

Sau đó ngay tại chỗ nướng, trở lại doanh địa bổ sung vật tư, đồ gia vị nhiên liệu đầy đủ.

Hồng học ăn xong, cẳng là trực tiếp dựa vào bên cây nghỉ chân lên.

Tiếng lẩm bẩm vang lên, Lâm Thiên ngủ được không tìm không phôi, đợi đến tỉnh lại, sắc trời đã tối xuống.

Trở lại trong sân, mới tiến hành đến hơn ba trăm hào, có điều muốn đến vòng thứ nhất cũng nhanh.

Bất Quá, hiện tại người đã rõ ràng chia làm hai sóng, một đợt đào thải người, ở vào một đồng, mà tấn cấp vòng thứ hai thì là tại một cái khác phương trận.

Ngáp, nhàm chán quan sát trận đấu, thẳng đến sắc trời đã dần dần nổi lên ban ngày về sau, vòng thứ nhất trận đấu rốt cục kết thúc.

Cũng không có đi qua bất kỳ nghỉ ngơi, lập tức lại bắt đầu tiến hành phân phối tiếp xuống tỷ thí đối tượng.

Lâm Thiên đuổi người một cái, chậm rãi đứng dậy.

Hắn là số tám, vòng thứ hai sau khi bắt đầu chẳng mấy chốc sẽ đến phiên hắn.

Đi qua một ngày tỷ thí, tất cả mọi người có chút mệt mỏi, có điều y nguyên giữ vững tinh thần, thừa dịp cơ hội tranh thủ thời gian cáo tri Linh thú một số chú ý hạng mục.

Bất Quá, hiện tại cái này một đường băng số thứ tự đều đã rõ ràng, mang Linh thú cũng đã biết được.

Mỗi tổ nhân viên theo thứ tự ra sân, vòng thứ hai tỷ thí Linh thú trình độ rõ ràng cao hơn nhiều.

Trừ số ít cấp bốn sơ trung cấp, còn lại đại bộ phận đã là cấp bốn cao cấp trở lên tồn tại.

Sóng lớn đãi cát, tỷ thí tốc độ cũng tiến hành càng nhanh, rất nhiều cao giai Linh thú đối mặt cấp thấp Linh thú, chỉ cần ngăn ngừa mấy chục giây thời gian liền có thể kết thúc 1 cuộc tỷ thí.

Lâm Thiên rất nhanh chờ đến chính mình trường hợp.

Đồng dạng ra sân phương thức, đồng dạng ngốc manh bò nhỏ, dẫn tới đám người ghé mắt.

Lâm Thiên chỉ chiến có thể nói tiêu điểm.

Cũng không phải là bởi vì là hắn có cường hãn thực lực, mà là trong mắt mọi người, hắn là duy nhất dựa vào vận khí tấn cấp vòng thứ hai người.

Rất nhiều vòng thứ nhất người bị đào thải, đều trong lòng không xóa, tức giận trừng thiên, hi vọng nhìn thấy Lâm Thiên xấu mặt.

"Đi thôi." Lâm Thiên không để ý tới ngoại giới lời nói, y nguyên vỗ nhè nhẹ đầu giá Tiểu Hoang sừng bò.

Một bên khác, một thiếu nữ đi tới, trên vai của nàng đứng đầy một cái thần thái sáng láng Hùng Ưng.

"Oa, nữ tử này như thế tịnh lệ." Có hào hoa phong nhã Kê dự thi tán dương.

"Quả nhiên nhan trị cao người hội hảo vận à?"

"Gặp phải như thế cái yếu gà đối thủ, cô nương kia nên cười trộm đi."

Lâm Thiên xa xa đứng tại mặt đối lập, cũng là có chút kinh dị, lần này tham dự vào khảo hạch người bên trong, nữ tử vốn là thừa thốt, đại khái chỉ có không đến 50.

Mà ở không đến năm mươi người bên trong, đối diện nữ tử dung mạo coi là thật tính toán là không tệ.

"Hi vọng cái kia ung đừng quá khiêu khích đi." Lâm Thiên trong lòng âm thầm cầu nguyện.

Tiểu Hoang thế nhưng là hung thủ, vạn nhất bị cái kia ung loại Linh thú khiêu khích quá phận, nhịn không được giết chết, cái kia đoán chừng đối diện tiểu cô nương kia đến khóc nhè.

Lâm Thiên rất chán ghét nhìn thấy nữ nhân khóc.

Nữ tử phảng phất cũng không thêm để ý Lâm Thiên, đi thẳng tới vị trí của mình về sau, tay nhất chỉ, cái kia trên vai Hùng Ưng chính là bay vút lên đến giao đầu trong tròng.

"Trù trừ" to rõ tiếng ung gáy vang vọng khắp nơi, chấn nhần tâm phách.

Hình thể chừng ba bốn mét có hơn, giương cánh càng là đạt tới bảy tám mét, sắc bén trào, bén nhọn mở, hiện ra hàn quang.

Đây là một cái cấp bốn cao cấp Linh thú, Liệt Phong ung, tốc độ cực nhanh, lại công kích tấn mãnh vô cùng, phổ thông cấp năm Đê Cấp Linh Thú cũng có thể nhất chiến.

Đám người chính than thở, chuẩn bị tiếp xuống thật tốt quan sát một phen.

Đối diện Tiểu Hoang lại là hững hờ về trường một chút, mang theo âm thanh như trẻ đang bú "Bò....ò...." Đồng dạng vang lên.

Thanh âm rất giòn, rất nhẹ, hoàn toàn kích không tầm thường đám người khuấy động.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Tiêu điểm

Hai thú gào thét, hoàn toàn không tại một cái cấp bậc.

Một cái cao vút tư thế oai hùng bùng bùng phấn chấn, một cái thì là giống như hải đồng, bi bô tập nói, ngây ngô dị thường.

Nhìn, đây là một trận không có bất ngờ giao đầu, chính như trận đầu, không có bất kỳ người nào sẽ tin tưởng Lâm Thiên Phương nhỏ nhỏ ghé con hội đạt được thắng lợi.

Còn có không ít người tại lác đầu cảm thán, cổ nhân thật không lừa ta.

Cái gọi là ghé con mới sinh không sợ cọp.

Dưới mắt tình huống, theo bọn hắn nghĩ, chính là như thế.

Một cái nhỏ nhỏ ghé con, người dựa vào cái gì cùng người một cái Cự Ưng gào thét?

Người nhất trào tử thì làm cho đầu lâu của người vỡ tan, óc văng khắp nơi.

Nhưng loại ý nghĩ này cũng không tiếp tục bao lâu, tại cái kia ngây ngô dị thường, cũng không cái gì uy lực Ngu Mu phía dưới, cái kia phấn khởi giữa không trung hiên ngang tư thế oai hùng Hùng Ưng rơi xuống.

1 hai cánh tựa hồ cũng không có đưa đến tác dụng vốn có, phảng phất chết lặng, không nhúc nhích, cứ như vậy trực câu câu rơi rơi xuống đất.

"Oanh."

To lớn thể tích phía dưới, Cự Ứng roi phát ra một tiếng vang thật lớn, một cái hồ bị sinh sinh ném ra tới.

Đối diện nữ tử kia trong mắt còn có không thể tin, tựa hồ chưa có lấy lại tinh thần tới.

"Sao lại thế!" Trong miệng nàng không được tự lắm bầm.

Nàng nhưng sẽ không cho là chính mình Linh thú là sai lầm tạo thành roi xuống.

Chim cầm loại Linh thú phi hành thì cùng nhân loại hành tẩu, chính là là một loại trời sinh bản lĩnh.

Dù là một người mất đi trí nhớ, cái này bản năng cũng sẽ không quên, loại này cơ thể trên trí nhớ, khắc sâu đến vô pháp ma diệt.

Một mình người thật tốt đi đường, không có bất kỳ cái gì chương ngại vật khe rãnh cái gì, hội tề ngã à?

Loại kia chân trái trượt chân phải sự tình, phát sinh tỷ lệ chỉ sợ không đủ vạn nhất đi.

Chim cầm loại cũng đúng là như thế, từ học biết phi hành một khắc kia trở đi, cái này cũng đã là một hạng vô pháp ma diệt bản lĩnh.

Dưới đài đám người, miệng há đến phảng phất có thể nuốt vào 1 cái trứng gà, rung động không khỏi.

Đào thái người, tựa hồ còn chưa lấy lại tinh thần, dùng sức bóp bóp bắp đùi của mình.

Càng là cảm thấy mình gương mặt nóng bỏng, phảng phất bị người quạt.

Quá mất mặt, vừa chế giễu một trận, người ta thì cường thế phản kích.

Người cười người ta gọi tiếng không có chút nào uy hiếp lực, nhưng chính là cái kia một tiếng ngâm khê để một cái cấp bốn cao cấp Linh thú không thể động đây, roi roi xuống đất, bây giờ còn đang cái kia run lẩy bẩy đây.

Hiển nhiên là không có chiến đấu **.

Không có đào thái người, thì là đôi mắt hơi nheo lại, bọn họ không ngốc.

Làm mỗi cái Vương quốc, thậm chí cả hương trấn đáng lẽ tài tuấn, đều cũng không phải là loại kia bao cò nhân viên.

Thậm chí những người này, bất kỳ một cái nào phóng tới dĩ vãng thành Thiên Tinh, đều là Nhân Trung Long Phụng, tuổi còn trẻ liền có tứ ngũ giai tu vi.

Phải biết trước kia Lâm Thiên, thế nhưng là tại cấp một chỗ bồi hồi không nghỉ, mà cái kia coi là tứ địch Lữ Phi, cũng bất quá cấp hai cao cấp tu vi a.

Cho dù là Lữ Phi đại ca, được xưng là con cưng của trời sau đó bởi vì thành chủ sự kiện gặp tai bay vạ gió, chưa trưởng thành lên Lữ Hành, lúc ấy cũng chỉ là cấp bốn tu vi.

Giờ phút này, tiến vào vòng thứ hai người, đều trong lòng trầm ngưng.

Lần đầu tiên là trùng hợp, lần thứ hai sẽ còn phải không?

Bọn họ có thể tự ngao, miệt thị hết thấy đối thủ, nhưng sẽ không tự đại đến loại tình huống này đều phân biệt không ra.

Hiển nhiên, cái kia nhìn người vô hại và vật vô hại bỏ nhỏ cực kỳ có vấn đề.

"Đây là cái gì Linh thú?" Rất nhiều người trong lòng nổi lên nghi hoặc.

Bọn họ hiện tại không thể coi thường Lâm Thiên, dù sao cho đến bây giờ, Lâm Thiên trận đấu có thể nói là thắng được quỷ dị nhất, nhất là khoa huyền.

Trận đấu, cái kia bỏ nhỏ tựa hồ cái gì cũng không làm, sau đó cái kia Cự Viên chính là đoạt mệnh mà chạy.

Vòng thứ hai, cũng vền vền than nhẹ một tiếng, cái kia Cự Ứng chính là roi roi xuống đất, giờ phút này đều còn không thể động đây.

Bọn họ suy đoán, Lâm Thiên lại là trong lòng mình ngộ.

Nói đùa.

Vòng thứ nhất thời điểm, Tiểu Hoang chỉ là trùng cái kia Cự Viên một chút mà thôi, này mới khiến đối phương có cơ hội chạy trốn.

Mà vòng thứ hai, thế nhưng là trực tiếp phát ra thuộc về nó nộ hồng, tuy nhiên bởi vì tuổi nhỏ, thanh âm không có uy hiếp lực.

Nhưng đây chẳng qua là đang ngồi đám người nghe mà thôi, đối với trực diện này rồng Cự Ứng, lại là phảng phất đặt mình vào Tu La Địa Ngục, sợ vỡ mặt.

Cái kia thuộc về hung thú, mà lại là Cao Giai Hung Thú khí tức, trong nháy mắt trùng kích đến trên thân, căn bản phục tùng chống cự.

Thiên địch, tăng thêm tu vi áp chế, không có cút đái chảy ngang cũng không tệ.

"Bò....ò...." Bò nhỏ vênh vào tự đắc đi vào Cự Ứng bên cạnh thân, dùng móng sau giot lên bụi đất, bao trùm đến Cự Ứng trên thân, đem đối phương làm cho mặt mày xám xịt lúc này mới quay người hướng phía Lâm Thiên mà đến.

Nó cũng là có tự tôn, cái thứ nhất Cự Viên thì thôi, vừa rồi cái kia bị coi là thực vật biến chủng Cự Ứng vậy mà dùng ngôn ngữ loài thú cười nhạo mình.

Sao có thể tùy tiện buông tha, đem đối phương ném xuống đất về sau, còn vậy đối phương gương mặt bụi đất.

Theo bò nhỏ xuống đài, cái kia hộ vệ đội trưởng mới phảng phất giống như về thần đồng dạng tuyên án nói: "Một vòng này, số tám tuyển thủ chiến thắng."

Thiếu nữ kia vội vàng chạy tới, điều tra từ bản thân Linh Thú tình huống.

Tổng thể tới nói, cũng không lo ngại, dù sao chỉ là một loại chấn nhiếp thôi, thu nhỏ sau Cự Ứng chỉ là có vẻ hơi uể oải suy sụp, tại không giống như vừa rồi oai hùng bùng bùng.

Ngược lại là như là gà con, núp ở thiếu nữ trong ngực.

Vòng thứ hai Lâm Thiên cùng nó Tiểu Hoang biểu hiện, triệt để để hấn thành vì mọi người chú ý đối tượng.

Vô số người nghị luận không nghỉ.

Rất nhiều tấn cấp vòng thứ hai thanh niên càng là lẫn nhau thảo luận.

"Mã huynh, ngươi nhưng nhận ra con linh thú này?"

"Không biết, chưa thấy qua."

"Trâu loại Linh thú bên trong, có uy thế như thế chắc hẳn không nhiều, chúng ta đều nhớ lại một chút."

"Như thế còn nhỏ lại có loại thực lực này, ta suy đoán nếu là trưởng thành, đầu này ghé con chỉ sợ có cấp bảy thậm chí cấp tám thực lực."

"Tê." Đám người hít sâu một hơi.

Nhưng một lát sau, lại có một tên thanh niên vung tay lên không thềm đề ý nói: "Nhưng vô luận như thế nào, đều là ấu thú a."

"Nói đến, đoán chừng nó là dựa vào chủng tộc thiên phú áp chế, tứ ngũ giai Yêu thú khó mà chống cự, thật luận thực lực, có lẽ không được."

"La huynh nói có lý, thế nhưng là chúng ta cũng không cách đối phó a."

"Linh thú phạm là cao hơn hai giai thực lực, chỉ dựa vào Kỳ Thế liền có thể chấn nhiếp cấp thấp Linh thú, nếu thật như phỏng đoán, chúng ta Linh thú căn bản không hứng nổi tâm tư phản kháng."

Đám người sầu khổ, nhưng tương tự có người đã tính trước.

Bọn họ Linh thú tuy nhiên hiện nay thực lực có lẽ tại cấp năm, nhưng trưởng thành tiềm lực lại là có sáu bảy giai, muốn đến cũng không sợ cái kia ghé con.

... ..

Lâm Thiên cùng Tiểu Hoang rời xa đám người, cũng không biết mình trở thành tiêu điểm chú ý.

Có điều biết, lấy tính cách của hắn, chỉ sợ sẽ còn vẫn cảm thán một tiếng, ca ở đâu đều là tiêu điểm.

Hắn lúc này chính nướng cháy, một cái dài nửa thước ngắn cá lớn, cần làm khao Tiểu Hoang.

Xát muối, màu đỏ tiêu, điểm điểm đồ gia vị có trình tự rơi tại nướng vỡ ra cá trên khuôn mặt, không bao lâu chính là tàn mát ra mê người Vị thơm.

Tiểu Hoang giữ lại tiên dịch, chờ đã lâu.

"Tốt, lên đi." Lâm Thiên rút cục tuyên bố.

"Bò....ò...." Tiểu Hoang hưng phấn gào kêu ra tiếng, miệng lớn cắn xé cái này Lâm Thiên đưa tới hơn phân nửa thịt cá.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 128: Vứt bỏ thi đấu?

Vòng thứ hai giao đấu, chỉ có 100 vòng ra mặt, bình quân xuống tới mỗi vòng thi cũng liền không tới 5 phút, tăng thêm ra sân cùng thời gian chuẩn bị, đại khái là sáu bảy phút bộ dáng.

Bởi vậy, không qua nửa ngày thời gian, chính là hiệp kết thúc.

Vẫn là trực tiếp tiến vào vòng tiếp theo, trung gian những người khác tỷ thí thời gian điểm, đã đầy đủ những người còn lại nghỉ ngơi cùng ăn, bởi vậy cũng là không tồn tại tinh thần không tốt tình huống.

Dù sao vòng thứ nhất sau khi kết thúc, cũng không cần mỗi trận đều nhìn, chỉ cần đại khái nhớ kỹ mấy cái uy hiếp lớn hơn người, cùng tiếp xuống chính mình phải đối mặt đối thủ là đủ.

Có điều những người này, Lâm Thiên cùng Tiểu Hoang tinh thần trạng thái tự nhiên là tốt nhất, không thể nghỉ ngơi.

Lâm Thiên vốn là số tám, nhưng ở hai vòng đào thải về sau, thuận vị đã đi tới vị trí thứ tư.

Trước mặt số hai, số bốn, số năm, số sáu đã tại giao đấu đằng sau bảng số tuyển thủ thời điểm đào thải rơi.

Mấy cái cuộc tỷ thí xuống tới, lại một lần đến phiên Lâm Thiên ra sân.

Lần này đối mặt chính là một cái cấp bốn Cao Cấp Linh Thú, xem như vận khí vô cùng tốt, phía trước hai vòng không có đụng phải đối thủ lợi hại.

Nhưng gặp phải Lâm Thiên thì là đã nhất định người kia bị kịch.

Có vết xe đổ, thanh niên kia ra sân trước đó đã cản chặn chính mình Linh thú phải cẩn thận ứng đối, không thể chủ quan.

Bởi vậy đó cùng Tiểu Hoang giằng co Linh thú cũng không có như trước mặt hai cái hai thú làm như chết tiến hành khiêu khích, ngược lại là trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Có điều tại Tiểu Hoang như có như không khí thế dưới, rất nhanh liền sợ, trạng thái chiến đấu đều bảo trì không được, thu nhỏ lại.

Đứng thẳng người lên bò nhỏ, độ bước đi vào con linh thú này trước mặt, nhẹ nhàng duỗi ra bản thân đồ đi giống người đồng dạng khẽ vuốt dưới con linh thú này đầu lâu.

Nó là tại tán thưởng tên kia hiểu chuyện.

Lâm Thiên tấn cấp năm mươi vị trí đầu mạnh.

Sau ba canh giờ, Lâm Thiên mang theo Tiểu Hoang lần nữa lên đài, nghênh đón khiêu chiến.

Đến này cấp độ, thấp nhất đều là chút cấp bốn đỉnh phong Linh thú, không thể bảo là không cường đại, nhưng vô luận như thế nào đều không có bất kỳ cái gì Linh thú có can đảm hướng về phía Tiểu Hoang xuất thủ.

Đến tận đây ở trên một vòng 101 người phía dưới có một người luân không tình huống dưới, Lâm Thiên tấn cấp đến hai mươi vị trí đầu lực cường.

Rất nhiều đào thải người, y nguyên không nghĩ ra, căn bản không rõ ràng vì cái gì thanh niên kia một đường thông suốt.

Thậm chí đều không có tiến hành một trận tỷ thí, liền đã tiến vào như thế thứ tự bên trong.

Nếu như không phải tin tưởng loại này toàn Đế Quốc cử hành khảo hạch nghiêm cẩn đến khoa trương trình độ, bọn họ đều nên hoài nghi có phải hay không hái lấy vật gì gian lận thủ đoạn.

Có điều những thứ này nghi hoặc vĩnh viễn cũng chỉ ghen ở trong lòng, tại Tiểu Hoang không triển lộ chính mình hung thú khí tức thời điểm, nhìn thì cùng phổ thông Linh thú không thể nghi ngờ.

Mà dưới mắt tình huống, hiển nhiên là không có bất kỳ cái gì Linh thú, có thể làm cho Tiểu Hoang vận dụng thật sự.

Theo nhân số càng phát ra thừa thớt, giao đấu quá trình cũng càng nhanh mấy phần.

Đến bây giờ, không chỉ là khảo nghiệm Linh Thú thực lực, càng là khảo nghiệm nó sức chịu đựng.

Dù sao hai mươi sáu tiến mười ba tình huống dưới, gần như không đến nửa canh giờ liền có thể cử hành một vòng.

Mà khi đó, gặp phải Linh thú sau đại chiến, thời gian nghỉ ngơi cũng ít.

Còn lại hai mươi sáu người bên trong, mang theo Linh thú cấp năm sơ cấp ba cái, cấp năm trung cấp mười một con, cấp năm cao cấp sáu cái, cấp năm đỉnh phong hai cái.

Mà cấp bốn đỉnh phong thì là chiếm cứ trừ ra Lâm Thiên Tiểu Hoang bên ngoài còn lại ba cái danh ngạch.

Đây là thuộc về vận khí người tốt vô cùng viên, một đường quyết đấu xuống tới, không có gặp phải cao hơn chính mình giai Linh thú.

Ngược lại là có chút cấp năm Linh thú tại cường cường trong quyết đấu bị đào thải ra ngoài.

Cũng may lúc này hộ vệ đội trưởng cũng tiến hành lần nữa phân tổ, đem một số cao giai Linh Thú quyết đấu một lần nữa ngăn cách mở.

Không khiến người ta có thể ngồi thu ngư ông chi lực.

Lâm Thiên cũng hơi kinh ngạc chính mình thể mà cũng chia đến dù sao cường hãn loại người kia bên trong.

Hắn tiếp xuống phân phối đối thủ, cũng chỉ là một cái cấp bốn đỉnh phong Linh thú.

Ý vị này, Tiểu Hoang biểu hiện, để hộ vệ đội trưởng cho là hắn rất có thể đoạt giải quán quân.

Hai mươi sáu tiến mười ba, sau đó lập tức bắt đầu mười ba tiến Lục, luân không một người, Lâm Thiên rất lợi hại đáng tiếc không có chiếm cứ đến cái này danh ngạch.

Lâm Thiên dặt tay Tiểu Hoang một đường vượt mọi chông gai, cấp bốn đỉnh phong Linh thú, liền cái rắm cũng không dám thả một cái, ngoan ngoãn lăn đến dưới trận.

Sau đó đối mặt đối thủ cũng không thể coi là cường hãn cỡ nào, một cái cấp năm trung cấp Linh thú.

Lâm Thiên không hứng thú lắm, ngáp, lại là trực tiếp rời đi sân thi đấu.

Đám người một trận buồn bực.

"Hắn nên không phải tự biết không phải là đối thủ, bởi vậy bỏ quyền đi?"

"Có khả năng, dù sao cũng là cấp năm trung cấp Linh thú, so với hắn lúc trước gặp phải đều cường hãn nhiều."

"Đoán chừng cái kia ghê con cũng chỉ có thể đối kháng cấp năm sơ cấp a."

Phía trên địa phương, hộ vệ đội trưởng nhìn lấy dần dần từng bước đi đến Lâm Thiên cũng cảm thấy một trận buồn bực, trong lòng thầm nghĩ: "Sẽ không phải ta nhìn nhầm đi."

Hắn nhưng là đối với Lâm Thiên bỏ nhỏ hiếu kỳ cũng xem trọng cực kỳ, cùng nhau đi tới không đánh mà thắng.

Nhưng hắn cũng sẽ không đi đem Lâm Thiên chặn lại, nếu là thật sự liên loại này nan quan đều không thể trực diện, làm sao có thể đi đến tầng cấp cao hơn khảo hạch?

Đến trên thuộc khảo hạch thời điểm, người thứ tự thể nhưng là liên quan đến lấy Tinh Nguyệt hương trần danh hào, cùng khen thưởng.

Lâm Thiên tự nhiên không thể nào là sợ, mà là bởi vì liên tục khảo hạch an bài khá căng, để hắn không có thời gian như lúc trước như thế nghỉ ngơi.

Bất Quá, hiện tại đói, đi ăn cơm a.

Vài phút trước, hắn chỉ là hướng về phía Tiểu Hoang dặn dò: "Một hồi gọi vào chúng ta, người liền lên đi đem vật kia hù dọa một chút, ta đi trước thịt nướng, đến lúc đó xong, người đến chỗ cũ là được."

Cái này chỗ cũ, chính là lúc trước cùng Tiểu Hoang cộng đồng thịt nướng vị trí.

Đám người không rõ nội tình, ngược lại là suy đoán Lâm Thiên sợ hãi sớm rời đi.

Trong đó có một tên mặt ngựa thanh niên càng là một trận vui thích, hẳn chính là sau đó phải cùng Lâm Thiên giao đấu người.

Lâm Thiên một đường đào thải đối với thủ hạ đến, để hẳn căn bản không mò ra phòng tuyến cuối cùng, còn lo lắng không được.

Bất Quá, hiện tại, tâm tình triệt để trầm tĩnh lại.

Rất nhanh, người phía trước đấu kết thúc, lần nữa hai cái cấp năm cao cấp Linh thú tấn cấp, theo trình tự cũng lần nữa đi vào Lâm Thiên.

Hộ vệ đội trưởng nhìn xem phương hướng, cũng không nhìn thấy Lâm Thiên trở về, vẫn lắc đầu khẽ thở dài: "Phía dưới hai vị tuyến thủ lên đài."

"Bởi vì một phương nhân viên vứt bỏ thi đấu, ngách..." Hộ vệ đội trưởng đang nói, chuẩn bị đem Lâm Thiên tư cách vứt bỏ, ánh mắt lại là trong lúc đó trừng lớn.

Hắn nhìn thấy cái kia nho nhỏ ghé con lại là như nhân loại đồng dạng ngừng đầu ưỡn ngực dẫn đầu đi vào trong tràng.

"Ách, tiếp tục tranh tài." Hộ vệ đội trưởng ngậy người một lát sau tuyên bố.

Dù sao đây là Linh Thú khảo hạch, tựa hồ chủ nhân có ở đó hay không cũng không có quan hệ không phải?

Đám người cũng là cùng nhau sững sờ, không nghĩ tới chú ý người đi, thú lại vẫn còn ở đó.

Cái kia nam tử mặt ngựa sắc mặt cũng là trong nháy mắt đỏ xuống tới, có điều ngược lại lại sáng lên vẻ tàn nhẫn, nhỏ giọng đối với mình Linh thú phân phó nói: "Thăm dò một phen, nếu như có thể đánh qua, thì giết chết nó."

Hắn cảm nhận được vũ nhục cực lớn, cùng cuộc tỷ thí của ta liền nhìn đều không cần nhìn một chút à?

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 129: Tứ cường

Thanh niên đối với mình Linh thú phân phó nói: "Thăm dò một phen, có thể đánh thắng, giết chết hẳn."

Ngữ khí vô cùng âm hàn, còn có thật sâu tức giận, loại này bị người không nhìn tư vị, tại từ nhỏ đã bị đám người chen chúc vầng sáng lớn lên hẳn xem ra, rất lợi hại chậm tâm.

Lâm Thiên nếu là biết thanh niên suy nghĩ, chỉ sợ đều sẽ thật sâu im lặng.

Ta thì đơn thuần đối ăn thứ gì, trí tưởng tượng của người cũng quá phong phú.

Đáng tiếc Lâm Thiên không tại, hẳn chính đặc ý nướng thịt.

Mà thanh niên kia trước người Linh thú cũng là hung tợn gật đầu, linh trí của nó không so với người thấp, biết mình cùng chủ nhân bị khinh thị, quyết định muốn phát huy vượt xa bình thường thực lực, chứng minh chính mình.

Nhảy lên đi vào trong tràng, tức sát khí tức bên trong, thanh niên kia Linh thú hóa thành bản thể.

Là một cái da dày thịt béo, đầu mọc một sừng tê giác, toàn thân trán phóng vàng óng ánh quang mang, xem xét sẽ rất khó quán.

Nó cũng không có như lúc trước Linh thú khiêu khích, nộ hồng lên tiếng.

Nó cũng biết đối diện cái kia ghé con tựa hồ có chút không tầm thường, lúc trước rất nhiều Linh thú đều trong lúc vô tình bị đào thải đi xuống.

"Muốn trước thăm dò nội tình." Nó ở trong lòng thầm nghĩ.

Muốn thử dò xét một người, phương pháp có nhiều mặt.

Tỷ như lời nói trên giao phong.

Bất động thanh sắc đang lúc đem mình muốn tin tức lừa dối đi ra, thí dụ như Lâm Thiên kiếp trước cực kỳ kinh điển một chuyện cười.

Lão cha muốn biết con trai của mình ở trường học yêu sớm không, đầu tiên là rất lợi hại nghiêm chỉnh hỏi thăm, lấy được trả lời chắc chắn tự nhiên là chừng chạc đáng hoàng phủ nhận.

Lại sau đó gật gật đầu, giả ý buông lỏng cảnh giác, tại trong lúc lơ đãng đến trên một câu: "Thành tích của nàng thế nào?"

Loại thời điểm này, rất dễ dàng biết được chính mình tin tức.

Tại tỷ như thân thể động tác quan sát.

Từ tay của một người chương thô ráp trình độ đó có thể thấy được phải chăng nắm qua súng, từ nó động tác phản ứng tốc độ đó có thể thấy được phải chăng tập võ, vân vân vân vân.

Nhân loại muốn thăm dò một người sâu cạn, phương pháp quá nhiều.

Nhưng Linh thú sẽ không, Linh thú IQ có lẽ không thấp, nhưng lịch duyệt cùng người không thể so sánh nổi.

Chúng nó không truy cầu quyền thế, chỉ vì một ngày ba bữa phần đầu, bởi vậy một chút nhiều người lừa ta gạt.

Chúng nó chỉ để ý thực lực tăng lên, thực lực là vua, không có như nhân loại thế giới bên trong đẳng cấp rõ ràng, thờ phụng cường giả vì tôn.

Dù là có Thiên Tài Địa Bảo, cũng này đối với độ sức quyết định thuộc về.

Bởi vậy, con tê giác kia loại Linh thú làm ra bản thân thăm dò động tác.

Nó chậm rãi cúi thấp đầu, trong lỗ mũi phun ra Đại Cổ nhiệt khí, dưới chân càng là không ngừng đập động lên mặt đất.

Loại động tác này giống như mèo xù lông, chó gào thét, cho địch nhân áp bách lực, khiến cho địch nhân ngộ phản thực lực mình.

Cũng là cho đối phương 1 cái tin tức, ta cũng không sợ người, xuất ra người bản lĩnh thật sự.

Nó nhờ vào đó muốn tìm kiếm Tiểu Hoang cơ sở, nhìn xem có thể hay không có lực đánh một trận.

Nhưng loại động tác này, phóng tới hai cái thực lực gần, hoặc là dù là cao hơn một số thực lực Linh thú trên thân, tự nhiên là thành công.

Một cái khác Linh thú nhìn thấy loại tình huống này, khẳng định sẽ nghiêm túc đối đãi, khí thế bùng bùng phần chấn, cái này cũng có thể nhìn ra thực lực tới.

Nhưng nếu như đối mặt là cao hơn chính mình ra nhiều giai Linh thú, cái kia chính là trần trụi khiêu khích.

Cái này so với vòng thứ nhất Cự Viên đập bộ ngực, hô quát lên tiếng, so với vòng thứ hai Cự Ứng giận mình, ngôn ngữ loài thú chế giễu còn muốn tới khiêu khích.

Đây là một loại công kích tư thái, Tiểu Hoang nhất thời thì không vui.

Trâu đồng tử hơi nheo lại, nhìn không có chút rung động nào bộ dáng, chậm rãi độ bước hướng phía cái kia tê giác Linh thú mà đi.

Tê giác Linh thú giờ phút này có chút hoảng hốt, phản ứng của đối phương cùng chính mình tưởng tượng bên trong tựa hồ không giống nhau?

Mất thấy Tiểu Hoang tới gần, trong lúc nhất thời lại là duy trì tư thái sừng sờ nguyên tại chỗ không dám động đánh.

Tiểu Hoang đi vào tê giác Linh thú trước mặt, đứng thẳng người lên, đem bụng bạo lộ ra.

Đây là một cái cơ hội tuyệt hảo, tê giác Linh thú ánh mắt trong nháy mắt sáng lên, nó chỉ cần dùng Độc Giác một đỉnh, chắc hẳn liền có thể trong nháy mắt trọng thương đối thủ.

Nhưng động tác còn chưa làm đi ra, trên gương mặt lại là trong nháy mắt chịu một chút.

Động tác không nặng, thậm chí có thể nói là không có cường độ, cái đó là Tiểu Hoang dùng móng bò như nhân loại tát một phát đồng dạng quất vào trên mặt của nó.

"Bò....ò...." Tiểu Hoang lên tiếng.

Dùng ngôn ngữ loài thú, nhân loại nghe không hiểu, cái kia tê giác Linh thú lại là trong nháy mắt một cái giật mình.

"Ma-cà-bông, cho ta làm ra về đâu??" Đây là Tiểu Hoang ngôn ngữ loài thú biểu đạt ý tứ.

Từ ngữ lượng cực kỳ phong phú, cái này cần quy công cho Lâm Thiên dạy bảo.

Đang cấp Tiểu Hoang kể ra hiện đang biến hóa thời điểm, Lâm Thiên theo bản năng dùng tới một số kiếp trước tốt hơn biểu đạt từ ngữ.

Tê giác Linh thú trong nháy mắt giật mình lên, nó có thể cảm nhận được cái kia ngôn ngữ loài thú bên trong ẩn chứa nồng đậm uy nghiêm.

"Ta đánh không lại nó. Nó là bên trên loài bò." Nó trong lòng sinh ra minh ngộ.

"Bò....ò...." Nó về lấy kêu nhỏ, có chút nịnh nọt ý vị.

Đồng thời thân thể trong nháy mắt thu nhỏ lại, thay đổi so Tiểu Hoang càng thêm bàn nhỏ phân.

"Cút đi." Tiểu Hoang móng bò vung lên, quay người rồi đi.

Tê giác Linh thú như được đại xá, quay người ngựa không ngừng vó hướng phía dưới đài hoan thoát bắt đầu chạy.

Đi vào dưới đài, vừa rồi thật sâu thở phào.

Đối mặt đồng tộc bên trên thú loại, loại kia áp chế lực thật đáng sợ.

Tiểu Hoang nhắm mắt theo đuôi chậm rãi xuống đài, nó cũng không phải bởi vì tê giác Linh thú là đồng tộc nguyên nhân mới không có ra tay độc ác.

Nó là hung thú, tuy nhiên Thú Tự, nhưng thiên tính hung tàn, đem Yêu Ma xem như thực vật, loài Yêu bên trong thế nhưng là cũng có Ngưu Yêu tồn tại.

Chúng nó vốn cũng không phải là một loại, nó chỉ là trước khi động thủ nhớ tới Lâm Thiên nhắc nhở, mà lại Linh thú nói đến cùng Yêu thú cũng là quan hệ thù địch, xem như một phương, lúc này mới ngược lại lại biến thành uy hiếp.

So trên đấu trường, lần nữa thay đổi lạng ngắt như tờ.

Đây là từ trước tới nay buồn cười nhất 1 cuộc tỷ thí, từ mới đầu tê giác Linh Thú tư thái, đám người còn tưởng rằng rốt cục có thể nhìn thấy 1 trận tỷ thí.

Còn thật cho là cấp năm trung cấp Linh thú sẽ không không khỏi bị áp chế thua trận trận đấu, nhưng bây giờ nghĩ lại tựa hồ là suy nghĩ nhiều.

Cái kia ghé con thể mà đi đến mặt người trước tát một cái?

Sau đó cái kia tê giác Linh thú còn hấp tấp chạy đến dưới đài đi.

Quá mất mặt.

Con linh thú này chủ nhân cũng là sắc mặt tái xanh, vừa xuống đài thì chất hỏi mình Linh thú, đòi lấy lại là một tiếng khinh thường hừ lạnh.

Nó dù sao cũng là cấp năm trung cấp Linh thú, có thể theo người một cái vừa bước vào cấp năm nhân loại đã coi như là nể tình, người còn không biết tốt xấu.

Thanh niên im lặng, nhưng cũng không dám quá phận, cái kia Vương Tinh thanh niên hiện tại còn giống như ngu ngốc ngồi ở chỗ đó ngăn người đây.

Nhân loại đồng dạng không thể không hạn chế ký kết Linh thú khế ước, dù sao đây là dính đến hồn phương diện vấn đề.

Là có phụ tải, đến số lượng nhất định, liền cũng không có cơ hội nữa.

Mà người bình thường, phần lớn chỉ có một hai lần a.

Tiểu Hoang xuống đài, đợi đến hộ vệ đội trưởng tuyên bố kết quả về sau, sắc mặt mừng rỡ lên, lắc lắc gật mở, nhanh chóng hướng phía cùng Lâm Thiên ước định phương hướng tiến đến.

Giao đấu tiếp tục lấy, rất nhanh cuối cùng bảy người phân phối xuất ra.

Lâm Thiên lúc này cũng mang theo Tiểu Hoang trở lại sân thi đấu.

Lần này y nguyên hội luân không một người, mà cơ hội rốt cục chiếu cố Lâm Thiên một lần, hắn trở thành cái kia luân không một người.

Trực tiếp tấn cấp đến tứ cường trận đấu.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Tư Mệnh

Lúc này, khoảng cách bắt đầu giao đấu đã qua hai ngày thời gian.

Có điều cũng may tỷ thí đã chuẩn bị kết thúc, sắp tuyển bạt ra đại biểu Tinh Nguyệt hương trấn tham gia cấp trên khảo hạch nhân viên.

Trừ ra Lâm Thiên luân không bên ngoài, tổng cộng còn có ba trận Lục Tiến ba tỷ thí, tại sau đó vòng tiếp theo tăng thêm Lâm Thiên hai trận bốn nhà hai.

Cuối cùng một trận tự nhiên là trận chung kết, nói cách khác hiện tại còn lại tỷ thí hết thảy còn có Lục trận, tổng cộng tổn hao thời gian sẽ không vượt qua nửa canh giờ.

Có điều tiếp xuống Linh thú tỷ thí, đều là đặc sắc xuất hiện, làm người khác chú ý.

Liên gống với sắp tiến hành ba trận đấu, tổng cộng sáu người mang theo Linh thú không có một cái thấp hơn cấp năm cao cấp, chiến đấu lực cường hãn.

Lâm Thiên ở đây dưới phảng phất một tên ăn dưa quân chúng, hoàn toàn thì nhìn cái nào nhiệt, nhưng những người còn lại thì là khác biệt.

"Oa, người nhìn là cấp năm cao cấp Huyết Liệt cá sấu!"

"Đối phương cũng không kém, cấp năm cao cấp Ác Điều chim!"

"Quá cường hãn, ta Linh thú không biết lúc nào mới có thể có loại thực lực này!"

"Trời ạ, người nhìn chiều kia, ta biết, cái đó là cầm điều huyền cảnh, Linh thú phổ bên trên có qua miêu tả, là Ác Điều chim tuyệt kỹ một trong."

"Há, đều có công hiệu gì?"

"Cái này nhưng lợi hại, hần hội để cho địch nhân sinh ra ảo giác, cho là mình là một con chim, nhảy lên đến thiên không về sau, rơi xuống mặt đất tươi sống ngã chết, cực kỳ khắc chế mặt đất loại Linh thú."

Lâm Thiên ở một bên nghe say sưa ngon lành, nhưng vẫn là rất lợi hại muốn đậu đen rau muống một câu: "Người người không nói có thể khiến người ta lầm cho là mình là cá ướp muối đâu?? Trực tiếp hướng mặt đất một bãi, hô to người đến giết chết ta, không phải lợi hại hơn."

Đậu đen rau muống về đậu đen rau muống, trong tràng tình huống lại là thay đổi trong nháy mắt, cái kia cá sấu loại Linh thú thật đúng là lú lú gào lên, tiểu chân ngắn hướng mặt đất đập một cái nhảy lên cao mấy chục mét.

Sau đó hai cái chân trước bay nhảy lầy, hiển nhiên là coi như cánh.

Kết quả tự nhiên là bị kích, hung hăng đập xuống đất, phun ra một ngụm máu tươi.

Cũng may da dày thịt béo, cũng không có trực tiếp hôn mê đào thải ra khỏi đi, hất đầu một cái về sau gào thét.

Lấy một tiếng gào thét, mang theo từng đạo từng đạo hồng quang nở rộ, Lâm Thiên nhìn sững sờ sững sờ, cùng ảo thuật giống như.

Hắn không rõ ràng cái này lại là cái gì chiêu số, có điều tốt ở bên cạnh ngồi đám người sung làm hoàn mỹ Bình Luận Viên, kích động tựa như là chính mình Linh thú ở đây bên trong.

"Huyết quang gào thét, Huyết Liệt cá sấu nổi giận!"

"Đây là tuyệt chiêu của nó, bình thường không thể sử dụng, chỉ có thụ thương bị chọc giận thời điểm mới có thể phóng thích."

"Đây là một chiêu đã thương địch thủ một ngàn tự tổn tám trăm chiêu số, nhưng lực công kích cực kỳ cường hãn!"

Lâm Thiên không sai, lần nữa nhìn về phía trong tràng, quả nhiên cái kia đạo huyết quang nhanh như thiểm điện, bắn ra, trực câu câu xuyên thấu bay trên không trung cái kia chim bụng.

"Lật "

Một tiếng kêu thảm, Ác Điều chìm bị đau rơi xuống đất, huyết dịch chảy xuôi, mà cái kia Huyết Liệt cá sấu đồng dạng không dễ chịu, hồng học thờ, bước đi đều lung lay sắp đổ lén.

Hai phe tựa hồ cũng không có năng lực chiến đấu, nỗ lực chống đỡ lấy, rốt cục nhận va chạm, tăng thêm phóng thích tuyệt chiêu phía dưới, cái kia Huyết Liệt cá sấu dẫn đầu chống đỡ không nổi, đổ vào sân bãi bên trên.

Mới tứ cường một người dẫn sinh, mang theo Linh thú vì Ác Điều chìm.

Vòng thứ hai, ngược lại là có cái gương mặt quen, cái kia lúc trước xếp tại Lâm Thiên trước mặt số bảy, có một cái cấp năm cao cấp Tử Diễm sư.

Có điều rất lợi hại đáng tiếc là hấn gặp phải hai tên hạt giống một trong những tuyển thủ, người kia Linh thú là cấp năm đỉnh phong tồn tại, bẻ gãy nghiền nát đánh bại hấn.

Ảo não rời đi lời dài, vòng tiếp theo đồng dạng không có cái gì giao đấu tính chất, cấp năm đỉnh phong quyết đấu cấp năm cao cấp, quét ngang thắng lợi.

Đến tận đây, tứ cường hoàn toàn sinh ra.

Lâm Thiên mang theo không biết tên Linh thú Tiểu Hoang, cộng thêm ba tên thanh niên nam tử riêng phần mình mang theo cấp năm Linh thú, hai cái đỉnh phong, một cái cao cấp.

Hộ vệ đội trưởng đứng ở đây bên ngoài, ánh mắt hơi có chút không trầm ngưng, hấn đang tự hỏi nên lựa chọn như thế nào cuộc đấu kế tiếp trình tự.

Một lát sau, hạ quyết định.

Giao đấu trình tự, Lâm Thiên đối kháng Nguyệt Đào.

Tư Mệnh đối kháng Hàn Hàn.

Nguyệt Đào là trong đó một tên có được cấp năm đỉnh phong Linh Thú hạt giống tuyển thủ, có điều so với Tư Mệnh cấp năm đỉnh phong Linh thú yếu lược hơi không bằng một số.

Nguyệt Đào Linh thú trưởng thành tự nhiên tiềm lực chỉ có cấp sáu sơ cấp, mấy cái có lẽ đã đến bình cảnh.

Mà cái kia Tư Mệnh làm theo là có cấp bảy trung cấp tiềm lực, hiện tại cấp năm đỉnh phong chỉ là tương đương với thành thực kỳ.

Hấn không thể bởi vì Lâm Thiên Linh Thú thần bí, liền để hai cái cấp năm đỉnh phong Linh thú đi đầu quyết đấu, cái kia chính là một trường ác đấu, sau khi đánh xong, khẳng định sẽ lưỡng bại câu thương.

Bởi vậy hấn quyết định bảo vệ Tư Mệnh tiến vào trận chung kết danh ngạch, còn lại thì là từ Lâm Thiên cùng Nguyệt Đào tiến hành tranh đoạt.

Thần bí Linh thú đối kháng cấp năm đỉnh phong, ai mạnh ai yếu, cường giả tấn cấp, người yếu đào thải.

Lâm Thiên vận eo bẻ cổ, đi vào trong tràng, trận đấu chính là hấn cùng Nguyệt Đào quyết đấu, xác thực nói đến là từ Tiểu Hoang quyết đấu Xích Đồng Mãnh Hổ.

"Rống" Xích Đồng Mãnh Hổ rống giận biến làm nguyên mẫu.

Thân thể cao lớn chừng dài bảy, tám mét ngắn, toàn thân giống như Hoàng Đồng, lóe ra sáng rực quang hoa.

Lâm Thiên bĩu môi, nghĩ thầm Tiểu Hoang lại muốn trang bức.

Bên ngoài sân, đám người nín hơi, không dám phát ra tiếng, bây giờ đang ở không người nào dám mở miệng kết luận ai thua ai thắng, cái kia nghe con phảng phất là kỳ tích hóa thân.

Tiểu Hoang đánh cái phát ra tiếng phì phì trong mũi, lung lay đầu, nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất.

Đây là cấp năm đỉnh phong Linh thú, đến gần vô hạn cấp sáu, chỉ dựa vào khí tức đã khó mà trực tiếp đem đối phương áp chế.

Bởi vậy nó ra vó.

Tại cái kia vó dưới, một đạo bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy khí xám nhảy lên động, xẹt qua lời dài khoảng cách, tiến vào cái kia muốn tấn công Xích Đồng thân hổ bên trên.

Tại sau đó, cái kia hổ bắt đầu run rẩy, co giật, ngã trên mặt đất, miệng sùi bọt mép, ánh mắt lại là huyết hồng.

Sự tình phát sinh có chút quá nhanh, tất cả mọi người còn không có lấy lại tinh thần, lại là phát hiện Lâm Thiên cùng Tiểu Hoang lần nữa cách lúc mở màn bên trong.

"Ách, Lâm Thiên thắng." Hộ vệ đội trưởng ngậy người bên trong tuyên bố.

Trận đấu kết thúc, Lâm Thiên lần nữa chiến thắng, tuy nhiên đám người vẫn không có thấy rõ đến cùng chuyện gì phát sinh.

Cách đó không xa, còn sót lại hai người tứ cường ghé chỗ, Tư Mệnh khòe miệng liệt lên 1 tia cười lạnh, hẳn cũng không cho là mình Linh thú sẽ thua bởi cái kia nghé con.

Trận thứ hai bán kết, đồng dạng nhanh đến cực hạn, cái kia Ác Điều chim vốn là trên một vòng bị thương rất nặng, chưa hồi phục tới.

Tại đối mặt cao hơn 1 tiểu giai Linh thú, không đến ba mươi giây chính là thua trận, đến tận đây Hương thi trận chung kết danh ngạch đã định.

Tiểu Hoang giao đấu Tư Mệnh Linh thú Địa Linh voi.

Đây là một vòng cuối cùng tỷ thí, hộ vệ đội trưởng cho hai phe riêng phần mình ba mươi phút điều chỉnh thời gian, gắng đạt tới làm đến Tinh Khí Thần dồi dào.

Đồng thời cho đoàn người bày ra một trận chân chính đỉnh phong quyết đấu.

Lâm Thiên nhẹ nhàng nắm bắt Tiểu Hoang khô gầy bả vai, nhỏ giọng nói: "Hay là một dạng, khác giết chết."

"Biết." Tiểu Hoang truyền âm đáp.

Tư Mệnh Nhân Quang vượt qua trên dưới một trăm Mỹ khoảng cách, chăm chú vào Lâm Thiên trên thân, tại cả hai ánh mắt giao hội đang lúc giờ cánh tay lên tại chỗ cổ kéo ngang, phát ra tuyên chiến.

"Không phải liền là cao giai Linh Thú con non sao? Có thể áp chế cấp sáu tiềm lực Xích Đồng hồ, chắc là cấp tám con non."

"Đáng tiếc, đất của ta linh voi tự nhiên tiềm lực trưởng thành thể nhưng là đạt tới cấp bảy trung cấp, người tuyệt đối áp chế không."

Tư Mệnh trong lòng thì thảo, hẳn vạn phần tự tin, dù sao muốn dựa vào khí thế ngăn chặn Địa Linh voi, tối thiểu cần cấp chín Trung Cấp Linh Thú con non.

Hắn cũng không tin Lâm Thiên cái kia nghé con sẽ có cấp chín tiềm lực, đây là một loại không thiết thực khả năng.

Toàn đại thế giới người đều biết, trâu loại Linh thú cao giai nhất cấp, cũng chính là bát giai đỉnh phong tiếu Địa Thần trâu a.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Phế phẩm

Người có tiềm lực từ biệt, theo Lâm Thiên cũng có thể xưng là gien di truyền.

Chính như hai người, sinh trưởng tại đồng dạng hoàn cảnh bên trong, có người sau khi lớn lên thân cao một mét tám, thể trọng 104 năm, tráng kiện mà lại hoàn mỹ.

Mà một người khác có lẽ thì gầy yếu không chịu nổi, thân cao thấp hơn một đầu, càng là gầy như que củi.

Đây cũng là cái gọi là tự nhiên sinh trưởng tiềm lực, chỉ cần dinh dưỡng cho đầy đủ, sau khi lớn lên có thể đạt tới trạng thái tốt nhất.

Mà Thánh đạo đại thế giới thì là càng thêm nhiều màu nhiều sắc một số, một số Thánh Nhân hậu nhân, huyết mạch cường đại, không dùng tu luyện làm theo là có thể tăng thực lực lên, sau trưởng thành liền có ngũ lục giai tu vi.

Linh thú cũng giống như thế, huyết mạch trên áp bách, bẩm sinh, nhưng loại này áp bách là có hạn độ.

Đồng dạng là cấp năm Linh thú, huyết mạch cường hẳn người khẳng định xong bạo huyết mạch người nhỏ yếu.

Thí dụ như chủng loại giống nhau, đều là loài Voi , đồng dạng cấp năm Địa Linh voi tuyệt sẽ không là cái kia Cương Bá cấp năm thời điểm đối thủ.

Dù sao Cương Bá chủng tộc thế nhưng là loài Voi bên trong hàng đầu Hám Thiên linh cốt voi, chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, linh khí đầy đủ theo thời gian chuyển dời mà có thể đạt tới cấp chín trình độ.

Mà loại này huyết mạch tiềm lực trên áp bách, tại siêu vượt hai giai về sau, thậm chí làm cho cấp thấp Linh thú không hứng nổi tâm tư phản kháng.

Trừ phi người có thể đột phá bình cảnh, để huyết mạch thăng hoa, lúc này mới có thể thân nhiên đối mặt.

Chính như phổ thông nhân loại đoán luyện có thể tăng cường cơ thể lực lượng, thậm chí người nhỏ bé tại đoán luyện cực tốt tình huống dưới, lực lượng siêu việt người cao to cũng không phải không có khả năng.

Thánh đạo thế giới người tu luyện Linh lực, càng là một loại thăng hoa, tăng lên không chỉ có là cơ thể, mà là tăng lên đến sinh mệnh tầng thứ nhảy lên.

Này cấp độ, xưng là ngày sau tiềm lực.

Ngày sau tiềm lực có khác với Tiên Thiên tiềm lực, hẳn có thể là như là biến mệnh mông, kỳ ngộ, Thiên Tài Địa Bảo cũng có thể sau khi tăng lên trời hạn mức cao nhất.

Linh thú tương đồng, nếu như 1 con linh thú tại thực lực đạt tới chính mình tự nhiên tiềm lực đỉnh phong thời điểm, cũng không phải là không có tiếp tục chỗ tăng lên.

Tư Mệnh cười lạnh, trước mắt bò nhỏ hiển nhiên là một cái ấu thú, cũng liền không tồn tại xuất hiện cái gì đột phá tự nhiên tiềm lực bình cảnh cái này nói chuyện.

Nói cách khác, nó hạn mức cao nhất tối cao cũng chính là bát giai đỉnh phong trâu loại Linh Thú con non a.

Không có sẽ vượt qua hai giai, áp chế không đủ đạt tới để cho mình Địa Linh voi xuất hiện vô pháp phản kháng hiện tượng.

"Ta thắng nhất định phải." Tư Mệnh tự tin mở miệng.

Ngẩng đầu đi vào trong tràng, lúc này Tiểu Hoang đã là hơi hít lại mắt bò chờ đợi đối thủ lên đài.

Cùng Lâm Thiên, nó cũng biết lần này tỷ thí kỳ thực không nhiều lắm ý tứ, đi cái lướt qua mà thôi a.

"Đi thôi." Tư Mệnh vỗ vỗ chính mình Linh Thú đầu, nhẹ nhõm mở miệng.

Cái đó là một cái nhỏ con heo Linh thú, có điều cái mũi rất dài, mà lại răng nanh sắc bén.

Đi vào trong tràng về sau, nhỏ con heo bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi dạng, một đầu dài mười mét độ, cao bốn mét độ Cự Tượng hiện ra ở trước mắt mọi người.

Địa Linh voi toàn thân thổ hoàng, cho dù là răng nanh đều hiện ra màu vàng đất ánh sáng.

Đây là một loại phòng ngự, lực lượng cực lớn Linh thú.

Mà lại là đứng hàng tại Linh thú chủng loại bên trong gần phía trước loài Voi, thực lực cường hãn.

Bên ngoài sân đám người cùng nhau sợ hãi thán phục lên tiếng.

Mặc dù không phải lần đầu tiên nhìn thấy Địa Linh voi bản thể, nhưng đây chính là trận chung kết, trời sinh có không giống nhau xuyt đầu.

"Các người nói ván này người nào thắng." Có người đặt câu hỏi.

"Đây còn phải nói, khẳng định là Tư Mệnh." Có người khẳng định.

Ván này cùng một ván trước nhưng khác biệt, chính như Tư Mệnh chính mình suy đoán, rất nhiều người cũng biết trâu loại cùng voi loại không thể so với so sánh.

Dù là đẳng cấp cao, cũng quyết định không có khả năng cao hơn hai giai.

Cao hơn cấp một, chỉ có thể thoáng áp chế thực lực của đối phương a.

Mà Lâm Thiên Phương Minh lộ ra chính là một đầu ấu thú, dù là áp chế thực lực cũng không thể nào là một đầu thanh niên Địa Linh voi đối thủ.

"Không nhất định đi." Cũng có người không coi trọng Tư Mệnh.

Dù sao Lâm Thiên cùng nhau đi tới cơ hồ đều là bề gãy nghiền nát thắng lợi, một điểm trở ngại đều chưa từng gặp được.

"Hãy chờ xem." Nhiều người hơn cười khẽ, càng thêm chống đỡ Tư Mệnh.

Địa Linh voi thể trọng cực lớn, mà trong tràng đi qua tàn phá, Thổ Địa đã sớm phá tan đến, mỗi một bước đều thật sâu hăm xuống mặt đất.

"Ngủ." Địa Linh voi làm gì chắc đó, từng bước một tới gần cái này Tiểu Hoang.

Lần này Tiểu Hoang ngược lại là cũng không có nhúc nhích, ngược lại là có chút lười nhác nguyên tại chỗ chờ.

Sân bãi tuy nhiên đủ lớn, tròn vẹn ngàn mét phương viên, nhưng ở Địa Linh voi một bước mấy mét dưới, rất nhanh chính là tới gần Tiểu Hoang.

Tiểu Hoang y nguyên nhẹ nhàng vung lấy đuôi trâu, không có làm ra phản ứng chút nào.

Loại động tác này càng làm cho rất nhiều người tin tưởng vững chắc phán đoán của mình.

Thư không thấy, cái kia nho nhỏ ghé con đều bị dọa sợ, động cũng không dám động.

Rất cực, cả hai đi tới gần, khoảng cách có điều năm mươi mét.

Địa Linh voi cũng không buông lỏng cảnh giác, nó biết đối phương cũng không đơn giản, bằng không thì cũng không có khả năng đi đến một bước này.

Hơi cúi đầu xuống, hai cái nanh hướng ra phía ngoài, hình thể thu nhỏ mấy phần, vừa dễ dàng lấy rằng nanh chính đối Tiểu Hoang.

"Rống."

Một tiếng như sấm rền rống to dưới, Địa Linh voi thô to tứ chi bước động, trực tiếp triển khai xông vào.

"Dã man đập vào!" Có người kinh hô.

"Đây là Địa Linh voi thiên phú một trong, lấy Thổ hệ Linh lực gia trì ngà voi, tại va chạm trong nháy mắt tăng lớn trọng lực, uy lực vô cùng."

"Đây là thể đại lực trầm nhất kích, mà lại đang thi triển thời điểm, hội tăng lớn đối phương trọng lực, để nó khó mà động dậy mấy may."

Cái này đích xác là rất lợi hại hung hãn một lần công kích, nhìn như cây mạnh đập vào, kì thực vận dụng Thổ hệ Linh lực, tâm ngầm mà đâm chết voi.

Rất nhiều người cũng không coi trọng sắp bị đánh tới Tiểu Hoang, càng là có số ít nữ tính hai mắt nhắm lại, không muốn nhìn lấy tàn nhẫn một màn.

Nhưng sau một khắc, theo Tiểu Hoang nhìn như hững hờ một cái lui bước, rất nhiều người ngốc trệ.

Cái kia Địa Linh voi lại là thu thể không kịp, liên tiếp đụng vào mấy viên đại thụ sau hung hăng đâm vào một khối bên trên cự nam, trực tiếp đã hôn mê.

"Kê lồ mãng." Tiểu Hoang trong lòng quát khế, tại va chạm trong nháy mắt, nó đem năng lượng của mình lặng yên không một tiếng động đang lúc đánh vào đối phương thể nội.

Trong nháy mắt đối phương thì loạn lòng người, bắt đầu cuồng bạo, cái này mới xuất hiện như thể một màn.

"Tình huống như thế nào." Rất nhiều người nhìn ngốc.

"Đây là trận chung kết?" Nhiều người hơn trong lòng có chút buồn cười.

Đã nói xong Thạch Phá Thiên Kinh, 1 trận đại chiến đâu??

Tư Mệnh càng là con mắt đều tròn tròn, không dám tin.

Chỉ có Lâm Thiên một bộ cách cho nên khi bộ dáng, cái này vốn nên chính là không có bất luận cái gì khó khăn tỷ thí, đi cái lướt qua mà thôi.

"Ta không phục." Tư Mệnh lúc này rống to.

Hắn đoạt tại hộ vệ đội trưởng tuyên án kết quả lên tiếng trước, thần sắc dữ tợn không cam lòng nói: "Đây là 1 cái ngoại ý muốn."

Ngón tay hắn lấy Lâm Thiên lạnh lùng nói: "Thì một phế vật như vậy gặp may mắn, dựa vào cái gì có thể đoạt được Quán Quân."

"Ta khẩn cầu một lần nữa tỷ thí."

Hộ vệ đội trưởng có chút do dự, lúc này bên ngoài sân rất nhiều người lại là phụ họa nói: "Một lần nữa tỷ thí đi."

Bọn họ rất nhiều người đều cùng quen biết, mà Lâm Thiên thì là ngoại lai người, mà lại một mình đến đây, không có bằng hữu.

"Cái này?" Hộ vệ đội trưởng lấy ánh mắt hỏi thăm nhìn về phía Lâm Thiên.

Lâm Thiên lúc này ánh mắt cũng âm lãnh xuống tới.

Phế phẩm? Nói ta?

"Tốt lắm." Lâm Thiên nhẹ cười rộ lên, trực tiếp đáp ứng.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Kinh ngạc Địa Linh voi

Lâm Thiên cũng là có chút tức giận, một trận Linh thú đang lúc giao đấu, dắt dắt mắng trên người mình tới.

Người người không nói người Linh thú hai không được, cầm đầu đừng Thụ đâu??

Cái gì cũng không có làm, bị người chỉ cái mũi mắng phế phẩm, còn nói là vận khí cho phép.

Hợp lấy ta thu phục một cái các người thấy không rõ nội tình Linh thú, lại không được?

Lâm Thiên đôi mắt nhắm lại, ngay sau đó chính là gật đầu đáp ứng: "Người muốn một lần nữa so , có thể a."

"Bất quá, nói thực ra đến, ta cái này Linh thú có cái mao bệnh, sự tình gì không thích làm lần thứ hai."

"Tì như, hần vừa cùng người con linh thú này so qua, tại tỷ thí, tính khí sẽ trở nên càng thêm táo bạo, đến lúc đó phát sinh cái gì ngoài ý muốn, người được bản thân gánh chịu."

Lâm Thiên lạnh nhạt nói: "Đương nhiên, nếu như người sợ, nói xin lỗi, ta có thể làm người chưa nói qua lời nói mới rồi."

Tư Mệnh là có như vậy trong nháy mắt do dự.

Hậu quả bất kể, nói cách khác khả năng xuất hiện thương vong.

Hần là phế công phu rất lớn thật vất vả mới nói phục Địa Linh voi trở thành Linh thú đồng bọn, nếu như ngoài ý muốn nổi lên, chỉ sợ muốn tự tử đều có.

Có điều loại này do dự chỉ là tiếp tục một cái chớp mắt, so sánh với mà nói, hần càng thêm tin tưởng phán đoán của mình.

Trâu loại Linh thú, quyết định không có vượt qua cấp chín huyết mạch, mà lại vừa rồi thua cũng cùng trước mặt Linh thú khác biệt.

Là mình đừng ngắt đi, cũng không phải là như trước mặt Linh thú đồng dạng bị chấn nhiếp tại chỗ.

"Hần là đang lừa ta." Tư Mệnh tin tưởng vững chắc phán đoán của mình , đồng dạng lãnh đạm nói: "Tại sao muốn sợ, tính khí nóng nảy một số chưa hẳn không sai còn có thể lật trời không thành?"

Lâm Thiên về lấy một cái ý vị không rõ nụ cười lần nữa gật đầu nói: "Được, thi Quan đại nhân, vừa rồi hần đã đáp ứng."

"Cũng không sợ xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, tất cả hậu quả cũng để cho hần gánh chịu đúng không?"

Hộ vệ đội trưởng trầm tư một lát sau nói: "Có lý."

Tuy nhiên dựa theo quy củ, Linh thú giao đấu chỉ quyết thắng thua, không phân sinh tử, nhưng nếu như đối phương khẳng khẳng muốn một lần nữa giao đấu, mà lại là tại Lâm Thiên nói ra hậu quả tình huống dưới, tại xảy ra bất trắc hoàn toàn chính xác cần phải chính mình gánh chịu.

"Nếu như thế, cho các người chút thời gian điều chỉnh, một lần nữa tỷ thí."

Hộ vệ đội trưởng tuyên bố.

Tư Mệnh cái này lúc sau đã vội vàng chạy đến chính mình Linh thú trước mặt, phục một chút linh dược, điều chỉnh trạng thái.

Lâm Thiên thì là đi vào Tiểu Hoang trước mặt nói: "Giết chết đi."

Lời nói hơi hợt, phảng phất là một kiện lại tiểu có điều sự tình.

Mà đồng dạng, Tiểu Hoang cũng là khẽ gật đầu, rất nhẹ nhàng ứng hợp đạo: "Giết chết, sau đó ăn thịt."

Nói xong còn giọt chảy nước miếng, phảng phất nghĩ đến cái kia voi thịt mỹ vị.

Lúc trước Lâm Thiên nướng đều là chút phổ thông loài cá, tối cao cũng bắt quá nhất nhĩ giai Linh thú loại thịt a.

Sao có thể cùng cấp năm đỉnh phong Linh thú thịt so sánh.

Lâm Thiên nhìn về mặt ăn hàng bộ đáng Tiểu Hoang, ngẫm lại hay là đề điểm nói: "Một hồi ngươi hay là đừng có dùng thiên phú của mình năng lực đi, thì dùng thuần thân thể có thể làm đi."

"Không có vấn đề." Tiểu Hoang gật đầu, rất lợi hại tự tin.

Tuy nhiên hẳn hiện tại thuộc về còn nhỏ, nhưng huyết mạch quá mức khủng bố, thực lực chân thật hoàn toàn có cấp sáu đỉnh phong, bằng vào thân thể đánh tan một cái cấp năm đỉnh phong Linh thú cũng không khó.

Ước chừng sau mười phút, Tư Mệnh Địa Linh voi chung quy là lung lay đầu đứng dậy.

Nó còn có chút choáng váng, không biết vừa rồi phát sinh cái gì, bị Tư Mệnh giữa cho một trận, cũng khuyên bảo sau đó phải làm gì chắc đó.

Lúc này hộ vệ đội trưởng nhìn thời gian không sai biệt lắm, cũng lần nữa trầm giọng tuyên bố bắt đầu lại từ đầu tỷ thí.

Cùng Phương mới khác nhau, Địa Linh voi giờ phút này lộ ra ổn trọng rất nhiều, không có tùy tiện sử dụng công kích thủ đoạn, mà là toàn thân trên dưới bao trùm lên một tầng vàng đất ánh sáng màu choáng.

Đây là nó ít có Phòng Ngự Thủ Đoạn, tại Linh thú sở tay bên trong bị nhân loại xưng là Địa Linh giáp.

Có thể vận dụng Thổ hệ Linh lực cực lớn gia trì phòng ngự của mình năng lực.

Tại đem phòng ngự sau khi làm xong, lúc này mới hơi ngửa đầu, triển khai chính mình tiến công.

Linh Thú tiến công, thủ đoạn cũng không giống loài người nhiều mặt, biến hóa đa dạng.

Dù sao cũng phải tới nói hết thấy cũng chính là hai đại thuộc loại.

Một là bản thể chém giết, vận dụng chủng tộc của mình đặc sắc, lấy cường hãn thân thể gia trì Linh lực tiến hành sập lá cà.

Như chó sói loại, thì là tấn công, cắn xé, trao nứt, hổ loại thì là nhiều cái đuôi roi.

Mà voi loại thì là giẫm đạp, va chạm, ngà voi đột phá, vòi voi quật.

Thứ hai chính là cái gọi là thiên phú, căn cứ chủng tộc, huyết mạch, cao thấp khác biệt, Linh Thú thiên phú cũng từ một cái đến mấy cái không giống nhau.

Thiên phú là tới từ ký ức truyền thừa chỗ sâu kỹ năng, có đặc biệt công kích Linh lực phương thức vận chuyển, uy lực cường hãn, thuộc về tuyệt chiêu.

Vừa rồi Địa Linh voi chính là sử dụng thiên phú "Dã man đập vào", có điều thất bại tan tác mà quay trở về.

Bất Quá, hiện tại cũng không có lựa chọn lần nữa sử dụng, mà là từng bước một hướng phía Tiểu Hoang phương hướng tới gần.

Nhưng chính đi tới, cái kia Địa Linh voi ánh mắt lại là trong lúc đó lãnh lệ.

Nó phát hiện, cái kia ghé con lại là không chút nào sợ cùng mình nhìn nhau, mà lại càng là đứng thẳng người lên, hai vó chạm đất, hướng phía chính mình đi tới.

Móng trước càng là làm lấy động tác.

Nói như thế nào đây, có chút cùng loại với nhân loại xắn tay áo muốn mở làm bộ đáng.

Địa Linh voi giận, nó vang lên lần nữa chủ nhân của mình đối với mình căn dặn.

"Ván này, có vẻ như có thể giết chết nó?" Nó ở trong lòng quyết tâm.

Linh thú tuy nhiên không bằng Yêu thú tàn nhẫn, nhưng thực chất bên trong thú tính y nguyên không có khả năng loại bỏ sạch sẽ.

"Rồng." Địa Linh voi nộ hồng, xông vào lên, có điều lần này không có thi triển thiên phú, chỉ là đơn thuần vật lý va chạm a.

Nhưng dù sao thể tích ở chỗ này đề đó, nó tin tưởng, vền vẹn bằng cái kia nghe con là rất khó chống cự.

Quan sát đám người lúc này cũng đem con mắt trừng lớn.

"Chắc hẳn lần này, sẽ không xuất hiện vừa rồi loại kia khôi hài tình huống đi?"

Gần, khoảng cách gần.

Gần tới đất linh voi đều cảm giác được cái kia nghe con khí tức.

"Không có né tránh!" Đám người cũng đồng thời kinh hô.

"Oanh."

Giao kích phía dưới tiếng vang ầm vang nổ tung, uyển như lôi đình.

Bụi mù nổi lên bốn phía, mặt đất đều rạn nứt ra, trong tràng trong lúc nhất thời thấy không rõ bất kỳ tình huống.

Đây là một trận thuần túy lực lượng độ sức, đối với bốn phía mặt đất tạo thành phá hư cực lớn.

Địa Linh voi ánh mắt bên trong có kinh hi xẹt qua.

"Đụng trúng." Nó trong lòng lạnh lẽo lên. .

Nhưng sau một khắc, lại kịp phản ứng, tựa hồ có vẻ hơi không đúng.

Chính mình ngà voi cũng không có loại kia xuyên thấu sinh vật bắp thịt cách trở cảm giác.

Mà lại càng thêm quan trọng chính là, chính mình tựa hồ còn nguyên tại chỗ.

"Không phải cần phải trực tiếp đưa nó đỉnh bay ra ngoài hoặc là xuyên thấu à." Nó dâng lên nghi hoặc.

Bất Quá, hiện tại tình huống lộ ra rất lợi hại không thích hợp, dù sao lấy như thế cự lực va chạm, chỉ có hai loại khả năng.

Sắc bén ngà voi trực tiếp xuyên thấu đối phương thân thể hoặc là đối phương thân thể coi như cứng cỏi, nhưng cũng sẽ bị đụng bay ra ngoài.

Nhưng dưới mắt, hai loại cảm giác đều không đúng.

Về phần cái kia nghe con có thể tiếp được cái này thể đại lực trầm nhất kích?

Nó cũng không tin, chính mình thể nhưng là loài Voi, là lực lượng lớn nhất Linh thú một trong.

Như đối phương là Rồng, là mãnh, còn có thể đấu sức một phen, nhưng trâu loại Linh thú? Nói đùa cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133: Tàn nhẫn Tiểu Hoang

Sau một khắc, Địa Linh voi to lớn voi trong mắt có không thể tin.

Nó thấy cái gì?

Khỏi bụi tiêu tán, bên ngoài sân đám người cũng rốt cục thấy rõ ràng tình huống, bọn họ đồng dạng so với cái kia Địa Linh voi cũng không khá hơn chút nào.

Quá kinh người.

"Lão ca, người bóp bóp ta bóp chân." Có thanh niên lấy vì mình đang nằm mơ.

"Là thật, ta vừa bóp qua chính mình, tặc đầu." Có người cười khổ lắc đầu.

Lần thứ nhất, bọn họ cảm giác được thể giới quan của bản thân bị đổi mới.

Chỉ gặp trận kia bên trong, dài tới hơn hai mét ngà voi, bị một cái lộ ra đến vô cùng nhỏ bé móng bò đinh ở trung ương, khó mà tiến thêm mấy may.

Rất về phần bọn hắn nhìn tới mặt đất rạn nứt phần lớn là đến từ mấy cái kia Địa Linh voi dưới chân, mà cái kia ghé con dưới chân thì là hoàn hảo không chút tổn hại.

Cái này chứng minh cái gì, chứng minh thành thạo.

Căn bản không dùng tá lực, dựa vào mặt đất đến chèo chống nghênh dưới cái kia thể đại lực trầm va chạm, chỉ dựa vào mượn tự thân lực lượng liền có thể tùy tiện đón lấy.

Mà lại mạnh sợ nghĩ cực, cái kia Địa Linh voi thể nhưng là đánh thẳng tới, cái kia còn nhiều mạng theo bao nhiêu lực đạo, ngược lại là cái kia nho nhỏ ghé con là bị công địa phương.

"Lực lượng chênh lệch làm sao lại lớn như thế?" Có người gào thét.

Từ nhỏ đã nhìn con linh thú này Đồ Sách, giải Linh thú chủng loại, đã sớm vào trước là chủ, nhận định loài Voi lực lượng thân phận của bá chủ.

Nhưng bây giờ, người nói cho ta biết một cái ghé con có thể tùy tiện đứng vững một cái gần thành năm loài Voi Linh Thú va chạm?

"Hắn là thực lực chênh lệch đi!" Có người mở miệng, nhưng giọng nói vô cùng không xác định.

"Không có khả năng." Có người lập tức phản bác, có lý có cứ nói: "Mọi người đều biết, Linh thú con non, thực lực so tự thân tiềm lực tối thiểu muốn cấp thứ tư trở lên."

"Lúc này mới có, còn nhỏ, thanh niên, trưởng thành, trung niên bốn cái giai đoạn phân chia, mỗi cái giai đoạn, thực lực sẽ có tăng trưởng."

"Dù là cái kia ghé con là tiểu Địa Thần trâu con non, thực lực bây giờ cũng nhiều nhất là cấp bốn đỉnh phong thôi, không có khả năng có cấp năm."

"Dù là bởi vì huyết mạch cao quý, có thực lực áp chế, cũng không có khả năng đứng vững một lần kia va chạm"

"Thể nhưng là người giải thích như thế nào trước mắt một màn này." Có người cảm ra sự thực căn cứ hỏi lại.

"Ách, cái này sao... .." Nói chuyện lúc trước thanh niên không biết như thế nào mở miệng, ngậm miệng không nói.

Chính tranh luận không nghỉ, trong tràng hình thức lần nữa phát sinh cái biến.

Địa Linh voi mào đủ khí lực, hung hăng đột phá lấy, y nguyên không được tiến thêm, đang chuẩn bị đem chính mình ngà voi thu hồi, mưu cầu lần sau tiến công.

Lúc này, Tiểu Hoang động, một cái khác lộ ra gầy yếu móng bò đi lên 1 dặm, trực tiếp đem cây kia ngà voi ôm lấy.

Sau đó hiếm thấy trông thấy một tia phế lực bộ dáng xuất hiện.

"Nó muốn làm gì." Địa Linh voi sững sờ.

"Nó đây là?" Trận người bên ngoài cũng một trận kinh ngạc.

"Sẽ không phải!" Có người tựa hồ nghĩ đến cái gì, một trận la hoảng lên: "Nó muốn đem ngà voi bẻ gãy!"

"Không thể nào. ." Đại đa số người khó có thể tin đến cuồng lắc đầu.

Ngà voi đây chính là loài Voi cứng rắn nhất vị trí, là rất nhiều thiên phú thi triển trọng yếu nơi máu chốt.

Loài Voi là sao có thể xếp hạng đông đảo Linh thú trong chủng tộc gần phía trước vị trí, 1 là tuyệt đối lực lượng, hai chính là cái kia ngà voi mạng đến cường hãn lực công kích.

Vô luận là Sài Lang Hồ Báo, tại cái kia ngà voi nhất kích phía dưới, chỉ có thể bị xuyên thủng ra.

Tăng thêm không tầm thường phòng ngự lực, tổng hợp phía dưới, một mực chiếm cứ thứ hai vị trí.

"Kacha~." Lối nói vừa dứt dưới, một trận giòn vang truyền đến.

"Ngao, " một tiếng kinh thiên động địa kêu đau đớn, đồng thời vang lên.

"Bê gãy! !!" Vô số người run rẩy.

Bọn họ khó mà tin được phát sinh trước mắt hết thảy, một cái ghé con đem một cái rõ ràng đang đứng ở Thanh Niên Kỳ Địa Linh ngà voi cho sinh sinh bê gãy.

"Hồng học, hồng học." Tiểu Hoang thở, làm đây hết thảy, đối với nó mà nói vẫn còn có chút phí sức.

Hồ hấp điều chỉnh tốt về sau, lúc này mới đem một đoạn so thân thể mình còn lớn hơn ngà voi ném xuống đất, vô cùng có linh tính lúc lắc móng bò, lại chỉ cái kia Địa Linh voi.

Ý nghĩa rất rõ ràng.

Người không được a.

Làm xong đây hết thảy, còn nhảy cả tung học nhân loại đánh quyền bộ đáng, hồ hồ sinh phong, đánh ra đáng, trong miệng càng là phát ra một trận ý nghĩa không rõ thanh âm

Bên ngoài sân với tư cách chủ nhân Lâm Thiên nhẹ cười rộ lên, hẳn cùng Tiểu Hoang tâm ý nghĩ thông suốt, biết đây là biểu đạt có ý tứ gì.

Nó học Lâm Thiên cho nó nói cổ sự bên trong, cái kia tên là Tiểu Long võ đạo mọi người, hò hét: "Ta đánh, ta đánh."

Địa Linh voi gào lên đau đớn lắm, ánh mắt đỏ như máu lên, ngà voi nhưng là không thể trọng sinh.

Sau khi qua chiến dịch này, nó đã là nửa người tàn phế.

"Ngù!" Rống giận, Địa Linh voi điên cuồng, toàn thân hào quang màu vàng đất đại phóng.

Nó điên cuồng, Tiểu Hoang so với nó càng thêm tàn bạo, cước bộ khinh động đang lúc, lên đến một căn khác ngà voi bên cạnh thân, lần nữa vây quanh ở.

Có điều lần này, không có lựa chọn cứ thế mà bê gãy, mà là một trận phát lực phía dưới, trực tiếp đem to lớn thân voi nâng quá đỉnh đầu, sau đó hung hăng nện xuống.

"Ầm ầm."

So với vừa rồi tiếng vang lớn hơn truyền đến, một cái hố sâu xuất hiện.

Địa Linh như là trong hầm kêu rên, có e ngại chi ý.

Nhưng lúc này Tiểu Hoang hung tính đã nở rộ, rất khó thu tay lại, trực tiếp nhảy lên một cái, nhảy đến Địa Linh voi đầu lâu phía trên, xinh xắn móng bò phăng phát quyền đầu từng cái đập xuống.

"Phanh, phanh..." Liên tiếp thanh âm truyền đến.

Bên ngoài sân đã sớm lặng ngắt như tờ, chúng người vô pháp mở miệng, cũng không biết như thế nào mở miệng.

Xinh xắn móng bò mang theo lực đạo lại là to lớn, chỉ là mấy lần, xương sọ cơ hồ liền muốn vỡ ra.

Tư Mệnh lúc này cũng mất đồ, vừa đi vừa về độ bước, trên nắm tay gần xanh nõ tung nâng lên.

Rốt cục làm cái kia thứ nhất bôi huyết hồng, xuất hiện tại Tiểu Hoang móng bò phía trên thời điểm, Tư Mệnh rút cuộc kìm nén không được.

"Dừng tay!" Tư Mệnh gào thét, phóng tới trong tràng.

Tiểu Hoang ngoảnh mặt làm ngơ, y nguyên hung hăng đập lên lấy.

"Liệt điểm chương." Tư Mệnh lửa giận công tâm dưới, trực tiếp thi triển võ kỹ, hướng phía Tiểu Hoang phản lưng đập nện mà đi.

"Ngã~." Lâm Thiên hừ lạnh, văn khí bút vẽ, vền vền một số, chính là một cây văn khí dây thừng dài thoát cương mà ra, trói buộc tại Tư Mệnh trên thân.

Hắn nhưng là Đại Nho cấp Linh Thư sư, há lại Tư Mệnh cái này cấp năm Âm Dương Kinh võ giả có thể chống cự?

"Người không phải nói ta là phế phẩm à?" Lâm Thiên cười khề, nhìn lấy giấy dựa không nghĩ Tư Mệnh.

Tuy nhiên Tiểu Hoang lần này động tác tàn nhẫn dị thường, nhưng hắn cũng không ngăn lại.

Hắn luôn luôn thờ phụng, người không phạm ta ta không phạm người, người không giữ mồm giữ miệng, tự nhiên muốn trả giá đắt, thêm chút giáo huấn.

"Ta sai, dừng tay a." Tư Mệnh khóc, nước mắt dịch chảy ngang.

Từ Lâm Thiên một tay chính là chế trụ chính mình, tăng thêm nghiêng về một bên Linh thú chiến đấu, hắn làm sao có thể còn nhìn không ra một hai.

Nhưng lúc này, Tiểu Hoang móng bò trên, đã không có huyết hồng, thay vào đó chính là um tùm.

Địa Linh voi, đã là chết không thể chết lại.

Lâm Thiên bắt vì sở động, cái này là nhân quả tuần hoàn, nguyên nhân gây ra tại người nào, hậu quả tự nhiên cần người nào gánh chịu.

Nơi này vốn là một cái gắng thực lực thế giới, khẩn cầu chỉ là người yếu cách làm.

"Đầy đủ. Vốn nên trận đấu Lâm Thiên thắng." Hộ vệ đội trưởng chung quy là đứng ra, có chút ý vị thâm trường nhìn Lâm Thiên một chút, tuyên bố kết quả.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: La Thiên huyện thành

Tranh tài kết cục đã sớm nhất định.

Cuối cùng cái kia Địa Linh voi xác chết, cũng không có khả năng thật cho Lâm Thiên cầm lấy đi thịt nướng, như thế quá vô nhân đạo.

Từ trên lời đài rời đi thời điểm, Lâm Thiên đã là để đám người kinh dị tồn tại.

Quá tàn bạo, Linh thú sống sờ sờ từng quyền đem cái kia Địa Linh đầu voi sọ đập nát, óc văng khắp nơi.

Lâm Thiên ngược lại không cảm thấy có vấn đề gì, đây là một loại cường giả thái độ bình thường.

Phải biết kiếp trước thời điểm hoàng quyền chí thượng thời điểm, chống đối Quân Vương, đây chính là muốn tru diệt cửu tộc.

Cái gọi là người không biết không tội, vậy căn bản đều là vô nghĩa.

Biết thân phận, tranh thủ thời gian nhận cái sai liền không sao? Nào có chuyện tốt như vậy?

Người đối đãi so người yếu thì loại thái độ này, dựa vào cái gì muốn ta mở một mặt lưới?

Nơi này cũng giống như thế, thậm chí so kiếp trước càng thêm khắc nghiệt.

Cường giả tôn nghiêm không cho khiêu khích, có ít người thậm chí bởi vì bị người nhìn nhiều, trực tiếp giận dữ rút đao diệt sát.

Thậm chí, cường hãn đến vô cùng, có thể cảm ứng được khác người sát ý trong lòng, trực tiếp diệt sát.

Trong truyền thuyết Thánh giả càng là ngăn cách xa nhau ngàn vạn dặm, có thể tâm niệm nhất động, đem bất kính người tru diệt.

Lâm Thiên cách làm, căn bản tính không được quá phận, dù sao trên thực lực vốn là vượt qua đối phương, mà cái kia Tư Mệnh vậy mà miệng hô "Phế phẩm".

Tư Mệnh rất lợi hại khổ cực, trở thành vật hi sinh.

Tỷ thí sau khi kết thúc, hộ vệ đội trưởng đem còn lại đám người phân phát, chỉ để lại thu hoạch khen thưởng trước 10 người.

Tại đem khen thưởng tiền vàng cấp cho về sau, lần nữa đem Lâm Thiên lưu lại.

Đây là tại một gian trong phòng nhỏ, chỉ có hộ vệ đội trưởng cùng Lâm Thiên hai người.

Hộ vệ đội trưởng trầm ngưng một lát sau trước tiên mở miệng cười nói: "Phiền xin chờ chốc lát, một hồi Trưởng Làng liền đến."

"Ừm." Lâm Thiên gật đầu, làm làm lần này khảo hạch hạng nhất, vô luận là lựa chọn ở tại hương trấn phát triển, còn tiếp tục tham gia cấp trên khảo hạch, làm hương trấn cuối cùng quyền uy Trưởng Làng khẳng định sẽ tự mình đến một chuyến.

Hộ vệ đội trưởng cùng Lâm Thiên tại vừa rồi nói chuyện với nhau sau liền đều ngậm miệng không nói, yên tĩnh cùng đợi.

Cũng may cũng không lâu lắm, phòng môn theo một tiếng cọt kẹt nhẹ nhàng bị đẩy ra.

Vào cửa là một ông lão, nhìn ước chừng sáu mươi tuổi thượng hạ, râu tóc bạc trắng, nếp nhăn trên mặt tầng tầng lớp lớp.

Nhìn thấy người đến, hộ vệ đội trưởng đứng dậy, nhường ra chỗ ngồi, sau đó cung kính đứng đến lão già sau lưng.

Lâm Thiên cũng đứng dậy gật đầu ra hiệu, hiển nhiên đây cũng là Tinh Nguyệt hương trấn Trưởng Làng.

Tuy nhiên già nua, mà lại là đế quốc cấp thấp nhất khu vực đơn vị, nhưng thực lực không cho tiêu xuyt, so với cấp sáu cao cấp hộ vệ đội trưởng còn cường hãn hơn.

Thậm chí so với Lâm Huyền thực lực, đều không thua bao nhiêu.

Ông lão mỉm cười, ngồi xuống gật đầu nói: "Vị này chính là lần này khảo hạch đệ nhất Lâm Thiên thiếu hiệp đi."

"Lần này đoạt được khảo hạch thứ nhất, ngươi có thể lựa chọn nhậm chức tại hương trấn, lấy thực lực của ngươi, gánh vác được 1 cái trọng yếu chức vị."

"Đương nhiên, nếu như ngươi đối với mình có lòng tin, hoàn toàn có thể tham dự cấp trên khảo hạch, cho đến Đế thi, thành vì đế quốc bên trong ngôi sao Thiên Kiều."

"Không biết thiếu hiệp làm gì dự định?"

Lâm Thiên không suy nghĩ, nói khẽ: "Tiếp tục khảo hạch."

Loại này trả lời, không để cho ông lão cảm thấy kinh ngạc, rất bình tĩnh gật đầu nói: "Vậy cầu chúc thiếu hiệp lấy được một cái không tệ thành tích."

Đây là thường gặp lựa chọn, người đều là có phần đầu mơ ước, đặc biệt là người trẻ tuổi.

Trừ phi thực lực thật yếu đến cực hạn, một lần kia khảo hạch nhân viên đều là củi mục, ba bốn giai thì lấy được thứ nhất, cái này mới có thể không tham dự đến cấp trên khảo hạch.

Mà lại, Lâm Thiên là từ bọn họ hương trấn tấn cấp, có vinh cùng vinh, lấy được thành tích thật tốt, bọn họ cũng có thể thu hoạch được khen thưởng.

Ông lão rất lạnh nhạt, từ trong ngực lấy ra một cái vuông vức có điều lớn chừng bàn tay lệnh bài màu tím giải thích nói: "Đây là từ Đế Quốc Thiên Công các thân phận của chế tác bài."

"Ngoại nhân khó mà phỏng chế, đồng dạng cũng là người người tham gia khảo hạch thân phận chứng minh, làm ơn tất giữ gìn kỹ."

"Hiện tại ngươi còn có đại khái tám canh giờ có thể nghỉ ngơi, thật tốt điều chỉnh một phen, sau tám canh giờ, ta sẽ để cho hộ vệ đội trưởng tới đón ngươi, tiến hành truyền tống."

"Ừm." Lâm Thiên gật đầu.

Một trận nói chuyện cũng không tiếp tục bao lâu, chờ đợi Trưởng Làng đến cũng bất quá chủ yếu là vì lệnh bài kia giao tiếp.

Lần nữa bước vào tập trung phồn hoa khu vực, Lâm Thiên thở phào một hơi.

Mấy ngày nay khảo hạch cũng không phải đặc biệt gian nan, thậm chí đối với Lâm Thiên mà nói, cơ hồ có thể xưng là nghỉ phép.

Cùng tam đại Linh thú ở chung mấy ngày, sống phóng túng, chỉ có thứ hai đếm ngược trời thời điểm mới tốn hao 1 ngày thời gian tìm kiếm được Tiểu Hoang.

Mà lại cũng căn bản không tổn nhiều miệng lưỡi, rất lợi hại thuận lợi thì ký kết khế ước.

Sau đó tỷ thí cũng là lấy một cái người xem thân phận tham dự, trừ sau cùng chế trụ Tư Mệnh thời điểm hao phí một chút văn khí, còn lại căn bản không biết tiêu hao.

Trở lại khách sạn, cùng Lâm Tiểu Nhu dính nhau một phen, lại đem tin tức nói cho đám người, dẫn tới lại không phải cái gì tán thưởng.

Phần lớn là không cảm thấy kinh ngạc biểu lộ.

Liễu Tông càng là tròn mắt trừng một cái, đầu đen rau muống nói: "Baba đánh nhĩ tử, có cái gì đáng giá kiêu ngạo."

Com nước no nê, Lâm Thiên không có trực tiếp nghỉ ngơi, mà là cùng Lâm Tiểu Nhu tiến hành một phen bàn tràng đại chiến, lúc này mới ngủ thật say.

Tỉnh lại, chênh lệch thời gian không nhiều vừa vặn.

Liễu Tông lúc này cũng gõ vang cửa phòng thông báo nói: "Thiên ca, cái kia hộ vệ đội trưởng đến, chúng ta hiện lại xuất phát?"

"Ừm." Lâm Thiên chỉnh lý tốt quần áo, kéo Lâm Tiểu Nhu bước ra.

Sử dụng Truyền Tống Trận là Trưởng Làng chuyên dụng, thẳng tới La Thiên huyện thành, cũng không cần xếp hàng.

Liễu Tông một đoàn người tự nhiên là tùy tùng Lâm Thiên cùng một chỗ tiến về cao cấp hơn trong huyện thành.

Một trận bạch quang xẹt qua, tuyên cáo Tinh Nguyệt tiểu trấn chỉ hành kết thúc, mà Lâm Thiên cách hệ thống ban bố nhiệm vụ mục tiêu, cũng càng gần một bước.

Đó cũng không phải lớn bình thường hình Truyền Tống Trận, bởi vậy truyền tống vị trí cũng không phải là dung nạp nhiều người vùng ngoại ô quảng trường.

Lần này truyền tống đi thẳng tới ở vào huyện thành vị trí trung tâm.

Nơi này có rất nhiều thân mang áo giáp quân sĩ trấn giữ, chờ hết thấy trước mắt mình lẫm, hộ vệ đội trưởng đi đầu cười sang sảng lấy cùng trong đó một tên chào hỏi.

"Mã ca, người ta mang đến." Hộ vệ đội trưởng cười nói.

"Ừm, mang đi tiếp đại đại sảnh đi." Quân sĩ cũng cười nói.

Những năm này đều là hộ vệ đội trưởng đưa người đến đây, đã sớm cùng rất nhiều quân sĩ quen biết, cũng không cần kiểm tra thực hư thân phận.

"Được, có điều tiểu đệ ta lẩm miệng hỏi một câu, đều có nào hương trấn đã tới người." Hộ vệ đội trưởng ứng hợp nhất âm thanh, lại không có lập tức rời đi, mà là nhỏ giọng hỏi thăm về tới.

"Tới không ít, mình La Thiên thành dưới trướng hương trấn 108, hiện tại đã đưa bảy mươi bảy cái." Quân sĩ nhếch miệng đáp: "Bất quá, cùng các người Tinh Nguyệt quan hệ không tốt lắm Mai Lan Hương còn chưa tới chính là."

"Vậy là tốt rồi." Hộ vệ đội trưởng khề thờ phào, lúc này mới trở lại Lâm Thiên bọn người bên cạnh thân vung tay lên nói: "Đi thôi, đi đại sảnh ngồi chờ."

Thị trấn bố cục tự nhiên xa không phải hương trấn nhưng so sánh, thậm chí tên là thị trấn, kì thực so Vương quốc Tinh Nguyệt dưới trướng đại thành còn muốn tới phần hoa.

Lúc đó khách đại sảnh trang trí thì so đã từng thành Thiên Tinh Phủ Thành Chủ càng thêm đại khí.

Lâm Thiên tới chỗ này, nơi này đã tụ tập ước chừng hai, ba trăm người.

Trừ bảy mươi bảy thành người tham gia khảo hạch cùng người dẫn đường, còn có chút ít gia thuộc người nhà ở bên.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Di chất

Lâm Thiên cũng sẽ không vì những thứ này trang trí giống như nhà quê đồng dạng tấm tắc lấy làm kỳ lạ, dù sao nơi này tuy tốt, nhưng dù sao còn so ra kém Vương Cung.

Mà lại coi như so Vương Cung càng thêm lộng lẫy, cũng coi là bình thường sự tình, đi vào Thánh đạo đại thế giới quá lâu, rất nhiều thứ Lâm Thiên đã chết lặng, không giống lúc trước đồng dạng đột nhiên hết lên.

Người tổng hội tại thời gian trôi qua bên trong từ từ trưởng thành.

Hộ vệ đội trưởng dần xếp Lâm Thiên, để nó nguyên tại chỗ chờ một phen sau chính là tự mình rời đi, tìm tới chút quen biết bạn bè bắt đầu nói chuyện phiếm tán gẫu địa.

Trách nhiệm của hắn đã hoàn thành, tiếp xuống chỉ cần chờ đợi La Thiên huyện thành người phụ trách đến đây bàn bạc thì xong việc.

Tại tiêu ký lấy Tinh Nguyệt hương trấn khu vực ngồi xuống, Lâm Thiên quan sát bốn phía lấy bốn phía đám người, một lát sau đạt được cái kết luận, một đám ô hợp.

Loại này kết luận dưới, Lâm Thiên thể nội hùng hực Liệt hỏa đều nhanh khác chế không được, đều muốn đứng lên hỏi hột đến trên một câu: "Ta không phải nhầm vào người nào, ta chỉ muốn nói lại trận đám người, đều là cay gà."

Đích thật là không có tính khiêu chiến, tuy nhiên đây đều là từ đều cái hương trấn tuyển bạt hạng nhất, nhưng này cũng phải phóng tới cùng ai nhân tướng so.

Lâm Thiên tồn tại, gần như một cái thôi tra cứu, cấp sáu cao đoạn Linh Thư sư, tại đông đảo cấp năm trung cấp làm chủ người trong, không khác hạc giữa bầy gà.

"Lại là nhảm chán tỷ thí." Lâm Thiên thở dài, hắn đều có thể tưởng tượng đến, gần như lại là như Hương thi đồng dạng nghiền ép trạng thái.

Chỉ sợ, chỉ có đến càng cao hơn một cấp khảo hạch thời điểm, mới có một chút có thể xưng là đối thủ người.

Lâm Thiên Chính thở dài, bên tai lại truyền tới một trận cười nhạo thanh âm.

Giương mắt xem xét, trong nháy mắt mi đầu chính là nhãn lại tới.

Những người này, là hướng về phía chính mình phương này tới.

"Nha nha, Tinh Nguyệt hương trấn a, cái nào là người tham gia khảo hạch đâu??"

"Ai nha, bất kể là ai, đoán chừng đều là yếu cái cùng sóc đất đồng dạng đi."

"Nhà chúng ta chính là bình thường sở trường nhất chính là thu thập sóc đất."

Một cái trung niên phụ nữ mở miệng chế giễu, diện mục sai người cảm hận.

Một nữ nhân, tại Thánh đạo đại thế giới phạm là có tu vi tại thân, khuôn mặt gần như đều có thể bảo trì không già.

Nhưng đó là cần tại đạt tới cấp năm Âm Dương cảnh về sau, âm dương điều hòa, dung nhan không già.

Nếu như là người tại ba bốn mươi mới vừa tới loại cảnh giới này, tự nhiên không có khả năng cải lão hoàn đồng, chỉ là có thể duy trì a.

Bởi vậy nhìn thấy cái này người phụ nữ thời điểm, Lâm Thiên phản ứng đầu tiên chính là: "Người nào cho nàng tự tin, như thế làm bộ làm tịch."

Trung niên mới đạt tới Âm Dương cảnh, hiển nhiên là thiên phú không cao a.

Mà lại, nàng ngoại hình vẫn không đẹp mắt.

Phụ nhân đại khái có thể chia làm ba loại, phổ thông phụ nhân từ không cần nhiều lời, ưu nhã dịu dàng, có cùng tuổi trẻ tương xứng đôi trăm ổn.

Còn có một loại, thì là có thể xưng mỹ phụ, tư thái thướt tha, dung nhan tịnh lệ, càng là bởi vì tuổi tác quan hệ, phương diện kia thủ pháp thành thạo, vô số người khát vọng âu yếm.

Mà lớn nhất loại sau, Lâm Thiên đem quy kết đến trước mắt phụ nhân trên người, khuôn mặt xấu xí không nói, còn nói nhảm nhí, làm bộ làm tịch, một bộ cần ăn đòn bộ dáng.

"Người nhiều chuyện, yên ổn khô!" Lâm Thiên cũng mặc kệ người kia là ai, ngay sau đó chính là quát chói tai lên tiếng.

Bên này ồn ào gây nên hộ vệ đội trưởng chú ý, hướng phía phương này xem xét, mi đầu cũng là ngưng tụ, bước nhanh chạy tới.

"Lam Cúc người làm gì." Hộ vệ đội trưởng trầm giọng uống đến.

"Ta làm gì?" Phụ nhân kia Lam Cúc một bộ phát điên bộ dáng, dất cuống họng nói: "Đây không phải lập tức liền bắt đầu khảo hạch à, ta giới thiệu nhà ta chính là bình thường cho các người bọn này sóc đất nhận biết, ai biết người người vô lễ như thế, vậy mà lớn tiếng quát lớn ta."

"Để hần nói xin lỗi." Lam Cúc chỉ Lâm Thiên nghiêm nghị quát.

"Đại thẩm, nơi này không phải chợ bán thức ăn, mời ra môn rẽ trái, được không?" Lâm Thiên giễu cợt nói.

"Ta muốn giết chết người." Lam Cúc lại một lần phát điên.

"Đến nha, mục súc." Lâm Thiên khinh thường, thứ đồ gì, rõ ràng là người trước chạy đến nơi đây tắt tắt.

Còn sóc đất?

"Đây đủ, nơi này nhưng không phải là các người Mai Lan Hương." Hộ vệ đội trưởng rất lợi hại bá khí vung tay lên, đem cách trở bên ngoài.

"Được, Lam di, khảo hạch thời điểm, ta hội cho hần biết cái gì gọi là tàn nhẫn." Lúc này vẫn đứng sau lưng Lam Cúc tăng thể diện thanh niên mở miệng, lộ ra một ngum răng vàng khè.

Lâm Thiên buồn nôn, Lâm Tiểu Nhu càng là hướng Lâm Thiên trong ngực co lại co lại, nhỏ giọng nói: "Thiếu gia, hần thật buồn nôn."

Lâm Thiên đồng ý gật đầu, hoàn toàn chính xác đây đủ buồn nôn.

Kiếp trước những cái kia khói sách hun vàng răng căn bản là không có cách cùng thanh niên so sánh, Lâm Thiên thậm chí cũng hoài nghi hần có phải hay không ăn cái kia bài tiết vật lớn lên.

Lam Cúc lại là không cho là nhục, rất là yêu chiều quay đầu nhìn xem thanh niên, ra vẻ mềm mại gật đầu nói: "Chính là bình thường, nhất định phải giết chết hần."

"Hừ, các người còn không biết đi, nhà ta chính là bình thường thế nhưng là thu phục cấp sáu sơ cấp Linh thú, mạnh đến các người vô pháp tưởng tượng."

Lam Cúc mở miệng, một bộ đắc ý bộ dáng, bọn họ Mai Lan Hương đồng dạng là nương tựa yêu minh sơn mạch, lần này chọn lựa đồng dạng là thu phục Linh Thú khảo hạch.

Đây là một hạng quy củ bất thành văn.

Phàm là hương trấn ở giữa khảo hạch, thứ nhất là cần tuyển bạt thiên phú thực lực xuất chúng người.

Thứ hai là muốn tại trong khảo hạch hỗ trợ tăng thực lực lên, dù sao tại Huyền thi thời điểm thứ tự gần phía trước, hương trấn cũng có thể thu hoạch được phần thưởng.

Bởi vậy rất nhiều tới gần yêu minh sơn mạch hương trấn đều là dùng loại này khảo hạch phương thức, một là thu phục Linh thú, thứ hai là hái lấy linh dược.

Không tới gần yêu minh sơn mạch, thì là có những phương thức khác, tỉ như cùng loại với cái gì tẩy Linh Trì, thói luyện Linh lực loại hình đồ chơi.

Nghe được cái kia Lam Cúc khoe khoang lời nói, hộ vệ đội trưởng ngược lại là biểu lộ đặc sắc mấy phần.

Linh thú?

Hần nhưng là biết Lâm Thiên Linh thú là đến cỡ nào tàn bạo.

Dựa vào nhục thân chi lực sâm sâm đem một cái cấp năm đỉnh phong Linh thú đập chết.

Thực lực bạo phát xuống, quyết định sẽ không thấp hơn cấp sáu cao cấp.

"Được, biết, các người lợi hại, có điều xin rời đi đi." Hộ vệ đội trưởng mở miệng.

Hần là sợ cái này Lam Cúc, đây cũng là rất nhiều quân sĩ đều biết sự tình, bởi vậy vừa rồi hỏi thăm thời điểm, cái kia quân sĩ còn nhắc lại tình một phen.

Đây là một cái cực độ tự luyện, lại tướng mạo xấu xí nữ nhân, từ khi truy cầu chính mình không có kết quả về sau, suốt ngày đến tìm phiền phức.

Nghĩ đến lúc trước lúc còn trẻ ác mộng, hộ vệ đội trưởng không khỏi toàn thân rét run, tranh thủ thời gian ra lệnh trục khách.

"Nga~." Lam Cúc ngửa đầu, quay người rời đi.

"Cái kia hai, di chất một cái tính tình, không muốn phản ứng đến hấn nhóm liền tốt." Sau một lúc lâu, hộ vệ đội trưởng ác hàn hướng Lâm Thiên đề điểm nói.

"Có điều khảo hạch thời điểm vẫn là muốn cẩn thận bọn họ, bọn họ hội một lòng một dạ nghĩ biện pháp làm chúng ta Tinh Nguyệt hương người tham gia khảo hạch."

"Trước kia tốt nhiều lần, đều là bởi vì bọn hấn, chúng ta thứ tự cũng không quá tốt."

"Trước kia, vì cái gì?" Lâm Thiên lúc này mở miệng hỏi thăm, mới đầu còn tưởng rằng là mình duyên cớ, hiện tại xem ra, sự tình không có đơn giản như vậy.

Ai biết, lời này hỏi một chút ra, cái kia hộ vệ đội trưởng sắc mặt chính là biến đổi, giống như ăn tiện tiện đồng dạng buồn nôn.

"Đừng đề cập, đó là của ta ác mộng." Hộ vệ đội trưởng phát tay, tranh thủ thời gian rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 136: Bạch Chúc công tử

Ở chỗ này tập hợp thời gian đều là cố định, bởi vậy mấy canh giờ sau, sở hữu cấp dưới hương trấn người tham gia khảo hạch đều đã tụ đến.

Đi tới nơi này nhất cấp khảo hạch người, đều lộ ra mười phần tự tin, lẫn nhau trong lúc đều có chút dùng lỗ mũi nhìn người ý vị.

Bọn họ đều là mới từ trăm người bên trong thoát dẫn mà ra, tâm tính trên còn không có điều chỉnh xong.

Bao quát Lâm Thiên, nhìn lấy bốn phía chư vị thanh niên đều là một bộ mặt cao hơn đầu bộ dáng.

Khác biệt duy nhất chính là Lâm Thiên là thực lực chân chính vượt qua bọn họ, từ bắt đầu cũng đã đem bố cục phóng tới tối cao cấp sát hạch tới, vì vậy đối với loại này tiểu đả tiểu nháo rất lợi hại không làm sao có hứng nổi.

Hắn cũng không phải Đế Quốc bản thổ nhân sĩ, cũng không có bất kỳ cái gì danh khí, không thể trực tiếp nhảy qua trước mặt khảo hạch.

Không giống có chút Thiên Kiêu, tại Đế Quốc đánh ra danh vọng, tham gia khảo hạch có thể trực tiếp từ Quốc thi bắt đầu.

Thí dụ như loại kia tử đệ nhất Đế Lăng Thiên, tất cả mọi người biết rõ nó thực lực cường hãn vô cùng, tự nhiên không cần tham dự loại này cấp thấp khảo hạch.

Lâm Thiên tới thời gian đã đầy đủ muộn, không có thời gian xông xáo một phen tên tuổi đi ra.

Đế Quốc khu vực bát ngát như thế, muốn danh truyền Đế Quốc, không thiếu được tiểu thời gian nửa năm, thật có phần này công phu, Lâm Thiên còn tham gia khảo hạch làm gì, trực tiếp thi hoàn thành hệ thống nhiệm vụ.

Mấy cái ngày thời gian, cho dù là Nhất Huyện Chi Địa đều mở không ra tên tuổi, chỉ có thể từ sơ cấp nhất Hương thi bắt đầu.

"Một hồi ta đề đội trưởng cho các người tìm đang lúc lữ điểm, các người trả là tại cái kia chờ ta." Lâm Thiên hướng về phía Lâm Tiểu Nhu bọn người mở miệng nói.

Một vòng khảo hạch ước chừng bốn mươi ngày, Hương thi, Huyện thi, Quận thi, Quốc thi cơ hồ đều là mười ngày thượng hạ, chỉ có một vòng cuối cùng Đế thi rất nhanh, cùng một ngày chính là có thể quyết ra thắng bại.

Cho nên như quả không có gì bất ngờ xảy ra, một vòng này khảo hạch đồng dạng phải hao phí thời gian mười ngày, chỉ là còn không rõ ràng lắm khảo hạch a.

"Ừm. ." Lâm Tiểu Nhu thanh tú động lòng người gật đầu.

Không bao lâu, bên ngoài thính đường truyền đến một trận tiếng xào xạc tiếng bước chân, gồm cả lấy Thiết Khí va chạm thanh âm.

Từng đội từng đội quân sĩ cầm trong tay trường thương hình dáng vũ khí chạy bộ tiến lên mà đến, ở đại sảnh bên ngoài con đường hai bên đứng vững.

Lại sau đó một cái phong thần tuần lã thanh niên thân mang hoa phục, sau lưng cang là có thị nữ giờ cao lên Cái Dù chậm rãi đi tới.

"Cái này là người phương nào, làm sao lớn như thế phô trương?" Lâm Thiên bọn người đều là nghi hoặc.

"Ta chính là là các ngươi lần này Quan Chủ Khảo, các ngươi xưng hô ta là Bạch Chúc công tử là đủ." Thanh niên kia bước vào đại sảnh, cao giọng mở miệng.

"Bạch Chúc công tử! , lại là hần!" Lúc này bốn phía rốt cục có người lên tiếng kinh hô.

Lâm Thiên mắt tròn trắng, hần hai mắt đen thui, căn bản không rõ ràng cái này lại là đại nhân vật gì.

Cũng may bốn phía ăn dưa quả chúng vĩnh viễn thiếu không khe khẽ bàn luận, một lát sau, Lâm Thiên xem như biết đại khái thanh niên này là sao dẫn tới đám người kinh hô.

Đây là phía trước mấy lần bên trong lấy được Huyền thi hạng nhất đầu mãnh nhân, thậm chí tại Quận thi bên trong cũng lấy được thứ hai thứ tự, coi là thật không được.

Hơn nữa còn là La Thiên huyện thành con của thành chủ, bởi vậy lúc ấy trực tiếp cự tuyệt tại Quận Thành nhận chức cơ hội, về ở đây.

Xem như những năm gần đây quận trong huyện phong vân nhân vật.

Bạch Chúc công tử lớn lên đẹp mắt, mà lại áo trắng cảm bào, phong thần như ngọc, thanh âm càng là giống như ôn ngọc, sai người sinh lòng hảo cảm.

Tại bên trong vừa đứng, trong nháy mắt hấp dẫn ánh mắt, trở thành tiêu điểm.

Bị đám người nhìn chăm chú lên, thanh niên cũng không kiêu không gấp, y nguyên mặt mỉm cười buông lỏng nói: "Lần này khảo hạch danh xưng từ ngàn năm nay độ khó khăn lớn nhất một lần."

"Ta cũng hi vọng chúng ta La Thiên huyện có thể đi ra ngoài Thiên Kiêu, bởi vậy lần này tại ta cùng thành chủ sau khi thương nghị chuyên môn đề cao khảo hạch độ khó khăn."

"Đem đối ứng, khảo hạch khen thưởng cũng đem không phải bình thường."

"Lần này khảo hạch mục đích, vì Ma Ảnh mê quật, một hồi ta tự sẽ đem nơi đó đủ loại cáo tri mọi người."

"Trước tiên nói một chút khen thưởng đi."

"Lần này khảo hạch hạng nhất, trừ nắm giữ tham dự Quận thi danh ngạch bên ngoài, còn đem khen thưởng đề thăng làm một khối hạ phẩm Linh Thạch."

"Hạng hai khen thưởng ba vạn mai kim tệ, người thứ ba khen thưởng một vạn mai kim tệ."

"Thứ tư thứ năm thứ sáu khen thưởng năm ngàn mai kim tệ."

"Thứ bảy đến Đệ Thập khen thưởng một ngàn mai kim tệ."

"Trùng đồng, phẩm là tiến vào hai mươi vị trí đầu nhân viên, đều có cơ hội xem biểu hiện thu hoạch được tại thị trấn nhận chức cơ hội."

Lời nói bẽ, phía dưới ầm vang vỡ tổ.

"Hạ phẩm Linh Thạch!" Có người động dung.

"Lại là hạ phẩm Linh Thạch, đại thủ bút a."

Lâm Thiên cũng có chút ngây người.

Đối với Thánh đạo đại thế giới tiền tệ đơn vị, Lâm Thiên là biết đến.

Từ sơ cấp trăm vị tiến chế đồng, bạc, Kim bắt đầu, xem như người bình thường đều có thể có tiền tệ đơn vị.

Cái gọi là trăm vị tiến chế, ý tứ rất rõ ràng, trăm đồng làm một bạc, bách ngàn làm một Kim.

Một mai kim tệ, đối với người bình thường mà nói đã là một cái rất lợi hại khoa trương đơn vị tính toán.

Đừng nhìn Lâm Thiên thuê một cái linh thạch, tại Tinh Nguyệt tửu lâu tiêu phí dừng lại com canh, chính là mấy trăm thậm chí hơn ngàn tiền vàng.

Nhưng này đã là thuộc về cao đoan tiêu phí liệt biểu.

Đánh cái so sánh tới nói.

Từ Tinh Nguyệt truyền tống đến mình giương Đế Quốc, cần thiết tổn hao tiền vàng cũng bắt quá một ngàn số lượng.

Mà sinh ra giá trị, lại là vượt ngang khoảng cách mấy trăm ngàn dặm, không khác kiếp trước từ Địa Cầu đến Mặt Trăng một chuyến lữ hành.

Loại này lữ hành tổn hao số tiền ít nhất phải lấy trăm vạn mà tính đi?

Cũng chính là một mai kim tệ chỉ ít đều tương đương với dĩ vãng ngàn nguyên số lượng.

Mà tại sơ cấp tiền tệ đơn vị phía trên, làm theo là có hàng cao cấp tệ, linh thạch.

Linh thạch lấy từ linh mạch, phân ngũ đẳng, sơ cấp linh thạch, trung cấp linh thạch, cao cấp linh thạch, cực phẩm Linh Thạch, cùng càng thêm tinh túy Linh Tinh.

Sơ cấp linh thạch đối với Địa Linh cảnh võ giả mà nói rất có ích lợi, nếu là đổi thành tiền vàng, dù là mấy vạn mai đều không nhất định có thể mua sắm một khóa.

Mà trung cấp linh thạch có thể phụ trợ Thiên Linh võ giả tu luyện, cao cấp linh thạch nhưng phụ trợ Vũ Tôn, cực phẩm Vũ Đế áp dụng, Linh Tinh làm theo chỉ có Thánh giả mới có sử dụng khả năng.

Mà lại linh thạch trừ có thể làm cho võ giả thu nạp linh khí trong đó tu luyện bên ngoài, cho đến văn nhân đồng dạng có thể phát huy tác dụng.

Đeo linh thạch có thể chậm rãi hấp thu trong đó Linh lực, cường kiện thể phách, thanh tỉnh não vực, đề sáng tác càng thêm nhẹ nhõm.

Trách không được đám người hội lên tiếng kinh hô.

Nơi này người tham gia khảo hạch, phần lớn đều là chút cấp năm trình độ, nếu là có một khối linh thạch tại thân, chỉ cần một ngày kia đột phá đến cấp sáu, rất nhanh chính là có thể lần nữa đột phá.

Bạch Chức công tử mỉm cười, hẳn tự nhiên biết linh thạch tin tức đối với đám người rung động bao lớn, đây cũng là mục đích của hắn một trong.

Dù sao tiếp xuống khảo hạch nhưng cũng không thoải mái, có chút sai lầm có lẽ sẽ dẫn đến hậu quả nghiêm trọng.

Nếu như không có đem ra được phần thưởng, chỉ sợ rất nhiều người đều sẽ vứt bỏ thi.

Lần này không chỉ là hắc La Thiên huyện động tác như thế, huyện khác thành đồng dạng không thua bao nhiêu.

Tựa hồ Đế Quốc đối với lần khảo hạch này vạn phần coi trọng, nếu như có thể chọn chọn một thiên tư người, xông vào đến đến tiếp sau trong khảo hạch, đạt được khen thưởng cũng không ít đây.

Bởi vậy đề cao một chút khen thưởng, để đám người phát huy ra vượt xa bình thường thực lực, tuyển bạt nhân tài, rất lợi hại có lời.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 137: Ma Ảnh mê quật

Linh thạch tin tức, để đám người rung động không thời gian ngắn, nhưng cuối cùng vẫn điều chỉnh xong.

Bạch Chức công tử cái này mới lần nữa cất cao giọng nói: "Chắc hẳn tất cả mọi người minh bạch linh thạch ý nghĩa đi, ta ở đây cũng liền không nhiều hơn lắm lời."

"Ngược lại là lần khảo hạch này địa điểm, ta cần cho mọi người nói thêm điểm vài câu."

"Chúng ta La Thiên huyện, tổng cộng có tam đại khảo hạch địa điểm, trong đó Nguyệt Ảnh vịnh, Yêu Ảnh rừng cây, cùng Ma Ảnh mê quật."

"Đây là chúng ta La Thiên thành đặc điểm một trong, tam đại ảnh, quý dị khó lường."

"Nguyệt Ảnh vịnh bên trong có lấy loài người cá lưu lại bóng dáng, Yêu Ảnh rừng cây thì là loài Yêu bóng dáng, Ma Ảnh mê quật càng là loài Ma hình bóng."

"Trong đó lấy Ma Ảnh mê quật độ khó khăn cùng tính nguy hiểm lớn nhất."

"Loài Ma vốn là yêu thích u ám chi địa, cho dù là bọn họ lưu lại bóng dáng, đồng dạng kế thừa loại này đặc tính."

"Bởi vậy, ở trong đó nhất định phải phải cẩn thận nhiều hơn."

"Ở bên trong tuy nhiên không có nguy hiểm tính mạng, nhưng rơi xuống cái tàn tật cái gì đúng là bình thường."

"Khoảng cách lần trước Ma Ảnh mê quật mở ra đã có trăm năm thời gian, Âm Ma chi tâm đã đổi mới."

"Lấy được Âm Ma chi tâm người đem là lần này khảo hạch hạng nhất, đến tiếp sau thứ tự dựa theo phổ thông ma tâm lấy được số lượng bài danh."

"Đối với, đồng dạng có thể nói cho mọi người một sự kiện, Âm Ma chi tâm đồng dạng là một kiện hiếm có bảo mệnh đạo cụ, cụ thể hiệu dụng, các người lấy được về sau tự sẽ biết được."

Bạch Chúc công tử cười nhẹ đem lần khảo hạch này quy tắc địa điểm cả đám công bố ra.

Tuy nhiên cái kia tàn tật hai chữ nghe có vẻ hơi bất cận nhân tình, nhưng không có người lựa chọn rời khỏi.

Lần khảo hạch này khen thưởng quá phong phú, mà lại đang ngồi đám người đều là có cực mạnh lòng tin hạng người, bằng không thì cũng sẽ không tham dự vào cấp trên Huyền thi bên trong.

Chờ một lát, không có người nói lời phản đối, Bạch Chúc công tử lúc này cũng gật đầu nói: "Đã như vậy, cho mọi người ba canh giờ thời gian chuẩn bị."

"Ma Ảnh mê quật không coi là nhỏ, mà lại đường chồng lên, khó phân biệt phương hướng, muốn phải hoàn thành lần khảo hạch này ít ra phải mấy ngày, có thể chuẩn bị chút nâng cao tinh thần đan dược."

"Ở bên trong, người đem không có bất kỳ cái gì thời gian nghỉ ngơi, đồng dạng chuẩn bị chút thực vật, bổ sung thể lực."

"Sau ba canh giờ, về ở đây tập hợp là được."

Đám người gật đầu, đều tỏ ra hiểu rõ, mang theo nhà của mình thuộc rời đi.

Lâm Thiên tại hộ vệ đội trưởng chỉ đường dưới, tại phụ cận tìm nhà coi như không tệ khách sạn, đem Lâm Tiểu Nhu dàn xếp lại.

Tại Hương thi thời điểm hạng nhất, lấy được tiền vàng không ít, cũng không thêm để ý những thứ này chi tiêu.

Lần khảo hạch này, cũng không cho phép mang theo Linh thú, bởi vậy Tiểu Hoang cũng bị lưu trong khách sạn.

Về sau Lâm Thiên cùng hộ vệ đội trưởng hai người rời đi, lân cận tại phường thị mua sắm một chút đan dược, thực vật.

Chờ đến hết thấy chuẩn bị sẵn sàng, Lâm Thiên cũng trở về đến lúc trước tụ tập trong đại sảnh.

Hộ vệ đội trưởng đã cáo từ rời đi, chuyện kể tiếp, cùng hắn cũng không bất kỳ quan hệ gì, nhiệm vụ của hắn đã hoàn thành.

Ở đại sảnh chờ đợi không lâu, mọi người đều cùng, Bạch Chúc công tử cũng đến lần nữa, dẫn trước mọi người đi đến một ngôi miếu cổ trước đó.

Đây là một gian chiếm diện tích cực lớn Cổ Miếu, cửa Kim sơn bằng hiệu đã phai màu, lộ ra lịch sử đã lâu.

Bước vào trong cổ miếu, có tốp năm tốp ba tăng nhân cầm cái chổi dọn dẹp vệ sinh.

Tăng nhân chính là Thánh đạo bên trong Đại thế giới đã từng huy hoàng qua nghề nghiệp, trong truyền thuyết là vì Phong Ma mà tổn thất nặng nề, dần dần xuống dốc.

Một tên lão tăng đỉnh đầu giới ba, thân mang lấy một thân cũ kỹ Hồng Hoàng tăng bào trước tới đón tiếp.

"Công tử là muốn mở ra Mê Quật chi môn?" Lão tăng thần sắc lộ ra rất là nghiêm túc.

"Ừm." Bạch Chúc công tử gật đầu.

"Nhưng có khai quang hộ phù?" Lão tăng truy vấn.

"Có, nhưng chưa phân phát, tới cửa tự nhiên phân phát đi xuống." Bạch Chúc công tử đáp.

"Vậy công tử mời đi theo ta." Lão tăng không sai, không tại nhiều hỏi, đi phía trước nhóm.

Xuyên qua Phật đường, hương nền đài, làm bằng gỗ hành lang, lại dọc theo một mảnh trúc lâm đi một lát, rốt cục dừng bước lại.

Đây là một chỗ từ kỳ thạch quay chung quanh khu vực, có một đầu đẳng cấp thông hướng lòng đất, có vẻ hơi âm trầm.

Phía bên phải có 1 trên tấm bia đá mờ hồ khắc hoạ lấy mấy chữ Ma Ảnh mê quật.

Lão tăng đứng vững hơi gật đầu, cũng không nói gì.

Bạch Chúc công tử hiểu ý, tiến lên một bước đứng ra lần nữa cất cao giọng nói: "Lúc trước cho đám người nói qua Ma Ảnh mê quật tính nguy hiểm."

"Ở đây, ta y nguyên muốn trình bày chi tiết một lần, ở bên trong không thể qua loa chủ quan."

"Đây là Tiên Hiền Cổ Phật Phong Ma chi địa, tuy nhiên Ma Khu tiêu tán, nhưng Ma Ảnh còn tại, cách mỗi trăm năm càng là trọng sinh Ám Ma chi tâm."

"Bởi vậy cách mỗi trăm năm sẽ đem nơi đây làm chỗ khảo hạch, đương nhiên nơi này khảo hạch độ khó khăn cực cao, cũng không phải là mỗi lần đều thành công hoàn thành."

"Nếu như các ngươi thất bại, thành chủ sẽ còn phái chuyên gia tiến hành xử lý."

"Một hồi ta đem cho chư vị phân phát từ Đại Thiên Lô chùa cao tăng chế tác khai quang hộ phù."

"Cái này mai hộ phù hi vọng mọi người giữ gìn kỹ, cái này là của các ngươi bảo mệnh đạo cụ."

"Hộ phù có thể chống cự một lần ma ảnh xâm nhập, nếu như không cẩn thận phía dưới bị Ma Ảnh chiếm hữu, hộ phù tiêu hao tình huống dưới, hi vọng chư vị thừa dịp hộ phù hữu hiệu thời gian, đuổi mau ra đây, cái này đã mang ý nghĩa khảo hạch của ngươi thất bại."

"Không phải vậy, nếu như lần nữa bị xâm nhập chiếm hữu, ngươi đều sẽ đánh mất ý thức, trở thành Ma rồi."

Bạch Chúc công tử hiếm thấy nghiêm túc căn dặn.

Lâm Thiên chăm chú nghe, trong lòng không sai.

Rất đơn giản liền có thể đoán ra được, trong này cái gọi là Ma Ảnh muốn đến là có thể lấy riêng phần mình thủ đoạn công kích diệt sát hoặc là xua tan.

Nếu như không qua loa chủ quan, sẽ không có kia cái gì chiếm hữu cơ hội.

Nhưng nếu như qua loa phía dưới, bị phụ thân về sau, cũng có hộ phù có thể bảo hộ một lần, có điều khi đó vì lý do an toàn, chỉ có thể rời khỏi, đánh mất khảo hạch cơ hội.

Đám người cũng gật đầu, không có người đứng ra nói khoắc mà không biết ngược, dù sao tới chỗ này chỉ là cái kia âm trầm bầu không khí thì đầy đủ kiểm chế.

Tới chỗ này người đều có thể phân rõ nặng nhẹ.

"Như thế rất tốt, tiếp đó, theo thứ tự nhận lấy hộ phù." Bạch Chúc công tử hài lòng gật đầu, từ trong dây lưng lấy ra hộ phù.

Đây là không gian của hắc đạo cụ, làm thị trấn con của thành chủ, có đạo này cỡ chẳng có gì lạ.

Từng mai từng mai hộ phù phân phát đi xuống, Lâm Thiên đồng dạng nhận lấy đến một cái lớn chừng ngón cái màu vàng (gold) con dấu.

Phía trên khắc hoạ có minh văn, không lưu loát khó hiểu, muốn đến hắc là tăng lữ văn tự.

Hết thấy chuẩn bị sẵn sàng, Bạch Chúc công tử cũng thờ sâu mở miệng nói: "Mở Ma môn, nhập Mê Quật."

Lão tăng ngồi xếp bằng, trong miệng tụng kinh Văn, từng đạo từng đạo kim quang từ đỉnh đầu lan tràn nở rộ.

Liên tiếp đến cái kia trên tấm bia đá, không bao lâu u ám trong địa đạo truyền đến một trận chói tai kéo kẹt âm thanh.

"Mê Quật cửa đá đã mở, chư vị đi vào đi." Bạch Chúc công tử lúc này lớn tiếng nói.

Mà nói không bao quát, chỉ có hai ba mét, nhưng trăm người tiến vào cũng hao phí không bao nhiêu thời gian, dọc theo mà nói xuống.

Một cỗ u ám, âm ướt khí tức âm trầm đập vào mặt, sai người còn từ đáy lòng rụt rè.

Bên dưới địa đạo, lóe lên cổ xưa trên cửa đá mình vẫn lóe ra kim quang, đã là mở rộng.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Huyền cảnh?

Đây là một chỗ bị phủ bụi trong lòng đất thần bí trảng sỏi.

Không biết tên văn tự khắc ở phía dưới cánh cửa đá kia phía trên, giờ phút này lóe ra quang huy, lộ ra thánh khiết vô cùng.

Ngăn cách một khoảng cách, Lâm Thiên đã có thể cảm giác được rõ ràng cửa đá về sau, cái kia phim thần bí khu vực chỗ truyền đến âm lãnh xúc cảm

"Vây khả khả khả khả."

Lúc này, trong cửa đá bên cạnh truyền đến một trận khó phân biệt tính quái dị khác tiếng vang, làm cho lòng người sinh chán ghét phiền.

"Thứ quý gì." Có người thụ không, mở miệng nổi giận mắng: "Im miệng."

Nhưng mà thanh âm y nguyên tồn tại.

Mà chính là bởi vì người kia mở miệng giận mắng, để rất nhiều người động dung.

Bọn họ phát hiện, cái kia thanh âm cổ quái, vậy mà cũng không phải là từ tai tiến vào, mà là trực tiếp ở trong lòng sinh ra.

Bởi vì nam tử kia như thế quát mắng thanh âm, hoàn toàn không có che đậy kín cái kia thần bí nụ cười quỷ quyết.

"Lộc cộc." Rất nhiều người nuốt ngụm nước bọt, trong lòng bồn chồn.

Có điều cũng chỉ thế thôi thôi, những người này đều không phải là phổ thông người dân, chính là là võ giả văn nhân, có tu vi tại thân, được chứng kiến cổ quái đi thêm

Cũng sẽ không vì vậy mà sinh ra quá mãnh liệt ý sợ hãi.

Cửa đá chỗ hào quang y nguyên lóng lánh, theo đệ nhất nhân bước vào, thời gian dần trôi qua càng nhiều người cũng tiến vào trong cửa đá.

Lâm Thiên vị trí ở giữa bộ phận, hần đi vào cửa đá trước mặt, đang muốn bước vào, lại là phát hiện một tia chỗ cổ quái.

"Tựa hồ những thứ này bước vào người đều có chút mê mang a?" Lâm Thiên kinh ngạc, hần ở cửa đá bên ngoài rõ ràng đã nhìn thấy liên tiếp bước vào người đều dựa vào là không xa.

Nhưng trên mặt biểu lộ rất là mờ mịt, tại sau đó liền tứ tán đi ra.

Chính suy tư, sau lưng truyền đến những người khác không nhịn được thúc giục: "Khác đi lâu lòng, nhanh đi vào."

"Nếu như sợ, thì mau chóng rời đi."

Lâm Thiên trong lòng run lên, không lo được suy nghĩ nhiều, bước ra một bước.

Có động thiên khác.

Theo cái kia vượt qua cửa đá một bước phóng ra, Lâm Thiên cuối cùng biết là sao trước mặt đám người gặp mặt lộ vẻ mờ mịt.

Tại bước vào trong đó về sau, trước mắt chỗ bày ra cảnh tượng căn bản cùng bên ngoài cửa đá nhìn thấy khác nhau rất lớn.

Bên ngoài cửa đá bên cạnh đi đến nhìn, chính là một chỗ cung điện ngầm dưới lòng đất, đất đá lát, phong cách cổ xưa lại nặng nề.

Mà bước vào về sau, trước mắt hoàn cảnh lại là đại biển, hóa thành một chỗ u ám trong sơn cốc, bầu trời trắng tím treo cao, lộ ra bí hiểm.

"Huyền cảnh à?" Lâm Thiên trong lòng không quá chắc chắn, hắn vừa rồi thể nhưng là chú ý tới có hai người thậm chí giao thoa mà qua đều không có chạm đến lẫn nhau.

Nơi này phẳng phát càng cùng loại với một cái dị không gian.

Ngốc tại chỗ, Lâm Thiên không có nhúc nhích điều tra tứ phương, mà là cẩn thận cảm thụ một phen hộ phù.

Theo cái kia Bạch Chúc công tử nói, có này hộ phù chỉ ít toàn thân trở ra vấn đề không lớn, muốn đến có chút thần diệu công hiệu.

Quả nhiên, theo vận khí rót vào, hộ phù nở rộ kim quang, càng là có một loại trong cõi u minh chỉ dẫn, có thể cảm nhận được đồng dạng khí tức.

Đi theo chỉ dẫn chỗ tại tới trước, tại sơn cốc 1 nhỏ hẹp mật mờ chỗ, Lâm Thiên phát hiện cửa đá chỗ.

"Thì ra là thế." Lâm Thiên không sai, cái này hộ phù tựa hồ tại kích hoạt về sau có thể cảm ứng được đồng dạng khí tức, có thể bài trừ hư ảo, không đến mức lạc đường.

... ..

Quý dị trắng tím treo cao, mà cái kia làm cho lòng người sinh chán ghét phiền chóai tai tiếng cười lúc này cũng biến mất không còn tăm tích.

Lâm Thiên phẳng phát trở lại yêu minh sơn mạch thời gian, bốn phía an tĩnh đáng sợ.

Dọc theo vách núi tiến lên một khoảng cách, rốt cục nhìn thấy Cốc Khẩu vị trí, bên ngoài có róc rách tiếng nước truyền đến.

"Có bờ sông?" Lâm Thiên sững sờ, không nghĩ tới cái này vừa ra.

Tại hơi sau khi tự hồi đi theo thanh âm truyền đến phương vị mà đi.

Không bao lâu, trước mắt xuất hiện một dòng sông.

Nhưng nhìn thấy dòng sông kia một cái chớp mắt, Lâm Thiên hay là cảm thấy kinh sợ một hồi.

Cái đó là một đầu từ dòng máu chảy xuôi bờ sông, bốn phía bãi trên vách đắp lên lấy đầu người xương, phẳng phát từng mai từng mai nham thạch.

Mà tại dòng sông kia cuối cùng vị trí, càng là chỉ có thể mơ hồ trông thấy một đầu khóa sắt nằm ngang ở trên đó.

"Đến cùng là chuyện gì xảy ra?" Lâm Thiên động dung.

Dù hắn thực lực cường hãn, nhưng cũng chưa từng thấy qua loại này trận hình.

Hắn thậm chí có thể tưởng tượng còn lại người tham gia khảo hạch tình cảnh này nên là như thế nào kinh dị phản ứng.

Dù sao những người này phần lớn là chút Vương quốc quý tộc, hoặc là hương trấn bên trong tiểu con em gia tộc, tuyệt đối tính không được cái gì tâm trí cỡ nào cứng cỏi hạng người.

... ..

Hoa Nguyệt chính là lần khảo hạch này người bên trong một viên, giống đến mắt cao hơn đầu, đáng lẽ hàng sau lưng Lâm Thiên.

Nó ở cửa đá miệng ngẩn người, liền có chút không vui thúc giục.

Hắn không có chú ý tới lúc trước tiến vào cửa đá đám người là phản ứng gì, đối với tại thực lực của mình, Hoa Nguyệt rất lợi hại tự tin.

Tuổi còn trẻ thì đạt tới cấp năm cao cấp, càng có gia tộc truyền xuống Huyền Giai sơ cấp vũ kỹ.

"Lần khảo hạch này, hạng nhất ta tính thế bất buộc." Hoa Nguyệt ôm loại tâm tính này, giữa đầu bước vào cửa đá.

Nào biết được, bước vào cửa đá về sau, cảnh tượng trước mắt trong nháy mắt biến hóa, lại là ở vào bao la bát ngát qua trong vách.

"Cái quỷ gì!" Hoa Nguyệt giận mắng, phát hiện tình huống không thích hợp.

Ngẩng đầu, trên bầu trời chính là khe cong trắng tím, phối hợp với yên tĩnh sa mạc lộ ra âm lãnh vô cùng.

"Xoa." Hoa Nguyệt hùng hùng hổ hổ tuyền định một cái phương hướng tiến lên.

Không bao lâu, cảnh tượng trước mắt rốt cục phát sinh một tia biến hóa.

Ngăn cách ra xa, Hoa Nguyệt chính là phát hiện phía trước chỗ xa xa tựa hồ có một chỗ doanh địa.

"Không phải nói nơi này chính là phong ấn chi địa à? Cất, thế mà còn có nhân loại đóng quân?" Hoa Nguyệt khịt mũi coi thường.

"Muốn đến khẳng định là sợ chúng ta những thứ này người tham gia khảo hạch ra sai lầm, cũng đúng, dù sao chúng ta loại người này đều là Thiên Kiêu, là Đế Quốc thế hệ trẻ tuổi người tài ba." Hoa Nguyệt khinh thường nghĩ đến.

"Đi qua nghỉ ngơi một hồi." Càng phát ra khẳng định chính mình suy đoán về sau, Hoa Nguyệt bước chân nhanh mấy phần, mấy phút đồng hồ sau chính là đi vào doanh địa phụ cận.

Trong doanh địa lộ ra yên tĩnh dị thường, không có mây mây tiếng vang truyền đến.

Hoa Nguyệt lại là vẫn không biết, hắn còn thật cho là nơi này là vì hắn như vậy người tham gia khảo hạch thiết định càng tránh gió vịnh.

"Có người à." Hoa Nguyệt thô cuồng hống, lớn tiếng gọi uống.

Không có trả lời, Hoa Nguyệt không tin tã lần nữa rống vài tiếng, vẫn không có đáp lại tình huống dưới, trực tiếp đẩy ra hàng rào tiến vào trong doanh địa.

Lều vải có chút cũ nát, Hoa Nguyệt càng là nghĩ được một cổ hôi thối, mi đầu không tự chủ nhăn lại tới.

Sau một khắc, ánh mắt trong lúc đó thẳng lên, phát ra một tiếng kêu sợ hãi.

Hắn trông thấy, cái kia trong doanh địa tràn đầy thân thể, ngã chổng vó lên trời chổng lên xen lẫn, giò bọ bò đầy một chỗ, càng có trắng như tuyết bạch cốt lộ ra.

Những cái kia vậy mà tất cả đều là thi thể! .

Theo kinh khiếu một cái chớp mắt, bầu trời trắng tím trong nháy mắt kích xạ mà dưới một đạo quang mang, xuyên vào não bộ thẳng tắp bắn vào đến Hoa Nguyệt thể nội.

Hắn lộ ra sơ hở, tâm thần thất thủ, lấy chính là Ma Ảnh xâm lấn thời cơ tốt nhất.

"Ách, a!" Hoa Nguyệt ôm đầu thống khổ gào thét, toàn thân nổi gân xanh, giống như muốn nổ bể ra tới.

Lúc này, đặt ở trong túi quần chưa từng chú ý tới hộ phù lóe ra kim quang, bỗng nhiên bộc phát ra.

Màu tím vật thể tiêu tán, hóa thành vô hình, Hoa Nguyệt thân thể tại kim quang bao phủ xuống, sáng rực rực rỡ.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 139: Mấy phần minh ngộ

Hoa Nguyệt miệng lớn hô hấp lấy không khí, bộ ngực kịch liệt đập trùng, thì vừa rồi trong nháy mắt đó, hắn thậm chí đều cho là mình đã chết.

Đó là một loại vô pháp ngăn cản ăn mòn, dù sao nơi này Ma Ảnh tuy nhiên không thực thể, chính diện giao phong thực lực gần nhau tại không.

Nhưng đó cũng là từ thời cổ phong ấn loài Ma oán niệm, thể xác biến thành, há lại một tên cấp năm võ giả có thể chống cự?

Chỉ bất quá võ giả vẫn nhân trời sinh tự mang họa nhiên chính khí, nếu là không có sơ hở lộ ra, cũng không có khả năng cường ép xâm lấn.

Đáng tiếc, Hoa Nguyệt vừa rồi bởi vì trong nháy mắt thất thần, lộ ra sơ hở.

Toàn thân bị hộ phù kích hoạt sau kim quang bao phủ, Hoa Nguyệt cảm giác thoải mái mấy phần, loại kia âm lãnh cảm giác cũng đồng dạng bị đuổi tản ra ra.

"Nguy hiểm thật." Hoa Nguyệt chưa tỉnh hồn, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Sau một lúc lâu, Hoa Nguyệt sắc mặt lại là lần nữa âm trầm xuống.

Hắn bị đào thải.

Hộ phù sử dụng tới về sau, theo lý mà nói cần phải thuận kim quang kia dẫn dắt trở lại cửa đá, rồi đi nơi đây.

"Ta không cam tâm." Hoa Nguyệt nghiêng răng nghiêng lợi, hẳn là bọn họ hương trần thiên tài, hào lấy thứ nhất, làm sao cam nguyện vừa mới bắt đầu thì bị đào thải.

Thậm chí liên cái kia cái gọi là ma tâm đều không có thu hoạch một khóa.

"Không được, ta không thể cứ như vậy đào thải." Hoa Nguyệt trong lòng quyết tâm, cẩn thận cảm thụ một phen trên người năng lượng màu vàng óng sắc mặt hồng nhuận.

"Cái này hộ phù cần phải còn có thể tiếp tục một đoạn thời gian, thừa dịp thời gian tối thiểu làm khóa ma tâm."

... ..

Lâm Thiên đuổi tới "Khóa sắt" phụ cận, sắc mặt khó coi.

Vừa rồi ngăn cách ra xa nhìn thấy cái gọi là khóa sắt, lại là từ thân thể người dụng mà thành.

Cái kia từng đoạn từng đoạn thân thể người nối liền, đồ bê tông đồng dưới nước, mặt mũi vắn vẹo hoàn toàn để Lâm Thiên có thể tưởng tượng đến là thống khổ bức nào.

Bất quá đối với tình cảnh này, Lâm Thiên ngược lại là không có như cái kia Hoa Nguyệt đồng dạng kinh hãi muốn tuyệt, chỉ là có sinh sinh phản nộ.

"Đây là huyền cảnh vẫn là chân thực." Lâm Thiên quyền đầu nắm chặt.

Trách không được người cùng Ma không đội trời chung, tàn nhẫn như vậy hành động, lưu lại tuyệt đối là huyết hải thâm cù.

Phía trước đã không có đường, Huyết Hà cuối cùng chính là cái này "Khóa sắt" tại hướng phía trước chính là một chỗ cao không thấy đáy thác nước, không biết khuấy động bao nhiêu độ cao.

Chỉ ít Lâm Thiên đứng ở trên thả, cũng không nghe thấy cái kia dòng máu xuôi dòng khuấy động xuống to lớn oanh minh.

Đôi mắt nhắm lại, Lâm Thiên nhìn về phía khóa sắt đối diện, nơi đó có xuy khói lượn lờ lầy, thật mỏng phiêu đảng đến giữa không trung.

Trầm tư một lát, Lâm Thiên làm ra lựa chọn.

Qua bờ, nhìn xem đối diện đến tột cùng là cái gì.

Hơi thở bên trong lạnh lùng hừ một cái, nhảy lên một cái, văn khí quanh quần tại tuần đo, cũng không có lựa chọn từ khóa sắt trên bước qua, mà là nhảy lên từ máu trên sông vượt ngang.

Cấp sáu cao cấp văn nhân, văn khí ngưng luyện sung túc tình huống, từ không cần nhiều lời, đó là một loại viễn siêu cấp năm số lượng.

Tuy nhiên Huyết Hà rất rộng, dù có vài chục mét độ rộng, nhưng ở văn khí gia trì dưới, nhảy lên hay là nhẹ nhõm nhảy tới.

Hất lên tay áo, Lâm Thiên hướng phía khói bếp dâng lên địa phương tiến lên.

Hắn cũng không chú ý tới, ngay tại văn khí bạo phát trong nháy mắt, chân trời trắng tím lại là rõ ràng run rẩy một chút.

Thực lực của hắn, đối với Ma Ảnh mà nói sinh ra uy hiếp cực lớn.

Đạp trên bạch cốt, cách đó không xa rốt cục trông thấy khói bếp dâng lên địa phương.

Nơi đó phẳng phất có được một cái bộ lạc, xây dựng nhà gỗ, phòng trung ương bộ phận làm theo là có một cái củi lửa chồng, mang lấy một ngum chừng ba mét đường kính nồi lớn.

Từng đợt mùi thịt truyền đến, làm cho người muốn ăn.

Lâm Thiên nhưng trong lòng thì càng thêm cảnh giác lên.

Nơi này là địa phương nào?

Là bị giám khảo lệnh cấm cường điệu cẩn thận Ma Ảnh mê quật, làm sao có thể xuất hiện có người cái cái nòi thịt?

Chậm rãi tới gần, duỗi thủ dò xét một phen bốn phía, ngược lại là cũng không cái gì chỗ khả nghi.

Lúc này, cái kia trong nòi trong nháy mắt sôi trào, lộc cộc lộc cộc bốc lên bọt khí.

Ngay tại Lâm Thiên ngây người trong nháy mắt, một khóa nấu nát như đầu lâu, mặt mũi tràn đầy thịt nhão óc từ trong nòi thò đầu ra, gào thét: "Cứu ta, cứu ta! !"

Thanh âm thê lương, tăng thêm kinh khủng cảnh tượng, đột nhiên xuất hiện biến hóa, mà lấy Lâm Thiên tâm trí đều trong nháy mắt giật mình.

Hắn là có tình cảm người, tự nhiên sẽ sợ hãi, dù là chỉ là một cái chớp mắt, cũng đầy đủ.

Chân trời trắng tím trong nháy mắt quang huy 1 phun, một đạo bóng mờ tại quang huy che lấp lại, trong nháy mắt dưới lui.

Mắt thấy sắp xâm nhập Lâm Thiên thân thể.

Lúc này một cỗ cảm giác nguy cơ trong nháy mắt bao phủ Lâm Thiên.

"Có vấn đề!" Lâm Thiên nào từ 1 tỉnh táo lại, giương mắt xem xét, vừa vận trông thấy cái kia bóng mờ bộ dáng.

Cái đó là một cái toàn thân làn da màu tím đầu sinh hai chân, nhưng lại lộ ra hư huyền vô cùng thân ảnh, khoe miệng lộ ra nụ cười quỷ quyệt, tốc độ cực nhanh hướng mình xâm nhập.

Phát hiện nhanh, Lâm Thiên phản ứng cũng không chậm, dù sao cũng là cấp sáu thực lực, trong nháy mắt bạo phát dưới, thậm chí so với cấp năm cường giả toàn lực xuất thủ còn muốn tới mãnh liệt.

"Cút!" Lâm Thiên gầm thét, văn khí khuấy động, quanh quẩn tự thân.

Bóng mờ cũng không thể chống cự lại đột nhiên bạo phát văn khí trùng kích, trong nháy mắt tiêu tán thành vô hình vô tướng.

"Hô." Lâm Thiên miệng lớn thở dốc, lòng còn sợ hãi.

Kém chút, kém chút liền trúng chiêu.

Tuy nhiên không rõ ràng cái kia bóng mờ nhào về phía tới về sau, hội chuyện gì phát sinh, nhưng muốn đến tuyệt sẽ không là chuyện tốt.

Điều chỉnh tốt tâm lý trạng thái, Lâm Thiên lạnh lùng nhìn về phía vậy theo không sai đụn sôi nòi, lạnh hừ một tiếng.

Tay phải họa nửa tròn, sau một khắc một thanh từ văn khí ngưng luyện trường thương xuất hiện.

Cầm trong tay trường thương, nhẹ nhàng vẩy một cái, nòi lật.

Nước canh vẩy một chỗ, nhưng nhưng cũng không có lúc trước cái kia cầu cứu bóng người.

"Quan Nhân, đến nha." Lâm Thiên Chính suy tư dưới bước dự định, trong đầu lần nữa truyền đến một trận không khỏi tiếng vang.

Đây là một cỗ cực kỳ kiều mị thanh âm, ánh sáng nghe thanh âm liền phảng phất nhìn thấy một cái tuyệt thế mỹ nhân thân mang sa mỏng xinh đẹp bộ dáng.

"Nơi này, Quan Nhân, đến nha." Thanh âm kia tiếp tục tại Lâm Thiên trong lòng vang vọng.

Lâm Thiên lúc này lại bất động.

Hắn không sùng sờ không ngốc, nơi nào sẽ tin tưởng nào bên trong nghe được hết thấy.

Cổ đem thanh âm kia vứt bỏ, cẩn thận nhớ lại vừa rồi, thậm chí cả từ sau khi tiến vào phát sinh hết thấy.

"Người nhục khóa sắt, đại đình nấu người." Lâm Thiên thì thảo.

"Tựa hồ cũng đột xuất một cái kinh dị."

"Vừa mới có vẻ như chính là tại ta thất thần trong nháy mắt nhận xâm nhập." Lâm Thiên trong đầu thời gian dần trôi qua mình bạch mấy phần.

Tại liên tưởng đến trong đầu kiều mị kêu gọi, Lâm Thiên ánh mắt sáng lên.

Đồng thời khoe miệng càng là có một tia nụ cười như có như không.

"Nếu như, ta không có suy đoán sai lầm, thanh âm kia mục đích, hẳn là dạng này." Lâm Thiên cười lạnh.

Nhanh chân hướng phía thanh âm kêu gọi vị trí mà đi.

Trong sơn động, 1 uyển chuyển thân thể đưa lưng về phía Lâm Thiên, , phong lam núi non trùng điệp, trên người sa mỏng cùng không có.

Uyển chuyển thân thể muốn cự còn ứng, lác eo dẫn dụ: "Đến, hôn hôn ta."

"Phốc thử." Lâm Thiên trường thương hất lên, trực tiếp rút đánh tới.

"Ách a." Một trận kêu thảm tiếng nói âm vang lên.

Nữ tử bị quật nhất chuyển, trên khuôn mặt ở đâu là cái mỹ nhân, rõ ràng là bò đầy giòi bọt thịt nhão thể xác.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 140: Chủ quan

Nhìn trước mắt "Mỹ nữ" hình dạng, dù là Lâm Thiên đã sớm chuẩn bị, trong lòng cũng là giật mình.

"Quả nhiên, cùng ta suy đoán một dạng." Lâm Thiên trong lòng càng khẳng định chính mình suy đoán.

Từ vừa tiến vào cửa đá về sau, tràng cảnh biến ảo, cùng đủ loại chứng kiến hết thấy hoàn toàn có thể suy đoán đi ra.

Đầu tiên, chính là tiến vào bên trong về sau cái kia kiểm chế bầu không khí, cùng Huyết Hà người khóa.

Rõ ràng đều là sai người sinh ra ý sợ hãi mà tồn tại hoàn cảnh.

Mà lại tại liên tưởng lần thứ nhất gặp tập kích đúng là mình tâm thần chấn động một khắc này.

Rõ ràng nơi này cái gọi là Ma Ảnh tựa hồ không có bao nhiêu chính diện giao phong thực lực, chỉ cần tâm thần vững chắc, chính là không thể phá vỡ.

Trái lại, đối phương khẳng định sẽ như trước mắt Hồng Phấn Khô Lô, không ngừng thi triển thủ đoạn dẫn dụ, sau đó đột nhiên đảo ngược, để người tâm thần bất ổn.

Lâm Thiên có thể tưởng tượng đến, nếu như vừa rồi chính mình phảng phất lắng đầu thanh bình thường đến đến nữ tử trước mặt, nữ tử kia bỗng nhiên vừa quay đầu lại, khẳng định sẽ để cho mình dọa kêu to một tiếng, ngược lại cho cái kia ẩn giấu không biết rõ vật thể một lần thừa dịp cơ hội.

"Hiện tại nên suy tư phá cục chi pháp." Lâm Thiên nhíu mày.

Thủ đoạn của đối phương hẳn là sờ cửa thanh, nhưng cũng không có nghĩa là việc này thì hoàn tất.

Như vậy cũng tốt so, người biết có người dùng kiếm muốn đâm người, người cũng có thể né tránh, nhưng người không có cách nào đánh bại đối phương, như vậy liền là biết một thắng bị người dùng Kiếm Thứ.

Lâm Thiên cũng không muốn tiếp xuống thời gian cả ngày cùng những thứ này Si Mị Vồng Lượng làm đấu tranh.

"Vấn đề ở chỗ nào đâu??" Lâm Thiên suy tư, hoàn toàn không để ý tới lần nữa hiển hiện trong đầu không khỏi thanh âm.

"Hiển nhiên cái kia hàng vừa rồi cũng không có bị mật sát, không phải vậy trước mắt đây hết thấy nên tiêu tán mới đúng." Lâm Thiên đã khẳng định nơi này xác thực chính là trong ảo cảnh.

Từ trong sơn động đi tới, phía ngoài trắng tím y nguyên treo cao, nhưng Lâm Thiên ánh mắt lại là cũng không đặt ở trên đó.

Dù sao rất khó tưởng tượng đến cái gọi là Ma Ảnh hội tiềm tàng tại cái kia làm người khác chú ý nhất vị trí.

Bốn phía dò xét một phen, vẫn là khô héo rừng cây nhánh cây, vẫn là tĩnh mịch đến đáng sợ hoàn cảnh.

Lâm Thiên ánh mắt cường điệu nhìn về phía mỗi cái bóng mờ bộ phận, dù sao những thứ kia muốn đến hẳn là tên kia vì Ma Ảnh không biết tồn tại.

Có cái ảnh chữ, tiềm tàng tại trong bóng râm chính là chuyện thuận lý thành chương.

Trong đầu, Lão Phụ thanh âm của người càng phát rõ ràng, hô to lấy cứu mạng.

Bốn phía cũng tra dò xét không ra bất kỳ tình huống, Lâm Thiên nhíu mày sau chỉ có thể lựa chọn đi đến lão phu nhân nói tới vị trí.

Cởi chuông phải do người buộc chuông, đã rất khó tìm đến, chỉ có thể đặt mình vào nguy hiểm.

Mà lại đi qua suy đoán của mình về sau, Lâm Thiên tin tưởng chỉ cần mình cẩn thận một chút quyết định không có bất cứ vấn đề gì.

Giẫm lên cành khô, phát ra kết tiếng vang, Lâm Thiên tay nắm lấy văn khí hóa thành trường thương ngựa không ngừng vó bắt đầu chạy.

Không bao lâu, chính là nghe được một trận ồn ào thanh âm, càng thêm cổ lấy từng tiếng thê lương kêu thảm, nơi này lại là vừa rồi đã tới qua phía doanh địa.

Cảnh giác bên trong, vòng qua sau cùng một gốc che chắn tầm mắt cây cối, Lâm Thiên con mắt giờ phút này có chút sung huyết lên.

Một màn trước mắt quá mức huyết tinh.

Mấy cái tay mang theo sải đao, gây gỗ thân cao chừng chớ một mét thượng hạ toàn thân làn da màu tím, đầu bên trên có hai cái sừng bò vật thể tiểu ác ma chính loạn đao vung chém một tên phụ nhân.

Tên kia Lão Phụ tiếng kêu thảm thiết đau đớn lấy, đi đứng chỗ đã sớm máu thịt be bét, thành làm thịt nhão, nhưng tiểu ác ma lại là một mặt cười tàn nhẫn lấy.

Cảnh tượng như thế này, tuyệt đối là Lâm Thiên không có dự liệu được, theo bản năng chính là hai chân như gió, đạp xuống đất mặt, mau lẹ như sấm chui vào giữa sân.

Hắn là văn nhân, cũng không phải là dựa vào thân thể vũ kỹ chiến đấu, nhưng có văn khí trường thương nơi tay, đối phó mấy con hạ cấp tiểu ác ma không có bao nhiêu vấn đề.

Trường thương như cánh tay sai sử, đơn tay nắm lấy chuôi, một cái quét ngang chính là tùy tiện đem tiểu ác ma đầu lâu đập nát.

Một đám máu tím tung toé, tràng diện huyết tinh.

"Không có việc gì." Lâm Thiên đọc nhưng đã quên suy đoán của mình, dù sao hắn là nhân loại, nhìn thấy đồng bào nhận Di Tộc giết hại, lửa giận trong lòng khó lấy lắng lại.

"Nhưng, lập tức ngươi có việc ách hắc hắc a."

Lúc này, nguyên bản nằm xuống đất Lão Phụ trong nháy mắt bạo khởi, phát ra một trận khó nghe tiếng vang, lại là biến hóa làm một cái to lớn viên thịt vật thể.

Lâm Thiên sợ hãi cả kinh, nói thầm một tiếng phải gấp, thật sự là hắn là chủ quan.

Nhưng mặc dù kinh hãi nhưng không loạn, trường thương ngược lại một cái quét ngang, lập tức chính là muốn nghênh đón.

"Bá."

Một tràng tiếng xé gió truyền đến, trường thương xuyên thấu lão phu nhân to lớn lại buồn nôn thân thể, về hướng phía sau không khí.

"Giả." Lâm Thiên trong lòng lạnh lẽo.

Nguyên lai đây hết thảy đều là cục, liền tưởng rằng chính chủ lão phu nhân đều là huyền tượng gây nên.

Cái kia thật thể công, hẳn là ở sau lưng.

Lâm Thiên khloe mắt phẩy nhẹ, quả nhiên tại sau lưng khoảng không miệng lớn thời khắc, một vòng ám tím trong quang hoa, quái vật kia lần nữa hướng phía chính mình đánh tới.

Lâm Thiên đối với ác ma không lắm giải, nhưng cơ bản tri thức hay là biết một số.

Loại này ác ma có sừng thuộc về trong ma tộc tương đối hạ đoạn tồn tại, thực lực phân chia là dựa theo ma giác phía trên đường vân số lượng phân rõ.

Trước mắt Ma Ảnh hiển nhiên lúc còn sống chính là tối thiểu cấp bảy trở lên tồn tại, cái kia ma giác trên đường vân nhiều đến bảy đạo.

So với vừa rồi ma giác chỉ có hai ba Đạo Văn đường tiểu ác ma cường hãn không cùng một đẳng cấp.

Tuy nhiên bây giờ mất đi thể xác, chỉ có tàn niệm, nhưng đó cũng là cấp bảy loài Ma Ma Hồn tàn niệm, chính mình rất khó chống cự.

Lâm Thiên tâm trầm xuống, trong lòng có một tia ảo não.

Hắn cũng không sợ ma ảnh kia liền có thể ăn mòn roi linh trí của mình, dù sao hộ phù còn chưa sử dụng tới, mà lại lấy thực lực của mình chưa hẳn không thể thì gánh vác cái đồ chơi này thể công.

Nhưng loại này bởi vì chủ quan mà để cho mình lâm vào nguy cơ hiện tượng, lại là Lâm Thiên ảo não chỗ căn bản.

Đáng lẽ đều đã thời khắc nhắc nhở chính mình nơi này đều là hư ảo, là huyền cảnh.

Cũng không có khả năng tồn tại cái gì lão phu nhân.

Nhưng đến dưới mắt vẫn là không có phòng bị ở.

Tuy nhiên ma ảnh kia rất là khôn khéo, hái lấy mấy vòng phương thức mới dẫn được bản thân mắc câu, nhưng Lâm Thiên y nguyên không hài lòng.

"Hay là tuổi còn rất trẻ a." Lâm Thiên thờ dãi, hẳn mặc dù làm người hai đời, nhưng hai đời lịch duyệt cộng lại cũng không có nói chẳng khác nào hai, dù sao cả đời trạch nam, cả đời con ông cháu cha.

Loại này lịch duyệt, Lâm Thiên trước kia đều từng nghĩ tới, nếu như mình trọng sinh trở lại mười năm trước, đoán chừng vẫn là điều cá ướp muối.

Xổ số không có ghi tội, cổ phiếu không hiểu rõ, thời sự không quan tâm, cũng may xuyên việt chính là dị giới, mà lại là loại này lấy thi từ đều có thể trở nên nổi bật thế giới.

Lúc này mới một đường tia lửa mang thiểm điện, bộ thứ nhất liền có thể chấn kinh người Đại Nha.

Nếu như là cái gọi là cái gì Tu Tiên, rèn luyện thân thể loại dị giới, Lâm Thiên cũng hoài nghi lấy chính mình trạch nam bản tính, có thể đi hay không trên quật khỏi con đường.

Dù loại suy nghĩ chỉ là trong một ý nghĩ xẹt qua, sau một khắc, theo nào hải một trận sung đau nhức, Lâm Thiên hai mắt tối sầm ngã trên mặt đất.

Não vực không gian, cũng hoặc là xưng là Tinh Thần Không Gian.

Nơi này là nhân loại ý thức căn nguyên, trong đó càng là có biến ý thức, trong thức hải càng là có một đóa linh hồn chi diễm.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Biến ý thức không gian

Linh hồn là một loại rất kỳ diệu tồn tại, làm vì một người bình thường, thậm chí cả võ giả bình thường văn nhân, không cách nào cảm nhận được linh hồn tồn tại.

Nó không giống cơ quan nội tạng, tâm, lá gan, tỳ, phổi chờ mở ra Túi da liền có thể trông thấy, linh hồn là ở vào não vực chỗ sâu nhất.

Nơi đó là một cái thần kỳ đến khám xưng huyền diệu địa phương, tại Thánh đạo đại thế giới, chỉ có đến Vũ Tôn cấp bậc mới có thể cảm nhận được linh hồn tồn tại.

Nhưng Lâm Thiên là một ngoại lệ, từ hệ thống khóa lại bắt đầu, hắn đã có thể tiến vào thức hải của mình chỗ sâu.

Nơi đó trừ linh hồn chi diễm, còn có hệ thống biến thành to lớn bút lông ở trong đó đóng quân.

Vì cái gì xung não vực kỳ lạ, đó là bởi vì ở trong đó phảng phất tự thành một cái thế giới.

Một sợi ý thức tiến vào bên trong, nhìn thấy cảnh tượng là bao la bát ngát, cái gọi là biển ý thức, đó là bởi vì trong đó diện tích chân chính như là biển rộng lớn.

Mà trong hiện thực, kỳ thực chỉ là trong não vực một phần rất nhỏ a.

Lâm Thiên ý thức đang bị xâm lấn trong nháy mắt, chính là cưỡng ép bị kéo xuống biển ý thức không gian.

Cuộn cuộn linh thức chi lực cuộn cuộn cuộn cuộn, còn như sóng triều, mà tại cái kia thủy triều trung ương bộ phận, làm theo là có một đóa nở rộ Bạch Sắc Liên Hoa.

Đó chính là Lâm Thiên hồn hóa.

Hồn hóa không tính quá lớn, trung gian như có như không có một cái tiểu nhân bộ dáng.

Giai đoạn này tại Thánh đạo đại thế giới được xưng là hồn hóa tích súc anh, trong đó tiểu nhân đại biểu chính là Lâm Thiên linh hồn cường độ.

Đến Vũ Tôn về sau có thể phá lửa mà sinh, đến lúc đó linh hồn chi lực chính là một sự giúp đỡ lớn, có thể hình thành lực chiến đấu không tỵ.

Đây cũng là vì sao rất nhiều cường giả thậm chí có thể một chút trừng chết một số người yếu nguyên do chỗ.

Nhất cử nhất động của bọn họ bên trong, bao hàm cường đại linh hồn lực lượng.

Lâm Thiên lúc này tu vi, Linh Anh chưa thai nghén thành hình, cũng không có chiến đấu lực, chỉ là dựa vào lấy hồn hóa quanh quần bảo hộ lấy trong đó trẻ sơ sinh.

Tại ý thức tiến vào trong đó thời điểm, Lâm Thiên một chút chính là trông thấy cái kia hồn hóa bốn phía đã dần dần trở nên đến có chút âm lãnh đen nhánh lên.

Đối với bây giờ Lâm Thiên mà nói, cấp bảy loài Ma oán niệm linh hồn quá mức cường đại, rất đơn giản liền có thể trong nháy mắt ăn mòn biển ý thức không gian.

Mà đối phương cũng đích thật là làm như vậy, một chút xúi dục linh hồn của mình chi lực, nhuộm đen lấy biển ý thức, làm hao mòn lấy hồn hóa.

Lâm Thiên kinh hãi, hấn mặc dù biết chính mình có lẽ không phải là đối thủ, nhưng vạn vạn không nghĩ đến chênh lệch lại có lớn như vậy.

Lúc này biển ý thức không gian toàn bộ bầu trời đều đã đen nhánh, hồn hóa cũng biến thành âm đạm rất nhiều, tựa hồ tức sắp tắt.

Dập tắt hậu quả không cần nói cũng biết, để một cái không có hóa thành Linh Anh còn nhỏ linh hồn trực diện đối phương, chỉ sợ hai ba miếng liền có thể bị nuốt ăn sạch sẽ.

"Phải dùng hộ phù à?" Lâm Thiên rất không cam tâm.

Hắn có thể cảm nhận được hộ phù tán phát ôn nhuận quang mang, chỉ cần tâm niệm nhất động mà có thể xua tan khói mù, còn biển ý thức bùng sáng.

"Nhưng dạng này chẳng khác nào khảo hạch thất bại." Lâm Thiên nỗ lực nghĩ đến biện pháp.

Ý niệm chi thể thao túng hồn hóa, muốn chống cự hết thảy, nhưng cũng chỉ có thể là trì hoãn thôi, cũng không có khả năng loại trừ.

Mà lại cái kia chui vào Ma Ảnh, tựa hồ còn chưa hiện thân, chỉ còn chờ hồn hóa tiêu tán sau cho chính mình nhất kích trí mệnh.

Đây là một loại quyết đoán, nhất định phải sớm làm dự định, không phải vậy Lâm Thiên không dám hứa chắc tại hồn hóa tiêu tán về sau, cái kia non nớt linh hồn có thể hay không trong nháy mắt bị thôn phệ, dẫn đến không kịp thôi động hộ phù.

Hồn hóa càng phát âm đạm, ánh sáng màu trắng sáng tối chập chờn, còn như nền tàn trong gió, thời khắc liền muốn dập tắt cảm giác.

"Dùng thì dùng đi." Lâm Thiên cắn răng, tâm niệm nhất động chính là muốn câu thông cái kia truyền đến âm áp khí tức hộ phù.

Lúc này ánh mắt lại là trong lúc đó sáng lên.

Tựa hồ, quên những chuyện gì?

Lâm Thiên trong lòng thoáng hiện linh quang.

Ý thức thuận hồn hóa về sau lan tràn một chút khoảng cách, ở tại sau vị trí không xa, có một cây liên thông thiên địa kim tử cự trụ.

Phảng phất Định Hải Thần Châm từ biển ý thức phía dưới lan tràn đến bầu trời.

"Hệ Thống Hóa thân thể." Lâm Thiên thì thảo mở miệng.

Trong lòng trong nháy mắt cái biến chủ ý, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, cái kia hồn hỏa lại là trôi nổi lên, chậm rãi hướng phía sau cự trụ phương hướng xê dịch.

Không bao lâu, hồn hỏa phiêu đảng đến cự trụ bên cạnh thân, chậm rãi rơi xuống.

Đồng thời kiện hàng bên ngoài bên cạnh hồn hỏa chung quy là nền tản trong gió, thời gian dần trôi qua âm đạm xuống.

Lâm Thiên tâm đồng lúc theo khăn trương lên, tâm thần tùy thời nổi lên hộ phù.

Hắn là đang đánh cược, hồn hỏa hình dạng cùng vị trí cũng không phải là cố định, nhưng cho tới bây giờ đều là lấy tại trong thức hải cho thỏa đáng.

Nơi đó là Hồn Lực dễ dàng nhất phát sinh vị trí, cũng là dễ dàng nhất uẩn dưỡng Linh Anh chỗ.

Nhưng thì hiện tại tình huống xem ra, ngốc tại chỗ sớm muộn sẽ bị làm hao mòn sạch sẽ.

Ngược lại là hệ thống tồn tại vị trí, cho Lâm Thiên một loại rất lợi hại an tường cảm giác.

Hệ thống thần bí cường đại, Lâm Thiên chưa bao giờ hoài nghi tới, không chỉ là bởi vì khả năng đầy đủ từ ý thức chỗ sâu triệu tập ra dĩ vãng trí nhớ.

Mà là bởi vì tại cái kia hệ thống tự thành không gian bên trong, Lâm Thiên cảm nhận được cái kia hệ thống màng mỏng ngoại giới năng lượng có một loại che khuất bầu trời cường đại.

Hắn không rõ ràng đó là cái gì thần bí năng lượng, nhưng bản năng lại nói với chính mình, cái loại năng lượng này có thể tùy tiện chôn vùi hết thảy.

Hồn hỏa tiêu tán, trong đó cũng không rõ rệt trẻ sơ sinh cũng bại lộ tại bên ngoài.

Lúc này, sâu trong thức hải rốt cục nhắc lên sóng lớn, một đầu Ma từ biển ý thức bước ra.

Lâm Thiên hải hùng khiếp vía, quá dọa người.

Như là dựa theo tỉ lệ đến xem, linh hồn của mình em bé có điều hai ba mươi cm lớn nhỏ, mà cái kia Ma Hồn lại là đủ có vài chục mét độ cao.

Đây là một loại so sánh phía dưới hình thành cảm giác, dù sao cũng là cấp bảy linh hồn, so với cấp sáu cường hãn đến không thể địch nổi.

Nếu là đổi lại cấp tám, thậm chí cả cấp chín, chỉ sợ Lâm Thiên biển ý thức không gian đều chỉ có thể khó khăn lắm dung nạp thậm chí cả no bạo đều còn chưa thể biết được.

"Vây khả khả khả khả." Ma Ảnh càn rỡ cười to, răng nanh chỗ tản ra huyết sắc quang trạch, lướt sóng tiến lên.

Một bước chính là một khoảng cách lớn, rốt cục gần, giữa hai bên khoảng cách gần đến cái kia Ma đưa tay mà có thể đến linh hồn của mình.

Lâm Thiên khăn trương đến cực hạn, thậm chí nhanh không nhẫn nại được muốn gọi động hộ phù.

Lúc này dị biến nảy sinh.

Nếu là lúc trước cái kia Ma quỷ chính là một vũng, như vậy hiện tại nhắc lên sóng gió lại là có thể xưng Diệt Thế.

Kim tử sắc cự trụ phẳng phát nhận khiêu khích, ngang nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, từ biển ý thức phía dưới rút ra.

Cái đó là một cây cực lớn đến không cách nào tưởng tượng bút lông, Lâm Thiên có thể cảm giác được duy nhất một điểm.

Bút lông lớn nhỏ cũng không phải là chỉ có như vậy, mà là bởi vì chính mình Linh Hồn Không Gian chỉ có thể chứa đựng như vậy.

Hắn tiềm lực trưởng thành là vô tận.

Bút lông rút lên lộ ra tỏa ra ánh sáng lung linh, chỉ là nhẹ nhàng điểm một cái, cái kia cường đại Ma còn đến không kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào chính là hóa thành quang ảnh, phá diệt ngay cả cận cũng không còn.

Tinh hoa rơi vào biển ý thức, trong nháy mắt hấp thu đến to lớn chất dinh dưỡng, trả lại lấy linh hồn em bé.

Chỉ là như thế trong nháy mắt, toàn bộ em bé hình thể lại là trưởng lớn mấy lần.

Tới đồng thời, biển ý thức không gian lặng yên khuếch trương, lớn nhỏ lật mấy lần.

Ngu ngơ qua đi, Lâm Thiên trong mắt lóe lên một vòng mừng rỡ.

Linh hồn cường đại, mang ý nghĩa hấn sáng tác tốc độ cũng có thể tăng tốc, tựa hồ thật là có khả năng tại Đế thi trước đó, đem thực lực tăng lên tới một

loại không tệ trình độ.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 142: Trở lại

Biển ý thức không gian bên trong, đã sớm khôi phục lại trong bình tĩnh.

Phảng phất lúc trước nhắc lên to lớn thủy triều chính là ảo giác.

Bất quá khi Lâm Thiên cẩn thận cảm thụ một phen bây giờ trạng thái về sau, khỏe miệng chung quy là không tự chủ được liếc lên mỉm cười.

Quả nhiên là lớn mạnh mấy phần.

Tuy nhiên đi qua biển ý thức không gian khuếch trương về sau, em bé tí lệ vẫn không có lộ ra lớn mạnh, nhưng Lâm Thiên rất rõ ràng, đích thật là đề bạt.

Nếu là đem hiện tại đề bạt qua đi linh hồn để vào đến lúc trước biển ý thức không gian bên trong, vậy coi như không phải như trẻ con lớn nhỏ.

Mà là sẽ trở thành Cự Nhân tồn tại, giống như vừa rồi cái kia đạo Ma Ảnh.

Cùng giai ở giữa linh hồn giao phong, đều là không dám xâm nhập đối phương biển ý thức, dù sao bản thổ tác chiến có liên tục không ngừng Hồn Lực tiến hành bổ sung.

Nhưng cao hơn cấp một về sau, khi tiến vào đến cấp thấp biển ý thức, cái kia khác biệt coi như lớn.

Thậm chí lại cao hơn trên hai giai tình huống dưới, nếu là cái kia chờ linh hồn của cường giả tiến vào Lâm Thiên biển ý thức, cái kia tí lệ phía dưới có thể nói chánh thức đỉnh thiên lập địa như người khổng lồ.

"Cần phải có cấp bảy cường độ." Lâm Thiên âm thầm đánh giá một phen sau lộ ra mừng rỡ không thôi.

Theo ma ảnh ăn mòn bị hóa giải, Lâm Thiên lúc này cũng rất lợi hại cảm giác được rõ ràng thân thể lần nữa trở lại trong lòng bàn tay của mình.

Thiếu cái kia che trời thần bí hắc vụ, hơi chuyển động ý nghĩ một chút chính là tùy theo trở lại thân thể.

Chậm rãi mở mắt, Lâm Thiên có chút hoảng hốt.

"Ta đây là ở đâu?"

Lâm Thiên chú ý đến bốn phía hoàn cảnh.

Nơi này lộ ra nhưng đã không ở cửa đá phụ cận, nhưng tương tự cũng không có ở sơn cốc kia trong rừng rậm.

Nhìn kỹ một chút bốn phía, chính là ẩm ướt vách đá hình thành thông đạo, chung quanh khắp nơi đều là phân chỗ ngã ba.

"Mê Quật chân thực hoàn cảnh à?" Lâm Thiên thở dài.

Cái kia ẩm ướt vách đá cùng mặt đất đất cát, cùng lúc trước bên ngoài bên cạnh nhìn thấy rất lợi hại cùng loại.

"Xem ra ma ảnh kia bị diệt sát về sau, ta hẳn là tránh thoát huyền cảnh."

Lâm Thiên cảm thấy có mấy phần suy đoán.

Chính mình hẳn là cùng tới chỗ này đám người một dạng, tại vừa bước vào Mê Quật thời điểm, trong lúc nhất thời không có phòng bị, bị đẩy vào cái nào đó Ma Ảnh chế tạo trong ảo cảnh.

Những thứ này Ma Ảnh muốn đến rất khó chủ động công kích người khác, mà lại tại tâm thần không có lộ ra đại phá phun tình huống dưới đoán chừng cũng vô pháp làm đến trực tiếp xâm lấn biển ý thức.

Lúc này mới đem trọn cái trình tự chia làm hai bước.

Bước đầu tiên tự nhiên là kéo vào huyền cảnh, dù sao tới chỗ này võ giả vẫn nhân cùng người bình thường nhưng khác biệt.

Năng lực phản ứng mau lẹ, mà lại có Linh lực thậm chí cả văn khí hộ thể.

Nếu là trực tiếp thừa dịp đạp nhập Mê Quạt một cái chớp mắt liền muốn hoàn thành ăn mòn, cơ hồ là không thể nào, rất có thể bị hộ thể Linh lực cùng văn khí đánh tan.

Nhưng tại loại này không phòng bị tình huống dưới, kéo vào huyền cảnh ngược lại là đơn giản mấy phần, huyền cảnh từ căn bản trên ý nghĩa đến nói không có công kích tính, mà lại là tác dụng tại tầng sâu ý thức phía trên, tại không phòng bị tình huống dưới, rất dễ dàng thành công.

Tiến vào huyền cảnh về sau, tương đương với tiến vào ma ảnh sân nhà, thêm nữa huyền cảnh vốn là giá trị tại ý thức thể trên, ở tại sáng tác hoàn cảnh dưới, chỉ cần một cái thất thủ chính là có thể thừa cơ xâm lấn.

Nếu như đổi thành hiện thực tình huống, cho dù là tâm thần thất thủ một cái chớp mắt, ma ảnh kia đánh tới, chỉ sợ cũng phải bị hộ thể Linh lực chấn vỡ.

Mà trong ảo cảnh, tâm thần thất thủ, Linh lực nhưng liền sẽ không khuấy động.

Liền giống với vừa rồi Lâm Thiên tại trong ảo cảnh cách làm, kỳ thực chỉ là một loại phán đoán mà thôi, hẳn cảm giác mình rất cường đại, kỳ thực trong hiện thực thân thể căn bản không biết tùy theo làm ra động tác.

Cùng loại với thôi miên, làm Lâm Thiên cho rằng bị thời điểm, ý thức cũng là trong nháy mắt trở nên nhỏ yếu, bị xâm lấn cũng là chuyện đương nhiên.

Lâm Thiên muốn cái thông thấu, nhưng cũng minh bạch mấy phần.

Tuy nói là một loại phán đoán, nhưng cũng không thể vượt qua bản thân thực lực hạn mức cao nhất, đây là quy tắc gây nên.

Cũng sẽ không xuất hiện tại trong ảo cảnh phán đoán chính mình vô địch, thì có thể chân chính tay cầm Nhật Nguyệt, mà ma ảnh kia đồng dạng bị giới hạn huyền cảnh quy tắc, chỉ có thể chế tạo một số thực lực không mạnh đồ vật, đến đánh tan tâm thần.

Nếu là thật sự có thể chừng không hết thấy, vậy cái này chừng cũng liền không xưng là huyền cảnh, mà là trong truyền thuyết Thánh giả lĩnh vực.

"Tiếp đó, ta nên đi làm gì." Bài trừ roi uy hiếp về sau, Lâm Thiên tâm tư lần nữa hoạt lạc.

Tại có phòng bị dưới, hẳn mấy cái có lẽ đã không có khả năng bị kéo vào huyền cảnh, mà lại cho dù là kéo vào huyền cảnh, muốn đến cũng sẽ không tái phạm đồng dạng sai lầm.

"Tìm kiếm Ám Ma chi tâm?" Lâm Thiên nói nhỏ, sau đó tựa hồ nhớ tới cái gì.

Vội vàng hướng xuống đất tìm kiếm.

Mấy giây sau, Lâm Thiên từ lòng bàn chân của chính mình vị trí nhấc lên một khóa tím màu đen lớn chừng quả đào tinh thể.

Tinh thể bên trên có tinh mịn đường vân, tản ra ấm áp, càng thêm cổ một cổ nhân nhạt khí tức tà ác.

"Đây chính là ma tâm." Lâm Thiên cơ hồ có thể khẳng định tay mình cầm vật gì.

"Nếu không làm nhiều chút ma tâm để đó?" Lâm Thiên lúc này nghĩ đến.

Càng nghĩ tựa hồ càng cảm thấy có thể thực hiện, mà lại có vẻ như hấp thu Ma Ảnh về sau, linh hồn của mình sẽ còn lớn mạnh mấy phần.

Trong đôi mắt nở rộ lên một tia khiếp người quang mang, Lâm Thiên đã là có chủ ý.

... ..

Lần này khảo hạch không thể bảo là không khó, Lâm Thiên cũng không hiểu biết chính là, lần này khảo hạch độ khó khăn kỳ thực đã là thêm rất nhiều.

Cái kia Bạch Chúc công tử nói đích thật không giả, toà này thị trấn khảo hạch phương thức lâu dài thảng dãi xuống thật là chỉ có ba loại.

Trong đó Ma Ảnh mê quạt trăm năm vừa mở, xem như chung cực gian nan.

Dĩ vãng khảo hạch cũng đều là từ thị trấn phái ra cường giả, cách mỗi trăm năm tiêu diệt một lần Ám Ma chi tâm, phòng ngừa Ma phục sinh.

Nhưng lần này, ở tại liên tục yêu cầu dưới, khảo hạch độ khó khăn đã từ thoát ly huyền cảnh coi như thành công biến thành cần muốn tìm đến Ám Ma chi tâm.

Đây là vì tuyền bạt ra cường giả chân chính đại biểu thị trấn tham dự càng cao cấp bậc khảo hạch.

Có chút sai lầm, rất có thể sẽ tại Mê Quạt bên trong mắt mạng.

Lâm Thiên thành thạo, tìm tới sơ hở, nhưng càng nhiều người lại là tại trong ảo cảnh giấy dựa.

Lúc này Lâm Thiên còn một mặt nhảy căng chi sắc khắp nơi đung đưa, muốn muốn lần nữa tìm kiếm được Ma Ảnh.

Mê Quạt đường rắc rối phức tạp, vách đá hai tuần Phật gia mình vẫn cũng đã bị ma diệt chỉ có nhất tầng nhàn nhạt ấn ký.

Một đường đi xuống, Lâm Thiên hiện tại là thật không rõ ràng chính mình vị trí.

"Kỳ quái a." Lâm Thiên dừng bước lại: "Làm sao lại không có đâu??"

"Sẽ không phải là viên này ma tâm nguyên nhân đi."

Nơi này chính là Ma Ảnh mê quạt, Lâm Thiên nhưng không cũng chỉ có cái kia một đầu Ma Ảnh Mê Tung.

Càng nghĩ, chính mình cùng lúc đầu tiến vào nơi này thời điểm, duy nhất khác nhau có vẻ như chính là trong tay nắm ma tâm.

"Sẽ không phải là những quý đồ, vật đó cảm nhận được ma tâm khí tức, không dám tìm ta phiền phức đi." Lâm Thiên sắc mặt thay đổi cổ quái.

Có vẻ như giải thích như vậy, nói thông.

Ngắm lại về sau, Lâm Thiên đem cái kia ma tâm dùng văn khí bao trùm bao vây lại, dạng này cái kia có lẽ chính mình không phát hiện được khí tức liền sẽ không tràn ra ngoài.

Một lát sau, theo văn khí bao phủ, Lâm Thiên rốt cục cảm giác được hoàn cảnh bốn phía lần nữa thay đổi âm lạnh lên.

"Đến!"

Lâm Thiên không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, trên mặt có vui vẻ biểu lộ.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 143: Trăng tím

Loại này âm lãnh xúc cảm truyền đến, để Lâm Thiên mi đầu không tự chủ được nhăn lại.

Hắn biết, cái kia lặn núp trong bóng tối quý đồ, vật hẳn là tới gần.

Lâm Thiên chờ chính là cái này cơ hội, tự nhiên không có khả năng bảo trì lại cảnh giác, cố ý đem trọn cái tâm thần trầm tĩnh lại.

Nhưng mấy phút đồng hồ sau, âm lãnh xúc cảm vẫn như cũ, lại là cũng không bị kéo vào đến trong ảo cảnh.

Lâm Thiên ngạc nhiên, cái này mới phản ứng được, loại vật này rất khó giả ra tới.

Đây là một loại tiềm thức trên nhắc nhở, dù là Lâm Thiên cố ý buông lỏng tâm thần, kỳ thực cũng khó có thể đạt tới loại kia thiên nhiên không phòng bị trạng thái.

Muốn để tâm thần trong nháy mắt sinh ra một loại sợ hãi rung động, phương pháp dù sao cũng phải tới nói cũng cứ như vậy hai ba chủng.

Không biết tự nhiên năng mang đến hoảng sợ, Người dọa Người có thể hù chết người, cái kia chính là đột xuất một cái không biết, tại trong lúc đột nhiên cho kinh hãi.

Từ vong cũng có thể cho đại đa số người mang đến hoảng sợ, làm mất người lâm sinh thời điểm chết, trong lòng sẽ sợ sợ, sợ vỡ mật.

Mà cực kỳ khủng bố, tự nhiên cũng có thể mang đến sợ hãi, đáy lòng của mỗi người năng lực chịu đựng đều là có hạn, chính như Mãng kinh khủng, tuy nhiên biết rõ là người đóng vai, nhưng ở bối cảnh âm nhạc cũng phủ lên trong hoàn cảnh, y nguyên hội sinh sinh sợ hãi.

Nhưng bây giờ Lâm Thiên phát hiện mình sa vào đến một cái vòng lặp vô hạn bên trong.

Hắn biết mình mất giây thực lực lớn tại ma ảnh kia, cũng sẽ không e ngại, không có nguy hiểm đến tính mạng, đồng dạng tại tiềm thức dưới sớm liền chuẩn bị bị đối phương kéo vào huyền cảnh, cũng không có đột nhiên tập kích, dù là tâm thần tại buông lỏng, kỳ thực đề phòng vẫn là tại trong lúc lơ đãng sinh ra.

Mà không kéo vào đến trong ảo cảnh, ma ảnh kia cũng sẽ không thể chế tạo ra có thể đối với tâm thần mình sinh ra rung động huyền cảnh, tự nhiên cũng thì không có chỗ xuống tay.

"Có chút khó làm a." Lâm Thiên về mặt đau khổ, hắn cũng không thể đem chính mình cho gỡ ngắt đi đi.

Như thế ngược lại là có thể để đối phó thừa lúc vắng mà vào, nhưng mình bản thể nhưng cũng sa vào đến chân chính vô pháp chống cự tình trạng.

Đến lúc đó giống như đợi làm thịt dê con, cho dù là tại yếu gà, cũng có thể tại trong hiện thực giết chết chính mình.

Lâm Thiên đều cũng định làm nhiều chút Ma Ảnh đi vào thức hải của mình không gian bị gỡ cái vỡ nát, tẩm bổ bản thân linh hồn.

Nhưng bây giờ trong lúc nhất thời vậy mà là nghĩ không ra phương pháp.

"Phải nghĩ biện pháp, tái hiện vừa rồi tình trạng." Lâm Thiên suy tư.

Một lát sau, rốt cục ánh mắt sáng lên.

Tái hiện vừa rồi tình trạng, nói đến cũng không khó nha.

Lần thứ nhất vì sao lại bị kéo vào đến trong ảo cảnh, không ở ngoài cũng là bởi vì tại bước vào cửa đá trong nháy mắt hoàn toàn không có chú ý tới hết thấy.

Từ một hoàn cảnh bước vào đến mới hoàn cảnh bên trong, còn chưa kịp phản ứng a.

Muốn đạt thành cái này điều kiện tiên quyết, chỉ cần liên thông Mạng Thiên Đạo 'Văn' là được rồi.

Liên thông Mạng Thiên Đạo 'Văn' thời điểm, tự nhiên là tâm thần toàn bộ tiến vào trong đó, thuộc về không có chút nào phòng bị trạng thái, tại trở về một cái chớp mắt, càng là triệt để hội tiến vào một cái choáng váng trạng thái.

Cảm giác có thể thực hiện phía dưới, Lâm Thiên giữa lòng mây giờ lên mỉm cười.

Tâm thần nhất động, trong nháy mắt liên thông Mạng Thiên Đạo 'Văn'.

Giờ khắc này, văn nhân là sẽ bị thời gian ngăn bị Thiên Đạo khí tức bảo vệ, nhưng sau một khắc Lâm Thiên trong nháy mắt trở về, cả người còn vẫn chưa kịp phản ứng thời khắc, ẩn núp trong bóng tối trong bóng râm Ma Ảnh trong nháy mắt lên đến Lâm Thiên Chính phía trước.

Mở mắt một cái chớp mắt, một vòng âm ngoan sáng màu tím ánh mắt cùng Lâm Thiên đối mặt, lại sau đó, một trận u ám về sau, Lâm Thiên phát hiện mình vị trí tràn cảnh biến ảo.

Đây là một chỗ bạch cốt trắng như tuyết đồng cốt phía trên, bốn phía khắp nơi đều có các loại xương sọ.

Nhân loại, thú loại, cùng đủ loại không biết tên xương sọ khắp nơi trên đất.

Lâm Thiên Chính là đứng tại cái kia đồng cốt phía trên, nếu là người bình thường giờ phút này đã sớm sợ vỡ mật.

Cho dù là văn nhân võ giả, tâm chí kiên định, khẳng định cũng dễ dàng sinh ra thất thần.

Nhưng Lâm Thiên sớm đã có chuẩn bị, tình cảnh này nội tâm không có không dao động.

"Ta làm như thế nào bị hắn hù sợ đây." Lâm Thiên rất lợi hại đau đầu.

Bộ thứ nhất phản đích thật là dựa theo kế hoạch dự định thành công, nhưng bây giờ lại là cần phải nghĩ biện pháp để tâm thần mình thất thủ.

Có điều độ khó khăn rất lớn chính là.

Lâm Thiên giờ phút này liền giống với là biết kết cục kịch thấu nhân viên, hắn không tin những thứ này Ma Ảnh làm ra đủ loại Huyền Tượng có thể hù đến chính mình.

Kiếp trước trạch nam, nhìn qua Mãng kinh khủng, khủng bố quá nhiều, mà lại đi qua lần đầu tiên sự kiện, chỉ sợ cái này Ma Ảnh một lần nữa cực trong

cục đều không có biện pháp.

Đây là không bị khống chế, sinh ra kháng thể.

Đoán chừng nhìn thấy thứ nhất màn, trong lòng liền sẽ không tự chủ được nghĩ đến đằng sau sẽ phát sinh cái gì, loại tình huống này, làm sao lại bị hù dọa.

Trừ phi ma ảnh kia bố trí ra một cái hoàn toàn mới, để Lâm Thiên không tưởng tượng được tràng cảnh đi ra, có lẽ xử trí không kịp dưới tay mới sẽ trúng chiêu.

"Có lẽ có thể chủ động xuất kích." Lâm Thiên nghĩ như vậy đến.

Hoàn toàn chính xác theo đạo lý tới nói, cảnh tượng như thế này huyền cảnh không có khả năng không cách nào phá giải.

Từ Cốt Sơn trên nhảy vọt mà xuống, Lâm Thiên y nguyên như lúc trước quan sát đến bốn phía hoàn cảnh.

Chỉ muốn tìm đến hai cái trong ảo cảnh tương tự tràng cảnh, đoán chừng thì có thể tìm tới ma ảnh kia chỗ.

Bốn phía không có cây cối, khắp nơi đều là cốt cách đắp lên, cùng lúc trước cũng không cái gì chỗ tương tự.

Lâm Thiên giương mắt, con mắt lúc này hơi nheo lại.

Trắng?

Trắng tím?

Hai nơi duy nhất giống nhau điểm, có vẻ như chính là cái này trắng.

Lâm Thiên trong đầu linh quang nhất thiểm, mơ hồ trong đó nhớ tới vừa rồi lần thứ nhất trong ảo cảnh chợt lóe lên ánh sáng màu tím.

Có vẻ như cái kia chính là từ ngày đó một bên mà đến?

"Thử một chút."

Lâm Thiên có chút ngẩng đầu, nhìn hướng chân trời cái kia không có không gọn sóng trắng tím.

Như thế xem xét, càng phát ra khẳng định chính mình suy đoán.

Cái kia trắng tựa hồ cũng không phải là xa không thể chạm, mà là thì tại giữa không trung, trăm mét vị trí.

Văn khí trong tay dâng lên, một bộ cung tên thành hình, sau đó một khắc, 1 mũi tên đồng dạng xuất hiện trong tay.

Giương cung cài tên, Lâm Thiên chân thành khom bước, một cái cực kỳ bừa tư thế thẳng tắp đối mặt cái kia vòng trắng tím.

Không biết phải chăng là ảo giác, Lâm Thiên phảng phất nhìn thấy cái kia trắng tím run nhè nhẹ một chút.

"Hừ."

Mũi tên phá không, văn khí tạo thành mũi tên mang theo Phong Lôi chi thế, chớp mắt đã tới.

"Phanh."

Một tiếng nổ vang, trắng tím phá tán, Lâm Thiên lại là khoe miệng treo lên một tia lạnh lùng nụ cười.

Cái kia trắng cũng không phải bị chính mình mũi tên bắn nổ, làm văn khí sở hữu giả, hẳn có thể rõ ràng cảm nhận được tại mũi tên sắp đến nơi một cái chớp mắt, cái kia trắng tím là tự động phá tán ra tới.

"Tại nơi đó." Lâm Thiên con mắt sáng ngời vạn phần, xuyên thấu qua nặng nề khói bụi cẩn thận tìm kiếm lấy khả nghi vật thể.

Không bao lâu, tại cái kia trong sương khói, một cái lén lút bóng dáng khắc sâu vào Lâm Thiên tầm mắt.

"Muốn chạy!" Lâm Thiên gầm thét lên tiếng, lần nữa ngưng luyện một mũi tên, cái tên chính là xạ kích mà ra.

Dưới mắt tình huống rất rõ ràng, Ma Ảnh tuy nhiên linh trí không cao, nhưng cũng biết mình đã không còn chỗ ẩn thân, lệ kêu một tiếng không tiến ngược lại thụt lùi, hướng phía Lâm Thiên bay lượn mà đến.

Lâm Thiên ánh mắt ngưng luyện, nhưng trong lòng thì vui vẻ nở hoa, tâm thần nhất động, cái kia sắp xạ kích đến ma ảnh văn khí mũi tên trong nháy mắt tiêu tán.

Hắn rất sợ chính mình một kích này liền đem ma ảnh kia cho diệt sát, như thế coi như không cách nào làm cho đối phương tiến vào biến ý thức.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 144: Cường Hồn

Cái kia bay lượn mà đến Ma Ảnh, thân hình có chút hư huyền, có điều nó đôi mắt lại là sáng sủa gấp.

Tím con người màu đen phía dưới, có vẻ tàn nhẫn.

Đón Lâm Thiên bắn ra văn khí mũi tên mà lên thời điểm, đã là ôm một loại liều mạng một lần tâm thái.

Hoàn toàn chính xác, bọn họ cái này bởi vì oán niệm u ám khí tức mà thành tồn tại, không thể lộ ra ngoài ánh sáng, mà lại bởi vì là năng lượng biến thành, chỉ là muốn duy trì hình thái thì rất lợi hại gian nan.

Một khi thụ đến lớn trùng kích có lẽ liền sẽ tiêu tán ra, nhưng cũng không có nghĩa là bọn họ hoàn toàn không có tấn công chính diện năng lực.

Chỉ ít, tại cái kia cảm xúc tiêu cực năng lượng tóe dưới tóc, đối với Lâm Thiên tạo thành một chút ảnh hưởng vấn đề cũng không lớn.

Nhưng giờ phút này, nhìn thấy cái kia mũi tên lại là tiêu tán, chỉ là ngay người một cái chớp mắt, chính là lấy cường đại oán niệm chi lực đánh thẳng tới.

Không như trong tưởng tượng chống cự, ma ảnh kia toàn bộ rất lợi hại thuận lợi liền xâm nhập vào biến ý thức không gian bên trong.

"Tình huống như thế nào?" Nó có chút choáng váng, làm sao lại không có gặp bất kỳ kháng cự nào?

Đối phương rõ ràng là tinh khí thần tràn trề nha?

Chẳng lẽ lại chỉ là nhìn thấy ta thì dọa sợ?

Ma Ảnh trong lòng không quá chắc chắn, loại này tỷ lệ quá thấp.

Đối phương rõ ràng là cái cường đại văn nhân, làm sao có thể tâm trí như thế không cứng cỏi.

Nhưng chợt nó ánh mắt thâm lãnh nhìn về phía chỗ kia ở phương xa lộ ra mê người Vị thơm Linh Anh thời điểm, nó tiêu tan.

Tuy nhiên cái kia Linh Anh tính được là cường đại, nhưng so với chính mình hay là hơi có vẻ không bằng, chỉ cần nuốt vào, sau đó chiếm cứ nơi đây, như vậy thân thể cũng để cho chính mình chường không.

Đến lúc đó mượn nhân tộc thân thể phục sinh, ngấm lại còn có chút tiểu kích động.

Ma ảnh thân thể không bị không khí chế run rẩy, phảng phất dự kiến thấy tương lai của mình.

Về phần cái kia Linh Anh bên cạnh thân cây kia to lớn cột trụ, ngược lại là không có gây nên bất kỳ chú ý.

Dưới cái nhìn của nó, Linh Hồn Không Gian nha, mỗi người có chút khác biệt xem như bình thường.

Bởi vì Lâm Thiên biến ý thức không gian đã lúc trước tiến hóa một lần, đến tận đây ma ảnh kia ngược lại là lộ ra không có lần thứ nhất như vậy khủng bố.

Chỉ là so cái kia em bé đại gấp hai ba lần mà thôi.

Mang theo mây đen cuộn cuộn, Ma Ảnh phiêu nhiên mà tới, khóe miệng có nụ cười tàn khốc.

Ăn hồn phách cái gì, vị ngon nhất bất quá.

Lâm Thiên dù bận vẫn ung dung nhìn chăm chú lên hết thấy, không nóng không vội.

Ma ảnh kia hiển nhiên tương đối gấp một số, so với lần thứ nhất vị kia phải gấp nóng này, cũng còn không dùng khí tức của mình làm hao mòn hồn hóa, trực tiếp thì phun lên đi.

Đối với cái này Lâm Thiên đều chẳng muốn điều khiển linh hồn của mình tiến hành phản kháng, chỉ là dùng một loại nhìn thẳng ngốc ánh mắt nhìn về phía cái kia tiến vào bút lông phạm vi Ma Ảnh.

Quả nhiên là xứng đáng một số định càn khôn thuyết pháp này.

Làm Hệ Thống Hóa thân thể bút lông, lại nhiều lần nhận bắt mình vật thể thăm dò, há có thể dung nhẫn.

Nó thể nhưng là cái kia chí cao vô thượng thần niệm biến thành, không thể xâm phạm.

Khuấy động biến ý thức không gian sóng lớn cuộn cuộn, cái kia to lớn đầu bút từ phía dưới ngang nhiên rút ra, hù dọa vô tận uy thế.

Giờ khắc này, ma ảnh kia toàn bộ thế giới bên trong phảng phất đều chỉ tồn tại một cái bút lông, một cái lộ ra rét lạnh khí tức chữ chết khắc họa ở trong lòng.

Nó căn bản không kịp làm ra phản ứng chút nào, chỉ là một sát na đang lúc chính là bị giới tất rơi xuống.

Ma khí bị mất đi, chỉ tồn lưu tinh túy Linh Hồn Năng Lượng.

Biến ý thức hấp thu về sau, bốc lên sóng lớn càng thêm mãnh liệt.

Cũng không ít thuận một vùng khó gặp mảnh lụa rơi vào Lâm Thiên chưa biến hóa Linh Anh bên trong.

Trẻ sơ sinh hình thể phòng lớn lấy, so với vừa rồi Ma Ảnh không sai chút nào, đã là đạt tới người bình thường cấp bảy cao cấp trình độ.

"Ta đây là tính toán gian lận đi." Lâm Thiên trong lòng đắc ý thầm nghĩ.

Linh hồn tồn tại, vốn là bên trong đất trời độc nhất vô nhị thần kỳ nhất.

Vô giả văn nhân thậm chí cả yêu ma quỷ quái, có thể rèn luyện nhục thân, có thể cường hóa ý niệm, cứng cỏi tính cách.

Nhưng linh hồn lại là từ xưa đến nay khó khăn nhất đựng vào cấm kỵ chỗ.

Vũ Tôn cường giả có thể điều khiển không gian chi lực, nghe nói khác căn bản cũng là bởi vì linh hồn đối với một ít pháp tắc linh ngộ phù hợp.

Trong truyền thuyết cấp tám cường giả, thiên nhân hợp nhất về sau, đối với sự vật cảm trình độ tăng lên gấp mười gấp trăm lần về sau, mới có thể tại cảm ngộ đến linh hồn đồng thời, tiến hành một phen cường hóa.

Loại này cường hóa tốc độ cũng quyết định sẽ không quá nhanh, linh hồn là yếu ớt, Phong Vũ Lô Điện đều có thể tùy tiện đối nó tạo thành chấn thương.

Bởi vậy những thứ này Ma Ảnh căn bản không dám chính diện cùng Lâm Thiên bọn người tiến hành giao chiến.

Nhưng linh hồn đồng thời cũng là cường hãn, cao hơn cấp một linh hồn, có thể đối với cấp thấp người tạo thành thương tổn không thể đánh giá.

Đây cũng là vì sao phạm là đạt tới cấp tám cấp bậc cường giả chính là có quyền lợi thành lập một cái quốc độ.

Loại này thần bí tồn tại, tự nhiên nhận thiên địa ràng buộc, rất khó đề bạt.

Trên thị trường, đừng nói là đề bạt linh hồn đan dược, cho dù là uẩn dưỡng đan dược cũng tuyệt đối có thể bán ra một cái giá trên trời.

Mà lại linh hồn chủng loại phong phú, mỗi cái sinh vật trong lúc tuyệt không giống nhau, cũng không có khả năng thôn phệ.

Nếu không sẽ dễ dàng xuất hiện vấn đề lớn.

Linh hồn câu chuyện, chỉ có đồng hóa, cái này dính đến một cái rất lợi hại cấp độ sâu đồ vật.

Không ai dám tùy tiện đồng hóa linh hồn người khác, dù sao vạn nhất đến lúc lại ý thức tranh đoạt thời điểm ở vào hạ phong nói không chừng đồ làm người khác áo cưới.

Chính như Lâm Thiên cùng cái thế giới này Lâm Thiên, linh hồn đồng hóa, tiếp nhận hẳn hết thầy trí nhớ, tính cách y nguyên có mấy phần chuyển biến.

Mà lại trong lòng đối với Lữ Phi có hận ý, đây cũng là tiếp thu trên một đời linh hồn mang đến di chứng.

Nếu một người vì đề bạt linh hồn cường độ, không ngừng đồng hóa người khác, dù là trời sinh hồn phách cứng cỏi, đến số lượng nhất định về sau chỉ sẽ trở nên không còn là chính mình, mà là trở thành một cái mới tinh người.

Cho dù bao quát vừa rồi, ma ảnh kia cái gọi là nuốt ăn cũng bắt quá là lấy chính mình cường đại Hồn Tướng Lâm Thiên hồn kiện hàng thu nạp đồng hóa.

Cũng không có khả năng trực tiếp thì nuốt vào.

Nhưng bây giờ, Lâm Thiên lại là phát hiện đi qua cái kia hệ thống diệt sát hồn, rất bất phàm

Hoàn toàn đem bên trong ý thức tạp niệm vứt bỏ, chỉ còn sót lại tinh túy nhất cái kia bộ phận năng lượng.

Tuy nhiên mỗi một cái còn lại số lượng có lẽ sẽ chỉ lưu lại ba một phần năm, nhưng cũng đầy đủ kinh người.

Cái này tương đương với ăn một khóa lại một khóa tích súc Hồn Đan thuốc, cùng gian lận không khác.

Linh hồn cường đại, đến lúc đó thần niệm khôi phục càng nhanh, sáng tác cũng càng nhanh, cũng liền dẫn đến thực lực đề bạt càng nhanh.

Đây là một cái lành tính tuần hoàn.

Chờ đến lần nữa linh hồn tăng trưởng, Lâm Thiên tâm thần lần nữa trở về thể xác.

Khỏe miệng liệt lên một tia cười khế, Lâm Thiên tâm đạo: "Tại đến mấy lần đi."

Cổ kỹ trọng thi, cảm nhận được bốn phía có âm lãnh hàn ý, Lâm Thiên đứng vững, câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn', lập tức trở về, Thiên Đạo bảo hộ khí tức tiêu tán.

Trong nháy mắt, lần nữa bị kéo vào huyễn cảnh.

Giương cung cài tên, trắng tím sụp đổ, biến ý thức không gian bên trong, cảm nhận được lần nữa khỏe mạnh mấy phần hồn, Lâm Thiên nhin không được cười ra tiếng.

Thời gian lặng yên mà qua.

Ba ngày sau, không ít Ma Ảnh ở đây kỹ hai dưới bị diệt sát sạch sẽ.

Lâm Thiên cũng đã trừ hàng trọn vẹn hai mươi ba khóa ma tâm, có điều đáng tiếc là, tại linh hồn cường độ tăng lên tới cấp bảy đỉnh phong trình độ về sau, hấp thu những thứ này Ma Ảnh lại khó mà tiến thêm.

Một đường vừa đi vừa nghỉ, lúc này đi tới vị trí cũng cùng ban đầu chi địa hoàn toàn khác biệt.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 145: Hoa Nguyệt

Mê Quật vị dưới lòng đất, thực tế lớn nhỏ Lâm Thiên cũng không hiểu biết.

Nhưng mấy ngày kế tiếp, bốn phía lắc lư phía dưới, hay là âm thầm có chút kinh hãi.

Trừ số ít lối rẽ vừa đi vừa về làm cho mấy vòng, còn lại thời khắc kỳ thực phần lớn tại tới trước.

Như là dựa theo khoảng cách để tính, hiện tại tới thiếu đã rời đi lúc trước cửa đá cách xa mấy chục dặm.

Tuyệt đối không nên xem thường cái này hơn mười dặm, nơi này chỉ thế nhưng là thẳng tắp khoảng cách.

Cái này cũng thì mang ý nghĩa, toàn bộ lòng đất Mê Quật có hơn mười dặm đường kính phạm vi, đi qua cái này hơn mười dặm khoảng cách, kì thực trong đó đi cong cong quán quán không biết bao nhiêu.

Dưới mắt liên miên bất tận tràng cảnh rốt cục có biến biến hóa.

Con đường phía trước đồ đều là tại cùng loại với hành lang tối tăm bụi đá hành lang bên trong tiến lên, bởi vì đường đi đều là tương tự, Lâm Thiên còn

chuyên môn thường cách một đoạn khoảng cách làm tiêu ký.

Nhưng giờ phút này, cái kia đá hành lang rốt cục đi đến, phía trước xuất hiện là từng mảnh từng mảnh màu đen bùn đất.

Đất đen lan tràn mà đi, thẳng đến mắt thường có thể nhìn thấy cuối cùng.

Nơi này không có vách đá cách trở, ngược lại là rộng lớn vô biên, lộ ra rất rộng lớn.

Lâm Thiên nhíu mày, che mũi, quan sát đến.

Nơi này mùi vị rất khó ngửi, phảng phất là gỗ mục mốc meo, có một cỗ niên đại cảm giác cùng mười phần sang tị.

"Đây là địa phương nào." Lâm Thiên có chút buồn bực.

Mấy ngày kế tiếp, hẳn lại là không có gặp phải bất kỳ một cái nào người tham gia khảo hạch, đây là cực kỳ chuyện không bình thường.

Tiến vào nơi đây người tham gia khảo hạch, thế nhưng là có chừng hơn một trăm người.

Tại như vậy phạm vi lớn bên trong, nói ít cũng nên gặp phải ba năm cái mới đúng.

Mà còn có để Lâm Thiên buồn bực một điểm thì là cái kia khảo hạch hạng nhất Âm Ma chi tâm chỗ.

Lắc lư thời gian dài như vậy, không tìm ra manh mối, căn bản không biết từ đâu ra tay.

Dưới mắt nhìn thấy tràng cảnh có vẻ như rốt cục muốn biến hóa, Lâm Thiên trong lòng cũng nổi lên nói thầm.

"Đến cùng muốn hay không xâm nhập mảnh này đất đen?"

Vừa đi vừa về do dự không nghỉ, độ bước bao lâu, Lâm Thiên rốt cục trong lòng quét ngang, nắm lỗ mũi nhanh chân từ cuối hành lang bước ra đến bước đầu tiên.

Đất đen cũng không như trong tưởng tượng xộp như đầm lầy, ngược lại là cứng rắn dị thường, chỉ sợ so với khối sắt cũng không khá hơn chút nào.

Lâm Thiên bước ra một bước, lại là cảm giác được bàn chân có chút thấy đau.

Giương mắt nhìn về phía trước, vẫn là trông không đến đầu màu đen.

Loại này hắc rất lợi hại triệt để, vốn là chỗ sâu lòng đất không ánh sáng đây, thêm nữa trên đất quê mùa cũng là màu đen, chỉ có thể mượn đá hành lang cuối cùng khảm nạm không biết tên ngọc thạch quang mang nhìn cái đại khái.

Bước ra bước đầu tiên, bước thứ hai, bước thứ ba cũng liền thuận lý thành chương.

Không bao lâu, Lâm Thiên ánh mắt chính là hơi nheo lại.

Lúc này, sau lưng cái kia đá hành lang trên lại không một tia sáng có thể nói, toàn bộ thế giới phảng phất tận thế, hoàn toàn hóa thành đen nhánh.

Tay giờ lên, Lâm Thiên xùy cười một tiếng tự giễu nói: "Thật đúng là đưa tay không thấy được năm ngón."

Có điều thị lực bị ngăn trở, nhưng giác quan nhưng như cũ, làm là lục giai văn nhân, ngũ giác nhạy cảm độ từ không cần nhiều lời.

Nương tựa theo xúc cảm, Lâm Thiên y nguyên duy trì một loại đều đặn nhanh, không nhanh không chậm đi tới.

Ánh sáng thời gian dần trôi qua sáng lên.

Màn đêm cuối cùng bị đuổi tản ra ra, nhưng Lâm Thiên tâm lại là run lên.

"Đây là..." Lâm Thiên kinh nghi bất định chậm rãi mở miệng: "Màu tím?"

Phía trước chân trời treo cao một vòng trăng tròn.

Nhưng sắc thái, lại là màu tím.

Yêu dị tím.

Tràn ngập cảm giác thần bí tím.

Màu tím trong bóng đêm vốn cũng không tính lên mắt, bởi vậy phạm vi bao phủ kỳ thực lớn đến không tính được.

Quay đầu nhìn một cái, sau lưng sắc sở điểm trắng phảng phất tại chân trời một dạng, xa không thể chạm.

Những trắng đó điểm hầu như không cần suy nghĩ nhiều, hẳn là cùng loại với vừa rồi chính mình đứng đá hành lang xuất khẩu.

"Có mười ba nơi điểm trắng," Lâm Thiên đếm thầm, khuôn mặt yên lặng bất động thanh sắc.

"Ngươi tới." Lúc này một thanh âm từ Lâm Thiên sau lưng phía bên phải vị trí vang lên, để thứ nhất trận hải hùng khiếp vía.

Nhìn lại, thoáng thả lỏng một ít.

Cái người này, hẳn nhớ kỹ, có vẻ như là lần khảo hạch này người bên trong một viên, kêu cái gì Hoa Nguyệt.

Tâm tình qua trong giây lát buông lỏng không ít, nhưng vẫn là duy trì cảnh giác nói: "Ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Hoa Nguyệt nhún vai một bộ không rõ nội tình bộ dáng: "Ta cũng không biết."

"Đi tới đi tới, thì tới nơi này."

"Ta cũng vậy vừa tới, không mò ra tình huống."

"Ừm?" Lâm Thiên cảm thái độ hoài nghi, cũng không buông lỏng cảnh giác.

"Là ngươi cái nào tòa hương trấn?" Lâm Thiên truy vấn, tìm kiếm một phen chân tướng, dù sao sau lưng không khỏi toát ra một người, quá mức không thể tưởng tượng.

Mà lại chính mình thế nhưng là cấp sáu thực lực, không có khả năng bị một cái cấp năm người tới gần một chút cũng không có phát giác.

"Nguyệt Lọng thôn." Hoa Nguyệt tựa hồ biết Lâm Thiên cảnh giác nguyên nhân, thật cũng không tức giận nghiêm chỉnh trả lời.

"Lần khảo hạch này mục đích là cái gì?" Lâm Thiên tiếp tục truy vấn.

Từ không thể không cẩn thận, vạn nhất cái đồ chơi này lại là huyền tượng loại hình đồ vật, vậy liền phiền phức.

Hỏi một vài vấn đề, có thể bài trừ rồi.

"Thu hoạch được thứ tự, tham gia Quận thi, hạng nhất cần thu hoạch được Âm Ma chi tâm, về sau thứ tự theo thứ tự nhìn ma tâm thu hoạch số lượng."

Lâm Thiên gật đầu, tin tưởng mấy phần, có điều y nguyên hỏi lần nữa: "Ngươi hộ phù đâu?"

"Nơi này." Hoa Nguyệt rất là cẩn thận đem hộ phù lộ ra một góc, cho Lâm Thiên xem rõ ngọn ngành.

Cảm nhận được hộ phù trên quang minh chính đại khí tức, Lâm Thiên rốt cục yên lòng.

Hoa Nguyệt cúi đầu, đem "Hộ phù" thu hồi, khoe miệng lại là một mớ lộ ra một tia nụ cười lạnh lùng.

Lâm Thiên tự nhiên là không thể nào thấy được cái kia cái gọi là hộ phù, giờ phút này đã tứ phân ngũ liệt, phía trên mình vẫn đã từ lâu âm đạm vô quang.

Hắn chỉ là coi là Hoa Nguyệt sợ chính mình đối với hộ phù có ác ý, mới cẩn thận như vậy.

Phân biệt xong thân phận, Lâm Thiên cũng thở phào một hơi, đồng dạng chứng minh chính mình trong sạch, lộ ra hộ phù cho Hoa Nguyệt nhìn xem.

Về sau lúc này mới thở phào một hơi nói: "Ngươi gặp qua những người khác à?"

"Cái này ngược lại là không có." Hoa Nguyệt lắc đầu, một bộ rất lợi hại mộng đáng vẻ nói: "Ta chính là dọc theo cái kia đá hành lang vừa đi vừa về tán loạn, vừa rồi mới đi ra khỏi tới."

"Những người khác thật đúng là không có gặp phải, nếu không phải đối với ngươi có chút ấn tượng, ta mới sẽ không đi ra liệt."

"Dạng này a." Lâm Thiên sờ lên cảm trong lòng suy đoán nói: "Có thể hay không chỉ có ra đá hành lang đại gia hòa mới có thể gặp gỡ?"

Cái này giống như cũng là trước mắt duy nhất có thể giải thích thông địa phương.

"Không rõ ràng." Hoa Nguyệt lắc đầu.

"Nếu không hai người chúng ta tại đi lên phía trước đi thôi, có hai người, chắc hẳn không hội ngộ gặp nguy hiểm gì." Hoa Nguyệt lúc này lại đề nghị.

"Đi lên phía trước, đi nơi nào? Ta nhìn liền ở chỗ này chờ đợi mọi người một cái đi." Lâm Thiên đưa ra ý kiến phản đối, đã đều suy đoán ra nơi này chính là trạm trung chuyển loại địa phương khác, tự nhiên là bọn người nhiều lại đi, càng thêm an toàn.

"Đừng, đến lúc đó nhiều người, tranh đoạt hạng nhất độ khó khăn cũng càng cao." Hoa Nguyệt vẫn là khuyên nhủ.

Lâm Thiên nhũ mày, hấn cũng không phải sợ cái gì, dù sao nơi này Ma Ảnh căn bản mà nói, đối với hấn không có chút nào uy hiếp.

Chỉ là đơn thuần cảm giác một mình xâm nhập, không quá sáng suốt a.

Có điều suy nghĩ kỹ một chút, Hoa Nguyệt nói tựa hồ lại có như vậy mấy phần đạo lý.

"Được thôi." Lâm Thiên đồng ý, đi ở phía trước, hướng phía trắng tím thả hướng đường dài phía trước đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 146: Chiến

Trong lòng đất, không có Bạch Trú Hắc Dạ phân chia.

Có điều làm Tu giả, đối với bốn phía biến hóa rất lợi hại mẫn cảm, đồng dạng đối với thời gian trôi qua cũng có thể đem không.

Tuy nhiên diên đảo không phân qua thời gian dài như vậy, nhưng Lâm Thiên cũng biết lần này khảo hạch không sai biệt lắm đã qua ba bốn ngày thời gian.

Nói không mệt mỏi cái đó là giả.

Người chung quy không phải máy móc, hướng chỉ máy móc dùng lâu cũng sẽ xuất hiện trục trặc.

Mấy ngày kế tiếp, hoặc nhiều hoặc ít đều có chút mệt mỏi.

Đi tại cứng, rắn đất đen phía trên, Lâm Thiên cùng Hoa Nguyệt sóng vai mà đi.

Hướng phía trắng tím Phương tiến về phía trước.

Đây là đặt hàng kế hoạch.

Bầu trời cái kia vòng trắng tím cùng trong áo cánh khác biệt, ngăn cách rất xa, mà lại tím yêu dị lộ ra bất phàm.

Tuyệt đối là có đại chỗ bí mật.

"Vù vù." Lâm Thiên có chút thờ hồn hể.

Hấn dù sao cũng là văn nhân, thân thể tổ chất không bằng võ giả, tuy nhiên mở ra Mạng Thiên Đạo 'Văn', cường hóa Văn tâm đồng thời thói luyện qua nhục thể, nhưng đây chẳng qua là khách quan người bình thường mà nói.

Liên tiếp mấy canh giờ đi lại, chân đều có chút như nhũn ra lên.

Đi tại loại này mệnh mông đất đen trên, cùng đi tại sa mạc bãi cát không khác nhau nhiều lắm.

Đồng dạng tuyệt vọng, đồng dạng không nhìn thấy bờ.

Duy nhất đỡ một ít chính là thực vật nguồn nước mang sung túc, cũng không có cái kia nóng rực thoát nhiệt độ của nước.

"Nghỉ ngơi một chút đi." Hoa Nguyệt đề nghị.

"Ừm." Lâm Thiên cũng không có cự tuyệt, ngay tại chỗ ngồi xuống, hai tay chống đất, hơi ngửa ra sau, để thân thể giãn ra.

"Cái khảo hạch này có chút phiền phức a." Lâm Thiên thở dài một tiếng.

"Đúng thế, Huyền thi người đã xem như trong trăm có một tồn tại, thu hoạch được hạng nhất càng là ngàn dặm mới tìm được một, không khó một số, nhìn không ra trình độ." Hoa Nguyệt cười nhẹ nói tiếp.

"Mà lại, phía sau khảo hạch một hạng so một hạng độ khó khăn đại, bình thường người đi cũng là tự rước lấy nhục, khẳng định sẽ để có thật người có bản lĩnh đi."

"Ta ngược lại thật ra nghĩ đến tùy tiện lẫn lộn cái không tệ thứ tự liền thôi." Hoa Nguyệt bĩu môi.

"A." Lâm Thiên nhẹ giọng ứng thanh, không có phát biểu cái nhìn.

Bầu không khí lần nữa thay đổi yên lặng lên, tại rộng lớn hắc thổ địa trên chỉ có hơi tiếng hơi thở.

Cuối cùng Lâm Thiên hay là mở miệng hỏi thăm về một sự kiện tới.

"Lại nói, từ vừa mới bắt đầu, ngươi có cảm giác hay không đến không thích hợp?" Lâm Thiên nghi hoặc.

"Cái gì không đúng?" Hoa Nguyệt một mặt mộng hỏi lại.

Lâm Thiên nhú mày, có chút không xác định nói: "Chính là loại kia có người một mực tại thăm dò ngươi, như có gai ở sau lưng cảm giác."

"Ta trong thoáng chốc cảm giác được phía sau một mực có người không có hảo ý nhìn ta."

Hoa Nguyệt cũng nhú mày nói khẽ: "Không thể nào, ta tại ngươi phía sau vẫn luôn không có loại cảm giác này."

"Đây chính là ta kỳ quái địa phương, mỗi lần quay đầu cũng không phát hiện cái gì." Lâm Thiên cười khổ nói: "Nhưng này chúng bị thăm dò cảm giác lại là càng ngày càng mãnh liệt."

"Tính toán, có lẽ thật là ảo giác đi."

Hoa Nguyệt cười ha ha một tiếng nói: "Chớ suy nghĩ quá nhiều, ta sau lưng ngươi đâu, có đồ vật gì khẳng định đều là ta trước gặp nạn."

"Cũng đúng." Lâm Thiên cũng cười.

Hai người nghỉ ngơi một lát, tiếp tục lên đường.

Y nguyên duy trì bắt đầu trận hình, Lâm Thiên có chút dẫn trước Hoa Nguyệt nửa cái thân thể vị.

Lần này, phảng phất vừa rồi cảm giác thật là ảo giác, trên đường đi, Lâm Thiên lại cũng không có cảm giác được cái kia bị thăm dò cảm giác.

Bất quá, loại kia âm lãnh y nguyên tồn tại, có điều thay đổi không mãnh liệt đến đâu.

"Có lẽ là có Ma Ảnh lúc trước đi theo đi." Lâm Thiên như vậy nghĩ đến.

Hồi lâu, phía trước trắng tím càng phát sáng ngời, cũng càng lộ ra to lớn mấy phần.

Lúc này Lâm Thiên đồng tử co rút lại, thanh âm cũng ngưng trọng mấy phần.

"Xem ra, chúng ta đến." Lâm Thiên quay đầu hướng về Hoa Nguyệt mở miệng.

Nhưng sau một khắc, lại là có chút ngây người.

Lâm Thiên vậy mà trông thấy, cái kia Hoa Nguyệt thời khắc này biểu lộ tựa hồ ẩn ẩn có chút hưng phấn?

"Ừm." Hoa Nguyệt lúc này biểu lộ cũng nghiêm túc lên.

Phía trước, màn đêm đất đai phía trên, lộ ra mông lung không rõ, nhưng ở cái kia hào quang màu tím nhạt dưới, y nguyên có thể nhìn thấy một khối cao đến hơn năm mươi mét bia đá đứng sừng sững.

"Phong Ma Bia "

Lâm Thiên nhìn lấy trên tấm bia đá mình vẫn âm thầm ba chữ nhẹ giọng nhắc tới xuất khẩu.

Giương mắt, trên tấm bia đá, 1 cái cự đại quả cầu ánh sáng màu tím rất nhỏ nhảy lên.

"Trắng tím? Hoặc là nói là Âm Ma chi tâm." Lâm Thiên mở miệng.

Cái kia trên tấm bia đá âm thầm màu vàng (gold) mình vẫn kéo dài ra mấy đầu xiềng xích, thật chặt trói buộc tại cái kia phía trên tím trên ánh trắng.

"Phanh, phanh."

Trắng tím nhảy lên tiếng vang triệt, phảng phất có thể khiến người ta nhập ma.

Lúc này, bia đá sau bên cạnh chậm rãi quần ra mấy người, để Lâm Thiên kinh ngạc không thôi.

Đây đều là cùng mình đồng thời tham gia khảo hạch đám người, có chừng hai ba mươi nhiều.

"Chuyện gì xảy ra?" Lâm Thiên lớn tiếng quát lớn.

Trước mắt những nhân cục đó không bình thường, trong mắt hiện ra ánh sáng tím, cước bộ tập tễnh, phảng phất khôi lỗi.

Không có người trả lời Lâm Thiên, y nguyên còn như cái xác không hồn tới lui tới gần.

Lúc này, Lâm Thiên trong ngực hộ phù bắt đầu nóng lên, thay đổi có chút mất cảm lên.

"Bị Ma ăn mòn?" Lâm Thiên không dám tin, không phải có hộ phù làm bảo mệnh Át Chủ Bài à.

"Lâm đại ca, làm sao, chuyện gì xảy ra." Hoa Nguyệt run rẩy, cắn hàm răng run rẩy mở miệng.

"Khà khà khà khà." Đối diện hơn hai mươi tên bị ăn mòn người tham gia khảo hạch phát ra cười quái dị, miệng thật to mở rộng, lộ ra dọa người vô cùng.

"Bọn họ cũng đã chết." Lâm Thiên trầm giọng nói: "Lúc này thì bọn hấn cần phải có thể xưng là Ma Nhân."

"Tuy nhiên nhục thể còn là nhân loại, nhưng linh hồn đã bị đồng hóa thôn phệ."

Lâm Thiên bị Ma Ảnh xâm lấn qua, biết nếu như vô pháp chống cự là kết cục gì.

"Vậy chúng ta bây giờ làm sao bây giờ?" Hoa Nguyệt sắc mặt tái nhợt, thất hồn.

"Đánh bại bọn họ, sau đó lấy được Ám Ma chi tâm, hoàn thành khảo hạch."

Nói xong, Lâm Thiên khuôn mặt thoáng nghiêm túc mấy phần.

Đối với tại những người ở trước mắt, hấn còn tính toán có nắm chắc, vô luận như thế nào dọa người, mà thân thể cùng năng lượng bản chất đều chẳng qua là cấp năm a.

Lâm Thiên hoàn toàn có thể đối phó.

Những người kia là từ bia đá hậu phương xuất hiện, hai phe khoảng cách khoảng cách còn chừng trăm mét xa.

Loại thời điểm này Lâm Thiên sẽ không ngốc chờ lấy, sử dụng những thời giờ này hoàn toàn có thể làm ra vốn có bố trí.

Tay phải nhẹ nhàng vừa nhắc, một sợi văn khí từ móng tay toát ra, Mạng Thiên Đạo 'Văn Nhạc' ban cho văn khí tự mang Thiên Đạo uy nghiêm, trong nháy mắt thấp sáng bốn phía.

"Bút tới." Lâm Thiên quát nhẹ lên tiếng, văn khí Ngung Hình thành bút.

Sau một khắc, sắc mặt tái nhợt đang lúc một ngụm tâm huyết phun ra, đối đãi số lượng như thế phong phú địch nhân, tự nhiên không thể nhỏ xuyết, về thành vẩy mực múa bút, 《Họa Linh Thánh Kinh》 trước tam trọng cùng một thời gian sử xuất.

Lượng Bạch bút lông ngòi bút chỗ một vòng đồ tươi phủ lên ra, sau đó hóa thành đen nhánh huyết mực.

Một số ra, một đao thành hình, dựng đứng tại chỗ phát ra lừng lừng hàn quang.

Một số roi, một kiếm phá khoảng không, lơ lửng giữa không trung tán ra vạn thiên sát ý.

Một số xích, nhất thương như rồng, Hoàn Quán Trường Không tự tán thiên quân chi lực.

Nhất thương, một kiếm, một đao, giống như Linh Binh đồng dạng quay chung quanh tại Lâm Thiên chung quanh, liên thông tâm thần, xa xa điều khiển.

Lâm Thiên biểu hiện trên mặt nghiêm nghị, gờ ngón tay lên, ngăn cách nơi xa nhẹ nhàng nhất chỉ.

"Hưu. ."

Nhanh như thiểm điện trường đao lực bỏ xuống, phảng phất có thể bỏ ra Hồng Mông, khai sáng thiên địa.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Chiến (hai)

Lâm Thiên rất ít xuất thủ, từ thực lực tăng lên tới mức hiện nay về sau, càng là chưa bao giờ phát huy qua thực lực mạnh nhất.

Đếm kỹ đều cuộc chiến đấu.

Thành Thiên Tinh đối kháng Lữ Phi, cái đó là baba đánh nhi tử, hoàn toàn là chà đạp, thực lực không tại một cái tầng diện.

Tại về sau, thành Liễu Nguyệt, cũng chỉ là về một cái lồng giam, không có xuất thủ.

Tại sau đó đến bây giờ, đều cuộc chiến đấu cơ hồ đều là lấy Quan Vũ xuất thủ, bẻ gãy nghiền nát giải quyết đều chuyện này.

Này lại cho người ta một loại ảo giác, Lâm Thiên có phải thật vậy hay không thì rất yếu gà.

Đáp án, tự nhiên là sai lầm.

Lâm Quan Vũ về người, căn bản mà nói, thực lực của hắn vốn nên chẳng khác nào Lâm Thiên thực lực.

Mà lại dù là dứt bỏ không nói, Lâm Thiên thực lực cũng quyết định không kém.

《Họa Linh Thánh Kinh》 đệ tam trọng tu hành, có được Linh Thư sư công kích thủ đoạn.

Linh Thư sư vì cái gì nói nhất định phải nắm giữ truyền quốc, Cụ tượng hóa nhân vật, mới tính đáng đường nhập thất, đối kháng cùng giai võ giả.

Cái đó là thả tại loại này đồng dạng thiên tư trác tuyệt võ giả mà nói mới nói như thế.

Chỉ bằng vào thực lực mà nói, kỳ thực Lâm Thiên hoàn toàn không kém phổ thông cùng giai võ giả.

"Lấy máu làm mực, văn khí làm bút, múa bút thành tượng." Lâm Thiên quát nhẹ lên tiếng.

Ba thanh Thần Bình hiển hiện trước mặt.

"Lấy Thần Ngưng hình, vẩy mực Tụ Linh." Lâm Thiên không ngừng nghỉ chút nào, mở miệng lần nữa.

"Đi."

Chờ về ra đao thương kiếm thành hình, Lâm Thiên xa xa nhất chỉ, hướng về phía đi đầu một người điều khiển trường đao mà đi.

Đao có hình, nhưng cũng vô hình, nó vốn là văn khí biến thành, cũng không phải là sắt thép Thần Thạch, bởi vậy trọng lượng rất nhẹ, nhưng năng lượng lại là to lớn.

Dựng thẳng một đao đánh xuống, mang theo Phong Lôi tiếng thét.

Một tia sáng bôi qua, sáng rõ người mở mắt không ra.

Lâm Thiên đồng dạng con mắt hơi nheo lại.

"Xoẹt xẹt."

Sau một khắc, một đạo giong vang truyền đến đồng thời, huyết quang văng khắp nơi, một thân thể bị bỏ làm hai.

"Rống..." Một đạo thê rống truyền đến, thân ảnh bên trong hắc khí quanh quẩn ra.

Ma Ảnh từ trong thân thể khoan ra, mặt lộ vẻ oán niệm sắc.

Đây là nó thật vất vả tìm kiếm được nhục thân, giờ phút này lần nữa bị hủy, ý vị này tiềm lực của nó đem lần nữa nhận hạn chế, trở thành Âm Hồn.

Tuy nói đây là trong kế hoạch cần làm ra hi sinh, nhưng nó cũng không muốn thi đến phiên chính mình.

Lâm Thiên cười lạnh, tia không chút nào để ý cái kia gào thét Ma Ảnh, ngón tay hơi 1 khuất, thanh trường đao kia chính là cực kỳ có linh trở lại Lâm Thiên bên cạnh thân.

Đây là hắc văn khí biến thành, tương đương với thân thể kéo dài, hoàn toàn nhận Lâm Thiên điều khiển.

Không ngừng nghỉ chút nào, tại trường đao bổ sung văn khí thời điểm, Lâm Thiên ngón tay lần nữa vừa ra.

Trường thương như rồng, bốc lên ngọn sóng, vạch phá không khí, mang theo lượn vòng lực đạo bay thẳng mà đi.

Đây là một đường thẳng công kích, hoàn toàn siêu việt trường đao phạm vi công kích, liên tiếp xuyên thấu ba đạo nhân ảnh, lúc này mới kiệt lực.

Tuy nhiên bị Ma Ảnh ăn mòn người, hết sức phát huy ra trước mắt thân thể tất cả năng lực, nhưng làm sao chênh lệch tồn tại, căn bản là không có cách ngăn cản.

Tơ mắt nhìn ba bộ thân thể ngã xuống, không có biện pháp.

Ba đạo bị phá hủy thân thể, chỗ thùng chỗ lần nữa hiện lên hắc khí, vô cùng kiên kỵ đối với Lâm Thiên gào thét.

Huyết dịch từ mỗi cái thể xác lưu lại, chậm rãi rót vào đến hắc trong đất, không có tung tích.

Đây hết thảy, Lâm Thiên ngược lại là cũng không phát giác, y nguyên vừa đi vừa về thao túng ba đạo Ngưng Hình binh khí vừa đi vừa về giao thế công kích tới.

Lúc này, sau lưng Hoa Nguyệt dựa đi tới, ngữ khí có chút cổ quái nói: "Những thứ này không đều là đồng loại, vì cái gì ngươi cái dạng này giết hại bọn họ."

Lâm Thiên vén lông mày không vui nói: "Những thứ này đều không phải là người."

"Ta biết đây không phải người a, nhưng hắc đồng dạng là đồng loại của ta." Hoa Nguyệt ngữ khí lúc này thâm trầm, hết sức khiếp người.

Lâm Thiên ngây người, ngay trong nháy mắt này người ở ngoài xa ảnh bạo động.

Ma khí xen lẫn linh khí tuôn ra, phát như điện phóng tới Lâm Thiên.

Lâm Thiên sợ hãi cả kinh, vội vàng điều khiển lên văn khí phản kích.

Hoa Nguyệt khoe miệng để lộ cười, thon dài trên cánh tay văng lên từng mảnh từng mảnh màu tím Ma Văn, quỷ dị vô cùng.

Ngón tay móng tay thành dài, có chừng Tam Thốn nhiều, Ma khí quanh quẩn.

"Giết hại đồng loại của ta, ngươi đi chết đi." Hoa Nguyệt trên mặt tại không một tia người biểu lộ, thay đổi dữ tợn, cánh tay sờ mó trực câu câu hướng Lâm Thiên trái tim mà đi.

"Âm vang."

Truyền đến tiếng vang, cùng phản chấn cường độ lại là để Hoa Nguyệt tâm thần run lên.

"Làm sao có thể." Hoa Nguyệt không khỏi, nhìn về phía Lâm Thiên áo bào phía dưới cái kia lóe ra kim quang khai giáp.

Lâm Thiên lúc này quay đầu, ánh mắt bất thiện, mang theo sát ý.

Hoa Nguyệt tim đập nhanh, biết đánh lén kế hoạch mất đi hiệu lực, thân hình vội vàng lui nhanh ra.

Tự hợp đến trong mọi người, trên mặt âm hàn nói: "Thế mà không có đánh lén thành công, ngươi là thế nào phát hiện được ta."

Lâm Thiên nhếch môi, cũng không nói gì, y nguyên điều khiển lấy văn khí binh khí qua lại đông đảo bị Phụ Ma người trong lúc.

Hoàn toàn chính xác, nói thực ra đến, Lâm Thiên kỳ thực cũng chưa phát hiện Hoa Nguyệt không thích hợp.

Chuẩn xác hơn nói đến, là hoàn toàn không có thể xác định chính mình suy đoán.

Hắn dù sao không phải có nhiều trí tuệ Yêu quái vật tồn tại, cũng không phải trời sinh đối với nguy hiểm ác ý miễn cảm thiên phú người.

Chỉ là cùng nhau đi tới, Hoa Nguyệt mang đến cho hắn một cảm giác vẫn luôn không thích hợp.

Trước là một bộ thái độ thờ ơ nói mình không quan tâm khảo hạch thứ tự.

Điểm này liền để Lâm Thiên sinh ra hoài nghi, không quan tâm thứ tự, vậy tại sao đến khảo hạch?

Vì cái kia mấy ngàn mai kim tệ?

Lâm Thiên cơ hồ có thể khẳng định, sở hữu tham dự khảo hạch người, mục tiêu cơ hồ đều là chạy cái kia thứ nhất mà đi.

Mà đi đã người nói đúng thứ tự yêu cầu không cần, cái kia còn hung hăng khuyên ta xâm nhập? Lại đang làm gì vậy?

Lời mở đầu không đáp sau ngữ.

Nhưng hoài nghi thì hoài nghi, Lâm Thiên cũng không thể khẳng định.

Dù sao có hộ phù làm y vào, muốn đến sẽ không xuất hiện cái gì chuyện kỳ quái.

Có điều mặc dù như thế, đang đối kháng với những thứ này bị Ma Ảnh chiếm hữu người đồng thời, Lâm Thiên y nguyên lưu cái tâm nhãn.

Tại về ra ba loại công kích lưỡi dao thời điểm, đồng thời cho thân thể của mình chế tác một bộ đồ phòng ngự.

Người có tâm hại người không thiện, nhưng nên có tâm phòng bị người, Lâm Thiên ngay từ đầu chính là ôm loại ý nghĩ này.

Đối diện Hoa Nguyệt tự nhiên là không rõ ràng, chính mình vì để Lâm Thiên buông xuống đề phòng lời nói, để nó sinh ra hoài nghi.

Bản ý của nó, chính là để Lâm Thiên mới biết chính mình đối với cái kia hạng nhất hứng thú không lớn, nhờ vào đó cùng một chỗ đồng hành a.

Có điều việc đã đến nước này, Hoa Nguyệt cũng không có cách nào ỷ lại thân phận của mình, cùng lấy còn lại Ma Nhân, gào thét lấy phóng tới Lâm Thiên.

Kế hoạch một thất bại, nhưng hạng thứ hai kế hoạch vẫn là tại trong dự tính.

Bọn họ cần nhân tộc máu tươi, mà lại là lấy chính khí đánh chết loài người máu tươi đến phai mờ roi phong ấn.

Bọn họ tuy nhiên phụ thân loài người, nhưng trong lúc giờ tay nhắc chân y nguyên mang theo Ma khí, chém giết lẫn nhau chảy xuôi huyết dịch cũng sẽ không bị bia đá kia trên mình vẫn chỗ tán thành.

Trái lại, Lâm Thiên đánh chết người, Ma khí lui tán, chảy xuôi huyết dịch, chỉ muốn số lượng đầy đủ, chính là có thể bao trùm mình vẫn, giải trừ phong ấn.

Đến lúc đó, Mê Quạt bên trong phong ấn Âm Ma đem lần nữa tái hiện.

Lâm Thiên không quyết, nhìn lấy tới gần Ma, giờ tay chém xuống, vạch thương quét, đưa tay kiểm xuất, không ngừng đánh giết cái này vô số cổ loài người thân thể.

Mỗi bộ xác chết tại nằm xuống đất về sau, bên trong Ma Ảnh liền sẽ lập tức rời khỏi, xa nghiêng nhìn Lâm Thiên gào thét.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 148: Dị biến

Ma Ảnh thao túng mỗi cái người tham gia khảo hạch không sợ chết phóng tới Lâm Thiên.

Trăm mét khoảng cách mà lấy Lâm Thiên thao túng ba thanh văn khí bình khí tiến hành phản kích, cũng không thể nào làm được chu đáo, hộ thân chu toàn.

Những thứ này vốn là cấp năm cấp những nhân loại khác, ẩn chứa Linh lực văn khí không ít, xông lên phía dưới, còn có thể cận thân đến Lâm Thiên phụ cận.

Bất quá đối với này, Lâm Thiên chỉ là khoe miệng hơi giương lên, tỏ vẻ khinh thường.

Cận thân? Thì tính sao, không gặp cái kia Hoa Nguyệt đánh lên phía dưới đều không thể công phá phòng ngự à?

Đây là thực sự chênh lệch, dựa vào số lượng cũng có thể nhích lại gần mình, nhưng muốn đánh tan Đại Nho Linh Thư sư lấy văn khí xây dựng mạng lưới phòng ngự, cấp năm Tu giả tối thiểu cần mười mấy đánh mới có thể làm đến.

Trên ngón tay dưới tung bay, Lâm Thiên cảm giác mình phảng phất hóa thân thành kiếp trước đoán tiên hiệp nhân vật chính.

Thần thông Không Vật, ngự kiếm công kích, ở ngoài ngàn dặm lấy địch người thủ cấp.

"Hừ."

Trường kiếm chém ngang, đem hai tên bị ma hóa nhân loại chém giết, trở lại Lâm Thiên trước người bổ sung văn khí.

"Phốc."

Trường thương trùng kích, mang theo không gì sánh được tính xuyên thấu, một điểm hàn mang tới trước, sau đó địch thân thể vỡ vụn.

Loại này thế công tuy nhiên không bằng vũ kỹ chuyển đến đến xinh đẹp, cũng không có cỡ nào ánh sáng lóa mắt màu, nhưng chỉ bằng vào một tay phiêu dật linh động, đã để Lâm Thiên cực kỳ hài lòng.

Có điều hài lòng về hài lòng, một môi vẫn phải có.

Dù sao đây là chiến đấu, không phải nhà chơi.

Chính như vũ đạo lộng thương, có đôi khi nhìn phim võ thuật, những tướng quân kia vung vẩy Đao Kiếm, cảm giác rất đẹp, kì thực chính mình trêu đùa lên, mấy lần thì đau lưng.

Chiến đấu là cực kỳ phí sức sự tình, Lâm Thiên điều khiển văn khí đồng dạng hao tổn hao tổn tâm thần.

Cũng may thực lực sai biệt quá lớn, hết thấy đều tại Lâm Thiên trong khống chế, những thứ này bị Ma điều khiển người vô luận như thế nào nhảy nhót, đều khó có khả năng lật lên bao nhiêu sóng gió tồn.

Không bao lâu, vô số cổ thân thể ngã xuống, phương xa gào thét Ma Ảnh cũng càng ngày càng nhiều.

Lâm Thiên cười lạnh, lớn tiếng giễu cợt nói: "Làm sao. Không có Túi da liên giao chiến dừng khí đều không sao?"

"Người không ra người, quý không quý đồ vật, chính mình thể xác không, vậy mà tàn hại nhân loại."

"Nhân loại, ngươi đừng cao hứng quá sớm."

Đang lúc Lâm Thiên hiên ngang lẫm liệt, một bộ cửu thể chủ bộ đáng khiến trách thời điểm, đối phương thế mà đáp lại.

Thanh âm rất lợi hại khàn khàn, không lưu loát, nói có chút miễn cưỡng.

Nhưng ý tứ biểu đạt ra tới.

"Ngươi chết chắc, ha ha ha."

Lúc này đông đảo Ma Ảnh gần như đồng thời dùng không lưu loát tiếng nói mở miệng.

Lâm Thiên nhíu mày, trong lòng ần ần có mấy phần dự cảm không tốt.

... ..

Cổ Miếu.

Bạch Chúc công tử cùng với thị trấn bọn hộ vệ đóng tại Ngoại Giới.

"Vương Vũ, ngươi nói lần khảo hạch này ai có thể trở hết tài năng?" Bạch Chúc công tử nhẹ nhàng mân miệng trên bàn trà xanh, mở miệng hỏi.

Hỏi thăm người, tự nhiên là hộ vệ thủ lĩnh.

Phía sau là một tên một thân ngân giáp mây kiếm mắt sáng, để tay tại bên hông trường kiếm chỗ nam tử, sắc mặt khẽ giật mình, sau đó cười khổ lắc đầu nói: "Công tử không biết, ta liền không biết."

"Ngươi không cần như thế, ta cùng ta cha khác biệt." Bạch Chúc công tử không vui, cau mày nói.

"Cha ta cái đó là quan chức tác phong, ta có thể giống nhau à?"

"Chúng ta niên kỷ tương tự, hoàn toàn có thể vứt bỏ roi không cần thiết Chủ Thần có khác."

Vương Vũ biểu lộ nghiêm mặt lên, trong lòng lại là y nguyên cười khở, cũng không coi là thật nói: "Công tử nói đúng lắm."

"Thôi, a." Thấy thế, Bạch Chúc công tử cũng là bất đắc dĩ, khoát tay một cái nói: "Không hỏi người, rất không thú vị."

Hắn rất lợi hại không thích loại này quá quan lại diễn xuất.

Cầm qua trong tay thu hoạch bảng danh sách, chính mình tự mình nhìn, trong miệng nhắc tới lên.

"Ừm, cái này không tệ, mới hương trời nón lá, cấp năm cao cấp võ giả, Hương thi thời điểm lấy một đầu cấp sáu sơ cấp Linh thú nghiền ép toàn trường."

"Cái này cũng được, tuyệt hương tàn đồ, tê, lại là một tên cao giai danh túc Linh Văn sư, mà lại Hương thi thời điểm lấy được một gốc cấp sáu linh dược, mở rộng biển ý thức, uẩn dưỡng linh hồn, tiền đồ bất khả hạn lượng a."

Bạch Chúc công tử nhìn lấy trên tay bảng danh sách, phảng phất trở lại mấy năm trước, chính mình ngây ngô thời gian.

Khi đó hạng gì hăng hái, khi đó lại là bức nào phần khởi nhảy vào.

Huyện thi trực tiếp cường thế đoạt được thứ nhất, cho dù là tại Quận thi bên trong cũng là hàng đầu tồn tại.

Suy nghĩ quanh quẩn, Bạch Chúc nghĩ đến lúc trước cái người đó, cái kia có một không hai cùng thế hệ, lại sớm chôn vùi nam nhân.

"Lúc trước nếu không phải hắn, ta tối thiểu có thể bước vào Quốc thi đi."

Đang nghĩ ngợi, một tên quân sĩ lại vội vàng hấp tấp chạy tới, thở hồng hộc.

"Đại sự không ổn."

Quân sĩ khí cũng còn không có thuận tới, chính là lớn tiếng hô quát lên.

Một bên, hộ vệ đội trưởng Vương Vũ mặt lộ vẻ không vui, nhắc chân đem cái kia quân sĩ đạp lăn, vượt lên trước quát lớn: "Lỗ mạng còn thể thống gì."

Bạch Chúc công tử tính khí rất tốt, ngược lại là không có nổi giận, chỉ là nhú mày, sau đó phát tay ra hiệu Vương Vũ không cần nổi giận.

Đứng dậy đem một thanh té ngã trên đất quân sĩ đỡ dậy, nhẹ giọng dò hỏi: "Có gì hốt hoảng như vậy?"

"Việc lớn không tốt." Quân sĩ hồng hộc thở, gương mặt đỏ bừng, xem xét chính là một đường cấp tốc đến đây.

"Vô Hung đại sư thổ huyết, hiện tại mấy cái có lẽ đã nhanh không được, để công tử người đuổi mau qua tới."

Bạch Chúc công tử sắc mặt rất cực không còn tại lạnh nhạt, có kinh hãi.

Vô Hung đại sư, chính là lúc trước mở ra Ma Ảnh mê quật đại môn lão tăng kia.

Phật Đạo Chi Lược tinh túy, tuyệt không có khả năng vô có thổ huyết.

Không nói lời nào, Bạch Chúc công tử cảm nhận được mức độ nghiêm trọng của sự việc, tay áo hất lên, thân hình như điện cấp tốc thoát ra.

Vương Vũ sắc mặt sững sờ, còn chưa lấy lại tinh thần, trước mắt đã sớm không có phí công đốt công tử thân ảnh.

Hắn lúc này còn mới phản ứng được, trước mắt công tử, sớm tại mấy năm trước đó liền có cấp sáu cao cấp tu vi, hiện nay, chỉ sợ tại toàn bộ trong huyện thành đều là đệ nhất cường giả, cũng không phải là cái gọi là quan lại con ông cháu cha a.

Bạch Chúc công tử nghỉ ngơi địa phương, là tại chùa miếu phòng trước vị trí, mà Mê Quật vị trí chính là ở tại tối hậu phương.

Chân hắn đạp hư không, một bước trăm mét, khuôn mặt lạnh lùng dị thường, cảm thấy lại là có chút bắt đầu nôn nóng.

Trách không được cái kia quân sĩ như thế mỗi một, lúc trước hắn mang theo đám người liền đi bộ đi, tổn hao tâm gần nửa canh giờ, khoảng cách cũng chừng trong vòng hơn mười dặm nhiều.

Một tên Phở Thông Quân Sĩ, dùng hết toàn lực cực nhanh tiến tới trong vòng hơn mười dặm, tự nhiên sẽ thở không ra hơi.

"Đến cùng phát sinh cái gì." Bạch Chúc công tử tâm thần bất định không thôi.

Dậm chân tại khoảng không, tự nhiên là hiện lên thẳng tắp tiến lên, khoảng cách tốc độ đều cực nhanh tình huống dưới, Bạch Chước công tử ánh mắt rốt cục sáng lên.

Trúc lâm, hòn đá đáp lên lộn xộn chỗ đến.

Nhưng dù vậy, Bạch Chước công tử tốc độ y nguyên không giảm, trực câu câu từ bầu trời kích xạ xuống.

Thẳng đến cách mặt đất mấy mét thời điểm, mới một cái dừng giảm tốc độ.

Oanh.

Không khí lực cản nổ tung, phát ra một tiếng vang thật lớn, tro bụi hướng phía tứ phương khuấy động ra.

Rơi xuống đất, ánh mắt ngưng tụ, Bạch Chước công tử sắc mặt thay đổi càng thêm khó coi.

"Làm sao có thể, không có khả năng xảy ra chuyện như vậy!"

Trước mắt cách đó không xa, nguyên bản khoanh chân ngồi trên mặt đất lão tăng giờ phút này nằm xuống đất, mặt đất chính là một vùng máu sắc.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Phủ bụi trí nhớ

Bạch Chước công tử mặt như giấy trắng, không có chút huyết sắc nào.

Lão tăng bộ dáng quá mức dọa người, ngũ quan đỏ máu, toàn thân run rẩy, khí tức yếu ớt gần như cảm giác không thấy.

Nhưng nhất làm cho Bạch Chước công tử tim đập nhanh chính là lão tăng kia trên trán xuất hiện tinh mịn Từ Khí.

Từ Khí liên miên, giống như dây nhỏ đồng dạng che kín lão tăng cái trán, phun ra huyết dịch càng là phát bụi, có hơi thổi truyền đến.

"Vô Hung đại sư, ngươi làm sao." Bạch Chước công tử bước nhanh chạy đến trước mặt, tông quân sĩ trong tay tiếp nhận lão tăng thân thể.

Đem hơi nằm ngửa, đặt ở chính mình khuỷu tay bên trong, Bạch Chước công tử run giọng nói.

Lão tăng đã đèn cạn dầu, bờ môi run rẩy, nỗ lực gượng ngón tay lên, chỉ chỉ cái kia Mê Quạt vị trí.

Bạch Chước công tử thuận nhìn lại, nơi đó vẫn là một đầu tinh mạch mà nói nhìn không ra biến hóa gì, nhưng lão tăng đã chỉ, khẳng định có dị biến phát sinh.

"Đi người, tới cửa nhìn một chút, nhớ kỹ khác bước vào bên trong." Bạch Chước công tử quay đầu phân phó.

Một tên quân sĩ tuân lệnh, vội vàng đi xuống, không bao lâu lần nữa trở về mặt đất, thân thể run rẩy phảng phất ở vào trong hầm băng.

"Báo, báo, phía dưới, phía dưới trên cửa đá xuất hiện, xuất hiện một cái màu tím đầu lâu." Quân sĩ hàm răng đánh nhau, run rẩy báo cáo.

Bạch Chước công tử trở mắt nhìn, tại trong ấn tượng của hắn, cửa đá kia trên hắn là có Phật Đạo minh văn mới đúng.

Lúc này, miệng lớn hô hấp lão tăng phảng phất hơi quang phản chiếu, khuôn mặt bình tĩnh trở lại.

"Lão hủ vô năng." Lão tăng ngữ khí bình thản không có không dao động, thậm chí có chút Cơ Giới Hóa.

"Ma đã xuất thế, nhanh lên bẩm Đại Thiên Lô chùa, nếu không hậu quả khó mà lường được."

Bạch Chước công tử sau khi nghe xong ngữ, thần sắc rõ ràng sửng sờ.

Ma lấy xuất thế?

Tình huống như thế nào?

Nói là Mê Quật à?

Bạch Chúc công tử trong lòng có dự cảm không tốt, đồng thời càng là không dám tin.

Cái này Ma Ảnh mê quật đã tồn tại mấy trăm năm tuổi nguyệt, mà lại nghe nói bên trong đầu kia Hung Ma đã từ lâu bị tru diệt, phong ấn như thế tháng năm dài đằng đẳng, làm sao có thể còn ra thế.

Nhưng trước mắt tình cảnh này, lại là hần không thể không tin.

Vô Hung đại sư, tuy nhiên thiên phú không được tốt lắm, nhưng ở trong huyện thành cũng là thực sự Phật Đạo đệ nhất nhân, có cấp sáu Phật Tu thực lực.

Làm sao có thể tự dựng liền thành bộ dáng này.

Lão tăng giờ phút này nguyên thổ huyết bên trong điệp điệp mở miệng nói: "Hung Ma sống lại, nếu là không ngăn cản, là họa tứ phương, Đế Quốc căn cơ cũng đem bị thương nặng."

"Lão hủ vô năng, vô năng."

"Phốc."

Lại là một miệng lớn máu đen phun ra, lão tăng thần sắc rốt cục trở về an tường, nhưng là lại không một tia khí tức truyền ra.

Lão tăng chết bất đắc kỳ tử.

Bạch Chúc công tử mặt trầm như nước, một sợi cát giấu nhớ lại bị tỉnh lại.

Cái đó là trước đây thật lâu, khi đó Bạch Chúc công tử hay là một tên còn nhỏ, ngây thơ niên kỷ bồi dưỡng hoạt bát tính cách.

Một ngày, xong phụ thân bổ trí Huấn Luyện Nhiệm Vụ, Bạch Chúc công tử tại hậu viện trong bụi cỏ ngay tại chỗ ngủ say.

Khi tỉnh lại, nguyên bản không người hậu viện giờ phút này đã thêm ra hai người.

Cái đó là trung niên thời điểm lão tăng, thời điểm đó hần còn không phải Cổ Miếu Trụ Trì, hần đến đây tìm tới thị trấn chỉ chủ nói một số Tân Bí.

"Thành chủ đại nhân." Vô Hung đại sư hơi gật đầu cung kính vấn an.

"Ừm, không biết đến đây có chuyện gì quan trọng?" Bạch Chúc công tử lão phụ, Bạch Minh căn bản không nhìn thẳng nhìn Vô Hung một chút, uống trà hòa theo.

"Là như vậy." Vô Hung đại sư hơi kiểm sau tổ chức lời nói nói: "Gần đây ta tại Mê Quật phụ cận tu hành Phật pháp thời điểm, cảm nhận được bên trong tựa hồ có mấy phản dị động."

"Tựa hồ Ma Ảnh phát triển mấy phần, hi vọng thành chủ đại nhân điều động cường giả tiến đi điều tra một phen."

"A?" Bạch Minh liếc mắt, ngữ khí ngả ngón nói: "Người biết không?"

"Ách, bản tăng từng nói với Sư phụ, bất quá hần cũng không để bụng." Vô Hung đại sư lúng túng nói.

Bạch Minh lúc này cũng xùy cười một tiếng: "Đã người Sư phụ đều không đồng ý, người vì cái gì còn tới tìm ta?"

"Hay là nói, người tự nhận là thực lực của người đã vượt qua sư phụ của người?"

"Nơi đó bất quá là một mảnh mục nát chi địa, liền thể xác đều bị mất đi loài Ma, còn có thể nhắc lên bao lớn sóng gió?"

"Chẳng qua là một số oán niệm quỷ phá thôi, chỉ là bởi vì người lời nói của một bên để cho ta điều động đại lượng sức người, làm một phen không có gắng, người cho rằng có thể thực hiện "

"Thế nhưng là, cái kia phong ấn thế nhưng là cấp tám cao cấp loài Ma a." Vô Hung đại sư chưa từ bỏ ý định tiếp tục nói: "Vạn nhất xuất hiện cái gì dị biến đâu?"

Lúc này Bạch Minh lại là không nhìn được phát tay: "Cấp tám cao cấp loài Ma lại như thế nào, đã chết đi mấy trăm năm, mà lại mỗi hơn trăm năm, chúng ta cũng sẽ điều động người đi vào đem cái kia góp nhặt oán niệm sản phẩm Âm Ma chỉ tâm cho lấy ra."

"Vô luận như thế nào, cũng không có khả năng chuyện gì phát sinh."

"Huống hồ, nơi đó còn tồn giữ lại năm đó vị kia Đại Phật phong ấn, cho dù là Ma Đế cũng khó có thể tránh thoát, không cần nhiều hơn hao tâm tổn trí."

"Có loại thời giờ này, không bằng nhiều nghiên cứu Phật pháp, tuy nhiên Phật Đạo không hưng thịnh, nhưng không thể không nói các ngươi đối phó loài Ma vẫn còn có chút tác dụng khác chế."

"Yên tâm, chỉ cần thực lực ngươi lên, Đế Quốc là sẽ không bạc đãi ngươi."

Vô Hung đại sư bắt đầu dĩ, chỉ có thể lắc đầu trở ra.

"Cấp tám loài Ma." Bạch Chúc công tử phủ bụi trí nhớ tỉnh lại, lẩm bầm mấy chữ, trên mặt có không thể ức chế vẻ sợ hãi.

Hắn là gặp qua sống sờ sờ cấp tám loài Ma.

Cái đó là tại mấy năm trước, Na Cái ép hắn Thiên Kiều, lấy được Quận thi đệ nhất tên nam tử kia, như thể phong hoa tuyệt đại.

Như thế tuổi trẻ tài cao, nhưng dù vậy, tại cái kia cấp tám loài Ma giết hại dưới, có Quận Thành chi chủ bảo hộ, có đủ kiểu thủ đoạn bảo mệnh, y nguyên bị sống sờ sờ xé nát.

Chân cụt tay đứt phi vũ giữa trời, huyết dịch văng khắp nơi, bao trùm lúc trước Bạch Chúc công tử khuôn mặt.

Loại kia không thể chống cự cảm giác, cho tới bây giờ, thực lực tinh tiến về sau, Bạch Chúc công tử y nguyên vô pháp quên.

Cái kia ma khí ngập trời, cái kia tàn nhẫn khuôn mặt, không một không hiện lộ rõ ràng cường đại.

"Người tới." Bạch Chúc công tử sắc mặt khó coi rống to lên tiếng.

"Kém 1 cường giả, đi Quận Chúa thành, Đại Thiên Lô chùa bẩm báo, liền nói nơi này, nhưng có thể sẽ có Ma Tôn xuất thế."

"Ma Tôn?" Bốn phía quân sĩ sợ hãi.

Bọn họ bất quá là chút tử ngữ giai vô giả thôi, chỉ là nghe được Ma Tôn hai chữ đều đầy đủ dọa đến sợ vỡ mật.

"Chỉ là khả năng." Bạch Chúc công tử sẽ không tự loạn trận cước, thở sâu về sau, đem ngữ khí thả nhẹ nhàng một số.

Vô luận như thế nào, đều phải đề phòng tại chưa xảy ra, nếu thật là Ma Tôn xuất thế, trước hết nhất sinh linh đồ thân địa phương, khẳng định chính là mình thị trấn.

Bọn vẫn rất có tính kỷ luật, đi qua ban đầu bối rối, rất nhanh trấn định lại, đem Bạch Chúc công tử mệnh lệnh truyền ra tới.

Hắn là Thiếu Thành Chủ, địa vị chỉ ở vào Bạch Minh phía dưới, lời nói rất lợi hại có phân lượng, rất nhanh một gã hộ vệ đội trưởng chính là dẫn Bạch Chúc hộ phù, chạy tới Truyền Tống Trận vị trí.

Hết thấy phân phó sẵn sàng, đem lão tăng thi thể lân cận trước chôn giấu, Bạch Chúc công tử ánh mắt, tìm đến phía cái kia tĩnh mịch u ám địa đạo.

"Điều động hai đội hộ vệ, cùng ta đi xuống."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 150: Trên tấm bia đá người

Bạch Chúc công tử trí nhớ trở lại lúc trước cấp tám Ma Tôn càn quấy thời điểm.

Tuy nhiên Quận Thành thành chủ cùng là cấp tám cường giả, nhưng ở Ma Tôn thủ hạ lại là cũng không có bao nhiêu hoàn thủ đường sống, vèn vèn chỉ có thể tự vệ.

Cái kia yêu mị âm ngoan trông mắt màu tím, quét từng lúc trước bọn họ một đám tham dự khảo hạch người trẻ tuổi, cuối cùng đem ánh mắt khóa chặt

đến cái kia Thiên Kiều phía trên.

Sau đó, tứ tán xác chết rải đầy toàn bộ khảo hạch tràng địa.

"Loài người thiên tài, ta gặp một cái giết một cái." Ma Tôn phát ra tuyên ngôn, toàn thân trở ra.

Mà lại tại Đế Quốc cảnh nội, lại là đồng thời có đếm lên đồng dạng sự kiện phát sinh, cuối cùng không giải quyết được gì.

Bạch Chúc công tử chưa bao giờ hoài nghi tới nhân tộc cường hãn, dù sao cũng là có thể cùng hai loài Yêu Ma địa vị ngang nhau tồn tại.

Nhưng loài người thủy chung vô pháp hữu hiệu đề phòng Yêu Ma chui vào.

Vô luận là yêu, cũng hoặc là Ma, đều có thể nguy trang thành nhân loại, phản nhân loại làm theo là không thể nguy trang còn lại hai tộc.

Đây hết thảy dẫn đến nhân loại ở vào bị động vị trí.

Nhưng vô luận nói như thế nào đến, Ma cường hãn, đã thật sâu khắc ghi vào Bạch Chúc công tử chỗ sâu trong óc, lúc này dung không được nửa điểm lãnh đạm.

Âm u tịch mịch lòng đất thông đạo, Bạch Chúc công tử sắc mặt rất nặng, trong lòng cũng có chút ảo não.

Lúc trước là hãn cùng cha mình thương nghị qua đi, quyết định dùng cái này chỗ vì khảo hạch tràng, không nghĩ tới thật xảy ra chuyện.

Tuy nhiên ban đầu mục đích là vì tuyển bạt cho thuê lại nhon nhân tài, nhưng bây giờ, lại là phải nghĩ biện pháp điều tra thanh chuyện ngọn nguồn.

Hai đội chọn lựa từ thị trấn phủ thượng tinh nhuệ nhất hộ vệ, mỗi đội chừng mười hai người nhiều, tu vi thấp nhất cũng là cấp sáu sơ cấp, giờ phút này cực kỳ có thứ tự theo sau lưng Bạch Chúc.

Bọn họ đồng dạng có thể phát giác được nơi đây dị biến.

Nhiệt độ của nơi này, lại là để bọn hãn đều cảm thấy một tia hơi lạnh thấu xương.

Phải biết, bọn họ cũng không phải người bình thường a, qua Âm Dương cảnh, đạt tới Địa Linh cảnh bọn họ, làm sao lại bị hàn ý ăn mòn?

Cửa đá quả nhiên như lúc trước quân sĩ báo cáo, thay đổi rất lợi hại quý dị, phía trên màu vàng (gold) Phật Đạo minh văn lúc này đã kinh biến đến mức rất nhạt, cơ hồ thấy không rõ.

Thay vào đó là một số màu tím đường vân xây dựng đầu lâu bộ dáng tiêu chí.

Cái này đầu lâu hiển nhiên không phải nhân loại, có hai sừng trên đầu, ngoài miệng tạm gác lại tà ác ý cười, sai người xem xét thì rùng mình.

Bạch Chúc công tử lẫm nhiên, quả nhiên xảy ra chuyện.

Không do dự nữa, nhẹ nuốt nước bọt về sau, một bước bước vào.

Bạch Chúc công tử bọn người tu vi tự nhiên hoàn toàn không phải những khảo hạch đó người có thể đánh đồng, mà lại đối với Mê Quật đủ loại rất là giải, tâm thần kiên nghị.

Mất tối sầm lại đồng thời, cũng không có chút nào bối rối, y nguyên duy trì bình tĩnh tỉnh táo.

Loại kia vượt qua thời không ảo giác, cũng chỉ là một cái chớp mắt thôi, trước mắt trong lúc đó sáng lên.

Vẫn là cái kia Mê Quật hành lang, sắc sở đã phiến dựng mà thành hành lang xiêu xiêu vẹo vẹo, thông hướng đều cái phương vị.

Nơi này quang mang chỉ có cái kia khám nạm tại đá cứng bên trên Dạ Minh tinh phát ra, tuy nhiên không tính sáng sủa, nhưng làm Tu giả, đã đầy đủ thấy vật.

Bạch Chúc công tử là lần đầu tiên tiến vào Mê Quật bên trong, đối với Mê Quật đủ loại đều là ở vào trên lý luận giải.

Ngược lại là cũng không trực tiếp dịch bước, mà là bốn phía nhìn quanh một vòng sau lúc này mới lên tiếng nói: "Đi bên phải."

Nơi này tuy nhiên nhìn rất là lộn xộn, giống như mê cung, nhưng đó cũng là đối với ngoại nhân mà nói.

Chính như mê cung người thiết kế, khẳng định biết mê cung đường ra là cái gì một đầu, Bạch Chúc công tử chính là thị trấn thiếu chủ.

Mấy trăm năm qua lịch đảm nhiệm thành chủ chương khổng dưới, Mê Quật quy mô, đường đi đã là bị sờ cái bảy tám phần.

Trong đầu của hãn có hoàn chỉnh địa đồ.

Hai đội quân sĩ phân trước sau, Bạch Chước công tử ở giữa, mang theo cảnh giác tiến vào ngoài cùng bên phải nhất một cái thông đạo bên trong.

Mỗi đến một cái chỗ rẽ, Bạch Chước công tử chỉ cần dừng lại phân rõ một phen liền là có thể cho đám người chỉ rõ tốt nhất con đường.

Lâm Thiên tốn hao mấy ngày mới từ Mê Quật đi vào đất đen, mà Bạch Chước công tử một đoàn người, có điều chi phí phí hơn nửa ngày a.

"Phong Ma chi địa." Bạch Chước công tử nhìn về phía sâu trong bóng tối, ngữ khí ngưng trọng.

Lúc trước Mê Quật đường, nói cho đúng đến, căn bản không tính là chân chính Ma Ảnh hội tụ chi địa.

Nơi đó là trước kia tôn này Đại Phật Phong Ma về sau, sai người tu kiến Mê Quật, phòng ngừa ngoại nhân bước vào xúc động phong ấn sở kiến.

Lúc trước càng là bố trí có mỗi cái mê trận, không quá sớm đã theo thời gian trôi qua đánh mất tác dụng.

Mà mảnh này đất đen, mới tính chân chính bước vào nguy cơ chập trùng khu vực.

Chỗ sâu Phong Ma dưới tấm bia đá, trấn áp thế nhưng là mấy chục cái cấp bảy Đại Ma, cùng một cái Ma Tôn.

Ma khí ăn mòn dưới, đất đai đều đã phủ lên thành màu đen, đủ để thấy đến những vật kia khủng bố cỡ nào.

Sinh sinh cái biến một chỗ địa hình.

Lịch đảm nhiệm thành chủ đã làm đến chính mình hết thấy, cách mỗi trăm năm oán niệm hóa thành Âm Ma chi tâm đều sẽ bị lấy ra, phòng ngừa oán khí sinh sôi quá kịch liệt, nhưng đến sau này, Bạch Chước công tử y nguyên phát hiện tựa hồ cũng không có quá nhiều ngăn lại.

Mảnh này đất đen phạm vi, so với trước một cái trăm năm lưu truyền tin tức nhìn lại, lại là hướng ra phía ngoài khuếch trương không ít khoảng cách.

"Những vật này, chết đều không yên ổn." Bạch Chước công tử vẫn chửi một câu.

Nơi này đáng lẽ dựa theo hấn đặt được địa đồ mà nói, tại trăm năm trước hay là mê cung phạm vi, nhưng bây giờ lại là đã triệt để hắc hóa.

"Râm, râm..."

Lúc này, đã đứng tại đất đen trên Bạch Chước công tử lại là cảm thấy một trận không khỏi ngột ngạt tiếng vang.

"Râm..."

Thanh âm tàn suất thời gian dần trôi qua ổn định lại, nhưng tương tự duy trì sức sống.

"Dưới chân, mặt đất đang động." Bạch Chước công tử cảm giác ra, cái đó là dưới chân mặt đất chấn động tiếng vang.

Loại cảm giác này, có chút cùng loại với tim đập.

Chấn động thanh âm cùng xúc cảm làm cho lòng người sinh bức bối, tâm thần không yên.

"Tăng thêm tốc độ." Bạch Chước công tử trầm giọng hạ lệnh, theo mặt đất rung động, trong lòng của hấn loại kia không rõ dự cảm càng phát nồng nặc lên.

Mặt đất làm sao lại chấn động?

Hơn nữa còn là như tâm bản nhảy lên?

Loại cảm giác này tự nhiên không có khả năng chỉ là Bạch Chước một người cảm thụ, tất cả quân sĩ hộ vệ đều có thể rõ ràng cảm xúc, khuôn mặt cũng càng vì nghiêm trọng mấy phần.

Lâm Thiên cùng Hoa Nguyệt hai người chính là chọn lựa phổ thông tốc độ tiến lên, mà Bạch Chước công tử một đoàn người thì là tốc độ cao nhất đi đường, thời gian hao phí tự nhiên không phải một cái khái niệm.

Sau gần nửa canh giờ, Phong Ma bia đá xuất hiện ở trước mắt.

Mất thấy bia đá còn tại, Bạch Chước công tử cũng thở phào một hơi, chỉ ít so với chính mình tưởng trong tưởng tượng kết quả tốt nhiều.

Chính thở phào một hơi, một bên quân sĩ lại là một mặt kinh hãi chỉ bia đá thả phương hướng mờ miêng nói: "Công tử, bia đá kia tốt nhất giống có một người?"

"Có người? Ân?" Bạch Chước công tử sững sờ, theo bản năng nhìn về phía bia đá phương hướng.

Sau một khắc đồng dạng lộ ra không thể tưởng tượng biểu lộ.

Chỉ gặp cái kia cao mấy chục mét trên tấm bia đá, vậy mà thật khoan chân ngồi một người, còn như lão tăng nhập định, không nhúc nhích.

Trên tấm bia đá người, không là người khác, chính là cùng rất nhiều Ma Ảnh lực chiến hồi lâu Lâm Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Tiền căn hậu quả

Bạch Chúc công tử bọn người hoàn toàn là kinh ngạc đến ngây người, không nghĩ tới cái kia Phong Ma trên tấm bia đá lại có một người xếp bằng ở bên trên.

"Sẽ không phải là Ma Tôn đã xuất thế ải!"

Lúc này có một tên quân sĩ toàn thân run rẩy nói ra chính mình suy đoán.

Cái này vừa nói, trong nháy mắt gây nên sóng to gió lớn, giống như bình tĩnh mặt hồ ném cục đá, nổ tung.

"Vậy chúng ta không phải chết chắc." Bọn sợ hãi.

"Ma Tôn, quyết định không phải chúng ta có khả năng đối kháng tồn tại."

...

Mất thấy cái này đám người bối rối, Bạch Chúc công tử cũng vô kế khả thi, nói lên Ma Tôn, kỳ thực sợ hãi nhất người, chính là chính hấn mới đúng.

Cũng may, không lâu lắm, lập tức lại có một nhon quân sĩ cẩn thận nhìn xem trên tấm bia đá, bác bỏ nói: "Khác nhiều loạn quân tâm, phía trên kia rõ ràng là cái người mới đúng."

Đám người ghé mắt, đánh giá cẩn thận, lại lộ ra không xác định lên.

"Giống như, thật là người?"

Bạch Chúc công tử cũng nhất định phải bình tĩnh tâm thần, nhìn sang, phát hiện trên tấm bia đá đích thật là người không thể nghi ngờ, bộ dáng kia cùng Ma có thể nói ngày đêm khác biệt.

Cảm thấy đáng chất, Bạch Chúc công tử hưng hăng hát đầu một cái.

Chính mình vừa rồi đích thật là bị ảnh hưởng quá sâu, loại chuyện này vốn nên là làm người cảm đầu chính mình phát hiện mới đúng, giờ phút này thế mà bị một tên quân sĩ nói ra, ổn định quân tâm.

"Đoàn người không nên hoảng loạn, tình huống bây giờ không rõ, chúng ta cũng nhất định phải thời khắc bảo trì cảnh giác." Bạch Chúc công tử cũng may cũng không phải là người bình thường, tâm trí rất lợi hại kiên định, tại tự mình kiểm điểm về sau, đảm đương lên chủ soái trách nhiệm, bắt đầu ra lệnh.

"1 đội nhân viên lưu thủ nơi đây, hai đội nhân viên cùng ta đi qua tìm tòi hư thực."

"Phong Ma bia đá còn chưa vỡ vụn, chứng minh thật có Ma cũng chưa phá mở ra ấn, hiện tại đi qua nguy hiểm không lớn."

Bạch Chúc công tử an bài quân sĩ về sau, đi đầu đi ở phía trước, làm một đoàn người bên trong tối cường giả, đồng thời cũng là địa vị tối cao người, muốn đưa đến dẫn đầu tác dụng.

Theo khoảng cách bia đá càng gần, Bạch Chúc trong lòng càng là tâm thần bất định.

Lúc này, trên tấm bia đá người, cũng càng phát rõ ràng lên.

Bạch Chước vị trí hiện tại vừa vặn đến có thể nhìn thấy Lâm Thiên vị trí tốt nhất, hướng phía trước sẽ bị bia đá hoàn toàn che chắn, về sau thì là lộ ra một mũi nhọn một chút.

Lúc này, hắn lần nữa giương mắt xem xét, biểu lộ thay đổi có chút quái dị lên.

Làm Tu giả, khoảng cách mấy chục mét, đối với bọn hắn tới nói, giống như gần ngay trước mắt, Lâm Thiên trên mặt biểu lộ hắn nhìn rõ ràng.

Cái đó là như thế nào 1 phó biểu tình?

Sắc mặt ngẹn đến đỏ bừng, nhưng tựa như lại thân bất do kỷ, không thể động đậy, rất là nỗ lực nhúng tay chỉ chỉ chính mình, lại chỉ chỉ Bạch Chước vị trí.

Sau cùng lại dùng một bộ khó tả biểu lộ, nhìn mình dưới thân vị trí.

"Hắn muốn biểu đạt ý gì?" Bạch Chước công tử không hiểu, ngược lại là đầy đầu nghi hoặc.

"Hắn cũng không phải là muốn dẫn dụ ta đi qua đi?" Bạch Chước công tử trong lòng nghi lên, ngược lại là dừng bước lại, phát tay ra hiệu để bọn dừng lại.

... ..

Lâm Thiên ngồi tại thạch bia trên, gấp đã nhanh giờ chân.

Trong lòng đã sớm đem cái kia Bạch Chước tổ tông mười tám đời đều mắng lượt.

Thời Gian Hồi Tổ đến hơn nửa canh giờ trước kia.

Khi đó, Lâm Thiên đứng chấp tay, đem bị chiếm hữu Ma Ảnh thân thể cho diệt giết sạch sành sanh, rất có Cao Nhân phong phạm chuẩn bị phát ra thắng lợi tuyên ngôn.

Lúc này đông đảo Ma Ảnh lại là không sợ hãi ngược lại là khàn khàn uy hiếp đe dọa lên Lâm Thiên đến: "Người chết chắc, cạc cạc cạc."

Lâm Thiên trong lòng hơi có chút dự cảm không tốt, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía đông đảo ma ảnh phương hướng.

Cái này xem xét, phát hiện dị thường.

Ma Ảnh nhóm quay chung quanh tại thạch bia chung quanh, che chắn lấy cái gì, cẩn thận điều tra dưới, phát hiện bia đá kia trên âm phạm Phật Văn, lại là dần dần bị huyết sắc bao phủ.

Kính nghi phía dưới, thân hình trong nháy mắt thoát ra, đi vào bia đá trước mặt.

Mất đi thân thể Ma Ảnh căn bản không phải Lâm Thiên địch, hoàn toàn không cách nào ngăn cản, nhìn như một đám, kì thực đám người ô hợp, trực tiếp bị tách ra.

Càng là có thật nhiều tại văn khí bình khí vùng quét xuống hóa thành khói đen.

Đi tới gần, nhìn lấy dần dần lan tràn đến trong tám bia đá đoạn Phật Văn, Lâm Thiên chỉ là chờ đợi một lát chính là quyết định thuận Phật Văn đến phía trên xem rõ ngọn ngành.

Trải qua nhảy vọt phía dưới, rất lợi hại thuận lợi đi vào bia đá đỉnh chóp.

Bia đá đỉnh chóp rất rộng rãi, đồng thời bằng phẳng vô cùng, duy chỉ có trung tâm vị trí có mấy đạo Phật Văn phác họa ra xích sắt, buộc chặt lấy một khóa rung động trái tim.

"Ám Ma chi tâm!" Chỉ một cái liếc mắt, Lâm Thiên liền xác định đây chính là chuyện này khảo hạch mục tiêu cuối cùng nhất.

Bất quá, cái kia Ám Ma chi tâm bên trên tán phát khí tức tà ác hết sức rõ ràng, lộ ra rất lợi hại không bình thường.

Dựa theo từ Bạch Chước công tử chỗ tình báo đến xem, Ám Ma chi tâm chỉ là trăm năm oán niệm góp nhặt sản phẩm, mà lại bị hoàn mỹ phong ấn, không có khả năng có loại khí tức này truyền ra.

Không cần quá nhiều suy nghĩ, Lâm Thiên liền đã xác định, rất có thể chính là cái kia huyết sắc thẩm thấu Phật Văn nguyên nhân.

"Những quý đồ, vật đó, tại ăn mòn phong ấn!" Lâm Thiên kinh ngạc, đồng thời làm ra động tác.

Tuy nhiên không rõ ràng phong ấn phá diệt về sau hội chuyện gì phát sinh, nhưng Xu Cát Tị Hung dưới, Lâm Thiên rất nhanh quyết định muốn ngăn cản viên này Ám Ma chi tâm phá phong.

Đi đến Phật Văn trời buộc Âm Ma chi tâm trước, quan sát một lát sau chính là phát hiện Phật Văn tựa hồ có thể tiếp nhận văn khí rót vào.

Thử nghiệm đem văn khí rót vào, Lâm Thiên cảm giác mình tựa hồ cùng Phật Văn nối liền thành một thể, cảm giác được rõ ràng cái kia huyết quang bị áp chế một chút.

"Nhân Loại Tiểu Tử, lần đi!" Một đạo thô cuồng tà ác nộ hồng vang vọng Lâm Thiên nào hải.

"Là người cái này quý đồ, vật?" Lâm Thiên duỗi ra ngón tay điểm điểm Âm Ma chi tâm, một mặt hí ngược.

"Người sẽ chết!" Âm Ma trong lòng truyền ra rống giận rung trời.

"Ha ha, chi bằng người? Bị người trói lại tùy ý quật đồ chơi?" Lâm Thiên khinh thường, hần đã nhìn ra, quả tim này rất bất phàm, nhưng cũng tiếc bị phong cấm ở đây, không thể động đậy.

Không phát huy ra bất kỳ uy thế gì.

"Người phong ấn phá không thể." Lâm Thiên nói khẽ: "Cái kia huyết quang bị ta ngăn chặn."

"Có đúng không?" Âm Ma chi tâm tà cười tà nói.

"Không phải vậy đâu?" Lâm Thiên không tin hần còn có thể lật ra cái gì bọt nước.

Nhưng sau một khắc, kinh hãi cơ hồ muốn cắn rơi chính mình Đại Nha.

Phía dưới mây mẩn còn sóng sót Ma Ảnh lại là giống như thiêu thân lao vào lửa đồng dạng thẳng tắp đụng vào Phật Văn trên, bị đánh vì bột phấn.

Phật Văn trong nháy mắt càng thêm âm đậm mấy phần.

Loại này không muốn mạng trùng kích, tuy nhiên không thể xông phá phong ấn, nhưng đủ để để phong ấn thay đổi đơn bạc.

Loài người huyết dịch có thể biến hóa mở phong ấn, mà ma ảnh trùng kích thì là tiêu hao phong ấn năng lượng.

Cái này vốn không phải một loại hợp lý phương thức, dù sao một cái ma ảnh sinh ra cần phải hao phí mấy chục năm công phu thành hình.

Mà một cái Ma Ảnh có thể đối với phong ấn tạo thành thương tổn cực kỳ bé nhỏ.

Nhưng bây giờ có huyết dịch biến hóa mở phong ấn, phong ấn vốn cũng không toàn, đang tiêu hao một đợt, này lên kia xuống dưới, Lâm Thiên văn khí trong nháy mắt còn như thủy ngân lộ tẩy, tiêu hao cường độ lớn mấy lần.

"Hiện tại thế nào?" Âm Ma chi tâm điều khiển mê muội ảnh làm ra động tác về sau, thâm trầm cười rộ lên.

"Đủ hung ác." Lâm Thiên lúc này có chút đăm lao phải theo lao, chỉ có thể đặt mộng ngồi xuống, tiết kiệm thể lực đồng thời, tăng lớn đối với Phật Văn văn khí quán thấu.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: Giơ chân Lâm Thiên

Bạch Chúc công tử đến thời điểm, Lâm Thiên đã nỗ lực tại Phật Văn trên chèo chống hơn nửa canh giờ, tiếp cận đèn cạn dầu.

Huyết quang cũng đã lan tràn đến tiếp cận đỉnh chớp vị trí.

Âm Ma chi tâm tàn ra uy thế cũng càng mãnh liệt, đè ép Lâm Thiên sắc mặt đỏ bừng, đưa tay đều lộ ra đến vô cùng phí sức.

"Lên a." Lâm Thiên trong lòng gào thét, nhưng cũng vền vền chỉ có thể trong lòng gào thét, to lớn áp bách lực dưới, căn bản không có khả năng phát lên tiếng.

Bất Quá, hiện tại tình huống rất nguy hiểm, Lâm Thiên không có khả năng rời đi nơi đây, nếu không có lẽ rời đi một cái chớp mắt, phong ấn liền sẽ phá diệt, mà văn khí sắp khô kiệt Lâm Thiên, ngay cả chạy trốn thoát đều là một loại hy vọng xa vời.

Đây mới thực là nguy cơ sinh tử, có lẽ khi nhìn đến Bạch Chúc công tử thời điểm, Lâm Thiên còn có thể bứt ra trở ra.

Nhưng lại là như thế mấy phút đồng hồ sau, đã là đánh mất chạy trốn sau cùng cơ hội.

Hào chết không chết, Bạch Chúc công tử nhìn thấy Lâm Thiên cái kia hiện tượng không bình thường, trong lòng thể mà nhiều nghi, dừng bước lại, vẫn quan sát đến Lâm Thiên tình huống.

Một lát sau, Bạch Chúc công tử rốt cục phát hiện trên tấm bia đá lan tràn hướng lên huyết quang cùng đã nhanh muốn hoàn toàn tiêu tán Phật Văn, mới chợt hiểu ra.

"Bị, người kia là tại gia cố phong ấn, mọi người nhanh lên." Bạch Chúc công tử trong lòng hối tiếc không thôi, nhớ lại người thanh niên kia bộ dáng.

Đây là khảo hạch chúng một trong số người a.

Phát hiện tình hình nguy cơ, Bạch Chúc công tử đương nhiên sẽ không do dự, một ngựa đi đầu, dưới chân đạp một cái chính là lui đi lên, đạp trên không trung.

Khoảng cách mấy chục mét, chẳng qua là chớp mắt liền đến.

Vừa bước vào bia đá đỉnh chớp vị trí, Bạch Chúc công tử cũng cảm giác được trong không khí tràn ngập khí tức tà ác.

Đây là sai người hô hấp đều cảm thấy không trôi chảy khí tức, Bạch Chúc công tử không tự chủ được nhíu mày lên.

Nhìn về phía Lâm Thiên phương vị, quả nhiên là khoanh chân ngồi tại tối sầm lại Ma chi tâm trước, hướng về Phật Văn xích sát quán thâm cái này văn khí.

"Đổi ta tới đi." Bạch Chúc công tử nhanh chân đi đến Lâm Thiên trước mặt, nhúng tay đụng chạm đến Phật Văn phía trên.

Nóng rực dương Hỏa Linh Lực trong nháy mắt khuấy động, thuận Phật Văn mà xuống, qua trong giây lát chính là kèm chế huyết sắc lan tràn.

Lâm Thiên rốt cục bị giải phóng ra ngoài, thoát lực nằm ngã xuống, miệng lớn thở dốc.

Thời gian dài như vậy kiên trì, để Lâm Thiên động liên tục đầu ngón tay khí lực đều không có.

Đây là Lâm Thiên tự đánh trở thành Linh Thư sư đến nay nhất là đèn cạn dầu một lần, mỗi một tới cực điểm.

"Tiếp xuống giao cho ta đi." Bạch Chúc công tử hào khí vượt mây, hướng về phía Lâm Thiên trấn an nói.

Lâm Thiên trợn mắt một cái, biểu thị cũng không muốn phản ứng ngơai.

Nếu là ngơai sớm một số, không giống cái đàn bà giống như do dự nửa ngày, lão tử về phần bộ dáng này sao?

"Hừ, các ngơai ngăn cản không ta." Âm Ma chi tâm lúc này ngông cuồng lên tiếng không còn che giấu.

"Phía dưới còn có chút con kiến hôi nhân loại bình thường đi?"

"Cái nào sợ các ngơai cùng đi, cũng không làm nên chuyện gì."

"Nơi này chính là bị Ma khí ô nhiễm đất đai, năng lượng của ta có thể nói liên tục không ngừng, mà phong ấn đã tổn hại hơn phân nửa, dựa vào các ngơai không có khả năng bổ túc, ha ha ha."

"Linh lực của các ngơai, văn khí lại có thể chống đỡ bao lâu? Một canh giờ hay là hai canh giờ?" Âm Ma chi tâm tiếng cuồng tiếu vang vọng.

Bạch Chúc công tử sắc mặt lần nữa âm trầm xuống, theo quan sát của hắn, tình huống tựa hồ thật sự là như thế.

Tại huyết sắc lan tràn đến cuối cùng thời điểm, phong ấn vỡ vụn chỉ thế, đã vô pháp ngăn cản.

"Bị." Bạch Chúc công tử lúc này nhớ tới cái gì, trong lòng run lên.

Chính muốn mở miệng, lại là phát hiện mình tại cái kia mãnh liệt ma khí áp chế xuống không thể lái miệng.

Hắn bản ý là muốn cho quân sĩ điều động một người đi đi ra bên ngoài tăng phái nhân thủ, hắn đã để người đi thông báo Đại Thiên Lô chùa Đại Phật, chỉ muốn kiên trì cho đến lúc đó, hết thấy thì đều thuận lợi giải quyết.

Nhưng bây giờ, chỉ dựa vào hai đội người, hắn không xác định có thể hay không kiên trì cho đến lúc đó.

Quả nhiên, tại Bạch Chước công tử ở đây về sau, còn lại một đội quân sĩ cũng đi lên, nhìn thấy Bạch Chước động tác sau không thêm do dự trực tiếp rót vào Linh lực.

Đến lúc đó, Bạch Chước cùng đội thứ nhất quân sĩ đồng thời bị Ma khí áp chế, không nói nên lời, động đậy, chỉ có thể rót vào Linh lực trì hoãn lấy phong ấn vỡ vụn.

Thời gian trôi qua, phía dưới đóng giữ hai đội quân sĩ, cũng không có bất kỳ dị động.

Tại trọn vẹn hơn một canh giờ về sau, bị Bạch Chước bổ nhiệm làm tiểu đội trưởng quân sĩ trầm giọng mở miệng: "Hơn một canh giờ, công tử còn chưa hạ đạt nhiệm vụ mới."

"Hiện tại xem ra, bọn họ tựa hồ tại cùng thứ gì làm lấy đầu tranh, hẳn là thế lực ngang nhau, vô pháp phân ra thắng bại."

"Ta nghĩ chúng ta cần phải đã đi tiếp viện."

"Các người nghĩ như thế nào?"

"Đồng ý."

Mọi người đều đồng ý, tại góc độ của bọn hắn xem ra, Bạch Chước công tử lên tới đài cao về sau, bắt đầu từ lúc này thỉnh thoảng hướng phía chính mình nháy mắt ra hiệu, hẳn là vô pháp phân tâm, chiến đấu say sưa, giờ phút này bọn họ có lẽ có thể làm sau cùng 1 cọng cỏ, đặt vững thắng cục.

Hai đội quân sĩ động, đồng loạt hướng phía bia đá chạy vội.

Bạch Chước công tử khẩn trương, hẳn là muốn nhắc nhở đám người nhanh tìm kiếm trợ giúp, linh lực của bọn hắn đã nhanh hao hết.

Nhưng vô pháp mở miệng, chỉ có thể trơ mắt nhìn hai đội quân sĩ tới chỗ này.

"Công tử, chúng ta đến đây trợ giúp." Bọn rống to, trung khí mười phần.

Tươi mới Linh lực lần nữa rót vào, hai đội quân sĩ như hăm đảm lầy.

Đây là một loại dựa vào lượng vô pháp triệt tiêu đối kháng, đối phương cấp tám Ma Tôn thực lực, làm cho đám người chỉ có thể mượn từ phong ấn cùng nó đối kháng.

Ngược lại là đồng đảo Linh lực rót vào lượng kỳ thực đưa đến tác dụng rất nhỏ, chỉ có thể chậm rãi bị tiêu hao.

"Đây là sau cùng một đợt người đi." Âm Ma chi tâm lạnh lẽo nói.

"Nhiều nhất một cái canh giờ, các người đem toàn bộ muốn chết."

Bạch Chước công tử tìm đập nhanh, trong lòng cầu nguyện Đại Thiên Lô chùa Đại Phật đến, nhưng lý trí lại là nói cho cái này hẳn, vừa đi vừa về tới thiếu cần nửa ngày, làm gì cũng không kịp.

Tâm như tro tàn, trong óc lần nữa nhớ lại lúc trước cái kia Ma Tôn khủng bố bộ dáng.

Lúc này, bên tai lại truyền tới một tiếng tức hỗn hỗn thanh âm: "Một đám ngu ngốc, vừa rồi các người đang suy nghĩ cái gì?"

"Muốn cái gì?" Lâm Thiên khôi phục một số, giờ chân chửi ầm lên, hoàn toàn không quan tâm Bạch Chước công tử thân phận của giám khảo.

Hắn bị hồ quá sức, vì chờ Bạch Chước bọn người trợ giúp, cứ thế mà nhiều chống đỡ vài phút, kém chút thành người khô.

Mắng Bạch Chước sau một lúc, Lâm Thiên mới chỉ nghiệm, chạy đến Âm Ma chi tâm trước mặt, duỗi ra ngón tay đầu phải phải trái tìm hùng hùng hồ hồ nói: "Người rất lợi hại a? "

"Tin hay không vài phút giết chết người."

Bị Lâm Thiên đánh cái này, một phen vũ nhục, Âm Ma chi tâm phát ra nộ hồng: "Nhân Loại Tiểu Tử, đợi ta phá phong về sau, cái thứ nhất chết chính là người."

"Ha ha." Lâm Thiên đáp lại khinh thường cười lạnh.

Quay đầu hướng về Bạch Chước nói: "Cho ta chút thời gian, ta giết chết hắn."

Bạch Chước công tử một mặt mòng, không biết vì cái gì cái này thí sinh như thế nói lớn không ngượng, nhưng vẫn là theo bản năng nháy dưới mắt, xem như giải.

Đáp lại, Lâm Thiên chậm rãi khoanh chân ngồi xuống, thực lực bây giờ, tự nhiên là cảm cái này Âm Ma chi tâm không có biện pháp.

Nhưng thực lực, dù sao cũng là có thể tăng lên, không phải sao?

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 153: 32,000 sơi

Lâm Thiên tinh thần sức mạnh đã khôi phục không ít, Bạch Chúc công tử gạt đầu hứa hẹn, đem tâm tính cũng thả bình thản xuống.

Hắn là cùng cái kia Âm Ma chi tâm đối kháng qua, biết rõ đạo phong ấn đồ vật là bức nào tà ác cùng cường đại.

Tuy nhiên không biết vì cái gì cái này đồ chết tiệt sẽ có phá phong khả năng, nhưng dưới mắt cũng không phải suy nghĩ những thứ này thời điểm.

Chính như Âm Ma chi tâm đắc ý lời nói nói tới.

Bạch Chúc công tử những người này tuy nhiên cường đại, nhưng quyết định không có khả năng chèo chống quá lâu, loại này chất trên chênh lệch, dựa vào lượng để đền bù chỉ có thể là trì hoãn, trị ngọn không trị gốc.

Lâm Thiên thậm chí đã cân nhắc đến còn tại Mê Quạt bên trong lẩn lút người tham gia khảo hạch nhóm, dù là tăng thêm những cái kia nóng đoán chừng cũng liên nhiều lắm là có thể chống đỡ nửa canh giờ a.

Dù sao phong ấn càng đi về phía sau, phá hư càng lớn, cần thiết tiêu hao cũng càng lớn.

Lâm Thiên ban đầu có thể một mình chống đỡ thời gian dài như vậy hoàn toàn là nhờ vào phong ấn lúc ấy còn vẫn còn tồn tại chừng phân nửa.

Hiện nay duy nhất phương thức, Lâm Thiên chỉ có thể ký thác với mình.

Linh hồn của hắn cường hóa không ít, vượt xa khỏi vừa nhập Mê Quạt mười mấy lần, loại tình huống này, là có cơ hội tiến hành thực lực đột phá.

Hắn cùng phổ thông Linh Thư sư khác biệt, hắn thời gian ngắn ngủi bên trong không cần lo lắng không đủ.

Nhìn có vẻ như Manga rất lợi hại ăn thiệt thòi, một bộ Manga lấy được văn khí cùng ban đầu phổ thông họa tác khác biệt không lớn, đến tiếp sau đổi mới lượng hạ văn khí chỉ có thể từ từ tích lũy.

Nhưng kì thực đâu??

Không có nhiều như vậy Linh Thư sư có thể một mực có linh cảm sáng tác vô số truyền quốc bách thế họa tác.

Một bộ truyền quốc về sau hưng rất là nhiều năm qua đều không thể lần nữa có cao trình độ xuất thế.

Mà Manga, thì là thời thời khắc khắc đổi mới dưới, người xem tích lũy sẽ chỉ càng ngày càng nhiều, văn khí cũng sẽ cứ thế mãi tăng trưởng.

Không cần lo lắng không họa có thể làm, mà lại Lâm Thiên có thể đoán được lấy loại này đổi mới số lượng dưới bản hoàn tất lấy được khen thưởng khẳng định vượt qua phổ thông họa tác không ít.

"Cần phải nhiều chống đỡ dưới." Lâm Thiên khoanh chân ngồi xuống, lần nữa trịnh trọng hướng Bạch Chúc nhắc nhở một câu.

Hắn không rõ ràng lần này đổi mới rốt cuộc muốn bao lâu, nhưng khẳng định không phải vài phút có thể làm được.

Tâm thần cấu kết Mạng Thiên Đạo 'Văn', Thiên Đạo khí tức nở rộ, ngược lại để Bạch Chúc công tử bọn người đuổi tới thư giãn một số.

Nhưng loại khí tức này cũng sẽ không đưa đến chủ động công kích tác dụng, sẽ chỉ dùng cho hộ thể, mà lại nếu là người tại Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong không sáng tác sẽ từ từ tiêu tán.

Đây là phòng ngừa văn nhân tại đối mặt cường địch thời điểm, lấy Mạng Thiên Đạo 'Văn' làm bình chương, ngăn cách cường địch mà chế định quy tắc.

Nếu không mỗi cái văn nhân chẳng phải là vô địch?

Có cừu gia tìm tới cửa, Mạng Thiên Đạo 'Văn' liên tiếp thông, không người có thể phá.

Phàm là người tại Mạng Thiên Đạo 'Văn' không có chút nào hành động, khí tức kia liền sẽ dần dần mờ nhạt đi xuống.

Lâm Thiên tự nhiên không phải vì dùng cái này ngăn cách Ma khí áp bách, hắn là chuẩn bị nhất cổ tác khí đem 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 vẽ đến bản hoàn tất.

Đến lúc đó lấy được văn khí số lượng, khẳng định có thể đề thực lực của mình tăng lên một mảng lớn.

Múa bút thành văn, Bút Tẩu Long Xà, điểm điểm tâm mực tại giữa ngón tay phác họa ra một vài bức hoạt bát hình ảnh.

Một lời hoàn thành, tâm thần không có bất kỳ cái gì cảm giác mệt mỏi cảm giác, truyền lên đến công bố, tiếp tục thứ hai lời nói, thứ ba lời nói.

Thời gian trôi qua, ngoại giới Bạch Chước công tử đã toàn thân rung động động, linh lực của bọn hắn cũng không phải là vô cùng vô tận, tại phong ấn càng phát ra không ổn định tình huống dưới, tiêu hao kịch liệt.

"Hắn đang làm gì!" Bạch Chước công tử khí nhanh phun ra một ngụm lão huyết.

Lâm Thiên lúc này khí tức cũng không che giấu, hắn có thể cảm giác được Lâm Thiên cường đại, hắn thấy Lâm Thiên nếu là tỉnh táo lại, gia trì đến nhóm người mình bên trong, tối thiểu còn có thể chống đỡ nửa canh giờ.

Tuy nhiên không biết nửa canh giờ có thể hay không trì hoãn đến Đại Thiên Lô chùa người chạy đến, nhưng ít ra nhiều một phần hi vọng không phải?

Lâm Thiên cũng không hiểu biết Bạch Chước công tử đã phái người tìm kiếm cứu binh.

Mà lại dù là biết, đoán chừng cũng sẽ không lựa chọn loại phương thức này.

Loại này đem hết thầy hi vọng ký thác vào người khác tới cứu vẫn trên, hiển nhiên có chút không thể nào hợp lý.

Lâm Thiên không biết Bạch Chước công tử hiện tại cũng như chính mình lúc trước giờ chân, hắn vẫn còn đang Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong tiến hành sau cùng sáng tác.

Linh hồn ở đây phiên dưới cơ duyên xảo hợp, mạnh rất nhiều, mỗi lần bảy tám lời nói Manga tuy nhiên đều sẽ cảm thấy một số mệt mỏi, nhưng khôi phục rất nhanh.

Thường thường hơn mười phút đồng hồ thời gian về sau, chính là khôi phục như lúc ban đầu.

Bất Quá, hiện tại linh hồn đẳng cấp đối với Lâm Thiên mà nói quá cường đại, cấp sáu thực lực có được cấp bảy đỉnh phong mới có linh hồn, cơ hồ đồng đẳng với gian lận.

《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 hết thấy bốn mươi lời nói, tiền kỳ đã là không xong ít, đáng lẽ dưới tình huống bình thường, tại lần này Đế Quốc trước khảo hạch, Lâm Thiên đều có lòng tin hoàn thành.

Càng đừng đề cập hiện tại, tốc độ nhanh mấy chục lần tình huống dưới, trong đầu còn có mỗi một màn hình ảnh, căn bản không cần suy nghĩ nhiều, chỉ là vô ý thức phác họa mỗi một bút là đủ.

Tại linh hồn uể oải trước đó, sau cùng một lời rốt cục hoàn thành, theo sau cùng một lời toàn kịch chung ba chữ rơi xuống, Lâm Thiên có loại buồn vô có cảm giác mất mát.

Nhưng loại cảm giác này vền vền chỉ là tiếp tục một cái chớp mắt, một giây sau, liên tục không ngừng điểm kích lượng dưới, Lâm Thiên có thể rõ ràng cảm nhận được văn khí tăng trưởng hiệu suất khả quan.

Mạng Thiên Đạo 'Văn' diễn đàn.

Manga bản khối.

Nơi này mặc dù nhưng đã xuất hiện rất nhiều Tứ Bất Tượng, nhưng thảo luận trọng tâm vẫn là tại Lâm Thiên 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 bên trên.

Giờ khắc này, Thánh đạo đại thế giới nhân hạ bên trong chú ý Mạng 'Văn' người vỡ tổ.

"Tình huống như thế nào?"

"Bản hoàn tất, già đi?"

Những người này căn bản khó có thể tưởng tượng một bộ bách thế họa tác lại có thể như thế qua loa thì đoạn kết.

"Đoán chừng đằng sau hoàn toàn là vẽ xấu chỉ tác đi?"

Rất nhiều người căn bản không tin nguyên bản đổi mới tốc độ đều đều Lăng Vân hội trong vòng một ngày đem hoàn tất.

Nhưng nhiều người hơn điểm sau khi đi vào, liền miệng đều đau, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì có sai lầm trình độ, hoàn toàn như trước đây mức độ đem họa tác giải quyết.

Loại hiện tượng này cấp bản hoàn tất đưa tới oanh động là to lớn, vô số người tại dưới sự kích động, trực tiếp cho ra khen ngợi.

Dù sao như rừng trời nhanh như vậy tay súng, như vậy không kéo căng văn nhân quá ít.

Rất nhiều tốt, người tác giả kia thế nhưng là mười ngày nửa tháng không nín được một chút đồ vật đều là chuyện thường.

Loại hiện tượng này phía dưới, tạo thành hậu quả thì là văn khí tăng trưởng tốc độ hoàn toàn vượt qua Lâm Thiên tưởng tượng.

Ban đầu giai đoạn cơ hồ là lấy mỗi giây mấy trăm sợi phương diện tốc độ thăng, chưa tới nửa giờ sau mới hướng tới nhẹ nhàng.

"32,000 sợi, còn không có tăng thêm Mạng Thiên Đạo 'Văn' bản hoàn tất khen thưởng, bất quá bây giờ đủ." Lâm Thiên mừng rỡ không thôi.

Tăng lên tới dưới một giai đoạn văn khí hao phí chỉ cần một vạn tám ngàn, hiện tại số lượng dư xài.

"Văn khí luyện tâm!" Căn bản không chậm trễ bất kỳ thời gian, Lâm Thiên tâm thần nhất động, cái kia xoay quanh văn khí xông lên trong nháy mắt bao vây quanh mình Văn tâm.

Tựa như rèn luyện ngọc thạch, văn khí đem Văn tâm phía trên tạp chí loại trừ, lại bổ sung đi vào, đem Văn tâm phòng lớn, màu sắc cũng thời gian dần trôi qua từ bạc chuyển thành nhạt màu vàng kim nhạt.

Đây là sắp trở thành Hiền giả cấp tiêu chí, chỉ cần Văn tâm phát ra kim quang óng ánh, một khắc này liền triệt để biểu thị Lâm Thiên tiến giai thành công.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Ma Tôn phá phong?

Loại này Văn tâm bị thổi luyện, đương nhiên sẽ không là bình tĩnh.

Ngoại giới Bạch Chúc công tử đầu tiên là biến sắc, sau đó cảm nhận được khí tức chính là đến từ trước mắt người tham gia khảo hạch về sau, trong nháy mắt đổi sợ thành vui.

Văn khí tràn ngập, phối hợp với Mạng Thiên Đạo 'Văn' khí tức lại là đem Ma khí cho áp chế lại.

"Cái này?" Bạch Chúc công tử cuối cùng vẫn kinh ngạc.

Hắn cảm nhận được cái gì?

Lại là cấp bảy thực lực đột phá.

Bằng chừng ấy tuổi cấp bảy tu vi, quá kinh người.

"Có điều nói đến, lần này khảo hạch mấy cái hồ đã không có lo lắng." Bởi vì ma khí lui tán, Bạch Chúc công tử cả người đều nhẹ nhõm rất nhiều, lúc này lại muốn lên lần này khảo hạch.

Lâm Thiên không thể nghi ngờ là lần khảo hạch này hàng đầu người, vô luận là thực lực tu vi hay là lần này tính cách.

Gặp nguy không loạn, đột phá tăng cường thực lực, rất không tệ.

Lâm Thiên lúc này cũng chậm rãi mở ra hai mắt, từng đạo từng đạo thần quang ở trong mắt lượn vòng khuấy động.

Loại này sau khi đột phá, thực lực tràn đầy thể nội cảm giác, rất tốt!

Nhưng, còn không đợi Lâm Thiên làm ra cái gì động tác, cái kia Âm Ma chi tâm lần nữa phát ra tiếng cười chói tai.

"Ha ha ha ha, ha ha ha."

"Đây chính là như lời ngươi nói giết chết ta?"

"Ngô... Đại Nho cấp văn khí, hoàn toàn chính xác là rất không tệ."

"Con kiến hôi chính là con kiến hôi, vĩnh viễn không biết bản tôn cường đại đến mức nào tới đi, dùng tới ngươi toàn bộ thực lực, gia trì đến phong ấn phía trên, tiếp tục lay lắt tàn sống đi."

Âm Ma chi tâm tùy ý cười to, trào phúng cái này đám người.

Hắn ẩn núp nhiều năm, rốt cục tìm tới cơ hội, cái này một cái trăm năm tại hắn cảm ứng phía dưới, thể mà không có một tên cường giả chỉ huy, thì có hơn trăm người tiến vào Mê Quạt bên trong.

Hắn không cần lại bỏ qua một số lực lượng, chế tác một cái giả Âm Ma chi tâm, tê liệt đám người.

Trực tiếp lấy bản thể hiện thân, Quả thật đúng là không sai, những kia tuổi trẻ nhân loại tuy nhiên thực lực coi như không tệ, nhưng tính cách có lưu sơ hở, rất nhanh bị dưới trướng Ma Ảnh chỗ bắt được.

Mượn từ Lâm Thiên chi thủ, phóng thích huyết dịch, hủ thực phong ấn.

Giờ khắc này, hắn sắp trọng sinh, mà lâm thiên hạ.

Dù là dưới mắt có hai tên đạt tới cấp bảy nhân loại, cũng chỉ có thể ngăn trở kéo dài bước tiến của hắn a.

Nơi này chính là hắn khổ tâm kinh doanh mấy trăm năm sào huyệt, đã sớm bị Ma khí ăn mòn, cả mặt đất đều là màu đen.

Tại phong ấn gần như vỡ vụn thời điểm, đừng nói là cấp bảy, cho dù là cấp tám cường giả, cũng chỉ có thể làm đến tạm thời ngăn cản.

Tại lực lượng hao hết về sau, cũng sẽ phá phong, dù sao chính hắn cũng là nhất tôn cấp tám Ma Tôn, ngang nhau dưới thực lực, tự nhiên không có khả năng phong ấn.

Mà lại, ở chỗ này, hắn khôi phục tốc độ cực nhanh, cấp tám cường giả, cũng hao tổn bất quá hắn, trừ phi, tới người thực lực viễn siêu với hắn, có thể cường chế phong ấn.

Nhưng có thể sao?

Hắn từng tại Đế Quốc làm loạn, biết rõ Đế Quốc cương vực địa đồ, lúc trước nếu không phải là bị Nhân tộc cường giả thiết kế hữu tâm mai phục, căn bản không có khả năng bị bắt lại.

Dù sao Đế Quốc quá lớn, trừ Đế Cấp cường giả xuất động, nếu không rất khó trong thời gian ngắn đến đế quốc các ngõ ngách.

Hắn chỉ cần ở các nơi phá hư, diệt sát, sau đó chạy trốn, đợi đến cường giả chạy đến đã sớm mượn.

Cấp chín Bách Gia cấp văn nhân cùng Vũ Đế cường giả sao lại dám tùy ý xuất động?

Bọn họ cũng sợ bị loài Ma cường giả phục kích, bởi vậy tại theo một ý nghĩa nào đó, hắn gần như vô địch.

Thì hắn biết mà nói, toà này huyện thành nhỏ trên thuộc Quận Huyện dưới ở đây đều cần một hai canh giờ, mà quận trong huyện thành chủ thực lực tuy nhiên đạt tới cấp tám, nhưng vẫn là không sánh bằng hắn.

Càng đừng đề cập nơi này còn càng thích hợp hắn tác chiến.

Muốn triệt để phong ấn, tối thiểu muốn đi đến chủ Quận Thành, cũng chính là Đế Quốc bên trong Quốc Chủ chỗ Quận Thành bên trong.

Nơi đó Quốc Chủ, có được bát giai đỉnh phong thực lực, cùng Phật Miếu cường hãn Đại Phật, thực lực mới có thể vượt qua bản thân, hoàn thành phong ấn.

Nhưng này đến một lần một lần thời gian, lại là trọn vẹn cần năm sáu canh giờ.

Bất Quá, hiện tại qua không đủ hai canh giờ, còn có bốn canh giờ, làm sao đều có thể tùy tiện phá phong mà ra, đến lúc đó Trời cao mặc Chim bay, dù ai cũng không cách nào ngăn cản hắn.

Âm Ma chi tâm cuồng tiếu, căn bản không để bụng.

Lâm Thiên lại là chậm rãi đứng dậy, khẽ cười một tiếng nói: "Ta biết a, dù là đột phá , cấp bậc trên khác biệt chỉ sợ cũng khó mà giết chết ngươi."

"Nhưng ta đột phá mục đích, cũng không phải chuẩn bị chính mình giết chết ngươi."

"Nhìn bộ dáng, thực lực của ngươi tựa hồ đạt tới cấp tám sơ cấp đỉnh phong, tiếp cận trong phạm vi đáng về đúng không."

Lâm Thiên nhẹ mở miệng cười.

"Hừ, phải thì như thế nào, loại thực lực này, dù là đến 100 cái ngươi, ta cũng có thể tùy tiện diệt sát."

Lâm Thiên từ chối cho ý kiến, khẽ dời đi cước bộ ngược lại là đi vào Âm Ma chi tâm trước mặt, thượng hạ bắt đầu đánh giá.

Đây là một khóa màu tím đen trái tim, hữu lực nhảy lên, phong ấn hóa thành khóa sắt thật sâu siết nhập trong đó, nhưng giờ phút này xích sắt trên đã có rõ ràng vết rách.

Tuy nhiên thoát nhìn là cái trái tim bộ dáng, phảng phất nhất kích liền có thể nghiền nát, nhưng thực thì không phải vậy.

Lâm Thiên đã sớm thử qua, mỗi lần công kích thời điểm, ma tâm bên trên sẽ có tím đen khí thể quanh quẩn, hoàn mỹ hóa giải thể công.

Chỉ sợ phổ thông cấp tám cường giả đều khó mà đánh tan.

Tỉ mỉ quan sát một phen phong ấn hiện trạng, Lâm Thiên thật sâu hút khẩu khí, trong lòng thư giãn xuống tới.

Tựa hồ, thời gian hẳn là đầy đủ.

Bạch Chước công tử cùng đông đảo quân sĩ, sắc mặt rất khó nhìn.

Vốn cho rằng, Lâm Thiên sau khi đột phá hội rớt vào Linh lực đến xiềng xích bên trong, gia cố phong ấn, làm dịu áp lực của bọn hắn, nhưng bây giờ, lại là thờ ơ.

Thiếu chút nữa để bọn hắn phun ra một ngụm máu ra xa.

Nhưng Lâm Thiên từ trên căn bản thì cùng đám người đánh lấy chú ý khác biệt, đương nhiên sẽ không lại hiện ra đang lãng phí tinh lực.

Hắn còn cần một lát chờ đợi.

Không nhìn tới Bạch Chước công tử bọn người màu gan heo khuôn mặt, đang tra dò xét phong ấn tình huống về sau, Lâm Thiên lại là lần nữa trở lại mới đầu vị trí, chậm rãi khoan chân ngồi xuống tới.

Thời gian trôi qua.

Một phút đồng hồ... Hai phút đồng hồ... Ba phút...

Lúc này, Lâm Thiên mắt trong lúc đó mở ra đến, từng đạo từng đạo Sấm sét khuấy động.

"Rút lui Linh lực đi." Lâm Thiên trầm giọng mở miệng.

"Ừm... ..?" Bạch Chước công tử cùng chư vị quân sĩ, một bộ thổ huyết bộ dáng.

Nếu có thể triệt tiêu Linh lực bọn họ sớm rút lui, loại này nghiền ép cái này thể nội linh lực cảm giác, so chết đều khó chịu hơn.

Bọn họ hiện tại là đâm lao phải theo lao, muốn rút lui cũng rút lui không đến.

Chính im lặng bên trong, một cổ ngang nhiên cực lớn đến cực hạn Thiên Đạo khí tức trong nháy mắt bùng nổ xuống, Ma khí lui tán, đem bầu trời đen kịt đều phủ lên trắng mấy phần.

Áp lực bùng nổ, Bạch Chước công tử bọn người theo bản năng nghe theo Lâm Thiên lời nói, đem Linh lực trong nháy mắt rút về.

Nhưng rút về về sau, lại là sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Bọn họ biết, sau cùng phong ấn, tại không có ngoại lực bổ sung dưới, rất nhanh chính là hội vỡ vụn như mây khói, Ma Tôn thật tức sắp xuất thế.

Lúc này, Lâm Thiên tâm thần đã chìm vào đến Mạng Thiên Đạo 'Văn', hẳn chờ đợi chính là thời khắc này.

Mạng Thiên Đạo 'Văn' đối với bản hoàn tất văn khí khen thưởng.

Đây chính là một số cực lớn đến không kém hơn sáng tác thời điểm văn khí số lượng , có thể hoàn thành trong lòng dự thiết tưởng kế hoạch.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Lâm Thiên kế hoạch

Cái này kế hoạch, Lâm Thiên kỳ thực cũng không phải là đặc biệt khẳng định liền có thể đạt thành.

Dù sao bình thường họa tác, là không có cái gọi là bản hoàn tất khen thưởng.

Họa tác chỉ cần truyền lên đến chính là bản hoàn tất, không thể cùng đánh đồng.

Nhưng đối với Manga, Lâm Thiên vẫn ôm chờ mong, dù sao đây là cùng phổ thông họa tác hoàn toàn khác biệt hình thức, hẳn là như theo thứ tự triển khai, trải hiện mới hình thức.

Theo đạo lý mà nói, tối thiểu có tám mươi phần trăm trở lên tỷ lệ sẽ có bản hoàn tất khen thưởng.

Quả nhiên, ngay tại vừa rồi, hệ thống bên trong, một phong màu vàng (gold) buu kiện truyền đến.

"Bách thế cấp Manga 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 bản hoàn tất, chất lượng tinh xảo, thoải mái, khen thưởng văn khí mười vạn tám ngàn sơi."

Lúc này, Lâm Thiên mắt trong nháy mắt mở ra, nhắc nhở Bạch Chúc công tử bọn người một câu về sau, tiến vào Văn trong lưới, đem văn khí rút ra.

"Bá bá bá."

Tùng đột tiếng vang bên trong, văn khí nhảy lên động tại Thiên Đạo Không Gian bên trong, tồn trữ xuống tới.

Nhìn thấy số lượng đạt tới tiếp cận mười sáu vạn văn khí số lượng, Lâm Thiên không lo được mừng rỡ, lập tức chính là tiến vào Cụ tượng hóa một cột.

Đây cũng là Lâm Thiên kế hoạch chỗ, hoàn toàn chính xác thực lực của hắn còn vô pháp làm đến nơi xa truyền âm cáo tri Văn Trường trình độ này.

Nhưng Mạng Thiên Đạo 'Văn' có thể, hắn chỉ cần đem Văn Trường thực lực đề bạt đến đỉnh phong trình độ, liền sẽ như lần thứ nhất Cụ tượng hóa, toàn bộ biết được Lâm Thiên làm hết thảy.

Cùng bao quát hiện tại Lâm Thiên tình cảnh.

Hoàn toàn thể Văn Trường, thực lực đạt tới cấp bảy Thiên Linh đỉnh phong, cần phải hao phí trọn vẹn tám vạn tia hoa văn khí.

Nhưng bây giờ Lâm Thiên, hoàn toàn có thể thét dài một tiếng hô lớn: "Ca không kém!"

Hoàn toàn chính xác, đáng lẽ còn thừa hơn ba vạn sơi văn khí, tăng thêm vừa rồi liền tiếp đôi mới hơn ba vạn sơi, cuối cùng tăng thêm bản hoàn tất mười vạn tám ngàn, dù là vừa rồi thực lực đề bạt dưới tiền điện thoại một vạn tám ngàn sơi, hiện tại còn lại số lượng cũng còn có chừng 157,000 nhiều.

Nguyên bản trong kế hoạch chỉ cần có thể tại Đế trước khi thi đem Văn Trường cường hóa đến 50% thực lực, bây giờ lại là có thể trực tiếp để nó hoàn toàn thể xuất chiến.

Cấp bảy đỉnh phong Văn Trường, tăng thêm về thành tăng lên, Lâm Thiên rất lợi hại tự tin, hoàn toàn có thể đối kháng trước mắt bị phong ấn Ma Tôn.

Mặc dù nói không chắc có thể đánh bại, nhưng muốn đến bày kéo dài ở khẳng định không có vấn đề, đến lúc đó, Đế Quốc khẳng định sẽ điều động cường giả đến đây trợ giúp.

"Cụ tượng đề bạt." Lâm Thiên thao túng văn khí, tràn vào đến cái kia Quan Vũ hư tượng bên trong.

La Thiên thành, cái nào đó trong khách sạn, đang cùng Liễu Tông roi xuống cò vây Quan Vũ con mắt giờ phút này hơi nheo lại.

Một giây sau, một cỗ dọa người đến cực hạn khí tức, trong nháy mắt từ Kỳ Thân trên tuôn ra.

"Rống..."

Một đạo thanh thúy vang dội Long Ngâm vạch phá bầu trời, vô số gia súc Linh thú dọa đến bài tiết không kiềm chế.

Quan Vũ trong mắt xanh lơ ánh sáng lưu chuyển, tựa hồ có hai đầu Thanh Long ở trong đó du động, sai người không dám nhìn thẳng.

Rốt cục cổ này không khỏi tăng trưởng lực lượng, dù sao cũng là nó đã từng chứng không tồn tại, đi qua ban đầu hỗn loạn, rất nhanh chính là không chế lại.

Liễu Tông không khỏi cảm thấy một cổ áp lực, không dám lên tiếng, chỉ là lặng lẽ nghiêng nhìn đối phương khôi ngô thân thể.

Chờ đến mấy chục giây sau, hán tử kia lần nữa mở to con mắt, mới có hơi run như cây sậy mà hỏi: "Xảy ra chuyện gì à?"

Quan Vũ con mắt lần nữa hơi nheo lại, bất quá lần này trong đó lại là ẩn chứa vô tận hàn quang.

Khẽ gật đầu gật đầu nói: "Các ngươi lại ở chỗ này chờ, Quan mỗ phải đi ra ngoài một bận."

Giống như Thanh Long bay lên, vốn là tại cái kia khí thế cường đại phía dưới lưng lay sắp đổ khách sạn, tại Quan Vũ phá không mà ra trong nháy mắt, âm vang sụp đổ.

Một số đáng lẽ làm lấy xấu hổ chuyện khách mời, bất ngờ, thân thể trần truồng thét lên không thôi.

Mê Quật bên trong, Lâm Thiên khỏe miệng mang theo ý cười, chậm rãi mở mắt ra.

Trước mắt, Thiên Đạo khí tức lui giải tán lúc sau, Ma khí lần nữa chiếm cứ phụ cận, thậm chí sền sệt sai người hô hấp đều cảm thấy khó khăn.

Bạch Chúc công tử hai mắt thất thần, ma chương lăm lăm: "Muốn chết, muốn chết."

Thuận Ám Ma chi tâm vị trí nhìn sang, quả nhiên cái kia phong ấn giờ phút này gần như hoàn toàn vỡ nát, vết nứt đã so ngón tay còn muốn lớn hơn.

"Ha ha ha, nhân loại, nhiều nhất ba phút, các ngươi toàn đều phải chết, hóa thành ta lệ Thiên Ma tôn trọng ra chất dinh dưỡng."

Ám Ma chi tâm ngông cuồng vô cùng, những người này chung quy là chống đỡ không nổi, hán sắp phá phong.

Đến lúc đó tuy nhiên thực lực không kịp đỉnh phong, nhưng chỉ cần thôn phệ hết những người ở trước mắt, tại tìm cơ hội phá diệt một lượng tòa Tiểu Thành, khôi phục đỉnh phong ở trong tâm tay.

Lâm Thiên mặc dù đã biện pháp dự phòng, nhưng giờ phút này cảm nhận được trước mắt cường hãn ma khí ngập trời, y nguyên có cực lớn cảm giác áp bách.

Bờ môi mím môi thật chặt, tựa như đang tự hỏi cái gì.

Một lát sau, phảng phất hạ quyết định cái gì quyết tâm, lần nữa nhắm mắt.

Thiên Đạo Không Gian bên trong, Cụ tượng hóa một cột.

Nhìn xem cái kia trọn vẹn cần phải hao phí bốn vạn tia hoa văn khí trường đao màu xanh, Lâm Thiên khẽ cắn môi, lựa chọn đối lấy.

Trời ngự chín khí chi Thanh Long Yển Nguyệt Đao

Thiên Đạo bình xét cấp bậc: Thiên Giai đỉnh phong vũ khí

Bổ sung công hiệu: Thanh Long chi khí

Tất cả mọi người: Quan Vũ

Những người còn lại sử dụng hiệu quả là một nửa.

Lần nữa mở mắt, trong tay, một thanh chủy thủ người cao trường đao màu xanh hiện ra quang huy, cho dù là trong bóng đêm y nguyên vô pháp che giấu.

Lâm Thiên con mắt, bị xanh lơ thần quang cho lấp lóe nheo lại.

"Hiện tại, cần phải không có vấn đề gì chứ."

Lâm Thiên trong lòng thậm chí ẩn ẩn có chút mong đợi, hoàn toàn thể Quan Vũ, tăng thêm Thanh Long Yển Nguyệt Đao đến cùng có thể phát huy ra hạng gì thực lực khủng bố.

Thanh Long chi thể, Vũ Thánh chi tâm, tăng thêm vũ khí bổ sung Thanh Long chi khí, ngấm lại đều bị Lâm Thiên kích động toàn thân run rẩy.

Hắn dù sao cũng là trạch nam xuất sinh, cảnh tượng như thế này, liền tựa như để hắn nhìn một trận mô phỏng cảm ứng bản Manga.

"Xoạt xoạt "

Lúc này, Phật Án rốt cục chống đỡ không nổi, phát ra một tiếng vang giòn, có một đoạn từ đó đứt gãy ra.

Mà cái này đứt gãy ban đầu, thì là giống như Domino Bài, hình thành mất xích phản ứng.

"Oanh."

Một tiếng vang thật lớn về sau, Phật Án nổ nát vụn, tại bầu trời nổi lên một trận kim sắc quang mang, sau đó tiêu tán vô ảnh.

Chúng nó đã là hoàn thành nhiệm vụ của mình, làm đến cực hạn, giờ phút này vô pháp tại chống cự Ma Tôn ăn mòn.

"Rầm, rầm."

Trái tim nhảy lên tiếng vang lên, truyền vào trong tai của mọi người.

Loại thanh âm này phảng phất có được ma lực, sai người không tự chủ được cảm thấy một trận bực bội.

"A."

Một tên quân sĩ bật lấy lỗ tai trên mặt đất lăn lộn kêu rên.

Nhưng vô dụng, loại thanh âm này càng là thẳng vào đáy lòng, bọn họ làm sao có thể đầy đủ chống cự?

Một lát sau, mấy tên quân sĩ tai mũi bốc lên máu, khí tức uể oải, tại không động đậy, chỉ có đạt tới cấp bảy Lâm Thiên cùng Bạch Chúc công tử có thể nỗ lực chèo chống.

"Ha ha ha, con kiến hôi, cảm nhận được bản tôn lực lượng à?"

Trái tim chưa biến hóa, nhưng đã là điên cuồng cười ha hả, nương theo lấy "Rầm" âm thanh, đồng thời bắn vào Lâm Thiên Bạch Chúc trong lòng hai người.

Hắn muốn mượn này nhất cử tan rã sự chống cự của đối phương tâm lý, đến lúc đó thuận tiện thôn phệ bổ sung thực lực.

Lúc này, một đạo cao vút to rõ Long Ngâm vang lên, đúng là đem cái kia tim đập thanh âm áp chế xuống.

Lâm Thiên trong mắt, rốt cục toát ra một cỗ thần sắc mừng rỡ.

Trong tay, Thanh Long Yên Nguyệt Dao , đồng dạng bắt đầu mơ hồ run rẩy lên.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 156: Ta thế nhưng là Linh Thư sư a

Lâm Thiên đôi mắt trong lúc đó mở ra.

Hắn biết, chính mình chờ đợi người, tới.

Một giây sau, trong tay nắm trường đao bị Lâm Thiên buông ra, trong nháy mắt chính là kích bắn đi, vạch phá bầu trời, rơi vào cách đó không xa giữa không trung một đạo khối ngô vĩ ngân nhân thủ bên trên.

"Ha-Ha, Ông bạn già, ngươi cũng bị thiếu chủ cho lấy ra à?" Người tới cười to, hào khí vượt mây, phảng phất không cảm giác được nơi đây ma khí ngập trời.

Bạch Chúc công tử sững sờ, nhìn xem Lâm Thiên, lại quay đầu nhìn xem giữa không trung nam tử kia, âm thanh run rẩy nói: "Đây là người gọi tới?"

"Tự nhiên." Lâm Thiên lạnh nhạt gật đầu, Quan Vũ đến, để tim của hắn lại cũng khó có thể khăn trương một điểm, hiện tại cả người đều bình tĩnh trở lại.

"Thật mạnh." Bạch Chước công tử tặc lưỡi, hắn có thể cảm nhận được cách đó không xa giữa không trung phù phiếm nam tử ẩn chứa cuồng bạo lực lượng.

Cái đó là hắn vô pháp chống cự một cỗ lực lượng, nếu là đem hắn so sánh dòng nước, như vậy nam tử kia thì là như Giang Hà.

Liên tục không ngừng Linh lực, từ hư không tràn vào, Ma khí đều khó mà ăn mòn.

Phải biết, đây chính là cấp tám Ma Tôn tán phát Ma khí a, dù là không có cố ý nhắm vào, phổ thông cấp bảy võ giả cũng đều khó mà tự kiềm chế.

Ám Ma chi tâm hạ Ma Tôn tựa hồ cũng cảm nhận được Quan Vũ khí tức, nửa ngày đều không có mở miệng.

Chỉ là một cỗ kinh tăng nhanh chính mình thành hình tốc độ, hắn vừa phá phong, cần đem nhiều năm trừ hàng oán niệm Ma chi khí thôn phệ, mới có thể nhất cử biến hóa, chánh thức phục sinh.

"Rầm."

Trái tim nhảy vọt thanh âm càng phát kịch liệt, nhưng Quan Vũ lại là bất vi sở động, y nguyên lạnh lẽo nhìn về phía cái kia sắp sống lại Ma Tôn.

Hắn khát vọng chiến đấu, mặc dù bây giờ công kích, cũng có thể thừa dịp hiện tại thương hắn mấy phần, nhưng cũng quyết định vô pháp ngăn cản.

Đã như vậy, chẳng đường đường chính chính công bình nhất chiến.

Hắn là Vũ Thánh, khinh thường tại lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn.

Rốt cục.

Theo soạt một tiếng, Ám Ma chi tâm âm vang bạo vỡ đi ra.

Sền sệt buồn nôn chất lỏng văng khắp nơi, nhưng lòng của mọi người lại là tại lúc này sửa chữa lên.

Lâm Thiên mới biết, Bạch Chước công tử cũng minh, Quan Vũ càng là rõ ràng vạn phần.

Cái kia Ma Tôn sống lại!

"Oa Cấp Cấp." Quả nhiên, ở trái tim nổ bể ra tới địa phương, giống như nụ hoa chớm nở bông hoa, cái kia trong nhụy hoa dần sinh hạt giống.

Một cái toàn thân tím làn da màu đen, trên trán có ba đạo màu đen đường vân thanh niên tà mị đứng dậy.

Trong mắt của hắn Tử Ý dạt dào, khóe môi nhếch lên một tia tàn khốc đến cực hạn, coi vạn vật như cỏ rác lãnh ý nụ cười.

"Ta lệ Thiên Ma tôn trọng sinh, Oa Cấp Cấp! !" Thanh niên ngông cuồng cười to, màu đen đường vân phun tỏa sáng, lại là giống như vòng xoáy đồng dạng đem Ma khí đều hấp thu.

Khí tức trên thân, liên tục tăng lên.

Cấp tám sơ cấp.

Cấp tám sơ cấp đỉnh phong.

Cấp tám trung cấp. .

Âm vang một tiếng thật lớn, phảng phất liên hư không đều muốn nổ tung, thanh niên khí tức kết kết đình trệ.

Nhưng giờ phút này, đã là có cấp tám trung cấp đỉnh phong trình độ kinh khủng.

Loại thực lực này, phóng tới Vương quốc Tinh Nguyệt, đã đủ để đem bị tiêu diệt.

Cho dù là Quốc Quân Lý Lôi, đối kháng loại này đẳng cấp Ma Tôn, cũng chỉ có thể chiến đến ngang tay.

"Ha ha ha, lần này còn phải đa tạ các ngươi những nhân loại này." Lệ Thiên Ma tôn quay đầu mở miệng.

"Không có máu của các ngươi chất dinh dưỡng, chẳng biết lúc nào ta mới có thể đột phá cái kia lão lừa trọc phong ấn."

"Vì đối với các ngươi ngó ý cảm ơn, một hồi, ta hội để cho các ngươi hóa thành ta lực lượng chất dinh dưỡng, lực lượng của các ngươi đều sẽ cùng ta cùng ở tại!"

Bạch Chước công tử tâm như tro tàn, kiến thức đến Ma Tôn cường thế, vừa rồi Quan Vũ cho hắn cường thế cảm giác không còn tồn chỗ này.

Quan Vũ là Giang Hà không giả, nhưng này Ma Tôn phóng ra khí tức lại là không khác **.

Rộng lớn, cuồng bạo, vô biên vô hạn, mang theo từng lớp từng lớp thủy triều, sai người không hứng nổi chống cự tâm tư.

Đang chuẩn bị liều mạng một lần, bên cạnh Lâm Thiên lại là vào lúc này mở miệng.

"Ta nói, ta hội giết chết ngươi, ngươi tại cái kia đắc ý cái gì kinh?"

Lâm Thiên một mặt khinh thường, trào phúng mở miệng.

Hắn đều không hiểu rõ, vì cái gì cái kia lệ Thiên Ma tôn một bộ Thiên Lão Đại Địa Lão Nhị bộ dáng.

Hey, ngươi đối thủ trước mắt, thế nhưng là Vũ Thánh Quan Vũ.

Tuy nhiên bởi vì Manga không có quá mức khoa trương biểu đạt duyên cớ, Thiên Đạo bình xét cấp bậc chỉ làm cho hắn hoàn toàn thể đến cấp bảy đỉnh phong trình độ.

Nhưng đó cũng là là Thanh Long chi thể, Vũ Thánh chi tâm, gồm cả Yên Nguyệt Đạo nơi tay Vũ Thánh Quan Vũ a.

"Ừm?" Lệ Thiên Ma tôn ranh mãnh nheo lại đôi mắt, một lát sau lần nữa cười to lên.

"Ha-Ha, ta thừa nhận ngươi gọi đến người này, thực lực không tầm thường, thậm chí bản tôn nếu là cùng hắn cùng giai cũng không nắm chắc đem chiến thắng."

"Nhưng vô luận như thế nào, hắn cũng bất quá là cấp bảy thực lực thôi, như thế nào cùng ta đấu?"

"Ha-Ha, chẳng lẽ ngươi trông cậy vào hắn, hoàn thành đối với các ngươi cứu rỗi à?"

Lệ Thiên Ma tôn điên cuồng cười to, nếu là cường giả kia tại vừa rồi còn chưa hoàn toàn sống lại trước đó, đối với hắn triển khai công kích, hoặc là gia cố phong ấn, đoán chừng còn có thể ngăn cản một lát.

Nhưng bây giờ, thực lực chênh lệch giống như rãnh trời.

Khác không đề cập tới, chỉ là hắn một tay không gian phá toái, đối phương thì vô pháp chống cự, trực tiếp hút nhập Không Gian Thông Đạo bên trong, vĩnh thế trầm luân.

Lệ Thiên Ma tôn cười, cười lại là sắc mặt thời gian dần trôi qua âm trầm xuống.

Hắn cảm giác mình bị vũ nhục.

Chính mình một phen cường thế tuyên ngôn, không chỉ có không để cho cái kia xuất khẩu cuồng ngôn nhân tộc tiểu tử cảm thấy e ngại, thậm chí cái kia sừng sừng giữa không trung được vọt tới Nhân tộc cường giả cũng là một bộ vân đạm phong khinh thần sắc.

Loại kia lạnh nhạt, phảng phất chính là đang uống trà ăn cơm, hoàn toàn không có tinh thể cực kỳ nghiêm trọng trước mặt cảm giác nguy cơ.

Duy nhất tỉnh dậy trong ba người, chỉ có cái kia về sau công tử ca bộ dáng nhân loại, trên mặt có vẻ sợ hãi.

"Xem ra, là ngươi không biết, Bản Ma Tôn khủng bố chỗ." Lệ Thiên Ma tôn quyết định không cùng những nhân loại này nói nhảm.

Dù sao những người này ở đây hắn xem ra bất quá là khẩu phần lương thực thôi, nếu không có vừa phục sinh có chút hưng phấn, dĩ vãng đều là không nói hai lời trực tiếp thì động thủ đánh giết.

Hắn là nghĩ như vậy, Lâm Thiên ý nghĩ cũng cùng hắn có chút cùng loại.

Hắn có chút không quen nhìn cái này lệ Thiên Ma tôn một bộ ngưu bức hồng hồng phái đoàn.

Lại là trước tiên mở miệng hét lên: "Vân Trường, không cùng hắn nói nhảm, gọt hắn."

"Giết chết hắn."

"Ày."

Quan Vũ con mắt nhắm lại, khí thế trong nháy mắt bắn ra, còn như núi lửa kịch liệt.

Phía dưới cùng Lâm Thiên đứng chung một chỗ Bạch Chước công tử mắt tròn, tranh thủ thời gian khuyên lơn: "Các ngươi đi nhanh đi, đây là huyện chúng ta lòng dạ vẫn đề, ta đương nhiên sẽ không trốn tránh, ta hội hi sinh chính mình cho các ngươi trì hoãn thời gian."

"Các ngươi không thể nào là đối thủ của hắn, cho dù là vị cường giả kia, cũng chỉ là cấp bảy đỉnh phong thôi, liền một hiệp đều khó mà chống cự."

"Hiện tại, có lẽ ta tự bạo còn có thể trì hoãn một chút thời gian, các ngươi đi nhanh đi!" Bạch Chúc công tử một mặt dứt khoát chỉ sắc, hắn tuy nhiên sợ hãi, nhưng làm nhân loại, không có khả năng trốn tránh.

Lâm Thiên quay đầu, khóe miệng liệt lên một tia nụ cười xán lạn, một lát sau nhẹ giọng mở miệng nói: "Bạch Chúc công tử, ngươi tựa hồ, quên một việc."

"Ừm?" Bạch Chúc ngây người.

Lâm Thiên cười như xuân quang, rực rỡ tiếng nói: "Ta thể nhưng là một tên Hiền giả cấp Linh Thụ sư a! !"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 157: Mà dám can rõ như vậy

"Văn Thụ sư lại như thế nào, ngươi cũng bắt quá là cấp bảy mà thôi..." Bạch Chúc công tử chính an ủi lấy, ánh mắt lại là trong nháy mắt tròn to mấy phần, run rẩy nói: "Chẳng lẽ..."

Lâm Thiên không tiếp tục trả lời Bạch Chúc công tử tra hỏi, mà là trực tiếp lấy hành động thực tế thay thế miệng lưỡi.

"Bút tó!" Lâm Thiên quát nhẹ, văn khí trong nháy mắt tuôn ra, hóa thành một cây đu có dài mấy chục cm màu xanh đen bút lông.

Tay phải cầm bút lông, tay trái nhẹ nhàng điểm tại lồng ngực của mình vị trí.

"Phốc."

Một vũng máu tươi trong nháy mắt phun ra.

Đây là màu đỏ đến cực hạn huyết dịch, còn như mực nước đồng dạng trong suốt, càng là nhân loại tu sĩ không dám tùy ý lãng phí Tâm Đầu Chi Huyết.

Huyết dịch phun ra, Lâm Thiên khí tức trong nháy mắt uể oải mấy phần.

Nhưng động tác trên tay không mấy ngưng, một vũng văn khí bóp tại giữa ngón tay, hướng phía trước bung ra, trong nháy mắt đem cái kia bóng huyết dịch kiện hàng.

Màu sắc của huyết dịch bắt đầu biến hóa.

Xanh lơ.

Màu tím.

Cho đến hoàn toàn màu đen.

"Tâm huyết chi mực, nâng cao tinh thần vẽ thành, vậy mực múa bút, họa linh tồn thật."

Lâm Thiên trong miệng quát nhẹ, trong tay văn khí bút lông điểm nhẹ tâm mực, sau đó một đạo linh tính khí tức kích động.

Loại khí tức này hiệu quả kinh người, đủ để cho phổ thông họa tác đề bạt bình xét cấp bậc, mà làm dùng đến chính mình họa tác Cụ tượng hóa nhân vật phía trên, sinh ra hiệu quả thì là tăng lên trên diện rộng Kỳ Thực Lực.

"Đi." Lâm Thiên cổ tay rung lên, bút lông hất lên mà ra, linh tính khí tức trong nháy mắt thấu thể mà vào.

Toàn bộ quá trình rất ngắn, ngắn đến lệ Thiên Ma tôn kịp phản ứng thời điểm khí tức kia đã chạm vào Quan Vũ thân thể.

Trong nháy mắt, cấp bảy đỉnh phong hàng rào bắt đầu rung động.

Thanh Long chỉ khí đem Ma khí xông tứ phân ngũ liệt, khó mà tụ hợp.

"Rỗng."

Long Ngâm vang vọng, đúng là so với vừa nãy trong thành thời điểm còn muốn vang dội mấy lần không thôi.

Quan Vũ lồng ngực chồm, bảy màu trái tim lấp lóe sáng rực quang mang, nhục thể phàm thai khó mà che giấu trong đó quang huy.

Cấp tám đột phá... Linh khí quán thể, không gian chường khổng, Vũ Thánh chi tâm giác tỉnh, Thanh Long chi khí bạo phát, trong nháy mắt uy thế, để Bạch Chước công tử phảng phất thân ở cuộn cuộn bên trong.

Không chỉ là Bạch Chước, lệ Thiên Ma tôn tâm cũng hơi có chút rung động động.

Hắn mơ hồ trong đó phát hiện, chính mình đối với người kia lại là sinh ra một tia sợ hãi.

Nhưng ý nghĩ thế này trong nháy mắt liền bị vung ra não hải.

Nói đùa, bất quá là vừa phá vỡ mà vào cấp tám mà thôi, làm sao có thể là đối thủ của mình?

Nhưng ý nghĩ thế này vừa mới hưng khởi, Quan Vũ khí thế lần nữa kéo lên.

Cấp tám sơ cấp trong phạm vi... Cấp tám sơ cấp cao đoạn... Cấp tám sơ cấp đỉnh phong...

Rốt cục, khí tức trở nên bằng phẳng.

"Đáng chết, là cái tiểu tử thú kia!" Lệ Thiên Ma tôn sắc mặt khó nhìn lên, không nghĩ tới người trước mắt thế mà tại tiểu tử thú kia trợ giúp dưới, cứ thế mà phá vỡ mà vào cấp tám.

Mặc dù chỉ là cấp tám sơ cấp đỉnh phong, so từ bản thân hãy còn kém một cái tiểu đẳng cấp, nhưng đã đầy đủ mang đến cho mình vô tận phiền phức.

"Giết hắn." Lệ Thiên Ma tôn trong đôi mắt hàn quang nổi lên bốn phía, trong nháy mắt biến mất nguyên tại chỗ.

Một giây sau, thậm chí một giây không đến, Lâm Thiên trước mặt trong nháy mắt xuất hiện lệ Thiên Ma tôn thân ảnh.

Trong tay đen nhánh đỏ bùng Quang Cầu Ma khí tụ tập, ẩn chứa trong đó lực lượng đủ để phá hủy bất kỳ cấp bảy cường giả.

"Đi chết." Lệ Thiên Ma tôn giọng căm hận mở miệng, huy quyền mà tới.

Lâm Thiên chậm rãi nhắm hai mắt, hắn có chút mệt mỏi, đối với sắp tới người thế công nhìn cũng không nhìn.

Hắn tin tưởng Quan Vũ thực lực, cũng sẽ không để cho mình đã bị bất kỳ thương tổn.

Bạch Chước công tử sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, nhìn thấy một quyền kia, biết mình vô pháp chống cự, cũng biết làm Linh Thư sư, nếu là họa làm chủ nhân bị diệt sát.

Nó Cụ tượng hóa nhân vật thực lực đều sẽ giảm bớt đi nhiều, thậm chí họa tác đẳng cấp không cao Cụ tượng hóa nhân vật càng là sẽ trực tiếp tiêu tán.

"Nhất định phải ngăn trở cản lại." Bạch Chước công tử trong lòng run rẩy đồng thời, thân thể hướng phía trước hết sức dò xét lấy, muốn hoành cách tại Lâm Thiên cùng cái kia uy mãnh tuyệt luân nhất quyền bên trong.

Nhưng cước bộ vền vẹn nhất động, trong đầu của hắn lại là có một cổ vể chán nản.

"Không kịp."

Bạch Chước công tử trong lòng minh ngộ.

Lệ Thiên Ma tôn đã là trong nháy mắt lần người đi vào Lâm Thiên trước mặt, loại này khoảng cách phía dưới, hắn không có khả năng theo kịp.

"Oanh."

Một tiếng nổ vang, Bạch Chước công tử vô lực quỵ rạp xuống đất, lâm bảm nói: "Xong, hết thấy đều muộn."

"Nào đó tại, mà dám can rờ như vậy!"

Lúc này, một trận hào khí vạn trượng, trực trùng vân tiêu hùng hồn âm thanh vang lên.

Khói bụi lui tán.

Bạch Chước công tử mắt, trong nháy mắt trừng lớn.

Tại Ma Tôn uy thế như thế nhất quyền, giờ phút này lại là bị Quan vũ, một tay bắt tại giữa không trung.

Quan Vũ một tay cầm đao, một cái tay khác tùy tiện nắm chặt Ma Tôn thủ đoạn, thẳng tắp thân thể phảng phất có thể chèo chống thiên địa.

Lâm Thiên chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, y nguyên cũng không mở mắt, chỉ là nhàn nhạt mở miệng nói: "Vân Trường, lần này làm phiền ngươi."

Quan Vũ bắt lấy Ma Tôn huy quyền tay hơi dùng sức, hừ lạnh bên trong, đem Ma Tôn đẩy ra khoảng cách.

"Thiếu gia một mực nghỉ ngơi chính là, như thế Ma Đầu, Vân Trường tất dốc hết sức tru diệt."

... ..

Lệ Thiên Ma tôn sắc mặt đã là khó nhìn lên.

Chính mình bắt buộc phải làm một lần đánh bất ngờ, như vậy bị đối phương hóa giải.

Mà lại, từ cái kia giao thủ một chút bên trong, lệ Thiên Ma tôn hoàn toàn có thể cảm nhận được nam tử kia ẩn chứa cuồng bạo thực lực.

Tuy nhiên, hấn vền vền chỉ có lấy cấp tám sơ cấp đỉnh phong thực lực!

Nhưng ở hấn bắt lấy tay mình cổ tay một sát na kia, chính mình Ma khí lại là tại 1 đạo ánh sáng màu xanh trùng kích vào, âm vang tán lui.

Không phải như thế, chỉ là nương tựa theo ma khí bạo tán, đều đủ để để Lâm Thiên không chịu nổi.

"Còn có cây đao kia." Lệ Thiên Ma tôn hận nghiến răng, vừa rồi khoảng cách gần phía dưới, cái kia xanh lơ trên đại đao tán phát khí tức lại là để cổ của mình chỗ nổi lên hàn ý.

Tựa hồ sơ ý một chút, liền sẽ bị trường đao cắt đứt đầu lâu, như vậy diệt vong.

Tại loại này tình trạng phía dưới, đối phương tiện tay hát lên, lại là đem chính mình hát ra một chút khoảng cách.

Nhìn tựa như hoàn toàn không phải là đối thủ.

Lệ Thiên Ma tôn đang chuẩn bị lần nữa tổ chức một đợt thế công, lại là phát hiện Quan Vũ đã là xách ngược lấy trường đao, đôi mắt như tơ hơi nheo lại.

"Thiếu gia nói, tất sát ngươi, Quan mỗ liền sẽ dốc hết toàn lực." Quan Vũ mở miệng, âm thanh như lời đinh.

Lên tiếng đã là mang ý nghĩa xuất đao, thanh âm còn chưa rơi xuống, 1 đạo hàn mang trong nháy mắt để lệ Thiên Ma tôn thân thể phát ra một trận dự cảnh.

"Bá."

Lui nhanh mấy ngàn thước.

Lệ Thiên Ma tôn không nghĩ tới đối phương một lời không hợp cứ như vậy xuất thủ, kém chút bị đánh trở tay không kịp.

Nhưng lúc này lại là phát hiện, đối phương thần sắc lại là không còn vừa rồi lạnh lẽo, mà là phảng phất thở phào.

"Hắn là phô trương thanh thế, cố ý đem ta bức lui. Để cho cái kia hai tên tiểu tử thú có cơ hội đào thoát!" Nhìn lấy mới vừa rồi bị đập nện vị trí, vền vền chỉ là tóe lên một số bụi đất, lệ Thiên Ma tôn trong chớp mắt kịp phản ứng.

Trách không được, tiện tay một đao, lại có khí thế như vậy.

Kì thực đối phương căn bản không có đem linh khí phóng tới công kích phía trên, mà là vền vền vì tạo thế, dọa lùi chính mình.

Chương 158: Người tự sát đi

Bạch Chúc công tử sững sờ nguyên tại chỗ, phảng phất ngốc.

Thăng đến Quan Vũ đem đã hư nhược Lâm Thiên ôm đến nó trước mặt, mới theo bản năng nhận lấy.

"Vị công tử này, có thể hay không làm phiền người đem thiếu gia mang xa một chút."

"Nơi này một hồi đem không còn tồn chỗ này."

"Há, a, không có vấn đề." Bạch Chúc công tử hoàn hồn, tâm thần chấn động, phút chốc nghĩ đến cái gì.

Nơi này chính là tại trong huyện thành, tuy nhiên không phải phồn hoa khu vực, nhưng sắp chiến đấu hai vị cũng không phải hơi hạng người a.

Đây chính là hàng thật giá thật cấp tám cường giả.

Hắn nhất định phải nhanh đi ra ngoài, đem cư dân phụ cận phân phát, đồng thời đem nơi này không chế cách ly lên.

"Vị dũng sĩ này, thì giao cho ta đi, xin ngài cần phải đem Ma Tôn ngăn chặn!" Bạch Chúc công tử rất là hiếm thấy dùng tới kính ngữ "Ngài" đến xưng hô Quan Vũ.

Tự nhiên, Quan Vũ cũng xứng đáng cái này công bố vị.

"Ngăn chặn?" Nhưng duy chỉ có để hắn không nghĩ tới chính là, Quan Vũ sau khi nghe xong lại là ngữ khí 1 cao, bá khí nói: "Nào đó nhất định chém hắn!"

Đây chính là Lâm Thiên lấy tâm huyết vì hắn đề bạt đến thực lực bây giờ, càng thêm cổ lấy trên tay hiện ra hàn quang Thanh Long Yển Nguyệt Dao.

Như thế dưới tình huống Quan Vũ, khám xưng chân chính khủng bố!

Bạch Chúc công tử rất mau dẫn lấy Lâm Thiên đi, không ngừng nghỉ chút nào, liền trở về thủ đô chưa từng.

Nơi này chỗ sâu lòng đất, nhưng hắn cũng biết, nếu là một hồi giao chiến lên, nơi này tuyệt đối sẽ rất nhanh sụp đổ, tuyệt đối không thể có do dự chút nào.

Tuy nhiên rót vào Linh lực đến Phật Ấn bên trong tiêu hao không ít, nhưng tốt xấu là một tên võ giả, thân thể cường kiện, giờ phút này tốc độ cũng còn mau lẹ.

Bước đi như bay dưới gầm cả lấy có lấy địa đồ chỉ dẫn, rất nhanh liền có thể rời đi nơi đây.

... ..

Gió thổi qua, trong trảng yên tĩnh không một tiếng động, mang theo gào thét hàn ý.

Màn đêm Ma khí quét sạch còn như sóng triều, lệ Thiên Ma tôn khí tức kéo lên.

Hắn biết, trước mắt nam tử này, cần hắn dùng hết toàn lực mới có thể ứng đối.

Quan Vũ tay trái cầm đao, tay phải chậm rãi nâng lên, một cổ không nói rõ được cũng không tả rõ được khí thế đang kích động, tại va chạm.

Ma khí càng thêm phun trào kịch liệt, phảng phất cuồng bạo, còn như bọt nước trùng kích Đá Ngầm, một lần sóng tiếp theo một lần sóng.

Quan Vũ sắc mặt thay đổi không lạnh lùng đến đâu, mà là có một vòng dút khoát, lệ Thiên Ma tôn có thể cảm nhận được thực lực của hắn, hắn sao lại không phải?

Đối phương khí tức còn như son nhạc, tại vững bước đề bạt, đây là tại tự lực đem thực lực tăng lên tới đỉnh phong.

Nhưng chính như lúc trước cử động, hắn khinh thường tại tại lúc này xuất thủ, dù là tu vi của đối phương so với hắn hiện tại còn phải cao hơn 1 tiểu giai!

Thời khắc này Quan Vũ, phảng phất biến một người, thay đổi không còn tại cuồng ngạo, mà là nhiều mấy phần nghiêm nghị cùng tinh táo.

Hắn là một cường giả, tự nhiên là tôn trọng cường giả, không quan hệ tại chủng tộc.

Một lát sau, khí tức tức sát đến đề bất luận cái gì cấp tám trở xuống người đến đều sẽ cảm thấy không thể thở nổi.

Lúc này, Quan Vũ rút cục đôi mắt tròn to, trầm giọng nói: "Ra tay đi!"

Trên mặt của hắn có thần quang, mang theo nhiệt huyết.

Hắn chưa bao giờ kích động như thế qua, đây là một trận chặt vật chiến đấu, từ bị Cụ tượng hóa lên, hắn thì giống như một thanh bị phong giấu lưỡi dao, không ai có thể bức ra hắn toàn bộ thực lực.

Nhưng giờ phút này, thì là lưỡi dao ra khỏi vỏ, phong mang tất lộ, khiếp người đao ở trong tay của hắn run rẩy không nghỉ.

Vũ Thánh Quan Vũ, một đao ra, Giao Long diệt!

Lệ Thiên Ma tôn, không có bất kỳ cái gì nói nhảm, trong tay Ma khí hóa thành một thanh trường thương, mang theo tiếng thét hướng thẳng đến Quan Vũ giữa trời đêm tối.

Quan Vũ tay trái thủ đoạn một cái rất nhỏ run run, cái kia nâng lên trên tay phải rút cục thuận thế tiếp được cái kia bắn ra mà đến chuôi đao.

"Thanh Long Phá Thiên!"

Vừa ra tay chính là thạch phá thiên kinh nhất kích.

Thanh Long Đao Pháp thứ ba mươi ba thức, một đao Long Ngâm bên trong, ánh sáng màu xanh từ trên từ bỏ xuống chặt mà đến, phảng phất có thể Liệt Sơn mặc đá.

Đao này thanh mang, uy thế vô cùng, đẩy ra đen nhánh trường thương đồng thời xu thế không giảm, lại là muốn ngay sau đó Trảm giống cái kia sau lưng Ma Tôn.

"Ám Ma Tinh!"

Ma Tôn đồng dạng là một tên có mạnh đại chiến đấu kinh nghiệm làm làm hậu thuẫn cường giả, xuất thủ thời điểm chỉ là đánh nghi binh, chiếc kia bên trong phun ra mà ra Quang Cầu mới thật sự là Sát Chiêu.

Thanh mang cùng Quang Cầu tương giao, bộc phát ra kinh khủng rung động.

Cả hai thân hình đồng thời lui nhanh, lần nữa xa xa tương đối.

"Đáng tiếc." Lệ Thiên Ma tôn khề thở dài một cái, đánh lên không có đắc thủ.

Công kích của hắn, hoàn toàn bị đối phương xem thấu, thi triển cường đại chiêu thức, bài trừ chính mình chuẩn bị ở sau đánh nghi binh.

Lúc này, vỏ quả đất bắt đầu kịch liệt run rẩy, hai tên cấp tám cường giả chiến đấu dư âm quá mức kịch liệt.

Dù là phía trên có hơn mười mét Thổ Tầng nham thạch cũng không thể chống cự.

"Oanh."

Một tiếng rung động, đen nhánh bên trong, dần dần có quang mang khiếp người, lòng đất không gian lần nữa lại thấy ánh mặt trời.

Nhưng rất lợi hại hiển nhiên, lập tức chính là lại sẽ bị đá vụn chỗ vùi lấp.

To lớn hòn đá, từ bên trên rơi xuống, nhưng hai phe lại là đều không có nhìn về phía một chút.

Loại này chiến đấu, bình thường hơi hơi phân tâm, đều sẽ xuất hiện sơ hở, cái này là tuyệt đối không cho phép.

Cự thạch nện xuống, nhưng vô luận là Quan Vũ hoặc là Lệ Thiên Ma tôn hộ thể khí kinh đều có thể dễ như trở bàn tay đem những thứ này cự thạch nghiền nát.

Không bao lâu, toàn bộ không gian âm vang sụp đổ.

Khói bụi nặng nề bên trong, rốt cuộc thấy không rõ cả hai vị trí.

Quan Vũ mắt hơi nheo lại, phảng phất bị những thứ này bụi mù ngăn cản.

Nhưng sau một khắc, trường đao trong tay chém ngang mà ra.

"Âm vang."

Một tiếng kim thiết giao kích thanh âm truyền đến, đen nhánh trường thương mũi thương thẳng tắp đâm vào trên thân đao.

Cả hai công kích, xuất hiện lần nữa một cái thế hoà không phân thắng bại.

Lăng không phi vũ, cả hai lần nữa ngăn cách khoảng cách.

"Người rất mạnh." Quan Vũ lúc này mở miệng, trong giọng nói có tán thưởng.

"Hừ, nhân loại, người cũng không tệ, có điều tuyệt không phải là đối thủ của bản tôn." Lê Thiên Ma tôn hừ lạnh, phát ra tuyên ngôn.

Quan Vũ vẫn lắc đầu, êm tai nói: "Nhưng nếu là ta sử xuất sau cùng ba đao, người tuyệt sẽ không là đối thủ của ta."

"Cho người một cơ hội, người tự sát đi." Quan Vũ trong giọng nói lộ ra tự tin mãnh liệt.

Hắn có phần này tự ngạo nắm chắc.

Chính như đã từng, Hồ Lao Quan trước, hào khí vượt mây một câu: "Tửu đã châm xuống, mổ đây liền tới."

Một lát sau, xách đao mà ra, lúc trở về, tửu còn còn ấm.

Giao thủ ngắn ngủi, hắn đã đại khái thăm dò thực lực của đối phương, tuy mạnh, nhưng không đến mức không thể chém giết!

"Nói khoác mà không biết ngượng!" Lê Thiên Ma tôn, phảng phất nhận nhục nhã, sắc mặt đại biến, gồm cả lấy nòng đậm phần nộ.

Hắn là ai?

Ma Tôn!

Chính là trong ma tộc cường giả.

Tôn, vi tôn kính, chính là Vạn Ma tôn kính nhân vật cường hãn, từ xưa tới nay chưa từng có ai có can đảm như thế nói với hắn lời nói!

Người tự sát đi?

Có ý tứ gì?

Bố thí.

"Ta muốn người chết!" Lê Thiên Ma tôn điên cuồng, đen nhánh Ma khí phủ lên bầu trời, vô số người bình thường giương mắt nhìn trời, lộ ra vẻ khiếp sợ.

Bọn họ còn không biết, ngay tại cách đó không xa, hai tên cường giả chính tiến hành thạch phá thiên kinh chiến đấu!

Bạch Chúc công tử, giờ phút này đã là đến tới mặt đất, đem Lâm Thiên giao cho thị trấn trong phủ Y Sư chăm sóc về sau, ngựa không ngừng vó mang theo quân sĩ tới chỗ này duy trì trật tự.

Thấy thế, sắc mặt lần nữa đại biến lên.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159: Nguyện xưng người là mạnh nhất

"Người tới, đem phụ cận bốn phía cư dân toàn bộ phân phát." Bạch Chúc công tử về ở đây, mang theo mấy trăm quân sĩ, bắt đầu bố trí.

"Còn có, đem nơi này giới nghiêm, bất kỳ người nào không được tùy ý bước vào."

"Bên trong có ta nhân tộc cấp tám Tôn Giả tại cùng Ma Tôn chiến đấu, phụ cận rất nguy hiểm, đều giữ vững tinh thần tới."

Quân sĩ ào ào ào tứ tán ra.

Tốt ở chỗ này chỗ vắng vẻ, chính là Phật Miếu chi địa, ít có cư dân bình thường, rất nhanh những người này chính là bị đuổi khỏi nơi đây.

Đem trọn cái giới nghiêm khu vực khuếch tán đến phương viên ngoài ngàn mét, Bạch Chúc công tử lúc này mới thoáng thư thái.

"Oanh." Chưa được vài phút, nổ vang truyền đến, phía trước càng là khói mù lượn lờ.

Bạch Chúc công tử tìm đập nhanh, còn tốt chính mình chạy ra đến, không có bị vùi lấp ở trong đó.

Ngược lại ánh mắt lại là lại một lần âm đậm xuống, đi theo quân sĩ của mình, cùng đông đảo thí sinh tựa hồ cũng không có ra tới.

Chính suy tư, cảnh tượng trước mắt lần nữa biến ảo.

Từng đạo từng đạo ma khí ngập trời tuôn ra, đem xán lạn đều che đầy lên, phảng phất màn đêm buông xuống.

"Hắn bại à!" Bạch Chúc công tử sắc mặt đại biến, dự cảm bất tường tuôn ra.

Dưới mắt tình huống, không phải do hắn không suy nghĩ lung tung.

Hoàn toàn thì là Ma tôn sắp phát uy diễm báo.

"Lôi Long Toái Vũ!"

Lúc này, một đạo thanh âm hùng hồn, giống như Thần âm rung động rung động, xua tan mê vụ.

1 bành Sấm sét giữa không trung hội tụ, sau đó qua trong giây lát, một đầu Lôi Long bốc lên tại Vân Thái trong lúc.

Đen nhánh Ma khí phảng phất gặp phải thiên địch, trong nháy mắt bị đuổi tản ra ra.

"Rống

To rõ Long Ngâm tại Lôi Long trong miệng giống như Kinh Lôi, trong thanh âm, Lôi Long trong nháy mắt thoát ra, dốc sức về phía chân trời.

Bạch Chúc công tử ánh mắt bên trong lộ ra kinh hãi.

Hắn là cấp bảy cường giả, cùng người bình thường khác biệt, nhìn khác sâu hơn một số.

Hắn có thể cảm nhận được cái kia Lôi Long bên trong tràn ngập bạo ngược đao mang.

Cái kia Lôi Long, lại là từ đao mang biến thành!

"Thật đáng sợ." Bạch Chúc công tử thở dài, làm cấp bảy hắn, y nguyên cảm nhận được cái kia không thể vượt qua khoảng cách tồn tại.

Trách không được đạt tới cấp tám, mới có tư cách xưng tôn, trách không được đạt tới cấp tám mới có tư cách Lập Quốc.

Trách không được cấp tám văn nhân, có thể xưng Chư Tử.

Từ, đã là văn nhân bên trong làm cao thượng danh hiệu.

Chính ngay người bên trong, đường chân trời bên cạnh, một bóng người rơi xuống, toàn thân đen nhánh, bốc lên cháy bóng khí tức.

Lúc này, một đạo bá đạo vô cùng thanh âm lần nữa truyền đến.

"Chiêu này tên là Lôi Long Toái Vũ, chính là Thanh Long Đao Pháp đếm ngược thứ ba, đằng sau còn có hai thức, ngươi vô pháp chống cự, nào đó cho ngươi thêm một cơ hội, tự sát đi."

Bạch Chúc công tử trong mắt lóe lên dị sắc, càng có sùng bái.

Quá mạnh, nhân sinh như thế buh hân, chẳng phải sung sướng.

Rơi xuống thân ảnh, lung lay đứng dậy, khí tức hơi có chút uể oải, sắc mặt điên cuồng.

"Không, tuyệt không, bản tôn tuyệt sẽ không bại, ngươi khẳng định là đang hư trương thanh thế!" Lệ Thiên Ma tôn trong tay Ma khí tụ tập thành đoàn, hét lớn lên tiếng.

"Ma Toái Ba!"

Liên tiếp Ma khí Quang Cầu giống như như đạn pháo bắn ra, phóng hướng thiên khoảng không, hướng phía Quan Vũ trùng kích.

"Hừ, mình ngoan bắt linh." Quan Vũ hừ lạnh, trong tay Yển Nguyệt Đao vung vẩy, đao mang sáng chói như hoa, hóa thành thấy không rõ đao ảnh, tuy tiện chính là đem thể công đều hóa giải.

Thể thành, lưới đao hiện.

Quan Vũ ngăn cản ma khí bóng đồng thời, toàn thân khí thể điên cuồng trèo thẳng lên.

Thanh quang nổ rộ, âm thanh chấn động khắp nơi.

"Rồng thần Trảm Nhật."

Lại là nhất kích chém ra.

Ma khí Quang Cầu không có chút nào ngăn cản lại Quan Vũ tụ thể.

Cao hơn 1 tiểu giai lại như thế nào?

Thanh Long chi thể, Vũ Thánh chi tâm, gồm cả trong tay Thanh Long Yển Nguyệt Đao, Quan Vũ vốn là có thể vượt cấp mà chiến tồn tại.

Ma Tôn tuy mạnh, nhưng cũng chỉ thể thôi.

Hắn không có loại này cường hãn thiên phú, dựa vào tu vi ưu thế bị vô hạn san bằng.

Nhìn lấy phá không mà đến một đao, lệ Thiên Ma tôn sắc mặt có hoảng sợ.

Lưới đao phá không, kỳ thế như rồng.

Lệ Thiên Ma tôn giờ khắc này lại là cảm giác được rõ ràng bốn phía không khí tựa hồ cũng bị phong bế, liền không gian chỉ lực đều không thể chùng không.

Vô số đao mang tại lượn vòng, đâm đau nhức.

Giờ khắc này, hắn biết, một chiêu này, không cách nào tránh đi.

Hắn đã bị vây ở đao mang bên trong, tiến thoái lưỡng nan.

"Ma Thần thuần."

Gào thét bên trong, lệ Thiên Ma tôn Ma khí dâng trào lên, hóa thành một mặt thuần bài, bao trùm bản thân.

Đã vô pháp tránh né, chỉ có chọi cứng.

Rồng thần gào thét, trán phóng dị sắc.

Một lát sau, cuối cùng trở nên yên ắng.

Lệ Thiên Ma tôn tay vô lực rũ xuống, hắn biết, chính mình bại, vô pháp chống cự cái này cuồng bạo đến cực hạn đao mang.

Ma Thần thuần vỡ vụn trong nháy mắt, đao mang kia xâm nhập thể nội, phá hư thân thể kết cấu.

Loại tình huống này, lấy cường hãn thực lực của hắn, tuy nhiên không đến mức mất mạng, nhưng thực lực đã là giảm xuống một mảng lớn.

Giờ phút này, không nói Quan Vũ, cho dù là một tên vừa mới phá vỡ mà vào cấp tám cường giả, đều có thể muốn tính mạng của hắn.

"Một thức sau cùng." Quan Vũ lúc này đậm mặc vô cùng, chậm rãi mở miệng.

"Tên là Thanh Long."

Tên không bằng trước mặt chiêu thức tới hoa lệ, nhưng là tràn đầy bá khí.

Lấy Thanh Long làm tên, tự nhiên là sẽ không rơi Kỳ Danh đầu.

Linh lực màu xanh đang kích động, đang gầm thét, tại không thể ức chế điên cuồng.

"Rống."

Âm thanh tiếng long ngâm, đem Ma khí đều xé rách.

Vô số người nghe thấy đạo này Long Ngâm, cũng sờ.

Đây là vang vọng tại nội tâm long ngâm, dẫn tới chư vị cộng minh.

Đạo có thể, trầm lại gió.

Không giống tại kiếm phiêu dật linh động, cho người áp bách tự nhiên không phải kiếm chỗ có thể sánh được.

Giờ khắc này, vô số huyện thành bên trong phổ thông người dân, phảng phất trong lòng có thiên cân tảng đá lớn ép ở ngực, khó mà hô hấp.

"Tới đi." Lệ Thiên Ma tôn ánh mắt y nguyên kiệt ngạo, hẳn là Ma, đương nhiên sẽ không giống người khuất phục.

Tuy nhiên trong lòng tràn đầy không cam lòng, nhưng dưới mắt vô kế khả thi.

Nhưng loại này quyết tuyệt, vèn vèn chỉ là tiếp tục một cái chớp mắt.

Sau một khắc, một đạo cuồng tiếu vang vọng chân trời, ma khí ngập trời lần nữa tích súc nhiễm thiên không.

"Ha ha ha, thực lực của ngươi, ha ha ha!" Lệ Thiên Ma tôn cuồng tiếu.

Ngay tại vừa rồi, hẳn đều đã bỏ đi chống cự, chuẩn bị chết tại cái kia kinh thiên dưới một đạo.

Ai có thể nghĩ, đạo mang hội tụ bên trong, lại là chậm rãi tán loạn, lại khó mà tụ hợp.

Kinh ngạc phía dưới, cảm thụ một phen, lại là phát hiện, cái kia để cho mình tâm sinh không nổi lòng kháng cự nhân loại cường hãn, thực lực điên cuồng rút lui, lần nữa đi vào cấp bảy đỉnh phong.

"Ha ha ha, ta biết, thực lực của ngươi vốn cũng không phải là cường đại như thế."

"Là ngươi Cụ tượng hóa nhân vật, tâm huyết mực hao hết, tự nhiên thực lực rút lui. Đáng tiếc a, đáng tiếc a."

Lệ Thiên Ma tôn lần nữa khôi phục không ai bì nổi thần sắc, mang theo tiếc hận nói: "Tại ta giao thủ qua trong mọi người."

"Cho dù là đã từng phong ấn ta Đại Phật, cũng vèn vèn chỉ có thể nỗ lực đem ta phong ấn."

"Mà ngươi, ta lệ trời nguyện xưng ngươi là mạnh nhất!"

Quan Vũ thần sắc y nguyên duy trì đậm nhạt, nhưng giờ phút này cũng không lại khẽ thờ dài một cái lên tiếng.

Hoàn toàn chính xác, còn kém như thế một điểm, đây cũng là nằm trong dự đoán của hắn, nếu không lúc trước cũng sẽ không có dứt khoát chi sắc.

Nhưng vô luận như thế nào, một đạo kia, lại không cách nào sử xuất.

"Đáng tiếc." Quan Vũ cảm thấy thờ dài.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Muốn giết chết ngươi

Quan Vũ cánh tay nhẹ nhàng rũ xuống, y nguyên một bộ mây trôi nước chảy, coi vạn vật như cỏ rác bỏ dằng.

Nhưng cảm thấy lại là tại khẽ thờ dài một cái.

Đáng tiếc.

Đích thật là đáng tiếc, còn kém như vậy một chút, liền có thể đem Lệ Thiên Ma tôn chém ở dưới đao.

Đáng tiếc không phải Quan Vũ thực lực quá thấp, mà là tại cường ép đè bẹp phía dưới, rất khó một mực bảo trì.

Đây là ngoại lực, không thuộc về tự thân, vốn là hội tiêu tán, liền một trận cùng giai chiến đấu đều không thể duy trì.

"Ha ha ha." Lệ Thiên Ma tôn ngông cuồng cười to.

Hắn tại che giấu vừa rồi sợ hãi trong lòng, cùng thất bại cảm giác bị thất bại.

"Ta nguyện xưng ngươi là ta Lệ Thiên gặp gặp trong mọi người mạnh nhất!" Lệ Thiên Ma tôn ngược lại lần nữa nhắc lại nói.

"Ngươi là cường giả chân chính, tu vi không bằng ta, lại là có thể áp chế bản tôn, nhưng mà, được làm vua thua làm giặc, hết thấy cuối cùng trở thành kết cục đã định." Lệ Thiên Ma tôn nụ cười giờ phút này thời gian dần trôi qua thu liễm, thay vào đó là vô tận tàn nhẫn.

"Hiện tại, ta thì cho ngươi lớn nhất tôn trọng, để ngươi trở mắt nhìn ta đồ sát cả huyện thành tất cả mọi người, cảm thụ từ nội tâm sợ hãi!"

Cái này đích xác là loài Ma tôn trọng cường giả phương thức, càng là cường giả, thì càng phải để hắn cảm thụ thống khổ.

Thậm chí một ít loài Ma, hội ở ngay trước mặt ngươi thân thủ giết chết thậm chí làm bản ngươi người thân bạn bè.

Ta coi trọng ngươi, bởi vậy, ta hội vũ nhục ngươi!

Rất lợi hại không thể nói lý, nhưng cái này đồng dạng đột xuất loài Ma tàn khốc.

Chỗ bọn họ sinh hoạt, vốn là máu tanh như thế thế giới.

Quan Vũ im lặng, cũng không nói gì, vèn vèn chỉ là từ trên trời chậm rãi hạ xuống.

Hắn cũng không sợ chết, cũng không sợ cái gọi là loài người sinh linh đồ thần, hắn chỉ có trách nhiệm chỉ là thủ hộ sáng tạo chính mình Linh Thụ sư.

Linh Thụ sư sáng tạo bọn họ, giống như là phụ mẫu, ân so trời nặng.

"Tới đi, máu tanh thế giới!" Lệ Thiên Ma tôn nhìn cũng không nhìn Quan Vũ một chút, vẫn thi triển tự thân thủ đoạn.

Hắn tuy nhiên bị thương không nhẹ, thậm chí tu vi đều rút xuống cấp tám sơ cấp, nhưng cũng không phải cấp bảy đỉnh phong Quan Vũ có khả năng đối kháng.

Cấp bảy cùng cấp tám ở giữa khoảng cách quá mức to lớn, một là tôn, một là Phổ Thông Vô Giả.

Cái gọi là cách xa một bước, ngày đêm khác biệt, chính là như thế.

"Ma lâm chư thiên!" Lệ Thiên Ma tôn cánh tay vung vẩy, mang theo Ma khí, phảng phất vân vụ đồng dạng lượn lờ chung quanh.

Vô số người bình thường, kinh ngạc đến ngây người, ngăn cách ra xa, bọn họ cũng không biết phát sinh cái gì, chỉ là kinh ngạc với thiên sắc vì cái gì dần dần biến thành đen.

Chỉ có tu vi đạt tới trình độ nhất định, mới có thể cảm nhận được, phương xa truyền đến bạo ngược khí tức.

"Đây là muốn trời mưa à?" Có phổ thông phụ nhân, hoảng hốt không thôi, nghĩ đến mau về nhà thu y phục.

"Đáng chết, thế mà lúc này trời tối, khẳng định là trời mưa không thể nghi ngờ."

... ..

Bạch Chước công tử cùng rất nhiều quân sĩ cách gần nhất, hoàn toàn mất thấy vừa rồi hết thấy.

Vừa mới dâng lên vui vui mừng tâm tình, trong nháy mắt hạ xuống thấp nhất.

Một người không sợ là tuyệt vọng, mà là tại hi vọng bên trong, lần nữa đứng trước tuyệt vọng, cái này tạo thành tâm linh chấn thương vô pháp đánh giá.

"Xong." Bạch Chước công tử đặt mộng ngồi dưới đất, không ngừng lẩm bẩm ngữ, nơi nào còn có ban đầu phong thần tuần lẫm?

Bọn càn là toàn thân run rẩy, âm vang thanh âm không ngừng.

Bọn họ liền vũ khí đều nắm không kín.

Được chứng kiến Phương mới kinh thiên động địa sau đại chiến, cái kia không thể xóa nhòa cảnh tượng ở trong lòng quanh quẩn.

Sinh không nổi bất kỳ phản kháng tâm tư.

"Thì từ các ngươi bắt đầu đi." Lê Thiên Ma tôn rất là tự đắc trước mắt tình trạng, khoe miệng phác hoạ lên một tia tà mị nụ cười.

"Đi " quát khẽ một tiếng.

Mấy chục đoàn tím quả cầu ánh sáng màu đen, vẩy ra mà ra, đánh tới hướng đông đảo quân sĩ.

"Muốn chết. !" Bọn hoảng sợ rống to.

Nhưng mà, để bọn hấn kinh ngạc là, những Quang Cầu đó tựa hồ không có bất kỳ cái gì lực sát thương, trực tiếp xuyên qua da thịt ngăn cản, tiến vào trong thân thể.

"Hoảng sợ, sắp lan tràn " Lê Thiên Ma tôn lúc này lại hơi hơi nheo cặp mắt lại.

Hắn làm sao có thể phô trương thanh thế đi hù dọa những thứ này bị coi như con kiến hôi nhân loại?

Một giây sau, những bị đó chui vào quả cầu ánh sáng màu đen quân sĩ, trong nháy mắt co quắp.

Bọn họ trên đỉnh đầu có hắc khí toát ra.

Lại sau đó, con mắt thay đổi đen nhánh, lại không một tia tròn trắng mắt.

"Đi thôi, tàn sát roi hết thảy trước mắt." Lê Thiên Ma tôn cười ha ha.

Những người này bị Ma khí ăn mòn, trở thành loài Ma khôi lỗi.

Hắn muốn làm, chính là để những nhân loại này tự giết lẫn nhau.

Hắn biết, nhưng không có nghĩa là bên cạnh những người còn lại biết.

Cho dù là hoảng sợ dị thường, nhìn thấy sớm chiều chung đụng đồng bạn run rẩy ngã xuống đất, không ít quân sĩ hay là rất gấp chạy tới đem đỡ dậy.

"Lão Bạch ngươi làm sao?" Một tên quân sĩ tràn ngập lo lắng hỏi thăm một tên co giật Thanh Niên Quân sĩ.

Nhưng một giây sau, cả người đồng tử trong nháy mắt tròn to, sau đó đánh mất sắc thái.

"Ngô, ngươi... Lão Bạch..." Quân sĩ ôm bụng, thanh âm suy yếu, lộ ra không thể tin.

"Giết giết giết!" Nhưng đáp lại hắn vền vền từng tiếng không có bất kỳ cái gì ý thức ẩn chứa bạo ngược lời nói.

Tay mang theo trường đao "Lão Bạch" từng đao đem đồng bạn của mình, chẻ thành mảnh vỡ.

"Tới đi, đem các ngươi oán niệm phóng xuất ra." Lê Thiên Ma Tộc nhìn lấy hết thảy, không có chút nào bất luận cái gì dao động, chính như nhân loại, giết súc vật.

"Lạch cạch."

Lúc này, một tiếng vang giòn truyền đến.

Đáng lẽ không có chút nào dấu chí Bạch Chúc công tử con mắt trong lúc đó trùng lớn.

Bên trên bầu trời, ngông cuồng đến không ai bì nổi Lê Thiên Ma tôn đồng dạng là ngu ngơ ở.

Hắn, vừa rồi thế mà bị công kích?

Quay đầu, một khối to bằng đầu nắm tay tám gạch, còn vẫn từ không trung rơi xuống.

Đối phương cũng không bỏ sung bất kỳ linh khí văn khí thậm chí cả bất luận một loại nào năng lượng, dưới sự khinh thường, hắn lại là bị hòn đá trực tiếp đập trúng đầu!

"Quý đồ, vật, tiểu gia nói muốn giết chết ngươi, ngươi tại đắc ý cái gì kình?"

Một đạo tuổi trẻ mang lại hư nhược thanh âm, vào lúc này vang lên, hùng hùng hổ hổ bên trong lại là để Bạch Chúc công tử hốc mắt ướt át.

"Lâm Thiên huynh đệ, ngươi tội gì khổ như thế chứ?" Bạch Chúc công tử Tinh Khí Thần phảng phất tại Lâm Thiên đến một cái chớp mắt, khôi phục không ít, tràn ngập bất đắc dĩ khuyên can nói: "Ngươi kỳ thực có thể thừa dịp hiện tại chạy trốn."

Tại Bạch Chúc công tử trong mắt, Lâm Thiên cử động, không khác loài người chủ quan, không nguyện ý sinh linh đồ thân, cái này mới lần nữa đứng ra.

Trong lòng, có nghiêng đeo đồng thời, càng là có mấy phần tự trách.

Loại nhân vật này, nếu không phải là ra lớn như vậy sai lầm, về sau tuyệt đối là nhân tộc trụ cột vững vàng a.

Lâm Thiên phát tay, không có phản ứng Bạch Chúc, lần nữa nhặt lên một cái hòn đá, hơi khom người, hừ lần nữa ném ra.

"Tiểu gia nói người đâu, người ngồi à?" Lâm Thiên lần nữa lớn tiếng hướng phía Lệ Thiên Ma tôn hô to tiểu kêu lên.

Hòn đá phá không, tốc độ không tính chậm.

Nhưng muốn muốn lần nữa đánh trúng Lệ Thiên Ma tôn, lại là không thể nào.

Hắc khí bạo liệt, hòn đá gần cách mấy chục mét chính là âm vang nổ nát vụn, hóa thành bột phấn.

Lệ Thiên Ma tôn sắc mặt khó coi tới cực điểm, sau một lúc lâu, cắn răng giọng căm hận mở miệng nói: "Ta muốn đem người ngàn đao băm thây, lưu lại linh hồn, tra tấn trăm năm không nghỉ!"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Tự sát Ma Tôn

Lâm Thiên xuất hiện, trong nháy mắt dẫn bạo Lệ Thiên Ma tôn lừa giận.

Trong lòng của hắn giờ phút này chỉ có một cái ý niệm trong đầu, đem phía dưới Lâm Thiên, rút gân lột da, để nó nhận hết tra tấn mà chết.

Cái người đó, là từng tại Mê Quật bên trong, thỉnh thoảng giẫm đạp chính mình ma tâm người, người này, là kém chút hại được bản thân lật thuyền trong mương người.

Người này, càng là tại vừa rồi, lấy hòn đá đập trúng đầu mình bộ người.

Ma Tôn giận dữ, máu chảy thành biển.

Nhưng Lâm Thiên lại là ở hạ phương cười lạnh.

Nhìn lấy nổi giận Lệ Thiên Ma tôn, không nhanh không chậm nói: "Người biết, cái gì là Phật à?"

Lâm Thiên mở miệng, trên tay chẳng biết lúc nào thêm ra một cọng lông bút, thượng hạ lật bay lên.

"Phật là chúng sinh chi nguyện, từng có Phật Ngữ nói: Chúng sinh đều là bình đẳng."

Lời nói rơi xuống đồng thời, Lâm Thiên bút vẽ vung lên, nho nhỏ dựng lên thành hình.

"Phật đã từng nói: Biển khổ mênh mông, quay đầu là bờ."

Lần nữa dứt lời, quét ngang ngay sau đó cái kia dựng lên vẽ xuống.

"Nhưng Phật càng coi trọng nhân quả tuần hoàn, báo ứng xác đáng."

...

"Phật thế gian cây cỏ, tất cả đều sinh linh, làm sao có thể bị người đồ chi?"

...

Nhất bút nhất hoạ, đang dần dần thành hình, Lâm Thiên thời khắc này toàn thân lại là có kim quang nổ rộ.

"Người tự mình Ma, tôi không thể tha thứ."

Rất cục, tùy theo sau cùng một số về xuống, một cái chưa bao giờ xuất hiện tại Thánh đạo đại thể giới Phật Văn, hiển lộ chân thân.

Cái kia đạo Phật Văn, từ hư không thành hình, mang theo vô thượng kim quang, chậm rãi phát ra đốt ngữ.

Lệ Thiên Ma tôn, trong lòng ẩn ẩn có dự cảm không tốt, nhìn về phía cái kia tựa hồ cũng không đáng chú ý ký hiệu vạn.

"Đây là cái gì! Lệ Thiên Ma tôn trong tay Ma khí đồng dạng hội tụ, biến hóa vì một con ma chương, hẳn muốn mượn này trực tiếp đem Lâm Thiên bắt, mà hậu tiến được tra tấn."

Nhìn về phía cái kia "Vạn", Ma Tôn trong lòng hung hăng run lên, nhưng tàn nhẫn lại là vẫn càng sâu.

Chỉ là chờ một cái chớp mắt, to lớn ma chương gào thét mà ra, hóa thành trào hình, liền muốn cầm chắc lấy Lâm Thiên.

Không sai mà lúc này, một đạo sáng chói tới cực điểm Kim Mang trong nháy mắt tan ra.

Ma khí cự chương, tại cái kia Kim Mang dưới giờ phút này có vẻ hơi không có ý nghĩa.

"Cái gì!" Lệ Thiên Ma tôn không thể tin rằng to lên tiếng.

Hắn nhưng là cấp tám thực lực, đối phương một cái thất giai Hiền giả Linh Thư sư, chỗ về đồ vật, làm sao có thể ngăn cản thế công của mình.

Hắn lại là không ngờ tới, cái này vẹn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu.

Phảng phất là một cái chớp mắt, lại phảng phất là vĩnh hằng.

Không biết khi nào, bầu trời bị che đầy xán lạn lần nữa bắn ra vậy hướng nhân gian, Ma khí giữa bát tri bát giác bị đuổi tận ra sạch sẽ.

Kim Mang đại thịnh, đầu tiên là từ cái này "Vạn" ký hiệu trên lập lòe, sau đó thậm chí liền "Vạn" trên Kim Mang đều lộ ra yếu ớt.

Thiên không, lại là vào lúc này xuyên thấu qua Vân Thái, lấy xuống Kim Mang.

Cả mảnh trời khoảng không, lúc này tất cả đều tại Kim Mang chiếu xạ phía dưới!

Phật Quang chiếu rọi đất liền, mỗi một bước đều phảng phất nói liền trời đất, không biết nó lớn nhỏ chiều sâu.

Từng đạo từng đạo tụng kinh thanh âm vang vọng.

Giờ khắc này, lòng của mọi người bên trong, tất cả đều tường hòa, không có táo bạo, không có oán niệm.

Bình thản, an tường... Dù loại cảm xúc tại lúc này bắn ra.

Nhất tôn Phật Ảnh giờ phút này đạp thiên mà đến, hư huyền nhưng nó ẩn chứa thuần chủng vĩ lực, sai người khó mà sinh lòng chống cự.

"Làm sao có thể!" Lệ Thiên Ma tôn trong mắt kinh hãi căn bản không che giấu được, ngữ khí không ngừng run rẩy.

"Làm sao có thể, Chân Phật buông xuống!"

Hắn điên cuồng vùng cái đầu, tựa hồ muốn đem những thứ này ảo giác vùng ra não hải.

Nhưng, mỗi lần mở ra hai mắt, trước mắt Phật, lại là đều sẽ nhiều hơn nhất tôn.

Thập Vạn Chân Phật hư ảnh buông xuống, đem thiên không điểm trong suốt.

"Vạn "

Sở hữu Chân Phật miệng tụng này Phật Văn, đây là đại biểu cho cát tường, đại biểu cho vô cùng, đại biểu cho tứ phương tất cả đều bình đẳng vô thượng Phật Văn.

Cát tường Vạn Đức chỗ tập hợp, cho dù là tại dị giới, giờ phút này đều bộc phát ra sức mạnh vô thượng, dẫn tới Chân Phật tán thành, nhao nhao buông xuống.

Bị Thập Vạn Chân Phật quay chung quanh, Lệ Thiên Ma tôn giờ phút này giống như con gà con, càng là giống như trong biển rộng một tờ thuyền con, liền tự kiểm chế đều khó mà làm đến.

Chân Phật y nguyên tụng kinh văn, truyền vào trong tai của hắn.

"Ta không nghe, ta không nghe." Lê Thiên Ma tôn bật lấy lỗ tai, thống khổ giữa không trung bốc lên.

Nhưng không hề có tác dụng, những Phật Kinh đó, phảng phất là đến từ đáy lòng, căn bản là không có cách che đậy.

Một lát sau, Lê Thiên Ma tôn lại là chậm rãi đứng dậy, trên mặt lại không một tia bạo ngược, thay vào đó chính là một tia giải thoát cùng an tường.

"Ta nghiệp chướng nặng nề, tự nhiên vô pháp trốn tránh, nguyện tự sát dĩ tạ nhân gian, vĩnh rời A Tu La Giới, nhận chịu nghiệp hỏa thiêu đốt trăm năm."

Lê Thiên Ma tôn, nhắc lên cánh tay của mình, sau đó một đạo chưa từng lưu thủ mạnh mẽ nhất kích, hung hăng đập xuống.

Tím máu đen chảy xuôi, Lê Thiên Ma tôn khí tức hoàn toàn không có.

Ma Hồn tại phiêu đảng đang lúc, rơi vào một tên Chân Phật liên hoa phía dưới.

Bạch Chúc công tử nhìn ngốc, hung hăng xoa bóp khuôn mặt của mình.

Vô số quân sĩ thành tín quỳ rạp xuống đất, cầu phúc.

Cho dù là phổ thông cư dân giờ phút này cũng là thành kính quỳ bái, trong miệng thì thào: "Chân Phật phù hộ."

Lâm Thiên trong đầu lúc này truyền đến một tiếng phong cách cổ xưa tường hòa thật Phật thanh âm: "Cư Sĩ sáng tạo đại vô thượng Phật Văn, có thể nhập ta Phật đạo, ban thưởng Chân Phật Quả Vị..."

Nhưng lời nói còn chưa rơi xuống, một tiếng kinh thiên tức giận hừ thanh âm thoáng qua vang lên.

Phật Ngừ đột nhiên ngừng lại, thật lâu mới mang theo xin lỗi nói: "Không biết đại nhân ở đây, nhiều có đắc tội."

Lâm Thiên sững sờ ngẩn ngơ, có chút không nghĩ ra, hắn còn muốn cứ như vậy đáp ứng chứ.

Đây chính là Chân Phật a!

Trực tiếp siêu việt Thánh Nhân tồn tại, chẳng phải là muốn đánh ai là đánh, chỗ nào còn cần hiện tại như vậy bị một cái Ma Tôn làm cho chật vật không chịu nổi.

Chân Phật thôi lui, vền vền chỉ còn sót lại nhất tôn pháp chi, truyền lại thế gian Tu Phật Chi Nhân trong lòng.

"Từ hôm nay trở đi, Phật chi Chân Văn là Vạn."

Vô số tăng nhân, cúi đầu quỳ bái.

"Chúng ta kính tôn pháp chi!"

... ..

Lê Thiên Ma tôn tự sát, nguyên bản bị khống chế người, chung quy là khôi phục thanh tỉnh, nhìn trước mắt bị chính mình giết hại đồng bọn, khóc ròng không thôi.

Lâm Thiên giờ phút này là chân chính hừ thoát.

Hắn cũng là ôm nắm thử một phen ý nghĩ tới chỗ này.

Ở kiếp trước, vạn Phật Đạo Chân Ý từ không cần nhiều lời, lúc ấy chỉ là nghĩ cái kia Ma Tôn đã có thể bị Đại Phật phong ấn, muốn đến Phật Lực có thể khắc chế.

Mang theo vài tia may mắn, cùng đối với kiếp trước Phật Văn tín nhiệm, hắn đến, hiệu quả rất không tệ.

Tru diệt Ma Tôn đồng thời, còn kém chút lẫn lộn cái Chân Phật Quả Vị.

Đáng tiếc, chẳng biết tại sao sau cùng không bệnh mà chết.

Đáng tiếc đồng thời, cảm thụ được thân thể nhói nhói, Lâm Thiên cũng không khỏi toét miệng quát lấy hơi lạnh.

Phun ra nhiều như vậy Tâm Đầu Chi Huyết, gồm cả kéo lấy một mồi thân thể, cưỡng ép hội tụ văn khí, vẽ ra Phật Văn.

Hắn hiện tại, liền thân thể đều bởi vì văn khí miễn cưỡng điều động mà sinh ra nhói nhói.

"Tê." Lâm Thiên không ngừng ngược lại quát lấy hơi lạnh, một mặt xoắn xuýt biểu lộ.

Bạch Chước công tử cùng Quan Vũ đồng thời đi vào Lâm Thiên trước người, đem đỡ dậy.

Bạch Chước công tử nhìn lấy Lâm Thiên, một lát sau, rốt cục biệt xuất một câu nói.

"Ngươi, đến tột cùng là một người như thế nào a!"

Hôm nay chứng kiến hết thấy, đối với Bạch Chước công tử sinh ra rung động, trước đó chưa từng có.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Không Tịch đại sư

Đống loạn thạch bên trong, Lâm Thiên mặt không có chút máu, nhẹ nhàng ho khan.

"Khụ khụ, còn có thể là như thế nào người, không phải liền là lần này người tham gia khảo hạch à!" Lâm Thiên gạt ra một sợi nụ cười, khó khăn đáp lại Bạch Chước công tử tra hỏi.

Nghe nói như thế, Bạch Chước công tử lại là như bị sét đánh, lại cũng không lo được cùng Lâm Thiên đáp lời.

"Bị, người tham gia khảo hạch!"

Bạch Chước công tử kinh hãi, nhớ tới cái này gốc rễ, hấp tấp chạy đi, chỉ là truyền tới từ xa xa một tiếng "Ngươi lại nghỉ ngơi trước "

... ..

Chuyện kể tiếp, Lâm Thiên không rõ ràng lắm, hẳn đã ý thức đều có chút mơ hồ.

Chỉ là mơ hồ nhớ kỹ, tựa hồ tại không lâu sau đó, thị trấn thành chủ cũng là đuổi ở đây.

Lần nữa mở hai mắt ra, bờ môi khô khốc, Lâm Thiên giãy dụa lấy ngồi dậy, khàn khàn cổ họng nói: "Khụ khụ, có nước à?"

Màn bên ngoài, đang dùng chậu đồng đánh lấy nước thiếu nữ, toàn thân run lên, sau đó chậm rãi quay đầu, lại là đã sớm nước mắt như mưa.

"Thiếu gia, ngươi rốt cục tỉnh!" Lâm Tiểu Nhu nước mắt như giọt mưa rơi xuống, gầy gò bả vai run lên một cái.

Lâm Thiên nỗ lực cố nặn ra vẻ tươi cười, nói khẽ: "Khụ khụ, Tiểu Nhu, thiếu gia không phải không sự tỉnh à."

"Ngaoan, trước cho thiếu gia đánh nước trong bầu tới."

"Ừm." Lâm Tiểu Nhu liên tục gạt đầu, bước nhanh chạy đi ra bên ngoài nói liền một bình nước, không ngừng dùng cái miệng nhỏ nhắn thổi nhiệt khí.

"Thiếu gia, cẩn thận nóng "

Lâm Thiên mỉm cười, tại Lâm Tiểu Nhu vịn cái ót dưới, nhẹ nhàng mass chút nước, lúc này mới cảm giác dễ chịu một số.

Tinh thần khôi phục một số, Lâm Thiên nhìn chung quanh một chút bốn phía hoàn cảnh, nghi ngờ nói: "Nơi này, hẳn không phải là khách sạn đi?"

Lâm Tiểu Nhu ngồi ở giường bên giường trên, cẩn thận vịn Lâm Thiên thân thể, đồng thời mở miệng giải đáp nói: "Ừm, thiếu gia, nơi này là thị trấn trong phủ."

"Thị trấn phủ a, cũng đúng." Lâm Thiên không sai, cái kia Bạch Chước công tử thế nhưng là thị trấn con của thành chủ, xuất hiện ở đây ngược lại cũng chẳng có gì lạ.

Ngẫm lại về sau, Lâm Thiên mở miệng lần nữa dò hỏi: "Ta ở chỗ này nằm bao lâu?"

"Thiếu gia đã hôn mê hai ngày " Lâm Tiểu Nhu đáp.

"A..., đúng, phía ngoài Không Tịch đại sư bọn họ vẫn chờ đây." Lúc này Lâm Tiểu Nhu lại là đột nhiên nhớ tới sự tình gì, kinh hô một tiếng.

"Chờ lấy?" Lâm Thiên nghi hoặc.

Lâm Tiểu Nhu nói: "Tựa hồ là cái gì Đại Thiên Lô chùa tới Phật Đạo cường giả, nói là thiếu gia tình thông báo bọn họ một tiếng."

Nói ra nơi đây, Lâm Tiểu Nhu lại là lại lộ ra mấy phần đau lòng, ngẩng lại nghiêng đầu nói: "Không được, trước tiên cần phải để thiếu gia nhiều nghỉ ngơi một chút."

Lâm Thiên cười, vươn tay ra, nhẹ nhàng sờ sờ Lâm Tiểu Nhu tóc đen, nói: "Được, thiếu gia không có việc gì, người ra ngoài thông báo bọn họ đi, nói không chừng có chuyện gì khẩn yếu đây."

"Thế nhưng là." Lâm Tiểu Nhu mặt lộ vẻ tự trách chỉ sắc, nếu như không phải mình chưa thể nhanh miệng, thiếu gia tới thiếu còn có thể nghỉ ngơi nhiều hội đây.

"Đi thôi." Lâm Thiên ôn nhu nói.

"Vậy ta đi." Thấy thế, Lâm Tiểu Nhu cũng chỉ có thể nhu thuận ứng hợp.

Nhìn lấy đi ra khỏi cửa phòng Lâm Tiểu Nhu, Lâm Thiên lại là nhẹ cười rộ lên.

Hắn cảm thấy, chính mình sở tác sở vi, hết thấy đều đáng.

Ma Tôn buông xuống, muốn đồ thành, trong tự nhiên có Lâm Tiểu Nhu, Liễu Tông bọn người tồn tại.

Mà Lâm Thiên, tuy nhiên lúc ấy suy yếu, nhưng làm cấp bảy cường giả, hay là có cơ hội thoát đi.

Lâm Thiên tự nhiên không thể trở mắt nhìn nữ nhân của mình, cùng bạn bè cứ như vậy chết bởi Ma Tôn thủ hạ.

Bởi vậy, ôm một tia may mắn, cùng đối với kiếp trước Phật Đạo mình vẫn tự tin, nghĩa vô phản cố về tới đó.

Kết quả cuối cùng là tốt, Ma Tôn tru diệt, bảo toàn nhất thành đồng thời, càng là thủ hộ chính mình người thân bạn bè.

Lâm Tiểu Nhu phản ứng, không thể nghĩ ngờ là đề giờ phút này hư nhược Lâm Thiên, cảm nhận được mấy phần âm áp, hết thấy đều giá trị a.

Chính vẫn suy tư, cửa phòng lần nữa theo "Kẹt kẹt" một tiếng mở rộng.

Người tiến vào thật nhiều, trọn vẹn không xuống mười người số lượng, người cầm đầu chính là một tên người mặc màu trắng bạc tăng bào hòa thượng đầu trọc, cùng còn lại mấy tên người mặc áo bào màu vàng hòa thượng.

Người đi đường này bên trong trừ quen thuộc Liễu Tông, Quan Vũ, cùng Lâm Tiểu Nhu bên ngoài, còn có Bạch Chúc công tử.

Những người còn lại, Lâm Thiên lại là không biết.

Dựa vào đầu giường, Lâm Thiên lúc này cũng không có khả năng xuống giường nghênh đón, chỉ có thể mang theo đầy ngập nghỉ hoặc chờ đợi đối phương tới.

Hòa thượng đầu trọc cất bước, chậm rãi đến, chờ Lâm Thiên chỉ có mấy bước xa thời điểm, lại là bỗng nhiên một cái cúi đầu.

Cùng lúc đó, theo ở sau lưng hắn, người mặc màu vàng tăng bào nó Dư hòa thượng cũng cùng xoay người cúi đầu lên.

"Bần tăng Không Tịch, cảm ơn vị thiếu hiệp kia." Hòa thượng đầu trọc thành khẩn mở miệng, biểu thị lòng biết ơn.

"Nếu không có thiếu hiệp lấy nhục thể phạm thai, sức một mình ngăn cản Ma Tôn, chỉ sợ giờ phút này đã sớm sinh linh đồ thần."

"Ách. . Cần phải." Hòa thượng đầu trọc lần này cử động, ngược lại để Lâm Thiên có vẻ hơi nóng mặt lên.

Trong lúc nhất thời có vẻ hơi chân tay luống cuống, nhìn thấy y nguyên duy trì cúi đầu bộ dáng hòa thượng đầu trọc, lúc này mới lại vội vã mở miệng: "Đại sư không cần như thế, mau mau xin đứng lên."

Lâm Thiên có chút quần bách, chưa từng gặp qua loại này trận hình.

Cái gì vừa đến đã cho người thật to cục trên khom người, để hắn rất không quen.

Không Tịch đại sư đứng dậy, sau lưng nó Dư hòa thượng cũng đứng dậy.

Lâm Thiên lúc này mới tính toán thấy rõ người này bộ dáng.

Đầu tiên chính là một chữ trắng.

Mặt trắng, liền để lộ ra tay cánh tay cũng trắng, phối hợp cả người trắng bạc tăng bảo, càng là có loại mặt trắng tiểu sinh mùi vị.

Nhưng sau một khắc, Lâm Thiên lại là trở mắt nhìn, nói thầm một tiếng: "Cái người này không đơn giản a."

Lâm Thiên có thể rõ ràng từ trên người của đối phương cảm nhận được một cỗ hùng hồn khí tức.

Tuy nhiên bởi vì đối phương cũng không triển lộ duyên cớ, cũng không có thể chuẩn bị phân biệt, nhưng quyết định sẽ không thấp hơn cấp bảy.

Chính suy tư, đối phương lại là trước tiên mở miệng tự giới thiệu mình.

"Thiếu hiệp chắc hẳn còn không biết thân phận của chúng ta đi."

"Bàn tăng chính là Đại Thiên Lô chùa ngồi xuống mười hai Ngân Bảo Đại Phật một trong, lần này đến đây vốn là Trừ Ma, đáng tiếc tiếp vào tin tức đã muộn."

"Nếu không có thiếu hiệp nguyên nhân, chắc hẳn giờ phút này đến chỗ này, đều đã muộn, vì vậy thiếu hiệp hoàn toàn xứng đáng chúng ta cúi người chào."

Lâm Thiên thất kinh, cái này tăng nhân lại là vì Trừ Ma mà đến, chẳng phải là tu vi tại cấp tám trở lên?

Có lẽ là nhìn ra Lâm Thiên nghi hoặc, Bạch Chúc công tử cười hướng phía trước đứng ra nói: "Lâm huynh khả năng còn không phải rất lợi hại giải."

"Đại Thiên Lô chùa tại ta Đế Quốc bên trong chính là ít có Phật Miếu một trong, trong đó chia làm Kim Bảo Đại Phật, Ngân Bảo Đại Phật, Phật pháp đều là công tham tạo hóa."

"Mỗi một vị Ngân Bảo Đại Phật, đều có ít nhất cấp tám trung cấp thực lực tu vi, kim bảo càng là cấp tám cao cấp trở lên."

"A!" Lâm Thiên nhướng mày, ngữ lộ sợ hãi thán phục, ngược lại lại là có cau mày nói: "Cái kia không biết đại sư tìm ta là có chuyện gì quan trọng? Lại là bên ngoài chờ thời gian dài như vậy. Chắc hẳn không chỉ là thành đạo tạ đơn giản như vậy đi?"

Không Tịch đại sư mỉm cười, chấp tay hành lễ nói: "Lần này trừ cảm giác Tạ thiếu hiệp vì thị trấn làm ra cống hiến bên ngoài, tự nhiên còn có còn lại chuyện quan trọng."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 163: Vượt qua khảo hạch

Không Tịch đại sư mỉm cười, tiếp tục nói: "Thiếu hiệp thực lực, có thể xử quyết Ma Tôn, chắc hẳn tuyệt đối không thấp."

"Nếu là bàn tăng không có nhìn lầm, cái kia sau lưng trắng sẫm, nên là thiếu hiệp Cụ tượng hóa nhân vật đi?" Không Tịch đại sư quay đầu, chỉ Quan Vũ hỏi thăm về tới.

"Đúng vậy." Lâm Thiên cũng không phủ nhận, loại này Cụ tượng hóa nhân vật, tại cường giả trước mặt rất dễ dàng liền có thể phân biệt ra được.

Bọn họ chính thể khí tức kết cấu đều cùng phổ thông nhân loại khác biệt.

"Cấp bảy đỉnh phong tu vi, tăng thêm thiếu hiệp cấp bảy thực lực phun ra phần lớn tâm huyết, tăng thực lực lên, đối kháng một tên vừa phá phong Ma Tôn ngược lại là có chút tỷ lệ." Không Tịch đại sư gật đầu.

Cái này vừa nói, ngược lại là Lâm Thiên sững sờ.

Tựa hồ, đối phương cũng không rõ ràng mình rốt cuộc là như thế nào đem cái kia Ma Tôn đánh chết?

Còn đang nghi hoặc, lại là trông thấy Bạch Chúc công tử chớp mắt một cái, trong nháy mắt mình ngộ tới.

Lúc đó người ở chỗ này, trừ chính mình cùng Quan Vũ bên ngoài, cũng liền Bạch Chước công tử cùng một vài quân sĩ.

Nếu như Bạch Chước công tử không nói, đồng thời lệnh cưỡng chế quân sĩ cũng ngậm miệng không nghiêm, đích thật là không người biết được.

Chỉ bất quá, duy nhất để Lâm Thiên có chút không hiểu là, Bạch Chước công tử vì sao muốn giúp mình giấu diếm việc này.

Nhưng nếu là không biết, Lâm Thiên cũng sẽ không đem việc này nói ra, mà là thuận Không Tịch đại sư lời nói gật đầu nói: Hoàn toàn chính xác, toàn lực phía dưới, cấp tám có thể chiến."

"Nếu như thế, làm theo việc này nhất định phải." Không Tịch đại sư cười nói.

"Nhất định phải? Chuyện gì nhất định phải?" Lâm Thiên cảm giác đầu của mình không đủ dùng, những người này nói chuyện đều là một nửa không kéo, vẫn phải suy đoán ý tứ.

"Thiếu hiệp lần này chính là tham dự khảo hạch đúng không?"

"Đúng vậy." Lâm Thiên gật đầu.

Không Tịch đại sư tiếp tục nói: "Hiện tại chính là Huyện thi, qua đi dựa theo bình thường đường tắt thì là Quận thi."

"Có điều thiếu hiệp thực lực như thế, gồm cả đại công đức tại thân, ta Đại Thiên Lô chùa nguyện vì ngươi làm đảm bảo, trực tiếp vượt qua Quận thi, tham dự vào Đế thi bên trong, không biết thiếu hiệp ý như thế nào?"

Lâm Thiên nghe vậy, lại là sửng sờ.

Còn có loại chuyện này?

Nhìn thấy Lâm Thiên biểu lộ, Không Tịch đại sư liền biết đối phương khả năng không quá giải một ít quy tắc, giải thích nói: "Đế Quốc bên trong, lấy Đế Vương tôn quý nhất."

"Ồ tại dưới, có tám Đại Quốc Chủ, tu vi đều là bát giai đỉnh phong, thậm chí cấp chín sơ cấp. Mà tại bọn họ phía dưới mới được cái gọi là nhất phẩm quan viên, nhưng thiếu hiệp khả năng không biết là kì thực, ta Đại Thiên Lô chùa cùng Lô Âm Tự hai tòa chùa miếu có địa vị cũng không ở tại tám Đại Quốc Chủ phía dưới."

"Đối với báo cáo Đế thi nhân viên, hai ta tòa chùa miếu đồng dạng có một cái danh ngạch."

"Chỉ bất quá chùa miếu Tiểu Chúng, không bằng Quốc Chủ có thể sàng chọn nhân tài, gồm cả lấy chúng ta Tu Phật Chi Nhân cũng không thêm đề ý những thứ này hư danh, bởi vậy cơ hồ đều vì tham dự qua."

"Hiện nay nhớ tới thiếu hiệp công đức, nguyện cho thiếu hiệp một cái danh ngạch thẳng tới Đế Quốc."

"Còn có chuyện tốt bụng này." Lâm Thiên kinh hãi, mặt lộ vui mừng.

Cái này nhưng phải Tỉnh hấn bao nhiêu phiền phức a, hơn nữa còn có thể tiếp lấy trong khoảng thời gian này đúng lúc là điều dưỡng một phen thân thể, đến lúc đó lấy hoàn chỉnh nhất tư thái nghênh đón Đế thi.

Không Tịch đại sư mỉm cười, nói: "Nói như vậy, thiếu hiệp là đồng ý?"

"Đồng ý, tự nhiên là đồng ý." Lâm Thiên không làm hấn nghĩ, trực tiếp đáp ứng.

Đối với Đại Thiên Lô chùa có thể hay không hại chính mình, loại ý nghĩ này ngược lại từng chọt lóc lên.

Có điều lập tức lại vứt bỏ, dù sao loại cấp bậc này thế lực, cũng không đáng đối phó chính mình.

Hoặc là thật muốn đối phó chính mình, cũng không đáng phiền toái như vậy, mấy tên Ngân Bảo Đại Phật vừa ra, dù là có Quan Vũ tại, Lâm Thiên cũng chỉ có thể nhận thua.

Đọc đến tận đây, Lâm Thiên trên mặt lộ ra biểu tình mừng rỡ.

Hắn lúc này lại là không có cái kia Không Tịch đại sư toát ra một tia ánh mắt giao hoạt.'

"Nếu như thế, việc nơi này, thì không chậm trễ thiếu hiệp nghỉ ngơi thêm."

"Hiện tại, ngược lại là làm phiền thành chủ đại nhân lại đi theo ta một chuyến, từ các nơi này muốn cái danh ngạch, ngược lại là cần đền bù tổn thất một hai."

... ..

Đối với tiếp xuống La Thiên huyện thành thành chủ cùng Không Tịch đại sư đến cùng trò chuyện thứ gì, Lâm Thiên thì không được biết.

Hắn thấy, phần lớn bất quá là chút linh thạch loại hình hoa quả khô bồi thường, gồm cả lấy giúp bọn hắn xử lý sạch từ trên thuộc địa chủ dẫn người đi phiên phức a.

Lâm Thiên giờ phút này lại là trải qua sáng khoái đến cực hạn sinh hoạt.

Vốn là nhu thuận hiểu chuyện Lâm Tiểu Nhu, tại Lâm Thiên bị thương trong lúc đó, chiếu cố cái đó là một cái tỉ mỉ chu đáo, để Lâm Thiên thậm chí có một loại giống như làm hoàng đế cảm giác.

Đặc biệt là tại thân thể khôi phục một số về sau, muốn muốn giải quyết một cái hiện tại không thể viết vấn đề thời điểm, đều là từ thiếu nữ tự mình động đây.

Thời gian lặng yên mà qua, khảo hạch cũng tiến hành như lửa như trà.

Có điều Lâm Thiên lại là bình chân như vại, chỉ là thỉnh thoảng từ Bạch Chước công tử chỗ thu hoạch được một ít tin tức.

Cùng loại với cái gì, Quận thi Đề Nhất ra tới, là một tên tu vi đạt tới cấp bảy sơ cấp Phong thuộc tính võ giả.

Ngay sau đó lại là cái gì Quốc thi đang tiến hành, Kẻ dự thi cường hãn dị thường, kẻ cao nhất đạt tới cấp bảy đỉnh phong trình độ.

Mà ở thời gian phía dưới, Lâm Thiên thân thể cũng rốt cục khôi phục lại.

Hôm sau.

Lúc sáng sớm, La Thiên huyện thành Truyền Tống Trận chỗ.

Lâm Thiên một đoàn người công bộc hành lý kiện hàng, cùng Bạch Chước công tử tiến hành tạm biệt.

"Lâm huynh chuyển này từ biệt, lão ca đã không còn gì để nói, liền đợi đến tại Đề thi bên trong nhìn người rực rỡ hào quang." Bạch Chước công tử cười ha ha lấy.

"Ha-Ha, chờ xem, lão đệ không cảm cái thứ nhất đều không có ý tứ trở về gặp người." Lâm Thiên cũng không chút nào khiêm tốn, một bộ trang bức Vương, ta làm định bộ dáng.

"Vậy thì chờ người tin vui, đến lúc đó ra ngoài, ta cũng có thể nói ta là Đề thi đệ nhất nhân huynh đệ." Bạch Chước công tử điều cười rộ lên.

"Được, không nói nhiều nói, các người đi đường đi."

Truyền Tống Trận sáng lên, theo Lâm Thiên bọn người bước vào, một trận trong quang hoa, người đã sớm biến mất không thấy gì nữa.

Phổ biến hạ quận.

Viêm Hóa Quốc Chủ vị trí Quận Thành, đồng thời chính là Viêm Hóa mười ba quận bên trong chủ quận chỗ.

Lâm Thiên truyền tống tổn hao trọn vẹn nửa ngày thời gian, mới vượt qua cấp dưới còn lại vài toà Quận Thành, đến chỗ này.

Đại Thiên Lôi chùa chính là tọa lạc ở phổ biến hạ Quận Thành bên ngoài Lôi Đình hồ phía trên.

Quận Thành, cùng lúc trước thị trấn so ra, lại là một loại mới khái niệm.

Võ giả nơi này văn nhân nhiều vô số kể, trên đường đi Lâm Thiên chỉ là trông thấy từ văn nhân tổ chức luận sách đại hội thì có bốn năm lên.

Loại này đại hội giới hạn tại Văn người tham gia, chủ yếu tranh đấu với một ít kinh điển trước tác phát biểu chính mình độc đáo kiến giải, cũng triển khai thảo luận.

Đối với loại vật này, Lâm Thiên cũng không có khả năng đi tham dự, tuy nhiên rất có thể đi về sau chính là vừa ra trang bức đánh mặt, nhưng bắt đắc dĩ hiện tại lại chuyện quan trọng tại thân.

Ngắn ngủi hơn hai mươi ngày thời gian, Tiểu Hoang hình thể đã tăng vọt ra, biến hóa phía dưới, chừng cao hơn ba mét độ, dài bốn, năm mét, trên lưng rộng lớn đủ để gánh chịu mấy người.

Bởi vậy cũng liền miễn thuê Linh Thú phiên phức.

Thừa tại Tiểu Hoang phần lưng, Lâm Thiên một đoàn người phá không mà đi, thẳng tắp hướng phía Lôi Đình hồ phương hướng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Quan sát

Lôi Đình hồ, chính giống như tên gọi của nó, chính là vừa có lấy Sấm sét lấp lóe mặt hồ.

Nơi này mặt hồ sở dĩ có Sấm sét, chính là là bởi vì đáy hồ một loại tên là đá dẫn sét đối với thiên lôi hấp dẫn đưa đến.

Đá dẫn sét đối với lôi điện có trời sinh dẫn lực, mỗi khi gặp ngày mưa dầm dề, thiên lôi rung động rung động đập nện tại trên mặt hồ, lâu dài phía dưới, toàn bộ hồ nước vậy mà đều là nắm giữ một tia Sấm sét ở trong đó.

Không thừa thãi không là rất lớn chính là, người bình thường xuống đến trong nước, cũng vẹn vẹn chỉ là hội toàn thân tê liệt thôi, tính nguy hiểm cũng không phải khủng bố như vậy.

Mà Đại Thiên Lôi chùa chính là tọa lạc ở Lôi Đình hồ một bên bên cạnh một tòa núi lớn sườn núi bên trong.

Dứt khoát hôm nay khí trời cũng Vô Âm mưa, tự nhiên cũng không có Sấm sét vờn quanh, Lâm Thiên bọn người chỉ cần một đường bay qua liền có thể.

Tiểu Hoang thực lực tự nhiên là xa không phải phổ thông Linh thú có thể so sánh với, rất nhanh chính là phá không ra khỏi thành, đi vào Lôi Đình hồ một bên.

Trên đường đi chưa từng chút nào ngừng, trực tiếp càng quá to lớn hồ nước, đi vào ở dưới chân núi, cái này mới dừng lại.

Nơi này đã có một ít Phật Văn cấm chế, không có thể tùy ý đáp không mà bay, Tiểu Hoang tự nhiên là có thể cảm thụ được.

"Thì phía trên này đi." Lâm Thiên nắm Lâm Tiểu Nhu tay, giương mắt nhìn hướng lên phía trên.

"Đi thôi."

Đại Thiên Lôi chùa vị trí, không cao không thấp, giữa sườn núi, đối với mọi người mà nói, tự nhiên không tạo thành ảnh hưởng gì, liền mở hôi đều không mừng một tia, chính là nhìn thấy một khối phong cách cổ xưa bằng hiệu bên trên khắc họa vài cái chữ to.

Chùa miếu đứng ở cửa mấy vị tăng nhân, áo bào trắng hói đầu, chính cầm cái chổi quét sạch mặt đất.

Lâm Thiên bọn người đến đây, lập tức có một tên tăng nhân đi lên phía trước dò hỏi: "Vị thí chủ này, xem Phật dâng hương thời gian đã qua, ngày mai xin sớm đi."

Lâm Thiên cười khế, biết đối phương đem chính mình xem như phổ thông du khách, lúc này giải thích nói: "Vị pháp sư này, ta nghĩ người lý giải sai."

"Chúng ta cũng không phải là trước tới dâng hương bái Phật."

"A? Vậy các người đây là?" Tăng nhân sững sờ, ngược lại lại không giải hỏi thăm.

"Ta là tới tìm Không Tịch đại sư."

Tăng nhân biểu lộ vẻ giật mình, nghi ngờ nói: "Không biết là người?"

Lâm Thiên có chút cười một tiếng: "Ta gọi là Lâm Thiên, không biết Không Tịch đại sư phải chăng đối với các người đề cập qua một hai."

Cái này, cái kia tăng nhân trong nháy mắt minh ngộ, một bộ giật mình bộ dáng, hưng phấn nói: "Nguyên lai là Lâm Thiên sư huynh, xin ngài chờ một chút, ta lại bẩm báo Không Tịch thủ tọa một tiếng, để hắn đến đây tiếp đãi."

Lâm Thiên gật đầu, nhìn lấy cái kia tiểu tăng bước nhanh chạy vào đến viện miếu bên trong.

Chính chờ đợi, Lâm Tiểu Nhu lại hơi hơi không giải khai miệng nói: "Thiếu gia, là người muốn xuất gia à? Hẳn vì cái gì gọi sư huynh của người."

Nghe thấy lời này, Lâm Thiên biểu lộ rõ ràng tri trệ, sau đó lại lắc đầu, nhẹ nhàng vuốt Lâm Tiểu Nhu tóc xanh nói: "Hắn là ở vào lễ tiết tính đi, thiếu gia làm sao có thể xuất gia đâu, chờ suy nghĩ lung tung."

"Thiếu gia, nhưng không nở Nhu nhi đây."

Chính trên chọc lấy, nơi xa chung quy là truyền đến một tiếng cười sang sảng.

"Ha-Ha, Lâm huynh đệ có thể tính tới." Không Tịch đại sư y nguyên một thân Ngân Bào không nhiễm hạt bụi, cười lớn từ đó đi ra.

"Không Tịch đại sư!" Lâm Thiên có chút gật đầu, tôn kính ân cần thăm hỏi một tiếng.

"Hôm nay tới ngược lại là hữu duyên, vừa vặn có một việc trọng đại, không biết Lâm huynh đệ nhưng cảm thấy hứng thú?" Không Tịch lại là không có cùng Lâm Thiên hàn huyên cái gì, trực tiếp mở miệng mời Lâm Thiên đi tham quan cái gì.

"Cái gì việc quan trọng?" Lâm Thiên sững sờ, có chút không rõ ràng cho lắm.

"Ha-Ha, Lâm huynh đệ sơ tới nơi đây, chắc hẳn không rõ ràng lắm, hôm nay vừa vặn chính là Quốc thi sau cùng một ngày, đều sẽ tuyển bạt ra tham dự Đế thi nhân tuyển."

"Đồng dạng, sớm qua đi một chút nhìn xem, cũng thuận tiện Lâm huynh đệ biết được đối thủ của mình nên là bức nào mức độ."

Không Tịch đại sư cạo xát trong tay Niệm Châu, nhẹ mở miệng cười.

"Coi là thật?" Lâm Thiên nhãn tình sáng lên.

"Tất nhiên là coi là thật, có điều ngược lại là những bằng hữu này của ngươi, không có thể tùy ý tiến đến, khảo hạch địa phương cho dù là ta, cũng chỉ có thể mang lên ngươi một người tiến đến."

"Thì một mình ta đi liền có thể." Lâm Thiên không có khả năng bỏ lỡ cơ hội lần này.

Tuy nhiên có thể cùng hắn cùng một chỗ đồng dạng tham dự vào Đế thi, nơi này cũng chỉ có thể tuyển bạt một vị, nhưng phải biết, Đế thi vốn nên cũng chỉ có tám người có thể trở hết tài năng.

Coi như tăng thêm một chút hạt giống tuyển thủ, ngôi sao tuyển thủ, cũng không có khả năng vượt qua hai mươi số lượng, có thể sớm quan sát một người, đã là cực lớn tiện lợi ân huệ.

Đem Lâm Tiểu Nhu bọn người dân xếp đến chùa trong miếu nghỉ ngơi, Lâm Thiên may mắn không có có thời gian rảnh rồi, lại cùng Không Tịch đại sư bước ra chùa miếu.

Giữa không trung, Lâm Thiên cùng Không Tịch hai người đạp không mà đi.

Tu vi đạt tới cấp bảy, trở thành Hiền giả cấp Linh Thụ sư về sau, Lâm Thiên tự nhiên cùng cùng giai vô giả đồng dạng nắm giữ đạp không năng lực phi hành.

Vô giả đạp không, chính là linh lực thăng hoa, cùng thiên không sinh ra cộng minh, có thể hấp thu dưới bầu trời Linh lực phù phiếm bản thân.

Mà văn nhân, làm theo là bởi vì nhận Thiên Đạo khen thưởng, tự nhiên mà vậy gần sát tự nhiên, giống như cá nước giao dung hài lòng.

Không Tịch đại sư làm cấp tám Phật Đạo cường giả, tự nhiên càng là thành thạo, một bên duy trì cùng Lâm Thiên đồng dạng tốc độ dẫn trước một cái thân vị phía trước dẫn đường, một bên là cùng Lâm Thiên giảng giải hôm nay thịnh hội đủ loại quy tắc chi tiết.

Quốc thi, đến nay đã là cử hành mấy ngày, khảo hạch thiên phú, phẩm tính, đủ loại tin tức về sau, chỉ sót lại tám người.

Mà tám người này, sẽ tại Viêm Hỏa Linh Tháp trước đó tiến hành thực lực so đấu.

Cái gọi là Viêm Hỏa Linh Tháp, chính là Viêm Hỏa Quốc Chủ Bản Mệnh Linh Khí, uy lực vô cùng, cùng sở hữu tầng chín nhiều, mà mỗi một tầng đều có khác biệt hỏa điểm nở rộ.

Mà những thứ này tuyển thủ, thì là căn theo thứ tự tiến vào linh trong tháp, tiếp nhận hỏa điểm thiêu đốt, căn cứ kiên trì thời gian, cùng xông xáo tầng số bài trừ thứ tự.

Là thực sự dựa vào thực lực thủ thắng.

Mà Không Tịch thì là làm Đại Thiên Lôi chùa đặc biệt quý khách, có thể mang theo một người tiến về, Quốc Chủ cung điện tiến hành quan sát.

Đáng lẽ Không Tịch đều dự định là tùy tiện mang người đệ tử tiến đến, vừa lúc là gặp Lâm Thiên đến đây, cũng lại vừa vặn mượn cơ hội này, để Lâm Thiên có thể dẫn đầu giải một phen đối thủ của mình.

Đám trong lời nói, Lôi Đình hồ bay lượn mà qua, sau đó là Thành Khu, nội thành khu.

Vừa từ nơi này rời đi, không có qua một lát lại là lại về ở đây, để Lâm Thiên hoặc nhiều hoặc ít cảm thấy có chút im lặng.

Cũng may lúc này, một chỗ cung điện khắc sâu vào trong mắt.

Đây là một chỗ toàn thân đỏ choét cung điện khổng lồ, bốc lên một tia ôn nhuận khí tức, hiển nhiên kiến tạo cung điện màu đỏ đá cũng không phải vật phẩm.

Không Tịch đại sư bá chính là đi đầu hạ xuống tới, hướng phía cửa cung điện trước quân sĩ đệ trình lên đường thiếp mời về sau, mỉm cười nói: "Bản tăng Không Tịch, thụ Quốc Chủ tới yêu cầu đòi Đại Thiên Lô chùa mà đến."

Quân sĩ kiểm nghiệm một phen thiếp mời về sau, cũng không hỏi quá nhiều cái gì, trực tiếp liền đi ở phía trước, mở miệng nói: "Hai vị, xin mời đi theo ta."

Cũng không phải bọn họ không kiểm nghiệm thân phận, mà là thực lực của bọn họ tự nhiên là không thể nào có rảnh tịch đại sư cao thâm, kiểm nghiệm phải chăng bản thân loại chuyện này, còn chưa tới phiên bọn họ, chỉ cần có thể nhận ra thiếp mời, phòng ngừa một số a miều a cầu đi vào thì có thể, đi vào bên trong tự có cường giả có thể phân biệt một hai.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 165: Viêm Hỏa Quốc Chủ

Viêm Hỏa đại điện.

Ngoài cửa Viêm Hỏa Vệ Tướng Không Tịch đại sư cùng Lâm Thiên hai người tới nơi đây chính là cáo từ rời đi.

Mà lúc này, từ đại điện đã là có một người trung niên bộ dáng nam tử khôi ngô, từ đằng cấp cười lớn nghênh xuống tới.

"Ha-Ha, Không Tịch đại sư từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ "

"Liều thống lĩnh, thế nhưng mạnh khỏe " Không Tịch đại sư về lấy mỉm cười , đồng dạng bắt chuyện qua.

Liều thống lĩnh hai ba bước từ đằng cấp đi xuống, đi vào hai người trước người, sau đó lại đưa mắt nhìn sang Lâm Thiên, một lát sau chần chờ nói: "Vị này là?"

"Há, đây là ta Đại Thiên Lô chùa tân thu hậu bối con cháu, đặc biệt dẫn hắn đến đây quan sát một phen đòi trẻ bên trong Thiên Kiêu, cũng tốt khích lệ một phen." Không Tịch đại sư giải thích nói.

"Thì ra là thế, Ha-Ha, chúng ta cũng không nói nhảm, theo ta đi vào đi, còn lại khách đến thăm đều đã vào chỗ, còn có nửa canh giờ liền bắt đầu Quốc thi một vòng cuối cùng." Có Không Tịch đại sư giải thích, Liều thống lĩnh cũng không có tiếp tục hỏi nữa, ngược lại mời tiến vào Viêm Hỏa đại điện bên trong.

Viêm Hỏa đại điện, chính là Viêm Hỏa cung bên trong, để mà tiếp khách đợi bạn địa phương, bố trí rất đại khí.

Lâm Thiên làm cái gọi là hậu bối, tự nhiên là đi theo phía sau cùng bước vào trong đó.

Tiến đến đại điện bên trong thời điểm, nơi này đã có không ít người.

Phía trên chỗ vị trí ngược lại là còn trống không, muốn đến cái kia Viêm Hỏa Quốc Chủ còn chưa xuất hiện, có điều còn lại hai bên chỗ trống thì là đã ngồi đầy người.

Không Tịch đại sư vừa vào ở đây, đem Lâm Thiên dẫn xếp đến một vị trí ngồi xuống về sau, liền bắt đầu bốn phía cùng người giao lưu đàm tiếu.

Lâm Thiên bắt đầu đi, chỉ có thể có chút lúng túng ngồi tại nguyên vị, ăn chút đặc cung hoa quả.

Những thứ này người đến, hắn nhưng là không biết cái nào.

Lúc này, một trận hùng hồn hòa diễm trong lúc đó từ ngoài điện tràn tán mà vào, phảng phất muốn thiêu đốt hết thảy.

Lâm Thiên không biết cái này gốc rễ, quá sợ hãi, vẫn khí trong chớp mắt hình thành một cái thuẫn bài cản trước người.

Nhưng không có dự liệu được chính là, ngọn lửa kia lại là tại tôi người trong nháy mắt, lại đột nhiên ngừng lại, phút chốc thu về.

Một đạo hơi có vẻ già nua cười sang sảng từ ngoài điện truyền đến, dẫn tới đám người chú mục.

"Ha-Ha, đoàn người từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ " một ông lão long hành hổ bộ, bước đi mang phong, vung tay áo từ ngoài điện bước vào.

"Viêm Hỏa Quốc Chủ." Đám người giờ phút này tất cả đều đứng dậy, hơi gật đầu lấy đó ân cần thăm hỏi.

"Đừng làm quy củ nhiều như vậy, lão phu không thích, đoàn người đều ngồi, đều ngồi." Đám người tôn kính bộ dáng, ông lão lại là một mặt không vui bộ dáng, dương gợn mở miệng.

"Ha-Ha, Viêm Hỏa Quốc Chủ hóa điểm quả nhiên vẫn là uy thế mười phần a, cánh gà nướng đoán chừng cũng không có vấn đề gì." Sau khi mọi người ngồi xuống, lập tức liền là có một người cũng mở miệng cười.

Bọn họ cũng đều biết Viêm Hỏa Quốc Chủ tính cách, không yêu thích những lễ nghi phức tạp đó, nhưng đối phương đến đây, lần thứ nhất gặp nhau phía dưới, nhất định phải làm đến vốn có tôn trọng ân cần thăm hỏi.

Giờ phút này ngồi xuống về sau, rốt cục có thể mở miệng điều cười rộ lên.

Nghe thấy người kia nói, Viêm Hỏa Quốc Chủ cũng không tức giận, cất cao giọng nói: "Cánh gà nướng tự nhiên là không có vấn đề, có điều nướng dưới người Lão Điều càng là không nói chơi."

"Ha-Ha."

Đám người cười to, tự nhiên biết Viêm Hỏa Quốc Chủ nói tới Lão Điều là chỉ thứ đồ gì.

Lâm Thiên buồn bực tại vấn đề sừng uống vào mỹ tửu, hần vừa mới là thật bị giật mình, cảm giác có chút mất mặt.

Chính buồn bực, lại là phát hiện một cơn gió mạnh xẹt qua gương mặt, tại sau đó bên cạnh không khỏi thêm ra một người.

Chủ đề xem xét, không phải cái kia Viêm Hỏa Quốc Chủ còn là người phương nào.

Viêm Hỏa Quốc Chủ không có chút nào giả đỡ, dựng lấy Lâm Thiên bả vai, lão không xấu hổ đoạt lấy Lâm Thiên chén rượu trong tay, uống một hơi cạn sạch.

"Ha-Ha, tiểu huynh đệ, vừa rồi nhìn ngươi Văn khí hùng hồn, thực lực không tệ a " Viêm Hỏa Quốc Chủ chép miệng trông ngóng miệng, mở miệng nói.

"Ách." Lâm Thiên im lặng, không làm rõ ràng được cái này đại nhân vật rốt cuộc là ý gì.

Viêm Hỏa Quốc Chủ lại là không quan tâm tiếp tục nói: "Tuổi còn trẻ thì có cấp bảy tu vi, hay là cái văn nhân, thiên phú đều tốt, vì cái gì không tham dự khảo hạch đâu?"

"Đoạt được thứ nhất, thành vì đế quốc phong vân nhân vật, thụ vạn chúng kính ngưỡng, đến lúc đó chỗ tốt thế nhưng là nhiều không kể xiết."

"Thí dụ như, tùy tiện ngoắc ngoắc ngón tay, thì có tiểu cô nương ngao ngao kêu còi trống tròn cùng người ngủ "

"..." Lâm Thiên hoàn toàn không biết như thế nào cùng hần đáp lời.

Vì cái gì luôn có một loại Cò mồi đã thị cảm?

Viêm Hỏa Quốc Chủ lại là không có chút nào thêm quan tâm tiếp tục nói: "Tê, không có phản ứng? Ngươi sẽ không phải còn không có cùng tiểu cô nương ngủ qua đi?"

"Đáng tiếc , đáng tiếc."

Lâm Thiên lúng túng tới đỉnh, cũng may lúc này Không Tịch đại sư cuối cùng là đứng ra, khẽ cười nói: "Viêm Hỏa Quốc Chủ lại buông tha hần đi."

"Hần nhưng là ta Đại Thiên Lôi chùa đệ tử mới thu."

"A !" Viêm Hỏa Quốc Chủ giương mắt, ngó ngó Không Tịch, sau đó lại bủn rủn Lâm Thiên không tin.

"Ngươi cũng đừng lừa gạt ta, hần liền tóc cũng còn không có phá, làm sao lại là các ngươi Đại Thiên Lôi chùa đệ tử đâu?"

"Ta thực sự là. " Lâm Thiên lúc này cuối cùng là tìm tới cơ hội mở miệng.

Bị một cái thực lực thân phận rất cao ông lão, vỗ bả vai đàm luận những vấn đề này, thật sự là để Lâm Thiên cảm thấy khó chịu.

Nếu là đổi thành người trẻ tuổi, nói không chừng còn có thể cho tới cùng nhau đi, nhưng giờ phút này ước gì sớm một chút thoát khỏi.

"Dạng này a." Viêm Hòa Quốc Chủ gật đầu, sau đó lại trong chớp mắt nghĩ đến cái gì, tiếp tục nói: "Nếu không khác làm hòa thượng, làm hòa thượng có cái gì tốt?"

"Người thế nhưng là không biết, tiểu cô nương kia tư vị..."

"Khụ khụ, Quốc Chủ đại nhân, thời gian không còn sớm, có phải hay không nên sớm đi bắt đầu khảo hạch." Không Tịch đại sư có chút bất đắc dĩ, chỉ có thể mở miệng nhắc nhở.

"Tê, kém chút quên." Viêm Hòa Quốc Chủ cuối cùng là vỗ ót một cái, nhớ tới cái này gốc rễ.

"Tiểu huynh đệ, nhớ kỹ lời nói của ta, vừa rồi không cần thận hù dọa đến người, làm đèn bù tổn thất, Viêm Hòa điện tùy thời vì người mở ra." Viêm Hòa Quốc Chủ duy trì bản tính, trước khi đi, trả về đầu hướng phía Lâm Thiên gào như vậy 1 cuống họng.

Trở lại phía trên vị, Viêm Hòa Quốc Chủ cười khẽ mở miệng nói "Chư vị, vậy chúng ta cái này đi Địa Hỏa ngọn nguồn tâm."

"Chỉ bằng vào Quốc Chủ phân phó." Mọi người đều đáp.

Có chính sự tại thân, Viêm Hòa Quốc Chủ cũng không có cái kia phân Lão Ngoan Đồng biểu hiện, lộ ra nghiêm túc nghiêm túc rất nhiều.

Chậm rãi đến đến chính giữa đại sảnh, chậm rãi nâng lên hai tay, một đạo ngọn lửa màu tím thiêu đốt phía dưới, nguyên bản nhìn như khám nghiệm trên sàn nhà gạch đá lại là chậm rãi hòa tan ra.

Viêm Hòa Quốc Chủ nhúng tay đem hỏa diễm bao trùm gạch đá hòa tan vật nhẹ nhàng ra bên ngoài một nhóm, một cái địa đạo liền là xuất hiện ở trong mắt mọi người.

"Chư vị, mời theo ta dời bước Địa Hỏa ngọn nguồn tâm."

Viêm Hòa Quốc Chủ cười híp mắt sau khi mở miệng, đi đầu cất bước bước vào phía dưới.

Sau đó đám người cũng không do dự, trực tiếp đi theo hướng xuống.

Không Tịch đại sư về sau, Lâm Thiên có chút nhíu mày, nhìn thấy nói, hẳn lại là nhớ tới đoạn thời gian trước vừa chuyện phát sinh qua đời.

Cái kia Ma Tôn chính là từ lòng đất Phật Án bên trong phá phong mà ra.

Có điều nghĩ thì nghĩ, Lâm Thiên cũng chỉ là hơi chần chờ một cái chớp mắt, theo sát lấy Không Tịch đại sư sau lưng, bước vào đến phía dưới trong mật đạo.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Cuối cùng Quốc thi

Theo Viêm Hòa Quốc Chủ tiến vào lòng đất mật đạo về sau, để Lâm Thiên kinh ngạc một màn xuất hiện.

Nơi này không chỉ có không có như tại La Thiên huyện thành Ma Ảnh mê quật đồng dạng âm lãnh rét lạnh cảm giác, ngược lại là có chút nóng rực.

Loại này nhiệt khí rất không bình thường, dù là lấy Lâm Thiên trước mắt cấp bảy tu vi, đều là tại trong lúc lơ đãng cái trán ra tràn đầy nhất tầng tinh mịn mồ hôi.

Không bao lâu, cảnh tượng trước mắt càng là rộng mở trong sáng lên.

Cũng không một tia âm hàn màn đêm không nói, càng làm cho Lâm Thiên giật mình là trong lòng đất lại là có như đầu vô trường đồng dạng cự kiến trúc lớn bấy.

Từng sợi màu đỏ sẫm điểm phảng phất chấm nhỏ đồng dạng tô điểm giữa không trung, nhìn kỹ lại là phát hiện những cái được gọi là ngọn lửa hồng tinh tú vền vền chỉ là một cái mai cây đèn.

Tại loại này lòng đất hoàn cảnh bên trong, có như thế phong phú số lượng cây đèn dưới, theo lý thuyết hẳn là sẽ bởi vì khí lưu không thông, dẫn đến xuất hiện rất nhiều có hại khí thể mới đúng.

Có điều giờ khắc này ở ở trong đó, lại là không có chút nào một tia khí muộn cảm giác.

Không Tịch đại sư lúc này tức thời mạo xưng làm người dẫn đường đồng dạng nhân vật, hướng về Lâm Thiên giải thích nói: "Tại Viêm Hỏa đại điện chính phía dưới có một đoàn Địa Tâm Nguyên Hỏa, những thiên không đó ngọn lửa tất cả đều là từ Quốc Chủ thi triển thủ đoạn, từ Nguyên Hỏa bên trong rút ra bộ phận cấu thành, nhưng trăm năm không tắt."

Viêm Hỏa Quốc Chủ đi ở phía trước, đi đầu đi vào cái kia đấu võ trường xây dựng trước mặt, trầm quát một tiếng về sau, một vòng hỏa quang dấy lên.

Trong ngọn lửa, nguyên bản bịt kín đấu võ trường trong nháy mắt chính là tan mở một chỗ có thể cung cấp đám người đặt chân môn hộ.

Viêm Hỏa Quốc Chủ duy trì lấy môn hộ, nhô ra miệng, ra hiệu đám người tranh thủ thời gian đi vào.

Bước vào trong đó, đám người vị trí rõ ràng là đang quan chiến trên đài, có nhất tầng màng mỏng đem vị trí trung tâm đất trống vòng đi ra.

Lâm Thiên chỉ là một bước vào trong đó, chính là phút chốc bị trung ương khoảng không phương hướng hấp dẫn lấy.

Nơi đó có một đoàn đường kính ước chừng một mét ngọn lửa màu đỏ, bỗng dưng mà phù, muốn đến chính là cái kia Địa Tâm Nguyên Hỏa không thể nghi ngờ.

Mà tại cái kia Nguyên Hỏa chung quanh tám cái phương vị, thì là phân biệt ngồi xếp bằng cái này từng người từng người tuổi trẻ thân ảnh.

Cũng không biết những người tuổi trẻ này ở chỗ này ngồi xếp bằng bao lâu, gương mặt nung màu đỏ bừng, nhưng khí tức lại là trầm ngưng đến cực hạn.

Loại này trầm ngưng cũng không phải là yên lặng, mà là cho người ta một loại vận sức chờ phát động cảm giác, phảng phất một giây sau, liền sẽ có như núi lửa bạo phát, tách ra uy thế kinh khủng.

Cảm nhận được trong trăng đám người khí tức, Lâm Thiên ánh mắt bỗng nhiên hiện lên một đạo lệ quang.

Những thứ này, khẳng định chính là sắp tiến hành Quốc thi một vòng cuối cùng người không thể nghi ngờ.

Mà tại cái này trong tám người, người chiến thắng, sẽ cùng mình tại Đế thi bên trong tiến hành cuối cùng chiến đấu.

Viêm Hỏa Quốc Chủ khoan thai tới chậm, lưng la lưng lay đi vào quan chiến đám người trước người, vuốt râu khẽ cười nói: "Những hài tử này ở chỗ này đã ba ngày, đem linh khí thậm chí cả văn khí thiêu đốt thoải luyện đến một cái rất không tẻ cấp độ.

"Đồng thời, cũng đối với hỏa diễm có mấy phần kháng tính."

"Bất quá, tiếp xuống khảo hạch, hay là cần bọn họ dốc hết toàn lực."

"Tiếp đó, chư vị có thể thật tốt quan sát một phen, đến lúc đó có thể hay không đem chiêu nhập dưới trướng, vì chính mình hiệu lực, coi như đến đều bằng bản sự."

Viêm Hỏa Quốc Chủ nói ra, Lâm Thiên trong nháy mắt thì hiểu.

Trách không được.

Mới đầu hẳn còn đang nghi ngờ, tại sao phải triệu tập như không tịch đại sư các loại cái thế lực cường giả, đầu mục đến đây tiến hành cái gọi là quan sát.

Mình ngược lại là hoàn toàn chính xác muốn giải một phen đối thủ thực lực Át Chủ Bài, nhưng còn lại những thứ này, tất cả đều là mỗi cái thế gia gia chủ, lại không dùng tham dự khảo hạch.

Mà lại thực lực so với cái này tuổi trẻ bối phận, chỉ có hơn chứ không kém, quan sát làm gì?

Bất Quá, hiện tại toàn mình bạch, dù sao có thể tiến vào Đế thi cũng chỉ có một người a.

Còn lại, phần lớn là hội tiến vào mỗi cái thế gia, thậm chí cả Viêm Hỏa cung bên trong hiệu lực.

Chuyến này quan sát một phen, có thể phát giác tiềm lực thực lực cao thấp, đến lúc đó thuận tiện công bình cạnh tranh mở ra thế đánh bạc.

Loại này hành động, ngược lại là có chút cùng loại với kiếp trước Tuyên Tử.

Quản lý công ty xem tranh tài, sau đó lôi kéo một ít coi như nhân tài không tệ.

Chính suy nghĩ, Viêm Hỏa Quốc Chủ lại là mở miệng lần nữa.

"Phía dưới mấy người, từ phía chính bắc vị, theo thứ tự hướng Tây số, phân biệt là Quân Tà - Mạc Phuong Vân..."

Liên tiếp nói ra tám người tên sau Viêm Hỏa Quốc Chủ ngừng một lát sau tiếp tục nói; "Mấy người kia thực lực thiên phú đều tính toán đều tốt, thông qua tính cách khảo hạch, cũng không phải loại kia vong ân phụ nghĩa người."

"Trong đó Quân Tà, cấp bảy trung cấp võ giả, tự ý làm một thanh trường kiếm, kiếm ý kinh người, một tay hoa rơi kiếm quyết khám xung viên mãn."

"Mạc Phuong Vân, cấp bảy sơ cấp võ giả, nắm giữ hiếm thấy Hắc Âm thuộc tính, không tại trong ngũ hành, tựa hồ còn nắm giữ một loại nào đó đặc biệt thể chất khác."

"Lâm Kinh Đào, cấp bảy cao cấp võ giả, nhìn tựa hồ không có quá nhiều chỗ xuất sắc, nhưng kỳ thật lực rất là vững chắc, căn cơ rất lợi hại bền vững, giống như bàn thạch."

...

Viêm Hỏa Quốc Chủ làm Quốc thi người chủ sự, vốn là chủ trì lần đầu tiên sàng chọn khảo hạch, từ trong mười ba người lựa chọn phía dưới tám người, tự nhiên đối nó như lòng bàn tay.

Chăm chú đem mấy người một số tình huống, cáo tri đám người.

Đợi đến cuối cùng một người tin tức nói ra về sau, Viêm Hỏa Quốc Chủ lần nữa cười nói: "Đương nhiên, đây đều là lần trước khảo hạch thời điểm triển lộ ra đồ vật, bọn họ phải chăng có còn lại Át Chủ Bài, hoặc là lão phu không có chú ý tới địa phương, cái này chờ dựa vào chư vị tự hành khai quật."

Gia tộc thậm chí cả thể lực mạnh đại phát triển, tự nhiên không thể rời bỏ máu mồi hấp thu, bởi vậy mọi người tại Viêm Hỏa Quốc Chủ lời nói rơi xuống về sau, tất cả đều là đàm luận.

Đám người châu đầu ghé tai thảo luận một trận, phần lớn là đang đàm luận cái nhìn của mình, cùng có ý hướng mục tiêu, một lát sau, rốt cục chậm rãi lần nữa khôi phục lại bình tĩnh bên trong.

Thấy thế, Viêm Hỏa Quốc Chủ cũng lần nữa mở miệng nói: "Đã chư vị không có dị nghị, như vậy hiện tại ta thì mở ra cuối cùng khảo hạch."

Nói xong, Viêm Hỏa Quốc Chủ thân hình trong nháy mắt hóa thành hỏa quang, lại là cứ như vậy xuyên thấu quan chiến đài cùng Trung Ương Khu Vực chỗ không biết tên năng lượng tạo thành màng mỏng.

Trực tiếp đi vào tám người vị trí Địa Tâm Nguyên Hỏa phía trên.

"Thu." Viêm Hỏa Quốc Chủ hét lớn bên trong, tay áo giống như túi càn khôn, sinh ra một cỗ lực hấp dẫn cực lớn, trong chớp mắt liền đem đoàn kia ngọn lửa màu đỏ thu nhập trong đó.

Hỏa diễm lui tán, trong tràng tám người cùng nhau mở ra hai mắt, trong nháy mắt khí tức bắn ra ra, cho dù là đang quan chiến trên đài Lâm Thiên đều có thể tùy tiện cảm nhận được.

Một lát sau, tĩnh lại tám người, khí tức bình tĩnh lại, mắt để lộ vẻ tôn kính, nhìn về phía phù giữa không trung ông lão hơi cúi đầu.

"Quốc Chủ."

Viêm Hỏa Quốc Chủ gật đầu, hơi híp lại hai mắt, chỗ ngực 1 tòa linh lung Tiểu Tháp lúc này chậm rãi phiêu đăng xuất hiện.

"Các người lại lui ra phía sau ba mươi trượng."

Viêm Hỏa Quốc Chủ lúc này mở mắt, tay phải đem Tiểu Tháp bán trú trên không trung, trầm giọng mở miệng: "Phía dưới sắp tiến hành các người cuối cùng hạng khảo hạch, sí điểm thi!"

Tám tên người tham gia khảo hạch mặt lộ vẻ vẻ nghiêm nghị, thân hình cùng nhau nhất động, lui về sau mở, đem trung ương vị trí để trống.

Chương 167: Dễ như trở bàn tay

Viêm Hỏa Quốc Chủ, một tay Thác Tháp, trong đôi mắt một đạo chói lọi hỏa quang nở rộ.

"Đi!"

Quát khê một tiếng, trong tay Tiểu Tháp lại là rời khỏi tay, phù phiếm tại giữa không trung.

Lại sau đó, liên tiếp phòng lên, chỉ là Sở Tức Công phu, cái kia Tiểu Tháp chính là đã trở thành một tòa cao đến trăm mét cự hình xây dựng.

Tháp phân cửu trọng, toàn thân bày biện ra màu đỏ, trên thân tháp càng là khắc họa lấy rất nhiều Hỏa hệ Linh cảm.

Viêm Hỏa Quốc Chủ chưa từng chút nào ngừng, đầu ngón tay lần nữa bắn ra một sợi Hỏa Hồng Linh lực, trong nháy mắt chui vào thân tháp bên trong.

Giờ khắc này, mỗi một tầng khắc họa Linh cảm trong nháy mắt đúng là sống tới, mang theo trong trẻo gáy gọi, tại giữa không trung lượn vòng, sau đó đâm đầu thẳng vào cự tháp đều tầng bên trong.

"Sĩ diễm thi, các người cần muốn đi vào linh trong tháp, từ tầng thứ nhất bắt đầu chống cự hỏa diễm ăn mòn đồng thời, cùng trong đó Linh cảm chiến đấu."

"Căn cứ các người cuối cùng tầng số phân chia thứ tự, nếu là giống nhau tầng số, làm theo lấy thời gian dài ngắn bài danh."

"Mỗi một tầng hỏa diễm, cường độ không giống nhau, theo thứ tự tăng lên, tầng thứ nhất các người phải đối mặt chính là Thủy Tâm lửa, đối kháng Linh thú thì là cấp bảy sơ cấp Hỏa Viêm tước."

"Các người, người nào tới trước?"

Phía dưới, khảo hạch thanh niên, ngăn cách đoạn khoảng cách, hơi nhú mày.

Làm là thứ nhất cái khảo hạch, khẳng định là lớn nhất thua thiệt, bởi vậy tại Viêm Hỏa Quốc Chủ lời nói rơi xuống một khắc này, không người ứng thanh.

Ngắn ngủi trầm mặc.

Một tên thanh niên rốt cục đi đầu đi ra, cao giọng nói: "Ta đến!"

Nhìn trên đài Lâm Thiên có chút hăng hái nhìn chằm chằm bước ra thanh niên, cái người này vừa rồi Viêm Hỏa Quốc Chủ đã ngắn ngủi giới thiệu qua.

Chính là một tên cấp bảy trung cấp văn nhân, lấy có truyền quốc một bộ, còn chưa kết thúc, có điều đã Cự tượng hóa nhân vật xuất hiện.

Thanh niên bước ra tư thế oai hùng bùng bùng phấn chấn, lộ ra trầm ổn đồng thời giữa lông mày lại là bao hàm khí khái hào hùng cùng tự tin.

"Được." Viêm Hỏa Quốc Chủ nhẹ khen.

"Nhập tháp đi."

Thanh niên gạt đầu, long hành hổ bộ, đi đầu hướng phía thân tháp mà đi.

Đầy cửa ra, một đạo hỏa quang lúc này liền là khuấy động mà ra.

Thanh niên hơi thờ bên trong vang lên 1 tiếng hừ lạnh, một đạo văn khí trong nháy mắt kiện hàng tại quanh thân, ngăn trở hỏa diễm.

...

Lâm Thiên bọn người trên khán đài, có thể hoàn toàn quan sát đến trong tháp phát sinh hết thảy.

Thanh niên đối mặt với hiện ra hơi Bích Lam hỏa diễm, khê nhú mày, nhưng tựa hồ ảnh hưởng không lớn, rất nhanh chính là đi vào thông hướng tầng hai đăng cấp chỗ.

Tại cũng không triệu hoán Cự tượng hóa nhân vật tình huống dưới, lấy văn khí vẽ ra Cung Tiễn, ba mũi tên liền đem Hỏa Viêm tước đóng đinh tại trên vách tường, hóa thành hỏa quang tiêu tán.

"Rất mạnh a." Lâm Thiên trong lòng tán thưởng, người thanh niên này Văn khí hùng hồn, mà lại sử dụng cũng rất thuần thực, so với chính mình chỉ có hơn chứ không kém.

Lâm Thiên tự hỏi nếu là mình cùng hắn đối chiến, tại không triệu hoán Cụ tượng hóa nhân vật tình huống dưới, đều khó mà thủ thắng.

Đồng dạng nghị luận còn có đông đảo gia chủ, cùng thế lực đầu mục, tất cả đều là phát ra cái nhìn của mình.

"Tiền đồ bất khả hạn lượng, nghe nói chính là từ Quận thi bên trong một đường trở hết tài năng, tại kinh lịch khảo hạch đồng thời tu vi đột phá, thiên phú từ không cần nhiều lời." Có gia chủ phát biểu.

"Ừm, có điều đoán chừng đoạt được Quán Quân, tham dự vào Đề thi bên trong, vẫn còn có chút gian nan."

"Tu vi là không tệ, nhưng những bị đó xưng là hạt giống Thiên Kiều nhóm, đều là tại tu vi cùng hắn tương xứng đồng thời, nắm giữ vượt cấp mà chiến thực lực."

Lâm Thiên không có khả năng cùng bọn hắn thảo luận đến cùng nhau đi, nhưng cũng không trở ngại hắn nghe.

Đám người nghị luận, cũng làm cho Lâm Thiên đột nhiên nhớ tới ban đầu ở Tinh Nguyệt thôn trấn thu hoạch liên quan tới hạt giống tuyển thủ tình báo.

Đôi mắt thời gian dần trôi qua hơi nheo lại, trong lòng có mấy phần áp lực.

Những người ở trước mắt đều cũng không lại làm sơ hạt giống tuyển thủ hàng ngũ, hoàn toàn có thể tưởng tượng lúc trước được xưng là hạt giống những Thiên Kiều đó nhóm, đến cỡ nào cường hãn.

Thực lực tuyệt đối tinh tiến không ít.

E ngại, tự nhiên là không thể nào e ngại, nhưng tương tự cũng cần phải ứng phó cẩn thận.

Thực lực của mình đi vào cấp bảy, lúc trước cũng đã là cấp bảy sơ cấp, thậm chí cả trung cấp, hiện tại khẳng định cũng có đột phá.

Chính âm thầm nghĩ đến, hạng nhất tham dự khảo hạch thanh niên rốt cục gặp phải phiền phức.

Hắn đã vọt tới tầng thứ năm, nơi này hỏa điểm đã là cùng Địa Tâm Nguyên Hỏa đồng cấp, cần hao phí cực lớn tinh lực mới có thể chống cự.

Mà lại tại cái kia trong ngọn lửa, càng là có một đầu lóe ra Từ Diễm Hùng Ưng, không ngừng tiến công lấy.

Rốt cục, thanh niên không đang do dự, văn khí đột nhiên tuôn ra, một chỗ môn hộ xuất hiện, từ trong đó đẩy ra về sau ngọn nguồn, một tên khí tức lăng liệt võ giả bước ra.

Đây là văn nhân vì Cụ tượng hóa nhân vật xây dựng Dị Thứ Nguyên Không Gian, thuận tiện tùy thân đồng hành.

Lâm Thiên giờ phút này đều chưa ngưng luyện vật này.

Võ giả bước ra, cầm trong tay một thanh màu đỏ tươi riu lớn, lại là hoàn toàn không nhìn hỏa điểm công kích, trực tiếp dậm chân hướng phía Hùng Ưng bổ nhào qua.

Một lát sau, Hùng Ưng đầu lâu vỡ vụn, hóa thành linh khí bản nguyên, chui vào trong ngọn lửa.

Thanh niên cắn răng, có chút do dự, nhưng một lát sau hay là ngửa vô phản cổ bước ra thông hướng lên phía trên đẳng cấp.

Tầng thứ sáu, hỏa điểm cường độ hiển nhiên lần nữa tăng lên một bậc thang, lấy thanh niên thực lực bản thân thậm chí đều có chút khó mà chống cự, nhất định phải võ giả gia trì một phen.

Nhưng tương tự, bởi vì võ giả phân tâm, thực lực giảm đi nhiều, một lát sau rốt cục thua trận.

Thanh niên bị Viêm Hỏa Quốc Chủ phát tay truyền tống từ bên ngoài, đồng thời trầm giọng tuyên bố: "Phượng Thiên, thành tích cuối cùng tầng thứ sáu, kiên trì thời gian mười bảy hơi thở, kế tiếp."

Vừa nói xong, Viêm Hỏa Quốc Chủ lần nữa duỗi ra ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, Linh lực rót vào đồng thời, thoát đầu chết đi Linh cảm tại gáy gọi bên trong khôi phục.

Có cái thứ nhất xưng phong người, rất nhanh người thứ hai chính là đứng ra.

Đây là người võ giả, tu vi đồng dạng đạt tới cấp bảy trung cấp, rất là cường hãn, lấy một thanh trường thương cứ thế mà đâm roi Top 5 tầng Linh thú đầu.

Có điều tại tầng thứ sáu thời điểm, thanh niên võ giả vẫn là gặp phải trở ngại, lực chiến mấy chục hiệp, toàn thân đều có chút khô vàng tình huống dưới, chung quy là đem tầng thứ sáu thủ hộ Linh cầm đánh bại, nhưng tự thân cũng rốt cuộc khó tiến một bước.

Viêm Hỏa Quốc Chủ đậm mặc mở miệng.

"Viêm Minh, thành tích cuối cùng đánh giết tăng thứ sáu Linh thú, kế tiếp."

Lâm Thiên ở phía trên quan sát cái này, đồng thời thử nghiệm đem chính mình thay vào trong đó.

Không Tịch đại sư cũng mỉm cười góp qua thân thể dò hỏi: "Thế nào, người nếu là khảo hạch lời nói, có thể tới tầng thứ mấy?"

Lâm Thiên sờ sờ đầu lắc đầu nói: "Không rõ ràng, xong lại không biết phía sau tầng số là dạng gì."

"Bất quá, nếu là trước sáu tầng, dễ như trở bàn tay!"

Phía dưới khảo hạch, y nguyên tiếp tục lấy, có điều tựa hồ tầng thứ sáu là cái cực lớn khảm, liền tiếp lại đi tới ba người, đều không có đột phá đến tầng thứ bảy người xuất hiện.

Tốt nhất thành tích, cũng chính là lúc trước cái thứ hai đi lên Viêm Minh thôi, phía sau mấy người đều là tại tầng sáu kiên trì thời gian dài ngắn không đồng nhất a.

Lúc này, theo lại một người thất bại, còn lại người tham gia khảo hạch bên trong đi ra một người.

Đây là người toàn thân gánh vác lấy một thanh đen nhánh đại đao thiếu niên lang, giữa lông mày tràn ngập vẻ kiên nghị.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 168: Đế thi tiến đến

"Là Mạc Phương Vân. Không biết hắn có thể tới tầng thứ mấy." Thiếu niên 1 hướng phía trước bước ra, lập tức chính là hấp dẫn chú ý của mọi người.

Lâm Thiên ánh mắt bên trong cũng hơi có chút hiếu kỳ.

Cái này cái gọi là Âm Hắc thuộc tính võ giả, đến cùng có thực lực cỡ nào.

"Đi vào đi." Viêm Hỏa Quốc Chủ tự nhiên không có khả năng lộ ra cùng xem trên chiến đài đám người đồng dạng thần sắc, y nguyên không buồn không vui, nhẹ giọng mở miệng.

"Ừm." Mạc Phương Vân gật đầu.

Trong tháp, tầng thứ nhất hỏa diễm không tính quá mức cường đại, cái kia bị ký thác kỳ vọng Mạc Phương Vân đương nhiên sẽ không là chi là hư danh.

Liền phía sau trường đao cũng không từng rút ra, vẹn vẹn trong đôi mắt hắc quang lưu chuyển đang lúc liền đem thủ tháp Linh thú chôn vùi đến hư vô.

Tầng thứ hai, tầng thứ ba, tầng thứ tư, cho đến tầng thứ năm thời điểm, lộ ra lạnh nhạt thiếu niên mới hơi lộ ra mấy phần vẻ mặt ngưng trọng.

Ngon lửa này cường độ, cùng bọn hắn mấy ngày trước đây dùng để thói luyện thân thể hỏa diễm ngang cấp, có thể thói luyện thân thể của mọi người, cũng liền đã mang ý nghĩa gần như tiếp nhận điểm cao nhất.

Mà lại cùng Địa Tâm Nguyên Hỏa cùng so sánh ngọn lửa này còn muốn tới càng thêm bạo ngược một số.

Một đầu thủ tháp Linh cảm tại trong ngọn lửa nhảy lên động, trôi đi linh động dưới rất khó bắt thân ảnh.

Thiếu niên ngưng thần nín hơi, rốt cục không tại như trước mặt đồng dạng chỉ dựa vào lấy hai mắt phát ra hắc quang liền có thể đánh bại dễ dàng.

Duỗi ra lộ ra trắng nõn hai tay, hơi giương lên, một đạo màu đen linh khí tầm lựa liền miên mà ra.

Một trận gào thét, trong chớp mắt truyền đến.

Tầng thứ sáu môn các mở rộng.

Nhìn trên đài, trong mắt mọi người có kinh dị.

"Thế mà còn chưa rút đao!"

"Xem ra có thể thông qua tầng thứ sáu không thể nghi ngờ, có điều muốn đến khẳng định sẽ ngừng bước tầng thứ bảy."

"Đúng thế, tầng thứ bảy hỏa diễm đã là bích viêm Từ Tâm Hỏa, đây chính là Quốc Chủ lúc tuổi còn trẻ chương không hỏa diễm, bình thường cấp bảy cao cấp đều khó mà chống cự, chứ nói chi là còn muốn tại chống cự hỏa diễm đồng thời đánh chết cấp bảy cao cấp thực lực hỏa diễm Linh cảm."

Không Tịch đại sư cũng tiến đến Lâm Thiên tại trước nói khẽ: "Cái này cá nhân thực lực rất không tệ, có khả năng thông qua lần khảo hạch này, đến lúc đó có lẽ là đối thủ của ngươi."

"Xem thật kỹ một chút, nói không chừng có thể tìm tới nhược điểm."

Mạc Phương Vân y nguyên duy trì đậm đặc thần sắc, trừ cái trán có mấy phần mồ hôi, nhìn đúng là cùng mới vừa vào trong tháp.

Dậm chân, từ tầng thứ sáu.

Nơi này hỏa diễm cuồng bạo rất nhiều, phảng phất liên tâm tạng đều có thể bốc cháy lên.

Lúc này, Mạc Phương Vân rốt cục đem hộ thể màu đen linh khí phóng thích mà ra, đem hỏa diễm cách trở bên ngoài.

Một cái Linh cảm lúc này cũng phát ra kêu sợ hãi, lúc nào cũng có thể tiến công mà đến.

Tiếp theo một cái chớp mắt, tại một trận hắc quang thời gian lập lòe, một đầu Linh cảm như vậy rơi xuống đất.

Sự tình phát sinh ở trong nháy mắt, rất nhiều người cũng còn đang nghị luận tầng này số phải chăng làm cho thiếu niên rút đao.

Thông hướng tầng thứ bảy môn hộ dĩ nhiên đã là mở rộng.

...

"Hắn rút đao." Lâm Thiên nhìn càng cẩn thận, con mắt nhắm lại.

Mặc dù chỉ là một cái chớp mắt, nhưng Lâm Thiên y nguyên rõ ràng bắt được, cái kia Mạc Phương Vân rút đao chém ra một đao đem Linh cảm diệt sát về sau, lại nhanh như thiểm điện đem đao thu hồi phía sau.

Tầng thứ bảy.

Tới chỗ này, thiếu niên chung quy là đem Hắc Đao nắm trong tay, tại kinh khủng trong ngọn lửa cùng Linh cảm đánh nhau.

Chiến đấu kéo dài rất nhanh, chỉ là mấy hơi thở chính là phân ra thắng bại.

Thời gian mặc dù ngắn, nhưng chiến quả lại là có chút thảm liệt.

Mạc Phương Vân lần nữa chiến thắng, trên người y phục lại là đều thiêu đốt lười biếng tận, chỉ có thể dùng linh khí đem tự thân kiện hàng.

Thiếu niên hơi thở về sau, lớn tiếng nói: "Tiếp đó, ta từ bỏ."

Viêm Hỏa Quốc Chủ gật đầu, đem thiếu niên từ đó nhiếp ra, trầm giọng tuyên bố: "Mạc Phương Vân, thành tích cuối cùng tầng thứ bảy đánh giết thủ quan Linh cảm, vị kế tiếp."

...

Sau đó hai vị người tham gia khảo hạch, đồng dạng thực lực cường hãn, nhưng tiếc nuối chính là cũng không vượt qua Hắc Đao Mạc Phương Vân thành tích.

Quân Tà lấy tại tầng thứ bảy kiên trì ba mươi hai hơi thở thu hoạch được thứ hai, mà Lâm Kinh Đào thì là lấy tại tầng thứ bảy kiên trì mười một hơi thở thu hoạch được thứ ba.

Cả tràng khảo hạch kết thúc, chính là cái gọi là lôi kéo cướp người thời gian.

Lâm Thiên đối với cái này cũng không có hứng thú, cùng Không Tịch đại sư thật sớm rời đi.

Trở về trên đường, Không Tịch đại sư y nguyên duy trì mỉm cười nói khẽ: "Thế nào, xem hết những thứ này khảo hạch có cảm tưởng gì."

"Để thi thời điểm, mỗi một cái cũng sẽ không so cái kia Mạc Phương Vân kém hơn mấy may."

Lâm Thiên thở sâu, chậm rãi lắc đầu nói: "Nếu như vẹn vẹn loại thực lực này, ta có thể đánh năm cái."

"Bất quá, ta cảm giác cái kia Mạc Phuong Vân cũng không đem hết toàn lực, cần phải còn có không ít dư lực."

"Nói như vậy, coi như hấn thực lực đang lên cao cái giai cấp, thì có chút phiền phức."

Không Tịch đại sư cười to, chế nhạo nói: "Thế nào, không có có lòng tin?"

Lâm Thiên thanh âm lần nữa cao lên.

"Ta nói là phiền phức, không thể đánh năm cái, chỉ sợ cũng chỉ có thể đánh ba cái."

"Dù sao thì hấn hiện tại bày ra thực lực đến xem, cần phải có cấp bảy đỉnh phong, tại tăng lên một cái giai cấp đoán chừng tại nửa Bộ tôn giả cảnh giới."

"Nửa Bộ tôn giả, đối lên ba cái, vấn đề cũng không lớn."

"Có lòng tin liền tốt, trở về chùa đi, chuẩn bị một phen, qua hai ngày nên đi Đế Đô." Không Tịch đại sư cười to.

... ..

Hôm sau.

Lâm Thiên bị Không Tịch kêu lên Phật đường trước đó.

Chính vẫn có chút ngây ngời, Không Tịch đại sư lại là cầm trong tay một cây tiểu đao mà đến.

Lâm Thiên kinh hãi, một mặt vẻ cảnh giác.

"Lâm huynh đệ, Đế thi sắp đến, tiến hành sau cùng một phen chuẩn bị công việc đi."

"Phàm là người tham gia khảo hạch, đều là cơ hồ đại biểu cho nào đó cái thế lực mà đi, như Viêm Hỏa cung, người tham gia khảo hạch đều cần thân thể lấy hỏa hồng trường bào, dáng tấu chương "Viêm" chữ."

"Đồng dạng, Đại Thiên Lô chùa người tham gia khảo hạch, cũng nhất định phải tiến hành một số chuẩn bị."

"Thí dụ như Quy Y."

Không Tịch đại sư lại là cười mở miệng giải thích: "Cũng không phải là để Lâm huynh đệ xuất gia, vẹn vẹn làm bộ dáng, đại biểu xuống thân phận mà thôi."

"Ngay cả, một hồi pháp danh biến ảo khôn lường đều là làm danh hiệu mà dùng, khảo hạch về sau, Lâm huynh đệ là đi hay ở, toàn bằng tự mình làm chủ."

Lâm Thiên trong mắt vẻ cảnh giác không giảm chút nào, mặc cho Không Tịch như thế nào thuyết phục, đều là không đáp lời.

Hắn có hệ thống nhiệm vụ tại thân, mà lại hiện ở các nơi Quốc thi tất cả đều kết thúc, muốn một lần nữa khảo hạch đều không cửa mà vào.

Suy nghĩ thật lâu, mang theo một bộ bị các người hộ đại về mặt, tóc đen nhánh chung quy là hóa thành bụi đất.

Trở lại chỗ ở, đem Lâm Tiểu Nhu dọa đến quá sức, an ủi hồi lâu mới bình tĩnh trở lại.

Thời gian cũng liền tại bình tĩnh như vậy bên trong vượt qua.

Rốt cục, theo một tiếng Đế uy bao trùm Đế Quốc Chư Quận, một đạo tin tức cũng theo đó truyền đến.

"Đế thi Vu Minh ngày buổi trưa mở ra vòng thứ nhất khảo hạch, chư vị nhưng tiến về Đế Đô."

Đây là tới từ Đế Quốc chỉ chủ Đế dụ chiêu cáo, cũng tuyên cáo vạn chúng chú mục khảo hạch sắp bắt đầu.

Gió giục mây vẫn bên trong, Đại Thiên Lô trong chùa Lâm Thiên đồng dạng theo Không Tịch đại sư đạp vào tiến về Đế Đô hành trình.

...

Viêm Hỏa cung nội, Viêm Hỏa Quốc Chủ nhẹ giọng phân phó nói: "Liêu thống lĩnh, chuyến này liền từ ngươi chỉ huy tiến đến tham dự khảo hạch."

Băng Nguyên cung nội, Băng Nguyên Quốc Chủ đồng dạng lãnh đạm nói: "Hứa thống lĩnh, Thôi Vũ liền từ ngươi mang đến."

...

Một trận thịnh hội sắp triển khai!

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: Bảo bình (đổi)

Rất nhiều người, nhiều đến Lâm Thiên khó có thể tưởng tượng.

Đi vào Đế Đô, không có chút nào nghỉ ngơi, chính là bị Không Tịch đại sư đưa đến một chỗ trong sân rộng.

Tại toàn bộ sân bãi trung ương, có nhất tôn Tạo Hình kỳ dị, mặt ngoài nhọn nhọn gọn nước cổ đồng bình. Nhìn có chút kỳ dị, mà tại cái kia cổ đồng bình chung quanh, giờ phút này tụ tập lút nhá lút nhít người.

"Đây là làm gì." Lâm Thiên không nghĩ ra lên tiếng hướng phía Không Tịch đại sư hỏi.

"Chờ lấy chính là, một hồi ngươi liền biết được." Không Tịch đại sư ngậm miệng không nói, không có muốn giải thích ý tứ.

Chính trong lòng suy đoán, bên trong lúc này lại là vỡ tổ.

"Đi ra, đi ra!" Có dân chúng kinh hô.

"Tình huống như thế nào, bài danh như thế nào!" Rất nhiều người phụ lời, muốn chen đến bên trong đi tìm tòi hư thực.

"Quả nhiên là Đế Lăng Thiên thứ nhất." Có người một bộ sớm biết như thế ngữ khí mở miệng.

Cái này Lâm Thiên trong lòng ảm ảm có vài tia minh ngộ.

Đây cũng là cái cùng loại bảng đồ chơi.

Mang theo hiểu kỳ, Lâm Thiên hai mắt trong nháy mắt xuyên thấu qua một chút ánh sáng, ngăn cách ra xa liếc nhìn cái này phía trước cổ đồng bình.

Cổ đồng bình lưu dưới ánh sáng, quả nhiên là như hấn sở liệu, khắc lấy tham dự vào lần này Đế thi người danh hào.

Nhưng nhìn kỹ phía dưới, Lâm Thiên lại là kém chút không có căn được đầu lưỡi của mình.

Đế Lăng Thiên 1

Hoàng Phủ Tùng Nguyệt 2

Nhậm Thiên Lôi 3

...

Mạc Phương Vân 29

Lâm Thiên 30

Liên tiếp nhìn xem đến, trừ ra tám Đại Quốc Chủ sát hạch tới người tới tuyến bên ngoài, tổng cộng còn có hai mươi một vị vốn là Thiên Kiêu hạt giống tuyển thủ, trực tiếp tham dự vào trong đó.

Nhưng ở tầng thêm chính mình trong vòng tròn vẹn ba trong mười người, thứ hạng của mình lại là sống sờ sờ tại sau cùng.

Mà cùng mình cùng từ phổ biến hạ quận mà đến Mạc Phương Vân cũng bởi vì tu vi quá thấp, xếp tại thứ hai đếm ngược vị trí.

Lâm Thiên bĩu môi, cũng không để bụng, ngược lại là có chút không vui đối với Không Tịch đại sư nói: "Ngươi dẫn ta đến không có khả năng chính là vì nhìn cái này đi?"

"Đã kích lòng tin của ta?"

"Không cần thiết đi."

Không Tịch đại sư lắc đầu chậm rãi nói: "Cũng không phải, người đang chờ đợi, liền hiểu."

Lâm Thiên nghe vậy, cũng là bình tĩnh lại, đi theo chen chúc bên trong, yên tĩnh cùng đợi.

Lúc này, không biết từ chỗ nào lại là vang lên một tiếng kinh hô.

"Bài danh thứ hai mươi mốt Lý Phong đến, hần hần là muốn tại thúy cô bảo trên bình tranh đoạt một phen thứ tự."

Lâm Thiên hiểu kỳ, đưa cổ nhìn về phía phương xa.

Không bao lâu một tên cầm trong tay trường kiếm nam tử đạp không mà đến, bề nghề đám người.

Phía dưới dân chúng sôi trào, nhìn lên bầu trời bên trong thanh niên lớn tiếng hô quát lên: "Cổ lên!"

Lâm Thiên cả người đều lộ ra tỉnh tỉnh, không biết tiếp xuống sẽ phát sinh cái gì.

Giữa không trung nam tử tại lúc này đến về sau lại là không có lần nữa hành động, ngược lại là nhắm mắt, chậm rãi tăng lên chính mình thế.

"Hắn muốn làm gì, chiến đấu à?" Lâm Thiên ngây người, ở chỗ này chiến đấu? Không có khả năng

Rốt cục, tại thế đạt đến đỉnh điểm thời điểm, tên kia vì Lý Phong thanh niên rốt cục động lực.

Trên nắm tay mang theo bảng bạc Linh lực, trong nháy mắt từ giữa không trung nhảy xuống, nhất quyền đánh tới hướng cái kia lóe lưu quang bình trên khuôn mặt.

Cũng không có trong dự đoán rung động, càng không có đem thân bình đánh nát, một quyền kia nhìn phảng phất vền vền chỉ có bề ngoài a.

Nhưng lúc này, Lâm Thiên lại là phát hiện, cái kia miệng bình vị trí lại là toát ra một giọt chất lỏng màu xanh nhẹ nhàng rơi vào đến cái kia Lý Phong trong tay.

Thanh niên mặt lộ vẻ tiếc nuối một màu, chậm rãi lui ra phía sau hai bước lần nữa một cái lui khoảng không, rồi đi nơi đây.

Không Tịch đại sư lúc này rốt cục mở miệng.

Mang theo mỉm cười, Không Tịch đại sư nói: "Rất lợi hại khó hiểu đi, kỳ thực rất đơn giản."

"Cái này bảo bình chính như người phỏng đoán như vậy, là một cái liệt kê các người thứ tự Thần Vật."

"Cái hạng này quyết định bởi tại danh tiếng của người, tu vi của người, cùng chiến tích của người."

"Rất lợi hại đáng tiếc, người cũng không cái gì đem ra được chiến tích, cho dù là lần trước Ma Tôn, đến bây giờ cũng chưa truyền ra, thụ chúng mặt quá nhỏ."

"Mà cái kia Lý Phong vừa rồi nhất quyền phía dưới chất lỏng màu xanh, thì là thuộc về trước mắt thứ tự có thể lấy được khen thưởng."

"Đây là từ bảo bình ngưng tụ, mỗi một giọt đều đối với tu vi rất có ích lợi, mỗi ngày nhưng nhắc tới lấy một lần."

"Đương nhiên nếu là lấy người trước mắt bài danh đến xem, cho dù là một giọt đều khó mà rút ra mà ra."

"Mỗi người rút ra Linh dịch phương thức chính là như vừa rồi cái kia Lý Phong, thi triển toàn lực hướng về bảo bình tiến công, bảo bình hội căn cứ lực công kích của người độ, một lần nữa quyết định thứ tự phân chia."

"Nhưng tương tự, người chỉ cần hướng về bảo bình xuất thủ, cũng liền mang ý nghĩa người quyết định rút ra Linh dịch, không thể tái diễn ném thứ."

"Còn có một chút thì là, mỗi cái danh ngạch Linh dịch chỉ có một lần nhận lấy cơ hội, nếu là bị người chiếm cứ thứ tự, vậy liền chỉ có hai loại lựa chọn."

"Nhận lấy thấp thứ tự Linh dịch cũng hoặc là hướng cao hơn trùng kích."

"Hiện tại tên của người lần ngược lại là một cái ưu thế chỗ, một tên sau cùng, vô luận như thế nào đều sẽ không lỗ, thế nào, có muốn đi lên hay không thử một chút?"

Lâm Thiên nghe vậy, ngược lại là có mấy phần ý động, nhưng ngừng lại về sau, vẫn lắc đầu nói: "Tại xem một chút đi."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 170: Mới rút ra

Loại này cái gọi là thiên phú khảo hạch, theo Lâm Thiên, nó chuẩn xác tính còn chờ đánh giá.

Nói trắng ra cũng chính là một cái thực lực dụng cụ đo lường, chỉ bất quá công năng càng nhiều hơn một chút, có thể kết hợp niên kỷ, trước mắt tu vi, cùng thực chất bạo phát chiến đấu lực đến tiến hành một cái bình trắc.

Nhưng mọi thứ đều có ngoại ý muốn, thí dụ như một cái có cường hãn huyết mạch võ giả, theo lý thuyết nó thiên phú tự nhiên cũng cao, bộc phát ra thực lực khẳng định viễn siêu cùng giai, tu luyện cũng nhanh, tiến triển cực nhanh.

Nhưng vạn nhất huyết mạch chưa kích phát, kiểm điều tra ra chẳng phải là chẳng khác người thường?

Cái gọi là tiềm lực, theo Lâm Thiên không cách nào kiểm trắc.

Ngươi bên này cho ra cái màu xanh lam thiên phú, có lẽ trong cuộc sống sau này, một cái màu đỏ thiên phú người đều có thể siêu việt ngươi.

Dù sao con đường tu luyện, chính là đoạt thiên địa tạo hóa, cùng thiên phú có quan hệ chỉ là tiếp theo.

Khí vận, tính cách, thời gian... Dù loại nhân tố thiếu một thứ cũng không được.

Cái gọi là trời cao chiều cổ người, nói không chừng ngươi khổ tu ba mươi năm, đột phá tu vi, người ta rơi xuống cái vách núi, ăn cái gì Linh Quả, trong nháy mắt tu vi đột phá, ngươi tìm ai nói rõ lý lẽ đi?

Còn sống mới được lớn nhất tiềm lực, chịu chết cùng thế hệ, một ngày nào đó sẽ trở thành Lão Tổ nhân vật.

Lâm Thiên đang quan sát đệ ngũ thứ sáu Lý gia hai huynh đệ về sau, trong lòng đột nhiên không có đi lên tranh đấu một phen dục vọng.

Tuy nói Không Tịch đại sư nói rõ thu hoạch được thứ tự có thể đạt được dân chúng cao hơn tỉ lệ ủng hộ, thậm chí khí vận gia thân, chiếm lấy Quán Quân.

Nhưng thà làm đầu gà, không làm Phụng Vĩ, muốn muốn đạt được tốt nhất tỉ lệ ủng hộ, muốn đến cũng chỉ có hạng nhất vị trí kia.

Hoặc là như cái kia Hoàng Phủ Tùng Nguyệt, thứ tự cao, mà lại bởi vì là nữ tính nguyên nhân, khẳng định cũng có số lớn kẻ ủng hộ.

Nếu là xuất thủ, cần phải liền muốn tranh đoạt cái thứ nhất, nói như vậy thực lực của mình bại lộ, khẳng định sẽ gây nên chú ý.

Cứ tính toán như thế đến chẳng, không dùng cái này bảo bình kiểm tra thế nào, bảo trì cảm giác thần bí, cũng làm cho người đoán không được thực lực.

Cẩn thận phân tích một phen lợi và hại về sau, Lâm Thiên chậm rãi lên tiếng nói: "Đại sư, chúng ta đi thôi."

Không Tịch đại sư sửng sò, ngược lại nói: "Ngươi không đi lên thử một chút?"

Lâm Thiên lắc đầu nói: "Quên đi, không hứng thú."

... ..

Bảo bình chỗ thủy chung hội tụ, mà lúc này Lâm Thiên đã cùng Không Tịch đại sư tìm một chỗ đặt chân chi địa tạm thời nghỉ ngơi.

Mỗi cái thiên phú cường hãn người tham gia khảo hạch đi ở đây tiến hành trắc thí, thẳng đến màn đêm buông xuống.

Lúc này, đám người rốt cục phát hiện một tia không đúng, vì cái gì cái kia xếp hạng thứ ba mươi người đến bây giờ đều còn chưa tới đến?

"Sẽ không phải là sợ mất mặt không dám tới đi?" Có người nói như vậy.

"Nói vậy, bình thường là có thể đi đến một bước này người, làm sao lại có tâm trí không kiên người? Mà lại bọn họ đã là Thiên Kiêu cấp bậc, cho dù là người thứ ba mươi cũng là chúng ta ngưỡng vọng tồn tại." Có người vì Lâm Thiên cãi lại.

Lời hắn nói, rất hợp lý, lập tức liền là có người phụ họa.

"Hừ! Người lùn bên trong tự nhiên là mạo xưng người cao, nhưng vừa đến người cao bên trong lập tức liền người lùn." Lúc trước người kia lạnh hừ một tiếng, không mặn không nhạt xem thường một câu sau bước nhanh rời đi nơi đây.

Vô luận những người này như thế nào suy đoán, Lâm Thiên sẽ không tham dự vào lần này trong khảo nghiệm cái đó là tất nhiên.

Mà đi qua trắc thí, phía trên bài danh cũng có chút hứa hẹn nhỏ biến hóa.

Tuy nhiên chính thể trước 10 người biến động không lớn, nhưng đằng sau hai mươi người thì là lẫn nhau có tiến thoái.

Không Tịch đại sư đem chính mình có được tin tức nói cho Lâm Thiên phía sau, Lâm Thiên cũng chưa phản ứng gì, vèn vèn cười khẽ một phen.

Trong đêm, Lâm Thiên trong lòng cũng không cái gì buồn ngủ.

Đoạn thời gian gần nhất đến nay, vốn là ngày nào cũng tại tiêu khiển giải trí âm nhạc, bây giờ lập tức Đề thi sắp đến, càng là có vẻ hơi phấn khởi.

Suy đi nghĩ lại, chậm rãi từ trên giường ngồi xuống, khoan chân lên.

Câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn Nhạc', bốn phía lác lác.

Chính mình Manga đã là bản hoàn tất, bởi vậy đoạn thời gian gần nhất cũng không có mang đến bao nhiêu văn khí thu nhập, tùy ý lật xem một phen nhấn lại sau lại ngược lại đi đến đã xây dựng giải trí bản khối.

Sứ Thanh Hoa y nguyên cao cư đứng đầu bảng, mà phía dưới cũng thất thất bát bát ra một chút theo phong trào chi tác.

Tùy ý ấn mở một thủ, trong đầu giai điệu vang lên đồng thời, Lâm Thiên kém chút không có một ngụm lão huyết phun ra xa ba mét.

Giai điệu không thể nói hoàn toàn tương tự đi, nhưng cơ hồ không nhiều lắm biến động, cả tiết tấu cũng hoàn toàn cùng Sứ Thanh Hoa không có sai biệt.

Lại nhìn lời bài hát, cũng hoàn toàn là một cái phong cách, Sứ Thanh Hoa một đoạn là mấy chữ, nơi này chính là thì mấy chữ.

"Ai, nhìn tới nơi này giải trí muốn phát triển, còn cần một đoạn lớn đường xá muốn đi a " Lâm Thiên thờ dài, nhất thời hết sạch hứng thú.

Rời khỏi Mạng Thiên Đạo 'Văn Nhạc', ngẫm lại về sau, Lâm Thiên quyết định tiến vào Hệ Thống Không Gian bên trong lác lác một vòng.

Từ 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 bản hoàn tất về sau, đến bây giờ chính mình còn một lần không có đi vào qua.

Tuy nhiên thái độ bình thường tới nói, rút ra lần tiếp theo cần muốn hoàn thành nhiệm vụ, nhưng vạn nhất có biến số đâu??

Dù sao cái hệ thống này mục đích tựa như chính là muốn bồi dưỡng mình thành làm một cái cực kỳ ngưu bức Linh Thụ sư.

...

Hệ thống biến ý thức không gian, tại tu vi sau khi đột phá, linh hồn cường độ lần nữa đề bạt, dù chưa đạt tới cấp tám, nhưng cũng đủ để xưng là nửa bước cấp tám.

Bây giờ phía dưới, toàn bộ hệ thống biến thành thân thể bút lông giống như Kinh Thiên cự trụ, cách ở trong đó.

Có điều cái này cũng cũng không ảnh hưởng cái gì, vươn tay chạm đến mao trên ngòi bút, trong nháy mắt hình ảnh nhanh quay ngược trở lại.

Lần nữa là cái kia Hỗn Độn không gian, chính thể u ám một mảnh, chỉ có một loạt sạch trơn kệ hàng.

Lâm Thiên Chính có chút thất vọng, bỗng nhiên lại là nhìn thấy cái kia nguyên bản chùm sáng vị trí không biết lúc nào thêm ra một khối bài danh.

"Kiểm tra đến chủ ký sinh tạm thời chưa có đáng nhiều kỳ, có thể sử dụng 10 điểm tích lũy, tiến hành ngoài định mức rút ra một lần."

Vui mừng quá đổi, căn bản không thêm do dự, vươn tay nhẹ nhàng chạm đến chùm sáng.

《 One Piece 》, 《 Naruto 》, 《 Ngươi Dối 》, 《 Đấu La Đại Lục 》

Liên tiếp nhanh chóng nhảy lên động, sau cùng chung quy là đứng ở một bản đủ để cho Lâm Thiên cười to ba ngày phía trên.

"Chúc mừng ngươi, rút ra đến 《 One Piece 》 quyển thứ nhất, còn thừa bộ phận có thể dùng tích phân từ kệ hàng đổi lấy."

...

Từ Hệ Thống Không Gian rời khỏi, Lâm Thiên tâm tình thật lâu không thể bình tĩnh, quá không thể tưởng tượng, thế mà thật sự có loại công năng này.

Hưng phấn sức mạnh tiếp tục không ngừng thời điểm, chung quy là biến mất xuống tới, cố nén hiện tại liền đem truyền lên đến cách làm, rốt cục ngủ thật say.

Tại nghĩ rốt sau một hồi lâu, Lâm Thiên hay là quyết định đem lưu làm chuẩn bị ở sau, dù sao, bây giờ lập tức thì muốn tiến hành khảo hạch không phải?

Đến lúc đó có lẽ có thể cần dùng đến cũng nói không chính xác.

Sáng sớm hôm sau, chung quy là nghênh đón chính thức sơ bộ khảo hạch, mà địa điểm làm theo là nằm ở Đế Đô Tây ngoại ô

Đế Đô cùng xưng là thành thị, lớn nhỏ cũng không so phổ thông quốc độ tiểu.

Tại loại này thành phố khổng lồ bên trong, từ hiện nay vị trí chạy tới Tây ngoại ô, nếu là lấy Lâm Thiên tu vi, cũng đủ cần mấy canh giờ lâu.

Cũng may đối với lần khảo hạch này, là có Không Tịch đại sư chỗ, mang theo Lâm Thiên rất dễ dàng xây dựng một cái không tính ổn định không gian thông đạo, chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 171: Linh hồn uy áp

Tây ngoại ô, nơi này đã bị đế quốc Hộ Vệ Đội giới nghiêm lên.

Phổ thông dân chúng bách tính là không có tư cách tiến vào nơi đây.

Mà tại thiên khung kia phía trên, một khóa hơi mờ hình tròn châu thể phù tại giữa không trung.

Đây là hư không đá, bị bố trí ẩn tượng trận pháp, có thể nhờ vào đó đem khảo hạch hình ảnh truyền lại đến mỗi cái thành trì bên trong.

Cái này là đại thủ bút, cũng chỉ có Đế Quốc cái này cấp bậc tồn tại mới có thể làm đến.

Như Vương quốc cái này, mặt hư không đá đều khan hiếm, không có khả năng dám dùng tại loại sự tình này trên cổ.

Lâm Thiên cùng Không Tịch đại sư tới chỗ này thời điểm, nhân viên mấy cái có lẽ đã đầy đủ, phân biệt riêng phần mình xếp bằng ngồi dưới đất, mà tại cái kia phía trên địa phương làm theo là có một tên mỹ mạo phụ nhân hơi khép hờ lấy hai mắt.

"Chắc chắn, không nghĩ tới vòng thứ nhất lại là nàng đến tiến hành Chủ Khảo." Không Tịch đại sư lấy làm kỳ.

"Nàng là ai - rất lợi hại nổi danh -" Lâm Thiên dò hỏi.

"Ha ha, Cẩm Quân đệ tam thống lĩnh, đồng thời cũng là duy nhất một nữ tính thống lĩnh, tu vi đạt tới cấp tám cao cấp, nói đến, cũng coi như Đế Quốc bên trong gần với Đế Vương cùng tám Đại Quốc Chủ tồn tại."

"Mà nàng, đồng dạng danh xưng Ngọc Diện Tu La, cái đó là một cái khó ở chung a, từ nàng khảo hạch lời nói, các người đoán chừng sẽ không tốt hơn rồi."

Không Tịch đại sư chính cười, sắc mặt lại là đột nhiên toàn bộ cứng đờ, ngược lại trên mặt biểu lộ thay đổi có chút không khỏi lúng túng.

Lâm Thiên sững sờ, trong lúc nhất thời còn chưa kịp phản ứng, thẳng đến sau một khắc, một cỗ khí tức băng hàn truyền lại mà đến, lúc này mới sợ hãi cả kinh.

Nhìn lại, quả nhiên cái kia nhìn trên đài nguyên bản nhắm mắt phụ nhân, giờ phút này hai mắt đã hơi hơi mở rộng một tia, hơi khép khe hở bên trong lộ ra hàn quang.

Chậm rãi đứng người lên, cái kia mỹ lệ phụ nhân lại là tại lúc này hướng phía Lâm Thiên phương này chậm rãi mà đến.

"Không Tịch, người vừa rồi đang nói gì đấy -" Ngọc Diện Tu La thanh âm mỉa mai, mang tại mỉa mai hoặc phía dưới lại là mang theo cực độ băng hàn.

"Không, không, người nghe lầm. " Không Tịch đại sư cười ngượng ngừng lên, không có chút nào cấp tám cường giả khí thế.

"Ngọc Diện Tu La đúng không, ha ha, rất tốt xưng hô."

"Cái này là các người Đại Thiên Lô chùa tiểu bối đi, một hồi nhưng phải cẩn thận một chút, nếu là "Tu La", cũng không phải dễ gạt như vậy!"

"Đừng nha!" Không Tịch đại sư gấp, nhỏ giọng nói: "Vừa rồi cái đó là nói sai, nói sai, hẳn là Ngọc Diện Tiên Nữ mới đúng."

"Ha ha."

Chỉ là lưu lại ngắn gọn hai chữ về sau, phụ nhân xinh đẹp quay người trở lại lúc trước vị trí.

Lâm Thiên ngây người, Không Tịch đại sư sắc mặt xấu hổ.

"Khụ khụ, Lâm tiểu huynh đệ, một hồi người tự cầu phúc đi."

"Nàng tuy nhiên không đến mức quá trắng trợn nhằm vào, nhưng muốn đến cũng sẽ so những tuyến thủ khác muốn nghiêm khắc một số. "

Lâm Thiên sắc mặt đại biến nói: "Người làm chuyện xảy ra, người đến phụ trách."

...

Không Tịch đại sư tự nhiên là kéo không xuống mặt mũi tiến đến người tiến đến xin lỗi, chỉ là lừa gạt lấy trả lời Lâm Thiên nói "Là chính người hỏi ta, tiểu hóa tử, làm người phải có đảm đương a, Phật viết: Nhân quả tuần hoàn, người nếu là không hỏi ta, ta làm sao lại nói sao - "

Lâm Thiên im lặng, cũng không có cách.

Mà lúc này, theo thời gian trôi qua, cái kia Ngọc Diện Tu La chung quy là đứng dậy tuyên bố: "Đế thi vòng thứ nhất, linh hồn uy áp, căn cứ kiên trì thời gian dài ngắn, ngắn nhất ba người đào thải."

Tiếng nói, theo hư không đá cũng truyền lại đến Đế Quốc đều ra.

Chờ đợi dân chúng tinh thần cũng theo lấy vô cùng phấn chấn.

"Rốt cục bắt đầu, Đế Lăng Thiên muốn đến hẳn là hoàn toàn xứng đáng thứ nhất đi!"

"Ha-Ha, ta thích nhất nhìn những cường giả này giáp la cà, kích thích."

Dân chúng nghị luận âm ỉ, nhưng cơ hồ không một không biểu lộ ra đối với cuối cùng Quán Quân chờ mong.

Đây cũng là Thánh đạo đại thể giới giải trí hạng mục quá ít nguyên nhân, loại tỷ đấu này đã là làm người khác chú ý nhất việc quan trọng.

...

Ngọc Diện Tu La tiếp tục nói quy tắc.

"Phía dưới, đều sẽ từ Đế Vương thi triển uy áp, giống các người tiến hành áp bách, từ cấp bảy sơ cấp lên, cách mỗi thời gian một nén nhang đề bạt 1 tiểu cái đẳng cấp."

"Cái này là linh hồn trên uy áp, rất khó khống chế an toàn của các người, bởi vậy nếu là lực có thua, xin tự hành rời khỏi."

"Rời khỏi phương thức, thì là bóp nát một hồi sắp phân phát đến trong tay các người hộ phù, ở trong đó có trở ngại Linh Pháp trận."

"Các người đi vào trong sân đi."

Đám người nghe vậy, nhao nhao đứng dậy, đại cát bước đi vào vị trí trung tâm.

Đây đều là Thiên Kiêu tuyến thủ, cũng sẽ không có bất kỳ không tự tin biểu hiện.

Lâm Thiên đi tại người bên trong, lộ ra ngược lại là có chút không chút nào thu hút.

Nghĩ xung quanh người bên trong, lấy cái kia Đế Lăng Thiên khí thế càn bång bạc, những người còn lại cũng đều giống như lưỡi dao, phong mang tất lộ.

Ngược lại là Lâm Thiên, lộ ra không ôn không lửa, có chút bình thản.

Trung ương vị trí, đã dùng linh thạch xây dựng một chỗ trận pháp, có thể ngăn cách hư không tiếp đón được Đế Vương uy áp, đồng thời trải phẳng đến đám người phía trên.

Đi vào trên đó, đồng đảo người tham gia khảo hạch sắc mặt đều thoáng nghiêm cần mấy phần.

Ngọc Diện Tu La cũng tại đồng thời mở miệng nói: "Uy áp, phóng thích!"

Phương xa Chủ Thành vị trí, một đạo cường thế đến cực hạn khí tức trong nháy mắt Phá Toái Hư Không, bỗng nhiên tại Linh Trận phía trên ngưng lại.

Sau đó, uyển như lời đình đồng dạng bỗng nhiên nhập vào trong Linh trận.

Lâm Thiên vững như Thái Sơn.

Vừa rồi một đợt đột nhập lúc nào tới linh hồn áp bách, đối với hắn hoàn toàn không đủ để tạo thành chút nào ảnh hưởng.

Như vậy cũng tốt so dùng súng bắn nước công kích một tòa đá ngầm, căn bản không có khả năng để đá ngầm sinh ra bất kỳ dao động.

Cấp bảy sơ cấp linh hồn trùng kích, tại bây giờ Lâm Thiên trong mắt, cùng cấp trò đùa.

Chậm rãi mở ra hai mắt, giàu có dư lực nhìn lấy còn lại người tham gia khảo hạch, Quả thật đúng là không sai, cơ hồ tất cả đều là một mặt bộ dáng thoải mái.

Tuy nói loại tầng thứ này trùng kích muốn tiếp tục trọn vẹn một nén nhang, nhưng dù sao chênh lệch quá lớn, một nén nhang cũng là không có không một chút tác dụng.

Thời gian xẹt qua, thời gian một nén nhang lặng yên mà qua.

Linh hồn chèn ép cường độ rõ ràng tăng cường mấy phần, đi vào cấp bảy trung cấp.

Nếu là lúc trước giống như Tiểu Thủy súng, như vậy hiện tại thì là biến thành cao áp súng bắn nước, lực lượng mười phần, nhưng lại như cũ vô pháp làm đá ngầm dao động.

Nhẹ nhõm giương mắt nhìn hướng bốn phía, giờ phút này trừ cực kì cá biệt còn duy trì thư giãn thích ý, còn lại đại đa số người đều đã chậm rãi nhắm đôi mắt lại.

Những người này tu vi cũng bất quá cấp bảy trung cấp thôi, linh hồn cũng không Lâm Thiên liên tục cường hóa mấy lần.

Cho dù là ẩn rồi một số Thiên Tài Địa Bảo, Cường Hồn đan dược, cũng quyết định không có khả năng vượt qua tự thân tu vi quá nhiều.

Bất Quá, hiện tại nhất định phải nghiêm mật đối đãi, không thể tại qua loa chủ quan.

Chính bốn phía ngắm nhìn, ánh mắt lại là không để ý cùng Ngọc Diện Tu La tiến hành một phen đối mặt.

Quả thật đúng là không sai, tại khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh đồng thời, Lâm Thiên cảm giác được rõ ràng, một cỗ mới tinh linh hồn chi lực rót vào trong pháp trận.

Mà lại, đó cũng không phải như vừa rồi Đế Vương đồng dạng rút ra một vòng dùng để khảo hạch, đây là mang theo tinh thần ý chí, cùng bản thân tương liên linh hồn chi lực.

Ngọc Diện Tu La không dám phóng thích quá nhiều linh hồn chi lực, dù sao bên trong đã là có Đế Vương chi uy, nếu là rót vào quá nhiều sẽ hình thành linh hồn giao chiến, đến lúc đó khảo hạch cũng liền hủy.

Nàng vèn vèn rót vào đồng đẳng với cấp bảy sơ cấp phân lượng, đồng thời thao túng hận tùy tiện tìm tới Lâm Thiên vị trí chỗ.

Áp bách chi lực, trong nháy mắt lần nữa phòng lớn một điểm.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Cấp tám

Loại này gia tăng lượng, xem ra đến bây giờ, không có ý nghĩa, không đủ để Lâm Thiên cảm thấy một tia khó chịu.

Nhưng dù vậy, lại là y nguyên sắc mặt tối xuống.

Nghiền nát lạc đà vĩnh viễn là cái kia ngoài định mức tăng thêm một cọng cỏ, hiện tại đích thật là thành thạo, nhưng sau đó thì sao -

Không đa nghi đầu khó chịu về khó chịu, Lâm Thiên cũng không có cách, đối phương làm cực kỳ cẩn thận không nói, mà lại tựa hồ cũng là Không Tịch đại sư loạn hô người ta tên hiệu, nói đến cũng là vô lý trước đây.

"Hô, còn tốt chỉ đào thái ba tên, xem ra đến bây giờ, không có vấn đề gì lớn." Lâm Thiên chỉ có thể cảm thấy an ủi từ bản thân đến, đối phương đùa nghịch thủ đoạn, đối phó một số linh hồn hơi yếu người mà nói không khác sấm sét giữa trời quang, cũng may chính mình đủ mạnh.

Ngọc Diện Tu La đứng bên ngoài bên cạnh, trong mắt ẩn ẩn có chút kinh dị, không nghĩ tới đối phương tại nhiều tầng một điểm áp bách lực tình hình dưới còn lộ ra thành thạo.

Kinh dị về kinh dị, năng ngược lại là không có ở làm ra còn lại chuyện quá đáng.

Lâm Thiên nói thế nào cũng là tiểu bối, tuy nói bởi vì Không Tịch đại sư duyên có muốn cho hắn ăn chút đau khổ, nhưng cũng không thể chánh thức thì quá phận.

Linh hồn uy áp đang kéo dài lấy, rất nhanh lại là thời gian một nén nhang đi qua.

Âm vang một tiếng ù tai, giống như đá ngầm tiếp xúc sóng, Lâm Thiên đã cảm nhận được mấy phần áp lực tồn tại.

Nhìn chung quanh một chút, càng là có rất nhiều thí sinh thân thể run rẩy, toàn thân toát ra đồ mồ hôi, hiển nhiên càng là không chịu nổi.

Lâm Thiên dù sao cũng là nửa bước cấp tám linh hồn cường độ, tuy nhiên có áp lực, nhưng hoàn toàn không đủ để khiến cho hắn chánh thức thì khó chịu không được.

Ngược lại là tại loại này áp bách bên trong, trong lúc mơ hồ cảm thấy một tia linh hồn ngưng thực cảm giác.

"Đây là!" Lâm Thiên ánh mắt giật mình, sau đó càng là có vui mừng hiện lên ở trên mặt.

"Linh hồn này uy áp có thể trợ giúp ta thôi luyện linh hồn!"

Linh hồn uy áp cùng linh hồn công kích là hai loại khác biệt hình thức.

Linh hồn công kích chính là đem linh hồn hình thành sắc bén như kiếm như đao, tiến hành đột phá, tạo thành phá hư cực lớn.

Mà linh hồn uy áp thì là từ tứ phía tám điểm đè ép mà đến lực đạo, lộ ra ôn hòa rất nhiều.

Nhưng dù vậy cũng là không thể dùng để thôi luyện ngưng thực linh hồn, dù sao linh hồn một đạo, có chút sai lầm chính là sai lầm lớn.

Nhưng Lâm Thiên khác biệt, linh hồn của hắn tăng cường đến hiện tại tài nghệ như vậy vốn là dựa vào ngoại vật, tăng thêm đúng lúc là nửa bước cấp tám, thuộc về ổn định tính không phải mạnh như vậy giai đoạn.

Bởi vậy ở áp bách phía dưới, lại là cảm giác được linh hồn của mình tại ngưng luyện.

Một chút tạp chí tại Lâm Thiên cố ý điều khiển dưới bắt đầu bị loại bỏ, Lâm Thiên thậm chí Tướng Hồn trong biển ở vào hồn hóa bảo vệ Linh Anh cho lộ ra tới.

Hồn Hải trên không, một tia Đế Vương linh hồn chỉ uy đang chậm rãi đè xuống chỗ này không gian.

Lâm Thiên nhắm đôi mắt lại, lấy linh thức thao túng chính mình Linh Anh phá không mà lên, đi vào tuyến đầu tiên vị trí.

Trẻ sơ sinh lớn nhỏ, tại loại này áp bách phía dưới, bắt đầu thu nhỏ.

Hoặc là nói đúng ra là thay đổi càng thêm tinh luyện, trước kia tiểu mập mập bộ dáng, đi qua một trận Ma Hạp đã kinh biến đến mức càng tinh xảo hơn.

...

Còn lại thí sinh bên trong, một tên thanh niên khuôn mặt trong lúc đó thay đổi tái nhợt, sau đó không bị khống chế một ngụm máu tươi dâng lên mà ra.

Mang theo ý thức sau cùng, thanh niên rơi vào đường cùng chỉ có thể bóp nát cái viên kia đại biểu cho đào thái hộ phù.

Hình ảnh truyền ra ngoài, vô số dân chúng tắc lưỡi.

"Làm sao lại, người thứ hai mươi tư thế mà dẫn đầu bị loại!"

"Cái kia gọi Lâm Thiên không phải cần phải trước bị loại sao - "

"Đúng đấy, hẳn liền kiểm tra thiên phú đều không dám tham gia "

Lâm Thiên không rõ ràng phía ngoài tình huống, hẳn chỉ là yên lặng tại Linh Hồn Không Gian bên trong.

Nơi này linh hồn ngưng luyện đã tiến vào điểm mấu chốt, mặc dù lớn thay đổi nhỏ đến so trước đó chân nhỏ đủ nhiều gấp ba, nhưng Lâm Thiên lại là cảm giác mình khoảng cách cấp tám linh hồn cũng cách chỉ một bước. .

Lúc này, theo lại là thời gian một nén nhang đi qua, linh hồn chèn ép cường độ trong lúc đó lần nữa dâng lên một đoạn.

Phía ngoài trong mọi người, đã có năm sáu người đồng thời sắc mặt tái nhợt lên.

Hiển nhiên đều sắp không chống đỡ nổi nữa, đều tại chỉ dựa vào cái này kiên quyết muốn nhiều chi chống đỡ một đoạn thời gian.

Loại này linh hồn khảo hạch là tàn khốc nhất.

Có lẽ thực lực của bọn hắn mạnh hơn, có lẽ còn có át chủ bài không dùng.

Nhưng chỉ cần cái này liên quan đào thải, làm theo không có bất kỳ cái gì đến tiếp sau.

Đây cũng không phải là đãi ngộ không công bằng, dù sao linh hồn tốc độ tăng lên so với thực lực tới nói, khó khăn cũng không phải một điểm nửa điểm.

Tại trong mọi người đều chỉ có thể xếp tới đếm ngược thứ ba, cái này cũng chứng minh muốn không bao lâu lấy làm tự hào thực lực khẳng định sẽ bị siêu việt.

Không bao lâu, lại là một người thổ huyết rời khỏi.

Tùy theo mà đến thì là liên tiếp người, tuần tự bóp nát hộ phù.

Ngọc Diện Tu La mắt lạnh nhìn, đem trước hết nhất thất bại ba người ghi chép lại, đang chuẩn bị đem trận pháp bỏ tuyên bố lần khảo hạch này kết thúc.

Cả người ánh mắt lại là ngẩn ngơ.

Nàng cái kia đưa lên đến Lâm Thiên phía trên linh hồn lực lượng phản hồi tin tức lại là đối phương mượn cơ hội này đã nhanh đột phá!

Trong mắt lóe lên một vệt sáng đồng thời, lại là không có lập tức bỏ trận pháp.

Mà lại càng đem chính mình lấy một sợi linh hồn cường độ tăng lớn mấy phần, khó khăn lắm không sẽ cùng Đế Vương uy áp gây nên xung đột.

Trong chớp nhoáng này rút vào, chung quy là để Lâm Thiên đạt thành bước cuối cùng.

Một tiếng Lệ Khiếu không khỏi vang vọng trong cả sân.

Nguyên bản vẹn vẹn chỉ có thể ở vào trong thức hải Linh Anh giờ phút này lại là hiển lộ đến bên ngoài cơ thể.

"Linh Anh thuế biến, cấp tám linh hồn!"

Một mực chú ý trong tràng Không Tịch đại sư đi đầu kinh hãi mở miệng.

Rất nhiều nhìn lấy hình ảnh hình chiếu dân chúng càng là kinh hãi trợn mắt hốc mồm.

"Người kia là ai - thế mà hiện tại đột phá "

"Đây chính là cấp tám linh hồn a!" Có hiểu Linh Hồn chi Đạo cường giả kém chút kinh hãi cắn đầu lưỡi.

...

Lâm Thiên cảm giác cả người trạng thái mười phần tốt.

Một loại cảm giác thông suốt truyền khắp toàn thân, thư sướng vô cùng, có thể rõ ràng cảm nhận được bên trong đất trời ba động.

Thậm chí phảng phất chỉ cần lực lượng đầy đủ, liền có thể xây dựng ra không gian thông đạo, sử dụng không gian chi lực.

Lúc này, chậm chạp chưa rút lui trận pháp rốt cục chậm rãi tiêu tán.

Rất nhiều người mở mắt, lấy một loại xem kỹ ánh mắt nhìn về phía Lâm Thiên, trong mắt có vẻ đề phòng.

Tình cảnh vừa nãy, bọn họ đồng dạng có thể cảm giác được, bằng chừng ấy tuổi thì nắm giữ cấp tám linh hồn, là cái kình địch.

Ngọc Diện Tu La lúc này cũng là lạnh giọng tuyên bố: "Đào thải người Phương Tựu, Thả Hành, Quách Hồng."

"Những người còn lại, hơi chút nghỉ ngơi, chờ đợi vòng thứ hai khảo hạch."

Lâm Thiên đứng dậy, sắc mặt mang theo cung kính, đi vào Ngọc Diện Tu La trước mặt hơi khom người nói: "Cảm tạ tiền bối."

Hắn làm sao có thể không biết, vừa rồi sở dĩ có thể đột phá, trừ cái kia vốn là có uy áp bên ngoài, lấy vốn là muốn chọc ghẹo mặt ngọc của mình Tu La giúp đại ân.

Nếu không có cái kia một sợi nhu hòa nhưng lại mang theo cường đại áp lực linh hồn lực lượng, mình muốn đột phá đến cấp tám, gần như không có khả năng.

Ngọc Diện Tu La lạnh hừ một tiếng: "Tiểu tử, nếu không có lão nương quý tài, ngươi sớm không biết bị đào thải bao lâu."

Không Tịch đại sư lúc này chạy tới, vừa lúc nghe thấy lời này, mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ, liên tục ca ngợi: "Đúng đúng, nói rất đúng."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 173: Ta hoàn thành

Vòng thứ hai khảo hạch, vẫn là từ cái kia Ngọc Diện Tu La tiến hành giám khảo.

Có điều một vòng này khảo hạch so với vòng thứ nhất còn muốn tới càng đơn giản hơn.

Chính là tiến hành tính cách khảo hạch.

Đề sở hữu thí sinh tiến vào một chỗ trong ảo cảnh, mà cái kia huyền cảnh sẽ xuất hiện như sát lục, sắc đẹp, quyền tài các loại mọi người nội tâm u ám phương diện.

Dẫn đầu phá xuất ảo cảnh hai mươi người sẽ tự động tấn cấp đến vòng tiếp theo, tức là hết thầy đào thải rơi bảy người.

Cái này tại khảo hạch, đối với trước mắt Lâm Thiên mà nói, tự nhiên là đơn giản tới cực điểm, chỉ là tiến vào huyền cảnh không đến nửa nén hương công phu, chính là tùy tiện phá vỡ.

Tùy theo mỗi cái thí sinh, theo thứ tự phá vỡ huyền cảnh, đem bài danh định ra.

Đào thải người uể oải, lại là không có biện pháp nhìn lấy còn lại hai mươi người tại Truyền Tống Trận phía dưới, tiến về Đế Cung.

Đế Cung chính là chiến đấu còn thừa khảo hạch mục đích cuối cùng chỗ, mà chủ trì khảo hạch người, tự nhiên cũng chính là tại toàn bộ Đế Quốc bên trong chí cao vô thượng Đế Vương.

...

Đế Quốc trọng yếu nhất lớn nhất đề phòng sâm nghiêm chỗ.

Lâm Thiên cùng với khác hơn hai mươi người thí sinh, tức nhiên nhi lập, nhìn hướng ghế đầu Phương vị trí.

Nơi đó có 1 khảm khắc lấy Long Đầu vương tọa, hiển nhiên một hồi Đế Vương tiến đến về sau, sẽ xuất hiện vị trí cũng là ở chỗ này.

Một vật kim quang thời gian lập lờ, vị trí bên trên trong nháy mắt chính là xuất hiện một trung niên nam tử.

Đế Quân La Cường đắm mình trong kim quang cao giọng cười to nói: "Chư vị, tiếp xuống khảo hạch để cho Bản Đế giám sát."

"Nói nhảm cũng không nhiều lời, hạng thứ ba khảo hạch rất đơn giản, thiên phú."

"Cái gọi là Tu giả, thiên phú tầm quan trọng không cần nói cũng biết, muốn đến tất cả mọi người từ bảo bình chỗ đơn giản trắc thí một phen."

"Nhưng này chờ đồ chơi, cũng vền vền chỉ có thể làm làm tham khảo, cũng tốt cung cấp dân chúng lựa chọn ủng hộ đối tượng, chân chính thiên phú là rất khó trắc thí đi ra."

"Bất quá với võ dựa vào kỹ pháp, Văn dựa vào sách chương, tại đồng dạng dưới điều kiện, đoàn người tự hành sáng tác, văn nhân võ giả riêng phần mình tách ra khảo hạch, đều lấy ba hạng đầu tiên vào lớn nhất khảo hạch cuối cùng."

"Thời gian, tạm nhất định phải ba ngày, ở ba ngày trong lúc, lấy các người sáng tác vũ kỹ, thư họa, văn chương cao thấp đến phân chia bài danh."

...

La Cường lớn tiếng tuyên bố quy tắc, càng là cánh tay vung lên, 1 đạo màn ánh sáng màu vàng óng chính là Thác Thiên mà lên, hóa thành từng màn tiểu cách gian, đem mọi người ngăn cách ra.

Người tham gia khảo hạch đều là cấp bảy trở lên, không giống cấp sáu còn cần dựa vào thực vật bổ sung năng lượng, ba ngày thời gian cũng sẽ không có bất kỳ ảnh hưởng.

Mà cái kia lồng ánh sáng màu vàng óng càng là thần kỳ, có thể hoàn toàn đem bên trong người động tác ẩn giấu ra.

Trái lại ở trong đó làm theo là hoàn toàn ở vào phong bế, bộ cục thanh âm, bộ cục Ngoại Giới.

Lâm Thiên nghĩ người đang lúc, đã phát hiện chính mình ở vào một chỗ ước chừng năm sáu mươi mét vuông lớn nhỏ trong phòng.

Như hòa kim quang đem phụ cận chiếu trong suốt.

Mà trong phòng, tức thì bị cái kia La Cường lấy không gian chi pháp, xê dịch một tủ sách cùng từng bó giấy Tuyên Thành cùng bút mực.

Gặp này tình huống, Lâm Thiên chỗ nào vẫn không rõ phát sinh cái gì, có điều lại là cũng không lập tức động thủ, ngược lại là ngay tại chỗ ngồi xuống, chậm rãi nghĩ rốt lên.

Hiện nay hẳn có thể lựa chọn họa tác chỉ có ba bức, Đường Bá Hổ tiền kỳ, Trương Tăng Diêu 《Hán Vũ xạ Giao đồ》, cùng 《One Piece》.

Trước cả hai chính là Quốc Họa, mà cái sau thì là thuộc về Manga, giờ phút này lựa chọn cái gì, ngược lại là trong lúc nhất thời không quyết định chắc chắn được.

...

Đế Lăng Thiên cầm trong tay trường kiếm, hơi nhắm mắt, sau đó giống như Lôi phá kinh thiên đồng dạng bỗng nhiên mở ra hai mắt.

Một kiếm hoành bổ xuống, một tia chớp từ kiếm nhọn nổ rộ.

Vô số quan sát dân chúng dọa đến瑟瑟瑟瑟.

Phía trên La Cường càng là trong mắt có kinh dị mở miệng giải thích: "Nhìn có Huyền Giai sơ cấp vũ kỹ uy lực."

"Kỳ hình kỳ thế thì là cần phải có Kinh Lôi kiếm pháp cùng Hồng Đào kiếm pháp sát nhập tự sáng tạo, có điều còn có không ít tì vết, không biết hẳn có thể hay không cải tiến."

Lời nói rơi xuống, Đế Lăng Thiên lại là quả thật nhắm hai mắt, lần nữa trong đầu biểu thị lên.

...

Hoàng Phủ Tùng Nguyệt mắt như Loan Nguyệt, mày lá liễu giương nhẹ, trong tay bút lông tung bay, một hàng xinh đẹp kiểu chữ xuất hiện, đây là một câu thể thơ cổ, cực kỳ áp vận.

Có Văn Các văn nhân kinh dị, tán thán nói: "Đặt bút thành thơ, lợi hại."

Nhưng không có lại là lại chậm rãi lắc đầu nói: "Đáng tiếc là, vận vị là có, kỳ thần còn chưa đủ, không được thi từ dẫn đầu tích súc nhiễm linh khí hiệu quả."

...

Đủ loại tương tự hành động tại mỗi cái thí sinh đang lúc phát sinh cái này, lúc này rốt cục có người phát hiện Lâm Thiên không thích hợp.

Người kia vậy mà đến bây giờ còn một mực ngồi nguyên tại chỗ chưa từng động đậy -

Còn đang nghi hoặc, lại là lại phát hiện cái kia ngồi dưới đất người, giờ phút này lại là đứng dậy, cầm lấy bút lông bá bá bá triển khai động tác.

Từng trương giấy Tuyên Thành, bị lấp đầy, sau đó tiện tay ném trên mặt đất, bởi vì tốc độ quá mức, lại là không ai biết Lâm Thiên đang vẽ lấy thứ gì.

"Hắn đây là điên đi!" Có dân chúng kinh hãi, hoàn toàn không hiểu rõ Lâm Thiên đang làm cái gì.

"Hắn sẽ không phải coi là tiện tay vẽ xấu, cuối cùng lấy số lượng thủ thắng đi -" có người không biết nên khóc hay cười.

"Ha ha, cái người này này vòng tắt bị đào thải không thể nghi ngờ, ta cược ba khóa Linh cầm chi trứng." Có người khinh thường cười lạnh làm ra tiên đoán.

...

Thời gian từng giây từng phút đang trôi qua.

Lâm Thiên cũng không rõ ràng ngoại giới người đến cùng đang suy nghĩ gì.

Hắn chỉ biết mình quyết định như vậy để One Piece phỏng vấn, giờ phút này quyền thứ nhất đã nhanh toàn bộ hoàn thành.

Động tác trong tay căn bản không dừng lại máy may, cứ như vậy duy trì đặc thù cấp tốc tần suất triển khai hội họa.

Một bộ, hai bức, ba bức...

Liên tiếp giấy Tuyên Thành bị tùy ý trải ra mặt đất.

Tuy nhiên dùng bút lông vẽ Manga chung quy có chút kỳ quái, nhưng dù sao có trung cấp hội họa kỹ xảo đặt cơ sở, dùng ngòi bút phác họa dưới, đường cong ngược lại là không có vấn đề gì lớn.

Thời gian còn vắn vắn chỉ là vào lúc giữa trưa, chưa đi qua một ngày, Lâm Thiên dọa người đã đem lần này chuẩn bị họa tác toàn bộ vẽ.

Bốn phía ngó ngó, Lâm Thiên lại là phát hiện bởi vì hào quang màu vàng óng kia cách trở, cũng không nhìn thấy tình hình bên ngoài, càng không biết còn lại thí sinh hiện tại cũng là cái tình huống như thế nào.

"Muốn hay không tuyên bố ta đã hoàn thành đây." Lâm Thiên vừa đi vừa về độ bước, có chút suy nghĩ không cho phép.

Mà cái này tại nhũ mây đi lại hành động càng làm cho vô số không coi trọng dân chúng của hắn treo lên nụ cười.

Xem đi, ta liền nói hắn không được.

Rất nhiều người nghĩ như vậy, nhưng cũng đúng vào lúc này, vậy đến về độ bước thiếu niên lang lại là bỗng nhiên một cái ngừng đầu.

Trong mắt có tinh quang lấp lóe đồng thời dùng hết khí lực lớn hô lên âm thanh: "Ha ha, ta hoàn thành, thả ta ra ngoài đi!"

Trong nháy mắt, đám người yên lặng, trên đài cao nguyên bản không có chút rung động nào La Cường càng là trong mắt có vẻ tò mò.

Một bên một vị văn nhân ăn mặc Lão Thần, tùy ý ngấm ngấm mặt đất tán loạn giấy Tuyên Thành, ria mép đều nhếch lên tới.

"Như thế nào như thế qua loa, có nhục nhả nhặn a!"

Hắn thấy, đối phương loại này hành động đã là cam chịu, không muốn tấn cấp.

Nếu không làm sao có thể ngăn như vậy thời gian thì danh xưng chính mình hoàn thành - đó căn bản không thực tế.

Chỉ có thể là đối phương đối với khảo hạch căn bản không coi trọng!

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 174: Còn muốn

Lâm Thiên hô to sau một lúc, kim quang lại là y nguyên cũng không tiêu tán, cả người có vẻ hơi rầu rĩ không vui lên.

"Ha ha, ta hoàn thành nha."

Lâm Thiên lần nữa hô to, mà lúc này, hào quang màu vàng óng kia hình thành màng mỏng rồi cực lui tán ra tới.

Nhưng còn không đợi hưng phấn, Lâm Thiên lại là ngang nhiên phát hiện cái kia trên đài cao mấy vị nhìn địa vị không tệ độ giả cao tuổi gương mặt sắc mặt giận dữ.

"Nhóc con, bức này kiểm tra thiên phú, há có thể như thế qua loa qua loa -" có ông lão dựng râu tròng mắt, quát lớn lên Lâm Thiên.

"Đúng vậy, ngươi như là đã đi vào Đế thi vũ đài, làm gì cam chịu - nghiêm túc phân đấu một phen cũng có thể không lưu tiếc nuối a!" Có ông lão thờ dài, một bộ đau lòng bộ dáng.

...

Đủ loại cử động, ngược lại để Lâm Thiên cả người có chút sững sờ.

Chưa hẳn không sai, hiệu suất cao còn không tốt -

Ngay sau đó cả người sầm mặt lại phản bác: "Đã là kiểm tra thiên phú, lại có thể nào lấy thời gian phân rõ thắng thua, các ngươi trả chưa nhìn ta, thì vọng dưới khẳng định, tha thứ tiểu tử nói thẳng, các ngươi đều quá mức bảo thủ."

"Lớn mặt!" Một ông lão ngay sau đó hét lên: "Ngươi có biết chúng ta là người nào -"

"Chúng ta chính là Đế Quốc Văn Các đại thần, ở đây mỗi một người truyền quốc đều nắm chắc bộ, há lại ngươi loại bọn tiểu bối này có thể mở miệng hồ ngữ -"

Lâm Thiên bĩu môi xùy cười một tiếng lơ đãng nói: "Quả thật bảo thủ, tuổi tác có thể đại biểu cái gì, truyền quốc lại có gì kiêu ngạo -"

"Các ngươi có thời gian rồi cùng ta ở chỗ này cãi nhau, chẳng cần thận phân biệt một phen, tại kết luận."

Lâm Thiên nói cực kỳ tự tin, dù sao đây chính là kiếp trước đều gây nên cực náo động lớn One Piece a.

Lúc này, ngược lại là La Cường khẽ cười một tiếng, lên tiếng.

"Người tới, đem Văn bia dẫn tới."

"Văn bia chính là Đế Quốc văn nhân chi khí ngưng kết mà thành, từ Đế Quốc lập quốc đến nay, phàm là xuất từ Đế Quốc cảnh nội đạt tới cấp tám trở lên văn nhân, đều sẽ có một tia văn khí phản hồi trên đó."

Tích lũy phía dưới, công hiệu thần diệu, đem phổ thông họa tác phóng tới trên đó, thì là gần như từ nhiều như thế văn nhân đồng thời giám thưởng, cho ra đánh giá tự nhiên cũng là cực kỳ chuẩn xác."

Chờ hộ vệ đem một khối ước chừng một mét vuông bia đá mang lên trong tròng về sau, La Cường lạnh nhạt mở miệng giải thích một phen.

"Đương nhiên, nếu là ngươi đối với kết quả không hài lòng, cũng có thể đem truyền lên đến Mạng Thiên Đạo 'Văn Nhạc', tiến hành phân biệt."

Lâm Thiên không sai, trong lòng không buồn không vui.

Đối với vì sao lại để văn nhân lấy phổ thông giấy Tuyên Thành vẽ tranh, hẳn tự nhiên là giải.

Đây là bởi vì giả nếu là ở Mạng Thiên Đạo 'Văn Nhạc' xây dựng, đầu tiên thiên đạo phân biệt thời gian không ngắn, tiếp theo loại này hiện trường sáng tác, vốn cũng không phải là một kiện chuyện dễ, vừa đi vừa vẽ phác họa, hoặc là viết câu thơ sau đó lại xóa đi, cái kia tâm thần lực lượng đều không đủ lấy chèo chống.

Bởi vậy mới sử dụng loại phương thức này.

Bia đá đặt lên, Lâm Thiên nhẹ cười rộ lên nói: "Đã như vậy, trực tiếp phân biệt đi."

"Chờ ta trước tiên đem thứ nhất lời nói tìm ra."

Lâm Thiên nói xong, vẫn chui đầu vào mặt đất tùy ý vứt họa tác bên trong tìm kiếm, thật lâu mới cuối cùng là đem cái kia thứ nhất lời nói tìm cho ra.

Thận trọng đem phóng tới trên tấm bia đá, rất nhanh, bia đá chính là loé lên quang hoa.

Bia đá tại màu trắng trong ánh sáng nhẹ nhàng lay động một phen, giống như người lắc đầu.

Mà lúc này, nguyên bản thì nhìn Lâm Thiên không vừa mắt mấy vị văn nhân, càng là bỗng nhiên lập tức nhảy ra.

"Nhóc con, ngươi để tiền bối Tiên Hiền lắc đầu thờ dài, cũng không đồng ý, còn có lời gì để nói!"

...

Dân chúng chỗ, đáng lẽ một số đối với Lâm Thiên có chút nhìn người tốt, giờ phút này cũng là điên cuồng lắc đầu thờ dài, gọi thẳng nói: "Nhìn nhầm, nhìn nhầm."

Rất nhiều vốn cũng không xem trọng Lâm Thiên người càng là ngông cuồng cười to, ôm bụng một bộ muốn tất thờ bộ dáng: "Ha ha ha, liền bia đá đều tại thờ dài, thật là thảm, loại người này uống là Thiên Kiêu."

"Đúng đây, loại người này, vì cái gì có thể tiến vào Đế thi bên trong, ta hoài nghi có tám màn đen!"

Lâm Thiên sắc mặt lạnh nhạt, nhìn về phía trước một mặt nghiêm nghị mấy vị độc giả cao tuổi, nói khẽ: "Lúc này mới thứ nhất thôi, làm sao lại có thể vọng kết luận - "

Nói, lần nữa đem thứ hai lời nói phóng tới trên tám bia đá.

Bia đá không nhúc nhích, tựa hồ vô hiệu dùng.

Các lão giả từng mắt lần nữa trách cứ: "Ngươi họa tác tất cả đều là thời gian ngắn vẽ xấu chi tác, đến trên một vạn tám cũng sẽ không có hiệu quả gì."

Lâm Thiên không để ý tới bọn họ, tám thứ ba, tờ thứ tư, theo thứ tự đi lên xếp.

Thẳng tới tám thứ bảy Manga phóng tới phía trên thời điểm, bia đá lần nữa dị động.

Một đạo quang mang lập lòe, bia đá phảng phất uống say bình thường đến về lắc lư, truyền ra ngoài tin tức, càng làm cho là để đám người có chút ngây người.

"Còn muốn."

Bia đá truyền lại tin tức vẹn vẹn hai chữ, nhưng là để vô số người kinh sợ.

Đây là cái gì tình huống -

Còn muốn -

Không phải cần phải định giá cùng loại với cái gì bách thế, truyền quốc, hoặc là lần một điểm kiệt tác, còn có thể loại hình từ ngữ à -

Còn muốn là cái quý gì -

Lâm Thiên khoe miệng nhỏ không thể thấy có một sợi nụ cười hiển hiện.

Ha ha, kiếp trước truy phiên thiếu niên không biết bao nhiêu, chờ chánh thức biết Manga mị lực, đây chính là rất khó tự kềm chế.

Từng trương luân phiên họa tác bị bia đá giám định lấy, nhưng thủy chung không có bất kỳ cái gì tin tức lan truyền ra, thẳng đến cuối cùng một trương bị bia đá kiểm trắc về sau, bia đá kia lại là lần nữa truyền lại ra tin tức.

"Đến tiếp sau đâu? - "

Không để ý tới còn lại đã giống như điên cuồng người khác, Lâm Thiên nhún vai nói: "Tạm thời không có."

"Cho cái đánh giá đi."

Bia đá lần nữa yên tĩnh lại, thẳng đến sau một hồi lâu, thứ nhất tin tức truyền ra, trong nháy mắt chấn kinh Đế Quốc người.

"Hiện đã nhưng bình bách thế, nếu có đến tiếp sau tình tiết, thiên thu đều có thể!"

...

"Thiên thu đều có thể! !" Dân chúng điên cuồng.

"Đùa giỡn đi - bia đá kia đến cùng có đúng hay không - " có người căn bản không tin, ngược lại là nghi vấn lên bia đá tới.

Nhưng lập tức có người cười lạnh nói: "Đây chính là Văn bia, mấy trăm vị Bậc đàn anh tập thể kiểm tra, còn tại thế càng là tương đương với cách không xem họa."

"Cho dù là đã đi về cõi tiên, cũng có thần niệm ở tại trên, tuyệt sẽ không biết lỗi."

"Thế nhưng là, quá khoa trương." Rất nhiều người lắc đầu, không thể tiếp nhận.

Làm sao tiếp nhận - nửa ngày thời gian mấy chục tấm họa, thế mà bị định giá bách thế - thậm chí thiên thu đều có thể, lúc nào đẳng cấp này đã khác đơn giản như vậy liền có thể xuất thế -

Không chỉ là dân chúng, càng thêm rung động chính là Văn Các một đám Lão Thần.

Từ mới đầu tức giận trừng thiên, đến bây giờ rìa mép loạn chiến, căn bản không thể tin được Văn bia truyền đến tin tức.

Chỉ có Đế Quân La Cường, mặt lộ vẻ vẻ trầm tư về sau, chậm rãi nói: "Vị thí sinh này, nếu là ta không có đoán sai, hẳn là sở tác Manga đi - "

"Hững hờ, nhưng lại có khác vận vị, thu hoạch được Văn bia cực cao đánh giá!"

Lâm Thiên gật đầu, không kiêu ngạo không tự ti nói: "Chính là Manga."

La Cường thán phục một tiếng nói: "Từ lần trước cái kia 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 hoàn tất về sau, thế nhưng là ít có như vậy đánh giá Manga xuất thế, còn lại cơ hồ đều là vẽ xấu chỉ tác."

"Kỳ tài ngút trời a, cư nhiên như thế nhanh chóng liền đem Manga tinh túy mò thấy, hiện tại Bản Đế đều có trải qua hứng thú quan sát một hai."

"Không biết , có thể hay không đem họa tác cho Bản Đế giám thưởng giám thưởng - "

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 175: Dài dằng dặc

La Cường cầm trong tay bức tranh, một lời nói nhìn lấy, trên mặt biểu lộ từ lúc đầu lạnh nhạt đã sớm chuyển biến.

Vẫn chưa thỏa mãn đem Lâm Thiên ngay sau đó làm họa tác quan sát về sau, lại là như cái kia Văn bia đồng dạng mở miệng nói: "Phía dưới đâu??"

La Cường lời nói ngữ theo hư không đá truyền lại, để vô số dân chúng ngây người.

Đây chính là Đế Vương a, một vị hàng thật giá thật Đế Cấp cường giả, cũng không phải chưa thấy qua thị trường mạnh mới Tiểu Bạch, loại này cường giả đối đãi bất luận cái gì không đều là một bộ văn đàm phong khinh bộ đáng à?

Giờ phút này lại là mở miệng yêu cầu đến tiếp sau?

Giờ khắc này, vô số dân chúng tò mò, đến cùng là dạng gì, có thể làm cho Văn bia rung động, để Đế Vương ghé mắt.

Nhìn trên đài, đứng tại La Cường bên cạnh thân một số Lão Thần, ánh mắt xéo qua nhìn thấy về sau, đột nhiên cảm giác cả người cũng không tốt.

Ban đầu thứ nhất mắt nhìn qua, trong lòng chỉ có một cái ý nghĩ "Thứ đồ gì?"

Dù sao tuy nhiên cùng là Manga, nhưng phong cách vẽ trên còn là có rõ rệt khác biệt.

《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 khuynh hướng tả thực, nhân vật bộ dáng tuy nhiên hơi có khoa trương, nhưng cùng thường nhân khác biệt không lớn.

Nhưng 《 One Piece 》 khác biệt, toàn bộ đường cong rõ ràng lại đơn giản, bộ mặt biểu lộ khoa trương, mà cái kia ra sân trên người nữ tử càng là treo hai đồng.

Lớn nhất để bọn hắn không có thể hiểu được thì là bên trong xuất hiện phục trang cùng xây dựng.

Nhưng theo xem tiếp đi về sau, cả người lại phảng phất bị hấp dẫn lấy.

Giờ khắc này, ở đây Văn trong lòng người đều có mấy phần minh ngộ.

Đây là một bộ chánh thức từ nội dung cốt truyện kéo theo tiết tấu họa tác, cùng là Manga, cái này một bộ nhìn tuy nhiên càng thêm đơn sơ, nhưng này khoa trương thần sắc, không phải là tốt hơn biểu đạt nhân vật chính sướng vui đau buồn à?

"Trách không được thiên thu đều có thể." Có Lão Văn người vẫn thờ dài, phảng phất càng thêm già nua mấy phần.

"Mang theo Tài Nhân ra a, chúng ta thật có chút theo không kịp thời đại tiến bộ cùng biến thiên."

Lâm Thiên khoe miệng mang theo mỉm cười, đối với phản ứng của mọi người sớm đã có chuẩn bị tâm lý, giờ phút này đối mặt La Cường đặt câu hỏi hơi khom người nói: "Rất xin lỗi, tạm thời không có đến tiếp sau."

La Cường lắc đầu thờ dài nói: "Đáng tiếc, đáng tiếc."

"Bản Đế ngược lại là đối với phía sau tình tiết phát triển cực kỳ có hứng thú đây."

Lâm Thiên không kiêu ngạo không tự ti tiếp tục nói: "Cái kia ngược lại là không quan hệ, phía sau, sớm có mấy phần cấu tứ, chắc hẳn không bao lâu nữa liền là có thể ra đời."

La Cường gật đầu nói: "Như thế rất tốt, người tới trước bên cạnh nghỉ ngơi đi, chờ những người còn lại về sau, tại làm bài danh."

"Có điều muốn đến lấy người tới nói, cho dù là thứ nhất cũng không có vấn đề gì, tự nhiên cũng liền không khả năng hội đào thải."

...

Một đêm thời gian mà qua, người tham gia khảo hạch nhóm trừ Lâm Thiên y nguyên không có người sáng tác.

Lại là một ngày mà qua, đây đã là khảo hạch ngày thứ ba, người tham gia khảo hạch nhóm cũng tiến vào cuối cùng một ngày.

Lòng ánh sáng màu vàng bên trong, Đế Lăng Thiên toàn thân tắm Sấm sét, phảng phất thiên thần hạ phàm, một đạo lôi quang trong nháy mắt bắn ra.

Dân chúng sợ hãi tán phục, nhìn lấy đủ loại thần uy, không cảm được tán dương.

Mà La Cường cũng là khẽ gật đầu nói: "Đế tông cũng là bỏ được bỏ công sức a, 《Lôi Ngưng Thân》 đều truyền thụ cho hắn."

"Võ kỹ này nhìn tựa hồ là Lôi Ngưng Thân cùng Kinh Đào kiếm pháp thức thứ bảy kết hợp mà thành, tuy nhiên hơi có tỳ vết, nhưng cũng dung nhập vào ý cảnh của chính mình cùng ý nghĩ bên trong, càng đem phía trước chỉ có công, không thủ trước mấy cái thức vũ kỹ cho viên mãn."

"Chắc hẳn, cũng nhanh hoàn thành khảo hạch."

Đang nói, một bên khác Hoàng Phủ Tùng Nguyệt lại là một số rơi xuống, kiểu chữ bốc kim quang, lại là phát ra trận trận Điều Minh thanh âm.

La Cường quay đầu lần nữa phân tích nói: "Văn tự Hóa Linh, bài thơ này từ chắc hẳn ít nhất là đạt tới truyền quốc cấp bậc, có thể tại ngắn ngủi ba ngày thời gian thi làm ra như thế thi từ, quả nhiên là tài nữ không thể nghi ngờ."

"Bất quá, loại này thi từ càng là đến đằng sau có thể hay không có cái tốt đoạn kết, còn cần chăm chú, nếu không có lẽ trực tiếp thì hủy đi toàn bộ ý cảnh."

"Nhanh thì ngay sau đó, chậm thì ba canh giờ, nàng cũng nhanh hoàn thành."

La Cường làm Đế Cấp, nhãn lực tự nhiên là xuất chúng, tuy nhiên là cao quý Đế Vương, nhưng không có chút nào giá đỡ, giờ phút này đảm nhiệm Bình Luận Viên.

Mỗi đến mỗi cái then chốt điểm vị trí, chính là mở miệng kể ra, miễn cho một số vậy xem dân chúng như lọt vào trong sương mù.

Lâm Thiên ở một bên ngọc hơi không kiên nhẫn, tuy nhiên bởi vì thật sớm giao ra bản thân, tự do vô cùng.

Mỗi ngày đều có mỹ tửu món ngon có thể hưởng dụng, nhưng làm sao người nơi này đều rất vô vị.

Trừ lúc mới bắt đầu có chút hăng hái vòng quanh mỗi cái lòng ánh sáng màu vàng không rời mắt, quan sát còn lại thí sinh động tĩnh.

Đến bây giờ, nên nhìn tất cả đều nhìn chán.

Chính nhàm chán, một thanh âm rót cục để Lâm Thiên cả người tinh thần chấn hưng.

"Ta hoàn thành!"

Một chỗ lồng ánh sáng màu vàng bên trong, một tên thanh niên thí sinh ngửa mặt lên trời hô to, trong tay cầm là thận trọng cầm 1 bức tranh sơn thủy lâm.

La Cường vùng tay lên, thoáng qua liền đem lồng ánh sáng hủy bỏ.

Người thứ mười tám thí sinh, là một tên cấp bảy trung cấp Linh Thư sư.

Thanh niên hơi khom người hướng về La Cường thì lễ sau mở miệng nói: "Bức họa này tên là 'Thu Danh Sơn Thủy đồ' không biết ở nơi nào phân biệt được cao thấp?"

La Cường hơi quét mắt một vòng về sau, Bất Hi Bất Bi nói: "Đem họa tác thả đến Văn trên tấm bia là đủ."

Thanh niên nghe vậy, tại một tên quân sĩ chỉ dẫn dưới, vững vàng đem chính mình họa tác phóng tới trên đó.

Không bao lâu, Văn bia run rẩy, một đạo tin tức lan truyền ra.

"Đầy thành có thừa, truyền quốc không đủ."

Như vậy định tính.

Thanh niên biểu lộ bất biến, tựa hồ sớm có đoán trước, cũng không có vẻ uể oải.

Hắn thấy, có thể tại ngắn ngủi ba ngày bên trong làm ra một bộ loại này đẳng cấp đã đủ để tự ngạo.

Dù sao có chút văn nhân, thế nhưng là tổn hao cả đời đều không có một bộ truyền quốc chi tác.

Cái này muốn khảo nghiệm chính là linh cảm, ngộ tính, cũng không phải là thủ pháp đủ cao liền có thể sáng tác mà ra.

Theo kiểm trắc kết quả xuất hiện, thanh niên rón rén đem chính mình cất kỹ, tại nguyên chỗ đứng vững.

La Cường phát ra tiếng nói: "Kiểm trắc, đến đầu kia đi chờ đợi đợi đi, tất cả mọi người kết quả xuất hiện về sau, tại chọn định thứ tự."

Thanh niên ứng thanh quay đầu lại, lại là trông thấy cái hướng kia sớm có một người, đang lúc ăn đùi gà, dùng đầy mỡ tay kêu gọi chính mình.

"Có nhục nhả nhận." Thanh niên âm thầm cô một tiếng, nhưng vẫn là chỉ có thể chậm rãi hướng phía Lâm Thiên phương hướng đi qua.

Lâm Thiên nhiệt tình cùng thanh niên chào hỏi mở miệng nói: "Ha ha, cũng không tệ lắm a, truyền quốc đều có thể."

Thanh niên cũng không theo tiếng, nhưng trong lòng thì có chút không thoải mái.

Cái gì gọi là cũng không tệ lắm?

Ý của ngươi là ngươi so với ta tốt rồi?

Lâm Thiên lại là vẫn nói: "Có điều so với ta vẫn là kém một đoạn, ta là cái kia, thiên thu đều có thể, Ha-Ha!"

Thanh niên cái này càng là cười lạnh.

Thiên thu đều có thể?

Quả thực là phát ngôn bừa bãi, thù dệt vô cơ.

Trong lòng cũng đồng thời cho Lâm Thiên định tính.

Đây là một cái nói năng bậy bạ nói lung tung, không thiết thực người, muốn đến không có cao bao nhiêu thành tựu, tự nhiên cũng không phải là của mình đối thủ cạnh tranh.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 176: Dài dằng dặc (2)

Lâm Thiên mắt thấy đối phương tựa hồ cũng không nguyên ý phản ứng chính mình, cũng không có khả năng thật mặt dày mày dạn đi thiếp người ta mỏng lạnh.

Ngay sau đó không tiếp tục đề ý người kia, đối với lấy trước mắt thức ăn động thủ.

Thanh niên thấy thế, càng là khóe mắt run rẩy, có mấy phần căm ghét, lặng lẽ rời xa Lâm Thiên mấy phần.

Hai người chờ đợi, thời gian dài dằng dặc mà qua.

Tuy nhiên thanh niên kia cũng có tâm đi làm ăn chút gì, lễ tế một chút ngũ tạng miếu của mình, nhưng mỗi khi thấy Lâm Thiên cái kia thô lỗ động tác, trong nháy mắt thì không thấy ngon miệng.

Lâm Thiên cũng không rõ ràng đối phương suy nghĩ gì, nếu là biết, chi sợ cũng sẽ không đề ý.

Loại này cái gọi là ra vẻ đạo mạo, cho là mình rất cao thượng, khắp nơi tài trí hơn người gia hòa, ở tại xem ra cũng liền giống như heo chó.

Không bao lâu, lại là một tên người tham gia khảo hạch lớn tiếng kêu la.

Đây là người võ giả, có điều Lâm Thiên ấn tượng cũng không sâu sắc, chỉ biết là xếp tại mười sáu vị, cụ thể kêu cái gì đã sớm quên.

Vốn là không có bị xem như là đối thủ đối đãi.

Hắn lấy tự thân tu tập vũ kỹ làm bản gốc, sửa đổi dung hợp tự sáng tạo một môn vền vện chỉ có ba chiêu vũ kỹ.

Tên là Quang Phá Quyền.

Có điều đang bị Đế Quân La Cường giám định một phen sau vền vện chỉ còn sót lại Hoàng giai cao cấp đánh giá.

Đây là La Cường dựa theo nguyên bản vũ kỹ làm làm căn cứ, căn cứ nó sáng tác thời điểm dung nhập ý chí các loại làm ra phán định, cũng không chỉ đơn thuần uy lực.

Tên thanh niên kia sắc mặt thoáng có chút âm đạm, bất quá vẫn là nhẹ nhàng lắc đầu hướng phía khu nghỉ ngơi phương hướng đi tới.

Loại này Thiên Kiêu, có lẽ hội thất lạc, nhưng tuyệt sẽ không như vậy đánh mất lòng tin.

Ngay sau đó, lại là mấy người hoàn thành khảo hạch hạng mục, có điều thành tích theo Lâm Thiên đại cũng không tính là lý tưởng.

Võ giả vũ kỹ tối cao đánh giá vì Huyền Giai sơ cấp, mà văn nhân cao nhất cũng bất quá là nửa bước truyền quốc a.

Đúng vào lúc này, một đạo tràn đầy tự tin thanh âm vang vọng.

Đây là Đế Lăng Thiên thanh âm.

Lòng ánh sáng tiêu tán, Đế Lăng Thiên khí tức bình tĩnh, nhanh chân đi vào vị trí trung tâm, biểu thị từ bản thân sáng tạo vũ kỹ.

Một tia chớp đầu tiên là hạ xuống từ trên trời, bỗng nhiên rót vào trường kiếm bên trong.

Đế Lăng Thiên Lệ Khiếu một tiếng một kiếm bổ ngang mà ra: "Chiêu này tên là Lôi phá Trường Không."

Ngay sau đó, cái kia đạo bổ ra Sấm sét tại qua trong giây lát theo một đạo linh lực rót vào dẫn bạo ra.

"Chiêu này tên là, Tiếng sấm oanh minh."

Tại sau đó, khói mù lượn lờ bên trong, Đế Lăng Thiên toàn thân lại là đã tắm rửa 1 đạo điện quang, cấp tốc bay lượn đồng thời, trường kiếm trong tay phảng phất Lôi châm, đem lúc trước vỡ ra Sấm sét hấp dẫn.

"Chiêu này tên là, Vạn Lôi Lâm Thân."

Một lát sau, khói bụi nặng nề bên trong, Đế Lăng Thiên thân ảnh lần nữa hiển hiện.

Mặt mũi tràn đầy kiêu căng chi sắc, hơi ngửa đầu, chờ đợi lấy La Cường đánh giá.

La Cường quả nhiên là trong mắt có dị sắc, mở miệng nói: "Tuy nhiên chỉ có đơn giản ba chiêu, lại là vòng vòng đan xen."

"Mà lại tại nguyên bản vũ kỹ làm bản gốc tình huống dưới, bản chất lại là không chút nào cùng, có thể xưng là chân chính mới sáng tạo vũ kỹ."

"Công & Thủ gồm nhiều mặt..."

Liên tiếp lời nói dưới, Lâm Thiên cũng không hiểu nhiều lắm, hẳn không có tu tập qua vũ kỹ, nhưng chung quy xuống tới, không ở ngoài cũng liền ba chữ "Rất ngu bức."

La Cường đối với võ kỹ này đánh giá rất cao.

Ngay tại Lâm Thiên tổng kết sau một khắc, Đế Quân La Cường quả nhiên là chậm rãi gật đầu nói: "Như thế vũ kỹ, nếu muốn bình xét cấp bậc có thể xưng nửa bước Thiên Giai."

"Nếu là còn có đến tiếp sau chiêu thức, hoàn toàn có thể nhất cử xông vào Thiên Giai phạm trù."

Cái này vừa nói, trong nháy mắt sở hữu thí sinh tất cả đều xông xáo.

Nhưng dù vậy, lại là không có bất kỳ cái gì phản bác cùng không phục.

Người ta đích thật là cường hãn, đích thật là chính mình không thể bằng được.

Một số quan sát dân chúng, lộ ra Hư Không Án voi càng là có chống đỡ Đế Lăng Thiên người dương dương tự đắc.

"Xem đi, ta liền nói Đế Lăng Thiên khẳng định là mạnh nhất."

"Che đậy cùng Đại Thiên Kiêu, không hề có một chút vấn đề."

...

Nhưng cái này vừa nói, lại là lập tức có người phản bác.

"Ha ha, người sợ là quên ngày đầu tiên thì hoàn thành khảo hạch người kia."

"Đúng, gọi là Lâm Thiên đúng không, thiên thu đều có thể, chắc chắn, không thể so với Thiên Giai vũ kỹ độ khó khăn càng lớn?"

Đám người im lặng, một lát sau lại là coi đây là đề tài tranh luận.

Mà chính như những chống đỡ đó lấy dân chúng của mình, Lâm Thiên trong lòng mặc dù hơi nhỏ tiểu nhân kinh ngạc, nhưng cũng không có bất kỳ về kinh hãi.

Lạnh nhạt nhìn lấy đi vào chính mình phụ cận Đế Lăng Thiên nhúng tay chào hỏi nói: "Anh em, không tẻ a."

Đế Lăng Thiên lạnh lùng trên khuôn mặt lộ ra mấy phần vẻ nghi hoặc, hiển nhiên không nghĩ tới thế mà lại có người hướng mình chào hỏi.

Hắn nhìn quen đều là loại kia nếu không thì ngoan ngoãn, quỳ xuống đất cuồng liếm tiểu nhân vật.

Nếu không phải là cũng không phục chính mình, nhưng cũng không dám trêu chọc chính mình, chỉ có thể làm làm Người xa lạ.

Cũng chính là những thứ này thí sinh đồng dạng người.

Hướng Lâm Thiên loại này, hẳn còn là lần đầu tiên gặp phải.

Chính ngay người lấy, lại là nghe thấy vừa rồi gọi mình người kia vẫn lắc đầu lắc bả: "Anh em, người làm ra đồ chơi mặc dù không tệ, có điều đáng tiếc có ta ở đây, chỉ có thể xếp hạng đằng sau."

"Ta thế nhưng là thiên thu nhưng kỳ cấp họa tác khác."

Đế Lăng Thiên biến sắc, đang chuẩn bị lộ ra một cái biểu tình kinh hãi đến phối hợp Lâm Thiên lời nói, nhưng nào từ lại là ngược lại sáng lên.

Hắn đang gạt ta!

Không có khả năng!

Thiên thu đều có thể? Nói đùa cái gì?

Liên tiếp ý nghĩ toát ra, quyền kia muốn lộ ra biểu lộ trong nháy mắt tiêu tán, thay vào đó là một tiếng khinh thường hừ lạnh.

Muốn lấy loại phương pháp này đến loạn ta võ giả chí tâm, buồn cười chí cực!

Quay người, tại không để ý Lâm Thiên, chính mình tìm một chỗ ngồi xuống.

Lâm Thiên có chút im lặng, cũng biết đối phương cùng còn lại đám người một dạng, khẳng định đều cho là mình là đang khoác lác.

Nhưng cái này cũng không biện pháp, hẳn là cái thứ nhất hoàn thành khảo hạch, không ai có thể giúp hắn chứng minh.

Giờ phút này muốn trang một đợt đều làm không được.

Nghĩ đến đây, Lâm Thiên trong lòng còn ần ần có chút hối hận.

Đáng lẽ sớm khảo hạch xong, thì tự mình một người ngốc thời gian dài như vậy, trang bức khoái cảm không tìm được không nói, bây giờ nghĩ tìm người nói chuyện cũng khó khăn.

Chính ai oán lấy, cái kia Hoàng Phủ Tùng Nguyệt cũng hoàn thành chính mình thi từ.

Cấp bậc rất cao, thật không đơn giản, chính là truyền quốc cấp bậc.

Nếu là tuyên bố đến Mạng Thiên Đạo 'Văn Nhạc', đã có thể dẫn tới dị tượng, ngưng tụ Văn Bảo.

Một cái dung mạo đẹp để muội tử hướng phía nơi này đi tới, Lâm Thiên quyết định cải biến một chút sách lược.

"Ha ha, muội tử, tới ngồi." Lâm Thiên ngoắc, ai thán nói: "Đáng thương khảo hạch của ta thành tích không tốt, nhưng là còn kém rất rất xa người nha."

Hoàng Phủ Tùng Nguyệt cả người đều mắt tròn, bị Lâm Thiên làm đến sùng sốt một chút, có điều cũng may, Lâm Thiên cũng không nói đến chính mình kinh thể hải tặc thành tích, đối phương đối với nhân phẩm của hắn ngược lại là không có bao nhiêu hoài nghi, chần chờ về sau, chậm rãi đi tới gần.

Lâm Thiên trên mặt rốt cục mang theo mấy phần ý cười, nhìn lấy bên cạnh thân nữ nữ ngấm lại về sau, bắt chuyện nói: "Mỹ nữ, ta cho người kể chuyện xưa đi?"

"Cái gì cổ sự?" Hoàng Phủ Tùng Nguyệt hí mắt lại, giống như khê cong trăng.

"Một cái rất xưa rất xưa cổ sự."

Lâm Thiên vui với có người bồi chính mình nói chuyện phiếm, háng giọng sau mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 177: Bể

Cùng muội tử nói chuyện phiếm, Lâm Thiên không tính đặc biệt có kinh nghiệm, nhưng cũng biết không có thể quá mức đột ngột mở miệng thì trò chuyện nhân sinh, trò chuyện lý tưởng.

Ngược lại, bày ra chính mình hài hước tài tình, giảng một số tiểu trò cười, tương đối dễ dàng rút ngắn quan hệ.

Tuy nhiên đối với Hoàng Phủ Tùng Nguyệt không có đặc biệt ý khác, nhưng Lâm Thiên thật vất vả gặp phải một cái chịu bồi chính mình nói chuyện trời đất người, cũng sợ đám ba câu liền thành giới trò chuyện.

Kết quả là quyết định trước nói một chút tiểu trò cười, làm cho đối phương thả lỏng một ít đề phòng.

"Cái gì cổ sự?" Hoàng Phủ Tùng Nguyệt mặt mày Như Nguyệt, rất ngạc nhiên.

Nàng còn chưa từng gặp qua người như Lâm Thiên như vậy, những người còn lại trông thấy nàng đều là như đợt trần bão, có thường thức chi tâm, lại không tiếp xúc ý chí.

Nói ngắn gọn, chính là những người khác trông thấy nàng, đều là ưa thích ái mộ cực kỳ, nhưng cũng không dám tới đón tiếp xúc.

"Một cái rất xưa cổ sự." Lâm Thiên háng giọng mở miệng tổ nói đến.

Trước đây thật lâu, có một vị lão tiên sinh, tên của hắn gọi là Ngu Công. Ngu Công của nhà miệng có hai tòa thật cao núi thật là cao, một ngọn núi gọi Thái Hành, một tòa khác núi gọi Vương Ốc. Hai tòa núi vừa vận ngăn tại Ngu Công của nhà miệng.

Có một ngày lúc ăn cơm, Ngu Công đột nhiên với người nhà nói: " chúng ta cả nhà cùng một chỗ hợp tác, đem căn tại cửa ra vào hai ngọn núi lớn dời, các ngươi thấy được hay không đâu?"

Thế nhưng là Ngu Công thê từ lại lắc đầu nói: " không thể nào, ngươi liền chuyển một cái gò đất khí lực đều không có, còn muốn di chuyển ngọn núi! Coi như ngươi chuyển đến động, những cái kia mọc ra bùn đất hòn đá, ngươi muốn ném tới địa phương nào đi đâu?" Ngu Công cùng bọn nhỏ nghe, đều cười lên ha hả: " vậy thì có cái gì khó khăn! Chúng ta có thể ném đến trong nước đi nha!"

Ngày thứ hai bắt đầu, Ngu Công cùng con của hắn, cháu trai, ba người cùng một chỗ mang theo cái cuốc, chọn đòn gánh, đến núi vừa bắt đầu đào. Ngu Công hàng xóm Kinh Thành thị cùng nàng tiểu nhi tử, cũng tràn đầy phấn khởi mà giúp Ngu Công cùng một chỗ làm lấy Di Sơn công tác. Sơn Thần xuất hiện, nhìn không được chế giễu bọn họ nói: " Ngu Công nha! Ngươi thực sự quá hồ đồ. Ngươi già như vậy, còn muốn đi dời cái gì núi? Coi như để ngươi đem đến ngươi chết mất ngày đó, cũng không có khả năng đem ngọn núi dời tới!

Ngu Công cười lạnh nói: 'Ai nói ta muốn toàn bộ dời đi.'

Sơn Thần hỏi thăm Ngu Công nói: "Vậy ngươi cái này là vì sao a?"

Ngu Công cười lên ha hả nói: "Bởi vì, tuổi của ta lớn, ánh mắt không tốt lắm, nguyên có Di Sơn."

Sơn Thần sững sờ, hỏi ngược lại: "Di Sơn cùng ánh mắt có quan hệ gì?"

...

Lúc này Hoàng Phủ Tùng Nguyệt cũng là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc chỉ sắc mở miệng.

Màu trắng răng cùng hồng nhuận phon phớt môi khép kín đang lúc phát ra thanh âm dễ nghe; "Đúng thế, Di Sơn cùng ánh mắt có quan hệ gì?"

Lâm Thiên cười hắc hắc, nói: "Bởi vì, Di Sơn Di Sơn sáng lóng lánh."

Hoàng Phủ Tùng Nguyệt sững sờ, mi đầu 1 đám lần nữa nói: "Có ý tứ gì? Di Sơn Di Sơn sáng lóng lánh?"

Lâm Thiên nói tiếp: "Cũng là bởi vì lóe lên lóe lên sáng lóng lánh a!"

"Có bệnh!" Hoàng Phủ Tùng Nguyệt đôi mi thanh tú 1 đám, rất là không kiên nhẫn quay đầu đi.

...

Một phen nói chuyện, như vậy chung kết.

Lâm Thiên thở dài một hơi, quả không sai thế giới này người, rất lợi hại khó lý giải kiếp trước một số ngành ý tứ.

Bất quá hắn cũng không có chiều, chính mình lại không biết cái thế giới này có cái gì ngành có thể nói, tự nhiên tìm không thấy cái thế giới này khôi hài sung sướng chủ đề.

Mà thì lúc này, tất cả thí sinh rốt cục toàn bộ khảo hạch.

La Cường chậm rãi đứng dậy, không giận tự uy, đi vào trong mọi người đang lúc mở miệng nói: "Chư vị đã sáng tác, như vậy tiếp xuống Bản Đế đem theo thứ tự theo thứ tự bài danh."

"Đầu tiên, thứ hai mươi bảy vị..."

...

Người thứ hai mươi, mực kiệt.

...

Cái tên này 1 tuyên bố lên tiếng, còn lại không có bị đọc đến người giờ phút này tất cả đều thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Có điều lúc này La Cường lại là y nguyên liệt kê lấy đến tiếp sau thứ tự.

"Vị thứ ba, Hoàng Phủ Tùng Nguyệt, sáng tác thi từ 《 vườn Mẫu Đơn 》, bình xét cấp bậc vì truyền quốc!"

Rất nhiều thí sinh tại lúc này kinh ngạc, nhao nhao mở miệng lên tiếng nói: "Trời ạ, Hoàng Phủ Tùng Nguyệt lại là thứ ba, cái kia thứ hai là người nào?"

"Đế Lăng Thiên thứ nhất khẳng định là không có chạy."

"Cái này thứ hai ngược lại là có chút lo lắng nha!"

Lâm Thiên ở một bên nghe thẳng bĩu môi, chắc chắn, rõ ràng những người khác tên đều đã đọc qua, những người còn lại cũng chỉ có mình, còn tại cái kia suy đoán?

"Hạng hai, Đế Lăng Thiên, sáng tác vũ kỹ "Kinh Lôi tam thức" bình xét cấp bậc vì Huyền Giai đỉnh phong vũ kỹ!"

"Về phần hạng nhất, thì là từ Lâm Thiên thu hoạch được."

Lời này vừa nói ra, rất nhiều thí sinh con mắt đều trừng lớn.

Lâm Thiên ngược lại là không để bụng, ngược lại là phát tay hướng trung gian vừa đứng, trong miệng không ngừng nói "Đa tạ, đa tạ!"

"Thế mà thật là hần!" Lúc đầu cự tuyệt cùng Lâm Thiên nói chuyện trời đất người, giờ phút này càng là trong lòng phát run.

Sẽ không phải, hần nói là sự thật đi?

Đế Lăng Thiên cũng là tâm bên trong một cái lộp bộp.

Thiên thu đều có thể? Đùa giỡn đi?

Nhưng theo La Cường lời nói nói xong dưới, những thứ này các thí sinh, trong nháy mắt trên mặt không có huyết sắc.

"Lâm Thiên, sáng tác, ngạch, cái này tên gọi là gì vậy?"

Đang chuẩn bị tuyên bố, La Cường lại là phát hiện, tại chính mình xem qua trong bức tranh, cũng không có bất kỳ cái gì kí tên, chỉ có thể dừng lại hỏi thăm.

"One Piece."

"Sáng tác 《 One Piece 》, thu hoạch được bình xét cấp bậc bách thể có thừa, thiên thu đều có thể."

"Hạng nhất hoàn toàn xứng đáng!"

...

"Lại là thật?"

Hoàng Phủ Tùng Nguyệt trong mắt, càng là dị sắc liên tục, trong lòng đối với vừa rồi tựa hồ nói mê sáng thanh niên có mấy phần hứng thú.

Trách không được, như thế nổi bật bất phàm, nói chút lời nói để người ta đều nghe không hiểu, nguyên lai hần lại là một cái như thế thiên tư trác tuyệt hạng người!

Ngô, tại nhìn kỹ, còn có chút tuấn lãng.

Giờ khắc này, Hoàng Phủ Tùng Nguyệt nhìn lấy Lâm Thiên khuôn mặt, lại là ần ần có chút si ngốc lên!

Đế Lăng Thiên trong mắt kinh ngạc chậm rãi tiêu tán, sau đó một đạo lệ mang tràn ngập, trong lòng có cảm giác nguy cơ mãnh liệt.

Kẻ này tuyệt đối là cái kinh địch, không cho nhỏ ngăn ngừa, nhất định phải nghiêm túc đối đãi.

Trời ạ, lại là bách thể trở lên họa tác, cái này chẳng phải là nói, hần lúc nào cũng có thể Cụ tượng hóa nhân vật cường hần.

Xem ra là thời điểm sử xuất ta thực lực chân chính.

...

Lâm Thiên chậm rãi gật đầu, có chút tự đắc, thậm chí hướng phía hư không đá ném cái thần thái phi dương ánh mắt đi qua nói: "Mời mọi người ủng hộ nhiều hơn ta nha."

Dân chúng cười vang, nhưng càng nhiều hơn là đối với Lâm Thiên khuynh hướng khâm phục.

Người trẻ tuổi này, rất lợi hại, nhất định phải nhiều hơn chống đỡ mới được.

Hần tuyệt đối có hi vọng đoạt giải quán quân, chống đỡ hần khẳng định không sai.

La Cường tỉnh không để ý Lâm Thiên cỡ nào đắc ý, chờ tất cả mọi người bình ổn lại về sau, cười ha ha nói: "Tiếp đó, sắp tiến hành hạng thứ ba khảo hạch."

"Chư vị trước tiên có thể nghỉ ngơi nửa ngày thời gian, ăn chút thực vật, bài không đại tiện, bởi vì tiếp xuống khảo hạch đều sẽ vạn phần gian nan a!"

Đám người đương nhiên sẽ không không đồng ý, nhao nhao gât đầu đáp ứng, thì mà khoanh chân ngồi xuống tới.

Thời gian trôi qua, nửa ngày thời gian thoáng qua mà qua, La Cường cũng lần nữa trở lại trong trạng.

"Thứ ba thi, sắp bắt đầu."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 178: Quái dị khảo hạch

La Cường tuyên bố: "Cái này hạng thứ ba khảo hạch, là kiểm nghiệm năng lực của các ngươi."

"Nếu là có thể lấy được không tệ thứ tự, cái kia là có thể nhập Đế Quốc làm quan, tự nhiên năng lực cực kỳ trọng yếu."

"Phía dưới, các ngươi đều sẽ phân biệt xác nhận đến khác biệt nhiệm vụ, dựa theo hoàn thành nhiệm vụ thời gian đến tính toán thứ tự, trước 10 người tấn cấp."

...

Lâm Thiên trong tay có một cái thư tín, đây là nhiệm vụ của hắn chỗ, chính là phụ đạo một tên không thích học tập người.

Giờ phút này bọn họ đã từ trong hoàng cung rời đi, bị La Cường truyền tống đến địa phương còn lại, đồng thời trên thân mang theo đặc chất Mật Nạ, vô pháp điều tra thân phận.

Nơi này chính là Đế Quốc bên trong Vinh Châu, tới gần ngọn núi, Lâm Thiên giờ phút này đang ngồi ở một đầu tên là Man Ngu công cụ giao thông bên trên.

Man Ngu cũng không phải là thật sinh vật, thân thể to lớn không có không một tia sinh mệnh ba động.

Cái này chính là Vinh Châu quận người từ phía sau trong núi lớn đánh chết cự hình quái thú thể xác chế thành, cực kỳ trân quý.

Vinh Châu sau bên cạnh thổ địa bên trên, dãy núi dày đặc, liên miên không biết bao nhiêu, từ trăm vạn năm trước thượng cổ đến nay đều là loài người cầm địa.

Nguyên nhân chỉ có một cái, phạm là đặt chân sau bên cạnh vùng đất kia loài người Huyền Tu, Linh lực tận đều không có cách nào sử dụng, phảng phất bị áp chế.

Tăng thêm nó núi non trùng điệp, rất khó tiến lên, bởi vậy mới có Vô Đạo đường chi tiện kiểu nói này.

Từ trăm vạn năm đến nay, nhiều nhất xâm nhập có điều mấy trăm dặm, chính là không thể không thất bại tan tác mà quay trở về.

Trong núi rừng cũng không phải không có không có nguy hiểm, tồn tại vô số cự hình mãnh thú.

Mặc dù không có bất kỳ năng lượng ba động có thể nói, nhưng bằng vào nhục thân chỉ lực, chính là có thể xưng vô địch.

Phải biết, mỗi một lần liệt sát bực này cự hình mãnh thú, chỗ hao phí nhân lực vật lực là cực kỳ to lớn, tối thiểu đều muốn đạt tới cấp sáu, thân thể đi qua cùng Linh lực hợp nhất, cường hóa đến trình độ này, mới có thể dựa vào nhân số ưu thế, liệt sát một đầu.

Đi qua nhiều năm nghiên cứu khai phát, cũng thành công đối nó thể xác có tương đối không tệ sử dụng phương thức.

Loại này cự thú thể xác to lớn, lại Linh lực gia trì vận hành không có chút nào vướng víu, mượt mà như 1, để đặt linh thạch có thể sử dụng nửa vàng

trăng lâu, là một loại cực kỳ tiện lợi công cụ giao thông.

Mà lại, cũng không cần người vì điều khiển, cự thú có hồn, chỉ cần thiết trí đặc biệt con đường, liền sẽ tuần hoàn không ngừng tại đường đi trên tiếp nhận nhân loại.

Trăm vạn năm xuống tới, toàn bộ Đế Quốc cảnh nội hiện có linh hồn thú không hơn trăm còn lại đều làm công cụ giao thông.

Ngồi tại Man Nguru trên thân thể, Lâm Thiên cẩn thận nhìn lấy nhiệm vụ trên quy tắc chi tiết.

"Ủy thác loại hình: Chỉ điểm."

"Ủy thác tường tình: Con ta bây giờ mười ba tuổi niên kỷ, không thích học tập, thỉnh cầu thành chủ phái người chỉ đạo."

"Ủy thác thù lao: Ba cái linh thạch"

Đây là một cái ủy thác nhiệm vụ, mà lại rất lợi hại hiển nhiên là báo cáo cho nào đó vị thành chủ, từ nó thù lao đến xem, tuyệt đối là cái thổ hào cấp bậc không thể nghi ngờ, cái này cũng khó trách loại chuyện nhỏ nhặt này thế mà cũng dám làm phiền thành chủ.

Bất Quá, hiện tại chẳng biết tại sao, thế mà bị Đế Quân La Cường, xem như nhiệm vụ, tuyên bố cho các vị thí sinh.

Đang nghĩ ngợi, Man Nguru rốt cục dừng lại, đây là một lối đi, Lâm Thiên thuận dòng người cùng một chỗ dón xuống tới.

Cẩn thận nhìn xem phong thư trong tay, xác định mục tiêu địa điểm về sau, Lâm Thiên hướng phía mục đích mà đi.

Đây là một tòa chiếm diện tích đủ có mấy trăm mét vuông to lớn trang viên, cao đến tầng ba phòng, màu đỏ sậm vách tường, không một không lộ ra lấy trang viên tôn quý cùng xa hoa.

Chính như lúc trước đoán trước, nơi này chủ nhân tài lực tuyệt đối là viễn siêu người bình thường.

Ổn định tâm thần, Lâm Thiên mấy bước chính là đi đến trang viên trước mặt nhẹ nhàng gõ vang đại môn.

"Kết kết."

Tiếng vang nặng nề truyền lại đi vào.

"Hắn là một cái bụng phệ lão đầu đi "

Lâm Thiên ác thú vị ở trong lòng nào bỏ lấy mở cửa người bộ dáng.

"Kết "

Mà lúc này, cửa phòng ứng thanh mà ra.

Mở cửa người, cũng không phải là như Lâm Thiên trong tưởng tượng như vậy, mà là 1 lưng gù lấy thân thể trung niên nam tử.

Thân hình có chút gầy yếu, trên mặt càng là mang theo một vòng không che giấu được bi ối chi sắc.

Lâm Thiên nhìn chăm chăm người tới, dò xét một phen về sau, trong lòng không bị không chế hiện ra ba chữ.

"Da xanh Ma."

Da xanh Ma là trong ma tộc cấp thấp nhất cấp một loài Ma, thân thể cao không quá một mét hai, gầy yếu lại nhát gan, thường quy sử dụng vũ khí bình thường đều là tùy ý bẻ gãy gãy gổ.

Là một loại lấy bộ lạc làm đơn vị sinh tồn đáng thương loài Ma.

Thực lực thấp, thường xuyên bị nhân loại bị tiêu diệt bộ lạc không nói, liền cao giai loài Ma đều muốn nó coi là thấp kém khấu phần lương thực, sinh tồn hoàn cảnh cực kém.

Dưới mắt, mở cửa người trung niên chính là cùng da xanh Ma có chút cùng loại.

Dáng người thấp bé, tuy nhiên so với một mét hai da xanh Ma muốn cao một chút, đủ 1m5 nhiều, nhưng so với thân cao một mét tám thượng hạ Lâm Thiên, hay là không có cách nào đánh đồng.

Mà lại, trừ thấp, cùng da xanh Ma Tương giống như còn có gầy yếu, nhìn yếu đuối bộ dáng.

Duy nhất không thể xác định, cũng chính là lá gan vấn đề.

Đang có chút ngây người, bên tai truyền đến bên trong năm thanh âm của nam nhân.

"Người chính là xác nhận ủy thác thiếu hiệp?" Đồng dạng bị ỏi thanh tuyến, mang theo vẻ chờ mong.

"Đúng vậy." Lâm Thiên lạnh nhạt gật đầu.

"Thành chủ phái tới? Có điều tựa hồ tuổi còn rất trẻ đi?" Bị ỏi trung niên tựa hồ lòng nghi ngờ rất nặng, cũng không có để Lâm Thiên lập tức vào nhà.

"Tuổi trẻ lại như thế nào?" Lâm Thiên cười khẽ, toàn thân khí tức hiển lộ một tia, trong nháy mắt liền để cho bị ỏi trung niên tin phục.

"Mau mau mời đến."

Vừa vào môn chính là 1 cái cự đại viện tử, từng cây tản ra mùi thơm ngát linh thảo, ba cái Tiểu Thú vui sướng chơi đùa lấy.

Lâm Thiên có chút sợ hãi thán phục, từ trên người Tiểu Thú tán phát khí tức đến xem, hiển nhiên là Linh thú không thể nghi ngờ.

Chính là nhận lời đại phú đại quý người ta phái đoàn.

Một cái Tiểu Khuyển, một cái thỏ con, một cái heo con, trên thân đều có linh tính khí tức hiển hiện.

Linh Thú giá cả cũng không phải người bình thường có thể thừa nhận được, loại này có linh trí sùng vật dù là vẹn vẹn thương thức tính mỗi một cái cũng đầy đủ cần phải hao phí người bình thường mấy năm thu nhập.

Ba con linh thú mười phần có linh tính, nhìn thấy bị ỏi trung niên cùng Lâm Thiên hai người đi tới, một mặt mừng rỡ, nhảy lên chính là nhảy đến nam tử trên thân.

Trung niên nam tử cười ha ha nhẹ nhàng vuốt ve Tiểu Thú trên đầu lông tơ.

"Trước đi một bên chơi." Nam tử mở miệng.

Cái này tự nhiên không phải tự quyết định, loại này Linh thú đối với nhân ngôn là hoàn toàn có thể nghe hiểu.

Tại nam tử lời nói rơi xuống về sau, Tiểu Thú chính là nhẹ nhàng hướng xuống nhảy lên, một lần nữa lại mặt đất lăn lộn vui đùa ầm ĩ lên.

Lâm Thiên ngạc nhiên một trận, hẳn thấy qua Linh thú cũng coi như không ít, nhưng như trước mắt nam tử xem như sùng vật đến nuôi, vẫn là thứ nhất.

Dù sao người bình thường không có tư cách nuôi, mà Tu giả thì là xem như đồng bọn, bình thường là không thể nào làm chút loại này thương thức tính tới nuôi dưỡng.

Xuyên qua nơi này, hai người tiếp tục trong triều đi tới, mà lúc này, nam tử kia cũng cười nhẹ tự giới thiệu mình: "Đúng, ta gọi Mã Thiên Thành, còn không biết thiếu hiệp xưng hô như thế nào?"

"Lâm Thiên."

"Há, lần này, thật là muốn phiền phức thiếu hiệp, ta đưa con trai này, ý vào trong nhà có một chút món tiền nhỏ, không muốn phát triển."

"Hắn làm sao biết, thì ta điểm ấy tài sản, phóng tới cường giả chân chính trong mắt, cái đó là chín trâu mất sợi lông a, xin nhờ thiếu hiệp, giúp ta uồn nắn tư tưởng của hắn a!"

"Không có vấn đề." Lâm Thiên đáp ứng xuống.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 179: Mã Viên Viên

Hai người thật cũng không bao nhiêu nói chuyện với nhau, tùy ý nói ra hai câu, xem như có cái xưng hô.

Có điều đi qua nói chuyện về sau, Lâm Thiên lại là biết lần khảo hạch này cần muốn trợ giúp người là người nào.

Một cái mười ba tuổi nam hài, tên là Mã Viên Viên.

Về sau thì là một đường không nói chuyện, dọc theo đạo đi.

Mã Thiên Thành đi ở phía trước dẫn đường, Lâm Thiên ở phía sau hiếu kỳ đánh giá bốn phía, rốt cục tại đi vào chính giữa cái kia phòng ốc về sau, cước bộ dừng lại.

"Thiếu hiệp, con ta ngay tại cái này phòng, bất quá hần tính cách có chênh lệch chút ít kích, khả năng không là rất dễ thân cận." Mã Thiên Thành y nguyên cười hắc hắc, sắc mặt lại là có chút quỷ dị không khỏi biến hóa.

Lâm Thiên ngược lại là không chút nào để ý, dù sao chỉ là cái mười ba tuổi hài tử mà thôi, có chút tùy hứng có thể lý giải.

Phát phát tay nói khẽ: "Vấn đề không lớn, không có việc gì, ngươi trước hết đi đại sảnh chờ đi."

Mã Thiên Thành đi, hần biết mình bất quá là người bình thường, căn bản không thể giúp bất luận cái gì bận bịu.

... ..

Mở cửa, đi vào trong nhà, rất tối, đập vào mắt chính là một cái thân thể cao lớn, nhìn Lâm Thiên một trận ngây người.

Không phải đã nói, là một cái mười ba tuổi hài tử à?

Cái kia đưa lưng về phía mình thân thể, cao tới hơn hai mét, vòng eo cũng có một mét có hơn, sống sờ sờ một cái hình chữ nhật, mà lại có một trận áp ứng áp ứng thanh âm truyền đến.

Thấy thế nào, đều không giống Mã Thiên Thành nói tới mười ba tuổi hài tử.

Lâm Thiên có chút choáng váng, trong đầu không tự chủ được hiện ra chính mình mười ba tuổi bộ dáng .

Là như thế ngây ngô, khả ái như vậy, như vậy ngây thơ .

"Hần không phải là hần." Cẩn thận đem trong đầu thân ảnh cùng trước mắt núi thịt so sánh một phen, Lâm Thiên rất lợi hại khẳng định lắc đầu.

Bất quá, tuy nhiên vững tin không phải người trước mắt này, nhưng y nguyên muốn tìm đến mục tiêu nhân vật, mới có thể kiếm lấy thù lao, Lâm Thiên sau khi hít sâu một hơi, hay là đi ra phía trước nhẹ nhàng vỗ vỗ núi thịt bả vai.

"Xin hỏi vị huynh đài này, có biết hay không Mã công tử chỗ ở nơi nào?"

Núi thịt không có phản ứng Lâm Thiên, y nguyên truyền đến áp ứng áp ứng thanh âm.

"Xin hỏi ngươi biết Mã công tử à?" Thanh âm có chút quỷ dị, Lâm Thiên trong lòng không tự chủ hơi nghi hoặc một chút lên.

Rốt cục tại Lâm Thiên hai lần kêu gọi về sau, đạo thân ảnh kia động.

Động tác rất chậm, mang theo cực kỳ mãnh liệt áp bách tính, phảng phất như bài sơn đảo hải khủng bố áp lực để Lâm Thiên khóe miệng không tự chủ mà quý.

Núi, là núi thịt, biển, là mỡ biển.

Xoay đầu lại khuôn mặt, để Lâm Thiên rất lợi hại vững tin, quái vật khổng lồ này rất có thể chính là chuyến này cần chỉ đạo mục tiêu.

Cái kia thân hình khổng lồ dưới, chổng chất tại bộ mặt mỡ căn bản không thể che giấu người này tuổi không lớn lắm sự thật.

Dù sao vô luận thân thể làm sao mập mạp, chỉ ít ngây ngô khuôn mặt không lại bởi vậy già yếu.

Lâm Thiên có một loại khó nói lên lời cảm giác .

Thân thể mỡ chổng chất, nhưng thật ra là một cái rất lợi hại đạo lý đơn giản.

Thân thể không tín nhiệm mình, lão sợ hãi một ngày nào đó hội không có cơm ăn, bởi vậy trừ hàng năng lượng chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Nhưng đây chẳng qua là đối với người bình thường mà nói, làm Tu giả, đối với thân thể cường tráng không có thể nói là cực kỳ cường đại.

Thì lấy Lâm Thiên mà nói, thậm chí có thể Nội Thị, cơ hồ là không thể nào xuất hiện trừ hàng năng lượng quá nhiều tình huống.

Nhìn lấy cái kia núi thịt xoay người lại, Lâm Thiên trong lòng thậm chí có chút hoài nghi Mã Thiên Thành có phải hay không tại lừa gạt mình.

Loại này mập mạp người, làm sao lại là một cái Tu giả, cho dù là bởi vì không thích học tập, tu vi thấp, cũng không trở thành này đi

Tu giả không sừu nhân, đây cũng không phải là một câu nói suông, mà là thực sự chân lý.

Có điều sau một khắc, Lâm Thiên xác định, cái này đích xác là chính mình chuyến này cần chỉ đạo mục tiêu.

"Tiểu tử, ngươi chính là cha ta tìm đến cường giả?" Núi thịt lấy xem kỹ ánh mắt đánh giá Lâm Thiên.

"Ân. . Ngươi chính là Mã công tử?" Lâm Thiên lại nói ra công tử hai chữ thời điểm, cảm thấy có chút quái dị.

Thân thể cực kỳ tốn sức đứng dậy, đập trên cần trọng tốc độ, hướng phía Lâm Thiên di động qua tới.

Lâm Thiên nhú mày, nguyên địa bất động.

Tuy nhiên núi thịt nhìn vô cùng to lớn, nhưng tu vi dù sao chỉ có cấp một cao cấp trình độ, căn bản không có khả năng đối với mình tạo thành bất cứ uy hiếp gì.

Nhú mày, chỉ là có chút không làm rõ ràng được núi thịt muốn làm cái gì.

Núi thịt chậm rãi đi tới, cư cao lâm hạ nhìn lấy Lâm Thiên, ngông cuồng nhếch môi sùng.

"Tiểu tử, ta nhìn ngươi rất không tệ, có tiền đồ, cùng ta mã vườn vườn lẫn lộn đi, ăn ngon uống say."

"Viên Viên ca, là có tiền."

Mã Viên Viên rất lợi hại tự hào hơi ngửa đầu, bỗng nhiên từ túi quần lực cầm ra một thanh tiền vàng, chừng hai ba mươi nhiều.

"Viên Viên ca ta, trừ tiền, khác cái gì cũng không có."

Lâm Thiên có chút trợn mắt hốc mồm nhìn lấy béo thành một ngọn núi Mã Viên Viên có chút sững sờ.

Hoàn toàn không có hiểu rõ đây là diễn cái nào vừa ra.

Còn không có nói hai câu trước móc ra một đồng lớn tiền vàng là làm gì?

Đang có chút sững sờ, Mã Viên Viên lại là lần nữa từ trong túi quần móc mấy cái mai kim tệ.

"Tiểu tử, thế nào, nghĩ kỹ à."

"Theo ngươi Viên Viên ca lẫn lộn, tuyệt đối không sai."

Sau khi nói xong, trên mặt càng là thay đổi một bộ ngươi kiếm bọn biểu lộ, phảng phất cực kỳ có nắm chắc.

Lâm Thiên là thật bị hành vi của hắn làm đến có chút mộng, một lát sau mới cau mày nói: "Mã Viên Viên đúng không?"

"Chính là bản thiếu gia." Y nguyên một bộ Thiên Lão Đại, ta Lão Nhị bộ dáng, trả lời Lâm Thiên lời nói thời điểm đều như cũ góc 45 độ ngửa nhìn trần nhà.

"Đem tiền vàng thu trở về đi, một hồi chi điểm ngươi về sau, cha ngươi tự nhiên sẽ cho ta thù lao." Lâm Thiên vốn cũng không phải là ôm kiếm lời cái gì tiền vàng mục đích mà đến, nếu không phải là bởi vì kháo hạch, loại người này có lẽ cả một đời cũng sẽ không có bất kỳ gặp nhau.

Cực kỳ bình ổn nói xong một câu nói như vậy, bầu không khí lại là trong nháy mắt an tĩnh lại.

Mã Viên Viên không nói lời nào, Lâm Thiên cũng không nói chuyện, chậm đợi lấy trả lời.

Một lát sau, rốt cục từ Mã Viên Viên đánh vỡ phần này yên lặng.

Nhưng đánh vỡ phương thức, lại là để Lâm Thiên có chút dở khóc dở cười. .

Mã Viên Viên khóc. .

Khóc là như vậy tê tâm liệt phế, khóc là như vậy ruột gan đứt từng khúc, hoàn toàn vượt quá Lâm Thiên đoán trước.

Trong lúc nhất thời vậy mà có vẻ hơi tay chân luống cuống.

"Oa oa oa. . . !" Mã Viên Viên tiếng khóc chánh thức xứng đáng gào khóc cái này hình dung.

Thương tâm như cái 500 cân bàn tử, chen tại một đồng thịt đang khóc bên trong, liền lúc đầu cái kia một tia khóe mắt đều nhìn không thấy.

"Ô ô. ."

"Ách. ." Lâm Thiên có chút lúng túng sờ mũi một cái. . Muốn nói gì, lại không biết bắt đầu nói từ đâu.

Liền trước mắt cái tên mập mạp này vì cái gì khóc đều không nghĩ ra, chớ nói chi là an ổn một phen.

Cũng may, sau một khắc, nương theo lấy tiếng nện ngào, Lâm Thiên cuối cùng là biết nguyên nhân.

"Oa... Các người... Những người này... Ô ô... Căn bản xem thường ta."

"Xem thường ta... Không cùng ta làm bạn bè... Ô ô."

"Ta rõ ràng là dựa vào nỗ lực tăng lên... Tu vi... Ô ô... Càng muốn nói ta là..."

"Nói ta là trong nhà có tiền... Ăn linh dược... Tăng lên... Còn nói ta là heo mập quái..."

Lâm Thiên "..."

Cả người, im lặng. Đây là diễn cái nào vừa ra?

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 180: Kỳ dị huyết mạch

Liền tiếp đứt quãng khóc thút thít bên trong, Lâm Thiên cảm giác một đầu mồ hôi đổ như thác.

Cho tới bây giờ chỉ nghe nói qua người nghèo tự ti, chưa thấy qua người giàu có còn nhận xa lánh.

Có điều ngẫm lại cũng có thể hiểu được.

Mã Viên Viên gia đình giàu có, nhưng làm một cái tướng mạo quái dị người, lại cũng không là có thể bị đại đa số người tiếp nhận, ngược lại thiếu không xem thường.

Từ nhỏ sinh hoạt ở trong môi trường này, trước mắt cái tên mập mạp này khẳng định không ít gặp bạch nhãn.

Thoáng phân tích một chút, lập tức Lâm Thiên chính là đoán ra được.

Tại loại này nhất gan tự ti quái gở tính cách dưới, chỉ có tiền tài có thể mang tới đồ dành.

Đoán chừng cùng người phát sinh mâu thuẫn thời điểm, thiếu không một câu nói như vậy.

"Quý nghèo, Mã Viên Viên ca là có tiền."

Dần dà dưới, khẳng định không có bằng hữu gì, người ta cũng càng phát ra xem thường hẳn.

Hình thành một cái Ác Tính Tuần Hoàn, càng là bị xem thường, càng là không chăm chú tu luyện.

Cực độ tự ti dưới, tại rượu chè ăn uống quá độ thân thể cũng liền lộ ra càng phát ra mập mạp.

Nhìn lấy cực độ thương tâm, lung tung rơi vài lấy huyền tệ Mã Viên Viên, Lâm Thiên cái này vững tin cái này đích xác là cái năm gần mười ba hài tử.

"Tiền vàng cho ta đi." Ngẫm lại, Lâm Thiên hay là thờ dài một tiếng mở miệng nói đến.

Mã Viên Viên biểu lộ bỗng nhiên sững sờ, tùy theo một vòng vui mừng phủ lên khóe miệng, cũng không khóc, phỉ sức đem thân thể lại gần.

Có thể so với Lâm Thiên lớn bằng bắp đùi cánh tay, hung hăng vỗ vỗ Lâm Thiên bả vai.

"Không tệ, không tệ, ngươi so với cái kia người có ánh mắt nhiều."

"Từ hôm nay trở đi, ngươi chính là ta Mã Viên Viên huy dưới đệ nhất hào tiểu đệ."

"Yên tâm, làm đại ca, tuyệt sẽ không bạc đãi ngươi."

Lâm Thiên mặt xạm lại, nhưng tay đem vỗ chính mình bả vai mập ngấn đại thủ đẩy ra cau mày nói: "Ai nói muốn làm ngươi tiểu đệ."

"A?" Mã Viên Viên biểu lộ biến đổi, mắt thấy lại phải gào lên.

Lâm Thiên vội vàng nói bổ sung: "Bất quá, ta có thể làm đại ca ngươi, những tiền vàng đó có thể tính làm ngươi cười nạp ta. "

"Làm ta đại ca?" Mã Viên Viên toàn thân thịt mỡ một trận run rẩy, có vẻ hơi không thể tin.

"Dựa vào cái gì."

"Ta thế nhưng là con trai của Mã Thiên Thành, thổ hào thiếu gia." Mã Viên Viên cũng không phục.

Lâm Thiên bĩu môi, khinh thường nói: "Ngươi tuổi tác có ta đại à?"

"Không có."

"Tu vi có ta cao à?"

"Hắn là cũng không có."

"Lớn lên có ta đẹp trai à?"

"Không có chứ."

"Cái kia không phải. Ngươi trừ có tiền, thậm chí liền tiền cũng không nhất định so ta nhiều. Mà ta phương diện khác đều so với ngươi còn mạnh hơn, ta không làm đại ca ngươi, người nào làm." Lâm Thiên hùng hổ dọa người mười phần có áp bách lực.

Mã Viên Viên ngốc, chấn động trong lòng, tuyệt đối với người thiếu niên trước mắt này nói tựa hồ có chút đạo lý.

Nhìn lấy có chút sững sờ Mã Viên Viên, Lâm Thiên nhân lúc còn nóng truy vấn: "Cơ hội chỉ có như thế một lần, có thể hay không nắm chắc thì nhìn ngươi."

Sau cùng câu nói này, bỗng nhiên cảm thẳng vào Mã Viên Viên tim.

Thật sự là hắn cô đơn quá lâu, từ nhỏ đã bị ngăn cách bởi đồng bạn bên ngoài, giờ phút này có một người nguyện ý làm đại ca của mình, trong nháy mắt không đang do dự.

"Đại ca. ." Mặt béo run lên một cái, nỗ lực làm lấy nịnh nọt biểu lộ.

Lâm Thiên cảm giác rất hài lòng. .

Cái này cũng không phải bởi vì thu hào tiểu đệ nguyên nhân, mà là chỉ ít ngừng đối phương thút thút, thuận tiện tiếp xuống vào tay.

"Ân, đã như vậy, làm tiểu đệ của ta, ngươi cũng không thể bảo trì loại này hình thể."

"Ngươi năm nay mười ba đúng không, vừa vặn tại lại đáng làm phạm vi bên trong, sử dụng tăng cao tu vi, có thể làm hao mòn rơi trong cơ thể ngươi dư thừa mỡ."

"Nếu như ngay cả cái này đều làm không được, vậy ta nhưng liền không thể làm đại ca ngươi bảo kê ngươi, dù sao Ta cũng vậy sẽ diện." Lâm Thiên cảm thấy tiếc nuối lắc đầu.

Mã Viên Viên lúc trước đã ánh mắt sáng ngời khi nghe thấy lời này về sau lại là trong nháy mắt lại âm ảm xuống.

"Không phải ta không muốn gầy xuống tới, là chịu vốn nên không có cách nào."

"Ừm? Có ý tứ gì?" Lâm Thiên sững sờ, ánh mắt hơi nheo lại.

"Thể chất của ta tựa hồ có vấn đề, một khắc không ăn liền sẽ rất đói." Mã Viên Viên khổ sở nói: "Mà lại, lúc đầu thời điểm, ta cũng nghĩ dựa vào tu luyện, đem hình thể khống chế."

"Nhưng cuối cùng lại là phát hiện, theo tu vi càng cao, muốn ăn cũng liền càng tràn đầy."

"Từ cấp một sơ cấp bắt đầu, khi đó mỗi ngày lượng cơm ăn của ta tương đương với năm người bình thường."

"Đến bây giờ cấp một cao cấp tu vi, đã là tương đương với ba mươi người lượng cơm ăn."

"Mà lại, căn bản là không có cách khống chế thể nội trừ hàng mờ."

"Cổ quái như vậy!" Lâm Thiên kinh hãi, hắn còn là lần đầu tiên nghe nói chuyện như vậy.

"Đưa tay qua đây, ta cho ngươi ngó ngó."

Đầy mở dài rộng tay, mang theo thức ăn cận bã, sai người ngược lại dạ dày, nhưng vì hoàn thành lần này khảo hạch, Lâm Thiên cũng không nghĩ ngợi nhiều được.

Chậm rãi đưa tay khoác lên trên đó, văn khí ôn hòa tuôn ra, thời gian dần trôi qua chui vào đến Mã Viên Viên thể nội.

Không bao lâu, dò xét văn khí chính là có phản hồi.

Tại trong thân thể, bụng vị trí, rất rõ ràng có một đoàn quỷ dị khó lường năng lượng.

Mà lại càng làm cho Lâm Thiên kinh dị chính là, trước mắt cái tên mập mạp này huyết dịch, lại là có từ sắc quang hoa.

"Đừng kêu!" Lâm Thiên hô nhỏ một tiếng, trong tay một tia văn khí hóa thành đao nhận, nhẹ nhàng chính là tại Mã Viên Viên chỗ cổ tay 1 cắt.

Một vòng huyết dịch chảy ra, qua trong giây lát bị văn khí bao vây lại.

Huyết dịch tuôn ra một cái chớp mắt, Lâm Thiên là thấy rất rõ ràng, cái kia bôi màu tím tiêu tán thành vô hình, chui vào đến trong máu.

Tuy nhiên rất nhanh, thường nhân khó mà thấy rõ, nhưng quyết định chạy không khỏi Lâm Thiên mắt.

Thao túng văn khí, đi vào trước mặt, đánh giá cẩn thận một phen về sau, nhưng lại cũng không thể nhìn ra cái gì dị thường.

Suy tư một lát sau, Lâm Thiên mở miệng nói: "Ngươi trước tiên vào trong nhà nghỉ đi, để ta suy nghĩ biện pháp một chút, nhìn có thể hay không chữa cho tốt ngươi này quái dị mao bệnh."

...

Đạp ra khỏi cửa phòng, Mã Thiên Thành quả nhiên là một mặt vội vàng tiếp cận đến dò hỏi: "Thiếu hiệp, tình huống như thế nào?"

Lâm Thiên liếc mắt, nói khẽ: "Có chút diện mạo, có điều còn cần thương thảo, ngươi lại ở nhà chờ đợi, ta đi một chút sẽ trở lại."

Nói xong, chính là trực tiếp đằng không mà lên, bay ra trong khu nhà cao cấp.

Lâm Thiên tự nhiên là không nhận ra lấy huyết dịch đến cùng có vấn đề gì, nhưng không có nghĩa là không có cách nào.

Giờ phút này hắn chuẩn bị tiến đến đọc qua một số tư liệu, cái tên mập mạp kia Mã Viên Viên, rất có thể có hi hữu huyết mạch tại thân.

...

Một đường tiến hành, rất nhanh chính là đi vào thành trì bên trong học viện.

Nơi này thư tịch số lượng tự nhiên là nhiều nhất.

Tuy nhiên cũng không phải là cái gọi là học viên, nhưng lấy Lâm Thiên thực lực trước mắt, loại này thành trì học viện quả nhiên là tới lui tự nhiên.

Tuỳ tiện lách qua trông coi hộ vệ cùng Giáo Viên, lặng lẽ chính là chạy tới sách trong lầu.

Thư tịch rất nhiều, nếu là lung tung đọc qua chỉ sợ mấy ngày đều khó mà xem hết.

Nhưng Lâm Thiên có diện mạo, trực tiếp chính là tiến về Kỳ Trần huyết mạch chỗ xem xét.

Từng quyển từng quyển thư tịch đọc qua xuống tới, rất nhanh, một loại có chút tương tự triệu chứng xuất hiện trong sách.

Lâm Thiên đôi mắt cũng theo đó sáng lên, cẩn thận lật xem.

Thượng Cổ Dị Thú: Khí thôn sơn hà heo.

Có máu là tím, nó hình dáng như heo, nó đặc điểm là thị ăn, nó ưu điểm vì lực lớn vô cùng, da lông dày đặc...

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 181: Mã Viên Viên học viện

Thượng Cổ Dị Thú: Khí thôn sơn hà heo.

Có máu là tím, Kỳ Lực to lớn, Kỳ Bì dày, uyển như sơn nhạc...

Liên tiếp kiểu chữ xem tiếp đi, Lâm Thiên trong mắt có vẻ kinh dị.

Dị thú, khác biệt với Yêu thú cùng Linh thú.

Cũng hoặc là nói không thuộc về thú loại.

Bởi vì chúng nó chỉ là phù dung sớm nở tối tàn, chỉ trên thế giới này xuất hiện qua vị trí.

Ngược lại, ở tại tan biến về sau, một ít nhân loại thì là hội không khỏi nắm giữ cùng nó đồng dạng huyết mạch, kế thừa kỳ đặc điểm.

Không ai biết cái này là vì sao, là cái gì nguyên do tạo thành loại chuyện này phát sinh.

Bởi vậy lúc này mới mang theo dị thú tên.

Dị chính là dị thường, không tầm thường ý tứ.

Thậm chí rất nhiều người phỏng đoán, những thứ này cái gọi là dị thú, rất có thể là người biến dị biến thành.

Có lẽ là tu luyện cái gì công pháp đặc thù biến dị mà tới.

Nhưng nhiều người hơn phỏng đoán, loại dị thú này chính là ứng thiên địa mà sinh, cái gọi là một phương thiên địa nuôi một phương người.

Làm một ít thời đại, cái nào đó khu vực vị trí hoàn cảnh nhân tố cùng sinh ra dị thú có chút tương tự thời điểm, căn cứ nó tương tự trình độ dẫn đến sẽ xuất hiện dị thú hoặc là ngầm có Dị Thú Huyết Mạch người.

Nhưng vô luận là cái gì chủng phỏng đoán, đến nay đều cũng không chứng minh.

Lâm Thiên cũng là căn cứ trí nhớ của đời trước, từng có một số phương diện này giải, mới bỗng nhiên nghĩ tới chỗ này.

Không có nghĩ đến lúc này tới đọc qua một trận, thế mà thật là có ăn khớp.

Cái này cái gọi là khí thôn sơn hà heo, nghe nói nó Thú Hình hình dáng so với đời núi còn lớn hơn gấp trăm lần, chủng vạn mét độ cao, một ngụm có thể nuốt vào sơn hà.

Mà bên ngoài da thịt đều so với bình thường núi độ dày còn dày đặc hơn.

Mà lại kỳ đặc điểm chính là như Mã Viên Viên, theo tu vi càng cao, muốn ăn càng tốt.

Ấu khi còn bé khí thôn sơn hà heo, có lẽ một ngày chỉ cần thôn phệ một ngọn núi, nhưng theo lấy thực lực tăng trưởng làm theo hội biến thành Bách Sơn, Thiên Sơn.

Chính là thực sự hoàn cảnh Trùng Phá Hoại.

Tuy nhiên nó bản tính không xấu, nhưng ở nó xuất thế niên đại đó, bởi vì tạo thành phá hư tính quá mức nghiêm trọng, bị cường giả phong cấm lên.

Cứ như vậy đối trọn vẹn mấy chục ngày về sau, thế mà trực tiếp ngắt đi.

Ngay tại lúc mọi người coi là cái kia khí thôn sơn hà heo đã chết đối thời điểm, lại là sinh ra thuế biến, bảo quang Lưu Ly gia thân, thực lực tăng gấp bội.

Mà lại theo lần này thuế biến, nguyên bản to lớn dạt dào lại là biến hóa vì một kiện pháp bảo, tên là Sơn Hà Đồ, bị khí thôn sơn hà heo nắm trong tay.

Từ đó heo sinh sôi sinh thuế biến, nhảy lên trở thành Thánh đạo bên trong Đại thế giới có ít nhân vật cường hãn. .

Sơn Hà Đồ vừa ra, phạm là tu vi không đạt Thánh Giai, không có tự thân linh vực tồn tại, tận đều không có cách nào thoát khổ mà ra.

Mà lại cảm niệm cường giả kia ân đức, càng là làm bạn cường giả kia chinh chiến trăm năm lâu.

...

Lâm Thiên xem hết khí thôn sơn hà heo giới thiệu, sắc mặt đầu tiên là sáng ngời một trận, sau đó phút chốc lại âm ảm đi.

Mấy chục ngày a?

Loại thời giờ này đoạn, đừng nói tiến vào trước 10 người thông qua khảo hạch, chỉ sợ tuyệt đối là một tên sau cùng không có chạy.

"Không được, nhất định phải nghĩ muốn những biện pháp khác, mà lại nếu là trực tiếp cầm tù đối phương, chỉ sợ cái kia Mã Thiên Thành cũng sẽ không đồng ý." Lâm Thiên trong lòng trầm tư, nhíu mày trầm tư.

...

Một bên khác, Mã Viên Viên tại nhận Lâm Thiên người đại ca này về sau, tâm tình tốt thụ rất nhiều.

Giờ phút này lại là có tu luyện ý nghĩ, tại cùng Mã Thiên Thành nói một tiếng về sau, lại là một mình tiến về học viện.

Mã Viên Viên vị trí học viện tên là chúng trù học viện.

Tên như ý nghĩa, chính là rất nhiều người chúng trù hoạch kiến lập lập, Viện Trưởng tu vi cũng không cao, vèn vèn chỉ là cấp sáu a.

Một đường xe nhẹ đường quen đi vào chính mình sở tại lớp học.

Mã Viên Viên mập mạp thân thể vừa đi tới cửa, chính là dẫn phát một trận cười vang.

"Ha-Ha, mau nhìn cái này con lợn béo đáng chết."

"Chết cười ta. Nó đoán chừng liền môn đều qua không đi."

"Đó cũng không phải là, đến bị chen ở nơi đó."

"Ha-Ha, nhìn thấy hấn, ta liền nhớ lại nhà ta cái kia thùng dầu."

"Ta nhớ tới nhà ta nuôi heo."

"Lớn lên theo bóng giống như, đoán chừng có thể lăn lộn bước đi đi?"

"Không biết có thể hay không đá lấy chơi."

"Người nhìn bụng kia, đều nhanh rót xuống trên đùi đi."

Mã Viên Viên nguyên bản hảo tâm tình trong nháy mắt sạch sành sanh không còn, trong mắt có hồng quang, hiện ra màu đỏ lại là muốn khóc lên.

Nhưng lúc này, hấn lại là đột nhiên muốn đi Lâm Thiên, cắn răng nói: "Béo đã mập, ăn nhà người thóc gạo, hay là ta đại ca tốt."

"Đại ca người? Ha-Ha, đoán chừng cùng người không có khác nhau đi."

"Người ngược lại là không ăn nhà ta gạo, nhưng cũng tốt treo như thế, nhà ta nhưng nuôi không nổi người dạng này heo."

"Nuôi tới làm gì? Heo còn có thể cống hiến béo khỏe thịt đâu, thịt của hấn người ăn à?"

"Buồn nôn."

Mã Viên Viên cũng không phải là một cái tính khí người rất tốt, thời gian mấy năm, gặp châm chọc khiêu khích nhiều vô số kể.

Bình thường nhẫn nại, đi qua cũng liền đi qua, nhưng bây giờ, hấn đã không muốn nhẫn nhịn, tự nhiên không có trúng đồ nhận sợ đạo lý.

Con mắt đỏ bừng nhìn lấy kêu to lớn nhất vui mừng người, giận nằng lên tiếng: "Kim Triệt, người có thể mắng, không thể mắng ta đại ca."

Mã Viên Viên là thật giận, Lâm Thiên là một cái duy nhất nguyện ý trở thành bạn hắn, thậm chí đại ca người, cái này đối với hắn mà nói, không khác đựng vào trong lòng nhu nhược địa phương.

Bởi vậy, dưới loại tình huống này, Mã Viên Viên cũng không e ngại cái gì, ngược lại càng phát hùng hổ dọa người lên, thân thể cao lớn trực câu câu đứng ở lúc trước người kia trước mặt, rất có uy thế.

Góp nhặt hỏa khí mượn cơ hội này bỗng nhiên bạo phát đi ra chỉ Kim học thành cái mũi mắng không ngừng.

Kim Triệt giận a, nhưng hắn cũng rõ ràng, hiện tại chính mình chỉ có thể đánh đánh pháo miệng mà thôi, cái kia Mã Viên Viên tại làm sao, cũng là trong thành phủ hào chi tử, bình thường đều là bị khi phụ quen, giờ phút này bạo nổi, thể mà thật đúng là không có cách nào dùng khí thế để lại trở về.

Dù sao, gia đình hoàn toàn không cách nào so sánh.

Thậm chí có chút choáng váng.

Dưới tình huống bình thường, cái này Mã Viên Viên đều là bị trào phúng vài câu, thì tâm tính sập bần, sau đó phàn nàn rời đi.

Kim Triệt đỏ mặt khí thô, chỉ Mã Viên Viên ngón tay đều run run rẩy rẩy lên, thật lâu từ trong hàm răng gát ra một câu: "Ha ha, giải thích thể nào đi nữa cũng không thể thoát khỏi con lợn béo đáng chết danh hào, trừ phi ngươi để đại ca ngươi đến học viện lực đến a."

Mã Viên Viên thật sâu hút khẩu khí, điều chỉnh dưới hô hấp, lớn tiếng nói: "Tới thì tới, ta đại ca thể nhưng là Nhân Trung Long Phụng, đến lúc đó chó để cho hù sợ! !"

... ..

Một trận phong ba nhỏ kết thúc, lấy Kim Triệt thua chạy là kết cục.

Mã Viên Viên đặt mộng ngồi trên ghế, thở dài ra một hơi.

Mắng chửi người, đây là hắn lần thứ nhất ném thù, nhưng giờ phút này nhưng trong lòng thì giống như tích tụ bị mở ra, dễ chịu rất nhiều.

Ngó ngó phòng học bên ngoài, Kim Triệt mặc dù là bị chính mình nộ hồng một trận, nhưng càng nhiều người hơi đi tới, cùng hắn nói chuyện phiếm.

Mã Viên Viên cảm thấy nở nụ cười khổ, quả nhiên chính mình hay là sẽ không nhận những người khác hoan nghênh, vẫn là bị ngăn cách bên ngoài. .

Trong lòng thất lạc đồng thời, đối với Lâm Thiên lại là càng phát cảm kích.

Chỉ có bị người cách ly qua, mới biết được nguyện ý ở tại bên cạnh mình người đến cỡ nào đáng ngưỡng mộ.

"Ta nhất định thật tốt tu luyện." Mã Viên Viên ở trong lòng âm thầm hạ quyết tâm.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 182: Phong tỏa

Mã Viên Viên bình tĩnh lại, đem ánh mắt phóng tới trước mắt trên sách học, nơi đó có liên quan tới Sơ Cấp Võ Giả tu hành phương pháp miêu tả.

Bình tĩnh nhìn vài trang sách, đem những mục đó quen tại tâm trí thức lần nữa củng cố một lần.

Mà lúc này, một bài giảng cũng theo thời gian chuyển dời đến.

Cái này lớp, là Linh lực tu tập, đạo sư thì là một tên tuổi chừng ba mươi cường tráng hán tử.

Bắp thịt cả người châm kết, giống như Giao Long, tràn ngập bạo phát tính lực lượng.

Tuy nhiên hiện nay bởi vì một ít nguyên do dẫn đến linh lực tu hành tạm thời đình trệ xuống tới, nhưng Mã Viên Viên lại như cũ duy trì độ cao tinh thần

tập trung

Hắn là muốn tu tập, không nguyện ý một mực là bộ dáng này.

Đạo sư rất lợi hại chuyên nghiệp, bản thân tu vi đạt tới cấp năm trung cấp trình độ, tuy nhiên không phải Thiên Kiêu người, nhưng đối với linh lực lý giải y nguyên mười phần khắc sâu.

Chỉ ít đối với hiện nay Mã Viên Viên tới nói, là như thế.

"Linh lực, cái gì gọi là Linh lực, linh động, lại tràn đầy lực lượng."

"Mang ý nghĩa, chúng ta cần lấy chính mình vì vật chứa, đem loại này lực lượng thần bí quán triệt thân thể, đề bạt tự thân cường độ đồng thời, thu phát tự nhiên."

"Vô giả sơ kỳ, là một cái đặt nền móng giai đoạn, giai đoạn này, cực kỳ trọng yếu, đặc biệt là thân thể cường độ."

"Lấy một thí dụ mà nói, thân thể giống như vật chứa, vật chứa lớn nhỏ, liên quan đến lấy người thu nạp linh lực bao nhiêu."

"Mà 1 cá nhân thiên phú bao nhiêu, thì là quyết định thân thể sơ kỳ cường đại đến mức nào cái này giống như khối gỗ, khối gỗ đủ dài đầy đủ cứng cỏi, mới có thể từng hấp thu nhiều Linh lực."

...

Mã Viên Viên chăm chú nghe giảng, làm lấy bút ký, mà lúc này, học viện ngoài cửa, lại là xuất hiện một cái tuần lãng bóng người.

"Viên Viên, đi ra một chút." Lâm Thiên đứng ở phòng học bên ngoài, nhẹ giọng hô.

Đi qua một phen nghiên cứu, hắn đã đại khái suy đoán ra một loại có thể dùng đến kích hoạt đối phương huyết mạch phương thức, giờ phút này muốn nếm thử một phen.

Đi qua hỏi thăm mã học thành, tìm tới học viện mà đến.

Mã Viên Viên nghe thấy âm thanh quen thuộc kia, cả người mừng rỡ, đứng dậy.

Mà lúc này, giảng sư trên đài lại là mặt lộ vẻ không vui.

"Ngồi xuống!" Giảng sư trầm giọng mở miệng.

"Mã Viên Viên, ta biết là người con trai Mã Học Thành, nhưng mặc kệ con ngựa kia học thành cỡ nào có tài phú, ở tại chúng ta tu luyện chi nhân trước mặt, đều không đáng nhắc tới."

"Người bình thường không đến vậy thì thôi, đến, há có thể muốn đi thi đi, học viện quy củ như thế nào vật?"

"Ta!" Mã Viên Viên nghẹn lời, nhưng tim không thấy phản bác ngữ đến kẻ ra.

Đạo sư kia không buông tha, hùng hổ dọa người, giờ phút này lại đi ngoài cửa quát lớn: "Là người Mã Viên Viên gia thuộc người nhà?"

"Hừ, thì là các người loại này yêu chiều, dẫn đến hắn dị dạng trưởng thành."

"Hiện tại thể mà còn có mặt mũi tới."

Lâm Thiên nhú mày, nhưng không tốt phản bác cái gì, chỉ là kiên nhẫn nói: "Vị này Giáo Viên, ta là thật có việc."

"Có việc? Có cái gì thí sự? Người có thể chỉ đạo hắn tu luyện?"

"Hắn đều thành cái này heo dạng, còn như thế như vậy, ta nhìn người thật coi hắn là súc vật đối đãi!" Giáo Viên không buông tha.

Lâm Thiên lúc này sắc mặt có chút khó coi, đối phương lời nói quá khó nghe.

"Ta không phải là không muốn tu luyện, mà là..." Mã Viên Viên lúc này khó thở phản bác lên.

"Im miệng, người muốn tu luyện? Muốn tu luyện lại là bây giờ cái bộ dáng này?"

Giáo Viên cười lạnh: "Trách không được người ta bảo người heo mập, người lại còn coi nổi cái danh xưng này, thời gian dài như vậy hay là cấp một tu vi."

"Ta muốn thật sự là một con lợn, tại ta chỉ đạo dưới, hiện tại cũng nên đột phá đến cấp hai."

Cái này vừa nói, Lâm Thiên sắc mặt trong nháy mắt biến.

Đối phương cái này không chỉ là một loại thúc giục, mà là thực sự vũ nhục.

Ngữ khí trong nháy mắt trầm ngưng xuống tới, lãnh đạm nói: "Cho ngươi cái cơ hội, xin lỗi!"

"Xin lỗi? Ngươi nói ta?"

Giáo Viên mặt lộ vẻ vẻ châm chọc nói: "Để cho ta cho đầu này heo mập, hay là xin lỗi ngươi?"

"Các ngươi thật sự cho rằng có mấy cái tiền, liền có thể không nhìn Tu giả tôn nghiêm?"

"Ngươi là cái thứ gì, không có ta, hần chỉ có thể là làm cả đời heo mập."

"Ta cho ngươi một cơ hội, xin lỗi, ta còn có thể tiếp tục chỉ đạo hần, để hần có cơ hội đột phá thực lực, không dùng một mực lấy loại này diện mạo bày ra."

Lâm Thiên giận, nói: "Ngươi? Ngươi là cái gì lông chim đồ vật, chỉ đạo hần cần dựa vào ngươi à?"

Lâm Thiên bước về phía trước một bước, khí tức trường mảy phần.

"Ngươi cho rằng ngươi lợi hại mạnh?"

Lâm Thiên lần nữa hướng phía trước bước ra mấy phần, khí tức đã giống như Giang Hà sóng lớn, để Giáo Viên kinh hãi.

"Thực lực của ta, là ngươi xa xa không cách nào tưởng tượng tồn tại, ngươi có tư cách gì ở trước mặt ta phát ngôn bừa bãi?"

Lâm Thiên một bước cuối cùng bước ra, tiến vào phòng học, đi vào Giáo Viên trước người.

Giống như như đại dương khí tức, trong nháy mắt đánh tan vền vẹn chỉ có cấp năm thực lực Giáo Viên bùng tìm.

Đặt móng co quắp ngồi dưới đất, lại không dám ngôn ngữ.

"Viên Viên, đi." Lâm Thiên lười nhác lại nhìn cái kia Giáo Viên một chút, nhẹ giọng hướng về phía Mã Viên Viên nói ra.

"Ừm." Mã Viên Viên ứng thanh.

...

Lâm Thiên đến, để vô số học viên kinh hãi.

"Cái kia chính là Mã Viên Viên đại ca?"

"Thật mạnh!"

"Vừa rồi tại khí tức của hần phía dưới, ta ta cảm giác tựa như một đầu cá ướp muối, căn bản khó mà xoay người."

"Ta cảm giác mình giống Hải Sâm, không dám nhúc nhích."

"Ta giống ốc sên. . Nửa bước khó đi."

"Nói như vậy đến, ta chẳng phải là 1 con rùa đen?"

...'

Một chỗ trong rừng rậm.

Lâm Thiên lấy văn khí thăm dò vào Mã Viên Viên thể nội, chậm rãi tại trong thể nội xây dựng một chỗ môn hộ.

Trên cửa quang hoa tiêu tan không ngừng, tỏa ra ánh sáng lung linh, lộ ra có chút thần bí.

Đây là Lâm Thiên dựng văn khí chi môn, dùng để phong tỏa Mã Viên Viên muốn ăn, cùng dạ dày, xưng là chúng huyền chi môn.

Có chừng trăm mét độ cao, hơn ba mươi mét rộng lớn, mà lại càng là hiện ra kim quang.

Nắm giữ trăm mét môn đình, toàn thân lưu kim dị sắc môn hộ thật chặt đứng sừng sững ở trong thể nội.

Phía trên càng là có quý dị kiểu chữ bao trùm, màu tím xiềng xích buộc chặt trên đó, hấp thu sở hữu Linh lực, màu tím xiềng xích cho dẫn dắt.

Hấp thu hết Linh lực, cũng không có tiêu tán vô hình, mà là bị tồn trữ lên, đến lúc đó trực tiếp phản hồi, dùng để đột phá tu vi.

Nếu không hiện đang hấp thu Linh lực. Chỉ sẽ hình thành hiệu quả trái ngược.

To lớn môn đình trên, khắc hoạ mấy trăm cái thần bí kiểu chữ, lóe ra sáng rực quang hoa, mấy cái có lẽ đã nhanh che kín cả đại môn.

Trước mặt kiểu chữ có thể coi là ăn vào gỗ sâu ba phân, nhưng mới dần sinh kiểu chữ lại là có vẻ hơi hư huyền, cũng không thấy được, càng không có tử sắc quang hoa thoáng hiện.

Lâm Thiên yên lặng nhìn lấy, cảm thấy hơi có chút chờ mong.

Đây là Mã Viên Viên lúc thời điểm tu luyện lấy khiến Linh lực hội tụ văn tự, giờ phút này cũng không có tiêu tán, bị khắc hoạ một mảnh Thi Văn.

Đây là Lâm Thiên tính toán, sử dụng Thi Văn gia trì lực đạo, cùng tu tập ra Linh lực, nhất cử xông phá huyết mạch cách trở, phong cấm Mã Viên Viên muốn ăn.

"Tiếp tục tu luyện." Lâm Thiên trầm giọng mở miệng, đốc thúc lấy ngoại giới hấp thu Linh lực không ngừng Mã Viên Viên.

Thành hay bại, Lâm Thiên cũng không cái gì dự đoán, chỉ là dựa theo trong lòng mình ý nghĩ mà đến.

Bất quá, ở trong suy tính, hay là vô cùng có khả năng thành công.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 183: Thuế biến Mã Viên Viên

Mã Viên Viên thể nội chong chất đại lượng Linh lực, giờ khắc này ở môn hộ phong tỏa dưới, hóa thành điểm điểm văn tự.

Giờ phút này học sinh mới Linh lực thì là tại thể nội điên cuồng tán loạn, khí tức lại là bắt đầu trèo thẳng lên.

Tại huyết mạch trừ hàng chỗ không địa phương tốt bị phong cấm về sau, Mã Viên Viên rốt cục có thể tiến hành bình thường tu luyện.

Ba năm nội tình giờ phút này rốt cục phát huy trọng yếu tác dụng, Mã Viên Viên tu vi lại là nhất cử đột phá đến cấp hai trình độ.

Mà lại loại tình huống này lại là cũng không có bất kỳ ngừng, tại cấp hai tu vi dừng lại một cái chớp mắt về sau càng là hướng phía cấp ba khởi xướng xông vào.

Lâm Thiên có chút hít mát, cẩn thận chú ý Mã Viên Viên tình huống.

Đây là trong dự liệu sẽ xuất hiện tình huống, mà chuyện sắp xảy ra kế tiếp, mới là trọng yếu nhất.

Tại tu vi xông phá đến cấp ba thời khắc, dị biến rốt cục phát sinh.

Loại dị thú này huyết mạch vốn nên liền không khả năng là ôn hòa, giờ phút này bị cưỡng chế phong ấn, làm sao có thể không có một chút phản ứng?

Tại cảm nhận được mình bị hạn chế một khắc này, huyết dịch trong nháy mắt sôi trào, một cỗ cường đại lực hút từ dạ dày truyền đến.

Huyết mạch chi lực lại là thao túng dạ dày, muốn muốn mạnh mẽ đem những thứ này phong ấn năng lượng của mình hấp thu!

Lâm Thiên lạnh lùng, đây hết thảy đã sớm tại dự liệu của mình bên trong.

Cái gọi là Đồ Thủy không bằng thư nước, loại vật này là khó mà lấy cường lực khắc chế, tự nhiên sẽ hình thành phản công.

Làm cỗ này phản công huyết mạch chi lực tuôn ra động, Lâm Thiên không sợ hãi không hoảng hốt, vươn tay cánh tay, lại là một sợi hùng hậu văn khí tuôn ra động.

Lấy Lâm Thiên thực lực, tự nhiên là xem thường loại này cái gọi là huyết mạch chi lực.

Có lẽ hần hạn mức cao nhất rất cao, nhưng xem ra đến bây giờ, quyết định khó mà đối với mình tạo thành bất kỳ ảnh hưởng.

Như vậy cũng tốt so, ngăn chặn dòng nước vật thể, từ bùn đất đổi thành cứng, rắn kim cương, trừ phi dòng nước trùng kích tiếp tục gia tăng, nếu không căn bản không có khả năng đối với kim cương tạo thành uy hiếp.

Mà hiển nhiên, trước mắt cái này huyết mạch lực lượng chưa phát dục thành hình, không có khả năng chống cự ở.

"Ngưng!" Lâm Thiên quát khẽ, văn khí trong chớp mắt liền đem huyết mạch chi lực giam cầm.

Sau đó trong mắt lãnh mang nở rộ đồng thời, điều khiển chính mình văn khí, đem huyết mạch chi lực chậm rãi phóng tới môn đình phía trên.

Môn đình trên xiềng xích trong nháy mắt tuôn ra động, đem đoàn kia văn khí một mực khóa lại.

Lâm Thiên âm thầm thư giãn khẩu khí.

Tại nghiên cứu của hần bên trong, cái kia cái thứ nhất khí thôn sơn hà heo sở dĩ có thể đem huyết mạch ngưng luyện, không thể rời bỏ cường giả kia trôi buộc.

Tại bị vây đồng thời, huyết mạch chi lực tại thể nội khuấy động, nhưng lại không cách nào lần nữa bổ sung năng lượng, bởi vậy thời gian dần trôi qua đánh mất hoạt tính, thay đổi khả khổng, bởi vậy mới có thể hóa thành Linh Bảo Sơn Hà Đồ.

Mà Lâm Thiên trước mắt cách làm thì là cường chế tính.

Đem huyết mạch bên trong bạo ngược khí tức toàn bộ lấy môn đình làm dẫn từ, tiến hành hấp thu, sau đó phong ấn, chỉ để lại đơn thuần huyết mạch chi lực, đến lúc đó Mã Viên Viên tự nhiên cũng liền có thể chuyển khổng.

Ban đầu cách làm là tiến hành theo chất lượng, không cho bỏ tức, để nó đánh mất hoạt tính.

Mà bây giờ, Lâm Thiên thì là muốn bạo lực hơn nhiều.

Xiềng xích phía trên, cái kia bị văn khí kiện hàng huyết mạch đang gãy dựa không nghĩ, bộc phát ra lực lượng cường hãn.

Nhưng loại lực lượng này đối với Mã Viên Viên tới nói tự nhiên là vô pháp chuyển khổng, cho nên mới sẽ bị nó khổng chế, có to lớn muốn ăn, trở thành thiếu hụt.

Nhưng loại lực lượng này đối với Lâm Thiên mà nói, lại là lại không khác tại con gà con, tùy tiện có thể nắm.

Màu tím xiềng xích, duỗi ra mấy sợi bỗng nhiên xuyên thấu qua văn khí cách trở, đâm vào đến huyết mạch bên trong.

Sau đó một chút màu đen khí tức, tại xiềng xích ký dẫn dưới rất nhanh bị hấp thu sạch sẽ.

Nguyên bản hiện ra ám tử sắc huyết mạch chi lực, tại thời gian dòi dòi phía dưới, vậy mà từ từ đảo sáng hào quang màu tím, hiển nhiên trong đó không tốt thừa số, đã nhanh loại bỏ sạch sẽ.

"Nhanh."

Lâm Thiên thất kinh, bây giờ huyết mạch bên trong ẩn chứa khí tức, để hần ghé mắt.

Loại khí tức này tuy nhiên lượng trên không có ý nghĩa, nhưng nó chất lại là kinh người.

Mà lại loại này cái gọi là lượng cũng là đối với với hần mà nói, nếu là phóng tới vền vền chỉ có cấp ba Mã Viên Viên mà nói, hiệu quả kia thể nhưng là cực kỳ kinh người.

"Đoán chừng đầy đủ đến cấp năm." Lâm Thiên âm thầm tính ra một phen.

Mà lúc này, cái kia màu tím xiềng xích rốt cục lại cũng khó có thể rút ra mây may vật chất màu đen, chậm rãi yên tĩnh lại, đem đã bị rút ra vật chất màu đen khóa ở trung ương.

"Thành!" Lâm Thiên sắc mặt đại hi.

Bây giờ chỉ cần đem thuần khiết huyết mạch rót vào Mã Viên Viên thể nội việc này coi như hoàn thành, mà về sau, cái kia màu đen vật chất, tại không có ngoại giới năng lượng bổ tức tình huống dưới, sẽ cùng trước kia cái kia khí thôn sơn hà heo, từ từ đánh mất hoạt tính, cuối cùng tiêu vong.

Vươn tay cánh tay, nhẹ nhàng vung lên trong lúc, bị thuần hóa huyết mạch chính là đi vào trước người, Lâm Thiên mỉm cười, lần nữa một dạng cánh tay.

Huyết mạch bắn ra, khắc sâu vào đến Mã Viên Viên thể nội.

"Oanh.

1 cổ khí tức bỗng nhiên nổ bẻ ra tới.

Khí thể cường đại trải rộng ra, tại thân thể chung quanh mang theo từng vòng từng vòng khí lăng, hải nhiên vô cùng.

Kacha~, kacha~.

Từng đợt không khỏi thanh âm truyền đến, đây là cốt cách rung động thanh âm, mang ý nghĩa Mã Viên Viên thể chất chính tiến hành điên cuồng cải biến.

Âm thanh chói tai làm cho người không rét mà run, nhưng Lâm Thiên trong mắt lại là có mấy phần vui sướng.

Trước mắt nguyên bản béo như Viên Cầu Mã Viên Viên, đang lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được gầy xuống tới.

Mà lại liền thân cao đều là đi lên lui mấy phần, giờ phút này lại là đạt tới hai mét năm có hơn.

Cuối cùng, cả người thuế biến.

Trước mắt Mã Viên Viên, lại không một tia công kênh, mà là lộ ra khô ngồ bắt phàm, thân cao thể lớn.

Đây là khí thôn sơn hà heo huyết mạch duyên cớ, hẳn dù là gầy xuống tới, cũng không có khả năng liền giống như người bình thường, chỉ có thể là như vậy cường tráng.

Có điều dù là như thế, thời khắc này Mã Viên Viên đã là sai người sẽ không cảm thấy một tia khinh thường, ngược lại là tràn ngập áp bách lực.

Chậm rãi mở ra hai mắt, Mã Viên Viên đầu tiên là sững sờ, sau đó không thể tin đại lượng từ bản thân tới.

Trong mắt thật nhanh chính là chứa đầy nước mắt.

"Tạ tạ, đại ca." Mã Viên Viên từ đáy lòng mở miệng.

Không có như hần đồng dạng trải nghiệm qua bị người xem thường mấy năm tàn khốc, là khó mà hiểu được giờ phút này trong lòng có cỡ nào khuấy động.

Lâm Thiên trợ giúp, đối với với hần mà nói, không khác tái sinh phụ mẫu.

Lâm Thiên mỉm cười, chậm rãi lắc đầu nói: "Ngươi nếu là tiểu đệ của ta, làm đại ca, đây là cần phải."

"Đúng, thực lực ngươi bây giờ, cần phải chừng cấp năm đi?"

Mã Viên Viên nghe vậy, chậm rãi nâng lên cương kiêu thiết chú cánh tay cầm thụ một phen về sau, hung hăng gật đầu nói "Ừm, cấp năm trung cấp."

"Bất quá ta cảm giác, khí lực của ta cũng rất lớn, tựa hồ không kém gì Linh lực gia trì về sau!"

"Ha-Ha, cái đó là bình thường, ngươi bây giờ, cũng không yếu, đi thôi, chúng ta về học viện, để những cái kia xem thường lên ngươi người, tốt tốt mở mang kiến thức một chút, thật ngươi."

"Ngươi bây giờ, hoàn toàn có thể đem bọn họ treo ngược lên đến đánh a!"

Lâm Thiên cảm thán lên.

Loại này được trời ưu ái người, một khi kích phát huyết mạch, sẽ là tiến triển cực nhanh tu tập tốc độ.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 184: Nguyên do

Trong học viện, Mã Viên Viên thân thể khô khô trước mặt, không ít lúc đầu đồng học, giờ phút này giống như con gà con.

"Đây là ai?"

Tất cả mọi người cảm thấy da đầu run lên, một cỗ ý lạnh trực tiếp từ bàn chân xông lên, tất cả mọi người cảm thấy run rẩy, phảng phất ở vào một chỗ cực kỳ lạnh lẽo hoàn cảnh bên trong.

Phải biết, bọn họ đều là học viện con cưng, thực lực lớn đều có cấp ba trở lên.

Nhưng giờ phút này, tại cái kia cao đến nam tử trước lại không hứng nổi một tia ý phản kháng.

Kim Triệt sắc mặt trắng bệch, mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu từ trên mặt nhỏ giọt xuống, hẳn có thể cảm giác được cường giả kia ánh mắt tựa hồ tại trên người mình dừng lại lâu nhất.

"Hắn có chút giống Mã Viên Viên?"

Lúc này 1 học viên kinh hô lên.

"Không có khả năng, Mã Viên Viên làm sao có thể có loại thực lực này, mà lại hoàn toàn chính là hai người!"

Lập tức có người phản bác.

Mã Viên Viên thế nhưng là mập cùng bóng một dạng, thấy thế nào cũng không thể nào là người trước mắt này.

Người trước mắt này tuy nhiên khô khô cao lớn, nhưng toàn thân bắp thịt thế nhưng là rắn chắc cực kỳ, một điểm thịt thừa đều không có.

"Ha ha, làm sao, không biết?" Mã Viên Viên lúc này lại là mở miệng cười nói.

Âm thanh quen thuộc kia vừa ra, lập tức làm cho tất cả mọi người như rớt vào hầm băng.

Một số đã từng đã cười nhạo hắn người, càng là toàn thân phát run lên.

"Thế mà thật là hắn!" Kim Triệt gào thét, đầy mắt không thể tin.

Mà lúc này, hắn cũng ngach rớt cục trông thấy, Mã Viên Viên sau lưng nam tử, chính là đi trước cái kia không biết tên cường giả.

Là hắn, khẳng định là hắn!

Kim Triệt cảm thấy gào thét, nhưng cũng không dám mở miệng.

Mã Viên Viên lạnh lùng, dậm chân đi vào Kim Triệt trước mặt, cánh tay nhấc lên liền đem lúc trước nhục mạ mình người đá lên.

"Người vừa nói ta là heo mập?" Mã Viên Viên lạnh lùng mở miệng.

"Người nói ta đại ca cũng là phé phẩm?"

Kim Triệt chảy mồ hôi, khóe mắt có nước mắt, hẳn dù sao chỉ là một cái hơn mười tuổi hài tử, chỗ nào chịu qua loại này trận hình.

"Tốt, không sai biệt lắm." Lâm Thiên lúc này đứng ra chặn lại nói.

Đối phương dù sao không phải cái gì thập ác bất xá người xấu, mà lại tuổi không lớn lắm, giờ phút này giáo huấn một phen là đủ.

"Về sau cũng không nên lấy hình dạng đánh giá con người."

Thờ dài một tiếng về sau, Lâm Thiên vươn tay cánh tay, dắt lấy Mã Viên Viên phi tốc lướt qua Trường Không rồi đi nơi đây.

Vô số học viên kinh hãi.

Có thể bay!

Đây chính là đại biểu cho Thiên Linh cảnh a, cấp bảy thực lực, cho dù là thành chủ cũng không gì hơn cái này.

...

Mã gia đại trạch bên trong, mã học thành nụ cười trên mặt căn bản ngăn không được, không ngừng cong xuống cảm tạ.

Đồng thời càng là thường cùng than ngắn, mở miệng kể ra: "Nhờ có thiếu hiệp, nếu không có thiếu hiệp, không biết con ta đem sẽ trở thành cái gì bộ dáng. "

"Nói đến, cũng là ta cái này người làm cha không được, tuy nhiên chỉ có tài phú, cũng là bị người vứt bỏ."

"A? Chỉ giáo cho?" Lâm Thiên buồn bực, tựa hồ còn có chính mình không biết bí ẩn.

Mã Thiên Thành thờ dài một tiếng sau chậm rãi mở miệng nói: "Thiếu hiệp có chỗ không biết, ta lại nói với ngươi tới."

Mã Thiên Thành cái đó là được xưng là từ trước tới nay vận khí người tốt nhất.

Mấy năm trước đó, loài Ma từng có một lần đại quy mô xâm lấn, mặc dù có võ giả ngăn cản, nhưng y nguyên có không ít tiến vào nhân tộc cương vực bên trong.

Nhưng là một mực bồi hồi ở ngoại vi bộ phận, đem nhân loại triệt để phá hỏng tại thành trì bên trong.

Mà lúc đó bên ngoài thu thập linh dược, liên sát cấp thấp ma tộc nhân loại tu sĩ cơ hồ toàn quân bị diệt.

Lúc đó loài Ma nhưng là có Ma Tôn dẫn đội, càng là còn có ba tên cấp bảy loài Ma làm phụ, nắm giữ ưu thế áp đảo.

Nhân loại phản kích, từ các nơi triệu tập đầy đủ nhân thủ về sau, đã qua trọn vẹn ba ngày.

Khi đó, không có người sẽ cho rằng, bên ngoài còn sẽ có sống sót loài người.

Tại Đế Quốc một tên cùng Ma Tôn đồng dạng đẳng cấp cường giả chỉ huy dưới, loài người bẻ gãy nghiêng nát đánh tan chặn ở bên ngoài loài Ma.

Nhưng là đụng phải Ma Thần hình chiếu tập kích, cuối cùng cả tràng chiến dịch xuống tới, hai phe đều không có chiếm đến bất kỳ tiện nghi.

Một trận cường giả trao đổi về sau ngày thứ hai, một tên bí ối nam tử lại là mang theo mấy viên ma tâm trở lại thành thị.

Người kia, chính là Mã Thiên Thành.

Tại trải qua trùng điệp kiểm tra, bảo đảm không phải gian tế về sau, Mã Thiên Thành cuối cùng trở thành chiến dịch bên trong duy nhất người sống sót.

Đây chính là Ma Hoàng cùng Ma Vương cấp trái tim, vạn năm khó gặp, mua bán giá cả có thể xưng con số trên trời.

Từ đó, Mã Thiên Thành trở thành truyền thuyết, không ai có thể đoán được là sao không có bất kỳ cái gì tu vi vì Mã Thiên Thành có thể còn sống.

Cái này thành làm một cái bí ẩn chưa có lời đáp, nhưng không thể phủ nhận là, Mã Thiên Thành từ đó phát tài.

Nhảy lên trở thành ít có phú hào, thậm chí cấp tám Huyền Tu đều không có nó giàu có.

Tại thực lực này cùng tài phú quyền lực mức nổi thế giới, Mã Thiên Thành loại người này tự nhiên là có người sùng bái, cũng có nhiều người hơn xem thường.

Lâm Thiên âm thầm dư vị một phen Mã Thiên Thành quang vinh sự tích, có chút ngạc nhiên.

"Dẫn nhằm cắt chó đi!" Một cái không có chú ý, Lâm Thiên lời nói chính là thốt ra.

Sau đó phút chốc lại kịp phản ứng, nói như vậy, tựa hồ có chút không ổn, lại nói: "Ách, ta không phải ý tứ kia. ."

Ngược lại là Mã Thiên Thành khoát khoát tay không thêm để ý chút nào nói: "Không có việc gì, ta lúc đầu đúng là dẫn nhằm cắt chó."

"Cũng chính bởi vì dạng này, ta tuy nhiên giàu có, nhưng rất nhiều Tu giả căn bản xem thường ta."

"Thậm chí liên chiêu mời 1 tên hộ vệ đều làm không được, chỉ có thể đợi trong thành."

"Liên phát bố ủy thác, đều là nặc danh tuyên bố, không phải vậy có rất ít người hội xác nhận nhiệm vụ."

Mã Thiên Thành thần sắc có chút âm đạm, Lâm Thiên cũng thực sự có thể đầy đủ lý giải.

Thời đại này, không có thực lực, lại có được nhiều như vậy tư nguyên, khẳng định sẽ gây người đỏ mắt.

Tuy nhiên thường nói vận khí cũng là thực lực một bộ phận, nhưng mà một người hoàn toàn là ý lại vận khí, liền giống với bất hack, sai người khinh thường.

"Cũng may, ta đem phần lớn tiền tài hiến cho cho thành chủ, lúc này mới bảo trì một cái cùng thành chủ giao hảo quan hệ."

"Mã Viên Viên sở dĩ như vậy bị người xem thường, trừ tự thân thiếu hụt bên ngoài, càng nhiều làm theo là bởi vì ta."

"Bất quá bây giờ, không dùng "

Lâm Thiên là thật bị trung niên nam nhân nhà tài lực rung động.

Tuyệt đối phú hào cấp bậc, chỉ ít qua nhiều năm như thế, chưa từng thấy có người nhà ở có như thế trần thế.

Hai người tiếp tục hướng phía buồng trong đi tới, trung niên nam tử có vẻ như cũng phát hiện Lâm Thiên không thích hợp, nhẹ cười rộ lên.

"Thiếu hiệp, có phải hay không rất lợi hại nghỉ hoặc." Bĩ ối thanh tuyến xuất hiện lần nữa, để Lâm Thiên hơi có chút sững sờ.

"Ha ha, nhìn ta, ta rất có giàu có đúng không?"

"Nhưng kỳ thật, hiện nay tình huống, tất cả mọi người rõ ràng, thực lực lớn tại hết thấy."

"Ta là người bình thường, một cái so khá nổi danh người bình thường, có lẽ người từng nghe qua tên của ta." Nhìn lấy Lâm Thiên ánh mắt khó hiểu, nam tử tự giấu cười một tiếng.

Vốn là bĩ ối khuôn mặt, phối hợp đáng chất biểu lộ, có vẻ hơi buồn cười.

"Ta gọi Mã Thiên Thành. ." Trung niên nam tử thấp giọng mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185: Khảo hạch tiến hành

Truyền tống đá bị bóp nát, một cái tiểu hình truyền tống trận pháp xuất hiện.

Theo bước ra một bước, Lâm Thiên cả người biến mất nguyên tại chỗ.

Đế Cung bên trong, Lâm Thiên thân ảnh xuất hiện, đi qua ngắn ngủi choáng váng về sau, trước mắt xuất hiện lần nữa mỗi cái tràng cảnh.

Đi đầu vị trí La Cường, cùng một số khuôn mặt quen thuộc.

"Lâm Thiên vị thứ bảy, thu hoạch được tiến vào lớn nhất khảo hạch cuối cùng tư cách." La Cường làm mở miệng trước. ,

Lâm Thiên kịp phản ứng, trong lòng ần ần hơi kinh ngạc.

Hắn hoàn thành khảo hạch đều chẳng qua mới tốn hao một ngày không đến, thế mà đều chỉ có thể xếp hạng thứ bảy, tính toán là có chút nguy hiểm.

Nếu như hơi trễ một chút, thậm chí đều không thể tấn cấp!

La Cường ở phía trên hướng về phía Lâm Thiên có chút gật đầu, mà nói nghiệp rồi nói tiếp: "Cùng bọn hắn một bên chờ đi."

Lâm Thiên nghe vậy, hướng phía chờ khu mà đi.

Nơi đó đã có mấy người ở đây.

Đế Lăng Thiên, Hoàng Phủ Tùng Nguyệt... Một số hàng tại người phía trước quả nhiên là không có gì bất ngờ xảy ra ở trong đó.

"Ha ha, các người là cái gì khảo hạch?" Lâm Thiên góp cái đầu lần nữa đi vào trước mặt mọi người.

Có điều có vòng thứ hai khảo hạch chứng minh, giờ phút này rốt cuộc không ai dám xem nhẹ Lâm Thiên.

"Ta là đi trợ giúp 1 tên ăn mày, để hắn nhặt lại lòng tin." Một tên người tham gia khảo hạch khẽ cười nói.

"Cái kia tên ăn mày thế mà đã từng là một tên thiên phú không tồi tuổi trẻ cường giả, sau đó vì tình sở đoản, thật sự là thiên ý trêu người."

Lâm Thiên ngậy người, sau đó chậm rãi lắc đầu.

Tựa hồ lần khảo hạch này người, đều là cái này có nỗi khổ tâm tồn tại.

Tùy ý cùng người phiếm vài câu, đại khái biết một số khảo hạch, Lâm Thiên cũng không hứng thú.

Loại này khảo hạch nói không rõ công bình, đều là khác biệt hình thức, nhưng độ khó khăn muốn đến đều không thấp, Lâm Thiên mặc dù có chút tiếc nuối lần này không có thu hoạch được hạng nhất tiến vào vòng sau, nhưng dù sao đây cũng không phải là tỷ thí cuối cùng, không quan trọng.

Ngồi ở một bên đang chuẩn bị nghỉ ngơi một hồi, lại là 1 lần gió thơm tràn vào trong mũi.

Hoàng Phủ Tùng Nguyệt lại là tới lặng lẽ đến Lâm Thiên bên cạnh thân, nhẹ nhàng ngồi xuống.

"Ách, người qua đây làm gì." Lâm Thiên nhũn mày, nữ tử này không phải lúc trước đều xa cách mình à?

"Không có ý tứ, vừa rồi đích thật là không biết người thế mà thật như thế học rộng tài cao, thiên phú như vậy hơn người." Hoàng Phủ Tùng Nguyệt mềm mại mở miệng nói: "Có điều lời của người nói, vốn là rất khó sai người tin tưởng, người nào sẽ biết thế mà thật sự có thể có đánh giá vì bách thể cấp họa tác, xuất hiện tại khảo hạch bên trong nha."

Lâm Thiên nhướng mày: "Làm sao hiện tại tin tưởng, sau đó thì sao?"

Hoàng Phủ Tùng Nguyệt sắc mặt đỏ lên: "Ta là có chút hiếu kỳ, người lúc trước làm ra họa tác đến cùng là bộ dáng gì, có thể hay không cho người ta nhìn xem?"

Hoàng Phủ Tùng Nguyệt lúc này thế mà còn có chút thẹn thùng bộ dáng.

Lâm Thiên trầm mặc một chút, cẩn thận nhìn trước mắt nữ tử, trong lòng tính toán một phen.

Ngẫm lại về sau, hắn nói: "Cái này, tạm thời là không có cách nào cho người xem, những họa tác đó đã bị Đế Quân thu nạp, mà lại hiện tại cũng không có cách nào hiện trường cho người về lên một số, bất quá, nếu như người cảm thấy hứng thú, ngược lại là có thể chú ý Mạng Thiên Đạo 'Văn'."

"Như quả không có gì bất ngờ xảy ra, lần khảo hạch này kết thúc về sau, ta họa tác chính là sẽ lên truyền đi lên."

"Há, vậy được rồi." Hoàng Phủ Tùng Nguyệt sắc mặt có chút thất vọng, có điều ngược lại lại nói: "Cái kia, người họa tác kêu cái gì tên đâu?? Bách thể họa tác nhiều như vậy, không dễ tìm."

Nàng nói rất có lý, dù sao đây là toàn bộ Thánh đạo đại thể giới hội tụ, dù là bách thể cấp đã rất khó xuất hiện, nhưng ở Bảng đại nhân miệng cơ sở dưới, y nguyên lộ ra khoa trương.

Như là đơn thuần biết bách thể cấp, không khác mò kim đáy biển.

"Rất dễ tìm, có lẽ vẫn là hội gọi One Piece đi." Lâm Thiên khẽ cười nói.

...

Hai người nói chuyện phiếm cũng không tiếp tục bao lâu, nhưng thiếu điều đang tán gẫu về sau, quan hệ cũng ít nói gần một chút, chỉ ít không tính xa lánh.

Mà theo thời gian xẹt qua, cũng càng ngày càng nhiều người trở lại sân bãi bên trong.

Rất nhanh trước 10 người danh ngạch đã định ra tới.

Trừ Đế Lăng Thiên cùng Hoàng Phủ Tùng Nguyệt chờ vốn là ngấp nghé kỳ vọng cao nhân viên, người còn lại bên trong chỉ có cái kia đồng dạng đến từ phổ biến hạ quận, thuộc về Viêm Hỏa Quốc Chủ dưới trưởng cái kia áo đen trường đao thanh niên Mạc Phương Văn.

Thế mà lấy mới vào cấp bảy tu vi, bước vào thứ hai đếm ngược vòng trong khảo hạch.

Đế Quân La Cường uy thế vô lượng tuyên bố lên.

"Phía dưới, sắp tiến hành khảo hạch, thì là cuối cùng tuyển bạt."

"Vô luận là văn nhân, hoặc là võ giả, điểm trọng yếu nhất, không thể nghi ngờ, khẳng định là ý chí lực."

"Sau cùng khảo hạch, tự nhiên là cùng ý chí tương quan. "

"Các người mười cái, phân biệt hội tiến vào một cái không gian bên trong, bên trong có Khí Linh tồn tại, đến lúc đó theo thứ tự khảo hạch xác thực định thứ tự, sau cùng bốn tên đào thải "

...

Khảo hạch quy tắc chi tiết đã tuyên bố ra, lưu cho đám người thời gian chuẩn bị cũng liền không nhiều.

Không Tịch đại sư đi tới vỗ vỗ Lâm Thiên phân biệt sau nói: "Lưu cho EDG(ngạch, đại khái) thời gian không nhiều a."

"Phải cố gắng lên a."

Lâm Thiên không sai, khẽ cười nói: "Không có vấn đề, ta tin tưởng mình."

Nửa đường có thoáng một số thời gian nghỉ ngơi, lưu cho đám người điều chỉnh trạng thái.

Lâm Thiên cũng không coi là quá mức gấp gáp, chậm rãi khoan chân ngồi xuống đến, khôi phục tinh thần.

...

Thành Thiên Tinh.

Chiếm diện tích rộng lớn, thường trú nhân khẩu chừng mấy trăm triệu nhiều.

Cùng xưng là thành thị, lớn nhỏ cũng không so kiếp trước phổ thông quốc độ nhỏ, có điều hiện nay lại ở vào bấp bênh bên trong, Lâm Huyền giờ phút này nhú mày không thôi.

Tại loại này thành phố khổng lồ bên trong, nếu là lấy Lâm Huyền tu vi, muốn quản lý lên cũng không đơn giản.

Có điều cũng may, lúc trước Lâm Thiên rời đi, Lâm Thiên liền đem một số không nghe lời thế gia cho dọn dẹp sạch sẽ. .

Toàn bộ thành Thiên Tinh, phân chia trọn vẹn trên trăm cái lớn nhỏ không đều khu vực, nhưng duy chỉ có có Thiên Tinh học viện đứng sừng sững Tinh Hoa khu, khu vực phồn hoa nhất, giá phòng càng là cao đến làm cho người giận sôi trình độ.

Phải biết, thành Thiên Tinh thành lập một trong những nguyên nhân, trong đó liền là có Thiên Tinh học viện duyên cớ.

Nhưng bây giờ Lâm Huyền lại là vô cùng phát sầu.

Ngày đó ngôi sao học viện giờ phút này lại là ảm ảm có không phục tùng chính mình quản giáo ý tứ.

Tựa hồ lúc trước Lâm Thiên cho chán nản đã để những thứ này toàn bộ quên.

Bất Quá, hiện tại càng là khiêu khích lên làm thành chủ chính mình tới.

Vào lúc này, Lâm Huyền chỉ có thể là mặt ủ mày chau, càng là hơi nhớ nhung lên con của mình tới.

"Ai, không biết Thiên Nhi ra ngoài xông xáo thế nào, những người này đều nhanh khi dễ đến cha ngươi trên thân đến rồi...!" Lâm Huyền thở dài.

Thực lực của hắn không thể nào cường hãn, giờ phút này đối mặt học viện nghi như có cấp bảy cường giả khiêu khích, càng là không có biện pháp.

...

Một bên khác, Lâm Thiên nhắm mắt ngưng thần, tự nhiên không rõ ràng trong nhà đến cùng chuyện gì phát sinh.

Có điều tại hắn dự tính trong hành trình, đại khái khảo hạch về sau, cũng là cản trở lại Tinh Nguyệt một chuyến.

Chỉ bất quá khảo hạch còn thừa lại sau cùng hai hạng, ước chừng cũng cần hai ba ngày thời gian a.

Lúc này, đám người cũng tu chỉnh, đang bị La Cường tính lại về sau, sắp tiến vào trong khảo hạch.

Mà cái khảo hạch này, được xưng là Luyện Thần đường!

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 186: Thông qua

Theo một cái không gian thông đạo thành lập, đám người bước vào về sau, phía trước xuất hiện một đầu hành lang.

Hành lang bên trong có màu đỏ vụ khí tràn ngập, lộ ra rất lợi hại thần diệu.

Lâm Thiên vừa đứng vững thân thể, hút vào một sợi cái kia màu đỏ khí thể về sau, trong nháy mắt cảm giác cả người đều có chút phiền não.

"Thứ này có gì đó quái lạ."

Minh ngộ đồng thời, vội vàng bài trừ gạt bỏ lấy hô hấp.

Nhưng lúc này, một số người tham gia khảo hạch lại là thu chi không vội, bỗng nhiên đã rớt vào một miệng lớn thần bí khí thể.

"Xin chur vị người tham gia khảo hạch, trong vòng ba phút tiến vào Luyện Tâm Lộ." Cơ giới giọng nữ lúc này truyền đến.

"lần, khảo hạch cái quý, đại gia ta thì không khảo hạch." Có lẽ là cơ giới thanh âm lãnh khốc để nó khó chịu, một tên khảo hạch người lại là lớn tiếng giận nằng ra.

"Đúng, không khảo hạch, thì sao." Trong lúc nhất thời lại có hai tên nam tử lên tiếng quát.

Đối mặt loại này những thứ không biết, tăng thêm mệnh lệnh lãnh khốc giọng nữ, gồm cả lấy hút vào thần bí khí thể, để cái này mấy tên nam tử triệt để bạo phát hỏa khí.

Hắc, ta không khảo hạch, các ngươi có thể làm gì ta.

Ngược lại là mấy người còn lại, tại căn môi suy nghĩ một lát sau, lạnh lùng nhìn phía trước đường, đối với loại vật này, từ đầu đến cuối khẳng định là cần bước vào, nếu không có thể sẽ trực tiếp phán định thất bại. .

Suy nghĩ một lát sau, cái kia Đế Lăng Thiên bước đầu tiên bước ra, sau đó đứng ở nguyên địa không đang động đánh.

Cau lại mi đầu, phảng phất có chút cảm giác không thoải mái.

Có Đế Lăng Thiên bắt đầu, còn thừa đám người cũng không muốn đi khiêu chiến một số không biết sự tình, dù sao sau cùng bốn tên là sẽ trực tiếp đào thải. Trừ ra kêu gào ba người bên ngoài, những người còn lại tất cả đều là chậm rãi bước vào hành lang bên trong. .

Ai cũng không muốn đi làm cái kia đào thải người, dù sao đều chạy tới một bước này.

Mất thấy thời gian chỉ còn dưới chừng một phút, Lâm Thiên cũng không chần chờ nữa, sai bước hướng đi hành lang một bên bên cạnh, một bước chính là bước vào.

Một cỗ áp lực truyền đến đồng thời, trong lòng bạo lướt càng là nghiêm trọng mấy phần, mà lại cả người theo mi đầu hơi nhú lên, lại là có chút ý thức bắt đầu mơ hồ.

Có điều ngược lại, một cỗ cường đại áp lực chính là đập vào mặt.

Bên ngoài sân, ba tên không có tham gia khảo hạch nam tử, mất thấy đám người nhao nhao bước vào trong nước hồ sau cũng cảm thấy có chút tâm thần bất định bất an, xoắn xuýt một lát sau cuối cùng là tại tối hậu quan đầu tiến vào hành lang bên trong.

... ..

Lâm Thiên cảm giác đầu đau muốn nứt, chờ mờ hai mắt ra về sau, hần phát hiện mình lại là ở vào một chỗ trên giường bệnh.

Không phải loại kia chất gỗ giường nhỏ, mà là thật sự hiện thế bệnh viện.

Trên cánh tay, liti nha liti nhit che kín tuyến ống, kết nối lấy đầu giường một đài chữa bệnh dụng cụ.

"Ta đây là ở đâu?"

"Ta không phải tại tham gia cái gì khảo hạch à?" Lâm Thiên đầu não có chút choáng váng.

"Bành" một tiếng, phòng bệnh đại môn bị đẩy ra, một tên ăn mặc thô ráp phục sức, một mặt khăn trương khô ngô hán tử một mặt kích động chạy vào.

"Tiểu Thiên, ngươi rốt cục tỉnh, nhưng đem chúng ta lo lắng xấu." Hán tử thanh âm nức nở nói

"Viện Trưởng?" Lâm Thiên càng thêm mộng.

Đây là lần kiếp trước cô nhi viện Viện Trưởng, đã thật lâu chưa từng gặp mặt, tại chính mình sau khi lớn lên, trở lại cô nhi viện, nghe người khác nói lên thời điểm xưng nó tại chính mình còn đại học không bao lâu chính là chết bệnh, lúc ấy còn vì này tiếc nuối hối hận rất lâu.

"Tiểu Thiên, người nhưng đem chúng ta lo lắng xấu, người nói người làm sao lại vì tình sở khổ đau, rừng cây nhiều như vậy, làm gì tham luyến trong đó một khóa đây." Giống như cột điện hán tử đứng là mang theo oán trách trách cứ lên.

Lâm Thiên cảm giác càng thêm mộng bức.

Chuyện này hình tựa hồ có chút quá quen thuộc, hán tự nhiên là nhớ kỹ, là tại hán thời cấp ba, thanh xuân ngây thơ, lúc ấy thật sự là hán là thích một người nữ sinh, có điều tại bị cự tuyệt sau một thời gian ngắn, đã sớm nghĩ thoáng.

"Đây hết thấy đều là giả." Lâm Thiên đột nhiên lại là la lớn, đem một bên hán tử đều cho giật mình.

"Tiểu Thiên, người làm sao." Hán tử lấy tay sờ sờ mực kiệt cái trán."Sẽ không phải là còn không có thanh tỉnh đi."

Lâm Thiên trong lòng là có chút suy đoán cùng hoài nghi, chính mình tiến vào Luyện Thần đường về sau, những thứ này đoán chừng là chế tạo Huyền Tượng, sau đó liền lớn tiếng hô quát một tiếng nói ra ý nghĩ của mình, nhưng mà cũng không có xuất hiện giải khai mê vụ chờ sự tình.

"chẳng lẽ, ta thật làm thật dài Mộng."

Tại hồ to vô hiệu qua đi, Lâm Thiên cũng có chút hoài nghi, mình rốt cuộc là thật là giả, nếu là giả, cái kia vừa rồi mình đã nói ra đáp án, vì cái gì cũng không khám phá hư ảo.

"Tại nói với Viện Trưởng mình bạch chính mình không có bất kỳ cái gì khó chịu về sau, đã hán rồi đi, Lâm Thiên lại ném thử vô số phương pháp, đem đáp án viết trên giấy, trong lòng mặc niệm, lại là phát hiện, vô luận như thế nào, chính mình cũng y nguyên ở vào trong phòng bệnh.

Loại tình hình này, để hán sinh ra vô số nghi hoặc.

Chẳng lẽ Thánh đạo đại thế giới thật là giả?

Chẳng lẽ Lâm Tiểu Nhu, Liễu Mị Nhi cũng là hư huyền mộng cảnh?

Nhưng vô luận như thế nào, Lâm Thiên lại là tuyệt không tin.

"Đế Quân nói đây là khảo nghiệm ý chí, cũng chính là đối với võ đạo đối với Văn Lộ tín niệm!"

Càng là nghĩ tiếp, Lâm Thiên trong lòng suy đoán cũng liền càng phát khắc sâu.

"Khẳng định là như thế này không thể nghi ngờ."

Lâm Thiên nhũ mảy, hán tin tưởng vững chắc chính mình kinh lịch hết thấy đều là thật, mà bây giờ vị trí tuyệt đối là cái kia huyền cảnh cầu thành.

Nhưng bây giờ lại là muốn cân nhắc như thế nào mới có thể bài trừ hư ảo, nhìn thấy chân thực.

Nghĩ rốt thật lâu, Lâm Thiên trong mắt một trận tinh táo,

Vụ khí. .

Khẳng định là cái kia màu đỏ vụ khí dẫn đến.

Tại chính mình bước vào Luyện Thần đường quá trình bên trong có lẽ là bởi vì đột nhiên xuất hiện áp lực, bỗng nhiên hút vào một ngậm vụ khí.

"Như vậy, ta hiện tại ở vào vị trí, có lẽ vẫn là tại Luyện Thần giữa đường."

"Như vậy ta hiện tại chỗ hô hấp mỗi một chiếc không khí, đều nhưng thật ra là cái kia quý dị màu đỏ vụ khí."

"Nói như vậy."

Lâm Thiên không sai, bỗng nhiên nín hơi lên.

Một phút đồng hồ, hai phút đồng hồ, ba phút.

Thẳng đến cả người cảm giác nhanh đã hôn mê, cảnh tượng trước mắt trong nháy mắt lần nữa trở lại vị trí ban đầu.

Vừa rồi ám ức khó chịu tại tu vi khôi phục về sau, cũng không còn sót lại chút gì.

Giương mắt xem xét, còn lại đám người giờ phút này đều vẫn còn nhắm mắt bên trong, hiển nhiên còn vây khốn tại cái kia trong mộng cảnh.

"Hừ, cái gọi là Luyện Thần đường, có vẻ như kỳ thực chính là chống cự ở cái kia huyễn cảnh ăn mòn, liền có thể tùy tiện đi qua."

Lâm Thiên khinh thường, mở rộng bước chân, chỉ là ngẩn ngui mấy phút đồng hồ, liền là cái thứ nhất thông qua cái gọi là Luyện Thần đường.

Cuối đường, một cái Truyền Tống Trận hào quang loé lên.

Lâm Thiên, lấy hạng nhất thành tích, thành công thông qua thứ hai đếm ngược quan khảo hạch.

Ngoại giới, theo Lâm Thiên thân ảnh hiển lộ.

Vô số dân chúng lần nữa hoan hô lên.

Trước mắt người thanh niên này, tựa hồ thật là một con ngựa ô, cho bọn hắn quá nhiều kinh hi.

Đế Quân La Cường trong mắt có vẻ hân thưởng, nhìn lấy Lâm Thiên không nói được hài lòng.

Lâm Thiên không quan tâm những người còn lại ánh mắt, vẫn hướng đi khu nghỉ ngơi.

Hắn biết, tiếp xuống sau cùng khảo hạch, mới được quyết ra hạng nhất nơi máu chốt.

Mà cái kia khảo hạch, mới thật sự là trọng yếu nhất. . .

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187: Trận chung kết

"Xin tất cả dự thi thí sinh, đến trước lôi đài tiến hành rút thăm." Một tên Võ Tướng đảm nhiệm lên trọng tài, bắt đầu tiến hành sau cùng khảo hạch.

Cái này sau cùng khảo hạch quả nhiên cùng Lâm Thiên trong tưởng tượng không khác nhau chút nào, chính là thực sự tiến hành trên thực lực va chạm.

Cũng chính là tục xưng lôi đài thi đấu.

Mà tiến vào đến lớn nhất khảo hạch cuối cùng sáu người, cũng làm cho Lâm Thiên có chút hơi kinh ngạc.

Đế Lăng Thiên cùng Hoàng Phủ Tùng Nguyệt, làm một hai hào hạt giống không có bao nhiêu vấn đề.

Mà trừ ra chính mình còn thừa ba người, làm theo là có chút vượt quá Lâm Thiên dự kiến.

Lúc trước xếp hạng thứ ba tên Nhậm Thiên Lô, không tính quá mức sai người kinh dị.

Mà nguyên bản tại bảo bình chỗ xếp tại thứ tư thứ năm, thậm chí cả về sau thứ bảy, thứ tám đều không có tiến vào trong đó.

Ngược lại là tên thứ sáu, một cái tên là mã doanh hương chất phác thanh niên tiến vào trước sáu đội hình bên trong.

Người cuối cùng, thì là cái kia Lâm Thiên một mực hoài nghi nó bảo đảm có át chủ bài Mạc Phương Vân.

Mọi người đi tới Võ Tướng trước mặt, rất nhanh chính là rút thăm, quyết đấu theo trình tự cũng phân chia đi ra.

"Lần này giao đấu, quy tắc không hạn chế, phạm là đại biểu tự thân thực lực vô luận là Linh thú đồng bọn, hoặc là Linh Khí đều có thể sử dụng."

"Nhưng không thể sử dụng cường giả rót nhập năng lượng trong cơ thể tiến hành tác chiến, nếu không trực tiếp đào thải."

...

Theo quy tắc tuyên bố, dân chúng đều xuyên thấu qua hư không đá mong mỏi cùng trông mong, nhìn về phía giữa sân.

Trận đầu tỷ thí chính là Đế Lăng Thiên đối chiến Nhậm Thiên Lô, đây là một trận rất thụ người chú mục tỷ thí, liền La Cường đều hơi hơi híp con mắt,

cẩn thận nhìn về phía trong tràng.

Đế Lăng Thiên hoàn toàn như trước đây bá đạo, chăm chú thất lưng của mình về sau, cầm trong tay trường đao nhảy lên đi vào trên lôi đài.

Một bên khác, Nhậm Thiên Lôi khuôn mặt nghiêm túc, cũng là nhảy lên.

"Nhìn a, Đế Lăng Thiên ra sân, hẳn nhất định có thể chiếm lấy Quán Quân!"

"Thực lực của hắn rất cường hãn, cái kia Nhậm Thiên Lôi khẳng định không phải là đối thủ, chỉ là không biết bao lâu có thể cầm xuống trận đấu." Một số dân chúng bầu không khí trong nháy mắt bị nhen lửa, điên cuồng nghị luận lên.

"Không nhất định đi, cái kia Nhậm Thiên Lôi cũng không phải hơi hạng người, đây chính là chúng ta đế quốc đệ nhất thế gia người, thần bí dị thường."

Không ít người cũng đưa ra ngược lại ý kiến, dù sao có thể đi đến một bước này, trừ vận khí một chút thành phần, trọng yếu hơn chính là tự thân thực lực chân chính, mặc kệ là Nhậm Thiên Lôi hay là Đế Lăng Thiên, đều có đầy đủ sai người ghé mắt thực lực, thời khắc này nghị luận cũng chỉ là suy đoán a.

"Đế Lăng Thiên, rốt cục muốn cùng người giao thủ." Nhậm Thiên Lôi về mặt thành thật nhìn về phía đối phương, biểu lộ nghiêm túc.

"Hừ, người không phải là đối thủ của ta." Đế Lăng Thiên mặt lộ vẻ tàn khốc, hung tợn mở miệng.

"Ai thắng ai thua còn không biết đây."

"Người tuyệt không phải là đối thủ của ta." Đế Lăng Thiên cười lạnh nói.

"Trận đấu bắt đầu." Lúc này bên ngoài sân Võ Tướng hét lớn lên tiếng.

Trong nháy mắt, Nhậm Thiên Lôi nín hơi ngưng thần, ánh mắt thay đổi sắc bén, trong chớp mắt toàn thân dâng lên một cỗ hỏa diễm Linh lực, sau đó không làm bất kỳ dừng lại, huu huu huu cấp tốc dõn động.

Nhậm Thiên Lôi tốc độ cực nhanh, thân hình lác lác đang lúc, mũi chân tại mặt đất liền chửi, mang theo từng vết hằn động, phanh phanh vài tiếng về sau, thân thể tốc độ càng là bỗng nhiên lần nữa tăng lên một đoạn, Phong Lôi trong lúc chính là đi vào Đế Lăng Thiên trước mặt.

Đế Lăng Thiên thấy thế không chút hoang mang, cười lạnh một tiếng, con mắt hơi nheo lại, cả người khí thế trong lúc đó kéo lên, Sấm sét tuôn ra, trong nháy mắt tiến vào trạng thái chiến đấu.

Một cỗ cường hãn Linh lực đụng nhau lên.

Nắm tay, chỗ ngoặt cánh tay, trực kích mà ra.

"Oanh "

Một tiếng nổ vang, không khí sụp đổ, nhưng nát sơn hà cự lực chỉ trích mà ra.

Một cỗ cường hãn đến cực hạn lực đạo đem đá vụn thổi bay, bằng phẳng lôi đài mặt đất trong nháy mắt còn như bọt nước nổ bể ra tới.

Đế Lăng Thiên trong mắt lóe lên một đạo kinh ngạc, thực lực của đối phương không yếu, lại là không có làm sao ăn thiệt thòi, to lớn lực va đập độ dưới, lại là mình bị đánh rút lui không ít khoảng cách.

Mà trái lại Nhậm Thiên Lôi một bên, tuy nhiên cánh tay hơi có chút run rẩy, nhưng dù sao cũng là chống đỡ lần này đụng nhau lực đạo, trong mắt dâng lên nóng rực liệt diễm.

"Thật mạnh!" Xuyên thấu qua hư không quan sát dân chúng la hoảng lên, tuy nhiên không cảm giác được loại kia khí phách, nhưng bằng vào cái kia lực phá hoại, cũng đủ để cho bọn họ điên cuồng á.

"Không tệ lắm!" Đế Lăng Thiên biểu lộ hơi nhận thật một chút.

"Bất quá, dạng này mới càng có ý tứ không phải sao?"

Hướng về sau hơi nhảy lên, đến lại chút khoảng cách, đồng thời vẫy vẫy hơi có chút run lên cánh tay, cả người khí thế lần nữa đột nhiên biến đổi.

Nhậm Thiên Lôi thực lực không yếu, đủ để đạt được hắn coi trọng, cái kia nóng rực lửa dưới ánh sáng, năng lượng ẩn chứa, nếu là không cẩn thận ứng đối, khả năng gặp nhiều thua thiệt.

"Thiên lôi thể "

Đế Lăng Thiên gầm nhẹ một tiếng, toàn thân che kín trong suốt thiểm điện, nhiều đám điện quang lấp lóe, tăng thêm mấy cái phân uy nghiêm chi thế.

"Rất lợi hại a, cái này Đế Lăng Thiên nhìn có có chút tài năng, có điều đây chính là toàn lực à?" Lâm Thiên cũng nghiêm túc nhìn lấy trận đấu, hơi có chút kinh ngạc.

"Chẳng qua nếu như đây chính là toàn lực lời nói, ngược lại cũng không đáng để lo."

Lâm Thiên ánh mắt lấp lánh không yên, hắn cẩn thận so sánh một phen về sau, phát hiện nếu là đối phương chỉ có loại thực lực này, chỉ sợ khó mà đối với Quan Vũ tạo thành uy hiếp.

"Đế Lăng Thiên quả nhiên cường hãn, chiêu này thiên lôi thể vừa ra, chỉ sợ cái kia Nhậm Thiên Lôi rất khó chiến thắng." Hoàng Phủ Tùng Nguyệt con mắt lấp lánh sáng, nhìn qua mỹ lệ dị thường.

Trên lôi đài, Nhậm Thiên Lôi sắc mặt hơi có mấy phần biến hóa, có điều rất nhanh lớn tiếng mở miệng nói: "Nếu như vền vẹn là nếu như vậy, ngươi hay là nhận thua đi."

"Tuy nhiên rất mạnh, nhưng bây giờ cũng bắt quá làm cho ta rút kiếm mà thôi."

Đế Lăng Thiên khinh thường cười lạnh: "Ngươi chưa rút kiếm, mà ta lại nhưng từng rút đao? Bớt nói nhiều lời, ngươi trước mắt thậm chí ngay cả để cho ta rút đao hứng thú đều không có."

Nhậm Thiên Lôi toàn thân âm ức, hỏa diễm nhiệt độ lần nữa dâng lên mấy phần, liền không khí cũng bắt đầu toát ra nóng hổi hơi nước, giống như là quyết định chú ý, Nhậm Thiên Lôi khí thế lại là tại hơi nước bởi vì quần dưới điên cuồng biểu thăng lên, lại là ẩn ẩn có mấy phần cấp tám mùi vị.

Đế Lăng Thiên thấy thế, không rõ ràng cho lắm, nhưng là lòng cảnh giác cũng cho hắn biết, đối phương lần này khẳng định là muốn sử xuất cường hãn chiêu số, thân hình trong nháy mắt hóa thành một đạo lôi quang nhảy lên động.

Bá bá bá, vô số tàn ảnh trong tầm mắt nhìn không rõ thật giả, cái bóng hư ảo bởi vì tốc độ quá nhanh, phương viên ngàn mét lôi đài giờ phút này lại là dày đặc bóng dáng.

"Tốc độ thật nhanh!"

Đám người sợ hãi thán phục.

"Hoàn toàn thấy không rõ."

Mà lúc này, tụ hội thở Nhậm Thiên Lôi bỗng nhiên ngửa đầu phát ra gầm lên giận dữ.

"Phản Thiên Liệt Diễm Nộ Bát Phương!"

Từng đạo từng đạo hỏa diễm tự thân thể làm trung tâm, hóa thành từng cái từng cái rồng lửa, hướng phía bốn phía khuấy động mà ra, trong chớp mắt liền đem lôi đài bao phủ lại.

Lúc này, một đạo thẳng tắp tia chớp màu lam xẹt qua một đường vòng cung, ẩn chứa cường đại Linh lực, huy một tiếng hướng phía chính xử tại trong ngọn lửa Nhậm Thiên Lôi kích bắn đi.

Mắt thấy Sấm sét sắp đánh tới trên thân thể, Nhậm Thiên Lôi khòe miệng lại là liệ lên vẻ tươi cười, phảng phất đã tính trước.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 188: Vòng thứ nhất kết thúc

"Liệt diễm hộ thuẫn. ." Nhậm Thiên Lôi tại Sấm sét tới người thời khắc, trong thân thể bỗng nhiên 1 đạo hỏa diễm thành hình, hóa thành một mặt thuẫn bài.

Thuần bài độ dày không ít, hiển nhiên là đã sớm chuẩn bị xong chiêu số, giờ phút này đem Sấm sét đều ngăn tại bên ngoài cơ thể.

Cùng lúc đó, càng là rống to lên tiếng: "Đế Lăng Thiên, ta tìm tới ngươi."

"Đi!"

Nhậm Thiên Lôi động động thủ đoạn, lấy ngón tay làm dẫn, điều khiển lên tứ tán rồng lửa hướng phía lôi đài một góc ảm vang nổ tung đi xuống.

"Hừ."

Lúc này, một tia chớp lại là từ trời mà đến, mang theo cuồng bạo tuyệt luân khí thế bỗng nhiên hạ xuống.

"Hừ, ta há sẽ như thế không cẩn thận, ngược lại là ngươi, chịu chết đi."

Đế Lăng Thiên hạ xuống từ trên trời, ngược lại là cái kia bị bao khóa Sấm sét lại là hóa thành tinh tú năng lượng tiêu tán ra.

Hiển nhiên, vừa rồi một kích kia chỉ là làm đánh nghi binh, căn bản không phải bản thể chỗ.

"Bị." Nhậm Thiên Lôi sắc mặt phát lạnh, thật sự là hắn là có chút coi thường, có điều nhìn thấy cái kia sắp tới người nhất kích, cũng không lo được tự trách, tay phải quay người, đem gánh tại sau lưng trường kiếm bỗng nhiên rút ra.

"Liệt hòa Trảm." Bước ngoặt nguy hiểm, Nhậm Thiên Lôi cũng không có khả năng giấu dốt, một kiếm chém ra, chung quy là đem Đế Lăng Thiên bức lui.

Hai người giao thủ tạm thời có một kết thúc, phân biệt rơi vào lôi đài hai bên phía trên.

"Ngươi thật sự rất mạnh." Nhậm Thiên Lôi mặt âm trầm mở miệng.

"Ta quyết định xuất ra tất cả thực lực, cùng ngươi tiến hành giao chiến."

"Cầu còn không được." Đế Lăng Thiên hoàn toàn như trước đây bá đạo tuyệt luân.

Nhậm Thiên Lôi lạnh hừ một tiếng, cũng không còn tại nhiều phế miệng lưỡi, một đạo quang mang hiện lên, trong sân trong chớp mắt thêm ra một đầu cự thú.

"Đây là ta Linh thú đồng bọn, Liệt Thiên sư, thực lực chừng cấp bảy cao cấp, tới đi, đưa ngươi Linh thú thả ra đi."

Đế Lăng Thiên sắc mặt nao nao, sau đó nhin không được cười lên nói: "Đối phó ngươi, ta còn sẽ không bại lộ chính mình Linh thú đồng bọn, cái này liền là của ngươi toàn bộ Át Chủ Bài thực lực à."

"Rất mạnh, đáng giá ta sử dụng một chiêu này."

"Thiên lôi phá thể "

Một tiếng gào thét, Đế Lăng Thiên trên thân Sấm sét lại là đều bắt đầu cuồng bạo, từ nhất chỉ phẩm chất trong chớp mắt chính là thay đổi so cánh tay còn lớn hơn.

"Hảo lợi hại!"

"Thế mà còn có thể tăng thực lực lên."

Rất nhiều người động dung, La Cường đều là tán thưởng lên tiếng nói: "Thiên lôi phá thể dưới hạ thể, Đế Lăng Thiên thực lực đã vô hạn tiếp cận với cấp tám, trách không được có thể đối kháng phổ thông cấp tám cường giả."

"Lại là chiêu số giống vậy à?" Nhậm Thiên Lôi sắc mặt nhìn không tốt, đối phương vậy mà không nguyện ý phóng thích Linh thú đồng bọn.

Mà là lần nữa dùng ra không sai biệt lắm chiêu số, nhìn tựa hồ vẹn vẹn uy lực đề bạt mấy phần a.

Hắn cũng coi như nhìn ra, thi triển võ kỹ này về sau, đối phó tốc độ đem sẽ tăng lên đến một loại khoa trương trình độ.

"Hừ, ngươi sẽ hối hận ngươi tự đại."

Nhậm Thiên Lôi lạnh hừ một tiếng, nắm lấy trường kiếm hắn nhất thời một đạo sáng ngời pháo hoa mang theo trùng trùng điệp điệp uy năng lao nhanh mà ra, không giữ lại chút nào phía dưới, giống như Giang Hà tràn lan, nhóm lửa không khí.

Phong Bạo càn quấy, kinh khủng nhiệt độ không cảm được để không khí nổ tung.

Đế Lăng Thiên gặp sắc mặt biến biến, nhưng cũng không kinh hoảng, lần nữa hóa thành một đạo điện quang bỗng nhiên biến mất nguyên tại chỗ.

"Chém!" Một đạo liệt diễm điên cuồng tại mũi kiếm hội tụ, Nhậm Thiên Lôi bỗng nhiên một kiếm đánh xuống.

Ầm ầm

Một vòng cột sáng phóng lên tận trời, ngọn lửa nóng bỏng mang theo kinh khủng gió xoáy, phảng phất một khóa Hằng Tinh ở trước mắt nổ tung, mang theo hỏa cầu thật lớn.

Rất nhiều dân chúng con mắt dù là ngăn cách hư không đã đều có chút đau, không nhìn được nhắm lại.

Rất cực năng lượng kinh khủng tản ra, đợi đến thành cát bụi kết thúc, trong tầm mắt, xuất hiện tình hình làm cho tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người.

Chỉ gặp phía trước lối dài, giờ phút này đã không có hoàn hảo chỗ, từng khối cự tảng đá lớn trên xuất hiện giao thoa vết rách, ở trung tâm càng là xuất hiện 1 cái hố cực lớn động.

"Không có đánh trúng à?" Nhậm Thiên Lô hơi có chút tiếc nuối.

"Bất quá, ta Linh thú cũng không phải chỉ xem nhìn mà thôi a!"

Bên trên bầu trời, mãnh liệt vang lên rên lên một tiếng, lại là Linh thú thừa dịp Đế Lăng Thiên tránh né thời điểm, tìm tới vị trí, phát ra một lần đánh bất ngờ.

Đối nó tạo thành một số thương tổn.

Chậm rãi đáp xuống đất, Đế Lăng Thiên ở ngực có một đạo vết trảo, huyết dịch róc rách chảy ra.

"Người cấp tốc di động, cần phải tiêu hao không nhỏ đi, điều này sẽ đưa đến người thậm chí không cách nào lại lần né tránh Linh Thú công kích." Nhậm Thiên Lô tự tin vô cùng.

"Hừ!" Đế Lăng Thiên lạnh lùng, đối phương nói đích thật ngược lại là không sai.

Mở ra thiên lôi phá thể về sau, vô luận là công kích hay là tốc độ đều sẽ có tăng lên rất nhiều, nhưng đối với gánh nặng của thân thể cũng lớn.

Đang nhảy tránh đối phương sau một kích, không thể lập tức vận dụng Linh lực, nếu không sẽ nhận phản phệ.

Ho nhẹ vài tiếng, Đế Lăng Thiên phun ra một ngụm trọc khí, một cỗ tức giận từ trên thân bộc phát ra.

"Tăng thêm người Linh thú, xem ra thiên lôi phá thể đều khó mà thủ thắng, có điều lời kẻ tiếp, người nhưng muốn chuẩn bị sẵn sàng."

Nhậm Thiên Lô: "..."

Đế Lăng Thiên thật sâu hút khẩu khí, để khí tức của mình thời gian dần trôi qua bình phục lại, lúc này, nguyên bản thì cực kỳ thô to Sấm sét giờ phút này bỗng nhiên lần nữa nổ bễ ra tới.

Màu trắng hồ quang điện, tại lúc này bạo ngược không biết gấp bao nhiêu lần.

Ước chừng một hai giây về sau, Đế Lăng Thiên đột nhiên đến gấp cả lưng, theo động tác làm ra, khí tức trên thân tăng vọt nhiều gấp mấy lần, lại là so với cấp tám cường giả cũng không thua bao nhiêu.

Màu trắng điện quang, tại lúc này biến thành thật sâu màu tím, theo 1 cỗ khí tức khủng bố bạo phát.

Đế Lăng Thiên gào thét mở miệng: "Từ Lô thể!"

Lúc này Đế Lăng Thiên ngang mà đứng, màu tím Sấm sét quanh quần từ thân chu vi, nhìn qua thay đổi càng thêm tàn bạo lạnh lùng mấy phần.

"Đây là Từ Lô thể, xem như lá bài tẩy của ta một trong, người thật là không tệ, có thể đem ta bức cho tới bây giờ trình độ."

Lời nói rơi xuống, Đế Lăng Thiên thân hình phút chốc biến mất.

Mà Nhậm Thiên Lô tự nhiên cũng là sẽ không sợ sợ, đồng dạng hóa thành hỏa quang bỗng nhiên nhảy ra.

Chỉ gặp đạo đạo điện quang thời gian lập lòe, tiếng sấm rền rĩ, cùng ngập trời hỏa diễm đan vào một chỗ, hai đạo thấy không rõ thân ảnh lúc mà xuất hiện tại giữa lối dài, khi thì bay đến không trung.

"Oanh."

Nhậm Thiên Lô gặp trọng kích, từ giữa không trung ngã xuống, đụng vào mặt đất, lập tức ném ra một cỗ cái hố nhỏ.

Loảng xoảng.

Giãy dụa lấy bò người lên, Nhậm Thiên Lô cũng không phục, lần nữa 1 nhảy ra.

Trong miệng bỗng nhiên phun ra hỏa diễm, trong khoảnh khắc đem bốn phía nhóm lửa.

"Thế mà còn cần loại này chiêu số, cho là ta hay là lúc trước à?" Đế Lăng Thiên lúc này lại là lạnh lùng mở miệng, không tránh không né đột phá trùng điệp hỏa quang, nhất quyền nện xuống.

Đối phó thế mà còn muốn dùng loại này phạm vi lớn chiêu số khiến cho chính mình tránh né, sau đó sử dụng Linh thú tập kích.

Mang theo thiên quân chỉ lực nhất quyền, âm vang nện ở Nhậm Thiên Lôi bụng.

"Tại tiếp ta một quyền!"

Đế Lăng Thiên không buông tha, tiếp tục lại là nhất quyền ném ra.

Soạt.

Trong nháy mắt, Nhậm Thiên Lôi cả người liền là trên không trung quăng lên.

"Kết thúc."

Hóa thành màu tím Sấm sét, trong chớp mắt lên đến thiên không, Sấm sét bao vây lấy hữu quyền, hung hăng một lần đập lên.

Nhậm Thiên Lôi bay ra lòi đài, tuyên cáo tranh tài thất bại.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 189: Thứ hai chiến

Đế Lăng Thiên chiến thắng đương nhiên, giảng đạo lý tới nói, thực lực của hắn vốn là vượt qua Nhậm Thiên Lôi một cái tiểu cấp bậc, tăng thêm nó bản thân nội tình, xuất từ Đế tông, vô luận là Vũ Kỹ Công Pháp, hay là còn lại đều mạnh hơn Nhậm Thiên Lôi.

Có điều Nhậm Thiên Lôi cũng không thẹn với lúc đầu số ba hạt giống, một tay hỏa diễm Linh lực làm lò hỏa thuần thanh, càng là trực tiếp bức bách Đế Lăng Thiên sử xuất Từ Lôi thế.

"Đáng giận, thế mà thua!" Nhậm Thiên Lôi hận hận đi xuống lòi đài, nắm thật chặt quyền đầu.

Thua trận đấu về sau, hắn cũng không thể trực tiếp rời đi, đằng sau còn có chiến đấu dùng để bài xuất thứ tự.

Hắn còn không thể ừ rừ, tuy nhiên vận khí không tốt, xếp tới Đế Lăng Thiên, nhưng còn có cơ hội này tranh đoạt còn lại thứ tự.

Đáng lẽ Đế Lăng Thiên thì trong mắt mọi người chính là đoạt giải quán quân đứng đầu, Nhậm Thiên Lôi vốn là không nhiều lắm nắm chắc có thể đánh bại hắn.

Lâm Thiên ở phía dưới vui vẻ nhìn lấy trận đấu kết thúc, hướng về bên cạnh Hoàng Phủ Tùng Nguyệt cười nói: "Đánh thắng đặc sắc, không tệ nha."

Hoàng Phủ Tùng Nguyệt ngược lại là không tâm tình phản ứng Lâm Thiên, phía dưới trận đấu chính là nàng buổi diễn.

Đúng vào lúc này, trọng tài Võ Tướng quả nhiên là mở miệng nói: "Vòng tiếp theo, sắp bắt đầu."

Một vòng này tỷ thí đối thủ, chính là từ Hoàng Phủ Tùng Nguyệt đối kháng Mạc Phương Vân, hai người kia, một cái chính là hạt giống cấp tuyển thủ, một cái khác thì là thuộc về Hắc Mã cấp bậc.

Lâm kinh thiên đến tinh thần, ngồi dậy, đối với cái kia Mạc Phương Vân, hắn thùy chung có chút nhìn không quá thấu.

"đông"

Một tiếng Chiêng Trống vang động trời, dư âm lượn lờ đang lúc, tỷ thí bắt đầu.

Đây là hạt giống tuyển thủ cùng Hắc Mã tuyển thủ quyết đấu, một phương bị vô số người xem trọng, một phương khác thì là một đường quá Quan trọng đến nỗi bây giờ.

Hoàng Phủ Tùng Nguyệt khuôn mặt nghiêm túc, không dám khinh thường, phạm là đi tới nơi này một ông thế người, nàng cũng không dám có bất kỳ tiểu xuyết chi tâm.

Bản về thực lực mà nói, Hoàng Phủ Tùng Nguyệt chính là cấp bảy trung cấp Linh Văn sư, mà cái kia Mạc Phương Vân có điều vận vận cấp bảy sơ cấp võ giả a.

Đây là một trận đủ để hấp dẫn tất cả mọi người trận đấu, hai phe đều nghiêm chỉnh mà đối đãi.

Cuộc tranh tài vòng thứ hai bắt đầu, vỡ vụn lời đài đã tại Đế Vương tài năng như thần không gian năng lực phía dưới, từ địa phương còn lại Na Di đến một khối mới lời đài.

Hai phe đội ngũ viên liếc nhau về sau, phân biệt đi vào trên lời đài.

Hư không Thạch Thanh tích ẩn ra cả hai bộ dáng thần thái, quần chúng có thể nhìn rất rõ ràng.

"Thực lực của người rất mạnh." Hoàng Phủ Tùng Nguyệt mở miệng.

"Ta hội ngay từ đầu liền lấy ra cực phần lớn thực lực."

"Cầu còn không được." Mạc Phương Vân lạnh lùng mở miệng, chậm rãi từ phía sau mình rút ra trường đao.

Ẩn giấu thực lực cách làm, tuy nhiên có thể ở một mức độ nào đó giữ lại Át Chủ Bài, tại thời khắc mấu chốt đến cái xuất kỳ bất ý, nhưng tương tự dễ dàng lật thuyền trong mương, dù sao có chút chiều sâu là cần thời gian chuẩn bị, đợi đến bước ngoặt nguy hiểm, nói không chừng căn bản phóng thích không ra.

"Tới đi." Mạc Phương Vân mở miệng, khẽ quát một tiếng toàn thân bị màn đêm chỗ bao phủ lại.

Hoàng Phủ Tùng Nguyệt thấy thế, cũng không chút nào sợ hãi, một cánh cửa đỉnh xuất hiện, trong chớp mắt, từ trong đó bước ra một tên khí tức đạt tới cấp bảy đỉnh phong nữ tính võ giả.

Đây là xuất từ nàng bên trong cường hãn Cụ tượng hóa nhân vật, xem như nàng át chủ bài một trong.

Kiên nghị hai mắt tuôn ra một tia sáng, Mạc Phương Vân cảm thấy hứng thú nhếch môi, sau đó trong chớp mắt ở trước mặt tất cả mọi người, một đao bổ ra.

Một đao kia bổ ra nhìn tựa hồ thường thường không có gì lạ, nhưng theo đao mang bắn ra, khí tức lại là càng cường hãn lên, nho nhỏ màu đen đao mang càng là tại trong chớp mắt thay đổi cự lớn.

"Màn đêm chi nộ."

"Thú vị." Cái kia bị Cụ tượng hóa nữ võ giả trong mắt Điện Mang lóe lên một cái rồi biến mất, đồng dạng không tránh không né, dùng trong tay kỳ lạ vũ khí họa nửa tròn, lại là đem đao mang đều hấp thu.

"Kiếm!"

Mà lúc này, tóc dài ngang eo Hoàng Phủ Tùng Nguyệt toàn thân văn khí nở rộ, miệng phun một chữ, văn khí Trường Hà Đao Đao cuốn tới, đuổi ra xanh nhạt bàn tay ngọc, nhẹ nhàng thăm dò vào trong đó, một thanh xinh đẹp trường kiếm chính là rơi vào trong tay.

"Trảm."

Lại là một chữ phun ra, thân kiếm tại lúc này hào phóng ánh sáng màu trắng sữa.

"Hừ, tới tốt lắm." Mạc Phương Vân không chút hoang mang, hần sớm có đoán trước, lúc trước một đao kia vốn là làm đánh nghi binh.

...

"Đây là hai cái khác biệt tầng thứ chiến đấu, Hoàng Phủ Tùng Nguyệt chiếm cứ ưu thế."

Nói chuyện chính là một tên quan chiến văn nhân, hần tuy nhiên tu vi không cao, nhưng đối với văn nhân có mù quảng tự tin, hần thấy, nếu là văn nhân có Cụ tượng hóa nhân vật tồn tại, võ giả là quyết không có thể nào đối kháng.

Dù sao cái đó là thêm ra một người một trận chiến đấu.

Nhìn thấy cái kia nữ tính võ giả xuất thủ thời khắc, trong lòng càng là dâng lên vô hạn cảm giác tự hào, không hổ là tài nữ, có truyền quốc, thực lực

cường hần.

"Người võ giả kia không kém, cái này nhưng khó mà nói chắc được, văn nhân nếu là bị võ giả cận thân, hay là rất nguy hiểm." Có người phản bác, cũng không phục.

"Hừ, người đang nói chê cười, đến lúc đó phanh phang mấy lần, liền có thể kết thúc chiến đấu." Cái kia văn nhân trừng mắt.

Mở miệng nói chuyện người cũng không cam chịu yếu thế, trừng mắt ngược trở về.

"Được, xem so tài đi, hiện tại thật luận những thứ này có ý nghĩa gì?" Người bên cạnh nhìn không được, vội vàng khuyên giải.

...

Trong sân chiến đấu cháy bỏng lầy.

Mạc Phuong Vân thực lực tuyệt không chỉ phổ thông cấp bảy đơn giản như vậy, toàn thân dung nhập trong bóng tối, căn bản thấy không rõ bóng người.

Cái này có khác với Đế Lăng Thiên cấp tốc, đây mới thực là trong bóng râm.

Mà lại màn đêm có cường đại Thôn Phệ Năng Lực, tất cả công kích cơ hồ đều có thể bị hóa giải đại bộ phận.

Hai người nhanh chóng chiến đấu.

Theo thời gian tiến hành, Hoàng Phủ Tùng Nguyệt sắc mặt đột nhiên trở nên khó coi, tại trong lúc bất tri bất giác, toàn bộ lời đài lại là hoàn toàn bị bóng tối bao trùm.

Trên mặt đất, hoàn toàn giống như mực ao, tựa hồ chỉ có chính mình dưới chân cái địa phương này còn duy trì sạch sẽ.

Đối phương là có thể trong bóng đêm xuất quỷ nhập thần, loại tình huống này, mang ý nghĩa đối phương đánh lên rất dễ dàng.

"Nguyên lai hần lúc trước nhìn như lộn xộn công kích, lại là làm hướng lời đài hoàn cảnh cải biến." Hoàng Phủ Tùng Nguyệt trong lòng căng thẳng.

Trách không được lúc trước công kích, đối phương khắp nơi tán loạn, lãng phí hơn phân nửa Linh lực, nhưng cũng không có bao nhiêu hiệu dụng.

Lại là đánh loại này chủ ý.

Hoàng Phủ Tùng Nguyệt tâm tình tại lúc này thay đổi phiền não.

Không hề nghi ngờ mà nói, Hoàng Phủ Tùng Nguyệt thực lực đích thật là cần phải cao hơn đối phương, nhưng lần này tình huống dưới, toàn bộ quyền chủ động, lại là rơi vào trong tay đối phương, lâm vào bị động.

"Âm Ảnh thú."

Lúc này Mạc Phuong Vân lại là không chút hoang mang, thời gian dần trôi qua đem chính mình Linh thú phóng xuất.

Cái đó là một đầu giống như chó sói Linh thú, tại đi ra trong nháy mắt, nhìn thấy bốn phía hoàn cảnh sau chính là hai mắt tỏa ánh sáng, một cái Mãnh Tử châm nhập trong lòng đất.

"Chuẩn bị, nghênh đón màn đêm đi."

Mạc Phuong Vân lạnh lẽo mở miệng, đồng dạng cũng chậm rãi chui vào tới mặt đất trong bóng tối.

Bầu không khí theo hai bóng người biến mất, thay đổi dần dần quỷ dị.

Hoàng Phủ Tùng Nguyệt cảm thấy thở dài một tiếng, đem chính mình Cụ tượng hóa Võ Tướng kêu bên người của mình, càng là tại văn khí trường hà bên trong, rút ra vô số đồ phòng ngự.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 190: Vòng thứ hai kết thúc

Ngoài lời đài bên cạnh, La Cường trong mắt sợ hãi thần phục không nghĩ.

"Cái kia Hắc Âm thuộc tính tiêu tử, vậy mà xây dựng lĩnh vực hình thức ban đầu!"

Lĩnh vực, đây chính là chỉ có thánh Nhân mới có thể chường không tồn tại, cho dù là hắc, cũng vền vẹn làm đến xây dựng hình thức ban đầu cấp độ.

Mặc dù đối phương lĩnh vực hình thức ban đầu lộ ra rất lợi hại không lưu loát, nhưng đầy đủ làm người ta giật mình.

La Cường thậm chí có thể khẳng định, nếu là cái kia Mạc Phưong Vân đi vào Đế Cấp trình độ, lấy trước mắt tiến độ đến xem, chường không không gian chỉ lực về sau, rất có thể có thể sớm chường không lĩnh vực.

Cái gì gọi là lĩnh vực, cái đó là độc thuộc về mình một vùng không gian, hết thấy đều thụ chính mình chường không, đối phương trừ phi đồng dạng có lĩnh vực, có thể lấy Lĩnh Vực Chi Lực đối kháng.

Loại này chiến đấu đã là siêu thoát phổ thông cấp bậc.

Mà trước mắt Mạc Phưong Vân, lại là có ý thức xây dựng thuộc về mình chiến đấu hoàn cảnh, rất bất phàm.

Trong tràng cục thể có chút cháy bỏng.

Tuy nhiên Mạc Phưong Vân giờ phút này chiếm cứ chủ động, nhưng Hoàng Phủ Tùng Nguyệt cũng không phải chỉ là hư danh, rất khó công phá nó Phòng Thủ.

Tựa như là nhờ rằng Lão Hồ, không có cái gì uy hiếp, đành phải trên mặt đất không có chút nào phưong hướng mà căn loạn đi loạn.

Có điều loại này cục thể đang kéo dài một trận về sau, chung quy là phát sinh cải biến, Mạc Phưong Vân bỗng nhiên từ trong lòng đất màn đêm thoát ly, đứng ra.

"Hoàn toàn chính xác không thẹn với tài nữ tên, không xuất ra bản lĩnh thật sự thật đúng là khó thủ thắng!"

"Ngạ~." Hoàng Phủ Tùng Nguyệt làm nũng hừ một tiếng, đối phương không có sử xuất toàn lực, nàng lại làm sao sử xuất toàn lực?

Thật tình không biết nàng liền Linh thú đều không vận dụng, càng thêm cổ lấy một tên khác Cự tượng hóa nhân vật, cùng số lượng không ít Văn Bảo.

"Hắc ám hành, âm u chi lực!"

Mạc Phưong Vân rét lạnh mở miệng, ngữ khí giống như Cửu U hàn băng.

Lời nói ra trong nháy mắt, toàn bộ người thân thể theo hắc khí tuôn ra, phía sau lại là sinh ra hai cánh.

Cánh chim màu đen vụt sáng đang lúc nổi lên gió lốc, lộ ra uy thế vô lượng.

Hoàng Phủ Tùng Nguyệt nhú mày, đẹp mắt trên khuôn mặt mạng có mấy phần kinh dị, nàng có thể cảm thụ đối phương cường hãn thực lực, một lát sau cũng tương tự làm ra phản ứng.

"Độc Giác Thú!"

Kê kêu bên trong, trong tràng nương theo lấy thánh khiết quang mang một đầu đạt tới cấp bảy đỉnh phong Linh thú xuất hiện, lại là đem màn đêm xua tan mấy phần.

Linh Thú xuất hiện, hiệu quả hết sức rõ ràng, chỉ ít Hoàng Phủ Tùng Nguyệt phạm vi hoạt động rất nhiều, không dùng thời khắc để phòng bốn phía đột nhiên toát ra công kích.

"Nhiều lần "

Độc Giác Thú gào thét một tiếng, lại là tại không được đến bất kỳ chỉ lệnh tình huống dưới, đầu mọc một sừng phát ra cực quang, hướng xuống đất một chỗ công kích mà đi.

"Ngao."

Kêu đau một tiếng.

Cái kia đạo cực quang công kích vị trí, lúc trước ẩn vào màn đêm Linh thú lại là bị phát hiện.

"Hừ, Độc Giác Thú chính là thánh khiết chi thú, đối với u ám có cực mạnh phản ứng, ngươi Linh thú cơ hồ phát huy không bất kỳ tác dụng gì, tiếp đó,

nên hai chúng ta." Hoàng Phủ Tùng Nguyệt hơi ngửa đầu, như thiên nga cái cổ mỹ lệ không gì sánh được.

"Tới đi." Mạc Phưong Vân, hai cánh lóe lên, đi đầu nắm lấy trường đao lao nhanh mà đến.

Ong ong ong.

Cấp tốc bay lượn mà đến, trường đao trên đã sớm quấn đầy màu đen khí điểm, lực phách hoa son chính là một đao.

Cụ tượng hóa nữ võ giả, nắm lấy Thiết Tiên quấn quanh mà lên, lại là bị tùy tiện đẩy ra.

Có điều dù là như thế, ẩn chứa trong đó uy thế cũng đã con số nhỏ phân.

Hoàng Phủ Tùng Nguyệt thừa cơ một kiếm thượng thiêu, chính là một chiêu Thiên Ngoại Phi Tiên.

Âm vang.

Cả hai đồng thời trở ra, lại là đứng cái ngang tay.

Cường lực khí thế, trải ra ra ngoài, tràng diện lập tức thay đổi hỗn loạn vô cùng.

To lớn uy áp bao phủ, giống như mây đen ộp trời, muốn một ngụm nổi lớn, để không ít quan chiến dân chúng đều tim đập nhanh lên.

Uy thế quá kinh người, thậm chí so với vòng thứ nhất chiến đấu không kém chút nào, nhưng lại nhiều mấy phần quý dị cùng mỹ cảm

...

"Quá kinh khủng. Những người này đều tốt mạnh!"

"Làm sao lại lợi hại như vậy, ta hiện tại cũng phỏng đoán không ra ai là Quán Quân."

"Đúng vậy a, lần này Đế thi quá mức đáng sợ, phóng tới dĩ vãng đều là có thể tùy tiện chiếm lấy Quán Quân nhân tuyển!"

Rất nhiều dân chúng rung động, lần này khảo hạch viễn siêu dĩ vãng, cảm giác trước kia nhìn tựa hồ cũng là giả Đế thi, nhất là lúc trước tên kia văn nhân, giờ phút này cũng không nói chuyện.

Người võ giả kia thực lực, hoàn toàn đổi mới hẳn đối với võ giả nhận biết, không chỉ có cuồng bạo dị thường, càng là gồm cả lấy linh động cùng thần bí.

La Cường hơi hơi híp mắt, chăm chú nhìn trận đấu.

"Khó trách cái kia Mạc Phưong Vân có thể lấy cấp bảy sơ cấp thực lực đi đến một bước này, nguyên lai là có Huyết Mạch Biến Dịch, lại là có thể hoàn mỹ điều khiển Hắc Âm Chi Lực, nếu như có thể huyết mạch giác tỉnh, chỉ sợ thực lực còn cường hãn hơn mấy phần."

...

Lôi đài tỷ võ bên trên.

Cả hai chiến đấu vẫn còn tiếp tục lấy, thế nhưng là theo thời gian trôi qua, cục thế lại là càng gây bất lợi cho Mạc Phưong Vân lên.

Võ kỹ của hắn tiêu hao Linh lực to lớn, bạo phát xuống càng là thân thể đều lại nhận phụ tải, nhưng đối phương lại là có một tên cấp bảy cao cấp Cụ tượng hóa võ giả phụ chi lấy tiêu hao, cứ kéo dài tình huống như thế, thế lực dần dần không biết lên.

Theo tốc độ hạ xuống, công kích lực độ yếu đuối, không ít người cũng hơi có chút thờ dãi lên.

"Thoạt nhìn vẫn là Hoàng Phủ Tùng Nguyệt càng hơn một bậc a, có điều cũng có thể tiếc."

"Nếu là cái kia Tiểu Ca có thể có cấp bảy trung cấp thực lực, ai thắng ai thua còn chưa thể biết được đây."

"Đúng a, hắn bạo phát xuống thực lực đã là chính xác cấp tám gần như càng ba cái tiểu giai, đáng tiếc tu vi đặt ở chỗ đó."

"Nếu là chỉ bằng vào thực lực mà nói, cùng dưới bậc, ta cảm giác hắn so với Hoàng Phủ Tùng Nguyệt thể mạnh hơn một số."

Vô số người than nhẹ.

"Cũng không nhất định, Hoàng Phủ Tùng Nguyệt có vẻ như còn có cái mạnh hơn Cụ tượng hóa nhân vật, cũng không có sử xuất toàn lực."

Cũng có người lập tức phản bác.

Nhưng loại này thảo luận cũng không nhiều lớn ý nghĩa mà nói, dù sao không có ở vào cùng giai, dù ai cũng không cách nào dự đoán ra chân thực thực

lực.

Mạc Phuong Vân sắc mặt dần dần trở nên đến tái nhợt, lực lượng của hắn đích thật là tiếp cận đến cận đầu, tuy nhiên còn có một cái Sát Chiêu tồn tại, nhưng hắn cũng không định sử dụng.

Đối phương rõ ràng còn có dư lực, cho dù là Sát Chiêu phía dưới, chỉ sợ cũng có thể chống cự xuống tới, ngược lại là chính mình sử dụng về sau, đối với kẻ tiếp khảo hạch bất lợi.

Tại sau cùng bỏ ra một đao bị phòng ngự về sau, Mạc Phuong Vân rút lui vài trăm mét khoảng cách, sau đó tiếp xúc rơi chính mình biến thân.

"Ta nhận thua." Mạc Phuong Vân chậm rãi mở miệng, quyết định giữ lại một phần thực lực.

Đến tận đây, vòng thứ hai khảo hạch, lấy Hoàng Phủ Tùng Nguyệt chiến thắng mà chung kết.

Trên lôi đài, Hoàng Phủ Tùng Nguyệt đồng dạng là đỏ mặt hoi như thóc, hơi thở kiêu ngạo cái miệng nhỏ thờ, sai người có một loại khê hân xúc động.

Nàng cuộc chiến đấu này cũng không thoải mái, có thể nói hoàn toàn bị đối phương nắm đi, nhưng cũng may kiên trì nổi.

Váy phần khởi đang lúc, nhẹ nhàng vọt xuống lôi đài, đi vào Lâm Thiên trước mặt về sau, mang theo một vòng làn gió thom mở miệng nói: "Đến lượt người a • • "

"Cố lên "

Lâm Thiên cười ha ha, không để bụng, khoe miệng giương nhẹ nói: "Người liền chuẩn bị ta phong tư chỗ chinh phục đi."

Lâm Thiên đích thật là không có bất kỳ cái gì áp lực, lấy Quan Vũ thực lực mà nói, đây chính là có thể đối kháng cấp tám trung cấp Ma Tôn a.

Mà những thứ này phổ thông người tham gia khảo hạch, phần lớn bạo phát dưới thực lực, có thể đối kháng cấp tám sơ cấp a.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 191: Ba hơi

Vấn thứ ba tỷ thí, là Lâm Thiên đối kháng cái kia nguyên bản bị ước định vì tên thứ sáu Mã Doanh Hương.

Đây là một cái nhìn rất lợi hại thật thà nam tử, cả người nhìn thật giống như đồng ruộng đang lúc son dân, giản dị vô cùng.

Nhưng người không thể xem bề ngoài, nước biển không thể đo bằng đấu, Lâm Thiên cũng không có khả năng thật coi đối phương là làm son dân đối đãi.

Cường đại đến như rừng trời loại trình độ này, mặc dù có đầy đủ tự ngạo, nhưng tương tự cũng sẽ cẩn thận lật thuyền trong mương, tôn trọng người khác, chính là tôn trọng chính mình.

Chậm rãi đi vào trên lôi đài, cái kia Mã Doanh Hương giờ phút này đã là trước một bước đi vào.

Hai chân hơi khuất lấy, bày làm ra một bộ rất xưa cũ tư thế chiến đấu.

"Người khẳng định rất mạnh, có lẽ ta không phải là đối thủ của người, nhưng ta cũng sẽ dốc hết toàn lực!" Mã Doanh Hương mở miệng, thanh âm rất lợi hại thanh tịnh.

Lâm Thiên trong mắt mang theo ý cười, gật đầu nói: "Cầu còn không được."

Lúc này chân thiên chiêng đồng gõ vang, trọng tài Võ Tướng thời gian thực tuyên bố: "Trận đấu bắt đầu!"

Mã Doanh Hương trên thân bỗng nhiên tách ra một đạo ánh sáng màu vàng đất, là một tên Thổ hệ linh lực võ giả, trầm ổn ngưng thực.

"Ta có được một chút Huyền Quy huyết mạch, phòng ngự tại đồng bậc bên trong, không có gặp qua so với ta còn mạnh hơn, nếu như người có thể đánh

phá phòng ngự của ta, trận này ta thì nhận thua."

Lâm Thiên sững sờ, sau đó trong mắt có mấy phần nghiền ngẫm, một lát sau, gật đầu.

"Được. ."

"Bất quá, trước đó, ngươi hay là đem phòng ngự của ngươi chiêu thức đều xuất ra đi."

"Thì hiện tại phòng ngự năng lực, tựa hồ còn chưa đáng kể."

Mã Doanh Hương buồn bực không ra tiếng, tiếp tục sử dụng Linh lực cường hóa lấy bốn phía, trong lúc đó càng là liên tục sử dụng mấy cái vũ kỹ, tất cả đều là gia trì phòng ngự sử dụng.

Quan chiến dân chúng trông mong mà dõi dõi, cũng không có chút nào không kiên nhẫn.

Loại tỷ đấu này phương thức cũng không phải chưa từng xuất hiện, đồng dạng là đáng giá chờ đợi, đến cùng là trường mâu sắc nhọn, hay là thuần bài dày đặc.

Tuy nhiên nhìn khả năng chỉ là hiệp ở giữa giao thủ, nhưng không cần nghĩ đều có thể biết, cứ như vậy một hiệp, chỉ sợ chính là Thạch Phá Thiên Kinh.

... ..

Phòng ngự tầng tầng lớp lớp gia trì lên.

Một mặt tường đất bỗng nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên...

Một mặt Thổ Độn lưu mà xuất hiện ở tại trong tay...

Một thân thổ khái tại trong lúc lơ đãng kiện hàng quanh thân...

Đất đất, đất phòng, thậm chí cả đất tượng dần dần thành hình.

Thẳng đến linh lực tiêu hao chuẩn bị kết thúc, Mã Doanh Hương mới hơi thở nói: "Ta chuẩn bị kỹ càng."

Lâm Thiên nhìn tròn mắt hốc mồm, nói thầm một tiếng: "Cái người này ngược lại là thực sự."

Đích thật là thực sự, nói là toàn lực thi triển Phòng Ngự Thủ Đoạn, thật đúng là làm như thế, gần phân nửa trên lời đài tất cả đều là nó xây dựng công sự phòng ngự, không khỏi làm Lâm Thiên muốn nó kiếp trước đẩy thấp trò chơi.

Giờ phút này gặp đối phương lời nói, Lâm Thiên hoàn hồn cười nói: "Ừm, rất không tệ phòng ngự."

"Có điều nếu là như vậy, chỉ sợ sống không qua ba hơi."

Lời nói này rất ngông cuồng, nhưng Mã Doanh Hương lại cũng không tức giận, ngu ngơ nói: "Không sao, tới đi."

Lâm Thiên lời nói cũng không che giấu, cũng rơi vào những người khác trong tai.

Để Lăng Thiên ánh mắt hơi kinh hãi, đem chính mình thay vào Lâm Thiên vị trí, lại là phát hiện mình làm không được lời nói nói tới sự tình.

Loại kia phòng ngự, hẳn có thể công phá, nhưng ba hơi có chút quá khoa trương.

Dù sao nếu muốn đánh phá loại này điệp gia phòng ngự, chỉ có hai loại phương thức.

Một là chấm dứt mạnh lực lượng bạo lực oanh phá, nhưng cái này đối với tại tu vi của bọn hắn tới nói rất khó làm đến.

Tất cả mọi người là cấp bảy tu vi, đối phương là dùng mấy cái phòng ngự xếp cộng lại, muốn công phá cũng liền mang ý nghĩa công kích của người vô luận là chất hay là lượng đều muốn siêu việt đối phương.

Nhưng cái này dính đến một cái chương khống lực vấn đề.

Cấp bảy tu vi không cách nào chương khống như thế năng lực khống chế nhất kích đánh vỡ đối phương.

Mà một loại phương thức khác, thì là như cái kia Mã Doanh Hương, sử dụng tổ hợp vũ kỹ, đồng dạng tiến hành công kích.

Nhưng cái này khó mà làm đến ba hơi.

Giờ phút này nghe thấy Lâm Thiên nói, cả người đều là không dám tin.

"Hắn là gạt người đi?" Đế Lăng Thiên ngạc nhiên, trong lòng phát run.

...

Hoàng Phủ Tùng Nguyệt nghe thấy lời này, cả người hơi sững sờ, sau đó khẽ che cái miệng nhỏ nhắn, dễ thương vô cùng.

"Lợi hại như vậy sao?"

Nàng ngược lại là hoài nghi không nhiều, dù sao đây chính là nối liền hư không đá trực tiếp, vô số dân chúng đều có thể trông thấy.

Nếu như phát ngôn bừa bãi, sau cùng nào ra trò cười chỉ có thể là chính mình.

...

Dân chúng rất chờ mong, chờ mong cái kia thạch phá thiên kinh một màn.

Ba hơi... Rất chờ mong nha...

Bọn họ tuy nhiên thực lực không cao, nhưng cũng đó có thể thấy được một bên khác phòng ngự xây dựng chính là cường đại cỡ nào.

Nhưng dù vậy, cái kia Hắc Mã đồng dạng thanh niên thế mà y nguyên dám phát ngôn ba hơi kết thúc chiến đấu.

Rất nhiều người đem chính mình đã từng nhìn qua Đế thi Quán Quân thả cho tới bây giờ vị trí, lại là dọa người phát hiện, không có bất kỳ cái gì một người dám nói ba hơi phá vỡ loại này phòng ngự.

Trong đôi mắt thần quang dị sắc, chờ đợi vô cùng nhìn chăm chăm hư không đá truyền ra hình ảnh.

...

Trên lôi đài, Lâm Thiên ánh mắt dần dần trở nên đến nghiêm túc mấy phần, một vòng văn khí đang cuộn trào.

Hắn không định hiện tại liền để Quan Vũ cùng Tiểu Hoang xuất hiện, dù sao lá bài tẩy của hắn tuy nhiên mỗi một cái đều cường hãn đến cực hạn, nhưng đích thật là không nhiều.

Cái kia Mã Doanh Hương có thể đi đến một bước này, xem chừng cũng là bởi vì phòng ngự nó dày nguyên nhân.

Lúc trước trên một cửa thẻ, khảo nghiệm tâm trí kiên nghị, mà vừa lúc Thổ hệ cũng là nhiều khác hệ bên trong lớn nhất trầm ổn một loại.

Thật muốn nói thực lực, còn chưa nhất định có một ít đào thải người cường hãn.

Chỉ ít, thì vừa rồi nhìn những người khác, từ thực lực chiến đấu trên mà nói đều vượt qua trước mắt cái này thật thà thanh niên.

Đối với loại thực lực này tới nói, Lâm Thiên cũng không cần bại lộ quá nhiều Át Chủ Bài.

Nghiêm túc ánh mắt bên trong, Lâm Thiên chậm rãi duỗi ra tay phải của mình, đột nhiên mở miệng: "Đạo đến!"

Tiếp theo một cái chớp mắt, một thanh xanh lơ Long Đầu Tạo Hình trường đao Phá Toái Hư Không, xuất hiện tại Lâm Thiên trong tay.

Đối phương phòng ngự không kém, chỉ dựa vào Văn nhân thủ đoạn là không thể nào phá vỡ.

Nhưng giờ phút này, hắn nhưng là có cường hãn Cụ tượng hóa vũ khí tồn tại, hết thảy cũng đem hóa thành khả năng.

Thanh Long Yển Nguyệt Đao trên Long khí lưu chuyển, khí thế kinh người, phảng phất một đầu chân chính Thanh Long đang thét gào.

Tại trường đao xuất hiện trong nháy mắt, rất nhiều người rung động.

Ngay cả La Cường đều là từ cái ghế của mình trên đứng dậy, thất sắc nói: "Cây đao này?"

"Cây đao này!"

"Cây đao này lại có Thiên Giai bình xét cấp bậc!"

Phải biết làm Đế Vương hắn, sử dụng vũ khí cũng bất quá chỉ là Thiên Giai thôi, giờ phút này sao có thể không kinh hãi?

Cuồng phong đề thi, Bôn Vân bư, chìm nổi theo sóng, đao phá thét dài.

Cầm trong tay trường đao Lâm Thiên khí thế trong lúc đó biến hóa.

Hắn mặc dù không phải Quan Vũ, nhưng làm Cụ tượng hóa Quan Vũ Linh Thụ sư, trên thân đồng dạng mang theo Thanh Long khí tức, sử dụng Yển Nguyệt Đao không đến mức phát huy ra toàn bộ năng lực.

Nhưng cũng quyết định sẽ không kém đến địa phương nào.

Chỉ ít phổ thông 8 giai sơ cấp phòng ngự, tại dưới một đao, có thể tùy tiện phá vỡ.

Mà cái kia Mã Doanh Hương phòng ngự xem chừng cũng liền đụng chạm đến cấp tám cánh cửa thôi, tự nhiên là vấn đề không lớn.

Xách ngược lấy trường đao, Lâm Thiên khोक miệng một phát lộ ra dây đặc răng trắng mở miệng nói: "Lời chuẩn bị xong, ta thì muốn tiến công!"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192: Địch Địch

Thanh Long thanh âm vang vọng toàn trường, Lâm Thiên đao trong tay mang theo từng sợi ánh sáng màu xanh lục trầm tĩnh mà ra.

Đây là có khác tại Linh lực cùng văn khí một loại khác lực lượng.

Chỉ gặp thanh trường đao kia lực bỏ xuống, giống như ngân hà treo ngược, tùy tiện chính là phá vỡ trước mắt tường đất.

Sau đó thế đi không giảm, lần nữa trượt...

Bá bá bá.

Một trận giòn vang truyền đến, ngưng thực Thổ hệ bức tường tại lúc này lại là giống như giấy mỏng, căn bản khó mà gây khó dễ mấy may.

Đây là chất trên chênh lệch, khó để bù đắp, trọn vẹn phá vỡ hơn phân nửa phòng ngự, thanh trường đao kia chỉ mang mới thành thịnh biến mất.

"Một hơi!" Lâm Thiên buồn vô có mở miệng, thân thể tại giữa không trung một cái thay đổi, sau đó đơn cầm trong tay Thanh Long Yển Nguyệt Đao, xoay tròn bên trong, một đao trượt xuống.

Đao mang tiêu tán, vừa đứng tại Mã Doanh Hương trước mặt dừng lại.

Mang trên mặt róc rách mồ hôi, Mã Doanh Hương chán nản lắc đầu nói: "Người quá mạnh, ta hoàn toàn không phải là đối thủ, ta nhận thua."

Tổng cộng tốn thời gian, có điều hai hơi, một trận chiến đấu như vậy kết thúc.

...

Vòng thứ ba chiến đấu kết thúc, nhưng sẽ không mở bắt đầu vòng tiếp theo.

Dù sao muốn lưu cho đám người điều tức khôi phục, nhưng rút thăm lại là tại tiến hành.

Lúc này tiến vào cuối cùng vòng nhân tuyển hết thấy cũng liền ba cái.

Lâm Thiên, Đế Lăng Thiên, Hoàng Phủ Tùng Nguyệt.

Mà rút thăm thì là tại vòng thứ nhất người thua bên trong tiến hành.

Rất nhanh, rút thăm kết thúc, từ Mạc Phương Vân đối kháng Nhậm Thiên Lôi, mà Mã Doanh Hương làm theo thật là tốt vận luân không xuống tới.

Nhưng loại này luân không, cũng chỉ là tạm thời, tại Nhậm Thiên Lôi cùng Mạc Phương Vân chiến đấu kết thúc về sau, hẳn y nguyên cần cùng người thắng giao đấu một trận.

Tại sau đó, làm phục sinh thi đấu tuyển thủ, tham dự vào 4 cường tranh đoạt bên trong.

...

Ước chừng nửa ngày sau, Mạc Phương Vân cùng Nhậm Thiên Lôị đại chiến bắt đầu, cả hai thực lực đều là cường hãn đến cực hạn, giao thoa trong lúc có đến có về.

Nhưng Mạc Phương Vân dù sao cũng là tu vi trên chiếm cứ yếu thế, rất nhanh chính là bị buộc ra tuyệt chiêu của chính mình về sau bị thua.

Nhưng tương tự Nhậm Thiên Lôị cũng không dễ chịu, bị thương nghiêm trọng, tốt ở trong đế quốc có phụ trách chữa bệnh nhân viên, cuối cùng tại ngày thứ hai khôi phục lại.

Lại là một trận cùng Mã Doanh Hương đối chọi, cực hạn công kích đối kháng cực hạn phòng ngự.

Cuộc chiến đấu này tốn thời gian thật lâu, nhưng vẫn là Nhậm Thiên Lôị thu hoạch được thắng lợi cuối cùng.

Bởi vậy, tứ cường tuyên thủ triệt để sinh ra.

Một vòng này cũng không cần rút thăm, Nhậm Thiên Lôị bị thua tại Đế Lăng Thiên về sau không cần lại cùng hán tiến hành đối chiến.

Mà Nhậm Thiên Lôị chỉ cần tại Lâm Thiên cùng Hoàng Phủ Tùng Nguyệt trong lúc lựa chọn một người là đủ.

Đang xoắn xýt sau một hồi lâu, Nhậm Thiên Lôị từ bỏ cùng Lâm Thiên đối chiến, ngược lại lựa chọn Hoàng Phủ Tùng Nguyệt.

Mà Lâm Thiên thì là phóng tới trận thứ hai thứ hai bên trong, cùng Đế Lăng Thiên đối chiến.

Một ngày này, xán lạn treo cao, Hoàng Phủ Tùng Nguyệt đối chiến Nhậm Thiên Lôị chiến đấu khai hỏa!

Cả hai giao đánh nhau, lực chiến sau một hồi lâu, lần nữa tách ra, đứng tại lồi đài hai bên.

"Nhậm Thiên Lôị, ngươi muốn thua." Hoàng Phủ Tùng Nguyệt cười nhẹ nhàng mà mở miệng nói ra.

Nhậm Thiên Lôị cười khổ một tiếng, xem như ngầm thừa nhận.

Hai người bình thường chiến đấu lực không kém nhiều, nhưng là đối phương lại là có hai tên Cụ tượng hóa nhân vật, hung hãn không sợ chết căn bản không sợ công kích, chân chính vật lộn sống mái phía dưới, kết quả lại hoàn toàn không giống

"Ta đích xác rất khó thắng ngươi, nhưng ngươi cũng đừng hòng tùy tiện để cho ta nhận thua" Nhậm Thiên Lôị ngẩng đầu lên, kiêu ngạo vô cùng.

Hắn là kiêu ngạo, há có thể nhận thua bị thua?

Vừa dứt lời, nhưng gặp Nhậm Thiên Lôị nhanh chóng điều chỉnh trạng thái, một vòng hoa mỹ giống như Ngũ Thái Phượng Hoàng ánh lửa ngút trời mà lên.

"Hỏa diễm bạo loạn!"

Trên thân hỏa diễm không được lẫn lộn, chỉ một thoáng, vô số mai so với đầu người còn muốn hóa cầu thật lớn trôi nổi ở trong hư không.

Chiêu này phạm vi lớn công kích vốn là Nhậm Thiên Lôị sở trường chiêu số, nhưng tiêu hao lại là mười phần to lớn.

Tên là "Hỏa diễm bạo loạn" công kích không giữ lại chút nào hướng phía trước đẩy ra, lít nha lít nhít hóa cầu giống như đạn đạo bắn ra.

Theo Nhậm Thiên Lôị chỉ huy, những thứ này dày đặc toàn bộ lồi đài hỏa cầu khổng lồ giống như đạn đạo một dạng bắn ra, bá bá bá, hỏa quang lóe sáng giống như trong bầu trời đêm đầy sao, tản ra kịch liệt chói mắt hào quang sáng tỏ.

Rất lợi hại diễm lệ, lại như tiên diễm Hoa Anh Túc một dạng, tràn ngập kinh khủng nổ tung khí tức.

Thiên đốt chôn vùi xu thế, tạo nên một mảnh thuần túy từ năng lượng cầu lên gọn sóng.

Hoàng Phủ Tùng Nguyệt thấy thế, xinh đẹp khuôn mặt thay đổi cực kỳ nghiêm túc, hét lớn một tiếng đồng thời, hai tên Cụ tượng hóa võ giả hiện lên ngược lại tam giác vị trí đứng thẳng, riêng phần mình phóng thích ra Linh lực tiến hành chống cự.

Ầm ầm... Ầm ầm! !

Giống như thiên địa sơ khai, như sấm rền thanh âm vang vọng, quang mang rực rỡ che kín toàn bộ lồi đài, tiếp theo nổ bể ra đến, Khí Đoàn phóng lên tận trời, chỉ nghe thấy "Ầm" một tiếng pha lê vỡ vụn thanh âm, bạo ngược năng lượng trùng trùng điệp điệp, nhưng cuối cùng lại là trừ khử ở vô hình.

"Quá lợi hại!"

"Đúng vậy a. ."

Vô số quan chiến quần chúng con mắt đều trông thẳng, phát ra cảm thán.

Bọn họ sắc mặt trắng bệch, mắt thấy bốn phía mà ra năng lượng đem lôi đài nuốt hết, thật lâu không thể lắng lại."

Vô thanh vô tức, những cái kia giống như Hỗn Độn sơ khai lúc năng lượng trong nháy mắt ngưng kết xuống tới, lập tức hóa thành sáng chói ánh sáng lóa mắt điểm, giống như vì sao sáng biến mất không thấy gì nữa.

"Biến mất, những năng lượng kia biến mất."

"Vừa rồi ta kém chút cho là mình muốn chết."

Thẳng đến toàn bộ đối kháng chuẩn bị kết thúc, những thứ này quần chúng mới giật mình hoàn hồn, sau đó vang lên kinh thiên kêu gọi.

"Hoàng Phủ Tùng Nguyệt!"

"Hoàng Phủ Tùng Nguyệt!"

"Hoàng Phủ Tùng Nguyệt!"

Vô số người vì đó hò hét, bọn họ xúc động tốt độ, lần này Đế thi thật là đặc sắc xuất hiện.

Nhìn trên đài, Lâm Thiên bữu môi nói: "Chỉ là 1 trận đấu mà thôi, làm cho cùng điện ảnh một dạng, làm cái này đại trận thế?"

Trận đấu kết thúc, cũng biểu thị tiếp xuống sắp tiến hành trận đấu, chính là tại Lâm Thiên cùng Đế Lăng Thiên trong lúc bắt đầu.

Rất nhanh lôi đài sửa lại thành công, theo Võ Tướng tuyên bố, tứ cường thi đấu sau cùng một trận mở màn.

Đế Lăng Thiên dẫn đầu đi vào trên lôi đài sắc mặt rất nặng nhìn lấy chậm rãi tới Lâm Thiên nói: "Thực lực của ngươi ta suy nghĩ không thấu, bởi vậy ta sẽ trực tiếp xuất ra mạnh nhất thực lực đến cùng ngươi tiến hành đối kháng."

"Đồng dạng, ta cũng không hy vọng ngươi giấu dốt."

Lâm Thiên từ chối cho ý kiến: "Cái này cần nhìn ngươi có thể hay không bức ta vận dụng toàn lực."

"Cuồng vọng, ngươi nếu là không cẩn thận, tuyệt đối ngươi sẽ phải hối hận." Đế Lăng Thiên có chút phẫn nộ.

"Không cần nói nhảm nhiều lời, tới đi." Lâm Thiên mở miệng.

Mà lúc này, Võ Tướng cũng gõ vang chiêng đồng, mở miệng tuyên bố: "Trận đấu bắt đầu."

Trên lôi đài khí thế, trong chớp mắt gương cung bật kiếm lên, làm cho tất cả mọi người liền hô hấp đều đi theo khăn trương lên.

Cái này mặc dù là một trận tứ cường thi đấu, nhưng kỳ thật đám người lại là biết, đây đã là tương đương với trận chung kết sớm tiến hành.

Vô luận là Đế Lăng Thiên hoặc là Lâm Thiên, đều bày ra chính mình thực lực cường hãn, tuyệt đối là siêu việt những người khác.

"Hừ, ngươi phải cẩn thận!" Đế Lăng Thiên lạnh lùng mở miệng, toàn thân Sấm sét tại lúc này trong chớp mắt dày đặc quanh thân.

"Từ Lôi thể!"

Đang đối chiến ban đầu, Đế Lăng Thiên chính là không chút do dự, phóng thích chính mình đánh bại Nhậm Thiên Lôi thời điểm át chủ bài một trong!

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 193: Thế cân bằng?

Từ Lôi thể lực đầy đủ cho Đế Lâm Thiên phụ gia vượt qua thường nhân tốc độ, đã lực công kích, mà lại vền vẹn chỉ có một cái thiếu hụt.

Đó chính là tại mỗi lần hoàn toàn thi triển về sau cần nho nhỏ nghỉ ngơi một hồi, dù sao loại này lấy Sấm sét kích thích thân thể, đột phá giới hạn vũ kỹ nếu là không có khiếm khuyết cũng quá mức tại kinh người!

Lâm Thiên nhìn qua Đế Lăng Thiên giao đầu, đại khái cũng đánh giá ra, đối phương vũ kỹ có thể tăng lên thực lực bao nhiêu.

Loại vũ kỹ này một khi thi triển, đại khái có thể tăng lên tốc độ trọn vẹn đạt tới nhiều gấp ba.

Hoàn toàn là hiện lên cái thang tăng lên xu thế, từ lúc đầu Lôi Thể bắt đầu, đến Từ Lôi thể, mỗi nhảy lên cấp một, tăng lên gấp đôi tốc độ.

Mà công kích phương diện tăng thêm tuy nhiên thoáng nhỏ một chút, nhưng cũng không dưới tại gấp hai.

Loại thực lực này, có thể nói đã là cấp tám võ giả cường độ.

Tuy nhiên nhìn bội số rất nhỏ, nhưng hiệu quả có thể nói là cực độ kinh người.

Cấp bảy võ giả vốn là một giây có thể bay lướt trăm mét nhiều, tại như vậy nhấc lên thăng, phổ thông cấp bảy võ giả chỉ có thể ở đằng sau ăn cái rắm.

Từ Lôi thể vừa ra, từng đạo từng đạo Sấm sét mang theo Mạc Đại uy thế, phảng phất lôi đài đều run rẩy lên.

Mà lúc này, Lâm Thiên con mắt cũng hơi nheo lại, cảm thấy không dám khinh thường.

Bản thể hấn thực lực ngược lại là không có cường hấn đến có thể đối kháng cấp tám cường giả trình độ, cho dù là cầm trong tay Yển Nguyệt Dao, cũng chỉ có thể đối kháng một hai.

"Là thời điểm." Lâm Thiên than nhẹ, tay áo vung lên, nho nhả vô cùng vuron tay.

Một cánh cửa xuất hiện, một tên nam tử khôi ngô mang theo Hồng Hoàng mãnh thú khí tức, từ trong đó bước ra.

... ..

Quan chiến dân chúng kích động, ngao ngao kêu lên.

"Muốn xuất bản lĩnh thật sự!"

"Mau nhìn, cái kia Lâm Thiên cũng triệu hoán Cụ tượng hóa nhân vật."

"Đúng, có điều nói đến, cái này Lâm Thiên đến cùng sáng tác cái gì, vì cái gì không có một chút ấn tượng?"

"Có thể Cụ tượng hóa nhân vật, tối thiểu đều là truyền quốc cấp đi? Không có khả năng như thế không có tiếng tăm gì nha?"

"Bất quá, đích thật là không có hấn nghe đồn."

"Chúng ta cũng đừng nghị luận những thứ này không chuyện trọng yếu đi? Trước thảo luận trận đấu như thế nào, chứ vị cho rằng trận đấu này người nào chiến thắng tỷ lệ cao?"

1 người nói chuyện về sau, cuối cùng là đem tiết tấu mang về chính đề.

"Theo ta thấy đến, muốn đến là thể cân bằng đi?"

"Đúng, Đế Lăng Thiên thực lực cường hấn, mà cái kia Lâm Thiên có thể từng bước một tới chỗ này, muốn đến cũng không tính hơi hợ hạng người, đánh cái thể cân bằng ngược lại là bình thường."

"Kết quả này thật đúng là không tốt dự đoán a."

"Các người nhìn cái kia Lâm Thiên đều muốn Cụ tượng hóa nhân vật triệu hoán đi ra, khẳng định cũng là cảm nhận được áp lực, cái này nhất định lại là một trận đặc sắc trận đấu!"

...

Dứt bỏ dân chúng bên này nghị luận không nói, trên lôi đài lại là có một phen đặc biệt ý vị ở trong đó.

Lâm Thiên lộ ra thành thạo, mà Đế Lăng Thiên thì là như lâm đại địch.

Những dân chúng kia không cảm giác được cái kia tựa như núi cao khí tức, hấn nhưng là có thể cảm thụ rõ ràng.

Cái kia từ trong cánh cửa bước ra người, khí tức trên thân quá mức cường hấn, để hấn có chút không thở nổi.

Lâm Thiên không định kéo dài thêm, cười ha hả đem trường đao trong tay đưa tới nói: "Vân Trường, đao cầm lấy đi."

"Đây là trận đấu, khác giết chết a."

Vân Trường cười khề, hơi híp mắt lại, trầm giọng nói: "Tất nhiên là sẽ không để cho công tử thất vọng."

Đao tới tay, Quan Vũ khí tức chính là ngang nhiên lần nữa đề bạt một đoạn.

Nếu là lúc trước khí thế đã còn như sơn nhạc, như vậy hiện tại, thì là phong.

Phong, càng cao to hơn, càng thêm bén nhọn, càng khiến người ta sinh lòng lạnh mình.

Loại cảm giác này, không dùng bộc lộ, đã để chuẩn bị xuất thủ Đế Lăng Thiên cước bộ trong nháy mắt đình trệ.

Mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu theo gương mặt chảy xuống.

Quan Vũ cho khí tức của hắn, hoàn toàn không thua hắn tông môn trưởng lão, căn bản không hứng nổi đối kháng chi tâm.

"Nga~."

Tốt xấu là thể hệ tuổi trẻ cường giả, rất nhanh, Đế Lăng Thiên hất đầu một cái, cắn đầu lưỡi một cái, đem khí thế của mình kéo lên một số.

Nhìn một chút đối phương chậm đợi tự mình ra tay Lâm Thiên hai người, không dám có mây may giữ lại.

"Từ Thiên Lôi Thể."

Một tiếng hò hét, trên người Lôi Thể lần nữa tiến giai, cuồng bạo lôi điện mấy cái có lẽ đã không nhận chương không.

"Đây là ta sau cùng Át Chủ Bài, loại thể chất này phía dưới, đối ta phụ tải cực lớn, chỉ có thể tiếp tục không đến năm phút đồng hồ."

Đế Lăng Thiên mở miệng tiếp tục nói: "Nếu là ngươi có thể chống nổi năm phút, tự nhiên liền coi như ta thua, bất quá ta cần phải nhắc nhở ngươi là, ta tại Từ Thiên Lôi dưới hạ thể, thực lực đem sẽ vô hạn tới gần cấp tám trung cấp."

"Giác ngộ đi."

Lâm Thiên bĩu môi, vẫn duy trì nhẹ nhõm thần thái, tùy ý hướng phía Quan Vũ dò hỏi: "Vân Trường, cần về thành à?"

Quan Vũ cười khề lắc đầu: "Cái này không cần, nếu là bị công tử về thành gia tri, trận đấu này làm mất đi ý nghĩa."

Lâm Thiên gật đầu, cũng không miễn cưỡng.

Quan Vũ tuy nhiên mắt trước thoát nhìn chỉ là cấp bảy đỉnh phong, nhưng thực lực cùng Đế Lăng Thiên đồng dạng không thể tính toán theo lẽ thường.

Đặc biệt là cầm trong tay Yển Nguyệt Đao thời điểm, thực lực đã không kém hơn một số phổ thông cấp tám trung cấp, nếu là về thành về sau, cấp tám trung cấp mạnh Đại Ma Tôn cũng không là đối thủ.

Cấp tám Ma Tôn, vốn là siêu người càn bình thường hơn tộc cấp tám võ giả.

Thực lực bây giờ phía dưới, còn có thể cùng đối phương có đến có về giao lật tay một cái, cũng có thể qua một thanh chiến đấu niềm vui thú.

...

Sấm sét, bên trong đất trời cường hãn nhất năng lượng một trong, lực phá hoại cực lớn, mà lại bổ sung phá hủy đặc tính.

Thanh Long, Thần Thú một trong, Tạo Hóa Vạn Vật, có thể phiên vân phúc vũ, nó ẩn chứa lực lượng siêu thoát ở thiên địa, đồng dạng không đơn giản.

Cả hai sắp giao thủ, không chỉ có là dân chúng chú ý, cho dù là Đế Quân La Cường cũng lộ ra có hứng thú.

Hắn tu vi cao nhất, đã sớm khám phá hết thảy.

Cái kia bị Cụ tượng hóa nhân vật, tuyệt đối sẽ không yếu tại Đế Lăng Thiên toàn lực thi triển phía dưới thực lực.

Hắn khí tức trên thân, thế nhưng là Thần Thú mới có thể nắm giữ.

Mà lại cũng không phải loại kia đồng dạng khí tức, hỗn tạp không chịu nổi.

Mà là cực kỳ tinh thuần Thanh Long chi lực.

Làm một tên Đế Vương, kiến thức của hắn là cực kỳ rộng lớn, tại sách cổ trên biết loại này lưu truyền tại xa xưa trong năm Thần Thú.

Nghe nói từng đề cho loài người quật khỏi cái kia Linh Văn sư vẽ pháp thảo ra Rồng, đều còn kém rất rất xa Thanh Long.

"Cuộc tỷ thí này, Đế Lăng Thiên nguy hiểm a." La Cường trong lòng chậm rãi thở dài.

Đối với cùng Đế Quốc ngang cấp Đế tông con cưng, hắn là rất quen thuộc, biết thực lực đối phương cường hãn bao nhiêu.

Nhưng làm sao tựa hồ cái kia Lâm Thiên thực lực càng cường hãn hơn một số, Đế Lăng Thiên cơ hồ là không có bất kỳ cái gì phần thắng có thể nói.

...

Trên lôi đài, Đế Lăng Thiên đã ở là vũ trang đầy đủ, chuẩn bị xuất thủ, toàn thân Sấm sét đom đóp bắt đầu rung động.

"Đã dạng này, vậy ta lên!" Đế Lăng Thiên rống to mở miệng: "Từ Lôi trời Xích xông!"

Lời nói ra, Đế Lăng Thiên thân hình trong chớp mắt biến mất nguyên tại chỗ.

Chiến đấu bởi vậy, hết sức căng thẳng.

...

"Đánh. Không nghĩ tới Đế Lăng Thiên còn có át chủ bài, chỉ sợ khó mà thể cân bằng."

"Át Chủ Bài vô số a."

"Hi vọng cái kia Lâm Thiên có thể nhiều thêm chống đỡ một hồi đi."

Dân chúng y nguyên ăn dưa, phát biểu cái nhìn của mình, bọn họ tự nhiên không rõ ràng, Quan Vũ đến cùng cho Đế Lăng Thiên cỡ nào áp lực cực lớn!

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 194: Một chương

Đế Lăng Thiên Át Chủ Bài sử xuất, thực lực tăng gấp bội, giống như Cửu Thiên Huyền Lô, bộc phát ra uy thế vô cùng.

Nhưng giờ phút này hãn mặt người thích hợp, lại là trong truyền thuyết Vũ Thánh, trăm vạn quân trận trước đều chưa từng có chút gọn sóng nam nhân.

Loại uy thế này, lại là lên không đến bất kỳ tác dụng gì.

Người khác có lẽ sẽ tại loại này khí phách phía dưới run lấy bấy, nhưng Quan Vũ sẽ không, hắn giờ phút này thậm chí hơi hít mắt lại, không nhúc nhích chút nào.

Sấm sét tuy nhiên mãnh liệt, nhưng nếu là gặp được mây mù vùng núi, lại là hữu lực khó làm, toàn lực nhất kích có lẽ có thể đánh nát đỉnh núi.

Nhưng muốn đem sơn phong chém thành hai nửa, lại là khó mà làm được.

Hưu hưu hưu.

Từng đạo từng đạo cực quang hiện lên, Đế Lăng Thiên cũng không có tìm được thích hợp tiến công cơ hội.

Quan Vũ đứng sừng sững nguyên địa, có vẻ hơi không có kẻ hở, hắn chỉ có thể sử dụng loại phương thức này đến quấy nhiễu đối phương, ý đồ để nó phân thần.

Loại này nhanh chóng di động, nếu là đối đầu người bình thường, giờ phút này đoán chừng không thiếu được quay đầu chuyển thủ, tìm kiếm phương vị, mà hắn liền là có thể thừa dịp cơ hội, bạo phát tốc độ, phút chốc từ phía sau lưng thậm chí thiên không mặt đất, tiến hành tập kích.

Nhưng Quan Vũ lại là căn bản không để mình bị đẩy vòng vòng, làm một cái có sung túc chiến đấu kinh nghiệm võ giả, Quan Vũ rất rõ ràng một điểm.

Vô luận người đùa nghịch lại nhiều chương nhân pháp, tại tốc độ nhanh, chỉ muốn tiến công, nguyên tố tự nhiên ba động kịch liệt, không có khả năng xuất hiện bản tên không đích, Mạc Danh Kỳ Diệu có công kích mà đến.

Chỉ cần đem tâm thần tập trung, căn bản không có khả năng nhận tập kích.

Tốc độ ánh sáng, Lôi Minh không quyết, cả tòa lôi đài, tại Đế Lăng Thiên di động dưới, đã hóa thành Tu La Tràng đồng dạng tồn tại.

Xung là Luyện Ngục cũng không đủ, hơi hơi kém một số người tiến đến, đều sẽ bị bắn tung tóe Sấm sét chỗ đánh nát.

Lâm Thiên cũng đồng dạng không dễ chịu, hẳn dù sao chỉ là cấp bảy văn nhân, tự thân phòng ngự lực không mạnh, tuy nhiên trở ngại Quan Vũ nguyên nhân, Đế Lăng Thiên không có cơ hội tập kích đến chính mình, nhưng tiêu tán Sấm sét lại là lung tung Phích Lịch lấy.

"Ai, hay là đến động thủ." Lâm Thiên ai thán, vurun tay cánh tay đem văn khí ngưng làm mực bút.

Hắn không định tham dự vào trong chiến đấu, nhưng cũng không thích bên tai, bên cạnh thân thời khắc có Sấm sét uy hiếp.

Cầm trong tay ngọn bút, thật nhanh huy động lấy.

Một số một chùm, tất cả đều gia trì lấy văn khí, chậm rãi phác họa lấy một cái quái vật khổng lồ.

... ..

Dân chúng nhìn mê mẩn.

Đế Lăng Thiên từ cái kia Từ Lôi trời Xích xông về sau, chính là tan biến tại vô hình, hư không đá đều bắt không đến thân ảnh.

Mà lại loại tình huống này đã tiếp tục một hồi lâu.

"Làm sao không đánh a?" Có người hậm hực mở miệng.

Loại này nhìn không thấy chiến đấu, cũng không vì bọn họ chỗ vui, nhưng tự thân thực lực lại không cao, không tốt phát biểu ngôn luận.

"Cần phải tại đánh đi?"

"Không nhìn thấy Sấm sét đều đã che kín lôi đài à, hẳn là đang nổi lên cái gì đại chiêu?"

"Còn có, cái kia gọi Lâm Thiên tiểu tử cũng thế, đang câu vẽ lấy thứ gì, chắc hẳn cũng là chuẩn bị chuẩn bị ở sau chiêu số!"

Dân chúng nhìn không hiểu nhiều, không biết Đế Lăng Thiên kì thực là tìm không thấy cơ hội ra tay, chỉ có thể suy luận.

Mà loại này suy luận, hiển nhiên là cùng Lâm Thiên chỗ làm sự tình không phù hợp.

...

Hoàng Phủ Tùng Nguyệt, nhìn lấy nhất bút nhất họa phác họa lấy họa tiết Lâm Thiên, trong mắt đầu tiên là mê mẩn một khắc, sau đó theo bức họa dần dần thành hình, trong lòng lại là có loại không biết nên khóc hay cười cảm giác.

Thế này sao lại là tại vẽ cái gì công kích chiêu số, rõ ràng là đang vẽ một tòa phòng ốc a.

Môn kia, cái kia cửa sổ, cái kia nhô ra nóc nhà...

Mà lúc này, theo hội họa tiến vào khâu cuối cùng, dân chúng cũng rốt cục nhận ra.

Lâm Thiên ngáp, đẩy ra văn khí hóa thành cửa phòng, từng bước một đi vào chính mình vẽ trong phòng.

Đây là một tòa hai tầng cao lầu nhỏ, môn hộ đầy đủ mọi thứ, chính thể hiện ra màu đen như mực.

Khi tiến vào đến lầu nhỏ biến mất tại tầm mắt mọi người một lát sau, xuất hiện lần nữa, Lâm Thiên lại là đã đi tới lầu hai vị trí, một tay lấy cửa sổ đẩy ra, hai tay chống lấy cái cầm một bộ xem trò vui bộ dáng.

Sấm sét bị ngăn cách, nhìn trận đấu đến, hoàn toàn chính xác cảm giác đều không lắm giống nhau.

Đám người có loại choáng váng cảm giác. . .

Linh Thư sư? Còn có thể chơi như vậy?

Đây không phải một trận rất lợi hại nghiêm túc, rất nghiêm túc, rất lợi hại chặt vật trận đấu à?

... ..

Lâm Thiên lại là không biết dân chúng suy nghĩ gì, hắn chỉ là nghĩ như vậy, cũng làm như thế.

Cùng họa một cái thuẫn bài, vẽ một bức khôi giáp, chống cự Sấm sét, chẳng trực tiếp vẽ một cái phòng ốc, bên trong ở lại, an toàn không nói, còn thoải mái dễ chịu rất nhiều.

Dù sao, trận chiến đấu này cũng không cần tự mình ra tay không phải?

Đề Lăng Thiên xê dịch bên trong, tự nhiên cũng phát hiện loại tình huống này, trong mắt có huyết sắc.

Loại hành vi này, không khác nhục nhã, ngay sau đó chính là nhện không được.

Đáng lẽ di động với tốc độ cao thời gian dài như vậy, cũng không tìm được sơ hở, ngược lại là chính mình tiêu hao không ít, cũng không thể tiếp tục kéo dài.

Chẳng trực tiếp xuất thủ, giao tiếp một phen, mới quyết định!

Ý nghĩ biến thành thực tế hành động, màu tím Sấm sét ngưng tụ tại trong lòng bàn tay.

"Từ Lôi Kinh Thiên Chương!"

Đề Lăng Thiên hưu mà hiện thân, trực diện mà đến, công kích nở rộ.

"Tốt tốt lắm!" Quan Vũ trong mắt rớt cục hiện lên một đạo sáng sắc.

Tốc độ của hắn lời nói thật tới nói hoàn toàn chính xác không bằng Đề Lăng Thiên, đối phương nếu là một mực tránh né, cũng vô pháp tìm tới mấy bay sẽ công kích.

Nhưng lúc này đối phương xuất thủ, làm theo là không thể nào e ngại mấy may.

Trường đao đột nhiên chạm đất, đao ba bị thật sâu cắm xuống dưới đất, đứng thẳng tại chỗ.

Một kích này, Quan Vũ không có ý định lợi dụng vũ khí chỉ lực tiến hành đón đỡ.

Hai tay thanh quang bỗng nhiên lập loè, không thể so với Sấm sét đến thua kém, một chương nghênh đón mà lên!

"Thanh Long Vân Tiêu Liệt!"

Trầm giọng hét lớn bên trong, hai chương giao tiếp, Sấm sét quanh quẩn lấy thanh quang, thanh quang bao vây lấy Sấm sét.

Một chương này, cũng không thể lập tức phân ra thắng bại, giờ phút này hai loại năng lượng quẩn quýt lấy nhau.

Sấm sét chủ sát phạt, chính là Thiên Phật Chi Lực, không cho nhỏ ngăn ngừa.

Mà Thanh Long chỉ lực thì là Thần Thủ chỗ ủng, không nhận thiên địa quân không, chất trên cũng không kém mấy may.

Sấm sét có thể tru sát Yêu Ma Vong Lượng, lại không thể khắc chế thiên chi Thần Thủ, phiền vân phúc vũ tồn tại.

Cháy bỏng năng lượng, chỉ có thể dựa vào số lượng tiến hành tiêu hao.

Đề Lăng Thiên mi đầu nhíu lên, hắn cảm giác áp lực lớn lao.

Hắn dù sao cũng là dựa vào Lôi Thể tiến hành công kích, đối với thân thể phụ tải rất lớn, như là không thể một kích phá địch, kiên trì, chỉ sợ thân thể của mình liền sẽ trước tụt.

Mà trái lại, đối phương là bình thường trạng thái, dù là có nhỏ xíu ưu thế, đây cũng không phải là thủ thắng chi đạo.

Lui!

Rất nhanh, hắn làm ra quyết định. .

Rên lên một tiếng, đem trong lòng bàn tay Lôi Đình chỉ lực cùng thân thể thoát ly, chính mình lại là đột nhiên bứt ra trở ra.

Không có đến tiếp sau chèo chống Sấm sét, tự nhiên chống cự không nổi Quan Vũ công kích, rất nhanh tiêu tán.

Nhưng cái này cũng tranh thủ đầy đủ thời gian, cũng không có cách nào để Quan Vũ công kích tiếp tục truy kích đi xuống.

Bên lời đài bên cạnh, Đế Lăng Thiên trong mắt có mấy phần âm trầm, hẳn có thể cảm giác được, nếu là đối tiếp tục đấu, chính mình tựa hồ là có chút tiêu ưu thế.

Nhưng không làm gì được có thể dài lâu duy trì, muốn cứng đối cứng thủ thắng, rất khó!

Mà lúc này, Quan Vũ lại là cười ha ha.

"Người nhận thua đi, người trẻ tuổi, thực lực của người rất không tệ, nhưng cũng không phải là mối đối thủ!"

Hoàn toàn như trước đây ngay thẳng, nhưng lời này phóng tới lòng cao hơn trời Đế Lăng Thiên bên trong, lại là trắng trợn nhục nhã.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: Linh thú chiến

"Thiếu nói khoác mà không biết ngượng, người nhiều nhất cùng ta liệu cái thể cân bằng thôi, thắng bại còn chưa thể biết được!" Đế Lăng Thiên hừ lạnh.

Để hắn nhận thua? Làm sao có thể?

Đường đường Thiên Kiêu, từ nhỏ là giống như sao chổi quét khỏi hắn, trong từ điển chưa bao giờ nhận thua hai chữ.

Còn nhớ kỷ lúc trước thực lực còn yếu thời điểm, đối kháng cấp tám cường giả, cũng là cắn răng gượng chống, cuối cùng lúc chiến đấu đột phá một cái cảnh giới nhỏ, hoàn thành phản sát.

Thiên Kiêu tiềm lực, dẻo dai, xa phi thường người chỗ có thể sánh được.

"Ha-Ha, chưa từ bỏ ý định vậy liền tới đi." Quan Vũ cười ha ha, cũng không tức giận.

Đối phương nhận thua cũng tốt, không nhận thua cũng được, cũng không đáng kể.

Một vòng giao thủ, đã là rất rõ ràng dự đoán ra thực lực đối phương.

Cấp tám sơ cấp đỉnh phong.

Hơn nữa còn là phổ thông nhân loại giai cấp.

Cái này tại cấp bảy đỉnh phong, có thể phát huy ra thực lực như thế, đã là đủ để tự ngạo.

Nhưng không đủ.

Quan Vũ nhưng là có thể đem loài Ma đánh bại thực lực, dù là không có vẽ thành tướng cấp cấp đột phá, giờ phút này cũng có được phổ thông cấp tám sơ cấp cao đoạn.

Mà lại bởi vì Thanh Long chi lực nguyên nhân, vô luận là khôi phục năng lực hoặc là tiếp tục chiến đấu năng lực đều muốn siêu việt.

Cho dù là đối mặt cấp tám sơ cấp đỉnh phong loài Ma, đều còn có thể nhất chiến.

Mà Đế Lăng Thiên, thì là chỉ có thể bộc phát ra uy thế thôi, tiếp tục tính trên, còn kém xa lắm đây.

Quan Vũ nhìn rõ ràng, Đế Lăng Thiên tự nhiên cũng không phải mánh phu, đồng dạng lạnh híp mắt.

Đối chường thời điểm liền có thể cảm giác được, lực lượng của đối phương liên miên bất tuyệt, giống như ngọn sóng, như là không thể nhất kích đột phá, căn bản không có khả năng đem đối phương đánh bại.

Mà Lâm Thiên càng là ở tại đằng sau, lấy văn khí bố trí một đạo phòng ngự bình chương, muốn bắt giặc bắt Vương ý nghĩ cũng không thực tế.

"Nếu như, ta có thể đột phá đến tám cấp, trận chiến này có thể thắng!" Đế Lăng Thiên trong lòng thờ dài một tiếng.

Hắn thực lực trước mắt chỗ có thể phát huy thực lực đã là đến cực hạn.

Tuy nhiên cùng Quan Vũ cùng thuộc cấp bảy đỉnh phong, thậm chí có thể bạo phát thực lực còn muốn siêu việt một số, nhưng Sức bền lại là không đủ a.

"Nhưng ta y nguyên sẽ không buông tha cho." Đế Lăng Thiên căn nguyên thần sắc thời gian dần trôi qua thư giãn xuống tới.

Hắn tuy nhiên tự thân vũ kỹ sử dụng đã tiếp cận cực hạn, không có bao nhiêu Át Chủ Bài, nhưng cũng không thật sự thì đại biểu không có bất kỳ cái gì chuẩn bị ở sau.

Nhìn về mặt bình thân Quan Vũ, Đế Lăng Thiên chung quy là lạnh hừ một tiếng về sau, cường tráng hai chân phút chốc phát lực, kéo về phía sau mở một mảng lớn khoảng cách.

Tại sau đó, toàn thân khí thế bỗng nhiên co lại một cái, sau đó lần nữa bắn ra ra.

Trong tay giờ phút này cũng đã xuất ra một cái vòng tay.

Ngoại giới quan chiến dần chúng trong nháy mắt sôi trào.

"Mau nhìn, đây không phải là Linh thú vòng tay à!" Có người kinh ngạc rống to.

"Ha-Ha, Đế Lăng Thiên cuối cùng chuẩn bị cầm xuất toàn lực, bạo phát thực lực phối hợp cường lực thú súng, ngấm lại đều kích động!" Có người càng là một mặt hưng phấn.

Tay kia vòng, chính là dùng để tùy thân mang theo Linh Thú đồ vật.

Tự thành không gian, hiện tại lấy ra hiển nhiên là chuẩn bị đem Linh thú cũng cùng nhau thả ra.

Lâm Thiên nhận ra vật kia thể, trong phòng nhìn tầm tắc lấy làm kỳ lạ, nhưng động tác đồng dạng không chậm, từ chỗ cửa sổ nhảy xuống, trên mặt buông lỏng nói: "Linh thú chiến à? Cũng không sao."

Nói xong, văn khí không ngớt phun trào như nước.

Hắn là văn nhân, không cần phải mượn ngoại vật, Thiên Đạo chính là trợ thủ tốt nhất, vốn là có văn nhân không gian, xây dựng một cái thích hợp Tiểu Hoàng chỗ ở lại cực kỳ đơn giản.

Loại năng lực này không quan hệ tại không gian, mà là dính đến càng huyền diệu hơn đồ vật.

Cả hai gần như đồng thời chuẩn bị triệu hoán Linh thú, để rất nhiều dân chúng mắt đều trừng lớn mấy phần, không dám chớp mắt, sợ bỏ lỡ cái gì.

Đế Lăng Thiên Phương, tay kia vòng bị ném đến giữa không trung về sau, bằng bạc Linh lực trong nháy mắt tràn vào, đem không gian chi lực kịp nổ phát động.

Sau đó tay kia vòng chính là lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được phòng lớn, hóa thành một đạo quang môn.

Trong đó một tiếng hùng hậu thú hồng vang vọng, giống như long ngâm, giống Hồ Gầm.

Một chiếc sừng dẫn đầu từ giữa toát ra.

Cái đó là một cái màu bạc trắng sừng, sắc sở loá mắt, có chút chương mắt.

Lại sau đó, tron bóng lân phiến từng sợi nở rộ, không bao lâu toàn bộ thân hình từ trong đó nhảy ra.

Đây là một cái chừng dài bốn, năm mét ngắn cự thú, toàn thân trắng bạc, to lớn đuôi cánh bò phiến lấy đập nện mặt đất, đem lồi đài đập vết rách nổi lên bốn phía.

Nó rất giống hổ, lại là có Long Nhất trào cùng sừng, uy phong凛冽, xem xét liền biết không phải là phạm vật.

Có dân chúng xuất ra Linh thú Đồ Phở lật ra bắt đầu so sánh, rất nhanh nhãn cầu đều chấn kinh một chỗ, không dám tin gào thét.

"Trời ạ, lại là loại quái vật này!"

"Quái vật gì!" Có nói gì không hiểu dân chúng liên tục thúc hỏi.

Người kia đem Đồ Phở lật ra, tuyên dương nói: "Cấp tám sơ cấp Linh thú, Bạch Lân Long Hồ, có móng mạnh huyết mạch loài Rồng, có thể vượt cấp

mà chiến, bình thường cấp tám trung cấp Linh thú cũng không là đối thủ!"

"Theo Đờ Phở cho thấy, mỗi ngàn năm mới có thể sinh ra một cái, chính là Thương Viêm Bạch Hồ cùng Long tộc sở sinh, rất là hiếm thấy!"

Mọi người điên cuồng hít vào khí lạnh, trong mắt tràn ngập kinh hãi.

Sớm biết Đế Lăng Thiên không đơn giản, làm Đế tông Thiên Kiêu, vô luận là tư nguyên cũng hoặc là còn lại phong đầy vô cùng, nhưng vạn vạn không nghĩ đến thế mà còn có như thế Linh thú trợ trận.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người không đang nhìn tốt Lâm Thiên.

Ngươi Cụ tượng hóa nhân vật là mạnh không giả, nhưng mọi người cũng có thể phân biệt một hai, nhiều lắm là cùng bây giờ Đế Lăng Thiên chia năm năm, thời gian dài như vậy đều không giải quyết chiến đấu, hiển nhiên không có đủ ưu thế áp đảo.

Mà giờ khắc này tại tăng thêm một cái cường hãn Linh thú, ngươi làm sao đối kháng?

Nhưng lập tức lại có người phản bác.

"Lâm Thiên Linh thú chưa xuất hiện, thắng bại còn chưa thể biết được!"

"Hừ, hãn Linh thú chẳng lẽ lại còn có thể vượt qua Đế Lăng Thiên không thành?"

Đám người tất cả đều không tin, loại này đẳng cấp Linh thú lộ ra không sai đã không phải là dựa vào Đế Lăng Thiên chính mình bắt được, mà là từ Đế Tông Cường người ra mặt.

Lâm Thiên một cái không có danh tiếng gì tiểu tử, có thể đối kháng người đã là rất khó đến, còn muốn có loại này cao giai Linh thú?

Ngẫm lại đều khó có khả năng.

Trừ phi, hãn cũng là cái nào đó Đế tông người, nhưng nếu là như vậy, chỉ sợ sớm đã truyền ra, đâu còn giống bây giờ như vậy bừa bãi vô danh, thẳng đến trận chung kết mới tiến vào đám người tầm mắt.

Quả thật đúng là không sai, tại mọi người trong dự liệu.

Lâm Thiên vẫn khí hành lang bên trong, chậm rãi bước ra một cái móng.

Khi thấy cái móng kia thời điểm, rất nhiều người lập tức phát ra hư thanh.

Vô luận đẳng cấp như thế nào, chỉ là chủng tộc trên chính là đã bị coi thường.

Người ta đây chính là hổ máu rồng mạch, tuy nhiên so ra kém thuần chủng Long tộc, thậm chí cùng loài Voi so ra cũng kém không nhiều lắm, nhưng hiển nhiên ngươi cái này móng bò, loài bò là vô luận như thế nào đều không cách nào so sánh.

Theo sát, cái kia móng bò sau khi xuất hiện, so với Bạch Lân Long Hồ gầy yếu rất nhiều thân thể cũng xuất hiện, càng làm cho người càng thêm khẳng định chính mình suy đoán.

Linh thú chiến, Lâm Thiên thất bại.

Mà lại đem thua vô cùng thê thảm, ngay sau đó Đế Lăng Thiên đem mang theo Linh thú chỉ uy, cùng nhau công kích ngươi Cụ tượng hóa nhân vật, bị thua cũng vền vẹn vấn đề thời gian a.

"Kỳ thực, hãn làm đã thật tốt, đáng tiếc Đế Lăng Thiên càng thêm xuất sắc." Có người thở dài một tiếng, thay Lâm Thiên nói chuyện.

Nhưng là đụng phải nhiều người hơn lên án.

"Hừ, được làm vua thua làm giặc, thua thì thua, không có làm tốt hay xấu câu chuyện."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 196: Linh thú quyết đấu mở màn

Bởi vì thú sủng nguyên nhân, ủng hộ cục diện xuất hiện nghịch chuyển, thay đổi thiên về một bên.

Tuy nhiên còn không rõ ràng lắm đây chẳng qua là lộ ra một phần nhỏ thân thể Linh thú đến cùng là cái gì, có điều từ nó chủng tộc trên lại là đã bị coi thường, gần như không có khả năng lật bàn.

Trừ phi, con linh thú này đẳng cấp đi vào cấp tám trung cấp trở lên.

Nhưng có thể sao?

Hiển nhiên không có khả năng, Linh thú là có tự tôn, cấp bậc càng cao càng khó thu phục không nói.

Làm 1 con linh thú hoàn toàn siêu việt chủ nhân cấp một, vậy cơ hồ là không có khả năng thỏa hiệp.

Một đại giai cấp chênh lệch, mang ý nghĩa, với tư cách chủ nhân cái nào sợ rằng muốn đuổi kịp Linh Thú tốc độ đều cần thật lâu.

Loại cảm giác này, liền giống với là tuổi tác trên khác biệt, khó mà san bằng, bình thường Linh thú là sẽ không đồng ý.

Mà lại tại đại đa số dân chúng cách nhìn bên trong, thì dù là cái kia trâu loại Linh thú là cấp tám trong phạm vi, cũng chỉ là có thể phản kháng một hai a.

Người Đế Lăng Thiên Linh thú là cái gì?

Đây chính là dị chủng, Long Hồ huyết mạch giao hội tồn tại, có thể nói từ huyết mạch tầng thứ, gần với thuần chính Long tộc.

Trung gian cùng loài bỏ cách không biết bao nhiêu cái không gian chênh lệch.

Không chỉ có là dân chúng, liền giờ phút này trên lôi đài Đế Lăng Thiên cũng là thật dài thở phào.

Chính mình cái này con linh thú thể nhưng là phí tốt đại công phu mới miễn cưỡng thu phục, thực lực so với chính mình cũng không thua bao nhiêu, nếu là bình thường hẳn khẳng định tự tin gấp trăm lần vỗ bộ ngực khẳng định "Ta Linh thú vô địch."

Nhưng làm sao đối thủ là Lâm Thiên, một cái vô số lần vượt qua hấn dự liệu nam nhân.

Đang triệu hoán Linh Thú thời điểm, hấn đều từng trong lòng thầm nhủ, khác đợi sẽ tự mình Bạch Lân Long Hồ xuất hiện, người ta cũng triệu hoán một đầu mạnh hơn.

Có điều loại này lo lắng, tại cái kia móng bò trước toát ra thời khắc tiêu tán.

Không chỉ có như thế, hấn thậm chí không có cảm giác được bất kỳ áp bách khí tức, về mặt khí thế mà nói, đối phương Linh thú muốn đến cũng sẽ không quá mạnh.

Chỉ ít, cùng mình Bạch Lân Long Hồ vừa ra chính là chấn nhiếp toàn trường không cách nào so sánh.

Mà lúc này, theo hành lang hoàn toàn hiện ra, móng bò phóng ra về sau, cái kia ẩn núp ở bên trong Tiểu Hoang cũng chậm rãi đi tới.

"Phốc."

Tiểu Hoang lộ ra rất lợi hại không kiên nhẫn, đánh cái phát ra tiếng phì phì trong mũi, sau đó trắng bạc trâu đồng tử mang theo thần sắc tò mò xem kỹ lấy ngay sau đó tròng cảnh.

Tiểu Hoang lớn lên lớn không ít, nhưng so với dài bốn, năm mét ngắn Bạch Lân Long Hồ chênh lệch lại là không nhỏ.

Mà lại mặc dù bây giờ chừng ba mét lớn nhỏ, nhưng Kỳ Cốt cái tư thái y nguyên duy trì gầy yếu, đây là vì lúc chiến đấu không ảnh hưởng tốc độ.

Có điều loại này so sánh phía dưới, lại là trong nháy mắt rất nhiều người cười phun.

Bên ngoài sân, thông qua hư không đá người quan chiến, khi nhìn đến Tiểu Hoang về sau đầu tiên là sửng sò, sau đó ầm ầm tiếng cười vang vọng.

"A ha ha ha. Đây là?" Có người chỉ Tiểu Hoang, đến gần cả lưng một bộ chịu đủ biểu lộ.

"Đễ thương bò nhỏ, người nhìn hình dạng của nó, còn giống như ở vào ngây ngốc ngây người trạng thái bên trong."

"Nó đoán chừng hiện tại trong đầu còn đang suy nghĩ, ta ở đâu, ta muốn làm gì, ăn cơm không? Loại chuyện này đi?"

Cực điểm đùa cợt, cùng khinh thường cười.

Những người này có lẽ không có nhiều ác ý, nhưng không ảnh hưởng bọn họ miệng pháo.

Xem so tài thôi, muốn chính là loại này không khí.

Có điều dù là như thế, y nguyên có thật nhiều người không phục, giúp Lâm Thiên cãi lại nói: "Linh thú mà thôi, cũng không phải đại biểu Đế Lăng Thiên thì thắng."

"Đúng, mà lại ta xem cái kia nho nhỏ ghé con toàn thân trắng bạc, rất là thần dị, nói không chừng là cái gì dị thú cũng không nhất định."

"Tuyệt đối không phải phổ thông trâu loại Linh thú!" Lúc này lập tức có người phụ họa nói: "Ta đã đem Linh thú sách tranh lật mấy lần, căn bản không biết hần loại này."

"Hừ, biến dị trâu, cũng là trâu, như thế nào cùng Long Hồ tranh bá?" Nhưng loại lời này cũng không dẫn tới quá nhiều chú ý, ngược lại là bị người cười nhạo.

... ..

Trên lôi đài, Đế Lăng Thiên phấn chấn tâm thần, khoe miệng cũng không khỏi mang theo một vòng nụ cười.

Tuy nhiên cái kia bò nhỏ khí tức có vẻ hơi quái dị, tra không dò ra đẳng cấp, nhưng từ qua đời đến nay, vào trước là chủ khái niệm dưới, đã là khẳng định Linh thú cái này một khối thắng lợi để cho chính mình chiếm lấy.

Cái kia Lâm Thiên nếu là không nghĩ là nhanh như thế phân ra thắng bại, thì là nhất định phải bản thể xuất chiến cùng mình Linh thú hợp lực đối kháng.

Nếu không rất có thể là nghiền ép trạng thái.

Nhưng Lâm Thiên xuất thủ, cũng liền mang ý nghĩa sơ hở lộ ra, đến lúc đó lấy chính mình cấp tốc chưa hẳn không có thể tìm tới cơ hội đánh lên một phen, đem chiến đấu kết thúc, trần ai lạc địa.

Dù sao vẫn nhân tuy mạnh, nhưng một khi bị võ giả cận thân, cái đó là không có nhiều sức đối kháng.

Huống hồ coi như lui một vạn bước giảng, mình bị cái kia Quan Vũ cuốn lấy, không thể thoát thân, nhưng không có nghĩa là chính mình Linh thú không thể gây sự tình.

Chỉ cần lấy một địch nhị tướng Lâm Thiên đánh bại, trận chiến đấu này cũng đem hạ màn kết thúc.

Trong lòng, đem các loại khả năng xuất hiện trạng thái 1 vừa suy đoán một lần, phát hiện cũng không có bao nhiêu sai sót về sau, Đế Lăng Thiên cười lạnh.

"Giác ngộ đi, ta muốn chuẩn bị công kích!"

Nói xong, càng là trở mắt nhìn, hướng về Bạch Lân Long Hồ nói một tiếng, chuẩn bị cùng nhau công hướng đối phương.

"Rống.!"

Bạch Lân Long Hồ Hội ý, răng nanh rét lạnh, trắng nõn lân phiến lóe sáng, trên trán Độc Giác càng là có một mờ quang hoa bắt đầu chớp động.

Tư thế chiến đấu đã làm đủ.

Nhưng nhìn thấy Lâm Thiên động tác về sau, Đế Lăng Thiên lại là thần sắc hơi sững sờ.

Chỉ gặp Lâm Thiên đi vào Tiểu Hoang bên cạnh thân đất lấy lỗ tai không biết nói thảm mấy cái câu gì về sau, thế mà không có tham chiến dự định, ngáp liền hướng chính mình về ra trong lâu đi đến?

Đế Lăng Thiên cả người đều là mòng ép.

Hắn thấy, Lâm Thiên giờ phút này không phải phải cùng cái kia ghé con một bộ bộ dáng như lâm đại địch, một chủ 1 sùng kê vai chiến đấu, đối kháng chính mình Linh thú mới đúng không?

Nói thảm vài câu? Sau đó trở về?

Đề cái kia ghé con cùng mình Bạch Lân Long Hồ đơn độc đối chiến?

Ai cho ngươi tự tin?

Trong nháy mắt, Đế Lăng Thiên sắc mặt hắc mấy phần, khí huyết dâng lên.

Có cái lợi hại Cụ tượng hóa nhân vật chính là ngươi như thế không đem người đề ở trong mắt lý do?

"Lên!"

Mang theo hết lửa giận, Đế Lăng Thiên quyết định làm cho đối phương biết, chính mình như vậy khinh thường đến tột cùng là nhiều ngu xuẩn hành vi.

Hắn thậm chí đã đoán được sau 1 phút hình ảnh.

Cái đó là mỹ lệ như vậy.

Chính mình Linh thú lấy bề gãy nghiền nát tư thế đem cái kia ghé con đánh bại, làm cái kia Lâm Thiên tại muốn giúp một tay thời điểm đã muộn.

Đến lúc đó vô luận là mình ngăn chặn Quan Vũ, để Linh thú đi giải quyết Lâm Thiên, cũng hoặc là là bất kể Lâm Thiên, để Linh thú tới hiệp đồng chính mình đánh bại Quan Vũ đều là nhẹ nhõm có điều sự tình a.

... ..

Lâm Thiên chậm rãi hướng phía chính mình lầu các đi đến.

Một cái cấp tám Linh thú, rất mạnh.

Nhưng mình thú sủng là cái gì?

Hoang Thú!

Đây chính là lúc trước đứng tại đỉnh chuỗi thực vật kinh khủng tồn tại.

Yêu thú, ăn!

Ma thú, ăn!

Linh thú, lúc ấy còn không có, có lời nói đoán chừng cũng thế, ăn!

Cùng là thú loại, Hoang Thú đầy đủ phát triển chính mình tàn nhẫn bạo ngược, một lời không hợp thì đem người trở thành làm thực vật.

Đang trưởng thành một số thực lực tình huống dưới, Lâm Thiên rất lợi hại tin tưởng đối diện cái gì Bạch Lân Long Hồ ở trong mắt Tiểu Hoang, đoán chừng cùng nhất đại đồng hành tấu thịt tươi không có nhiều khác nhau.

Vừa rồi bên tai nói thầm, vền vền nhắc nhở nó, đừng quá mức, gỡ cánh tay gỡ chân làm ra đánh bữa ăn ngon có thể, khác giết chết.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 197: Một ném

Tiểu Hoang rất ngoan ngoãn đáp ứng, nó cũng không phải thật giết chóc quen tay, gần nhất ăn uống no đủ tình huống dưới, cũng không có tạo sát nghiệt ý nghĩ.

Nếu đây là Yêu thú cũng liền thôi, nhưng đối phương cái đó là 1 con linh thú, không giết chết thì không giết chết chứ sao.

Đánh cái phát ra tiếng phì phì trong mũi, trâu đồng tử nhìn về phía đối phương, trong mắt còn có mấy phần vẻ tò mò.

Nó thấy qua Linh thú cũng không ít, trước kia tại Tinh Nguyệt trấn bên trong, thì cũng không ít Linh thú tiến hành qua giao thủ, nhưng những Linh Thú đó đẳng cấp đều không ngoại lệ đều rất thấp.

Thấp thậm chí không dùng ra tay, chỉ dựa vào khí thế liền có thể làm cho đối phương không đứng dậy nổi, để không nổi lòng phản kháng.

Mà trước mắt cái này 1 con, cấp tám.

Rất không tệ.

Nghĩ đến đây, Tiểu Hoang có chút hưng phấn lên.

Một trận nhẹ nhàng vui vẻ sắc bén chiến đấu, cũng là nó khát vọng.

Thú loại cùng nhân loại khác biệt, bọn chúng tiến hóa phương thức càng thêm cực đoan.

Sung túc dinh dưỡng, ăn!

Sung túc chiến đấu, đánh!

Chính như Đầu Lang, mỗi một cái cường hãn thú, tuyệt không có khả năng chỉ dựa vào huyết mạch thiên phú liền có thể nói vạn vô nhất thất cường hãn đến cực hạn.

Chúng nó cũng là cần nhiệt huyết chiến đấu, để kích thích tiềm năng của mình.

Hùng Ưng bay lượn, quyết định bởi tại lần thứ nhất bay thử thành quả.

Mà một cái hung mãnh thú loại, tuyệt đối là tại từng tràng trong chiến đấu chứng minh chính mình.

Tiểu Hoang hưng phấn mà sát móng bò, đem lời dài mặt đất lê ra từng đạo từng đạo thiên thiên khe rãnh, trong miệng phát ra khiêu khích thanh âm.

Đối phương.

Cái kia một mực Bạch Lân Long Hồ trong mắt có sắc mặt giận dữ, nhưng tương tự có mấy phần buồn bực.

Đến nó cái này đẳng cấp Linh thú, IQ cùng người đã không có bao lớn khác biệt.

Khi thấy đối phương là loài bò thời điểm, nội tâm của nó là khinh thường, có một loại giết trâu còn muốn bản đại gia xuất thủ khinh bỉ cảm giác.

Nhưng nghĩ tới Đế Lăng Thiên binh thường đối với mình không tệ, cũng không có cực tuyệt.

Nhưng mà, ngay tại nó chuẩn bị một cái hồ vồ, nối liền đoạn hầu cắn xé, đem chính mình bạo ngược Linh lực rót vào trong thể nội, hoàn thành trong nháy mắt miêu sát thời khắc, đối phương chính thể cũng xuất hiện.

Theo hoàn toàn ẩn vào mí mắt thân thể, toàn thân trắng bạc, thần dị vô cùng.

Nó lại là hiếm thấy có mấy phần ngưng trọng cảm giác.

Nó tự nhiên không có khả năng nhận ra chỉ tồn tại ở thời kỳ viễn cổ sinh vật, nhưng bản năng lại nói cho nó biết, cái này trâu, không dễ chọc!

Nhưng nội tâm, làm là cao đẳng Linh Thú kiêu ngạo lại là thể nào cũng không nguyện ý thừa nhận.

Giờ phút này nhìn thấy đối phương vậy mà là không có nửa phần hoảng sợ, ngược lại là lộ ra hưng phấn trạng thái, nhất thời giận dữ.

"Rống!" Hồ Khiếu vang lên, phong vân biến sắc, đem trên lời dài lời dài quấy.

Làm Đế Lăng Thiên Linh thú, tự nhiên là phù hợp nó thuộc tính, "vân tòng long, phong tòng hổ", nhưng vô luận là phong hay là mây, cùng Sấm sét đều là hoàn mỹ phối hợp.

Mà Bạch Lân Long Hồ vừa lúc là Long Hồ song máu gia thân, nhưng điều khiển phong vân, thai nghén thiểm điện.

Phong Vân Lôi Điện, chỉ là gầm lên giận dữ, quấy Phong Lôi, chính là trong nháy mắt càng thêm bạo ngược lên.

Đôm đốp rung động bên trong, từng đạo từng đạo Sấm sét hóa thành điện xà, tại tán loạn đang lúc, thỉnh thoảng đánh vào Tiểu Hoang trắng bạc đồng hồ trên da.

Cái này là cùng cấp với cấp tám cường giả Sấm sét, tăng thêm Phong Vân Chi Lực, uy lực tăng thêm mấy phần, nhưng sai người ghé mắt tràng cảnh xuất hiện.

Tại điện xà xẹt qua trong nháy mắt, Tiểu Hoang không chỉ có không có có mấy may khó chịu, ngược lại là hơi nheo lại trâu đồng tử, một bộ hưởng thụ bộ dáng.

Nó thật sự là hưởng thụ, làm thú, hay là Hoang Thú, thân thể cường đại không cần nhiều lời, cho dù là Quan Vũ có Vũ Thánh chi tâm, Thanh Long chi lực tại thuần thục trên khuôn mặt, cũng không sánh bằng nó.

Cái này là nhân loại thiên nhiên thể yếu, mà lại Tiểu Hoang thân thể cũng thực quá phận một số, cũng không phải Quan Vũ không mạnh.

Bởi vậy, loại này Sấm sét, bổ đánh vào người, ngược lại là có loại tê dại cảm giác.

Loại này tê dại cảm giác, kích thích tế bào thần kinh hoạt tính, ngược lại là miễn cưỡng có thể tỉnh làm làm nóng người.

"Murul!"

Tiểu Hoang hưng phấn hét dài lên tiếng.

Theo thân thể một trận thư sướng, cũng làm ra tương ứng phản kích.

Công kích của nó không có quá nhiều sức tưởng tượng, trực lai trực văng, tại Chúng nó lớn mạnh sinh tồn niên đại, không có cái gì Linh lực sử dụng phương thức, không có cái gì vũ kỹ, văn khí.

Có chính là một cỗ cường hãn đến cực hạn nhục thân chi lực, cùng thiên phú thần thông.

Chiến đấu vừa mới bắt đầu, tự nhiên không đáng thiên phú thần thông liên hướng bên ngoài đổi.

Cho nên, tại thân tử bị Sấm sét kích thích phát triển mấy phần về sau, thân thể như là mũi tên bay tán loạn.

Bốn vó tung bay đang lúc, căn bản không quản không để ý, không thêm để ý ven đường tán loạn điện lưu, ngao ngao kêu chính là xông tới giết.

Đi vào Bạch Lân Long Hồ trước mặt, ở tại còn tại có chút choáng váng trạng thái, Tiểu Hoang thân hình đột nhiên ngừng lại.

Phảng phất xe cộ dừng ngay, tại sau lưng lộ ra một đầu thật dài dấu vết.

Thân hình ngừng, nhưng động tác lại là không có ngừng.

Sức người mà lên, móng trước ôm cùng ở đầu của đối phương, chính là một cái to lớn ném qua vai!

Bạch Lân Long Hồ chưa kịp phản ứng, hoặc là nói nó không có gặp qua loại này ngang ngược lại không giống thú loại công kích.

Từ nó xuất sinh đến nay, đối với thú loại tiền công, luôn luôn nhất hướng không dừng, Linh lực hình thành công kích, cũng hoặc là trào đánh, tấn công, cắn xé, tại không không sai giống như rắn quấn quanh, đập.

Coi như lui một vạn bước nói, trâu loại công kích cũng đại khái đều là sừng bò trùng kích.

Nhưng tuyệt đối không ngờ tới, một màn này!

Ném qua vai?

Cái quỷ gì?

Tại Tiểu Hoang xông tới trong nháy mắt, nó cũng không phải hoàn toàn mống bức, mà là có vài tia chuẩn bị, dưới cái nhìn của nó, đối phương bắt quá là muốn lấy gia tốc chi lực, ngang ngược đập vào a.

Đến lúc đó, lấy tốc độ của mình, một cái nhảy sang bên , có thể tùy tiện đem công kích tránh khỏi đến, tiến tới triển khai phản kích.

Nhưng nó, không nghĩ tới, cái kia nhanh chóng xông vào, tại thời khắc sống còn dừng lại.

Cái này dừng, để chuẩn bị nhảy sang bên, bắp thịt đã căng cứng Bạch Lân Long Hồ, vô pháp trong nháy mắt làm ra hữu hiệu ứng đối.

Rất dễ dàng bị ôm lấy cổ, sau đó, theo Tiểu Hoang phần eo một trận phát lực, hung hăng một cái ném qua vai, bị nện tại cách đó không xa mặt đất.

Cường đại lực đạo, để Bạch Lân Long Hồ dưới thân thể hăm mấy chục cm, một trận giòn vang sai người nghe hít vào khí lạnh.

Đây là xương cốt đoạn đi?

Nhưng cũng may, Bạch Lân Long Hồ há lại hơi hột hạng người, tại cả cái đầu 1 mống về sau, rất nhanh kịp phản ứng, trong miệng phong vân hội tụ, một cái ngưng kết năng lượng cầu phun ra, ngăn trở chuẩn bị xông lại, tiếp tục bạo đánh Tiểu Hoang, sau đó thật nhanh từ hàm động bên trong bò lên.

Thân hình có chút biến hóa, hiển nhiên vừa rồi một kích kia thương không rõ.

Nhưng theo một tiếng Hồ Khiếu, quý dị vận vẹo thân thể đồng thời, dom đốp rung động thanh âm truyền đến.

Nó cứ thế mà đem chính mình có chút sai lầm cốt cách cho trật trở về.

Dù sao cũng là cấp tám Linh thú, vô luận là chữa trị, hay là năng lực khác, đều khám xưng đỉnh phong.

Tiểu Hoang cũng không vội, có nhiều tính chất nhìn đối phương làm xong đây hết thấy, sau đó trên mặt lần nữa có nóng lòng muốn thử cảm giác.

"Nghe con, người chọc giận lão tử!" Bạch Lân Long Hồ lấy ngôn ngữ loài thú phát ra có mạnh mẽ tuyên ngôn.

Cao ngạo như nó, chưa từng nhận qua ủy khuất như vậy? Nhất định phải rửa sạch nhục nhã, mới có thể cứu rỗi tự mình!

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 198: Sáp lá cà

Bạch Lân Long Hồ phần nộ khiêu khích, đối với Tiểu Hoang tới nói, cũng không có bất kỳ cái gì ảnh hưởng.

Từ căn nguyên lên giảng, nó có điều tương đương với một đứa bé con.

Hải đồng là cái gì, chính là người mắng hấn rống hấn, hấn có lẽ sẽ còn quay đầu làm cho người cái mặt quỷ, sau đó dùng một loại rất lợi hại thiếu đánh ngữ khí le lười đến trên một câu "Lêu lêu lêu."

Hải đồng là chỉ sợ phụ huynh, hiển nhiên cái kia Bạch Lân Long Hồ không tính phụ huynh, bởi vậy phần nộ của nó, theo Tiểu Hoang, không chỉ có không có bất kỳ cái gì uy hiếp lực không nói, còn có vẻ hơi khôi hài.

Nghe con mới sinh không sợ cạp, niên kỷ tăng thêm chủng tộc song trọng công hiệu dưới, Tiểu Hoang làm ra đáp lại.

"Tiểu tử, người chọc giận ta!"

Đồng dạng ngữ khí, đồng dạng ngôn ngữ loài thú, cùng lúc trước Bạch Lân Long Hồ lời nói không khác nhau chút nào.

"Muốn chết!" Bạch Lân Long Hồ rống to.

"Muốn chết!" Tiểu Hoang không cam lòng yếu thế, đồng dạng trừng lên đôi mắt.

Bạch Lân Long Hồ quyết định không tại ngoài miệng nhiều lời, trực tiếp dùng chính mình mạnh quyết thực lực giải quyết hết đối phương.

Màu trắng lân giáp lóe sáng, giống như mèo xù lông, hiển lộ ra uy thế.

"Rồng Hồ Khiếu Thiên!"

Bạch Lân Long Hồ miệng mở rộng, gió xoáy lấy vân vụ khí thể hội tụ, hình thành đại khóa năng lượng Quang Đạn, trong đó khí tức, phổ thông cấp tám cường giả đều sẽ vì thế sợ hãi.

"Rồng Hồ Khiếu Thiên!"

Nhưng mà, khiến Bạch Lân Long Hồ không có dự liệu được chính là, Tiểu Hoang thể mà cũng đồng dạng gào thét dùng ngôn ngữ loài thú hô lên cái chức vị này.

Nó mộng.

Cái này không phải là của mình tuyệt chiêu à?

Vì cái gì nó cũng sẽ?

Cứ như vậy choáng váng trong nháy mắt, Tiểu Hoang móng bò lại là đạp xuống đất mặt, hừ chạy như bay tới.

Móng bò lớn như nồi đất hung hăng nhất kích nện ở Bạch Lân Long Hồ trên khuôn mặt.

Thế công im bật mà dừng, thậm chí bởi vì năng lượng phản phệ, nhận không cạn chấn thương.

Thế này sao lại là cái gì Rồng Hồ Khiếu Thiên?

Đây rõ ràng là Ngưu Ma loạn quyền!

Bạch Lân Long Hồ phí thật lớn kinh bò người lên, tức hỗn hển.

"Người vậy căn bản không phải Rồng Hồ Khiếu Thiên."

Tiểu Hoang khinh thường, trừng mắt.

"Ta cái này thì gọi Rồng Hồ Khiếu Thiên."

Chiêu số của nó vốn cũng không có danh hào, hoặc là nói lúc trước thời đại, thú loại tương bác đều không có cái gì nổ banh trời chiêu số tên.

Đều là bởi vì nhân loại quật khởi về sau, những thứ này thú loại mới bắt đầu bắt chước.

Cho nên, không có tên cũng chính là cái gì tên đều có thể.

Dù sao cũng không có cái gì độc quyền nói chuyện, Tiểu Hoang nói cũng chính mình chiêu này gọi Rồng Hồ Khiếu Thiên, cũng không phải là sai.

Cả hai dây dưa, thì chiêu số tên treo lên miệng pháo.

... ..

Ngoại giới giờ phút này đã sớm vỡ tổ.

Vô số dân chúng căn bản là không có cách tưởng tượng, việc của mình trước xem trọng cường hãn Linh thú thế mà giao thủ hai lần, hai lần bị đánh ngã trên đất.

Một lần bị hung hăng té ra, một lần bị một móng đá bay.

Kinh hãi, cũng không khỏi cảm giác kỳ diệu không ngừng xông lên đầu.

Thật sự là có chút không khoa học.

Dù sao so sánh với mà nói, Tiểu Hoang công kích quá mức phổ thông, chính là một ném nhất quyền.

Không có hoa lệ khúc nhạc dạo, không làm kinh động thiên địa khí thế, nhưng kết quả lại là như thế sai người ngoài dự liệu.

"Như thế là bức nào Linh thú, là sao nhục thân chi lực như thế vĩ ngạn!" Có người không nhịn được thở dài.

Sự thật thẳng hùng biện.

Một lần bị ngã bay ra ngoài, có thể nói là Bạch Lân Long Hồ không có chuẩn bị kỹ càng.

Nhưng lần thứ hai rõ ràng tại tụ tập công kích quá trình bên trong, hiển nhiên là đã chuẩn bị khai chiến, nhưng lại như cũ bị đập bay, cái này rất lợi hại có thể nói rõ vấn đề.

Rất lợi hại hiển nhiên, cái này không có danh tiếng gì ghé con, tuyệt đối là nhục thân chi lực cực mạnh loại hình.

Lấy lực phá xáo điển hình án lệ.

Rất nhiều người cảm Linh thú sách tranh bắt đầu lục lợi lên.

"Ai, các người nhìn giống hay không cái này, Đại Lực Kim Cương Man Ngưu, cấp sáu Linh thú?" Có người chỉ một cái bắp thịt châm kết trâu linh bốn phía tìm người hỏi thăm.

Nhưng rất nhiều người lắc đầu, giễu cợt nói: "Chính mình sẽ không nhìn à?"

"Vô luận là hình thể hay là màu sắc cũng khác nhau."

"Mà lại, cho dù là biến dị Đại Lực Kim Cương Man Ngưu, cũng không có khả năng đối kháng cấp tám Bạch Lân Long Hồ!"

Người kia thở dài, tìm kiếm mấy lần về sau, thuần túy thân thể cường hãn trâu loại Linh thú chỉ có như thế một loại a.

Ngoại giới người nhiệt nghị nhao nhao, trong võ đài lại là y nguyên ở vào một cái giằng co trạng thái.

Bạch Lân Long Hồ bị liên tục trọng kích hai lần, cũng không dám tùy tiện tiến công, cũng liền thuận nước đẩy thuyền, giả ý cùng Tiểu Hoang cãi lại.

"Rồng Hồ Khiếu Thiên, rõ ràng là chiêu số của ta, chính là tụ hợp Phong Vân Chi Lực, bộc phát ra lực lượng cường đại tuyệt chiêu!"

Bạch Lân Long Hồ gào thét một tiếng, ngoại nhân thoát nhìn là tại cảnh cáo, uy hiếp đối phương.

Nhưng kì thực vẫn còn đang tranh luận.

Tiểu Hoang về lấy trâu gọi.

"Muru "

"Đánh rầm, Rồng Hồ Khiếu Thiên rõ ràng chính là, ta nhất quyền đánh xuống, vô luận là Rồng hay là hổ đều chỉ có thể ngửa đầu thét dài, thút thít không ngừng chiêu số."

"Ngươi cái đó là giả."

"Lời trẻ con bỏ nhỏ, hừ, vốn nên thú không tranh với ngươi biện." Bạch Lân Long Hồ hừ lạnh.

... ..

Hai người không làm, đối với Lâm Thiên không có ảnh hưởng, hần xem trò vui, không dùng tham chiến.

Đối với Quan Vũ không có ảnh hưởng, hần thực lực tuyệt cường, không tiêu hao thể lực thậm chí còn có thể chậm rãi khôi phục.

Duy chỉ có, Đế Lăng Thiên, nhất là khổ bức.

Thực lực của hần thể nhưng là dùng bí thuật tăng lên, thời khắc đều đang tiêu hao lấy linh lực của mình.

Cũng đang chờ mình Linh thú bé gầy nghiền nát đem cái kia không biết tên bỏ nhỏ đánh bại, sau đó hợp lực nhất cổ tác khí đem Quan Vũ đánh tan, đoạt được thắng lợi.

Giờ phút này, cùng Quan Vũ giằng co lấy, chậm chạp không dám vào công.

Nhưng ngàn chờ vạn các loại, lại là phát hiện mình Linh thú thể mà còn chưa bắt lại cái kia bỏ nhỏ, mà chính mình cũng không dám đi trợ giúp, nếu không Quan Vũ kháng định cũng phải động.

Đó là cái đem đối ứng vấn đề, chính mình bất động, Quan Vũ làm theo bất động, hội bị hạn chế ở.

"Đang làm cái gì!" Mắt thấy linh lực tiêu tán, Đế Lăng Thiên nhịn không được lớn tiếng à mắng lên.

"Nhanh giải quyết cái kia nghe con, ngươi đừng nói ngươi liên tiếp nghe con đều không giải quyết được!"

Thúc giục lời nói rơi xuống, Bạch Lân Long Hồ hiếm thấy cảm thấy một tia áy náy.

Nó là muốn lần vào.

Nhưng bị chủ nhân điểm ra đến, liền không có mặt mũi này.

Nó tuy là thú, nhưng cũng là sĩ diện.

Chẳng lẽ lại thật thừa nhận, ta cay gà, ta liền nghe con đều đánh không lại?

Không thực tế.

Cho nên, theo Đế Lăng Thiên lên tiếng, Bạch Lân Long Hồ rốt cục chuẩn bị lần nữa động thủ.

"Hừ, ta không giúp ngươi nhiều lời, thắng bại cao thấp, liền ở đây quyết ra đi!"

"Hừ, ta không giúp ngươi nhiều lời, thắng bại cao thấp, liền ở đây quyết ra đi!"

Tiểu Hoang y nguyên không nóng không vội, học Bạch Lân Long Hồ nói chuyện.

"Long Ngâm Hồ Vô Phá Thiên Kích."

Bạch Lân Long Hồ lần này không có có bị quấy rầy, trực tiếp chính là hội tụ Linh lực tại nanh vuốt phía trên, chuẩn bị phát động ngang nhiên công kích.

Nó không định đang sử dụng đơn thuần Linh lực thể công, mà là chuẩn bị sập lá cà.

Đối với tại nhục thân của mình cường độ, nó có rất lớn tự tin.

Tự xưng là trù Long Xà Voi Tam Tộc bên ngoài, nên là thuộc về đồng giai vô địch tồn tại.

Tiểu Hoang đồng dạng hét lớn một tiếng lời nói tương tự, sức người mà lên, hai vó câu tung bay, giống như đánh quyền đánh, nghênh đón đối phương thế công.

Nó thích nhất, chính là loại này thiếp thân sấp lá cà, há có e ngại đạo lý?

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 199: Sau cùng biện pháp

Tiểu Hoang phương thức chiến đấu, rất quái dị.

Hoặc là nói phóng tới thủ loại đến xem rất quái dị, nhưng nếu là lấy người ánh mắt đến xem, rất có thói quen.

Nó cũng sẽ không như phổ thông trâu loại Linh thú, dùng hai vó câu đi giẫm đạp, dùng sừng bò đi va chạm.

Cũng sẽ không như những dã thú khác đồng dạng đi cắn xé, đi dùng cái đuôi quật.

Nó phương thức chiến đấu, chính là giống như Lâm Thiên kiếp trước tay quyền anh, vừa đi vừa về nhảy vọt bên trong, thế đại lực trầm dùng móng vuốt đến trên mặt của người.

Loại này phương thức chiến đấu, tự nhiên không phải trời sinh nó cũng biết, mà là bởi vì dựng cái trước không thể nào bình thường chủ nhân.

Tại không có trường bối hung thú chỉ huy tình huống dưới, Lâm Thiên chính là Tiểu Hoang Chi Dẫn giả, giáo dục người.

Nó hết thầy tam quan, hình thức chiến đấu, hết thầy đều là quyết định bởi tại Lâm Thiên dạy bảo.

Tuy nhiên nó có truyền thừa ký ức, nhưng này cũng không bao hàm phổ thông phương thức chiến đấu, bên trong truyền thừa tất cả đều là thiên phú kỹ năng, thân thể chỉ chiến phương thức, giờ phút này đã là dựa theo Lâm Thiên dạy bảo mà đến.

Nhìn lấy dốc sức hướng mình, há mồm chính là huyết bồn đại khẩu Bạch Lân Long Hồ, Tiểu Hoang không nóng không vội, phảng phất rất có kinh nghiệm, một cái phía bên phải né tránh.

Tuỳ tiện né tránh, sau đó 1 đồ đi chính là đột nhiên đâm lên trán Bạch Lân Long Hồ.

Động tác chỉ nhanh nhẹn quả thực không thể tưởng tượng.

Đây cũng chính là móng bò ưu thế chỗ.

Móng bò vốn là cùng nhân loại bàn chân khác biệt, tiếp xúc mặt đất diện tích không lớn, mà lại cứng rắn đầy co dãn, loại này phạm vi nhỏ xê dịch, so với nhân loại càng có ưu thế.

Đương nhiên, đây là lấy Linh thú làm mục tiêu mà nói.

Nếu là phổ thông gia dụng trâu chim, đoán chừng móng bò đã sớm thụ không nặng lượng bẻ gãy.

Bạch Lân Long Hồ có chút choáng váng, lay động dưới đầu, sau đó một mặt gặp Quỷ giống như biểu lộ.

Dù là nó lịch duyệt không cạn, thấy qua Linh thú nhiều mặt, cũng chưa từng gặp qua như thế chiến đấu.

Cho dù là Cự Viên, loại này khảm xưng cùng người tiếp cận nhất Linh thú, cũng sẽ không như thế.

Cự Viên đích thật là hội hai chân chạm đất, lấy quyền đầu công kích, nhưng người ta nhưng sẽ không như thế nhảy qua đi nhảy qua tới a!

Bình thường đều là xông lên ôm lấy đầu cái gì, dừng lại không muốn mạng đập loạn, gồm cả lấy dùng hàm răng cắn xé mấy lần.

Ngươi như thế nhảy là cái quỷ gì?

Bạch Lân Long Hồ mộng, nó tự nhiên là không rõ ràng, loại này tốc độ, phóng tới Lâm Thiên thời đại kia, cũng là thuật cận chiến bên trong cao cấp nhất một loại.

Mũi chân chạm đất, hai cước tùy thời duy trì phát triển, có thể trong chớp mắt làm ra phạm vi nhỏ xê dịch.

Linh hoạt.

Phiêu dật.

Lý Tiểu Long chính là đánh như vậy.

Tiểu Hoang cũng không rõ ràng trong lòng đối phương đến cỡ nào kinh hãi, y nguyên vừa đi vừa về toát ra, không có chủ động tìm kiếm công kích.

Đây là Lâm Thiên giáo dục hiệu quả.

Cái gọi là địch không động ta không động, muốn chặn đứng công kích của địch nhân, cũng tăng thêm phản kích.

Bạch Lân Long Hồ trong ánh mắt lóe ra không rõ quang hoa, nó có chút đoán không được, không biết làm sao ra tay.

Mà loại này bất động hành vi, để Tiểu Hoang có chút vội vàng xao động.

Nó hiểu là hiểu, nhưng làm sao thú tính không có khả năng phai mờ, tự nhiên làm không được người đồng dạng trầm ổn.

Mắt nhìn đối phương không dám vào công, trâu rừng mắt, học Lâm Thiên biểu lộ, nhẹ nhàng lay động dưới móng.

Trắng bạc móng, giữa không trung vẽ ra đường cong, là vừa đi vừa về lắc lư độ cong.

Ý nghĩa không cần nói cũng biết.

Ngươi không được!

Loại động tác này, một chút liền có thể minh bạch nó hàm nghĩa, cho dù là Bạch Lân Long Hồ cũng không ngoại lệ.

Chúng nó không phải phổ thông thú hoang, IQ cùng người một dạng, có thể xem hiểu những thứ này mang theo vũ nhục tính chất thú thế.

"Đáng chết!" Bạch Lân Long Hồ móng vuốt lay chạm đất mặt, có vẻ hơi xao động bất an.

Nó không thể nói sợ, dù sao hai phiên tương giao về sau, kỳ thực cũng không nhận bao lớn chấn thương.

Nhưng hai lần động thủ, nhưng đều là lấy ăn thiệt thòi chấm dứt, nó không thích ăn thiệt thòi, rất lợi hại biệt khuất.

Bởi vậy, giờ phút này dừng lại động tác, chuẩn bị nhiều hơn quan sát một phen, sau đó nhất kích trí mệnh.

Nhưng đối phương lại là sau một lát chính là bắt đầu khiêu khích, một bộ là ngươi cay gà biểu lộ, làm người ta sinh chán ghét.

Bạch Lân Long Hồ quyết định không thêm đếm xỉa, nó làm ra một cái khác tất cả mọi người không nghĩ tới động tác.

Nó cũng đứng lên, đồng dạng tư thế bày ra, một bộ liễu mạng hình dạng.

...

Ngoại giới nhìn lấy tranh tài dân chúng đều mắt tròn.

Bọn họ chưa từng nhìn qua bức này kỳ hoa trận đấu?

Ngươi nói Linh thú chiến đấu, không phải cần phải huyết tinh sấp lá cà à?

Không phải cần phải lộ ra rất lợi hại tàn khốc à?

Đầu tiên là một cái ghé con, lấy một loại kỳ dị tư thái ngênh chiến coi như.

Lúc này mới bao lâu?

Liền trước đó bị người thổi phồng Bạch Lân Long Hồ cũng luân hãm à?

Đây là cái gì phương thức chiến đấu, vì cái gì trước kia chưa có xem?

"Chẳng lẽ, Linh thú đã nghiên cứu ra mới đổi chiến phương pháp à?" Quả nhiên là có người trừng mắt hỏi thăm về tới.

Nhưng hẳn, hãy còn không có người tiến hành trả lời, trong tràng hiện thực chính là hung hăng cho hắn 1 bàn tay.

Cũng không phải là nghiên cứu ra chiến đấu mới phương pháp, mà là, Bạch Lân Long Hồ tại tiến hành vụng về bất chúc.

Chỉ gặp trong võ đài.

Bạch Lân Long Hồ đứng thẳng người lên, học Tiểu Hoang bình thường đến về nhảy vọt, được không tự đắc, một bộ ta đã khám phá hình dạng của người.

Nhưng mà, loại này đắc ý, vền vền tại giao kích trong nháy mắt chính là lộ ra nguyên hình.

Làm Linh thú, cho dù là đứng thẳng người lên, Bạch Lân Long Hồ thẳng bằng tính cũng bảo trì thật tốt, nhưng cùng linh hoạt lại là không dính nổi bất kỳ quan hệ gì.

Khi nhìn đến Tiểu Hoang móng bò xuất kích đồng thời, Bạch Lân Long Hồ móng vuốt cũng nghênh đón.

Nhưng mà.

Khoảng không.

Bị Tiểu Hoang một cái nhanh nhẹn lặn xuống tránh thoát một kích này, về sau, chính là hung hăng 1 vó nện vào nó mềm mại bụng.

Đây mới thực là trọng kích.

Bụng thế nhưng là thú loại đến chỗ hiểm một trong, giờ phút này bị hung hăng đánh trúng, trực tiếp bay rớt ra ngoài, nửa ngày không thể bò người lên.

Nó chắc hẳn phải vậy.

Loại này linh hoạt tốc độ muốn vận dụng đến trong thực chiến, há lại một chút liền có thể học hỏi?

Bất chúc bừa, học dở dở ương ương, ngược lại là đem nhược điểm bạo lộ ra.

Một kích này, tuy nhiên không đến mức đặt vững thắng cục, nhưng đủ để Bạch Lân Long Hồ chiến đấu lực hạ xuống không ít, Đế Lăng Thiên sắc mặt trong nháy mắt chính là đem đen tới.

Hắn biết rõ, có lẽ chính mình là không trông cậy được vào Linh Thú trợ giúp, cũng có thể đánh bại cái kia ghé con tình huống dưới, hiện tại bị thương, cũng không quá hiện thực.

Thậm chí nói không chừng, một hồi kết quả xấu nhất, chính là là mình bị vây công, cùng trong tương tượng tình huống hoàn toàn trái lại.

"Không thể mạng xuống." Đế Lăng Thiên tự nói một tiếng, khí tức chậm rãi hạ xuống.

Hắn quyết định được ăn cả ngã về không, tiến hành sau cùng 1 đợt công kích.

Quan Vũ hơi hít mắt lại, nhìn thấy đối phương khí tức 1 tiết ngược lại là có chút hăng hái nói: "Thế nào, chuẩn bị nhận thua à?"

Đế Lăng Thiên chậm rãi lắc đầu, trên mặt mang có một vết nứt khoát chi sắc, lạnh lùng mở miệng.

"Ta đã không có Át Chủ Bài, theo lý thuyết, ta đích xác là cần phải thua, nhưng ta cũng không cam lòng."

"Nếu là người cho ta ba phút, ta thế tất đột phá cấp tám, đến lúc đó thắng bại còn chưa thể biết được!"

Đây là Đế Lăng Thiên biện pháp duy nhất.

Một cái biện pháp trong tuyệt vọng.

Một cái quyết định bởi tại đối phương biện pháp.

Đối phương không đồng ý, hẳn thua.

Đồng ý, sau ba phút, còn có thể nhất chiến.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 200: Hết sức căng thẳng

"Quan mẫu, liền cho người ba phút." Quan Vũ loại tính cách này người, tự nhiên là cường thế vô cùng, căn bản không thêm do dự, vung tay lên chính là về sau vừa rút lui, khoanh chân ngồi xuống tới.

Kỳ Ý Nghĩa không cần nói cũng biết, thời gian cho người, nhanh đột phá.

Đế Lăng Thiên trong mắt lóe lên một đạo sợ hãi lẫn vui mừng, nhưng vẫn còn lo lắng nhìn hướng phía sau vẫn khí lâu các.

Dù sao Quan Vũ chỉ là Cụ tượng hóa nhân vật, cụ thể có được hay không, vẫn là muốn Lâm Thiên nói tính toán.

Như thế một chút đi qua, lại là phát hiện Lâm Thiên không có chút nào ngăn cản ý tứ, ngược lại là ngáp một bộ hứng thú một bộ đáng.

Lâm Thiên càng thêm không có trở ngại ý tứ, dù sao cuối cùng, xuất chiến người đều không phải là hắn, đột phá không đột phá quan hệ không lớn.

Quan Vũ nếu là muốn tìm kiếm kích thích, đến một trận nhẹ nhàng vui vẻ chiến đấu, cũng có thể.

Dù sao đối phương cho dù là đột phá, cũng hãy còn tại trong không chế.

Quan Vũ thể nhưng là liền Thanh Long Dao cũng còn chưa từng sử dụng.

Coi như lui một vạn bước nói, chính mình nơi này chính là còn có một tay vẽ thành chi pháp, trong chớp mắt còn có thể khiến cho thực lực thăng lên một đoạn.

Tại loại này bảo hộ đầy đủ hết dưới tình huống, Lâm Thiên không có ngăn cản dự định.

Cục diện đại ưu, Tiểu Hoang cũng là đè ép cái kia Bạch Lân Long Hồ dừng lại mãnh liệt đánh.

Cái kia Bạch Lân Long Hồ đều đã mộng, hoàn toàn không có bao nhiêu sức hoàn thủ.

Đế Lăng Thiên trong mắt lóe lên mấy đạo sợ hãi lẫn vui mừng, hắn cũng nhìn ra, Lâm Thiên tựa hồ cũng không trở ngại dừng tính toán của mình.

Lúc này cũng liền lạnh hừ một tiếng, sau đó cũng không tránh không né, trực tiếp khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu chậm rãi co rút Linh lực.

Hắn đột phá, không tính là nước chảy thành sông, sẽ đối với tương lai có chút ảnh hưởng, nhưng giờ phút này cũng không lo được nhiều như vậy.

Đáng lẽ dự định, chính là thu hoạch được thứ nhất, lấy được thưởng đan dược, mượn đan dược chi lực, nhất cử đột phá.

Nhưng bây giờ sau khi đột phá, đan dược hiệu dụng chỉ có thể dùng để đền bù hao tổn.

Một cái thứ tự trước sau khác biệt, mang tới kết quả lại là hoàn toàn ngược lại.

Một cỗ linh lực màu tím bắt đầu dọc theo đỉnh đầu chậm rãi hóa thành vân vụ khí thể dâng lên như suối, vào giờ phút này, Đế Lăng Thiên đỉnh đầu lại là phảng phất sinh ra một mảnh Sấm sét trời dị tượng.

Khí tức tại kéo lên, Sấm sét đang nhấp nháy, kiểm chế cảm giác truyền lại mà đến, để không khí cũng bắt đầu đom đốp rung động.

...

Ngoại giới, dân chúng nhìn về mặt vô cùng nghi hoặc, không hiểu rõ nổi.

Bọn họ hoàn toàn nghĩ không ra đánh tới đánh lui, làm sao lại có một phương đột nhiên khoanh chân ngồi xuống.

Ngồi xuống về ngồi xuống, một phương khác thể mà thờ ơ, cũng ngồi xuống.

Thậm chí, bọn họ cũng bắt đầu hoài nghi, có phải hay không thời gian mấy tháng biến hóa, Linh thú cùng võ giả văn nhân hình thức chiến đấu thì biến?

Không phải vậy vì cái gì hai con linh thú đánh nhau lộ ra buồn cười, hai nhân loại thì là từ đầu đến cuối, thì giao tay khề vầy, sau đó liền mất lớn trùng mắt nhỏ, Cách Sơn thấu suốt, sau cùng thế mà khoanh chân ngồi xuống?

Đây là ý niệm chiến đấu, Thiên Nhân tương giao?

Rất nhiều người ở vào mộng bức bên trong, nhưng trong đó không thiếu một số thực lực không tệ người, cẩn thận quan sát một phen chính là nhìn ra cái này dị tượng đại biểu cho cái gì.

"Hừ, Đế Lăng Thiên công tử sắp đột phá cấp tám, đây là tại ngưng tụ Linh Hải dị tượng, đến lúc đó thực lực đem sẽ cực kì tăng trưởng!" Có người sùng bái mở miệng.

"Lại, đột phá đã đột phá thôi, có cái gì tốt thôi? Không gặp Lâm Thiên cũng không tính đi làm nhiều à, cái này chứng minh hẳn thấy, đột phá không đột phá căn bản Vô Sở Ủy Cự, được chứ?" Nhưng vừa dứt lời, lập tức liền là có người xùy cười một tiếng.

"Cái kia nói không chừng, nói không chừng, là, là cái kia Lâm Thiên nhìn không ra..." Lớn nhất nói chuyện trước, chống đỡ Đế Lăng Thiên người kia thanh âm càng phát tiếu lên.

Lời nói này, chính mình cũng chột dạ đỏ mặt.

Chính mình một cái thái điều, tu vi có điều cấp sáu, đều có thể biết Đế Lăng Thiên giờ phút này đang làm gì, Lâm Thiên há có thể không biết?

Quyết định là đúng như nói tới như vậy, Lâm Thiên cố ý, để đó người đột phá, Vô Sở Ủy Cự.

Thời gian trôi qua, trong tràng không khí phảng phất muốn nổ tung, phát ra hạt đậu nổ giòn vang.

Loại này không khí phía dưới, Tiểu Hoang cùng cái kia Bạch Lân Long Hồ cũng không có chiến đấu tâm tư, quá yên ổn khô.

Như vậy cũng tốt so, người tại đánh người thời điểm, bên cạnh một mực có người không ngừng hướng người gọi hàng "Đánh mặt, đánh đòn...".

Đùng đùng (*không dứt) nghe phiền lòng.

1 đồ đi đem Bạch Lân Long Hồ đập bay ra, Tiểu Hoang trên mặt không vui đi trở về đến văn khí trong lầu các, cùng Lâm Thiên tụ họp.

"Tốt nhao nhao a!" Tiểu Hoang bịt lấy lỗ tai, nhỏ giọng phản nản lên.

"Ha ha, nhanh, một hồi hẳn đột phá, chiến đấu không sai biệt lắm cũng liền nên kết thúc." Lâm Thiên ngược lại là tầm nhìn khai phát, tuy nhiên cũng không thích loại thanh âm này.

Mà lúc này, khoanh chân Đế Lăng Thiên bỗng nhiên phát ra một tiếng lệ khiêu.

Đỉnh đầu vị trí lôi vân khuếch tán ra đến, lại là hóa thành một đạo vòng sáng vòng tròn, phù phiếm ở sau lưng hắn.

Cuộn cuộn linh khí Giang Hà hư ảnh xuất hiện, sau đó chính là một trận cuồng bạo lực hút, chỉ là số cái hô hấp đang lúc, chính là mở rộng mấy phần, giờ phút này đã có thể xưng là linh khí Hải Dương.

Linh lực phía trên đại dương, một vòng Sấm sét Loan Nguyệt, chính là cùng ngoại giới phù phiếm sau lưng Đế Lăng Thiên vòng sáng không khác nhau chút nào.

Linh lực trên biển, Từ Lôi trắng, dị tượng rất khủng bố.

Bình thường là có liên quan nhật nguyệt tinh thần dị tượng tất cả đều thượng thừa chi tuyển, biểu thị thực lực cường đại.

Khí tức trong khoảng thời gian ngắn hoàn thành một lần nhảy lên, cấp bảy đỉnh phong đi vào cấp tám sơ cấp, toàn thân thể lực lại một lần nữa dồi dào đủ số.

Đế Lăng Thiên thần sắc thay đổi có chút thâm thúy lên.

Hắn nhận Thiên Địa Pháp Tắc khen thưởng, linh ngộ một bộ phận không gian huyền diệu, thực lực so với vừa rồi nào chỉ là cường đại một hai lần nhiều?

Nhẹ nhàng đứng dậy, trên mặt mang một vòng âm áp ý cười.

"Đội lâu." Hắn khề cười nói.

Loại này chương không hết thấy, thực lực vô cùng cảm giác, lần nữa trở về, không có bất kỳ cái gì một tia cảm giác bị thất bại.

Không giống vừa rồi, cảm giác đối phương chính là 1 thùng sắt, vô pháp đột phá.

Quan Vũ ánh mắt nghiêm nghị.

Tuy nhiên đã sớm chuẩn bị, biết thực lực của đối phương không cho nhỏ ngẩn ngira, nhưng giờ phút này cũng có một chút kinh ngạc.

"Quả nhiên là rất mạnh." Từ đáy lòng tán thưởng bên trong, Quan Vũ tay nhẹ nhàng phóng tới bên cạnh trên đại đao.

Đồ vật hợp nhất, không phân khác biệt.

Lâu dài làm bạn, Thanh Long Đao đã trở thành thân thể kéo dài.

Giờ khắc này, Quan Vũ mới thật sự là hoàn toàn thể.

Đế Lăng Thiên thời khắc này thực lực, nhất định phải dùng đao, không phải vậy, có lẽ chống đỡ không bao lâu.

Theo Quan Vũ cầm đao, Đế Lăng Thiên thần sắc cũng thời gian dần trôi qua không còn lúc trước lạnh nhạt.

Một loại như có như không uy hiếp cảm giác truyền lại mà đến.

Nhưng trong lòng là y nguyên cười lạnh.

"Đây chính là, lá bài tẩy của ngươi à? Nếu là như vậy, chỉ sợ một hồi ngươi hội thất vọng."

Đế Lăng Thiên tự lẩm bẩm, nhẹ nhàng gãy gãy xương ngón tay.

Quan Vũ cầm đao về sau khí thế kinh người không giả, nhưng hấn nhưng là từ cấp bảy đột phá đến cấp tám a.

Thực lực nhảy lên, sẽ chỉ so với Quan Vũ càng thêm to lớn!

"Tới đi, để Quan mỗ nhìn nhìn thực lực của ngươi đến tột cùng có gì tiến bộ!" Quan Vũ lúc này lại là cao giọng cười ha hả.

Loại này có tính khiêu chiến chiến đấu, mới được hấn khát vọng!

Đến lúc đó tại Đế Lăng Thiên hoàn thành sau khi đột phá, chiến đấu, bởi vậy, hết sức căng thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 201: Tử Kim Lô Thể

Có người nói, Quan Vũ có thể trở thành Vũ Thánh, có tình nghĩa tự nhiên là chiếm cứ lấy trọng yếu địa vị, nhưng nó võ lực cũng là trong đó cực kỳ trọng yếu một nguyên nhân.

Mà Quan Vũ võ lực, là một cái trải qua thời gian dài, tranh luận không nghỉ vấn đề.

Có người nói một Quan hai Triệu ba Lữ Bố, kiên định cho rằng về sau mấy năm Quan Vũ thực lực một mực tăng lên, ở phía sau đến đã vượt qua Hồ Lao Quan mấy lần, treo lên đánh Lữ Bố không nói chơi.

Nhưng càng nhiều người cho rằng một Lữ hai Triệu ba Điển Vi, bốn Quan năm Mã sáu Trương Phi.

Nhưng vô luận như thế nào, Quan Vũ thực lực chưa bao giờ rơi xuống Top 5.

Ở trong đó, trừ cùng tự thân tuyệt cường thực lực có quan hệ bên ngoài, nó trong tay lưỡi đao, dưới hông Xích Thổ đều chiếm cứ lấy cực lớn tỉ trọng.

Nếu là đơn thuần võ nghệ mà nói, vô luận là Lữ Bố hay là Triệu Vân thậm chí cả Mã Siêu, đều là đi qua hệ thống huấn luyện, tự nhiên vượt qua Quan Vũ.

Mà đơn thuần khí lực, Điển Vi, Trương Phi, thì là so với Quan Vũ chỉ có hơn chứ không kém.

Không có bao nhiêu đột xuất địa phương, nhưng nương tựa theo đao lợi, sai nha, tại cái kia trong loạn thế xông xáo dưới uy danh hiển hách.

Theo Thanh Long Dao tới tay, cả người khí thể kéo lên đầu chỉ một đoạn?

Dù sao trừ vũ khí gia trì bên ngoài, hấn vốn là một tên chinh chiến sa trường Võ Tướng, công phu quyền cước so với dùng đao múa thương hay là hơi có vẻ đến yếu kém chút.

Đế Lăng Thiên cảm thụ càng khắc sâu.

Trong nháy mắt, cho dù là lấy hấn đạt tới cấp tám tu vi, đều có loại đi tại sóng to gió lớn bên trong cảm giác.

"Tới đi!" Quan Vũ chiến ý bùng bùng phấn chấn, trường đao chỉ phía xa phát ra tuyên ngôn chiến đấu.

Đế Lăng Thiên đôi mắt hơi nheo lại, hấn hiện tại tự nhiên không có khả năng tại lui bước.

Huống chi, tại sau khi đột phá, hấn đối với thắng lợi khát vọng cũng theo đó dâng lên.

Tuyệt cường khí tức bắn ra ra.

"Vừa rồi ta, chỉ có thể sử dụng Từ Lôi thể, nhưng bây giờ, khác biệt!" Đế Lăng Thiên hơi thờ trong lúc hừ lạnh, thân thể từng đạo từng đạo Sấm sét nổ rộ.

"Đây là Lôi Thể!"

Lời nói rơi xuống, toàn thân bốn phía bắt đầu có màu xanh da trời điện sáng lóng lánh.

Sau một khắc, khí thể lần nữa kéo lên.

"Đây là thiên lôi thể!"

Màu xanh da trời điện quang tại điện cuồng lấp lóe về sau, màu sắc phát sinh biến hóa, biến thành Nhũ Bạch quang hoa.

Phảng phất là làm chứng minh cái gì, Đế Lăng Thiên y nguyên không nhanh không chậm.

"Thiên lôi thể lực đầy đủ đề bạt ta gần như gấp đôi tốc độ cùng trong nháy mắt bạo phát, nhưng so với Từ Lôi thể lại là có chênh lệch thật lớn!"

Lời nói rơi xuống, Đế Lăng Thiên lần nữa lạnh lùng mở miệng.

"Đây là Từ Lôi thể! Có thể đang kéo dài thời gian bên trong, đề bạt hai ta lần tốc độ cùng trong nháy mắt bạo phát!"

Ào ào ào!

Sấm sét bắt đầu kịch liệt run rẩy lên, sau đó thời gian dần trôi qua bình tĩnh lại, tại bình tĩnh tiếp tục một cái chớp mắt về sau, bỗng nhiên ầm vang nổ tung.

Hưu hưu hưu.

Từng đạo từng đạo bằng bạc khí tức, nương theo lấy màu tím Sấm sét quanh quẩn quanh thân, đem không khí vận vẹo.

"Cái này vốn đã là ta lúc trước trạng thái mạnh nhất, nhưng bây giờ khác biệt." Đế Lăng Thiên trong mắt bắn ra kinh người chiến ý.

"Hiện tại, ta đột phá, cũng liền mang ý nghĩa, ta có thể sử dụng cường đại nhất một chiêu."

"Một chiêu này tên là, Từ Kim Lôi Thể!"

Lời nói rơi, phong lôi kích.

Từng đạo từng đạo cuồng phong ở trong hư không quét sạch, không gian sinh ra từng đạo từng đạo nhỏ bé vết nứt, hiển nhiên là trong đó lực lượng đã đi vào tám trên bậc trình độ.

Mà lại, cái này vận vẹo thể, cũng không phải là công kích!

Màu tím Sấm sét đang vận vẹo, tại sôi sục, đang gào thét.

Từng sợi kim quang nổ rộ, xen lẫn tại màu tím Sấm sét bên trong, hưu mà biến sắc, hưu mà lại phục hồi như cũ nguyên trạng.

Rốt cục, theo nửa ngời lấy, một mặt đau đớn biểu lộ Đế Lăng Thiên găm lên giận dữ, giữa thiên địa yên tĩnh.

Từ kim sắc đích lôi mang thay thế lúc trước hết thấy, vòn quanh tại quanh thân, làm người khác chú ý.

Quan Vũ đem trường đao trong tay hơi chăm chú, hần cũng cảm nhận được một tia áp lực.

Hiện nay, Đế Lăng Thiên thực lực đã là không kém hơn cấp tám trung cấp tồn tại.

Thậm chí tại bạo phát bên trong, có thể đạt tới cấp tám trung cấp đỉnh phong, cái kia đã là cùng lần trước cái kia Ma Tôn cùng cấp thực lực!

"Đây là siêu việt Từ Lôi thể Từ Kim Lôi Thể, người bây giờ có thể xưng hô ta là, từ kim Đế Lăng Thiên!" Đế Lăng Thiên vô cùng cuồng ngạo.

"Từ Kim Lôi Thể, tiêu hao linh lực tốc độ, chính là thái độ bình thường bốn lần số, nhưng nó lấy được đồng dạng là vượt qua thái độ bình thường bốn lần tốc độ, cùng bạo phát."

"Nói thực ra, lần thứ nhất sử dụng một chiêu này, chậm trễ thời gian có chút lâu."

"Nhưng cái này đồng nghĩa với, ta vô pháp hữu hiệu khống chế loại này bạo ngược năng lượng, nếu như có thể mà nói, các người nhận thua đi, ta không sẽ động thủ."

"Dù sao, các người cho ta cơ hội, để cho ta tiến hành đột phá!"

Đế Lăng Thiên một bộ nắm chắc thắng lợi trong tay bộ dáng, hần có đầy đủ tư bản trang bức.

Nhưng hần mặt người thích hợp, lại là Quan Vũ.

Tại to lớn dưới áp lực, thật sâu hút khẩu khí về sau, Quan Vũ âm thanh vang dội, vang vọng.

"Tới đi, để Quan mỗ thử một chút người cân lượng!"

Hần vẫn không có lựa chọn để Lâm Thiên tiến hành vẽ thành, đề bạt thực lực của mình.

Mà Lâm Thiên, cũng rất tín nhiệm Quan Vũ, hần đã không có mở miệng, cũng sẽ không chủ động cưỡng chế tính dùng vẽ thành chi pháp.

... ..

Đối với trong tràng giương cung bạt kiếm, bên ngoài sân người xem thì là lộ ra có chút giật mình.

Khi nhìn đến Đế Lăng Thiên dùng ra cái kia Từ Kim Lôi Thể về sau, vô số người gào thét hét rầm lên.

"Rất đẹp, hảo lợi hại!"

"Không nghĩ tới Đế Lăng Thiên lại có như thế Át Chủ Bài, trận chiến này tất thắng!"

"Từ Kim Lôi Thể, quá đẹp khốc!"

Đây là lệ thuộc vào chống đỡ Đế Lăng Thiên người, trong giọng nói hiển thị rõ hưng phấn cùng tự hào.

"Cái kia Lâm Thiên tựa hồ cũng không phải là rất sợ?"

"Đúng, nhìn thành thạo bộ dáng, xem ra cũng có át chủ bài, không phải vậy không có khả năng để Đế Lăng Thiên có thể có cơ hội đột phá."

"Đúng, rửa mắt mà đợi đi, tiếp xuống kết quả trận đấu còn chưa thể biết được đâu!"

Đây là lệ thuộc vào Lâm Thiên những người ủng hộ, làm Lâm Thiên lấy Hắc Mã chi tư, giết vào trận chung kết, đồng thời đè ép Đế Lăng Thiên đánh thời điểm, đã là hấp dẫn một bộ phận lớn Fan.

"Thứ đồ gì? Cái kia Lâm Thiên có phải hay không ngốc? Vì cái gì để hần đột phá?"

"Hừ, đến cùng là tuổi trẻ, quá khinh thường, trận chiến này tất bại!"

"Loại người này không thua ai thua, rõ ràng nắm chắc thắng lợi trong tay, nhất định phải làm như thế vừa ra yêu thiếu thân."

Đây là thuộc về bình xị một đoàn người, vô luận kết cục như thế nào, trước bắt lấy phun một trận lại nói.

Nhưng vô luận như thế nào, bởi vì Đế Lăng Thiên đột phá, để trận chiến này có mấy phần lo lắng, rất nhiều người đều trừng lớn mắt, nhìn về phía hư không hình chiếu hình ảnh, sợ bỏ lỡ một ít đặc sắc một màn.

Bọn họ thể nhưng là biết đến, càng là đẳng cấp càng cao, phân ra thắng bại có lẽ thì trong một ý nghĩ.

Dù sao đến Lâm Thiên bọn họ cái này một đẳng cấp cường giả, tốc độ xuất thủ đều là cực nhanh.

Thậm chí, một sơ hở phía dưới, có thể bị người liên tục công kích mấy chục lần, chẳng đem đánh nhau chỉ từ!

Đây cũng là vì sao, càng là đến cao giai, cơ hồ không có còn lại chiến đấu dùng hư không đá hình chiếu nguyên nhân.

Không có xem chút, thậm chí, đến Đế Cấp, chẳng đem hư không bên trong chiến đấu, căn bản là không có cách hình chiếu.

Mà Thánh cấp, càng là tự thành lĩnh vực, che đầy ngoại giới hết thảy, hiện tại loại này đẳng cấp, đã là dân chúng có thể tiếp xúc đến tối cao đẳng cấp chiến đấu. !

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 202: Gay cấn chiến đấu

"Mau nhìn, Lâm Thiên Cụ tượng hóa nhân vật theo Đế Lăng Thiên chiến đấu bắt đầu."

Trong tầm mắt chỗ, Đế Lăng Thiên toàn thân tản ra hào quang màu tử kim, mái tóc màu đen không gió mà bay đang lúc có Lôi Xà đột phá, giống như lá vàng. Đối diện với hắn, Quan Vũ sắc mặt ợt tại xuất thủ trong nháy mắt chính là lạnh xuống tới.

Nhìn đối phương cấp tốc xông đem tới, Quan Vũ cũng không có lựa chọn thẳng tương nghênh đánh mà lên, mà là hai chân hơi một khúc, quyết đoán, chuẩn bị lấy tình thế động.

"Bồng!" "Bồng!" "Bồng!"

"Oanh! !"

Cơ hồ không có có nương tay chút nào, hai người trực tiếp chiến làm một đoàn, toàn bộ lôi đài đều bị hai người chiến đấu dư âm nhiễu loạn nứt toác ra, bốn phía đều là đá vụn vấy ra, lung tung vuốt, Tiểu Hoang cùng Lâm Thiên ngược lại còn tốt, tại văn khí phòng ốc bên trong nhìn tự tại, nhưng là khổ Bạch Lân Long Hồ.

Nó không có chỗ tránh né, chỉ có thể núp ở nơi hẻo lánh, thỉnh thoảng bị bay vọt hòn đá đập nện, phát ra một tiếng kêu rên.

"Loại lực lượng này đã có chút lợi hại a. ."

Mất thấy lôi đài sắp sụp đổ, Lý Lôi đôi mắt lấp lóe một tia sáng, trong tay thần quang nổ rộ, liên tục tại hư không điểm nhẹ mấy lần, Đế Cấp cường giả thực lực tất nhiên là không cần nhiều lời, vĩ lực ngăn cản lôi đài tiến một bước phát sinh giải thể.

Ngẩng đầu mắt nhìn không ngừng triển đấu hai người, chiến đấu giữa bọn họ đã tiến vào hừng hực khó phân gay cấn.

... ..

Quan Vũ từ không cách nào đánh bại bây giờ Đế Lăng Thiên, nhưng tương tự Đế Lăng Thiên trong thời gian ngắn cũng bắt không được Quan Vũ. .

Quan Vũ, dù sao có sung túc chiến đấu kinh nghiệm làm chèo chống, mà lại Thanh Long Dao nơi tay, miễn cưỡng cũng có thể phát huy cái cấp tám trung cấp sơ đoạn thực lực, tuy nhiên bị áp chế thâm, nhưng lại trong thời gian ngắn không sẽ bị thua.

"Bệ hạ, cái kia Đế Lăng Thiên thực lực bây giờ có chút khủng bố a, ta giống như đều cần phí rất lớn kinh mới có thể bắt lấy hắn." Một bên một tên Thống Lĩnh Cấp nhân vật trừng trừng mắt, một bộ cảm giác bị thất bại, giang sơn đời nào cũng có người tài ra, những bọn tiểu bối này thực lực đều khủng bố như vậy à?

Lý Lôi gật đầu nói: "Cái đó là tự nhiên, Đế Lăng Thiên dưới loại trạng thái này, đơn thuần thực lực mà nói, đã là cấp tám trung cấp đỉnh phong tồn tại, người cũng bắt quá thì loại tu vi này a."

"Có điều giao tiếp tục đánh, người vẫn có thể thắng, hắn loại trạng thái này tiêu hao quá lớn, không thích hợp đánh lâu."

Từ Kim Lôi Thể trạng thái hết sức kỳ lạ, lấy nghiền ép tự thân năng lượng, cùng tàn phá thân thể làm đại giá, mới có thể phóng thích uy lực khủng bố, nhưng đem đối ứng, theo lấy thực lực bội số tăng trưởng, thân thể tổng hội không chịu nổi.

Cũng hoặc là, Linh lực hội dẫn đầu tiêu hao sạch sẽ.

"Bất quá, cái kia Đế Lăng Thiên ngược lại là không tính là gì, ngược lại là cái kia Quan Vũ." Lúc này Lý Lôi mở miệng lần nữa.

"Quan Vũ?" Cái kia thống lĩnh không giải

"Hắn không phải đầu khổ chèo chống, còn như trong biển lục bình, lúc nào cũng có thể lật úp à?"

Lý Lôi cười khê, hắn biết, đây là cảnh giới khác biệt dẫn đến đối đãi sự vật khác biệt thôi, cho nên mười phần kiên nhẫn giải thích nói: "Người tại nhìn kỹ một chút!"

Thống lĩnh hoàn hồn, ánh mắt ngưng lại, nhìn một cái, một lát sau, rốt cục có vài tia sáng sắc.

"Đây là?"

Lý Lôi cười nói: "Đúng, mỗi một lần đều gần như cực hạn đứng không?"

"Nhìn tựa hồ chỉ muốn thêm chút sức liền có thể công phá phòng ngự, nhưng kì thực, Đế Lăng Thiên công kích không thể tiếp tục đến cái thời khắc kia, cần phải điều tức khôi phục, nếu không chính mình liền sẽ trước sụp đổ."

"Cái kia Quan Vũ chính là nhìn trúng điểm này, một số thể công, hoàn toàn chọn lựa tá lực chi pháp, tuy nhiên không thể toàn bộ tháo bỏ xuống, hội dẫn đến chính mình thụ một số vết thương nhẹ, nhưng đem đối ứng mà nói, Đế Lăng Thiên càng ăn thiệt thòi."

"Hắn chính là đoan chắc người, đánh không ra áp đảo chính mình sau cùng một cái công kích, nếu không cùng cường giả đối chiến, tá lực chi pháp, căn bản vô hiệu."

"Đây là chiến đấu IQ trên nghiền ép, thật không biết, Lâm Thiên tiểu tử kia Cụ tượng hóa nhân vật đến tột cùng đến cỡ nào kinh nghiệm chiến đấu phong phú, quả thực làm người ta giật mình a."

"Không có giống như Đế Lăng Thiên tiến vào một loại nào đó hình thái, ngược lại là trực tiếp lấy thái độ bình thường sử xuất không kém cấp tám thực lực kinh khủng, bức này thiên phú cũng là kinh người." Lý Lôi cười nhạt.

So sánh với mà nói, Quan Vũ thực lực càng bị hắn xem trọng.

Dù sao rèn sắt còn cần tự thân cứng rắn, dựa vào bí pháp tăng thực lực lên, cuối cùng không có bản thể vượt cấp tới kinh người cùng rung động.

Thống lĩnh gật đầu, cực kỳ đồng ý Lý Lôi quan điểm.

...

Ngoại giới, người bình thường cũng không có Lý Lôi cùng cái kia thống lĩnh nhãn giới.

Bởi vì thực lực có hạn, không phải tất cả mọi người có thể giống nhìn thấu chiến đấu tình huống.

Rất nhiều người chỉ là nhìn lấy Đế Lăng Thiên đem Quan Vũ áp chế cực kỳ thâm, chính là lộ ra các loại biểu lộ.

Chống đỡ Đế Lăng Thiên người tự nhiên là cho rằng trận chiến này ổn thỏa, không có bất ngờ, đã là có không ít người trên mặt lộ ra ý cười, liền đợi đến hết thay đều kết thúc, sau đó vênh vào tự đắc tuyên bố, ta cho tới bây giờ đều xem trọng nhà ta Lăng Thiên.

Mà chống đỡ Lâm Thiên, làm theo là có chút khuôn mặt nghiêm túc, bọn họ cảm giác rất không ổn, phảng phất cái kia Quan Vũ chỉ là một giây sau liền sẽ bị đánh bay ra ngoài, đánh mất chiến đấu lực.

"Lâm Thiên cần phải còn có át chủ bài đi "

Bọn họ giờ phút này chỉ có thể gửi hi vọng ở phía trên này, dù sao bất luận nhìn thế nào đến, với tư cách chủ nhân Lâm Thiên tựa hồ lộ ra rất lợi hại có tự tin, không chút hoang mang, thành thạo, cần phải còn có chuẩn bị ở sau tồn tại.

... ..

Trên lôi đài, lần nữa một cái giao tiếp về sau, Quan Vũ khóe miệng đã là tràn ra một số máu tươi.

Hắn chọn lựa phương thức, cố nhiên khoa học, tận lực hóa giải công kích, mà không phải đón đỡ công kích, nhưng cuồng bạo sức mạnh sấm sét nguyên không thể tiêu xuyt.

"Ha ha ha, thống khoái, tới tốt lắm, Quan mỗ rất lâu không có đánh nhau một trận nhẹ nhàng vui vẻ chiến đấu!" Quan Vũ cười to, một tay lấy máu trên khóe miệng xóa đi.

"Người cũng đừng hời hợt!" Đế Lăng Thiên lại là càng phát lạnh tốt hơn, đánh lâu không xong, hắn thể lực hao phí có chút quá nhiều.

...

Mà lúc này, Lâm Thiên lại là nhìn cũng chưa từng nhìn ngoại giới chiến đấu kịch liệt, ngược lại là hơi nghi hoặc một chút từ chính mình về ra văn khí dưới phòng ốc đến lâu một.

Hắn nghe thấy, ngoài cửa tựa hồ có chút tiểu động tĩnh.

Mở cửa, nhìn ra phía ngoài, một giây sau Lâm Thiên vui.

Đang lộng lẫy Môn Phiệt đồ vật, không là người khác, lại là cái kia Đế Lăng Thiên thú sủng, Bạch Lân Long Hồ.

Giờ phút này Bạch Lân Long Hồ một mặt đáng vẻ đáng thương, nhìn lấy Lâm Thiên nhỏ giọng kêu rên lên.

Nó quá thảm, ở bên ngoài bị đá vụn Sấm sét, khí kinh cho làm toàn thân đau đớn, còn không có đến chỗ trốn.

Bị buộc rơi vào đường cùng, lại là hồng học chạy đến Lâm Thiên nơi này, thỉnh cầu tiến vào bên trong tránh né.

Nhìn về mặt lòng chưa xót bộ dáng Bạch Lân Long Hồ, Lâm Thiên cười ha ha một tiếng, cũng không có cự tuyệt, đem cửa phòng mở ra nói: "Vào đi, bất quá, ngươi nhưng phải thành thật một chút."

Bạch Lân Long Hồ đầu điểm cùng Tiểu Kê ăn gạo giống như.

Nó cũng không dám gây sự tình, dù sao Lâm Thiên sau lưng nhưng là theo chân lúc trước đem chính mình đè xuống đất mà sát bạo đánh không biết tên bò nhỏ.

Tiểu Hoang quyền cước, nó là được chứng kiến, hoàn toàn không giảng đạo lý, chuyên môn chiếu cái đầu đầm, tìm tai vạ sự tình, nó cũng không làm, dù sao hiện tại thắng bại tay, cũng chính là bên ngoài cái kia một trận chiến đấu, nó đã hết sức.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 203: Từng bước cực thế

Làm IQ cực cao Linh thú, Bạch Lân Long Hồ đã sớm đem nhìn cực thế thông thấu.

Nếu như nói Đế Lăng Thiên không có đột phá trước đó, chính mình cùng cái kia ghé con chiến đấu rất trọng yếu, ai thua ai thắng quan hệ đến có thể hay không trợ giúp đi qua, hình thành hai đánh một loại cực diện này.

Như vậy hiện tại, cái này đã không trọng yếu.

Sau khi đột phá Đế Lăng Thiên, hiển nhiên thực lực đã tăng lên một cái lớn bậc thang, nói ngắn gọn mà nói, cùng mình trước mắt đã là hai cái tầng diện thực lực.

Nếu là liền hắn cũng không thể giải quyết chiến đấu, hiển nhiên lúc trước phán đoán cũng là sai lầm.

Đối kháng người kia rất mạnh, mạnh đến coi như lúc ấy chính mình chưa nói ghé con đánh bại, hai đánh một cũng không phải là đối thủ.

Còn nếu là giải quyết chiến đấu, tại Bạch Lân Long Hồ xem ra, thì cái này văn khí trong phòng hai người này, cũng chỉ có thể trở thành cá ướp muối, mặc người chém giết.

Bởi vậy, nó mới sẽ không bốc lên bị hành hung mạo hiểm, làm lên vừa ra Kinh Kha ám sát Tần Vương loại sự tình.

Thành thành thật thật quan chiến, tốt bao nhiêu.

... ..

Rầm rầm rầm Long! !

Đế Lăng Thiên cười lạnh, tựa hồ có chút hưng phấn, lấp lóe Sấm sét đom đóp rung động, hai con ngươi như lưỡi dao lộ ra mãnh liệt chiến ý.

"... Ngươi thật dễ cho ta lau mắt mà nhìn, lại có thể theo hiện tại ta chiến đấu đến tình trạng như thế." Đế Lăng Thiên ngấn ngùi đỉnh chỉ thế công, ngược lại mở miệng tán thưởng lên.

Chính mình thế nhưng là đã đột phá cấp tám, mà đối phương nhưng vẫn là lấy cấp bảy đỉnh phong thực lực cùng mình chọi cứng, thật sự là nằm ngoài sự dự liệu của hắn.

Nhưng càng là như thế, Đế Lăng Thiên trong mắt hàn mang càng rất, nội tâm càng là đã phát lên vạn phần cảnh giác.

Hắn có chút sợ ý, sợ vạn nhất đối phương còn có hậu chiêu gì, chính mình vô pháp chống cự.

"..."

Đối mặt Đế Lăng Thiên phảng phất hóa thành thực chất chiến ý, Quan Vũ thở hơi hỗn hển, nhẹ nhàng lau sạch lấy mồ hôi trán dính.

Trận chiến đấu này đích thật là có chút gian nan, toàn thân tại đối phương không ngừng nghỉ chút nào tiến công dưới, thậm chí bắt đầu trường đau.

Nhưng tất cả những thứ này, không cũng chính là hắn khát vọng à?

Đối phương chiến ý dâng cao, Quan Vũ lại cũng không thua bao nhiêu, mồ hôi quăng bay ra đi, mắt phượng hơi nheo lại, đồng dạng còn lấy màu sắc.

Ngấn ngùi trầm mặc, về sau Quan Vũ làm ra một cái làm cho tất cả mọi người đều không ngờ trước được cử động.

Hắn tiến về phía trước một bước, thân thể bỗng nhiên thay đổi bắt đầu mơ hồ, lúc xuất hiện lần nữa, 1 đạo hàn mang từ trời mà rơi, mang theo tiếng long ngâm, chấn động người tim gan.

Hắn thế mà tại bị áp chế tình huống dưới, dứt khoát quyết nhiên lựa chọn chủ động xuất kích.

Hắn đè nén đầy đủ lâu, Vũ Thánh, há lại loại kia dựa vào phòng thủ phản kích lấy được thắng lợi người hèn yếu?

Đạo này công kích, Đế Lăng Thiên lại là thấp giọng tiếng cười, đậm đậm hai mắt tuôn ra Sấm sét, thân thể rất nhỏ di động, rất dễ dàng tránh thoát Quan Vũ công kích.

Tốc độ của hắn tại Tử Kim Lôi Thể gia trì dưới, vốn là nhanh đến cực hạn, đối phương Phòng Thủ phía dưới, còn có thể dựa vào tốc độ xuất thủ đem chính mình ngăn cản.

Nhưng chủ động xuất kích, lại là lại cùng tốc độ di chuyển có chỗ liên quan.

Tốc độ di chuyển cùng tốc độ xuất thủ, vốn là hai loại chênh lệch rất xa khái niệm.

Trốn tránh, phản kích, hai người lần nữa chiến làm một đoàn, Lôi Thể cuồng bạo, Long Ngâm gào thét, thiên điều địa động, lôi đài vỡ nát.

"Hảo lợi hại!" Dân chúng kinh hãi mà nhìn xem hư không đá trong ấn tượng chiến đấu hai người phát ra từ đáy lòng cảm thán.

Tình hình bây giờ, đúng là bọn họ thích nhất nhìn thấy, bá đạo tuyệt luân cứng đối cứng, tuyệt đối không có một tia hư giả ở trong đó.

Mà tại ngoài lôi đài giới một số người tham gia khảo hạch, thậm chí cả cấp thấp cung đình võ giả, càng là rối cuộc phân không ra dư thừa khí lực. Tại Đế Lăng Thiên cùng Quan Vũ đối chiến bên trong, bọn họ chỉ cảm thấy mình thay đổi nhỏ bé, liền chống cự nó quét sạch Phong Bạo cùng tiêu tán năng lượng đều cần sử dụng toàn lực.

Mỗi một chiêu mỗi một thức, bọn họ đều không thể nhìn thấu triệt, nhưng là nó lực phá hoại, lại là để bọn hắn không ngừng tặc lưỡi.

"Đây là siêu vượt bọn họ tầng thứ chiến đấu, khó gặp.

Theo thí sinh, phổ thông cung đình hộ vệ bọn họ không giống nhau chính là, nhìn lấy trong võ đài chiến đấu song phương không ngừng biến mất, lại không đoạn giao tay khuấy động không gian lực lượng, một số thống lĩnh lông mày chăm chú mà nhào đến cùng một chỗ.

Thống lĩnh đều là cấp tám thực lực, đối với trong tràng tình huống là có thể thấy rõ.

Giờ khắc này, rất nhiều thực lực đồng dạng thống lĩnh, không thể không thừa nhận, chính mình so với bọn họ, lại là vẫn còn không bằng.

...

"Cút ngay cho ta." Trên lôi đài, Quan Vũ trường đao rung động, bay tứ tung đao mang phủ kín ở Đế Lăng Thiên con đường, để nó không thể không lui.

Lúc này Quan Vũ đã điên cuồng, lực lượng cuồng bạo hất lên mà ra, không khí bị đánh nát, loại này nhiệt huyết chiến đấu, đem trong lòng của hắn hiểu

chiến nhất một mặt kích phát ra tới.

Khỏe miệng chảy xuôi huyết dịch, càng là tăng thêm mấy phần khát máu chí ý.

Đế Lăng Thiên bị ép, chỉ có thể né tránh đạo này công kích, trong lòng càng là có mấy phần bất đắc dĩ.

Vốn cho là, đối phương chủ động xuất thủ cùng muốn chết không thể nghi ngờ, theo Đế Lăng Thiên nếu là đối phương hái lấy thủ thế, dựa vào tốc độ xuất thủ, có thể phòng giọt nước không lọt, còn không có như vậy mà đơn giản đánh bại.

Nhưng chủ động công kích, làm theo hội lộ ra rất nhiều sơ hở, lấy tốc độ của mình hoàn toàn có thể bắt lấy loại sơ hở này, đem đánh tan.

Trên thực tế đây.

Quan Vũ lão luyện chiến đấu kinh nghiệm, căn bản không biết lộ ra sơ hở không nói, còn dựa vào nó cuồng bạo tuyệt luân khí thế, trong lúc nhất thời lại là chiếm thượng phong.

Tuy nhiên mỗi một lần giao tiếp, đều có thể tùy tiện cảm nhận được đối phương lại nhận một số phản chấn chấn thương.

Nhưng không thể phủ nhận, chính mình là bị trái lại ngăn chặn.

"Khó chơi gia hỏa." Đế Lăng Thiên trong lòng cũng dâng lên mấy phần tức giận.

Cực nhanh mau né đạo này công kích về sau, thân hình xê dịch đang lúc, ở trong hư không về ra từng đạo từng đạo quỹ dị không khỏi hành tích, sai người suy nghĩ không thấu nó phương hướng.

"Sấm sét!" Đế Lăng Thiên chợt từ Quan Vũ đỉnh đầu toát ra, trong tay quyền đầu đeo từng đoàn từng đoàn lôi điện.

Nhưng một kích này lại là lần nữa không công mà lui, ngay tại quyền kia đầu tới người trước 1 sát, gần như đồng thời, một thanh lưỡi dao, đuổi tại quyền đầu đến trước khi đến đặt ở vị trí này.

Ngay sau đó, lại là đao mang quét ngang, khó khăn lắm lược qua Đế Lăng Thiên áo bào, đem găm vóc đều chém rụng một tia.

Chiến đấu chính là như thế biệt khuất, rõ ràng tốc độ cùng lực lượng đều siêu việt đối phương, nhưng chẳng biết tại sao, mỗi lần công kích phảng phất đều sẽ bị trước đó đoán trước, tại giai đoạn khẩn yếu nhất chặn lại.

Đế Lăng Thiên trong mắt có mấy phần không xóa, tại lại một lần né tránh Quan Vũ liên tục đánh chém về sau, ngăn cách lối dài xa nhìn nhau từ xa.

Hắn dưới cuối cùng quyết định.

Cùng dài lâu như thế hao tổn tốn thời gian, không bằng tới cái chân chính quyết thắng tay.

Dù sao đông dài, đối phương đích thật là sẽ từ từ tăng trưởng thương thế không giả, nhưng tương tự, linh lực của mình cũng sẽ hao tổn nghiêm trọng, người nào ưu người nào thế yếu căn bản nói không rõ.

"Một chiêu cuối cùng đi!" Đế Lăng Thiên cao giọng mở miệng.

"Chúng ta riêng phần mình ra một chiêu, phân thắng thua như thế nào?"

Quan Vũ dừng lại, ngón tay cái tại trường đao trên nhẹ nhàng cọ xát mấy lần, sau đó quyết định, Ha-Ha phóng khoáng cười ha ha.

"Cầu còn không được, Quan mỗ tự sẽ phụng bồi tới cùng!"

Cực thế tựa hồ rốt cục tại cả hai tuyệt định ra, muốn đi hướng sáng tỏ.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 204: Quyết đấu một chiêu

"Uy uy uy, bọn họ muốn tiến hành sau cùng quyết chiến! ! !!" Dân chúng sôi trào lên, giống như là trông thấy mười phần thú vị sự tình, thần sắc khó có thể tin.

"Không biết ai sẽ thắng."

"Đúng vậy a, hoàn toàn phân không ra thắng bại cảm giác, nếu như đánh xuống, ta còn thực sự không tốt có kết luận. . Nhưng nếu như là chấm dứt chiêu đối binh, ta cảm giác hay là Đế Lăng Thiên càng có ưu thế đi."

"Hắn là Đế tông thiếu chủ, khẳng định có loại kia cường hãn Công Kích Vũ Kỹ."

Dân chúng nhiệt nghị.

Rất nhiều người cho rằng, Đế Lăng Thiên chiến thắng khả năng lớn hơn.

Dù sao có chút Át Chủ Bài, cũng không thích hợp tại bình thường trong chiến đấu sử dụng, thí dụ như, loại kia công kích cực mạnh vũ kỹ, cần muốn thời gian chuẩn bị quá lâu.

Nhưng dùng cái mông nghĩ, đều biết Đế Lăng Thiên khẳng định ít nhất là hội như vậy một lượng môn.

Trái lại Quan Vũ, chỉ là 1 trong đó Cụ tượng hóa nhân vật, có thể có biểu hiện như thế, đã hoàn toàn vượt qua đám người đoán trước.

Đương nhiên, trong những người này, chống đỡ Lâm Thiên cũng không tại số ít, nhưng đoán chừng đội trời cũng liền hai ba thành, cùng Đế Lăng Thiên không thể so sánh nổi.

Nghị luận đang kéo dài lên men, mà trong tràng, giờ phút này liền Lý Lôi đều ngồi thẳng người, nhiều hứng thú nghiêm túc.

Tuy nhiên như hắn như vậy cấp chín Đế Cấp, nhìn cấp tám chiến đấu không khác nhà chòi, nhưng loại này đánh cược lần cuối tràng diện, hay là khó được, gây nên chú ý của hắn.

"Có chút ý tứ, lại để cho một chiêu phân thắng thua à?"

Lý Lôi có chút ngoài ý muốn nói, hắn không nghĩ tới chiến đấu thế mà lại lấy loại phương thức này đến tuyên bố kết thúc, nhưng hắn cũng sẽ không ngăn cản, dù sao trên lời đài, đều do Thiên Mệnh, quyền lựa chọn trong tay của đối phương.

Thắng thần nói nếu như không phải là bởi vì linh lực to lớn tiêu hao, Đế Lăng Thiên còn thì nguyện ý lựa chọn vững vàng đánh vững vàng châm châm xuống thẳng lợi.

Hắn chủ yếu là dự đoán không cho phép, Quan Vũ trước mắt thương thế đến cùng như thế nào, đến tốt cùng là linh lực của mình trước khô kiệt, vẫn là đối phương trước một bước ngã xuống.

Đồng dạng là cược, hắn lựa chọn tín nhiệm chính mình cường đại vũ kỹ.

Không gió mà bay, Đế Lăng Thiên thân thể trôi nổi mà lên, giống như Thần Minh, to tiếng nói cũng tại lúc này mở miệng.

"Chiêu này mấy tên vì Cửu Châu Thiên Lôi Phá, uy lực cực lớn, nhưng tương tự thời gian chuẩn bị cũng lớn lên, trọn vẹn cần ba phút tự khí, ta không cách nào không chế uy lực của nó, nếu là cảm giác không chống đỡ được sớm đi nhận thua tốt."

Trong tay của hắn, giờ phút này đã là tụ tập một đoàn màu vàng óng Sấm sét, mà lên còn đang không ngừng bành trướng lấy, từ lớn chừng ngón cái biến thành trứng gà, lại như bóng đá, bóng rổ.

Chính là người khí thế, để vô số cấp tám phía dưới người cảm thấy khó mà hô hấp, phảng phất ngạt thở đồng dạng khó chịu.

Nhưng những người này lập, duy chỉ có Quan Vũ, vẫn là một bộ tính trước kỹ càng bộ dáng.

Thực lực Chú Tạo tự tin, công kích của đối phương tuy nhiên nhìn cường thế vô cùng, nhưng tín nhiệm hơn chính mình Thanh Long 36 Thức sau cùng một chiêu.

Mất nhìn lấy công kích của đối phương đã ngưng tụ hơn phân nửa, Quan Vũ cũng không còn tại khinh thường, hai chân đạp xuống đất mặt, xa xa bay tán loạn mà lên, cùng Đế Lăng Thiên ngăn cách hư không giăng co.

Đao mang gào thét, Long Đẳng phong vân, mệnh môn tiếng long ngâm phảng phất muốn chấn vỡ chân trời.

"Đao pháp này một thức sau cùng, tên là Thanh Long, ta đồng dạng vô pháp hoàn mỹ chừng không, nếu là chống đỡ bất quá, sớm làm thoát ly phạm vi, không muốn ngạnh kháng."

"Vậy liền... Tôi đi! !"

Nhìn đối phương có chút chấp mê bất ngộ, Đế Lăng Thiên cũng không khuyên nữa giải, lạnh hừ một tiếng về sau, đem tâm thần phóng tới trước mắt

công kích ngưng tụ phía trên.

Thời gian trôi qua, từng giây từng phút trôi qua.

Hai người công kích cũng thời gian dần trôi qua thành hình.

Từ vẻ ngoài xem ra, không thể nghĩ ngờ là Đế Lăng Thiên lộ ra càng cường thế hơn.

Hai tay giờ cao lên một cái chừng to bằng vại nước kim sắc thêm điện chum sáng, hiển nhiên 1 đập xuống, không biết hội có cỡ nào lực tàn phá kinh khủng.

Ngược lại, Quan Vũ đao pháp một thức sau cùng, vền vền tại trên thân đao có mông lung ánh sáng màu xanh lập lòe.

Rốt cục, theo gầm lên giận dữ vang lên, Đế Lăng Thiên trong tay Sấm sét Quang Cầu vấy ra mà ra, trên đường đi liền không gian đều không thể tại bảo trì hoàn hảo không chút tổn hại, nhao nhao tàn vỡ ra tới.

Mà lúc này, Quan Vũ trong mắt cũng là hàn mang lóe lên, trường đao phá không.

Nguyên bản lộ ra bừa bãi vô danh, bị vô số người không coi trọng đao mang, tại phá đi ra một cái chớp mắt, một đạo phảng phất đến từ tại cửu thiên chi thượng Long Ngâm nổ tung lên.

Thanh Long bay lượn bốc lên vân vụ, Sấm sét hóa thành Hải Dương, ở trong đó tán loạn.

Cửu Châu Thiên Lô Phá không thẹn với Át Chủ Bài vũ kỹ chi 1, điện cuồng khuếch trương lấy, muốn đem hết thảy đều thôn phệ hầu như không còn.

Nhưng rất lợi hại đáng tiếc, Thanh Long hư ảnh lại là không nhìn Sấm sét.

Nó vì Thần Thú, không tại Ngũ Hành quản khống, Sấm sét cũng vô pháp đối với hấn hình thành khắc chế.

Tương giao một màn truyền ra ngoài, rất nhiều người đều nhìn mắt tròn tròn.

Mong đợi Thạch Phá Thiên Kinh một màn, chưa từng xuất hiện, vền vền tại tụ thể thời điểm rất có xem chút.

Vốn chỉ muốn, nếu là đánh nhau, chi sợ còn muốn càng thêm đặc sắc mấy phần.

Nào biết được, hiện tại thể mà cho người ta một loại như cá gặp nước cảm giác.

Cái kia hải lòng tại màu vàng (gold) Sấm sét bên trong du đãng chính là cái quý gì?

Đã nói xong tuyệt chiêu quyết đấu đâu??

Chính là như vậy?

Người mẹ nó xác định không có đùa ta?

Rất nhiều người mắt tròn tròn.

...

Trong những người này, duy chỉ có Đế Lăng Thiên sắc mặt thay đổi có chút tái nhợt.

Công kích là hấn thả ra, tự nhiên có thể đầy đủ cảm nhận được bên trong lặn tồn nổ tung thừa số.

Nhưng nào biết được, cái kia xanh lơ Long thể tiến vào bên trong về sau, không chỉ có không có đem tru diệt không nói, bên trong những cái kia không ổn định nhân tố tự nhiên là bị thôn phệ sạch sẽ.

Thời khắc này tình hình, chính là chỉ có lên thể xác, mà không kỳ thực chất.

Quan Vũ thân thể càng là tại cái kia Long Ảnh hấp thu năng lượng về sau, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khôi phục.

...

Lâm Thiên ngáp một cái, một mặt khinh bỉ nhìn trên mặt đất vấy đuôi Bạch Lân Long Hồ.

"Người chủ nhân muốn thua." Lâm Thiên có thể cảm nhận được Quan Vũ truyền đến ý niệm, đối phương chắc chắn thất bại.

"Ách. ." Bạch Lân Long Hồ không có cách nào cãi lại.

Trước mắt xem ra, tựa hồ cục thế đối với mình phương này thật bất lợi.

"Thật muốn thua." Lâm Thiên cười ha hả tiếp tục nhắc lại.

Theo lời nói rơi xuống, màu vàng (gold) Sấm sét thể mà tại xanh lơ nho nhỏ thân thể dưới bắt đầu tan rã. .

Mấy phút đồng hồ thời gian chuẩn bị chiêu số, cứ như vậy bị lặng yên không tiếng động phá giải. .

Đế Lăng Thiên rất khó tiếp nhận, nhưng lại không có biện pháp gì.

Theo quang cầu tiêu tán, Đế Lăng Thiên chán nản hạ xuống mặt đất, lấy một loại rất lạnh nhạt khẩu khí tuyên bố chính mình thất bại.

"Ta thua!"

Sau cùng không có chút rung động nào, theo câu nói này kết thúc hạ màn kết thúc.

Không có Thạch Phá Thiên Kinh, thậm chí rất nhiều dân chúng đều nhìn một mặt mộng bức.

Làm sao lại đánh xong?

Không khoa học!

Rất nhiều người càng là thấy như lọt vào trong sương mù.

... ..

Chiến đấu kết thúc, Lâm Thiên đem văn khí phòng triệt tiêu, chậm rãi đi tới, trên mặt mang theo sáng tỏ ý cười.

"Rốt cục đánh xong, thật mệt mỏi."

Kinh thiên lời nói để không ít người điên cuồng tròn trắng mắt.

Đại ca , có vẻ như cả tràng xuống tới thoải mái nhất chính là người đi, cái gì cũng không có làm, cứ như vậy cảm xuống trận đấu này thắng lợi.

Liền mồ hôi đều không có để lại một giọt, có ý tốt?

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 205: Đế Lăng Thiên trí nhớ

Đế Lăng Thiên nằm xuống đất, trong mắt vô thần.

Hắn thua, đích thật là thua.

Chính mình lấy làm tự hào một chiêu, đối mặt với đối phương đao khí kia, vẫn là vô pháp chiến thắng.

Nhìn cách đó không xa một mặt long lanh ý cười Lâm Thiên, trong đầu không khỏi hiện hiện từng màn chuyện cũ.

Đã từng hắn, từ không quan trọng quật khởi, lòng cao hơn trời...

... ..

Cái đó là tại một chỗ rậm rạp trong rừng, 1 tên thiếu niên cuộn rúc vào nơi hẻo lánh, mặt lộ vẻ sợ hãi, trong miệng càng là phát ra từng tiếng bèn nhọn gào thét.

Lúc này một người tuổi chừng bốn năm tuổi hài đồng, trần trụi bàn chân, bước nhanh chạy tới.

"Lăng Thiên ca ngợi làm sao?" Hải đồng lo lắng lung lay phảng phất mất đi thần thái hần.

Ấu niên Đế Lăng Thiên hai mắt nhắm chặt, đột nhiên mở ra, không có một tia sắc thái, hố đen, đột nhiên dọa chạy tới hải đồng nhảy một cái, theo bản năng lui về sau một bước, ngừng thở, một cử động nhỏ cũng không dám.

Trông mắt màu đen vô thần nhìn chằm chằm thiên không.

Không biết qua bao lâu, giống như là trong nháy mắt, lại hình như là kinh lịch vô tận tuế nguyệt, ánh mắt trống rỗng, tang thương, điên cuồng sau đó dần dần khôi phục thần sắc bình tĩnh lại, Đế Lăng Thiên nâng lên tay trái chậm rãi xoa xoa cái trán, khóe miệng hiện lên 1 nụ cười khổ sở, hướng về phía bên cạnh kinh nghị bất định nói khẽ: "Địch Long, hù đến ngươi đi?"

Đế Lăng Thiên mi đầu dần dần nhấn lại sau chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí nói tiếp: "Ai, hay là không có cách nào. ."

Hải đồng nhẹ nhàng vỗ vỗ bộ ngực của mình, thật dài thở ra một hơi về sau, lúc này mới cười hi hi nói: "Lăng Thiên ca, ngươi vừa rồi quá dọa người, đột nhiên một chút mở to mắt."

"Mà lại có một loại rất lợi hại cảm giác kỳ quái, để cho ta động cũng không dám động." Hải đồng nhẹ khẽ nhíu mày.

"Đúng, có một loại khí thế, chính là lão cha nói khí thế loại này! !" Hải đồng đột nhiên nghĩ đến hình dung vừa rồi cái kia cổ không khỏi cảm giác từ ngữ, vỗ mạnh một cái tay.

Đế Lăng Thiên cười khổ nhìn lấy phía trước khoa tay lấy hải đồng, vừa rồi căn bản cũng không có nghe chính mình nói chuyện đi.

Nhưng tay nhẹ nhàng xoa xoa hải đồng trên đầu rồi bời tóc thanh niên mang theo cung chiều nói: "Được. Ta không sao. Tiểu Địch Long nhanh đi ngủ đi, ngươi nhìn Vinh thúc không phải cũng không có lo lắng à."

"Thôi đi, lão cha cái kia lười đồ vật, đoán chừng hiện tại còn ngủ siêu hưng đi." Hải đồng bĩu môi

"Vậy ta ngủ tiếp đi nha, Lăng Thiên ca ngươi cũng sớm nghỉ ngơi một chút đi, ngươi không phải lại phải chuẩn bị trùng kích võ giả cảnh à? Nhanh ngủ đi" lời còn chưa nói hết, hải đồng đã chân trần nha lui ra khỏi cửa phòng.

Nóc nhà, một trận từng cơn gió nhẹ thổi qua, không có 1 tia dấu vết lưu lại.

Chậm rãi hai mắt nhắm lại, Song Quyền chậm rãi nắm chặt. Võ giả cảnh, lần này được sao?

Yên tĩnh ngoài cửa sổ, màn đêm chậm rãi hạ màn kết thúc, trong sơn cốc sống một mình một bên trong nhà gỗ nhỏ truyền đến kéo dài đều đều độ tiếng hít thở. Thẳng đến, ánh bình minh vừa ló rạng, thân ảnh đơn bạc từ phòng thoát ra, thẳng đến trong núi rừng bộ mà đi.

Đế Lăng Thiên, một cái không có phụ mẫu cô nhi, từ nhỏ đi theo tráng hán Địch Vinh, năm năm trước an cư tại nổi danh Đế Quốc vùng cực nam vị trí một cái Vô Danh Sơn Cốc bên trong, cái này tiểu đoàn thể không có bao nhiêu người, hết thảy chỉ có bốn người, cường tráng vô cùng, không biết thực lực sâu cạn hán tử Địch Vinh, cùng đồng dạng thô cuồng bạo lực Tang Di, còn có bốn năm trước buông xuống thế giới Địch Long.

Ở cái này nhược nhục cường thực thế giới, sơn cốc này có khác quy tắc, không có lục đục với nhau, không có sinh tử chém giết, vô cùng an tĩnh.

Ào ào ào dòng nước đánh thẳng vào nham thạch to lớn, một đạo cao đến trăm mét cự hình thác nước, ngày qua ngày cọ rửa phía dưới tĩnh mịch đầm nước, đầm nước không lớn, nhưng là xác thực chưa từng chứa đầy, nổi lên một đầu sóng ngầm dưới lòng đất.

"Ta còn có thể kiên trì, còn có thể kiên trì!?" Đế Lăng Thiên gầy yếu đơn bạc thân thể tại thác nước dưới chặt vật đứng thẳng, hai chân run rẩy, cùng chậm rãi cúi xuống eo, không một không biểu hiện lấy thác nước to lớn trùng kích lực.

Không thể buông tha, ta yếu điểm đột phá võ giả, ta muốn chiến đấu! Đế Lăng Thiên song mắt đỏ bừng sung huyết, cắn chặt răng kiên trì, hần không biết là sao muốn làm như thế, nhưng là trong đầu một mực có một cái ý niệm trong đầu.

Thiên địa linh khí tảo bạo vô cùng, không bị khống chế, cưỡng ép tiếp dẫn Linh lực nhập thể, phần lớn võ giả nhẹ thì kinh mạch đều phế, nặng thì bị nóng nảy Linh lực đốt cháy chỉ tử. Nguyên có cường kiện thể phách là đột phá mấu chốt của võ giả chỗ, mỗi một võ giả tại đột phá trước sẽ đem thân thể của mình đoán luyện đến cực hạn, trong truyền thuyết, dị bẩm thiên phú thiên tài, càng là có thể trực tiếp sử dụng du đăng ở trong thiên địa tự nhiên sinh trưởng Linh lực dùng để đột phá tự thân, sử dụng càng cường đại hơn Linh lực.

Dưới thác nước, cường đại trùng kích lực, bắp thịt thời gian dần trôi qua kéo căng, theo thời gian trôi qua, dưới thác nước cứng như tảng đá thân ảnh dần dần lay động, toàn thân trên dưới đau đớn khó nhìn dưới, Đế Lăng Thiên rốt cục không kiên trì nổi, bị cường đại dòng nước trực tiếp cho đập nện ghé vào nham thạch bên trên, sau đó hung mãnh dòng nước qua trong giây lát liền đem kỳ trùng dưới đầm sâu.

Đau đầu muốn nứt, toàn thân trên dưới bắp thịt đã chết lạng, không bị khống chế, trống rỗng đại não dưới, thân ảnh đơn bạc bị dòng nước dần dần xông xa.

Ta có thể thành công à? Đã chín lần trùng kích võ giả thất bại, lần này còn được sao?

"Tiểu Thiên, ngươi dạng này thân thể có thể chịu à? Đừng quá liều!" Thô cuồng thanh âm xẹt qua chân trời, một đạo màu đen lưu quang lướt qua đầm

nước, một tên toàn thân màu da ngăm đen, thân cao hơn hai mét trắng hán trong tay đã mang theo gà tử đồng dạng đem ý thức u ám Đế Lăng Thiên từ đầm nước cầm ra.

Chậm rãi đem ý thức mơ hồ Đế Lăng Thiên đặt ở bên bờ về sau, Dịch Vinh lặng lẽ ngồi ở một bên, yên lặng nhìn trời.

"Ngô." Đế Lăng Thiên ý thức dần dần khôi phục, run rẩy bấp thịt cũng chậm chậm bình phục lại.

"Vinh thúc. Vất vả!" Đế Lăng Thiên tuy nhiên nhắm hai mắt, nhưng bên người cái kia truyền đến khí tức, lại là như thế quen thuộc, sai người cảm thấy an tâm.

"Tiểu Thiên, ngươi xác định muốn làm như thế sao?" Giọng trầm thấp bên trong, lộ ra 1 vẻ quan tâm cùng bất an.

Chậm rãi mở hai mắt ra, Đế Lăng Thiên đáng chết cười cười nói: "Vinh thúc, có lẽ ta nói ngươi không tin lắm. Ta ta cảm giác nếu như từ bỏ, sẽ chết! !"

"Có đúng không. Cái kia cố lên." Dịch Vinh bình tĩnh nói: "Cái này cũng có thể vốn là vận mệnh đi."

Chậm rãi đứng người lên, vỗ vỗ trên người bùn đất, Dịch Vinh chậm rãi trôi nổi lên, sau đó 1 đạo lưu quang lướt qua, chỉ để lại một câu không khỏi lời nói.

"Lần này, có lẽ là ngươi một cơ hội cuối cùng, ngươi có được người khác không có ưu thế, đồng dạng ngươi cũng có được càng cường đại hơn trở ngại."

Đúng vậy a. Võ giả cảnh, thường nhân chỉ có một lần cơ hội đột phá, mà ta đã lập tức lần thứ mười. Đế Lăng Thiên ngẩng đầu nhìn trắng noãn đám mây, trong lòng tín niệm càng thêm kiên định.

Hắn biết, hắn không phải một người bình thường, Vinh thúc, cũng không phải một người bình thường.

Võ giả cảnh, mỗi một cái Tu giả trải qua cửa ải thứ nhất thế, thất bại, chẳng khác người thường, lại không cái gì trở thành võ giả cơ hội, thành công, một bước lên trời, tham gia võ giả đại môn, đập vào khác con đường.

Mà hắn, liên tục thất bại chín lần, mỗi một lần chỉ là thân thể biến đơn bạc, toàn thân phòng lên bấp thịt đã héo rút, gầy yếu vô cùng phảng phất một cây cây trúc, nhưng lại chưa như người thường như vậy phai mờ trước mặt người khác.

Vinh thúc, ta không biết ta đến cùng gánh vác lấy cái gì vận mệnh đã trách nhiệm, nhưng là ta tin tưởng ta có thể thành công, nhất định có thể thành công.

Chậm rãi nắm chặt quyền đầu, một mối thân thể chậm rãi hướng đi thác nước, đã mỗi lần thân thể đều không chịu nổi, như vậy ta liền để thân thể cường đại đến cực hạn.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 206: Đế Lăng Thiên trí nhớ (hai)

Nửa ngày qua đi, dưới thác nước tiếp nhận trùng kích Đế Lăng Thiên thân thể lần nữa một trận run rẩy, quanh quẩn giữa khu rừng đỉnh tai như óc tiếng vang cực lớn, phảng phất cười nhạo phàm nhân không biết tự lượng sức mình.

"A!" Gầm lên giận dữ, từ đơn bạc thân thể gầy yếu tuôn ra. Nhưng mà tự nhiên lực lượng vô tình phá hủy trong nội tâm kiên cường tín niệm, thân thể đến cực hạn.

Thân thể giống như hàng vạn con kiến gặm nuốt, nhói nhói, mãnh liệt dòng nước trùng kích vào, thân thể đã hoàn toàn không bị khống chế, lại một lần nữa ngã vào tĩnh mạch đầm nước, mỗi một không chịu nổi thân thể, trống không đại não, không có cách nào làm ra cái gì động tác.

"Dạng này, hay là hội thất bại đi?" Đế Lăng Thiên trong lòng lầm bầm nói. Loại này trạng thái thân thể, hắn không có bất kỳ cái gì lòng tin có thể vượt qua giữa thiên địa bạo ngược Linh lực tứ tuôn ra thân thể cái kia một phần đau đớn.

Liên tục chín lần, mỗi một lần thân thể đều sẽ không lớn bằng lúc trước, còn nhớ kỹ lần thứ nhất trùng kích võ giả cảnh lúc thân thể, toàn thân huyết khí tràn đầy tình huống dưới, cái kia đến từ ở giữa thiên địa rồi rạc linh lực màu đen, một chút tuôn ra vào thân thể, bạo liệt tại rộng lớn trong kinh mạch du dương, kiên trì đến một khắc cuối cùng, sau đó thân thể cuối cùng vẫn sụp đổ.

Sau đó lần thứ hai, lần thứ ba, thẳng đến lần thứ chín, linh lực màu đen số lượng càng là to lớn, dâng trào đồng dạng trực tiếp từ tay trái chỗ tiến vào, không đến một khắc đồng hồ, chính là toàn thân vỡ tan rướm máu, kinh mạch khô kiệt, tu đường trọn vẹn nửa năm mới dần dần khôi phục.

Nhắm chặt hai mắt, khoe miệng dần dần hiện lên 1 nụ cười khổ sở.

Tuy nhiên lần nữa nỗ lực hơn nửa năm, nhưng là vẫn hội thất bại sao?

Cơ thể cứng cỏi, kinh mạch rộng lớn, huyết khí tràn đầy đây mới là đỉnh phong võ giả tiêu chuẩn, mà lúc này Lâm Thiên chín lần trùng kích thất bại di chứng, cơ thể đã sớm không tính là cứng cỏi, nguyên lai thân cao đủ gần hai mét, hiện tại đã héo rút khô gầy vẹo vẹo chỉ có một mét bảy không đến, rộng lớn kinh mạch đã nhiều lần vỡ tan, gãy rụng lại.

"Ta hiện tại... Cần phải vẹo vẹo tương đương với rèn luyện thân thể thất trọng đi, mỗi cái vị trí đã đoán luyện đến cực hạn, nhưng mà lại là bù không được những người khác thất trọng?" Thuận dòng nước, chậm rãi Mạch nước ngầm đem vẫn như cũ nhắm chặt hai mắt Đế Lăng Thiên trùng kích đến càng ngày càng xa.

Băng lãnh dòng nước phát qua nhói nhói thân thể, chết lặng thể phách dần dần khôi phục tri giác.

"Ta đây là ở đâu?" Chậm rãi mở ra hai mắt, thời gian dài ngạt thở dưới, vô ý thức duỗi tay nắm lấy bên bờ lở ra nhám thạch 1 dùng sức, thể mà trực tiếp liền đem đầu xông tới, chảy xiết sông ngầm dưới lòng đất đã đem Lâm Thiên cho xông ra không biết bao xa.

Đế Lăng Thiên hồi lại tâm thần, đánh giá cẩn thận dưới hoàn cảnh bốn phía. Phía dưới dòng nước vẫn như cũ cấp tốc chảy xuôi, lúc này đang đứng ở một cái cùng loại với sơn động địa phương, nhưng là ngạc nhiên lại là mặc dù không có bất luận cái gì ánh mặt trời chiếu, nhưng là thật có lấy một chút nhàn nhạt từ sắc quang đây, khiến cho toàn bộ địa hình nhìn một cái không sót gì, địa phương không lớn, dài rộng đồng đều không đủ mười mét, cao càng là chỉ có không đến hai mét.

"Đây là!" Đế Lăng Thiên đột nhiên kinh hô một tiếng, ở tại ánh mắt phía trước, lại có một cái cùng loại với môn một dạng đồ vật. Ngay tại sông ngầm đột xuất bên bờ trên, dọc theo đi đến ở giữa nhất chỗ, trên vách đá có một vòng màu trắng hình vuông đường cong, phẳng phất tại trên vách đá vẽ ra một cánh cửa.

"Đây là địa phương nào?" Đế Lăng Thiên cảm thấy càng phát ra kinh ngạc, đi theo Định Vinh hơn mười năm thời gian, thật to địa phương nho nhỏ cũng từng đi qua, nhưng là loại hiện tượng kỳ quái này, còn là lần đầu tiên gặp được.

Chẳng lẽ, đây là kỳ ngộ? Đế Lăng Thiên nghĩ không ra nó giải thích của hắn, lòng đất sông ngầm, theo lý thuyết hẳn không có một tia sáng, nhưng lúc này lại là có nhàn nhạt từ sắc quang chói sáng hang đá, nếu nói vách đá phía sau chính là rừng rậm, chiếu vào cũng không nên là màu tím tia sáng đi. Mà lại trước vách đá Phương vị trí, thấy thế nào, đây đều là một cánh cửa.

Tự giễu mỉm cười, Đế Lăng Thiên dùng sức lắc lắc đầu, kỳ ngộ không có dễ dàng như vậy gặp được. Tuy nhiên thường xuyên nghe thấy các loại truyền thuyết, cái gì bị cừu gia truy sát, nhảy xuống sườn núi, thể mà gặp phải Kiếm Hoàng chi mộ, đạt được truyền thừa đáp vào nhân sinh đỉnh phong loại hình các loại nghe đồn.

Nhưng là toàn bộ đại lục lớn bao nhiêu? Bao la không biết bao nhiêu, nhưng là gặp được kỳ ngộ người có bao nhiêu? Căn bản không dám nghĩ, tỷ lệ quá thấp.

"Xem ra, ta là nên thật tốt tỉnh lại dưới, lại muốn lấy dựa vào kỳ ngộ trở nên cường đại."

Có điều tuy nhiên như thế, trước mặt đạo này giống như môn không phải môn kỳ quái trang trí, vẫn là để hắn chậm rãi đứng dậy, đi qua.

Khô gầy tay phải chậm rãi dò xét đi lên, trong đầu trống rỗng, Lâm Thiên cũng không biết vì sao lại có động tác này, tỉnh tỉnh mơ mơ phía dưới, tay phải chậm rãi thả ở cửa đá bên trên.

Cũng không như trong tưởng tượng thô ráp, tuy nhiên nhìn gấp ghe địa phương, nhưng là sờ lên sau lại là cảm giác có chút cùng loại với, ngọc? Ôn nhuận như ngọc cảm giác.

Ổn định tâm thần, Đế Lăng Thiên có chút kinh nghi, đây là cái gì tài liệu? Ánh mắt bên trong để lộ ra một tia dị dạng hào quang, giờ khắc này, hẳn rất cực cảm thấy một tia không tầm thường, lâu dài tại sông ngầm dưới lòng đất một bên vách đá, thể mà bóng loáng như ngọc, còn có một chút cảm giác ấm áp.

"Tuyệt đối không phải bình thường thạch đầu!" Đế Lăng Thiên phối hợp cảm thán nói. Không nghĩ tới, ngọc nhiều năm như vậy địa phương, phụ cận thể mà còn có như thế 1 nơi kỳ quái.

...

Kỳ quái về kỳ quái, ở trong lòng đại khái tính toán thời gian về sau, ám đạo thời gian không tính sớm, tay phải hơi dùng sức đẩy đẩy cửa đá, không nhúc nhích tí nào tình huống dưới, liền là chuẩn bị rời đi trước nơi đây.

"Có lẽ, có thể gọi Vinh thúc đến đây thử một chút?" Đế Lăng Thiên ở trong lòng nghĩ đến, cái này cửa đá dù sao nhìn cũng không phải dễ dàng như vậy đẩy ra.

Tuy nhiên trong lòng cảm thấy một tia đáng tiếc, dù sao đối với những vật này còn là có một tia hiếu kỳ.

Hay là đi trước đi, Lâm Thiên bĩu môi, một hồi Vinh thúc bọn họ nên lo lắng. Thầm nghĩ lấy, tay phải cũng là thời gian dần trôi qua muốn rời khỏi vách đá.

"Không đúng!" Đột nhiên Đế Lăng Thiên kinh nghi bất định kêu ra tiếng.

Tay, phảng phất bị hút tại thạch bích trên, mặc dù không có mãnh liệt hấp thụ lực lượng, nhưng là vô luận như thế nào dùng lực, lại là cũng không dời đi nửa mấy mảy.

...

Xanh um tươi tốt trong rừng cây, một tòa cao vút trong mây, phảng phất liên thông chân trời Cự Sơn cực kỳ không lạnh lẽo cùng bốn phía hình thành một cái sự chênh lệch rõ ràng. Bốn phía cao đến trăm mét chỉ cự cự hình cây cối, tại Cự Sơn nâng đỡ xuống lộ ra như thế không có ý nghĩa.

Cự sơn nơi chân núi dưới, một cái rõ ràng từ sức người mở trong sơn động, có vụn vật lẻ tẻ ba tòa nhà nhà gỗ nhỏ, hiện ra tam giác bố trí tại rộng lớn vô cùng trong sơn động, một đoàn đồng lửa tại ba tòa nhà trong nhà gỗ nhóm lửa, đồng lửa trên đồ nướng không biết tên thú hoang theo bên cạnh trên tay nam tử đồ gia vị, tán phát ra trận trận mê người Vị thơm.

"Xú tiêu tử, trước khác cổ lấy chảy nước miếng, đi đem người Lăng Thiên ca gọi trở về." Nam tử hướng về phía bên trên hải đồng cười mắng.

"Tốt đi, lão cha, người cũng đừng trước ăn vụng a." Hải đồng Dịch Long chà chà khoe miệng lưu lại nước bọt, quay người đi ra ngoài.

"Cũng không biết Lăng Thiên ca hôm nay rèn luyện thế nào. Hắc hắc, ta cảm giác đã nhanh so với hần lợi hại." Dịch Long chạy vội trong rừng, giống như Viên Hầu đồng dạng trần trọc nhảy vọt, tốc độ cực nhanh hướng phía nơi xa hơi thấp thác nước chạy tới.

Ánh mặt trời chiếu xuống, thác nước phản xạ óanh bạch sắc gọn sóng, tại Dịch Long tốc độ cao nhất chạy dưới, không cần một lát chính là đến bên đầm nước bên trên. Mặc dù là cái hải đồng, nhưng là Dịch Long tựa hồ hoàn mỹ kế thừa Kỳ Phụ Thân ưu tú huyết thống, vẹn vẹn bốn tuổi chính là thành công đem thân thể thôi luyện đến cường đại cấp độ.

Đầm nước vẫn như cũ hiện ra trắng muốt quang hoa, thác nước to lớn tiếng nước dưới, Dịch Long nghi ngờ chuyển động tiểu nhãn châu, Kinh Thiên ca đâu??

Thường ngày tới mấy lần, đều là ở chỗ này đó a. Dịch Long hơi nghi hoặc một chút, thác nước vẫn như cũ, bốn phía cũng không có bất kỳ cái gì dấu vết khác, người làm sao lại không thấy đây.

Tay phải ngón út đặt ở bên miệng, đen nhánh nhãn châu chuyển vài vòng về sau, Dịch Long đem ánh mắt chậm rãi tìm đến phía dưới thác nước đầm nước. Nước chảy xiết đủ để đem một cái không có ý thức người quyền nhập.

Không làm chần chờ, tuổi nhỏ thân thể một cái Mãnh Tử chính là trực tiếp đâm vào băng lãnh đầm nước.

Tuy nhiên tuổi nhỏ, nhưng kế thừa Dịch Vinh tốt đẹp thân thể tố chất Dịch Long, đã sớm đạt tới rèn luyện thân thể lực trọng.

Miệng không thể hô hấp, nhưng là đoán luyện thông thấu da thịt, đang cố ý biết điều khiến dưới, có thể chậm rãi hấp thu trong nước không nhiều dưỡng khí, mấy năm rừng cây sinh hoạt cùng đoán tạo Dịch Long quả quyết năng lực xử sự, tại phát giác được không thích hợp về sau, chính là nghĩa vô phản cố nhảy vào thủy đầm, Lăng Thiên, không thể có sự tình. Từ nhỏ bạn chơi, hòa ái huynh trưởng, Dịch Long tuổi nhỏ thân thể thuận nước chảy xiết, chớp mắt chính là xông ra trăm mét.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 207: Đế Lăng Thiên trí nhớ (ba)

"Đây là, máu?" Lòng đất sông ngầm bên trong, Đế Lăng Thiên y nguyên duy trì một cái tay thiếp vách đá động tác, bốn phía nhìn quanh bên trong, đột nhiên phát hiện một tia không khỏi kinh nghi.

Toàn bộ sông ngầm chảy xiết chảy xuôi nước sông tại thạch bích để lộ ra từng tia ánh sáng hoa dưới, thế mà phản xạ ra đỏ tươi sắc thái. Giống như máu

mới!

Không có khả năng. Đế Lăng Thiên âm thầm trong kinh nghi, đột nhiên lắc lắc đầu, hàm răng dùng lực cắn cắn đầu lưỡi, ý đồ để cho mình bảo trì thanh tĩnh. Nhưng mà, tại nhân nhạ quang hoa chiếu rọi xuống nước sông, y nguyên như bốc lên huyết dịch tùy ý chảy xuôi, hoàn toàn không có sinh ra ảo giác bộ dáng.

Nước sông phảng phất huyết dịch chảy xuôi, làm cho người ta nhìn quáng mắt, Đế Lăng Thiên dùng lực cắn miệng lưỡi đầu, không còn quan tâm này quý dị tình huống, quay người đem chú ý lực thả tại thạch bích bên trên.

Nhưng là vô luận như thế nào dùng lực, vách đá phảng phất cao su đồng dạng thật chặt đem Đế Lăng Thiên tay phải cho bám vào phía trên. Thời gian trôi qua dưới, toàn thân ướt đầm y phục dần dần khô cạn, trắng nõn y phục tại thạch bích chiếu rọi xuống, huyết hồng vô cùng.

"Đây là!" Đế Lăng Thiên triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Buổi sáng mặc màu trắng quần áo luyện công, tuy nhiên bị nước cho ướt nhẹp, nhưng là tại hong khô tình huống dưới, nên không phải là cái này màu sắc. Nếu là nói vách đá để lộ ra kỳ dị quang hoa cùng nước sông này có không khỏi liên hệ, sinh ra đồ tươi như máu màu sắc, như vậy y phục sao sẽ như thế?

Màu trắng nên là có thể nhất thích ứng các loại sắc thái màu sắc, vách đá lộ ra ánh sáng màu tím nhạt, bất luận nhìn thế nào đến, chiếu xạ y phục cũng nhiều lắm thì để lộ ra một tia màu tím mà thôi.

Cái trán không tự chủ chảy ra một chút mồ hôi lạnh, tuyệt đối có vấn đề. Đế Lăng Thiên thật sâu hít một hơi, hai mắt nhắm lại không còn tại đi xem cái kia huyết hồng nước sông.

Tuy nhiên nhiều năm như vậy trùng kích võ giả thất bại, đối với sinh tử đã sớm nhìn tương đối nhạt, nhưng là loại này quý dị vô cùng tình huống, vẫn là để hấn cảm thấy tâm lý một trận run rẩy. Hào hảo mà nước sông, làm sao lại biến thành màu đỏ tươi đâu??

"Soạt" một trận nước tiếng vang lên, Đế Lăng Thiên trong lòng giật mình, đến?

"Lăng Thiên? A, người sờ lấy cái kia mặt tường làm gì?" Thanh âm non nớt để Đế Lăng Thiên thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Chính là Dịch Long. Thuận dòng nước phiêu dăng thật lâu sau, nghe đến đó lại có nước đập nện nham thạch thanh âm, kết quả là bắt đầu từ trong nước lộ đầu ra tới. Không có không gian địa phương là sẽ không xuất hiện cùng loại đập nện nham thạch thanh âm.

Dịch Rồng ngẩng đầu nhìn một chút duy trì không khỏi tư thế Đế Lăng Thiên, không làm hấn nghi, hai tay vịn bên bờ vách đá vừa dùng lực, chính là toàn bộ thân thể leo đi lên.

"Lăng Thiên ca, người đang làm gì?" Dịch Long cảm thấy có chút kỳ quái, mặc dù tuổi tác ít hơn, có điều tính cách giác cũng không kém, lập tức phát hiện tình hình quái dị.

Đế Lăng Thiên mồ hôi lạnh trên trán càng ngày càng nhiều, nhìn thấy Dịch Long đến, trong lòng vốn là thở một hơi dài nhẹ nhõm, dù là Dịch Long không giúp đỡ được cái gì, nhưng là chỉ cần có thể trở về gọi tới Vinh thúc, hấn cảm giác hết thấy đều không có vấn đề gì. Vinh thúc thực lực tuy nhiên chưa từng quá mức giải, có điều có thể đằng không phi hành, cũng là Thiên Linh cấp bậc cường giả mới có thể có đặc quyền.

Nhưng mà, hấn giờ phút này, không thể nói chuyện.

Một loại không khỏi cảm giác quái dị, cổ họng lặn lặn, chỉ có nhỏ bé không thể nhận ra lộc cộc âm thanh.

"Lăng Thiên ca?" Dịch Long thử nghiệm lần nữa hô một tiếng.

Cánh tay trái vung vẩy, làm ra khoát tay động tác, khoa tay cái quang vinh chữ bộ dáng.

"Có ý tứ gì?" Dịch Long đầu não có chút choáng váng, dù sao tuổi nhỏ, hay là chưa từng lý giải, hướng phía trước hơi đi hai bước, thật là đem Đế Lăng Thiên cho gấp trên đầu mồ hôi chảy xuôi.

Một mặt lo lắng nhìn lấy đến gần Dịch Long, ánh mắt tiêu cự thật là không tự chủ bắn hướng phía sau chảy xuôi huyết sắc nước sông.

Khoa tay tay trái ngừng lại trên không trung, từ từ, năm ngón tay khép lại, tay trái hướng ra phía ngoài duỗi ra. Một cái nắm tay tư thế hình thành, huyết sắc nước sông chảy xuôi dưới, Đế Lăng Thiên hai mắt phảng phất cũng nhiễm loại màu sắc này.

"Lăng Thiên ca là để cho ta kéo hấn một chút?" Dịch Long nhìn xem Đế Lăng Thiên tay trái động tác, tuy nhiên cảm thấy vạn phần kỳ quái, bất quá hấn cũng một mực tin tưởng, Đế Lăng Thiên sẽ không hại hấn. Non nớt tay nhỏ chậm rãi duỗi ra, ngón tay đụng vào, sau đó cả bàn tay.

... ..

Đây là một phen kỳ ngộ, đủ để cải biến về sau cả đời kỳ ngộ.

Tại Tiểu Dịch Long thân thể bị bám vào cái kia trên cửa đá, Đế Lăng Thiên mới phảng phất giống như hoàn hồn.

Hắn vừa rồi không có không rõ năng lượng điều khiển, làm ra vốn không nguyện động tác.

Cửa đá mở rộng, Dịch Long hai mắt lại là thời gian dần trôi qua mất đi thần thái.

Dịch Long cũng không có như vậy tử vong, mà là vền vện rơi vào trạng thái ngủ say.

Mà tại cửa đá kia về sau, thì là Thượng Cổ thời kỳ Lôi thánh mộ địa.

Nguyên bản, Lôi thánh tàn hồn dự định chính là đem từ tự luyện chế thành khôi lỗi, thụ nó chương không, vì phục sinh hắn mà vận hành.

Có điều khi nhìn đến Dịch Long đi vào thời điểm, cái biến dự định.

Dù sao, một cái nghe lời, người sống sờ sờ, dù sao cũng so khôi lỗi tới thuận tiện.

Tẩy Luyện Thân Thể, đề bạt thiên phú...

Qua chiến dịch này, Đế Lăng Thiên không chỉ có triệt để thoát khỏi vô pháp tu luyện ác mộng, càng là bởi vì nhiều lần thất bại về sau tái tạo thân thể nguyên nhân, thiên phú nhất cử siêu việt dĩ vãng!

Hoạ phúc khôn lường, nguyên bản đặc dị thể chất, vô pháp đột phá thể chất, tại Thánh cấp trước mặt không chỉ có không có có trở thành trở ngại, càng là trực tiếp trở thành trợ lực.

Tiếp nhận truyền thừa, nhất phi trùng thiên, thực lực nhất cử đột phá.

Nhưng, Đế Lăng Thiên không có quên, chính mình tăng thực lực lên mục đích.

Chính mình là hứa hẹn qua cái kia Lôi thánh, đồng thời phát hạ Thiên Đạo Thệ Ngôn, tại đến Đế Cấp thời điểm, muốn thay hắn hoàn thành một kiện khó mà hoàn thành sự tình.

Chỉ có dạng này, Tiểu Dịch Long mới có thể thức tỉnh, mới có thể cùng Vinh thúc đoàn tụ.

...

Đế Lăng Thiên cảm thấy cả người thiên không đều là u ám, khóe mắt vô pháp ức chế chảy ra nước mắt.

Hắn sở dĩ đối với Quán Quân coi trọng như thế, thậm chí sớm đột phá, tầng sâu nhất nguyên nhân, chính là phần thưởng kia lấy được đan dược.

Nếu không, như hắn như vậy, vốn là Đế Quốc Thiên Kiêu tồn tại, không cần chứng minh cái gì?

Người nào không biết sự cường đại của hắn?

Người nào lại dám thấy rõ hắn?

Nếu không có đối với thực lực cực độ khát vọng, muốn mau mau hoàn thành cái ước định kia, hắn căn bản không đến mức đến tham dự cái này cái gọi là Đế thi.

Đế tông Thiên Kiêu, vốn là vạn người không được một, lần này đến đây tham dự Đế thi, đã là giống như thái tử gia đi tham gia Khoa Cử đồng dạng buồn cười.

Mọi người đều nhìn hắn cao ngạo, không ai bì nổi, nhưng lại không biết, hắn sâu trong nội tâm khát vọng.

Hắn còn nhớ kỹ, lúc trước Dịch Long mất tích, hắn dưới cơ duyên xảo hợp Đế tông bộc lộ tài năng, danh chấn một phương, cuối cùng cái kia đã già nua rất nhiều Vinh thúc tìm đến thời điểm.

Bách tại Thiên Đạo Thệ Ngôn, hắn cái gì cũng không thể nói, chỉ có thể quả quyết đem xua đuổi.

Làm Vinh thúc cái kia không hiểu thần sắc chiếu xạ đến trên người thời khắc, là như thế đau lòng.

Hắn rất rõ ràng nhớ kỹ, tại chính mình lớn nhất tuyệt vọng thời khắc, là ai bao giờ cũng ở bên cổ vũ, để cho mình chưa bao giờ buông tha hi vọng.

Thiên Linh cảnh, tại đã từng trong mắt mình, quả thật giống như thiên địa cao lớn, làm cho người ta vô hạn cảm giác an toàn.

Nhưng phóng tới Đế trong tông, liền bọt nước đều tung tóe không tầm thường.

Cái kia bị xua đuổi già nua nam tử, trước khi đi lời nói thật sâu đâm nhói trái tim của hắn.

"Lăng Thiên, nếu như Tiểu Dịch Long thật bởi vì ngươi xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, ngươi nhớ kỹ, Vinh thúc sẽ không trách ngươi, tại Vinh thúc trong

lòng, người cũng thế con của ta!"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 208: Sơ tâm

Đế Lăng Thiên hiện tại không rõ ràng cái kia sau một ngày, Vinh thúc đi đến nơi nào, lại có hay không còn chú ý hắn.

Nhưng trong lòng hắn, đối với thực lực tăng lên bức thiết nguyện vọng, là không thể phủ nhận.

Cường chế tính đột phá cấp tám, mang tới di chứng không cần nhiều lời.

Nếu là không có khen thưởng đan dược phục dụng, rất lợi hại hiển nhiên, sẽ đối với về sau tạo thành không thể văn hồi ảnh hưởng, thậm chí tu vi tăng lên tốc độ lại so với lên trước đó còn muốn chậm hơn.

Đây là hai thái cực.

Nếu là thắng, tự nhiên là tốt nhất, cường ép đột phá đại giới, chỉ cần ăn vào đan dược, tự nhiên có thể đầy đủ san bằng, thậm chí còn có còn sót lại dược lực gia trì.

Nhưng bại, hết thảy đều kết thúc, thương nội tình, không có ở tốt nhất thời khắc đột phá, đến tiếp sau đều hội chịu ảnh hưởng.

Liên tiếp trí nhớ xông lên đầu, chính vào nhiệt huyết tuổi tác, trong mắt mọi người cao ngạo không ai bì nổi Đế Lăng Thiên, khoe mắt trượt xuống nước mắt.

Một màn này, cũng không che giấu, bị rõ ràng truyền lại đến dân chúng trong mắt.

Trong tích tắc, nguyên bản nhiệt nghị rồi rít dân chúng, yên tĩnh.

Quán Quân, là đáng giá ghi khắc, thậm chí rất nhiều người, có Quán Quân luận thuật, tiếng địa phương "Trừ Quán Quân, người nào còn nhớ rõ người là ai?"

Đây là hiện thực, rất lợi hại tàn khốc, nhưng không có cách nào.

Hạng hai mang ý nghĩa, đỉnh đầu của người thủy chung có mạnh hơn một người tồn tại.

Người này, còn như là một ngọn núi lớn, sai người khó mà hô hấp.

Dân chúng ngạc nhiên, trong lòng cảm xúc vạn phần.

Đế Lăng Thiên thực lực, đủ để cho người tôn kính, đây là một cái phóng tới giới trước bên trong, đủ để xưng bá cường giả.

Tuy nhiên đây là bán kết, liên trận chung kết cũng không vào, nhưng dân chúng tự nhiên đã cho hắn gắn Đệ Nhị Cường Giả xưng hô.

Nhưng thì tính sao?

Hắn thủy chung là cái thất bại giả.

Đế Lăng Thiên biểu hiện, tự nhiên là rơi vào Lâm Thiên trong mắt.

Một vòng dị sắc xẹt qua, nhưng còn không đợi có động tác gì, Đế Quân Lý Lôi chính là mở miệng.

"Đi xuống đi, chuẩn bị tiến hành trận chung kết."

Thanh âm lãnh khốc, tựa hồ cũng không có bị xúc động mấy may.

Vô tình nhất là nhà đế vương, Đế Lăng Thiên thất bại, theo Lý Lôi, cũng không có bất kỳ cái gì đáng giá đồng tình địa phương, trực tiếp mở miệng để nó

xuống đài.

Đế Lăng Thiên giãy dụa lấy đứng lên, tự giễu cười một tiếng.

Lôi quang văng khắp nơi bên trong, cái kia không hiểu rõ lắm lộ ra vệt nước mắt trong nháy mắt bốc hơi.

Lạnh lùng khuôn mặt lần nữa hiển hiện.

Sải bước rời đi, chưa từng quay người nhìn một chút.

Hắn là thất bại giả, vô luận cỡ nào lưu luyến lôi đài, cũng vô pháp biểu lộ.

... ..

Theo Đế Lăng Thiên bị thua, Lâm Thiên cùng Hoàng Phủ Tùng Nguyệt cùng nhau tiến vào trận chung kết.

Cho Lâm Thiên một số điều chỉnh thời gian, đợi đến mấy canh giờ về sau, sau cùng trận chung kết mở ra.

Thư giãn thích ý đập lên lôi đài, Lâm Thiên trên mặt mang theo vài phần ý cười.

Ngay tại vừa rồi, tại đánh bại Đế Lăng Thiên về sau, hệ thống chính là đã nhắc nhở hắn nhiệm vụ hoàn thành.

Dù sao, hắn cùng Đế Lăng Thiên cái kia 1 cuộc tỷ thí, mới được rất nhiều người trong lòng trận chung kết, vô số người đã là nhớ kỹ cái này tên là Lâm Thiên tuổi trẻ thiên tài.

Giống như Hắc Mã hoành không xuất thế hắn, một đường quá Quan trảm Tướng, từ sáng tác thiên phú quan bắt đầu chính là một đường thể hiện ra Kỳ Thực Lực thiên phú.

Một bộ thiên thu đều có thể đánh giá họa tác, mấy trận nghiền ép thắng lợi.

Đặc biệt là vừa rồi, cùng Đế Lăng Thiên đối chiến thời điểm, càng là cực kỳ lớn độ để nó tiến hành thực lực đột phá, không cho bất luận kẻ nào nhuợc điểm lưu lại.

Dù sao, nếu là không có như thế vừa ra, có lẽ còn có dân chúng tức giận bất bình, nói cái gì, không dám để cho đối phương đột phá.

Mà bây giờ, triệt để chinh phục đám người.

Tất cả mọi người biết, hắn Quán Quân cầm hoàn toàn xứng đáng.

Theo sát, đủ loại sự kiện lên men, một số người càng đem Kỳ Diệt Sát Ma tôn sự tích chứng thực, càng là hấp dẫn nhất đại sóng chú ý.

Sau cùng 1 cuộc tỷ thí, có cũng được mà không có cũng không sao, nhưng Lâm Thiên vẫn là đi lên lôi đài.

Hắn sẽ không thả lỏng, đem Quán Quân chấp tay tặng cho Hoàng Phủ Tùng Nguyệt, dù là nàng là một cái mỹ lệ nữ tử.

Từ Đế Lăng Thiên ánh mắt bên trong, hắn đọc lên rất nhiều tin tức, đối phương là vì Quán Quân liều mạng người, nếu như mình bởi vì nịnh nọt Hoàng Phủ Tùng Nguyệt, mà lựa chọn từ bỏ Quán Quân, là đối Đế Lăng Thiên cùng lúc trước liều mạng cường giả không tôn trọng.

Đi vào trên lôi đài, Lâm Thiên khoe môi nhếch lên mấy phần ý cười, nhìn về phía Hoàng Phủ Tùng Nguyệt, buông buông tay nói: "Người khẳng định muốn cùng ta giao chiến à?"

Lời này, cũng không phải là tự đại, cũng không phải cuồng vọng cùng xem thường đối phương, mà là thiết thực thực lực sai biệt.

Cái này giống như, một cái chơi bóng rổ người, tại Jordan đối với mình lúc nói lời này cảm xúc một dạng, cũng sẽ không vì vậy mà tức giận.

Quả nhiên, Hoàng Phủ Tùng Nguyệt kiều mị trên mặt đồng dạng nổi lên vẻ tươi cười.

"Ta mới không cùng người đánh đâu, là người Quán Quân được thôi."

...

Đến tận đây, toàn bộ Đế thi hạ màn kết thúc.

Trận chung kết không có bất kỳ cái gì kích tình, nhưng dân chúng lại là không có không cái gì lời oán giận.

Lần này đã không thẹn với mệnh nhất.

Bán kết hai trận đặc sắc quyết đấu, Lâm Thiên cùng Đế Lăng Thiên, cùng Hoàng Phủ Tùng Nguyệt cái kia một trận.

Cùng tứ cường thi đấu các loại, đều đáng giá đám người dư vị.

Mà lại, tại xem qua Lâm Thiên thực lực về sau, cũng không ai sẽ đi trách cứ Hoàng Phủ Tùng Nguyệt chưa chiến trước e sợ.

Trao giải, cùng tu chính, tại Lý Lô đem đan dược giao cho Lâm Thiên thời điểm, hết thấy đều đã hết thấy đều kết thúc.

"Ngày mai buổi trưa, chur vị nhưng đến Đế Cung, tiến hành sắc phong!" Lý Lô vung tay lên, đem mọi người phân phát.

Không Tịch đại sư lúc này cũng rút cục lại gần, gương mặt vẻ hưng phấn.

"Không nghĩ tới, ngươi thật cảm Quán Quân!"

Lâm Thiên cười khê: "Vậy cũng không, mục tiêu của ta vẫn luôn là Quán Quân."

"Ha-Ha, có chí khí, có điều trước đó, chúng ta trước tìm Gian Khách Sạn nghỉ ngơi đi."

... ..

Một trận cuồng hoan, ăn uống no đủ, về đến phòng bên trong Lâm Thiên, mi đầu lại là huu mà nhắm lại tới.

Giờ khắc này ở trong phòng kia, lại có một cái khách không mời mà đến.

Người đến, chính là Đế Lăng Thiên.

Hơi kinh ngạc về sau, Lâm Thiên ngược lại là không có bao nhiêu giật mình.

Hắn vốn là đoán được một số, đối phương có thể sẽ tìm tới cửa, nhưng không ngờ tới cư nhiên như thế chi gấp.

Lúc này mới vừa tỷ thí liền đến.

"Có việc?" Không thêm đề ý chút nào từ Kỳ Thân bên cạnh đi qua, rót một chén trà nóng về sau, Lâm Thiên mở miệng.

"Có thể hay không, đưa ngươi lấy được Vũ Tôn đan cho ta, ta nguyện ý trả giá đắt!" Đế Lăng Thiên đi thẳng vào vấn đề.

"Là ngươi văn nhân, đối với cái này đan dược, cũng không thể nào nhu cầu."

Lâm Thiên sau khi nhấp một hớp trà, mang trên mặt ý cười nói: "Hoàn toàn chính xác, ta không thể nào cần, nhưng ít ra ngươi cần cho ra đầy đủ thể đánh bạc."

"Tựa hồ, ngươi rất lợi hại cần viên đan dược kia, cụ thể là cái gì nguyên do, ta cũng không muốn giải."

"Nhưng cái này dù sao cũng là cao như thế giai đan dược, ngươi cũng không thể để ta ăn thiệt thòi đúng không?"

Đế Lăng Thiên trầm giọng mở miệng: "Trung phẩm Linh Thạch 20 mai, hải cốt Ma Hoa một chùm, Ma Tôn chi tâm một khóa, đổi trong tay ngươi đan dược."

Rất lớn thù bút, dù là đã sớm chuẩn bị, Lâm Thiên cũng là có chút giật mình.

Trong lòng tuy là giật mình, nhưng trên mặt lại là không có chút nào biểu lộ, mà là nhẹ nhàng lắc lư dưới nước trà về sau, chậm rãi mở miệng: "Ta không thiếu những vật kia, hoặc là nói những vật kia đối với ta tác dụng không lớn, nếu như ngươi nguyện ý, làm người hầu cho ta một năm, viên đan dược kia có thể cho ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 209: Dung tục Lâm Thiên

Đế Lăng Thiên đến, cũng không tại Lâm Thiên ngoài dự liệu.

Từ lúc xế chiều, đối phương biểu hiện đến xem, viên đan được kia, đối với hắn mà nói, muốn đến là cực kỳ trọng yếu.

Mà vừa lúc một điểm, thì là Lâm Thiên chính mình căn vốn không thể nào cần muốn cái đồ chơi này.

Hắn là Linh Thư sư, cần chính là đạt được Thiên Đạo tán thành, thu hoạch được thực lực để bặt.

Mà không phải võ giả, cần muốn tăng lên tự mình.

Cái gọi là đại thụ dưới đáy tốt hóng mát, hiện tại Lâm Thiên, chính là giống như thể chế bên trong người, lưng tựa Thiên Đạo, chỉ cần có năng lực, tốc độ tăng lên không thể so với đảm nhiệm võ giả tới chậm.

Phải biết, hắn từ một cái Tiểu Bạch đồng dạng thái kê, tăng lên tới bây giờ mức độ, cũng bất quá mới tốn mấy tháng a.

Tại Đế Lăng Thiên tìm tới cửa về sau, Lâm Thiên lộ ra rất lạnh nhạt, nhẹ nhàng miễn lấy nước trà mở miệng nói: "Nói để cho ta động tâm điều kiện đi."

Có lẽ Đế Lăng Thiên có nỗi khổ tâm riêng của mình, nước mắt trượt xuống, nhưng Lâm Thiên cũng không phải loại kia Thánh Mẫu người, không có khả năng trực tiếp đem đan dược đưa cho đối phương.

Đế Lăng Thiên trong mắt lóe lên một vòng vẻ kích động.

Hắn không sợ đối phương nói ra điều kiện, mà là sợ trực tiếp đòi lấy cự tuyệt.

Ngược lại, Lâm Thiên như vậy khai môn kiến sơn lời nói, để hắn rất lợi hại hưng phấn.

Chỉ ít, cái này chứng minh có đảm!

Tại nghĩ rớt một lát sau, Đế Lăng Thiên đưa ra một số coi như không tệ đồ chơi, trung phẩm Linh thú, Ma Tôn chi tâm, cộng thêm một gốc phẩm cấp rất cao thảo dược.

Nhưng là đòi lấy Lâm Thiên cự tuyệt.

Lại sau đó, Lâm Thiên yêu cầu, càng làm cho Đế Lăng Thiên vô pháp tiếp nhận.

Một năm người hầu?

Quá lâu, hắn không có khả năng đồng ý.

Nhưng hắn cũng không có khả năng từ bỏ cái này thu hoạch được đan dược cơ hội, bởi vậy bầu không khí lần nữa trầm mặc xuống.

... ..

Một lát sau.

"Người nói đi, phạm là ta có thể làm được, có thể xuất ra đồ vật, tất nhiên thỏa mãn nhu cầu của người." Đế Lăng Thiên mở miệng, nhưng lần này cũng không có nói ra chính mình có thể xuất ra thứ gì.

Rất lợi hại không rõ ràng, rất lợi hại hàm hồ 1 cái tin tức.

Trong nháy mắt, Lâm Thiên trên mặt lộ ra vẻ không vui.

Làm một cái kiếp trước trạch nam, chơi qua rất nhiều trò chơi, hắn ghét nhất một loại người, chính là loại kia mình tại khu vực tần số cái gì gọi hàng bán đồ, sau đó tới người, lại là để cho mình ra giá.

Bởi vậy càng về sau, tại bán bán đồ thời điểm đều sẽ mang lên một câu, không đại giới không trở về.

Dưới mắt tình huống, có chút cùng loại.

Chính mình cũng nói, rất rõ ràng đưa ra, người đem người chuẩn bị xuất ra đồ vật bày ra đến, phù hợp chúng ta thành giao.

Không nghĩ tới Đế Lăng Thiên thể mà đến cái mô hình lăng cái nào cũng được.

Ta nào biết được người có cái gì?

Để cho ta đoán đâu?? Còn để cho ta nói?

Ta muốn Thánh Nhân chi tâm người có thể làm ra à?

Không cao hứng, liền muốn biểu lộ ở trên mặt, Lâm Thiên trở mắt nhìn, trực tiếp đem đan dược phịch một tiếng công khai quan điểm, không vui nói: "Đồ vật thi đề ở chỗ này, cụ thể muốn cái gì ta cũng không rõ ràng, dù sao chờ giá trị hoặc là dù là ta ăn chút thiệt thòi cũng được, chính ngươi ước lượng lấy xử lý đi."

Đế Lăng Thiên biểu lộ sững sốt một chút, nhưng nhìn thấy bàn kia trên nam trong hộp gỗ về sau, trong mắt vẫn là không thể ngăn chặn hiện lên một vòng dị sắc.

Lâm Thiên lời đã nói như vậy, hẳn cũng không có khả năng không hiểu, đây là muốn nhìn thành ý của mình.

Rất nhanh, làm ra mấy phần quyết định, trên mặt có một vòng đau lòng chi sắc, chậm rãi từ nó trong ngực lấy ra mấy quyển phong cách cổ xưa bí tịch.

"Đây là ta đến nay chỗ học vũ kỹ, bao hàm cùng ngươi giao chiến thời điểm nhiều loại Lôi Thể ở bên trong, tổng cộng ba quyển Địa giai cao cấp, 1 bản thiên giai hạ cấp vũ kỹ, ngươi xem coi thể nào?"

Đế Lăng Thiên một bộ không thèm đếm xỉa bộ dáng nói: "Đây chính là ta Đế tông bất truyền chi bí, dù là dùng để trao đổi đan dược, ngươi cũng nhất định phải đáp ứng ta, chỉ có thể chính ngươi học tập, không thể truyền bá ra ngoài, nếu không nếu là Đế tông người trước tới tìm ngươi phiền phức, vậy ta nhưng quản không."

Lời nói rơi xuống, Lâm Thiên lại là xùy cười một tiếng, một bộ nhìn thẳng ngốc bộ dáng.

"Đại ca, ta là văn nhân, sẽ không vũ đạo lòng thương, ngươi cho ta vũ kỹ là nào cái gì đâu??"

"Còn không thể giao cho người khác? Còn có thể dẫn tới Đế tông cừu thị? Ta là ăn no nhàn rồi à?"

Lâm Thiên rất lợi hại im lặng, không biết Đế Lăng Thiên có phải là cố ý hay không.

Xuất ra vũ kỹ coi như, nếu như đẳng giai không tệ, chính mình nếu không chuyển tay tìm bán đầu giá cái gì cho bán bán đi.

Dù sao vũ kỹ so với đan dược tới nói, càng có thị trường, tính như vậy không tính ăn thiệt thòi.

Nhưng kỳ thật đâu??"

Không cho ngoại truyền, cái kia cảm tới làm gì, chính mình lại không thể bỏ gốc lấy ngọn.

Văn nhân càng về sau hoàn toàn chính xác thân thể sẽ cường hóa, học tập một số vũ kỹ cũng không gì đáng trách, nhưng không có lời a.

Chính mình cũng không phải loại kia sáng tác một cái đều muốn vắt hết óc, thậm chí có thể biết tạp văn bị vui dập giữa chợ văn nhân.

Những bị vui dập giữa chợ đó văn nhân, có lẽ tại hai hai cấu tứ, sáng tác trong lúc đó, thời gian đủ dài, còn có cơ hội đi học một số không sai biệt lắm vũ kỹ.

Nhưng mình đâu?? Hiện tại đều còn sầu lấy kiếp trước hoa quả khô quá nhiều, sáng tác cũng không kịp đâu, nơi nào có thời gian đi học lấy học cái kia?

Chính mình nhưng là muốn trở thành Đại Thần tác giả, há lại bị vui dập giữa chợ có thể đánh đồng?

Lâm Thiên xem thường, đề xuất ra cái gọi là hoa quả khô, móc ra vốn ban đầu Đế Lăng Thiên lúng túng không thôi.

Linh thạch các loại vật phẩm người chường mắt, mà những vũ kỹ này người ngược lại là không có nói là có đầu đường đồ chơi, nhưng cũng không thích hợp.

Như thế một phen xuống tới, Đế Lăng Thiên có chút tuyệt vọng phát hiện, chính mình tựa hồ trừ làm người hầu bên ngoài, khác không bất kỳ lựa chọn nào.

Mang theo sau cùng một tia Kỳ Vọng, Đế Lăng Thiên trầm mặc một lúc lâu sau chậm rãi mở miệng.

"Nửa năm người hầu thời gian, tăng thêm lúc trước nói tới linh thạch các loại vật phẩm, như thế nào?"

Đây là ranh giới cuối cùng của hắn.

Dù sao hắn thấy, làm người người hầu, mang ý nghĩa tự do đánh mất, không có bao nhiêu lúc tu luyện quang.

Mà đan dược có thể tăng lên tu vi, cùng san bằng cường ép đột phá chấn thương tính được, tuyệt đối là không đáng một năm.

Một năm thời gian, hắn có thể làm sự tình quá nhiều.

Nửa năm, thì là thoáng có kiếm lời.

Đến lúc đó dù là không có bao nhiêu thời gian tu luyện, cũng coi như thu hoạch được một số đề bạt.

Sau cùng đại giới mở ra, Đế Lăng Thiên ánh mắt cũng theo sát Lâm Thiên, sợ đối phương cự tuyệt.

Nhưng cũng may, lúc này Lâm Thiên lại là cười rộ lên.

"Được thôi, thì theo lời người nói, cái này đan dược, về người." Đem trên bàn Gỗ Lim hộp hương trong tay đối phương đẩy, Lâm Thiên một bộ không thèm để ý chút nào bộ dáng.

Tại sao phải Đế Lăng Thiên làm người hầu, kỳ thực Lâm Thiên cũng không rõ ràng lắm.

Có lẽ đây chính là cái gọi là nhà giàu mới nổi tâm lý đi.

Theo Lâm Thiên, chính mình xuyên việt đến cái thế giới này, dựa vào cái gì muốn làm từng bước, học còn lại nhân vật chính một dạng, làm cái Khổ Hành Tăng một dạng, không ngừng tăng cao tu vi.

Nên trang bức thời điểm, vẫn là muốn trang bức.

Mà sau lưng tiểu đệ, có như thể một cái Đế tông thiên tài, đi trên đường, ngấm lại đều phải kinh.

Tục không chịu được ý nghĩ, nhưng lại rất lợi hại hiện thực.

Lâm Thiên đáng lẽ cũng không phải là một cái cao nhả người.

Hoặc là nói đại đa số người, đều không phải là cỡ nào cao nhả.

Thử hỏi, bao nhiêu người, ở trong lòng méo mó thời điểm, nghĩ đều là có tiền về sau muốn làm cái gì làm cái gì, uống hai chén sữa đậu nành cái gì.

Người nào mẹ nó có thời gian rồi đi đàm cao bao nhiêu còn lý tưởng a?

Cái đó là Vĩ Nhân làm sự tình, Lâm Thiên, không phải một cái Vĩ Nhân.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 210: Sắc phong

Cả hai đều vui.

Đế Lăng Thiên bái tạ một phen về sau, cầm đan dược vội vã rời đi, chỉ là hứa hẹn tại ngày mai sắc phong kết thúc về sau, hội thực hiện lời hứa, đi theo Lâm Thiên nửa năm thời gian.

Mà Lâm Thiên, cầm một cái không có nhiều đại dụng đan dược, đổi chút tu hành vật tư, cùng một cái thân phận thực lực đều rất không tệ người hầu.

Hải lòng ngủ một giấc tỉnh về sau, sắc trời đã sáng rõ.

Một ngày này, chính là sắc phong ngày.

Lâm Thiên rửa mặt sạch sẽ về sau, thật sớm chính là tiến về Đế Cung tiến hành chờ.

Cái gọi là sắc phong, kỳ thực cũng là một cái hình thức trên vấn đề.

Đế Quân sẽ cho thu hoạch được phía trước thứ tự đám người một lần lựa chọn cơ hội, hoặc là treo cái nhân chức, hoặc là tại đối phương nguyện ý tình huống dưới, đảm nhiệm một cái chức vị quan trọng.

Lâm Thiên trong lòng sớm có dự định.

Canh giờ thời gian dần trôi qua đi vào, mà lúc này cùng hắn cùng nhau chờ người cũng bắt đầu nhiều.

Hoàng Phủ Tùng Nguyệt đi theo nó người trong gia tộc, đứng chung một chỗ, tiểu thư khuê các.

Còn lại có thể gia người tham gia khảo hạch, cũng đều không kém bao nhiêu, bên cạnh cơ hồ đều có trưởng bối tiếp khách.

Lâm Thiên tuy là người cô đơn, nhưng bởi vì cảm Quán Quân, lại thực lực xuất chúng duyên cớ, những thế gia này bên trong người ngược lại là lộ ra đến vô cùng nhiệt tình, hoàn toàn không có vắng vẻ một điểm dự định.

Đám người vây quanh, hai hai trò chuyện với nhau.

Nói một số lấy tốt ngữ.

Thế gia này trưởng bối tán dương một câu, bên kia lập tức lại hội hồi phục một câu "Chỗ nào, chỗ nào, nhà người một cái mới thật sự là Nhân Trung Long Phụng." Loại này lời nói.

Quan diện khí tức rất đủ.

Duy chỉ có, Đế Lăng Thiên bên kia.

Khí tức nóng nảy, không ai nguyện ý tới gần.

Đoàn người đều biết, hấn thua trận đầu, tâm tình không tốt, mà lại Nhân Đế tông người, cũng chương mất chính mình những gia tộc này, không cần thiết đi tiếp xúc mi đầu.

Lâm Thiên đi xuyên qua trong mọi người, có loại Gái Víp cảm giác, tại tiếp nhận vô số lấy lòng về sau, mang trên mặt không còn che giấu ý cười.

Quá thư sướng.

Bị hệ thống nhiệm vụ đề thời gian dài như vậy, cuối cùng là phát tiết ra ngoài.

Không có áp lực, không cần lo lắng nhiệm vụ không hoàn thành bị làm chết.

Thẳng đến mấy phút đồng hồ sau, đi vào Đế Lăng Thiên trước mặt thời điểm, Lâm Thiên mi đầu mới trong lúc đó lóe sáng.

Đế Lăng Thiên khí tức đã cực độ bình ổn, hiển nhiên bởi vì đan dược nguyên nhân tu vi đã ổn định lại, thậm chí còn có mấy phần đột phá.

Nhưng giờ phút này lại là nghiêm mặt, một bộ người sống chờ gần bộ dáng.

Loại tình cảnh này, để Lâm Thiên bức thiết cảm giác, mình là Lão đại, nhất định phải uốn nắn tới.

"Đến, cười một cái."

Tại mọi người ánh mắt kinh hãi bên trong, Lâm Thiên giống như những nơi ăn chơi đó lão tài xế, đối với Đế Lăng Thiên triển khai trêu chọc.

Đám người kinh ngạc đến ngây người, ám đạo "Người coi như thẳng, sợ cũng không có thể như thế quá phận đi?"

Mà lại người bây giờ thế nhưng là không có gọi ra Cụ tượng hóa nhân vật, người chơi như vậy, không sợ bị đánh chết?

Đến lúc đó, chỉ sợ Lý Lôi cũng vì người không làm chủ.

Dù sao người ta Đế tông cùng Đế Quốc chính là là đồng cấp thế lực, sau cùng cũng chỉ có thể giao ra, để Đế tông tiến hành xử lý, không thể vượt qua.

Mọi người ở đây coi là, Lâm Thiên hội đụng vào đối phương Nghịch Lân thời khắc, để bọn hấn chấn kinh nhãn cầu một màn phát sinh.

Đế Lăng Thiên cười, thật cười, mặc dù có chút miễn cưỡng, nhưng thiết thực triển lộ nét mặt tươi cười.

Lâm Thiên cười ha ha một tiếng, nhúng tay vỗ vỗ Đế Lăng Thiên bả vai lớn tiếng nói: "Ha-Ha, này mới đúng mà, khác nghiêm mặt."

"Theo ta, cuộc sống sau này thư sướng đây."

Rất lợi hại Con buôn lời nói, lộ ra như thế không đúng lúc.

Nhưng hết lần này tới lần khác, cái kia Đế Lăng Thiên lại là buồn buồn ứng một tiếng.

"Ừm, ta biết."

Rất là trầm thấp rên lên một tiếng, để đám người cảm giác mình đã điên.

... ..

Cũng may, loại tình hình này, không có tiếp tục bao lâu, Đế Quân Lý Lôi lúc này đi vào.

Đạp trên hư không, vân vụ lượn lờ bên trong, tiêu sái mà đến.

"Bệ hạ!"

Đám người cùng nhau khom người, tôn kính vấn an.

Lý Lôi phát phát tay áo, không thêm đề ý chút nào, nói: "Chư vị, bình thân, không dùng đa lễ như vậy."

"Tiếp đó, đem tiến hành một phen sắc phong." Lý Lôi không có bất kỳ cái gì đi lêu lổng, nhìn thấy mọi người đã đứng dậy đứng vững, lại nhân số đầy đủ về sau, trực tiếp mở miệng nói: "Phía dưới, ta đem tuyên bố một số quan chức, cho lần so tài này có ưu đãi biểu hiện thanh niên."

"Đương nhiên, lựa chọn hay không, tại tại chính các ngươi."

"XXX, thu hoạch được lần này thi đấu bài danh 12, có thể nhập Cẩm Vệ Quân, đảm nhiệm tiểu đội trưởng chức, quan cư tứ phẩm, có nguyện ý hay không tiếp nhận?"

Lôi nói rơi xuống, phía dưới trong mọi người, một tên thanh niên sai bước đi ra, vang dội đáp: "Cảm ơn bệ hạ, ta nguyện vì đế quốc hiệu lực."

Lý Lôi gật đầu, tiếp tục nói: "XXX, thu hoạch được lần này thi đấu bài danh 11, có thể nhập Cẩm Vệ Quân, đảm nhiệm trung đội trưởng chức, quan cư tứ phẩm, có nguyện ý hay không tiếp nhận?"

Lúc này phía dưới lại là một người đứng ra, nhưng hắn lại là cũng không gật đầu, mà là có chút tiếc nuối lắc lắc đầu nói: 'Bệ hạ, ta còn cần về đến gia tộc bên trong, chỉ sợ không có bao nhiêu nhân hạ công phu đảm nhiệm chức này vị.'

Cự tuyệt.

Nhưng Lý Lôi lại là không thêm đề ý chút nào, gật gật đầu sau nói: "Nếu như thế, vậy liền phong ngươi làm tứ phẩm Đế Cung cung phụng, lệ thuộc Đế Quốc, nhưng lại không thực chức, cảm vốn có bông lộc."

"Tạ bệ hạ." Người kia gật đầu, chậm rãi lui về bên trong.

Đây là quy tắc, vô luận đáp ứng cùng không, đều sẽ an bài một cái quan chức, xem như in dấu xuống Đế Quốc ấn ký, xem như lôi kéo một trong thủ đoạn.

Sắc phong đang tiếp tục, hết thảy đều là gọn sóng không trải qua tiến hành, đến bốn người đứng đầu thời điểm, quan chức thậm chí đã đi tới nhị phẩm độ cao.

Liên giống với cái kia Nhậm Thiên Lôi, trực tiếp thu hoạch được Cẩm Quân tổng đội trưởng chức vị, gần với thống lĩnh chức, thậm chí có thể dự tính nó đột phá cấp tám về sau, rất có thể tùy tiện thì có thể thu được chức Thống lĩnh.

Có điều những người này, ngược lại là Hoàng Phủ Tùng Nguyệt không có lựa chọn thu hoạch được chức vị quan trọng, chỉ là treo một cái văn nhân trong nội viện nhất đẳng văn nhân xưng hô, gần với Viện Trùng.

Ngay sau đó, sau cùng hai người bắt đầu sắc phong.

Lý Lôi đón đến ngữ khí về sau mở miệng nói: "Đế Lăng Thiên, người thu hoạch được lần này Đế thi người thứ ba thành tích, nhưng cứu có thực lực đủ để xếp tới thứ hai, có nguyện ý hay không đảm nhiệm Cẩm Quân Thống Lĩnh chức, quan cư nhất phẩm."

Đế Lăng Thiên lắc đầu.

Mọi người cũng không kinh ngạc, dù sao Đế Lăng Thiên chính là Đế tông người, cũng không thể lại Đế Quốc đảm nhiệm loại này chức vị.

Lý Lôi cũng trong lòng hiểu rõ, đang chuẩn bị nói chuyện, Đế Lăng Thiên lại là mở miệng lần nữa.

"Đa tạ bệ hạ ý đẹp, ta đáp ứng Lâm huynh, muốn đi theo tại bên cạnh người thời gian nửa năm, bởi vậy vô pháp đảm nhiệm chức vị quan trọng."

Lôi nói rơi xuống, tràng diện tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Không chỉ là các vị quan viên cùng thể gia người kinh ngạc.

Liên Lý Lôi đều là trong mắt lóe lên một vòng dị sắc.

Lâm huynh, không cần suy nghĩ nhiều, chỉ là ai, lập tức thì đoán được.

Huống chi, dùng đoán à?

Thư không thấy, trong tròng cái kia một mặt đắc ý, không ngừng vung vẩy bàn tay thanh niên, đã hoàn mỹ thuyết minh cái gì gọi là bài diện.

"Ha-Ha, tân thu tiểu đệ, mọi người chiếu cố nhiều hơn." Lâm Thiên cười, thậm chí còn không ngừng tại hướng người chung quanh giới thiệu giải thích.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 211: Danh chấn

Đối với Đế Lăng Thiên trực tiếp đem sự tình nói ra, Lâm Thiên cũng không cảm thấy có cái gì không đúng.

Dù sao sớm muộn cũng sẽ bị công bố sự tình, nói cùng không nói cũng không quan trọng.

Đám người rất lợi hại chết lặng, tựa hồ Lâm Thiên cho bọn hắn ấn tượng vẫn luôn là làm người ta giật mình.

Từ lúc đầu Hắc Mã chi tử, đến Quán Quân thu hoạch được, đến bây giờ, Đế Lăng Thiên lại nói lên chính mình trở thành tiểu đệ sự tình cũng không thể nào sai người kinh ngạc.

Lý Lôi thần sắc rất nhanh khôi phục bình thường, khẽ cười nói: "Đã có lấy nguyên nhân khác, vậy cũng không có cách nào."

"Như vậy, ngươi liền treo cái trước nhất phẩm võ giả cung phụng chức vị đi."

"Kính tôn bệ hạ ý chỉ."

Đế Lăng Thiên gật đầu.

Ngay sau đó, sau cùng sắc phong bắt đầu.

Đế Lăng Thiên lui ra về sau, Lý Lôi ngữ khí thoáng đón đến về sau, mở miệng lần nữa: "Lâm Thiên, ngươi lấy thực lực bản thân, thu hoạch được lần này Đế thi Quán Quân, Bản Đế hiện sách phong ngươi làm Văn Viện Phó viện trưởng chức vị, quan cư nhất phẩm, ngươi có bằng lòng hay không?"

Nhất phẩm quan vị, đã là Đế Quốc bên trong cao cấp nhất.

Kỳ thực, loại này sắc phong, phóng tới lịch Đế quốc sử đến xem, đều là đầu một lần.

Đáng lẽ giới này Đế thi mức độ cực cao, cấp tám cường giả đều xuất hiện.

Mà cấp tám, tại bình thường dưới, đều là quan cư nhất phẩm tồn tại.

Cho nên Đế Lăng Thiên thu hoạch được nhất phẩm quan chức.

Nhưng kì thực, đến Quán Quân cái này một khối thời điểm, lại là quý dị từ cấp tám biến thành cấp bảy.

Cấp bảy nhân viên, tại đế quốc lịch sử phía trên, còn từ không có người quan cư nhất phẩm.

Có điều dứt khoát, Lâm Thiên thực lực rõ như ban ngày, tuy là cấp bảy, nhưng nó phát huy thực lực lại là viễn siêu cấp tám, bởi vậy cũng không có người nói lời phản đối.

Theo Lý Lôi lời nói vừa ra, tất cả mọi người đem ánh mắt tập trung đến Lâm Thiên trên thân.

Chờ đợi hắn trả lời chắc chắn.

Lâm Thiên cũng không có ra vẻ nhấn nhó giả ý suy nghĩ, rất nhanh làm ra trả lời chắc chắn.

"Đa tạ bệ hạ."

Hắn chuyện đương nhiên thu hoạch được quan vị.

Tiếp nhận Đế Quốc quan chức, cũng không phải là Lâm Thiên đột nhiên xuất hiện hứng thú cho phép, mà là tại tối hôm qua đã suy nghĩ tốt.

Chính mình thực lực trước mắt, rất mạnh, phổ thông cấp tám cũng không phải là đối thủ.

Nhưng trên thực tế, cái này vèn vèn nhằm vào mắt vị trí cũ.

Từ Vương quốc đến Đế Quốc, loại này giai cấp nhảy lên có chút quá to lớn, trong thời gian ngắn, tại đi đến càng cao một cấp bậc địa phương, không quá hiện thực.

Thì hiện tại tình trạng đến xem, ở tại Đế Quốc, chính là lựa chọn tốt nhất.

Đối với cái này, Lâm Thiên là nhìn vô cùng thấu triệt.

Lấy hắn kinh nghiệm của kiếp trước tới nói, hệ thống tồn tại, giống như là hack.

Bên ngoài treo nguyên nhân, hắn từ một cái yếu gà, thăng cấp cấp tốc, cũng lại đạt được một số coi như không tệ kỹ năng.

Cái này tại Tân Thủ Thôn đã rất cường thế, nhưng là muốn một bước lên trời, đi đến cao cấp địa đồ, hiển nhiên liền không có ưu thế.

Trong này thì dính đến một cái nội tình vấn đề.

Cho nên, hiện tại cần làm, chính là tại Tân Thủ Thôn nghỉ ngơi dưỡng sức, đem có thể thu được tư nguyên tận lực thu hoạch được, đang suy nghĩ hướng càng cao cấp bậc địa đồ đi.

Bởi vậy, nhận lời dưới Đế Quốc Văn Viện Phó viện trưởng chức vị, rất không tệ.

Quan chức cao, bổng lộc đủ, có thể lấy được tài nguyên tu luyện tự nhiên cũng không ít.

Thừa dịp trong khoảng thời gian này thật tốt đề bạt dưới thực lực, tại làm sâu xa dự định.

... ..

Một trận sắc phong nghi thức, cử hành gần như hai canh giờ.

Mỗi cái tham dự vào Đế thi Thiên Kiêu nhóm, cũng đều thu hoạch được vốn có khen thưởng quan chức.

Thời gian kế tiếp, chính là xếp đặt cung đình yến hội, sóng phóng túng.

Lâm Thiên trong khoảng thời gian này đến nay không có bao nhiêu nghỉ ngơi thời gian, cũng là mừng rỡ như thế, cùng đám người nói chuyện với nhau uống.

"Lâm Công Tử!" Một ông lão đi tới, nhìn thấy Lâm Thiên, cười ha hả chào hỏi, nâng nâng chén rượu trong tay.

Lâm Thiên quay đầu, nhìn về phía ông lão, có chút quen mặt, tựa hồ là cái nào đó thế gia Cung Phụng Trưởng Lão, nhưng cụ thể là ai, cũng nói không nên lời.

Bất quá đối phương tới mời rượu, đương nhiên sẽ không lãnh đạm, cười ha hả cũng giơ ly rượu lên.

"Cạn?"

"Cạn." Ông lão hào khí vượt mây, một ngụm đem trong chén mỹ tửu uống một hơi cạn sạch.

Lâm Thiên tất nhiên là không cam lòng đằng sau, cũng uống xong.

Ông lão lúc này dựa đi tới, trên mặt mang có mấy phần dị dạng sắc thái, nhẹ nhàng đụng chút Lâm Thiên cánh tay sau nhỏ giọng nói: "Hiện tại phải gọi Lâm viện trưởng đi, còn không có tự giới thiệu đâu, lão hủ chính là Tây Nam đảo nhà cung phụng, Lâm viện trưởng gọi ta đảo ngôi sao là được."

Lâm Thiên gật đầu, lễ phép tính ân cần thăm hỏi một câu.

Lúc này, ông lão lại là mở miệng lần nữa, nhỏ giọng nói: "Lâm viện trưởng khả năng có chỗ không biết, ta đảo nhà có hai tên bất hiếu tử đệ, vừa vạ tại Văn Viện học tập, có điều tư chất ngu dốt, tuy nhiên cùng Lâm viện trưởng niên kỷ, nhưng chênh lệch xác thực giống như khoảng cách."

"Đến lúc đó, ngược lại là hi vọng Lâm viện trưởng nhiều hơn giúp đỡ một hai."

Nói xong, ông lão càng là thần không biết quỷ không hay lặng lẽ đem mấy cái linh thạch nhét vào Lâm Thiên trong ngực.

"Đúng, cái kia hai tiểu tử, một tên gọi là Đào Thu, một tên gọi là Đào Hạ."

Nhìn lấy làm xong đây hết thấy lặng lẽ rồi đi ông lão, Lâm Thiên ngạc nhiên.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, cái này vền vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu.

Ngay sau đó lại là không ít người, đến đây dấu chấm hỏi, nín bợ.

Một phen xuống tới, nhận lấy lễ vật lại là so với Đế Lăng Thiên lúc trước trao đổi đan dược vật phẩm cũng không thua bao nhiêu.

Giờ khắc này, Lâm Thiên có chút minh bạch.

Trách không được, nhiều người như vậy, mưu cầu một phần quan vị.

Mặc kệ kiếp trước kiếp này, tất cả đều như thế.

Thật sự là loại vật này, sai người khó mà cự tuyệt a.

Đối phương đem những vật này đưa tới, Lâm Thiên cũng lùi lui về, phản chính tự mình từ đầu tới đuôi, không có hứa hẹn cái gì, giúp đỡ không giúp đỡ đến lúc đó nhìn tâm tình quyết định.

Nghĩ như vậy về sau, vung tay lên, đem vật phẩm tất cả đều thu nhập đến dị không gian bên trong.

Chủ và khách đều vui vẻ.

Tiệc rượu tan hết, Lâm Thiên cũng mượn từ nhận biết một chút quan viên.

Có điều cụ thể nó ti chức nào bộ môn, lại đem cùng chức vị của mình sinh ra bao nhiêu trùng điệp, ngược lại là chỉ có thể phóng tới ngày sau mới có thể rõ ràng.

Đêm dài, trở lại khách sạn.

Không Tịch đại sư đã thu thập xong bọc hành lý.

Hắn cùng Lâm Thiên sự tình đã kết thúc, xem như cả hai cùng có lợi.

Lâm Thiên mượn từ Đại Thiên Lô chùa thân phận, một chút nhiều khảo hạch, trực tiếp tham dự Đế thi.

Mà Đại Thiên Lô chùa thi là thành công khai hóa danh tiếng, rất nhiều người đều biết Lâm Thiên xuất từ nơi nào.

Mà lại, đỉnh đầu cái kia trụ lụi tàn, vốn cũng là sai người trí nhớ sâu hơn nhất đại đặc sắc.

Lần này Không Tịch đại sư tự nhiên là cần muốn ly khai, có điều trước đó cũng là hứa hẹn, sau khi trở về ngay sau đó sẽ phái người đem Lâm Tiểu Nhu cùng Liễu Tông đưa đến Đế Đô.

Cụ thể nguyên do sự việc không cần Lâm Thiên quá nhiều quan tâm.

Không Tịch đại sư đi, Lâm Thiên thì là mượn chính choáng nằm ở trên giường nằm ngáy o o.

Chuẩn bị nghênh đón ngày thứ hai cuộc sống tốt đẹp.

Ngày thứ hai, đúng là hấn tiến về Văn Viện báo cáo thời gian.

Về âm thanh cùng vang lên, Dạ Minh sao thưa, thời gian lưu chuyển, theo một tiếng thanh thúy gà trống gáy gọi, một ngày mới kéo ra màn che.

Một ngày này sáng sớm, Lâm Thiên sờ tron bóng đầu, rửa mặt, cứ như vậy đẩy cửa phòng ra, đón ánh bình minh, đi ra mới một màn.

Danh chấn sự tình lấy thành, nhân sinh đường mới mở.

Chương 212: Văn Viện

Văn Viện, kỳ thực chính là một chỗ phong cách cổ xưa lại chiếm diện tích thật lớn thư viện.

Nói đến trong đó kết cấu cùng Lâm Thiên trước kia đợi qua Tinh Nguyệt học viện có chút cùng loại, cấp bậc rõ ràng.

Viện Trưởng, Phó viện trưởng, cùng thoáng hạ cấp Học Cứu các loại.

Có điều trong này là không có học sinh, chính là để quốc trọng yếu cơ cấu, cũng không chịu trách nhiệm giáo dục nhân, chủ yếu là để mà nghiên cứu đương thời hoặc là đi vãng một số kinh điển văn chương thư hoạ.

Có điều nói đã dậy chưa học sinh, bên trong chánh thức có thể có tư cách đưa đến nghiên cứu hiệu quả, cũng chính là Viện Trưởng, Phó viện trưởng cấp bậc.

Những người khác phần lớn là làm một người gọi 666 cá ướp muối nhân vật, sau đó từ trong đó thu hoạch một số cảm ngộ cái gì.

Trên bản chất, hay là giống như học sinh không thể nghi ngờ. .

Lâm Thiên đến, nhưng lại có chút xấu hổ.

Về phần lúng túng điểm, cũng không phải nói đỉnh lấy cái lớn đầu hói, cũng hoặc là cái gì xuất hiện không có mắt hộ vệ, không biết đem hán căn tại cửa ra vào loại hình câu huyết tình tiết.

Hán tốt xấu là năm nay nhất là chạm tay có thể bỏng Đế thi Quán Quân, thuộc về trong thời gian ngắn thuộc về ngôi sao nhân vật.

Nó bộ dáng cái gì đoàn người đều rõ ràng, hói đầu, tuổi trẻ cái gì đều không tồn tại.

Hán xấu hổ, hoàn toàn là bởi vì nó ăn mặc.

Đi vào Văn Viện về sau, người ở bên trong tất cả đều là một bộ trường bào nhã nhặn văn nhân bộ dáng, căn cứ đẳng cấp rõ ràng mặc áo bào màu sắc khác nhau.

Duy chỉ có hán, mặc hay là từ thiên lôi chùa mà đến tăng bào.

Loại cảm giác này rất lợi hại khó chịu.

Hán lúc này cũng mới nhớ tới, ngay tại sáng sớm, tự mình rửa thấu thời điểm, có người chuyên đưa tới một ít gì đó, tựa hồ chính là chuyên môn quần áo.

Chẳng qua là lúc đó không có làm sao chú ý tới.

Bất quá, hiện tại đã tới, tự nhiên là không thể nào chuyên môn lại chạy về đi.

Cho nên, đỉnh lấy một thân tăng bào Lâm Thiên, đi tại tràn đầy nhã nhặn khí tức Văn trong đám người, gây nên đủ loại chú mục.

Đi vào thuộc về mình khu vực làm việc, Lâm Thiên quyết định đi trước báo kiến một phen Viện Trưởng Đại Nhân.

Văn Viện Viện Trưởng Lý Khôn, nhìn sang Thất mươi mấy tuổi, nhưng trên thực tế lại là có hơn một trăm tám mươi tuổi, chính là là chân chính Lão Thần cấp bậc.

Kỳ Văn người đẳng cấp tự nhiên cũng không cần nhiều lời, cấp tám văn nhân, càng là có một bộ lưu danh cấp bậc tại thế, bây giờ còn tại đẳng nhiều kỳ bên trong, vô luận là tu vi hay là nó đối với đế quốc cống hiến, đều xứng đáng chức vị này.

Đầy cửa ra, Viện Trưởng Lý Khôn quả nhiên là đã thật sớm đi vào Văn trong nội viện, giờ phút này chính cầm một bộ văn tự quan sát lấy.

"Viện Trưởng." Lâm Thiên cười ha hả lên tiếng kêu gọi.

Lý Khôn đem sách hoạ buông xuống, giương mắt nhìn xem Lâm Thiên, khóe miệng treo lên vẻ tươi cười.

Hán tự nhiên là nhận ra Lâm Thiên, hôm qua trên bàn rượu đã từng có một phen ngắn ngủi nói chuyện với nhau.

"Tiểu Lâm viện trưởng tới." Lý Khôn chỉ chỉ cái ghế, ra hiệu nó tùy ý ngồi xuống.

Chờ hai người ngồi xuống về sau, Lý Khôn cũng y nguyên cười ha hả nói: "Tiểu Lâm viện trưởng bức kia Manga lão phu cũng nhìn, xứng đáng bách thế thiên thu bình xét cấp bậc."

Lâm Thiên cười hắc hắc nói: "Chỗ nào, chỗ nào."

Lý Khôn lắc đầu: "Tiểu Lâm viện trưởng không cần khiêm tốn, có tài văn chương, có thực lực chính là có, nếu không bệ hạ cũng sẽ không để người đảm nhiệm trọng yếu như vậy chứ vạ."

"Nói đến, hôm nay là tiểu Lâm viện trưởng lần thứ nhất nhậm chức đi? Có tính toán gì hay không?"

"Là trước thích ứng một chút Văn Viện sinh hoạt, hay là trực tiếp thì mở đường giảng bài, chỉ huy Văn Viện đám người phân tích nghiên cứu và thảo luận một chút gần đây này?"

Lâm Thiên sững sờ, điểm này hẳn ngược lại là không có nghĩ qua, trong lúc nhất thời có chút do dự lên.

Sau một hồi khá lâu, mới hậm hực nói: "Cái này, chỉ bằng vào Viện Trưởng làm chủ đi."

Nói thực ra, giảng bài, Lâm Thiên ngược lại là có chút ý nghĩ, nhưng trong lòng càng nhiều hơn là có chút không tự tin.

Một loại rất lợi hại mâu thuẫn ý nghĩ, để hắn khó mà quyết định, dứt khoát trực tiếp nghe theo Viện Trưởng an bài.

"Vậy dạng này đi, vừa vặn hôm nay muốn phân tích nghiên cứu và thảo luận họa tác, có chút đặc biệt tương đối thích hợp người, người xem một chút nếu là có thể, người liền trực tiếp đón lấy trọng trách này đi."

"Cái gì họa tác?" Lâm Thiên sững sờ.

Lý Khôn trong mắt xẹt qua một vòng ý cười nói: "Cùng người One Piece một cái loại hình, đều là Manga, có điều bộ kia thì là Manga bên trong Khai Sơn Chi Tác, cũng chính là Lăng Vân đại sư 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》."

"Thế nào, không có vấn đề đi?"

Cái này vừa nói, Lâm Thiên triệt để kinh ngạc, một lát sau vỗ ngực một cái nói: "Tự nhiên là không có vấn đề."

Nói đùa, cái này rõ ràng chính là hắn họa tác, mặc dù là sao chép mà đến, nhưng ở cái thế giới này, hắn thì bản gốc.

Làm bản gốc, dù là tùy tiện nói lung tung, cũng không ai có thể phản bác.

Nói cách khác, nói cách khác, lần này nghiên cứu phân tích, trăm phần trăm thành công, lại có lý do gì không đi đâu??

Lâm Thiên đáp ứng, Lý Khôn cũng cười rộ lên.

"Cái kia tiểu Lâm viện trưởng trước tiên có thể đi chuẩn bị chút tư liệu, sau đó thoáng nghỉ ngơi mấy phần, sau ba canh giờ, đem đối với cái kia bức tranh triển khai toàn viện công khai nghiên cứu và thảo luận."

"Đến lúc đó, cũng đừng như xe bị tuột xích."

Lâm Thiên đi, tuy nhiên tại thời khắc cuối cùng, Viện Trưởng mới nói cho hắn biết, chính là toàn viện tính chất đại quy mô nghiên cứu và thảo luận, có mấy phần hồ hắc hiểm nghị.

Nhưng đã không quan trọng.

Làm tác giả mà nói, dù là hắn nói bức tranh này làm là hắn dùng đầu ngón chân vẽ, cũng không ai có thể phản bác cái gì.

Huống chi, kỳ thực Lâm Thiên trong lòng cũng biết, Lý Khôn cũng không phải là có ý tranh đối với mình.

Người đầu già bảy tám mươi tuổi, thậm chí tuổi thật còn vẫn còn siêu chi.

Loại này tuổi tác đoạn người, nên mạnh bao nhiêu chương không muốn mới sẽ tiếp tục chèn ép tiểu bối a?

Tỷ lệ quá thấp.

Cùng nói là đang tính kế chính mình, chẳng suy đoán đối phương là muốn nhìn nhìn bản lĩnh của mình mới được thật.

Kỳ thực Lâm Thiên nghĩ như vậy ngược lại là hoàn toàn chính xác đoán đúng.

Lý Khôn đích thật là có mấy phần lui xuống đi dự định, tuổi của hắn quá lớn, lại phải chịu trách nhiệm Văn Viện công việc, lại phải đăng nhiều kỳ trước mắt chính mình lưu danh, tính lực không chú ý được tới.

Chỉ là một mực khổ vì tìm không thấy 1 cái tốt Người kế nhiệm, nếu không đã sớm lui ra chức vị, yên tâm sáng tác, nói không chừng còn có thể sinh mệnh đại nạn trước đó làm ra đột phá.

Không ai muốn chết, cho dù là Lý Khôn sống hơn một trăm năm cũng là như thế.

Đặc biệt là tại lúc tuổi già trong lúc đó, linh quang chợt hiện, có lưu danh cấp liền khác lại, hoàn toàn có cơ hội đột phá một phen tu vi.

Đến lúc đó sinh mệnh tăng trưởng, chẳng phải là đắc ý?

Mà Lâm Thiên đến, để hắn nhìn thấy hi vọng, vô luận là nó thiên phú, cũng hoặc là thực lực tại Đế thi bên trong, đã chứng minh.

Bất Quá, hiện tại cần chăm chú chính là, khả năng không đảm nhiệm ở chức vị này năng lực.

Mà dưới mắt, thì là một cái cơ hội tốt vô cùng.

《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 từ xuất thế đến nay, chính là vô số văn nhân các đại nho nghiên cứu phương hướng.

Trong đó cũng có mấy phần định tính.

Đến lúc đó, tại toàn viện phân tích bên trong, Lâm Thiên chỉ cần có thể phân tích cái tám chín phần mười, Lý Khôn chính là dự định nhiều nhất thời gian nửa năm, tại thoảng giúp mang một phen về sau, lựa chọn thời vị nhượng chức.

Đem cơ hội toàn bộ giao cho người trẻ tuổi.

... ..

Lâm Thiên trở lại chuẩn bị cho mình Phó viện trưởng trong phòng nhỏ, ngược lại là không chuẩn bị thu thập tư liệu cái gì.

Hắn chính là tác giả, còn thu thập cái gì?

Ngược lại là, đối với mình trước mắt hình tượng, Lâm Thiên không phải rất hài lòng.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 213: Văn Thù đài

Đình lấy hơi đầu, ăn mặc tăng bào, đã đầy đủ Lâm Thiên khó chịu.

Bất Quá, hiện tại lại thêm sắp đến giảng bài, loại này quái dị cảm giác khó chịu chính là tăng lên gấp bội.

Đây là một loại cảm giác gì?

Cái này hoàn toàn thì tương đương với, chính mình ăn mặc cái áo ngủ đại quần cộc, dép lười chạy đến văn phòng đi làm.

Mới đầu bởi vì chính mình Phó giám đốc nguyên nhân, tuy nhiên không thể nào chính thức Trang Nghiêm, nhưng nhân viên cũng khoảng chừng trong âm thầm nghị luận một phen.

Nhưng bây giờ cái này giảng giải giảng bài, thì là tương đương với công ty muốn tổ chức hội nghị.

Tại ăn mặc một bộ này trang phục, hiển nhiên thì không chỉ là không đủ trang trọng đơn giản như vậy.

Mà là thuộc về ngả ngớn.

Có lẽ hình dung không thể nào chuẩn xác, nhưng đạo lý lại là như thế cái đạo lý.

Trường hợp khác biệt, vẫn là muốn làm ra vốn có cải biến.

Lâm Thiên bởi vậy, đối với hình tượng của mình không phải rất hài lòng.

Chỉ ít, tại hần nào bỏ trong tám hình, chính mình đỉnh lấy hơi đầu ra mặt, bao nhiêu có vẻ hơi khôi hài.

"Đi mua thân thể y phục." Lâm Thiên rất nhanh làm ra quyết định.

Về phần Lão Viện Trưởng cái gọi là để hần chuẩn bị tư liệu chờ sự tình, trong nháy mắt chính là bị ném sau ốt.

Tâm tình trong sự vui sướng, vừa tới đến học viện, chính là ngay sau đó rời đi.

... ..

Lý Khôn trong phòng, rất là phí công hao tâm tổn trí đem hôm nay đổi mới.

Nhẹ nhàng xoa lấy lấy cái trán, thàn than một tiếng tuế nguyệt không tha người.

Mấu chốt nhất điểm, còn không phải đổi mới về sau một môi, mà là mình từ trung độc giả thúc canh.

Làm một cái lão văn nhân, từ bước vào Văn Lộ bắt đầu, chính là từng bước một sáng tác, đến bây giờ, lấy Lý Khôn trình độ, đã là thu nạp một nhóm không nhỏ từ trung độc giả.

Tuy nhiên hần vền vẹn chỉ là cấp tám, lớn nhất cao không quá lưu danh, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng từ trung độc giả yêu thích.

Cũng không phải là mỗi người, đều thích xem Đại Thần chi tác.

Người đều có yêu thích, mà lại đến truyền quốc lưu danh cái này một đẳng cấp, đã coi như là rất không tệ, có từ trung phần rất là bình thường.

Mà bây giờ, trưởng thành theo tuổi tác, tăng thêm lưu danh cấp đẳng cấp khác, để hần mỗi ngày tại xử lý Văn Viện công việc đồng thời, có thể gạt ra thời gian đổi mới một chương đều rất lợi hại phí sức.

Nhưng này chút yêu thích hần sáng tác người lại không phải dễ nói chuyện như vậy.

Thậm chí tại trước đó vài ngày, không biết duyên cớ gì, vậy mà tựa hồ có độc giả biết trụ sở của hần.

Ở phía trước hai tuần lễ bắt đầu, thậm chí mỗi tuần còn thu đến độc giả gửi tới lười dao.

Lực bất tòng tâm, càng phát khát vọng một ngày kia, có thể từ đi quan vị, một cái thật tốt đem đến tiếp sau cho viết ra.

Mà bây giờ, chính là có một cái cơ hội tuyệt hảo.

Một cái thu hoạch được Đế thi Quán Quân người.

Vừa lúc hần vẫn là văn nhân.

Càng là trong tương lai một ngày nào đó nói không chừng chỉ ít sáng tác một bức bách thể trở lên.

Mấu chốt nhất một điểm, hần rất trẻ trung.

Một cái hoàn mỹ nhân tuyển, đầy đủ dùng để tấn thăng Viện Trưởng.

Đọc đến tận đây, Lý Khôn cũng nghĩ lên thứ gì, một sợi văn khí lặng lẽ từ đầu ngón tay lướt qua, thời gian dần trôi qua hướng về phương xa tiêu tán.

Không bao lâu, 1 người đàn ông tuổi trung niên lại là đi tới.

Hần là nhận Lý Khôn tin tức mà đến, cũng không phải là lung tung tiến vào.

"Viện Trưởng, nhưng có chuyện quan trọng gì phân phó?"

Người đến ôm quyền, rất là cung kính mở miệng.

"Ừm, tạm thời không có việc lớn gì, chỉ là muốn tìm người hỏi thăm một việc tình."

"Chuyện gì?"

"Người đối với chúng ta tiểu Lâm viện trưởng đến cùng giải bao nhiêu?"

Lý Khôn mở miệng hỏi thăm, muốn giải càng nhiều một số tin tức, thuận tiện chính mình động tác kế tiếp cùng phán đoán.

Nghe đến câu hỏi của lão giả, tới cũng là hơi sững sờ sau rất lợi hại phản ứng nhanh tới.

"ngạch. Người không phải cùng cái trò chơi này, về nhà chăn heo đi!"

Rất nhiều người, tại hạ xuống bắt đầu trước bắt đầu trào phúng.

Có điều cũng không ảnh hưởng tâm tình của ông lão, hẳn muốn biết tin tức, cũng không phải là những thứ này.

Người đến lúc này tựa hồ cũng nghĩ lên cái gì, nói: "Nói đến, nhưng thật ra vô cùng kỳ quái, Viện Trưởng Đại Nhân như lời người nói cái kia tiểu Lâm viện phó, thế mà tại vừa rồi lại rời đi học viện, không biết làm gì đi."

"Rời đi?" Ông lão sững sờ, hoàn toàn không nghĩ tới lại là như thế cái kết cục.

Hắn còn nhớ rõ, chính mình không phải cần dặn nó chuẩn bị chút tư liệu, sau đó lát nữa tổ chức toàn viện học tập đại hội à?

Bây giờ đối phương thế mà rời đi, không có làm chuẩn bị?

Trong nháy mắt, một loại thất lạc cảm xúc hiển hiện.

Giờ khắc này, hẳn lần nữa cảm giác, đem Văn Viện Viện Trưởng giao cái người như vậy, cũng không phải là một cái thật tốt lựa chọn.

Đế Quốc, tại Lão Viện Trưởng trong lòng, thủy chung chính là bày tại vị trí thứ nhất chí cao tồn tại.

Hắn căn bản sẽ không yên tâm, đem trọng yếu như vậy cơ cấu thứ nhất người phụ trách giao phó cho một cái không đáng giá phó thác người.

Rất lợi hại hiển nhiên, bởi vì Lâm Thiên ra ngoài, cho Lão Viện Trưởng một loại không nghiêm cẩn, không làm ấn tượng

... ..

Một bên khác, Lâm Thiên giờ phút này trên người áo bào đã sớm thay đổi.

Tại mua sắm mấy cái thân thể về sau, phát hiện cũng không phải là cỡ nào cùng thích hợp tình huống dưới, quả quyết trở lại khách sạn, mặc vào người ta đưa tới chuyên chúc quần áo.

Không thể không nói, thay đổi học giả bào về sau, cả người khí chất đều lộ ra càng thêm văn nhã mấy phần.

Nếu không có cái kia hói đầu quá mức dễ thấy, Lâm Thiên hoàn toàn có lý do tin tưởng, chính mình bây giờ hoá trang rất hoàn mỹ.

Có điều y phục có thể tiến hành thay đổi, tóc lại chỉ có thể chờ đợi chậm rãi sinh trưởng.

Nhìn nhìn thời gian, không sai biệt lắm cũng nên Hồi Văn viện.

Hắn nhưng chưa quên, chính mình một hồi đem đảm nhiệm chủ đạo vị trí, đối với mình tiến hành nghiên cứu và thảo luận phân tích.

Lại là hấp tấp chạy trở về, hảo chết không chết, lại là ở trên đường gặp phải Lão Viện Trưởng.

Lão Viện Trưởng Lý Khôn trên mặt có lấy mấy phần tức giận: "Một hồi giảng giải tư liệu chuẩn bị kỹ càng?"

Lâm Thiên dù sao tạm giữ chức là Phó viện trưởng, tuy nhiên trong lòng không vui, nhưng cũng không thể máy may không nể mặt mũi nổi giận, bởi vậy, chỉ có thể hỏi như vậy mở miệng.

Lâm Thiên ngưng ngưng cười một tiếng sau đáp: "Cái này, ngược lại là không có nhiều vấn đề, yên tâm là được."

Lão Viện Trưởng nga~ hừ một tiếng sau nói: "Hi vọng khác như xe bị tuột xích, khi đó thế nhưng là tại ta Văn Viện mấy trăm người trước giảng giải, nếu là ra sai lầm, làm trò hề cho thiên hạ thế nhưng là chính người, thật tốt ước lượng mấy phần đi."

Lâm Thiên vỗ ngực một cái, lớn tiếng nói: "Không có vấn đề, ta đã nghiên cứu vô cùng thấu triệt, yên tâm giao cho ta là được."

Cả hai nói chuyện chung kết.

Ngay sau đó chính là ngắn ngủi nghỉ ngơi.

Lâm Thiên trở lại chính mình trong phòng nhỏ, tự nhiên không có làm ra cái gọi là lâm trận mới mài gươm sự tình.

Thương của hắn sắc bén dị thường, căn bản không cần mài.

Rốt cục, một trận vang vọng đất trời đang lúc hùng hậu thanh âm truyền ra tới.

"Tất cả mọi người, đến Văn Thù đài tập hợp, hôm nay giảng giải vì 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》."

"Chủ yếu giảng giải, Phó viện trưởng Lâm Thiên!"

Rất có phái đoàn lời nói, Lâm Thiên lúc này cũng đứng dậy, dẫn gân cốt một cái sau nhanh chân rời đi phòng nhỏ, hướng phía Văn Thù Thai Phương hướng mà đi.

... ..

Văn Thù dài chỗ, nhân viên đã tụ tập không ít.

Đây đều là Văn Viện quan viên.

Căn cứ tu vi khác biệt, quan chức lớn nhỏ cũng có cực lớn khác biệt.

Từ lúc đầu năm sáu phẩm đến như rừng trời nhất phẩm quan viên, cái gì cần có đều có.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 214: công tác chuẩn bị

Lão Viện Trưởng thật sớm chính là tới chỗ này, giờ phút này nhìn lấy đông đảo Văn Viện người, trong mắt có mấy phần vẻ vui mừng.

Rất thỏa mãn, nhìn thấy Văn Viện tại chính mình chỉ huy dưới phát dương quang đại.

Lâm Thiên lúc này cũng lại gần, chính thức phân tích giảng giải còn chưa bắt đầu, hắn cũng không có khả năng trực tiếp liền hướng trung gian vừa đứng.

"Người cảm lấy đi tại xem một chút đi."

Lâm Thiên tới, Lão Viện Trưởng lại là khẽ thở dài một tiếng, trong ngực kẹp lấy hai quyển ó vàng thư tịch, cũng tại lúc này lặng lẽ đưa cho Lâm Thiên.

... ..

Bên kia, đang lặng lẽ đem một số tư liệu giao phó, một bên khác thì là rất nhiều Văn Viện mọi người đã bắt đầu như lửa như trà thảo luận.

"Ha-Ha, Lâm Thiên đây không phải chúng ta năm nay Đề thi đệ nhất nhân à?."

"Thật đúng là hắn, quả nhiên là đồng ý địch quân an bài, đi vào chúng ta nơi này, hắc hắc để cho ta đối với mấy phần hi vọng đây."

"Cũng đúng, Đề thi thời điểm biểu hiện quá mạnh, đoán chừng đối với Văn một trong đạo nhưng là có khác kiến giải, không có người nào."

Lâm Thiên nghe, lắng lắng nghe, sắc mặt không hề bận tâm, không thêm để ý chút nào bộ dáng.

Thời gian lâu như vậy, sớm đã thành thói quen xuống tới.

Hoàn toàn chính xác, chính như đám người chỗ chăm chú cười đồng dạng mình đích thật là rất lợi hại làm người khác chú ý. .

Lâm Thiên không định giải thích cái gì, vẫn lạnh nhạt vô cùng, có một số việc, không cần giải thích quá nhiều.

Thiên tài?

Bất Quá, hiện tại hoàn toàn chính xác vô pháp phản bác, nhưng lại có ai biết, tại mấy năm trước đó, chính mình thế nhưng là liên tu hành đều không thể làm đến chữ nói gì.

Càng không nói đến bọn họ lấy chính mình đến so sánh đối tượng là hắn? Lại có quan hệ gì đâu??

Nhẹ nhàng lật ra trên bàn thư tịch, Lâm Thiên chuẩn bị không nhìn những người này lời nói, nhiều trí nhớ một số tương quan tri thức.

Cái này nhưng đều là Lý Khôn chuyên môn chuẩn bị cho hắn, không thể mông hảo ý của đối phương.

... ..

Theo thời gian chuyển dời, Văn Thù đài người nơi này đã càng tụ càng nhiều, mắt thấy thời gian đã kém không nhiều lắm, Lão Viện Trưởng Lý Khôn lúc này lẳng không bay lên mà tới.

"Chư vị, yên lặng!"

Thanh âm trầm ổn vang vọng chân trời, rất nhiều đáng lẽ đang thảo luận người, tại lúc này chớ lên tiếng.

Lý Khôn lúc này cũng tiếp tục mở miệng nói: "Văn Viện chỉ chức trách, chính là quảng nạp cổ kim Tiên Hiền kinh điển trữ tác, được đọc thưởng trà, tăng trưởng tự thân học thức, hi vọng ở sau đó thời khắc, mọi người cẩn thận lắng nghe, làm tốt bút ký."

"Học Vô Chí Cảnh, Tiên Hiền một số tác phẩm nổi tiếng, có lẽ thả cho tới bây giờ, đã có thật nhiều đồng loại, nhưng các người cần phải bắt được chính là tinh túy trong đó bộ phận, suy một ra ba, Tiên Hiền là sao có thể khai sáng trường phái, những thứ này đều đáng giá mọi người suy nghĩ sâu xa."

"Tốt, không cần nói nhảm nhiều lời, hôm nay chủ yếu đánh giá người, chính là mới cầm xuống Đề thi Quán Quân, bị bệ hạ ban cho Văn Viện Phó viện trưởng chức vị Lâm Thiên."

"Người này chắc hẳn không dùng ta làm nhiều giới thiệu, Thiên Kiêu nhân vật, thực lực, thiên phú, thậm chí cả sáng tác năng lực tại ta văn nhân bên trong đều là bạt tiêm tồn tại, hiện tại dùng các người vỗ tay âm thanh, đem Lâm viện phó mời ra!"

Lời nói rơi xuống, hoa lạp lạp lạp một trận vỗ tay âm thanh vang vọng, như là sấm nổ.

Lâm Thiên chưa từng gặp qua loại này trận hình, nói thực ra là có chút khản trương.

Hắn kiếp trước thời điểm thuộc về học cận bã cấp dừng, đừng nói trước mặt nhiều người như vậy phát biểu, duy nhất có chút tương tự hay là Trung Học thời điểm ngay trước toàn lớp đọc phần 500 chữ kiểm điểm.

Thời khắc này tràng diện hiển nhiên càng thêm to lớn.

Vô số tuấn nam mỹ nữ, vô số nho nhã văn nhân, có ông lão, có người tuổi trẻ, giờ phút này đều dùng một loại sùng kính ánh mắt nhìn mình.

Loại cảm giác này, so với cùng người đại chiến còn tới khản trương.

Thật sâu hút khẩu khí, Lâm Thiên phóng ra bước đầu tiên.

Hư không bên trong, văn khí lượn lờ, hóa thành đẳng cấp, từng bước đi ra, không vội không chậm, duy trì một loại đều đặn nhanh.

Văn Thù đài chỗ, giảng giải địa phương tự nhiên là tại trung tâm vị trí, nơi đó có một cái đài cao trúc lũy, mà phía dưới thì là một số cấp thấp văn nhân đứng thẳng ngưỡng vọng.

Chậm rãi đi vào cái bàn trung ương, Lý Khôn giờ phút này cũng đứng ở nơi đó, có điều lại là đem trung ương vị trí lưu cho Lâm Thiên.

Bất Quá, hiện tại, Lâm Thiên đi vào vị trí, Lý Khôn cũng là sau cùng nói ra một câu.

"Hôm nay giám thưởng, giảng giải chính là vài ngày trước, khai sáng hoàn toàn mới họa tác trường phái, Lăng Vân đại sư 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》."

Lời nói bé, vung tay lên, hư không bên trên, bỗng nhiên một bộ hư ảnh vẽ xuất hiện, đây là Tam Quốc Anh Hùng Truyện Chương 1: Tiết.

Lâm Thiên còn là lần đầu tiên, tại bên ngoài nhìn thấy họa tác, hơi ngây người một lát sau, hay là rất nhanh tỉnh táo lại.

"Khụ khụ."

Hai tiếng ho nhẹ, Lâm Thiên mở miệng.

"Chư vị có mạnh khỏe."

"Phía dưới, ta đem dẫn mọi người đối với bộ này có thể xưng hiện tượng cấp họa tác tiến hành từng cái đánh giá, đồng thời đưa ra ta cái nhìn cá nhân."

"Đương nhiên, ta cái nhìn cá nhân, cũng không nhất định chính xác, chỉ là tại cân nhắc phỏng đoán tác giả ý nghĩ a."

Lâm Thiên chiếu vào lúc trước Lý Khôn cho tư liệu đem lời đạo đầu đọc lên.

Mà hậu tâm bên trong có một loại rất lợi hại là cảm giác quái dị.

Cân nhắc tác giả ý nghĩ?

Nói ra cái nhìn của mình?

Theo Lâm Thiên, căn bản cũng không có bất kỳ khác biệt gì.

Có điều đây cũng chính là với hắn mà nói, dù sao biết hắn là 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 tác giả người, tựa hồ cũng theo lấy chính mình những người kia a.

Cho dù là Cụ tượng hóa Quan Vũ đi ra, nhưng bởi vì Manga cùng chân nhân có chút khác biệt, rất nhiều người cũng không thể nhận ra, bởi vậy đến bây giờ, đều vẫn là cái bí mật.

Những người này, căn bản không rõ ràng Lâm Thiên chính là Lăng Vân.

Thậm chí tại trong mắt của rất nhiều người, Lăng Vân chính là một cái lớn tuổi ông lão, đi qua nửa đời Lư Ly, đủ loại nhân sinh cảm ngộ, lúc này mới sáng tạo một loại mới hội họa đề tài.

Để bọn hắn đi đem người liên tưởng đến một cái tuổi gần 20 ra mặt người trẻ tuổi? Rất khó.

Loại tình hình này, ước chừng chính là kiếp trước khoa học gia, phần lớn là chút cao tuổi.

Tuổi trẻ khoa học gia cũng không phải là không, như Edison! Các loại, đều là tuổi trẻ tài cao.

Nhưng tỷ lệ đâu??

Quá nhỏ.

Vừa nhắc tới khoa học gia, mọi người tự động não bỏ đi ra hình ảnh chính là một cái bốn mươi năm mươi tuổi, mang theo mắt kính, thân thể mặc áo bảo trắng hình tượng.

Người trẻ tuổi, xem xét nhiều nhất chỉ sẽ cho rằng là trợ lý a.

Tình hình bây giờ, vô hạn cùng loại.

Lâm Thiên đem lời đạo đầu nói xong, sau đó cố nén cảm giác quái dị, chuẩn bị máy móc, trước đem Lý Khôn chính mình cá nhân kiến giải đọc lên, sau đó tùy tiện bổ sung một số kết thúc sự kiện lần này.

Nhưng càng là về sau nhìn lại, càng là có loại cảm giác dở khóc dở cười.

"Ách, trong mắt của ta, Lăng Vân đại sư thiên phú tự nhiên là không cần nhiều lời, mọi người có thể tự hành tưởng tượng một chút."

"Một tên cao tuổi ông lão, hành tẩu ở giữa các nước, nhìn quen quốc gia phá diệt hưng khởi, bách tính dân chúng lầm than, lo nước thương dân phía dưới, chính là dự định đem chuyện này dấu vết cho ghi chép lại."

"Ừm, sau đó phát hiện dĩ vãng hội họa phương thức cũng không thể làm, tốn thời gian dài đằng đặc, cho nên đoán chừng là tại trăm ngàn lần ném thử về sau..."

Lâm Thiên đọc đến đây bên trong, có chút đọc không đi xuống.

Nào có phiền toái như vậy, mà lại dạng này kiến giải, lại có tác dụng gì, căn bản không biết thực chất hiệu quả mà!

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 215: Tôn viện phó

Lâm Thiên thanh âm tại thời khắc này ngừng.

Lý Khôn tâm cũng tại thời khắc này nhắc lên, trong lòng nói thầm một tiếng không ổn.

Lâm Thiên loại người tuổi trẻ này, có lẽ có chính mình tu luyện phương thức, có ý nghĩ của mình, thiên phú rất cao, nhưng không nhất định liền có thể đảm nhiệm một tên tốt giảng sư.

Ngắm lại cũng thế, đối phương niên kỷ cũng thì như vậy lớn một chút, đề bạt chính mình tu là thời gian cũng không nhiều, nơi nào có thời gian đi nghiên cứu người khác?

Chính mình không cũng chính bởi vì đảm nhiệm Văn Viện viện trưởng chức vị về sau, tu vi đề bạt trong nháy mắt chậm lại à?

Đang chuẩn bị đứng ra, tiếp nhận Lâm Thiên vị trí, đem lần này giảng giải nhận lấy.

Đề Lý Khôn có chút ngại người một màn xuất hiện.

Chỉ gặp Lâm Thiên mi đầu nhíu lên, trên mặt thần sắc liên tục biến ảo nhiều lần về sau, bỗng nhiên chính là hướng một trạm trước, trên mặt lần nữa treo lên một tia nụ cười tự tin.

"Lúc trước ta giảng giải, đương nhiên có thể coi như là một loại mạch suy nghĩ, nhưng kỳ thật cũng không nhất định chuẩn xác."

Lâm Thiên mở miệng, nói ra đề Lý Khôn cả người đều mất trọn tròn.

Đây là muốn làm gì?

Không dùng chính mình chuẩn bị bản thảo, thật chuẩn bị chính mình giảng giải?

Thế nhưng là, rõ ràng tại chính mình lấy được trong tin tức, hấn ép căn bản không hề làm bất kỳ chuẩn bị nào a?

Nghĩ thì nghĩ như vậy, nhưng đã Lâm Thiên tiếp tục bắt đầu giảng giải, hấn cũng kèm chế trong lòng bất an, không định đi lên.

...

Lâm Thiên giờ phút này trong lòng rộng rãi rất nhiều, chuẩn bị dựa theo trong lòng mình suy nghĩ đem một số lý giải nói ra.

Mỉm cười, mang trên mặt ý cười, vươn tay ra, chỉ chỉ trên bầu trời 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 hình ảnh hư ảnh về sau, Lâm Thiên tiếp tục nói: "Cái này họa tác thể chế, được xưng là Manga."

"Khấp chữ, chúng ta có thể hiểu thành lãng mạn, hững hờ các loại, nhưng vô luận cái nào từ ngữ, cơ hồ đều có một cái đặc điểm."

"Đó chính là tranh này, cũng không phải là cỡ nào khác nghiệt tồn tại."

"Chư vị có thể quan sát trong đó nhân vật, biểu lộ, có chút khoa trương, có chút không thực tế, nhưng vô luận là loại nào biểu lộ, lại là có thể để mọi người tùy tiện cảm nhận được trong đó nhân vật sướng vui đau buồn."

Hội họa một đạo, không có như kiến thức, có hoặc hoa lệ, hoặc giản dị, hoặc sục sôi, hoặc trầm thấp ngữ khí từ đề mà tân trang.

Nhưng không có nghĩa là, không có cách thức khác đề mà biểu đạt cảm xúc.

Văn tự hỉ nộ, dùng một cái hình dung từ liền có thể biểu đạt, như vui vẻ cười, miễn cưỡng cười, nhưng hội họa rất khó.

Có lẽ đối với một số hội họa đại sư mà nói, dễ như trở bàn tay.

Nhưng đối với phổ thông họa tác người rất khó, bọn họ vô pháp rõ ràng miêu tả ra đây hết thảy.

Mà Manga thì là vứt bỏ rơi nghiêm cẩn phong cách vẽ, lấy dễ dàng nhất biểu đạt cảm xúc thủ pháp vẽ ra hết thảy.

Người có thể nói hấn vẽ rất lợi hại thô ráp, vẽ rất lợi hại không có mỹ cảm, nhưng người vô pháp phủ nhận trong đó lan truyền ra cảm xúc, cảm tình."

Lâm Thiên chậm rãi mà nói, đem ý nghĩ của mình nói thẳng ra.

Có lẽ cũng không chính xác, nhưng xác thực đại biểu cho hấn ý nghĩ của mình.

Thoáng đón đến về sau, Lâm Thiên thanh âm càng là cất cao mấy phần.

"Mỗi người trong lòng đều có một cái thế giới, văn tự có thể miêu tả suy nghĩ trong lòng, ta tin tưởng hội họa cũng có thể."

Có lẽ 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 cũng không phải là nó tác giả chứng kiến hết thảy, mà là tin đồn, thêm nữa trau chuốt.

Hội họa cũng không phải là chỉ có tả thực một đạo, hấn hạn mức cao nhất, đồng dạng là vô hạn, đồng dạng là có thể sáng tác ra trong lòng mỗi người suy nghĩ thế giới!"

Lâm Thiên lời nói bé.

Cũng không rõ ràng những người khác giác quan như thế nào.

Hắn chỉ nói là ra trong lòng mình suy nghĩ.

Chỉ ít ở kiếp trước như thế, Tam Quốc thời đại, nhưng từng có người trải qua?

Không phải là dựa vào truyền thuyết, dựa vào cù kỹ cố sự, đem hiện ra như họa?

Chớ nói chi là kiếp trước bên trong như lửa ảnh, biến trạch các loại, gần như đều là nương tựa theo tác giả tưởng tượng.

Từ nhân vật hình tượng, từ tính cách, có lẽ có lấy còn lại tham khảo, có lẽ linh cảm đến từ một ít kiến thức.

Nhưng nó bản chất, chính là bản gốc.

Loại này bản gốc, nó sớm ở kiếp trước Cổ Đại chính là đã có hình thức ban đầu.

Vô luận là trong thần thoại Rồng, hay là các loại Thần Thú không đều là mỗi cái Bậc đàn anh dựa vào tưởng tượng vẽ?

Ngược lại, cái thế giới này, lại là còn dừng lại tại xem mèo vẽ hồ bên trong.

Chỉ có thấy, nghe thấy, mới có thể đem nó hiện ra giấy vẽ trên, hiển nhiên là có chút đàng sau.

Phía dưới, nghe Lâm Thiên đem 1 lớn lên đoạn lời nói nói xong, vô số người chìm lặng yên.

Lâm Thiên, hiển nhiên làm trái bọn họ lý giải.

Theo bọn hắn nghĩ, vô luận là về cái gì, đều cần có như thế một cái vật tham chiếu mới được.

Nếu không, làm sao phân rõ trình độ của người?

Cái thế giới này thế nhưng là không có cái gì tranh trù tượng cái này mọi khái niệm.

Về giống, có thần vận, cái kia chính là tốt họa tác.

Về không giống, thì là thấp kém chi tác.

Dù là lúc trước Manga thể loại khai sáng, 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 hoành không xuất thế, bọn họ cũng chưa từng nghĩ tới Lâm Thiên nói tới chi ngôn.

Không có tham chiếu? Không có kinh lịch? Chưa từng nhìn thấy thực tế tràng cảnh?

Làm sao có thể?

Loại này lý niệm, đối với bọn hắn tới nói, là có chút vượt mức quy định.

Chính như, cái thế giới này đồng dạng, thuần một sắc vì nhân tộc đại nghĩa mà chiến.

Lại thuần một sắc nội dung cốt truyện, thuần một sắc Ngón Tay Vàng.

Không có bao nhiêu Sáng chế mới.

Văn hóa tiến bộ cùng biến đổi cũng không phải là một lần là xong, mà là cần nhất định nội tình chồng chất.

Rất nhiều người ở phía dưới trầm ngưng lấy, không nói lời nào.

Đang suy tư Lâm Thiên lời đã nói ra.

Lý Khôn càng là mặt lộ vẻ vẻ kinh hãi, không có nghĩ đến cái này Lâm viện phó lại nói lên như thế một phen.

Đúng và sai, hắn không cách nào phân biệt, nhưng tựa hồ đối phương nói có chút đạo lý.

Họa một trong nói, vốn là theo sát bản tâm.

Mỗi người trong mắt thế giới cũng không hoàn toàn giống nhau.

Có người nhìn Mạnh Hổ, sẽ sợ sợ, sẽ dám đến phát từ đáy lòng run rẩy.

Mà có người làm theo giống như nhìn Đại Miêu, cảm giác mao nhưng nhưng rất là dễ thương.

Bởi vậy hiện ra họa tác có lẽ khác biệt.

Nhưng thế nhân lại là kiên quyết cho ra tiêu chuẩn, về giống chánh thức thì mang ý nghĩa được chứ?

Có lẽ, vừa rồi trong lời nói nâng lên Thần Vận, lộ ra hơi trọng yếu hơn một số.

... ..

Tràng diện hơi trầm mặc 1 tiểu kiếm, ngay tại Lâm Thiên chuẩn bị sau cùng nói chút lời xã giao đem lần này giám thưởng đại hội kết thúc, không đúng lúc thanh âm cuối cùng vang lên.

"Ha ha ha ha." Một tên tuổi trên năm mươi ông lão đột nhiên không còn che giấu cười ha ha.

Lâm Thiên trong mắt hơi hiện lên vẻ khác lạ, trầm giọng nói: "Là sao bật cười?"

Ông lão tay áo vung lên, không nói một lời, nhưng là vẽ ra một đầu văn khí đẳng cấp nhanh chân đạp vào.

Mấy giây về sau, lão giả kia đã cùng Lâm Thiên đứng đối mặt nhau.

Lâm Thiên có vẻ hơi không khỏi, cũng không biết lão giả này là ai, vì cái gì lại dám trực tiếp lên tới Văn Thù trên đài.

"Tôn viện phó người đây là?" Lúc này Lý Khôn lại là đứng ra, mi đầu cau lại mở miệng hỏi thăm.

Lâm Thiên lúc này giật mình.

Phó viện trưởng?

Là hắn?

Làm nhận chức tại Văn Viện Phó viện trưởng tình huống dưới, Lâm Thiên đối với Văn Viện cấu thành coi như có chỗ giải.

Trừ Viện Trưởng Lý Khôn bên ngoài, nguyên bản còn có một tên Phó viện trưởng, lúc này tăng thêm chính mình, biến thành hai tên Phó viện trưởng.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 216: Ta nhưng có tư cách?

Đối với cái này Tôn viện phó, Lâm Thiên giải không nhiều, giới hạn tại biết Kỳ Tính tên.

Tôn Quan Hổ. .

Lúc này đối phương đạp trên Văn bậc thang mà đến, cùng mình hình thành giằng co, làm đến có chút không khỏi.

Tôn Quan Hổ đối mặt Lý Khôn tra hỏi, đáp lại nói: "Viện Trưởng Đại Nhân không cần nhiều lời, lão phu chỉ là không quen nhìn người này toả sáng như vậy hùng biện a."

"Làm một tên lấy thư họa thành đạo Linh Thư sư, có quyền lợi bảo vệ nó vinh diệu."

Lâm Thiên nhũ mày, đối phương nói lời, thật không tốt nghe.

Phát ngôn bừa bãi?

Nói chính mình.

Ngữ khí băng hàn mấy phần, Lâm Thiên đương nhiên sẽ không đối với loại người này vùng bao nhiêu sắc mặt tốt.

"Cái gì gọi là phát ngôn bừa bãi?"

Tôn Quan Hổ cười lạnh: "Buồn cười ngôn luận, phóng tới trước mặt mọi người kể ra, không tính phát ngôn bừa bãi?"

"Người có ý tưởng lão phu không phản đối, nhưng người như thế hồ ngôn loạn ngữ, lừa dối đám người, lão phu lại là không thể mặc kệ."

Lâm Thiên khí cười, hỏi ngược lại: "Ta làm sao thì lừa dối người khác?"

"Chẳng lẽ, ta nói cũng không phải là lời nói thật?"

Tôn Quan Hổ lần nữa lộ ra khinh thường nụ cười: "Lời nói thật? Người nói chẳng lẽ không tính toán mê sảng?"

"Tiền bối Thánh Hiền nhiều năm qua tổng kết hội họa thủ pháp, họa một trong đạo há lại cho người như thế phản bác?"

"Người có tư cách gì?"

"Người dựa vào cái gì phỏng đoán Lãng Vân đại sư chỉ là tiện tay mà họa?"

"Như thế có sâu xa ý nghĩa họa tác, há lại bỗng dưng tưởng tượng mà đến?"

"Chẳng lẽ, người cho rằng đây là họa họa phương viên?"

Lâm Thiên trở mắt nhìn, nói: "Phương viên nhưng bỗng dưng mà đến, họa tác là sao không thể?"

"Không đều là đường cong phác họa, vền vền khó khăn khác biệt thôi, người không được, ai biết những người khác được hay không?"

Tôn Quan Hổ có chút yên lặng, không nghĩ tới thuận miệng mà nói đến phương viên, bị Lâm Thiên đề mà nêu ví dụ.

Nhưng cái gọi là già thành tinh, hẳn lựa chọn ra mặt phản bác Lâm Thiên, sớm có mấy phần so đo, rất nhanh lạnh hừ một tiếng: "Độ khó khăn khác biệt? Cái này há lại chỉ có từng đó là độ khó khăn trên khác biệt, tầng diện cũng khác nhau, một cái Phương, bốn đầu dây mà có thể phác họa, một cái vòng tròn càng là chỉ cần một bút.

Nhưng họa tác, không có trăm ngàn đường cong, có thể cấu thành?

Căn bản không có khả năng có người bỗng dưng tưởng tượng về họa tác, người hoàn toàn chính là nói bậy nói bạ."

Lâm Thiên lúc này là thật khí cười, lạnh lùng nói: "Nói nhiều vô ích, ta liền hỏi người, tuổi của ta nhưng từng có bao nhiêu cơ hội kiến thức rộng rãi?"

Nổi danh địa lý vị trí, bốn phía nhưng có đại hải cuộn cuộn?

Đều không có đúng không?

Nhưng mọi người đều biết, ta sáng tác mới Manga, chính là lấy biển vì cương, phát sinh một dây chuyện, người có thể làm ra giải thích?"

Tôn Quan Hổ trầm mặc một lát, sau một lúc lâu hậm hực nói: "Cái kia cũng không thể đại biểu người chưa từng gặp qua biển chi bộ đáng, hiện tại rất nhiều sách cổ phía trên nhưng là có Hải Dương bộ đáng."

Mà lại, người sáng tác Manga, dám nói không phải tham khảo, dựa vào Lãng Vân đại sư 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 mà đến?

Chính là người gặp qua 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》， mới có thể coi đây là bản gốc sáng tác ra cùng một loại hình họa tác.

Hoàn toàn chứng minh không cái gì!"

Lâm Thiên đang muốn mở miệng phản bác, cái kia Tôn Quan Hổ lại là mở miệng lần nữa: "Mà lại, cũng không phải là lão phu tiểu xuyet người, nếu không có không có Lãng Vân đại sư sáng tác Manga thể loại, người có điều cũng chính là phổ thông văn nhân thôi, chỗ nào có thể có được hôm nay thành tựu?"

"Lão phu nhìn qua người One Piece, hoàn toàn không có bao nhiêu hội họa bản lĩnh, hoàn toàn chính là dính người ta hào quang a."

Cái này vừa nói, Lâm Thiên cũng không có ý định dựa vào lời nói đến phản bác cái gì.

Trực tiếp từ hành động thực tế đến đánh mặt, tạo thành hiệu quả hiển nhiên càng tốt hơn.

Chăm chú nhìn về phía Tôn Quan Hổ, gần từng chữ một: "Người đã nói ta không có bao nhiêu hội họa bản lĩnh, như vậy ta hiện tại thì chứng minh cùng người nhìn."

Lâm Thiên trong lòng giận, phản chính tự mình từng hoàn thành nhiệm vụ về sau rút thưởng họa tác bên trong còn có Đường Dần tiền kỳ Quốc Họa một bộ, cùng một trương Hán Vũ xạ Giao đồ, đều là kinh điển cấp bậc.

Lời nói rơi xuống, càng là nhìn thấy không nhìn đối phương một điểm, văn khí diễn hóa bút lông về sau, bắt đầu hư không vẽ tranh.

Mai Hoa từng đoá từng đoá sôi nổi vào hư không trên giấy.

Đây là Lâm Thiên lần thứ nhất làm Quốc Họa, nhưng có bản gốc phía dưới, kỳ thực độ khó khăn cũng không tính lớn.

Rất nhanh, bức thứ nhất vẽ xong thành, Mai Hoa phảng phất muốn thoát ly bức tranh, mỹ hảo lại linh khí mười phần.

"Xin hỏi, ta chi hội họa kỹ xảo như thế nào?"

Lâm Thiên bắt đầu trực phân bác một cái lên Tôn Quan Hồ lúc trước lời nói.

"Còn có, người nói ta không tư cách phân bác?"

"Ta có truyền quốc trở lên tác phẩm nổi tiếng vì thân phận, tiềm lực chứng minh, có hay không tư cách?"

"Về phần, ta dựa vào cái gì phỏng đoán Lăng Vân vẽ tranh phương thức, người hãy nhìn kỹ."

Lâm Thiên sắc mặt nghiêm nghị mấy phần, con mắt hơi khép kín, cấu kết lên Mạng Thiên Đạo 'Vân'.

Ngoại giới người giờ phút này đều không nói lời nào.

Lâm Thiên cấu kết Mạng Thiên Đạo 'Vân', cái kia Thiên Đạo khí tức là rất rõ ràng, không ai sẽ đi quấy rầy hắn.

...

Mạng Thiên Đạo 'Vân' bên trong, Lâm Thiên tiến vào chính mình tác giả Trang Chủ bên trong.

Đối phương đã muốn chứng minh, vậy không bằng trực tiếp thả ra một cái mãnh liệt tài liệu.

Dù sao bây giờ chính mình cũng coi như danh chấn một phương, tại thêm ra nhất tầng thân phận, sẽ chỉ có lợi mà vô hại.

Về bắt đầu.

Lựa chọn họa tác, tự nhiên chính là 《 One Piece 》.

Đám người hiện tại cơ hồ đều biết 《 One Piece 》 chính là hắn sở sáng tác.

Vậy không bằng trực tiếp thì lấy Lăng Vân danh hào đem One Piece truyền lên đến.

Đến lúc đó, thân phận cái gì, tự nhiên vừa nhìn thấy ngay.

Đối phương cũng đem không lời nào để nói.

Ta chính là tác giả, ta dựa vào cái gì không thể làm ra bình luận?

Ta chính là bỗng dưng mà đến, không có bất kỳ cái gì căn cứ, đây là thực chùy.

Yêu cầu chùy đến chùy.

Từng màn, một chương chương One Piece họa tác bắt đầu xuất hiện.

Liên tiếp mấy cái chương tiết về sau, làm người cảm thấy có một tia mệt mỏi về sau, lúc này mới lựa chọn truyền lên đến.

Chậm rãi mở mắt.

Tôn Quan Hồ y nguyên chờ đợi nguyên tại chỗ, giờ phút này nhìn thấy Lâm Thiên mở mắt, có chút không kịp chờ đợi mở miệng nói: "Làm sao? Câu thông Mạng Thiên Đạo 'Vân'? Hữu dụng à?"

Lâm Thiên không nóng không vội, nhìn về phía đối phương, lạnh lùng nhếch lên sau mở miệng nói: "Rất nhanh, người chờ là được."

"Đến lúc đó, tự nhiên để người á khẩu không trả lời được."

Tôn Quan Hồ nhẹ cười rộ lên: "Ta chờ là được."

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Lúc này, Lâm Thiên rốt cục đạt được một tiếng đến từ Mạng Thiên Đạo 'Văn' nhắc nhở.

Truyền lên đến xét duyệt thành công, One Piece đã là tại Lăng Vân cái này tác giả tên dưới trương tuyên bố.

Bất quá, Thiên Đạo bình xét cấp bậc ngược lại là còn có một đoạn thời gian mới đến, ngược lại là không có gây nên bất kỳ dị động.

Nhưng giờ phút này, đầy đủ.

Khóe môi nhếch lên mấy phần ý cười, Lâm Thiên thanh âm trong lúc đó Hồng sáng lên.

"Chính mình đi Mạng Thiên Đạo 'Văn' nhìn, 《 One Piece 》, đến lúc đó, người đem không phân bác được."

Tôn Quan Hồ khuôn mặt y nguyên tạm gác lại nụ cười khinh thường, khóe miệng co quắp rút sau nói: "Hừ, biết đó là người, bình xét cấp bậc đến lúc đó muốn đến khẳng định không tệ, không đáng lấy ra khoe khoang, đây cũng không phải là người chửi bới Lăng Vân đại sư lý do."

"Người nhìn là được." Lâm Thiên mở miệng.

Nhắm mắt, tiến vào Mạng Thiên Đạo 'Văn', Tôn Quan Hồ cũng nghĩ Lâm Thiên tâm phục khẩu phục, bởi vậy cuối cùng làm theo.

Nhưng theo liếc trông mắt lần nữa mở ra, một vòng vẻ kinh hãi hiển hiện đồng thời.

Lâm Thiên thanh âm lần nữa vang vọng.

"Xin hỏi, ta nhưng có tư cách tiến hành bình luận? ? ?"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 217: Gió giục mây vần

Lâm Thiên thanh âm không hùng hậu, không ép người, nhưng lại trong sáng như nước.

Thanh tịnh thanh âm xuyên thấu lực mười phần.

Toàn bộ Văn trong nội viện, tất cả đều là bao trùm trong đó.

"Ta nhưng có tư cách bình luận?"

Cái này một thanh âm vang vọng, sai người không khỏi ghé mắt.

Một số cũng không câu thông Mạng Thiên Đạo 'Văn' người có vẻ hơi không khỏi, không biết vì cái gì cứ như vậy ngăn ngui một khắc không đến, cái này Lâm viện phó vậy mà liền có thể nói ra lời này.

Lực lượng từ đâu mà đến?

Nhưng rất nhanh, bên cạnh chính là sẽ có đồng liêu nhắc nhở.

"Chính người tiến Mạng Thiên Đạo 'Văn' nhìn xem liền biết rõ, One Piece."

Những người này nghe nói, làm theo, sau đó đồng dạng lộ ra thần sắc kinh dị.

Tôn Quan Hồ thời khắc này khóe miệng đều là co giật, mí mắt càng là run run không ngừng.

Hắn vụn vụn không nghĩ đến, cái kia hắn thấy miệng còn hơi sữa tiểu tử, lại là như vậy thân phận!

Đồng thời, gương mặt tại lúc này cũng trong lúc mơ hồ có chút làm đau.

Chính mình hoài nghi đối phương không có hội họa kỹ xảo, đầu cơ trục lợi, bên này trong nháy mắt thì hai bức cao cấp họa tác xuất ra.

Đầu kia, chính mình nghi vấn đối phương nói bảy nói bạ, có nhục Lăng Vân đại sư, nào biết được càng là đưa đầu đi qua, làm cho đối phương chặt.

"Làm sao lại??" Tôn Quan Hồ tự lẩm bẩm lên.

Lâm Thiên lại là bật cười lớn, lạnh lùng nói: "Người nhìn ta cái tuổi này, nhưng từng đi khắp Đại Giang Nam Bắc? Nhưng từng thấy quen Vương Triều hưng suy?"

"Ta từng tại sách cổ trên quan sát nước chi chiến loạn, tên là Tam Quốc Diễn Nghĩa, lần thứ nhất sáng tác Manga chính là coi đây là bản gốc."

"Ta cũng không gặp qua nó chánh thức khung cảnh chiến đấu, cũng chưa từng thấy qua Võ Tướng ở giữa chiến đấu, làm sao có thể đầy đủ làm ra họa tác?"

"Toàn bằng trong lòng suy nghĩ thế giới, mỗi người trong lòng đều có một cái giả tưởng thế giới."

"Có người, đem pho chú vu bút mặc, phác họa ra đến, đây cũng là."

"Bên trong nhân vật chính kỳ ngộ liên tục, nghịch thiên chi tư, chính là trong hiện thực cơ hồ rất khó xuất hiện."

"Manga trong đồng."

"Mắt trần có thể thấy vì tả thực, suy nghĩ trong lòng vì vẽ hư."

"Hội họa chi đạo, cao thâm mạt trắc, cũng không phải là cực hạn tại một ngọn cây cọng cỏ, Nhất Hoa Nhất Diệp."

Lâm Thiên nói xong, chính là nhẹ nhàng đi xuống đài.

Xuống đài thời điểm, rất là dễ dàng, không có văn khí hành lang trải đường, không có trống sắt cùng vang lên thanh thế hạo đại.

Hắn muốn nói đã nói, cụ thể những người này như thế nào lý giải, liền không phải hắn có khả năng đem không.

... ..

Trận này giám thưởng phân tích hội, như vậy chấm dứt.

Nhưng nó tạo thành ảnh hưởng lại là sâu xa.

Một ngày này, tham dự lần này đại hội người, đều là ghen hòng nhìn trần trối.

Một ngày này, thân phận của Lâm Thiên bại lộ không thể nghi ngờ, một phần phần thân phận trên tình báo hiện lên.

Đế Cung bên trong, Lý Lô nhìn lấy tình báo, trong mắt thần quang chợt hiện, sau một hồi khá lâu chỉ để lại một câu ngắn gọn lời nói.

"Lâm Thiên, nhất định phải lưu tại Đế Quốc!"

Một tên lấy người khác vì tham khảo, sáng tác ra cao cấp hơn văn chương thư họa văn nhân, có thể xưng thiên tài, cần lời kéo.

Nhưng cái này xa kém xa khai sáng mới trường phái Thiên Kiêu tới khoa trương.

Mà bây giờ, thân phận của Lâm Thiên càng thêm dọa người.

Khai sáng mới trường phái không nói, tại ngay sau đó, siêu việt chính mình, vẫn là hắn bản thân, cái này rất lợi hại khoa trương.

Loại người này, nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, không bao lâu nữa, tất sẽ thành cái thế cường giả.

Thiên phú quá mức cường hãn, đã siêu thoát tại phổ thông thiên tài phạm trù.

Phải biết, ngay tại Lăng Vân hoành không lúc xuất thế, đã là hấp dẫn vô số Văn Hào, Đại Nho, thậm chí cả Văn Thánh chú ý.

...

Một ngày này, đồng dạng có tin tức truyền lại đến vực ngoại.

Loài Yêu, người trong Ma tộc, tất cả đều là tiếp thụ lấy tin tức này.

Trong lúc nhất thời, gió giục mây vẩn.

Vài ngày trước ần núp đến loài người cương vực bên trong đại Yêu, Ma tôn, giờ phút này ứng thanh mà động.

Mà mục tiêu địa điểm, chỉ có một chỗ.

Nó mục đích, cũng chỉ có một cái.

Đem nhân loại kia, bóp chết tại trong trứng nước.

Bọn họ không nguyện ý nhìn thấy nhất tôn mới thánh xuất thế, này lại đánh vỡ thăng bằng.

...

Lý Khôn khi biết Lâm Thiên chân thực sau lưng về sau, chính là đã làm ra quyết định.

Tại trở lại chính mình công tác địa điểm về sau, một phong đơn xin từ chức rất nhanh đệ trình đi lên.

Nếu là lúc trước Lâm Thiên biểu hiện còn chưa đủ lấy để hấn lựa chọn thối vị nhượng chức, như vậy đoán chừng toàn bộ Đế Quốc bên trong, cũng không có cái gì người có tư cách đề hấn làm ra lựa chọn.

Một cái tuổi còn trẻ như thế, lại là vô luận thực lực, thiên phú, thậm chí cả đủ loại đều là đỉnh phong người, đủ để cho hấn yên lòng.

Đơn xin từ chức giao cho Lý Lôi chỗ, gần như không có bao nhiêu suy nghĩ, chính là lựa chọn đáp ứng.

Có thể nói Lý Khôn lựa chọn, vừa vặn phù hợp Lý Lôi mục tiêu dự trù.

Hấn vốn nên liền định cực điểm thủ đoạn lôi kéo Lâm Thiên.

Bất Quá, hiện tại vừa vặn, trống chỗ chức vị, trực tiếp đề hấn trên đỉnh, Văn Viện thân phận của Viện Trưởng địa vị, tự nhiên so với Phó viện trưởng lại là tăng lên một mảng lớn.

Mà lại, đề Lâm Thiên đảm nhiệm Văn Viện Viện Trưởng, cũng không coi là bao nhiêu quá phận bổ nhiệm.

Người ta vô luận là thực lực hay là nó tư lịch đều có hoàn toàn tư cách.

Lâm Thiên cũng không rõ ràng cách làm của mình đến cùng tạo thành bao lớn oanh động.

Hấn vốn vẹn tùy tính mà làm a.

Rời đi Văn Viện về sau, một ngày vô sự hấn lựa chọn trở lại khách sạn.

Lúc xế chiều, Không Tịch đại sư đều sẽ đem Lâm Tiểu Nhu chờ người tới nơi đây.

Cùng các nàng đã nhiều ngày không thấy, giờ phút này chính nhớ gấp.

Ăn cơm trưa, lại nghỉ ngơi một lát sau, cái kia mong nhớ ngày đêm người rốt cục được đưa tới trong đế đô.

Bãi tạ về sau, cả một buổi chiều tăng thêm buổi tối thời gian, cả hai chính là dính nhau cùng một chỗ.

Ngược lại là Liễu Tông, có vẻ hơi xấu hổ, ra đi dạo phố đến nửa đêm mới trở về.

Tháo lửa một đêm, ngày thứ hai sáng sớm sáng khoái tinh thần.

Tại cùng Lâm Tiểu Nhu vượt ve an ủi một phen về sau, Lâm Thiên chính là tiến về Văn Viện mà đi.

Lần này tiến đến, tự nhiên không là chuẩn bị thành thành thật thật gây Hành viện phó chức trách, mà là trước đi nhờ người.

Tại đêm qua, hấn đã thương lượng với Lâm Tiểu Nhu một phen, quyết định đã dự định tạm thời tại Đế Quốc cắm rễ, vậy khẳng định không thể quên hết Lâm Huyền.

Muốn trước xin phép nghỉ trở lại trong vương quốc, đem Lâm Huyền mang tới.

Đồng dạng, Lâm Thiên nhưng không có quên nữ tử kia.

Lần này trở về, chính là kết tâm nguyện.

Có hôm qua vết xe đổ, Lâm Thiên hôm nay mặc quần áo tự nhiên là văn nhân trường bào, lộ ra nho nhã, đại khí.

Đi tại Văn trong nội viện, rất nhiều người đều nhiệt tình cùng Lâm Thiên chào hỏi.

Hôm qua Lâm Thiên biểu hiện, chân chính chinh phục những thứ này Văn Viện tài tử.

Đều là đánh trong đáy lòng từ đáy lòng kính nể.

Tuổi trẻ tài cao, càng là vạn năm khó gặp khai sáng mới hội họa hệ thống, loại người này, bọn họ liền đuổi theo tâm tư đều không có, chỉ có kính nể.

Lâm Thiên ngược lại là không rõ lắm hôm qua đến cùng phát sinh thứ gì.

Hắn cả một ngày đều trong khách sạn, trải qua sống mơ mơ màng màng sinh hoạt.

Giờ phút này đám người thân thiện chào hỏi, cũng là cười ha hả đáp lại.

Một đường đi qua, rất nhanh chính là đi vào Lý Khôn chỗ trong sân.

Cùng hôm qua một dạng, nhẹ nhàng đi qua, gõ gõ cửa.

Bên trong thanh âm già nua truyền ra, chính là Lý Khôn không thể nghi ngờ.

"Ai vậy, vào đi."

Lâm Thiên đẩy cửa, đang chuẩn bị cho Lý Khôn vấn an, nhưng một màn trước mắt lại là để hắn có chút mắt tròn tròn.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 218: Áo gấm về quê

Gian phòng bên trong, Lý Khôn cũng không có như hôm qua đồng dạng đọc sách cái gì, ngược lại là có chút khác thường tại thu thập kiện hàng bọc hành lý.

Lâm Thiên có chút mắt tròn tròn, sững sờ nói: "Viện Trưởng, người đây là?"

Lý Khôn con mắt hơi nheo lại, mang theo ý cười nói: "Tiểu Lâm viện trưởng a, tới sớm như thế?"

"Lão phu tuổi tác đã cao, vừa vặn tại hôm qua đệ trình đơn xin từ chức, chuẩn bị đem viện trưởng chức vị giao trả cho người, không phải sao, qua tới thu thập chút bọc hành lý, chuẩn bị trở về nhà bảo dưỡng tuổi thọ."

Lâm Thiên biểu lộ hơi chậm lại, sau đó có một vòng phấn nộ.

"Là đệ hạ để người làm như thế à? Viện Trưởng người nghe ta giải thích, ta tuyệt đối không có gấp nghề người vị trí ý tứ."

"Không được, ta phải đi tìm đệ hạ nói một chút!"

Lâm Thiên có chút bắt đầu nôn nóng, hắn thấy, Lý Khôn bây giờ hành vi cũng không phải tự nguyện, rất có thể là cái kia Lý Lôi ý tứ.

Có một cái Phó viện trưởng vị trí đợi, Lâm Thiên cảm giác đã rất không tệ.

Hắn cũng không phải loại kia rất lợi hại phụ trách người, chỗ cái nhân chức vừa vặn phù hợp suy nghĩ trong lòng.

Lăn lộn cuộc sống, cảm cảm Đế Quốc cung phụng, từ từ tăng cao tu vi, là tốt nhất phương thức.

Nhưng không nghĩ tới, thế mà làm như thế vừa ra.

Nếu quả thật là bởi vì chính mình, mà để Lý Khôn vứt bỏ chức vị, đây là hắn không thể tiếp nhận.

"Khác a. ." Lý Khôn biểu tình ngưng trọng, không nghĩ tới Lâm Thiên phản ứng lớn như vậy.

Nhưng ngay sau đó trên mặt lại là có mấy phần cảm động.

Người bình thường khi biết loại tin tức này về sau , bình thường đều là hưng phấn không thôi, nhưng không nghĩ tới Lâm Thiên thế mà trước hết nghĩ đến hân.

Loại này phẩm chất, hân thấy, đáng quý.

Nhưng mà, cái này vên vẹn giữa hai người ý nghĩ khác biệt a.

Lâm Thiên không muốn làm quá phiền phức, lán lộn cái nhàn chức tốt nhất, tuy nhiên trong đó cũng có thay Lý Khôn mình bất bình ý tứ, nhưng không hoàn toàn là.

Mà Lý Khôn thì là chắc hẳn phải vậy coi là, người trẻ tuổi, tròng kích lớn, khẳng định là hi vọng chức vị của mình càng cao càng tốt, chính mình vừa vận cũng không muốn khô, không bằng dứt khoát đem cơ hội nhường ra đi, cũng coi như Lưỡng Toàn Kỳ Mỹ.

Hai cái Lưỡng Toàn Kỳ Mỹ phía dưới, tạo thành hiệu quả chính là, có chút khô hài.

"Đừng, đừng, đây là lão phu tự nguyện." Lý Khôn vội vàng giải thích nói: "Lão phu tuổi tác đã cao, không có nhiều tinh lực đang quản đề ý Văn Viện, vừa vận Lâm Thiên thực lực người thiên phú đều rất là ngút trời cấp bậc, dứt khoát liền đem vị trí tặng cho người, không có quan hệ gì với bộ hạ."

"Ừm?" Lâm Thiên nhíu mày.

"Thật?"

Lý Khôn gật đầu nói: "Thiên chân vạn xác. ."

"Khụ khụ. ." Lâm Thiên biểu lộ thay đổi quái dị, có chút cảm giác dở khóc dở cười.

Lý Khôn lựa chọn, vừa vận cùng ý nghĩ của hắn đi ngược lại.

Nhưng đối phương chính là hảo ý, cũng không có khả năng trách cứ, chỉ có thể thờ dài một tiếng sau ai oán nói: "Bộ hạ đã làm quyết định?"

"Đồng ý, người bây giờ đã là Văn Viện Viện Trưởng." Lý Khôn gật đầu.

"Ai, nếu như thế, vậy cũng cứ như vậy đi." Lâm Thiên nhận mệnh, sự tình đã dạng này, tại nói thêm cái gì cũng không có cách nào.

Nhưng lần này biến cố, lại là cùng ý nghĩ của mình có chút đi ngược lại.

Ngắm lại về sau, Lâm Thiên mang theo thỉnh cầu nói: "Văn Viện Viện Trưởng ngược lại là không quan trọng, nhưng Lão Viện Trưởng người có thể hay không qua chút thời gian rồi đi?"

"Làm sao?" Lý Khôn mặt lộ vẻ vẻ nghi hoặc.

"Là như vậy, ta có một số việc, đoán chừng muốn tạm thời rồi đi Đế Quốc một thời gian, đáng lẽ hôm nay tới, chính là tìm người xin phép nghỉ tới." Lâm Thiên giải thích nói.

Lý Khôn nhíu mày, ngắm lại sau gật đầu nói: "Vấn đề này cũng không lớn, có điều nói đến, người cùng ta xin phép nghỉ tác dụng không lớn a, giống người cái này thiên tài, nếu như muốn rời khỏi đế quốc, nếu như không có quá mức lý do chính đáng, là cần giống bộ hạ xin."

"Dạng này à?" Lâm Thiên nhíu mày: "Ta về Đế Quốc cấp dưới Vương quốc tiếp cha ta cũng phải cấp bộ hạ xin à?"

"Cấp dưới Vương quốc? Tiếp người nhà? Nếu như vậy cũng là không cần, lão phu còn tưởng rằng người muốn đi bao xa vị trí đây." Lý Khôn lúc này mỉm cười.

"Vậy dạng này, chính là làm phiền." Lâm Thiên cuối cùng thở phào một hơi.

Đem sự tình nói xong, cùng Lão Viện Trưởng tạm biệt về sau, Lâm Thiên lại một lần phong trần mệt mỏi trở lại khách sạn.

Có điều trở lại khách sạn về sau, Lâm Thiên ngược lại là không có lập tức liền lên đường rồi đi dự định.

Lần này trở về, rất có chừng áo gấm về quê cảm giác, đương nhiên sẽ không như thế qua loa thì rồi đi.

Loại ý nghĩ này rất lợi hại ác tục, nhưng là Nhân chi thường tình.

Có bao nhiêu bên ngoài du khách, từng ảo tưởng qua một ngày kia mình có thể phát đạt về sau, lá vàng trải đường, tiền tệ huy sai, trải nghiệm một thanh trở lại quê hương cảm giác.

Lâm Thiên cũng không ngoại lệ.

Tồn hao chính một chút một cái buổi chiều thời gian, ở trong đế quốc mua sắm không ít đặc sắc sản phẩm về sau, càng là lần nữa trở lại học viện tìm tới Lão Viện Trưởng, mượn chính một chút một tiểu đội hộ vệ tinh nhuệ.

Những thứ này hộ vệ tinh nhuệ, thấp nhất đều là cấp bảy sơ cấp tu vi, tiểu đội trưởng cho là đạt tới cấp bảy cao cấp trình độ, chính là bảo hộ Văn Viện trung kiên lực lượng, danh xưng Hòa Văn vệ.

Tuy nhiên Lâm Thiên thực lực mà nói, cũng không thể nào cần những người này bảo hộ.

Nhưng dùng để giữ thể diện lại là tại phù hợp bất quá.

Chính một chút một đội, hơn trăm người.

Toàn thân đều là màu mận chín khôi giáp, càng là có thuần một sắc cấp sáu Linh thú Xích Hỏa sư vì tọa kỵ, đi tại trên đường uy phong凛凛, từ không cần nhiều lời.

Đem hết thầy chuẩn bị, Lâm Thiên càng là thông báo Đế Lăng Thiên, để nó đi theo chính mình cùng nhau rời đi.

Bởi vậy, một cái có thể xưng hào hoa trở lại quê hương đội hình tổ chức.

Cầm thuộc về Văn Viện viện trưởng lệnh bài, chuyên cửa mở ra một chỗ Siêu Viễn Trình Truyền Tống Trận về sau, Lâm Thiên từ rời đi Tinh Nguyệt sau mấy tháng, đập vào trở lại quê hương hành trình.

Không Gian Lực Lượng bắn ra, kéo dài truyền tống về sau, tại một ngày một đêm về sau thời gian về sau, tại sáng sớm ngày thứ ba, như thế một đột người buông xuống tại Vương quốc Tinh Nguyệt cấp dưới cái nào đó Chủ Thành bên trong.

Theo buông xuống, Truyền Tống Trận bên cạnh, thuộc về Chủ Thành hộ vệ toàn thân sợ hãi lên.

Tu vi của bọn hắn có điều cấp năm thượng hạ, chỗ nào có thể tiếp nhận nhiều như vậy cấp bảy trở lên cường giả khí thế?

Lâm Thiên cười khê, giương mắt nhìn nhìn về sau, tìm đúng phương hướng nói: "Trước tìm Gian Khách Sạn nghỉ ngơi một hồi đi, đoàn người cũng mệt nhọc."

Một ngày một đêm truyền tống, tuy nhiên lấy người đi đường này thực lực trước mắt tới nói, hoàn toàn không tính là gì, thậm chí có thể trực tiếp lần nữa sử dụng Truyền Tống Trận, đi đến Vương Thành, nhưng hoàn toàn không cần thiết.

Lâm Thiên cũng không sợ chậm trễ như thế một lát thời gian.

Không cần thiết đem chính mình toàn bộ cùng xuân vận chen giống như xe lửa.

Hắn là áo gấm về quê tới, không phải đến ngược đãi chính mình.

Trùng trùng điệp điệp một đoàn người, rời đi Truyền Tống Trận về sau, rất nhiều hộ vệ lúc này mới dám chà chà mồ hôi lạnh trên trán.

"Đây là những người nào a?"

"Không biết, bất quá ta từ trên người bọn họ, cảm nhận được không thua thành chủ khí tức."

"Người cảm thụ sai đi, làm sao có thể! Thành chủ, thế nhưng là cấp bảy tu vi!"

"Nhiều người như vậy, đều là cấp bảy, chỉ sợ thái tử xuất hành đều không cái này đại trận hình."

"Có lẽ là vậy, hắn là cũng rất không có khả năng." Tên hộ vệ kia cũng là thật không dám xác định.

Bọn hộ vệ nhỏ giọng tiếng nghị luận bên trong, Lâm Thiên cùng đội ngũ giờ phút này lại là đã dần dần từng bước đi đến, hướng phía cái nào đó khách sạn đi đến.

Chương 219: Gặp lại Chu Đại Thông

Lâm Thiên một đoàn người đến, đưa tới gọn sóng, cũng không như trong tưởng tượng kịch liệt.

Cái này hoàn toàn đến quy công cho bọn họ về cũng không có một mạch đem Linh thú toàn bộ đều triệu hoán đi ra.

Chỉ là một đợt người tình hướng dưới, cũng không lộ vẻ cỡ nào khoa trương.

Rất nhiều thương đội cũng là 1 truyền tống thì động một tí gần trăm mười người.

Tại Lâm Thiên một hàng không có chủ động tán phát khí tức tình hướng dưới, loại kia mơ hồ cảm giác áp bách, không đủ sai người hoài nghi gì.

Trùng trùng điệp điệp một đám người, rất mau tìm đến một nhà nội thành có thể xưng xa hoa nhất khách sạn vào ở.

Người sống một đời, làm tận hưởng lạc thú trước mắt, sớm tại không có thu hoạch được bây giờ quan chức thời điểm, Lâm Thiên cách sống thì có thể xưng xa hoa lãng phí.

Cùng nhau đi tới, chưa bao giờ bạc đãi qua chính mình.

Bất Quá, hiện tại, càng là như vậy.

Vừa tiến vào đến trong khách sạn, chính là hào khí vượt mây bao xuống tốt nhất tầng lầu, trực tiếp miệng lớn tửu, tộ com thịt để nó bùng lên.

Nhìn tuy nhiên có chút nhà giàu mới nổi bộ dáng, nhưng kỳ thật, loại cảm giác này, rất lợi hại thoải mái.

Đây là đại đa số người thiên tính một trong, nếu không cũng sẽ không xuất hiện cái gọi là vượt mong ngựa nói chuyện, trong lịch sử càng sẽ không xuất hiện nhiều như vậy thái giám gian thần.

Người hoặc nhiều hoặc ít đều có chút hư vinh tâm.

Trở lại Tinh Nguyệt, Lâm Thiên rất lợi hại có một loại địa chủ cảm giác, kêu gọi những hộ vệ này rất là nhiệt tình.

Từ hàm ngực túi mật, một phen uống về sau, Lâm Thiên lúc này mới đột nhiên phát hiện một cái vấn đề rất lớn.

Không có tiền. .

Hoặc là nói không có có thể tại Tinh Nguyệt dùng tiền tệ.

Từ khi từ đế quốc Quận Thành bắt đầu, khi đó bắt đầu chính là không có ở lấy tiền vàng làm chủ hàng hóa.

Cái này cũng chủ nếu là bởi vì Lâm Thiên từ khi đó bắt đầu, thứ tự chính là cảm thứ nhất, mà đệ nhất khen thưởng vừa lúc làm theo là Linh Thạch.

Linh thạch tự nhiên là so tiền vàng càng thêm trân quý, nhưng cũng phải phân trường hợp.

Tại Tinh Nguyệt, linh thạch thì có vẻ hơi Gà mờ.

Chỉ ít, Lâm Thiên tại Tinh Nguyệt trí nhớ đến xem, tựa hồ căn bản không biết linh thạch cái này khái niệm.

Mà dưới mắt, nhiều như vậy thức ăn, tăng thêm bao cả tầng lầu tổn hao, cho dù là không có đã từng Tinh Nguyệt tửu lâu tới quý, đoán chừng cũng tối thiểu cần mấy ngàn thậm chí cả vạn mai kim tệ.

Loại này tiền vàng đổi tính được, nhiều lắm là cũng liền một cái hạ phẩm Linh Thạch a.

Nhưng khách nhân sạn đến cùng có thu hay không linh thạch như thế cần đánh cái dấu hỏi.

"Các ngươi người nào có tiền vàng à?" Lâm Thiên có chút lúng túng mở miệng hỏi thăm.

"Không có."

"Không có."

"Không có."

Miệng mồm mọi người 1 từ, tất cả mọi người tất cả đều lắc đầu.

Lâm Thiên có chút im lặng, có điều cũng không có khả năng đi trách cứ những hộ vệ này cái gì.

Người vốn chính là thuộc về phụng mệnh hộ vệ, tự nhiên không có khả năng mang cái gì tiền vàng đi ra.

Hơi có chút do dự, ngẫm lại về sau, Lâm Thiên kiên trì đi vào bên ngoài khách sạn.

Tại hồi thăm qua tiểu nhị về sau, rất dễ dàng chính là tìm đến lão bản.

Nói rõ ý đồ đến về sau, đem một cái hạ cấp linh thạch xuất ra, lại là đổi lấy đôi phương thần sắc nghi hoặc.

"Đây là cái gì thạch đầu?" Lão bản là cái trung niên bản tử, hít lại đôi mắt nhỏ một bộ tinh minh bộ dáng.

Nhưng mà, từ trước đến nay tinh minh hần, lần này lại là nhất định nhìn nhầm.

Tiểu Môn Tiểu Hộ, kiến thức không nhiều, tự nhiên không so được trong đế quốc người.

Trong đế quốc người, dù là bình thường không có cơ hội tiếp xúc đến linh thạch loại này hàng hóa, tối thiểu cũng đã được nghe nói.

Người lão bản này, thì là hiển nhiên không hiểu.

Linh thạch cái này vật phẩm, quá cao cấp.

Phải biết cho dù là tòa thành nhỏ này thành chủ, cũng bất quá thì cấp bảy tu vi a.

Liền thành chủ đều không có tư cách sử dụng linh thạch, càng không nói đến là hần.

"Đây là cái gì đồ chơi?" Lão bản gương mặt vẻ cảnh giác.

"Thứ này, ta không thu, ngươi hay là cho tiền vàng đi."

Lâm Thiên giới cười, khuôn mặt run rẩy.

"Ta không có tiền vàng ."

"Không có tiền vàng!" Bản lão bản ngữ khí trong lúc đó 1 cao.

"Chẳng lẽ lại, là ngươi muốn ăn cơm chùa!"

"Cái đồ chơi này thật giá trị hết mấy vạn tiền vàng, không thể dùng đến chống đỡ tiền cơm à?"

"Ngươi cũng đừng hù ta, cầm khối mộc thạch đầu liền muốn chống đỡ tiền cơm? Ta nghe đều chưa từng nghe qua ngươi nói vật này, còn linh thạch?"

"Dù sao chỉ cần tiền vàng, nếu là không có, cũng đừng trách ta báo cáo thủ vệ, để thành chủ xử trí các ngươi."

Im lặng.

Cực độ im lặng.

Lâm Thiên giờ phút này có chút không biết nên nói như thế nào.

Thành chủ, hần tự nhiên là không sợ.

Cho dù là quốc vương đến, Lâm Thiên biểu thị cũng không có áp lực chút nào.

Thậm chí không dùng hần xuất thủ, chỉ là Đế Lăng Thiên liền sẽ không làm sao e ngại.

Nếu là ở tầng thêm như thế số lượng đông đảo hộ vệ, càng là có thể tùy tiện bị tiêu diệt Tinh Nguyệt.

Đế Quốc cùng Vương quốc khác biệt quá lớn, tùy ý mấy phần thực lực cũng có thể diệt hết một cái Vương quốc.

Nhưng đến mức đó sao?

Chính mình trở về cái gì cũng không có làm, cũng bởi vì ăn cơm chùa làm ra như thế một chuỗi sự tình?

Đang có chút đau đầu, cách đó không xa một tiếng mang theo ngạc nhiên reo hò lại là vang lên.

"Y, Lâm huynh đệ, ngươi như thế nào ở chỗ này?"

Thanh âm rất quen thuộc, Lâm Thiên không khỏi quay đầu, khi thấy người kia bộ dáng về sau, trong mắt lại là hưu mà sáng lên.

Đồng dạng trong mắt lóe lên sợ hãi lẫn vui mừng, cười ha ha một tiếng.

"Đại Thông huynh đệ, đã lâu không gặp."

Người kia chính là ban đầu ở Tỉnh Nguyệt Vương Thành thời điểm nhận biết cái kia tiểu mập mạp, tên là Chu Đại Thông.

Mà lại, nếu là không có nhớ lắm, đối phương vốn liếng thế nhưng là rất lợi hại phong phú.

Chu Đại Thông trong mắt lộ ra một tia vẻ tưởng nhớ, bước nhanh đi tới, mang theo hưng phấn nói: "Ha-Ha, Lâm huynh đoạn này thời gian muốn đi nơi nào, rất lâu không có tin tức của ngươi."

"Có một số việc, có một số việc, chậm chút đang cấp ngươi nói tí mĩ."

Lâm Thiên ngượng ngùng cười một tiếng, qua loa vài câu về sau, có chút xấu hổ nói: "Nói đến, lão huynh ngươi thật có chút tiền vàng?"

"Tiền vàng? Làm sao?" Chu Đại Thông dò hỏi.

Lúc này, cái kia khách sạn lão bản cũng là lạnh hừ một tiếng: "Ngươi người bạn này, tựa hồ không có tiền thanh toán, vừa vặn các ngươi nhận biết cũng tốt, có kim tệ lời nói mượn hẩn một số."

Chu Đại Thông biểu lộ hơi chậm lại, sau đó nhẹ cười rộ lên, vung tay lên, phóng khoáng nói: "Dạng này a, ta Lâm huynh đệ kém bao nhiêu kim tệ, ta cho bỏ sung là được."

Bản lão bản hừ hừ cười một tiếng: "Cũng không tính quá nhiều, tổng cộng cũng liền 10474 mai kim tệ a."

Nghe thấy cái số này, dù là Chu Đại Thông đã sớm chuẩn bị cũng là giật mình.

"Lâm huynh đệ ngươi thật là có thể tiêu phí a."

Lời nói nói tới nói lui, cuối cùng, Chu Đại Thông hay là lựa chọn giúp Lâm Thiên giao phó com khoản.

Hai người ôn chuyện bên trong, chậm rãi hướng phía phòng khách mà đi, chuyện trò vui vẻ.

Trong lúc nói chuyện với nhau, Lâm Thiên cũng đại khái giải thích tình cảnh trước mắt.

Chính mình rời đi như thế hai tháng, toàn bộ trong vương quốc ngược lại là không có phát sinh cái đại sự gì.

Nếu là có, cũng chính là chúng vương tử đối với vương vị kế thừa triển khai tranh đoạt.

Đi qua 2 tháng diễn biến, thế cục bây giờ cũng từ từ ổn định lại.

Trong đó lấy Đại Vương Tử, Tam Vương Tử, Lục Vương Tử cầm đầu.

Tam đại thế lực, tạo thế chân vạc, rất lợi hại có một loại tranh bá cảm giác.

Trong lúc nói chuyện với nhau, lần nữa đẩy ra phòng khách đại môn, khi thấy trong phòng không dưới trăm tên tráng hán về sau, Chu Đại Thông cũng là đáng chất cười một tiếng: "Trách không được có thể ăn nhiều như vậy chứ, nói đến Lâm huynh ngươi cũng khá hào phóng, nhiều người như vậy thế mà còn bao tàng tiếp theo lâu."

"Tốn nhiều như vậy, cũng coi như chuyện hợp tình hợp lý. "

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 220: Tịch Nguyệt thành

"Ha ha ha ha, đây đều là rất không tệ hán tử." Lâm Thiên cười rộ lên, lúc ấy cũng không có nghĩ quá nhiều.

"Tính toán, tính toán, Lâm huynh như thế tính cách, cũng tại ta trong dự liệu." Chu Đại Thông cũng cười.

Lâm Thiên trong lòng hẳn một mực chính là loại kia thần kinh không ổn định người, lúc trước đối cái kia Đỗ Tử Đằng cùng Quân Vương thời điểm, kia trường cảnh thế nhưng là rõ mồn một trước mắt.

Căn bản không muốn thứ gì, hoàn toàn 1 phó thần kinh không ổn định bộ dáng.

Lúc đó sờ tác sờ vi, thế nhưng là để hán dọa kêu to một tiếng.

Tuy nhiên không rõ ràng vì cái gì lúc ấy Đỗ Tử Đằng bọn người không có chăm chỉ, nhưng Lâm Thiên tính cách lại là khắc sâu vào trong đầu của hắn.

Tiền com giải quyết, nguyên bản định trực tiếp truyền tống rồi đi Lâm Thiên bởi vì gặp phải Chu Đại Thông, cũng tạm thời từ bỏ loại này dự định.

Tại bàn giao đám người nguyên địa nghỉ ngơi về sau, chính là cùng Chu Đại Thông đối lập mà ngồi, bắt đầu nói chuyện phiếm.

"Lại nói, người lúc trước nói mấy vị Vương Tử đã bắt đầu đoạt đích đấu tranh?" Lâm Thiên nhiều hứng thú mở miệng nói.

"Ừm, một tháng trước liền bắt đầu. Nói đến, lại là Lục Vương Tử Lý Thất Dạ ra tay trước khó, lúc ấy trực tiếp đem đối với hắn có ác ý Nhị Vương Tử cực Kỳ Bộ Hạ phế bỏ tu vi."

"Lúc ấy thế nhưng là gây nên oanh động cực lớn, có điều Quân Vương Lý Lôi ngược lại là không có tham gia ý tứ, bởi vậy càng về sau, Đại Vương Tử lấy giết hại tay chân lý do dẫn đầu đối nó phát động thảo phạt."

"Sau đó Lục Vương Tử thì là tại Cách Sơn quan hồ đấu tình huống dưới, bị cường chế tham gia đến Kỳ Sự kiện bên trong."

"Hiện tại, mấy cái phe nhân mã, riêng phần mình đều có một ít cường giả tọa trấn, tạm thời không có đánh lên."

"Dạng này a. ." Lâm Thiên im lặng, ngẫm lại sau mở miệng nói: "Bọn họ chiến đấu ảnh hưởng đến biên giới Tiểu Thành à?"

"Cái này ngược lại là không, có điều nghe nói bởi vì bên trong hao tổn, hiện tại đích thật là có loài Yêu đề mất tới khu vực này, nếu như không thêm tiết chế, có lẽ phải không bao lâu loài Yêu liền sẽ quy mô xâm lấn."

"Vậy là tốt rồi." Lâm Thiên đối với Chu Đại Thông lời nói tiếp theo, lộ ra không thể nào coi trọng.

Chính mình chỉ cần có thể cam đoan hảo hữu, cùng lão cha không bị ảnh hưởng liền có thể.

Lần này trở về, cũng là muốn đem bọn hắn toàn bộ tiếp đi, căn bản sẽ không lại nơi này ở lâu, bọn họ quyết đấu sinh tử, cùng mình không có 1 mao tiền quan hệ.

Ngẫm lại về sau, Lâm Thiên cũng không rất để ý, gật gật đầu về sau, đem đề tài kéo tới vừa rồi tiền vàng sự kiện bên trên.

Chậm rãi từ trong túi quần xuất ra một khối cấp thấp linh thạch, hướng trên bàn vừa để xuống, chỉ nó hướng về phía Chu Đại Thông cười nói.

"Linh thạch chính là càng cao cấp hơn tiền tệ, chỉ có trong tu luyện người sử dụng, phổ thông cấp bảy Tu giả, cơ hồ đều không có bất kỳ cái gì tư cách có thể sử dụng."

Lúc trước người giúp ta giao một số lớn tiền vàng, cái này mai linh thạch thì cho người đi, cần phải có thể bán cái hết mấy vạn tiền vàng đi.

"Linh thạch? Đó là cái gì." Nhưng Chu Đại Thông phản ứng cùng lúc trước lão bản lại là như lúc ban đầu 1 thì, không có bao nhiêu cải biến.

"Từ Linh Tinh trong mỏ quặng khai thác rèn luyện mà thành linh thạch, không chỉ có thể mua sắm tu luyện vật tư, cần thiết tình huống dưới, càng là có thể hấp thu linh lực bên trong để mà tăng cao tu vi."

Có điều có rất ít người làm như vậy thôi, dù sao linh trong đá ẩn chứa Linh lực hỗn tạp không chịu nổi, đại đa số thời điểm hay là đem cần làm thoáng cao này một ít tiền tệ. "

Nguyên bản ta còn chính suy nghĩ lấy, kiểm lấy linh thạch sau như thế nào tổn hao, hiện tại vừa vặn giao cho người."

Chu Đại Thông nghe vậy, chậm rãi cầm lấy linh thạch, cẩn thận quan sát tới.

Từng sợi Linh lực ở trên tuôn, từ linh thạch bên trên truyền lại ra.

Rất nhanh hai người chính là cạn ly nói chuyện với nhau hồi lâu.

Mà Lâm Thiên cũng coi như chân chính biết rõ ràng mình bây giờ ở vào vị trí.

Nơi này chính là thuộc về Vương quốc Tinh Nguyệt biên giới thành thị, tên là Tịch Nguyệt thành.

Lúc này muốn trở lại thành Thiên Tinh là làm không được, không có đi thẳng đến nơi đó Truyền Tống Trận.

Chỉ có thể tới trước trong vương thành chuyển, sau đó như lần thứ nhất đi đường, chậm rãi đi trở về.

Đến lúc đó, cần liên tục truyền tống, lãng phí rất lợi hại nhiều thời giờ.

Đang có chút buồn rầu, bên tai lại là vang lên Chu Đại Thông thanh âm.

"Lâm huynh nếu là muốn về Vương Thành, ta ngược lại là có thể chuyên môn an bài một phen.

Chu Đại Thông nhẹ cười rộ lên.

Gia tộc của hắn bứt ra rất nhanh, không có bị đáy biển mò kim, thời khắc này thực lực không tính bị hao tổn.

"Nếu nói như vậy, vậy làm phiền Chu huynh.

Lâm Thiên nhẹ cười rộ lên, đối phương có một đầu chuyên dụng thông đạo vậy dĩ nhiên là không thể tốt hơn.

Bằng không, chỉ sợ thật đúng là phải xếp hàng.

Trên người hắn lệnh bài dù sao cũng là Đế Quốc cấp cho, đẳng cấp quá cao cũng có quá cao chỗ xấu.

Chỉ ít mấy cái này thành chủ, hoặc là hộ vệ khẳng định không biết.

Nếu như dựa theo bình thường đường tắt đến đi, nói không chừng lại được xếp hàng, hoặc là đến cái trước người biết hàng nhận ra lệnh bài của mình.

Đây không thể nghi ngờ là cần lãng phí rất nhiều thời gian.

Có Chu Đại Thông cho đặc biệt đường tắt, có thể tiết kiệm rất nhiều thời gian.

... ..

Tịch Nguyệt thành, cũng không có để Lâm Thiên bọn người ở lâu, tại cùng Chu Đại Thông chạm mặt về sau, lại là rất nhẹ nhàng tìm tới trở về Vương Thành đường đi.

Thoáng qua sau một khoảng thời gian, một cái thông hướng Vương Thành đại môn mở ra.

Mắt tới sầm lại, tiến vào truyền tống bên trong.

Từ biên giới thành thị truyền tống đến chủ cảnh, khoảng cách là rất xa, tuy nhiên không bằng Đế Quốc đến nơi đây đồng dạng xa xôi, nhưng nói đến, hay là cần trọn vẹn nửa ngày nhiều thời giờ.

Khô khan truyền tống bên trong, Lâm Thiên một đoàn người lần nữa ở trong hư không ghé qua.

Ghé qua.

Ghé qua.

Rốt cục, tại lại qua tiếp cận sau một ngày, một đoàn người tiến vào trong vương thành.

Thời khắc này Vương Thành, so với lần thứ nhất đến, hiển nhiên là nhiều mấy phần ngay ngắn nghiêm nghị, tại không bất kỳ người nào bày quầy bán hàng.

Trên đường phố đã không có bán vật phẩm nhân viên, rất nhiều quân sĩ tại trên đường phố tuần tra.

Hiển nhiên chính như cái kia nói tới, nơi này đã không thích hợp tất cả mọi người tổ đội tiến lên.

Ba Đại Vương Tử vương vị tranh đoạt, tự nhiên là kịch liệt vô cùng.

... ..

Đối với vương vị đoạt đích chi tranh, Lâm Thiên tự nhiên là không có chút nào hứng thú, nội tâm không có không dao động.

Đối phương ai là Vương không có quan hệ gì với hắn.

, Lâm Thiên cũng không tính tiếp tục ở tại Tịch Nguyệt trong thành, mà là chuẩn bị trực tiếp tiến hành truyền tống.

Sớm đi trở lại thành Thiên Tinh trực tiếp nhất.

Thầm nghĩ voi cái này Lâm Huyền hình dạng của mình, Lâm Thiên trong lòng cũng có chút tiểu kích động, có loại không kịp chờ đợi cảm giác.

Đường về lăng tũ, không bao giờ loại kia cười hỏi khách từ nơi nào đến bị thương.

Hon trăm người cùng nhau hướng phía Truyền Tống Trận mà đi.

Ngay tại lúc muốn tới Truyền Tống Trận bên bờ, phía trước lại là bỗng nhiên bộc phát ra 1 trận đại chiến.

Đây là hai sóng người mặc màu sắc khác nhau khôì giáp quân sĩ, giờ phút này phát cò hò reo, chém giết đầm máu lầy.

Hai tên Vương Tử dưới trướng nhân viên, lại là tại lúc này khai chiến.

Lâm Thiên mi đầu hru mà nhìn lại, chuyện này hành trình, chỉ sợ không có kết thúc dễ dàng như vậy.

Phía trước, những người này y nguyên thường thường thường thường giao chiến, không có chút nào ngừng ý tứ.

Nhìn thấy rất có chừng đánh tới thiên hoang địa lão đã thị cảm.

Mà lại, hai phe nhân mã, tựa hồ đối với Lâm Thiên bên này nhất đại đám người, làm như không thấy, y nguyên sống mái với nhau lợi hại.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 221: Tiến về Thiên Tinh

"Khụ khụ, có thể nhường một chút à." Lâm Thiên mở miệng.

"Giết nha!"

"Chém hấn."

Hai phe nhân mã giết chóc chấn thiên.

"Uy. ." Lâm Thiên mở miệng lần nữa.

"Cái kia có cái tàn huyết."

"Người kia chân gãy, đang giả chết."

Hai phe nhân mã không quan tâm.

"Ta nói, các ngươi điếc à?" Lâm Thiên nhú mày, ngữ khí bất thiện.

Nhưng y nguyên không có tác dụng gì, hai phe đội ngũ giờ phút này giết đến hưng khởi, căn bản sẽ không xuất hiện một số trong kia chủng tùy tiện lôi kéo cừu hận, thì hai phe đội ngũ đồng thời quay đầu tìm người tính sổ sự tình.

Ngắm lại cũng đúng, người ở bên cạnh qua qua miệng nghiền, có thể hơn được người ta đao thật thương thật đánh ra máu cừu hận?

Căn bản không có khả năng để ý đến người.

Hai phe nhân mã vẫn là khí thế ngất trời, máu tươi văng khắp nơi giao chiến.

"Đại Vương Tử nói, giết địch người nhiều nhất, thưởng mỹ nữ một vị."

"Lục Vương Tử cũng nói, giết địch người nhiều nhất, thưởng kim tệ ngàn viên."

Hai phe nhân mã tại thủ lĩnh gào to dưới, càng lộ ra phần khởi, đối với Lâm Thiên một đoàn người nhìn như không thấy.

Lâm Thiên rất lợi hại im lặng.

Nhìn lấy đã từng náo nhiệt đường đi, thế mà cứ như vậy biến thành giao chiến sân bãi, trong lòng bụi ngùi mãi thôi.

Sinh ở nhà đế vương, quả nhiên cũng không phải là là một chuyện tốt a.

Giữa huynh đệ cứ như vậy quyết đấu sinh tử, mà lại làm bậc cha chú Lý Lôi hay là yên lặng cho phép.

Cũng may, cái này hai nhóm giao chiến người bên trong, cũng không có bao nhiêu cường giả, thanh thế ngược lại là hạo đại, nhưng kì thực tạo thành phá hư tính rất nhỏ.

Thậm chí Lâm Thiên còn trông thấy, một ít dân cư tầng cao nhất, còn có phổ thông bách tính xa xa xem chừng.

Hai phe đội ngũ, mắt thấy tối thiểu muốn chém giết cái gần trăm mười hiệp, Lâm Thiên tự nhiên là không chờ được.

Nhẹ nhàng thở dài một hơi về sau, vươn tay ra, nói một tiếng.

Một gã hộ vệ rất lợi hại có nhãn lực kinh tiếp cận đến, trầm giọng mở miệng: "Lâm viện trưởng có gì phân phó?"

"Ày, nghĩ biện pháp để bọn hán dừng tay." Lâm Thiên chỉ chỉ phía trước mấy ngàn người chiến trường hỗn loạn, rầu rĩ nói.

"Ba mươi giây là đủ." Hộ vệ chỉ là lưu lại một câu nói như vậy về sau, chính là sai bước đi qua.

...

Đạo Kiếm không có mắt, những người này căn bản không biết chú ý tới đi vào trong tràng ngoại nhân, y nguyên hô quát liều mạng lấy.

Tàn chi phi vũ, mặc dù là Phổ Thông Quân Sĩ đang lúc chiến đấu, nhưng sự khốc liệt trình độ y nguyên khoa trương.

Hộ vệ là một tên thân thể cao đồ tầm 1m9 có hơn hán tử, tại vào bàn về sau mi đầu chính là nhếch lên, thân thể bốn phía từng vòng từng vòng Linh lực hóa thành khí lãng, tùy tiện đem hai phe đội ngũ khoảng cách ra.

Một đường đi qua, vài trăm mét đường đi chính là rất dễ dàng bị chia làm hai bên.

"Đại nhân, có thể thông qua." Hộ vệ duy trì lấy Linh lực, tại đông đảo quân sĩ ánh mắt kinh hãi bên trong, cao giọng mở miệng.

Đây là vừa ra khúc nhạc dạo ngắn, nhưng tạo thành oanh động lại là to lớn.

Tại Lâm Thiên một đoàn người đi qua về sau, hai phe nhân mã không có giao chiến tâm tư.

Đặc biệt là ngay lúc đó thủ lĩnh nhân viên, càng là hai chân phát run đang lúc nhanh chóng trở lại chủ tử nhà mình trước bẩm báo.

Một tên tùy tiện đem thiên nhân chiến chia cắt cường giả, không tính là gì.

Nhưng cùng cường giả này ăn mặc giống nhau vẫn còn có trọn vẹn hơn trăm người, đây chính là một kiện chuyện kinh khủng.

Mà lại, còn có một tên thống lĩnh nhiều cường giả như vậy "Đại nhân"?

Không phải do, những người này không kinh hãi.

"Tra."

Một chữ, từ tam đại trong vương phủ lan truyền ra, trong lúc nhất thời gió giục mây vần Vương Thành, lại là tiến vào ngăn ngừa an bình bên trong.

Bọn họ đều không ngốc, có thể đi đến một bước này, vô luận là Lý Thất Dạ, hay là còn lại hai vị, đều là giẫm lên tự gia huynh đệ xác chết mà lên, chính là lãnh huyết còn có khát vọng.

Một tên chia cắt thiên nhân chiến cường giả nói ít cũng là cấp sáu cắt bước.

Trăm tên cấp sáu, làm vì đại nhân thần bí nhân, càng là khả năng có cấp bảy tu vi.

Đây là một cỗ đủ để cho bất luận kẻ nào coi trọng lực lượng.

Đối phương tại trong vương thành, bọn họ cũng vô pháp an tâm tiến hành tranh đấu.

Còn nữa, nếu là có thể tiến hành lôi kéo, như vậy lần này vương vị tranh đoạt, đoán chừng cũng đem đánh mất lo lắng.

Làm kẻ đầu têu, Lâm Thiên thì là cùng mọi người đã đi vào Truyền Tống Trận vị trí.

Bởi vì Vương Tử đang lúc đấu tranh, Truyền Tống Trận giờ phút này chính là bỏ hoang, không có có tương quan người phụ trách quản lý.

Nhưng cái này không làm khó được bọn họ, tại đem linh thạch sắp đặt về sau, lấy Đế Lăng Thiên vì người điều khiển, rất dễ dàng liền đem mục đích lần nữa tiến hành một phen thiết trí.

Cấp tám cường giả, vốn nên liền có thể sử dụng không gian, làm đến đây hết thấy không khó.

Bởi vậy một cái nguyên bản chỉ có thể truyền tống nhất thành trận pháp, cứ thế mà cho đổi thành đường dài chi dụng.

Có thể trực tiếp tính truyền tống đến thành Thiên Tinh bên trong.

Truyền Tống Trận sáng lên, một hàng trăm người trực tiếp biến mất.

Mà lúc này, ba Đại Vương Tử thám tử cũng tự nhiên là không bao giờ còn có thể có thể tìm tới như thế một đợt người tin tức.

Trong lúc nhất thời, trở thành một cục án chưa giải quyết.

... ..

Thành Thiên Tinh bên trong, Lâm Huyền tại trong phủ thành chủ ngồi yên.

Hắn hai tóc mai giờ phút này lại là có chút hoa râm, cả người đều lộ ra tiêu tụy không chịu nổi.

Đây là một kiện rất lợi hại chuyện bất khả tư nghị.

Lâm Huyền tuy nhiên tu vi không mạnh, nhưng cũng là đạt tới cấp sáu trình độ, thọ mệnh chừng 15 trăm năm nhiều.

Bây giờ có điều 50 thượng hạ niên kỷ, phóng tới người bình thường trên thân, cũng chính là tương đương với ba bốn mươi a.

Cần phải chính là chính vào trung niên mới đúng.

Nhưng giờ phút này hai tóc mai màu trắng, lại là chính là đang nhìn.

Hai mắt hơi có chút vô thần, Lâm Huyền tĩnh tọa nhìn lên trần nhà.

Trong phủ hạ nhân đã sớm bị hắn phân phát, bây giờ hắn chính là là chân chính người cô đơn.

"Còn trời đẹp rồi đi, thì thừa ta 1 đám xương già, cũng là không quan trọng." Lâm Huyền tự lẩm bẩm lên.

"Vương quốc phương diện cũng không có không đáp lại, chỉ sợ thành Thiên Tinh muốn ném."

Dường như cười khò, dường như đùa cợt trong giọng nói, Phủ Thành Chủ cạnh ngoài, vang lên từng đợt âm thanh ồn ào.

"Đến à?" Lâm Huyền tự nói bên trong, chậm rãi đứng người lên.

Nguyên bản vĩ ngạn lại thô cuồng thân thể, lúc này lại là có vẻ hơi khom người.

Nỗ lực đem đôi mắt tròn to, hết sức bày làm ra một bộ uy nghiêm bộ dáng, lẳng lặng nhìn từ Phủ Thành Chủ bên ngoài nối đuôi nhau mà vào đám người.

"Lão tử còn chưa có chết đâu, gấp làm gì?" Lâm Huyền cười lạnh, lớn tiếng nói chuyện, khóe miệng lại là không khỏi có vết máu chảy ra, lộ ra thể lương vô cùng.

Mặt đối lập chỗ, một tên nhìn ước chừng chừng ba mươi tuổi nho nhã nam tử, cầm trong tay quạt giấy khẽ cười nói: "Không có việc gì, chúng ta gấp."

Lời nói nói xong, ở sau lưng hắn, liền là có một ông lão cực kỳ nịnh nọt từ nơi hẻo lánh kéo qua một cái ghế.

Càng chỉ dùng của mình tay áo lau sạch sẽ tro bụi về sau, nịnh nọt nói: "Đại nhân, chúng ta ngồi chờ, ngồi chờ."

Lâm Huyền ngẩng đầu, trong mắt lộ ra một tia đáng ghét.

Nam tử nho nhã kia sau lưng đám người, hắn lại làm sao không biết?

Thiên Tinh học viện Viện Trưởng, Phó viện trưởng, thậm chí cả lúc trước đã bị hoán huyết mấy cái đại thế gia gia chủ.

Giờ phút này những người kia trong mắt, mặc dù có mấy phản thống khổ, nhưng càng nhiều cũng đã là chết lặng.

Từ khi, một tháng trước, nam tử này đến về sau, toàn bộ Thiên Tinh bố cục chính là đã biến.

Thay đổi, không nhận được chừng không.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 222: Duyên Nhân

Cái đó là một tháng trước thời điểm..

Lâm Huyền làm thành Thiên Tinh thành chủ, tại Lâm Thiên trước khi rời đi, Túc Thanh một phen nội thành, cơ hồ không có bất kỳ cái gì phản đối thanh âm của hắn.

Mấy cái đại thế gia gia chủ lấy hắn cầm đầu là xem.

Thiên Tinh học viện tại Lâm Thiên chán nể về sau, càng là đối với tại thành chủ Lâm Huyền tôn kính hữu gia.

Lâm Huyền cũng không phải loại kia làm xương làm gãy người, tại một đoạn thời gian rất dài bên trong, Thiên Tinh đều bày biện ra là một loại cực kỳ tốt không khí.

Thẳng đến, một tháng trước, tại một lần nào đó thương nghị vây quét ngoài thành Tặc Phi sự kiện bên trong, Thiên Tinh học viện rất là hiếm thấy lần thứ nhất từ chối Lâm Huyền mời.

Cái này tại dĩ vãng là chưa bao giờ xuất hiện qua.

Dù sao đây không phải một hạng làm cho đối phương khó xử sự tình.

Ngược lại là cả hai cùng có lợi.

Lấy Phủ Thành Chủ xuất binh, học viện vừa dễ dàng để một số học sinh tiến hành một phen thực chiến lịch luyện, cũng cũng không cần ra bao lớn lực.

Chuyện khi đó phát sinh, Lâm Huyền cũng không có để ở trong lòng.

Tính cách của hắn vốn là tùy tiện, hoàn toàn không có suy nghĩ nhiều.

Thẳng đến lại là một tuần lễ về sau, Thiên Tinh học viện triệu mở một lần học viện đón người mới đến đại hội.

Theo lý thuyết, loại này đại hội, là nhất định phải mời thành chủ trước đi chứng kiến.

Nhưng lần này, vẫn không có.

Lâm Huyền cảm giác được không thích hợp.

Hắn tuy nhiên thô lỗ, nhưng không ngây ngốc.

Có chút nhất định quá trình, không phải nói qua loa liền có thể coi như thôi.

Hắn đại biểu là thành Thiên Tinh tối cao quyền lực, chính là tôn nghiêm.

Mà Thiên Tinh học viện năm lần bảy lượt hành vi, rất lợi hại hiển nhiên là tại miệt thị thành chủ quyền uy.

Cho nên, hắn ở phía sau đến một ngày nào đó, đi đến trong học viện, muốn đòi một lời giải thích.

Lấy hắn cấp sáu đỉnh phong thực lực, ở trong học viện, vốn nên là vô địch, bởi vậy thật cũng không làm cái gì chuẩn bị.

Nhưng đi về sau, lại là phát hiện quả nhiên như hấn theo dự liệu, tình huống có chút phức tạp.

Học viện Viện Trường thái độ đối với hấn rất là lạnh lùng, không chỉ có như thế, rất nhiều học sinh càng là lộ ra cừu thị ánh mắt.

Mà lại, hấn còn như có như không cảm nhận được một đạo viễn siêu cấp sáu Linh lực khí tức.

Không có quá nhiều dừng lại, rất nhanh liền trở về trong phủ thành chủ, đem tứ đại thế gia gia chủ gọi đến thương nghị, lại là không có bất kỳ cái gì tin tức hữu dụng.

Tại sau đó, theo thời gian trôi qua, sự tình thay đổi phức tạp hơn lên.

Trước kia coi như chống đỡ Lâm Huyền thế gia, trong thời gian kế tiếp, thay đổi như học viện, không đang nghe từ hấn hiệu lệnh.

Lá mặt lá trái.

Càng thêm cổ lầy, thân thể của mình trong lúc vô tình, thay đổi càng phát ra tiêu tụy, thậm chí còn như nền tàn trong gió ông lão.

Đến hiện nay, càng là thoáng một kích động chính là hội miệng phun máu tươi.

Lúc này, hậu trường nhân viên cuối cùng nổi lên mặt nước.

Chính là sát vách trong vương quốc, một tên Vương Tử, mục đích tới nơi này chính là vì cái ngày sau tranh đoạt vương vị tích lũy xuống một số hiền hách công huân.

Mà trước mắt toàn bộ thành Thiên Tinh, mấy cái có lẽ đã rơi vào đối phương trong khống chế.

Lâm Huyền càng là tại sau đó mới phản ứng được, lúc trước lần thứ nhất đi đến trong học viện, uống xong trong nước trà là hạ độc.

Mà loại độc dược này, sẽ cho người tử vong thời điểm, giống như tu luyện ra sai tẩu hỏa nhập ma.

Đối phương toan tính, cũng không giới hạn tại toà này thành Thiên Tinh.

Mà là muốn mượn từ Lâm Huyền bình thường tử vong, để cái nào đó thế gia gia chủ tiếp đảm nhiệm thành chủ chỉ vì, đem nơi này lặng lẽ rơi vào trong khống chế.

Đến lúc đó, nói không chừng sẽ tạo thành càng hậu quả nghiêm trọng.

Lâm Huyền sau đến tự nhiên là minh bạch những thứ này, nhưng đã quá muộn, vô số lần cho Vương quốc chuyển vận tình báo đều bị chặn lại.

Thậm chí Lâm Huyền đều không rõ ràng chính là, cho dù là tình báo đưa ra, chỉ sợ trong thời gian ngắn Vương quốc đều không thời gian phản ứng bên này.

Bên kia đoạt đích tranh đấu đều còn như lửa như trà tiến hành đây.

...

Nho nhã nam tử ngồi trên ghế, nhìn lấy ráng chống đỡ lấy đứng yên Lâm Huyền, trong mắt lóe lên một vòng hí ngược chỉ sắc.

"Ta nói, đại thúc, chỉ sợ ngươi hiện tại kinh mạch đều là căng đau a?"

"Ngươi cũng đừng đặt chỗ nào liều chết, chậm nhất hôm nay, mạch máu của ngươi chính là hội vỡ ra, đến lúc đó hết thấy đều muốn hết thấy đều kết thúc."

"Ta nếu là ngươi, cũng không phải thừa lúc hiện tại, nằm mặt đất giả dạng làm 1 con chó chết, còn có thể dễ chịu một điểm."

"Có lẽ, ngươi yêu cầu ta? Nhìn thực lực ngươi vẫn được, nếu là khí Âm đầu Minh, ngược lại không phải là không thể được cho ngươi cái cơ hội sống sót."

Nho nhã nam tử cười nhạt mở miệng, mục đích của hấn vờ vờ chương không tòa thành này thôi, chỉ cần tại Vương Thất không có phát hiện tình huống dưới, cầm xuống thành trì, lần này chiến lược coi như thành công.

Về phần ai là thành chủ, ngược lại là không quan trọng.

Nếu là Lâm Huyền nguyện ý, tiếp tục từ hấn đảm nhiệm cũng có thể.

Lâm Huyền trợn mắt nhìn, ánh mắt đỏ như máu trừng mắt.

"Ha ha, ngươi khác trừng ta, kỳ thực đi, ngươi càng trừng ta, được hiệu phát tác càng nhanh, coi như liên tâm ý của ta."

"Tính toán tùy người vậy."

Nho nhã nam tử nhẹ nhàng lay động lên quạt giấy, không tại phản ứng Lâm Huyền.

Lâm Huyền toàn thân đau đớn, nhưng lại không nghĩ như vậy ngã xuống.

Tính tình của hắn kiên nghị, cho tới bây giờ đều không phải là loại kia ủy khuất cầu toàn hạng người.

Nếu không lúc trước cũng sẽ không bốc lên nếu không vì cùng Đồ Từ Đằng đánh nhau.

Để hắn đáp ứng đối phương yêu cầu, tự nhiên là không thể nào.

Mà lại, tại Lâm Huyền trong lòng, duy nhất ràng buộc, Lâm Thiên giờ phút này cũng đã rời đi, hắn không có bất kỳ cái gì thỏa hiệp lý do.

Nho nhã nam tử xùy cười một tiếng, cũng là không lắm để ý.

Dù sao, Lâm Huyền thỏa hiệp hay không, cũng không khẩn yếu.

Cục thế đã bị chương khống, mà lại được hiệu cũng đã đi tới sau cùng phát tác trước mắt.

Thỏa hiệp cũng bất quá chỉ là buổi sáng mấy cái như vậy canh giờ, đồng thời thêm ra một đầu chó săn a.

Không thỏa hiệp, cũng liền cục hạn vào hôm nay a.

Sự tình đã thành kết cục đã định.

Chỉ ít, nho nhã nam tử thì cho là như vậy.

... ..

Thành Thiên Tinh bên trong, Truyền Tống Trận quang mang sáng rõ.

Sau một khắc, hơn trăm người đồng thời buông xuống.

Lâm Thiên con mắt hơi nheo lại, thật sâu hút khẩu khí.

Quê hương khí tức, cho người cảm giác, thủy chung là hết sức đẹp tốt.

Tâm tình trong nháy mắt thay đổi vui vẻ, bắt chuyện đám người một tiếng về sau, một đoàn người trực tiếp rời đi Truyền Tống Trận vị trí hướng phía Phủ Thành Chủ tiến đến.

Mới rời khỏi mấy tháng mà thôi, đối với lộ trình, Lâm Thiên tự nhiên là ký ức vẫn còn mới mẻ, rất nhanh chính là đi vào chủ trên đường.

Nhưng đi không bao lâu, một tia không khỏi cảm giác quý dị lại là tự nhiên sinh ra.

Lâm Thiên có chút nhíu mày, thủy chung cảm giác là lạ ở chỗ nào.

Sau một lúc lâu, trong lòng hơi hơi trầm xuống một cái.

Hắn biết là lạ ở chỗ nào.

Nơi này cảm giác, cùng lúc trước tại Vương Thành, trên đường phố thế mà không có bao nhiêu người tại?

Đây là không hợp lý.

Phải biết, hiện tại đi vị trí, thế nhưng là thuộc về thành Thiên Tinh chủ đạo, chính là phồn hoa nhất khu vực.

Mà ở trong đó hiển nhiên lại không thể xuất hiện cái gì đoạt đích sự kiện, lộ ra rất là quý dị.

Một tia không thể nào tốt cảm giác, dưới đáy lòng sinh sôi, Lâm Thiên sắc mặt thay đổi âm trầm xuống.

"Tiểu Nhu, người cũng biết địa phương đi, người mang theo đại gia hỏa đằng sau chạy đến, ta trước đi qua."

Phân phó một tiếng về sau, Lâm Thiên vượt qua đám người, thân hình nhảy lên đang lúc, chính là cấp tốc bay lướt.

Mục tiêu, trực chỉ Phủ Thành Chủ!

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 223: Đau lòng

Nhỏ nhả nam tử nhẹ lay động lấy quạt giấy, chậm rãi híp lại mắt, chậm đợi thời gian xẹt qua.

Ở phía sau hắn, một số nguyên bản chính là thành Thiên Tinh bên trong người ánh mắt lộ ra vẻ không đành lòng.

Một tên thế gia gia chủ trong mắt giấy dựa về sau, dứt khoát hướng phía trước.

"Thành chủ, thỏa hiệp đi. . Không phải vậy liền mệnh đều ném "

Nhỏ nhả nam tử lúc này mở mắt, trong mắt lóe lên một tia dị dạng sắc thái.

Nhưng cũng không có ngăn cản cái kia gia chủ tiến lên.

Ngược lại là trong lòng hơi có chút đáng tiếc.

Từ cái kia gia chủ hành vi đến xem, cái này gọi Lâm Huyền nam tử, còn thật sự là cái không tệ thành chủ.

Mặc dù mình không có nói rõ cái gì, nhưng ít ra có thể tại không xác định dưới bốc lên bị chính mình giận chó đánh mèo mạo hiểm đi khuyên nhủ, đủ để chứng minh Lâm Huyền trong lòng mọi người địa vị.

Loại người này, làm thành thị người quản lý, hiển nhiên là hữu ích vô hại.

Giờ phút này, nghe được cái kia gia chủ khuyên nhủ, trong lòng ngược lại là còn có mấy phần về chờ đợi.

Hi vọng cái này không tệ nam nhân, có thể quy thuận chính mình.

...

"Cầu tặc." Lâm Huyền trợn mắt, gần như từ giữa hàm răng gạt ra câu nói này.

Tại về sau, càng là trong lòng ngực lửa giận khó bình, trong mắt huyết quang lấp lóe bên trong giận mắng lên tiếng.

"Các người, sao có thể khuất phục tại như thế cầu tặc phía dưới?"

"Sinh các người, nuôi các người, thậm chí cả cho các người chó đại không gian phát triển chính là Tinh Nguyệt, sinh là Tinh Nguyệt người, chết là Tinh Nguyệt quỷ, cầu tặc thực lực mạnh lại như thế nào, chúng ta đoàn người chỉ cần tề tâm hiệp lực, có lẽ không thể đánh bại hắn, nhưng tuyệt đối có thể có người thoát đi nơi đây."

"Đến lúc đó, chỉ cần có thể đem tin tức mang ra, như thế Sĩ Mị Vòng Lượng há có thể làm loạn!"

"Đầy đủ!" Nhỏ nhả nam tử lúc này rốt cục kìm nén không được.

Không ngờ tới loại thời điểm này, nam nhân này thế mà đều còn không hề từ bỏ giấy dựa dự định, mà là ý đồ lấy ngôn ngữ đến nhiều loạn chính mình phương này người.

Mà lại vừa lúc chính là, chính mình vẫn rất sợ.

Những người này, trừ Thiên Tinh học viện Viện Trưởng là bị chính mình lấy đan dược khống chế, còn lại những gia chủ này, hộ vệ đội trưởng chờ nhưng đều là bị chính mình lấy tánh mạng thậm chí cả gia tộc hậu bối con cháu muốn mang, vốn cũng không làm sao đáng tin cậy.

Vạn nhất thật bị nói với Phương động, tuy nhiên lấy thực lực của mình, hoàn toàn đủ để trấn áp.

Nhưng cũng sợ xảy ra ngoài ý muốn.

Đúng như lúc trước lời nói nói tới, có người đi ra ngoài, như vậy lần này kế hoạch cũng đem tuyên cáo thất bại, cái này là tuyệt đối không thể tiếp nhận.

Dù sao đây là tổn hao trọn vẹn một tháng lâu kế hoạch, dưới mắt chính là muốn thành công lúc.

"Đầy đủ, ngươi cảm miệng cho ta!" Nho nhã nam tử tức hồng hèn, tại không có cái kia tia lạnh nhạt khí tức.

Mang theo linh lực nô hồng đem Lâm Huyền lồng ngực chấn động 1 buồn bực, vô pháp tiếp tục nói chuyện về sau, nam tử lại chậm rãi quay đầu, mặt lộ vẻ hàn ý đối với sau lưng những người còn lại uy hiếp nói: "Các ngươi, tốt nhất đừng có ý nghĩ gì, các ngươi là biết thủ đoạn của ta."

Chúng thân thể người tại nam tử nói dứt lời sau khẽ run lên.

Bọn họ tự nhiên là rõ ràng nam tử thủ đoạn.

Tuy nhiên nhìn như nho nhã, nhưng kì thực thủ đoạn độc ác, bằng không bọn hắn làm sao có thể dễ dàng như thế thi khuất phục?

"Hừ, các ngươi tốt nhất khác giờ trò, nếu không..." Nho nhã nam tử nói tiếp.

"Nếu không thế nào?"

Lúc này, một tiếng lạnh lùng thanh âm lại là đem nho nhã lời của nam tử sinh sinh trong phạm vi.

"Ái!" Nho nhã nam tử sắc mặt không vui, lạnh giọng mở miệng.

Nhưng mà, hắn lại là không có phát hiện, thì lúc trước âm thanh kia vang lên thời điểm, .

Vô luận là Lâm Huyền cũng hoặc là những bị đó hắn uy hiếp người, trong mắt vậy mà đều là một tia sáng hiện lên.

"Người nào dám nói chuyện, không phải là quên thủ đoạn của ta?" Nho nhã nam tử lại là y nguyên chưa tỉnh, ngược lại là dùng một loại xem kỹ ánh mắt nhìn về phía sau lưng những người kia.

Lâm Thiên từ ngoài cửa chậm rãi đi tới, trong mắt sát ý gần như không còn che giấu.

Đang đuổi đến Phủ Thành Chủ một khắc này, hắn chính là đã phát hiện chỗ không đúng.

Bên ngoài ban đầu nên đóng giữ quân sĩ một cái không có, đã từng người hầu, nữ hầu cũng toàn đều biến mất.

Hơi cảm thụ một phen, liền đem tình huống bên trong nắm giữ toàn bộ.

Đặc biệt là phát giác được Lâm Huyền tình huống về sau, cái kia cổ sát ý ngập trời chính là trong nháy mắt dâng lên mà ra.

Chậm rãi đi vào, vừa vặn nghe thấy nam tử nho nhã kia phát ngôn bừa bãi.

"Ta ngược lại muốn xem xem ngươi có thủ đoạn gì!" Lâm Thiên ngữ khí rét lạnh như truyền lại từ Cửu U.

Lúc này, nho nhã nam tử cuối cùng là phát hiện Lâm Thiên tồn tại.

Dù sao thanh âm truyền lại vị trí không ở phía sau hắn, mà là tới từ bên ngoài phủ.

Giương mắt, trông thấy Lâm Thiên phía sau, nam tử kia trong mắt rõ ràng là có vài tia nghi hoặc.

Nhẹ nhàng từ nguyên bản thành chủ trên chỗ ngồi đứng dậy, nghi hoặc bên trong y nguyên mang theo lãnh ý nói: "Ngươi là người phương nào?"

Lâm Thiên không đợi trả lời, đã có người giải nho nhã nam tử nghi ngờ.

Sau lưng, rất nhiều thế gia chủ tại lúc này đều mặt lộ vẻ vẻ kích động lớn tiếng hô quát lên: "Thiếu Thành Chủ!"

Lâm Huyền càng là mặt bên trong không khỏi chảy ra mấy phần nước mắt.

Tuy nhiên trong lòng không hy vọng Lâm Thiên trở về, nhưng giờ phút này nhìn thấy Lâm Thiên xuất hiện về sau, vẫn là không chế không nổi trong lòng kích động.

Tại sau đó, Lâm Huyền làm theo là nhớ tới cái gì, mặt lộ vẻ vẻ sợ hãi, khàn khàn cổ họng nói: "Thiên Nhi, đi mau, hắn là cấp bảy đỉnh phong cường giả, ngươi không phải là đối thủ của hắn, đi mau!"

"Đi thông báo Vương quốc!"

Lâm Thiên không nói một lời, nhưng nam tử nho nhã kia lúc này lại là cười rộ lên.

Hắn mới vừa rời còn kính hải một cái chớp mắt, tưởng rằng đại nhân vật gì đến, còn từng muốn lấy kế hoạch ngâm nước nóng về sau, nghĩ biện pháp rút ra rồi đi.

Không nghĩ tới, sợ bóng sợ gió một trận.

Một cái nhóc con a.

Thiếu Thành Chủ?

À, không gặp chính hiệu thành chủ đều là nằm rạp trên mặt đất, không có cách nào phản kháng à?

Lúc này, Thiên Tinh học viện Viện Trưởng cũng là đứng ra, mang theo nịnh nọt chỉ ý nói: "Đại nhân, tiểu tử này thực lực không tệ, so với cha của hắn đều mạnh."

"Xem chừng có cấp bảy trung cấp thực lực."

Thiên Tinh học viện Viện Trưởng, gia tăng gấp qua Lâm Thiên cùng nó Cụ tượng hóa nhân vật phát uy.

Đại khái có thể đánh giá ra thực lực.

Nhưng lại cũng không nghĩ tới, cái kia đã là mấy tháng chuyện lúc trước.

Lâm Thiên mất trong mắt đều là lãnh ý, nộ khí không ngừng bốc lên, nhìn thấy phụ thân của mình chặt vật như thế một nhọc, nguyên bản xương cốt cứng rắn trắng hán, giờ phút này lại là lộ ra già nua gầy gò, một bộ đèn cạn dầu bộ dáng.

Hắn hoàn toàn có thể tưởng tượng đến phụ thân của mình đến tột cùng thống khổ đường nào, chịu đựng bao lớn tai ách.

Sát ý phóng lên tận trời, phảng phất ngưng là thật chất.

Mà nhất làm cho nó đau lòng, hay là Lâm Huyền cho tới giờ khắc này đều, là chảy máu bên trong nói lấy khuyên nhủ lời nói.

"Thiên Nhi, hắn là nước láng giềng bên trong Vương Tử, vô luận là thực lực hay là vũ kỹ đều có thể xưng đỉnh phong, xa không phải lúc trước Đỗ Tử Đăng có thể so sánh với, người chạy mau... Lấy thực lực của ngươi, hoàn toàn có thể rời đi nơi này, đi thông báo Vương Thất!"

Lâm Thiên thân ảnh cấp tốc đang lúc lướt qua khoảng cách, trong nháy mắt chính là đi vào Lâm Huyền bên cạnh thân, nhẹ nhàng đem nâng lên về sau, ở tại bên tai Lâm Thiên ôn nhu nói: "Cha, ngươi nhìn lấy chính là, cấp bảy? Con kiến hôi a."

Lâm Huyền nghe xong lời này, cả người thần sắc, liền rõ ràng nhất ngẩn ngơ.

Con kiến hôi? ? ?

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 224: Hỏa Linh vệ tham thượng

Lâm Huyền nhìn lấy Lâm Thiên, sững sờ nói: "Thiên Nhi, ngươi đang nói cái gì mê sảng? Đây chính là cấp bảy đỉnh phong cường giả, cho dù là tại trong vương quốc, cũng là số một số hai, ta không sao cả, ngươi khác hành động theo cảm tính a!"

Lâm Huyền hơi khản trương lên, hắn không sợ chính mình xảy ra chuyện, duy chỉ có sợ Lâm Thiên xảy ra chuyện.

Hắn cũng không tin, cứ như vậy ngắn ngủi thời gian mấy tháng, Lâm Thiên thì có đối kháng cấp bảy đỉnh phong cường giả thực lực.

Lâm Thiên quyền đầu cảm bốc lên, đều bóp then chót trắng bệch.

"Không nên vọng động." Lâm Huyền chỉ có thể từng tiếng lẩm bẩm.

"Ngươi nhất định phải chết! Liền vua của ngươi nước cũng sẽ bị tiêu diệt!" Lâm Thiên thanh âm trầm thấp vang lên, thanh âm giống như từ Địa Ngục

truyền đến.

"Ha ha ha. . ." Nho nhã nam tử lúc này lại là cười như điên, dùng một loại gần như nhìn thẳng ngốc ánh mắt nhìn về phía Lâm Thiên.

"Thiên Nhi, không muốn." Nhìn thấy Lâm Thiên như thế, Lâm Huyền cũng là vội vàng nói, hẳn làm sao cũng không nghĩ tới Lâm Thiên hội lỗ mãng như thế.

Bỗng nhiên

Từng đạo từng đạo bằng bạc như rồng khí tức tại Phù Thành Chủ bên ngoài đột nhiên nổ rộ mà ra.

Mấy cái này khí tức, cơ hồ không còn che giấu, uy thế kinh người.

Những khí tức này xuất hiện, sai người không khỏi cảm thấy run rẩy.

Lâm Huyền biểu tình ngưng trọng, trong lòng cuồng loạn lên.

Trong lòng càng là hiển hiện một vòng u ám chi sắc.

Nhiều cường giả như vậy khí tức, hẳn thấy, rất lợi hại hiển nhiên là nam tử nho nhã kia chuẩn bị ở sau không thể nghi ngờ.

Lúc này, từng đạo từng đạo tiếng xé gió truyền đến.

Bên ngoài phủ trong sân, đen nhánh xuống tới.

Cái đó là từng đạo từng đạo đứng trên không trung cường giả, thân thể bỏ ra bóng mờ.

Một màn này, để vô số người kinh ngạc đến ngây người.

Đứng trên không trung, hư không phi hành, đây chính là cấp bảy Thiên Linh cường giả a!

Trước mắt, cuối cùng có bao nhiêu cấp bảy cường giả.

Lộc cộc. . .

Vô số người không khỏi nuốt nước bọt.

Mà lúc này, càng để bọn hắn kinh hãi một màn xuất hiện.

Chỉ gặp lít nha lít nhít cường giả tại lúc này đều nhịp hạ xuống mặt đất phía trên, tại một trận trong tiếng vang leng keng, từng đầu màu đỏ rực Linh thú đồng thời xuất hiện.

Những cường giả này chính tề như 1 cùng nhau cười trên Linh thú phần lưng về sau, trường đao trong tay nhẹ nhàng đập tại trước ngực mình trên không giáp.

"Hóa Linh vệ tuân lệnh đến đây!"

Âm thanh vang dội xẹt qua chân trời, để vô số người kinh ngạc đến ngây người.

Vô luận là Lâm Huyền, cũng hoặc là là còn lại gia chủ, thậm chí cả cái kia cái gọi là nho nhã nam tử, giờ phút này đều là một trận trợn mắt hốc mồm.

Những người này? Lại là hộ vệ

Thành đàn cấp bảy cường giả tạo thành hộ vệ?

Cái này đến cỡ nào thể lực cường đại mới có thể xuất ra?

Đừng nói Lâm Huyền chưa thấy qua.

Mà lấy nho nhã nam tử kiến thức, giờ phút này cũng là trong lòng run sợ, chỉ ít tại bọn họ trong vương quốc, cũng không có như hiện tại như vậy kinh khủng tồn tại.

Thậm chí, liền cấp sáu cường giả tạo thành trăm người Vệ Đội, đều khó có khả năng xuất hiện.

Đám người hãi nhiên.

Nho nhã nam tử càng là tại lặng yên không một tiếng động đang lúc, lặng lẽ rời đi chính diện.

Đối phương gửi lời chào phương hướng chính là chính hướng về phía vị trí của mình, ai biết bọn họ nói tới Viện Trưởng ở nơi nào?

Nếu là không cẩn thận đập vào, liền chết cũng không biết chết như thế nào.

Lâm Huyền đồng dạng kịp phản ứng, vội vàng thúc giục nói: "Thiên Nhi, mau đỡ ta rời đi nơi này, đến bên cạnh đi, khác đập vào người ta."

Lâm Thiên lúc này lại là chậm rãi đứng dậy, lạnh nhạt nói: "Đem hắn bắt lại, nghiêm hình khảo tra, nhớ kỹ khác giết chết."

Lời nói vừa ra, tất cả mọi người sửng sốt.

Nhỏ nhả nam tử một trận choáng váng.

Hắn đây là tại nói chuyện với người nào?

Lâm Huyền càng là khẩn trương dùng sức giặt nhẹ Lâm Thiên tay áo.

Lâm Thiên khước miệng y nguyên tạm gác lại lạnh lẽo nụ cười.

Hộ vệ đến về sau lần này cử động, tự nhiên là hắn trước đó thông báo.

Lợi dụng cường đại linh thức trực tiếp trước một bước đem tin tức thông báo cùng Lâm Tiểu Nhu.

Về sau mới phát sinh như thế một màn.

Mục đích, tự nhiên là chỉ có một cái.

Chấn nhiếp.

Cường lực chấn nhiếp.

Để cái này dám xuống tay với Lâm Huyền nam nhân, cảm thấy phát ra từ nội tâm sợ hãi.

Đón lấy một màn, đích thật là làm cho tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người.

Hộ vệ trực tiếp thân hình như Điện Mang, bay tán loạn đến nhỏ nhả nam tử bên cạnh thân.

Dù là nhỏ nhả nam tử tại gạt mình về sau triển khai phản kích, cũng bù không được trọn vẹn trăm tên cùng giai cường giả.

Chỉ là một cái chớp mắt, chính là thể lương bị chông gọng trên đất.

Miệng mũi chảy máu.

Một màn này phát sinh, nếu là còn không thể để những người còn lại kịp phản ứng, như vậy ngay sau đó tại hộ vệ đem thể thảm bộ đáng nam tử áp phó đến Lâm Thiên bên cạnh, sau đó dùng tôn kính ngữ khí mở miệng nói: "Viện Trưởng, xử trí như thế nào?" Về sau, những người này tất cả đều kịp phản ứng.

Cùng nhau rung động không khỏi.

Mà cái kia đã là tại thời khắc hấp hối nam tử càng là chặt vật ngăn đầu, dùng một loại kinh hãi muốn tuyệt ánh mắt nhìn về phía Lâm Thiên.

Lâm Thiên âm thanh lạnh lùng nói: "Hỏi, đem hắn biết đến hết thầy toàn bộ hỏi ra, sau đó nói cho ta biết."

Hộ vệ mang theo nam tử rời đi.

Mà Lâm Thiên, thì là đỡ lấy Lâm Huyền đi vào phía trên vị ngồi xuống.

Lâm Huyền trạng thái thật không tốt, hắn cần nhanh chóng đem xử lý.

... ..

Lâm Huyền ngơ ngác nhìn Lâm Thiên, nửa ngày nói không ra lời.

Hắn lúc này, trong thoáng chốc nhớ tới, Lâm Thiên lúc trước lời nói.

Cấp bầy?

Con kiến hôi?

Não tử trống rỗng.

Trong lúc nhất thời căn bản là không có cách kịp phản ứng.

Một màn này bạo tạc tính quá kinh người, thời gian ngắn khó khôi phục bình thường.

"Thiên Nhi, là người viện trưởng kia?" Lâm Huyền trong đầu giờ phút này chỉ có một câu nói như vậy tại vừa đi vừa về hiển hiện.

Chưa bao giờ có một khắc, hẳn cảm giác được tốc độ tìm đập của mình nhanh như vậy, cũng chưa từng có một khắc, trong lòng kiêu ngạo kịch liệt như thế.

Một loại muốn cất tiếng cười to, tuyên cáo thể nhân, đây chính là con trai của lão tử ý nghĩ, tại Lâm Thiên mang theo thương tiếc thanh âm bên trong, thiếu điều là không có phát tác ra.

"Cha, ngươi cần gì chứ?" Lâm Thiên thở dài một tiếng, văn khí tại giữa ngón tay tuôn ra động.

Cùng phản bội cái gọi là Tinh Nguyệt, hẳn càng không muốn nhìn thấy Lâm Huyền nhận loại này thương tổn.

Nhưng cũng may, loại độc tố này, chính mình còn có thể tùy tiện khử trừ.

Dù sao phóng thích độc người, tu vi chỉ có cấp bảy thôi, mà lại độc dịch tính không được cỡ nào kịch liệt, vèn vèn tăng tốc huyết dịch chờ thay thế tốc độ, sau đó không ngừng chống đỡ chen kinh mạch tạo thành vỡ tan.

Loại độc này, chỉ cần lấy văn khí tràn vào, sau đó khắc họa trận pháp đem khử trừ là đủ.

Cùng lúc trước Mã Viên Viên án lệ cùng loại, nhưng nhẹ nhõm rất nhiều, không có bao nhiêu năng lực chống đỡ.

Rất nhanh, theo một chút xú văn khí tràn vào, Lâm Huyền sắc mặt cũng biến thành đẹp mắt mấy phần.

Chỉ bất quá hai tóc mai đang lúc hoa râm lại không cách nào khử trừ.

Thay thế tăng tốc, tự nhiên thọ mệnh cũng có chỗ giảm bớt.

Dù sao muốn nứt vỡ 1 võ giả rộng lớn cứng cỏi kinh mạch, cần có huyết dịch có thể là dưới tình huống bình thường mấy lần.

Cường chế thôi hóa, tạo thành tổn thương không cách nào bù đắp.

Cũng may đối với cái này, Lâm Thiên ngược lại là cũng không tính rất lợi hại lo lắng.

Chỉ cần đem Lâm Huyền tiếp vào Đế Quốc về sau, bằng vào thân phận của mình địa vị, tìm một số đan dược cái gì, rất nhẹ nhàng liền có thể điều trị tới.

Lâm Huyền con mắt tròn trừng lên, thân thể buông lỏng về sau đang muốn cùng Lâm Thiên nói cái gì, hẳn có quá nhiều nghi vấn.

Một gã hộ vệ lại là xách ngược lấy lúc trước nam tử kia kéo dài lấy đi vào Lâm Thiên trước mặt.

"Viện Trưởng, hỏi ý kiến hỏi ra."

Hộ vệ mở miệng, đại tiêu Lâm Huyền hiện tại thì tra hỏi dự định.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 225: Người nhất định phải chết

To con hộ vệ kéo lấy còn giống như chó chết nam tử đi vào Lâm Thiên trước mặt báo cáo: "Viện Trưởng, theo hẳn giao phó, hẳn chính là từ xung quanh một cái tên là Thiều Dương Vương quốc địa phương mà đến, là trong vương quốc Cửu Vương Tử."

"Thiếu Dương Vương quốc?" Lâm Thiên nhíu mày.

"Nhưng biết kỳ cụ thể tình báo?"

Đối với Tinh Nguyệt xung quanh những thứ này Vương quốc, hắn còn thật không rõ lắm.

Hộ vệ hơi ngẫm lại về sau, mở miệng nói: "Cái này ngược lại là có chỗ giải."

"Thiếu Dương Vương quốc cũng không tính chúng ta nổi danh dưới trướng Chư Hầu Quốc một trong, mà là một cái khác tên là Thiên Lan đế quốc cấp dưới một trong, thực lực lời nói không tính rất rõ ràng, nhưng muốn tới cùng Tinh Nguyệt cần phải chênh lệch không lớn."

Lâm Thiên lúc này nhíu mày, thần sắc hơi ngưng tụ nói: "Bọn họ đem bàn tay đến nơi đây?"

Hộ vệ cười khổ: "Đế Quốc trong lúc vốn cũng không tính toán trong tương tượng như vậy hòa thuận, có chút tiểu động tác là chuyện hợp tình hợp lý."

"Đại quy mô xung đột có lẽ sẽ không dễ dàng như vậy bạo phát, dù sao có Thánh Văn viện quân thức, nhưng nếu như giống hần dạng này, hái lấy chậm rãi thâm thấu phương thức, là bị ngầm đồng ý."

"Dạng này à?" Lâm Thiên như có điều suy nghĩ.

Chậm rãi đứng dậy, đi đến nam nhân kia phụ cận lạnh giọng mở miệng nói: "Tên của ngươi."

Nam tử miễn cưỡng ngẩng đầu lên, ho khan bên trong phun ra huyết châu, chặt vật nói: "Phong Liệt."

"Phong Liệt à? Ta nói thật cho ngươi biết đi, ngươi hẳn phải chết, từ ngươi lựa chọn thành Thiên Tinh làm ra tay mục tiêu thời điểm, chính là nhất định kết cục chắc chắn phải chết."

"Không, không, ngươi không có thể giết ta, ta thể nhưng là Vương quốc vương tử, ngươi giết ta, khẳng định sẽ gặp trả thù!" Nghe được chữ chết, cái kia Phong Liệt lập tức chính là toàn thân run rẩy lên, điên cuồng giấy giấy dựa lấy.

Lâm Thiên sắc mặt lại là bình tĩnh dị thường, hắn sẽ không xem thường đối phương, người, một khi mặt đối với sinh tử đều là như thế.

Anh Hùng? Quá ít.

Lại có bao nhiêu người có thể coi nhẹ sinh tử?

Huống chi, Phong Liệt trả vốn là địa vị tôn sùng người.

Càng là loại người này, càng là sợ chết.

Sắc mặt lạnh lùng đang lúc, một đạo văn khí nhẹ nhàng từ móng tay bắn ra, đem nói chuyện năng lực tạm thời phong cấm lại.

Lâm Thiên tiếp tục mở miệng nói: "Chủ ý tự nhiên là sẽ không cải biến, động người nhà của ta người, trăm không chết từ."

"Nhưng con người của ta thiện tâm, có thể cho ngươi hai lựa chọn."

"Chết, đồng dạng chia rất nhiều chủng, ta có thể cho ngươi tại sau cùng thời gian bên trong, thư thư phục phục, thậm chí tìm chút nữ tử phục sức ngươi, ăn ngon uống ngon qua hết còn lại xuống thời gian, sau cùng một cái độc đan, để ngươi thông khoái đoạn."

"Có lẽ, ngươi lựa chọn, thống khổ kiểu chết?"

"Đem tay chân của ngươi chặt đứt, sau đó dùng đan dược cùng ngươi kéo dài tính mạng, nước muối ngâm, thử nghĩ cần xé?"

Lâm Thiên tỉnh táo đem quyền lựa chọn giao cho đối phương.

Tuy nhiên mỗi hận trong lòng không được đem cái này Phong Liệt ngàn đao băm thây, nhưng vừa rồi hộ vệ, để hắn cải biến ý nghĩ này.

Cứu khác căn bản, chuyện này nguyên nhân tai họa xuất từ Thiếu Dương Vương Thất.

Chính là cái kia Thiếu Dương Quốc Chủ tại đoạt đích sự tình trên ban bố mệnh lệnh, để những vương tử này lựa chọn Tinh Nguyệt tiến hành thâm thấu, mộ sau người càng đáng hận.

Vốn chỉ muốn trực tiếp giết đi vào, nhưng tựa hồ giống trống khua chiêng tiến công sẽ khiến hai cái đế quốc một hệ liệt ngoại giao sự cố không nói, liền Thánh Văn viện đều sẽ tham gia.

Đến lúc đó sẽ có về phiên toái hơn.

Bởi vậy, cái này Phong Liệt ngược lại là còn có mấy phần giá trị lợi dụng.

Dù sao đều là chết, lộ ra chủ nghĩa nhân đạo một điểm, để hấn qua đờ một ít, cũng tại Lâm Thiên trong phạm vi chịu đựng.

Chỉ cần, kết quả bất biến là được rồi.

Còn nữa, làm một cái kiếp trước trạch nam, tâm vốn là không có hung ác đến loại trình độ đó đi. . Chỉ ít hiện tại không có ác như vậy.

Chỉ cần đối phương nguyện ý phối hợp, Lâm Thiên vẫn vui lòng cho hấn 1 cái thể diện lại an vui kiểu chết.

Phong Liệt thân thể tại Lâm Thiên nói dứt lời về sau chính là bắt đầu kịch liệt lay động.

Đặc biệt là nghe tới trong lời nói cái kia tứ chi chặt đứt, thử nghĩ cần xé về sau, nguyên bản thì mất máu sau mặt tái nhợt càng trở nên giống như trái nhát tảng bột mì.

Cơm ngon áo đẹp sinh hoạt, không thể nghĩ ngờ để hấn đối với những thứ này chỉ là nghe thì rất lợi hại đáng sợ cực hình phát từ đáy lòng sợ hãi.

Cơ hồ không có bao nhiêu do dự, Phong Liệt chính là sắc mặt khó coi gật đầu đáp ứng.

Dù là hấn biết, khả năng chính mình thỏa hiệp sẽ cho Vương quốc mang đến tai ách.

Nhưng so với những thứ này, hấn càng sợ chính mình gặp không phải người ngược đãi.

Lâm Thiên phát tay, để hộ vệ đem mang đi, đang chuẩn bị trở lại cùng Lâm Huyền trò chuyện vài câu, trong lòng lại là đột nhiên chấn động. .

Hấn đột nhiên nhớ tới một việc, đây là lúc trước bị chính mình chỗ sơ sót một điểm.

Liễu Mị Nhi tựa hồ cũng chính là một vị thành chủ.

Mà lại, chính là lân cận lấy Thiên Tinh thuộc về tương đối gần biên giới thành thị.

Mà từ cái kia Phong Liệt miệng bên trong biết được tin tức đến xem, đối phương thể nhưng là trọn vẹn đem mấy vị Vương Tử xếp vào đến Vương quốc Tinh Nguyệt bên trong.

Liên đới đến một chút thăm thâu về sau, đem xung quanh khu vực trực tiếp cầm xuống.

Cái này cũng thì mang ý nghĩa.

Liễu Mị Nhi giờ phút này có lẽ cũng rất là nguy hiểm.

Đối với Lâm Huyền, Lâm Thiên đối với Liễu Mị Nhi chính là một loại khác khác cảm xúc.

Lâm Huyền dù sao không phải chân chính cha đẻ, tuy nhiên bởi vì trí nhớ nguyên nhân, đối với Lâm Huyền, Lâm Thiên đồng dạng coi trọng, nhưng không thể phủ nhận một điểm thì là, hấn thủy chung lòng có khoảng cách.

Đơn giản tới nói, chính là cảm giác có chút khó chịu.

Nhưng Liễu Mị Nhi, thì là thuộc về người thương.

Giữa hai bên tầm quan trọng, không phân rõ ai ưu ai kém, nhưng nếu là Liễu Mị Nhi ra chuyện, Lâm Thiên tuyệt đối là vô pháp tha thứ chính mình.

Hấn, thủy chung cảm giác, chính mình đối với Liễu Mị Nhi có chỗ thua thiệt.

Đây là tại Lâm Huyền không có một điểm.

Chính mình trừu chọc người hoàn mỹ nhà, lại là bởi vì hệ thống nhiệm vụ nguyên nhân, dứt khoát mà đi.

Đối phương cũng là trong đêm cáo tử.

Loại này thua thiệt một mực chôn giấu đáy lòng.

Sắc mặt lần nữa thay đổi khó coi mấy phần, quay đầu nhìn về phía Lâm Huyền, Lâm Thiên thật sâu hút khẩu khí sau nói: "Cha, người lại nghỉ ngơi, ta để Tiểu Nhu tới cùng người trò chuyện sẽ, người nếu là muốn biết cái gì, hỏi Tiểu Nhu là được."

"Ta chỗ này, còn có chút sự tình, muốn trước cách đi một chuyến."

Lâm Huyền hơi sững sờ, cũng từ Lâm Thiên trên mặt nhìn thấy một chút không bình thường, gật đầu nói: "Người có việc đi trước đi, cha hiện tại không có việc gì."

Quay người, thân hình nhanh như tia chớp lướt qua Trường Không.

Đồng thời, bổ sung lấy một tiếng ngọt ngọt như sấm phân phó.

"Đế Lăng Thiên, ngươi hãy theo ta đi một chuyến!"

Phía dưới, nguyên bản nhắm mắt dưỡng thần Đế Lăng Thiên, chậm rãi đứng người lên, hơi liếc một chút đã cấp tốc bay vút đi Lâm Thiên về sau, 1 đạo Không Gian Môn Hộ mở rộng.

Vừa bước một bước vào, ngay sau đó chính là tùy tiện đuổi theo đi đầu một bước Lâm Thiên.

"Đi nơi nào." Đế Lăng Thiên trong giọng nói lộ ra rất lợi hại không quan trọng.

Từ khi tiến vào Vương quốc cảnh nội về sau, hắn chính là lộ ra đến vô cùng nhẹ nhõm.

Cái này cũng khó trách, hắn vốn là Thiên Kiêu nhân vật, giờ khắc này đột phá đến cấp tám về sau, dù là đối mặt mỗi cái Vương quốc Quốc Chủ, cũng không e ngại cái gì.

Dù là đánh không lại, cũng hoàn toàn có thể tùy tiện bứt ra rồi đi.

Nguyên bản, còn muốn lấy Lâm Thiên có thể sẽ gây sự tình, không nghĩ tới thể mà chạy đến loại này trong mắt hắn thuộc về Tiểu Ngật Đáp địa phương.

Tạm thời cho là du ngoạn.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 226: Gặp nhau

Thành Liễu Nguyệt.

Lâm Thiên từ Truyền Tống Trận bước ra, phồn vinh mạnh mẽ như vực sâu biển lớn văn khí trực tiếp hóa thành từng sợi mắt thường khó gặp hư tuyến hướng phía bốn phía lan tràn mà đi.

Rất nhanh, trong mắt tức giận chính là dâng lên.

Tại trong cảm nhận của hắn, Liễu Mị Nhi ngược lại là cũng không có như Lâm Huyền đồng dạng thâm trầm, ngược lại là không lo ăn uống.

Nhưng duy chỉ có, mất đi tự do.

Bị giam lỏng.

"Đi, theo ta đi giết người." Lâm Thiên trên khóe miệng liệt một tia, ngữ khí rét lạnh.

...

Trong phủ thành chủ, hậu phương một gian trong sân.

Nơi này là Liễu Mị Nhi Hương Khuê nơi ở, toàn thân như hoa đào màu hồng, một chút mùi thơm nhàn nhạt từ trong đó truyền ra.

Liễu Mị Nhi ngồi tại trên mặt ghế đá, trong đôi mắt mang theo thăm thẳm chi sắc, hơi nhìn lấy bay xuống hoa đào.

Duỗi ra trắng nõn như ngọc cổ tay trắng, nhẹ nhàng bày ra ra, tiếp được cái kia rơi xuống hoa đào, thờ dài tiếng vang lên.

Lúc này, tiểu viện cửa gỗ một tiếng cọt kẹt bị đẩy ra.

Vào cửa là một cái thị nữ ăn mặc thiếu nữ, cầm trong tay một khối tấm ván gỗ, phía trên đựng lấy cháo loãng cùng đơn giản một chút thức ăn.

Đem thức ăn phóng tới Liễu Mị Nhi trước mặt trên bàn đá về sau, thị nữ nói khẽ: "Thành chủ, ăn chút đi."

Liều Mị Nhi nghe vậy, khẽ gật đầu, nhẹ nhàng cầm lấy thìa, miễn một ngụm cháo loãng, sau đó lại nhẹ nhàng buông xuống, hơi thở dài.

"Tiểu Đào, bụng đi xuống đi, ta không đói bụng."

Thị nữ trong mắt có mấy phần quật cường chi sắc, lắc đầu.

"Thành chủ, người dạng này không ăn không uống không được."

Liều Mị Nhi lại là nở nụ cười khô: "Thế nhưng là, ta thật không có gì khẩu vị a."

"Tính toán, trước để đó đi, một hồi lại nói."

"Ngược lại là hiện trong thành, là tình huống như thế nào?"

Thị nữ bĩu môi nói: "Không phải là bộ dáng kia, cái kia Phong Ngân hoàn toàn chừng không, tựa hồ hiện tại còn muốn hưởng càng sâu thành thị xâm lấn."

Buông tha người!" Dạng này cũng tốt.." Liều Mị Nhi lại là buồn buồn nói: "Tránh khỏi hấn ngày nào cũng đến quấy rối ta."

"Bất quá, đáng tiếc là, đối với động tác của hấn, bất lực đây."

Liều Mị Nhi hơi phiền muộn.

Một tháng trước, cái kia gọi Phong Ngân nam nhân đến về sau, thực lực không đủ năng, tự nhiên là vô pháp chống cự.

Nhưng đối phương lại là không có đối năng như thế nào, vẹn vẹn phong cầm tu vi giam lỏng.

Vài ngày trước, còn thường thường đến đại hiến ân cần, hi vọng làm hấn Vương Phi.

Hiện trong khoảng thời gian này ngược lại là thiếu rất nhiều quấy rối.

Tiểu Đào cũng thở dài: "Phó thác cho trời đi, có điều càng là hướng chỗ sâu thành trì, càng là khó mà chiếm lĩnh."

"Hậu phương thành chủ thực lực đều cường hấn rất lợi hại đâu, hấn muốn tùy tiện cầm xuống, rất không có khả năng."

Liều Mị Nhi cũng gật gật đầu: "Ừm, hậu phương trọng yếu thành trì thành chủ nhưng cũng là cấp bảy cường giả, không có dễ dàng như vậy luân hãm."

"Luân hãm không."

Lúc này, một đạo âm thanh trong trẻo truyền đến, mang theo tự tin mãnh liệt.

"Hấn, sắp bỏ mạng tại này."

Tiểu Đào sắc mặt đại biến, theo bản năng chính là hướng Liều Mị Nhi trước mặt chặn lại.

"Ai!" Tiểu Đào duyên dáng gọi to một tiếng.

Nàng lại là không có phát hiện, thì sau lưng tự mình, Liều Mị Nhi kiều mị trên khuôn mặt lại là chẳng biết lúc nào có hai hàng thanh lệ trượt xuống.

Lâm Thiên ngồi tại tiểu viện tường xuôi theo phía trên, hai chân trên không trung lắc lư, khoe miệng mang theo ấm áp ý cười, xán lạn lại tiêu sái.

"Ta tới."

Nhẹ nhẹ trong giọng nói, cái kia ngồi ngay ngắn ở đá trên mặt ghế nữ tử, thân thể mềm mại hơi rung động.

"Người tới."

Nửa ngày, tại thị nữ kia Tiểu Đào cảnh giác trong thần sắc, Liều Mị Nhi chung quy là chậm rãi mở miệng.

Tiểu Đào sững sờ, ngay sau đó chính là cảm giác được sau lưng một cái tay nhẹ nhàng đem chính mình nhắc ra tới.

Quay đầu, nhìn thấy mình thành chủ giờ phút này nước mắt như mưa, đôi mắt đỏ bừng.

Lúc này, nàng trong nháy mắt kịp phản ứng.

Trách không được.

Thành chủ từng tại rồi đi sau một thời gian ngắn, lần nữa trở về, lộ ra tâm thần bất an.

Trách không được.

Trong khoảng thời gian này, thường xuyên si ngốc nhìn lên bầu trời, hô hào nghe không rõ lời nói.

Đoán chừng, cái kia trước mắt nam tử này, chính là thành chủ mong nhớ ngày đêm người đi?

Nghĩ như vậy, Tiểu Đào cũng đem ánh mắt nhìn về phía Lâm Thiên.

Ấn tượng đầu tiên, rất đẹp.

Thứ hai ấn tượng, rất rực rỡ.

Nhưng nàng dù sao không là nhân vật chính, mà là một cái người chứng kiến.

Chỉ có thể nhìn, Lâm Thiên thân ảnh hư mà thời gian nhoáng một cái, chính là vượt qua chính mình, đi vào thành chủ bên cạnh thân.

... ..

Lâm Thiên nhẹ nhàng đem Liễu Mị Nhi ôm vào trong ngực, ôn nhu nói: "Ta tới."

Liễu Mị Nhi gương mặt hơi đỏ lên, cảm thụ được lồng ngực ấm áp khí tức, nói khẽ: "Ừm"

Hai người, tựa hồ cũng là minh bạch thứ gì.

Mấy tháng rồi đi, hai người cũng đã biết mình nội tâm ý nghĩ.

Nhân sinh có đôi khi đúng là như thế.

Không mất đi một lần, không biết một ít gì đó đáng ngưỡng mộ.

Lâm Thiên nhẹ ôm lấy Liễu Mị Nhi mỉm cười sau nói: "Đoán chừng, hắn cũng nên trở về đi."

"Người nào?" Liễu Mị Nhi không giải, hơi ngửa đầu nhìn lấy Lâm Thiên khuôn mặt.

"Ừm, một cái Tiểu người hầu." Lâm Thiên cười khẽ.

Giương mắt nhìn về phía cách đó không xa không trung, nói: "Người nhìn đây không phải đến à?"

"Ày, nhìn lên bầu trời."

"Bầu trời?" Liễu Mị Nhi sững sờ.

Ngay sau đó ngẩng đầu, khi thấy chân trời một màn kia lưu quang thời điểm, trong mắt kinh dị là không còn che giấu.

Lâm khoảng không phi hành?

Thiên Linh cảnh?

Người hầu?

Loại này kinh dị còn chưa tiếp tục bao lâu chính là tiêu tán.

Mà là chuyển thành thật sâu không thể tin.

Khi thấy cái kia được xưng là người hầu nam tử, tiện tay đem một cái mặt mũi tràn đầy máu thịt be bét người từ giữa không trung ném, đồng thời rất là tùy ý mà nói câu: "Lão Đại, loại này tiểu tạp ngư, còn cần ta tự thân xuất mã?"

Về sau, cả người đều là mộng.

Trong đôi mắt đẹp, càng là thần thái liên tục.

Cái kia bị tùy ý vứt xuống người, nàng há có thể không biết là người nào?

Chính là cái kia giam lỏng nàng, đồng thời ngày càng quý rồi, thực lực chừng cấp bảy, tự xưng là Thiếu Dương Vương quốc Thất Vương Tử nam nhân Phong Ngần.

Nhìn về mặt bình thân Lâm Thiên, Liễu Mị Nhi trong lòng rung động là tốt đỉnh.

"Hắn hai tháng này, đến cùng kinh lịch cái gì?"

Liễu Mị Nhi trong lòng suy đoán.

Thực lực tăng trưởng, tự nhiên là cần cùng nỗ lực thành có quan hệ trực tiếp.

Từ bắt đầu thấy thời điểm, Lâm Thiên cho cảm giác của nàng cũng không cường đại, cho tới bây giờ, thủ hạ có lấy cấp bảy trở lên cường giả làm người hầu.

Trong đó giao ra bao nhiêu, nàng khó có thể tưởng tượng.

Nhưng nàng lại là suy đoán sai lầm.

Lâm Thiên, hai tháng này, trừ sơ kỳ thời điểm qua hơi buồn khổ một số.

Đến hậu kỳ Đế thi thời điểm, cơ hồ đều là tại nghỉ phép.

Chính mình cũng chưa từng ra tay, chính là tùy tiện cầm xuống Quán Quân.

Lâm Thiên không biết Liễu Mị Nhi tại vọng tự suy đoán, đợi nhìn thấy cái kia đã ý thức không rõ Phong Ngân về sau, nhẹ nhàng ôm lấy Liễu Mị Nhi eo nhỏ, đi tới gần.

"Xử trí như thế nào hắn." Lâm Thiên mở miệng.

"A..." Liễu Mị Nhi hoàn hồn.

Nhìn xem trên đất nam tử, trong mắt có căm ghét chi sắc.

"Giết đi."

Rất là quả quyết đáp lời.

Liễu Mị Nhi tuy nhiên nhìn như ôn nhu, nhưng Kỳ Tính Cách cùng Lâm Tiểu Nhu vốn là một trời một vực.

Nàng đã từng, còn từng muốn đem khinh bạc chính mình Lâm Thiên giết chết.

Làm thành chủ nàng, xử sự từ trước đến nay quả quyết.

Đối với cái này hạn chế chính mình tự do nam nhân, tuyệt sẽ không có bất kỳ hảo cảm.

Đừng nói cái gì đối phương chưa từng có phản cử động.

Hắn từ giam lỏng chính mình thời điểm bắt đầu, chính là đáng chết.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 227: Vuốt ve an ủi

Tên là Phong Ngân nam tử, chết.

Cũng không phải là Lâm Thiên bọn người ra tay.

Mà là ngược lại giao cho thành Liễu Nguyệt một số thế gia các gia chủ.

Hắn cùng thành Thiên Tinh Phong Liệt khác biệt, Phong Ngân nơi tay đoạn trên lộ ra càng thêm cấp tiến một số.

Có lẽ, hẳn đối với Liễu Mị Nhi có ý tưởng, bởi vậy một mực làm ra một bộ người khiêm tốn bộ dáng, đồng thời không hề động thổ.

Nhưng tại bên ngoài, hẳn lại là mười phần thủ đoạn đâm máu.

Toàn bộ thành Liễu Nguyệt thế gia, gần như tới một lần đại thanh tẩy.

Chỉ cần có một tia không muốn, chính là bị nó chém giết.

Thân phận bây giờ trao đổi, khuất phục tại hẳn phía dưới, liền người hầu địa vị cũng không bằng thế gia gia chủ tự nhiên là sẽ không để cho hẳn tốt hơn.

Dẫn vật đến chết.

Sau khi chết liền thi thể đều bị ném tới ngoài thành, nuôi nấng những dã thú kia.

Đối với những thế gia này gia chủ cách làm, Lâm Thiên cũng không thêm để ý.

Hắn giờ phút này đang cùng Liễu Mị Nhi ở tại trong khuê phòng kẻ đầu gối nói chuyện lâu.

Hai người không có phát sinh không thể miêu tả sự tình, là chân chính đang tán gẫu.

Lâm Thiên cánh tay nhẹ nhàng vòng tại Liễu Mị Nhi giữa bụng, cảm thụ được mềm mại ôn nhuận, hơi thở bên trong càng là có mê người khí tức tràn vào.

"Là người nói, người bây giờ đã là Đế Quốc bên trong nhất phẩm quan viên!" Liễu Mị Nhi hơi ngửa đầu, dựa vào Lâm Thiên trong ngực.

"Ừm, chịu đựng đi." Lâm Thiên cười khẽ.

Hắn đem chính mình gần đoạn thời gian làm sự tình, cùng lấy được thành quả giản yếu cho Liễu Mị Nhi nói một lần.

Quả nhiên là không có gì bất ngờ xảy ra, Liễu Mị Nhi trong đôi mắt đẹp đều là kinh hãi.

"Hừ, cái này cũng tạm được đây." Liễu Mị Nhi lộ ra tiêu nữ nhi tư thái, khẽ nhíu lấy cái mũi.

Nàng cũng không phải loại kia đàn độn tiểu nữ sinh, vốn là làm thành chủ quan viên nàng, há có thể không biết Đế Quốc nhất phẩm quan viên ý nghĩa?

Cái gọi là Tể Tướng trước của thất phẩm quan viên.

Chỗ tâng thứ khác biệt, lại ở trong lúc lơ đãng nâng lên cấp bậc.

Tể Tướng Phủ bên trong người hầu nô bộc, đều có thể cùng thất phẩm quan viên sánh vai.

Càng không nói đến Lâm Thiên loại này Đế Quốc nhất phẩm quan viên.

Cái đó là so với Vương quốc quốc vương còn muốn tới cao quý rất nhiều tồn tại.

Đế Quốc cấp dưới Vương quốc Quốc Chủ, nhiều lắm là cũng thì tương đương với đế quốc ba bốn phẩm quan viên thôi, cái này đã hoàn toàn không cùng đẳng cấp thân phận khác biệt.

"Khác cần nhắc đi, cái này vị thành chủ không cần thiết làm, đi với ta Đế Quốc đi." Lâm Thiên lúc này ôn nhu nói.

Liễu Mị Nhi nhếch miệng lên, nói khẽ: "Cái này, cũng không phải không được, bất quá, người nhất định phải đáp ứng ta, về sau không cho phép đang tìm những nữ nhân khác."

"Người đã có Tiểu Nhu, nếu như ta đang cùng người, thế nhưng là đã hai người hầu hạ người."

"Không thể tại lòng tham."

"Không phải vậy, ta thà rằng không đi!"

Nữ nhân, đều là tự tư, đặc biệt là tại yêu phượng diện này, không ai ưa thích cùng người khác chia sẻ người yêu của mình.

Nhưng Liễu Mị Nhi cũng rõ ràng, chính mình thuộc về về sau, quả quyết không có khả năng để Lâm Thiên từ bỏ Lâm Tiểu Nhu, chỉ có thể để hẳn làm ra cam đoan, miễn cho về sau lại có mới người.

Lâm Thiên lúc này, sao có thể không đáp ứng, dù là thâm nghĩ lấy tam thê tứ thiếp, hậu cung giai lệ mấy trăm, nhưng bây giờ cũng không thể nói ra được.

Hắn tình thương còn không có thấp đến loại trình độ này.

Tình thoại tự nhiên là hạ bút thành văn.

Nói chuyện với nhau sau một lúc, Lâm Thiên lúc này cũng có kiểu khác tâm tư.

Đặc biệt là trong ngực của mình nhẹ ửng nữ tử, thân thể như thể mềm mại, giống như Xà mỹ nữ đồng dạng vòng eo tràn đầy sức mê hoặc.

Ôm nhẹ tại bên hông tay, thời gian dần trôi qua bắt đầu trên dãi, rất nhanh chính là tại một tiếng ưm âm thanh bên trong nắm chặt sung mãn.

Tình đào thâm xử không tự kim hãm được,

Mị xương tự nhiên, thân đới tốt âm

Mây Phiến Vũ che, thủy triều thay nhau nổi lên, nhưng chung quy có lắng lại thời điểm.

Theo giường đang lúc cái kia bôi huyết hồng rơi xuống, Liễu Mị Nhi ửng hồng trên hai gò má một vòng nói không rõ thần sắc hiển hiện.

Dường như thư sướng, dường như đau đớn...

Sự tình tất, Lâm Thiên cùng Liễu Mị Nhi ôm nhau.

"Hiện tại, ta triệt để là người của ngươi." Liễu Mị Nhi thì thảo mở miệng.

Lâm Thiên nhẹ vỗ về nó màu đen mái tóc nói: "Tất không phụ ngươi."

Liễu Mị Nhi gật đầu, nhẹ giọng thì thảo: "Ưm tướng công."

... ..

Quan hệ của hai người xác định, chuyện còn lại cũng liền dễ làm rất nhiều.

Liễu Mị Nhi đỡ xuống chức thành chủ, xác nhận trong đó cái nào đó thể gia gia chủ tạm thay.

Mặc dù không sai cái chương trình này không thể nào đúng, theo lý thuyết, nàng là cần lên trước bẩm Vương quốc.

Có điều Lâm Thiên lại là đem Vương Thành trạng huống trước mắt cáo tri, nói rõ hiện tại thông bẩm đoán chừng cũng sẽ không phản ứng.

Mà lại, làm vì đế quốc nhất phẩm quan viên, Lâm Thiên cũng cũng không sợ Vương quốc truy cứu cái gì.

Bởi vậy, sự tình cứ như vậy kết luận.

Sau đó sự tình, càng là đơn giản đến cực hạn.

Trực tiếp thừa lúc Truyền Tống Trận trở lại Thiên Tinh, một chuyến cứu mỹ nhân chi hành cũng tuyên cáo hạ màn kết thúc.

Lần này hành trình rất đơn giản, nhưng Kỳ Ý Nghĩa lại là trọng đại, Lâm Thiên trong lòng thời khắc đều là đắc ý.

Hắn thu hoạch mình muốn.

Đặc biệt là làm nhớ lại lúc trước tư vị, càng là hội không khỏi hiển hiện một vòng bí ỉm ý cười.

Giữa hai bên chính là hai cái phong cách.

Một cái Mị tận xương tủy, một cái thì là xấu hổ mang e sợ.

Trong đó tư vị, khó nói lên lời.

Thành Thiên Tinh Phủ Thành Chủ, Lâm Huyền đã từ Lâm Tiểu Nhu chỗ hiểu được Lâm Thiên gần chút thời gian sở tác sở vi, trong lòng sớm đã Phiến Giang Đảo Hải rung động.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới, chính mình cái kia đã từng bất thành khí, lại là tại ngắn ngủi mấy tháng trong lúc phát sinh như thể kịch biến.

Thậm chí đều có chút hoài nghi cái này có phải là nằm mơ hay không.

Càng là rung động, nhưng trong lòng càng là kiêu ngạo.

Dù sao vô luận như thế nào, cái người này cũng là con của mình.

Lâm Thiên cùng Liễu Mị Nhi dắt tay tiến vào trong phủ thời điểm, Lâm Huyền chính vẫn cười khúc khích.

Lâm Thiên nắm Liễu Mị Nhi tay, chậm rãi đi vào nó trước mặt về sau, Lâm Huyền mới phảng phất giống như mới tỉnh, nhìn thấy trước mắt hai người.

Đang có chút ngây người đang lúc, lại là nghe thấy Lâm Thiên cười khẽ đang lúc mở miệng: "Mị Nhi, gọi cha."

"Cha " một tiếng nhu nhu tiếng hô, để Lâm Huyền triệt để hoàn hồn.

"Ha ha ha ha, tốt khuê nữ." Lâm Huyền lúc này chỗ nào còn không hiểu, nhìn về phía Liễu Mị Nhi trong mắt mang theo vạn phần hài lòng thần sắc.

Trong lòng càng là vui mừng mãi thôi.

Thời gian a, như dòng nước.

Nguyên bản vẹn vẹn đầu gối mình đắp con trai của cao thấp, bây giờ vậy mà cũng đã có nữ nhân.

Đang nhớ tới Lâm Tiểu Nhu cho mình nói tới đủ loại sự tích.

Một loại mình ngộ từ đáy lòng sinh ra.

Thiên Nhi, thật sự trưởng thành.

Lâm Thiên nhẹ cười lộ lên, dứt khoát đem Lâm Tiểu Nhu cũng kêu đến, ba người cùng một chỗ bồi tiếp Lâm Huyền nói chuyện phiếm.

Lâm Huyền, nhìn cho tới bây giờ trăng cảnh, cũng là càng phát hài lòng.

Lâm trưởng bối, nhìn thấy con cháu của mình sự nghiệp ái tình có thành tựu, loại tâm lý này, vô pháp dùng ngôn ngữ miêu tả.

Một phen nói chuyện phiếm phía dưới, tự nhiên cũng là thành công đem Lâm Huyền thuyết phục, nguyện ý đi hướng Đế Quốc định cư.

Về phần chức thành chủ, dứt khoát cũng liền giao cho Liễu gia lão gia chủ, dù sao hắn cũng khao khát đã lâu.

Xong chuyện, lần này trở về Vương quốc sự tình theo lý thuyết cũng đã kết thúc.

Nhưng lúc này Lâm Thiên lại là chậm rãi đứng dậy, nụ cười cũng càng phát rét lạnh.

"Cha, nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, ngày sau chúng ta liền có thể rời đi."

"Trước đó, cần để cho cái kia Thiếu Dương Vương Thất đánh đổi một số thứ mới được."

Lâm Huyền than nhẹ một tiếng, tự nhiên cũng sẽ không đi ngăn cản cái gì, chỉ là nói: "Cái kia như thế, ngươi cần thận một chút đi."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 228: Thiếu Dương Vương quốc

Thiếu Dương Vương quốc, ở vào Tinh Nguyệt bên trái.

Vừa lúc là tại thành Thiên Tinh biên quan vị trí.

Cùng một bên khác Mai Lan Vương quốc khác biệt, Thiếu Dương Vương quốc chính là thiết thực thuộc về một cái khác đế quốc.

Quan hệ giữa hai cái, chưa nói tới thù địch, nhưng nếu là có cơ hội đâm trên một đao, tuyệt đối sẽ không có bất kỳ do dự.

Thiếu Dương Vương quốc trong vương cung, nó Quân Chủ Phong Lê đang ngồi tại trên triều đình vị trí đầu não chỗ, lẳng lẳng lẳng nghe phía dưới người tin tức báo cáo.

"Bệ hạ, theo mới nhất truyền về tin tức nhìn, Mai Lan Vương quốc phương hướng Đại Vương Tử, Tam Vương Tử, Lục Vương Tử tất cả đều là thất bại. Mà Vương quốc Tinh Nguyệt phương hướng, Cửu Vương Tử, Thất Vương Tử đã toàn cục chương khống chế thành trì, Nhị Vương Tử chỗ thành Âm Nguyệt thì là đã mua chuộc Hộ Vệ Thủ Lĩnh, chậm chậm mưu toan."

Phong Lê gật đầu nói: "Cũng bình thường, Mai Lan cô nương kia dưới trướng thành chủ đều là nữ tử, tâm tư kín đáo, khó mà thâm thấu ngược lại là bình thường."

"Nếu như không phải Tinh Nguyệt vừa vặn những ngày gần đây tranh đoạt hỏa nhiệt, chi sợ cũng không dễ dàng đắc thủ."

"Có điều nói như vậy, nếu là bọn họ đều hoàn thành lần này nhiệm vụ, ngược lại không tốt cho thành tích của bọn hắn tiến hành bình phán, người lại truyền lời đi xuống, nhiệm vụ thời gian lần nữa nói lỏng một tháng, đến lúc đó lấy cuối cùng thành quả phán đoán thành tích."

"Hạng nhất, tự nhiên là lập làm thái tử, có tư cách kế thừa vương vị."

Phong Lê lạnh giọng mở miệng, trên mặt càng là có một tia đùa cợt.

Hắn đùa cợt đối tượng, tự nhiên là hàng xóm Tinh Nguyệt.

Hắn thấy, Vương quốc Tinh Nguyệt cùng vương quốc của mình đồng dạng là lập thái tử, phương thức phương pháp lại là hai loại.

Đối phương thế mà còn áp dụng loại kia như dã thú cạnh tranh sinh tồn, cường giả vi tôn, để các huynh đệ tự giết lẫn nhau.

So sánh dưới, tự chọn dùng phương thức, rõ ràng tốt hơn nhiều.

Hắc, tranh cái gì tranh.

Muốn tranh cũng không thể thủ túc tương tàn, muốn đem mục tiêu nhất trí đối ngoại, dứt khoát trực tiếp để bọn hắn đi những vương quốc khác gây sự tình.

Đến lúc đó thành về sau, nói không chừng còn có thể tăng thêm một bộ phận quốc thổ.

Loại phương thức này, đồng dạng có thể thể hiện năng lực.

Dù sao muốn lẻ loi một mình cầm toà thành tiếp theo, không tàn nhẫn, không quả quyết, là không thể nào làm được.

Nghe xong phía dưới quan viên báo cáo, Phong Lê phát phát tay nói: "Người lui ra sau đi, có tin tức mới lại đến tiến hành báo cáo."

Quan viên khom người gật đầu, đang chuẩn bị rút lui rồi đi, lúc này, 1 con linh thú phi cầm lại là chui vào trong điện.

Một tờ giấy từ phi cầm trao bên trong trượt xuống, để nguyên vốn chuẩn bị rồi đi Phong Lê cũng dừng bước lại.

"Ủm đây là lại có tin tức mới truyền đến à "

Quan viên đem thư tín mở ra, nhanh chóng sau khi xem xong lập tức chính là bẩm báo nói: "Bẩm bệ hạ, chính là có tin tức mới truyền đến."

"A tin tức ư" Phong Lê mở miệng dò hỏi.

Quan viên mang trên mặt vui mừng, cao giọng nói: "Bệ hạ là vui sự tình, Cửu Vương Tử đã thành công đem ở vào Vương quốc Tinh Nguyệt biên cảnh thành Thiên Tinh cầm xuống, giờ phút này chính mang theo tân thu hạ hộ vệ hướng Vương Thành mà đến."

Phong Lê nghe nói, con mắt cũng hơi hơi nheo lại cười nói: "Liệt nhi từ trước đến nay ưa thích chơi đùa chút kỳ kỳ quái quái đồ chơi, thủ đoạn tính không được tàn nhẫn, không nghĩ tới thể mà cái thứ nhất trở về."

"Phân phó, bày yến hội, nghênh đón con ta trở về."

Thứ nhất Phong Liệt trở về tin tức, làm cho cả Vương Cung đều huyên náo náo nhiệt lên.

Không chỉ là Ngự Trù phòng, thậm chí liền trong hậu cung, làm Phong Liệt mẹ đẻ một tên phi tử bước đi đều là vênh vang đắc ý.

Nàng niên kỷ không nhỏ, đã sớm qua bị Quân Vương sủng hạnh niên kỷ, từng tại trong hậu cung thuộc về địa vị không cao một loại.

Nhưng giờ phút này, mẹ tròn con vuông, gặp người chính là chanh chua nói: "Ồi, ta Liệt nhi thể nhưng là lập đại công trở về."

Rất nhiều cùng nàng không hợp nhau phi tử hận ghen răng, nhưng lại không thể làm gì.

Phong Liệt trở về, rất nhanh càng là truyền khắp cả tòa Vương Thành, rất nhiều bình thường dân chúng đều biết Vương Tử xuất chinh trở về, về phần xuất chinh chính là nơi nào, lại là như thế nào chinh phạt, bọn họ lại là không rõ ràng.

Nhưng bọn hán biết, hôm nay , có thể chúc mừng.

...

Phong Liệt đi theo phía sau trọn vẹn trăm người chỉ chúng, những người này tự nhiên chính là Hòa Linh vệ.

Có điều bọn hán giờ phút này y phục cái gì đều đổi thành Vương quốc phục trang, khí tức thu liễm phía dưới, nhìn thường thường không có gì lạ.

Lâm Thiên đồng dạng thay đổi một thân hộ vệ đội trưởng y phục, đứng tại Phong Liệt bên cạnh thân, ánh mắt lạnh lùng.

Truyền Tống Trần quang hoa Minh Diệt không ngừng.

Một đoàn người mục tiêu trực chỉ Vương Thành, không có bất kỳ cái gì nghỉ ngơi.

Mục đích, rất đơn giản, đồ sát vương thất thành viên.

Đối với Thiếu Dương Vương quốc quốc lực, Lâm Thiên đã sớm từ Phong Liệt chỗ hỏi thăm cái rõ ràng.

Chính thể thực lực cùng Tinh Nguyệt không khác nhau nhiều lắm.

Tối cường giả, tự nhiên là làm vì quốc gia Phong Lê, tu vi đạt tới cấp tám trung cấp, nhưng nếu là ở trong nước tác chiến, phối hợp Kỳ Quốc vận chi lực gia trì, đủ để tương đương với cấp tám cao cấp.

Đó là cái rất lợi hại khoa trương thực lực trình độ.

Vô luận là Quan Vũ cũng hoặc là Đế Lăng Thiên đơn đả độc đấu đều không phải là đối thủ của hán.

Đế Lăng Thiên thực lực ước chừng đồng đẳng với phổ thông cấp tám trung cấp, mà Quan Vũ nếu là thực lực toàn bộ khai hòa, mấy cái có lẽ đã có thể đụng chạm đến cấp tám cao cấp cánh cửa.

Nhưng dù sao chưa từng có cái kia một đạo hạm, chênh lệch vẫn là hội tồn tại.

Có điều may mà đối phương cũng chỉ có như thế cái cấp tám thực lực cường giả, Đế Lăng Thiên cùng Quan Vũ như là đồng thời xuất thủ, không nói chém giết, tối thiểu để nó ốc còn không mang nổi mình ốc vẫn có thể làm đến.

Ngay sau đó, chính là cấp bảy cấp độ này đối chọi.

Từ về số lượng tới nói, đây là nghiền ép trạng thái.

Hòa Linh vệ tất cả đều cấp bảy tu vi, nhưng phần lớn là tại cấp bảy sơ cấp thôi, cấp bảy trung cấp chỉ có mười một người, cấp bảy cao cấp ba người, cấp bảy đỉnh phong làm theo chỉ có một người.

Trái lại Thiếu Dương Vương quốc phương này, Đại tướng quân chính là cấp bảy đỉnh phong, Vương Thành hộ vệ đội trưởng chính là cấp bảy đỉnh phong, tứ phương trấn thủ tướng quân chính là cấp bảy cao cấp, còn lại trong hàng tướng lĩnh cấp bảy trung cấp sáu người, cấp bảy sơ cấp mười lăm người.

Về số lượng có chênh lệch, nhưng nó chất lượng trên làm theo là đối phương chiếm ưu.

Ai mạnh ai yếu, hiện tại không hiểu rõ lắm.

Dù sao tu vi mỗi một lần tiến giai, tăng lên thực lực đều là to lớn, thậm chí một tên cấp bảy đỉnh phong cường giả đủ mà đối kháng ba tên cấp bảy cao cấp tồn tại.

Không quá linh vệ phương này còn có hợp kích trận pháp cùng Linh thú tọa kỵ , đồng dạng không thua bao nhiêu.

Bất quá, loại này so sánh, cũng cũng là bởi vì Thánh Văn viện tồn tại nguyên nhân.

Nếu không, lấy thân phận của Lâm Thiên địa vị, lần hai điều một đội Hòa Linh vệ cũng không phải là việc khó, trực tiếp liền có thể đem cái này quốc độ phẳng.

Nhưng bây giờ, có thể lặng lẽ chui vào trong đó, đánh đối phương một cái xuất kỳ bất ý, đem đối phương diệt đi cũng không phải là việc khó.

Đây cũng là vì sao Lâm Thiên nguyện ý lưu lại Phong Liệt tánh mạng nguyên nhân.

Đã vô pháp lấy thế đè người, như vậy áp dụng loại phương thức này, cũng hợp tình hợp lý.

Theo Truyền Tống Trần chấp trùng, từng tòa thành thị lưu lại dấu chân.

Rất nhanh, làm trước mắt lần nữa sáng lên thời khắc, bên ngoài truyền tổng trận cách đó không xa địa phương, một đội quân sĩ tất cả đều là quý một chân trên đất cao giọng hô to.

"Cung nghênh Thất Vương Từ Điện Hạ khai hoàn!"

Phong Liệt, tại lúc này, khoe mắt không tự chủ mà quý. .

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 229: Nổi lên

Dù là một cái tại vì tư lợi người, tại ra bán mình người thân bạn bè về sau trong lòng cũng hội không khỏi sinh ra áy náy.

Phong Liệt khoe mắt co rút lấy, muốn nói cái gì, lại lại không dám mở miệng.

Hắn biết, dù là hiện tại hoàn toàn tỉnh ngộ, đem hết thảy nói hết ra, chỉ sợ cũng muộn.

Đối phương đã tùy tiện tiến vào chính mình Vương quốc quan trọng nhất địa phương.

Hồ vào bây giờ.

Dựa theo bình thường mạch suy nghĩ đến xem, nếu là không có mình phối hợp, tại trải qua cấp dưới nhiều như vậy thành thị thời điểm, giống Lâm Thiên lớn như vậy một đợt người là rất dễ dàng bị phát hiện không hợp lý, đồng thời thật sớm đem tin tức phản hồi.

Khi đó, còn có hi vọng làm chút chuẩn bị cái gì.

Bất Quá, hiện tại, muộn.

Huống chi, Lâm Thiên ngay tại bên người của hắn, cái kia âm hàn khí tức, thời khắc bao phủ.

Không cần nghĩ cũng biết, chính mình chỉ cần dù là nói nhiều một câu, hoặc là một cái dị thường động tác, đều sẽ làm tức giận đối phương, đến lúc đó đều sẽ chết thảm.

Nguyên bản dựa vào bán quốc gia có được chết không đau phương pháp, đều sẽ không còn tồn chỗ này.

Hắn là biết Lâm Thiên đám người này khủng bố cỡ nào, căn bản không báo bất cứ hy vọng nào Vương quốc có thể giải cứu mình.

"Ừm, hồi cung đi." Phong Liệt tâm như tro tàn, nói ra đều là lạnh lùng.

Nhưng tất cả những thứ này hoàn toàn không đủ để khiến cái này nghênh đón hắn quan viên thậm chí cả hộ vệ phát hiện không đúng.

Theo bọn hắn nghĩ, xuất chinh một chuyến về sau, người thay đổi quả quyết, lãnh khốc là bình thường, đây mới gọi là Thiết Huyết gia môn, đây mới là tiến bộ.

"Khởi giá, nghênh Thất điện hạ hồi cung!"

Một cái tiểu thái giám âm thanh mở miệng đem lần này nghênh đón nghi thức mang hướng khâu cuối cùng.

Sóng lớn người hướng phía Vương Cung mà đi, thẳng đến đi vào cung đình trước, mới có một đông quân sĩ đem mọi người cản lại.

Đây là thủ vệ Vương Cung hộ vệ, một gã hộ vệ đội trưởng bộ dáng người đứng ra nói: "Thất điện hạ, những hộ vệ này là không thể tiến Cung."

Phong Liệt lạnh lùng mở miệng nói: "Ta biết, có điều hai vị này ngược lại là cần mang vào, đây là ta có thể cảm xuống Thiên Tinh nơi máu chốt, có công lớn cực khổ."

Hắn chỉ chỉ Lâm Thiên cùng Đế Lăng Thiên hai người.

Đây là trước đó thì thương lượng xong đối sách.

Lâm Thiên cũng biết, muốn mang theo số lớn nhân mã hoàn toàn tiến vào Vương Cung căn bản không thực tế, nhưng nếu là mang hai người đi vào thì là không có vấn đề gì cả.

Quả nhiên, hộ vệ đội trưởng hướng phía trước đi hai bước về sau, chính là hướng phía Lâm Thiên cùng Đế Lăng Thiên phóng xuất ra hai đạo khí tức.

Đây là tại điều tra thực lực của hai người.

Nhưng cũng tiếc, cũng sẽ không có nhiều đại tác dụng.

Lâm Thiên là Văn Thư sư, khí tức nội liễm, vốn là khó mà dò xét, mà Đế Lăng Thiên thì là thực lực vượt xa khỏi hộ vệ đội trưởng.

Dù sao làm hộ vệ đội trưởng, thực lực của hắn cũng bất quá chỉ là cấp bảy a.

Về phần những người còn lại, hắn ngược lại là có thể dò xét điều tra ra, nhưng cũng không phải nói nhìn một chút liền có thể làm được, là cần muốn tra xét rõ ràng.

Nhưng nhiều như vậy người, cũng không có khả năng từng cái đi điều tra.

Hộ vệ đội trưởng nhưng sẽ không nghĩ tới, như thế nhất đại đám người, đều là cường hãn cấp bảy cường giả.

Rất nhanh, điều tra, hộ vệ đội trưởng khẽ cười nói: "Thất điện hạ quả nhiên lợi hại, một cái thất giai sơ cấp võ giả, cùng một cái văn nhân, rõ ràng đều là bị thu phục."

Phong Liệt từ chối cho ý kiến, lãnh đạm nói: "Hiện tại, có thể tiến Cung đi "

Hộ vệ đội trưởng nói: "Cái đó là tự nhiên, điện hạ mời đi."

Tiến Cung, chờ Lâm Thiên một đoàn người đi xa, hộ vệ đội trưởng bên cạnh một tên phổ thông hộ vệ rầu rĩ nói: "Đội trưởng, người có phát hiện hay không điện hạ giống như có chút không đúng a "

Hộ Vệ Đội gật đầu lại lắc đầu nói: "Không thích hợp cũng không thích hợp, nhưng rất bình thường, dù sao là lần đầu tiên xuất ngoại chấp hành nhiệm vụ, không thiếu được sát phạt quyết đoán."

"Nhớ ngày đó, ta lần thứ nhất lúc giết người, càn là toàn thân đều là loại này băng lãnh khí tức đây."

Hộ vệ đội trưởng trong mắt xuất hiện vẻ tường nhớ.

Hắn cảm giác, chính mình là lý giải Phong Liệt thần sắc cử chỉ, người mà luôn luôn đang trưởng thành bên trong cải biến tính cách.

Tính cách của người, cũng sẽ không đã hình thành thì không thay đổi, chắc chắn sẽ có chút kinh lịch ngăn trở khiến cho biến hóa.

... ..

Một chỗ lộng lẫy đại điện bên trong, Phong Lê trên mặt lấy ý cười nhìn lấy chậm rãi từ bên ngoài đi vào ba người, cao giọng nói: "Nha, đây không phải Bản Vương Liệt nhi à "

"Ha-Ha, mau mau tấu nhạc, Liệt nhi lần này ra ngoài thế nhưng là lập đại công."

Trong điện, quần thần reo hò, tất cả đều là lớn tiếng tán dương lấy, nói Quân Vương vĩ đại cùng điện hạ năng lực là như thế nào như thế nào cường đại.

Bọn họ lại là không có chút nào chú ý tới, Phong Liệt chân tại lúc này thế mà đã có chút đứng không quá vững vàng.

Run lên.

Vô luận tại như thế nào không thêm đề ý, khi nhìn đến đã từng chỉ có thể ngưỡng vọng phụ vương thời điểm, trong lòng còn là không thể nào không có không gọn sóng.

Lâm Thiên đồng dạng là biết điểm ấy, khi tiến vào đến trong điện đồng thời, liền hơi hơi lấy ánh mắt cùng Đế Lăng Thiên tiến hành một phen câu thông.

Rốt cục, làm cấp tám cường giả Phong Lê lực quan sát là cường đại, cẩn thận tỉ mỉ lực quan sát, để hắn phát giác không giống bình thường sự tình.

Con của mình, tại như thế nào lãnh đạm cũng không có khả năng như thế đi

Nhìn kỹ càng là phát hiện Phong Liệt cái trán chảy ra mồ hôi lạnh, hai chân càng là có chút đứng không vững.

Lo nghĩ cùng một chỗ, một đạo thuộc về cấp tám cường giả khí tức phóng thích mà ra, muốn dò xét tra bốn phía một cái.

Nhưng ngay tại cái này cùng thời khắc đó, Lâm Thiên cùng Đế Lăng Thiên cũng đồng thời bạo khởi.

Một đạo văn khí mọc ra Môn Phiệt, trong đó bóng người nhanh chân đi ra, cầm trong tay Yển Nguyệt Dao nam tử không giận tự uy.

Lâm Thiên rên lên một tiếng phun ra một ngụm máu tươi, Thuật : Về thành trực tiếp phóng thích, Quan Vũ khí tức lần nữa cất cao một đoạn, trực tiếp đột phá cấp tám.

Cuồng bạo như sóng khí tức phảng phất muốn đem nóc phòng lật tung.

Mà làm xong đây hết thấy, Lâm Thiên thì là thân hình bay lượn mà ra đi thẳng tới giữa không trung, lời văn về ra một cái Đại Cỗ, phanh phanh gõ đánh nhau.

Đây là hấn cho ngoại giới còn lại hộ vệ một cái tín hiệu, tỏ rõ tổng tiến công bắt đầu.

Làm xong đây hết thấy về sau, lần nữa trở lại trong điện, bầu không khí đã hoàn toàn biến.

Một số nữ quyến phi tử run lấy bầy, núp ở nơi hẻo lánh, Văn Thần đồng dạng không dám lên trước, nhưng coi như trấn định.

Đế Lăng Thiên cùng Quan Vũ sóng vai đứng thẳng cùng đối phương sáu người giằng co lấy.

Đối phương sáu người lấy Phong Lê cầm đầu, một tên Đại tướng quân bốn tên trấn thủ tướng quân, tổng cộng một tên cấp tám năm tên cấp bảy.

Đế Lăng Thiên khoe miệng có một tia không rõ ý nghĩa ý cười.

Hắn rất lợi hại hưởng thụ chiến đấu cảm giác.

Mà lần này chiến đấu, để hắn cảm thấy càng có ý tứ.

1 tầm vài ngày trước còn tại quyết đấu sinh tử đối thủ, giờ phút này thế mà cứ như vậy sóng vai mà chiến.

Mà lúc này Lâm Thiên cũng vừa lúc từ bên ngoài gấp trở về, càng làm cho hắn có một loại dường như đã có mấy đời cảm giác.

Phong Liệt giờ phút này đã là ngôi quý chân tại Cung Điện nơi hẻo lánh, trong mắt có sợ hãi, còn có một tia giải thoát.

Dù sao, đã như thế, có thể sớm đi hoàn thành sự tình, có lẽ đối với hắn mà nói thật đúng là chừng giải thoát, chuyện kể tiếp nên như thế nào, đã không có quan hệ gì với hắn.

Bên ngoài đã hỗn loạn lên, tiếng hô "Giết" rung trời, mà ở trong đó mặt, sắp cũng đem triển khai 1 trận đại chiến.

Mà lại, là mấu chốt nhất chiến đấu, cao đoạn chiến lực thắng thua, mới được lần này đánh bất ngờ quyết thắng điểm.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 230: Khai chiến

Cao đoạn chiến đấu lực, vĩnh viễn là quyết định một trận chiến đấu thuộc về chủ yếu phát lực điểm.

Mỗi một cái tu vi giai cấp ở giữa chênh lệch, đều là rất lợi hại to lớn, thậm chí chênh lệch một đại giai về sau, một người có thể chiến hơn trăm người.

Đây cũng là vì sao Đế Quốc bên trong, là sao chỉ có một tên cấp chín cường giả, liền là có thể Thống Ngự rất nhiều Vương quốc, dưới trướng cấp tám cường giả vô số duyên cớ.

Càng cao cấp, cùng hạ cấp chênh lệch thật là như núi biển lớn.

Cấp tám cường giả không không gian, cấp chín xây dựng nửa bước lĩnh vực, Thánh Giai tại lĩnh vực bên trong có thể xưng vô địch.

Mà cấp bảy cùng cấp tám chênh lệch tự nhiên cũng là to lớn.

Phong Lê sắc mặt khó coi tới cực điểm, trong lúc giằng co lạnh giọng mở miệng nói: "Liệt nhi, ngươi cái này là ý gì!"

Làm một tên phụ thân, hấn đau lòng nhất chính là Phong Liệt phản bội, mà trước mắt mấy người cũng không phải nó chú ý điểm.

Phong Liệt không dám nói lời nào, cúi đầu.

Lâm Thiên lúc này lại là mở miệng.

"Ngươi ra ngoài đi, tìm một chỗ trốn đi, trên người của ngươi có ta hạ ấn ký, xong việc về sau, ta sẽ đến lấy đi tính mạng của ngươi."

Lãnh khốc lời nói, cũng rất hiện thực.

Mấy ngày nay, đối phương thời gian đã qua rất dễ chịu.

Chính mình cũng coi là làm tròn lời hứa.

Phong Liệt khuôn mặt trắng dã, thân thể cũng không rung động.

Chết.

Chữ này, đủ để cho hấn quên hết mọi thứ.

Vì không nhận tra tấn, lựa chọn phản bội hết thảy, nhưng kết quả là lại là khó thoát khỏi cái chết.

Giờ khắc này, trong lòng của hấn có khác cảm xúc sinh sôi, chậm rãi đứng dậy, lộ ra điên cuồng nụ cười.

"Ngươi hỏi ta hỏi ta vì cái gì "

"Nếu như không phải ngươi hạ đặt cái này đáng chết nhiệm vụ, ta hội lâm vào tình cảnh như thế "

"Ngươi khác một bộ đau lòng như óc bộ đáng, đông đảo huynh đệ trong mắt ngươi, hấn là không có gì khác biệt a công cụ hay là cái gì "

"Ha ha, sự tình ta chính là làm, lại như thế nào ngươi vĩnh viễn sẽ không biết, tại trước mắt ngươi bọn họ, là có đáng sợ đến bậc nào thân phận, muốn trách chỉ có thể trách ngươi xoay tròn sai lầm!"

Phong Liệt điên cuồng.

Trong lòng của hấn hối hận không còn sót lại chút gì.

Đây cũng không phải là là bởi vì Phong Lê làm sao không tốt, mà là một loại tại trọng áp phía dưới phóng thích.

Sai, hấn tự nhiên là sai.

Nhưng đã là muốn chết tình huống dưới, hấn không nguyện ý sau lưng phụ loại này hối hận, chính mình dùng lời nói đem giải thoát.

Tính toán là một loại trốn tránh cách làm

Lời nói nói xong, Phong Liệt cũng không quay đầu lại, nhanh chân hướng phía bên ngoài đi đến.

Nhân tính như thế, đơn giản đúng sai.

Phong Lê khí toàn thân phát run, hận không thể xông đi lên một chương đem cái này ngỗ nghịch chỉ tử chụp chết, nhưng trước mắt có cường địch vây quanh, cũng không cho phép hấn làm như thế.

Bình tĩnh lại, ánh mắt tàn nhẫn nhìn về phía Lâm Thiên ba người, lạnh lùng nói: "Các ngươi đến cùng là người phương nào."

"Người giết ngươi." Lâm Thiên đồng dạng hừ lạnh.

Hấn đương nhiên sẽ không đem thân phận bại lộ, nếu không không cần thiết làm phiền tới như vậy.

Làm như vậy tuy nhiên Thánh Văn viện có thể tra được, nhưng không làm bao nhiêu cao điệu, sau cùng khẳng định là hội không giải quyết được gì.

Lời nói rơi xuống, Lâm Thiên cũng không nói nhảm, phát tay liền đem văn khí phóng thích mà ra.

Cấp bảy văn nhân, văn khí hóa thành Trường Hà, cuộn cuộn như sóng văn khí phía trên, một thanh bút vẽ đang cháy.

"Các ngươi ra ngoài, nơi này giao cho ta cùng Đại tướng quân là được." Phong Lê rất rõ ràng nơi này những thứ này cấp bảy cấp dưới là không thể giúp bất luận cái gì bận bịu, đối phương hai tên cấp tám, mà cái kia duy nhất cấp bảy cũng là cái kia Cụ tượng hóa nhân vật Sáng Thủy Giả, có thể cho nó tăng thêm chiến lực.

"Đám người còn lại, ra ngoài trợ giúp ngoại giới."

Hắn đã phát giác được ngoại giới rối loạn, chắc hẳn đồng dạng là người của đối phương tại tiền công.

Càng là như thế, trong lòng càng là càng phát đối với Phong Liệt nghiêng răng nghiêng lợi.

Người của đối phương có thể dễ dàng như thế đi vào vị trí này, hoàn toàn chính là Phong Liệt nguyên nhân.

Mấy tên thực lực hơi yếu tướng quân liếc nhau về sau, thân thể nhảy lên động đàng lúc rồi đi nơi đây.

Tự nhiên, Lâm Thiên ba người cũng chưa lựa chọn ngăn cản.

Tuy nhiên không sợ hãi đối phương mấy người, nhưng con ruồi nhiều, cũng là rất lợi hại phiền phức.

Phong Lê một phương, còn lại hai người, gần có lẽ đã là Vương quốc cao cấp nhất chiến lực.

Cấp tám cùng cấp bảy đỉnh phong.

"Một hồi, người đi nhanh chóng đem tiểu tử kia chém giết, ta trước ngăn chặn hai cái này cấp tám" Phong Lê trầm giọng mở miệng.

Hắn cũng sẽ không ý nghĩ hảo huyền để cấp dưới đi ngăn cản đối kháng cấp tám.

Dù là đã là cấp bảy đỉnh phong, tại cấp tám trước mặt cũng quyết định đi có điều may mắn.

Trừ phi, là người loại kia Cái Thế Thiên Kiêu, như Đế Lăng Thiên như vậy tồn tại.

Nhưng hiển nhiên, cái kia Đại tướng quân cũng không phải là cái này tồn tại.

Mấy chục tuổi, liền cấp tám cũng không đột phá, vẹn vẹn một cái thiên phú rất bình thường người, vượt cấp mà chiến không tồn tại.

Bất quá, lưu lại đối kháng một chút đối phương cấp bảy nhân vật, đến là vấn đề không lớn.

Đem đối chiến mạch suy nghĩ đơn giản phân phó một phen về sau, Phong Lê khí tức bỗng nhiên phòng lên lên.

Tuy nhiên tại cảm thụ bên trong, đối phương tu vi của hai người vẹn vẹn cấp tám sơ trung cấp, nhưng nó tinh túy khí tức lại là để hắn không cho nhỏ nhẹ ngửa.

Hai người kia, tuyệt đối không phải người bình thường.

Tại đạt được cái kết luận này về sau, hắn vừa ra tay liền là chuẩn bị toàn lực thi triển.

Khí tức dâng lên đang lúc, chân trời càng là xẹt qua một đạo hồng ánh sáng, từng sợi tinh túy khí tức vào lúc này bám vào ở trên người hắn.

Đây là Vương quốc chi khí vận.

Tự đánh Vương quốc thành lập mới bắt đầu, trung gian ra nhân vật, nhưng phạm là đối với loài người có cống hiến đều sẽ cho Vương quốc tăng thêm một điểm khí vận.

Đương nhiên, cho dù là không có nhân vật kiệt xuất sinh ra cũng không có nghĩa là nước nọ liền không có quốc vận gia trì.

Phải biết, một cái Vương quốc thành lập chính là lớn nhất quốc vận.

Hắn vì đồng đạo bách tính cung cấp chỗ ở, công tác, bảo hộ, đây cũng là một hạng lớn nhất cống hiến.

Thiếu Dương Vương quốc, từ sau khi dựng nước, có truyền quốc cấp văn nhân ba vị, càng có chính phạt Yêu Ma hi sinh vô giả, quốc vận gia trì không tính thấp.

Phong Lê tại cái kia đạo huyền diệu khó giải thích khí tức gia trì về sau, trên người có tích súc nhiễm quang hoa, lộ ra cao quý lại thần bí.

Tu vi càng là trực tiếp đột phá một cái Tiểu Giai Đoạn, khí thể càng lộ ra bàng bạc.

Nhưng loại khí thể này phóng tới phổ thông cấp tám sơ trung cấp trước hội cảm thấy sợ hãi, Đế Lăng Thiên cùng Quan Vũ lại sẽ không.

Tại cảm giác của bọn hắn bên trong, đối phương khí tức hoàn toàn chính xác phồn vinh mạnh mẽ, nhưng lại cũng không tinh thuần.

Như vậy cũng tốt so 10 cân cây bông vải cùng 1 cân khối sắt khác nhau.

Nó lượng trên, tự nhiên là cây bông vải càng lớn, nhưng thật muốn hợp lại, tự nhiên là khối sắt cứng rắn hơn.

Nói như vậy tự nhiên là tương đối khoa trương, nó xa xa không đạt được loại này so sánh trình độ, nhưng đạo lý lại là như thế cái đạo lý.

Khí thế rất lợi hại kinh người không sai, nhưng không đủ để bọn hắn cảm thấy e ngại.

Chỉ ít, đối phương loại này lượng còn xa xa không đạt được, vô pháp đối kháng trình độ.

"Chính ngươi cẩn thận đi, xem ra cái kia cấp bảy tiểu lâu la đem mục tiêu phóng tới trên người của ngươi." Đế Lăng Thiên xoay xoay lắc lắc cổ, đồng thời không quên cho Lâm Thiên nhắc nhở một hai.

Lâm Thiên nhẹ cười rộ lên nói: "Các ngươi không cần quản ta, cấp bảy thôi, tuy nhiên lực chiến đấu của ta không được tốt lắm, nhưng tốt xấu sáng tác rất là không tệ, ngăn chặn hắn không có vấn đề."

"Như thế tốt nhất, như vậy, chúng ta chuẩn bị bên trên." Đế Lăng Thiên thanh âm tại lúc này đang lúc đột nhiên 1 cao.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 231: Chiến bắt đầu

Vương Cung Nội Điện.

Nơi này khí tức giống như núi đao biển lửa đồng dạng sai người khó mà chịu đựng, từng đoạn từng đoạn treo cao khí tức phảng phất vô bờ bến.

Bất luận cái gì một người bình thường, thậm chí tu vi không đạt tới 6 giai trở lên người tiến vào đến trong này sẽ bị loại này mãnh liệt khí tức giảo sát đến cận kề.

Đây cũng không phải là khoa trương nói, đến nào đó một cấp bậc cường giả ở giữa giao chiến, người yếu là liên quan sát tư cách đều không có.

Liên giống với Đế Quốc tổ chức thi đấu, đã là người bình thường có khả năng tiếp xúc đến cực hạn tồn tại.

Tại đi lên đẳng cấp, giao chiến dư âm hội liên hư không đá đều không chịu nổi, trực tiếp vỡ vụn.

Tại này khí tức như Địa Ngục đồng dạng trong cung điện, chiến đấu giờ phút này đã tiến hành kịch liệt.

Cái đó là từng đạo từng đạo mắt thường khó phân biệt lưu quang giao lui lấy.

Lâm Thiên cùng cái kia Đại tướng quân chiến đấu vị trí chỉ có thể phóng tới tít ngoài rìa vị trí.

Ở trung tâm cấp tám chiến đấu khí tức, mà lấy thực lực của bọn hắn thể phách đều cảm thấy rất khó chịu.

Phun ra tâm huyết về sau, Lâm Thiên khí tức nhưng thật ra là có chút uest suy sụp, phát huy thực lực tự nhiên không là hoàn toàn thể.

Giờ phút này chính hái lấy thủ thế, trong tay màu tím bút lông thấm văn khí trường hà bên trong văn khí, từng mặt hội họa lấy thuần bài, Mộc Lan, vách đá, ngăn cản lấy đối phương tiến công.

Đại tướng quân rất là cuồng bạo thi triển lần lượt công kích.

Hắn là một tên Hòa thuộc tính võ giả, tuy nhiên không như lôi đình hung mãnh, nhưng cũng rất kinh người.

Đò sạm hỏa điểm khi thì hóa thành trường xà, khi thì hóa thành Hồ Bảo, xâm nhập Lâm Thiên bố trí xuống tầng tầng phòng ngự.

Lâm Thiên sắc mặt không buồn không vui, không có quá nhiều sức tưởng tượng động tác, thậm chí không có nghĩ qua phản kích.

Vậy mục chờ công kích thủ đoạn căn bản chưa từng dùng qua, hẳn biết rõ, lấy trước mắt trạng thái của mình muốn đánh bại đối phương là không thể nào.

Thậm chí dù là không có phun ra tâm huyết, thực lực hoàn hảo, cũng không có khả năng vượt cấp đánh bại một cái thất giai đỉnh phong võ giả.

Hắn là Thiên Kiêu cấp bậc không tệ, nhưng kỳ thật lực phần lớn là xây dựng ở Quan Vũ trên thân, đây cũng là vấn nhân tiền kỳ một cái bệnh chung.

Chỉ ít cần muốn đạt tới cấp tám có thể cùng Cụ tượng hóa nhân vật tiến hành Hợp Thể về sau, thực lực bản thân mới có một cái bay vọt.

Lấy bây giờ đến xem, vèn vèn có thể bằng vào Quan Vũ trả lại một bộ phận Thanh Long chi lực, dùng dùng phòng thủ a.

Cái này cũng còn tốt là có trả lại Thanh Long chi lực tồn tại, để hắn đeo dai thậm chí cả vấn khí ngưng luyện trình độ có chỗ tăng cường, nếu không lấy hắn cấp bảy trung cấp thực lực, liền phòng ngự đều là không thể nào làm được.

Đối phương thế công rất là vội vàng xao động, nhưng tại đối mặt từng mặt linh hoạt bên trong không ngừng ngăn cản hắn tiến công tốc độ thuần bài các loại vật phẩm nhưng cũng không có biện pháp.

Liên tiếp cấp tốc đã kích về sau, cái kia Đại tướng quân cũng coi như nhìn ra, đối diện người trẻ tuổi này cũng khó đối phó, chỉ ít mình muốn chấm dứt mạnh công kích trong thời gian ngắn đánh bại đối phương là không thể nào.

Chỉ có thể theo dựa vào chính mình so với đối phương càng hùng hậu hơn Linh lực đem đối phương đánh tan.

...

Đại diện vị trí trung ương.

Nơi này giao chiến càng kịch liệt, Đế Lăng Thiên đã sớm dùng ra Từ Kim Lôi Thể, toàn thân bốc lên từ kim sắc điện quang, càng chính là người.

Mà Quan Vũ đồng dạng là từng đạo từng đạo xanh lơ khí thể quanh quần quanh thân, tuy nhiên thoát nhìn không có từ kim sắc điện quang tới lộng lẫy, nhưng ẩn chứa trong đó lực lượng lại là còn hơn.

Cái đó là Rồng lực lượng, đại biểu cho vĩ ngạn, đại biểu cho vô cùng hi vọng.

Mà đối lập mặt Phong Lê người cũng như tên, chính là một tên cường đại Phong thuộc tính võ giả, đây là bọn họ Vương Thất Nhất Mạch Tương Thừa thuộc tính chi lực.

Phong cũng không phải là phổ thông chi phong, mà là cương phong, uy lực càng thêm to lớn.

Giờ khắc này ở quốc vận chi lực tăng thêm dưới, mỗi một lần động tác đều sẽ đem bốn phía vật thể nổi lên, tốc độ cực nhanh.

Hai phe đội ngũ giao chiến, liền không gian đều thỉnh thoảng hội phá xuất một vết nứt.

Quan Vũ cùng Đế Lăng Thiên hai người cũng không thoải mái.

Bọn họ chỉ là chiến đấu lực giống nhau tại cấp tám trung cấp cùng cấp tám trung cấp đỉnh phong, nó trên thực chất tu vi không có đạt tới, nếu không chỉ cần một người liền là có thể đem đánh bại.

Mà đối phương thì là cấp tám cao cấp chiến đấu lực, giờ phút này giống nhau tại hai tên cấp tám trung cấp người đối kháng cấp tám cao cấp.

Cũng may Phong Lê cũng là mượn nhờ quốc vận chi lực tăng thêm, cũng không phải là hàng thật giá thật cấp tám cao cấp, mà lại cảnh giới bất ổn, nếu không cho dù là Quan Vũ cùng Đế Lăng Thiên cũng không phải là đối thủ.

Giao chiến bên trong, hai phe đội ngũ trong mắt biểu lộ không giống nhau.

Đế Lăng Thiên trong mắt giờ phút này có vẻ cảnh giác, thực lực của hắn tương đối mà nói nhược tiểu nhất, giao chiến bên trong nhất định phải thời khắc cẩn thận, tu vi chênh lệch rất khó thông qua thuộc tính trên ưu dị tiến hành đền bù, trừ phi, hắn từ kim Lôi có thể ở đây tiến giai, nhưng đây không phải chuyện một sớm một chiều.

Quan Vũ, làm theo triệt để chiến ý, Vũ Thánh chi tâm đối với võ giả địch nhân tuyệt sẽ không có bất kỳ e ngại, dù là thực lực viễn siêu chính mình, huống chi thực lực của đối phương vèn vèn vượt qua hạng nhất, xa xa không đạt được viễn siêu trình độ này.

Trong chiến đấu, cầm trong tay Yển Nguyệt Dao, từng đao từng đao mang theo lực lượng khổng lồ đuổi theo bỏ ra, trong mắt đúng là hòa nhiệt.

Hắn đã chiến đấu đến điên cuồng, Thanh Long thanh âm vang vọng.

Phong Lê là kinh hãi nhất.

Vốn chỉ muốn, thực lực mình đi vào cấp tám cao cấp, đối phó đối phó hai người giống như hạ bút thành văn.

Dù sao tại cảm giác của hắn bên trong, đối phương hai người đều là cấp tám sơ cấp tu vi a.

Cái kia Cụ tượng hóa nhân vật càng là lâm trận mới đột phá, nhưng mà, sau khi giao thủ lúc này mới phát hiện, đối phương hai người vậy mà đều là có vượt cấp mà chiến thực lực.

Cái kia lãnh khốc thanh niên không nói, toàn thân Sấm sét, thuộc tính trên thì rất lợi hại hi hữu, cấp tám sơ cấp phát huy cấp tám trung cấp thực lực, còn có thể hiểu được.

Nhưng vạn vạn không nghĩ đến chính là, vẹn vẹn bởi vì vẽ thành tăng lên tới cấp tám cái kia Cụ tượng hóa nhân vật.

Trên người có không khí tức, thực lực càng cường hãn hơn, phương pháp đánh càng là hung hãn đến tột đỉnh, từng đao từng đao bổ ra phía dưới, chính mình hộ thân Linh lực lại là có tán loạn điềm báo.

Đối phương giữa hai người phối hợp xuống, lại là đánh lâu không xong, thậm chí liên thắng phụ đều còn chưa thể biết được.

Bất Quá, hiện tại càng là chỉ có thể ký thác tại thuộc hạ của mình có thể rất nhanh chút bình định phía ngoài hỗn loạn, sau đó đem cái kia Cụ tượng hóa nhân vật chủ nhân đánh giết, đến lúc đó thắng bại nhất định.

...

Vương Cung bên ngoài.

Nơi này chiến đấu tuy nhiên chất trên không kịp nội bộ, nhưng lượng trên lại là siêu việt rất nhiều.

Trăm tên Hòa Linh vệ giờ phút này đã là bật hết hỏa lực, chia làm mấy cái tiểu đội, riêng phần mình đối kháng địch nhân.

Ngồi xuống Linh thú phối hợp trên đó hộ vệ có thể phát huy ra càng thêm lực lượng cường hãn.

Tại hợp kích trận pháp phía dưới càng là có thể lấy hơn mười người tổ hợp lại đối chiến cao giai cường giả.

Đây là một trận chỉ huy tính chiến đấu.

Thiếu Dương Vương quốc phương diện đồng dạng có tứ đại tướng quân tiến hành chỉ huy, cùng lúc đó càng có thật nhiều Thành Phòng hộ vệ đội trưởng, cũng là có cấp bảy tu vi.

Có điều dù là như thế, tại giao chiến bên trong, cũng có thể nhìn ra, Hòa Linh vệ phương diện vô luận là phối hợp cũng hoặc là là tiến thoái đang lúc điều hành, đều siêu việt đối phương.

Dù sao cũng là Đế Quốc tinh nhuệ, mà lại chính là chuyên môn để mà tác chiến chi dụng, lâu dài cùng một chỗ phối hợp, Vương quốc quân sĩ tự nhiên là có khác biệt.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 232: Chiến bên trong

Ba khu chiến, ước chừng đến xem hai nơi thế cân bằng thời gian ngắn ngời bên trong nhìn không ra thắng bại, một chỗ thì là thế yếu.

Thế yếu địa phương, tự nhiên là Lâm Thiên chỗ.

Chống cự lại công kích của đối phương, liên tục bại lui, vẫn khí hao tổn nghiêm trọng.

Đối phương rất rõ ràng chính mình khiếm khuyết chỗ, đang không ngừng tiêu hao chính mình.

Đối phương sử xuất đại uy lực chiêu thức, chính mình cũng đồng dạng cần hao phí phần lớn vẫn khí để mà chống cự.

Cái này vốn không phải một loại chính quy phương thức chiến đấu, tương đương với giữa hai bên không ngừng trao đổi đại chiêu lam lượng.

Hoàn toàn là bất chấp hậu quả, không sợ những người còn lại đánh lên phương pháp đánh.

Phải biết uy lực to lớn chiêu thức, đồng dạng cần muốn thời gian chuẩn bị cũng càng lớn lên, nếu là lúc này có người từ sau đánh lên, cái kia chính là vạn kiếp bất phục.

Cảm thụ được đã hao tổn hơn phân nửa văn khí, Lâm Thiên lại là y nguyên nặng nề tĩnh táo. .

Song phương Linh thú giờ phút này cũng không thả ra, cũng không phải là không có hậu chiêu.

Nhưng lấy đồng đẳng với Át Chủ Bài, người nào trước thả ra, như vậy chính là biểu thị người nào đem sắp không chống đỡ nổi nữa.

Mà lại, trận này chiến đấu, cũng không quá thích hợp phóng thích Linh thú, chỉ ít, tại hiện tại không thích hợp.

Một mặt thuẫn bài hiện ra mặt mờ màu trắng, rất nhanh bị một đám lửa đốt cháy đến hư vô.

Đồng dạng ngọn lửa kia tại đốt cháy roi thuẫn bài về sau, cũng hết sạch sức lực, vô pháp tại tiếp tục duy trì.

Đại tướng quân cười lạnh, dựa theo suy đoán của hắn, đối phương đã sắp không chống đỡ nổi nữa, nỗ lực hết đà a.

Mà chính mình lại là còn có trọn vẹn tám thành trở lên Linh lực, dư dả đến hoàn toàn có thể tại chèo chống mấy trận loại cấp bậc này chiến đấu.

Đeo đai mười phần lại như thế nào, thủy chung cái biến không nguoi tu vi hơi thấp sự thật.

Vô luận nguoi như thế nào kiên trì, đợi đến lại không một tia khí lực về sau, chiến đấu kết quả tự nhiên là mình.

"Hỏa Viêm bạo liệt "

Đại tướng quân rống to lên tiếng, một đám lửa lần nữa trong tay ngưng tụ mà ra.

Cái đó là chừng bóng đá lớn nhỏ hòa điểm, ẩn chứa trong đó có bạo tạc tính lực lượng, chỉ cần chạm đến vật thể chính là hội sinh ra kịch liệt nổ tung.

"Sắp không chống đỡ nổi nữa đi, đưa nguoi Linh thú triệu hoán mà ra đi." Đại tướng quân lạnh lùng hét lớn.

"Nga~." Lâm Thiên về lấy hừ lạnh.

Hắn làm sao không muốn triệu hoán Tiểu Hoang đi ra, nhưng càng là thời khắc thế này, càng là không quá thích hợp.

Mở ra Hư Không Chi Môn, triệu hoán Linh thú là cần tiêu hao không ít khí lực.

Trừ phi triệu hoán đi ra về sau Tiểu Hoang có thể lấy tốc độ cực nhanh đánh tan đối phương Linh thú, nếu không lần hai hao tổn roi rất nhiều văn khí phía dưới, chính mình đem không sức tái chiến.

Đến lúc đó đối phương có thể rất nhanh đánh bại chính mình, đến lúc đó đều sẽ dẫn đến Quan Vũ chỗ chiến cũng tan tác xuống tới.

Lần này chiến đấu cùng lần trước lời đài thi đấu khác biệt.

Khi đó, Lâm Thiên cũng không phải là tay chủ công, gần như là xem trò vui quá trình, tự thân văn khí tiêu hao hay không căn bản râu ria.

Thậm chí vẽ ra một tòa phòng ốc ở bên trong.

Nhưng lúc này khác biệt, hắn cần đối mặt một cái đẳng cấp cao hơn chính mình cường giả tập kích, nếu là có chút sai lầm đem vạn kiếp bất phục.

Huống chi, hắn có Át Chủ Bài tồn tại.

Tia không chút nào để ý lời nói của đối phương, Lâm Thiên tại một lần ngăn cản được công kích của đối phương về sau, quay đầu nhìn về phía bên ngoài thiên không.

Đã qua giữa trưa, ngày đang dần dần hướng Tây một bên trút xuống.

"Nhanh, cũng nhanh!"

Lâm Thiên thì thào lên tiếng, thân hình đột nhiên lui một đoạn.

Đại tướng quân tự nhiên là không rõ ràng điểm này, giờ phút này nhìn thấy Lâm Thiên lui lại, ánh mắt lại là hưu mà sáng lên.

"Nguoi thể mà còn dám kéo dài khoảng cách!" Đại tướng quân hét lớn một tiếng, trên mặt lại là có vui mừng.

"Ngu xuân, như vậy ngươi chuẩn bị kỹ càng nghênh đón thất bại đi!"

Lời nói rơi xuống, toàn thân Linh lực mãnh liệt mà tuôn ra, trong khoảnh khắc chính là ngưng tụ ra một đạo hư không môn hộ, rất nhanh bên trong có thú hồng truyền đến.

Hắn triệu hoán chính mình Linh thú.

Hắn nhưng cùng Lâm Thiên khác biệt, lực lượng dồi dào, rất lợi hại nguyên ý triệu hồi ra đồng bọn của mình trợ trận.

Lúc trước một mực không dám phóng thích, cái đó là sợ Lâm Thiên đang triệu hoán thời điểm xuất thủ, cắt ngang triệu hoán, từ đó gây nên phản phệ.

Nhưng bây giờ, đối phương tựa hồ thật sự là chống đỡ không nổi, lại là thật nhanh về sau rút lui, kéo ra không gian, cho một cái cơ hội rất tốt.

Trong cánh cửa, một đầu man ngưu từ trong đó khoan ra, nó khí tức trên thân chính là đồng dạng đạt tới cấp bảy đỉnh phong trình độ.

"Ha-Ha, Ông bạn già, rất lâu không có kẻ vai chiến đấu." Đại tướng quân phóng khoáng cười to.

"Giết ai." Man Ngưu lại là dày đặc mở miệng, một bộ thích giết chóc thành tính bộ dáng.

"Tiểu tử kia." Đại tướng quân xa xa nhất chỉ.

Mà lúc này, hắn cũng chung quy là phát hiện một chút không bình thường chỗ.

Tại hắn muốn đến hắn là thừa dịp nhiều cơ hội chạy chút khoảng cách Lâm Thiên, giờ phút này lại là sững sờ đứng tại chỗ.

Mà lại, Kỳ Thân trên lại có thiên đạo khí tức gia trì.

Nhìn như vậy đi qua, ảm ảm có mấy phần cảm giác thần thánh.

Nhưng Đại tướng quân lại là cũng nhin không được nữa cười ha ha.

"Ha-Ha, đã muốn dựa vào Mạng Thiên Đạo 'Văn' bảo hộ chính mình à? Đáng tiếc vô dụng, Mạng Thiên Đạo 'Văn' tuy nhiên đối với các ngươi cái này tác giả có bảo hộ tính, nhưng không có khả năng để ngươi vĩnh viễn ở bên trong."

Hắn hiện tại cũng mặc kệ đối phương có thể hay không nghe thấy, lớn tiếng trào phúng lên.

Mạng Thiên Đạo 'Văn' hoàn toàn chính xác bảo hộ tác giả, nhưng ngươi tiến vào tác giả hậu trường, nếu là thời gian dài không làm, như vậy y nguyên sẽ đem ngươi khu trừ.

Còn nếu là hành động, sáng tác họa tác chờ hao phí lực lượng tinh thần càng là to lớn, có thể nói cũng không thích hợp.

Ngắm lại xem, có cường địch vây quanh, ngươi liên thông Mạng Thiên Đạo 'Văn', không sáng tác, sống lâu cái vài phút.

Sáng tác, cũng có thể chống đỡ cá biệt canh giờ, nhưng một khi rời khỏi về sau, bởi vì tâm thần lực lượng tiêu hao, sẽ không còn một tia phản kháng đường sống.

Trừ phi, ngươi có đồng bọn có thể trong khoảng thời gian này đuổi tới cứu ngươi.

Đại tướng quân là thật muốn cười.

Hắn thấy, Lâm Thiên trước mắt đã hao tổn nghiêm trọng, dù là là muốn mượn Mạng Thiên Đạo 'Văn' đến trì hoãn thời gian, cũng không thực tế.

Căn bản không có khả năng quá lâu.

Nếu là mới đầu vừa lúc mới bắt đầu, có lẽ còn hữu hiệu, nhưng bây giờ, muộn!

Ôm hai tay, cùng chính mình Linh thú nhanh chân đi vào Lâm Thiên phụ cận, cứ như vậy chậm rãi cùng đợi.

Thời gian bắt đầu trôi qua, từng giây từng phút trôi qua.

Đối phương không hề có động tĩnh gì.

Đang Đại tướng quân có một chút thư giãn thời điểm, một cỗ hạ xuống từ trên trời Linh lực đột nhiên rót vào đến Lâm Thiên trên thân.

Kính hải muốn tuyệt.

Nhưng mà, loại này kính hải còn chưa đi qua mấy cái giây, một đạo kiếm quang đột nhiên hiện lên.

Đây là một đạo hạng gì kiếm quang sáng chói, phảng phất muốn ngay cả phía chân trời đều vạch phá.

Xanh trắng kiếm quang đẹp không gì sánh được, để mắt người đều nhìn tổn.

Mà một tiếng trong lúc đó vang vọng lời nói, thì là để Đại tướng quân sắc mặt bỗng nhiên ngưng trọng lên.

"Phía sau vết thương, là Kiếm Sĩ sĩ nhục."

Một tiếng lãnh khốc trong giọng nói, một tên người mặc xiêm y màu xanh lục, trên thân gánh vác lấy mấy lần lợi kiếm nam tử, từ hư không dậm chân mà đến.

"Ta danh hiệu, Zoro!"

Người đến lạnh lùng mở miệng.

Mà lúc này, Lâm Thiên cũng chậm rãi mở ra hai mắt, nhẹ cười rộ lên.

"Đã người nghĩ như vậy đánh, người cùng Zoro đánh đi."

Lâm Thiên trong giọng nói, tràn đầy vẻ chế nhạo.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 233: Đơn kiếm phái

Zoro xuất hiện, là tại Lâm Thiên trong dự liệu.

Từ họa tác sáng lập bắt đầu, đến truyền lên, mấy ngày đã có thật nhiều trước kia 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 trung thực Fan không ngừng tiến hành đặt mua cùng khen thưởng.

Mà lại 《 One Piece 》 mặc dù bây giờ chưa thu hoạch được Mạng Thiên Đạo 'Văn' minh xác bình xét cấp bậc, nhưng bởi vì có Đế Quốc Văn bia giám định, bởi vậy ở trên truyền mới bắt đầu chính là có đặc quyền.

Văn bia vốn là đông đảo văn nhân ý niệm biến thành, mặc dù không thể đại biểu Thiên Đạo, nhưng trong đó đánh giá cũng đủ làm cho 《 One Piece 》 truyền lên đến thời điểm chính là được hưởng bách thể một số đặc quyền.

Chỉ ít đem bên trong nhân vật Cụ tượng hóa, là có thể làm được.

Nhưng trong đó cho dù là quyền thứ nhất, có thể Cụ tượng hóa nhân vật cần thiết tổn hao cũng là khoa trương.

Trộn vụn cần mười một vạn tia hoa văn khí nhiều, bởi vậy tích lũy mấy cái ngày, lúc này mới đầy đủ.

Đang chiến đấu mới bắt đầu, khi đó sai biệt văn khí ước chừng tại 2000 sợi thượng hạ, nhưng theo thời gian trôi qua , dựa theo mấy ngày trước đây bình quân lấy được số lượng, quả nhiên là rất lợi hại chính xác đem không ở thời gian.

Tiến vào bên trong vừa vận kiếm đủ mười một vạn tia hoa văn khí, đem Zoro 30 % thực lực thân thể ngưng tụ ra.

Tu vi, rõ ràng là đạt tới cấp bảy cao cấp trình độ.

Làm một tên kiếm sĩ, Zoro tuyệt đối sẽ không so với Quan Vũ tới kém, bởi vậy để hấn đối chiến hai cái đạt tới cấp bảy đỉnh phong mức độ đối thủ, hoàn toàn không nói chơi.

Hết thầy hết thầy đều kết thúc, Lâm Thiên chậm rãi lui lại chút khoảng cách, khoanh chân ngồi xuống.

Sắc mặt của hắn trắng bệch như tờ giấy, tiêu hao có chút to lớn, cần thừa dịp hiện tại thoáng nghỉ ngơi một chút.

Tâm thần hơi động một chút, cầu kết đến Mạng Thiên Đạo 'Văn' bên trong.

Nơi này hình ảnh y nguyên còn dừng lại đang triệu hoán Zoro một màn kia.

Phía trên khắc hoạ lấy Zoro một số cơ bản tin tức.

...

Zoro - kiếm sĩ

Thực lực (30 %): Cấp bảy cao cấp.

Kiếm sĩ ý chí: Nỗ lực trở thành kiếm sĩ giỏi nhất thế giới ý chí để Zoro tại kiếm thuật tạo nghệ trên tiến bộ thần tốc, sử dụng kiếm loại vũ khí thời điểm thực lực tự động tăng lên một giai.

Si: Say mê tại kiếm, ở tại còn lại phương diện biểu hiện si ngốc, nhưng đang sử dụng kiếm thuật thời điểm chiến đấu kinh nghiệm cường đại, thực lực tự động tăng lên một giai.

Vũ kỹ: Đơn kiếm phái · 36 Con Phượng Hoàng Phiên Não, bình xét cấp bậc là Thiên giai sơ cấp kiếm thuật

Quyền thứ nhất Zoro chưa có bao nhiêu vũ kỹ sử xuất, chỉ ít tại hậu kỳ thường xuyên sử dụng tam kiếm phá, tạm thời vẫn chưa sử dụng.

Nhưng cho dù vẹn vẹn đơn kiếm phái, bình xét cấp bậc trên lại là đã đi tới Thiên Giai sơ cấp trình độ.

Mà lại, hai cái đồng đẳng với Quan Vũ bổ sung đặc tính.

Cấp bảy cao cấp thực lực có thể sinh sinh đề bạt hai cái Tiểu Giai Đoạn.

Tuy nhiên không đủ tăng lên tới cấp tám, dù sao nhìn cấp bảy cao cấp cấp cùng cấp tám sơ cấp chỉ kém hai cái tiểu giai, nhưng kì thực là không thể đột phá.

Thực lực chân chính, kỳ thực hẳn là tại nửa bước cấp tám, nguy cấp tám.

Có điều dù là như thế, đối phó hai cái cấp bảy đỉnh phong người, lại là đầy đủ.

Cảm thấy Đại Định, Lâm Thiên lúc này cũng chậm rãi rời khỏi Mạng Thiên Đạo 'Văn'.

... ..

Phụ cận, Đại tướng quân cảnh giác nhìn lấy xuất hiện ở trước mặt mình tóc lục nam tử, trầm giọng nói: "Người là người phương nào."

Zoro bộ dáng tự nhiên không có khả năng hoàn toàn là Manga bên trong bộ dáng như vậy, Cụ tượng hóa đi ra hình tượng dưới, đây là một cái mái tóc màu xanh lục, khuôn mặt một bộ lười biếng bộ dáng nam tử.

Khóe miệng hơi giương lên, mang theo vô lại, con mắt hơi mở ra một bộ chưa tỉnh ngủ bộ dáng.

Nghe thấy Đại tướng quân tra hỏi, Zoro trên mặt hiện ra không nhìn được biểu lộ nói: "Ta không phải nói à, ta gọi Zoro, muốn trở thành kiếm sĩ giỏi nhất thế giới nam nhân."

Lời nói đang lúc, trong tay bá lập tức rút ra một thanh lóe ra hàn quang trường kiếm nói: "Người chính là của ta đối thủ đi, ra tay đi."

Đại tướng quân lạnh lùng một tiếng nói: "Không biết cái gọi là, đã người muốn tìm chết, vậy ta thành toàn người chính là."

Zoro loại này tên, hẳn cảm giác rất quái dị, cho rằng đối phương lung tung đang nói chuyện, thanh âm cũng biến thành tràn ngập sát khí.

"Dòng dài, tới đi." Zoro đem trường kiếm trong tay quét ngang, bày ra chiến đấu tư thái.

"Hỏa điểm trùng kích!" Đại tướng quân nổi giận gầm lên một tiếng song quyền trong lúc hỏa quang nhuộm đỏ đại diện một góc.

Song quyền ngay sau đó hung hăng hợp lại cùng nhau, một vòng hỏa điểm trong nháy mắt từ song quyền khép lại vị trí hóa thành một đạo chùm sáng trùng kích tới.

"Chém!" Zoro cũng không có quá sức tưởng tượng sử xuất động tác, vẹn vẹn một đao chém thẳng, tràn ngập linh lực hỏa điểm chính là tùy tiện bị vạch phá thành vì làm hai nửa.

Ngay sau đó động tác phi tốc, đầu ngón chân điểm đất mặt, giống như tạt như gió lui bắn đi ra.

Đại tướng quân đồng dạng là cũng không yếu thế mấy may, khóe mắt hơi nhếch lên bên cạnh Linh thú cho nó ánh mắt giao lưu.

Đây là một cái theo hán mấy chục năm Linh thú đồng bọn, mà lại chính là giai cấp đạt tới cấp bảy đỉnh phong đốt viêm Man Ngu, Kỳ Linh Trí rất cao.

Hai bên cùng phối hợp phía dưới, ăn ý tự nhiên là mười phần, vền vền cần ánh mắt giao hội là đủ.

Tại Đại tướng quân lao ra trong nháy mắt, Man Ngu chính là buồn bực rống một tiếng từ trong lỗ mũi phun ra đại lượng màu trắng hơi nước, đem trộn cái ánh mắt đều mơ hồ.

Ngay sau đó càn là trâu trong mắt một đạo hồng quang bắn ra, phảng phất hướng dẫn đồng dạng tại Đại tướng quân trước dẫn đường.

Thường dùng một bộ chiêu số, mơ hồ địch nhân ánh mắt, sau đó lấy tầm mắt ưu thế công kích địch nhân.

Một chiêu này có thể nói lần nào cũng đúng, xác xuất thành công cực cao.

Nhưng lần này, bọn họ đối mặt là Zoro.

Một cái bén nhảy kiếm sĩ.

Làm một cái kiếm khách, cảm giác là vô cùng bén nhảy, tại cấp tốc vọt tới trước bên trong, tuy nhiên ánh mắt bị mơ hồ, nhưng hoàn toàn không cách nào ngăn cản nó tìm kiếm địch nhân bước chân.

"Đơn kiếm phái · 36 Con Phượng Hoàng Phiên Nào!"

Trường kiếm về lên từng đạo từng đạo gió xoáy, có thể đem hết thấy đều chém vỡ.

Đại tướng quân ẩn núp công kích tại thời khắc này, bị tính cả lấy hơi nước hoàn toàn vỡ vụn.

Chỉ là nhất kích, mãnh liệt Toàn Phong Kiếm khí phía dưới, Man Ngu cùng Đại tướng quân chính là bị tùy tiện đánh bay ra ngoài.

Bay khoảng cách rất xa, cho đến cả thân thể biến mất trong tầm mắt.

Miêu sát.

Mặc dù đối phương có lẽ cũng không cứ như vậy từ vong, nhưng chắc hẳn trong thời gian ngắn cũng đã đánh mất chiến đấu năng lực, giống như là miêu sát.

Zoro chiến đấu lực độ mạnh thậm chí có chút nằm ngoài dự đoán của Lâm Thiên.

Nhưng càng là lợi hại, Lâm Thiên lại là càng là hưng phấn.

Đây vẫn chỉ là One Piece mà thôi, chiến đấu kỳ thực cũng thì có chuyện như vậy.

Ở trong trí nhớ, bộ này Manga chiến đấu trình độ liền mười vị trí đầu đều chưa có xếp hạng.

Nếu là đem Hokage bên trong Madara, Cửu Vĩ Naruto, Lục Đạo Naruto, thậm chí cả One-Punch Man bên trong hói đầu lão sư đều Cự tượng làm người thật.

Thậm chí, cái kia bộ cực kỳ kinh điển Dragon Ball, động một tí nhưng hủy diệt tinh cầu Người Xayda, King Cold Frieza, chờ một chút.

Cái kia chẳng lẽ có thể đối kháng Chư Thần?

Hơi đứng dậy, nhìn về phía một mặt không thú vị Zoro, Lâm Thiên cũng dừng lại trong lòng phán đoán, cười khẽ mở miệng nói: "Có phải hay không không có đánh qua nghiệm?"

"Nếu nói như vậy, nơi đó nhưng còn có lấy một chỗ tương đối thích hợp người chiến đây."

Lâm Thiên lúc này chỉ chỉ cách đó không xa y nguyên giao chiến say sưa vị trí.

Nơi đó chính là trọng yếu nhất chiến, cao đoạn chiến lực đang lúc độ sức.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 234: Chiến mạt

Đế Lăng Thiên chỗ chiến, Zoro tự nhiên là nhìn rõ ràng.

Nghe thấy Lâm Thiên lời nói về sau, Zoro lại là hơi bĩu môi, một bộ nhứt đầu bộ đáng.

"Ta ngược lại thật ra muốn đi, bắt quá, thì hiện tại mà nói, ta còn không phải là đối thủ."

Hắn là kiếm sĩ không giả, hắn là si không giả, nhưng không ngốc.

Chỉ là cảm nhận được nơi đó dư âm về sau, chính là rất rõ ràng làm ra phán đoán, thực lực của mình hoàn toàn không đủ để tham dự vào trong đó đi.

Chỉ ít, tại hiện tại không được.

Trường kiếm trong tay chỉ là rất lợi hại phổ thông trường kiếm, ba đời Quỷ Triệt, tuyệt đi, thu thủy chờ Danh Kiếm đều không tại, chiến lực cũng sẽ không đề bạt.

Mà thực lực bây giờ cũng cũng không thể phát huy hoàn toàn, hắn hoàn toàn có thể cảm nhận được thể nội có nhất tầng cường đại cách ngăn, nếu là có thể xông phá, tự nhiên là 1 chút vấn đề không có.

Đáng tiếc, hiện tại không xông phá.

"Tính toán, tính toán, cứ như vậy xem kịch đi." Zoro một mặt chẳng hề để ý bộ đáng, xử lý trường kiếm cứ như vậy ngồi xuống.

Lâm Thiên lại là giống như cười mà không phải cười lên, dùng một loại rất lợi hại ánh mắt quái dị nhìn về phía hắn.

Hắn làm sao có thể đầy đủ nhìn không ra Zoro trong mắt chờ đợi?

Thoáng đến đến về sau, Lâm Thiên chậm rãi mở miệng nói: "Khả năng ngươi không rõ lắm, ta là có thể tăng thực lực của ngươi lên."

"Nếu như ngươi muốn đi, vậy ta hắn là có thể giúp ngươi đem thực lực đột phá một cái giai cấp."

"Vậy còn chờ gì, tới đi." Zoro nghe vậy, trực tiếp đứng dậy, ken kết gãy dựa cổ, một bộ chiến ý oanh nhưng bộ đáng.

Một tên cường đại kiếm sĩ, vĩnh hoàn toàn không phải dựa vào chém thẳng cọc gỗ thì có thể trở thành.

Chỉ có thể lực ngang nhau, thậm chí lấy người yếu chỉ tư đi khiêu chiến cường giả, tại mỗi một lần trong chiến đấu hấp thụ kinh nghiệm, đó mới có trở thành kiếm sĩ giỏi nhất thế giới khả năng.

Trước mắt chiến đấu, chính là một trận cường giả đang lúc loạn chiến, rất là thích hợp dùng để ma luyện kiếm thuật của mình.

Lâm Thiên nghe vậy, mỉm cười, cũng đứng dậy, mở miệng nói: "Mặc dù có chút miễn cưỡng, có điều có lẽ vẫn là có thể làm được."

Lời nói quyết tuyệt bên trong, một ngưng tâm huyết lần nữa phun ra, trong tay bút vẽ 1 trăm, một sợi hồng quang chính là chui vào đến Zoro thể nội.

Tâm huyết vẽ thành chỉ lực, để Zoro khí tức bắt đầu kéo lên.

Từ cấp bảy cao cấp bắt đầu, qua trong giây lát xông phá cách trở đi vào cấp bảy đỉnh phong.

Ngay sau đó lắng đọng lực lượng tiếp tục nhảy lên, sau cùng bỗng nhiên đi vào cực kỳ tiếp cận cấp tám trình độ.

Cấp bậc này, có thể coi là nguy cấp tám đỉnh phong.

Vền vẹn kếm Thiên Đạo ban cho không gian chỉ lực quyền sử dụng lợi, liền là chân chính cấp tám.

Còn lại vô luận là lĩnh lực nồng hậu dày đặc trình độ, cũng hoặc là là ngưng luyện trình độ, đã là cùng phổ thông cấp tám không thể nghi ngờ.

Cảm thụ được trên thân thể nó mức tấp nập năng lượng, trường kiếm trong tay nơi tay, Zoro khí tức lần nữa đột nhiên tăng vọt.

Đặc tính năng lực phát động, kiếm sĩ ý chí, cuồng nhiệt chí tâm, thời khắc này thực lực đã là cùng cấp với cấp tám trung cấp trình độ.

Zoro con mắt vào thời khắc này triệt để mở ra, phảng phất có được kiếm quang ở tại trong mắt lưu chuyển.

"Tuy nhiên không so được bọn họ, có điều đầy đủ."

Phóng khoáng tự nói một tiếng về sau, Zoro thân hình lui bắn đi ra.

Cấp tám trung cấp thực lực, đã có tham chiến tư bản, tuy nhiên có thể sẽ là bên kia trong ba người yếu nhất một vị.

Nhưng nương tựa theo đơn kiếm phái mạnh đại bạo phát uy lực, chưa chắc không thể đối với Phong Lê tạo thành thương tổn.

Mà Lâm Thiên, tại một lần phun ra tâm huyết về sau, thân thể hư nhược đồng thời, càng là cảm thấy một tia buồn cười.

"Ta đều thành phun máu nhà chuyên nghiệp."

Hơi tự giễu ngữ khí, trong mắt lại là lộ ra hào quang sáng tỏ.

Mặc dù mình rất lợi hại LOW bức, làm gì cái gì không được, nhưng đồng bọn của mình đủ mạnh thì đầy đủ a.

Rất lợi hại có một loại chơi game online Triệu Hoán Sư cảm giác.

Dù sao đây đều là chính mình Cụ tượng hóa nhân vật, vốn là cũng chờ tại thực lực của mình.

Duy nhất không được hoàn mỹ chính là đối kháng cường địch thời điểm, luôn phun máu.

Có điều loại này khác loại phương thức, tại đạt tới cấp tám về sau liền là có thể chuyển biến.

Đến lúc đó dung hợp về sau, thực lực tự nhiên sẽ tăng nhiều, cũng liền không cần đến loại phương thức này.

... ..

Chiến cục rất lợi hại kịch liệt.

Quan Vũ khoe miệng giờ phút này đã có máu tươi chảy ra, trường bào màu xanh lục càng là có đạo đạo vết nứt.

Đế Lăng Thiên càng là cũng không khá hơn chút nào, đầu tóc rối bời, trên người có rất nhiều bị phong nhận gây ra vết thương, giữ lại huyết dịch.

Vượt cấp mà chiến, so trong tưởng tượng càng gian nan.

Thực lực của hắn cùng Phong Lê kém chính một chút cấp một, cho dù là Quan Vũ tại khiêng chủ yếu áp lực, chịu chấn thương y nguyên không rõ.

Lại là một vòng sau khi giao thủ, hai phe tách ra.

"Vù vù." Đế Lăng Thiên hung hăng thở phì phò, hấp tấp nói: "Hai chúng ta thật có thể giải quyết hắn à?"

Nhìn cách đó không xa đồng dạng lộ ra chật vật Phong Lê, Đế Lăng Thiên trong lòng lại là rất lợi hại không chắc, hướng phía Quan Vũ mở miệng hỏi thăm.

"Quan mỗ không biết, bất quá, muốn đến đối phương cũng không tốt gì, thiếu chủ nói có thể giải quyết hắn, đó chính là có thể giải quyết hắn, điểm này không cần lo lắng." Quan Vũ khí tức so với Đế Lăng Thiên thoáng bình ổn một số.

Trong lời nói, càng là biểu hiện ra đối với Lâm Thiên cực độ tự tin.

Đây cũng là Cụ tượng hóa nhân vật một cái đặc tính, đối với chủ nhân, hoàn toàn tín nhiệm.

"Chỉ mong đi, bất quá, ta thủy chung cảm giác nguy hiểm không được." Đế Lăng Thiên lại là cười khổ một tiếng.

Đối phương tốt xấu là cấp tám cao cấp, mặc dù bây giờ giao thủ đi xuống rất phẳng nhất định, nhưng chính là sự cân bằng này mới liền cho hắn bất an.

Đối phương Linh lực thể nhưng là so với hắn càng hùng hậu hơn đó a.

"Tính toán, chuẩn bị lên đi, khiêu chiến loại này cường giả, nói không chừng thực lực có thể đột phá đây." Nghĩ thì nghĩ như vậy, trong lời nói lại là lộ ra chiến ý.

Cường giả tâm trí đều là kiên nghị, sẽ không đáng sợ chiến đấu, thậm chí muốn tại chiến đấu bên trong đột phá.

Hắn là như thế, Quan Vũ là như thế, Zoro càng là như vậy.

Nhưng mà, đang hai người chuẩn bị xông đem lên đi thời điểm, nơi xa một đạo Toàn Phong Kiếm khí bên trong, một tiếng lạnh lùng thanh âm lại là truyền tới.

"Đơn kiếm phái · 36 Con Phượng Hoàng Phiên Nào!"

Zoro kiếm khí lượn vòng bên trong, từ nơi xa trực tiếp xâm nhập tới.

Mục tiêu, trực chỉ Phong Lê.

Sắc mặt đại kinh!

Phong Lê đồng dạng tại thờ dốc, đang khôi phục lấy khí lực của mình.

Nhưng một kích này lại là để hắn có vẻ hơi xử chí không kịp đề phòng.

Tuy nhiên bởi vì tu vi đủ cao, tốc độ khá nhanh duyên cố, hiểm mà hiểm tránh đi như thế nhất kích, nhưng trên người áo bào lại là khó mà may mắn thoát khỏi.

Áo cánh đều vỡ tan.

Lộ ra nửa người trên bấp thịt.

Tuổi tác mặc dù lớn, nhưng làm một tên võ giả, hắn thể phách tự nhiên là cường kiện, hoàn toàn nhìn không ra là một tên năm sáu mươi người trung niên.

Nhất kích không thành, Zoro lại là không quan tâm, nhẹ nhàng nhảy đến Quan Vũ trước mặt hai người.

"A... Nha nha, thế mà bị tránh thoát, lão nhân này rất lợi hại a."

Zoro vẫn thờ dài.

"Người là?" Đế Lăng Thiên lúc này mở miệng hỏi.

"Người một nhà." Quan Vũ lúc này lại là cười rộ lên, mở miệng nói: "Hắn là thiếu chủ mới Cụ tượng hóa nhân vật."

Đế Lăng Thiên sững sờ, sau đó khoe miệng rớt cục treo lên vẻ tươi cười.

Bởi như vậy, thắng bằng chung quy là bị đánh phá.

Thắng bại, cũng bởi vậy có thể rất nhanh phân ra.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 235: Chiến sự cuối cùng

Cùng Đế Lăng Thiên bên kia khác biệt, Phong Lê sắc mặt thay đổi hết sức khó nhìn lên.

Cái kia vừa mới xuất hiện dùng kiếm gia hỏa, lập trường rất rõ ràng xác thực bất quá, rất lợi hại hiển nhiên là người của đối phương.

Vốn nên tới đối phó Quan Vũ cùng Đế Lăng Thiên hai người cũng có chút tổn sức, hiện tại lại thêm một cái, áp lực cũng không phải tăng gấp bội đơn giản như vậy.

Cái kia là hoàn toàn có năng lực đem chính mình đánh bại một cỗ lực lượng.

Mà chính mình thất bại về sau, khả năng sinh ra hậu quả, không cần nghĩ cũng biết.

Quay đầu nhìn về phía trước kia Lâm Thiên cùng Đại tướng quân giao chiến vị trí, Phong Lê mi đầu càng là hừ mà nhăn lại, nhìn không được ở trong lòng giận mắng "Phế phẩm, thật là phế phẩm."

Nhưng lại thế nào mắng cũng không làm nên chuyện gì.

Chẳng ai ngờ rằng nguyên bản cho rằng mười phần chắc chín một trận chiến đấu, sẽ phát sinh loại biến cố này.

Đối phương không chỉ có đem Đại tướng quân đánh bại không nói, lại một lần làm ra cái cấp tám cường giả.

Mà lại, còn không phải phổ thông cấp tám.

Trước trước một kiếm kia uy lực đến xem, đã xa siêu việt hơn xa cấp tám trung cấp, thậm chí so với cái kia cao gầy lãnh khốc làm lấy Quan Đào nam tử đều không thua bao nhiêu.

Giờ khắc này, Phong Lê trong lòng đã là sinh ra thoái ý.

Vương quốc mặc dù trọng yếu, nhưng nếu là liên mệnh đều ném, hết thấy đều trở thành nói suông.

Giao chiến thời điểm kiêng kỵ nhất chính là cái gì?

Tự nhiên là chưa chiến trước e sợ.

Từ Phong Lê toát ra loại này chạy trốn tâm tư về sau, chiến đấu kế tiếp chính là gần như không có bao nhiêu lo lắng.

Theo Quan Vũ đám ba người hiện lên tam giác vây quanh bắt đầu, Phong Lê nguyên bản nếu là hạ quyết tâm, nói không chừng còn có thể đem bên trong bất kỳ người nào kích thương.

Nhưng một lòng muốn muốn chạy trốn phía dưới, căn bản không dám ham chiến, toi công tiếp nhận rất nhiều đã kích.

Theo thương thế càng nặng, chạy trốn hi vọng cũng càng thêm xa vời.

Chờ đến thấy rõ hết thấy, chuẩn bị lưỡng bại câu thương thời điểm, thậm chí liên Hoán Mệnh khí lực đều không có.

Cường tráng kiên cố thân thể, tại Đào Kiếm Sấm sét vây công phía dưới, thời gian dần trôi qua đánh mất sinh cơ.

Hai nơi chiến hoàn tất về sau trợ giúp, đối với nơi thứ ba chiến đã kích là trí mạng.

Cái này không chỉ có là chiến đấu lực giá trị, càng là đối với sĩ khí ảnh hưởng.

Làm những thứ này dục huyết phản chiến quân sĩ biết được Quốc Chủ bỏ mình về sau, cơ hồ đề không nổi bất kỳ phản kháng tâm tư.

Dù sao cùng vì nhân tộc, cho dù là đầu hàng về sau, quả quyết cũng sẽ không xuất hiện cái gì đồ thành sự tình.

Lúc trước chiến đấu, chỉ là là Vương quyền mà đấu.

Bất Quá, hiện tại Vương Quyền bị tiêu diệt, mới Vương Quyền cũng đem tùy theo sinh ra, làm gì tìm cho mình không được tự nhiên đâu??

Từ bỏ chống lại về sau, những thứ này quân sĩ tự nhiên là không có đạt được Lâm Thiên quá nhiều trừng phạt.

Ngay sau đó, Lâm Thiên cũng không có ý định tại Thiếu Dương Vương quốc ở lâu, khi tìm thấy Phong Liệt đem đánh giết về sau, rất mau dẫn lấy đám người rời đi Vương quốc cảnh nội.

Một trận bị tiêu diệt vương thất chiến tranh, tổn thời gian tổng cộng có điều một canh giờ, diệt vong người không nhiều, vẹn vẹn chỉ có Phong Lê a.

Lại một lần nữa trở lại Tinh Nguyệt cảnh nội, không ngớt sắc cũng còn chưa đêm đen tới.

Sáng sớm xuất phát, chạng vạng tối về.

Người nào cũng sẽ không nghĩ tới, cứ như vậy trong thời gian thật ngắn, một cái Vương quốc Vương Thất tối cao Quân Chủ cứ như vậy diệt vong.

Trở lại Vương quốc Tinh Nguyệt, Lâm Thiên cũng không có lo lắng cùng hai nữ vuốt ve an ủi, mà là ngay sau đó chạy tới bốn phía mấy cái tòa thành thị, lần nữa đem mấy tên Vương Tử tru sát.

Sợ dĩ đem tru sát mấy cái này Vương Tử xếp tại sau khi diệt quốc, cũng là bởi vì những thành thị khác tại Lâm Thiên xem ra không có quan hệ gì với hắn, tự nhiên là trước lựa chọn trả thù.

Mà trở về về sau đuổi tận giết tuyệt, thì là vì chấm dứt hậu hoạn.

Trừ cỏ không trừ tận rễ, gió xuân thổi nó lại sinh.

Dù sao cũng không cần tự mình động thủ, chỉ cần đem bọn hắn bắt lấy, đến lúc đó những thành chủ kia loại hình tự nhiên sẽ ra tay độc ác.

Một phen lao động về sau, lại là phát hiện cho dù là tăng thêm mấy cái này Vương Tử, cũng còn có trọn vẹn bốn vị, y nguyên còn sống lấy.

Phong Lê là hết thầy có mười cái con nổi đời, trừ ra Tinh Nguyệt sáu người, còn có bốn người bên ngoài.

Mà bốn người kia, hiển nhiên là tại Tinh Nguyệt bên trên Mai Lan Vương quốc bên trong.

Đối với mấy cái kia cái gọi là Vương Tử, Lâm Thiên nhưng thật ra là không để trong lòng.

Loại kia chịu nhục, nằm lưng ruột túi mật sự tình, trăm ngàn năm qua cũng cứ như vậy mấy lần phát sinh a.

Bốn người bên trong, phải có một cái thiên phú dị bẩm, có thể về sau tìm tới chính mình trả thù khả năng quá thấp.

Nhưng trong lòng là có một thanh âm tồn tại.

Cái này vốn là một cái Dị Thế Giới, mình tới bây giờ đến xem, tựa hồ vẫn luôn là một bộ người hiền lành bộ dáng.

Vô luận là gián tiếp hoặc là trực tiếp, chết tại trong tay mình người đều còn không có.

Mặc dù biết sát lục không phải một cái thói quen tốt, nhưng lại nhất định phải thói quen loại tâm tính này.

Dứt khoát lần này đối phương trên chọc đến chính mình, không bằng mượn cơ hội, ma luyện ma luyện tâm trí.

Dù là, không dùng tự mình động thủ, cũng nhất định phải đem sát lục quán triệt đi xuống.

Rất nhanh, theo trong lòng chú ý cảm xuống, Lâm Thiên hướng về phía bên cạnh thân Đế Lăng Thiên nói: "Người đi về trước đi."

Đế Lăng Thiên có chút khó hiểu nói: "Người thì sao?"

Lâm Thiên nói: "Ta đi một chuyến Mai Lan Vương quốc."

Đế Lăng Thiên nghe nói như vậy thời điểm, tự nhiên là hiểu, cười nói: "Không dùng ta cùng người đi à?"

Lâm Thiên cũng cười nói: "Không dùng, người đi nghỉ ngơi đi, hôm nay chiến đấu đoán chừng người cũng mệt mỏi, có Zoro cùng Quan Vũ tại, an toàn của ta không có có vấn đề gì."

... ..

Sau khi từ biệt, Lâm Thiên ngựa không ngừng vó lần nữa đạp vào Truyền Tống Trận.

Mai Lan Vương quốc vị trí, Lâm Thiên là rõ ràng, đây là cùng thuộc tại nổi danh Đế Quốc dưới trướng Chư Hầu Quốc một trong.

Lần này tiến về Mai Lan, có thể trực tiếp cười trước truyền tống trận hướng, cũng không cần như lúc trước đồng dạng muốn sử dụng Phong Liệt thông qua ngoại vi thủ vệ quân.

Dù sao đi Thiếu Dương thời điểm, Truyền Tống Trận phạm vi chỉ có thể đến tới ngừng chiến khu vị trí, hay là tốn hao thời gian nhất định chạy tới, sau đó sử dụng thân phận của Phong Liệt qua thủ vệ quân cửa này.

Mà đạt tới Mai Lan, thì là trực tiếp truyền tống.

Hai phe quốc độ dù sao cho tới bây giờ cũng không có sinh ra bao nhiêu tranh chấp.

Không tốn nhiều công phu, người chính là đã đi tới Mai Lan Vương quốc phạm vi bên trong.

Đón lấy sự tình, rất là đơn giản.

Quan Vũ bởi vì chiến đấu quá kịch liệt, bởi vậy Lâm Thiên trực tiếp liền đem Zoro triệu hoán đi ra. .

Theo thứ tự xung quanh thành trì một đường truyền tống từng điều tra đi.

Tại cảnh ban đêm dần dần dày thời khắc, bốn tên chui vào Vương Tử chính là bị bắt tới, hạ tràng tự nhiên cũng không khá hơn chút nào.

Tại từ biệt từng cái thành chủ cảm tạ về sau, Lâm Thiên chung quy xem là khá đạp vào trở về thành đường xá.

Bất quá, bởi vì lần này Mai Lan chuyển đi, ngược lại để bốn vị hiếm từ hoàn sinh thành chủ biểu thị nhất định sẽ đem sự tình báo cáo Vương quốc Vương Thất, cho ra phần thưởng nhất định.

Như vậy cũng tốt tại bọn họ vền vẹn cho rằng Lâm Thiên là từ Tinh Nguyệt mà đến, không biết nó tại thân phận của Đế Quốc, nếu không chắc chắn sẽ không nói loại lời này.

Quá mất mặt.

Người một cái Đế Quốc nhất phẩm quan viên, so với Vương quốc Quốc Chủ còn thân phận của cao, người dùng cái gì có thể khen thưởng người ta.

Lúc nửa đêm, trở lại phủ đệ Lâm Thiên xấu trong lúc cười, lặng lẽ chui vào Lâm Tiểu Nhu ổ chăn.

Hai canh giờ về sau, lại lần nữa chuyển di chiến , đi vào Liễu Mị Nhi trong phòng.

Chiến sự cuối cùng..

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 236: Thăm bạn

Hôm sau, thần thanh khí sáng Lâm Thiên từ Liễu Mị Nhi trong khuê phòng đi ra.

Đi qua một đêm cây cối, hắc không chỉ có không có cảm thấy mệt mỏi, thậm chí liền hôm qua chiến đấu mệt nhọc đều phẳng phát tiêu tán.

Hôm nay hành trình sớm lên kế hoạch tốt.

Mọi chuyện xử lý tình huống dưới, ngay sau đó chỉ cần rời đi Tinh Nguyệt là được.

Có điều tại cách trước khi đi, cần đi trước báỉ phòng hai cái "Bạn bè "

Một cái Lý Thất Dạ, một vòng Đại Thông.

Lần nhau quan hệ trong đó, có lẽ tính không được cỡ nào quen thuộc, nhưng tốt xấu một cái là nâng cốc ngôn hoan, một cái là chung phó lữ trình.

Lần này rời đi về sau, không chừng lúc nào mới có thể trở về, cần cùng bọn hắc báỉ biệt một phen.

Lần này thăm bạn hành trình, Lâm Thiên không có mang bao nhiêu người đi, vèn vèn đem Lâm Tiểu Nhu cùng Liễu Mị Nhi kêu lên, những người còn lại thì là để bọn hắc tại đem bọc hành lý chờ thu thập một chút.

Hai nữ cùng Chu Đại Thông, Lý Thất Dạ cũng đã gặp mặt, cũng coi như sơ giao, mang đến cũng sẽ không có vẻ đột ngột.

"Đi thôi." Lâm Thiên trở lại trong phòng, cười nhẹ hướng về phía hai nữ mở miệng.

"Chờ một chút, ta thay quần áo khác." Liễu Mị Nhi làm nũng nói.

Lâm Thiên dở khóc dở cười nhìn lấy lần nữa đi vào nhà Liễu Mị Nhi.

Mặc dù biết nữ tử đối với cách ăn mặc rất là coi trọng, cũng khá là phiền toái, nhưng cái này đã trọn vẹn nửa canh giờ, thế mà còn không có thay xong.

Quay đầu, nhìn về phía Lâm Tiểu Nhu.

Lâm Tiểu Nhu cũng là gương mặt hơi đỏ lên nhỏ giọng nói: "Thiếu gia, đang chờ đợi, ta bôi cái Yên Chi."

"Đều làm đi, làm đi, ăn mặc mỹ mỹ, một hồi trở lại gặp Ta làm sao thu thập các ngươi!" Lâm Thiên ra vẻ hung ác nói.

Hắc nói thu thập, tự nhiên là ở trên giường bên trong tiến hành.

Lúc này Lâm Huyền đi vào trong tiểu viện cười lên ha ha, vỗ vỗ Lâm Thiên bả vai nói: "Thế nào, cái này không kiên nhẫn?"

Lâm Thiên cười khổ: "Cha."

"Ha-Ha, nữ tử chính là như thế, làm nam nhân, muốn bao nhiêu đắm đương mấy phần."

Nói xong, ánh mắt càng là tại Lâm Thiên trên thân dừng lại mấy phần, dùng một loại chờ đợi ánh mắt nhìn lấy.

Một hồi lâu Lâm Huyền mới nói: "Đúng, Thiên Nhi, lại nói, ngươi lúc nào làm cho lão tử ôm cái cháu trai?"

Kinh lịch như thế vừa ra về sau, Lâm Huyền tâm cũng nhạt, muốn không chịu nhận mình già đều không được, hao tổn khí huyết để nhìn đã giống như Hoa Giáp.

Loại tình huống này, tâm tính cũng phát sinh biến hóa cực lớn, lại là muốn ôm cháu trai.

Nói tới cái đề tài này, Lâm Thiên sắc sảo hơi chậm lại, thật lâu mới hậm hực nói: "Nhanh lên đi, cha ngươi trước ở lại, ta vào xem hai nàng."

Lâm Huyền lời nói, để Lâm Thiên trong lòng lộp bộp nhảy một cái.

Nói thực ra, hắn căn bản không biết làm tốt phương diện này chuẩn bị, tâm tính của hắn bất quá là vừa vặn hai mươi mấy tuổi thanh niên.

Mà lại đối được kiếp trước lời nói tới nói, hắn cũng mới giao bạn gái không lâu, vẹn vẹn mấy tháng a.

Liên quan tới con gái chủ đề, làm sao có thể đi cân nhắc.

Nhưng Lâm Huyền lời nói, lại là để trong lòng hắn gõ vang cảnh báo, về sau, chính mình tinh hoa, cũng không thể tùy tiện phát xạ.

Nếu không, thật làm cái mập mạp tiểu tử đi ra, sẽ còn đau đầu.

Dù sao, hoàn toàn không có phương diện này chuẩn bị.

Về phần Lâm Huyền nguyện vọng, Lâm Thiên ngược lại là đoán được nguyên nhân.

Đến Đế Quốc về sau, Thiên Tài Địa Bảo, các loại đan dược bổ dưỡng một phen, thân thể điều dưỡng tốt, xem chừng loại ý nghĩ này cũng liền nhạt.

Cười ha hả, chui vào hai nữ mặc quần áo ăn mặc trong phòng, nhìn lấy kiều tiểu hai nữ, Lâm Thiên cuối cùng vẫn giờ trò.

... ..

Chu Đại Thông phủ đệ, tự nhiên là tại trong vương thành.

Tuy nhiên Vương Thành gần nhất hỗn loạn hoảng, nhưng đối với trước mắt Lâm Thiên mà nói, lại là cũng không cái gì thực chất tính uy hiếp.

Đem Tiểu Hoang gọi ra, ba người ngồi trực tiếp từ không trung đi đường đi qua.

Chu phủ bởi vì Vương Thành giới nghiêm nguyên nhân, đồng dạng là đại môn đóng chặt, Vương Thành sinh ý cũng gần như đình trệ xuống tới.

Khi đi tới Chu phủ thời điểm, vừa lúc Chu Đại Thông lần trước 1 đơn khác thành sinh ý xử lý, chính trong phủ nghỉ ngơi chơi đùa.

Bởi vậy thật cũng không ra cái gì yêu thiêu thân.

Tùy tiện đáp xuống trong đó về sau, cả hai lần nữa nâng cốc ngôn hoan một phen.

"Ta muốn đi Đế Quốc." Lâm Thiên cười nhẹ mẫn miệng từ.

"Đi đồ chơi kia làm gì, đợi trong vương quốc tốt bao nhiêu, dựa vào lão ca thân phận của ta địa vị, chờ sau này tiếp đảm nhiệm gia chủ qua đi không thiếu được ngươi ăn ngon uống say." Chu Đại Thông không biết Lâm Thiên bây giờ thân phận, ngược lại là chính mình thoải phòng tới.

Hắn cũng là rất đúng.

Lần này thái tử chỉ tranh kết thúc về sau, Chu gia Tinh Nguyệt thứ nhất thương nghiệp thế gia địa vị cũng quyết định không có khả năng rung chuyển, tự nhiên là thân phận địa vị cao vô cùng.

Lâm Thiên có chút cười một tiếng lắc lắc đầu nói: "Hay là đừng, ngược lại là ngươi, nếu là Tinh Nguyệt lẫn lộn ngoài đời không nổi, có thể tới tìm ta."

"Tìm ngươi?" Chu Đại Thông ngửa đầu miệng lớn trút xuống một chén rượu sử dụng sau này một loại ánh mắt hoài nghi xem kỹ lấy Lâm Thiên nói: "Không phải lão ca nói, thực lực của ngươi giống như rất không tệ, tựa hồ liền Đỗ Tử Đằng Đại Học Sĩ cũng không dám trêu chọc ngươi."

"Nhưng là đây chính là Đế Quốc, cấp bảy nhiều như chó, cấp tám đi đầy đất, ngươi cái này đi qua mấy tháng có thể lẫn lộn thành dạng gì?"

"Khẳng định không có ta tại Tinh Nguyệt trôi qua dễ chịu."

Đang khi nói chuyện Chu Đại Thông càng là đuổi ra ngón tay đầu tính toán nói: "Ngươi nhìn ta, Chu gia tuy nhiên không vào triều đường, nhưng bởi vì tài phú duyên cớ, có thể làm cho ta nhận sợ cũng bất quá thì vậy cái như vậy người a."

"Ta cho người tính toán."

"Hai cái nhất phẩm quan viên, ngô bát đại nhị phẩm quan viên, ngạch mỗi cái Vương Tử công chúa, Quốc Quân bệ hạ. ."

Tính toán lấy tính toán lấy, Chu Đại Thông sắc mặt bắt đầu hot, thật lâu nói: "Có vẻ như cũng không ít, chừng hơn hai mươi cái."

"Nhưng so với người tại Đế Quốc, chẳng phải là tốt một điểm nửa điểm đi? Tại Đế Quốc người không được cụp lại cái đuôi mà đối nhân xử thế?"

"Theo ta được biết, cho dù là một cái Quận Thành thành chủ đều là cấp tám tu vi, ở tại trên còn có mỗi cái Chư Hầu Vương, nhất phẩm, nhị phẩm, quan tam phẩm viên không giống nhau, nói ít cũng có số hơn trăm người đi?"

Lâm Thiên ha ha cười nói: "Đúng a, Đế Quốc bên kia đẳng cấp đồng dạng thâm nghiêm, một cái cấp tám cường giả Quận Thành thành chủ cũng liền tứ phẩm thôi, cùng Tinh Nguyệt Quốc Quân không sai biệt lắm."

"Loại này cấp bậc, tại Đế Quốc thì rất nhiều."

Chu Đại Thông nghe vậy, khóe mắt khẽ híp một cái nói: "Người nhìn ta nói có đúng không?"

"Muốn ta nói, Lâm Thiên lão đệ, người hay là đừng đi Đế Quốc, địa phương đại về lớn, nhưng cạnh tranh không nhỏ, người thực lực này tại mình Tinh Nguyệt nói không chừng tốn hao chút thời gian cũng có thể lẫn lộn cái nhị phẩm trở lên quan viên tương xứng."

Lâm Thiên không nói, nhị phẩm quan viên, hẳn nhưng chướng mắt, phải biết lúc trước Lý Lôi liền thì nguyện ý để Lâm Tiểu Nhu đảm nhiệm Văn Các Chủ chức, cũng chính là Đỗ Tử Đằng trước mắt chức vị đã là nhị phẩm.

Vương quốc nhị phẩm quan viên, nếu là phóng tới Đế Quốc đi, chi sợ liền phẩm cấp cũng khó khăn nhập.

Lúc trước đều chướng mắt, càng không nói đến bây giờ.

Nhìn lấy một bộ muốn tốt cho mình biểu lộ Chu Đại Thông, Lâm Thiên cũng không có ý định đùa hấn, nhẹ cười rộ lên nói: "Lại nói, người biết ta tại Đế Quốc lẫn vào thế nào à? Thi khuyên ta đừng đi?"

Chu Đại Thông nghe vậy, bữu môi nói: "Cái kia còn có thể kiêu gì?"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 237: Khiếp sợ Chu Đại Thông

Chu Đại Thông căn bản không tin Lâm Thiên có thể trong thời gian ngắn như vậy lẫn vào như thế nào như thế nào.

Có thể tại Quận Thành xưng vương xưng bá?

Không thực tế, Quận Thành cũng cần trọn vẹn tám trên bậc thực lực.

Quận dưới thành thị trấn, cái kia khác biệt coi như lớn.

Nhiều lắm là có thể tương đương với Vương quốc phía dưới hơi đỡ một ít thành thị, khẳng định là so ra kém tại Vương quốc lẫn vào thoải mái.

Dùng một loại rất lợi hại ánh mắt hoài nghi nhìn về phía Lâm Thiên, trong lời nói Chu Đại Thông ngược lại là nói đùa: "Làm sao giọt? Người nên sẽ không nói cho ta, người đã tại Đế Quốc lẫn lộn thành ba bốn phẩm quan viên đi?"

Rất lợi hại rõ ràng nhất trên chọc.

Lâm Thiên lại là không thêm quan tâm, lắc lắc đầu nói: "Ba bốn phẩm quan viên? Làm sao có thể?"

Chu Đại Thông cười lên ha ha: "Ta đã nói rồi, thế nào, nghe lão ca, tại Vương quốc trước ở lại, chờ người ngày nào thực lực có cấp tám đang suy nghĩ đi Đế..."

"Ta là nhất phẩm quan viên..."

Lâm Thiên lúc này nói chuyện, cắt ngang Chu Đại Thông lời nói.

"Nước... Cái gì!" Chu Đại Thông ngữ khí trì trệ.

Sau đó rất nhanh bản khởi cái mặt nói: "Lâm Thiên lão đệ, ngươi như thể trên đầu lão ca nhưng không có ý nghĩa."

"Lão ca cùng ngươi nói những thứ này, nhưng đều muốn tốt cho ngươi, ngươi muốn khẳng khẳng muốn đi, cũng không cần loại này vụng về lấy có gạt ta."

Chu Đại Thông có chút không vui, chính mình hảo ý tới khuyên giải ngươi, ngươi không lĩnh tình cũng liền thôi, nói thẳng chính là, làm gì tìm loại này vụng về lấy có để qua loa chính mình?

Đang ngẫm nghĩ lần thứ nhất, đột nhiên biến mất Lâm Thiên, càng là cảm giác đối phương cũng không phải là cái thành thật người.

Lâm Thiên lúc này lại là nở nụ cười khổ: "Ta là nói thật."

Chu Đại Thông lắc đầu: "Ta không tin."

"Không tin thì thôi, dù sao ta không có lừa gạt ngươi chính là." Lâm Thiên bĩu môi, lười nhác giải thích.

Nhưng không ngờ tới chính là, ngược lại là loại thái độ này lại làm cho Chu Đại Thông thần sắc hơi thay đổi.

"Ta ngược lại thật ra tin tưởng, nhưng là mình thuyết phục không chính mình, trừ phi..."

"Trừ phi cái gì?" Lâm Thiên dò hỏi.

"Trừ phi ngươi đến xuất ra nhất định chứng cứ, tí như... Cấp tám thực lực."

"Cái này ta còn thực sự không có cấp tám thực lực." Lâm Thiên nói.

"Xem đi, ta liền nói ngươi tại hù ta, không có cấp tám thực lực làm sao có thể là nhất phẩm quan viên, dù là có thiên đại công lao, thực lực không đủ cũng nhiều nhất là an bài cái hơi kém một điểm quan vị, đợi đến thực lực đến, mới có thể thăng lên." Chu Đại Thông rõ ràng vô cùng.

Nhất phẩm quan viên cùng cái gọi là ba bốn phẩm nhưng khác biệt, cái đó là bề ngoài, bất luận cái gì quốc độ, Đế Quốc cũng tốt, Vương quốc cũng được, cho dù là Hoàng triều, 99% nhất phẩm quan viên tấn thăng điều kiện một trong điều là nhất định phải có đủ đầy đủ thực lực cường đại.

Có lẽ ba bốn phẩm, làm ra qua cái gì cống hiến, hoặc là tại một ít quản lý phương diện có tài năng, có thể bổ nhiệm đi lên, nhưng nhất phẩm khác biệt.

Mà vậy còn dư lại một phần trăm, thì là như Vương quốc Tinh Nguyệt, có một tên Quốc sư tồn tại.

Nhưng người ta cái đó là cái gì?

Cái đó là từ Khai Quốc trước đó vẫn nương theo lấy Quốc Chủ tồn tại, cho dù là tại tuổi nhỏ thời điểm, một đường cho chỉ dẫn, một đường cho trợ giúp.

Nói câu hiện thực điểm lời nói vậy liền gọi "Không có hấn, liền không có Quốc Chủ hôm nay."

Người ta cái đó là bao lớn cống hiến?

Cũng nguyên nhân chính là này Chu Đại Thông cũng không tin, cũng cho rằng Lâm Thiên đang kiếm có. .

Bất quá về sau Lâm Thiên ngữ khí 1 cao về sau, Chu Đại Thông cũng suy nghĩ một trận, cảm giác người ta không cần thiết lừa gạt, người có thể trước lúc rời đi tới cùng ngươi cáo biệt đã là cho thấy thái độ.

Nghĩ rõ ràng điểm ấy, nhưng nghĩ mãi mà không rõ Lâm Thiên tại sao muốn thôi cái này bức.

Giờ phút này Lâm Thiên thừa nhận chính mình không có cấp tám thực lực, Chu Đại Thông cũng liền mỉm cười, cũng không định tiếp tục tại cái đề tài này trên dây dưa tiếp.

Lúc này, Lâm Thiên lại là nhẹ cười rộ lên: "Nhưng ngươi nhưng đừng quên, ta thế nhưng là một tên văn nhân."

"Văn nhân thực lực có thể dựa vào tự thân để cân nhắc à?"

Lời nói rơi xuống, Lâm Thiên dứt khoát cũng liền đem Quan Vũ cùng Zoro cho triệu hoán đi ra.

Cũng không phải đơn thuần làm chứng minh cái gì, dù sao nơi này có tửu có đồ ăn, kêu đi ra vui chơi giải trí đồng thời còn có thể chứng minh tự thân.

Chu Đại Thông có chút sững sờ nhìn lấy đột nhiên xuất hiện tại trong tiểu viện hai người, không có kịp phản ứng.

Lúc này Lâm Thiên lại là mở miệng.

"Vân Trường, ngươi đi Thành Đông mua chút loại rượu tới."

Đang khi nói chuyện, một đạo văn khí nhẹ nhàng gia trì đến Quan Vũ trên thân.

Cứ như vậy rất dễ dàng, Quan Vũ thực lực đột phá, đi vào cấp tám.

Tại sau đó, tại Chu Đại Thông một mặt thần sắc kinh hãi bên trong, Quan Vũ cánh tay nhẹ nhàng vung vẩy bên trong, không gian phá toái.

Theo bóng người bước vào vỡ vụn không gian, tại 10 vài giây sau xuất hiện lần nữa.

Chu Đại Thông rốt cục sững sờ kịp phản ứng, ngữ khí kinh hãi nói: "Đây là đột phá cấp tám!"

Lâm Thiên cười khê không nói, đứng dậy tiếp nhận Quan Vũ trong tay mỹ tửu.

Hắn cũng là có hư vinh tâm, lần này để Quan Vũ đi mua tửu, cũng là đã sớm câu thông tốt, chính là vì tạo thành loại hiệu quả này.

Quả nhiên, Chu Đại Thông giờ phút này đã sững sờ nói không ra lời.

Lúc này một bên đã ngồi xuống Zoro lại là chẳng hề để ý mở miệng nói: "Nha, trở về rất nhanh a, chờ thực lực của ta tại tầng lên chút, mình cái nào cũng được lấy so chiều một chút."

Quan Vũ gật đầu: "Vinh hạnh đã đến."

Lần này, Chu Đại Thông triệt để mất trọn tròn.

Cái này ý gì?

Hai cái cấp tám?

Nếu không làm sao có thể nói nhất chiến?

Lâm Thiên giờ phút này đã lần nữa nhậ nhệ, Chu Đại Thông qua một hồi lâu, mới hậm hực mở miệng nói: "Lão đệ ngươi thật đúng là để cho ta giật nảy cả mình a."

"Hiện tại ta tin. ."

"Chờ lão ca lúc nào Tinh Nguyệt không ở lại được, nói không chừng thật đúng là đến đầu nhập vào ngươi."

"Ha-Ha." Lâm Thiên cười rộ lên nói: "Không nói, uống rượu đi."

Lời tuy như thế, nhìn lấy Chu Đại Thông một bộ giật mình bộ dáng, Lâm Thiên trong lòng tư vị đừng nói sáng khoái hơn.

Uống rượu trong lúc, Chu Đại Thông cũng hỏi thăm một ít chuyện, thí dụ như rời đi những ngày qua, Lâm Thiên đến tột cùng làm gì đi.

Những chuyện này cũng không thể coi là bí mật, Lâm Thiên cũng liền đem chính mình rời đi Tinh Nguyệt chuyện sau đó xem như cổ sự cáo tri đối phương.

Nghe tới Lâm Thiên thế mà chiếm lấy Đế thi đệ nhất thời điểm, Chu Đại Thông trong ánh mắt, đã là tràn ngập vẻ kính nể.

Đây mới thực là Thiên Kiêu nhân vật.

Giờ phút này, trong lòng cũng của hắn chỉ có như thế một cái ý nghĩ.

Một bữa cơm, ăn tận hứng, trọn vẹn đến lúc xế chiều mới tính kết thúc.

Về sau ngắn ngủi tại trong Chu phủ nghỉ ngơi mấy canh giờ, đợi đến nhật quang rơi xuống, Lâm Thiên cũng từ biệt Chu Đại Thông, chuẩn bị đi tìm Lý Thất Dạ cũng tạm biệt một phen.

Vì sao lại đi tìm Lý Thất Dạ, Lâm Thiên cũng không rõ ràng lắm.

Giao tình của hai người kỳ thực không sâu.

Nhưng loại này không sâu so với những người còn lại tới nói, nhưng lại lộ ra độc nhất vô nhị.

Tinh Nguyệt thời kỳ, trừ bây giờ cùng chính mình một đợt người bên ngoài, tựa hồ cũng liền Lý Thất Dạ nói chuyện với mình thời gian hơi nhiều một ít.

Đã từng càng là giúp mình thoát khỏi lúc ấy rất nhiều công chúa dây dưa.

Không là bằng hữu, nhưng lại có một phen đặc biệt giao tình.

Sau cùng cân nhắc phía dưới, quyết định vẫn là đi gặp mặt một phen.

Dù sao cũng liền mấy canh giờ thôi, không tính là quá lâu.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 238: Vị thứ hai

Lý Thất Dạ chỗ Vương Phủ so với Chu Đại Thông chỗ Chu phủ, cả hai đến gần độ khó khăn tự nhiên không phải một cái cấp bậc.

Nơi này thủ vệ quá nhiều, hiện tại lại chính vào bấp bênh đoạn thời gian, giới nghiêm rất lợi hại dày đặc.

Vô số thủ vệ giao thế tuần tra, sẽ không lưu nhiệm gì một điểm khe hở cho địch nhân.

Dù sao thời khắc thế này, nếu để cho thích khách chui vào, đem nhân vật chủ yếu đánh giết, cái kia chính diện chiến hết thấy đều muốn hóa thành nói suông.

Đối với mình công tác bảo an, bất luận cái gì một tên Vương Tử đều mười phần đề bụng.

Ngoại vi hộ vệ, bên trong các loại cao thủ ẩn núp.

Thậm chí gần chút thời gian liền nữ quyến đều sẽ bị ngăn cách ra, ăn mặc đều cần đi qua trùng điệp kiểm nghiệm.

Đây hết thấy bảo hộ rất hoàn mỹ.

Nhưng nếu là đem mục tiêu phóng tới cấp tám trở lên, như vậy hết thấy đều muốn hóa thành nói suông.

Tại góc đường chỉ hơi hơi giương mắt nhìn xem đề phòng sâm nghiêm thủ quân, Lâm Thiên cũng không có ý định dùng quá phiền phức phương thức đi thấy đối phương.

Trùng điệp thông bẩm, quá mức phiền phức.

Nói không chừng còn sẽ tới cái gì "Chủ nhân nhà ta không tại, xin ngày khác bái phỏng" khô khan sự tình.

Nói một tiếng Quan Vũ, tại hư không xuất hiện một vết nứt về sau, Lâm Thiên chính là ở tại bảo vệ dưới, đạp nhập không gian thông đạo bên trong.

Tuy nhiên lấy cấp bảy thực lực, vô pháp trực diện không gian chi lực ăn mòn, nhưng cự ly ngắn dưới, Quan Vũ còn có thể bảo hộ chu toàn.

... ..

Trong vương phủ bộ.

Lý Thất Dạ bộ dáng cũng không có bao nhiêu biến hóa lớn.

Tâm trí của hắn chín rất sớm, từ vừa mới bắt đầu chính là có tranh bá chi tâm, khuôn mặt đồng dạng là gương mặt lãnh khốc.

Phát sinh đây hết thấy đều nằm trong dự đoán của hắn.

Thủ túc tương tàn, vương vị tranh đoạt...

"Tiên sinh, bước kế tiếp nên như thế nào hành sự?" Lý Thất Dạ lấy một loại giọng thỉnh giáo hướng phía bên cạnh 1 người đàn ông tuổi trung niên triển khai hỏi thăm.

"Hiện tại có chút khó làm a." Người trung niên hơi phiền muộn nói: "Trước mắt bề hạ ý nghĩa không rõ, hiển nhiên là ngầm thừa nhận mấy vị Vương Tử tranh bá, được làm vua thua làm giặc."

"Đại Vương Tử tuổi tác dài nhất, dù là trước chuẩn bị cường độ không có Thất Dạ điện hạ ngạo cao, nhưng dù sao nhiều mấy năm thời gian, trước mắt đến xem địch ta chênh lệch của song phương chính là chia năm năm."

"Mà Lục Vương Tử nhất là tuổi nhỏ, mà lại cũng không bằng điện hạ ngạo có bá lực, thực lực kém cỏi nhất, ở vào trong khe hẹp sinh tồn."

"Nhưng lúc này lại là vô luận điện hạ ngạo, hoặc là Đại Vương Tử cũng không dám động thủ với hắn, bởi vậy Tam Túc Chi Thế mà thành."

"Nhưng nếu muốn đánh phá loại này cục thế, nhất định phải trước đem người yếu đào thải, nếu không vô luận là ngạo hoặc là Đại Vương Tử cũng không dám chân chính xuất ra Át Chủ Bài, đi theo một đường sinh cơ kia."

"Đánh lại sợ hao tổn thực lực mình, không đánh lại không cách nào phá vỡ cục diện bế tắc, cái này cũng dẫn đến trạng huống trước mắt sinh ra."

"Trừ phi, ngạo có thể cùng Đại Vương Tử liên hợp..."

"Không thể nào." Lý Thất Dạ cười khổ.

Hai hồ trong lúc cho dù là vì đối kháng con mồi cũng không có khả năng liên hợp.

Trong đó đủ loại nghi ngờ, đủ loại không tín nhiệm, đều sợ đối phương ở sau lưng đâm chính mình một đao.

"Ai, cái kia nếu như vậy, thắng bằng rất khó đánh vỡ, chỉ có thể dựa vào tăng cường thực lực đến phá vỡ cục diện bế tắc."

Chính thảo luận, một tên bên cạnh hộ vệ lại là bỗng nhiên sắc mặt đại biến.

Hắn là một tên đạt tới cấp bảy cường giả, đối với khí tức rất là mẫn cảm.

"Điện hạ cẩn thận."

Hộ vệ bỗng nhiên hướng mặt trước vừa đứng, một mặt cảnh giác nhìn lấy chung quanh.

Hắn chỉ có thể cảm ứng được hơi khí tức, nhưng cũng không rõ ràng khí tức từ đâu mà đến.

"Có địch nhân chui vào!" Lý Thất Dạ sắc mặt cũng hơi trầm ngưng mấy phần.

Có thể thông qua bên ngoài trùng điệp thủ vệ, không có tin tức gì truyền đến, người đến khẳng định là một tên cường giả không thể nghi ngờ.

Nhất định phải cẩn thận, nếu không khả năng nuốt hận.

"Có thể cảm ứng được vị trí à?" Lý Thất Dạ thấp giọng hỏi thăm.

"Không thể." Hộ vệ lãnh đạm nói: "Bất quá ta đã kêu gọi các huynh đệ, rất nhanh liền có thể vây quanh nơi này."

"Chớ khinh thường, đừng để hắn chạy." Lý Thất Dạ trong lòng chậm rãi thờ phào.

Đối phương hẳn là bị phát hiện về sau, không còn dám đi ra, hiện tại chính ẩn núp, chỉ cần chờ người đến, sớm muộn đều có thể đem hắn tìm ra tới.

Nhưng lời nói còn chưa rơi xuống, hộ vệ mặt mũi tràn đầy trong kinh hãi thanh âm đều run rẩy lên.

"Điện hạ, mau trốn!" Hộ vệ gào thét.

Hắn rốt cục cảm thụ thanh cái đó là cổ cái gì lực lượng, đó là không đang lúc lực lượng!

Lúc này, không gian bỗng nhiên vỡ ra tới.

Lý Thất Dạ sắc mặt đại biến, hắn cũng kịp phản ứng vì cái gì hộ vệ hội để cho mình đào tẩu!

"Không có khả năng, đối phương làm sao có thể mời đến cấp tám cường giả!"

Lý Thất Dạ trên mặt hoàn toàn trắng bệch.

Nếu như là cấp tám cường giả lời nói, hắn vô luận như thế nào cũng không thể đào tẩu.

Mà lại, coi như đào tẩu lại như thế nào?

Đối phương có cấp tám cường giả, trận chiến đấu này đã chắc chắn thất bại.

Sở dĩ Lý Lôì vô pháp tuyển định thái tử, cũng hoàn toàn là rất nhiều Vương Tử bên trong, thực lực thiên phú đều kém không xa lắm.

Nếu là có cái cấp tám tồn tại, chỗ nào còn cần tranh đoạt.

Đoán chừng còn lại Vương Tử cũng không dám tranh đoạt.

Đối mặt cấp tám, còn tranh cái gì?

Bố trí, thu nạp nhiều người như vậy, đều không phải người ta một cái cấp tám đối thủ.

Mất thấy không gian thông đạo thành hình, Lý Thất Dạ cũng không có muốn đi ý nghĩ, sắc mặt lạnh lùng xuống tới, yên lặng cùng đợi sau cùng thăm phán.

"Nha, đây là làm gì đâu??"

Lúc này, truyền ra thanh âm, lại là đề Lý Thất Dạ sắc mặt giật mình.

Rất quen thuộc, nhưng lại có chút nghĩ không ra là ai.

Chính ngay người đang lúc, chỉ gặp không gian thông đạo bên trong, Lâm Thiên cùng Quan Vũ từ trong đó bước ra.

Nhìn lấy Lâm Thiên khuôn mặt quen thuộc, Lý Thất Dạ cuối cùng là nhớ tới, một mặt kinh ngạc nói: "Lâm huynh! Lại là người!"

"Đó cũng không phải là ta à?" Lâm Thiên khẽ cười nói.

"Thế nào, bạn bị đầu??"

Lúc này Lý Thất Dạ chỗ nào còn quản những thứ này những cái kia, lăng cười rộ lên: "Thông thả, thông thả, Lâm huynh có rãnh đến, tiểu đệ vinh hạnh cũng không kịp, làm sao có thể bạn bị?"

Khi nhìn đến Lâm Thiên thực lực về sau, Lý Thất Dạ đã tự động đem thân phận của mình hạ thấp, thậm chí lấy tiểu đệ tự xưng.

Rất là hiện thực, nhưng hiện thực vô cùng chân thực.

Lâm Thiên tự nhiên là rõ ràng tính toán của đối phương.

Cả hai ở chung, vốn là cùng Chu Đại Thông khác biệt.

"Thông thả vậy thì thật là tốt, ta mang chút mỹ tửu tới, không biết người nơi này nhưng có thịt ngon?"

"Ha-Ha, cái kia tự nhiên là có." Lý Thất Dạ cười to.

"Phân phó, để hạ nhân chuẩn bị tốt hơn tửu thức ăn ngon đến, ta muốn cùng Lâm huynh nâng cốc ngôn hoan, đúng, tối nay cũng không cần các người giới nghiêm, để các huynh đệ đều tốt nghỉ ngơi một chút đi."

Hộ vệ lúc này lại là sắc mặt cảnh giác nói: "Điện hạ, như vậy không tốt đâu..."

"Không dùng, có ta Lâm huynh tại, ai còn có thể làm bị thương ta không thành? Một mực dựa theo ta nói đi làm liền là."

Hộ vệ rời đi, Lý Thất Dạ lúc này mới một mặt áy náy hướng về phía Lâm Thiên nói: "Lâm huynh, các huynh đệ gần nhất đều rất lợi hại vất vả..."

Lâm Thiên cười khẽ: "Lý giải, lý giải."

Đối phương rất lợi hại rõ ràng nhất là bởi vì chính mình ở chỗ này nguyên nhân, mượn cơ hội để cho thủ hạ người nghỉ ngơi.

Nhưng đối phương làm vô cùng rõ ràng, ở ngay trước mặt chính mình như thế, ngược lại cũng sẽ không khiến cho phản cảm.

Lý Thất Dạ khẽ khom người nói: "Thật có lỗi..."

Chương 239: Tiệc rượu

Lý Thất Dạ cách làm xem như bằng phẳng.

Loại người này rất có Gian Hùng tiềm chất.

Loại này có thể xưng là thật tiểu nhân, làm bộ người có lễ sẽ mặt ngoài không nói, trong âm thầm lặng lẽ sai người đem thị vệ triệt hạ đi.

Lý Thất Dạ thì là, ta nói rõ lấy bởi vì thực lực của người đủ mạnh, muốn mượn này để cho thủ hạ người nghỉ ngơi một chút.

Mà lại, ta đoán được người sẽ không cự tuyệt.

Đồng dạng, càng là biểu lộ ra chính mình tín nhiệm đối với người cảm giác.

Lâm Thiên đích thật là sẽ không cự tuyệt.

Không nói còn lại người cạnh tranh vừa lúc hôm nay thì phái người đến ám sát tỷ lệ có bao nhiêu tiểu.

Cho dù là thật đến, hỗ trợ giải quyết cũng vẹn vẹn dễ như trở bàn tay a.

Thậm chí dù là thật sự có người đến ám sát, đều sẽ không ảnh hưởng uống rượu ăn cơm.

Chỉ cần Quan Vũ đem khí tức thả ra ngoài, liền có thể hóa giải.

Không có áp lực chút nào có thể nói.

Rất nhanh, theo thức ăn lên bàn, riêng phần mình ngồi xuống.

Lâm Thiên đem Zoro cùng Quan Vũ đều là triệu hoán đi ra, cho bọn hắn an bài đến mặt khác một bàn.

Mà chính mình cùng hai nữ cùng Lý Thất Dạ thì là ngồi tại chủ bàn.

Quan Vũ cùng Zoro tự nhiên là sẽ không tham dự vào đang nói chuyện phiếm, để bọn hắn đi đến lần bàn đựng rượu là lựa chọn tốt nhất.

Chủ trên bàn, Lý Thất Dạ dẫn đầu giờ lên một chén rượu sau khẽ cười nói: "Lâm huynh, vì chúng ta xa cách từ lâu trùng phùng cạm ly!"

Lâm Thiên nâng chén nói: "Lâm!"

Nâng chén đẩy ngọn đang lúc, một chén rượu vào trong bụng, Lý Thất Dạ lại là lại một lần giờ ly rượu lên nói: "Một chén này tính toán tiểu đệ kính người, lần trước Lâm huynh rời đi, thế mà không có thật tốt chiêu đãi một phen, thật sự là tiểu đệ không phải."

Lâm Thiên nhin không được cười lên.

Thế này sao lại là bồi tội.

Lần trước rõ ràng là chính mình không chào mà đi, căn bản không phải đối phương sai lầm, khẳng định là có mưu đồ khác.

Mà trong đó toan tính sự tình, đều không cần suy nghĩ nhiều.

Giống như cười mà không phải cười nhìn đối phương, Lâm Thiên cũng không nói lời nào.

Lý Thất Dạ uống một hớp dưới rượu trong chén, sắc mặt hơi có chút hồng nhuận.

Nhưng ngay sau đó, hắn lại là giờ ly rượu lên nói: "Hai vị này là Lâm huynh phu nhân đi? Tiểu đệ kính một chén."

"Lâm huynh có phúc lớn, ta kính một chén."

"Không nghĩ tới từ biệt nhiều ngày không thấy, Lâm huynh thực lực cư nhiên như thế cường đại, thật đáng mừng, ta kính một chén."

"Lâm huynh có thể tới tìm tiểu đệ nâng chén ngôn hoan, tiểu đệ cảm động, kính người một chén!"

...

Liên tiếp hơn mười chén rượu vào trong bụng, Lâm Thiên lại là y nguyên không nói một lời, thậm chí ngay cả chén rượu đều không nhấc một chút, chỉ là dùng loại kia ánh mắt quái dị nhìn đối phương.

Sớm ở kiếp trước, hẳn liền nghe qua một số làm tiêu thụ đồng học nhắc qua.

Cái gọi là trên bàn rượu tốt đàm luận.

Rất nhiều hợp đồng, vì biểu thị thành ý của mình, cái đó là cần đem chính mình vào chỗ chết rốt mới có thể cầm xuống, dù sao kiếp trước người trong nước rất là thờ phụng như thế một bộ thuyết pháp.

Thiên ngôn vạn ngữ, không bằng trong chén một chiếc.

Nói nhiều, không bằng uống hơn nhiều.

Mà dưới mắt một màn, cùng tình huống kia sao mà tương tự.

Rốt cục, Lý Thất Dạ cũng không uống, nở nụ cười khổ.

"Lâm huynh, chắc hẳn ta ý tứ ngươi đã sớm lý giải, ta cũng không làm những chuyện nhảm chán này."

"Ăn ngay nói thật đi, ta muốn trợ giúp của ngươi!"

Lâm Thiên cười rộ lên, nhưng là lắc đầu nói: "Ta lần này đến, là giống ngươi nói một tiếng khác, dù sao ngươi cũng coi như ta tại Tinh Nguyệt bên trong số ít có thể nói tới lên lời nói người."

"Ngươi nói sự tình, thật có lỗi."

Lý Thất Dạ biểu lộ hơi chậm lại, tốt một lát sau nói: "Tạm biệt? Ngươi lại muốn rời khỏi à? Đi nơi nào?"

"Đế Quốc, đi về sau, hẳn là sẽ không làm sao trở về." Lâm Thiên đạo

"Cũng đúng, ngươi bây giờ đã là cấp tám thực lực cường giả, ở tại Vương quốc hoàn toàn chính xác không thích hợp, trừ phi ngươi muốn cùng phụ vương đoạt vương vị, nếu không cần bản không biết thích hợp ngươi chức vị."

"Lấy Lâm huynh niên kỷ, luôn không khả năng làm nhân văn đã hạc đi?"

Lâm Thiên khẽ cười nói: "Ta tại đế quốc thật là có nhận chức, bởi vậy ngươi nói sự tình, tha thứ ta khó mà hỗ trợ."

"Không đàm luận những chuyện này, uống rượu đi."

Lý Thất Dạ cũng không phải loại kia không biết điều người, Lâm Thiên đều nói như vậy, cũng chỉ có thể coi như thôi.

Khẽ cười khổ nói: "Lâm huynh, ngươi sớm nói như vậy, ta cũng không bỏ công như vậy uống."

"Hiện tại uống... Ai... Không đề cập tới cũng được."

Thời gian còn lại, Lý Thất Dạ tuy nhiên mi đầu thủy chung hơi cau lại, nhưng xác thực không nhắc lại một lần để Lâm Thiên xuất thủ sự tình.

Người hiểu tiến thoái.

Lâm Thiên đến, đã có thể cho dưới trướng người nghỉ ngơi thật tốt một trận.

Rất nhanh cơm nước no nê, Lý Thất Dạ đứng người lên khẽ cười nói: "Lâm huynh chờ một lát một lát, ta để hạ nhân đi chuẩn bị chút nước trà tinh rượu."

Dạ Minh sao thưa, đèn hoa mới lên.

Sắc trời dần dần muộn thời khắc, đang quét xong trà nước sau, Lý Thất Dạ giữ lại Lâm Thiên ở đây nghỉ ngơi.

Lâm Thiên ngẫm lại cũng chưa cự tuyệt, dù sao hôm nay thời gian một ngày đều là định dùng tới chơi bạn, ngày mai sáng sớm chạy về nhà cũng xác thực không sao.

Cảnh ban đêm dần dần dày.

Lúc này, từng đội từng đội người áo đen lại là thừa dịp hiện tại chui vào tiến đến.

Thủ vệ trống chỗ, rất dễ dàng tiến vào trong phủ.

Từng cái trong phòng chui vào, lóe bạch quang dao găm tùy tiện xẹt qua cổ.

Rất nhanh, những người này tiếp cận phủ đệ vị trí trung tâm.

Ngủ ở bên cạnh phòng Quan Vũ con mắt bỗng nhiên mở ra, đứng dậy đi vào Lâm Thiên cửa phòng gỗ gõ.

"Thiếu chủ nhưng từng nằm ngủ?"

"Làm sao?" Lâm Thiên tiếng vang.

"Có bọn chuột nhắt chui vào."

Trong phòng, Lâm Thiên trong mắt lóe lên vẻ khác lạ, hấn rất lợi hại hoài nghi đây là Lý Thất Dạ làm chuyện xảy ra.

Lý Thất Dạ người này, tâm cơ rất sâu, nếu không có lúc trước giao tình, chính mình tuyệt sẽ không tới giao hảo.

Đế Vương Chi Gia ra người tới, gần như không sẽ có bao nhiêu thuần lương hạng người.

Nhưng nghĩ thì nghĩ như vậy, Lâm Thiên y nguyên phân phó nói: "Xử lý một chút đi."

Rất nhanh, ngoại giới truyền đến một trận ồn ào.

"Có thích khách!"

"Bảo hộ điện hạ."

Lý Thất Dạ thanh âm lúc này cũng nghĩ lên, hoàn toàn như trước đây trầm ổn: "Đừng hoảng hốt loạn, Lâm huynh dưới trướng cường giả xuất thủ."

Mấy chục giây sau, ồn ào lắng lại.

Lâm Thiên lúc này cũng mặc tốt quần áo chậm rãi đi ra ngoài.

Ban đêm, bó đuốc ánh sáng đem trọn cái Vương Phủ chiếu trong suốt.

Lý Thất Dạ sắc mặt âm trầm như nước, biểu lộ rất là khó coi, giờ phút này nhìn thấy Lâm Thiên đi ra, rất là miễn cưỡng gạt ra mấy cái tia tiếu ý.

"Lâm huynh, người nghỉ ngơi chính là, đều là chút chuyện nhỏ, chúng ta có thể xử lý tốt."

"Người ngày mai vẫn phải đi đường, đừng chậm trễ nghỉ ngơi."

Lâm Thiên bữu môi nói: "Bên ngoài đều nhao nhao thành dạng này, làm sao ngủ được, nói một chút đi, làm sao?"

Lý Thất Dạ chỉ trên mặt đất một số người áo đen thì thê, có chút bất đắc dĩ nói: "Không có cách, loại tranh đấu này chỉ có sinh tử phân chia."

"Đoán chừng là bọn họ dò xét đến hôm nay thủ vệ thư giãn, phái người đến ném thử một phen đi."

"Người tới ngược lại là không cường lực lắm, cấp sáu làm chủ, đã bị giam huynh cho toàn bộ xử lý."

Lâm Thiên có chút hí mắt nói: "A? Phải không?"

Lý Thất Dạ mặt không đổi sắc nói: "Ừm, có điều bởi vì là từ bên ngoài tiến vào, phía ngoài huynh đệ thương vong không ít, có chừng hai trăm người thương vong đi."

Lâm Thiên nghe nói, hơi kinh hãi, trong mắt vẻ hoài nghi cũng dần dần nhạt đi.

Hắn mới đầu vẫn còn có chút hoài nghi đối phương là đang sử dụng cái gì âm chiêu.

Chương 240: Lý Thất Dạ hung ác

Loại này hoài nghi, cũng không phải là không đến thối tha.

Lý Thất Dạ cũng không phải là không có khả năng sử dụng loại phương thức này đến để tự mình ra tay.

Phải người già trang cái nào đó Vương Tử sát thủ, lên vào đến nơi này, sau đó chọc giận chính mình.

Nhưng bây giờ, loại này hoài nghi không còn sót lại chút gì.

Giá quá lớn.

Chết hơn mười tên thích khách không nói, phía ngoài quân sĩ thể mà đều thương vong trọn vẹn hai trăm có thừa.

Hắn căn bản không thể tưởng tượng Lý Thất Dạ có thể lấy lớn như thế đại giới, mà lại, tựa hồ toàn bộ ban đêm, Lý Thất Dạ đều không rời đi chính mình, cũng không thể nào đi bố trí những thứ này.

Chậm rãi đi ra ngoài, quả nhiên là ngửi được một trận nồng đậm mùi máu tươi.

Đẩy ra trong đó một cái cửa phòng, tiến vào bên trong, vô số cỗ xác chết hết sức thê thảm.

Lâm Thiên lúc này quay người thờ dài một hơi sau nói: "Có chút quá phạm a."

"Chuyện này nguyên nhân bắt nguồn từ ta, không thể cứ như vậy tính toán."

Lâm Thiên quyết định xuất thủ.

Tuy nhiên rất có tỷ lệ là Lý Thất Dạ bố trí cục diện, nhưng nếu không phải, những thứ này quân sĩ lại là cơ hồ bởi vì chính mình đến mà chết.

Tuy nhiên nói như vậy, có một loại cố ôm đồm trách nhiệm hiểm nghi.

Nhưng vì không thẹn lương tâm, Lâm Thiên hay là quyết định.

Lâm Thiên câu nói này vừa ra, Lý Thất Dạ ánh mắt bỗng nhiên sáng rõ.

"Lâm huynh, nhưng là thật?"

Lâm Thiên giận dữ nói: "Coi là thật, bất quá, ta chỉ sẽ giúp ngươi giải quyết một người."

"Cái người đó, còn không thể là chủ tướng của đối phương."

"Như thế, đầy đủ." Lý Thất Dạ rốt cục chuyển buồn làm vui.

... ..

Đêm dài, sát lục sắp nổi.

Lâm Thiên mang theo Quan Vũ bọn người rời đi.

Hắn đã cùng Lý Thất Dạ nói rất rõ ràng.

Giúp hắn giải quyết người về sau, hắn sẽ không trở về, mà là sẽ trực tiếp rời đi.

...

Lý Thất Dạ một mình ngưỡng vọng Minh Nguyệt, trong mắt có mấy phần vẻ thương tiếc.

Lúc này 1 người đàn ông tuổi trung niên chậm rãi đi vào sau người buồn bã nói: "Điện hạ, người thành đại sự không câu nệ tiểu tiết."

Lý Thất Dạ khoan thai quay người, trong mắt có mấy giọt lệ quang trượt xuống.

"Ta biết, nhưng này chút, đều là huynh đệ a."

Cái này đích xác là một trận cục, một trận tổn hao cực lớn đại giới đánh cược.

Lấy chính mình mấy trăm tính mạng con người làm đại giá, cuộc một cái Lâm Thiên sẽ ra tay, rốt cục, hẳn cuộc chính xác.

...

Lâm Thiên thực hiện hứa hẹn, đem Lục Vương Tử dưới trướng đệ nhất cường giả, một tên đạt tới cấp bảy đỉnh phong cường giả tru sát về sau, nhanh nhẹn rời đi.

Cùng Lý Thất Dạ đã gặp mặt, xem như tâm sự.

Sau đó, có thể không ở chung, tự nhiên là tốt nhất.

Đi suốt đêm về thành Thiên Tinh, trở lại trong phòng của chính mình, rốt cục có thể thư thư phục phục cùng hai nữ thật tốt tranh tài một trận.

Trong phòng nhỏ Vân Thủy bốc lên, chơi hôn thiên hắc địa, 108 chủng tư thế giao thế thi triển.

Nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu ướt át lấy tiểu đệ của mình.

Ấm áp sào huyết, tự nhiên là dễ tiểu đệ nóng thẳng khạc nước.

Chờ khách lối hoa chưa quét trước, đón người cửa trúc mở ra ngay.

Sắc trời dần sáng, một đêm không ngủ Lâm Thiên mặc chỉnh tề đi ra khỏi cửa phòng.

"Các ngươi cũng đừng cách ăn mặc, thì ngày hôm qua rất tốt, từ Vương quốc đến Đế Quốc lộ trình thẳng xa, nhưng không so được hôm qua, là muốn đi đường cả ngày."

Hướng về phía hai nữ nhắc nhở hai câu, Lâm Thiên trước một bước đến đến đại sảnh.

Nơi này, đoàn người đều đã trang phục hoàn toàn, chỉ chờ Lâm Thiên một đoàn người liền có thể xuất phát.

Lâm Huyền hơi nhìn lên bầu trời hơi xúc động nói: "Sinh tồn hơn nửa cuộc đời địa phương a, rốt cục muốn ly khai."

Lâm Thiên nói: "Người thường đi chỗ cao, người cũng nên có truy cầu đi."

Lâm Huyền tiếng vang tức giận nhìn về phía Lâm Thiên nói: "Ngươi cái thằng nhãi con, thế mà đều biết giáo dục lên lão tử tới."

... ..

Truyền Tống Trận chỗ, lựa chọn kĩ càng phương vị, từng khối linh thạch đem năng lượng tràn đầy lên.

Chờ đến quang mang lớn nhất hùng hực thời điểm, trong chốc lát một đoàn người biến mất nguyên tại chỗ, trực tiếp hư không truyền tống!

Truyền tống địa điểm tuy nhiên không thể trực tiếp đạt đến trong đế đô, nhưng cũng có thể đi vào đế quốc biên cảnh thành thị.

Phảng phất là đạp ở Vũ Trụ Tinh Hà bên trong, dưới chân hết thảy đang bay nhanh trôi qua.

Loại này tinh không dạo bước, cũng không phải là Lâm Thiên lần thứ nhất kinh lịch, lộ ra bình tĩnh dị thường.

Ước chừng thời gian nửa nén hương, hết thảy đều chòm sao có thứ tự.

Chỉ là đúng vào lúc này.

Ầm ầm!

Phảng phất động đất, Lâm Thiên kém một chút ngã xuống, ngay sau đó Lâm Thiên sắc mặt không khỏi biến đổi.

Đây là chưa bao giờ phát sinh qua sự tình!

Còn đang nghi hoặc, một bên hộ vệ đội trưởng thanh âm trong lúc đó 1 cao, gần như quát ầm lên: "Cẩn thận! Có người tại công kích hư không."

Công kích hư không, tối thiểu đều cần có cấp tám cường giả xuất thủ mới có thể làm đến.

Lâm Thiên sắc mặt tại thời khắc này không khỏi biến.

Thật nhanh triệu hoán.

Quan Vũ cùng Zoro đồng thời xuất hiện, không dám giữ lại chút nào tâm huyết phun ra, song song tăng thực lực lên.

"Vân Trường, người bảo vệ tốt bọn họ!" Lâm Thiên phản phó nói.

Nhưng mà, lời nói rơi xuống, một cái Kinh Thiên cự trảo bỗng nhiên đem hư không gài sụp đổ ra.

Lâm Thiên cùng những người còn lại chia cắt ra tới.

"Trưởng công!" Liễu Mị Nhi, Lâm Tiểu Nhu gần như đồng thời duyên dáng gọi to lên.

Lâm Thiên sắc mặt cùng một thời gian thay đổi bá trắng.

Mắt thấy cự trảo muốn rơi xuống, một đạo nộ hồng vang lên.

"Đơn kiếm phái · 36 Con Phượng Hoàng Phiên Nào!"

Một đạo kiếm khí đem cự trảo bắn bay ra.

Zoro lúc này xông phá hư không theo tới.

Hư không vết nứt càng lúc càng lớn, thời gian dần trôi qua Lâm Thiên hai người cùng Quan Vũ bảo hộ những người còn lại khoảng cách càng cách càng xa.

Mười mét, trăm mét...

Hư không bên trong trăm mét, có lẽ rồi đi hư không về sau, chỗ khoảng cách khoảng cách, khả năng chính là có nghìn vạn dặm xa xôi.

Hư không xảy ra vấn đề, là rất khó.

Nhưng tương tự cái này rất khủng bố, nguyên có một khi mở ra Truyền Tống Trận Pháp thời điểm, không gian xung quanh nhất định phải ổn định, đây là thời cơ nỗ lực rất nhiều người mệnh về sau, lưu lại giáo huấn, chỉ bất quá nói như vậy, muốn muốn hủy diệt không gian, loại người này cực kỳ cường đại, một tên cấp tám thậm chí đều khó mà làm đến.

Cần còn lại cấp tám phối hợp xé rách không gian, sau đó từ một người triển khai công kích.

Loại này đẳng cấp tồn tại, hay là trọn vẹn một đám nhiều, giết người làm gì như thế phiền phức?

Cấp tám phía dưới không phải là đối thủ, cấp tám trở lên, hủy diệt không gian cũng không đại dụng.

Dù sao cấp tám cường giả vốn nên liền có thể điều khiển không gian, hoàn toàn không cách nào tạo thành bất kỳ tồn tại.

Nguyên có có rất ít loại này xé rách không gian tiến hành giết người phương thức.

Nhưng bây giờ phát sinh!

Hiệu quả lại là cực kỳ rõ ràng.

Lâm Thiên, cũng không có chân chính đạt tới cấp tám, chỉ có thể từ Zoro bảo vệ.

Nhưng cứ như vậy, lại là căn bản là không có cách chống khổng phương hướng, chỉ có thể theo không gian nước chảy bèo trôi.

Hai đám người càng phát rời xa, ngăn cách không gian, để bọn hắn vô pháp tụ hợp.

Mà lúc này cái kia cự trảo cũng lần nữa đánh tới.

"Nhị kiếm phái · 72 Con Phượng Hoàng Phiên Nào!"

Zoro liều mạng đồng dạng lần nữa vung ra một đạo, đối phương cái kia Yêu Trảo thực lực vốn là viễn siêu với hắn, lúc trước ngăn lại nhất kích đã để hắn gặp phản phệ.

Lần này, chỉ có thể liều mạng, sử xuất cường đại hơn kiếm chiêu.

Nhất định phải đem cự trảo đánh lui.

Nếu không, hắn cùng Lâm Thiên đều muốn bị chết hư không.

Giữa hư không, không gian tại bạo động, giống như động đất.

Từng đạo từng đạo vết nứt nổi lên bốn phía, nhìn dọa người.

Cự trào bị đánh lui, mà Zoro sắc mặt lại là bỗng nhiên tái nhợt xuống tới, khoe miệng bỗng nhiên phun ra huyết dịch.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 241: Yêu Ma

Zoro thực lực, dù sao cũng là chỉ có 30 %, dù là tại Lâm Thiên vẽ thành phía dưới, cũng bắt quá khó khăn lắm đột phá cấp tám.

Dù là bởi vì thực lực cường đại, thực tế chiến đấu lực không tầm thường, nhưng cũng không phải là cái kia xâm nhập hư không cự trào đối thủ.

Chỉ có thể đem hết toàn lực, sử xuất Nhị kiếm phái, một cái hiện tại vô pháp bình thường sử dụng chiêu thức.

Tuy nhiên hiệu quả rất rõ ràng, thành công để cự trào kia lui bước, nhưng lúc này Zoro cũng không có sức tái chiến.

Sau cùng một tia lực lượng phóng xuất ra không gian hộ thuẫn gia trì đến Lâm Thiên trên thân về sau, Zoro chính là lựa chọn trở lại Lâm Thiên xây dựng Hư Không Thế Giới tiến hành tu chính.

Hư không vết nứt vào lúc này càng phát khuếch trương lớn.

Lâm Thiên cùng Lâm Tiểu Nhu đám người khoảng cách cũng ngăn cách ra.

Không có cấp tám cường giả vững chắc hư không, hiện nay Lâm Thiên chỉ có thể giống như lực bình, tại không gian loạn lưu bên trong phiêu đảng.

Căn bản là không có cách khống chế chính mình chính mình động tĩnh.

Mất thấy sắp triệt để ngăn cách, Lâm Thiên chỉ có thể hướng về phía Quan Vũ làm ra sau cùng một phen phân phó.

"Vân Trường, bảo vệ tốt bọn họ."

Lại sau đó, Hư Không Liệt Phùng khép lại, hai phe đội ngũ triệt để đoạn tin tức.

...

Ngoại giới, một chỗ trên đỉnh núi, nơi này có rất nhiều diện mục quái dị "Người."

Đây đều là đến từ vài ngày trước, ẩn núp tiến vào nhân tộc Yêu Ma, tất cả đều là cấp tám tu vi.

Nó mục đích, vẫn luôn là điều tra ra cái kia sáng tạo Manga nhân vật, sau đó đem diệt sát.

Một đoạn thời gian rất dài bên trong, đều không có bất kỳ cái gì một tia tin tức.

Thẳng đến trước đó không lâu, tại Văn trong nội viện, thân phận của Lâm Thiên bại lộ, rốt cục để bọn hắn có động thủ mục tiêu.

Trọn vẹn mười bảy vị cấp tám cường giả, không hẹn hội họp lại, ở chỗ này tốt xấu là chặn lại được Lâm Thiên.

Từ mười sáu tên cấp tám cường giả liên thủ đem hư không phá toái, sau đó từ một tên Yêu Tôn xuất thủ, nhưng cũng tiếc, cũng không có trực tiếp diệt sát.

"Hừ, phế phẩm, ta liền nói không thể để cho nó xuất thủ, quả nhiên, liền một cái thất giai rác rưởi đều không để lại!" Một tên Ma Tôn đối với lần này chiến quả cực kỳ bất mãn, tại hư không khép lại về sau lúc này lạnh lùng hừ một cái.

"Người nói cái gì?! "Lúc trước xuất thủ tên kia Yêu Tôn, tự nhiên không phải dễ tới bối phận, biến sắc, tức giận dạt dào.

"Ai nha nha, cự trào Yêu Tôn không nên tức giận nha, người Lam Huyết Ma Tôn cũng là tức hờn hờn mà thôi, nói chuyện không thật là tốt nghe, trong lúc nhất thời thế mà đem lời nói thật nói ra, dù là người thật sự là phế phẩm, cũng không thể nói như vậy a..." Một tên thâm trầm Ma Tôn lúc này mở miệng, nhìn như giúp đỡ, kì thực càng là nói móc.

"Các ngươi!" Cự trào Yêu Tôn sắc mặt đỏ lên, giọng căm hận nói: "Hừ, còn không biết là ai phé phẩm, tình báo là các ngươi loài Ma sư tập a?"

"Đối phương vẹn vẹn chỉ có một tên cấp tám Cự tượng hóa nhân vật?"

"Phé phẩm chính là phé phẩm, liền đối phương còn có một tên cấp tám hộ vệ đều không rõ ràng. Lần này chuyện thất bại, sai lầm hoàn toàn ở các ngươi bọn này loài Ma phé phẩm phía trên."

"Phé phẩm, ngươi nói cái gì!"

Hai loài Yêu Ma, tại lúc này lại là giương cung bạt kiếm rất có chừng muốn đánh nhau mùi vị.

Thăng đến, tại trong ma tộc, một tên toàn thân đỏ thẫm, có hai sừng sinh vật khủng bố dùng không lưu loát ngữ khí mở miệng.

"Đừng âm ỉ, lần này sự tình song phương đều có sai lầm, nhưng cũng may cái kia Lâm Thiên bị hư không ngăn cách, không trở về được Đế Quốc, vẫn còn có thật nhiều cơ hội."

"Hiện tại phải làm, chính là tứ tán ra, tìm kiếm được đối phương, đừng để nó chạy về Đế Quốc, nếu không sẽ không còn 1 tia cơ hội."

"Hiện tại, trước tán đi, mặc dù có Hư Không Pháp Trận yểm hộ, nhưng nào ra to lớn như vậy động tĩnh, chắc hẳn phe đế quốc cũng phát giác được, chớ bị đối phương cường giả bắt lấy."

"Nói này, dù sao cũng là loài người cương vực, nếu là có Đế Cấp xuất thủ, chúng ta đem không cái gì cơ hội sống còn."

Đông đảo Yêu Ma lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ, cùng nhau đều là giật mình.

Bọn họ là cấp tám cường giả không tệ.

Nhưng dù sao cũng là Di Tộc, nếu là bị người tộc phát hiện, đem tai kiếp khó thoát.

Sẽ xuất động cường giả, đem tru diệt.

"Huyết Nha Ma Tôn nói có lý, tạm thời trước không truy cứu các ngươi đám phé vật này trách nhiệm." Cự trào Yêu Tôn lạnh lùng một tiếng.

"Hừ, đừng đẩy trách nhiệm phé phẩm mà thôi."

"Tán đi, tán đi."

Trên đỉnh núi, từng đạo từng đạo cực quang lướt qua về sau, lần nữa thay đổi trống trải ra.

Mà ngay sau đó, một đoàn màng mỏng vật thể tại bầu trời vỡ tan.

Đây là lúc trước bố trí Hư Không Pháp Trận, chính là hơn mười người cộng đồng bố trí mà thành, có thể hình thành gần như lĩnh vực hiệu quả, ngăn cách ngoại giới, tự thành không gian.

Nhưng cấp tám thực lực, căn bản không đủ duy trì, rất nhanh chính là hội phá tan tó.

Theo Hư Không Pháp Trận sụp đổ, bên trong hỗn tạp Yêu Ma khí tức, cùng hỗn loạn không gian khí tức tại lúc này rốt cục truyền ra ngoài.

Đế Quốc bên trong.

Chính phê duyệt lấy tấu chương La Cường lòng có cảm giác.

Ngay sau đó, ngoại giới truyền đến một trận vội vàng bước chân.

"Khởi bẩm bệ hạ, Khâm Thiên Giám có thừa gấp Khoái Báo truyền đến." Phía ngoài tiêu thái giám ngăn cách cửa phòng lớn tiếng thông bẩm.

"Tuyên!" La Cường trầm giọng mở miệng.

Hắn có thể cảm giác được những cái kia dị thường khí tức, nhưng dù sao chỗ cách xa xôi, cũng không thể rõ ràng phân biệt.

Mà Khâm Thiên Giám, thì là thiết lập ở Đế Quốc đều cái vị trí một cái đặc biệt cơ cấu.

Có chức trách vừa lúc là quản lý giữ gìn, lại thời khắc chú ý Truyền Tống Trận, cùng không gian dị động.

Rất nhanh, một tên người mặc quan phục người thanh niên, nhanh chân đi vào trong điện, cúi đầu quỳ bái sau mở miệng nói: "Bệ hạ, Khâm Thiên Giám kiểm tra đến Tinh Nguyệt thông hướng đế quốc không gian truyền tống trận xuất hiện dị thường."

"Trải qua kiểm trắc vì, không gian phá toái."

La Cường nhướng mày, trầm giọng nói: "Không gian tại sao lại vô có vỡ vụn?"

Người thanh niên đáp: "Không biết, có lẽ là không gian loạn lưu, có lẽ là nguyên nhân gì khác, nhưng hai nơi tương thông trận pháp hiện tại đã trục trặc, đồng thời không biết là có hay không có lữ nhân ở trong đó truyền tống, khẩn cầu bệ hạ điều động cường giả chữa trị Truyền Tống Trận."

La Cường gật đầu nói: "Chính xác, người lại đi xuống, ta tự sẽ để quản hạt khu vực Quận Thành chủ tiến về chữa trị."

"Tạ bệ hạ." Người thanh niên cáo lui.

La Cường cau mày, như có điều suy nghĩ, mà lúc này, lại là một tiếng thông bẩm.

"Bệ hạ, Đại Thống Lĩnh có việc khởi bẩm."

"Tuyên."

La Cường sắc mặt lúc này lại là không nhìn khá hơn.

Cùng Khâm Thiên Giám khác biệt.

Đại Thống Lĩnh chính là sở hữu linh vệ đứng đầu, nó dưới trướng nắm trong tay Hóa Linh vệ, xinh đẹp vệ . . . chờ một chút tồn tại.

Chính là bảo hộ đế quốc nhất đại chủ lực quân đội, tất cả đều cao đoan chiến lược.

Đại Thống Lĩnh bẩm báo sự tình, hơn phân nửa chính là cùng Yêu Ma tương quan.

Nhiều mây đang lúc, một người trung niên long hành hổ bộ đang lúc đi vào trong điện, khẽ khom người xem như sau khi hành lễ, cau mày nói: "Bệ hạ, có cực khác thường."

La Cường nghe vậy, mi đầu nhảy nhót sau mở miệng nói: "Nói."

Đại Thống Lĩnh nói: "Tại Tinh Nguyệt cùng Đế Quốc giao tiếp khu vực một chỗ trên đỉnh núi, phát giác được yêu ma cường đại khí tức."

"Kỳ Số Lượng không biết, nhưng tuyệt đối qua 10, bọn họ chẳng biết tại sao bố trí Hư Không Pháp Trận, nhưng từ nó dấu vết xem ra, tựa hồ công kích qua hư không, không biết bệ hạ có biết, gần chút thời gian, nhưng có Đế Quốc trọng thần tiến về Tinh Nguyệt?"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 242: Đế Vương chi nô

"Tiến về Tinh Nguyệt? Tựa hồ không có chứ?" La Cường cũng không xác định.

Hắn làm vì đế quốc tối cao tồn tại, há có thể tự làm tất cả mọi việc?

Có rất nhiều chuyện không biết, cũng hợp tình hợp lý.

Mà lại tiến về cấp dưới Vương quốc, vốn cũng không phải là cái đại sự gì, cũng không cần hướng hắn thông bẩm.

Ngắm lại về sau, La Cường nói: "Có điều việc này tuyệt không tầm thường, nhiều như vậy cao giai Yêu Ma tụ tập, công kích hư không, khẳng định không thể nào là tranh đối với râu ria nhiệm vụ."

"Dạng này, người trước chờ đợi chút thời gian, ta lập tức tổ chức triều hội."

La Cường trong lòng có chủ ý, lập tức liền để cho ngoài cửa tiểu thái giám tuyên chỉ đi xuống.

Rất nhanh, từng cái tin tức hạ đạt.

Vấn võ bá quan, tất cả đều là thả ra trong tay sự tình, tiến về Đế Cung bên trong.

Đế Cung đại sảnh, tổ chức tảo triều hội nghị vị trí, La Cường ngồi ở vị trí đầu Phưong, uy nghiêm mười phần.

Phía dưới quần thần cùng nhau hô to lên.

"Bệ hạ An Khang!"

"Bình thân." La Cường cũng không nói nhảm, tại đề đám người đứng dậy về sau rất nhanh thẳng vào chủ đề mở miệng hỏi: "Không biết chư vị dưới trướng gần chút thời gian, nhưng có tiến về Tinh Nguyệt người?"

Hai mặt tướng xuyt, những thứ này thần tử cũng không rõ ràng vì cái gì là cao quý La Cường, hội quan tâm loại chuyện này.

Nhưng không hiểu về không hiểu, giờ phút này Quân Chủ lên tiếng, khẳng định là phải trả lời.

Rất nhanh có thần tử lặc đầu nói: "Thần nơi này không có."

"Thần nơi này ngược lại là có, có điều vền vẹn cái ngũ phẩm Văn Quan, tiến về Tinh Nguyệt chính là vì thăm bạn."

"Lão Thần dưới trướng cũng không có."

"Dưới trướng có 1 thất phẩm Võ Tướng, ngược lại là tại vài ngày trước đi qua, có điều giờ phút này đã trở về."

La Cường nghe, sắc mặt lại là càng phát ngưng trọng lên.

Những người này báo cáo bên trong, cũng không có bất kỳ cái gì một cái đáng giá chú ý người, dù là có tiến về Tinh Nguyệt, cũng phần lớn là chút ngũ phẩm trở xuống tiểu quan viên.

Loại này tồn tại, hiển nhiên là không đáng những Yêu Ma đó hưng sư động chúng như vậy.

La Cường trầm tư, thử đem chính mình thay vào đến Yêu Ma nhân vật bên trong.

Rất nhanh ra kết luận.

Muốn dễ nhiều như vậy cấp tám trở lên Yêu Ma đồng thời xuất thủ, đầu tiên thực lực không đạt cấp tám người, không có khả năng.

Không phải vậy hoàn toàn nhưng có chui vào ám sát, căn bản sẽ không phản kháng chút nào năng lực.

Tiếp theo, đối phương công kích hư không, chứng minh muốn đánh chết người, tuyệt đối không phải hơi hợ hạng người.

Vì cái gì công kích hư không. Muốn ở trong hư không xử quyết đối thủ, hiển nhiên chỉ có một nguyên nhân.

Đó chính là bọn họ muốn muốn người đối phó, sẽ không bị thuận sát.

Cho dù là mười tên trở lên cấp tám, cũng vô pháp làm đến thuận sát, có thực lực ít nhất cũng phải đạt tới cấp tám cao cấp khoảng chừng.

Chỉ có cấp tám cao cấp, mới có thể tại đối mặt vô luận bao nhiêu cấp tám vậy công, đều có thể tiến hành nhất định phản kích.

Dù sao cấp tám cao cấp thực lực, đối với không gian cường không đã rất mạnh.

Bực này tồn tại, cho dù là mấy cái bát giai đỉnh phong vậy công, có lẽ đều có thể sử dụng không gian chi lực, tránh thoát một lượng hút thời gian.

Mà trong khoảng thời gian này, đủ để cho Đế Quốc cảm ứng được chiến đấu ba động.

Tại kỳ thứ, trừ ra thực lực bên ngoài, có thể làm cho Yêu Ma vận dụng lớn như thế nhân lực vật lực tiến hành vây giết tồn tại, chỉ có thể là Đế Quốc cao tầng hoặc là là chân chính Thiên Kiêu nhân vật.

Đế Quốc cao tầng, tối thiểu cần muốn đạt tới 1 phẩm cấp bậc, mà lại cho dù là 1 phẩm cấp bậc, có thể được hưởng đãi ngộ này khả năng đều cực kỳ bé nhỏ.

Duy có Thiên Kiêu khả năng lớn nhất.

Dù sao mỗi một tên Thiên Kiêu, nếu là không ngộ nhập kỳ đồ, thiên phú hơn người phía dưới, rất có thể trong tương lai, trở thành cấp chín thậm chí cả Thánh cấp tồn tại.

Loại nhân vật này, có thể bóp chết tại trong trứng nước, là Yêu Ma thích nhất làm sự tình.

"Chẳng lẽ lại, là Tinh Nguyệt ra cái gì thiên phú dị bẩm người?" La Cường trong lòng một trận suy nghĩ, nhưng rất nhanh lại lật đổ loại ý nghĩ này.

Nếu là thật sự có đề Yêu Ma hưng sư động chúng như vậy Thiên Kiều nhân vật, Tinh Nguyệt bên kia chỉ sợ sớm đã đem tin tức truyền về Đế Quốc, nhưng mình nơi này không hề có một chút tin tức nào.

Lúc này, phía dưới lại truyền tới một tràng thốt lên.

La Cường nghe vậy, mi đầu hừ mà giương lên.

"Viện Trưởng là nghĩ đến cái gì à?"

Hét lên kinh ngạc người tự nhiên là Lão Viện Trưởng.

Lão Viện Trưởng tổn râu trắng vào lúc này bỗng nhiên rung động động nói: "Bệ hạ, Lão Thần ngược lại là nhớ tới, vài ngày trước, sau đó đảm nhiệm viện trưởng Lâm Thiên, tiến về Tinh Nguyệt!"

"Xin hỏi bệ hạ, là xảy ra chuyện gì à?"

La Cường lúc này lại là bỗng nhiên đứng lên, toàn thân khí tức giống như Mãnh Hổ cuồng dã.

Hắn cuối cùng là minh bạch.

Thiên Kiều?

Đế Quốc trọng thần?

Cái kia từng cảm xuống Đế thi đệ nhất Lâm Thiên, hoàn toàn xứng đáng những danh xưng này.

Cũng hoàn toàn đầy đủ đề Yêu Ma xuất động như thế đội hình đến nhằm vào.

Đây cũng không phải bình thường Thiên Kiều.

Từ khi Lâm Thiên chính là Lăng Thiên sự tình truyền ra về sau, La Cường đã sớm đem Lâm Thiên phân chia đến cực độ trọng yếu nhân vật bên trong.

Đây là một cái đủ để cho thân là Đế Cấp hắn, đều muốn lôi kéo Cái Thế Thiên Kiều.

Tuổi còn trẻ, khai sáng họa tác mới phương thức, tuổi còn trẻ, cảm xuống lớn nhất hàm kim lượng một giới Đế thi thứ nhất.

Cấp tám cao cấp?

Trách không được.

Từng xem hết toàn bộ Đế thi La Cường như thế nào phán đoán không xuất quan vũ thực lực chân thật.

Tuy nhiên ngay lúc đó Quan Vũ cũng không tiếp nhận về thành, nhưng bằng mượn hắn kinh nghiệm nhiều năm đã sớm suy đoán ra Quan Vũ cực hạn thực lực, chỉ sợ thật tiếp cận cấp tám cao cấp.

Như thế một phen về sau, hết thấy đều nói thông.

Nghĩ đến một cái như thế nhân vật thiên tài, có thể sẽ như vậy nuốt hận tại Đế Quốc cảnh nội, La Cường giờ khắc này giận.

Thanh âm trầm thấp dưới, từng cái nén giận Đế chỉ truyền đạt ra.

"Đại Thống Lĩnh nghe lệnh, trăm mệnh người dẫn theo lĩnh nó dưới trướng Quân Vệ, tìm khắp Đế Quốc cảnh nội, cần phải tìm ra Yêu Ma chi tung tích, trăm muốn đem những thứ này dảm ở Đế Quốc làm loạn Yêu Ma chém tận giết tuyệt!"

Lời nói vừa ra, toàn trường xôn xao.

Cái này lời đã không chỉ là thứ nhất đơn giản Diệt Yêu Ma Lệnh, mà là đại biểu cho một cái cực kỳ hiếm thấy sự thật.

Đế Vương La Cường, tại lúc này lại là muốn đích thân xuất thủ!

Làm cấp chín Đế Cấp, một cái Đế Quốc tối cao quyền lợi, tối cao thực lực kinh khủng tồn tại, dưới tình huống bình thường, cho dù là có Yêu Ma Đồ Diệt một cái Quận Thành, đều không thể dẫn tới nó tự mình xuất thủ.

Trừ phi có cùng giai Yêu Ma đột kích.

Mà lần này, lại là muốn xuất thủ.

Đế Vương giận dữ, kỳ uy thế, khó có thể tưởng tượng.

Toàn trường xôn xao bên trong, chỉ có lão sắc mặt của viện trưởng tái nhợt.

Sự tình đều đã phát triển đến giai đoạn này, hẳn như thế nào suy đoán không ra.

Yêu Ma?

Đi hướng Tinh Nguyệt người?

Đế Vương lửa giận?

Hết thấy hết thấy đều biểu thị, cái kia bị tự mình nhìn tốt, cái kia thiên phú để cho mình đều cảm thấy sợ hãi thần phục người trẻ tuổi, rất có thể bị Yêu Ma chỗ giết hại.

Giờ khắc này, ngũ vị tạp trần, trong lòng có áy náy, có tự trách.

Nghĩ thầm lúc trước nếu là sai phải thêm chút hộ vệ đi theo, có lẽ kết quả sẽ có chút cải biến.

Lão Viện Trưởng lại là không biết, Lâm Thiên chịu nhầm vào, đừng nói hộ vệ.

Cho dù là thực lực đạt tới bát giai đỉnh phong Đại Thống Linh cùng đi, cũng khó khăn trốn vận rủi.

Đối phương, thế nhưng là trọn vẹn mười bảy tên cấp tám Yêu Ma a.

Thiết tâm tinh hướng dưới, trừ phi La Cường bảo hộ tuần đo, nếu không, tuyệt khó may mắn thoát khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 243: Xuất hiện

Đế Quốc chấn động.

Đây là một trận đủ để tái nhập sử sách đại động tác.

Một cái to lớn Đế Quốc.

Một cái chiếm diện tích đủ có mấy ngàn vạn km vuông khủng bố cương vực bên trong, giờ phút này gần như đồng thời tiến hành một sự kiện.

Thiên lôi chùa, Viêm Hỏa Vương, mỗi cái thế gia...

Đủ loại thế lực khổng lồ bên trong, tất cả đều điều động cường giả.

Từng người từng người đứng trên không trung Thiên Linh trở lên cường giả tại giữa không trung bay lượn qua mỗi cái thành trì.

Cấp tám cường giả tọa trấn, khắp nơi thành trì tìm kiếm đi qua.

Sau đó đã ngoại sơn lâm, cao sơn sâu chiều, đều cái địa phương, tận đều có cường giả tìm kiếm.

Hết thấy, tất cả đều là bởi vì làm Đế Quân La Cường phát ra tức giận.

Rất nhiều người cũng không rõ ràng là sao là cao quý cấp chín Đế Cấp La Cường, thế mà lại tức giận như thế, hưng sư động chúng như vậy.

Mà người biết chuyện thì là ngậm miệng không nói.

Bọn họ thế nhưng là lý giải.

Yêu Ma quá phận.

Cái này không khác đánh mặt hành vi, tại Đế Quốc cảnh nội không chút kiêng kỵ, phá hư không gian truyền tông trận, càng là hợp lực đánh giết một tên siêu tuyệt Thiên Kiêu nhân vật.

Nếu là bị Thánh Văn viện biết được việc này, đồng thời phán định Lâm Thiên thiên phú đủ để đạt tới Thánh Giai, liền Đế Quân đều lại nhận cực lớn liên luy.

Tức giận như thế, hoàn toàn là hợp tình hợp lý.

...

Một tòa huyện thành nho nhỏ bên trong, một tên cấp bảy đỉnh phong cường giả dẫn đội, rất nhanh đối với trong huyện thành triển khai.

Rất nhanh, tại một chỗ chuồng heo bên trong, một đầu run lẩy bẩy Trư Yêu bị phát hiện.

Không lưu tình chút nào chém giết.

Trư Yêu chỉ từ đều không nghĩ rõ ràng.

Chính mình một cái cấp hai tiểu Yêu, bình thường ăn tằm vô cùng tốt, chỉ là tại ban đêm hấp thu một số người sống Dương khí, thậm chí đều không dám giết chết một người tình huống dưới, vì sao lại dẫn đến nhân loại mạnh mẽ như vậy cường giả.

Một chỗ khác Quận Thành bên trong, cái nào đó đại thế gia gia chủ giờ phút này chính cười rạng rỡ.

"Nha, Liêu thống lĩnh, ngọn gió nào đem người thổi tới."

Liêu thống lĩnh âm thanh lạnh lùng nói: "Giao ra đi."

Nên thế gia gia chủ giả vờ ngây ngốc: "Liêu thống lĩnh lời này là có ý gì?"

"Người thế gia bên trong yêu!" Liêu thống lĩnh thanh âm kỳ trà cao phân: "Người hẳn phải biết mệnh lệnh của bề hạ."

"Liêu thống lĩnh, chẳng lẽ không có thể thư thả một hai?" Thế gia gia chủ sắc mặt khó nhìn lên.

Thật sự là hẳn là có giấu yêu.

Cái đó là một cái Mị Hồ yêu, hóa thành nhân hình, là nó trên giường tốt nhất bạn lữ.

Nhưng mặc dù là để mà chơi đồ chơi, nhưng rất lợi hại trân quý, là hẳn hao phí đại lực khí mới làm được.

Giờ phút này, nhìn thấy đối với Phương Thống lĩnh thái độ như thế, cũng chỉ có thể thăm thẳm thờ dài một tiếng.

"Dẫn tới đi."

Không bao lâu, mấy tên gia đình kéo lấy một tên mặt mũi tràn đầy Mị ý thiếu phụ đi vào Viện Trưởng.

"Liêu thống lĩnh, người ta mang đến."

"Giết."

Phụ nhân kia phảng phất cuối cùng là kịp phản ứng, sắc mặt đại biến, lại không một tia Mị ý, tái nhợt trên hai gò má tràn đầy hoảng sợ.

"Lão gia!"

Phụ nhân lớn tiếng hô quát lên.

Nhưng ngay sau đó đầu lâu chính là rơi xuống.

Thế gia gia chủ thăm thẳm thờ dài một tiếng, ánh mắt bên trong ngược lại là không có mấy phần đau lòng chi sắc, có vẻ vẻ đáng tiếc a.

Người mỹ phụ này, với hẳn mà nói, cũng vẻ vẻ một kiện hàng hóa a.

Không quan hệ đúng sai, vẻ vẻ chủng tộc đang lúc chiến tranh a.

Chính như Yêu Ma đối với người, người thái độ đối với Yêu Ma, làm sao cũng không phải như thế.

Nhân tâm cũng không so Yêu Ma chi tâm cao quý bao nhiêu.

Đồng dạng từng màn, phát sinh ở Đế Quốc các nơi, một trận quét sạch đế quốc Diệt Yêu hoạt động, trọn vẹn tiếp tục ba ngày có thừa.

...

Đế Cung bên trong, La Cường ngồi ở vị trí đầu vị, nghe phía dưới nhân viên thông bẩm.

"Bệ hạ, ba ngày, tổng cộng tại Đế Quốc cảnh nội thanh trừ Yêu Ma ba vạn có thừa."

"Trong đó cấp thấp Yêu Ma chiếm so vì chín thành rưỡi, ở tại trên, cấp năm Yêu Ma tiêu diệt 1,348, cấp sáu Yêu Ma tiêu diệt một trăm bảy mươi mốt, cấp bảy sơ cấp Yêu Ma mười một, cấp bảy trung cấp Yêu Ma bốn, cấp bảy yêu ma cao cấp 1, cấp bảy đỉnh phong cùng với trở lên là không."

La Cường trở mặt nhìn: "Không có?"

"Làm sao lại không có!"

"Đối phương tại cảnh nội, như thế hung hăng ngang ngược, hiện tại làm sao có thể một chút tăm hơi đều không có?"

"Tiếp tục tra, đối phương nhiều như vậy cấp tám Yêu Ma, không có khả năng không có một tia dấu chân lưu lại."

"Ày." Phía dưới hồi báo nhân viên, tự nhiên không có khả năng nói cái gì cự tuyệt.

Nhân viên tán đi, La Cường đang chuẩn bị nghỉ ngơi một phen, lập tức lại có người bên ngoài Phụng lớn tiếng thông bẩm.

"Báo, bệ hạ có tin tức mới."

"Nói."

"Vừa rồi tại Đế Quốc nào đó Quận Thành không gian truyền tống trận chỗ, đột nhiên buông xuống một nhóm người lớn viên, chính là Lâm viện trưởng gia quyến cùng hộ vệ."

La Cường con mắt hơi sáng lên, luôn miệng nói: "A?"

"Cái kia Lâm Thiên nhưng vẫn mạnh khỏe?"

Thông bẩm người chặn chờ một phen sau đáp lại: "Cái này, cũng chưa phát hiện Lâm viện trưởng tung tích, bất quá bây giờ Đại Thống Lĩnh đã chạy tới, tin tưởng rất nhanh sẽ có tin tức mới truyền đến."

Còn chưa dứt lời dưới, cái kia thông bẩm người rõ ràng là phát hiện, chẳng biết lúc nào, Đế Quân La Cường lại là đã biến mất tại trong cung điện.

Vền vẹn chỉ còn sót lại một cái còn chưa khép lại không gian thông đạo, chính chậm rãi khép lại.

Y trong quán, gần trăm người vô cùng suy yếu, hầu hết đã bất tỉnh đi.

Cho dù là Quan Vũ, giờ phút này cũng là sắc mặt vô cùng tái nhợt.

Trong những người này, thực lực cũng chưa tới cấp tám, tại không gian loạn lưu bên trong, vô pháp giúp lên bất luận cái gì chiếu cố.

Có điều cũng may phần lớn là cấp bảy tồn tại, cũng không cần quá nhiều chiếu cố bọn họ, nhưng cho dù là chỉ cần bảo hộ Lâm Huyền mấy người, liên tục mấy ngày dưới, cũng mỗi một không chịu nổi.

Thiếu điều là tại hôm nay cảm ứng được một chỗ không gian ba động, dùng hết sau cùng khí lực đem không gian tê liệt, quả nhiên là buông xuống tại đế quốc cảnh nội.

Nhưng mấy ngày không gian ăn mòn, vô luận là hộ vệ hay là Lâm Tiểu Nhu chờ đều đã chống đỡ không nổi bất tỉnh đi.

Quan Vũ cố gượng chống lấy, đang chuẩn bị đem Lâm Thiên tình trạng cáo tri trước mắt cái này thành chủ, lúc này không gian bỗng nhiên xé mở một chỗ thông đạo.

Làm thấy rõ người tới về sau, tên kia thành chủ lập tức là ánh mắt biến đổi.

"Bệ hạ!"

La Cường phát tay.

"Miễn lễ."

Sau đó đem ánh mắt nhìn về phía Quan Vũ, sắc mặt trầm ngưng.

"Người là Lâm Thiên Cự tượng hóa nhân vật, ân? Thực lực cũng không có hạ xuống, cũng không có phù phiếm, nói như vậy, hắn còn chưa có chết?"

La Cường dù sao cũng là Đế Quân, giờ phút này y nguyên tỉnh táo đáng sợ.

Chỉ một cái liếc mắt liền đem toàn bộ tình trạng đoán ra được.

Quan Vũ gật đầu: "Thiếu chủ hắn là không chết, dù sao có Zoro tại bên người."

"Zoro? Nói như vậy, hắn lại Cự tượng hóa một nhân vật!" La Cường trong mắt giờ phút này hơi có chút vẻ kinh dị.

Zoro cái danh hiệu này, hắn là biết đến, dù sao hắn là đợt thứ nhất quan sát One Piece người.

"Nghe người nói như vậy, cái kia Zoro thực lực thế mà cũng là phá cấp tám à?" La Cường mở miệng lần nữa.

"Cấp tám trung cấp thực lực, chân thực giai cấp nên là tại cấp tám sơ cấp." Quan Vũ cũng đáp.

"Dạng này à? Nói một chút đi, đến cùng phát sinh cái gì." La Cường ngữ khí tại lúc này rốt cục thoáng thư giãn một số.

Quan Vũ thật sâu hút khẩu khí, đem khí tức của mình điều hoà về sau, chậm rãi mở miệng.

"Việc này, vẫn phải từ ba ngày trước đó nói lên."

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 244: Bách thế

"Nói như vậy, Lâm Thiên lúc ấy cũng đã là nỗ lực hết đà, giờ phút này cũng không an toàn?" La Cường ngữ khí lần nữa trở nên nặng nề.

Nguyên bản, còn muốn lấy Lâm Thiên có cấp tám cường giả bảo hộ, cần phải rất nhanh liền có thể phá vỡ không gian trở về Đế Quốc.

Ai biết, sự tình cũng không đơn giản.

Tại tách ra trước đó, đi theo Lâm Thiên bên cạnh thân cái kia Zoro thế mà đã trọng thương, rất có thể vô pháp bảo trì thanh tỉnh.

Cứ như vậy, cũng không an toàn.

"Quan mỗ thân thể cần điều dưỡng một phen, thì không nói nhiều." Quan Vũ lúc này đứng dậy cáo từ.

Hắn cần sớm đi đem thân thể điều dưỡng tốt, lúc này mới có thể trước đi tìm thiếu chủ.

"Đi thôi, ta sẽ phái người sưu tầm." La Cường thờ dài một tiếng.

Hắn cảm thấy một tia áp lực.

Trách không được tại đế quốc cảnh nội tìm không thấy những cao giai đó Yêu Ma tung tích.

Những Yêu Ma đó rất có thể biết sẽ bị truyền tống đến còn lại các nơi, bởi vậy rồi đi Đế Quốc cảnh nội, tại khu vực biên giới tiến hành.

Nếu thật sự là như thế, liền cần muốn tiết kiệm thời gian.

Đế Quốc đã thật lớn như thế, nhưng nó xung quanh khu vực càng là bao la vô cùng, bằng vào hắn một cái đế quốc nhân thủ, làm sao sưu tầm tới.

Nếu là chậm, bị đối phương đoạt trước một bước, hết thấy đều muốn vô pháp vấn hồi.

Rất nhanh, La Cường đi, trở lại Đế Cung bên trong.

Vừa đi vừa về độ bước về sau, rốt cục quyết định.

Hắn chuẩn bị liên hệ Thánh Văn viện, cáo tri việc này, lấy Lâm Thiên thiên phú, đủ để cho Thánh Văn viện điều động cường giả ra ngoài tìm kiếm

... ..

Thời gian đang trôi qua.

Rất nhanh lại là mấy ngày đi qua.

Một ngày này, lại là để cả nhân tộc cương vực đều chấn động.

Loài người cương vực bên trên bầu trời, tại cái nào đó thời khắc, trong lúc đó hạ xuống lên từng sợi văn khí.

Sau đó ngay sau đó, Thánh Tượng che kín thiên không.

1 đạo khe nứt to lớn, đang sấm sét thanh âm bên trong đột nhiên vang vọng.

Từng đạo từng đạo thấy không rõ bộ dáng thân ảnh, tại lúc này trong lúc đó xuất hiện ở trong hư không.

Bóng người nhiều đến thấy không rõ, trong tay đều là nắm lấy bút vẽ.

Một số bút, vạch một cái vẽ, bắt đầu ở hư không miêu tả lấy họa tác.

"Ta sẽ trở thành Vua Hải Tặc!"

Từng hàng nóng máu ngừng, xuất hiện tại hư không, bị một cái cao su người nói ra.

Người cao su cười lớn, giận dữ, một bộ không tìm không phối bộ dáng, nhưng đối với mơ ước truy cầu, lại là sai người động dung.

Một chỗ trong núi rừng.

Một tên cúi xuống ông lão đang nhận câu, giờ phút này cảm nhận được bên trên bầu trời truyền đến khí tức về sau, cả người lại là ngu ngơ ở.

"Cái gì gọi là mộng tưởng?" Ông lão tự lẩm bẩm.

"Mộng tưởng không phải liền là một loại xa không thể chạm, nhưng nó làm cho mọi người theo đuổi mỹ hảo sự vật à?"

"Ta là từ chừng nào thì bắt đầu trong lúc lơ đãng từ bỏ mộng tưởng?"

"Thành Thánh lại có gì khó?"

"Ta vì cái gì liền từ bỏ?"

Ông lão thì thảo bên trong, nhưng trong lòng thì bỗng nhiên thông suốt.

Một cổ khó nói lên lời thánh tính ở tại trong lòng sinh sôi.

Tâm ma vút bỏ, Thánh Tượng đã thành, một tên mới Thánh Nhân sắp tại ngày sau sinh ra.

Giật mình hoàn hồn, ông lão trong mắt lại là chảy ra đục ngầu nước mắt.

Run rẩy thân thể quỳ xuống, phảng phất là một tên phổ thông ông lão.

"Học sinh Đồ Đồ quỳ tạ Lãng Thiên sư tôn."

Một người thanh niên, tại cảm nhận được hư không bên trong truyền đến lực lượng về sau, cảm xúc bỗng nhiên tăng vọt, đối với tương lai bỗng nhiên có sung túc lòng tin.

Nguyên bản chậm chạp không có thể đột phá tu vi, tại lúc này nước chảy thành sông đồng dạng đột phá.

Quỳ xuống thành khăn thanh âm vang lên lần nữa.

"Học sinh... Quỳ tạ Lãng Thiên sư tôn "

Đồng dạng từng màn xuất hiện tại loài người cương vực các nơi.

Đây là có khác tại trước đó 《 Tam Quốc Anh Hùng Truyện 》 một bộ Manga.

One Piece giảng thuật đối với mơ ước truy đuổi, chính năng lượng cường đại.

Trong lúc nhất thời, vô số người được ích lợi không nhỏ.

Thiên không hư tượng tại thành hình, cái đó là One Piece hình ảnh.

Vô số văn nhân quý báu.

Rất nhiều Văn Viện thậm chí cả cảng cao cấp bậc văn nhân hội tụ, lại một lần nữa rung động.

Thánh Nhân ẩn hiện, quan sát lấy hết thấy, như có điều suy nghĩ.

Thánh trở xuống, càng là một bộ nhận dạy học bộ đáng.

"Cái này Lăng Thiên thật đúng là không được a, lại là một bộ Bách thế họa tác, hơn nữa còn là Manga." Một ông lão chắc chắn tán thưởng.

"Bực này nhân vật, chính là Cái Thế Thiên Kiêu." Lại là 1 ông lão mở miệng.

Phía dưới còn lại văn nhân, mặt lộ vẻ vẻ sùng kính.

Bọn họ biết, hai vị này, là chân chính loài người Bắc đản anh, tại Thánh Nhân bên trong đều là cường hãn đến vô cùng tồn tại.

Nổi danh Đế Quốc trên thuộc Văn Thánh trong nội viện, một tên Lão Phụ sắc mặt trầm ngưng.

"Lần trước phái bao nhiêu người ra ngoài?"

"Trăm người, tất cả đều là cấp bảy cao cấp trở lên, càng là có hai tên cấp chín, mười tên cấp tám cường giả."

"Thêm phái nhân thủ, nhân số lại lật gấp ba."

Lão Phụ trầm giọng mở miệng.

Nàng là người biết chuyện, đạt được La Cường thượng phẩm tin tức, biết cái này Lăng Thiên là người phương nào.

Cái đó là một cái niên kỷ vẹn vẹn chỉ có chừng hai mươi người trẻ tuổi.

Giờ phút này lại là Bách thế xuất phẩm, tầm quan trọng lần nữa tăng thêm mấy phần.

Nhưng mà lời nói rơi xuống về sau, một đạo to lớn thật lớn thanh âm lại là lần nữa vang vọng.

"One Piece tạo phúc loài người, gây nên ba vạn 7,643 văn nhân đăng cấp đột phá, 10 170 triệu còn lại người nắm giữ văn nhân tư chất, đây là đại công đức."

Lời nói rơi xuống, nguyên bản Thánh tượng tại lúc này bỗng nhiên phồng lớn mấy chục lần có thừa, thậm chí đem trọn cái thiên không đều hóa thành màn đêm.

Ngay sau đó Chân Long hư ảnh, Chân Phượng hư ảnh từ chân trời mà ra, quanh quẩn lấy trong bức họa cái kia cười to cao su người.

Cao su người cười ha ha lấy, lại là nhẹ vỗ về hai đầu khủng bố Cổ Thú đầu lâu.

Giờ khắc này, tất cả mọi người dọa ngốc.

Lão phu nhân khoe miệng co giật lên.

"Đây là, đây là..."

"Đây là linh tính thuế thật, bức tranh thông linh!"

"Thế mà, lại là tiến giai Thiên thu cấp bậc."

"Người tới, người tới!"

"Đem Thánh Văn viện, Thánh Nhân phía dưới tất cả đều điều động mà ra, quát địa tam xích cũng phải đem Lâm Thiên tìm cho ta đến mang về!"

Lại là Nhất thứ cấp khác nhảy lên, đề nhân tộc sôi trào.

...

Cùng lúc đó, hai loài Yêu Ma bên trong, bầu không khí ngưng trọng.

Yêu Thánh, Ma Thánh đều xuất hiện.

Gần như đồng thời cho ra một cái mệnh lệnh.

Cấp chín Yêu Ma dẫn đội, cần phải tìm tới Lâm Thiên, tiến hành chém giết.

Một ngày này, phong vân biến ảo, loài người, loài Yêu, loài Ma vô số Bát Cửu giai cường giả ứng thanh mà động.

Mục tiêu chỉ có một người.

Người kia, tự nhiên là Lâm Thiên không thể nghi ngờ.

...

Lúc này, hư không bên trong du đặng Lâm Thiên đã tiến vào thời khắc hấp hối.

Tại Zoro biến mất về sau, nương tựa theo cỗ năng lượng kia bảo hộ, tuy nhiên không có nguy hiểm tính mạng.

Nhưng cứ thế mãi thời gian dưới, vẫn là hội có Không Gian Năng Lượng rút vào một chút.

Làm cấp bảy cường giả, hẳn có thể không ăn không uống mấy tháng, nhưng đối với Không Gian Năng Lượng lại là cũng không có bao nhiêu biện pháp có thể hóa giải.

Chỉ có thể lấy tự thân văn khí tiến hành xua tan.

Thời gian dài như vậy đến nay, đã đèn cạn dầu, gần như sắp đánh mất ý thức.

Nhưng mà, thì vào thời khắc này, một cỗ lượng lớn văn khí vào lúc này xuyên thấu hư không, tuôn ra vào thân thể.

Tu vi tại tăng trưởng.

Thân thể tại cường hóa.

Khô cạn thân thể còn như bọt biển, dần dần trở nên đến phong phú lên, nguy cơ như vậy giải trừ.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 245: Thực lực đột phá

Bách thế?

Cũng không phải.

Thiên thu!

Biến cố đột nhiên xuất hiện chấn kinh thế nhân.

Bao nhiêu năm? Từ khi lần trước Thiên thu sinh ra khoảng cách bây giờ, nói ít cũng có thời gian mấy chục năm đi qua.

Loài người, loài Yêu, loài Ma.

Tam đại đỉnh phong tộc quần, đều khát nhìn lấy chính mình tộc nhân bên trong có thể sinh ra một vị có như thế văn nhân.

Bách thể là Đế, Thiên thu thành Thánh đây là Hằng Cổ đến nay đạo lý.

Vạn cổ bất hủ không nói, đây là trải qua thời gian dài số lượng đều thừa thớt đến cực hạn, bình thường chỉ có một cái thuộc loại bên trong tốt cùng nhất tồn tại mới có thể thu được vinh hạnh đặc biệt này.

Mà có vạn cổ, tự nhiên không cần nhiều lời, chỉ cần nửa đường không vấp lạc, tuyệt đối thành Thánh.

Mà lại chỉ ít đều là Thánh Nhân bên trong tuyệt cường tồn tại.

Mà tại dưới của hắn, Thiên thu cơ hồ đồng đẳng với thành Thánh thông hành chứng.

Tuy nhiên không thể nói là trăm phần trăm, nhưng tám thành trở lên khả năng là có.

Bởi vậy, nhưng phạm là có Thiên thu chỉ tác văn nhân, cơ hồ có thể xưng là Chuẩn Thánh.

One Piece thăng cấp thành Thiên thu về sau, tạo thành oanh động so với trước đó hay là Bách thể lúc sau đã không còn là một cái cấp độ.

Tại lão phu nhân ra lệnh đồng thời, còn lại các nơi đồng dạng là có động tác.

Cùng nhân tộc khác biệt, hai loài Yêu Ma là đã rõ ràng Lâm Thiên thân phận.

Ngược lại là loài người, vẹn vẹn nhất vực chi địa Thánh Văn viện biết được, tại đi lên Hoàng triều, cùng Văn Thánh cung thì là không biết chút nào.

Loài Yêu bên trong, một tên Yêu Thánh từ đáy hồ mà ra, khí thế ép người.

"Yêu Thánh làm ra!"

Lời nói rơi xuống, vô số ẩn núp Yêu thú kinh ngạc.

Đây chính là Yêu Thánh khiến a, cái đó là loài Yêu bên trong nhất là cao thượng một hạng mệnh lệnh.

Chính là từ hơn phân nửa Yêu Thánh cộng đồng đáp ứng, mới có thể ban bố.

Ngưng thần nín hơi đang lúc, cái kia Yêu Thánh mở miệng lần nữa.

"Sở hữu tộc quần, ra một nửa Yêu Tôn, ba phần Yêu Đế, chui vào loài người cần phải diệt sát Lâm Thiên!"

"Đến lúc đó, sẽ có ba tôn Yêu Thánh, trấn thủ biên giới, lấy làm tiếp ứng!"

Loài Ma cương vực bên trong.

Cùng loài Yêu gần như tương tự mệnh lệnh ban bố mà ra.

Hội tụ phía dưới, trọn vẹn hơn ba mươi cấp chín, mấy trăm cấp tám Yêu Ma tại Lục tôn Thánh cấp chỉ huy dưới, cùng nhau mà ra, đi loài người biên cương.

Mà loài người bên này lại là yếu rất nhiều.

Nhất vực chi địa, Văn Thánh viện thực lực không thể bảo là không cường đại, nhất tôn Văn Thánh cộng thêm số tôn cấp chín cường giả cùng mấy chục vị cấp tám.

Nhưng hai đem so sánh, lại là tróc cam kiến trửu(xóc vạt áo thì khuyễn tay hờ).

...

Hư không bên trong, Lâm Thiên thời gian dần trôi qua tĩnh lại.

Cảm thụ được tràn ngập Kỳ Thân văn khí, trong mắt đầu tiên là một trận mê mang, sau đó tràn ngập sợ hãi lẫn vui mừng.

"Ta đây là?"

"Đúng."

"Ta là bị không biết tên cường giả tập kích, tựa hồ là Yêu Ma, rơi vào hư không bên trong phiêu đảng."

"Ta đây là thực lực đột phá à?"

Lâm Thiên rất nhanh kịp phản ứng, tính toán thời gian, đích thật là One Piece bị Thiên Đạo công nhận thời gian.

"Ta thực lực hôm nay..."

Lâm Thiên tự nói bên trong, toàn thân vẫn khí một trận phồng lên lên.

Trong tích tắc, hư không rung động.

"Cấp tám trung cấp!"

Rất nhanh, Lâm Thiên đối với mình thực lực trước mắt có một cái rõ ràng nhận biết.

Thiên thu cấp vẫn khí khác gia trì lại là trực tiếp để nó cấp bảy trung cấp đột phá cả một cái giai cấp nhiều.

Thậm chí, cái này vẹn vẹn bắt đầu, theo Manga tiến triển, đến bản hoàn tất khen thưởng về sau, thực lực cực lớn có thể đột phá đến cấp chín độ cao.

Cảm thụ được trong thân thể gần như nổ tung năng lượng, có thể tùy tiện phá vỡ hư không thoát đi nơi đây Lâm Thiên lại là cho trên người mình hộ tráo một lần nữa gia trì một phen sau lại lần khoanh chân ngồi xuống tới.

Bất Quá, hiện tại cũng không phải là bản thực lực hoàn toàn thể, tại bên ngoài có thể sẽ có không biết tên cường giả tập kích tình huống dưới, cần muốn làm chuẩn bị thật đầy đủ.

Tâm thần nhất động, cho dù là ở trong hư không, Mạng Thiên Đạo 'Văn' y nguyên có thể câu thông.

Rất nhanh, tiến vào Mạng Thiên Đạo 'Văn' Lâm Thiên lại một lần nữa bị bây giờ vẫn khí rung động.

Trộn vẹn 34 vạn sọt!

Sợ hãi lẫn vui mừng lộ rõ trên mặt, căn bản không còn che giấu.

Tiến vào tác giả chuyên mục, cũng không có lập tức tiêu hao vẫn khí, mà là tiến vào nhưng Cụ tượng hóa nhân vật bên trong điều tra lên.

Luffy (100)

Thực lực: Bát giai đỉnh phong.

Cụ tượng hóa tổn hao: Hai mươi tám vạn tia hoa vẫn khí.

Thiên phú: Thân thể cao su, Trái tim nhiệt huyết.

Vũ kỹ: Thuật - Cao su (Thiên Giai đỉnh phong)

Nami (100)

Thực lực: Cấp tám trung cấp

Cụ tượng hóa tổn hao: Mười bảy vạn tia hoa vẫn khí.

Thiên phú: Thuật - Trộm, Trái tim giữ cửa.

Vũ kỹ: Điều khiển thời tiết (Thiên Giai đỉnh phong, cần thời tiết tuyệt phối hợp mới có thể sử dụng.)

...

Một dải nhân vật xem hết, Lâm Thiên rơi vào trầm tư.

Từ trên thực lực mà nói, tự nhiên là Luffy cường hãn nhất.

Nhưng vẫn khí không đủ.

Dù sao Zoro nơi này, tăng lên tới 100 thực lực, còn cần trộn vẹn mười ba vạn sọt vẫn khí.

Tính được, còn lại vẫn khí cũng liền mười tám vạn thôi, hơn nữa còn cần phải hao phí 4 vạn có thừa cho mình đổi lấy về Linh Thánh trải qua

Luffy tuy mạnh, nhưng nếu là không thể trực tiếp đổi lấy ra chính thể, 50 thực lực nói không chừng còn không bằng một số những người khác.

"Zoro cần một thanh vừa tay vũ khí, tuyệt đi cần phải hao phí 1 vạn tia hoa vẫn khí, những người còn lại bên trong, không dễ chọn tuyến a, chẳng lẽ lại tuyến Buggy?" Lâm Thiên tự nói lấy, cảm thấy có chút đau đầu.

Làm một cái manga mê mà nói, hẳn thật sự là có chút không tin Buggy thực lực.

Phân liệt?

Cái quỷ gì?

Mạng Thiên Đạo 'Văn' chỉ có thể cảm nhận được hẳn tiếp xuống hội họa ý nghĩ.

Nhưng ở hẳn trí nhớ mơ hồ bên trong, chắc hẳn phản hồi cho thiên đạo liên quan tới Buggy tin tức rất cay **.

Không ngừng châm chọc. .

Rốt cục, rất nhanh quyết định.

Văn khí trùng trùng điệp điệp biến mất, đầu tiên là đem về Linh Thánh trải qua tầng tiếp theo lần đổi lấy tu tập.

Linh Hợp chỉ thuật tại văn khí tiêu hao đang lúc, khắc sâu vào não hải, tiếp xuống chỉ cần thi triển liền là có thể cùng tùy ý 1 Cụ tượng hóa nhân vật tiến hành Hợp Thể, thực lực tăng gấp bội.

Ngay sau đó, càng nhiều văn khí tiêu hao, để mà đề bạt Zoro thực lực.

Cấp tám sơ cấp, cấp tám trung cấp, cho đến cấp tám cao cấp thời khắc, Zoro thực lực cuối cùng đề bạt.

Đổi lấy danh kiếm Meito Yubashiri đi.

Cụ tượng hóa người thứ hai vật, tiến hành đầu vào đầy lấy.

Người thứ hai vật, Lâm Thiên đã là tuyển định.

Dứt khoát trực tiếp thì Nami.

Vừa vặn còn lại văn khí đầy đủ Cụ tượng hóa hoàn toàn thể tăng thêm đổi lấy thời tiết tuyệt.

Thực lực hoàn toàn phía dưới, một tên cấp tám cao cấp, một tên cấp tám trung cấp, chỉ cần về thành về sau, thực lực đều sẽ vô hạn tiếp cận cấp chín.

Thậm chí, Zoro có thể sẽ đột phá đến cấp chín.

Nương theo lấy văn khí biến mất, hư không bên trong một đạo tịnh lệ thân ảnh cũng dần dần xuất hiện.

Một đầu quýt tóc dài màu vàng áo choàng, eo nhỏ ngực lớn, vênh cao mông, hết thấy là như thế sai người kích động.

Không có Manga bên trong khoa trương như vậy đáng người ti lệ, nhưng lại càng lộ ra mê người vạn phần.

Nami, xuất hiện.

Lâm Thiên nhìn trong mắt dị sắc liên tục, thật lâu mới hồi phục tinh thần lại, nhớ tới việc.

Hư không môn hộ mở rộng, Zoro từ trong đó đi ra, thực lực có sung túc tiến bộ hẳn, cầm trong tay một thanh danh kiếm càng lộ ra uy phong凛凛 liệt.

"Phá vỡ hư không, chúng ta ra ngoài đi." Lâm Thiên lúc này mở miệng nói chuyện nói.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 246: Duyên Hải chỗ

Phá vỡ hư không, đối với trước mắt Zoro tới nói tự nhiên là đơn giản vô cùng.

Chỉ là hơi hột một đao đánh xuống, hư không chính là vỡ ra một đầu khe hở thật lớn.

Năng lượng kiện hàng phía dưới, rất là tùy tiện thoát ra ngoài.

Sau khi rơi xuống đất, Lâm Thiên bốn phía nhìn quanh một phen sau cau mày nói: "Nơi này tựa hồ không phải Đế Quốc cảnh nội."

Zoro khoe miệng co quắp rút, thật lâu nói: "Không biết, biết đường cái gì, ta không phải rất lợi hại am hiểu."

Nami lúc này cũng đầu đen rau muống nói: "Người không phải không am hiểu, mà là dân mù đường."

"Nami!" Zoro trở mặt nhìn, ngữ khí bất thiện.

Nhưng theo sát, trên đầu chính là bị hung hăng nhất quyền nện xuống.

Lâm Thiên nhìn nhin không được cười lên, quả nhiên vẫn là gánh chịu Manga bên trong một số tính cách, Zoro căn bản đối với Nami không có biện pháp.

Có điều lúc này, lại là không thể xem bọn hắn đùa giỡn, Lâm Thiên có chút im lặng nói: "Tính toán, Zoro, người nghỉ ngơi trước đi, ta cùng Nami trước tìm kiếm đường, còn không biết hiện tại lạc lư đến đâu cái vấn đề mà đây."

Zoro lạnh hừ một tiếng, hậm hặn nhìn Nami một chút sau: "Đi đường cái gì, ta mới không cảm thấy hứng thú đâu, các người tùy ý."

Lời nói rơi xuống, chính là cấu kết Lâm Thiên chuyên môn vì Cụ tượng hóa nhân vật thành lập không gian, hưu mà tiêu tán.

...

Lâm Thiên cùng Nami đi tại kiên cố bùn thổ địa bên trên, cả hai hết thấy đều im lặng.

Hoàn cảnh nơi này rõ ràng có khác với Đế Quốc.

Bốn phía đất đai khô cạn cứng rắn, phẳng phát nhiều năm chưa bao giờ trời mưa tưới tiêu qua.

Mà lại không khí bốn phía mười phần nóng rực, sai người rất lợi hại không thoát mái.

"Tựa hồ có cổ dung nham núi lửa mùi vị?" Nami lúc này mở miệng.

"Dung nham núi lửa?" Lâm Thiên nhíu mày.

"Ừm." Nami gật đầu.

"Qua xem một chút đi."

Lâm Thiên cũng buồn bực gấp, Mạc Danh Kỳ Diệu thế mà đến loại vị trí này.

Tựa hồ còn có núi lửa tồn tại.

Núi lửa đó là cái gì?

Cái kia là đồng dạng tồn tại tại gần biển khu vực sự vật.

Chẳng lẽ lại nơi này đã tới gần bờ biển không thành?

'ôm loại ý nghĩ này, Lâm Thiên cùng Nami hai người tốc độ cực nhanh, hướng phía phía trước thẳng tắp gia tốc tiến lên.

Càng là hướng phía trước, nhiệt độ không khí chính là tựa như càng phát thay đổi nóng rực một số, cho dù là lấy Lâm Thiên bây giờ tu vi, trên trán rõ ràng đều là mồ hôi có mấy phần vết mồ hôi.

"Người không sao cả đi?"

Lâm Thiên lúc này quay đầu, cả người lại là mắt tròn.

Không biết khi nào, nguyên bản ăn mặc tiểu ngắn tay Nami, lại là sinh sinh cảm quần áo xé mở hơn phân nửa, vền vền đem trước ngực trói buộc che kín.

Trái lại toàn bộ màu trắng eo thon chi lại là triển lộ trong không khí.

Xương quai xanh cực kỳ mê người, để Lâm Thiên nhìn không khỏi nuốt nước bọt.

"Nami, người đây là làm gì?"

"Cái gì làm gì?" Nami gương mặt không giải.

Lâm Thiên sắc mặt có một chút phát hồng, không biết nên nói thế nào xuất khẩu.

Lúc này, Nami thiếu điều là kịp phản ứng, che miệng cười khẽ về sau, một bộ chẳng hề để ý khẩu khí nói: "Người nói cái này a, nơi này lại không ngoại nhân, mà lại nóng nha, cũng không thể kìm nén đi."

"Ngược lại là thiếu chủ người, thẹn thùng cái gì?"

Lâm Thiên im lặng, thật lâu hậm hực nói: "Người nói rất hay có đạo lý, ta không phản bác được."

Biết Nami tính cách không bị cản trở, nhưng Lâm Thiên hoàn toàn không nghĩ tới thể mà có thể không bị cản trở đến loại trình độ này.

Thậm chí, làm trạch nam lòng đang giờ phút này có chút rục rịch ngóc đầu dậy.

Nếu không phải là tình huống không rõ, Lâm Thiên đều có chút không dám cam đoan chính mình có thể hay không khác chế chính mình **, hóa thân thành chó sói.

Kiếp trước thời điểm, thì ưa thích Nami cái này chỉ tồn tại ở anime người, hiện tại Cụ tượng hóa, muốn nói không ý nghĩ gì, là không thể nào.

Cổ đề xuống trong lòng lung tung ý nghĩ.

Tiếp tục đi đường.

Rất nhanh, phía trước hoàn cảnh có mấy phần biến hóa.

Đất đai trở nên càng thêm đỏ tươi, phẳng phất là nung đỏ lò gạch, nhiệt độ càng là kỷ trà cao phân.

Mà trước mắt cũng xa xa có thể trông thấy một ngọn núi, phun ra vụ khí.

Rất lợi hại hiển nhiên, cái này là lúc trước được Nami suy đoán núi lửa.

Nơi này linh khí rất là hỗn tạp, dẫn đến cho dù là Lâm Thiên cũng không dám sử dụng không gian thủ đoạn tiến hành đi đường, chỉ có thể đỉnh lấy khốc nhiệt tới gần.

Nhưng mà, ngay tại Lâm Thiên cùng Nami chỗ không quan tâm trên mặt đất.

Một chỗ nhìn phẳng phất đồng đất nhỏ nơi bình thường, tại Lâm Thiên cùng Nami lui thân thể rời đi về sau, vậy mà chậm rãi chuyển động.

Đang đợi được Lâm Thiên cùng Nami triệt để rời đi về sau, cái kia đồng đất lại là nương theo lấy một tiếng tiếng ầm ầm hóa thành một khối bốc lên hỏa điểm Nham thạch người khổng lồ.

"Có nhân loại xâm lấn!" Nham thạch người khổng lồ ngọt ngọt mở miệng, lấy đặc thù tần suất đem quy tắc này tin tức truyền ra ngoài.

Ngay sau đó từng tòa sườn núi nhỏ, theo thứ tự truyền lại thanh âm, cho đến đến cái kia núi lửa trước đó.

...

Lâm Thiên không rõ ràng điểm này, càng không biết nơi này là chỗ nào.

Nhưng cũng phát hiện một tia không chỗ tầm thường.

Từ phá vỡ hư không đến bây giờ, đã trọn vẹn mười mấy phút trôi qua, lấy hấn cùng Nami cấp tám thực lực, dù là không vận dụng không gian thủ đoạn, giờ phút này đi đường khoảng cách cũng là kinh người.

Dù là như thế, lại là hoang tàn vắng vẻ.

Tuy nói loại này khu vực khả năng ít người, nhưng cũng quyết định không có khả năng một cái đều không cảm ứng được.

Phải biết lúc trước cho dù là tại đế quốc vùng ngoại ô khu vực, cũng là rất dễ dàng gặp phải một số lính đánh thuê.

Hắn tự nhiên là không biết, nơi này chính là xưng là Sinh Mệnh Cẩm Khu tử vong núi lửa mạng.

Nơi này không có Yêu Ma, không có nhân loại, không có Linh thú, càng không có sinh mệnh.

Thống trị nơi này, chính là là một loại giữa thiên địa kỳ lạ sinh vật.

Một loại có linh dung nham núi lửa biến thành, bọn họ sinh tồn căn bản, chính là trong tâm hạch.

Chúng nó cừu thị hết thấy sinh mệnh, cảm giác đây là Thiên Đạo đối bọn nó bất công, đồng dạng là sinh vật, Chúng nó lại là không thể xưng là sinh mệnh, chỉ có thể xưng là dị loại.

Nhưng thật tình không biết, nếu không có thiên địa có linh, Chúng nó vền vẹn tử vật a.

Bất quá, loại sinh vật này là rất đơn thuần.

Nói cách khác chính là chết đầu óc, Chúng nó cũng không nghe theo những giải thích này, sẽ chỉ đem hết thấy xâm lấn sinh mệnh chôn vùi, hóa thành bụi núi lửa phiêu đảng trên thế gian.

...

Lâm Thiên cùng Nami một mạch hướng núi lửa tới gần.

Thậm chí, liền hai người bọn họ cũng không biết nguyên do tới gần.

Tóm lại, chính là muốn tới gần.

Người có đôi khi chính là như thế một loại kỳ lạ sinh vật.

Hội vì một số lòng hiếu kỳ, hoặc là một số chính mình cũng không biết nguyên nhân sự tình, mà triển khai nỗ lực.

Thời gian dần trôi qua, khoảng cách càng phát gần.

Mà lúc này, Lâm Thiên cũng coi như là cảm nhận được một tia đến từ đáy lòng dự cảm.

Cái đó là bị lặng lẽ thăm dò cảm giác, phảng phất có người ở trong tối từ quan sát đến chính mình.

Cước bộ thời gian dần trôi qua chậm lại, mà Nami cũng là ngưng thần nói: "Cảm giác được không thích hợp à?"

Lời nói vừa mới rơi xuống, nương theo lấy một tiếng nổ rung trời, ánh mắt của hai người trong lúc đó ngây dại ra.

Bọn họ lại là trông thấy, cái kia cái gọi là núi lửa, lại là vào thời khắc này, bỗng nhiên lay động.

Mà lại, rất nhanh đứng thẳng đứng người dậy.

Một cái có chừng cao mấy trăm thước độ Hòa Diễm Cự Nhân, đang dùng ánh mắt lạnh như băng, hung tợn nhìn chăm chú hai người.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 247: Hẳn phải chết

Cao mấy trăm thước độ Cự Nhân, đối với người bình thường đến nói là khái niệm gì?

Tóm lại, Lâm Thiên tại người khổng lồ kia dưới ánh mắt, cảm giác mình so với con kiến cũng không khá hơn chút nào.

Đây là ngăn cách khoảng cách nhất định tình huống dưới, nếu là đi tới gần, càng là có thể làm cho lòng người phách sợ hãi.

"Đây là cái gì quái vật?!" Lâm Thiên nhìn tặc lưỡi.

Hoàn toàn không nghĩ tới Mạc Danh Kỳ Diệu trong lúc vì sao lại đột nhiên khoan ra cái như thế quý đồ, vật đi ra.

Lời nói rơi xuống, lúc này bốn phía lại là lại một lần rung động.

Một số trước kia trong tầm mắt cũng không gây nên chú ý đồng đất nham thạch lại là vào thời khắc này cùng nhau biến hóa.

Từng tòa con số nhỏ lùn, nhưng y nguyên có mấy mét độ cao Nham thạch người khổng lồ ánh mắt đồng dạng vô cùng băng lãnh.

"..." Lâm Thiên có chút im lặng.

Tuy nhiên không làm rõ ràng được những vật này là làm cái gì, nhưng rất lợi hại hiển nhiên, đối phương cũng bất hữu thiện.

Cái kia trong ánh mắt trần trụi sát ý là không còn che giấu.

"Ta giọt cái ai da, có chút khó làm a."

Hắn đã cảm thụ ra những thứ này Nham thạch người khổng lồ thực lực.

Rất mạnh.

Mạnh có chút không thể nói lý.

Thấp nhất, phương xa chỉ có cao hai, ba mét độ một cái Nham thạch người khổng lồ, đều có cấp sáu tu vi.

Mà những cái kia bình thường lớn nhỏ cơ hồ đều là cấp bảy.

Hơi hơi lớn một số càng là chừng cấp tám.

Sơ lược xem xét, cấp bảy trên trăm, cấp tám hơn mười.

Mà phương xa cái kia núi lửa biến thành, khí tức càng là khủng bố đến cực hạn, hiển nhiên là đã đột phá cấp chín.

"Những vật này rất lợi hại kỳ lạ a, tựa hồ cũng không phải là sinh mệnh." Nami lúc này mở miệng.

"Ừm, không có sinh mệnh khí tức, hẳn là một loại nào đó kỳ lạ sự vật diễn hóa." Lâm Thiên gật đầu.

"Rất lợi hại cảm giác a."

"Vậy khẳng định rất lợi hại a, đoán chừng chúng ta đây là tiến ỏ trộm cướp, trách không được không có trông thấy một cái nhân loại.

Chắc hẳn những thứ này kỳ lạ giống loài đối với nhân loại rất lợi hại cừu hận, phải nghĩ biện pháp chuẩn bị." Lâm Thiên cười khổ một tiếng.

Hắn tự nhiên là không chuẩn bị cùng đối phương những thứ này hình thù cở quái đồ vật đến 1 trận đại chiến cái gì.

Dù là có Zoro tại, tại hợp dưới hạ thế, tựa hồ cũng không phải là không có lực đánh một trận, nhưng đến mức đó sao?

Không oán không cừu, liền đối phương là thứ đồ gì đều không rõ ràng.

Tồn hao đại lực khí, thậm chí khả năng bị thương tình huống dưới, cùng đối phương quyết đấu sinh tử?

Tự nhiên là không biết.

Có điều Lâm Thiên không có đối bọn hắn động thủ lý do, không có nghĩa là những Nham thạch người khổng lồ đó không có động thủ lý do.

Lâm Thiên hai người, đối với bọn hắn tộc quần tới nói, cái kia chính là ngoại lai xâm lấn chủng tộc.

Gioại lai xâm lấn người, phóng tới hiện thực nhân loại thế giới bên trong, cái kia chính là mạnh mẽ xông tới dân cư, là muốn nhập hình.

Mà tại thiên nhiên, càng là lộ ra khắc nghiệt cùng tàn khốc.

Chỉ có hai loại khả năng tính.

Người chết, hoặc là ta chết.

Đối với đánh giết Lâm Thiên chờ hai nhân loại, những thứ này núi Thạch Cự Nhân tự nhiên là tự tin dị thường.

Bọn họ cho tới bây giờ đều xem thường nhân loại, cảm giác nhân loại vèn vèn vận khí tốt hơn a.

Thậm chí liền Yêu Ma, bọn họ cũng sẽ không nhìn thẳng vào mắt nó.

Bọn họ cho rằng, chủng tộc của mình có được toàn Thánh đạo đại thế giới cường hãn nhất thể phách, nếu là ủng hộ có sinh mệnh có thể tu luyện, cái kia đem xưng bá Thánh đạo thế giới.

Đáng tiếc, không thể tu luyện.

Vền vền Tinh Hạch biến thành bọn họ, trời sinh thực lực chính là định hình.

Bởi vậy bọn họ oán hận hết thấy.

Lâm Thiên không rõ ràng những thứ này, còn dự định cùng đối phương thật tốt giao lưu một phen, chuẩn bị rời đi nơi đây.

Người yếu không ngoại giao đạo lý, Lâm Thiên là rõ ràng, bởi vậy đang bị đối phương vây quanh trong nháy mắt, tại cùng Nami nói chuyện với nhau vài câu về sau chính là đã quyết định chú ý.

Toàn thân cấp tám khí tức điên cuồng tuôn ra, đem hư không đều chấn vỡ về sau, một bước đạp bầu trời mà lên.

Đây là tại triển lãm thực lực của mình, làm cho đối phương có chút kiêng kị.

Đi vào trên bầu trời, Lâm Thiên vẫn khí xen lẫn thanh âm, đem phương viên ngàn mét đặt vào trong đó, lớn tiếng nói: "Ha ha, ta không biết các ngươi có thể hay không nghe hiểu người ngôn ngữ, nhưng chúng ta không có ác ý, chỉ là không cẩn thận tiến vào nơi đây.

Nếu là có thể, có thể hay không cho chúng ta rời đi, ta cũng không muốn cùng các ngươi sinh ra xung đột, chắc hẳn các ngươi cũng không nguyện ý có bất kỳ thương vong đi?"

Yên tĩnh.

Nham thạch người khổng lồ không có người phản ứng đến hắn, y nguyên dùng ánh mắt ấy nhìn lấy hắn.

Thăng đến chân trời lần nữa truyền đến một trận oanh minh.

Xa xa nhìn lại, Lâm Thiên trong mắt có kinh hãi.

Cái kia núi lửa biến thành lớn nhất, kinh khủng nhất, thực lực mạnh nhất, ánh mắt cũng băng lãnh nhất Nham thạch người khổng lồ Cự Nhân động.

Vài trăm mét độ cao, để hắn mỗi bước ra một bước khoảng cách đều lớn đến khoa trương, so với cấp tám cường giả tốc độ cao nhất cũng không thua bao nhiêu.

Thậm chí còn hơn.

Lúc này, xa xa, tràn ngập cừu hận thanh âm cũng từ nơi xa vang lên.

"Thương vong?"

"Nhân loại, các ngươi quá coi trọng chính mình, các ngươi dám can đảm xâm nhập nơi này, đã biểu thị tử vong, các ngươi hẳn phải chết!"

Sát ý chọc tan bầu trời, căn bản không còn che giấu ngưng là thật chất.

Mà lúc này, lúc trước một mực trầm mặc còn lại tiểu hình người đá, cũng tại lúc này cùng kêu lên a quát lên: "Hắn phải chết, hắn phải chết, hắn phải chết!"

"Khốn kiếp, một đám IQ thấp hàng." Lâm Thiên trong lòng giận nằng một tiếng, những thứ này quý đồ, vật quá không bình thường.

Hoàn toàn không biết vì sao lại đối với hai người mình có như thế sát ý.

Chỉ có thể quy tội IQ thấp.

Nhưng là vô luận trong lòng làm sao đầu đen rau muống, cũng cải biến không đối phương tràn ngập ác ý ý nghĩ.

Sắc mặt khó coi từ giữa không trung hạ xuống, cùng Nami tụ họp.

"Đoán chừng không có dễ dàng như vậy rời đi."

"Ừm."

Nami ngược lại là cảm xúc rất lợi hại ổn định.

Tại One Piece thế giới bên trong, nàng theo Luffy, gặp phải các loại loạn thất bát tao sự tình quá nhiều.

Tuy nhiên bị Cự tượng hóa đi ra, nhưng nàng y nguyên tồn tại phương diện kia trí nhớ.

Không có chút rung động nào, giống như Bình Hồ Thu Nguyệt.

Nham thạch người khổng lồ đang áp sát.

Còn lại thoáng nhỏ một chút Nham thạch người khổng lồ thì là đem nơi này xong bao vây hết.

Thoáng cảm thụ một phen về sau, Lâm Thiên càng là phát hiện, nơi đây không gian thể mà đều bị phong tỏa.

Những thứ này dị chủng tuy nhiên không thể tu luyện, nhưng ở trên thực lực, lại là cũng sẽ không so với cùng giai nhân loại hoặc là Yêu Ma thấp hơn.

Giống nhau là có ngày đạo khen thưởng không gian điều khiển thiên phú.

Giờ phút này đem không gian phong tỏa về sau, cũng đoạn tuyệt Lâm Thiên cùng Nami dựa vào không gian chi lực rồi đi ý nghĩ.

Thật sâu hút khẩu khí, Lâm Thiên tay trái hơi động một chút đang lúc, về ra một cánh cửa đình, đem Zoro cũng triệu hoán đi ra.

Thực lực của đối phương rất cường đại, nhất định phải đem hết toàn lực.

Mà lại, cái kia thực lực lớn nhất mạnh nhất dung nham núi lửa đá thể mà khoảng cách còn có chút, nếu là có thể đuổi lúc trước, rồi đi nơi đây, cũng không cần làm đến như thể phiền phức.

Có thể không cùng đạt tới cấp chín mạnh nhất Nham thạch người khổng lồ đối chiến, cái đó là không còn gì tốt hơn lựa chọn.

Bầu không khí từ từ thay đổi ngưng trọng lên.

Mà lúc này, xa xa phương xa.

Một tên xấu xí Yêu thú hơi sững sờ về sau, trong mắt lóe lên vui mừng.

Nó là một cái cấp tám Yêu thú, nhưng chiến đấu lực lại không cường đại, làm đền bù tổn thất, cảm giác của nó năng lực cực kỳ cường hãn.

Xa xa, nó cảm nhận được trầm ngưng văn khí ba động.

Loại kia văn khí ba động, cùng nó biết được Lâm Thiên không khác nhau chút nào, giống như đúc.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 248: Tề tụ

Yêu thú cảm nhận được Lâm Thiên khí tức về sau, rất lợi hại mau rồi đi nguyên địa.

Nơi đó vị trí nó cũng tương tự rõ ràng.

Cái kia là sườn núi lửa từ vong vị trí, bên trong có Đế Cấp dị chủng sinh mệnh.

Tại bình thường Thánh cấp không dám loạn động tình huống dưới, đã coi như là sức chiến đấu cao nhất.

Mà lại, bởi vì nó dị bẩm thiên phú duyên cớ, cho dù là cùng giai Yêu Ma người, đều không thể đem đánh giết.

Thân thể quá cứng rắn.

Có lẽ có thể đánh bại, nhưng tuyệt đối vô pháp đánh giết.

Dày đại mấy chục mét nham thạch bao vây lấy lớn chừng quả đấm Tinh Hạch, sao có thể công phá?

Không ai nguyện ý tiến vào bên trong, trực tiếp đem như vậy một khối địa vực toàn bộ giao cho bọn hắn.

Rất nhanh, Yêu thú đi vào một chỗ trong núi rừng, khí tức thời gian dần trôi qua phóng xuất ra.

Không bao lâu, từng người từng người yêu thú cường đại đến chỗ này, Chúng nó tiếp thụ lấy yêu thú kia thả ra tín hiệu.

Một tên Nguru Đầu Yêu Đế đi lên phía trước, trầm giọng nói: "Phát hiện tình huống như thế nào à?"

"Thạch Nguru Yêu Đế đại nhân, tiểu nhân phát hiện cái kia Lâm Thiên vị trí, là tại sườn núi lửa tử vong bên trong."

"Ừm, sườn núi lửa tử vong?" Thạch Nguru Yêu Đế hơi sững sờ, sau đó rất nhanh mở miệng: "Sườn núi lửa tử vong à?"

"Vậy hẳn sẽ rất nguy hiểm a, tựa hồ chúng ta không cần đi quản hắn, ở trong đó đồ chơi, sẽ đem hắn giải quyết."

Lúc này, lúc trước yêu thú kia lại là lắc lắc đầu nói: "Yêu Đế lời ấy sai rồi, tại cảm thụ của ta bên trong, tu vi của hắn đã đột phá, tối thiểu là cấp tám trung cấp."

"Lấy hắn lúc trước cấp bảy cứ có vượt cấp thực lực đến xem, hiện tại cấp tám về sau, những quý đồ, vật đó, có thể hay không lưu hắn lại còn còn chưa thể biết được."

Thạch Nguru Yêu Đế, ánh mắt lần nữa trầm ngưng.

"Cũng đúng, lại là một bộ Thiên thu họa tác, thực lực có đột phá cũng hợp tình hợp lý."

"Dạng này, ta đi bẩm báo Yêu Thánh, đến lúc đó triệu tập còn lại Yêu Ma, cùng nhau giết vào, cần phải đem diệt sát, người lại tiếp tục âm thầm điều tra khí tức của hắn, đừng để hắn chạy."

...

Loài Yêu, có năng lực này, loài người đồng dạng không thua bao nhiêu.

Tại gần như đồng thời, Văn Thánh trong nội viện phái ra người, cũng phát hiện Lâm Thiên ở chỗ đó.

Không giống với Yêu Ma, bọn họ căn bản không dùng thương nghị, trực tiếp chính là cùng nhau lựa chọn tiến vào bên trong.

Trong lúc lơ đãng, bốn phe thế lực cùng nhau hội tụ.

Núi lửa Nham thạch người khổng lồ, loài người, loài Yêu, loài Ma.

Tổng cộng đạt tới gần như mười tên Đế Cấp cường giả.

Sẽ tại chạm mặt về sau sinh ra va chạm.

...

Lâm Thiên trong mắt thần sắc rất lợi hại nghiêm túc.

Đối phương cái kia mạnh nhất Cự Nhân còn gần cách thẳng xa, nhưng này chút phụ cận phổ thông Nham thạch người khổng lồ lại là đã bắt đầu động thủ.

Trải qua giao tiếp về sau, rất nhanh phát hiện, những đồ chơi này lực lớn vô cùng không nói, mà thân thể còn cứng rắn đến cực hạn.

Cho dù là Zoro sử xuất Nhị kiếm phái vũ kỹ, cũng vô pháp đánh cho trọng thương.

Mà chính mình cùng Nami, càng là cần hợp lực, mới có thể đem nó đánh lui.

Duy nhất nhược điểm, cũng chính là tốc độ thoát có vẻ hơi chậm một chút a.

Nhưng hoàn toàn không che giấu được ưu điểm.

Dù sao không gian bị phong tỏa phía dưới, tốc độ ưu thế lại ở đối phương hình thành vây kín về sau, không còn sót lại chút gì.

Chỉ có liều mạng.

... ..

"Chúng ta hợp lực công kích một đầu, không thể để cho bọn họ tiếp tục tới gần." Lâm Thiên trầm giọng mở miệng.

"Ừm, những đá này vấn đề, xác thực có chút phiền phức." Nami lúc này ứng hợp nhất âm thanh.

Cho dù là Zoro, giờ phút này cũng không có cự tuyệt.

Cái này vốn cũng không phải là một trận công bình chiến đấu, đối phương số lượng nhiều nhiều như vậy, tự nhiên không cần đi nói cái gì Chủ Nghĩa Anh Hùng.

Rất nhanh, một đợt thể công ngưng tụ.

Lâm Thiên cầm trong tay bút vẽ, 1 bộ cung tiễn cứ như vậy hội họa đi ra.

Xa xa, giương cung xạ kích, văn khí ngưng tụ tại mũi tên, mang theo cực kỳ cường đại xuyên thấu năng lực.

Nami thì là từ sung mãn trước ngực rút ra thời tiết tuyệt, yêu kiều "chi" tiếng vang lên: "Dự Báo Thời Tiết: Báo Sấm Sét!"

1 đám mây đen hội tụ phía dưới, từng đạo từng đạo Sấm sét ở trong đó lẫn lộn.

"Tam kiếm phái, trăm tám nghìn phiền não Phurong!" Zoro hét lớn một tiếng về sau, danh kiếm phối hợp với mặt khác hai thanh phổ thông đao nhận, phóng xuất ra cường đại chiêu số.

Đến Tam kiếm phái cấp bậc này, đã là bị Thiên Đạo bình xét cấp bậc là Thiên giai cao cấp vũ kỹ.

Lâm Thiên trong mắt tàn khốc lóe lên một cái rồi biến mất về sau, lưỡi mũi tên phi tốc Phá Toái Hư Không.

"Phanh."

Một tiếng vang giòn, mũi tên tại một đầu Nham thạch người khổng lồ trên thân văng lên tia lửa.

Từng mảnh nhỏ đá vụn trượt xuống, rơi trên mặt đất phát ra từng tiếng giòn vang.

Ngay sau đó, trên bầu trời Sấm sét rơi xuống, đôm đốp thanh âm Trung Tướng cái kia Nham thạch người khổng lồ bao phủ.

Thân thể cao lớn không thể động đậy, phẳng phất bị tê liệt.

Nhưng Sấm sét đối với thạch đầu vốn là hiệu quả không lớn, bởi vậy cơ hồ cũng chỉ có thể đưa đến một cái tác dụng phụ trợ.

Ngay sau đó, Zoro kiếm chiêu thừa dịp cơ hội, hung hăng đánh xuống, trong gió lốc, đá vụn phi vũ.

Uy lực cường đại cuối cùng là bị phá vỡ từng tầng từng tầng vách đá, xâm nhập trong đó.

Một tiếng vang giòn vào lúc này vang lên.

Lâm Thiên ánh mắt bỗng nhiên sáng lên.

Hắn phát hiện.

Ngay tại vừa rồi, cái kia Nham thạch người khổng lồ trong lòng vị trí tựa hồ có một cái Hóa Hồng Tinh Hạch vỡ vụn.

"Chẳng lẽ, đây là số mệnh môn?" Ý nghĩ bên trong, cái kia Nham thạch người khổng lồ quả nhiên là hết lên rồi ngã gục, lại không một tia khí tức.

Lần này, hoàn toàn có thể xác định lúc trước suy đoán.

"Mạng của bọn hắn môn ở ngực vị trí, các người có một cái tinh thể, đánh nát về sau liền có thể diệt sát hắn!" Lâm Thiên mở miệng đem phát hiện tin tức cáo tri hai người.

"Dạng này à?" Zoro nói nhỏ một tiếng, thân hình bỗng nhiên nhảy lên động ra ngoài.

"Tam kiếm phái, trăm tám nghìn phiền não Phurong!" Lại là một cái vũ kỹ sử xuất, thẳng tắp chiếu vào trong lòng vị trí mà đi.

Đùng đùng (*không dứt). .

Một trận gió lốc loạn xoáy phía dưới, kiếm khí tràn ngập, xuyên thấu lực cứng, rần nham thạch.

Phanh.

Lại là một tiếng vang giòn truyền đến.

Nham thạch người khổng lồ ngã xuống đất.

"Như vậy, những đồ chơi này uy hiếp không lớn." Gặp một màn này, Zoro lúc này tự tin nói.

Nhưng lời nói vừa mới rơi xuống, thần sắc của hắn chính là lần nữa thay đổi nghiêm túc lên.

Hắn đột nhiên phát hiện, một đầu so với phổ thông cấp tám hình thể càng thêm to lớn vài tia Nham thạch người khổng lồ đã là để mắt tới hắn.

Lâm Thiên cũng trông thấy một màn này, chỉ có thể cười khổ nói: "Người bị để mắt tới, trước giải quyết đồ chơi kia đi."

Zoro lạnh hừ một tiếng, tự nhiên là sẽ không đáng sợ mây may, chủ động hướng phía cái kia càng hơn hơn phân Nham thạch người khổng lồ xông đem đi qua.

Lâm Thiên thấy thế cũng nói: "Nami, chúng ta phối hợp đi."

"Ừm." Nami đáp, năng tự nhiên là rõ ràng, thực lực của mình cùng Zoro không cách nào so sánh, sẽ không đi đơn đả độc đấu.

Lúc này, chân trời lại là bỗng nhiên truyền đến một tiếng âm hiểm cười thanh âm.

"Lâm Thiên, có thể tính tìm ra người."

Nghe vậy Lâm Thiên, giương mắt xem xét, sắc mặt thời gian dần trôi qua trở nên khó coi.

Chỉ gặp cái kia xa xa chân trời, một mảnh tím thẫm Ma khí quanh quần dưới, từng bầy cao giai loài Ma chính cười lạnh nhìn lấy giao chiến vị trí.

Thoáng cảm thụ một phen, lại là không hề có thấp hơn cấp tám tồn tại.

Nhưng mà, cái này cũng chưa hết.

Mấy giây về sau, tại cái kia loài Ma bên cạnh thân vị trí, lại là một đoàn yêu khí xuất hiện.

Trong đó Yêu Tộc Cường Giả số lượng, cũng không so loài Ma thấp hơn mây may.

Địch nhân mấy chục lần tại phe mình, một loại tâm tình tuyệt vọng hiện lên.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 249: Linh Hợp

Lâm Thiên sắc mặt khó coi đến cực hạn.

Vốn dĩ bị những thứ này quý dị Nham thạch người khổng lồ vây quanh cứ rất là gian nan, giờ phút này tăng thêm số lượng nhiều đến cực hạn Yêu Ma.

Có thể giết ra ngoài tỷ lệ cực kỳ bé nhỏ, cơ hồ tiếp cận là không.

Nhìn lên trời một bên nhìn chăm chăm nhìn lấy chính mình Yêu Ma, Lâm Thiên trong lòng càng là lộ ra buồn bực vô cùng.

Đến mức đó sao? Chính mình giờ chẳng qua chỉ là cứ giết chết cái cấp tám Ma Tôn mà thôi, hiện tại như vậy giống trống khua chiêng?

Mà lại, loài Ma đến coi như, loài Yêu tại sao lại muốn tới tham gia náo nhiệt?

Lúc nào, Yêu Ma cũng bắt đầu quan hệ mật thiết

Lâm Thiên đến nay đều còn không rõ ràng lắm, những yêu ma này tại sao muốn tập kích chính mình.

Còn đem nó quy tội vì khi ấy đánh giết Lê Thiên Ma tôn nguyên nhân.

"Có chút khó làm a." Lâm Thiên nhẹ giọng nói nhỏ.

Lúc này Zoro cùng Nami đều đã nương đến bên cạnh hắn.

"Không, tình huống có lẽ không có bất cứ như vậy." Nami lúc này lại là lác đàu.

Chỉ chỉ bốn phía Nham thạch người khổng lồ, Nami tiếp tục nói: "Người nhìn những thứ này dị sinh vật."

Lâm Thiên xoay chuyển ánh mắt, khi thấy những Nham thạch người khổng lồ đó thời điểm trong mắt cuối cùng là có một điểm vui mừng.

Những Nham thạch người khổng lồ đó, giờ phút này giống như bọn họ, đồng dạng trong mắt có vẻ cảnh giác, càng là có phần nộ.

Lúc này, nơi xa cường đại nhất cái kia núi lửa Nham thạch người khổng lồ lúc này cũng mở miệng, để Lâm Thiên khẳng định chính mình suy đoán.

"Người xâm nhập, các người là sống ngán à!"

"Không không, tôn kính Vua của Núi lửa, chúng ta mục tiêu vẹn vẹn nhân loại kia, cũng không muốn cùng người là địch." Chân trời một tên Ma Đế mở miệng.

"Nhân loại? Có thể, nhưng các người đồng dạng muốn chết!" Vua của Núi lửa, cũng không cho những thứ này Ma Đế may mắn mặt mũi.

...

Giữa hai bên đối thoại, Lâm Thiên cũng không quan tâm, hắn chỉ cần biết tin tức này cứ đầy đủ.

Ánh mắt hơi trầm ngưng một lát sau, Lâm Thiên mở miệng nói: "Hiện tại bắt đầu, khác công kích những thứ này Nham thạch người khổng lồ, không phải vậy một hồi hai mặt thụ địch, rất khó đối kháng."

"Ừm, biết." Nami cùng Zoro gật đầu.

Yêu Ma địa phương, tại cùng núi lửa người khổng lồ thương lượng không có kết quả về sau, vào thời khắc này, lúc này, cái này thoáng chốc, cái này chỉ nháy mắt, đều là cùng nhau lạnh hừ một tiếng.

Càng có Ma Đế giờ phút này là âm lên.

Bọn họ vốn cũng không phải là cái gì tâm địa thiện lương thuần phác tồn tại, lúc trước nguyện ý cùng cái kia núi lửa người khổng lồ nói chuyện cũng chỉ là ném thử một phen.

Đối phương đã không đồng ý, cũng không quan trọng.

Bọn họ rất lợi hại giải núi lửa người khổng lồ.

Thực lực tuy mạnh, nhưng cũng giới hạn tại thể phách cùng lực lượng, tốc độ lại là rất chậm, nếu như không cùng bọn hắn liều chết, đánh xong liền đi, đối phương cũng không làm gì được.

"Không cần phải để ý đến hòn đá kia vấn đề, phế phẩm a." Ma Đế là âm lên.

Dẫn tới phía dưới rất nhiều Nham thạch người khổng lồ tức giận không thôi, thậm chí đem ánh mắt đều phóng tới trên người của bọn hắn.

Nhưng những yêu ma này lại là không thèm để ý chút nào.

Những thứ này giờ chẳng qua chỉ là bảy tám giai Nham thạch người khổng lồ thôi, bọn họ phương này nhưng là có mấy tên Đế Cấp tồn tại.

Chỉ cần cái kia Vua của Núi lửa không xuất thủ, đối bọn hắn căn bản không tạo thành bất kỳ uy hiếp gì.

Không có vật có uy hiếp, vậy liền không tính đồ vật.

Đem ánh mắt khóa chặt đến Lâm Thiên trên thân, một tên Yêu Đế lúc này cũng rốt cục lên tiếng.

"À, Lâm Thiên đúng không, có thể tính tìm được người, lần này người cũng không có vận tốt như vậy."

"Tìm ta làm gì? Một cái Lệ Thiên Ma tôn, các người đến mức đó sao?" Lâm Thiên lúc này nhin không được hỏi ngược lại.

Hắn thật sự là có chút không hiểu những thứ này huy động nhân lực đến vậy giết chính mình Yêu Ma.

Mà lại, nghe lời nói của đối phương đến xem, lần trước tựa hồ cũng là những yêu ma này bày kế tập kích.

Không phải vậy quả quyết tuyệt đối sẽ không nói lần này người nhưng chạy không được.

Lời này ý tứ chứ không phải rất rõ ràng à, chính mình trước kia đã từng chạy qua.

Mà tính toán đầu ra đấy, hết thấy chính mình cũng liền thụ lần trước một lần tập kích.

Lâm Thiên giọng hỏi âm truyền ra ngoài, lúc này lại là để cái kia Yêu Đế có chút sững sờ, âm thanh lạnh lùng nói: "Ta không biết ngươi đang nói cái gì, Lệ Thiên Ma tôn?"

Lâm Thiên nói: "Chẳng lẽ các ngươi không phải là bởi vì cái kia Lệ Thiên Ma tôn bị ta giết chết đến báo thù?"

Ma Tôn đội hình bên trong, một tên Ma Đế đáp không mà ra, lạnh lùng nói tiếp: "Buồn cười, một tên Ma Tôn làm sao có thể để cho chúng ta xuất mã."

"Vậy thì vì cái gì?" Lâm Thiên nhíu mày.

"Hừ, đó là bởi vì..."

"Bớt nói nhiều lời, trực tiếp đem hấn đánh giết, sau đó rời đi nơi đây đi."

Lúc trước tên kia Ma Đế còn muốn giải thích một phen, lúc này một tên khác Ma Đế lại là mở miệng cắt ngang lời nói.

Nói chuyện với nhau như vậy tan rã trong không vui, mà lúc này, phi vũ giữa không trung Yêu Ma, cũng cùng nhau động.

Lâm Thiên thân thể hơi cứng đờ, đang chuẩn bị nghênh chiến, nhưng nơi khóe mắt lại là chính là phát hiện, những cái kia lúc trước bị trào phúng một đợt Nham thạch người khổng lồ lại là dẫn đầu nghênh đón.

Nham thạch người khổng lồ dù sao chiếm cứ lấy sân nhà, số lượng không ít.

So với những yêu ma này cũng không thua bao nhiêu, đặc biệt là bởi vì nó thiên phú nguyên nhân, thân thể cứng rắn.

Tuy nhiên cấp tám số lượng hơi không đủ, nhưng ở cấp bảy vây kín phía dưới, lại là có thể ngăn trở cản lại.

Dù sao cho dù là cấp tám Yêu Ma, muốn trong thời gian ngắn giết chết một cái cấp bảy Nham thạch người khổng lồ cũng không quá hiện thực.

Đợt thứ nhất thể công, lại là tại Lâm Thiên không có xuất thủ tình huống dưới, chính là bị những thứ này dị chủng cho tan rã.

Bên trên bầu trời, còn lại không có xuất thủ Đế Cấp Yêu Ma lúc này nhưng cũng kìm nén không được.

Bọn họ vốn nên liền định mau giết Lâm Thiên.

Vốn dĩ lấy là như thế đông đảo cấp tám xuất mã, bọn họ có thể áp trận, nhưng không ngờ tới những thứ này Nham thạch người khổng lồ xấu sự tình, giờ phút này chỉ có thể tự mình động thủ.

Lâm Thiên thân thể tại Đế Cấp cường giả khí tức dẫn ra ngoài trong chốc lát căng cứng.

Tâm niệm cấp chuyển trong lúc, thật nhanh làm ra quyết định.

"Nami, ngươi về trước đi."

Lâm Thiên mở miệng.

Hắn nói trở về, tự nhiên là trở lại Cụ tượng hóa nhân vật không gian bên trong đội.

Nami nghe vậy, một câu không nói, trực tiếp chính là nghe theo phân phó.

Nàng đã đoán được Lâm Thiên muốn làm gì.

Nàng ở lại tình huống dưới, chỉ có thể là làm vướng bận.

Nami thân hình biến mất, vền vẹn còn lại lưu một vòng làn gió thơm quanh quần trong không khí.

Lúc này, Lâm Thiên ánh mắt trong lúc đó lạnh lẽo.

"Zoro, chuẩn bị kỹ càng à?"

"Ừm." Zoro mở miệng.

Về Linh Thánh trải qua, cấp tám có khả năng thi triển chiêu số tại lúc này lần thứ nhất bị dùng ra.

Linh Hợp chi thuật.

Cái gọi là Linh Hợp, tự nhiên là cùng Cụ tượng hóa nhân vật linh khí hợp nhất.

Tại một trận luồng khí xoáy gào thét, sóng gió thay nhau nổi lên về sau, hết thấy trước mắt biển.

Zoro tiêu tán, Lâm Thiên y nguyên đứng sừng sững nguyên địa, nhưng bộ dáng có mấy phần biến hóa rất nhỏ.

Thời khắc này Lâm Thiên trong tay nắm lấy song đao, trên thân càng là có văn khí ngưng tụ màu đen khô giáp.

Mà khí tức, càng là trực tiếp kéo lên điên cuồng một đoạn.

Linh khí văn khí tập hợp, bộc phát ra uy lực cường hãn đến cực hạn, giờ phút này rõ ràng là xông phá cấp tám trở ngại, trực tiếp phá vỡ mà vào cấp chín độ cao.

Một loại không gian đều nằm trong tay cảm giác, từ đáy lòng truyền ra.

Đao trong tay lưỡi đao, tản ra lừng lừng hàn quang, Lâm Thiên có chút liếc mắt nhìn hướng chân trời đã xuất thủ Đế Cấp Yêu Ma về sau, tà mị cười một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 250: Chiến đấu Tiên Hành Khúc

Nhìn lấy hướng phía chính mình xông đem mà đến Đế Cấp cường giả, Lâm Thiên nhếch miệng lên, mỉm cười xuất hiện.

Nhưng hấn lại là cũng không có lựa chọn phản kích, mà là mạng theo trào phúng đối với cái kia Ma Đế dựng thẳng cái ngón giữa về sau, quay người liền chạy.

Tuy nhiên trước mắt thực lực thành công đột phá cấp chín, nhưng Lâm Thiên sẽ không tự tin đến cho là mình có thể lấy một địch nhiều.

Hắn có thể đến cấp chín thực lực, đã coi như là vượt cấp thực lực.

Nếu là đối phó một cái, còn có thể liều mạng một lần.

Nhưng đối phó với mấy cái, độ khó kia sẽ không còn là khó khăn cấp, mà là địa ngục cấp.

Trừ phi những cái yêu ma để trong lúc sinh ra nội chiến, nếu không tuyệt đối không có thủ thắng hi vọng.

Dưới mắt, sinh cơ duy nhất, chỉ có một đầu, đó chính là nghĩ biện pháp đuổi tới cái kia Vua của Núi lửa trước mặt,

Vua của Núi lửa tuy nhiên nguy hiểm, nhưng thuộc về một cái trung lập sinh vật.

Tại Lâm Thiên trong nhận thức biết, cái đồ chơi này là thuộc về Đại Long một loại.

Tuy nhiên khả năng Đại Long hủy một đời, nhưng ở nuôi dưỡng thoả đáng tình huống dưới, nhưng là có thể để Đại Long hỗ trợ chuyển vận.

Hắn dù sao người cô đơn, tương đối so sánh, đầu này "Đại Long" chuyển vận đến những Yêu Ma đó trên người tỷ lệ rõ ràng muốn lớn rất nhiều.

"Muốn chạy!" Sau lưng Đế Cấp cường giả lửa giận dâng lên.

Không nghĩ tới đối phương thế mà đến bây giờ còn dám khiêu khích, mà lại khiêu khích về sau, thế mà còn chạy, rất là phản nộ.

Nhưng phản nộ lại là không có bất kỳ cái gì biện pháp.

Thời khắc này Lâm Thiên dù sao cũng là đột phá cấp chín cái này cửa khẩu, cho dù so đứng đã lâu Đế Cấp hơi chẳng bằng, nhưng cũng không phải nói trong thời gian ngắn liền có thể đuổi kịp.

Cùng là cấp chín, phương diện tốc độ chênh lệch cũng không có đến không thể vượt qua cấp độ.

Vừa trốn chạy, số đuổi theo.

Tăng thêm núi lửa thế mà vốn là hướng phía phương vị này di động, bởi vậy tam phương khoảng cách giờ phút này đều tại rút ngắn.

Lâm Thiên lúc này cũng càng phát bắt đầu cẩn thận.

Đại Long chuyển vận thế nhưng là không phân địch ta, mình tại đằng trước đi qua, nói không chừng liền sẽ trước nhận một lần như lời đình công kích.

Đến lúc đó, hết thấy đều muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Nhưng nếu là mau né đến, tiếp xuống trực diện Vua của Núi lửa, chính là những yêu ma này bên trong Đế Cấp.

Vạn mét, tám ngàn mét, ba ngàn mét, một ngàn mét...

Cấp tốc phía dưới, cuối cùng khoảng cách, chỉ cần không đến một giây mà có thể tới gần.

Lúc này, Lâm Thiên ánh mắt bỗng nhiên chính là ngưng tụ.

"Tam kiếm phái, 720 Con Phượng Hoàng Phiên Nảo!"

Zoro trước mắt mạnh nhất chiêu số, tại Lâm Thiên trong tay sử xuất.

Một đạo gió xoáy bao vây lấy quanh thân, tốc độ tại lúc này càng nhanh mấy phần.

Cùng lúc đó, từng vệt kiếm khí cũng tại lúc này khuấy động mà ra.

"Đi chết!" Vua của Núi lửa cũng xuất thủ, to mấy chục mét mảnh cánh tay giờ lên đến giữa không trung, ngang nhiên nện xuống.

Hắn tốc độ di chuyển tuy chậm, nhưng không có nghĩa là công kích đồng dạng trì độn, nếu không làm sao có thể xưng là cấp chín tồn tại?

So với Lâm Thiên kiếm chiêu không chậm mấy may nhất quyền từ trên trời giáng xuống.

Nhưng lúc này, lại là vừa lúc đụng vào cái kia khuấy động mà ra kiếm khí.

Giờ chẳng qua chỉ là dù sao giữa hai bên ẩn chứa lực đạo hoàn toàn chứ không phải một cái cấp bậc, kiếm khí chỉ là chèo chống không đến một giây, chính là bỗng nhiên tán loạn.

Nhưng cái này chút thời gian, lại là đầy đủ.

Lâm Thiên mượn sử xuất kiếm chiêu sau tăng vọt tốc độ, cũng không có vọng tưởng thoát ly công kích của đối phương khoảng cách, ngược lại là trực tiếp thừa cơ áp vào cánh tay của đối phương phía trên.

Ầm vang một tiếng thật lớn, mặt đất vỡ ra một cái hố, giống như bị vắn thạch chỗ nện qua.

Đầy trời tro bụi giờ lên, đem thiên không đều ô nhiễm nhìn không rõ.

Lâm Thiên dán cánh tay của đối phương, mặc dù không có tiếp nhận chính diện va chạm, nhưng loại cảm giác này, cũng cũng không tốt đẹp gì.

Tựa như là hắn bị một cổ cấp tốc chạy xe hơi, đỉnh lấy tiến lên, không khí lực cản chèn ép ở ngực khó chịu.

Đương nhiên, loại kết quả này đã là tốt nhất.

Nếu không nếu là bị quyền đầu chính diện đánh trúng, đó cũng không phải là bị đỉnh lấy tiến lên, mà là sổng sò sò bị phi nhanh chiếc xe đụng vào.

Chỉ sợ liền toàn thân xương cốt đều muốn vỡ vụn.

"Người đâu." Lúc này, đuổi theo mà đến Yêu Ma lại là cùng nhau hét lớn lên tiếng.

Tầm mắt của bọn hắn hoàn toàn bị bụi mù bao phủ, ánh mắt không đủ trăm mét.

Lâm Thiên không lo được điều chỉnh khó chịu ở ngực, mượn cơ hội này lần nữa thân hình nhảy lên động, thật nhanh đi vào núi lửa người khổng lồ phía sau lặn giấu đi.

Núi lửa người khổng lồ hình thể to lớn, cũng liền dẫn đến nó linh hoạt tính hạ xuống, lại là không hề có phát hiện Lâm Thiên động tác.

Tại trong sự nhận thức của hắn, nhân loại kia, chỉ sợ đã bị chính mình Thiết Quyền, nhất kích đánh vỡ nát.

Bụi mù tiêu tán, Vua của Núi lửa ánh mắt rất nhanh rơi ở trước mắt sáu tên Đế Cấp Yêu Ma phía trên.

Kính khùng sát ý nở rộ, nộ hồng vang vọng.

"Nhân loại kia đã chết trước, các ngươi hiện tại cũng muốn chết!"

Yêu Ma ngạc nhiên, cùng nhau liếc nhau.

"Chết? ?" Có Yêu Đế không dám tin.

Dù sao cũng là một tên đột phá cấp chín tồn tại, cho dù là dựa vào Linh Hợp đột phá, đó cũng là cấp chín, làm sao có thể dễ dàng như thế cứ đưa đầu?

"Không có khả năng." Một tên Ma Đế cũng lắc đầu liên tục.

Đối với núi lửa người khổng lồ, bọn họ là giải.

Tuy nhiên đối kháng chính diện, đối phương có thể xung cấp chín vô địch.

Nhưng lại chưa bao giờ có đánh giết cấp chín cường giả chiến tích tồn tại.

Không phải là không muốn giết, mà là căn bản giết không.

Cấp chín cường giả nếu là một lòng muốn chạy trốn, tuyệt đối không thể có thể bị đánh giết.

Mà lại, cũng quả quyết không có khả năng nhất kích liền chết, cái này quá không xuất hiện thực.

"Hắn tuyệt đối không chết." Lúc này lại là một tên Ma Đế mở miệng.

Hắn chỉ chỉ phía dưới hàm động, trầm giọng nói: "Nếu là chết, lấy cấp chín cường giả thân thể cường độ, không, cho dù là lấy cấp tám cường giả thân thể cường độ, cũng không có khả năng liền 1 điểm tàn không còn sót lại một chút cặn dưới, các ngươi nhìn, phía dưới, có bất kỳ vết máu à?"

Các yêu ma cùng nhau dưới nhìn, tại không có bụi mù tình huống dưới, tầm mắt của bọn hắn không bị ngăn cản, loại này khoảng cách mấy trăm mét, trong mắt bọn hắn, giống như gần trong gang tấc.

Lần này nhìn sang, quả nhiên là mây mây dấu vết mà không thấy.

"Hắn khẳng định trốn, rất có thể tại cái kia núi lửa người khổng lồ trên thân." Có Yêu Đế kết luận.

Dù sao thời gian ngắn như vậy, tại không gian ba động kịch liệt, hỗn loạn, lại bị phong tỏa, không thể sử dụng bước nhảy không gian rồi đi tình huống dưới.

Cho dù là cấp chín cường giả, cũng không có khả năng tại chút điểm thời gian này, hoàn toàn thoát cách tầm mắt của bọn hắn.

Lúc này, Vua của Núi lửa lại là kìm nén không được, cánh tay trắng kiện lần nữa nâng lên đang lúc, vừa sai bước ra.

Khoảng cách mấy trăm mét, đến tận đây một bước bước qua, lại là nhất kích công kích mãnh liệt sắp rơi xuống.

"Không tốt, đình trước ở lần này công kích." Các yêu ma ánh mắt cùng nhau ngưng tụ, không dám ở đàm luận nữa.

Ma khí cùng yêu khí nở rộ, từng chùm hắc quang cùng thanh quang ở thời điểm này biến hóa vì một con che đậy thiên không cự chương, so với cái kia Vua của Núi lửa cánh tay còn muốn lộ ra càng thêm thô to.

Cái này là hoàn toàn từ yêu khí cùng Ma khí tạo thành Năng Lượng Thể, giờ phút này đồng dạng đón cánh tay đang vỗ xuống, 1 bàn tay từ dưới từ trên vòng đi lên.

Hai cái cự thủ, giống như muốn đem thiên không xé rách, hung hăng đập vào.

Một cổ khó nói lên lời khùng bố ba động tại lúc này nở rộ ra.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 251: Kinh khủng Vua của Núi lửa

Vua của Núi lửa cánh tay đã đầy đủ thô to.

Đường kính mấy chục mét, quơ múa, cả phiến thiên địa đều bị bóng mờ che đầy.

Nhưng, bên này mấy tên Yêu Ma Đế lấy thuần túy năng lượng hóa thành bàn tay lại là lộ ra càng thêm to lớn.

Dài trăm thước ngắn, dày đặc vô cùng.

"Ầm ầm! !"

Giữa hai bên đột nhiên giao kích, phát ra kinh khủng tiếng vang.

Lâm Thiên tại Vua của Núi lửa phần lưng dán nham thạch, lúc này bỗng nhiên cảm giác được thân thể một trận lay động.

Một giây sau, cái kia lúc trước kiên cố vô cùng thân hình không lồ, lại là sinh sinh hướng xuống ngã xuống.

Vua của Núi lửa không chống đỡ được loại này cường đại lực đạo, bị đặt mông đập tới tại thứ trên, ném ra 1 cái hố sâu to lớn.

Dù sao, đối phương thủy chung là sáu tên Đế Cấp tồn tại, liên thủ phản kích.

Dù là Vua của Núi lửa tại đồng bậc bên trong, lực lượng đã tính toán cường đại vô cùng, nhưng cũng không chống đỡ được.

Cũng may, Vua của Núi lửa thân thể to lớn, lại là từ mây mù vùng núi biến thành, Lâm Thiên có đầy đủ khe hở tránh né, ngược lại là cũng không có bị trực tiếp áp đảo.

Nhưng trước mắt, giờ phút này cũng bỗng nhiên biến thành đen lên.

"Sẽ không phải cứ như vậy quỳ đi?" Lâm Thiên trong lòng hiện ra nói thầm.

Mặc dù nhưng cái này Vua của Núi lửa nhìn rất lợi hại uy mãnh đáng sợ, nhưng đối phương, đây chính là trọn vẹn sáu tên cùng giai cường giả đồng loạt ra tay.

Không chống đỡ được, ợ ra rắm cũng không phải là không được.

Nhưng loại ý nghĩ này, vừa mới xuất hiện, ngay sau đó, Lâm Thiên chính là phát hiện trước mắt rốt cục sáng lên.

Vua của Núi lửa cũng không có bị đánh bại, rất nhanh bò người lên, tức giận tiếng rống cũng tại lúc này vang động trời triệt.

"Đồ chết tiệt, các nguoi chọc giận ta!"

Vua của Núi lửa, giờ phút này toàn thân trong lúc lại là đột nhiên có dung nham bắt đầu dâng lên, chậm rãi che kín quanh thân.

Lâm Thiên kinh hãi, nhưng bây giờ cũng không phải là 1 cái cơ hội tốt rồi đi, chỉ có thể cứ thế mà chống lên hộ trảo.

Bất quá, những thứ này dung nham tuy nhiên nhiệt độ cao lớn, nhưng cũng không phải là tranh đối với tính công kích, chỉ là thuận thế trượt xuống, bởi vậy ngược lại cũng có thể chống đỡ được.

Lúc này, ngược lại là bên trên bầu trời một số Yêu Đế, Ma Đế không ngừng kêu khổ.

"Cái đồ chơi này thật là cái quái vật!" Có Yêu Đế nhìn không được chửi ầm lên.

Lúc trước khủng bố như thế nhất kích, chống đỡ cũng liền chống đỡ, bọn họ cũng có chuẩn bị tâm lý, nhưng duy chỉ có không nghĩ tới chính là, cái kia Vua của Núi lửa, lại không tổn thương một tí nào.

Bị đánh ra vị trí, vèn vèn rơi xuống như vậy mấy khối đá vụn thôi, đừng nói thương căn động cốt, căn bản không hề ảnh hưởng, hơn nữa còn chọc giận đối phương.

Một lần nữa đứng thẳng lên Vua của Núi lửa, cũng không so lúc trước, dưới sự phẫn nộ, trên cánh tay mang theo nóng rực dung nham, bắt đầu điên cuồng công kích.

Bật hết hỏa lực phía dưới Vua của Núi lửa, hoàn toàn có thể không nhìn những thứ này Yêu Đế, Ma Đế phản kích, rất là khủng bố.

Nhưng Yêu Đế cùng Ma Đế nhưng cũng không dám ngăn Vua của Núi lửa phản công, chỉ có thể trong lòng tức giận mắng tùy thời mà động.

Vừa đánh vừa lui phía dưới, chiến cục tại lúc này lại là có chút bị kéo đến lúc trước vị trí.

Nơi này có cấp tám Yêu Ma, trong lúc nhất thời có chút không dám tại lui.

"Chư vị, chúng ta lần nữa hợp lực, đem đánh bại, sau đó nghĩ biện pháp dùng trận pháp đem phong cấm lên, nếu không, rất khó xử lý." Có Ma Đế đề nghị.

"Thế nhưng là, muốn phong cấm lại bức này tồn tại, chuẩn bị trận pháp cũng cần thập phần cường đại mới được, trong thời gian ngắn căn bản bố trí không." Có Yêu Đế lúc này đưa ra lo nghĩ.

"Không sao." Lúc trước cái kia Ma Đế mở miệng lần nữa, xuất ra một cái lòng người lớn nhỏ trận bàn nói: "Ta chỗ này có Ma Thánh khắc hoạ trận bàn, vốn là làm dự phòng Nhân tộc cường giả trợ giúp sơ dụng."

"Giờ chẳng qua chỉ là xem ra, những thứ này nhân loại ngu xuẩn, đến bây giờ đều cũng chưa phát hiện Lâm Thiên, đến đây trợ giúp."

"Dùng trận bàn đem phong tỏa, thừa dịp thời gian chỉ cần đem cái kia Lâm Thiên giải quyết, cũng không cần phải phòng bị loài người."

"Mà lại, mấu chốt nhất một điểm, nơi này thuộc về không quản lý, không thuộc về loài người quản hạt, lúc trước cũng là coi là lại ở nhân tộc phạm vi bên trong tiến hành giao chiến, trận bàn tác dụng, kỳ thực đã rất nhỏ."

"Ta một hồi kích hoạt trận bàn, các người hợp lực, hẳn là làm cho nó trong thời gian ngắn đánh mất chiến đấu năng lực."

Còn lại năm người, lúc này liếc nhau, đồng thời gật gật đầu.

"Nếu là như vậy, tự nhiên không còn gì tốt hơn."

Vua của Núi lửa, vẫn còn đang cuồng bạo công kích tới, nó điên cuồng phía dưới, căn bản không nhìn bốn phía tồn tại bất luận cái gì.

Bàng lớn như núi thân thể, mỗi một lần xô dịch đều muốn hết thảy phá hủy.

Thậm chí một số Nham thạch người khổng lồ đều bị giẫm nát hóa thành bột phấn, những cấp thấp đó Yêu Ma tự nhiên là thảm hại hơn, liền kêu rên đều không thể phát ra.

Huyết nhục thậm chí sẽ bị dung nham hòa tan, vĩnh cửu biến mất trên thế gian.

Lâm Thiên núp trong bóng tối, nhìn tặc lưỡi không thôi.

Trong tầm mắt, Vua của Núi lửa lúc trước bước qua địa phương, lưu lại một cái sâu đạt hơn mười mét hố sâu.

Liền đất đai đều bị giẫm thực.

"Sinh vật khủng bố." Lâm Thiên trong lòng nói nhỏ.

Nhưng lời nói rơi xuống thoáng chốc, Lâm Thiên ánh mắt ngay sau đó chính là ngưng tụ.

Hắn có thể rõ ràng cảm nhận được, lại là một trận cuồng bạo năng lượng tại lúc này tụ tập.

Loại lực lượng này, so với lúc trước cái kia một cỗ, hơi hơi kém trên như vậy một tia, nhưng tương tự kinh người vô cùng, chỉ sợ có thể tùy tiện diệt sát chính mình.

"Đối phương, đây là lại phải đối với gia hỏa này xuất thủ à." Lâm Thiên thân thể căng cứng.

Tuy nhiên có lúc trước vết xe đổ, biết cái này cái quái vật to lớn sẽ không bị thương, nhưng to lớn thân thể ngã xuống, nếu là không cẩn thận bị ngăn chặn, cũng sẽ ăn không ôm lấy đi.

Thời gian dần trôi qua đem năng lượng phóng thích, tại sẽ không khiến cho những người còn lại chú ý tình huống dưới, đem hộ tráo bắt đầu gia cố.

Rốt cục, sau một lát, lại là nổ vang về sau, thân thể cao lớn hết lên rồi ngã gục.

"Đối phương loại công kích này, chắc hẳn cũng sẽ không thi triển nhiều lần đi? Chờ bọn hắn tiêu hao quá lớn, cũng là thời điểm thoát đi nơi đây." Lâm Thiên trong lòng âm thầm đoán.

Nhưng ý nghĩ là đẹp tốt.

Rất nhanh, còn không đợi Vua của Núi lửa đứng dậy, Lâm Thiên chính là nghe thấy ngoại giới bên trong một tiếng trầm muộn tức giận hừ vang lên.

"Vạn Ma Phong Hồn trận!"

Lời nói về sau, Lâm Thiên chân mày bỗng nhiên nhăn lại.

Hắn cảm nhận được một cỗ lực lượng vô danh, một cỗ viễn siêu tại cấp chín chất lượng lực lượng.

Đây là chất trên chênh lệch, mặc dù tốt giống như cỗ lực lượng này không tính quá mức lẫn lộn dày, nhưng nó làm cho mọi người vô pháp dâng lên lòng phản kháng.

"Bị!"

Lâm Thiên trong lòng trầm xuống, cỗ lực lượng này, tuyệt đối là thánh Nhân mới có thể nắm giữ.

Tại liên tưởng đến lúc trước ngoại giới truyền đến thanh âm, đã đoán được đối phương làm ra thứ gì.

Rất có thể là đối phương dùng ra Ma Thánh hoặc là Yêu Thánh cho một loại nào đó thần bí vật thể.

Suy đoán bên trong, Vua của Núi lửa thân thể cũng bỗng nhiên giật co.

Nhưng lúc này, lại là không làm nên chuyện gì.

Tại cỗ lực lượng kia phía dưới, mà lấy Vua của Núi lửa lực lượng, cũng vô pháp tránh thoát.

Dù sao, thánh cùng Đế ở giữa khác biệt, cũng không phải là bình thường.

Cho dù là Vua của Núi lửa loại này tại Đế Cấp bên trong đều nhân vật cường hãn nhất, cũng vô pháp đối kháng may may Thánh Lực.

Khác biệt quá to lớn. . ! !

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 252: Loài người viện quân

Thánh Nhân Chi Lực vì gì như thế cường hãn?

Cái này không chỉ là một chút chênh lệch có thể so sánh với.

Thánh Nhân, đại biểu cho uy phong thế giới mạnh nhất, tối cao đoàn, lớn nhất vô giải một cái thực lực.

Thánh Nhân, chính là là có thể ngưng tụ lĩnh vực tồn tại.

Lĩnh vực bên trong, không gian, thời gian cùng tồn tại.

Chưong khổng Thời Không chi Lực, lĩnh vực bên trong, chính là vô địch.

Mà Đế Cấp, tuy nhiên hoàn chỉnh có thể chưong khổng không gian, nhưng ở thời gian phía trên lại là không có chút nào đọc lướt qua.

So với cấp tám tới nói, Đế Cấp tại không gian chưong khổng trên càng thêm hoàn thiện, có thể nghiền ép cấp tám, lấy một địch 10.

Nhưng Thánh Giai, so với Đế Cấp thế nhưng là chính một chút thêm ra một cái hoàn chỉnh thời gian Chưong Khổng Pháp Tác a.

Chỉ là vượt qua một tia, đã có thể hình thành nghiền ép.

Thêm ra hoàn chỉnh, trong đó khác biệt căn bản không phải Đế Cấp cùng cấp tám có thể sánh được.

Nếu là Đế Cấp đối với cấp tám tới nói, phảng phất khoảng cách.

Như vậy thánh cùng Đế Cấp ở trung gian chênh lệch, làm theo là hoàn toàn giống như rãnh trời.

Vua của Núi lửa, tại cũng không tính nhiều Thánh Giai lực lượng phía dưới, cũng sẽ không thụ thương, dù sao lực phòng ngự của hắn, đã viễn siêu Đế

Cấp.

Thánh Nhân muốn giết nó, cũng cần tốn nhiều sức lực.

Nhưng vèn vèn vây ở tình huống dưới, trong thời gian ngắn, nó cũng vô pháp tránh thoát.

Tại từng vòng từng vòng ánh sáng màu đen phía dưới, ngã trên mặt đất Vua của Núi lửa phảng phất tàn phế, vô pháp động đậy.

Mà Lâm Thiên, ở tại trên thân, đồng dạng cũng là ở vào trận pháp phạm vi bên trong.

Tuy nhiên chứ không phải trận pháp nhằm vào mục tiêu, nhưng trận pháp dù sao cũng là một cái phong cấm trận pháp, giờ phút này rõ ràng là phát hiện, mình đã không thể động đậy.

"Bị!" Lâm Thiên sắc mặt đại biến.

Tại cái kia Thánh Lực phía dưới, hấn lực lượng trong cơ thể đã vô pháp vận dụng, hiện tại gần như là dè dặt làm thịt, dính cá trên thớt thịt, cơ hồ là mặc người chém giết.

Quả nhiên, tại gần gũi mấy chục giây sau, theo từng con Kinh Thiên Ma khí, yêu khí hóa thành bàn tay đem núi lửa chi chủ thân thể khê đảo.

Nguyên bản bị ép ở phía dưới phản lưng bị sống sờ sờ lật qua.

Xấn lạn xuất hiện lần nữa, Lâm Thiên sắc mặt lại là thay đổi hoàn toàn trắng bệch.

Hấn mặc dù là tại Vua của Núi lửa thân thể nham thạch trong khe hở, nhưng cũng không tính rất lợi hại bí ẩn, đối phương chỉ muốn tỉ mỉ quan sát, rất nhanh đã có thể tìm tới hấn.

"Tìm ra." Lúc này, quả nhiên là có một tên đầu sinh hai chân, diện mục đen nhánh Ma Đế lạnh lùng mở miệng.

Cánh tay màu đen, xa xa ngăn cách khoảng cách, chỉ Lâm Thiên vị trí.

"Ha ha, tiểu tử này, hiện tại không có cách nào trốn, giết đi." Một tên Yêu Đế cười to lên.

"Tiểu tử này, khẳng định không ngờ tới loại tình huống này."

Các yêu ma tùy ý cuồng tiếu, đã đem Lâm Thiên nhìn thành người chết.

Nhưng thời khắc này, hư không bên trong lại là lại là một nguồn sức mạnh mệnh mông xa xa truyền đến.

Cổ lực lượng này, để Yêu Ma biểu lộ nghiêm túc mấy phần.

Lâm Thiên lại là trong mắt có sợ hãi lẫn vui mừng.

Cổ lực lượng này, tràn đầy chính khí, hạo nhiên vô cùng, hiển nhiên cũng không phải là Yêu Ma, rất có thể chính là là loài người.

"Giết hấn, nhân tộc cường giả tới." Lúc này một tên Yêu Đế hô to lên tiếng.

Lúc này, không dùng cái kia Yêu Đế nhắc nhở, từng đạo từng đạo công kích đã trong lúc đó xuất thủ.

Ba động không bố đem không gian đều chấn vỡ, uy lực kinh người.

"Xong, những công kích này khủng bố như vậy, ta bây giờ căn bản không có cách nào chống cự." Vừa mới dâng lên vẻ hưng phấn, giống như bọt nước, thoáng qua tức thì.

Nhưng mà, cứ vào thời khắc này, bị phong cấm Vua của Núi lửa, lại là bỗng nhiên quát lên một tiếng lớn.

Từng đạo từng đạo dung nham hỗn hợp có nó trên người năng lượng, kịch liệt triển khai phản kháng.

Thế công rất dễ dàng bị triệt tiêu, Lâm Thiên chung quy là thờ phào một hơi.

"Đáng chết, quên cái này quý đồ vật, nó còn có năng lực phản kháng." Chư vị Yêu Đế, Ma Đế ánh mắt lúc này cùng nhau trở nên khó coi.

Lâm Thiên thực lực, đích thật là vô pháp phản kháng mấy may, nhưng Vua của Núi lửa lại là không phải vậy, hấn hoàn toàn có năng lực phản kháng.

Một lần công kích bị hóa giải, cũng liền biểu thị thời cơ tốt nhất đã đánh mất, lúc này tiếng xé gió rớt cục truyền đến.

Từng người từng người Nhân tộc cường giả xuất hiện, tuy nhiên nhân số so với Yêu Ma tới nói một chút nhiều, nhưng đủ để để Lâm Thiên tâm tình phấn chấn.

"Yêu Ma, các ngươi đây là tại muốn chết!" 1 người đàn ông tuổi trung niên lạnh lùng đang lúc mở miệng.

Hắn đã thấy bị phong vây ở trong trận pháp Lâm Thiên, cảm thấy giận dữ.

Đây chính là Văn Thánh viện Thánh Nhân chỉ rõ cần người bảo vệ vật, thiếu điều là không hề có ra sai lầm.

Nhưng hiển nhiên, nếu là muốn một phân một hào, khả năng kết cục đều không thể vấn hồi.

Yêu Đế, Ma Đế lúc này thân sắc lại là lộ ra nhẹ lỏng một ít.

"Chỉ là mấy cái này à? Còn tốt, chứ vị trước đem những nhân loại này giải quyết hết đi."

Các yêu ma tâm cùng Lâm Thiên đồng dạng cũng ở thời điểm này thư giãn xuống tới, bọn họ sợ người tộc, cái đó là sợ số lớn cường giả đến đây.

Dù sao nơi này nói trắng ra, cũng là tại loài người cương vực bên trong một khối việc không ai quản lý khu vực.

Cách Yêu Ma cương vực còn xa một chút, trợ giúp không kịp.

Nếu là người tộc phát hiện bọn họ, mấy chục lần cùng bọn hắn cường giả đánh tới, cho dù đến lúc đó có Thánh giả yểm hộ, chi sợ cũng phải giao phó không ít.

Dù sao loài người đồng dạng cũng là có Thánh giả tồn tại.

Nhưng bây giờ, vèn vèn như thế một số?

Vô luận là cường giả số lượng, hay là cấp thấp số lượng, đều kém xa bọn họ.

Loại tình huống này, không khác đưa đồ ăn.

Lâm Thiên là món chính, những này là món điểm tâm ngọt.

Nhớ tới một phen bí mật hành động, lại có cơ hội diệt sát mấy tên Đế Cấp, tâm tình đắc ý.

Yêu Ma bên này thương nghị, loài người phương hướng lại là cũng không phải là không có có phản ứng chút nào.

Tại tới chỗ này, phát giác được song phương chiến lực chênh lệch về sau, đồng dạng bắt đầu nghĩ biện pháp thông báo người còn lại tộc.

Trung niên nam tử thanh sắc khuyến mãi quát lớn: "Hừ, một đám sắp chết đến nơi gia hòa, thế mà còn vọng tưởng diệt giết chúng ta, ngươi cho rằng chi có ngàn ấy người, chúng ta cứ dám tới à?"

Trung niên nam tử trì hoãn thời gian, trực tiếp liều mạng hiển nhiên là không quá thích hợp.

"Ủm? ? ?" Các yêu ma rất lợi hại nghi hoặc.

"Còn có người?" Một tên Ma Đế có vẻ hơi nghi hoặc.

Một tên Yêu Đế càng là kéo dài ra chính mình linh thức, muốn tìm những cường giả khác tồn tại.

Sau một hồi khá lâu, không thu hoạch được gì.

Lúc này, cùng nhau kịp phản ứng.

"Nhân loại, ngươi lại dám lừa gạt chúng ta!"

"Hừ, có phải hay không lừa gạt, các ngươi chờ lấy là được." Trung niên nam tử tự nhiên là sẽ không thừa nhận cái gì, vẫn là duy trì lời nói trên cường thế.

Nhưng, có thể trở thành Đế Cấp Yêu Ma, cũng không phải ung dung hạng người, lúc này lạnh hừ một tiếng.

"Có người lại như thế nào, chỉ ít trong thời gian ngắn, vô pháp đuổi tới nơi đây, có lẽ nhiều như vậy thời gian vô pháp đánh chết ngươi nhóm, nhưng chỉ cần có thể đánh giết Lâm Thiên, chuyện này chính là không lỗ."

"Động thủ, tru sát Lâm Thiên." Các yêu ma cũng sợ đêm dài lắm mộng, ánh mắt thay đổi càng phát ra tàn nhẫn lên.

Bọn họ xem như bỏ đi tru sát còn lại Nhân tộc cường giả ý nghĩ, nhưng Lâm Thiên lại là không giết không được.

Nghe được Yêu Ma nói ra ngữ về sau, trung niên nam tử ánh mắt rốt cục biến.

Thay đổi có mấy phần về kinh hoàng, nghiêm nghị quát: "Nhóc con, dám can đảm!"

"Các ngươi tuyệt đối vô pháp sống mà đi ra nơi đây!"

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 253: Dị biến

Nhân tộc cường giả uy hiếp, đối với Yêu Ma vô dụng.

Bọn họ đã thật tâm muốn động thủ tru sát Lâm Thiên, đây là cấp trên từ mệnh lệnh.

Làm sao có thể bị loại này uy hiếp dao động?

Khác nói đối diện là khả năng có cường giả tại trợ giúp trên đường, cho dù cứ như vậy đã đến, cũng không có khả năng lùi bước.

Trừ phi, có Thánh Nhân ra mặt ngăn cản.

Nhưng khi đó, thì là nhân vật trao đổi, liền nên là những yêu ma này phải nghĩ biện pháp thoát thân rồi đi.

Dù sao, có Thánh Nhân tồn tại, là không tồn tại cho dù một tia tỷ lệ, có thể ở ngay trước mặt Thánh nhân, tru sát roi cho dù một người bình thường khả năng.

Nhưng loài người phương diện có thể sẽ có Thánh Nhân xuất mã à?

Hiển nhiên là không biết.

Thánh Nhân, vậy nhưng là cùng cấp với chúng tộc nền tảng tồn tại, đừng nói là một cái có tiềm lực nhân loại.

Cho dù là một tên Chuẩn Thánh, cũng không có khả năng, để bọn hấn ra mặt nghĩ cách cứu viện.

Dù sao rút giây động rừng, Thánh Nhân tồn tại, cái đó là đại biểu cho một loại vô hình áp bách lực, nếu là bất luận chủng tộc nào tồn thất một tên Thánh cấp, đó mới là động căn bản.

Thánh cấp tùy tiện không dám nhúc nhích.

Yêu Ma muốn tru sát Lâm Thiên, Nhân tộc cường giả phương diện tự nhiên là muốn dòn dưng.

Nhưng làm sao Yêu Ma số lượng lại là viễn siêu loài người, rất nhanh, phân ra trọn vẹn bốn người đối lên loài người phương hướng Đế Cấp.

Còn lại 1 Ma 1 yêu hai tên Đế Cấp thì là điên cuồng hướng phía Lâm Thiên vị trí tiến lên.

Lâm Thiên trong mắt lóe lên, cầu sinh dục vọng tại lúc này càng phát mãnh liệt.

Đi trước, tuyệt vọng, cơ hội không có muốn chạy trốn ý nghĩ.

Nhưng bây giờ, lại có thể có người loại điều động cường giả tới cứu viện, mà lại tựa hồ đến tiếp sau còn có những người khác tới cứu.

Lâm Thiên cùng những Yêu Ma đó một dạng, bị trung niên nam tử lời nói lừa gạt.

Đồng dạng coi là hậu phương còn có người đến đây giải cứu.

Tâm thần bỗng nhiên nhất động, mắt nhìn đối phương thế công sắp tới, Lâm Thiên trực tiếp tiến vào Mạng Thiên Đạo 'Vấn' bên trong.

Đây là trước mắt hấn có thể nghĩ tới duy nhất phương thức.

Mạng Thiên Đạo 'Vấn' bên trong, Lâm Thiên yên lặng đếm lấy số tự, kẹp lại thời gian điểm.

"Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, Thất, tám, chín, 10..."

Cảm giác được Mạng Thiên Đạo 'Văn' bắt đầu bài xích, chậm rãi một số về lên.

Lần nữa bắt đầu đếm thầm.

"Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, Thất..."

Lại là một số về xuống.

Lần này hội họa chính là Đường Bá Hổ tiền kỳ một bộ, rất lợi hại ngắn gọn, tổng cộng chỉ có 37 bút, nhưng đủ để tri hoãn cái tốt mấy cái phút.

Cực kỳ vô si, tiếp tục bắt đầu đếm xem.

"Một, hai, ba, bốn..."

Cứ thế mãi, tái diễn động tác.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Một phút đồng hồ, hai phút đồng hồ, ba phút...

Thẳng đến sau bảy phút, họa tác rốt cục hoàn thành.

Tri hoãn cuối cùng từng phút từng giây, đem truyền lên, sau đó lần nữa tiến vào hội họa chỉ mối quan hệ..

Thời gian dần trôi qua rồi khỏi, rồi khỏi.

Ánh mắt mở ra, Lâm Thiên có vẻ hơi ngạc nhiên.

Tràng diện rất hỗn loạn.

Cái kia Vua của Núi lửa không biết khi nào thế mà đã thoát khốn mà ra, giờ phút này ba phe nhân mã đánh rất vui vẻ.

Nhân tộc ba tên Đế Cấp lộ ra rất lợi hại chặt vật, mà Yêu Ma thì là thoáng đỡ một ít, Vua của Núi lửa làm theo là ở hạ phương dung nham bão táp, tức hỗn hỗn.

"Các ngươi đều đáng chết, đáng chết a!"

Vua của Núi lửa điên cuồng gào thét.

"Lâm Thiên tình, giết hán!" Yêu Ma cũng điên cuồng la to lên.

Mọi người chẳng may đề phòng, nhất định phải bảo vệ tốt Lâm Thiên an toàn!" Người trung niên lần nữa khẩn trương hướng còn lại Nhân tộc cường giả nhóm nói ra.

Tất cả mọi người đều cẩn thận mà đề phòng, sợ Yêu Ma đột nhiên xuất thủ, công lúc bất ngờ.

"A!" Một tiếng hét thảm âm thanh tại sau lưng vang lên, đám người quay đầu lại, đi tại phía sau nhất một vị nhân loại ngã xuống, còn có một đạo Hắc Ảnh chính hướng nơi xa bay đi.

"Đáng giận!" Người trung niên giận dữ, không nghĩ tới đối phương thế mà thừa cơ tập kích mình người.

"Mau tới đây!" Trung niên sốt ruột hướng Lâm Thiên hô, Yêu Ma liên tiếp tập kích, tăng thêm người đá lung tung công kích, tràng diện một lần rất hỗn loạn.

"Yêu Ma tốc độ kinh người, người đá rất khó đối phó ở bọn họ."

"Chúng ta phải nhanh chút tụ hợp, mau tới đây, chúng ta yểm hộ người!"

"Ta trước tiên đem Yêu Ma ngăn lại."

"Lâm Thiên, người chạy không thoát, chờ rồi đi cái này Vua của Núi lửa phụ cận về sau, ta lập tức liền có thể giết người." Một tên Yêu Đế đột nhiên mở miệng nói ra.

Lâm Thiên trong lúc nhất thời có chút không biết rõ tình huống.

Mấy phút đi qua, đến cùng phát sinh cái gì?

Rất lợi hại hoang mang, rất không minh bạch, rất lợi hại không rõ ràng.

Có vẻ như Yêu Ma, Nham thạch người khổng lồ, cùng loài người bên này rất lợi hại quý dị tam phương riêng phần mình hội tụ tại một đoàn.

Sau đó giằng co lẫn nhau, thỉnh thoảng lung tung va chạm một phen.

Chính mình, thì là tới gần Vua của Núi lửa phương hướng, mà những Nham thạch người khổng lồ đó, lại là đối với mình nhìn như không thấy.

Rất không minh bạch.

"Mau tới đây."

"Dám động cứ vậy giết người!"

"Giết các người, đáng chết nhân loại, đáng chết Yêu Ma."

Tam phương đánh lấy miệng pháo.

Lâm Thiên mộng bức.

Lúc này, một cổ hào quang chói sáng bỗng nhiên tại dưới chân bắt đầu hội tụ.

Một ánh lửa lập lòe bên trong, Nham thạch người khổng lồ lại là rồi rít run rẩy lên.

"Cái này là thế nào?" Lâm Thiên nghi ngờ hơn, theo bản năng lui về sau mở mấy bước.

Lúc này Vua của Núi lửa lại là bỗng nhiên quay đầu, lấy một loại rất là chính là người ánh mắt, trực câu câu nhìn chăm chăm Lâm Thiên vị trí.

Yêu Ma vào thời khắc này động thủ.

"Diệt Thiên Đại Ma chương!" Một tên Ma Đế bỗng nhiên xuất thủ.

Cuộn cuộn Ma khí đem quanh thân vây quanh, phảng phất một đoàn hắc quang, vạch phá không gian, vượt qua xa xa khoảng cách, xông đem tới.

"Muốn chết."

Trong nhân tộc, trung niên nam tử ánh mắt ngưng tụ.

"Huyền Thiên chi khí."

Trung niên nam tử trong miệng phun ra một đoàn bạch khí, thời gian dần trôi qua hóa thành một thanh lưỡi dao, điên cuồng ở trong hư không đột phá.

Cả hai xuất thủ, phảng phất nhóm lửa dây dẫn nổ, lại là một tên Yêu Đế xuất thủ.

"Hỏa Viêm chi thị!"

Yêu Đế toàn thân lập lòe lên ánh sáng màu lửa đỏ mang, đem không gian xé nát.

"Phá diệt chi thiên tầm quang."

Lại là một tên Yêu Đế nổ hồng, hóa thành bản thể, lại là một cái to lớn Tầm Trùng, phun ra u lục chi quang.

Loài người không thua bao nhiêu triển khai phản kích.

"Huyền Thiên ánh sáng."

Lại là một tên Đế Cấp xuất thủ, đem Linh lực hóa thành thuẫn tường, đẩy đi ra.

Lâm Thiên nhìn mắt tròn.

Đây là cái gì tình huống, vì cái gì bọn gia hỏa này, mặc danh kỳ diệu bắt đầu đại loạn đấu?

Vì cái gì bọn gia hỏa này, đến mặc danh kỳ diệu ra tay đánh nhau.

Mà những thứ này Nham thạch người khổng lồ, thế mà nhìn gặp tình huống của mình dưới, không hề có xuất thủ công kích?

Quái dị vô cùng.

Tinh tế cảm thụ một phen về sau, Lâm Thiên rốt cục phát ra một tiếng kinh hô.

"Ngọa tào!"

Ở tại cảm thụ bên trong, trong cơ thể của mình, chẳng biết tại sao, lại là sinh sinh mọc ra một khối u màu đỏ Tinh Hạch hình dáng vật thể.

Cái kia Tinh Hạch bộ dáng, hiển nhiên là cùng cái kia Nham thạch người khổng lồ trên người giống như đúc.

"Đây là cái gì tình huống, vì cái gì a?" Lâm Thiên lúc này, chân chính có chút không giải.

Chính mình, đây là biến thành núi lửa người khổng lồ?

Nhưng vì cái gì nhịp tim đập vẫn như cũ a?

Thật kỳ lạ

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Mangaka Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.